SACRORUM
CONCILIORUM
NOVA· ÉT AMPLISSIMA ÇOLLESTIO

vins

IOANNESDOÀINICU8MAN8I

ËT POST IPSIUS MORTtytf FLORENTINUS ET VENETUS EDITORES

AB ANNO 175? AD ANNUM 1798 PRIORES TRIGINTA UNUM TOMOïi EDIDERUNT

NUNC AUTEM CONTINUATA«ET DEO FAVENTE ABSOLUTA

iTRASTIBVS

Illmb et Rmo D. D. LUDOVJCO PETIT

ARCHIKPISOOPO 1THIXARVM

K COVOKBGATIOjr* AVorWTUUANORCM AB AββIΤiPΠONτ

rr

1OANNE BAPTISTA MARTIN

BICKROOT*. Ptonwou ÎX CATHOLICA ΓΙΓΙΤηMTATB i rODUXKMAI

TOMUS QUADRAGESIMUS SEPTICUS

SYNODI OCCIDENTALES, 1854-1859.

PARISIIS

MDCCCCXIII.

EXPENSIS HUBERTI WELTER, BIBLIOPOLAE.

a

INDEX CHRONOLQGIÇUS

Am Christi		A 9*0 Cmbisti	
1854	martii 19. 'Statuta dioecesis Ruthenensis in Gallia I et 11**7	1585	mail 13-21». — Concilium provinciale Cincinnatense 1 in Foederati# Htatibo» Amerine septentrionalis 167
1854	maii)0-7- Concilium provinciale Annacanum in Hibernia 1	1855	mail 28. — Concilium provinciale celebratum Ravennae (et non Imolae. ut in- textu} in Italia 189
IN..4	mail 16. —Syn. dioec. Mechliniensis in Belgio 13	1855	iulii 2-15. — Concilium provinciale AVestmonaaterienae II in Anglia 263
1854	mail 19. — Conventus DublinejjjA episcoporum Hiberniae 11	1b55	iulii 7-lu. -- Syn dioet Pictaviensis II in Gallia ' 305 et 1199
IN54	m'aii 28 - iunii 4. - Concilium provinciale Quebecense I) in Canada - 15	1855	iulii 30 - augusti 1 Syn dioec Petrocorenai· II in Gallia 306
In64	iunii 15-iulii 2. — Concilium provinciale Portus Hispaniae I in America centrali 55	1h55	auguati I -- Statuta dioecesi» Atrebatenaia in Gallia 305
InM	iulii 7. — Statuta dioecesis Eystettensis in Germania ' 1197	1855	auguati 7-8 - Syn dioec Suessionensis in Galli· j 3"7
In.»4	augusti 1-2. — Syh. dioec. Burdigalensis in Gallia 71 et 1197	1865	auguati 24-5 — Svn dioec. Molmenaia HI in Galli» 1185 et 1195
lN.M	augusti 8-10. — Syn. dioec. Suossionensis in Gallia 71	1855	aeptembrta 7. — Syn dioec. Cameracenaia in Gallia 1185 et 1199
I854	augusti 15-21». — Concilium provinciale Tuamense U in Hibernia 71	i855	aeptemhria 25-9. Syn. dioec Elnenaia in Gallia 307
lN.M	augusti 25-tC — Syn. dioeç Molinensis II in Galli» 1197	lH55	octobris 3. — Syn dioec. Montalbanenais in Gallia 3<*7
ihM	augusti 29-31. — Syn. dioec. Laudensis VIII in Itjdia 81	1655	octobris 3-5. — Syn dioec. PbiUdelphienais in Foederatis Statibus Americae septentrional»» 307
1H.M	septombris 8. — Syn. dioec. Cameracensis i / Gallia 1185 et 1197	IH5S	octobrie 7-14. — Concilium provincial· Hancti-Ludovici 1 in Foederatis Statibus Americae septentrionalis 307
lN.M	sebtembris 26. — Syn dioec. Carnotensis to Gallia HI	IH55	octobria 10-1 - Syn. dioec Aeduensis II in Gallia 317
IN.M	sep|embns 3o - octobrie 8. — Concilium provinciale Neo-Eboracense I in America 81	1H55	Syn dioec Buffalenei· VI in Foederatis Statibus Americae septentrionalia 1199
1HM	ante decembris 8. - . Episcoporum conventus Romae 105	1855	Syn. dioec. Dinonensia in Gallia 317
1H.M	Statuta dioecesis Brugensis.in Belgio 135	1855	Statuta dioecesis Vratislaviensis in Germania 319
1854	Syn. dioec. Buffalensi» V in Foederati» Statibus Amerieae septentrionalis 135 et 1197	1853-1856	Synodi dioecmanae Cameracenset* in Gallia 319
1N.M	Statua dioecesi» Cadurcensie in Gallia 137	1856	ianuarii 2o. — Concilium provinciale N'eo-Aurelianenae I in Foederatis Statibus Americae septentrionalis 319
1N.M	Syn. dioec. Clevelandensie in Foederatis Statibus Americae septentrionalis 137	*1856	aprilis ♭ - iunii 17. — Conventu» Viennensis epiacoponim Austhae 335
1854	Statuta synodalia dioecesi» Divionensi» in Gallia 137	1866	aprilis 22. — Congregatio XX П archipresbyteroftim dioecesis Mechliniensis in Belgio 1185 êt 1199
1n54	Syn. dioec. Hartfordiensis I in Foederatis Statibus Americae septentrionalis 137	1856	augusti 2-10. — Concilium Petrocorense provinciae Burdigalensis in Gallia 455
IBM	Syn. dioec. Molinensis II in Gallia b»97	1856	augusti 6. — Syn dioec Molinensu IV in Gallia 1185 at 12«'l
1854	Synodale ecclesiae Parisienais 137	1856	augusto. — Syn. dioec Novarrenets I in Foederati» Statibus Americae septen trionalis 49*
)864	Syn. dioec. Pittaburgensis in Foederatis Statibus Americae septentrionalis 139		
1865	aprilis 15. — Statuta dioecesis Atrebatensis iu Gallia 139		
1>66	maii 5. — Syn. dioec. San - Claudiensis in Gallia 139 et 317		
1855	maii 6-13. — Concilium provinciale Baltimorense VIII in Foederatis Statibus , Americae septentrionali» 139		
1855	maii 8. — Congregatio XXI archipresbyterorum dioecesis Mechliniensis in Belgio 1186 et 1199		

' A·«o Cnatati	à
18Ü6	·eptembria 7-9. — Syn. djoed Atrebaiensis * in Galli· . *- . ((j 493
1866	·eptembr» 12-7— Syn. dioec. Pietayic.fsiani in Gellia I 495 et 1201
1856	·eptembria 16-7. — 8ytj. dioec Dinienaie in „ Gallia ' '495
	aeptembria 28 - octobris 1. - I \Syn. rfioed.
	, Maaailienaia in Gslii· 495.
>856	octobri· 7-9. — Byn. dioec. Nenceiepais in Gallia ' ' 495
1856	octobri. — Jijrfi. dioec. Richmon<j(ch«i» I in Foederatis Statibus Americae septentrionalis I ' * 495
1856	dçrembria 15. .-2 Statgfa dioec. Valleguidonenaia in Gallia 49,7
1856	Syn. dioec. BntFalebaia VII in Foederatis Statibua Americae aeptentrionalia 1201
1856	Statuta dioecesi· Divionensia in Gallia 44*7
I85>	Statuta aynodalia provinciae Gneanenais in Polonia 497 et 1201
185"	maii 12. — Congregatio XXI11 archipreabyt^ronim dioecesi· Mechlinienaia in Belgio ' 1185 et 1201
1857	iunio. — Syn. dioec. Baltimorensia in Foederati· Statibus Americae septentrionalia 497
1867	iulio. — Syn. dioec Pictavienai· IV in Gallia t, 497 et 12·'l
1857	augusti 26. — Ryn. dioec Molinenais- V in Gallia 1185 et 12<H
1857	aeptembria 8 — Concilium Hal(faviense in Canada 499
1857	aeptembria 11 Sy n. dioec. Cameracenais in Gallia 1185 et 1203
1857	aeptembria 17. — Syn. dioec. Vapincenais in Gallia 527
1857	aeptembria 24-6. — Syn. dioec. Auscitana in Gallia · 527
" 1857	novetnbria 15-7. . Syn dioec Aesina in Italia 527
1857	novetnbria 18-2.'». - Concilium Remense in Gallia '>29
1867	Syn dioec Buffitlenais VIII in Foederatis Statibus Americae septentrionalis 1203
1857	Syn dioee. Cenomanenaia in Gallia 571
1857	Syn. dioec. Clevelandensis in Statibua Foederatis Americae septentrionalis 1185 et 1203
1857	Syn. dioec. Maaailienais in Gallia 571
1857	Syn. dioec. Philadelphiensis VI in Foederatis Statibus Americae aeptentrionalia 571
1857-85	Bullarium Romanum, editio Taurinenaia 1203
1858	Januario. — Syn. dioec. Neo-Aurelianenaia III in Foederatia Statibua Americae septentrionalia . 571
1868	aprili. — Syn. dioec. Natchetenaia I in Foederati· Statibua Americae septentrionalia 571
1858	maii 2. — Concilium provinciale Baltimorenae IX in Foederatia Statibua Americae septentrionalis 571
1858	maii 2-9. — Concilium provinciale Ciacinnatense II in Foederati· Statibua Americae septentrionalia 1186 et 1203
1858	maii 4. — Congregatio XXIV archipresbyterorum dioeceaia Mechlinienaia in Belgio 1185 et 1203

Anno Chhisti	V
1858 v,	maii 24-tv — 8vn. dioec. Tuacylana in Italia . 59<
1858	auguati 3. — Syn dioec. Ambianensia I in Galli· 1 I . 597
1858 --	auguati lo-5. — Concilium Tufcmenae III in Hibernia 597
1858	auguati 11 — Sy n. dioec. Molinenais VI in Gallia ' ' 623. 1185 et J2O3
1858	aeptembria 4-5. — -Hyn. dioec. Aeduensia III › in Gallia ~»-623
1858	Septembria5. — Concilium Sancti-Ludovici II i . jip America J * 623
1858	aeptembria |5-7 (et non mense iulio' — Syn. dioec. Pictavienais in Gallia 595 et 643
1858	·eptembria 17. — Syn. dioec Cameracenais in Gallia * 643
1858	aeptembria 19 - octobri· 3. — Concilium Strigoniense I in Hungaria 643
14>8	octobri· 4-8..— Syn. dioec. Bellovacensis II in Gallia 753
1858	octobri· 5-7. — Syn dioec Remensis in Gallia 755 et 1203
1858	octobri· 18- novembri· 9. — Concilium provinciale Viennense in Austris 755
1858 .	Syn. dioec. Hortana (Orte) in Italia 1203
1858	Syn. dioec. Sancti - Dionysii in insula La Réunion 1185 et 1205
1859	ianuarii 18-25. — Sy n. dioec. Guadalupensis I in America 849
1859	maii 1-3. · Syn dioec. Rossanensis in Italia 851 et 1183
1859	iunii 5-8. — Concilium provinciale Vrbinatense in Italia 851
1859	iunii 15-7. — Syn. dioec Andriensis in (tali· 965
Ih59	iulii 13-4. Syn. dioec. Aeduensis IV in Gallia 965
1859	iulii 13. — Concilium provinciale AVestmonasteriense III in Anglia 965
1859	auguati 10. · Syn. dioec. Molinensis VII in Gallia a * I°31
1859	auguati 27-9. — Syn dioec. Valleguidonensis (Laval) in Gallia 1031
1859 *	aeptembria 8-18. Concilium provinciae Burdigalensis. celebratum Aginni in Gallia 1033
1859	·eptembria 12-6. — Syn. dioec Sancti Dionysii in insula La Reunion |o9i
1859	·eptembria 27-9. — Syn. dioec Andegnvensis 1 in Gallia b»91
iSbo'	octobrie 8. — Syn. dioec. Montalbanensw in Gallia 1091
1859	octobria 18 - novembre 4. — Concilium Venetum I in Italia 1091
1869	novembri· 3. — Conventu· cleri Dublinen·is in Hibernia 1181
1859	Syn. dioec. Buffalensia IX in Foederatia Statibua Americae aepterf^onalia 1181
1859	Statuta aynodalia dioeoeaia Camberiensis in Gallia 1181
1859	Syn. dioec. Gerundenais in Hispania 1183
1859	Conciliorum Hispaniae et Americae collectio 1183
1859	Syn. dioec. Pictavienais A 1206
1859	Synodua Yunnanenaia 1183

INDEX TOPOGRAPHICUS.

Ardurnns *II* in Galli* dioec. synY IN55 octobri· lO-J 317 et 497

Id.III, 1858 septembris, 4-› 6'43

M. »/F, 1853 iulii 13-4 365

Aeeùta in Itali· dioec.ayn., 18.57 novembria 15-7 52?

·Aymm concilium provinciae Burdigalenaia in Gallia. *1859 aeptembria 8-18 1<>33

-4m*ùnir«isr· / in Gallia dioec. ayn . 185h suguati 3 597

America? et *Hiepaiûae* conciliorum collectio, 1859 1183

Andepaveneie l. in Gallia dioec. ayn., 1859 aeptembria 27-9 1091

Andrienne in Italia dioec. ayn , 1859 iunii 15-7 965

Armacanam in Hibernia concilium provinciale. .1854 maii 10-7 !

Atrekatmeie in Gallia dioeceaia atatuta. 1855 aprilia 15 . · 139

Id., aupplementum, 1855 augusti 1 305

Id.. dioec. ayn., 1856 aeptembria 7-9 493

Auecitana in Gallia dioec. ayn.. 1857 aeptembria 24-6 527

Batiimoreneis VI11 in America provinciae concilium.. 1855 mail 6-13 139

Id. IX, 1858 mail 2 571

Id. dioec. ayn., 1857 iunio 497

BMoeaeenne II in Gallia dioec ayn.. 1858 octobria 4-8 753

Bngeneu in Belgio dioeceaia atatuta. 1854 135

Bteffaleneie V in Foederati· Statibus American septentrionalia dioec. ayn., 1854· 135 et 1197

Id. VI, 1855 1199

Id. VII, 1856 1201

Id. TiII, 1857 1203

Id. IX, 1859 1181

Bardifaleneie in Gallia dioec. ayn.. 1854 auguati 1-2 ' 71 et 1197

Id. provinciae concilium, celebratum Aginni, 1859 aeptembria 8-18 1033

Cadurceneie in Gallia dioeceaia atatuta, 1854 137

Camkerieneie in Gallia dioeceaia atatuta aynodalia, 1859 1181

Cameraceneee in Gallia dioeceaanae aynodi. 1853-1856 319

Id., 1854 aeptembria 8 1197

Id., 1855 aeptembria 7 1199

Id., 1857 aeptembria 1) 1203

Id., 1858 aeptembria 17 643

Camotaaaw in Gallia dioec.'ayn., 1854 septembre 26 81

Cenomaneeuie in Gallia dioec. ayn.. 1857 571

Cincinnatenee I in Foederatia Statibus Americae septentrionalia concilium provinciale. 1855 maii 13-20 167

Id. II. 1858 maii 2-9 1185 et 1203

Clevelmdentu in Statibus Foederatis America· septentrionalis dioec. S*n- 1854 " 1717

Id ,^1857 ' ' t 12i>3"

Dûtiéatu in Gallia dioec.'ayn.. 1856 septembres 16-7 " ' 495

Dieioneneie in Gallia dioecesis ay nodaYta atatuta. 18*4 137

Id. dieec. syn., 1855 ' 317

Id. statuta, 1856 49î -2

[htblinotiM conventusepiscoporum Hiberniae. ' 1854 maii 19 ' ! 13

bi. cleri conventus. 1869 novembria 3 1181

EIm u m in Gallia dioec. syn ‹ 1855 aeptembria 25 9 307

fyststtettsu in Germania dioec. statuta. 1854 iulii 7 1197

Gmndtntit in Hispania dioec. ayn.. 1869 1183

Ontenttuit provinciae in Polonia atatuta aynodalia, 1856 497 et 1201

(ht&lalupcntù I in America dioec. eye., 18.59 tanuani 18-26 ' 849

Haitfaxiw in Canada concilium.1857 septembre 8 , 499

Hartfordiaaeù I in Foederatis Statibus Americas septentrionalis dioec. ayn., 1854 137

Hùpaniat et *Amtricar* conciliorum collectio, 1869 1183

Hortatio (Orte) in Italia dioec, ayn., 1858 1203

Fill in Jtalia dioec. ayn . 1854 augusti 29-31 f 81

Matîliétitù in Gallia dioec. ayn.. 1866 aeptembria 28-octobris 1 ' 495

Id., 1857 571

MeehlùwMÙ in Belgio dioec. ayn . 1864 maii 16 13

Id. dongregatio XXI arcbipresbyterorum. 1855 mail 8 1199

Id. XXII, 1856 aprilia *22* 1199

Id XXIII, 1857 mail 12 > 1201

Id. XXIV. 1858 maii 4 * 1203

Molitwunt I! >n Gallia dioec. ayn . 18M augusti 25-6 1197

Id. III. 18&5 augusti 24 5 1199

Id. IV, 1856 augusti 6 1201

Id. I', 1857 augusti 26 - . 12<»l

Id. VI, 1H58 augusti II \ 623 et l2<i3

Id. VII. 1859 augusti 10 y b»3i

Montalbanmttu in Gallia dioec. ayn , 1855 octobria 3 3o7

Id., 1859 octobria 8 1091

Naneeiensis in Gallia dioec. ayn.. 1856 octobria 7-9 495

Natchcttnti» I in America dioec syn., 1858 aptili 571

- V ,
Neo-JitrWaàitMM*· / in America opncitbam \gravin- . ciale.1856 ianuarii 20 _ 319
·/</./// dioec. ayn, 1858 îanuario ; 571
lVeo-ÀAertioenav· / in Foederatu' BÙtibu Americas fpptentrionalia dioec. ayn, 1854 aeptembria 30-octobria 8 , 81
Ifptarèmii» / in Foederatia Statrb'ua^Americge sep-, tentrionalia dioec. ayn, 1856 augusto 493
Portstsnaùi ecclesiae aynoddle, 1854 ·S - '137
Petroeomnû'11 in Gallia dioec. ayn,' 1855 iuNï 30-augusti 1 I , ' . , -305,
Patrocorgnaf'· concilium provinciae ilurdigalensis J856 «ugusti 2-10 T 455
PhiladrlphùntM'V in FoederativStatibus Amepcae aeptentriunaligtdioec. ayn, 1855 octobria 3-5 307
/</. *VI* dioec. ayn, 1857 ç·' , 4^1
Pictavimn^II in Gallia dioec. ayn, 1§55 iulii*;-lo · 305 et 1199
Id.-III, 4856 aeptembria 12-7 495 et 1201
Id. IV, 1857 iulio 497.
1d. V. 1858 aeptembria 15-7]et non menae iulio], 595 et 643
Id VI, 1859 ·| 1205
PitttburgenM in Foederatia Statibüs Americae sep- / tentrionalia dioec. ayn, 1854 , 139
Porttu Hupania» / in America centrali concilium provincial^. 1854 iunii 15 - iulii 2 5;
Quebettnte // in Canada concilium provinciale. 1854 maii 28 - iunii 4 15
/towsmatmsa / in Italia concilium provinciale. 1855 maii 28 .189
/üemraac in (lallia concilium. 1867 novembria 18-25 1 // . . 1129
id. dki£C. eyn„ 1858 octobria 5-7 755 «t 1903
Richmimdengü i in Foederatia Btatibu·' Americae septentrionalia dioec, eyn.. 1856 octobri 495
Romae conventui episcoporum, 1854 ante decembria 8 105
Romanam bullarium, editio Taurinenii·. 1857-85 1*203
Rotsantnm» in Italia dioec. eyn.. 1859 maii 1-3 851 et 1183
in Gallia dioecesis statuta. 1854 martii 19* ,-z J ^ -·* ?ζ9i
Saa-Cleudicaass inGallia diopc. aye.. 4855 maii 5 . . .139 ·et 317
StyM-OioH^ài in insulà Ia Réunion dioec. ayn, *1858 , 51205
Id., 1859 aeptembria 12-6 . , 1091
Smcti-ÎMÎovit^ I in Fopderatia 8talibut America» - septentrionalia concilium provinciale. 1855 octobrip 7-14 . 307
Id. II, 11858 septambris5 623
Strifomnpr'I in wtungaria 7 concilium. 1858 aepternbrta,19 -octobria 3. 643
SuaaaieMMeaa in Gallia diùec syft, 1854 auguati 8-I<> , V'
Id., 1855 auguati 7-8 307
.TWmeisM // "yt Hibernia concilium provinciale, 1854 auguati 15-20 ? 71
id. III, 1858 auguati 1i*-0 597
.TWctróma in Italia dioec. ayn,. .1858 maii 24-6 595
Urbmatfiue in Italia concilium provinciale. 1859 iunii 5-8 851
ValltÿtùdonenM (Laval) in Ga)lia dioecesis statuta. 1856 decembria 15 497
«JSr/. dioec. ayn.. 1859 auguati 27-9 1031
Vapineentù in Gallia dioec.ayn.. 1857 afeptembris 17 › 527
Feaelum / in Italia concilium. 1859 octobria 18-novembria 4 1091
Fsmaouù episcoporum Austria# conventus. 1856 aprilis 6 - iunii 17 335
,ld>, provinciae concilium. I8.78 octobria. 18 - novembrj^ 9 755
Vralitlaeufui» Germania dioecesis statuta. 1855
ITutmonaatartenM // in Anglia concilium pruvmciale. 1855 iulii 2-15
./</.^(//■1859 iulii 13-24 96:
·1 tmeoecHri* in Binis synodus. 1839 1H3

SACRORUM
CONCILIORUM
V-xNÔVA ET AMPLISSIMA COLLECTIO.

T()mUS quadragesimus septimus.

\ ; . . -

8TATΓTA DIOEÜÉS18 RUTHENENSIS „ « * I

IBM niartii 19.

' Statute dioecesis Ruthenensis in Galli», edit» die 19 martii 1854, sub loanne-Francisco Droitier, episcopo Ruthen^si.

Exstant constitutiones in operek cui titulus:

Statute synodaux du diocèse de Rodes/ publiés en 1854, par monseigneur Cxpixier, évêque de Rodes: troisième édition, publiée par ordre de Mgr Bourret.

A évêque de Rodes et de Vabre·. *[Insigne.J* Rodes, imprimerie de V,>'E. Carrère, imprimeur libraire de l'évêché, 1881.

In - 3'4, .84 p. -X Meta, séminaire

P 3-18, mandatuni Inannie-Francisci Croiaier, episcopi Kuthenenaia, pro his statutis editis extra synodum, sub die 13 mardi 18M

CONL'ILIüM PROVINCIALE ARMACANUIJ

1854 maii 10-7.

Concilium provinciale Armacanum, celebratam a die 10 ad diem 17 maii 1854. sub losepho Dixon, archiepiscopo Armacano.

Biblfographla;

U Acta et decreta concilii provincialis Arma* vani. Droghedae celebrati, mense mkio IBM. Dublinii, apud Jacobum Duffy, ripa vulgo dicta Wellington quay, 1855.

In.-8, 4b p. — London, Bril. Museum MHS aa; "Lyon, abbé Martin.

Acta et decreta sacrorum conciliorum recen- H tiorum, collectio I^acensis, auctoribus presbyteria s. J.o domo b. v. M sine labe conceptae ad I^acum. Tomus tertius . . . Friburgi Brisgoviae, sumtibus Herder, MDCCCLXXV. ·'oktM5-M.

DECRHTUM

sacrae congregationis de Propaganda fide.

Relatis, per eminCntissimum ac reverendissimum dominum Ludovicum sanctae Romanae ecclesiae cardinalem Altieri, actis ac Recreti» concilii provincialia Armicani, habiti mense maio anni 18.54, a reverendo domine domino losepho Dixon, archiepiscopo Armacano, totius Hiberniae primate; eminentissimi patres sacrae congregationis de Propaganda fide, in Igonerali; conventu habito die ‹ 13 martii 1855. omnibus mature perpensis, commendandum censuerunt studium antistitum qui synodi participes fuerunt io promovenda plenarii concilii Thurlesensis observantia, riteque disciplina ecclesiastica oomptftienda: placuit vero, nonnullis adhibitis modificationibus! iuxta tradendam instructionem, memoratam synodum probari.

Hanc vero sacrae congregationis senteiftiam sanctissimo .domino nostro Pio cttvina providentia papae IX relatam, in audientia* diei 18 eiu»dem mensi» et anni, sanctitas sua benigne ratam habuit.

Datum Romae, ex aedibus dictae sacrae Congregationis de Propaganda>fide, VI kalendas aprilis, anno MDUCX^V.

I.-Ph. cardinalis Fransoni. praefectus
Al. Barnabo, a seAetis.

Locus ℓ sigilli.

LITtERAE

convocationis concilii provtncialis Arsnaeanif IBM.

losephu·, Dei et apostolicae sedis gratia archiepiscopus Armacapus, primas totius Hiberniae.

Illustrissimis et reverendissimis fratribus episcopis sedis metropolitanae Armacanae suffraganeis, et aliis omnibus qui de iure concilio provinciali Armacano intéresse debent, salutem in Domino.

Cum tempus haud breve iam sit elapsum % litteris datis metropolitanis Hiberniae, in quibua, probante sancto domino nostro Pio IX. sacra congregatio de Propaganda fide, inter caetera, illos urget, concilia provincialia celebrare iuxta praescriptum sancta» Tridentinae synodi, et quidem hac vice, eo fine praecipue, «ut adhuc soiemnius evulgentur in respectives provinciis lege» tatae in

I Is («praestoae textus decretarum istae adhibentur modificationes, quae aouaisi uaum aut altarum decretum respiciunt.

, ^concilio nationali Tkurlesensi, ubi, praesidente illustrissimo" et reverendissimo doqjnno f^ufoCullea, sanctae sedis detegato.. tam multapraedlaredeaceta statutaque fuere.„ quae^aaneta sedes iaip repetitis «^vicibus Spprobasit et rata habuit.

'Nos igitur, pro. officio nobis praeter merit* commisbo, syitodum^provincialem episSJporum sedis Armacanae' suffraganeerum, in eoçlesia p^rochiali Satacti Petri apud. Dfroghêdafo, qui loçb·l visus est omnibus commodus, feria quarta hebdomadae tertiae post pascha, dié scilicet Ip maii huius praesentis anni 185^1, inchoandam,'et divina opituldnte gratia, ^er sequentes- dies continuandam, donec feliditer absol<etur. per praesentes in'Pomino indicimiï et conyocamus.

Quamobrem% illastrissimi et reverendissimi fratres. vos omnes et singulos ad indictam synodum per praesenti jocamus,, ut ad praefatum diem et locum .nos' conveniatis, communi consilio cum trqçtaturi de promovendo. quo meliori possumus mpdo, ope diseiplinae salubetrinqae, ftalut^n gregis nobis oommiasb

Rogamus vos insuper ut ii vestris dioecesibus tempus et locum in quibus synodus est habenda, omnibus significetis, ut si qui alii foa habeànt vel praetendant ut synodo fotpraint. 4u>titiam convocationis opportunam -habentes, iwa shum tempestive pssètant.

Denique vos enixe hortamur in Apominoj uf praeter privatas prece· qua· ad Deum effundere^ sagittis, publicae quoque, in lioc praes&ttim quod immftjet quadragesimati temfore, fodicatis, ut Deus .omnipotens dives in misericordia mentes omnium nostrum illustrare et corda nostra dirigere dignetur, ut sua* gratia adiuti, gloriam suam in omnibus quaeramus, et quae sunt placita ei statuere et ex* sequi valeamus.

Datum Ardmachae. die 14 ianuarii 1854.

t'Iosephus Dixon. archiepiscopus Armacanus. etc.

ACTA CONCILII.

Dic 10 maii, hora 10 ante* meridiem, habitus est congressus' praeparatorius episcoporum ; omnes aderant praeter Dromorensem, scilicet:

Reverendissimus archiepiscopus< reverendissimi episcopi Rapotensis. Kilmorensis, Midensia, Dunensis et Connorensis, Cloghereusis, Titopolitanus (apoHtolicus administrator Derriensis), Ardagadensi·.' Aderat P. Hanratty, secretarius archiepiscopi.

'I\ora 1 post meridiem, habita est privata congregatio episcoporum; huic adfuit reverendus dominus Gul. OBrieo. vicarius generalis, procurator episcopi Dromorensis. qui ob infirmitatem aberat; brevi discussione habita, patres ei vocem decisivam concesserunt Promoter constitutus reverendissimus loannes, episcopus Ardagadensis. Secretarii electi sunt; reverendus Daniel I^Oettingan. reverendus' Iacobus Campbell, et reverendus Bernadus Hughes. Promoter petiit decretum legi *de aperienda synodo,* et quoque *de methodo vitae, de officialibus, de non praeiudicando,* et *de non discedendo.* Quae omnia placuerunt patribus.

Tunc admissi suqt reverendus Andreas' Rogers, Moctor in decretis procurator capituli Annacani; reverendus Daniel Boylan, decanus . et procurator capituli Clogherensis; reverendus Antonius Dardis. ordinis sancti Francieci provincialis. Caeremonigrii electi, reverendus Franciscus Montague, reverendus loannes Levins, reverendus Iacobus MackÀn ; cantores : reverendus Richardus O'Sullivan, reverendus Patritius V. Meadth, ordinis Praedicatorum, et reverendus Iacobus Powderly. His peractis, seeretarius introduxit theologos, reverendum Michaelem Kieran, vicarium generalem, theologum archiepiscopi ; reverendum Danielem MOettigan, theologum episcopi Rapotensis; reverendum Matthaeum M Quaid, theologum episcopi Kilmorensis; reverendum loannem Kearney, theologum episcopi Midensis; reverendum Georgium Crolly, theologum episcopi Dunensis et Connorensis; reverendum Iacobum Iosephum MMahon, doctor in decretis, theologum episcopi Clogherensis; reverendum Patritium O Logblen. vicarium generalèm, theologum episeopi Derriensis; reverendum Iatobum Smyth, vicarium generalem, theologum episcopi Ardagadensis. Introductis theologis, habita fuit congregatio prima generalis; archiepiscopus brevem sermonem habuit ad patre· et alio· praesente·, et secretum indixit de actibus synodi usque ad confirmationem decretorum a sancta sede. Facta est divisio theologorum, in duas classes, 1. reverendi Mt Kieran, D. Boylan. Ant. Dardis, Ioannes Kearney. *I.* 1. M Mahon. I. Smyth; 2. A. Rogers,|D. MOettigan. M. M Quaid. G. Crolly. P. OLoghlen. Relectis decretis congregatio absoluta fuit.

Feria 5. hora antemeridiana, convenerunt presbyteri in aula congregatiorum, a cantoribus et caeromobiariis exercitandi pro publica sessione Hora 10\t antemeridiana, convenerunt omnes in aula paramentorum, ed hora undecima, ordinata est processio ad ecclesiam hoc ordine :

Cursore· synodi, eubdiaconus cum cruce, cantores; clerus regularis d^csaecularis; parochi Armacani. cum stolis rubris; crux metropolitans; provincialis ordinis Sancti Francisci. pluviali in ihtus procuratores capitulorum, pluvialibus induti ; procurator reverendissimi Dromorensis. cum pluviali, illustrissimi et reverendissimi episcopi, induti pluvialibus rubris supra amictum et rochettum. et mitra· habentes auripbrygiatas; presbyter assistens, subdiaconus et diaconus missae; illustrissimus et reverendissimus archiepiscopus cum duobus diaconis

Episcopi et clerus decantabant per viam hymnos et psalmos: Finita processione, omnes ad loca propria accesserunt. IllustriMimu· et reverendissimus archiepiscopus, precibus recitatis, paramenta et pallium assumpsit, et mittam de Spiritu sancto solemniter celebravit. Poet evangelium, reverendus dominus Michael Kieran sermonem ad patres et populum habuit super verbi·: *„Aiementote praepositorum metrorum qui* rota *locuti-junt verbum Dei, quorum . intuentes exitum convereationi»* tmttamini *fidem."* 1 Paracta missa, decantati fuerunt psalmi. litaniae et evangelium cum hymno *(Veni Creator,* et habifï est sessio prima, praesidente archiepiscopo. Leota aîlocutione *Venera^ileSj* promoter petivit declarari synodum Armacanam iam incoeptam esse, atque ut proponatur decretum de aperienda synodo Secretariat suffragia patrum collegit, et ea archiepiscopo detulit, quibus auditis, archiepiscopus. „Dearetum placuit patribus; itaque decernimus huius provinciali· synodi Armacanae initium fieri et jam factum esse? Promoter. "Illustrissime et reverendissime domine, peto ut proponantur decreta *de methodo vitae, de officialibus, de non praeindicando* et *de non discedendo* * Secretario· suffragia collegit et archiepiscopo renuntiavit. Archiepiscopus: "Decreta placuerunt patribus, ideo agendae Deu gratiae? Tunc promotor petiit decretum usuale *de fidei professione emittenda* in prima provinciali

1 Hsebr. XΣΠ. 7.

•ynodo cyi inter»UBt epiMopi. Arohiepieoopu· decretam dedit, et opine· profeemonem* fidei Pii IV debite emieerunt Promotor petiit decretum de tenende eeeeione «ecund», feria 2 hebdomadae peo* *ximae futurae. 15 maii. Archiepiecopua decretum dedit. \ Po»tea. omne· vocati eunt ad orationem mentalem,, et deinde archtepiaoopm benedictionem impertitu· eet. OniQt» tunc redierunt in apiam parumentorum. Hora 6rt postmeridiana, ^oaario beatae virgini· Marite recitato, archiepiacopu· benedictionem aanctiaaimi Sacramenti dedit Hora 7ı/·/ habita fuit congregatio privata in aul<_ congrega- Honum; epiacopi awistebant in rochetto et niosetta. procurator Drohiorenai· in" vente talari et eupCrpelliceo,

Feria sexta, 12 maii, hora 1" antemeridiana, habita-eet congregatio privata episcoporum, et con- ^egatione· particulare· theologorum. Hora 2ıi postmeridiana, habita congregatio generalia. Horatiı ». post rosarium beatae Mariae virginis recita* turn, benedictionem sanetiRsimi Sacramenti 'dedit illuutrieeitnu· ct reverefidie«imu« epiecopue Rapotunsia.

SrtbbiMtO. 1S maii, hora 10 antemeridiana, congregatio privata episcoporum et congregatione· particulares theologorum usque ad 121». Hora 2 postmeridiana, habita est congregatio generalis. Hora post rosarium, benedictionem sanctissimi Sacramenti dedit illustrissimus et reverendissimus episcopus Kilmorehsiç.

Oie dominica. 14 maii. hora 12. erat missa solemnis; celebrans reverendus dominus lacèbua \Macken, caeremonarius synodi. Archie^istopus assistebat in cappa, episcopi in rochettis.et mozettis. Post evangelium. sermonem habuit reverendus dominus Franciscus-.Montague, super verbis: ,,*Expodit* •oóù «i *ego vadam; ri ran** aoa *abiero Paracletus non veniet ad vos; ei autem abieTo mittam eum ad* eoe/'ı Hora 61i postmeridiana, post rosarium, benedictionem sanctissimi Sacramenti dedit illustrissimus et reverendissimus episcopus Midensis. Hora 71?, habita est congregatio generalis, x

Feria secunda. 16 mati, hora antemeridiana, convenerunt sacerdotes a caeremoniariis et canioribus pro sessione exercitandi. Hora 10\i antemeridiana. episcopi et clerus convenerunt in aula paramentorum. ad paramenta sumenda pro missa solemni. Hora 11, missam solemnem celebravit illustrissimus et reverendissimus episcopus Kilniorensis. Post evangelium, sermonem habuit illustrissimus et reverendissimus episcopus Ardaghensis, super verbis; - *eece tenebrae aperient terram et caligo populos; super te autem orietur Dominus, et gloria eius* m *te videbitur."* ß Missa finita, episcopi induebant pluvialia et mitras pro sessione. Omnibus rite peractis, et decretis propositis, illustrissimus et reverendissimus archiepiscopus benedictionem dedit. Decretum erat ex consensu patrum ut seasio ultima haberetur feria quarta cunenti· hebdomadae. Hora 3 postmeridiana, habita eat congregatio privata episcoporum. Hora 6ı/·, post roaarium, benedictionem sanctissimi Sacramenti dedit illustrissimus et reverendissimus episcopus Ciogherensis.

Feria tertia. 16 maii, hora 10 antemeridiana, missam solemnem *de reguism* pro defunctis episcopis provinciae Armacanae celebravit illustrissimus et reverendissimus spiacopus Ciogherensis. Archieptpoopus assistebat in eappa; absolutiones datae sunt ab episoopis Midenei, Dunensi et ConooroMt, Titopolitano, Ardagadensi et Clogherensi. Hora 1 postmeridiana, habita est congregatio ' generali· ultima, in qua lecti sunt/varii'actus et othnia decreta synqdi.· Peracta congregatione? et cum discesserat arèhiepiscopu's, statuerunt patres, omni#» distantium plausu, gratias amplissimas archiepiscopo esse ageqdaeob mansuetudinem eximiamque comitatrm quam ipsis exhibuit, et exprimendum quoque esse, quanti faciebant moduM omnibus probatum. quo, pro /synodo, celebrinua omnia âb eo Ordinata fuerunt/et quo synoài ipsi\· congregationibus praefuit* auumque gratum sensum eius blandae hospitalitatis; Deumque enixe rpgant eum diu/ felirem sospitemque servare. Hqra' t>*>. ronano recitatb, benedictionem sanctissimi Sacramenti dedit illqstriasitnus et reverendissimus epiacopu· Titopolitanus.

Feria quarta, 17 maii. hora 91» antemeridiana, presbyter exercitati sunt pro sessione ultima. Hora U»1/». patres et clerd· adeunt pcclesiam ut missae solemni assistant. Hora II. missam *de Spiritu sancio* lolemniter celebravit illustrissimus et reverendissimis episcopo! Midensis. Missa finita, patres assumdnt pluvialia et mitras pro sessione. Archiepiacopu* accessit ad altare maius; et,-omnibus rite peractis, promoter petiit omnia decreta proponi; quibus propositis, secrotariu* archiepiscopo renuntiavit ea patribus placere. Promoter tunc dixit: ^Illustriseinie et reverendissime domine, peto ut decernatur omnes qui ius habent* interessendi/ ad subscribendam teneri et obligari antequam discedant ex hoc loco.- Archiepiscepus ita decrevit; et omnes subscripserunt suo" ordine Postea, archiepiscopus. ex consensu patrum, decrevit finem huic provinciali synodo fieri; et tunc sermonem ad patres et populum habuit super verbis: *„Pax Dei, quae exsuperat omnem sensum, custodiat corda vestra et intelligentias vestras* ia *Christo Issu."*ı Processio ordinata est sicut ad primam sessionem; et cum in ecclesiam reversa fuerit, acclamationes cantatae sunt, et episcopi ad osculum pacis admissi. Archiepiscopus impertivit benedictionem solemnem. et, publicatis indulgentiis quadraginta dierum in forma consueta, omnes recesserunt.

Nota. Omnes conventus synodi, praeter sessione· solemne·, habiti sunt in aedibus archiepi»copi. AUla paramentorum erat prope ecclesiam, in aedibus conventus monialium Praesentationi, beata· virginis Mariae.

Nomina rpiieoporum qui interfuerunt huo- *prooinciali* synodo *Armacanae.*

Praefuit illustrissimus et reverendissimus lo-•ephu, Dixon, totiu, Hiberniae prima·, archiepiacopu, Armacanu·;

Interfuerunt, illuatriaaimu· et reverendissimus Patritius MOettigan, episcopus Rapotensi·:

illustrissimus et reverendissimus Iacobu, Browne. episcopus Kiltnorensis;

Illustrissimus et reverendissimus loannes Cantwell. episcopus Midensis;

Illustrissimus et reverendissimus Cornelius Denvir, episcopus Dunensis et Conporpnsis;

Illustrissimus et reverendiflimus Carolus MNally,. episcopus Ciogherensis;

Illustrissimus et reverendissimas Franeiscus Kelly/episcopus Titopolitanus, administer spostolieue Derrienais.

illustrissimus et reverendissimus loannes Kilduff, episcopus Ardagadeasis.

Admodum reverendus dominus Qulielmus U Briea, episcopi Dromorensis procurator;

! Issss. XVI, 7.
* Iia. LX, a
' PW1. IV. 7.

M

Àhw^ui rtMmAM Iatoai» Darii·, pre- viaciaMb **arüab** Boanti **FmmM:**

Admodam MTitHi· dearie» Aafow» Migma, doctor in duritfa, **depetat» aapftaR Anaaiaai;**

Admodam revereedw domiaw DarM Boytaa, **daeaau at deputat»** capitali ClogboraMfa.

Admodum ravereadw Michael Kier». vieartas **generali·, adduct»** ab arnhiopfaeopo;

Revoreedm Daaial **M'Gsttigu,** ab epfaeopo Rapotensi;

Reversed» Maltha··· M'Quaid, ab episcope7 Kilmorensi;

Reverenda· Georgia· Crolly, ab episcopo Dunen·! at Connor;

Reverenda· **Isoob»** loaepha· M'Mahon, doctor in decreti·, ab epiacopo Clogherenei:

Admodam reverenda· domina· **Patriti» OLogb-**len. vicarius^ generalis, ab ep^Mopo Titopolitano;

Admodum rsverendu lacdbua Smyth, vicaria* generali·, ab epiacopo Ardagadeasi.

Secretorii: **Reveylndu** domina· Daniel M'Gettigan; reverenda· domino· lacobua Campbell; reverend» domino· Bernardo· Hughe·

Ccmioree: Reverend» domino· **Ricard» O'Sul**livan; reverend» dominut Patricio· V. Meadth, ordini· Praedicatorem; reverend» domino· lacobua Powderly.

AOCLAMATIOMM8

fad» <■-* .dna■>·■·· /fatam.

--Arstadfaeenw.' D» patH **mhiriiwdinnim st Dh toti» •smolatieufa et grati»,** unsafe **la», boose** et gterta ia **mweala miml*ram.**

Oh»n»: **Ant··,*····,** amee. .

AraWiaMMm; Bwtfaeimi Pio pap» et domi», ■anet» at uhvmHi eeeleriae poatidet, molt) aaai ofi aeterna mmaaria.

Qbsr».' Domi» Deos, saactfeeimam patrem vara **piem** diotfaaime eoeleeiM **tn»** eoaaarva mal-te* **hum.**

Artaidietnae··· Revereadiaaimo arehiepisoopo. reverendfaaimia epfeoopia, tmeterfeqae huic concilie naefetentibua, vita et felix ad eecieefas »oaa et domo· redito·.

CAor» F» illoa, Domina, **di··** videre **boa».** Domine, euatodi introitum eorum et exitum eorum, et «tende ilH· aalatare tanin.

Arebsdfeeoe».' Nostrae provinciae **fidelib»** et cuncto populo ehriatiano ia catholica unitate pax.

CAer». Deduc populum tuum, domine **Die»,** in «amitam mandatorum tuorum. ut serviat tibi in sanctitate et iuatitia **omnib»** 4>ebua vitee iuae.

AreWieetiuu: Decreta **hui»** synodi et sanctas eoelemqe logea in **omnib»** fideliter custodientoa. intercedente beatissima et immtfculate Dei genitrice Maria^cum beato Patritio et omnibu· sanctis. misericordiam a Dee omnipotente et vitam consequamur aeternam.

CAorw. Piat, fiat. Amen. amen.

DECRETA CONCILII.

1 *De aperienda eptuda.* In nomine sacrosanctae et **individu»** Trinitati·, Patria et **Filii et Spirit»** •ancti, amen.

Nos Iosephus, Dei et apoetolleae **»dia** gratia archiepiacopu· Armacanue, totius **Hiberni»** primaa, ad laudem eKgloriam omnipotenti· Dei et salvatoris nostri **Imu** Christi, ad honorem beatissimae et immaculatae virgini· Dei genitrici· **Mari»,** unctorum apostolorum Petri et Pauli, **aucti Patritii** et omnium unctorum, ad aedificationem eoeleai», ad corrigendo· abuau·, et **adstelam** animarum augendum, tam in clero quam in populo, statuimus •t decernimua,. de comilio et consenso reversodissimonim episcoporum **udia' metropolitan»** Armacanae •uffraganeorum, hoc ipso die, qui eat 10 menai· maii anni 1HS4, in eecleaia **Sueti** Petri de Drogheda, Dqo adiuvante. initium fleri atque iam factam **es»** eoncilii provincialia Armaeani, quod ad hunc diem et locum, litteris dati· die 14 iannarii **hui»** prafeeatie anni, rite.oonvocavimn·; **qu»** eoncilii inchoatio felix •it » fausta, et ad maiorem Dei gloriam, ad **eeelesi»** commodum et ad animarum salutem bene vertat.

1. *De* **medo riamdt.** Cum non **sim»** euffleientea cogitare aliquid ex nobis quam ex nobfa, **wd** omnia nostra sufficientia ait ex Deo, imprimi· his **dieb»** curandum **ut** ut sine **intormfemuM crûtes** inveniamur. Mane sacris **meditationib»** omasa recent. et missam vel quotidie celebrent vel «idem devote amistant. **Preou horari»** divini offioii digne, attente ac devoto **student** recitare, et eisdem. cum in ecclesia celebrentur, intersint. Preeee vespertin» diligenter persolvantur. Benedictio quoque suetissimi **I** sacramenti, **quudo petribu** placuerit, impertietur. Sit etiam in recreatio» conspicua **gravit» ineem», vult»,** verborum, et procul absit omni· ille clamor et **strepit»** qui **vir»** graves semper dedecst. Ea demum oouda **qu»** de ratione vivendi iam a **sacroseacta Tridentia·** synodo tam plene rant tradita, **orna» qui haie praesenti** concilia intersunt, et **pne** mento habeant et exacutioni mandare eurent. Omnia in caritate fiant, quae est vinculum' paci·, neque quis prolixis **Mrmonib»** synodi moretur tempora, red quidquid dicendum, breviter et simpliciter proferatur Magna tamen liberta· in **ii·** quae sentiunt proferendis, eat omnibu· in Domino concedenda.

3. *De of^daiilnu.* Vt vero omnia aecuoduni ordinettK fiant, et ut huius synodi actas recte ac iegiiime/qierficiantnr. sequente· eligimus ad officia ipsi· bfc attributa. Sint ergo:

Premotor: **Illustriaaim»** et reverendissimus dominas episcopus Ardagadensis.

Ssrrvtarv·.. Reverendus dominus Daniel M Gettigan, **reverend»** dominus Iacobus Campbell, reverenda· dominus **Bernard» Hughe·,** λ

Cssrsmsm'erii.· Reverendus dominus Franciscos Montague, Veverendm **domin»** loannes Levins, reverendus dominus **Iaeobu M»ken.**

Geu/orss. **Reverend»** dominos Ricardus O'8ul**liv»,** reverendus **domin»** Patricius V. Meadth. ordini· Praedicatorum, reverendas **domin»** laeobu· Powderly.

4. *D»* **prMMMÜete km *-ffemi*.** Quodai cui contigerit ia **ha»** provincialem synodum non iure **edmimm** fsisse, vel suo proprio looo non sedere, •enteatiamve dicere, aut aliud quidquam agere, vel ei forte eliqua **ratio»** propria alieni privilegia non concedantur, **daolanmu »** decernimus nullam ipai **i»** novum --» **id»** aequirenfoim vel **pr»-**iudieium interendum, sed omnia iure anionique manere, » si nihil **h»** ia re ia synodo actum fuisset

b. *De* **iadirifali** cnnuonaa psreewaNum m apnedo •c«s»-rmtMsss. Ne vero haec **synod» tempu** insumat in audiendo **eaaa»** aingnlorum, et sic a **grariorib»** negotii· distrahat», haiuamodi canaarum **isdioes ooMtitaim» illastritoim»** et reverendissimo· **domi»·** epfa»p» KiUaorsnseoi et Clogherenwm, quorum erit de absentium excoaetionib». deque cassis dfa>e«n» »te synodum dimfasam **ple»** inquirere **nobfaq»** referre.

mb 4J*o v Iβ v Iβ» Omb&Wmb <t a slagulie qsi ad hoae synodum eeavemerant, dMetata praeeiphuue, etiam ia vittate aaaalaa ehadieatiaa at tab yisnil ia tare statutis, aa aatoqaaai eyaedaa ad exituai perducta fbarit, at aiaa decreta stibesripta, dissedant, aiai patribM visum fiaorit, eb aaaaai aibi allogntaa, alieui p amiaainaaaa discedendi aoaaadara.

7 *ūi Jiiii eeritif^de* Cam, iuxta ramatoram poetifienm eeaatitatMeea, apiaeopi teneantur aiittara pcefaaaloaes fidei a Pio IV ia balla /nautictiam nodis, anno I&fid, editam, ia prima-previnciali synodo oui interfuerint: hue noa ptaaetara non negleximus in prima hutas synodi sessione. Quamvis Tero professio iota habesrfur in relatione doctewram synodi Tburteeenaia, hie repetendas censemus.

Au/ssaio *jUti, itutt»* /ormes *Pii* IF.

Ego N . ... firma fide eredo et profiteor omnia B et singula, quae continentur in symbolo fidei, ψιο sancta Humana ecelseia utitor, videlicet:

Credo in unas Deum, panem omnipotentem, factorem coeli et terne, viabilium omnium et invisibilium. Et in unum dominum leoam Christum, Filium Dei unigeniAm Et ex patre natum, ante omnia saecula. Deum de Deo, lumen de lumine. Deum veras de Deo vero. Genitum, non factus, consubstantialem Patri, per quem omnia facta aunt. Qui propter noa homines, et propter nostrum salute'm, deacendil de coelia. Et incarnatus eat de Spiritu sancto ex Maria virgine, et homo factus eat. Crucifixae etiam pro nobia aub Pontio Pilato, passus et aepultua st. Et reourrexit tertia die, coeundum scripturas. Et accendit in coelum : cedet ad dexteram Patria. Et iterum venturua eat eus gloria indicare vivos et mortuoe; cuius regni non erit finio. Et in Spiritum cunctum dominum et 0 vivificantem; qui ex Patre Filioque procedit; qui cum Patre et Filio aimni adoratur et conglorificatur; qui locutuo eat per,prophetae. Et unam, nanctam, catholicam et apostoliciun ecclesiam. Confiteor unum baptisma in remiaaionem peccatorum. Et exspecto resurrectionem mortporam, et vitam venturi saeculi. Arnen. f·

Apostolicas et eceleaiastioaa traditiones, reli-^uasque eiusdem ecclesiae observationes et constitutiones firmissime admitto et amplector.

Item, sacram scripturam iuxta eum aeneum quem tenuit et tenet sancta mater ecclesia, cuius est judicare de vero sensu et interpretatione sacrarum scripturarum, admitto; neo eam unquami nisi iuxta unanimem consensum patrum, accipiam! et interpretabor.

Profiteor quoque septem esse vere et proprie sacramenta novae legis, a 'Issu Christo domino ▷ nostro instituta, atque ad salutem humani generis, licet non omnis singulis, necessaria, scilicet: baptismum, confirmationem, eucharistiam, poenitentiam, extremam unctionem, ordinem et matrimonium; iliaque gratiam conferre; et ex bis baptismum, confirmationem et ordinem sine sacrilegio reiterari non posse. Receptos quoque et approbatos ecclesiae catholicae ritus in supradictorum omnium sacramentorum solemni administrations recipio et admitto.

Omnia at singula quae do peccato originali et de justificatione, in sacrosancta Tridentina synodo definita et declarata fuerant, amplector st recipio.

Profiteor paritor in missa offerri Deo verum, proprium et propittetorium aaerificiam, pro viris et defunctis; atque ia aaaotiemmo eucharistiae sacramento eaee vere, reahter et rabataotialiter corpus et aeaguinom ana eam anima et divinitate domini nostri Issa Christi, fisriqes ooeversteesm totius substantiae pania in oerpns et tetiae substantiae vini te saaguteetn, quam 'eenveaateaem catholice •eoleafe βp FbIw c etiam sub altara taatem spoais totam atq·· integram Christum, verumqne meramraium semi. Coaetantor tenti purgatoria· eaee, aaimaseue ibi detentas fideliam suffragiis terari. , '

Similiter st saaotee ana eum Christo regnantes, venerandos atque 'invocandos ease ; ooaque orationes Deo pro nobis offerre; atque eorum reliquias esse voaeraadaa. Firmmetaw amore imaginas Christi, ac deiparae semper Virginis, necnoa aliorum sanctorum habendas et retinendas ease, atque eis debitum honorem ae venerationem impertiendam. Indulgentiarum etiam potestatem a Christo te occleeta relictam fuisse; iUaramque usum christiaao populo maxime salutarem esse affirmo.

Sanatam, catholicam et apoetolicam Romanam B eccleeiam. omnium ecclesiarum matrem et magistram agnosco; Romanoque pontifici, beati Petri apostolorum principis successori ac lesu Christi vicario, veram obedientiam spondeo ac taro.

Caetera item omnia a sacrii canonibus, et oecutnenicis conciliis ac praecipue a sacrosancta Tridentina synodo tradita, definita et·declarata, indubitanter recipio atque profiteor; simulque contraria omnia, atque haeresce qnasoumqne ab ecclesia damnatas et reiectaa et anathematisataa, bgo pariter damno, reiicie et anathematise.

Hanc veram catholicam fidem, extra quam nemo salvus esse potest, quam in praesenti sponte profiteor et veraciter teneo, eamdem integram et inviolatam, usque ad extremum vitae spiritum, constantissime, De0 adinvante, retinere et confiteri, atque^s meis subditis, ve) illis, quorum cura ad me 0 in munere meo spectabit, teneri, doceri et praedicari. quantum in me erit, curaturam, ego idem N. spondeo, voveo ac iero. Sic me Deus adiuvet, et haec sancta Dei'evangelia.

H. Cum synodi Thurleeiae decreta ab omnibus Hiberniae episcopis lata, sedis epostolicae auctoritate iam confirmata sint et publice edita, decernimus ea ease accurate ab omnibus observanda et pro viribus conabimur utquam citissime ea omnia quae in iis praescribta sunt, in usum ubique deducantur.

8. Statuimus etiam synodum celebrandam pane in singulis dioecesibus huius provinciae, in qua statuta dioeceaana ad normam decretorum Thurlesianae synodi reformabimus, si in aliqua re ab iis discrepent; et cum iliis accurate ea componere operam dabimua.

10. Cum iam in synodo Thurieaensii iniungetur catholicis qui ex hae in exteras regiones profecturi ▷ rant, antegeem prqfiaiaren/Mr, ctiMndm· ait, ut socnrtiwuta pemutratioa *ft* «ucAeriatiM raaripsant, ■Uqw afieai *iitfrret UftnuHMiff* e porocAes awb-*ftrifi-»* seram dsfaronl, guidas ses depAratos *fititfe mutti,* «aene·· estates esta, prout res as Aedrot, eaf *Iffituu čnimcto* matrwnoaio" : nop insuper graviter prohibemus, ne quis sacerdos aliquid exigat occasione has litterae testimoniales dandi.

11. Sacramenta baptismi at matrimonii, secluso necessitatis casu, nunquam extra eccleeiam administrentur.

▮12. Decretum quoque synodi Thurieaensis ' de audiendis confessionibus, accurato servari volumus. Itaque praedicti decreti menti inhaerentes, vetamus ne in vicia et oppidis, ubi adeant ecclesiae, et in locis

' Ilecrstass te Usi perieaUa evitandis, ut. to. [a T. Meati. CMtil, XUV, Its D).

▮ Xx eaptta-te eoeailaaUa. (art. XIV), a. «1. [Manti. 1.1. ItaCJ.

omaibu, quae pr«p« dtetaat ab eetietia, tiatinnu pre eoaftatieaibu aadieadi· teat viral·· qeam malieram, la Marital privati· Heat, eel atatieara in ip·· eetietia teaeaatar. '

18. Meminerint vara epineepi, nd atxnua pertinere iaquirera, utram fidotee ornate aaaa aaraa eommteti, tan tieriti tan iairi, ad tea pnaaiteatiaa ■aerameatam debit· aeeodaat

14. Ia meararíam tevoeamu omnium, quod ran factita· ax iadtito apeetoiieo eaaaaditar tiieei μ μ τ-doti otiebraadi date ntaaa eadna di·, privilegium hoe legitin· oxereeri aaqait, airi pabliea aaoaaritaa, a proprio epiaoopo dimotteada, ntriuq·· mi···· celebrationem exigat

15. In oareeribu*, xenodochii· et alite intitutio-"nib·· quae publico aero eriguatar, tiiqaandp oubiculum aliquod vol aaoaliam ad neam ealtai raligioai ·eponitur, ea ratione ut primum aaeerdo· eatholieu ibi mimam celebret, et poetea miniator aogUcanua vel oalvinianu eodem ia loco precar rai ritu· peragat Huiurmodi aram indactum fui··· dolemui, et pro viribae conabimur, ut loeua reparatur minae lacrificio celebrando deputatur.

16! Cum nane extra omne dubium e<ee videatur, graviter illicitum eeee uti in «acrificio vino a eaaponibur vel a multi· oenopolia comparato, cum eit bona notum, lineorum vinum ab huiuamodi bomioibu ···pe non vendi: igitur, aub poena aupeq|ionte ferendae lententia· praectpimua, at in pomorum illud vinum aolum adhibeatur in ««Γiβoio, quod ab oenopola per episcopum ad hoc approbato comparatum fuerit.

17. Cum, in hac provincia, quando aliqui· extra dara «nae paroeciae moritur, diverra praxis in diversis loci» obtineat reepeeta parochi qui in· habeat ad oblata ooeerioao faneris fieri «olite, ot cum uniformitas in hac re valdo optanda sit, igitur in poetorum haee regula ubique obeeevetar: ad parochum tetin· loci ia quo eorpua alioaiua defuncti manet usque ad diem depositioni·, ita ut in hoc lora processio funebri· ofibrmotar, et ex ra defanetas ad loram sepalterae deferatur, oblation·· bac oocariono iuxta ooaeaetudiuem dobita· pertineant; ot hanc foro regulam praecipimus tenendam, rivo deftuctn· altoriu· paroeciae, «ire otiam alteriu· dioocoate incola fuerit Varam baoo ita «orvratur, ut propria· dofhnoti paroohu· a quarta parte oblationum obtinenda nunquam oxoladatar.

18 g Omnibu hui·· praviaoiM rarardotib·· ia mamoriam 'ravoramu· obligationem, qua m^aterifidei, raoramanta, Dei praaoopta ta alia ad religionem «poetantia fidoM populo exposera taaratur. Cam voro periratam «it, ao hueo nogUgaatar, «i d« alieni· ac profaate negotii· ia eoelealte agatar, dietricta prohibema·, ne lutee mteearum «olmuia, D qaod plaae tadoeea» eeeed, aat eeaino ia eeelraia, de rebu arare «aoealariba·, at do poüttete «teetiraibaa ont alite «iuragM robu «gâter, qua· facile dimidia inter putaram et populum pramevara valeant, et maganai aaimorem ummitirarai exciter·; quae tamoa ita interprataada aoa raat. quui do largitionibu aoa roeipiradte, de periario oviteado, de iuribu oeeieoiao, et de earitate et cura erga paaperee, ««Urdotibu aoa «enta agendum.

Qaodti qate aaeerdoe aaeealarte aat regulari· de hutemaodi rabu agnt, aat «prate aysedi Thariitiai praeeepto, nemiaatim ia atiqaeu ia oeeteaite favehater, te peeaa imp«e«irail aat aM pre artatote ordiaarii pleetatar.

Hortamur vera ut Sta· ta iatgta tata* ·· da toeaat iMordetae, aa diguUra larirditaHi aliquid 4ltrimrati rapiat, ao oaritao illa, qaae robar aaoteetaa aat, vieietar, ta na rixi· ta eeatoatieaibaram titi· Implinatur.

1·. Haee voro dum atetataaa, itaigioate beau» ta oealariao libertatem ealgera petam··, at qaetieeranqaa do eaiataribu paaperam ta parfiaaraati membri· eligendi· agatar, a qaeram ageadi ratione paaperam eatholieorum Idae ta ineolumita·, ta ooolaaiae iura ·< Uberta· detrimenta pati poesaat, sacerdote· eolieiti oora debeant, ut hominibus probi· ot religionte catholic·· minimo hoatibu muaarhaec conferantur. Attamen extra eeolarira, mao tumultu, abeque'caritati· violation·, ot cum dobita rabieotione proprio opteeopo, no dieseaaion·· in clero oriantur, et cum ea moderatione quae «tatui clericali omnino convenit, relicta unicuique in dubii· libere pro «o sentiendi facultate, de omnibu huiuamodi rebra agendum erae arbitramur.

20. Ut paci et tranquillitati communitati· provideatur, ·tataimu·, nt^qttte ooadiutor parochi collecta rate uaibu· applicanda facoro attentet, niti eum approbatione epteeopi «criptis exarate, qui in quibusdam eaeibu· rationem fbnan detegor· porait rar talibu· collecti· indtigeatur. Sub suspensioni· comminatione prohibemus, ne quii aaeerdo· vel por «e vol por alium pecuniam «ibi colligat, ra condition· qaod mteoae pro dantibui offerentur.

21. No dieeeneion·· oriantur io publici· instituti» admmtetraadis, volemo· ut in poetarum capellaei xenodochiorum^aroerum ot praesidiorum militarium, nihil (ia) roriun sacrarum administration· in ite innovent, naqae voce aut in «cripti· institutionum istarum administrandi rationem publice (gipugnsnt, nisi pria· negotium episcopo proprio detulerint, rai·· sententia dirigi debent. Meminerint iidem rapoUani, eortte temporibus, status animarum ·t religio·!· oboetvantiae in praedicti· institutis ·pteoopo rationem reddor·.

23. Quieumqs· aaoordo·, per tree menses post promulgata praerantia «tatata, neglexerit legem Tbarleeia· de, toetameatia condendi· implere, oognoerat ra ra·· ra*pondradum ; et noo-raoerdotra, poet tree men··· ab officio mimionario ip«i« commte«o, hae loge neglooeta, «e eidem poenae «ubiaoora oognoaraat

38. Dooreta Thurieaiana numeri· 14, 15, d« ·ite ·< boraitato dirieoram renovanto· «ub poena ■-■poaeioai·. Haoe dooreta «ie «e habeat: „14. A gate lawrdntm ara tetaia «neoerar», ·>η«>· ««am βφ *MM** SMI* MMIMNM MO* 4*^*1*^^ *flWCif* flNNMfOWIvCp *OWit* *^f*M*t**F**p* ly**Z*ÎM *fM* wttii*

prarât 15. *Q»*d»i*

fa aadhra d«m« iam par··*· débitant «fa· coedfateru *m »* ainarfa nafaatw te peracta fa *friniiete*

Hwtt* *0*4* OMMββ^OMIMβ* e*i ttm**f**0

34. In memoriam roveeaate· îegeea Tharleien-

■em de obligation^ anooedetam fteqaoater «eholu vteitara, iaanper, neb poena «upeaiiinte ferendae iratratiii, praeeipimu quad aauqaiaqae parochu, vol per u vol per altam Moaeem aaeerdotem, eebotae aatieanlee aa* atie qoeeaaqae nomine daligantai ia ena pernetis, ubi fiber introitu per* mittitar teeerdetiba· eefibeiioi·, «ornol aaltem quoHbta meata ritiiit, at in priaeipim (det dtetipalu ulh«linee lutra«t,

V fib. Ia piitiram, ia quaatam fimi parait, haMatar. qaataaaia ia uaaqunque «boeeaai tafa ptavteetae aaaaa epMtaaite pre raeerdetibu

wi bOBO βΦΦMOβIB wI 9HM0
defioe staguite onute eonvontent, val MÜtsui pnroobi ut eundtatetue ouate alterutei

96. Synodes Thurisesesis, non sine ratioue gtuvtmd^m^ot oosaitam obvia, vetat «ae fait parvefam dot *tfiftttfi* ooovμμ[88], Com tara quidam sooeedetoe, poet oeMiNam Thurfeeetae, et hand obetanto bac loge, aine lioontte episcopi multa agrorum ingere comparaverint, ut malo tam deplorando occurramna, praecipimus iam dictis sacerdotibus, snb poena auapanaionie, sese mno mora conformare legi Thnriesenm iam memoratae; et tub eadem poena prohibemus, ne in posterum eliquia sacerdos bene legam transgrediatur.

Omnia et cingule in hac synodo provinciali statute, decreta et acta, qua decet obedientia et reverentia, auctorifoti, correctioni et emendationi sanctae Romanae ecclesiae, omnium ecclesiarum matris et magistrae, et Romani pontificis, Christi vicarii, indicio emendanda, corrigenda, mutanda subileimus. o

f Ego losephus, archiepiscopus Armaoanus, totius Hiberniae primas, definiens subscripsi.

I t Ego Patrittaa, eptesepus Rapcteoste, dedetees

f Ige laoobus, opteoopus Kilmoreosie, defiaisas subscripsi.

f Ige Isaaaes, episcopus Kideaoia, dedaione eabocripsi.

t Ige Çornsiiaa, episcopus Dueaaia et Coaaorensis, definiens subscripsi.

f Ego Carolus, episcopus Cfogboreaeia, deficiens subscripsi.

t Ego Franmscas, episcopus Titopolitanna, et eedmiae Dorrioaote spoetolieus administrator, definiens subscripsi.

f Ego loaanea, episcopus Ardacadeueis. definiens subscripsi.

Ego Guilelmu, procurator reverendissimi episcopi Dromorenais, sina nomine subscripsi.

Daniel ICGettigaa. laoobus Campbell, Bernardan Hughes, a secretis synodi.

Haec omnia sets et decreta et subscriptiones cum originali concordant. Ita testor et fidem facio.

Locas *t eigilU.*

f losepbus Dixon, archiepieoopus Armaoanus. etc.

/

8YNODÜ8 DIOKCE8ANA MECHLINIEN8I8

1854 msii 16.

Synodus dioooeeafia Mochliniensis in Belgio, celebrata die 16 maii IBM, snb Nicolao loeepho Deheesello, archiepiaeopo Mechliaiedsi.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

Synodi Mechlinieuses... Mechliniae, MDOCCLIV. In-19*, 919 p. — (land, université; St. Gallen, Stiftsbibliothek.

Pag. 9. mentio synodorum Mochliniensis anni 1609 et Gaadavedsisjànni 1613. Pag. 14, mentio synodi habitae die xI aprilis 1790 a loaane Hearing Frankenberg, archiepiscopo Msehliniensi, et synodorum Antverpensium celebratarum annis 1613, 1658 et 1779.

Indpx synodorum in hoc opere contentarum:

P. 11-93, synodus die 99 septembris 1836.
P. 94-6, synodus die 30 angusti 1836.
P. 97-41, synodas die 99 angusti 1837.
P. 49-58, synodas dio 13 ntrvembris 1838.
P. 59-69, synodus dio 97 augusti 1839.
P. 63-5, synodas die 95 augusti 1840.
P. 66-9, synodus dio 11 maii 1841.
P. 70-3, synodas dio 96 aprilis 1849.
P. 74-7, synodus die 16 maii 1843.
P. 78-86, synodas die 7 maii 1844.
P. 87-91, synodus die 99 aprilis 1845.
P. 99-9, synodns die 19 maii 1846.
P. 100-9, synodas die 4 maii 1847.
P. 110-8, synodas die 93 maii 1848.
P. 119-98, synodos dio 8 maii 1849.
P. 199-33,.synodas dio 30 aprilis 1850.
P. 134-46, synodus die 90 maii 1851.
P 147-55, synodus die 11 maii 1859.
P. 156-69, synodus die 96 aprilis 1853.
P. 170-83, synodas die 16 maii 1854.

(CONVENTUS DUBLINENSIS EPISCOPORUM HIBERNIAE

I 1854 maii 19.

Conventas Dublineams episooporum Hiberniae, D babrtaa die 19 maii IBfi^, sub Paulo<3ullen. arehiepiscopo Dublinsnsi.

mbllegrapMa.

Acta et decreta sacrorum conciliorum reeentiorum. collectio Lacessis, auctoribus presbyteris s. J., e domo b. v. M. sine labe qoneoptae ad Lficam. TomuS tertius ... Friburgi Brufgoviae, sumtibus Herder, MDCCCLXXV, coi. 853-4.

DECRETA

-6 emnsbiss Hitermoe praesuMes tata, *ei e umete* ssds approbate.

Omnibus bnins regionis sacerdotibus in memoriam revocamus obligationem, qua mysteria fidei, sacramenta. Dei praecepta et alia ad religionem spectantia fideli populo diebus featiris exponere tenentur. Cum vero periculum sit no haec negligaatar, si do afieeia ac profilais negotiis in eeeiesiis agatar, districte prohibemus ne, inter missarum solemuia, quod plane tedeoeas «net, aat oawino ia ■saltate do rebus mere moeuteribta, at fio poHttete electionibus aat alte ehmmedi robas agatur, gena facile dissidia inter pastorem et popnlum promerere valeant, et magnam animorum commotionem excitare: quae tamen ita interpretanda non sont, quasi do largitionibus non roeipiondta, de perinrio evitando, do laribus ecclesias, et do caritate et cara erga pauperes, sacerdotibus non esset agendum.

Qnodsi quia sacerdos saecularis aut regularis do huiusmodi rebus agat, aat, spreto synodi Thurlesteo praecepto, nominatim in aliquem in eceteoiis invehatur, is poena suspensionis aat aha pro arbitrio ordinarii ploctatar.

Hortamur vero ut lites et iargte teter se do rebus poHttete te oonvtatibta pubBete, ot magis adhuc te foHte sen ephemeridibus pubBefe ne-

iBoant aaeardatoa, ne dignita· anaardataMa aliqaid detrimenti capiat, naearitaa iDa, qaaa robur Mai·'' riaa aat, violator, et ne. rtate et aaatoatinnibM cam ·Hia impBceatat.

Haro varo 4m atataiaaM, raügiento Boa·· ai aaelaaiaa Bbertatom axigara patamaa, at quettoa» camq·· de ouratoribae paaparum et paritaaaeati membri· eligaadi· «gâter, a qaoraaj againdi ratione pauperum catholicorum fidee at toeohunitaa, at eecleaiae tara at Hbertaa detriment· pati poaeaat, ·oliciti eaae debeant, at bomiaibaa probi· at roü-

Λ gtaria aatbaüaaa miate· kaaMbaa mnaaro haro aaa-Imntar. tttomea; extra aaaiaaiaa, aina ternit·, abaque aaritatia viatatiana, at am débita robiae

wieatar, at am aa ■admtiaaa, qaae atatai atari-, x»H maiaa aaavaait, rabota arieaiqae ia datait Kbaro pro ro aaatiaadi foaaltata, da aaulbaa baiqkmodi rob·· ageadam am artairnmw. >

Onaiordat am arigiaali Barna typia/iditq

t Pania· Callan, arohiapteoopaa DubKnebah-1

CONCILIUM PROVINCIALE QUEBECEN8E II

1864 aaii 88-iaaii 4.

Concilium provincial· Quabaaaaaa II ia Canada, celebratam a die *US* maii ad diaffi 4 iaaii 1864,1 ■ub Petro Flaviano Turgeo·, arohiapiaoopo Quebec·mi.

KbUagrapbla-.

I) Decrot· «ecaudi oonmlii provinciae Quebecenaie, ia eivitate Qaabaoaaai oalebrati, a «ancta aede reviaa at recognita, anno pontifieatna Pii papae noni VIII, Domini MDCCCLIV. Quabeci, Level et Lamoureux, 1866.

In-8. — Ipae non vidi.

2) Concilia provinciae Quebecenaia I, Π, III, IV, in Qnebeoenai eivitate celebrata, et a «ancta eede reviaa et recognita, *[buiftu.]* Quebaei, apud P.-G. Delhi·, typographum, 1, port Dauphin, 1870.

In-8*, 320 p. — Avignon, edminaire; Lyon, abbé Martin.

3) Aeta^et decreta «aororum conciliorum rqeantioram, epUectio Lacen·®, auctoribne proabyterh a J., e domo b. v. M. aine labe conceptae ad Lacum. Tomtu terti·· .. . Friburgi Briagoviae, aumtibue Harder, MDCCCLXXV, col. 625-64.

LITTERAE

da indicando at ronaaaaada premnmna ÇwdearoM

Pttrtu-Flaeieanu Tvrfe», utütniieH» dim·· rl MIM^4M *niÙ* QII"· baeanaia rie.; roaaruadiariaM· praawiaai Qnhananaa apiaoepia, neatre «omaMtempa· ohm ri pepafo,

Cum, «eeaadem «rororoaoti ooacUii TrideaÜni praeeeriptionea, tertio quoque aaao, ia unaquaque provincia ecolroirotioa, oelabraadum ait concilium, ut paetoroa. aimai ooagrogati, iuapiraate Spirit· ■-acto, utiliora pbemat media aaligero ad taeadam ·tabiliendémque tdem ia eordibaa obrhtiaaarom, cultum divinum ampliori honoro muniendum, «tudium bonorum oparum amaremq·· ractaa diaeiplinao in ciero pepaloqae foveada. no·, praetor··, decreto XX primi concilii provincia· Qnabaeaaria obaequentaa, pro manari· aoatri aflhia, Meandam concilium aiaadam provinciae ia eivitnto Quabaoemi, eocleaiaquq noetra metropolitan·, indieere at convocare deerovimac, illudque, ia diota Malaria, dominica infra octavam Aaoaarioai·, die aeibeet 28 menria maii pcMroatto anni, inoipiaadnm, par praecenta· indieua·· atqua ooavneamae.

Quapropter, omne· at aiagulo· ravarandiaateM ·c venerabile· i· Chriato fratre· aactroa, MarianopoUtaaeaaam, Oarrhtuima, dioaaaria Begiepalita-·■m pdahaiatrntoraax, BypoHtaaum, Taraatiaum, Saaoti-Hyaeiuthi, Tritavia·» at BaMti-BeaMbrii ·piaoopoa, noatroa oomproviaeiate·, eerumdaaaqne coadiatorea cum fotura ■aoeimica·, ac aboe quoeeamqne qui, de iara vel privilegio, tynodo aeu concilio provinciali intervene, debent, enixe hortamur et invitam··, et, ia quantum neoeeae eat, auctoritate noetra arobiepiaeopaii et ordinaria requirimua et admonemae, eiaque virtute nanctae obedientiae diatrict· praaaipimaa ut ad dictam aynodum non eoneilium provincial· 'celebrandum conveniant et pernoaaliter oompareant, nhi forte, iunto detenti impedimento, procaratorib·· ab eia legitime eleetia. in hac concilio aupplaaatar; et quoeeamqae tuarum reapactiv· dioeoerim eoeleaiaetiooa, qui de iure vel privilegio iatarwM dabant, ad illad quoque convenir· at ompararo theiaat

Veaerabilea in ephoopata fratre· obnecrumue, at dioeeeaaaoa aao· hortantur ad prece· pro folici ooaeilii «xita fundenda·. Omnipotentem Deum hnmillinra daprooantur at decreta aiaadam concilii «pirita «aptoatiM iadicta', maiorem Dei gloriam animaruntqae Mlutom ia provincia ecoleaiMtica Qaebaoanri promoveant

Datam Qaabaoi, ia aqdibu· noatri· arehiepi··oepaliba·, «ab aigao tigilloque noatrfo ac Mcrotarii aoatri chirographo, in Kpipbania Domini, aano milieriaM octiugeete»imo quiaqaagarimo quarto.

t P.-F., archiapinoopu* Quebeceoai·

2hmu *t tifiili.*

Da mandato iDaatriarimi m rovarnndiaaimi domini domini Qucbctrorie arohiaptoaapi:

Edmund··. Xmagarin, preebyter, aaoretariu·.

' Feitome indito

ACTA CONCILII.

PBQU CONGUQATIO FUVATA

Iuxta daerotam tadiettoab, te Epiphania Domini, ·aao 1864, ab Utaatrimiaw m revaroiadtoriaro daarin· Patro Flavinae Targaoa, Mubitphtipt Qnabaaamri, datam, oauvaMnat dia 87 maii, hi» 10 auto meMebiepiaoop·, ad Meandam provinciae eocleaiaatiea· taaritiam habendum, ariliaet:

Etvaraedierimwi daaaiaae apheopaa Mariaaepebtaana, Ignattaa Bearget;

BavirroMmimm dimiaai optoropm Oanbeaato, ·mdtator opiaoapi Tiagrinaiiarit, mmu dicacante Ilagaliaiiarii admtatetratit, Pntrittaa Pbrian, da

iare diet» eoaoiBo aasieloas earn voce decisive, vi A Mtterarem Remse, die SI aagustt 1853, datarum;

Baaaraadiaaiaaaa dominae episcopes Saaeti-Hyacinthi, leaanee Carolus Prinee;

Révorendimimua dominas episcopus Bypolihaaus [Othavriensisj. Iosephus Bageahn Bruno Guiguee;

Reverendisoimus dominas epiaaopaa Torontinus, Amandas Franciscos Maria a comitibus de Char* bonne);

Reverendissimus dominas episcopus Trifluvianensis, Thomas Cooke.

0 1. Placuit patribus alios coadiutores episcoporum provinciae ad concilium admittere cum voce tantum consultative, iuxta mentem sanctae sedis, litterio diei 8 iulii 1854 expressam, eisque concedere facultatem sibi presbyteros seligendi qui inter theologos et canonistes connumerentur.

Vi dictae concessionis admissi sunt reverendiaei- B mus dominus episcopus Tloanus, supradicti illustrissimi ac reverendissimi arehiepiscopi Quebecensia coadjutor, Carolus Franciscus Baillargeon; et reverendissimus dominus Cydoniensis episcopus, supradicti episcopi Marianopolitani coadjutor, loeephus Larocque.

II. Aberat reverendissimus Alexander Taché, episcopus Sancti-Bonifacii, in territorio vulgo dicto *Ir* Nord-Ouest, qui, litteris die 23 decembris 1853, ante dicti concilii convocationem, scriptis fatebatur sibi facultatem futurum concilium adeundi non fore, ob gravia quae missionibus suae vastae dioecesis evenirent damna, si praesenti tempore eas relinqueret.

III. Illustrissimus ac reverendissimus dominus arohiepiscopus Quebecensis, de consilio et consensu reverendissimorum aliorum patrum concilii, sequentes officiales, ad dictum concilium adjuvandum, eligit et nominat, nempe:

1. Promotores concilii, reverendissimum dominum Tloanum episcopum; et reverendum loannem Baptistam Antonium Ferland, domus archiepiaoopalie Quebecensis presbyterum;

2. Secretaries concilii: admodum reverendum Carohitn Felicem Caaeau, vicarium generalem archiepiseupi Quebecensis; et reverendum loseph Octavium Paré, canonicum capituli cathedralis ecclesiae Marianopolitanas, ac secretarium dioecesis Marianopolitanae;

3. Magistros caeremoniarum: reverendos Rdmundum Carolum .Hippolytum Langevin, secretarium arehidioeeeei» Quebecensis; et losephum Renatum Leandrum Hamelin, secretarium dioecesis Trifluvienensis;

4. Cantorem: reverendum loeephum Auclair, parochum QUebeeensam.

IV. Perlecto instrumento delegationis capituli eocleeiaa cathedralis Marianopolitanae, reverendus Petrus Adolphus Pinsonaault, arohidiaoonus dicti capituli, admissus est tanquam deputatus ab eodem capitulo.

V. Admissi sunt tanquam theologi et oanonistae:

I. Illustrissimi ac reverendissimi domini arehiepiseopi QeebooMsis: admodum reverendus Ludovicos lacobus CuMult, vicarias generalis dicti arohiepieaopi, neeaoa superior seminarii Quobeeeasie; et reverendi Antonine Pareat, presbyter dicti seminarii et Fraaesscu-Xaverins DeUge, parochus » Beata Maria AaniHatriee vulgo *fleiat,* ia Qaobeeonsi arehidioeeeei;

3. Reverendissimi Marianopolitani episcopi: admodum reverendas laeobes Philippus Baatoai, Oblatorum Mariae ImmaeaMipe provincialis; et reverendas Insanos Baptista LabeUa, parochus e Baaoto Beabo vulto de rArhipss, in dioecesi Mariaaopolitaao;

3. Revsreadisoinu Oarrhoasie episcopi: admodum reverendas Aeaeas McDonne), vicarius generalis dicti episcopi; et reverendus Olivarius Kelly, 'loci vulgo dicti MreoMKs pastor, in dio sessi Kiagstoaieusi;

4. Reverendissimi episcopi 8aacti-Hyaninthi: admodum reverendus Fraaciscns Xaveriua Demere, vicarius generalis dicti episcopi, nocuos parochus e Bancto-Dionysio, ia dioecesi Seocti-Hyacinthi; et looephus Sabinus Raymond, vicarius generalis eiusdem episcopi, necnon praepositus studiis in seminarie dictae dioecesis;

5. Reverendissimi'episcopi Bypolitani. admodum reverendus Petrus Aub^m vicarius generalis dicti episcopi et superior Oblmorum Mariae Immaculatae in dioecesi Bypolitana; et reverendus Petrus Henrieus Harkin, presbyter domus archiépiscopal» Quebecensia;

6. Reverendissimi Torontini episcopi: admodum reverendus Eduardqe Gordon, vicarius generalis dicti episcopi, et civitatis vulgo dictae Hostilio» in dioecesi Torontina pastor; et reverendus Claudius Ternet, loci Vulgo nuncupati /Vmtenpuisdise in eadem dioecesi misoionariuS;

7. Reverendissimi Trifluvianensis ɣivoopi admodum reverendus Franciseus Germanus Loranger, vicarius generalis dicti episcopi, necnon monialium Sanctae Ureulae in urbe Trifluviana oapellanus. et reverendus Carolus Harper, seminarii Niooletensis in dioecesi Trifluviaaensi superior;

8. Reverendissimi Tloani episcopi: reverendi Georgius Schneider, superior societatis lean in arehidioeeeei Quebecensi; et Georgius Hilarius Besserer, parochus a Sancta Familia in insula Aurelianensi, in eadem arehidioeeeei;

9. Reverendissimi Cydoniensis episcopi: reverendi Felix Martin, superior societatis lesu in Marianopolitana dioecesi; et Vincentius Leo Villeneuve, presbyter seminarii Sancti Sulpitii Marianopolitani;

VI. Statuitur ordinem eumdem servandum esse, quoad praecedentiam, ac in primo concilio.

VII. Sequentes formentur congregationes ad expendendum diversas sibi a patribus propositas quaestiones:

Prima eeiHcet de decretu.

Reverendissimo domino Cydonienoi episcopo, praeside.

Admodum reverendus A·. McDonnel, et reverendi G. Schneider, V. L. Villeneuve et O. Kelly.

Ssmmde de ddetrma.

Reverendissimo domino Rypolitano episcopo, praeside.

Admodum reverendi E. Gordon, P. Aubert. I. P. Santoni, et reverendi A. Parent et F. X. Deldge.

Tertia de litarfia.

Reverendissimo domino Saneti-Hyacinthi episcopo, praeside.

Reverendi P. A. Pinsonnanlt, F. G. Loranger. I. Auclair, E. C. H· Langevin et I. R. L. Hamelin.

Quarta de dieeipHaa.

Reverendissimo domino Marianopoiitano episcopo, praecido.

Admodum reverendus F. X. Demere, et reverendi G. H. Besserer, *C.* Ternet, I. B. A. Ferland; I. B. Làbelle et P. H. Harkin.

Reverendissimo domino Toroatiao episcopo, praeside.

Cosroa. amrsujn nasse XLVU

›

Admodum revereudi L. I. Ceeaalt et L 8. Hay- mond. et reverendi F. Martia et O. Harper.

VIII. Propoeit· et uaaimiter asbnima aaat a patribaa quae eoqunntur decreta ia pcinra aeaaioae legenda. scilicet: 1. de aperiende egmede, *. de H- 4^4 *JUtii*

IX. Quoad ordinem servandum 1. ab omniboa qui intereee» debeat concilie; 1 ia privati· eoagregationibn· episcoporum; 3. ia eongregatioaibM gensralibus: stdtuenint patrer eaedem regulae osso sequendos ac in primo eoncilio.

X. Secretarii inetruuntur per edictum publicam convocare primam congregationem generalem, eadem die, tertia born poet meridiem, in aula palatii archiepiecopalie habendam.

Quibue finiti·, recitatur oratio Sab tmm etc., et recedunt patree.

PRIMA CONORBGATIO OfiNKRALIS.

Eadem die, hora tertia poet meridiem, in congregatione generali convenerunt omne· reverendissimi episcopi ad primam congregationem privatam praesente·, rocheto et mosetta induti.

Adfuerunt quoque deputatu· a capitulo ecclesiae cathedral:· Marianopolitanensis, necnon officiales et theologi concilii ad dictam congregationem rite convocati, in habitu ordinario, in aula maiori palatii archiépiscopal:· sicut in primo concilio straba et adornata.

Post recitationem hymni Feni errator etc. cum deprecatione Adramtts etc., facie versa ad crucem arcbiepiscopalem, instantibus promotoribus, .illustrissimus ac reverendisaimus archiepisoopus declarat reverendissimo· episcopo· Tloanum et Cydoniensem, priorem ooadiutorem dicti arehiepiscop: et posteriorem ooadiutorem episcopi Marianopolitani, admissos fuisse inter patree sed tantum onm voce consultative, ex decisione sanctae sedis, cum privilegio sibi adiungendi theologo· preebyteroe eodem numero ac caeteri patree.

His peractis, 1. Proclamantur nomina officialium qui in prima privata- Congregatione a patribus nominati sunt;

2. Legitur instrumentum, quo reverendis Petrus Adolphus Pinsonnault constituitur deputatus ad concilium a capitulo ecclesiae oathedralis Marianopolitanensis;

3. Publicantur nomina theologorum et oanonistarum a quocumque episcopo selectorum.

Post hoc legitur ordo praecedentiae in primo concilio servatus, qui iubetur a patribus in boc praesenti concilio servari.

I Proclamantur congregatione· diversae scilicet deoneretis, de doctrina, de liturgia, de dieoipliiMi et de studiis, eo modo quo a patribus in privata prinm congregatione coordinate· sunt

^Postea' leguntur tria decreta queo^in sessione pyima, sequenti die habenda, proclamanda rant, -Milicet: 1. ds qpsrwnda synode, 9. de mede ei-·snd· in oenesUe,- 3. de priqfesesene jWss.

Legitur quoque ordo qui servatus fuit in primo concilio et qui, secundum mentam natedm, eervandus eet et In hoc eoncilio:

1. Quoad residentium necnon distributionem temporis ab omnibus qui intereeM debent dicto concilio;

9. Quoad regulas in congregationibus generalibus observandas.

Tum recitatur et admittitur prnmiseio ordinaria de secreto ab omnibus tenendo Circa res in concilio discussas, et quae possent detrahere vel reverentiae concilio, debitas vel honori cuiusvis personas.

Tandem, indicata fuit prima sessio generalis A die sequenti, hora setava cum dimidia ante meridiem, et reverendi F. Martia et O. Harper.

Tunc luem habuit prima congregatio generalia, recitata oratione *&A* tama oie.

8E88IO PRIMA.

Die 98 maii eiusdem anni, incidente in dominicam init· octavam Ascensionis, sano pontificatus saactMsimi domini nostri Pii divina providentia papae IX, mane hora 8 eum dimidia, conveniunt psUres in maiori aula palatii archiépiscopal··, cum deputato a capitulo Msrianopolitnaensi, theologi et officiariis concilii, multiaque alii· sacerdotibus.

Ordinata processione, a palatio omnes exeunt et per viam publicam procedunt ad ecclesiam metropolitanam, eodem modo et ordine ac in prima ·rasione primi concilii, archiepiscopo et epiMopis cappa et mitra, eseterisque omnibus habitu sibi B competenti indatis.

Ecclesiam ingressi patres concilii pergunt ad faldistoria ex utraque parte chori disposita, et caeteri adeunt stalloe.

Missa solemn:· ds *Spirit* tanfto* ab archiepiscopo celebratur. Qua finita cantantur psalmi, litaniae orationesque, prout in pontificali Romano inveniuntur. Concionem habuit ad populum reverendissimus episcopus Marianopolitanensis.

Tum promulgantur et approbantur a patribus cum caeremoniis Soliti·, sequentia decreta: 1. dc operienda synodo; 9. de modo eieendi m *concilio;* 3. do profirassono *jUti.*

Hanc professionem fidei emittunt reverendissimi Sancti-Hyacinthi et Trifiuvianensis episcopi, qui a tempore primi oonoilii ad has novas sedes fuerunt promoti.

Deinde indicitur secunda sessio concilii, quae C habenda est feris quinta eiusdem hebdomadae, die scilicet I iunii proxime evenientis, nisi pro rebus concilii bene gerendis aliud conducere videatur.

Tandem, benedictione solemn: ab archiepiscopo clero et populo impertita, omnes processionaliter. eo ordine quo advenerant, ad domum archiépiscopales: recedunt.

8BCUNDA CONORBGATIO PRIVATA.

Eadem die, quinta hora post meridiem, conveniunt patres.

. Leguntur et approbantur acta praecedentium congregationum, necnon sessionis primae. Proponitur ab illustrissimo ac reverendissimo archiepiscopo decretum de secraawntM, quod, post lectionem, iubetur ad congregationem de doctrina deferri. Proponitur quoque decretum de esta *et koneolaU olorioona*, quod legitur et refertur ad congregationem do daereris., Refertur etiam ad eamdem congregationem decretum de rarement·.

Hora undecima recedunt patres.

TKRTIA OONORMGATIU PRIVATA

Hora 9 cum tribus quadrantibus, feria secunda, die 99 maii, conveniunt patree loco consueto.

Quaedam quaeatieaee cima disciplinam referuntur reverendissimis episcopis Bypolitano et Trifiuvianenai nt examinentur, competenti modo formulent» et de novo reverendissimorum patrum indicio subiiciantar. Legitur decretum *4e poroMe* et alsia raimenim oras ysrsstitu», cuius discussio, non completis horn 11 cum tribus quadrantibus, eontinuabitur m proxima congregation· privata.

QÜARTA OONOBKATIO PRIVATA

Esfilm dia, hora 3 post meridiem, conveniunt patreA

Dfeetfthar do novo demetam *d» pertM· ft βüiβ.* oaaaaerwm «ara·· pmwlrtee, et inbetar Mart ad congregationem 4c diiripline. Diaeatitar otiam dacratum 4e *edneetiefraiiem* heaoram aaaManaa, at refertar ad oamdem congregationem.

Hora aexta diacodant patrea.

QUINTA CONGREGATIO PRIVATA.

Faria tertia, dia aeilioet Jo maii, bora 9 real dimidia anta meridiem, conveniunt ptftroa, poet rniaaam aolemuem ab arehiepiaoopo celebratam pro defuncti· opiaoopia provinciae ecoleaiaaticae Quebqcenaia.

Legitur relatio prima eongrogatipnia 4« doctrina ·uper decretum da aacromaatia, quod decretum, eum dicta relatione, legetur in proxima congregatione generali poet meridiem tenenda.

Hora undecima cum tribue quadrantibua recedunt patre*.

SECUNDA CONGREGATIO GgNKBALB.

Die 30 maii, incidente in feriam tertiam textae hebdomadae poet Paacha, 3 bora poet meridiem, habita eat, looo colito, coeunda congregatio generalia, cui interfuere patrea cum theologia et oftioiarii· concilii.

Leguntur acta praecedentia congregationi* generalia. Legitur decretum da aacrtracantu eum relatione congregationia da doctrina auper dicto decreto.

Sexta hora, facta oratione, omne* diacedunt.

SEXTA CONGREGATIO PRIVATA.

Feria quarta, dio 31 maii, hora 9 cum dimidia ante meridiem, adaunt patrea, loco conaueto.

Leguntur acta trium praecedentium congregationum, et a patribua approbantur. Legitur decretum 4· Mcramontw, quod emendatum a patribua C iubetur in aeaaione, aequenti die habenda, proclamari. Decretum de ndminwtratiotw bonorum Mcie·conon iubetur referri ad congregationem de 4«cr«tM. Decretum de acto *et koaeetaie ettricenun* a patribua admiaaum praecipitur etiam prbclamandum ea*e in dicta aeaaione.

Hora 3, recedunt patrea ad tertiam congregationem generalem tenendam. I

TERTIA CONGREGATIO GENERALIS.

Die 31 maii eiuadem anni, hora 3 poat meridiem, convenerunt patrea in loco aolito, cum au» officialibu* et theologia

Leguntur acta praecedentia congregationia generalia. Legitur etiam decretum 4« acta et Aoneatata *elericonua* in proxima aeoeiono proclamandum.

Hora 4 cum dimidia, facta oratione, recedunt omne*. D

SESSIO SECUNDA.

Die 1 iunii eiuadem anni, incidente in feriam quintam aextae hebdomadae poet Paacha, hora 8 cum dimidia ante meridiem, convenerunt patrea cum theologi* et officiariia euia, in aula palatii archiepiacopalia, et perrexerunt omnea per viam privatam a3 eoeleaiam metropolitanam, eodbm ordine et eadem «olemnitatc in prima aea*ion* aervati*.

Mima aolemnia 4· *Spirit" terni·* celebratur a reverendimimo epiaoopo Torontino, et nacra concio, aagheo idiomate, habita eat a revereediaaimo epiacopo Oarrbenai.

Omnibua ritibua ia poatiBcali Romano prae·oriptie pro *ooanda aeeaione concilii provincialia obaarvatia, et inatantibna promotoribaa, coquentia deerat* edicuntur et proclamantur, acilicet: 1. de enormeeat» m /enare; 9. 4* aoeri* ritibaa· m anereмeutermu admMMrintiaw; 8. 4* bopMme; 4. 4· ' 7· *if* ' 8. 4e erdme; 9. 4e aaevnmeeda matrimenie, et 10. 4e ·Ma *et UanM* eieatnrtem. Qaao decreta approbantur a patribua, aaffragio euiuecumqao a aeeretariia petito, moro aaanete.

Tuae indicitur tertie et altima eemio die 4 «eadem menei* iunii, incident* in dominica Peuteooaua, habenda, niai aoacilii bonum requirat eam ad aliam diem traneforri. Damam, poet «olemnem benedictionem ab arehiepieoopo datam, publicata quadraginta dierum indulgentia, per eamdem viam ad aulam arehiepiaoopalem redeunt omne*.

QUARTA CONGREGATIO GENERALE.

Eadem die, hora 3 poat meridiem, adeunt patrea in looo aolito cum theologi* et officiariia concilii: abeat tamen, pro re gravi, de aliorum patrum eona«MU, reverendiaaimu· epiaoopu* Tloanenaia.

Leguntur et approbentur a patribua acta praecedenti* congregationi· generali*.

Hora 6, recedunt omnee.

SEPTIMA CONGREGATIO PRIVATA.

Feri· «exta, die 3 iunii, hora 10 cum dimidia ante meridiem, adaunt patrea looo aolito.

Leguntur et approbantur relatione* quartae Congregationi· generalia et aeaaionia aecundae. Decretum 4· /We examinatur et iubetur deferri ad congregationem 4· dvcrvti·. Decretum de o4mÙM·tratioM bonorum «celfriarum etiam examinatur, et ·tatuitur illud in proxima aeaaione proclamandum eaae, cum dicto decreto de fide a dicta congregatione 4· decreti* nuper relato.

QUINTA CONGREGATIO GENERALIS.

Eadem die hora 3 poat meridiem, adaunt patre* cum theologia et officiariia concilii..

Leguntur acta praecedentia congregationi· generalia. Leguntur quoque decreta 4« /id« et *de adHUmttrtiimH bonorum* «eelMMrum a patribua approbata et admiaaa, et, eorum iuaau, in proxima et ultima aeaaione promulganda.

Hora quarta cum tribu· quadfantibu· abeunt omne·.

IXTAVA CONGREGATIO PRIVATA.

Sabbato ante dominicam Pentecoate·, die 3 iunii, hora 9 cum dimidia ante meridiem, conveniunt patrea.

Examinantur decreta 4« turamcaio et d« parochi··< *aliie* auimarwm *caram gereieiibeu,* quae in proxima congregatione generali perlegenda proclamabuntur in aeaaione ultima concilii, die aequenti tenenda.

Hora undecima cum quadrante recedunt patrea.

SBXTA CONGREGATIO GENERAL».

Eadem die, hora 3 poat meridiem, adfuerunt cum theologi· at officiariia, 'patre· concilii, excepto reverendimimo epiacopo Marianopolitaaenai, cui, ob rem gravem, bonum dicti concilii «poetantem, data eet faculta· praesentem congregationem non adeundi: aberat etiam reverendua G. N. Beaaerer, qui. propter legitimam chuaam, licentiam habuit ad parochiam nuam redeundi.

Fit relatio praecedentia congregationi· generali*.

Leguntur decreta *de* Mtranwnlo et 4« parochi· *et aliu* ammarum corme g*r«ntib·»·, quae, de iuaau patrum, aunt in ultima aemione promulganda.

Hora 6 recedunt omnee.

NONA CONGREGATIO PBTVATA.

Eadeat die, hera 8 eam dimidia peat meridiem, eoaveaiaat patrea. Laguatar et adaüttaatar aeta

»·

praecedentis ooagrogatidaie private· uscasn nt A sexte· congregationis guaeralte Sammn faaaltete· a aanbta sede postulandarum admittiter, etiaetruetio dater seerotariie sapplieem libaltem ad hoe praepateadi.

Decernitur quod a sancta cede aaqaaataa gratia· postulabuntur.

1. Ur in dioecesibus Kingstonisnsi, Torontiaa et Bypblitsna, feste Epiphaniae Domini, Ansuneiationi· beatae Mariae Virginia, Corpori· Christi, beatorum apostolorum Petri at Pauli, Aaaumptionia •t Imihaculatae Conceptioni· beate· Mariae virginie supprimantur, et eorum solemnitates ad dominicam transferantur;

2. Ut solemnitates quarumdam festivitatum quae, virtute induit, sanctae sedis celebrantur .dominica sequenti. possint anticipari, et dominica proximiori praecedenti fieri;

3. Ut in matrimonii· snixtis ordinarius dbpen- 1
•are ponit partem acatholioam a juramento «olito praestando, et, in hi* casibus, promissio solemnis •cripta et coram testibus facta valere ponit;

4 Ut suffragium «ancti Tosephi fieri valeat In offieio sponsalium beatae Mariae virginis.

Instruuntur secretarii petitione· ad sanctam sedem his de rebus praeparare.

Ad instantiam reverendinimi episcopi Torontini, statuitur novas opportunum ene efformare dual dioeceses ex dioecesi Torontina distrahendas, quarum una nomen habeat Hamilton, et altera, Ltmdon. Dicto reverendinimo episcopo onus imponitur expostulationem ad sanctam sedem pstrandi, de erectione novarum dioecesium, necnon et de promotione episcoporum quibus earumdem cura committenda est. Statuitur etiam limite· dioecesis Baneti-Hyacinthi extendendas esse, comprehendendo parvam territorii partem ex dioecesi Marianopolitanenai (distrahendam ; petitio ad hunc finem edicetur a reverendissimo episcopo Sancti-Hyacinthi. Reverendissimus episcopus Cydoniensis instruitur epistolam summo pontifici a patribus subsignandam edicere Tandem reverendus Elsear Alexander Taschereau, unus ex directoribus seminarii Quebecensis, a dicto seminario Romam missos, eligitur ut summi pontificis acta decretaque hujus concilii iudicio subiiciat

flora 10 recedunt patre·.

SESSIO TERTIA ET ULTIMA.

Dominica Pentecoste·, die «cilicet 4 iunii eiusdem anni, convenerunt patre· cum ani· officiariis et theologis, in aula maiori palatii archiépiscopal,·, et par via* paMteaaa proeeeaeraat, eedem ordtee at apparate *aa* te prima ssesicss, ad eoclemam mterapolitaaaas, ut tertiam at ultimam sessiousm ooeeilii teueroat. Aderat magnus populi oonmuum, tam splendidam invisendi solemnitntem eupid··.

Mima diei sotemaiter oulobrate ab illustrissimo ac reverendimimo arehiepieeopo, sacram concionem ad populum habuit reverendissimu· episcopus Bypolitanua. Cantetis orationibus, evangelic, psalmis •t eaeteri· in pqetificali Romano praescripti· pro altima aession· ooncilii, et requirentibus promotoribus. decreta sequentia, iam a patribus sancita in privatis congregationibus, promulgata sunt in forma assueta, scilicet; 1. *D» fide;* 2. De *parochi» ci abi»* amatorum curam *yartaiûnu;* 3. *De admmiatration» bonorwa* sodsstaram ; 4. Ds terammto, 5. Ds *ptMcation» decretorwn* Ausus *concilii provinciali»; fi. De promulgation»* testium *eynodalittm ;* 7. De meoeottons *»t* ssusnttioiw *beatieeimae Maria» virgini».*

Hoc ultimo decreto perlecto, patres, summa reverentia, voverunt se suasque oves almae Dei salvatoris matri, et statim canticum *Magnifica»* ab omnibus, magna eum iubilatione, cantatum est. Deinde, ad instantiam promotorum, publicatum est decretum *tubveriptioni»,* et invitati sunt patres propria manu subsignare duplicem codicem decretorum, quorum unus sanctae sedi apostolicae subiiciendus est, et alter in archivis arvhiepiscopalibus est servandus.

Decretis sic a patribus subsignatis, edicta sunt, post instantiam requisitam, decreta *de indictione proximi concilii provinciali»,* demon *de fine concilii,* quae approbata sunt more solito, sicut caeterea decreta superius memorata

Tunc illustrissimus ac reverendissimus archiepiscopus, de cunsensu aliorum patrum, declaravit concilium absolutum esse; quo facto, cantatus est hymnus *Te Deum,* quem secutae sunt solemnes acclamationes, ut vidqQtur in actibus primi concilii huius provinciae Quebecensis.

Tandem, post osculum pacis mutuo datum a patribus, solemnis benedictio omnibus ab archiepiscopo impertita fuit, et quadraginta dierum indulgentia proclamata fuit ; cantato a diacono versiculo; *Recedamu»* A»m *pace,* omnes responderunt: Zn aoswae *Chritti;* et ad aulam arehiepteeopalem regressi sunt, prima hora cum dimidia post meridiem.

Concordai estas *originali.*

C. F. Casesu, presbyter, secretarius ooncilii.

DECRETA CONCILII.

I. D aptrùada*

In nomine sanctissimae et individuae Trinitatis, Petris et Filii et Spiritus sancti.

Nos. Petrus Flavianus Turgeon, ecclesiae metropolitans· Quebecensis archiepisoopua, ad laudem •t gloriam Dei et Salvatoris nostri Issa Christi, unigeniti. Filii Dei, Patri consubstantialia, qui, pro nobis caro factus, anus est Dei st heminam mediator et auctor salutis noetrae; sub tutela at praesidio matris eius beatae Mariae virginis, sancti Petri apostolorum principis, Sanctorum quorum patrocinio noetrae ecclesias cathédrales et dioeceses muniuntur, atque omnium sanctorum, statuimus ac decernimus, de eonsiHo ae consensu revsvendissimorum spiscopontm nostrorum comprovincialium, hac ipsa dia deëiasa quinte angusti inchoari atqa· adee inchoatum wee concilium provinciale, quod nitet mstrapelite·· eeeteeitete tedtetem «t eenDvocanmu·; lesum Chrôtum dominum et Miratorem nostrum humiliter depreoante·, ut quod coepit ipee ρβΓβοι>1ι M qnasmnmqn· ad nostram olerique et populi aedificationem stabilisnda recognovimus, ab omnibus et singuli·, Deo adiuvante, observentur.

II. D» enodo meendi sn *concilio.*

Haae synodus provinciali·, a beato apostolo •ducta quod omne datem optimum et omne donum perfectum desursum est, descendens a patre luminum, qui sis qui postulant a se sapientiam dat omnibus afltaonter, statuit omnes christifideles hainsce civitatis Quebecensis. quorun/, sicut yt totius provinciae gratia celebratur,.exhortandos eme, prout hortatur, ut se a peccati· hactenus commissis emen- 1
dare, an de caetera in timore Domini ambulare, ptie operibus instar·, ad sacramenta poenitentiae ·< ··charistia· frequentius accedere, «t quotidie pra episcopi· et saserdotibus hic legitime ooagro-

gates instanter urare vefiat; eoodoaa vsro «pisoopo· a -t saserdutas, at asaidae tooumbaat ia laudibus Dai, atqae aiagaMa diebus, ia quantam Iari patent, aaaattaHaa· missae oacrifieinm peragant, aat saltern myatesiorum celebrationi derate intoniat, faeiaatee obeeeratioae·, oratione· at poetaiatMaaa pro aaciaeia aaaeta Dei, pro eaaetieaian patro ooatro Pio pap· IX, pro tegia nostra, pro gubernatoribus at eaetoris qui io subliasitate eonstitoti aaat, at pro omnibus hominibus, at tranquillam at quietam vitam agamus, pace fruamnr, et fidei angmeatum videamus. Praeterea, hortatur illos ut ieiaaeat singulis sextis feriis, in memoriam passionis Domini^ omnibusque diebus menae frugali utantur.'

St, quoniam oportet episcopos irreprehensibiles eoae, hortetur etiam illoa et obsecratur in Domino, ut otiosas sermocinationes aednlo devitent, vitae innooentia et integritate, fide, religione et pietaie, omniumque virtutum ornamento praefulgeant, italMituta aunt, firmiter teneant fideliterque aequantur ut in omnibua honeatatem praeaeferant. sieut decet ministros Dei mysteriorum.

Cum autem synodi provinciali scopus ait, ut sacra conciliorum summorumque pontificum decreta renoventur et cuatodiantur, fllo monet aummopere ipsis curandum esse ut· è accurate referantur, edicetis· quibusdam, ai opus eat, explicationibus; ita tamen ut non recedatur unquam a mente sanctae ecclesiae Romanae, caeterarum ecclesiarum matri ac magistrae.

In aententiia ,gero dicendis, nullua audeat aut immodici verbi perstrepere, laut tumultibus-perturbare, variisve et obstinati disceptationibus contendere; sed omne ad gloriam Dei et animarum salutem unice conspirantes, cum modestia et animi lenitate, prout Spiritu aanctua dabit eloqui, opportune, servato ordine, proferant opinidnea in actionibus tam privati quam publicis; ac ita, quid- C quid dixerint, miti verborum prolatione,temperent, ut nec audiente offendantur, nec recta iudicii acie perturbato animo inflectatur.

Insuper, ipsa synodo· decernit ac declarat quod, •i forte contigerit aliquo debito in loco non sedere, sive in sessionibus sive in congregationibus, nulli propierea praeiudicium generetur, nullique novum ius acquiratur : In qualicumque enim ordine quisque compareat et sedeat, iura illius salva esse vult synodus.

Demum universis qui, iure vocati, ad hoc concilium provinciale convenerunt, in virtute sanctae obedientiae praecipit, ne antequam dimissum fuerit, discedere praesumant, nisi ob rationabilem causam, facultateque petita et obtenta a patribus; et insuper eos omne hortatur, ut diurnum vivendi dedinem, in prima congregatione generali promulgatum et atatutuni, fideliter exequantur.

III. Dt proftuiont Jidti.

Praecipit sancta synodus Tridentina patriarchis, primatibus, archiepiscopis et omnibus aliis qui de iure vel consuetudine in concilio provinciali interes· debent, ut ia ipsa prima aynodo provinciali poet finem praeeenti concilii habenda, ea omnia et singula quae ab hae sancta synodo definita et statuta sunt palam recipiant, necnon veram obedientiam summo Romano pontifici spondeant et profiteantur, simulque haere· omne· a sacris canonibus et generalibus eonciliis, praesertimque ab hae eadem synodo damnatae, publice detestantur et anathomatisent: idemque in posterum quicumque in patriarchas, primateqgMphiepisoopo· episcoposque promovendi, in priJusynodo provinciali in qua ipsi interfuerint, omnino observent.

· Coae. TrU., assa II.

IT. Dt JUt.

Cam Idea ait salntto humaaso initium, fuad aaeataaa et radia oaaab iaetifiootiouis, m qua iaapeaaiMa aat plararr Dse," at ad filiorum eiaa consortium pervoairs; ,grader» *mint tptriti* eceedaataaa ad Damn ftoe aat, *tt* inguirsairtui aa *rtiit;"* oemqae nostris temporibus innumeri homineo ignorantiae tenebris sint involati, aut sophismatibus impiorum deeepti, noonon hoeretieorum cavillatioaib· expooiti: mandante omnibus nostrae provinciae animarum rectoribus, nt fidei catholicae dogmata aedulo et lucide exponant, quo fidelium mentae contra horum impiorum artes et sffraenntoe impetu feliciter praemuniantur.

Ut autem in bia exponendis habeant formam aenorum verborum, docente ex eodem aenau. iisdemque termini quibna ab eccleaia tradita et de- ymbolum fidei, euius expositionis typum exhibet tum professio fidei a Pio IV pontifice maximo praescripta, tum decretum, quod hic subiicimua. concilii Lateranensis IV, quo praecipue errores, qui hodiedusq pullulant fideique fundamenta subruunt, radicitus praescinduntur.

.Firmiter credimus, et (impliciter confitemur, quod unus solus eat veru Deus, aeternus, immensus et incommutabili incomprehensibilis, omnipotens et ineffabilis. Pater, et Filius, et Spiritu· sanctu tres quidem personae, sed una ementia, substantis, seu natura simplex omnino ; Pater a nullo, Filiu s Patre «olo, ac Spiritus sanctus pariter ab utroque ; abaque initio semper ac sine fine; Pater generans. Filius nascens, et Bpiritua sanctus procedens, consubstantiales et coaequale· et coômnipotentes et coaeterni; unum universorum principium; creator omnium visibilium et invisibilium, spiritualium et corporalium. Qui sua omnipotenti virtute, simul sb initio temporis utramque de nihilo condidit creaturam, spiritualem et corporalem, angelicam videlicet et mundanam, c deinde humanam quaai communem, A spiritu et corpore constitutam.

Diabolus enim et alii daemones, a Deo quidem natura creati sunt boni, sed ipsi per se facti sunt mali ; homo vero diaboli suggestione peccavit. Haec sancta' Trinitas secundum oottimunem essentiam individua, et secundum personales proprietate discreta, primo per Moyaen et sanctos prophetas aliosque famulos suos, iuxta ordinatissimam dispositionem temporum, doctrinam humano generi tribuit salutarem.

.Ft tandem unigenitus Dei filius leaus Christus, a tota Trinitate communiter incarnatus, ex Mana semper virgine. Spiritus sancti cooperatione con- D oeptus, verus bomo factus, ex anima rationali et humana carne compositus, una in duabus naturis persona, viam vjtae manifestius demonstravit. Qui, cum secundum divinitatem sit immortalis et impassibilis, idem ipee secundum humanitatem factus est passibilis et mortalis. Qui atiam pre salute humani generi in ligno cruci passus et mortuu·, descendit ad inferos, resurrexit a mortuis et ascendit in coelum sed descendit in enim et resurrexit in carne, ascenditqua pariter in utraque; ventura· in fine saeculi, indicaturus vivo· et mortuo·, et redditurus singuli secundum opera sua tam reprobis quam electis: qui omnes cum sui propriis resurgent corporibus quae nunc gestant, ut recipiant secundum opera sua, sive bona fuerint sive mala: illi eum diabolo poenam perpetuam, «t isti cum Christo gloriam sempiternam.

.Una vero est fideliam universalia eccleaia, «atra quam nullus omniso salvator. In qua idem ipso

•acento» et Merificium lean· Chriatuc, eaiae aorpa» et Mnguii in eacremento altara eub apeciebm panic et vini veraciter eeatinotar, traaaMbatantiati· pena ia oorpM et viae m anagnineei potentate divina: at ad perficiendam myatariàm anitati*, aempiamM ipei de rao, quod aeeepit ipeo de Metre. Kt hoe utique Maramentam namo potart lonfiiera nia eaeerdoe, qui rite faarit ordinata» aeeaadum devra ecélérité, quae ipee cnatmii apcetolia eoraatque ceeoeaaoribua loea» Ohrioiaa. SecnaMtsa rare bapticmi (quod ad Del iavocattoaem et individuae Trinitati·, videlicet Patrie et FUii atBpiritae •ancti, eonaeeratur in aqua), tam pnrvulia qua* adulti· in fonce raclrai·· a quocumque rite collatum. proficit ad calatem. Bt ci poet eneeeptioum beptimi quiequam probpoaa fuerit in poeeatum, per veram potoet camper poenitentiam reparari* 1...

Noe autem hanc Idem firmiter tenente· atque hic palam corde ot ore eonfitent··, omneo artor·· B quoa ipaa -vertit'et damnat, detattamnrac damnemua.

Hia igitur fidei noatrae documenti· iaaixi, et omnino inhaerente· lati· vel ferendi· aaaotae aedi· oraculi», datnnamuc pantheiamum, alve epiritualam cive materialem, in quo cyctemate Doua eat omnia et omnia Deu» ,

Baprobamua et damnemua omnia cyctamata ex quibua concludi* poaaet but :nainuari, cive directe •ive indirecte, divinam aubetantiam non eeee vere rt abaolute oœnique modo et aab ornai reapeeta/ a quacumque alia cubatantia. aou viaibili aeu tal' viaibill, quovie nomine et forma, aagregatam.

Deteatamur ac damnamua impietatem Hieram, qui auguatiaaimum 'Trinitafh myatarium nihil eaae dicent niai cymbolum eyetematqi pantheiatici.

Demuemua «yateme illorum, qui catholicum de creatione · nihilo dogma abiieientee. artarunt Deum aolummodo efformaaee ac diapoauiape materiam aibi C coaeternam. Roapqimua etiam ac damnamua illorum errorem, qui aummam Dei indapeadaatiam tollunt, nagantea aine libertatem in ani ad extra operibua.

'^emaamue non tantum errorem materialirtarum. qui negant eniteam eeee aubetantiam apiritualem |»bi a corpore diatinctam, aed etiam impietatem eorum, qai affirmant omne· animae actae ab orgaaieia oorporia diapoaitionibua iaviacibiliter determinari, tollantM eic humanam |ibertatem.

Detwtamur et damnamM impietatem eorum qui homini» ordinationem ad Matu4 euperaaturalem, eiuedemque ad vitam nirijiratm et baetam vocationem negare eoa erabeacunt

Damnamua omnia cyctemate quae hietrtiam religioni», quam ccriptara eacra ooatiaet, ^Btationm mythicae evertunt; eicut etiam perbortVBmm et damnamue impietatem eorum, qui eacroaaMta ovaa-«-Hi dicta ad mmm et ueac non colum profano· d •*1 etiam criminoeoe detorqeentM, ipoam lean Chrieti nome· eacrilega audacia aeurpantaa, ipoam Domiaum nMtram' eibi vindicant, hodiaraiaquo eec-'tari»· impii· et aatichrietiaai» aateetgaaaum blaephemaro aou refugipat.

Demnaknua ooram pervalgatiaaimum errorum, qui religionum, ut dicitur, indifferentiam introduoMtM, negaat unicam ^eaM religion·· a Dee iuatitaSm, unicam Chrieti Melmiem, aut eum ex divarcia tecti» ooaleaoere.contundunt

F. D» Mcrummri» in geewre.

1. Parochi euetarique omaM cnocrdelaa, qaibtm incumbit myctaricram Dei diapoMotie, ia primihaec varb· ritualia Remuni aamper eb aoulM habenat: ,Cam igitar ia acqlaria Drt aibD mnatiM

› OraeU. Latina. IV [Maart Ctaed. (IM·), ÏXH, «b

aat utifem, nihflqaa exceUentiM aat BMgic divinum habeatur, quant m crament» ad humai geaerie •ahrtam a Cbrieto domino iaatitata, parocfam vol quivia ahae oaeeedea, ad qaem raram adminiatratfo pertinet, memiaiara in primia début ne, annota truetara, atque omni fen taatperie momento ad tam canete» admiaiatratioai· oMeium paratum mm operturo.

4. "Qaamobrum.illad perpotito cerabit ut integro, corte ▸'·que vitam agat; nam etei Moramenta ab imparia inquinari neo poeonnt, neque a pravi» miniatri» eorum effectu» impediri, impero tamen et indigno μ miniatrantee, in aeternae morti» reatum incurrunt. Baoerdo» ergo, m fuerit peoeati mortali· «ibi eoneeina, quod abait, ad (aeramentorum adminietrationem non audeat accedere, niai pria» cordo poeuiteat; aed ai habeat copiam oonfeaaarii. et temporia ktciq·· ratio ferat, ooavem confiteri.

3. .Qaacamqee diei ac nocti· hora ad aacramenta adaniaiatraada vocabitur, nullam officia cuo preeetando, praeaertim ai aeceacitaa urgeat, moram interponat. Ac praetereat populum caepe, prout •aee offeret occaeio, praemonebit, ut cum varro miamterio opaa fuerit, ae quamprimum advocet, nulla temperie aut cuiucoumque incommodi habita ratione.

◆ -Ip* varo aatequam ad huiuamodi adminiJetratioaem accedat, paululum, ci opportunité· dabitur, orationi at aacrae rei, quam acturae eat. meditationi vacabit, atque ordinem miniatrandi et cabiemqpiM, pro temporie apatio, praevidebit et perteget.

b. ,1» omni moramentorum adminietratione. cuperpallioeo ait indatua. et deauper etola eiue colori· quem Moramenti ritu· expoacit, niai in aacramento poenitentia· minietrando, oooaaio vel concuetudo vel locuc interdum aliter cuadeat.

fi. ,In Moramentorum adminietratione, eorum virtutem, uaam ac utilitatem et caeremoniarum eignifiMtionea, ut concilium Tridontinum praecepit, •x aaaotorum patrum et oatechiemi Romani doctrina. commode fieri poterit, diligenter explicabit.

7. „Dum Moramentum aliquod minietrat. cingula verba quae ad illine formdm et minicterium pertinent, attente, diotincte, pie atque clara voce pronuntiabit Similiter et aliae oratione» ot precedevote qo religioM dicet nM memoriae, quae plerumque labitur, facile confidet »ed omnia recitabit ex libro. Reliquae praeterea caeremoniae ac ritae, ita decenter graviqae actione peraget, ut adetantM ad ooelmtiam rerum cogitationem erigat et attento· reddat* *

Ff. De Mcrte riribae m Mcrementorum oderiautrarietM.

Volumu» et mandamue ut in «aeramentorum adminiatratione, ia mimb et diviaie officii· celebrandi*, aliiaqne fenetieaiba· eceleeiaatiei·, obeundi·, redppti et approbati lecieei·» oatbolieae ritu» peculiari etudio eo adamnaeim eerveatur. Eo» vero tqnqaam reoeptae et approbato· eodeeeae ritu» agMvimUe qui in pcntifirali Rortano et caeremoniali epiecoporam, vel rabrici· mteeali», breviarii et rituali· praMcribaatmh Ut entem ab omnibua, qua par ert diligenda m religione, caetodiantar. et ubiqa· fideliter eeryMtar, illud ante omnia attente perpendatur qued caeroaanota Trideatia» eyaodrt*, de iie ritibue deerevit in haefe verba: *Si* fcrirdtor*rii* reeqptM rt appreiatee *tethtiut ctthtUte* ritu**, m ealearai Mrrnmanteruaq edacnrirtreriane naicXu,

' 1 AB··: *prepaeren*

' Saca VII, ma. It

«nia jsaatsram muter» *ptttt,* mtartame *tü.*

TH. Dt htptuu». I

(. .Sacrum baptiaaa, ehriatiaaaa religioni· ·< aeternae vitae iaaaam, qned inter alia novae legie ■aeramenta a Ohriato instituta primam tenet toeaa, eunetia ad aalatem aaeaaaaanaa aaaa ipaa veritna testator iüb verbis: .Mas *fuit rutetin fittrii* ·* ·fuo ·< *Spirit** aencto, «M paiaat tetrair» ia *rtp~tnt»* Dri." Itpqu·, summa ad illud opportus· ritnque adminietraadum ne ·ustipiendum diligentia adhibenda eat*

S. .Opportune* igitur et iaatanter .hortatur parochua ooa ad quoa ea cura pertinet, ut natoe lofante·, ait· baptisandoe. aijve] baptiaatoa, quamprimum flori potarit, oe qua decet Christiana modestie, aine pompae vanitate*, praetermiaao ornai vano praetextu, .deferant ad ecclesiam, ne iis aacrameatum tantopere necessarias» nimiam differatur, eum periculo saluti·, et nt iis, qui ex necessitate prirstim baptiaati sunt consuetae caeremoniae ritasqqe suppleantur, omissa forma et ablutione.* '

3. Cum, absque gravi delicto et irregularitatis poena, baptisma· iterari nequeat, sacerdos carere debet ne quemquam, etiam sub conditione, iterum baptisée, nisi, re diligenter perquisita, prudens dubium relinquatur an rite baptisatus fuerit. Curet igitur diligenter nt certior flat de stata baptisandoram : en scilicet iam riteque baptiaati sint, necne. Praemista hac matura inveatigatione, iis quidem qaos relide baptiaatoa case constat, omiasp tantum suppleantur; illi sera omnee de quibus prudens et probabilis subest dubitatio en fuerint beptixati, sub conditione baptisentur. Hinc baptisandi sunt sub conditione infante· expooiti et inrenti. atque etiam ii qui domi · laicis abluti sunt, nisi testimonio omni fide digno constet baptiamum fuisse rite confectum.

4 Kt quoniam, de die in diem, graviora excitantur dubia de valons baptismi apud protestante· colliti, decernimus huiusmodi baptisma sub conditione eme iterandum, nisi eg indubiis probationibus certiasime constet interam baptismo omnia rite fuisse peracta quoad ^nateriae et formae applicationem.

5. Siper haereticis vero adultis ad catholicam ecclesiam venientibus, sive valide iam baptiaati sint, sive aub conditione sint baptisandi, caeremoniae omisaae suppleantur iuxta praeacripta ritnalia, nisi episoopus, facultate ap&telioa praeditus, dispensare in caaiba· particularibus indicaverit:

li.lofantaa acatholicorim^euea ipai parente· afferunt, baptisandoe ease inflioamut, quoti·· probabilis .adait -A Catholicae eorum educationis Curandum tamen omnino eat ut petrinus vel matrina. iique catholici, habeantur. Meminerint autem aacerdoa, in morti· pericujd^ quotieacumque occatio ·« obtulerit, omqas inMRaa fiaptisari non solum posse, sed etidhi debere.

7. Adulto· autem iunioraa adhuc sub parentum tutoramv· lwatholioorum potentate constitute·, eum certe ani iurie siat in iia quae Dei aunt, st fidam catholicam profiteri voluerint, ac firmam propositum ·pemqua bonam perseverandi habuerint, etiam invitis ac repugnantibus parentibus, baptiaando·, si opus fuerit, ac in gremium eocleaiae recipiendo· eaee decernimus. Quod tataen, propter perturbatione· graveaque molestias, quae quandoqdn hinc eriri peeawt, puaeim a iMea^nIte egàaeepo fleri ■o· dabat, atae ooaaaaaa pareatum.

8. Quoad eoe qui ad mnaus.patrini admittendi tant, serveatnr praaoeripte ia rituaH Romane, qnod omaiae at adaaaaaia eervari velemus ia iota hac proviaoi·.

VIII. Dt tut^rutuUtur.

1. Provideaat diligeeter paraehi at ddaUa da tanti aaeraaaati excellentia edocti, iDud digne snscipiaat, atquo gratiam aiaa ia atipaia fovendam et ampliandam estant Csa entent statua gratiae habitualia ad ooadraaatioaam anacipiendam ait aaeeaaarina, une qui «ibi conaeii aunt peccati mortalia moneant, ut ad aaeraa unctionem non aoeedaat. niai praemista oonfeeaione aacrameotali.

2. Dentur eonfirmaadis schedae, ipsiusmet parochi rei eius vicarii manu obsignatae, qaaa episcopo «aeramentum administraturo exhibeant; hniusmodi autem achedat potentibus, quot iudicarerit idoneo·, tradat parochus

3. Satagat parocho· ut omne· confirmandi praesente· siat in principio ritu·, eum epiacopns elavans manus profert orationem Oauripotewfaon tamen affirmet illum ritum eoae ad aaetuSMti valorem necessarium). nee exeant niai poet benedictionem in flue caeremoniae datam. Nomina autem confirmatorum deeoribaatur in registre ad formam in rituali praescriptam.

IX. Dt tacrtHUttUo patnitmtiat.

.Sanctum poenitentiae sacramentum* tanquam humanae infirmitati· remedium .ad eo· qui post baptismum lapai aunt ia gratiam Dei restituendo·, a Christo domino institutum, eo diligentius administrandum eat, quo frequentior est eius usus, et quo plura requirantur ad illud recte digaeque tractandum ac suaeipieadum.* 1

I t. ffal siat adetotri hales saermnaati st qaalas «as· dsbsaat.

1. Quare, sate omnia oportet ut ministri huius ·aeramenti, qui sunt sacerdote· habentes iurisdictionem absolvendi vel ordinariam vel delegatam, apprime suaa agnoscant partes, quae sunt iudicis. medici st dootori·. Has autem ut digne impleant, in ipai· omnino ^requiritur bonitas, scientia atque prudentia, cum aigillo secretae eonfeaaionis snb exacto perpetuoque silentio*. Cnde .ita dotibua- et aliis ad id opportunis, ut optime tint inetracti. omni studio curera debent coafeaaarii* '.

2. .In primis igitur meminerit eonfesaariua M indicia pariter et medici personam sustinere, ac divinae institi·· aimul at misericordiae ministrum - Deo constitutum case, ut taaquam arbiter inter O Deum et homine· booori divino et animaram taluti conaulst* * Sicut enim nimia facilitas peccatorum ·st fomentum, aio nimia^aeveritaa pioribua via ad desperationem. ·■

3. .Ut autem recte indicare queat, ditoeraeua inter lepram et lepram, et tanquam peritus medice» animaram morbo· prudenter etirare. et apta cuique remedia appHoare sciat, quantam petoat maximam ad id scientiam atque pradentiaaa, tum m assiduis ad Deam preeibu·, tum ex probatis auctoribus (inter quos praeeipue commendamus sanctus Alphonse· Maria d· Ligorio, quem, ex indicio sanctae sedia, uoffeneo pede ac tuta ooaaoieatia omne· aequi poasunt), praeaertim - catsehiamo Romano, et prudent· conailio peritorum atadaat sibi comparare.**

4. .Sciat cato· et eeuauraa «edi apoetolicae st

ordinari· suo réservâtes, a* snae sutesqus aaaWaa *i* constitutionss, eneque diligenter observet.* *

ft<MMfttu OMvet μ wdti mmo mM

19. Bs sAsto Moteses·*.

1. a8aeardea ad **audfeadu** eoafiesston» veaatas, **prompt»** facitamque se praebeat; an priasquasi ad aadiaadra aoeadat, ai tempos suppetat, ad boo mtaisterium rite saaeteqae abeundum, divinum **aaxili»** pita praeibas impterot,*'

2. Confaatariao **benignitate** poteens **peenitent»** adiuvet, .Mt omnia poooata ana rite et integre oeafitestur, ramota stplta ilia qaonimdam voroeandia, qua praepediti, suadento diabolo, poooata* ministro Christi .confiteri non audeat**.

3. .8i pooniteae sumeram at apooloa ot dreaas·tantise peccatorum explicate aooaaaariaa non expramerit, eum aaoordoo pradantcf interroget; rod caveat ne cnrioeie eut inutilibus iaterrogationibns quemquam detineat, praesertim iuaioree utriaaqaa ecxus, vel alios, do eo quod ignorant imprudenter interrogant, ne scandalum patiantur indoqua poocare discant* ', atque sic oopfeeaio saorameatalis evadat odiosa.

.Audita confessione, pro gravitate peccatorum ne poenitontis conditione, opportunae oorroptiones ac monitiopes, prout opus esse viderit, paterna charitate adhibeat, et ad **dolor»** et **contrition»** efficacibus verbis adducere oonotur, atque ad vitam emendandam ac melius instituendam inducat, remediaque peccatorum tradat.* *

5. Demum .salutarem et convenientem satisfactionem, quantum spiritus et prudentia suggesserit, iniungst, habita ratione status, conditionis, sexus et aetatis et item dispositionis poenitentiam; vidoatque ne pro peccatio gravibus levissimas poesitontine imponat, ne, si forte peccatis oonnivoet, 'alienorum peccatorum particeps efficiatur* *. C .Pro peccatis occultis, quantumvis gravibus, publicam poenitentiam non imponat.* Caveat etiam ne ullam praescribat poenitentiam nimium difficilem, vol quam probabile sit a poonitento non fore adimplendam.

I ». Qnlbas taa4a vel faasgsata sit ateetatte.

1. Postremo .videat sacerdos quando et quibus conferenda vel neganda vel differenda sit absolutio, ne absolvat eoo qui talis benefldi eunt incapacaa, quales sunt qui nulla daat signa doloris, qui odia st inimicitias deponere, aut aliena, si possunt, restituera, aut proximem peoeaadi esos**riou»** deeerare, aut alio modo peccata derelinquere, et vitam in melius emendare nolunt, aut qui publicum **issi**datum dederant, nisi publice satisfaciant et mandatant tollant; neque etiam eos abeolvnt,. quorum peoooata sunt superioribus reservata* '.

9. Quae quidem nemo non viderit, ut ait Leo XII, quam longo ab eorum ratione distant, qui ut gravius aliquod audiunt pocoutem, aut **aliqu»** aoatiut multiplici **peccator»** genere infectum, otatim pronuntiant se non posco absolvere: ile nempe ipsis mederi raousaat, quibus maxime curandis ab eo sunt constituti, qui ait: »Xsa *Mt* opqe MieaMw •Mdiras, ssd étais fiotanMas,·** aut quibue vix ulla serataadae conectentia· diligentia, aut' dotaris ae propositi satio videtur significatio, ut abeolvere se posso axistimeat; ae tum **d»ra** tutius eo cepieeo consilium puteat, si homiqss in aliud tempos absolvendos dimiserint Si snim ulla in re servanda est mediocritas, in hae **potimim»** servetur secesso est, ae vel nimia facilitas ahsstraadi facilitatem afferat poeeandi, vel nimia difficultas alienet tame· hateausodi, at ox imparatis parati dori posstat, ai modo sacerdos viseers indutos mieoerieerdiao Cbriati laaa, qai nan aaml seears taste* aad pseeetores, octet stadlsae, paiiaatat at maanaote earn ipofe aguro. . Qaod ai prelatere paaetarmittut, poofeet· naa aaagia ipee dteaerfae eat parûtes ad aadiaadam, qaam eaeteri ad ooadtoodam aooadore. Imparati entas iHi tantenunodn eant iadioaadi. noa qai vel gravissima admiserint fiagitte, vol qui plurimoo ettem aaaoa abfaeriat a ouadmatam; .rnùerieerdtar esim Domini nan aot anamma, at bam'iah'a bptastw *d Mbnaurw;** vol qai nidoa condition» aut tardi ingenio, aoa satie in [sejipso· inquideriat, nulla fare iadaetria oaa id eiua aaootdotia ipaiua opera aeaeoatauri; rod qui, adhibita ab oo necessaria, aoa qua praetor modem gruvuatar. in lie iatonogsqdia diligentia, omnique ia iisdem ad detestationem **peccator»** exdtaadis, non mno fusis ex intimo eorde ad Deum precibus, exhausta oaritaiis industria, Mnae tamen doloris ac poenitentiae, quo saltem ad Dei gratiam ia sacramento impetrandam disponantur, carere prudenter indicentur. Quocumque animo sint qui accédant ad ministrum poenitentiae, nihil ei magis cavendum eet **qu»** ne sua eulpa diffisus quisquam Dei bonitati, aut sacramento reoonciliationv· infossus discedat Quare, si insta sit onaua cur differaoda sit absohttio, verbis quoad poterit humanissimis, persuadeat confessis neceoae est, id et munus offieinmque suum et eorum salutem omnino postularo, eooqae ad redefindum quamprimum blandissime allidat, ut iis feliciter peractis quae salubritor praescripte faerunt, vinculis soluti peccatorum, gratiae caelestis dulcedine reficiantur'

fi ». Be assemltats osafssstsaks.

1. **Christus dominus rad»ptor** noster instituit sacrameatam poenitentiae ad rqoonoilisndos fideles. **.Kst aut»** hoc sacramentum poenitentiae lapsis post **baptism»** ad salutem necessarium, ut non'dum regeneratis ipse baptismus.* '

9. Deploranda ergo valde eet illa sxitioea quorumdam Christianorum indifferentia, qua salutis curam parvipendentes, tantum duritatis Christi beneficium despicientes, nunquam aut nonnisi raro ad salutiferum hunc divinae misericordiae fontem accedunt.

fi a. Be eostasteae enaseli

I. Itaque, omnes christifidolos hortamur atque obsecramus enixo in Domino, ut saepe ebepius **sacrement»** poenitentiae suscipiant. Quod si hanc salutaram **boctation»** nostram noa audiant, volumus ut ad irinus memoraa sint se teneri, ex eccleriae praooepte, confiteri saltem semel in anno. iuxta hae ooneilii Lateranensis IV decretum: .Omnia teriwgM» asaw Jfisdndên, **pertqsi»** ad essos

ftftMtft ftMB

mUmi MMii ift .MMftp M^*rrfotîp

9. Igitur, de tam salutari m gravi praecepto frequenter moneantur fideles, iuxta eiusdem concihi mandatum, ac sedulo edoceantur.

3. Per propriam **quid»** sacerdotem inteIHgititr parochus; episcopus ot pontifex Romanus. **Ut*** **aut»** penitas esset periculosa libertatis fidslinm. relative ad confessorii delectum, restrictio, iuxta

I feMjatim ***ai ta»*** yatriarehm, SHtaepieMpse st spiKspss. Os svtsvUssi taMtat, sass **1IK**

* Cana. TrtC, assa XIV, sep. X

* fieritaefam vitetur.

ρvMMBiMι φμ Iμ Iμ) ÀiMkpliMMi Φμ Iμ μ μ μ et, vohueas eoe. praedicto «μ Μμ praoeepto eattofoeere, qui fi«^»ata saa ðeæbe àb opssoopo ad eonfoeafoaee exeipieedaa approbato sacerdoti oooffiteatar; ito at as do re nemo debeat a paroebo inquietari, aoa obstante qualibet alia eoasuatadiM partienlari.

Φ ^o W· ^eiWfWB·

Oorte pueri, eum ad discrotionie aetatem partenariat, teneatur eodem praecepte eonfeMioais. Debeat ergo parochum vel aliam sacerdotem adire et peccata ena confiteri: atqne, ai digni abeolatioaia videantur, etiam ante tempe» primae communionis absolvantur. Sanaa eat parochi eoa allicere, at paalatim confiteri aeonescant, ao per vitam ianooentem praeparent corda ad aaactiaaimnm euchariatiae aacrameatam suscipiendum. Quam dolendum esset, ai paroehi ncgligentia, longum par tempus, eorum animae in peccatis et pravia consuetudinibus languescerent! Quare, volumus ut parochi, quantum fieri poterit, saltem bis aut ter in anno eoa confitentee audiant, praesertim cum iam incipiunt attingere aetatem primae communionis, atque ad gratiam absolutionis, in quantum poterunt, illos praeparent, dispoeitosque absolvant.

| T. VM Mdleaaae stat eeattaslenaa.

1. „8aoerdo« in eoclesia, non autem in privatis aedibus confessione» audiat, nisi ex causa rationabili, quae cum inciderit, ^studqat taqen id decenti ac patenti loco praestare.

2. Habeat tum in ecclesia, pro tempore aestivo, tum in eiusdem sacristie, Ipro tempore hiemali, fodem confeseionalem, in <^ua confessiones audiat, „quae sedes patenti, conspicuo et apto ecclesiae val sacristies „looo posita, crate perforata inter poenitentem ot sacerdotem «t instructa· ; nec liceat, extra casum infirmitatis, vel alterius rationabilis causae, mulierum confessiones excipere, nisi interposita huiuamodi crate.

X. Dt mekaritHa.

1. ^Omnibu quidem ecclesiae catholicae sacramentis religiose sancteque tractandis magna ac diligens cura adhibenda est,-sed praecipuo in administrando ac suscipiendo sanctissimo eucharistiae sacramento, quo nihil dignius, nihil .sanotiu et admirabilius habet ecclesia Dei: cum in eo contineatur praecipuum et maximum Dei donum, et ipsemet omnis gratiae et sanctitatis fons auctorque Christus ðominus. *

2. Salvator enim noster ex hoc mundo transiturus ad patrem, cum diloximet suos quj erant in mundo, in finem dilexit eos, et, ooena facta, pridie quam pateretur, instituit eaoroeancfum eucharistiae sacramentum, it^ quo continentur vere, realiter et substantialiter, corpus eius et sanguis, una cum anima et divinitate.

3. "Parochus igitur nummum studium in eo ponat, ut cum ipse venerabile hoc sacramentum, qua decet reverentia, debitoque culta tractet, custodiat et administret, tum etiam populas sibi commissus religiose colat, sancte frequenterqne suscipiat, praesertim in maioribus anni solemnitatibua. *

I 1. * UspesitleBIbes s4 sMcipleotam eucharistias mammeatam reqeWUs.

1. Quo magia sanctitas et divinitas coelestis huius sacramenti viro christiano comperta est, eo diligentius cavaro dabat ille, ne abaque magna rovqroatia et saaetitate, quae potissimam ia poeeati lethaKa immanitate eoaaMit, ad id poroipisudum aceodat, praaeortim eam illa plena formidinis verba aped apsetolum legumes: MÇm mandamef at Wit

MMβ

2. Quare, oommaaicare volanti revocandam est in memoriam oias praeceptam et ooamlii Trideatini deteetam: Mtem saipaum hðme. Ecclesiastica autem eoasaetudo declarat eam probationem necessariam ease, at sollus orbi coaaeiua peccati mortalia, quantumvis sibi contritus videatur, abaque praemissa eacrameatali confessione, ad sacram eucharistiam accedere debeat. Quod a christiania omnibus, etiam ab iis sacerdotibus quibus ex 'offieio incubuerit celebrare, sancta synodus Tridentina perpetuo servandum oece decrevit, modo non desit illis copia confessarii; quod si, necessitate urgento, sacerdos absque proavia confessione celebraverit, quamprimum confiteatur.'

fi t. Bs frequenti eemmaalaae.

1. Cum nihil hebeat Christiana, religio sacramento eucharistiae praestantius et augustius, nihilque ad sancte et inculpate vivendum efficacius eiusdem frequentissime participatione; parochi et verbi divini praedicatores de eius fructibus et utilitate frequentor disserant, et, fidelibus persuadere' nitantur, ut omnes et singuli qni christiano nomine censentur, in hoc unitatis signo, in hoc vinculo caritatis, in hoc concordiae symbolo iam tandem foliquando conveniant et concordent, memoresque tantae maieetatia et tam eximii amoris less Christi domini nostri, qui dilectam animam suam in nostrae salutis pretium .et carnem suam nobis dedit ad manducandum, haec sacra mysteria corporis et sdnguinis eius ea fidei constantia et firmitate, ea animi devotione M pietate ot cultu credant ot venerentur, at panem illum supersubstantialem frequenter, et, sicuti optaremus cum sacrosancta synodo Tridentine, in singulis missis, non solum spirituali affectu sed etiam résilier suscipere possent. 8ie enim certe panis ille divinos vere eis esset animaa vita et perpetua sanitas mentis, cuius vigore confortati, ex huius miserae peregrinationis itinere ad coelestem patriam pervenire valerent, eumdem penem angelorum, quejn modo sub sscris velaminibus edunt, absque ullo velamine manducaturi *.

2. Parochos autem et illos omnes qni verba habent ad populum christianum, hortamur, ut, quando de dispositionibus ad communicandum requisitis vel de indigna sacramenti perceptione disserunt, a nimia verborum austeritate declinent, no forte, mentibus audientium formidine ultra modum concussis, fideles in quamdam desperationem incidant, undo a communione proreus deterreantur. Peroptat igitur haec synodus, ut, quoties do sacra eucharistia agitur, non omittatur equidem quod terreat indignos, sed libentias proferetur quod bone dispositos ad panem vitae suavissimum alliciet.

3. Circa vero frequentem sacres communionis sumptionem, pnrochi ac oonfeeoarii haec ante omnia sedulo perpendant et observent, quae habentur in decreto, quod, jubento et approbante Innoeentio XI. die 12 februarii 1679, promulgatam est:

,Etsi frequens quotidianasvo sacrosanctae eachariotiae usus a sanctis patribus fuerit in eoclesia probatas, nunquam tamen, aut saepius illam percipiendi,

t -

* I Cor.. XI, 9».
* Cose. Trta, sass XΠI, osp. 7.
* Coee. TrW, sesa XIU, esp. S.

• · Bâtant» .Borneman.

•at «b μ abatinondi, certo· ringnH· meraibua aut hebdomadi· di·· ataiMniBt, quo· Me ntIMH·· Trid«.atinum prnerariprit, sati qurai humnae· inflraitatem pecu» reputaret, niHI praatipi«m, quid raperet tanto» indieartt, enat inquit: gtti-4m* *ifttiteiutt* *ijik Wim*, vt άι MfaM *jUtitt*

μ μ μ γμ I. Idque non immerito: muMpHoa· eaim ■ont coaacientiarum reeeran·, rari»· ab lagotia apirita· alienatione·, multa· a eoetra gratiae at Dei dona parvuli· eoneaaaa: quae ea* hamaaia oeuHa •crutari non poaaimua, nihil' certi de oaiuaque dignitate atq·· integritate, et oonaoquenter de frequentiori aut quotidiano vitalia pania --«1 potent egpbtitai.

4. .Et propterea, quod ad negotiator·· attinet, frequena ad aaeram alimonia* parripieadam acceraua confeaaariorum, aeerata eordia explorantiom, indicio eet relinqtendua, qui, ax oonaciautiarum puritate et frequentiae froetu et ad pietate* procerau, laioia negotiatorihu· et ooeiugatia quod parapicient eorum aaluti profuturum, id illia praeacribare debebunt.

5. .Iu hoc igit r paetorum diligentia potiaaimum invigilabit, non at a frequenti aut quotidiana •aerae communioni· «emptione, unica praecepti formula aliqui deterreantur, aut anmeadi die· generaliter obaerventur; . . . aed magia ut natno a aacro convivio, aeu frequenter aeu quotidie ·ceemerit, repellatur: et nihilomina· dent operam ut' nnuaquiaque digne, pro devotioni· et praeparationimbdo, rariu.a aut crabriua dominici oorporia «navitatem deguatet.*

6. Ad hoc etiam proderit, praeter parochorum et confeaaariorum diligentiam, id praedicatore· ob•ervare, .ut cum fidale· ad aanctiaaimi aeeraaaeati frequentiam, quod fitcere debent, accenderint atatim dé magna ad illud aumendpm praeparatione orationem habeant generutimque Oatendant eo·, qui ad frequratiorem aut quotidianam aalutiferi cibi aumptionem devoto atudlo excitantur, debere, •ire laici negotiator·· aint vive coniugati aive quicumque alii, «nam agnoaoere infirmitatem, ut dignitate «aeramenti ac divini iudicii formidine diaoant coeleatem maneam, in qua Chriatua eet, revereri, et ai quando -- minua parato· aenaerint, ab ea abatinere. aeque ad maiorem praeparationem accingere.*

7. latud vero maxima „ab eorum officio postulari aibi penuadeant tam ooneionatorra tum oonfeaaarii, nulli labori aut 'diligentiae parcendum, ut omnia, irreverentiae et acandali aaapMo in veri et immaculati Agni perceptione tollatur,. rirtateeque ot dbna in aumentibua augeMtar. Quod abunde continget ai ii. qui davoto huiuamodi atadio, divina praeatante gratia, teneatur, aeque aacrutiariaao pana ftequentiua refici cupiunt, au·· vir·· expeudaro, •eque probare .ram timore et caritate aaaaeverint* ·.

8. Quod autem ad diapoaitionea auaeipieatium attinet, monemua in primi· oonferaario·, n· frequentem ad euchariatia» aoeraaum Ha Mt raaderat •ut permittant, qui in gravia peccata aaepe labantur, nec de poepitentia peragenda auaque vita emendanda aunt aollieiti, aienti nra HN· qui, etei gravia evitent crimina, voluntatem tamen habeat venialibua inhaerentem: qua de re legenda aunt quae acripaerunt probati auctor··, inter quoacommeadamua aanctam Alphonaum Mariam de Ligorio.

18. **■· daaagaada ait aaobeaMla.

1. Quod vara ad era qui ■ aaaetiaaimaa aueharintiM parttoipatioae aracedi aaat attinet, aervetw quod praeteribit rituale Roaaaaa*.

fi. mea nate* qui «orte pleetoadi eant, noda* inter ropeUeadoo reeararamra: iadioaaaa contra et volam·· admittrado·, modo raro pooaiteatee aiat; idobqae ana ex diebaa quae praeeadeat, pata pridie axacutionia, ai teri poeait, aut etiam eiaa ipaa die, quando nihil iudeeentira timendam erit aacraaeato, coaforetur eia ouchariati·, qua ad dolore· morti· retonato at patienti Mimo «attinendo· ■iride· adiuvabautar.

fi 4. »· «eahariati· adalaMnuria.

Sancta euohartatia admiubtretar, quantam fleri poteat, intra miaaarua aolemnia, nae ante nee poet mieaee celebratione», aine rationabili canta.

I 4. Lamp·· ante marthal··· arararnaatam.

Ante aanctiaaimam aacramentum lamp·· diu noetuque lucrat, niai pro tempore epiacopua. ex induito aedi· apoatolirae, dbpenaaverit.

I ·. Oamaaaaia Parabulia.

Parochi dent operum ut omne· tempore paachali communicent Ad hoc denuntient opportune populo conatitationem concilii ljcteranenaia aub Innoeentio III. quae incipit hia verbi·: „Omnw rtiri·»·fw μομ·," etc. Inde doceantur fidele· «ibi incumbere obligationem, aemel aaltem io anno, in Paachate atque in propria parochia communicandi

I 7. Ctimmanfo InfiruMcum.

I. .Infirmi·. qui in periculo morti· probabili et proximo, quamria non actuali et imminente, veraantur, viaticum eorpori· domini noatri leau Cbriati. aummo atadio ae diligentia, opportuno tempore, deferendum eat, ne forte contingat illo· tanto beneficio incuria aaoerdotia privato· decedere Peraeverante' periculo morti·, iterari poteat viatici adminiatratio, quin etiam parochi debent, ut monet Benedictu· XIV pontifex maxima·, «anctiaaimam •ucbariatiam iterato deferre ad aegroto·, qni, per•everante morbi eodem periculo, illam aaepiua per modum viatici, eum naturale ieiunium «errare nequeant percipere cupiunt* 1

9. Non a recipiendi viatici lege eximitur quicumque, aeo devotioni· cauaa, «eu ut praeceptam paachale impleret, corpore Domini aaaumpto, paulo poet in gravem morbum inciderit.

S. Neo deneganda euchariatia eat imo potiua oonforcuda pueri·, qui primae communioni· aetatem ■oudam adepti, ad uaum tamen rationi· pervenerunt, modo odooti, prout tempo· permiaerit, cibum coelwtem et aupernum a communi et materiali dfooernore queaat

4. Cum -autem infirmi· eat miniatranda, quanta praeetari poteat veneratione, pro temporia vel locorum eircumataatii· doferatar, eomitantibna fidelibua ad hec aalutara piatati· obaequinm frequenter invitati·. ^

fi -. Ba aaartteie ■tiara

1. .Quanta cura adhibenda ait, ut aacroaanctam miaaae aaorifioium omni religioni· cultu ac veneratione celebretur,* ait Tridentina ajrnodua, .quivi· inde facile aratimare poterit, qui cogitarit, maledictam in aacri· litteria eum vocari, qui facit opua Dei negligenter. Qaod ai neceaaario fatemur nullum aliud opua adeo aanctam ac diviiuim a cbriatifidelibaa tractari peace, quam hoc weuta^taemen-

1 AU··: «au.

* Sacra oongr. ooecilU, IS Mr. 107·.

* A «praA *rae., UK VII, cap. IS, |<

du* mysterium, quo vivifies ilia hostia, qua Dm A Patri reooaciliati ramus, in alteri par sacerdotes quotidie immolatur, satis stiam apparat ornae* operam at diligentiam in oo ponendam eese at, quanta maxima fieri potant interiori cordis muaditia et puritate atque exteriori devotionis ac pietati· specie, peragatur.*1

9. Tanta ergo gravitate, tanto reV.gipnin aultu miasae sacrificium celebrent, ut per visibMm ministri pietatem invisibilia aeterni eaoerdotin mysteria conspicientur. Nihil igitur obiter in hac divina aetioae, nihil perfunctorie, nihil praecipitanter, nihil inconditis gestibus, omnia vero graviter, omnia secundum ordinem fiant, iuxta receptos et approbatos ecclesiae ritus, qui Vel in minimis, sine peccato negligi, omitti vel mutari haud possunt.

3. .Pia eaim mater ecclesia,* prout docet eadem nancta synodus, .ritus quosdam et caeremonias* in missa servandas instituit, .quo et msiestas tanti B sacrificii commendaretur, et mentes fidelium per haec visibilia religionis et pietatis signa ad rerum sitissimarum, quae in hoc sacrificio latent, contemplationem excitarentur.* 5

4. Horum igitur sacrorum rituum leges, quae rubricarum nomine censentur, presbyteri accurate addiscant, apprimeque calleant ac attentissime servent; nec illos commentarios, qui de istis sacris ritibus a piis et eruditis viris conscripti sunt, legere omittant, dictasque caeremonias frequenter inter missarum celebrationem exponere, ut earum sanctitas et significatio ab omnibus agnoscantur.

XI. Dt nuramnia attrmMt UHdioitu.

1. Clementissimu· redemptor noster, qui servis suis, quoris tempore, voluit de salutaribus remediis adversus omnia omnium hostium tela esse prospectum, quemadmodum auxilia maxima m ·aeramenti· aliis praeparavit, quibus christiani odnservare ·e integro·, dum viverent, ab'omni graviore spiritus incommodo poasent, ita extremae unctionis sacramento finem vitae tanquam firmissimo quodam praesidio munivit.

2. .Unde extremae unctionis sacramentum, a Christo domino institutum, tanquam coelectis medicina. non animae solum sed etiam corpori salutaris, omni studio ac diligentia, periculose aegrotantibus adhibendum est, et eo quidem tempore, si fieri possit cum illis adhuc integre meus et ratio viget, ut ad uberiorem sacramenti gratiam percipiendam, ipsi etiam suam fidem ac piam animi voluntatem conferre possint, dum sacro liniuntur oleo.* *

3. Ut autem ad id facilius perveniant, parochi moneant tanti sacramenti contemptum absque ingenti ·cetere et ipsius Spiritus sancti injuria esse non posse, atque cenentur ex hominum animis evellere Ii falsam illam opinionem, qua plerique hoc sacramentum, quasi supremam horam portendat vel etiam acceleret, sibi suisque reformidant.

4. Parochus caveat ne, sua culpa, quisquam suorum moriatur sine extrema unctione. Quosquoe igitur periculose aegrotante· compererit, benigne urgeat ad postulandum, cum adhuc integra mente et ratione sunt, tam opportunum Dei miserentis auxilium, siquidem cunctando periculum incurrunt, vel sine illo moriendi, rei illud in extremis, tam deficiente sensu,' cum minore fructu percipiendi.

I 1. Quibas esuferràda vst deusgaada sit extrema ·netts.

1. Extrema unctio, utpote sacramentum vivorum, requirit in suscipiente gratiam sanctificantem ; quapropter admiaistratiosi ipsius praeire debet confessio, quantum fieri potest, vèl saltem absolutio.

X .Debet autem hoc · sacramentum . infirmis praeberi, qui, cum ad usum rationis pervenerint, tam graviter laborant ut porioalnm teortie.imminero videatur, et jio qui prae eenio deficiunt, et in diem videatur morituri, etiam sinu alia infifmitato * 1

3 .Infirmis autem qui, dum sana meato et integris sensibus eesont, illud petierint, seu verisimiliter petiisoeat, seu dederint signa contritioni·, etiamsi deinde loquelam amiseriat, ve) ementae effecti sint, vel delirent aut non sentiant, nihilominus praebeatur.*'

4. Conferatur pariter pueris qui, etsi ad sacram communionem nondum admissi, ad eam tamen pervenerunt aetatem, in qua peccati probabiliter praesumuntur capaces.

6. .Impoenitentibus vero, et qui in manifesto peccato mortali moriuntur,* haereticis manifestis, .excommunicatis et non baptisatis, penitus denegetur.**

6. ,In eadem infirmitate hoc sacramentum iterari non debet, nisi diuturna sit, ut cum infirmus convaluerit, iterum in periculum mortis incidit.**'

7. Sacram oleum infirmorum eum magna religione tractetur atque servetur. Habeat Igitur illud parochus diligenter custoditum, loco nitido et decenter ornato, ia vase argenteo seu stanneo, ab aliis vasculis speciali inscriptione distincto; quod quidem oleum singulis annis, feria V in ooena Domini,' ab episcopo benedictum, veteri combusto, renovandam est.

fi X Ds vteitatieas Infirmerai·.

Infirmj, etiam cum iam sunt sacramentis eucharistiae et extremae unctionis refecti se roborati, adhuc egent ope et benigno auxilio paetorum suorum. Meminerint ergo parochi et omne· sacerdotes quibus incumbit animarum cura, se ex officio suo teneri ad illos, quantum fieri poteat, frequenter visitandos. Equidem, si christiani· omnibus infirmorum visitatio et consolatio a Christo domino proponitur tanquam caritatis officium super quo iudicandi sunt, quanto magis id inter praecipua sollicitudinis sacerdotalis munia recensendum est? Perpendant ergo attente ·erventque diligenter monita mirabili sapientia ac pietate referta, quae ipsis, de hac visitatione et cura infirmorum traduntur in rituali Romano, ad quod eos hic remittimus.

I X De sepultara seeleslastlea.

1. Iuxta leges canonicas, corpora fidelium sepe- Ii lienda sunt ministerio sacerdotis, ecclesiae preoee et ritus adhibentis.

2. Fideles igitur de hoc ultimo et iusto pietatis erga suos officio sollioite provideant.

3. Parochi vero curent ut cuncta fiant iuxta ordinem praescriptum et omnes caeremoniae et preces, quibus sancta mater ecclesia catholica in filiorum exsequiis uti solet, religiose serventur nd normam ritualis Romani.

4. Coemeteria debent episcopi vel presbyteri rite deputati benedictione sanctificare.

fi. Sint, ad normam sacrorum canonum, clausa; nullis usibus profanis pateant

6. Distinctus in Cis assignetur locus non benedictus sed muro aut sepe aut effossione e parte benedicta separatus, eia destinato· qui de iure sepultura ecclesiastica privantur.

1 c---. TtH., se--. XXII, deorsi. d· efcUrv. m csMr. misa
* Ceae. Tri4., sma XXII, eap. A.
* JteeieiMM»

XII. Dt ninunU

1. Sacrificium et sacordotiumita Dei ordiMtieae coniuncta tant, ut utrumque in **oui** logo exstiterit. Cum igitur inNoro TestamOnto **iuc<u** oneharistise aacrificinm visibile, ex Domini iaatitutioas, ecclesia acceperit, fateri etiam oportet, in on noram eue visibile et externum sacerdotium in quod vêtus translatait sot.

2. Quamvis aâtom omni tempore summam dignitatem obtinuerint, famon Nori Testamenti sacerdotes caeTeri» omnibus honoro longe antecellunt Potestas enim, tum corpus et sanguinem. Domini nostri conficiendi et offerendi, tam peccata remittendi quae illis colleta est, humanam quoque rationem atque iatelligentiam supdrat.

3. Declarat ergo synodus huius tanti officii onus «femini temére imponendum esse, sed iis tantum 'qui illud vitae sanctitate, doctrina, fide, prudentia B sustinere possint. ,JVae yussysiam ssunot ssts honoram, sed qni ooeatnr a Deo tanqaam *Aartn."*

4. Itaque, valde exoptant patres concilii ad clericos pietate et scientia melius informandos, -ut tribus annis, post exantlatum philosophiae cursum, in maiori seminario obedientia et sacris litteris se exerceant. Cqm, antequam ordinentur, clerici interdum in paroecia sua commorantur, eorum egendi rationi incessanter invigilent paroehi, ne lupi rapaces gregem invadent; Caveant ftiagnapere pe bonum de illis reddant testimonium, nisi pia oonvereatione digni habeantur. Itaque, animarum rectores synodus vult monitos gravis culpae reos fore, qui episcopum monere negligerent cum tanto ecclesiae damno.

fi. :8i quis aliorum sacramentorum naturam et rationem diligenter considérant, facile perspiciet ea omnia ab ordinis sacramento ita pendere, ut sine illo partim confici et administrari nullo modo queant, O partim solemni caeremonia et religioso quodam ritu ac cultu carere videantur. Quare, necesse est ut pastores, institutam sacramentorum doctrinam persequentes, eo diligentius de ordinis etiam ascramento sibi agendum arbitrentur.

XIII. Dt.tacraatmio eurtrimesm.

Fidelium matrimonium, a Deo in officium naturae ab initio institutum, fuisse postea a^Christo domino elevatum ad dignitatem veri et proprii sacramenti novae legis, causantis gratiam ex opere operato, veritas catholica est, ut continetur in instructione Eugenii IV pro Armenia, atque in Tridentina aynodo, quaq, sic docet: ,Cum matrimonium in lege.evangelica veteribus connubiis per Christum gratia praestet, merito inter novae legis sacntmenta annumerandum 'sancti patres, ooneiliaTet universalis ecclesiae traditio,semper docuerant* *: et «bid.,0M.I,D definit: 08i quis dixerit, matrimonium non osse vere et proprie unum ex septem legis evangelises sacramentis a Christo domino institutum, snd ab hominibns in ecclesia inventam, neque gratiam conferre, anathema ait* *

fi 1. Do serrandis eeeleeiea siren matirtmoetam rltlkes.

Cum igitur ddversus hanc fidei veritatem multi impii homines huius saeculi inaanioataa, non solum perperam de hoc venerabili Moramento senserint, sed, de more suo, praetextu svaagelii, libertatem carnis introducentes, multa ab eoeleaiae catholicae sensu et ab apostolorum temporibus probata consuetudine aliena, scripto et verbo asseruerint, non sine magna christifideHum iactura: nos, eorum temeritati cupientes occurrere, statuimus de sacramento , matrimonii quaecusqao patres Tridentini sammiqus pontifices decreverant, in omnibus ac singulis bains provinâao ecclesiis religiose observari.

fi fi. »o ImpeMametis samesMe matrteeeInm MstLi stOsa.

1. Ecclesiam semper potuisse ne posse in Christianorum matrimoniis, iure proprio, impedimenta constituere quae non solum impediant matrimonium contrahendum, sed et nullum reddant quoad vinculum; atque causas matrimoniales spectare, ad indices ecclesiasticos, etiam 'definitum est ab eadem sacrosancta Tridentina synodo ·.

9. Hinc docemus ea nulla esse et invalida, non solum quoad sacramentum, sed etiam quoad vinculum seu contractum naturalem, matrimonia quae eum impedimento dirimende eanonico contrahuntur.

3. Hinc contra declaramus tanqqam valida\^~ habende esse, quaecumque fiunt iuxta 'sanctiones canonicas.

4. Parochi moneant fideles de iis quae lege saeculari praescripta sont, ne matrimonium rarest effectibus civilibus, vel alia inde eveniant incommoda.

I g. De oMfeto paroehi circa eelebratloaem mat^tassail.

1. „Parochus igitur admonitus de aliquo matrimonio in sua parochia contrahendo, primum cognoscat qui et quales sint" qui matrimonium eonirahère volunt: an inter eos sit aliquod canonicum impedimentum; utrum Isponte, libere et secundum honestatem contrahere velint; utrum sint in aetate legitima, et an uterque sciat rudimenta fidei, cum ea deinde filios suos docere debeant." '

2. „Noverit quae sint canonica impedimenta O^natrimonii contrahendi, et quae contractum diri mant; et qui sint gradus consanguinitatis et affinitatis, et item cognationis spiritualis ex baptismo vel confirmationis sacramento contractae."*

3. „Habeat in primis ipse bene cognita praecepta illa omnia quae in matrimoniis rite conficiendis servari oportere, sacri canones et praecipue sancta synodus Tridentina inanit; detque operam ut illa omnia in sua parochia accurate exacteque serventur.* *

fi 4. De proclamations matrimonii.

1. ^Antequam matrimonium contrakatur ter a proprio contrahentium parocho, 'tribue continuis diebus festivis, in ecclesia, inter missarum solemnia, publipe denuntietur inter quos matrimonium sit contrahendum. Quibus denuntiationibus factis, si nullum legitimum impedimentum opponatur, ad celebrationem matrimonii, in facie ecclesiae procedatur;** "Sed ai quid obstat, ultra parochus non procedat.* ·

3. Hinc si noverit impedimentum aliquod adesae, nodum dirimens tied vel dantaxat impediens, debet assisteatiaaq suam denegare, statimqne recurrere fid superiorem, qui opportune consulere et providere valeat.

9. 8i vir et mulier ad diversas parochias pertineant, in utraque parochia fiant denuntiationes.

. 4. 8i sponsi non semper commorati sunt in parochia quam nunc incolunt, denuntietur insuper matrimonium in ea ex qua veniunt, nisi habeant domicilium sex mensium in paroecia in qua versantur. Servetur haec regula etiam erga eoa qui ex aliena veniunt dioecesi.

I Sees. XXIV. *it rtfom. ttatrit».*
f *IHi.* esa. 1.

* Hess. XXIV, ds rsform. sistnai.
", *, *, * Sttesla Momeesm.
' Coae. Trii, scan XXIV, *it* r<oras. iMStrius., cap 1.

6. 81 lint mineraa, banne pnblieentnr i· paroecia ubi nxataqt at in paroeei· eornm quorum ·netoritnti rabannL Da maioritata at minoritate ralativa ad proctamationee «tendam eat legi civiH.

8. „8i vero infra deo» man··· poat facta· deanntiatioaas matrimonium non contrahatur, denuntiatione· repetantur,·1

11. >a oaMraUaaa BMtrimaaU.

1. Ia loci» ubi iam publicatum eat deeretnm *T«»'tfi,* moneantur fidele·, eoa qui aliter quam praaaente parocho, vel alio aaoerdote de ipaina parochi vel ordinarii licentia, et duobna vel tribue teatibna, matrimonium contrahere attentabunt, ex hoc concilii Tridentini decreto, ad »ie contrahendum omnino inhabileo, irritoaque et nullo· eaae huinamodi contractu».

2. Eat autem propria» parochus i», in eniu» parochia vir seu mulier habet domicilium aut quaaidomicilium.

3. Si aponsi non aint eiuadem parochiae, decet quidem ut celebretur matrimonium in) parochia mulieris: nihilominu» ea de *re* nullatenua inquietandi »unt a parochi». Ad celebrationem autem matrimonii non procedat parocbui, niai oonatiterit banns proclamata fuiaae ubi de iure proclamari debent, aut a facienda proclamation» fniaao diapen·atntn

4. Sponsi, quando duplex habent domicilium, alterutrum eligere possunt ad »ui matrimonii celebrationem, «errati· ad proclamationem bannorum. praescriptis.

5. Quoad vago· qui nulla» aut nonniai incertae habent aedea, contrahere debent coram parocho loci in quo degunt, dum contrAunt. At, iuxta praeceptum sanctae Tridentinae synodi, caveant parochi C ne illorum matrimonii» intervint, niai prius diligentem inquiaitionem fecerint, et, re ad ordinarium delata, ab eo licentiam id faciendi obtinuerint'.

6. Matrimonio non iungantur qui rudimenta chriatvnae doctrinae penitua ignorant.

7. Paatorea animarum monemua ut, aui officii memore». omnem adhibeant aollicitudinem ad rite diaponendo» fidele» qui aacramentum matrimonii suscipere volunt. - ,

8. Admoneant coniugea ut, antequam contrahant, in eadem domo non cohabitent; item ut »ua peccata diligenter confiteantur, ot ad aanctiaaimam eucharistiam atque ad matrimonii aacramentum suscipiendum pie accedant, et, quomodo in eo rite et chriatiane convener! debeant, diligenter eoa edoceant.

9. Matrimonium in eocleaia celebretur; atque omnia aerventur quae pro ipaina celebratione tum D in rituali tum in miaaali Romano praescribuntur.

XIV. Dt ritu *ft* honestata cforicorum.

1. Tridentinorum patrum vestigii· insistentes, omne» et ainguloa in «acria ordinibus constitutos admonemua. ut ramper memore· aint „nihil bate quod alio» magia ad pietatem et Dei cultum aaaidue instruat, quam eorum vita et exemplum, qui ae divino ministerio dedicarunt. Cum enim a rebus saeculi in altiorem subloti locum qonapiciantur, in eo», tanquam in speculum, rehqni oculo» ooniicinnt, ex iiaque* exemplum „«umunt tauod imitentur* ·.

3. „Quapropter, aio decet oknnino clerico» in aortem Domini vocato», vitam moresque suos omne» componere, ut habitu, gaete, intima, aormoae ^toque omnibaa robae, aii niai grava, moderatum ae religioni» planam praeanforaat; levia edam dalieta, quae ia ipafa maxima aaaeat, affagiaat, at eorum actioeea ounotia afferant venerationem.* 1

3. 8int igitur aobrii, prudente·, ornati, padiei, float ex animo forma gregi·, exemplum aint fidelium, in verbo, in oonveraatione, in caritate, ia fide, in caatitate: ita at eorum vita communia rit omnium diahiplina; quateau per tacitam praedicationem bonae vitae malo· redarguant, vitioeo» erubaaeere cogant, et oa loquentiam iniqua obetruatur.

4. Ut autem ferior pietati· in eorum animi· foveatur ampUuaque in die· exardaaoat, praeter devotam divini officii recitationem, curent frequentem aoeromenti poenitentiae uram, quotidianum conacientiee examen, piaeque lectiones nunquam négligera. Et quoniam *dftolei· ut* anima terru fuxi mdfa» ·»< ym racapifof cord·" ideo mentali orationi quotidie incumbant, ita ut proprio experimento diaeentea quot et quanti apiritalee fructu» ex «ancta meditatione fluant, ad illam etiam devoto· fidele· efficaciter informare poaaint.

6. Sed impoaaibile eat ut de mundano pulvere non aliquantiaper etiam religioaa corda aordeaeaat: singuli» igitur anni· non praetermittant apiritualibu» exercitii· operam dare, et pastoralibus aeceaaibua, quos indixerit episcopus, intereaae sedulo carent, ut hic, ai quae maculae ipaia adhaeserint, abstergi poaaint, et inde mentia acie· ad coeleatia contemplanda vividior, et voluntati· vire· ad omne opus bonum amplectendam et penequendum firmiore· evadant.

6. Bonum ex integra rausa, malum ex quolibet defectu. Bene ergo omnia faciant, tanqnam veri imitatore· Chriati; bonum aecundum ordinem operentur; certam vitae regulam habeant, nec ab ea recedant niai quaedam imperet nécessita» aut carit·· urgeat.

7. Eiuadem sacrosancti concilii Tridentini decreti» inhaerente·, praecipimu» clerico» veatea proprio congruente» ordini deferre, ut per decentiam habitu» extrinseci honestatem intrinsecam ostendant. Itaque, nonniai tonaura insigniti veateque talari nigri coloria auperinduti incedant. Si qui in itinere conatituti nequeant abaque gravi incommodo «upradictam vectem retinere, «altero induantur veate oblongiori, eiuadem coloria huiuaque formae, unde eorum modesti! omnibua innotescat; et ip«i gravitati» hone·tati»que clericalia pdbpetuo et ubique meminerint.

8. Et quoniam munia eccleaiaatica nequeunt, niai cum iniuria in Deum, aalutia detrimento et eccleaiae dedecore ab ignari» exerceri, omnibua clerici» atrenue demandamus ut attendant lectioni et doctrinae, ac acientiae «aerae acquirendae peraeranter ae tradant. Carpant autem ne, aub omni ■ciendi! desiderio, quoacumqua libro· aut potio· libello» velint acquirere, domi retinere, vel cum animae auae detrimento legere; damnato» et vetito· libro· reepuant ac penitua reiiciant, nec alio· habeant niai sanam et probatam doctrinam continente·, modestiae saltem et honeatati consentaneos, quoa ita' testamento relinquere possint, ut etiam poat mortem ecclesiae utiliter inserviant.

9. Bonorum autem studiorum velum et amorem maxime promovebunt collatione· eccle»ia»ticae. Neminem enim latet quanta ait ipsarum utilitas non solum ad mutuam inter sacerdotes caritatem confovendam, sed etiam ad ipeos in doctrina sacra in-

1 Ititari» Sosumusi.

• Sera XXIV, 4» r<orw., cap. 7.

' SmaJlUI, *i»* cap. 1.

* n>M.

* I«η·. XII', 11.

* * Hir locus (■. S «xeerptu» «st « csadlio Rssm·· I sani 1848. *et.* Ma». Ornai., XLHI. 8aeC-»r?B.

fonnandoe oonfirmaadosque. Vehementer igitur A eptamus at clerici omnes, maximo vara muai» pastoralibus addicti, hisoo collationibus oodMiaetioie fideliter assistant ac strenae collaborent, ae modo at tempore quo ab antistite sao iam ordinatae seat, aat in posterum suet erdinaadaa

10. „U' aeeara ptaaaaaa paaaint saeordetoe,* ait sanetus Beraardaa, .aabeeae et ipai oui debent noa dedignantur/ EpieCopo igitar sao obedient eiqua subiaoeant, ipai reverentiam promissam et debitum obsequium semper, ubique at ia tomaibua praestent. Quidquid vetat, fugiant; quidquid mandat, prompto et siseri animo fideliter exaequantur, ita ut omnes, humili oubiections aummaque aaimaram eum spiscopo consensione, collatio ia anum studiis, *„it» oput* mùririerw, sa oed^oeticaem corperie CAristi," vires suas unanimiter impendant.

11. Clericos insuper obsecramus in Domino ut omnes ad eamdem ministerii cortem vocatos taaqaam fratres habeant, eoaqae caritate proeequantnr. Sint omnea unanimae, inter ae eonoordea, „»dtpoMm aantMatec, Aonerv inaaorm praeswssraias." Infirmos in fide et pietate relevent et sustineast, affiietos consolentur. delinquontee blande, ae suaviter admoneant, absentes obtrectatione ne laceront, aed magia excusest. *„«wo« [mj eeriitU fiaat."*

13. Do bonis propriis, ai quae habeant, non negligent prudenter ac opportuno teatameatam conficere, >e unquam litibus vel discordiis oooaaionem praebeant, ac etiam ae, quod Christi peuperiboo aut ecctosiae relinquere' debent, transeat ad familiam ditandam.

13. Memorea vocationis auae sanctae, qua vocavit eoa Dena, ad collaborandum evangelic, alteque in animo infixum habentes, ae noq ad otium et ignaviam, aed ad salutare» pro ecclesia Dei et aaimaram saluto labores obeundos eoae vocatos, sacer- D detes Domini fugiant otiositatis et ignaviae vitium, quo nihil a viro ecclesiastico magia alienum ease debet, quodque tam multorum malorum fons est et origo.

14. Christi mansuetudinis imitatores, non obliviscantur quaecumque sanxerant canones, sive de venatione, sive de medicinae et chirurgiam exercitio. v'-

15. „Çmù› .same *militatu Deo imptieat tt wyottit MNuiaribsu, ui ti* placent «ut ae prohoril,* caveant ne contre sacros canones, lucri causa, negotiantur; et multo magis quidquid usurae spectem ferret.

18. Omnem avaritiam fugiant, scientes quod qui volunt divites fieri incidunt in varias testationes et in laqueum diaboli: radix omnium malorum esi cupiditas, in omnibus quidem, maxime vero ia sacerdotibus.

17. Paupertatis amatores, ne theeaurisoat sibi D thesauros in terra; modestiae ac sanae mediocritatis sectatores, sordidam negligentiam aequo *ae* saeculi pompam, in vestitu, ia supellectili et ia omnibus sedulo devitent.

18. Caveant summopere ae pro ahia fideiuseoras se constituant, nisi patrimonium ad id aefllnisas habeant; et ne graventur aere alieno semper imrigilcnt.

19. Publicis spectaculis non intersint; illos actus fugiant qui rive mandaaitatem rive immodestiam, 'rive intemperantiam redolerent, a mnadenarum .personarum societate, a conversationibus, eboreis aliiaque illicitis laribus, ac demum ab amnibus quae sacerdotem non decent, otamao abstineant.

30. Cum mulieribus omnem consuetudinem devitent, quae offendiculnm parere possit. Quoad ancillas vel etiam ooneanguineae, ea quae sapienter praeeoripacro canones, atque statute rive proviscialia rivo dineepeaaa, do ipsarum aetate aliiaqao Jotibdo, rebgioee servest; ut aie noa solum ab omni aaalo, aed etiam ab omni specie mali ceveatur..

91. Deaique, eaaetiarimi domini aoatri Pii papae IX verbo aaarpaates, viret ornate eoeloriastioos haius provinciae meaemUe, hortamur et excitamus, quo orationi inataatoa, spiritu forvontea, no pit saaoteque viventes, praebeant in omnibus seipsos exemplum bonorum operam; et Dei gloriae et animarum talutia sele ineeari, atqae arctissimo inter ae caritatis vinculo obstricti, accipiant armaturam Dei, et oonoordiaaimia animis, «tiaiunetrique viribus, aub proprii antistitis ductu, ia aciem prodeant et praelia Domini fortiter proelientur1.

XV. Dt parocÀü tt alüi tmwuuniut cwett fftrtfiMtu.

1. Parochi et sacerdotes alii omnea, ad excolendam Domini vineam, taaquam episcoporum adiutorea missi, alte in animo infixum habeant, ae sublime .tremeadumque ministerium exercere, atque sua magni penderie esse officia. Ab ipris namque animarum, quae auo sanguine Christus redemit, cura geritur, et redemptioni» aeternae divinum opus continuatur.

3. Sint igitur operarii inconfusibiles, et pastoralis miniaterii partem sibi demandatam omni diligentia et opere adimpleant, quaai villicationis suae ratioaam reddituri.

3. Meminerint in primis ae dispensatores eaae myaterioruiq Dei, et ideo, vi officii, debere sacramenta, quoties rationabiliter petita fuerint, administraro omnibua aibi oommieaia, maxime vero aegrotis, quorum cura non postremas sui muneris partes constituit Quare, eum pnmum noverit quempiam ex paroeciae ause fidelibus periculose aegrotaro, non exspootebit parochus ut ad' eum vocetur, aed ultro ad oum accedat, idque non semel tantum, aed quoties opus fuerit; hortoturque parochiaaos suos ut ipsum admoneant, cum aliquem in parochia aegrotare contigerit, praecipue ai morbus gravior fuerit

4. Quia bonus putor animam suam dat pro ovibus suis, nedum, mercenarii more, sibi commissos deserat, parochus, ubi contagiosum morbum graasaatem viderit, illis tunc sollicitus invigilabit; quod quidem praeteritio temporibus semper, nostris vero praesertim feeit huius provinciae clerus, toti ecclesiae laetitiam et aedificationem afferens, sibique saeculi ipsius hominum plausus et admirationem conciliant

5. Perpetuo igitur et personaliter resideat in paroecia sua, nisi aut Christiana caritas, aut urgens necessitas, aat debita obedientia, hut alia quaevis legitiaih causa illum abesse cogant; tunc vero attente provideat ut ex absentia, quantumvis brevi, nullum detrimentum patiantur parochiani; quod si intra tempus abaeatiae comprehendatur dies dominica, prius petatur et obtineatur episcopi vel eius vicarii generalia licentia, aut, ri non permittat urgentia eauaae, ia ' ipso saltem discessu moneatur episcopus.

8. 8ed quia parum prodesset baee corporalia praesentia sine verbi divini praedicatione, iddo parochi meminerint horam apostoli verborum : IrPraedteo earfimu; nryw, oAasers, sacropc tn osmi poCim*tie decMM.*** Per se igitur, vel alios idoneos, si legitime impediti fuerint, diebus saltem domiaiem et festis solemnibus, fideles sibi commissos pro eorum captu pascant salutaribus verbis, docendo

' Allocutio [90] msii ItfiO.

^«u sum omnibus aooeeearium wt ad «alatae, , annuntiahdoque eis, cam brevitate et simpHeitate eormoaie, vitia quae eoa declinaro et virtutes quas ssctsri oporteat.

7. Omnia et «égala haec concilii Trideutmi verba «adula parpeedeates, studeant at dare, dietiuete, carneae castigato quidem, sed rudibus etiam intelligibili mataraquo praeparatione, verbum Dei praedicent; certam ordinem instituant ia aerie concionum tuarum, saltem tempore Adventus et Quadragesimae, puta explicando aut fidei symbolum, aut praecepta decalogi, aut sacramenta iuxta normam cateohismi concilii Tridentini, ut veritates Christianae in mentibus fidelium inter se cohaereant et altius infigantur.

fi. In concionibus vero a rebus politicis, quaestionibus et controversiis inter saeculares agitatis, sedulo abstineant; de propriis querelis et acceptis iniuriis non disserant: ritia, non personas insectentur; neminem personaliter laedant; sed veram Dei aemulationem habentes, nec sua sed quae sjurt* lesu Christi quaerentes, ea tantum quae decent sanam doctrinam loquantur.

9. Cum autem omnibus omnia fieri debeat parochus, et nulla spes esse possit vel emendandae vel in bono stabiliendae paroeciae, nisi pueri rudimentis fidei diligenter et assidue imbuantur: ideo, iuxta decretum concilii primi huius provinciae, catecheses, praevia semper et sufficienti adhibita praeparatione, fiant, quoad possibile sit, dominicis saltem et aliis festivis diebus, usque ad annum primae communionis, qua propinquante iam fieri debent pluries in hebdomada, eoque ardentiori selo hoc munus adimpleatur quo tepidius hac in re sene gerunt multi parentes.

10. Id ergo sdmodum persuasum hebeat parochus has catechesis institutiones inter praecipua» sua officia merito recenseri: nec se muneri suo satisfecisse existimet si, quasi perfunctorie, perpetuo recitationis circulo, nulla interiecta explicatione aà yeritates Christianas illustrandas, magisque puerorum mentibus inculcandas, nulla adhibita exhortatione ad eorum corda divini amoris dulcedine movenda, rem conficiat.

11. Pueros, postquam rstionis usum attigerint, ad poenitentiae tribunal benigne alliciat parochus, eorumque confessiones identidem primum, deinde frequentius excipiat, ubi primae commqnionis tempus instantius fuerit. Illos ad quotidianas preces Deo pie fundendas, necnon ad pietatem chriltianam excitet informetque, ne excidant ab 'innocentia, et ei invenerit illos in vitiorum coeno tacentes, contendat omnimodo insinuare illis quae necessaria eunt ad absolutionem sacramentalem; quam impertietur illis, non habita ratione aetatis, modo requisitas habeant dispositiones.

19. Praeterea, enm doctrina Christiana, hand satis mentibus insculpta, oblivioni citius tradatur, nullum admittat puerum ad sacram synaxim, qni non ad convenientem pervenerit aetatem, nec regulariter. nisi assidue interfuerit catechesibus, per totum tempus decreto concilii provincialis primi praescriptum '.

13. Perneta vero prima communione, pueris invigilare non desinat, quin potius maiori illos circumdet sollicitudine, utpote multiplici tentationnm generi obnoxios, nihilque omittat ut frequenti sacramentorum usu in bono proposito perseverent. In quantum fieri poterit^Jllis, dominica qualibet die, fusius evolvat quas antea' brevius exposuerat veritates, sicqne paratus ad hoe munus aaoodai, ut animos audiawtium ipea rerum explicatione attentiores reddat

14. Personatam, qaao Deo opoeiaHtor inserviant, devotionem fovete aagereqne studeat, at paalatim illarum numero aliae aggregentur, quae pietati pariter iboumbant: caveat tamen ne, perfectioni paucorum intentus, easterns negligat parocbianos. Si non adsit in paroeeia pars illa melior gregis,, huic efformandae indesinenter allaboret. -Ad hoc autem assequendum maxime eum iuvabunt solea»nia exercitia spiritualia fisa rotrattrs *tehtuuUn)* populo euo opportune tradita, piaromque eenfraternitatum institutio.

16. Nec praedicatione tantum, sed et oratione assidua gregem suum adiuvet, applioetqne ei fructum sacroeaneti missae sacrificii, diebus dominicis et festivis per annum: uec unquam omittat memoriam eius facere in omnibus sacrificiis et orationibus siiis.

16. Quos habuerit iq adintdrium officii vicarios parochus, paterna benignitate ad pietatem et virtutes ecclesiasticas informet, tum monitio tum exemplis, necnon ad ministerium rite implendum, ab iioque, in quantum poterit, omnia removeat animas pericula.

17. Quocirca, sedulo advertere debet quod, licet ex communi ecclesiae usu invaluerit, atque etiam ex speciali decreto primi huius provinciae concilii indultum ait, ut avia, aut mater, aut soror, aut amita, cum sacerdote commorari possint, ai tamen in eadem domo vereantur alii presbyteri, praefatas mulieres aetatem canonicam attigisee omnino requiratur.

18. *,βi φήι* autem damni suos prwsssv Meent, quomodo oedssMO Det diltpentiam hahefetf* Parochus ergo in femilia sive constituende sive regenda, valde providus sit, cautus ae circumspectus

19. Equidem, sicut virtutibus christiania omnibus eminere debet' sacerdos, ita filiali pietati. Cum vero ait homo Dei, et in eis quae Dei sont illum esse oporteat, familiae suae curis, non posset implicari, quin sacri huius muneris perfectioni deeeeet. Ideo, totius huius provinciae presbyteros hortamur, non sane ut parentes negligent, egenos potissimum vel aetate caducos, sed ne suorum nimiae sollieitudini indulgeant, neque eos nimio numero retineant in presbyterio commorantes, nec locupletare affectent, nec in parochiae administratioaem sese ingerere permittat. Sit ergo parochus domui suae bene praepositus, ut inveniat gratiam coram Deo et hominibus, et odor vitae eius fiat ecclesiae Christi delectamentum.

20. Quia vero scriptum est; *,Jithu doauu t>un eoxudit m,"* caute curet ut in templo Dei nihil squalidum sit, sed omnia mnnda appareant. Saeps ergo sordes eiiciantur, expurgentur a pulvere parietes et altaria; vaaa sacrificii, sacraque linteamina necnon paramenta Sacerdotalia nitore resplendeant: imo ecclesiam suam ornare studeat parochus, prout sese offeret occasio, sic tamen ut nihil peritorum oculos offendat.

91. Invigilet etiam vitae et moribus iuniorum clericorum qui intra paroeciae fines degunt, tempore quo seminaria vacant.

'99. Nec parvi momenti esse existimet, si pueros quosdam bona indole praeditos et 'indicia praebentes ex quibus indicari possint idonei ad sacerdotium, ad pietatem singulari studio instruat, primis scientiae aaerarumque disciplinarum elementis imbuat, atque, si opus fuerit, etiam ex propria pe cuala adiuvet, quo studiorum curriculum in aliquo minori seminario prosequi possint, et sia, tandem ad clericale tirocinium pervenire. Quo enim amplius levttieam Illam tribum multiplicabit, eo iaonndius Deo praestabit obsequium, eo magis ecclesiam Christi laetificabit, reguumqne Christi dilatabit.

1 CosdUan Queteom I, cap. IX. (Msasi, Oeneii. XUV. Mg-4).

2». Pari utatur vigilanti· erg· pereo··· Deo-A dicatas, si quas existant in paroesia; sed mulieres sobrio alloquatur et invisat, st dooot Dei ministrum.

24. Religiosa iuvsntatis oduesitio ad ecclesiam, utpote Christianorum matrem ac magistram, ■■ ipsa. Dei institutione spectat; nam omnis sexus, opuiis astas i· his verbis Christi. *Patete* smnse gvwtarr includitur.

25. Inde scholas instituere, itaque optimae notas magistros sufficere, animarum pastor sui muneris esse memor sit. Scholas ergo puerorum interdum visitet, non quidem censorie importuni Vices gerens, sed potius patris st amici, ut omnes, tum praeceptorem tum alumnos, Christo lucrifaciat.

26. Caveat ne mera curio··, vel supra captum posita, vel quae in vitae decursu levis tantum aut nullius essent utilitatis, pueri edoceantur, eam temporis iactura, et perieulo ne supra humile ac simplex vivendi genus assurgere ambiant, sieque inu- B tiles ac vere miserabiles evadant.

27. Omnium, quibus pueri in scholis utuntur, librorum catalogum Bibi 'exhiberi curet; perversos, quantum poterit, procul ainandet, ac si quominus eliminentur per éum non stet, rem ad episcopum referat.

28. In immutandis usibus, vel tollendis abusibus, magnam adhibeat cautelam, nec (quidquam alicuius nionjonti aggrediatur, nisi consulto episcopo; meminerit horum sancti Augustini verborum. qui pagens da. auferendo nsu quodam pernicioso, scripsit: „X<M aspera, fuaatiOR sawfimo, non duriter, non modo imperioso ista Cettmstar; megis docendo yuam intasuta, magis moiwnd· yuasv nuaed- *do; eic enim agendum eet eum multitudine; reverita» autem exercenda* est in peccata paucorum, *et si quid' minamur, eum dolare fiat, de eerifturie commonendo vindictam futurorum, ne* nos ipsi in *noetra poteetgte, eed Deui in* nostro sermone timeatur." * C

· 29. Cum parochus pro Christo legatione fungatur ivi terra, Christum induere qitatar, ita'uFsese Cptum dqvoveat religionis augmento animarutpque saluti. Caveat igitur ne quid detrAnenti afferat rebus tanti ' momenti vel levitate, aut petulantia, vel) inanis gloriae amore, vel rerum terrenarum cupiditate. Dicta sua ponderet, scripta discutiet, actus suos ita componat, ut non vituperetur ministerium nostrum: perfectus appareat homo Dei ad omne onus bonum instructus.

3<>. Quia, ut ipdo 'ait Christus, *tonue faetor cognoecit oeee euoe et vocat eae nominatim,* ideo parochus cognoscere debet fidèles sibi commisso·.. Non ergo negligat morem hunc tam ulutarism, singulas paroeciae suae familias, si fieri poteet, certis temporibus visitandi, hocque munus adimpleat cum gravitate simul et modestia, neoaon et singulari caritate. Quamvis enim a quolibet inutili per pa- D roeciam discursu abstinere debeat, non tamen officio suo satisfecisse arbitretur, si domi inclusus, exspectet ut dd ipsum veniant parochiani. Semper equidem valuit, sed hisce praesemim temporibus valet Ihoc praeceptum Domini i *„Ite ad* oess *quae furiarunt* domus *Jrtd."*

31. Obediant· parochi praepositis suis et sublaceant eis; ipsi enim pervigilant, quasi rationem reddituri pro eis. Inter se autem sint unanimsa, idipsum sentientes, fraternitatis amatores, honora invicem praeveniente·, nihil per contentionem, Mpque per inanem gloriam, sed in humilitate superiores 'sibi inVicem arbitrantes, non quae sua sunt singuli considerantes, sed qua· aliorum.

32 Denique, se patrem esos, magis quam domisnm memor parochus quisque, paroehianoe euoe eiaoor^ eajilate amplectatur st diligat; tillo·, ut filio· carissimos, moneat, infinqos in Me benigne ·oscipiat, Maiai d*t ullam offensionem, omnibns ·Maple pcaelaceai, fiatqns tahquam ai natrix fo> veat (Hm seos. laaaper inquirat studioee da paapdHbss, pmaaartia da orphan*·, pupillis, aegroti· ·euioqse ooafeotis, aliisq·· personis temporali vel spirituali misericordia indigentibus, quibus et ipso, pro viribus, opitulari, et alios suo exemplo et hortata ad id officium incitare studeat '.-

11. Be viearttx.

1. Vicarii in adiutorium ministerii parochialie instituti sunt, et ab episcopis deputantur, parte fructuum iisdem pro sufficienti victu assignata.

2. Quamobrsm, non proprio nomine curam habent animarum, eed tanquam parochum adiuvantes vel repraeeentantos.

3. Debent igitur cum reverentia et subiectione erga eum oeee haberq; nihil, ipso inyito, muneris obire, nisi, ob graves causas, alitfir ab episcopo statutum fuerit.

4. Curant, quantum fieri poteet. ut uniformem cum parocho agendi rationem teneant; nimia enim inter utrumque, quoad sacri ministerii praxim, discrepantia .in destructionem potius vergeret, quam in aedificationem.

5. Sotamopera etiam caveant ne rerbis\sut factis parochum in mente fidelium imminuenti, sed in omnibus modeste, sicut decet, sese gerentes, cum diligenti cura fideli populo salutiy adiumenta praebeant.

I fi. be sdmlsfstrnU··· benernni svelssla^·.

1. Res ecclesiae, utpote propter cultum divinum ecclesiae donatas, esse Dei. psoindeque sub potestate et iurisdietione ecclesiae omnino constitutas, declarant plurimae summorum pontificum constitutiones et innumere concilie.

2. Carent ergo «adulo parochi, sliique quibus oompetit sacerdotes, ut bona temporalia ecclesiarum suarum recte administrentur.

3. Provideant, pro riribu·, ut fabricarum suarum regimini non praeponantur nisi viri selecti, probatae religioni·, et huic officio idonei

4. Intelligent i«ti administratores se tanquam procurator·· eocleaiae constitutos esse, seque ab eadem tenere ius administrandi- bona dictarum fabrioarum. Sedulam dent operam ut. iuxta iniunctnm sibi ab ecclesia munus, ea bona fideliter servent, as .ne quid de ipai· distrahatur vbl depereat Meminerint sibi non licere dicta bona, tam mobilia quam immobilia, donare, rendere. perrnutare, vel alio quocumque modo alienare, apt in mutuum dare, vel in emphyteusim tradere, vel sub hypotheca obligare, nili in oaaibua a iure petmissis, inconsulto episcopo et sine expressa eiusdem licentia. Caveant etiam ne, abnque eadem licentia, pecunias numeratas sliave fabricarum bona in slios usus impendant, quam ad quos iure aut consuetudine destinantur.

6. Rationum et deliberationum libri sint adamussim exarati et legitimis muniti chirographis. Redditus accurate percipiantur. Accepti et expen·i ratio fcomptasj quotannis securate exhibeatur.

6. Invigilant continuo ecclesiarum rectores ne instrumenta, quae spectant ad bona, sive mobilia sive immobilia, perimantur aut pereant, sed ut sarta tecta serventur.

7. Thesaurarii officio non fungatur parochus, ne ·acri ministerii honor et independentia laedantur.

8. Ne parochi et eeelsaisrum rectores apnd fideIqasibi commisso· aut in suspicionem veniant, aut male audiant, iura eua ab ecclesiarum «narum iuri-

1 Mgtt,(atAanilaB«B^tamaAag,«<Bma<,ÙMB)·

bua apprime distinguant, nec laxam fUriO pre A functionibus eoeleeiastiete immutent, nisi approbante epiacopo. neque alia sibi attribuant, quam quae ipaia vel lege dioecesana vel probata consuetudine, competunt.

M. Nulla aedificetur ecdesia, nisi situ·, schema ornamentaque fuerint ab episcopo probata.

10. Nulla in aedibus sacris fiat alicuius momenti refectio, nulla mutatio formae, cuius opportunitas non fuerit episcopali auctoritate sancita.

Λ >7. *Dt iummtnto.*

Sanctum et terribile nomen Domini, summa igitur reverentis, summoque timore et tremore proferendum. invocandum et benedicendum. Quam vero horrendum sit scelus, illud profanare, tum scriptura sacra tum ipsa ratio doeant.

Huius sane veritatis sunt prorsus immemorea ii omnes qui eo impietatis devenerunt, ut quasi maies- B tatem omnipotentis spernerent, iam nomen sanctutn eius in vaoum assumere, atqne nomen Dei sui polluere nOn reformident.

Isti namque* superbia, ambitione aliisque malis cordis sui cupiditatibus exagitati et obcgecati. erroneam falsamque sibi effingentes conscientiam, quasi omnia sibi permissa forent, cum vel de rebus suis ân iudicio contendunt, vel maxime cum illis effrenatae licentiae diebus, quibus populares aguntur A electiones, de caq^idato pugnant, saepe iurare non dubitant temere ,et falso e^ iniuste. Tunc enim saepe* iurant, vel se habere quod non babent. vel revera possidere quod nonnisi ficte possident, ve) bona fide tenere quod nonnisi fraudulenter tenent, vel se esse quod non sunt.

Tantam ergo impietatem, tamque damnabile scelus toto animo exsecraptes. atque totis viribus abolere cupientes, omne· parochos aliosque sacerdotes in sancto ministerio laborantes obsecramus atque obtestamur in Domino, ut fideles sibi commissos sanctitatem iurameqti diligenter frequenterque doceant, maxime vero instante illarum electionum tempqre* quo tandem isti discant quanta religione, in veritate, in iudicio et in iustitia iurare debeant, et quantam iniunaxn divinae maiestati inferant, quantoque scelero conscientiam suam orierent, qui falso, temere aut iniuste iurant, quacumque de causa, quocumque tempore et quocumque loco ita male iurant.

XVII, Dt publication decretorum huiut concilii prooincialit.*

Decreta huius synodi provincialis nemo praelo ^ubiiçiat aut promulget, antequam a sancta sede apostolica, iuxta constitutionem Sixti V quae incipit Immensa, révisa et recogniti fuerint. Litteris D autem' quibus illa confirmentur a sanctitate sua obtentis, ea s*atimK imprimantur, impreasaque. ■ singulis episcopis, vel in synodo dioeceaana, vel, si celebrari nequeat, extra synodum, quamprimum promulgent^.

XVUI. Dt promulgation tritium tynodalium.*

Nos. Petrus Flavianus Turgeon, archiepiscopus Quebecensis, antiquum atque probatum de testibus ·ynodalibus institutum secuti, ad hoc officium, de consilio et)consensu reverendissimorum coepisooporum nostrorum, deligimus, instituimus atque pronuntiamus leps. quorum nomina sequuntur:

Pro archutieeeesi Quebeceasi: dominos Ludov\oÙm laoobum Caaault, vicarium generalem et superiorem seminarii dictae arehidioeqpsis. et Franciscum Xaverium Delige, parochum a Beata Maria Aaxiliatrioe vulgo *VltUt;*

Pro. dioecesi MarianopoHtanensi: domino· Iaoobum Philippum Santoni, Oblatorum Maria· immaculata· provincialem; et. Ioannem-Baptistam Labelle, parochum a Sancto-Rocho vulgo *dt FÂehtftt;*

Pro diOooeei Kingstonienei: domino· Aeneam McDonnell, vicarium generalem dictae dioeceeis; et Olivarium Kelly, loci vulgo dicti *Brockmllt* pastorem;

Pro dioeoeei Sancti-Hyaointhi dominos Franciscum Xaverium Demor·, vicarium generalem dicta· dioeoeaia et parochum a Sancto-Dionysio; et Eduardum Crevier, etiam vicarium generalem dictae dioecesis et parochum a 8ancta*Maria vulgo *dt MtMtir;*

Pro dioecesi Bypolitae·. dominos Petrum Aubert. vicarium generalem dictae dioecesis et superiorem Oblatorum Mariae Immaculatae; et Micbaelem Byrne, loci vulgo dicti *Rtnfrttc* pastorem;

Pro dioecesi Torontina: domino· Eduar-,dum Gordon, vicarium generalem dictae dio··ceti· et loci vulgo dicti *Hamilton* pastorem; et Claudium Ternet, loci vulgo dicti *Ptnitanyuukint* pastorem;

Pro dioecesi Trifluviana: dominos Franciscum Germanum Loranger. vicarium generalem dictae dioecesis et monialium Sanctae Vrsulse in urbe Trifluviana capellanum; et Michaelem Carrier, parochiae a Sancto*Antonio vulgo *la Hait du Ftbvrt* pastorem.

XIX. Dt inoocation ct ocntrationc btafittimat Maria* virgini».*

Cum Deus nos totum habere voluerit per Mariam, ut chriatiani pro matre sua venerarentur, quae genuit lesum Christum salvatorem nostrum: ideo,' huius concilii patres, in hac ecclesia sub titulo Immaculatae Conceptioni·, ducentis abhinc annis iamdudum dicata, hortantur et obsecrant sacerdotes saluti animarum incumbentes ut. pro viribus suis, cultum beatissimae virginis magis ac magis propagare studeant; provolutique ad pedes eiusdem Dei genitricis. illi se suasque oves offerunt ac devovent, eamque ponunt gregis custodem.

O Domina nostra, sancta Maria. ecclesiae Dei decus et firmissimum praesidium, apostolorum regina et mater, per te et quasi de tua plenitudine in hac ip·· die Pentecostes. Spiritus sancti dofiis repleti sunt apostoli; per solam, nos quoque hic in concilio congcegati. provinciae Quebecensis episcopi, et apostolorum suecessores. eiusdem Spintus sancti dona et ardenter exposcimus et confidenter exspectamus. Trith-anemetipsoe et omnra nostra plenisaime dicamus et consecramus; tibi canssimds D oves nostras omnes ex *tnlii* io cordis affectu commendaibus; nullam earum\perire sinas, o mate| piiasima. quas nobis divinus ille pastor. Filius tuus lesus, dedit pascendas. Nos cultum tuum et tui amorem pro viribus dilataturos., /et iu omnium cordibus promoturos spondemus. Ej quoniam affectuosissima pietate tenemus te seraper ab omni labe immunem et in ipsa conceptione omnimode immaculatam fuisse, hanc tuam ineffabilem praerogativam, hoc tuum tibi soli proprium privilegium omni xelo tueri et extollere conabimur. Tu,vero, o mater sanctissima et piissima, ora pro populo nostro, interveni pro clero; nos omnes, tibi commissos pietate superna, hodie et per totam vitam illumina, custodi, rege et guberna. Amed.

Λ'%. *Dt indictio** futuri conditi prooineialit.*

Cum sacrosanctae synodi Tridentinae decretis statutum sit, ut quolibet saltem triennio celebren-

tor concilia provincialia, ut·aceléeîae meati obsequamur, nos, Petrus FUvjaaas Tnrgeen, aroU* episcopus Quebecetisis, de consilio at oaaaaaaa reverendissimoruoi episcoporum comprovincialium, proximum concilium huius provinciae, in Ipaa nostra occlesia metropolitana, menos naio, aaaa millesimo octingentesimo quinquagesimo septimo, odebraadum 4am denuntiamus at indicimus omnibus qui pre··Mentes adesse debent.

XXI. Dt fin boacilii*

Cum placuerit omnibus patribus huius concilii finem fieri, nos, Petrus Flavianus Turgeo·, arrbi* episcopus Quebecensis. provinciali concilio finem facimus et iam nunc factum eme decernimus.

XXII. Dt fMbxnplMwe.

N···. Petrus Flavianus Turgeon, archiepiscopus Qurbecenais. admonemus reverendissimos patres omnes qui huic synodo iure intersunt et interfuerunt. ut post nom, singuli loco et ordine suo, ad altafe accedant, et iis quae in had synodo decreta sunt, subscribant

Nos. Petrus Flavianus Turgeon, archiepiscopus Queb.ecensis. haec decreta a nobis definita subscripsimus

t P. F.. archiepiscopus Quebecensis.

t Ego Ignitius, episcopus Marianopolitanus. ut definiens subscripsi.

t Ego Patritius? episcopus Carrhensis, iCingstoniensis administrator apostolicus. ut definiens subscripsi.

t Ego loannes Carolus, episcopus Sancti-Hyacinthi. ut definiens subscripsi

t Ego loaeph Eugenius, episcopus Bypolitanus. ut definiens subscripsi.

f Ego Armandus F. M. episcopus Torontinus, ut definiens subscripti.

f Ego Thomas, episcopus Trifiuvianus. ut definiens subscripsi.

f C. F., episcopus Tloanensis

t Ego losephus La Rocque, episcopus Cidoniensis. subscripsi

DECRETUM

sacrae roMprs^ationt» de /Vopa^anda /Ws,

Pro decretorum approbatianei

In generalibus sacrae congregationi^ de Propaganda fide conventibus, habitis diebus 30 aprilts et 7 maii anni 1856, per eminentiaaimum ae reverendissimi!tn dominum Ludovieum Altierium proposita sunt acta et decreta secundi concilii provincialia Quebecensis, habiti suh praesidentia reverendi patria domini Petri Flaviani Turgeon, archiepispopi Quebecensis. a die 28 maii ad 4 iunii- superioris <nni 1864. Omnibus vero maturo perpensio, eminentissimi et reverendissimi patres decreverunt instructionem eidem reverendo patri domino archiepiscopo Quebecensi ease tradendam circa memorata acta et decreta, eademque ad instructionis huius formant composita, probanda esse atque edenda consuerunt.

Sententiam eminentissimorum patrum, per infrascriptum sacrae congregationis de Propagn&o^ fide secretarium sanctissimo domino nostro Pio divina providentia papae IX relatam, in audientia diei 13 maii W55, sanctiqO/sua benigne in omnibus probavit, ac decretum vulgari permisit.

Datum Romae, ex aedibus kacrae congregationis de Propaganda fde, die- iu)ii 1866.

I.-Pb., ordinalis Fransoni, praefectus.

Loene *t tifW** ' At Bantabo, a sacretis.

EPISTOLA

petrwm æwcïfn jmmmK QwekcMisk, Eom«m mm csmi decretis mnadem eeacttii, post tins eekArotioaem «d russMiM pastinem mteou.

8ÀXCTUKM0 DOMIIO xomo Pio PAPÀI IX.

Beatissime pater.

Archiepiscopus necnoo episcopi provinciae ecclesiasticae Quebecensis, utpote visibili ecclesiae capiti addictissimi, incessanter mente sibi repraesentant amantisqjmum patrem, quem ipsi tanto amore prosequuntur. Cum hodie in urbe metropolitana, ad provinciale concilium celebrandum iuxta regulas canonicas sint coadunati, data occasione libentissime utuntur, ut iterum testificantur solemniori modo, qua veneratione, obedientia, devotione erga sanctam sedem magis (ac magis] afficiuntur. In regionibus ab urbe Roma remotissimis degentes, patres concilii sunt valde solliciti ut saltem testimonium solemne ante oculos sanctitati· vestrae depqjutum paternitati vestrae fememoret Canadenses episcopos inter addictissimas filios vestros annumerandos esse.

Quamvis impietas necnon multiformis haeresis in hisce regionibus eadem ac catholica virtus! libertate gaudeant, fideliumque aures saepissime lacerentur dicteriis calumniisque eorum, qui a vera fide aversi, praeiudiciisque obcaecati, sanctae sedi, co-/Mstacie /fnoaweate *veritatis,* pertinaciter obloquuntur: attamen, nedum fide· et devotio vrg£ supremum ecclesiae caput imminuantur, firmiora vu vidioraque de die in diem evadere videntur. Omnes enim intelligunt palmites, quo latius e^vrfe abducuntur. eo magis indigere ad ferendum fructum ut viti plenius adhaereant.

Hac veritate ducti primi concilii Quebecensis patres, de obedientia summo pontifici debita decretum ediderunt. Romanaque liturgis, quae iamdudum fere quoad omnes suas partes in provincia nostra vigebat, episcoporum unanimi ore fuit adoptata. Ne autem aliquis error jo sacrorum rituum praxim et explanationem haud sponte irreperet, caererooniale rubricis omnino conforme publidandum fore decreverunt.

Vaeretnoniale istud iam prelo traditum, una cum decretis qyae tum ad fovendam fidelium pietatem, tum ad xelain pastorum animarum dirigendum, tum ad fidem contra multiplices ecclesiae hostes tuendam. in hoc secundo concilio condidimus: sancti-tatis vestrae iudicio ,subiecturus est reverendus Elxear Alexander Taschereau, presbyter et unus ex directoribus seminarii Quebecensia. nobis in Domino carissimus et omni no^fra fiducia dignus.

Ad pedes amantissimi patris provoluti, nobis fidelibuaque nostrae sollitudini commissia^postolicam benedictionem humillime imploramus.

Sanctitatis vestrae, obsequentissimi devotisrimique filii:

t P. F., archiepiscopus Quebecensis.

t Ig., episcopus Marianopolitanensis.

f Patritius, episcopus Carrbensia, administrator apostolicus.

t I· C., episcopus 3ancti-Hyacintbi.

t Iot. Eugenius. episcopus Bypolitahus.

t Armandus Fr. M., episcopus Torontinus.

t Thomas, episcopus Trirtuvianensis.

Quebeci. die 4 iunii anno Domini 1854.

' * Legenda·! videtur ««rite·.

PH PAPAE IX

liUtrat tapir acts» ssesmdf coacslü Çushcest··»·.

Pros Para IX.

Venerabile· fratre· salutem et apoetolieani benedictionem.

Littera· benevolentissime accepimus die quarto iunii proximi data·, quibus, venerabile· fratre», ad no· acta concilii mox · robi· celebrati, animo »npremae huic apostolicae «edi addictissimo planequc devoto, mittere (oluistis.. Quantam nos ceperimu· in Domino consolafionem, cum ex iisdem rectrix litterik studium et alacritatem intelleximu·, quibna, venerabiles fratre·, in cuatodiendo rigUia* super vestram gregem. |ad) oumque ij^3ettrina «ana erudiendum continuo adlsboratit^rix explicare vehbis possumus Itaque, cum nx^itia vo» prosequimur laudibus, prn aupremi apostolatus nostri munere robia ipaia, bene licet currentibus, atimulos addimus, ut eceleaiae auctoritatem ac lagea, aaerorumque canonum disciplinam maiori neque studio tuendo ac propugnando, magia in diea et magia de nobia aanctaque hac aede poaaitia praeclare mereri. lauq rero congregationi noatrae de Propaganda fide acta concilii vestri et petitione» dedimus expendendae, a qua, ubi primum fieri poterit, responsa accipietis. Quod superegt, Deum suppliciter oramur et obsecramus, ut roa creditamque robie suae rineae partem dextera eua tegat et brachio eancto auo defendet; ac rtostrae pignus studiosissimae voluntatis apoetolicam benedictionem, robia ipaia, venerabiles fratre·, vestroque clero ac fideli populo universo, effuso cordis affectu peramanter impertimur.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die 8 novembris 1854, pontifioatu» nostri anno IX.

Pius Papa IX.

rXDILTUM

d commnnorattotu tancti lotrph iti officia tpoataliiUK bcatar rirgimt Maria*. .*

Beatissime pater.

Cum magna existât devotio hac in regione erga beatum loseph qui olim in patronum nor·· Francise electus eat, noe, arrhiepiscopue et episcopi prorinciae ecclesiasticae Quebecenais, humiliter petimus, ut beatitude vestra velit concedere facultatem faciendi commemorationem huius sancti in officii· sponsalium beatissimae Virgini·.

Quod de sanctitati· vestrae indulgentia speramus

Qucbeci. dio 4 iunii 1854.

Sanctissimus dominus noster Pius divina providentia papa IX. referente inf-ascripto sacrae, congregationi» de Propaganda fide secretario, rn audientia diei 13 maii 1855. benigne annuit iuxta petita, contrarii» quibuscumque non obstantibus^

Datum Romae, ex aedibus sacrae congregationis de Propaganda [fide.] die et anno ut supra.

Gratis aine ulla omnino solutione quocumque titulo.

LoeM *t tigilli.* Al. Barnabu, a secretis.

INDULTUM

d /irsiulatiaiH toltautilatam.*

Beatissime pater.

Cum saepius exoriantur difficultate· circa solemnitates quarumdam festivitatum, quae, virtute indulti die '40 iunii 185'4 dati, celebrandae sunt diebus dominicis praedicta· festivitas·· sequentibus, -t cum frequenter hae dominicae sint alia· 'impeditae, no·, archispiscopua et episoopi provinciae.eeelesiaatioae Qnebeoeosi», homihter petites»· ut beetitudo vestra velit nobis impertiri privilegium die .11 martii 1837 eoaoeeaam episcopo Baiocensi, celebrandi scilicet praedictam· festivitatum solemn!-, tata* ia dominica proximiqri praecedenti non impedita.

Dictum privilegium bis verbi· oonecat:

Episoopa· Baiooenom sacram rituum congregationem humillime «applicavit ut, ia ana dioecesi, ·olemnitas sanctorum patronorum cuiaslibet paroeciae celebrari valeat dominica .proximori non impedita, nive ipsa festum praecedat, eive subsequatur.

Kt sacra rituum congregatio rescripsit:

Pro facultate transferendi festa de quibus in precibus ad dominicos dies non impeditos fésto citions ritu· vel privilégiâtes, in quibus tamen permittitur mima votiva eolemnis de festo translato, dummodo in cathsdrali mia·· de sancto occurrente non omittatur; quatenus vero dominica proximior sequens sit impedita, tunc festum ut supra fieri permittitur in dominica proximiori praecedenti.

Quebec!, die 4 iunii 1854.

Sanctissimus dominus noster Pius divina providentia papa IX, referente infrascripto sacrae congregationi· de Propaganda fide secretario, in audientia diei 13 maii 1855, precibus perpensis, iuxta votum ·minentissimorum patrum benigne annuit iuxta petita, contrariis: quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus sacrae congregationis de Propaganda fide, die et anno ut supra.

Gratis sine ulla omnino solutione quovis titulo.

Locat t tigdli. Al. Barnabo. a secrqtis.

INDULTUM

pro abrogations puaramdam /rstivitalum «n *K»»f-*·lonirasi, *Toroatitta tt Bypolitaaa diotetnbtu.*

Beatissime pater.

(t Ut] catholici in Kingstonieosi, Torontina et Bypoiitana dioecesibus, numero acatholicis cedentes, ab eisque magna ex parte pendentes ad necessaria vitae obtinenda, multa graviaque et in se et suis in familiis incommoda patiuntur, [propter] observationem quarumdam festivitatum solemnium, saa-.piusque illas servare non possunt no·, archiepi-·copus et episcopi provinciae ecclesiasticae Quebecenais, humiliter exoramus ut béatitude Vestra, ad religionis utilitatem promovendam et conscientiarum pacem tuendam, benigne velit, pro suprafiicti» dioecesibus, quemadmodum iamiam factum «st dioecesibus Statuum Foederatorum, ^rogationem permittere festorum Epiphaniae, Annuntiationis beatissimae Virginis, Corporis Christi, sanctorum apostolorum Petri et Pauli. Assumptionis et Immaculatae Conceptionis beatissimae Mariae virginis, evrumqus festorum «olemnitatem in dominicam transferre. Qùod de indulgentis sanctitatis vestrae speramus.

Quebeci. dio 4 iunii 1854.

Sanctissimus dominus noster Pius divina providentia papa IX, referente iufrnVcripto sacrae congregationi» de Propaganda fide secretario, in audientia diei 13 maii 11855], precibus perpensis, iuxta votum eminentissimorum patrum benigne annuit, retentis tamen festis Epiphaniae Domini et ImmaCuMtae Conceptionis beatae Mariae virginis, et iniuacta fidelibus in aliis vel missae auditione vel recitatione alicuius orationis arbitrio ordinarii; contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex aedibus sacrae congregationis de Propaganda fide, die et anno ut aUpra.

Gratia sino ulla omnino solutione' quocumque titulo.

Locat / tigiUi. Ai. Barnabe, a secretis.

INDULTUM

VÜMCtlOM |NN^MMrMN itlMOMÎ SteMtK
/ ; *BpaànÜù.*

Beatisaim· pater.

Arcbiepiaoop·· «t eptecopi proviaci·· Musbecensis in Canada oonciliariter eengragati, ad pedea sanctitatis vestrae provoluti, humUitar potant at try paroeciae, scilicet una a (taaoto-Antonio, altor* a Sancto-Mareo, tertia a Saaeto-Matthaao valgo ZMoul denominata·, noonon et part·* paroootaram a Sancto-Urso, et a Sancto-Petro valgo Ssrel, situatae iuxta ripant laevam amnis *Rioiuiio*,* detrahantur a dioecesi Marianopolitaaa, et addjtftut' novae dioeceai Sancti-Hyacinthi, ·oonsentientibu duobus episcopis.

Rationna huius postulationis eae aunt. i. latae parochiae iuxta ripam amnia *Mduiuu,* proximiores aunt civitati Sancti-Hyaeinthi quam civitati Marianopolitanae; 2. Quasi neoeaaariae-aunt ad auateutattoneai episcopi Saaoti-Hyacinthi; 3. Valde utilss forent ad augmentation*·*! aaoerdotam, cum plurea alumni harum paroeciarum degente· sint in seminario Sancti-HyaciatM ad cursum stadiorum peragendum.

Quobeci, die 5 iunii 1854.

Sanctissima· domina· noster Pina divina providentia papa IX, referente infrascripto sacrae congregationi· de Propaganda fide eecretario, in audientia diei 13 maii 1855, perpensis precibus, iuxta votum etnieentiaaimorum patrum benigne annuit pro dismembratioue trium paroeciarum ex dioeceai Msrisnopolitana, ut dioeceai Saneti-Hyscinthi adiungantar; contrarii· quibuscumque non obetantibua.

Datum Romae, ex aedibus aacrae congregationi· de Propaganda fide, die et anno nt supra.

Gratia aine ulla omnino solutione quocumque titulo.

Loau t tigilli. Al. Barnabe. · secretis

CONCILIUM P0RTU8 HISPANIAE I

1854 iunii 15 - iulii 8.

Concilium Portus Hispaniae I in America centrali, celebratum a die 15 iunii ad diem 2 iulii 1854. aub Vincentio Spaocapietra, episcopo Arcadiopolitano, delegato apoatolioo.

Bibltegnphia:

Acta et decreta sacrorum conciliorpm reoentiorum, collectio Lacenaia, auctoribus mreabyteris a. I., e domo b. v. M. aine labe Conceptae ad M um. Tomus tertius . . . Friburgi Briagoviae, ·. rutibus Herder. MDCCCLXXV. coi. 1089-106.

LITTERAE

•ocras *congregationi?* ds *Propagande fidt*

AD UVUCKDONXCM PATBM DOUtXVU

Vincnrrwu SrACcartrma,

*ipiteoptua AnadiopolitoMtat, drUgatwa apootoliaun *.*

Illustrissime et reverendissime domine.

Cum iamdiu istarum missionum ea fuerit conditio, ut synodi ad iuris tramitem haberi haud potuerint. innotescat vero rei catholica· confirmandae ac promovendae jralde profliturunq, ai inter episcopos aliosque missionem superiore· conventu· aliqui· haberetur, sanctissimus dominus noster Pius divina providentia papa IX peculiarem delegationem apo·tolicam cura necessarii· et opportunis facultatibus ea de causa amplitudini tuae concessit, et per sacrae congregationis littera· significandam censuit. Tui proinde muneri· erit eoa adAxuirs antistites vel missionum superiore·. qui in peculiaribus tradendis instructionibus designantur, ildemque per te vocati adesse teneantur; conventus quoque praesidentium memorato apoatolicae delegationis titulo habeas; quoad vero licuerit, studeas ut forma pro synodis constituta servetur, acta demum ad sacrae congregationis transmittas ut opportune valeat provideri.

Supereat proinde ut amplitudo tua et quotquot conventus participes aint. sanctissimi domini nostri sollicitudini studiose ac fideliter coopérantes, pro viribus adlaborent. ut pberes fructus ad religionis bonum et animarum salutem inde oriantur. Precor Deum ut te diu sospitpm inoolumemque servet.

Romae, ex aedibus sacrae congregationis de Propaganda fide, die 18 februarii 1854.

. Amplitqdinis tuae (uti frater studiosissimus]

].- Ph. cardinalis Fnnsoni. praefectus

ACTA CONCILII.

Feris tertia, quae erat dies 13 iunii, anno salutis 1854, hora 8 ante meridiem, convenere in aedibus archiepiscopalibus illustrissimi et reverendissimi praelati quo· ad concilium habendum illustrissimos et reverendissimus episcopus Areadiopolitanu·, delegatus apostolicus, ex auctoritate et induito speciali sanctae sedis, Portum Hispani·· * convocaverat ad diem 15 iunii. Aderant autem illuatriasimi ac reverendissimi episcopi duo nempe: episcopus Aroadiopolitanus, episcopus Rosensis et .vicarius «poetolicu» lunaicae.

Aberant autem illustrissimi ac reverendimimi vicarii apostqlici Guianae Anglicae, Guianae Hollandicae et Curaçao, quorum primum in insula Barbadiae, propter luem grassantem, detineri nuneiatum est, atque duorum aliorum nulla certa notitia habebatur.

Convenerunt igitur, hora iam dicta, eupradicti praelati, veste talari induti, ad consessum privatum habendum, ut regula· quasdam statuerent, pro [rebus] concilii ordine tractandi· et pro electione officialium ooncilii.

Proponente eodem reverendissimo episcopo, sedis ·poatolioao delegato, in secretarium concilii reverenda· domina· Cuneat fuit electus, et io theologos reverendissimi episcopi, delegati apostolici. reverendus dominus Thomas Smith; reverendissimi episcopi Rosensis reverendus dominus Marius Vincentius Casale; reverendissimi coadiutoris lamaicae. reverendus dominus Renatus Carolus Poirier.

Deinde sequentia commu'ni cqnsilio stabilita sunt; 1. Prima sessio differenda usque ad dominicam tertiam post Pentecosten, diem 35 iunii, ob spem adventus aliorum episcoporum; A Nihil decernendum quod execution} mandari facile non possit in omnibus locis praelatorum iurisdiotioni subjectis; 3. Nullum de-

1 * Sequemur editionem in castello Gataaeaal Ssacti Aadraae sani 18M fictam. — Notae infraaoriptae, Mterfco faslgaitse, eunt editorum Cotlectwms Leceasts.

* * Portus Hispaniae (.Spanish Town) eapat «st iasalM SaMtae-Trinitatis.

erotam praalo sabiiofoadum qaia pmu saaete· aedis approbation· fasrit fimatam; 4. Maqsriaa ia oaaeUio diaoatiaadaat ad tria seqaaati· capita revocandam, nampa: da «aeramentis, da olari diaciplina, da publics» moribus informandi·.

CONORMQATIO PUMA PRIVATA.

Dia 90 iunii.

Hora 9 nata meridiem, iidem patre· oonreaiuat ad congregationem babendnm. In on illustrissimus et reverendissima» prne··· dons accepisse epistola» declarat, unam epiaoopi Curaçao, qua se infirmitate impediri quominaa ad concilium accedat, nuntiat; alteram epiaoopi Ouianae Anglioee. qua propter luem in insula Barbadiae, ubi moratur, grnaaantem, impoaaibile sibi dicit Portum Hispaniae accedere. Nullum autem responsum illustrissimi et reverendissimi episcopi Ouianae Ilollandicae usquedum aibi perrenisae idem praeses testatus eat. B

Omni ergo adventus aliorum episcoporum ape ·mias·, patre· in promotorem synodi elegerunt reverendum patrem lacobum Dupeyron. Cum autem pauci essent patre·, ab electione aliorum officialium ·batinere congruam visum est. Demum, quae pro inchoando concilio die sequeute agenda sint, iuxta caeremoniale et pontificale Romanum statuta fuerunt

[Synod·· trea solemnes sessiones diebusSI, 28 iunii et '2 Julii, quatuor vero congregationes, ritu consueto, habuit. In prima seasione decreta Tridentin» de professione fidei et residentia lecta eunt et profesaio fidei Tridentin» facta, in altera pro defunctis vicariis apostolicia, praesulibus et misaionariis missa celebrata eat.]

CONORBOATIO SÈCUNPA PRIVATA.

Adfuerunt patres omne· cum theologia, iecretariua defuit, infirmitate domi-detentus. Unde cen- c suerunt alium eius loco designandum, et dominus Isidores Albertini fuit unanimiter electus. Lecta deinde decreta in seasione secunda publicanda.

Valde gravia et complexa quaestio est agitata, vel potius dubium inter praelatos exortum, utrum in istis regionibus, eorum iurisdietioni subiectis, ·anctum concilium Tridentinum rite publicatum haberi debeat, necne ac proinde quid de matrimoniorum clandestinorum validitate sit iudicandum. Ratio enim dubitandi ex eo potissimum videtur deducenda, quod aliquae insulae regis Hispaniarum ditioni vel numquam vêl per modicum tempus fuerint subiectae. et aliae, mutato statu civili, s catholici regis· dominio in haereticorum principum potestatem translatae, novam prorsus societatem a prima, propter ipsam defectionem, distinctam efformare videntur. Illud autem accidit animadversione dignum, quod licet Philippus II, Hiapaniarum rex, D concilium Tridentinum in omnibus provinciis sibi submissis promulgari mandaverit, uti Benedictus XIV clarissime disputat ; non constat, utrem in hisce regionibus id fuerit realiter effectum; imo non improbabile videtur conditionem a conteilio ipso adiectam dé ■publicatione in singulis parochiis facienda nuipquam fuisse adimpletam, tum propter defectum misaionariorum, quorum vel unus quidem plure· excolebat insulas, tum propter bellorum successionem et continuam piratarum illuviem, tum propter iurisdictionis ecclesiasticae incertitudinem et dubitationem, cum paucipsimi tum temporis episcopi in America fuerint constituti. Desunt vero omnia monumenta, nisi forsan antiqua casu exstent \n publicis Hispaniae archiviis, ex quibus aliquid certi hac de re statui posae. videatur. Patres ergo, cum ·alla iatiaamodi gravia quaaatioei· aolvsadae spea nfbIgeat ex Materiei· aamtseeibua, suppliciter aaaetam aedem exorandam oeoeaeruat, at quid ipess ait sentiendum ex supreau sua auctoritate definiat atque decernat. Quoties enim fidei ratio ventilatur vel morum, omne· episcopo· nonaisi ad Petrum, id eat ani nomini· et honori· auctorem, referre debere, ex sancto Innocent»1 agnoeeunt.

Illud autem pço certo habendum atque in praxi amplectendum, iuxta eiusdem Benedicti XIV qnoed matrimonia in Hollandia et Belgio pIncitum, visum eat, nimirum pro validis habenda matrimonia sive inter duos protestante·, sive mixta coram ministro ·catholico inita. Si fidem catholicam coniuges amplectantur, non illi· opus esse copsensum coram parocho catholico et duobus teetibus renovare, cum pro/tagitimia ooniugibu» se invicem hebere debeant.

ACCLAMATIONES.

ArcAidieconue.' Deo patri misericordiarum et totius consolationis, gratiae.

CJtcnu: Immensa est misericordia tua super nos. Domine, qui per hoc primum concilium ecclesiam hanc in hisce coloniis augere, noaque rectum iustitiae tramitem et disciplinae regimen, uti confidimus, docere dignaris: tibi laus, honor et gloria in saeculorum saecula.

ArcAidtacomM: Beatissimo Pio papa? et domino nostro, sanctae universalis ecclesiae pontifici, multi anni, protectio ab hostibus et diuturna prosperitas.

Ckortu: Domine Deus, sanctissimum patrem nostrum ecclesiae tuae conserva, mitte ei auxilium de sancto, ut, eo gubernante, errorum umbracula dissipentur, errantium mentes illuminentur, ita ut de eorum ad ecclesiae gremium reditu omnes in te. Domine, gaudere valeamus.

ArcUdiatmnu: Reverendissimo domino episcopo Arcadiopolitano, delegato spostolico. 'huius concilii prsesidi, cum multis anni· in laboribus robur et , constantia, in peregrinationibus apostolicia dirinum praesidium et omnia fausta.

Chorus. Omnipotens Deus, super sedis apostolic·· dignissimum delegatum benedictionum tuarum dona semper multiplica.

Arehidiaeoniu: Reverendissimis dominis episcopis ·liiaque missionum praeaidibus, qui in hac dominici I gregis [parte] saluti animarum invigilant, cum multis annis in selo pro domo Dei perseverantia ct gratiae multae.

CAorus; Auge in eis, Domine, dona Spiritus sancti, a quo positi sunt regere ecclesiam tuam.

ArehuiiacOMU: Omnibus presbyteris in vinea Domini adlaborantibus perpetuum auxilium de sancto

Chonu: Multiplica, Domine, super eos dona Spiritus tui. ut forms facti gregis ex animo, fidoles ministri inercedom percipere mereantur.

ArcMdiacomu. Nos, Domine, qui huc advCnimUs ut ex corde mandata supremi pastoris expleremus, decrete huius concilii exsequamur, dignique reddamur misericordiis eiusdem domini qostri leau Christi, simul intercedente beata atque immaculata eius genitrice Maria et omnibus sanctis.

Chorus: Amen, amen.

EPISTOLAE PATRI'M CONCILII

ad eAxenTsnx ooaixi xoerxi papas Pii ix rsucrm MaxASTte.

Beatissime pater.

Mirabilem Deum in operibus «ple nullus eat ex nobis, qui non confiteatur nimis in ore suo, cum

' *Dt* sywde diasMssus, Ub. VI, cap. 1.

1 Kp. ad Csrtbag. eoae. V, (Constant, *Ram.* paet. ğ·

in nomine Iera Christi servatori· noetri uoe eongrogatoa videmus, sicst in medio neatrem Ieram esse non immerito speremna. Ta enim, coi et *age*oe et oves simul paseendoe omaemqne ligandi et solvendi potestatem atque elavee regni ooslornm ipse tradidit, te, beatimime pator, fecisti: et eat mirabile ia oculis nostris.

Ubi enim, quadragiata minue abhinc anni·, nullus positu· erat episcopus regero colonias istas, qua· aoquisivit Deu· sanguine suo, nunc filii tui, quo·donerit tibi Dominus* et quoe pastores docere et erudire gregem Domini dedisti, ex auctoritate tua in unum convenientes, potuimus, da longinquo veniente·, insularum munera, id est obedientiae, submissionis et amoris nostri, et gregum nostrorum testimonium tibi offerre. Sio adimpletnm quod dictum est per prophetam, *„ Iinitijuu daaartoe,"* vidimus atque testamur, et gavisi sumus gaudio magno valde. Sic impiorum hominum, qui in his novissimis temporibus subintroierunt, et dominationem omnem ·pernentes, atque maiestatem blaaphemantes, adversus Deum et adversus ecclesiam Christi sui ad··titerunt, consilia irrisit Dominus. Nunquam aio visa sunt tentoria Domini! Nunquam tabernacula, quae fixit Dominus, ut horti iuxta fluvios irrigui, uberiores fructus attulerunt! De omni loco et de omni gente, quasi novellae olivarum, filii tui in circuitu sedis tuae congregantur, et pedes suos super petram, super quam aedificavit unigenitus Patrie ecclesiam suam, statuere festinant. Eia ergo, beatissime pater, .intet omnium vdta etiam nostra, qui omnium episcoporum minimi et de minimis ecclesiae tribubus sumus, bono animo suscipe; cum enim minores sumus omnibus miserationibus tuis, noh ideo nobis deest animus te ^>lus omnibus diligendi et tibi obsequendi, nulli in hac dilectione et obBequio pritnqs cessuri partes. Videas precamur, bona' ecclesiae omnibus diebus vitae tuae et pacem super Israel. Haec autem pax ut fiat in virtute tua. et spiritualis abundantia in turribua nostris, concilii Coloniarum decreta supremo iudicio tuo aubileimus, patrum concilii Milevitani ad sanctum Innocentium verba adbibentes: „Cum enim te Dominus gratiae suae praecipuae munere in sede apostolic· collocaverit, talemque nostris temporibus praestiterit, ut nobis potius ad· culpam negligentiae valeat, si apud venerationem tuam, quae pro ecclesia suggerenda sunt tacuerimus, quam ea posait sanctitas vestra fastidiose accipere, non dubitamus quin magnis periculis nostris pastoralem diligentiam adhibere, digneri·." Tuum ideo erit, beatissime pater, decernere et apostolica sanctione communire quae probanda; tuum relicete quae a nobis reprobanda erunt. ‚8ic enim omnia facta fuere", addere possumus· cum patribus oecumenici concilii Chaleedonensi· ad sanctum Leonem, „ut gestorum vis et confirmatio auctoritati vestrae beatitediais fuerint reservata."[1]

Verum in ·hoc cognoscere potes, quod nihil novi voluimus proferre de thesauris nostris, quoniam solum adaperire corda nostra Iet populi nostri in lege Dei et in scelestae praeceptis mens nostra et consilium fuit. Commixtis' enim gregibus nostris cum gentibus, quae veritatem fidei aobiecem non servant, in vinculo pacis, et nulla adhuc propter temporum .angustias in hisce regionibus statuta, ut omnia secundum ordinem .flant, disciplina, neque episcopis vel vicariis apostolicis nisi ab anno 1830 vineae Domini cuatodibus positis, et huius temporis (apra multiplicati· malis ia terra, et bslHs et populorum seditionibus omaia vastantibus, facile fuit irrita facere mandata Dei et ab eius praeoeptis declinare, et multa non ia melius, sed ia deterius progredi. Haee, quantum potuimus, in novitate seasas reformare et canones ecclesiae ia actum revocare curavimus, undo et cleri recta institutio et populi more· iuxta legem vitae et disciplinae componantur. Omaem sollicitudinem aequo poenimu» ut omnia iuxta logea, decreta et caeremonias flant sanctae, apostolicae Romanae ecclesiae, „cum que, propter poteatiorem principalitatem, neoeaae eet ooaveniru omnee qui aunt undique fideles," iuxta sancti Ireaaei effatum '. Et reposita eat haqo spes nostra in sinu nostro, quod quaecumque dixeris nobis, et erunt per te sancita, omnes servare et fecere animo volenti curabunt; experimento enim didicimus ad tui oris imperium omnem populum nostrum obodire, atque sanctae Romanae ecclesiae et summi Christi vicarii praecepta et verba, non ut hominum, sed. sicut est vere, verbum Dei accipere.

Ne in vanum poetea curreremus. cum verba aliqua exorta fuerint, ea tecum conferre nostra putavimus', ut, quid nobis sit faciendum innotescat, et patris praecepta in omnibus filiis conaervsre possimus. Ad quem enim ibimus, ut, incerta manifesta sint nobisT *„Quoniam,* recte sanctus Petrus Damisnus scribebat ad Leonem IX, *apoatoliea aedae, omnium* «eefsssertim *metar, t" ipao oardaiu ora cv<f-noacitur, dipnum ut ut, ai quid uapiom dubitutionia amaraarit, quod od animorum videatur pertinere nepotium, od* ipsam *valut od magiatram recurratur, quotenne* ea *illo* uno *capiti eedeaia» perepicuo veri-Mia* nitore *eloraacat."* · *Et* eodem animo obsequentissime tibi necessitates harum Coloniarum notas facere voluimus, et ab humanitate tua aliquas exposcere facultate·, quas in gregum nostrorum bonum et animarum salutem' vertere posse confidimus.

Interea,· ad pede· sanctitatis tuae provoluti, benedictionem tuam, in qua speramus, super nos et super populos nobis commisso·, effundere digneris precamur et obtestamur, humillimi et ubsequentissimi filii.

Portu Hispaniae, die 2 iulii .1854.

Beatissime pater.

Sanctissimam virgine^ Mariam in Adam, in quo omnes peccaveitnt, non fuisse mortuam, nec pro illa, sed pro omnibus legem peccati et mortis constitutam, fidelium omnium sensum et eamdem esae sententiam certissime constat. Nullus est qui non cantet iq viis Domini, quoniam magna est gloria Domini super illam. Et quidem iuste; nam digna facti· recipit illa mater Iesu. qui cum sit sanctus, innocens, segregatus a peccatoribus, nullo modo cum matre peccati serva partem habere poterat. 8i mater enim est, ubi esf honor eius, si tota pulchra non esset et peccatum inveniretur in ea?

Profecto Dominus ipse signavit super fideles huc lumen vultus sui, et haec fides posita est ut signaculum super omnium corda, Reliquum est, ut detur nunc plena laetitip ia cordibus nostris, et fides ista sententia tua dogmatica firmetur in ecclesia Dei. Ideo, beatissime pater,. prosternimus preces commanes sinte faciem tuam ; ut ex ore populorum nobis commissorum laudes Virginis immscelatae perficias obsecramus. Testimonium iuxta piissimum [tui] cordis votnm declaratum enoyelica ad omnes episcopos, sub die 2 februari 1849 data Oaistae, ubi tai immemor, eiectus sede tua et a pessimis filiis, sicut David ab Xbjalone, fugiens,

[1] Optra a *Immla,* «A BalMai, L 11«.

[*] Adssrsw Bssr., L III, «. 4, [opera « Ires^-ed. Migas, oeL 84» A).

[*] · Loess a libraris comptas est. Legsodum videtur: «sa dqMa sAfas srerVs *fuermi,...* nodraa putaseares.

[*] Opéras. Fs» Dsmisai, (sd. Mlgas, II, MI Al

aaimaai ftuua MMliaviasi» no· faeisbas pretiosior··» quam «oeleuae, cui pra···, oosuaun· bonu·: boo testimonium perbibo» tibi oooaciontia nostra in Spirits sancto, quod o^tobs in fido divitqs to deprecantur supercertari semei traditae patribea suis eidem fidei. Nam quis ignorat,' Hispaniae gsntia, ex cuius genero praecipua gregum nostrorum pars est origine, do Virginis matris conceptione immaculata fidem annupciari in universo mundo? Rt patrum suorum memores, [in]'beatae Virginis ab omni labe immunis honorem, cathedralem ecclesiam sacram voluere. Ita certo grandia cunctos huius sententiae persuasio invasit, ut conversum videatur quodammodo et acatholieorum cor in ipsis adhuc non credentibus. Quomodo enim matrem diligerent eius quem quotidie conculcant? Tamen non audent maledicere exercitui, id est ecclesiae Dei viventis, et indicium ipferre huius blaspbemiae, ut ipsi aiunt Et eum minister quidam errori», contra privilegium B Mariae novem sermonibus ante diem festum Conceptionis eiux,- in ecclesia cathedrali, populo catholico plaudente, assertum, multa blasphemans, in templo suo per novem quoque dies ad suos qui aderant disputare proposuisset, post unam viri illusionis fabulationem, illum silere fecerunt: tantae enim audaciae erat Mariam in civitate sua, etiam coram inimicis suis, contumeliis afficere!

Idcirco, beatissime pater, (f si) multum per 'omnem modum nos unum convenire gavisi sumus, primum quidem, quia nobis facta est facultas sine impedimento te deprecandi, et eoafitendi bonam confessionem ad Mariae laudent coram multis testibus. abundantius aemulatores existantes ecclesiarum nostrarum traditionis. Cur timebimus in Maria? Iniquitas calcanei eius circumdabit eam, quia serpens antiquus insidiatur ei? At illa conteret caput eius. Omnes in Adam peccaverunt: at C omne» redempti sumus Christi sanguine, quem ,pre*findendum pn* Mitidt *rite de torpore tuo* (Mariam interpellat sanctus Eueherius) *accepit, ac de U »utnp»it, quod etiam pro te soleat*.* Conceptio eius, ssnguinis huius origo, talis esse debebat, ut nihil inquinatum in ea inveniretur et super eam ceciderit, ita ut tuta esset omnino ab inimico qui persequebatur eam. Nonne eodem maledicto dictum fuit mulieri. *.In dolore parite Jilioef** Quid ergo dicemus? Legi subiecta eat Maria? Absit; nec enim potest, cum de Spiritu sancto conceperit Nihil vero ex sacrae scripturae silentio contra privilegium Mariae arguere licet. Ea quae catholica ecclesia de Maria sentit et firmissime tenet, potius ex traditione ex patribus accepta, quam ex verbo Dei [scripto] nobis credenda proponuntur. Nonne ille filius diaboli, plenus omni dolo et omni fallacia. Nestorius divinam maternitatem veluti pere- 1' grinam reiiciebat, quod ne verbum quidem de ea (taut ista)* unum reperiretur in lege? Concilium E^hesinum tamen tradidit illum satanae, ut disceret non blasphemare. Scriptumne est in lege qt legitur in illa. Mariam virginem post partum incorruptam remansisse? Si quis autem evangelisat praeterquam quod evangelizatum eet semper in catholica ecclesia, anathema sit. Dominus lesus ecclesiam nobis columnam *et* firmamentum veritatis audiendam imposuit, et' eam non audientes sicut ethnicos et publicanos esse voluit. Et in ecclesia unum putorem statuit, ut unum sit ovile, et pro fide eius oravit, ut' Confirmet fratres suos, episcopos scilicet et fideles omnes, qui ibi ecclesiam, id est, veritatem invenient, ubi est Petrus, secundum verbum sancti Ambrosii. Petals autem in te vivit. beatis·»·.». Pater; sarge ergo, decoras Mari·· gloriam indicio supreme et irreformabili, ut in perpetuem coronata triumphet, inooisquiaatpnim eortamiaem praemium rince··. Hymnum aovum cantemus Domino, ut ineundi simus secundam famem sanctorem. Tu scia dies nostros malos, multoaque antichrist·· Cacto·, atque seductor·· multo· in mundum exiisse, attendentes spiritibus erroris et doctrinis daemoniorum, quorum senpo ut cancer serpit, ita ut discessio illa ab apostolo praedicta ventura quamprimum videatur. Et tu scis quoque, omnes haereses a Virgine sola, quam matrem filius Dei nobis dedit, in universo mundo interemptas esse. Da ergo nobis, beatissime pater, auxilium de tribulatione, quia vana salus hominis; et haec salus non est in alio quam in Maria, nec aliud nomen sub coelo est datum hominibus apud dominum leaum, cum nihil ipse nos habere voluerit, qu»d per Mariae manus non transiret, docente sancto Bernardo*, et ecclesiae monumentis testantibus. Videant per te universi fines terrae salutare Dei. ad te enim dirigimus oculos nostros, ut simul abeant in confusionem omnes fabricatore· errorum. Benedicens Mariam voce veritatis et virtutis.' exalta eam quantum potes, et lauda coram ecclesia magna. Sic callidus serpens ne udius ore quidem audebit dicere se gavisum super eam. Sic per pedes eius se contritum capite in aeternum sentiet. Sic portas inferi non praevaluisse contra Mariam, sicut praevalere contra ecclesiam, quae est imago eiys. non possunt, omnes iuvenes et virgines, senes cqm iunioribus cum iubilo.cantabunt. Firma eet confidentia nostra, beatissime pater, et tonemus spqi .nostrae confessionem indeclinabilem, quod sicut omnia mala per mulierem, cum satanae versutiis seducta fuit, sic omnia bona [nobis per eam ventura sint], cum sanctae Mulieri amictae sole, et in capite eids corona stellarum duodecim, fideles omnes, pedes tenentes et adorantes eam. catholicae ecclesiae auctoritate, te praecinente, qui eius caput, gloria et praesidium es, dicent ex corde: *Maria immaculata, vieieti·*

De jaetero, beatissime pater, ad sacros pedes humillime* provoluti, ut nobis et nostris populis singulis benedictionibus benedicas, obsecramus et ob testamur, tanquam filii obsequentissimi.

Portu Hispaniae, die 2 iulii 1854.

BREVE EPISTOLARE

summi *pontifici» «id patre» concilii.*

Pivs papa I.X.

Venerabile» fratres et dilecti filii, salutem et apostolicam benedictionem. Gratissimae nobis fuere vestrae litterae die 2 proximi iulii datae. In illis enim undique elucet vestra religio, pietas ac singularis erga nos et hanc Petri cathedram'amor et observantia summaque sollicitudo et cura, qua allaborare contenditis, ut in istis regionibus sanctissima nostra religio quotidie magis vincat et floreat. Libentissime quidem animo excepimus acta synodi a vobis nuper habitae, ac nostrae .congregationi fidei Propagandae propositae eadem acta ex more examinanda commisimus. Dum autem eximium vestrum telum meritis laudibus prosequimur, vobis addimus animos, ut maiori usque alacritate laborantes veluti boni milites Christi Iesu, et ministerium rostrum implente», nihil unquam intentatum rdjinquere velitis, quo ecclesiastici viri propriae vooationis ac dignitati» semper memores, virtutum .omnium exempla Christiano populo praebeant, et fideles magi» in dies enutriti verbis fidei crescant

in scientia Dei, et miseri errantes ad veritati· et a justitiae semita· redeant Iam vere ex aliis vestris litteris eodem di· scriptis non levi certe eouolatiea· novimus, quae sit vestra de immaculato Deiparae virginis conceptu sententia, et quantopere exoptetis, ut ab apostolioa sede haec res definiatur.

Denique pro certo habete, nos haud omittere divitem in misericordia Deum humiliter enixequ· orare et obsecrare, ut in abundantia divinae sane gratiae vq^js propitia· adesse velit vestriaqne laboribus benedicat quo ecclesia sua saneta eiuaquo salutaris doctrina in istis regionibus maiora in dies incrementa suscipiet. Atque superni huius praesidii auspicem et praecipuae nostrae paternae iu vos caritati· testam, aposto]icam benedictionem ex intimo corde depromptam, vobi» ipsis, venerabile· fratres ae dilecti filii, etmetisque clerici· laioisque fidelibus vestrae curae commendati· peramanter impertimur.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die 4 Septembris anno 1854, pontificatu nostri anno nono.

Pics papa IX.

Veuerabilibu fratribu.

Vincentio, episcopo Arcadiopolitano, delegato apostolioo; Miehaeli, episcopo Rosensi, administratori Portus Hispaniae; et dilecto filio Iseobo Eustachio, ooadiutori vicarii apostolici Iamaicensis.

DECRETA CONCILII.

Fidki diclauxtio pàtxu» coxqiui uga sàxctam UDU.

Cum sollicitudinis vere pateriiae ecclesiarum harum coloniarum unctissimus dominus Pius papa IX testimonium, hoc concilium convocando, dederit praeclarissimum, patres uno ore gratias illi agendas plurimas atque devotissimas agnoscunt, et corde magfio et animo volenti Omnes hanc occasionem submissionis suae et obedientiae perfectae declarandae nacti sunt, sicut declarant, erga unctam sedem,' ex qua unitas sacerdotalis exorta est, iuxta uncti Cypriani verbum *, et profluit quidquid in episcopis auctoritatis est, ut aiebat Innocentius I.*

Omnes ergo in corde suo credunt et ore suo confitentur (usque ad* mortem hanc fidei professionem Dei gratia redditurі), cum patribus concilii Florentini, traditam Romano pontifici plenam potestatem pascendi, regendi et gubernandi eOclesiam. Itaque, sibi persuasum eue arbitrantur, huiusmodi fidei declaratione se catholice· ostendere, cum Hinomaro Rhemenai profitante·, catholicum eum esse c iUa breviori forma, quae decreto sacrae congregaqui fidem Romanae eccleaiae habet*.

SECTIO PRIMA.

De eacramentie.

Articulas I. De Saptissi·.

. Quoad hoc Mcramentum statutum fuit: '

1. Ut in omnibus ecclesiis parochialibus fontes baptismales stabiliantur sub clavi, iuxta praescriptiones ritualis Romani, in quibus ea omnia, quae ad huius sacramenti administrationem pertinent, nitide serventur.

i. Ut populus fidelis moneatur de baptismo infantium non differendo ultra mensem (attentis peculiaribus circumstantiis) a die nativitatis.

(Ut huius decreti ratio intplligatur, animadvertere iuvat, abusum iam praevaluisse in insulis bap- ' tismum longius quam par est differendi, ut »epe D nem in1eo servatam fuisse ultra duos vel tres annos lavacri regenerationis beneficio infantes caruerint. Neo huius negligentiae/excusatio defuit en aeris harum regionnm natura, cum non raro infantes recens nati mortali' tetano perculsi, si post'paueos a nativitate dies in · apertum prodeant, videantur. Ex medicorum autem cordatorum consilio, nullum post duas hebdomadas periculum huiusmodi adesse, eum sit compertum: ad mensem "usque baptismi administrandi terminum prorogare placuit.)

3. Nullos admittendos esse petrinos nisi catholicos; atque catholicis prohibendum petrinorum officio fungi, quoties a ministro acatholioo baptismus ministratur.

4. Baptismum in aedibus priveris, nisi aliqua urgente causa, prohibendum omnino, sed omnes B baptisandos esae ia ecclesia, in qua sit fons baptismalia Aliqua vero urgente ceu», veluti si parochus aut eiua viearius vocetur ad baptisandum · infantem vita periclitantem in privata domo, ia, accepta aqua de fonte baptismal·, ve) wItem breviori forma a «ancta «ede induite rite benedicta, ststim. aooedat et baptismum administret abaque Caeremonii· et ·acramentalibus in rituali Romano praescriptis; quae tamen «i baptisâtes postea vixerit, et cum primum convaluerit, in eccleaia suppleri Omnino debeant.

6. Campanarum sonum nunquam permittendum in parvulorum illegitimorum baptismate, ne crimen extollatur et paene laude divulgetur.

6. Sanctam aedem suppliciter exorandam, ut ahcerdotibua harum regionum concedere dignetur facultatem, quoties,ea utendi aderit necessitas, praesertim in itineribus, benedicendi aquam baptiamalem tionis de Propaganda) fide, die 16 octobri· anno 1830, pro dioecesibus Provinciarum Foederatarum Americae Septentrionalis approbata fuit. *Videatnr tenor rescripti·* [infra ool. 71 A).

7. Quoqd paganorum adultorum baptismum:

Primo, vetitum ne ulli conferatur, nisi sufficienter iuxta eius aetatem, intelligentiam, idiomatis cognitionem, instructus de fidei mysteriis videatur.

Secundo, supplicandam sanctam sedem, ut privilegium concedat, vi cuius forma in rituali Romano pro baptiamate parvulorum posita in hisce regionibus etiam pro baptismate adultorum uti liceat Fids tenorem rescripti col. 71 A.

8. Quoniam de die in diem graviora excitantur 'dubia de valore baptismi apud protestantes collati, decernimus huiusmodi baptisma sub conditione esse iterandum, niai constet legitimam baptisandi ratio-

9.~Censemus infantes acatholioorum, quos ipsi parente· afferunt, baptisandos, quoties probabilia affulget «pes catholicae eorum educationis. Curandum autem, ut omnino petrinus vel matrina, .iique catholici, habeantur. Meminerit atitem recerdo· in mortia periculo, quotiescumque occasio se obtulerit, omnes infantes baptisari non solum posse, sed etiam debere.

Art. H. Ds eoafiramtlssa.

Liber confirmatorum habeatur in ecclesiis, in quibus eoufertur chrisma; atque in* eo libro describantur nomina et cognomina confirmatorum, parentum, petrinorum seu matrinarum, etc., iuxta formam in rituali Romano praescriptam.

Art. III. De eucharistia.

11. Pastore· sedulo eurent, ut iuvene· ante primam «orum communionem ia doctrina me-'

I 1 Rp. 64, at. 66. ad Cornet, opera a t'ypr., «4. Batea, p,M.
I Ep-W, «4 Carthkf. soasiLV, (Coaetant, Item,re* «ri*,

■Oρκο mw, ai itipe, i, nae.

liori nodo possibili instituantur; ouvrant Mtras, ao A huius primoe communionis temp·· nimi· protrahatur, aequo Une» ad ilhm admittantur statim ao rationi· usum adopti »unt, cum angustissimum hoe sMrumentum, quo Christus sumitur,- sxigat iudicii dieerotioaon quandam. Non sxistiment autsm M muneri ·uo fecisse satis, reieeto omnino in alios oner· iuvenea aliosque rndea fidei et moram principia edooendi.

3. Episcopi omni aoUieitudine pastore* fiioneant, ne fidele· ex hae vita decedere sinant abaque viatico corpori· domini noatri less Christi, ad quod suscipiendum ex praecepto divino tenentur. Nec arbitrentur, collata absolutione aacramentali vel etiam extrema unctione, ortfnibu» quae aui officii aunt, functum iri.

Artleulus IT. Bs psealtsntla.

1. In ecclesia vel saltem in sacro oratorio sscramentale· fidelium confeaaiunea audiendae aunt, niai B ex cauM rationabili; quae cum inciderit, studeat confeMariua id decenti ao patenti loco praestare. Mulierum vero, quae gravi aliqua infirmitate aut imbecillitate virium domi non detineantur, confesaionea in privatia aedibua aine ordinarii licentia nunquam excipiantur: aemper tamen per interpositas crate· et in patenti loco, ut facile - viciniori-"bus oonfeaaariua videri ponit, non -etiam audiri.

2. Ideo, in omnibua publicia ecclesiis, praesertim paroehialibua, aede· oobfenionalea, in quibua sacrae confessiones excipiantur, erunt omnino erigendae. Meminerint vero sacerdote* sacramentum poenitentiae oum auperpelliceo et atola esae administrandum. Iia ergo utantur coofeaaarii, quantum per rationem temporie et loci fieri poterit, stola aaltem quae ait violacei coloria, quaeque in confeaaionibua audiendis nunquam omitti deberet.

3. Curent episcopi, ut confessarii, quoad fieri potest, in administrando poenitentiae Moramento unanimes «e»e ostendant, in iis praesertim quae ad superstitione·, contractus usurarios, scandala publica et huiusmodi similia spectant.

Articnins T. I>e extrema anetis··.

Sacerdotes in huius sacramenti administration· nonnisi pollice, excepto morbi contagiosi casu, ad sacras unctiones facienda» utantur, iuxta ritualis Romani praescriptum.

Artleal·· TI, Ds matri*··!·.

1. Pastpres nullum benedicant matrimonium, nisi contrahentes, vel Mitem pars una, scilicet femina, domicilium in suis paroeciis habeant.

2. Ubi ii, qui ad. paroeciam non pertinent vel peregrini aut vagi sunt, matrimonium contrahere petunt, parochus nunquam eiusmodi matrimonium B benedicat, nisi prius utriusque partis contrahentis statum liberum certo sciat, tum ex litteris parochi vel parochorum contrahentium, tum ex ipsorum ordinario, si sint alienae dioeceseo». Isti vero nunquam huiusmodi litteras concedant ante bannorum publicationem. Recolenda item quae habet concilium Tridentinum *. ne parochus ad matrimonium v admittat eos, qui ad suam paroeciam non pertinent, nisi de proprii parochii licentia; itemque, cum ii qui vagantur matrimonium contrahere petunt, rem . ad ordinarium esse deferendam, et ab eo licentiam id faciendi obtinendam *.

3. Matrimoqia benedicere in domibus privatis et extrq ecclesiam parochialem, excepto infirmitatis vel gravis necdsaitati· casu, omnino vetitum est.

A

l Sf··. itt/ds *ref. matrim^* sap. 1. ,
•IMd,esfcT.

4- Ad matrimonia mixta quod attinet, nunquam ·ant permittenda, ni* aeolueo parti· catholicae pervenioni· periculo, at promimioao ab ea facta conversioni parti· Mathoiiea· pro viribus incumbendi, et ambo ,ao obligent in catholica religione omne· utriuaqao «exaa infant·· educare.

5. Parochi moneant fidele· de iis quae loge aaooelari praescripta aunt, ne matrimonium careat effectibus civilibus vol alia inde eveniant incommoda.

6. Liber matrimoniorum accurat·, iuxta formam in rituali Romano praescriptam teneatur in omnibus ecclesiis, in quibo» celebrantur.

Articula· Ttl. Bs saeransentis in cener*. .

1. Curent pactore» in Moramentorum administration·, iquantum fieri poteat, attperpelliceo et stola esse ihduti. Nefas autem eat alio ritu praeter Romanum uti.

2. Unûaquiaque ordtuarius et atipem missarum et quidquid aliud in ecclesiastici» functionibus accipi a fidelibus powit, suo decreto statuat, quod nullo in casu Mcerdotibu· infringere liceat; isti vero nunquam arbitrentur, eis qui paupertati· csum nihil solvere possunt, sibi licitum sacrafeenta denegare. Idcirco, episcopi pr*e oculi· raepiu· habeant Tridentini concilii verba: *„importeuiae atgue^illiberalee eleemoegnnmm exaetionee poliae* gram po»tulotionss aZtoque Avtnswtod», quaè a rimomooo /oAs, *rsi certe a turpi ijteaeetu* non longe absunt, ownino pro*hibeant."* *

3. Cum vero harum regionum es »}t inopia, ut omnia tum iuventutis instituendae, tum aliorum bonorum operum sustinendorum media deficiant, praelati enixe postulandam sanctam sedem putarunt, ut sibi'liceat pro dispensatione impedimentorum matrimonii vel alia simili caura eleemosynae titulo aliquid exigere, quod postea praedictis operibus impendatur.

(Inetructionee eacrae congregationi de* re r« *deligato apoetolico traduntor, guibue eptecopie et vicarii* apottolicie praecipitur, ut ad tacram congregatione* hae de re tuam mittant opinionem, ut per eam poetea gteid exigendum decerni point)*

4. Accurate demum parochi servent librum de statu animaram propriae paroeciae, necnon librum mortuorum.

SECTIO SECUNDA.

De cleri disciplina.

1. Sacerdote», qui ministerii exercendi desiderio, nostras dioeeesos petunt, non admittantur, nisi litteras dimissoriales rite confectM habeant. Priusquam vero aliquod ipsis committatur officium, ad ordinarium tum dioeceseos, ex qua discesserunt, tum illius in qua Meros ordines receperunt, litterae mittantur oportet, ut de eorum moribus et anteacta vita notitia secura habeatur; nec aliquid, nisi post responsionem acceptam, circa eop definiatur.

2. Valde aptandum esset, ut in omnibus psro chiis, quae longe ab aliis distant, praesertim in iis, quae uqanr insulam complectuntur, statim ac licuerit, duo Mitem sacerdote· habeantur, quorum unus ut parochus sit designatus.

3. Parochi nunquam audeant a parochia, etiam ad tempus, discedere, nisi prius permiMionem in scriptis habuerint ab ordinario, cuius est tum tempus absentiae, tum sacerdotem qui illum suppleat, iuxta concilii Tridentini decretum, determinare. Potest, autem illi· permitti, quod per triduum sint absentes, dummodo nullus in parochia sit infirmu») qui eorum ministerio indigere pewit, neque extra

l ises. 22, decret, d» *ebeereeni^n cetebr.* -l»»«».

insulam 'vel dioeeesijn peregrinantor. Ad ordinariom autdm pertinebit decertare, quid illis ait faciendo^, «Δἶi ſ'ɳ aliqua causa vel parochia impedimentur, longeïatfalii· distantes, at hj sacramentum poenitentiaî accedere possint. Quod u/ facilius illis reddatur, qmnl· .seoerdotK .qui casu in eorutn parochiam advenerit, dummodo ait approb*<t>a io dioecesi ef qua àiscossit, datur/facultas eorumdetn saqcrdotura confessiones fxeipiendk

V VVlh^ologia praesertim mpralis atque sacrorum ritutup »c>^ntia excolatur, singulis annis, ordinariu*. vel in ^revi dioedesis fel alio modo, pasus solvendos sub prtçsidentia dbcani in unoquoque districtu determinare sataget,' sicut designationem loei* et temporis. Resolutionem autem .casqtftn decanus ad episcopum seu ad alium sacerdotem ab e*'designatum transmittet.

5 Inhaerentes canonibus conciliorum, pfrohibemus »p Smcer^otes ad cohabitandum4· in suis aedibus, quocumque titulo, foeminus de quarum moribus aliqua fuerit sinistra sjsapicio, et quae quadragesimum aetatis annum non expleverint, admittant. Hortamur vero generarim ecclesiasticos varos, prle-•vrtim -iiiniores et parochos, ut pro viribus cohabitationem rum foemini» vitare studeant.

K Parochi nunquam ecclesias vel presbyteria aedificare audeant, nisi praevia approbatione ordinarii. cuius est definire utrum loca designata necessitati et utilitati fidelium conveniant. .Presbyteria autem nnnnhd brevi intervallo ab ecclesiis distent.

7x/In omnibus functionibus ecclesiasticis, sacerdotes veste talari, superpelliceo stola utantur iuxta ruhrioa» Vehementer etiam vis commendamus, ut eamdem vestem talarem continuo, quatenus fieri potest, gerant. Quodsi eam induere peculiares locorutn circumstantiae non sinant, ut saltem collare Romanum, vulgo *colUt routai*,* semper adhibeant. iis suademus Nunquam vero aliis vestibus uti sibi sacerdotes licere arbitrentur, nisi quae sacro ordini congruant, scilicet quae nigri sint coloris et |ab] omni inani ornatu atque a mundana vanitate alienae prorsus sint.

8 Missali. breviario et rituali Romano, omni alio vetito, omnes utantur.

'j. It in omnibus dioecesibus exercitia spiritualia pro sacerdotibus, in lpcis sibi visis, singulis annis peragantur, maxima erit ordinarii cura, qui sacerdotes ad ea accessuro· designaBit.

8ECTIO TERTIA.

De publiât moribut iuformandit.

1 Cum ex librorum lectione plurima mala populo fideli imminere constet, catholici nullos libros edantf qui episcoporum iudieio approbati non sint; ideo, consulendum episcopis, ut iu 'sua quisque dioecesi unum aut plures sacerdotes scientia theologiae insignes designet, qui examini subiiciant libros precum ant alios ad religionem pertinentes, priusquam supradicta approbatio impertiatur. Episcoporum quoque erit, quinam libri in scholis catholicis adhiberi debeant definire, cum non raro in hiriusmodi libris plura reperiantur, quibus principia fidei et dogmata vel impugnentur vel perperam exponantur. Omni cura vero praesules incumbent, ut bibli* ab acatholicis vitiata a sais ovibus arceantur, et nonnisi ex probatis vernioribus atque editionibus verbum Ûei, pabulum inoorruptum, desumere illis permittant Pro Anglia venio Duaconeis, ab episoopis plurium dioecesium oommeadata, permitti potest. Fideles autem moneantur prohibitum eis esse legerb libros, catechismos praesertim, haereticos, sicut et caeteros, qui fidem vel bonos mores offeMunt. Ipeot etiam metninpse oportet graviter o^belioam ecclesiam eorum accessum ad conventu· et ritu· religiosos. haereticorum prohibere.

2. Sedulo episcopi, aftentis^gravissimis φαiiχ, quae* ex iuvenum educatione non recte instituta facile fluere. Ridentur, curent omnit meliori modo quo possunt. scholas ùnicuique pyoeciae suaruth dioeceaiujn annexa constituere^ tusorum autem erlu inedia ad id, operis provider^ suAsollicitudinv, sive ex caritate ,fidblium, sive ej pecunia oblita pro dispensationibus matriihonialibus. sive ex <ibjhtioflibus voluntarii·^ ad quas populum fidelenr-fre·quenterparochi in'suis sermonihne et oatçcbismi· excitabunt. Hi· autent acholi» ii magistri praefioiantur/ qui optimis moribu· imbuti, vita non destruant quod verbo aedtficaw eorum erit Ntillib* x, autem catholicorum scholatq^/instituat. nisi prius ordinarii approbatione excepta.

3. Cum Aperte constet, omne· sedreta» societates qrovia nomine nuncupatas, praesertim liberorum muratorum, a sanct^J sedo votitas omnino east' sub excommunicationi· poena, atque ab ea declaratum nullos ex hae exreiuniuujcutione excipi, neque putatam bonam fidem vis prodesse omne* sacerdotes sciant neminem posse absolutione sacramenlali donari, nec ultimi· adiuvari «acramenti·, nisi ab huiusmodi societatibus recedat. Saepe saepiu· fidele» moneantur, ut vinsm<idi eocirfatr· omnino decimani non habet enim Christum p;i trvni, qui non vult evclrto.im catlodnani agnosterv voluti matrem et eius obtemperare mandati»

4. Ex decreto, sub anno ÏS21. illustrissimi .ir reverendissimi episcopi rierrensi». lambi Burkb>. vicarii apostolici coloniarum *Anglta··. Hollandiav

facta a Pio VII. quatuor, praotor deminn o·. frst» die· declarantur, id e*t. γιπ-uîucihk› lh»nnm. fena VI in Parasceve (quoad operutfi «erviliuui rvss.it ;<»ɳ·ɳı ›.

Chrifti ; patres arbitrati aunt ht· quatuor fentis rtiiini feata ÂRfuniptioDie beatae \ ir^im· Mariai ri shîu îrum Pétri et Pauli, ex sanctae sedi* mandato, p.·».'<· addi Ideoque suppliciter <>am exorare hac dr re ‹ vnsuerunt. et eodem t<>ni|i6r<' afi illa obsequenti animo postulare, ut facultatem fkciiit fotum Conceptnuit· beatae Mariae virgtni·. quoad missas et vespera··olemnea. in diem dominicam infra octavam transferendi. *[Videantur rc»cr»pta coi.* 72 Λ.

5. Omnos sacerdote· in nostri» insulis sciant ieiunandi praeceptum, ex decretu per sacram t nngregationetn deluPropaganda fide edito sub div *'24* ianuarii 1826. servandum pro vigilii· Assumptioni· beqtae Mariae virginis et sanctorum Petri et Pauli, praeter vigilias Pentecostes, Omnium Hancto>uin cr Nativitatis domini nostri Icsu Christi, "ieiuniuni quadrageaimale et quatuor temporum. Parochi autem accurate fideles doceant, quonam modo ieiuma nixta catholicae ecclesiae leges sint servanda.

6. Sancta sede· omni obsequio est exoranda, ut tempus oommuuionis paschalis, habita ratione sacerdotum inopiae, locorum distantiae et coneuetudinis iam alicubi vigentis, prorogetur.

(JSpi^opù td 9icariit apottolici» opportuna^aeul· totas *ub apostolica ttd* concttttac* *iufra* ««4 70-73.)

7. Parochi vero omni modo curent, ut pueri probe iu doctrina Christiana instructi, quamprimum ad prqmam communionem accedant, et omni mod<> abusum [eam] ad senectutem usque protrahendi exstirpare satagant, ideoque ultra annum vigesimum aetatis primam communionem solemni pompa et religiosae laetitiae testimoniis peragi non permittant.

. Valde etiam gd' hune abuauta toUeodam lavabit, «i puella* catechiatae. vulgo maftrvMMVmsfrwtiear nOfcjtist ex ordinarii approbatione habeantur, et eiusdem ordinarii erit regulas determinare, sub quibus hoc pietatis officio fun^i debeant

8. Societatem Propagationis fidei praeclarissime de omni ecclesia et praesertim de nostrB coloniis optime sneritam, toto animo/in omnibus paroeciis stabilire parochi curqluUffir neque deeinetâ eam fidelibus \aibi commissis pmoi modo commenJare. qua %dsIgentiarun> ei annexarum declarathne. qua factorum ad fidei propagatipnom spectantium· narratione.

». Pro parody·, qiii pauperes 'existant, preces ad sanctam aedem mittes^ placuit, ut aliqua immi-nutio concedatur circa dies festos, quibus missam' pro populo apulicafe debeant. / Fideolyr rsscnptbm, col. îo B.)

Pro coronide autem patres cordis sui aincerissimo desiderio satisfacturi, et devotionem erga beatissimam wrginem Mariam tenerrimam atque filialem demonstraturi, uno ore et animo concordi non solum, sed per spontaneam acclamationem in eam sententiam venerunt, ut sancta ^edes Mppliciter et obnixis precibus exoretur, ut ab omni labe conceptionem ipsius virginis matris exemptam, eamque a reatu et macula peccati originalia prorsus praeservarem veluti fidei dogma ab omnibus amplectendum et tenendum quantocias definiat ex^cathedra. Id ehim et fideles nostrarum colonisruth exoptant, cum mhil (f magis) ipsis omni tempont fuerit certius nihil carius, et eo titulo ecclesiam principem Portus-Hispaniae condecorari maiores voluerint. Et patres magnopere populo chnstiyio |idj profuturum arbitrantur; per illam enim cunctis haeresibus interemptis. per illam quoque nostri temporis errores, qui ab apostolo praedicta discessione non différé vel parum abease videntur, exsufflentur facillime, sperant: cum ecclesia, eius provoluta pedibus victricibus, omnem antiqui serpentis fractam superbiam decantaverit. Ideoque supplices b4c de re ad sanctissimum dominum nostrum litteras mittendas statuerunt.

Ut supradicta decreta facilius in praxim redigi et omni tempore adamussim servari possint, una-'nimi consensu patres consuerunt sanctam sedem rogandam, quarto quoque anno concilium coloniarum cogendum in loco et sub praesidentia alicuius earumdem coloniarum praelati vel alterius episoppi Unquam delegati apostoliçi. ab ipsa, pro sua sapientia et omnium sollicitudine ipsi a Christo domino demandata assignati.

(/Voewam per sacrae congregationis ùtsfrttciio-*em, goa dscZarstwr sanctam sedem cONSuZrndam, «d, gaonam /oro et *tub quo prartidr conciitu/n coqm-dnm, definiat.)*

BREVE APOSTOLIUUM

/ *quo drerota concilii probantur.*

Pira PAPA IX.

Ad futuram rei memoriam. In supremo catholicae ecclesiae apostolatu, Deo sic disponente, cobstituti, nostrarum partium esse ducimus ut illa, quae in bonum spirituale Christifidelium, vel in ultimis terrae partibus existentium, faciant promovere, et eadem iam decreta de nostra auctoritate confirmare, omnibusque ad quos pertinet observanda proponere, iuterpodho etiam ea super re mandato nostro. Hunc in finem venerabilis frater Vinceatiua Bpaocapietra, opiscopusArcadiopolitanus et delegatus apostolicus in insula Trinidad, ex huiue nanctae sedis auctoritate episcopos et vicarios apostolicos coloniarum Angliae, 'Hollandiae et Daniae America? Meri&oaalis .atque AetillaniM ad synodum convocavit, q«a re· christiena in iis regionibus,opportune tiva--retur. Syaodm ieth**c habita ML nunaalli· «« praedicti» praaaalibaa in aa'praaMntibu». alii» ^aro ob gray*· difltatltatad p*a«« cutnmiMo, ubi pupuhw retentia. einsqwy acta fit decreta trajwmisSa sunt ad nos. ut recognita a nobis in lucem ederentur, ilhsqee in locis observantia 'proponerentur. Nos igftur iis. christifidelibua, Quorum ‹usm haec neta sunt, salubriter providere volentia. de consilio venerabilium fratrum nostrorum sanctaeRômanae ecclesiae cardinalium negotiis Propagandad^Bdei praepositorum, decreta praefati ^conventus, synodalis iq^ta formap quam proponimus, cuiusque exemplar in tabulario ipaius Vopngregationis de Propaganda fide aita^-vari tfiandavimus auctoritate nostra apostolic· tenore praesbntium raja habemus, sancimus et confinnamqf; tum eorumdem observantiam per archidioecesim Portus Hispaniae, per dioecesitn tlosensetn ac per vicariatu· apostolicos lamaioae. Guyana? Britannicae, de Curaçao ac Surinam, quorum prae* suies vel synodi praedictae participes fuerunt vel ad illam vocati fuerant. <fr pari nostra auctoritate praecipimus: non obstantibus- constitutionibus et sanctionibus apostolicis aliisque contrariis quibus* cumque.

- Datum Romae, apud Sanctum Petrum, »ub annui·· piscatoria." die 11 mensis «cpteiubria anno 1к55. pontificatus nostri anno decimo

λ cardinali· Macchi

Locut f sigi/fi pont^ca/ia.

^RESCRIPTUM APOSTOLIUUM

pro rnructione «Msorum α parochis pro popa/o cofrbraNtiartmi.

Beatissime pater.

Cum parochi in nostris dioecesibus et vicariatibus vel nullum emolumentum habeant ve) ita modicum, ut ex eo honeste vivere non liceat, beatitudinem tuam enixis precibus exoramus, synodum Portus Hispania? habentes, ut aliquid de obligatione iis imposita diebus festis celebrandi sanctum sacrificium pro populo ex indulgentis relaxare digneri·. Quare, etc.

£r ⅟m /› *aprih* 1*5.},*

Sanctissimus dominus noster Pius divina providentia papa IX. referente me infcascripto sacrae congregationis de Propaganda fide secretario.praevia absolutione quoad praeteritum, quatenus opus. (+H P) attentis peculiaribus circumstantiis benigne induisit ad quinquennium, ai tamdiu eaedem circumstantiae perseveraverint, super quibus episcoporum seu vicariorum apostolicorum conscientia oneratur, ut parochi ab onere eximantur applicandi missam pro populo, exceptis diebus festivis et dominicis ritus duplicis primae classis, in quibus iidem parochi missam applicare teneantur, et imposita in reliquis obligatione eisdem peculiariter orandi ac deprecandi Deum in missa pro populis suis curia cre ',itis

Datum Romae, ex aedibus sacrae congregationis de Propaganda fide, die et anno ut supra.

Gratis sine ulla omnino solutione quocumque titulo

Locut i »qiiu. *A1 Barnabe, secretanus.

ALIA RESCRIPTA APO8TOLICA ET FACULTATES.

Beatissime pater.

Ut omnia secundam ordinem in ecclesiis nobis commissis fiant, nihilqne introducatur aut fieri pro-

sequatur. quod sacrosanctae aoeleeioa ritibns vol A rseordatioaiê sub anno 1831,- quataor Coalo» legibus contradicat, beatitudinem team exorami·· <^ja Coloniis insBtuerit, id' eft Circumcisionis at Ne- ·upplicrter, ut, ea qua polle· benignitnto, faeultatas tivitati· Domini, Corporis Chriatr et feriae VI in sequentes perpetuo concadere digneris ordinarii· et Parasoeve (quoad cessationem ab operibus ser- vicarii· apoatolici· Antillarum ac missionum Quianae vilibus), addendi etiam duo alia feata, scilicet Ae- Britannicae, Surinam, et Curaçao: sumptionis beatae Mariae virginis et aanctoniip apoatolorum^Pqtri et Pauli.

' 1. Benedicendi aquam baptismalem breviori for- 5. Diem festum Conceptionis immaculatae beatae ma' iam approKta decreto sacras congregationi· de Mfriae virgini· pro minis et vesperi· csnUtis in Propaganda fide. sub die 16 oetobps 1830, pro Pro- ^^xlominicam infra odtavam eiusdem festi transferendi, vinciis Foederatis American Septentrionalis. Eadfm enim pro nostri· quam prg/illie regionibus ratio urget, et validior, cum viae asperae^saepe et diffi* elles, et omnia peragrantibus commoda desint.

Ex aaditaiia laactiftimi, habita dit 1.5 *apriiii* /<>.'>.

Sanctiseimusdominu» noster^Pius divina provi- dentia papa IX, referente me intrascripto saqrae con- gregationis de Propaganda fide secretario, ha^iio^ ' ipsiuseanctae congregationis voto, quoad primum et secundum benigne annuit ad qujtiquennium: quoad tcrtipm remisit preces cum facultatibus prudenti uniuscuiusque episcopi seu vicarii apostolici arbitrio: ad quartum benigne annurf pro gratia idxta petita; ad'quintum item annuit, ad missam tamen quod attinet, pro solemni tantum

Datum Romae, ex aedibus sacrae congregationis de Propaganda fide, die et anno ut supra.

Gratis sine 'ulla omnino solutione quocumque titulo. .

Al. Barnaba, secretaries

Locat t stjiili.

2. Utendi pro baptismo adultorum ea {prms. quae In ritualijlomano pro parvuli·.estrpraescripta,- tum quia adulti ad baptismum venientes. ut plurl- mum cum crassiori· sint minervae. interrogationibus consueti· respondere ιΛη valent, tum quia varii sunt ritus, qui sine pusillorum scandalo vel etihm B ,haereticorum subsannatione observari facile non possint.

) Communionis paschalis praecepto satisfaciendi a dominica I Quadragesimae ad dominicam sanctis- simae Trinitatis inclusive, cum sacerdotum inopia et locorum distantia paucis diebus et etiam uno mense illud praeceptum adimplere non sinant.

4. Cum reverendissimus dominus Jacobus Buck- ley. episcopus Gcrrensie et primus Coloniarum vicarius apostolicus. ex facultate ei facta a Pio VII felicis

SYNODUS DIOECESANA BURDIGALENSIS

1854 augusti 1-2.

Synodus dioecesana Burdigalensis in Gallia, ftslebrata diebus 1 et 2 augusti 1854, sub Ferdi- nando Francisco Augusto Donnet, cardinali archi- episcopo Burdigalensi. C

Exstant constitutiones synodales in opere cui tituins:

Statuts du synode diocésain' tenu k Bordeaux, Ie,!" et le 2 août 1854. par son eminence num- seigneur le cardinal-Ferdinand-François-Auguste Donnet, archevêque de Bordeaux, primat d Aqui- taine. *[latignc.]* Bordeaux, G. Gounouilhou. im- primeur de l'archevêché, place Piiy-Paulin. 1. 1655.

In-8*. 141 P--1 f. — Chambéry, séminaire; Pans. Saint-Sulpice.

SYNODUS DIOECESANA SUESSIONENSIS

1854 augusti 8-10.

Svnodus dioecesana SueMionensi· in Gallia. celebrata, tribus sessionibus, diebus 8, 9 et 10 au- gusti 1854, sub P.-A.-A.-I. de Garsignies. episcopo Suessionensi. \

Exstant constitutione· synodales in o^Bre cui titulus: I

Acta et statuta synodi Suesmonenai·, anno Do- mini MDCCCLIV, pontificatus Ifii papae IX anno nono, habitae ab illustrissimo pt reverendiMimo d. d. Paulo-Armando-Anacleto-Ignatio de Garsignies. SueMionensi et Laudunensi episcopo, provinciae Remensis decano et primo auffraganeo. Paribiis. apud Firmiti Didot fratre·, episcopatu· Suessio- nensis typographes, via Jacob. 56, 1854

In-8', 128 p. — Paris. Bibi. nat. B576O.

P. 10, 27-et 28. haec synodus dioecesana cele- brata est. tribue sessionibus. 8. 9 et 10 augusti 1654

CONCILIUM PROVINCIALE TUAMEN8E II

1854' augusti 15-20^

Concilium^rovinciale Tuamense II in Hibernia, D celebratum a die 15 ad diem 20 augusti 1854, sub Ioanne MacIlale, archiepisoopo Tuamensi.

BINfograpkta:

Acta et decreta sacrorum conciliorum reoan- tiorum, collectio Laoensis, auctoribus presbyteris a. J. e domo b. v. M. sine labe conceptae ad Lacum Tomus tertio· '. . . Friburgi Briagoviae, sumtibus Herder, MDCÇCLXXV, III, col. 855-64.

LITTERAE

dt eoarocaado protiaeiat Jhemruris coari/sol.

Ioannes MacHale, miseratione divina at aposto- licae sedis gratia archiepiscopus Tuamensi·, Cona- ciae primas et metropolitan»: reverendissimis fratribus, episcopis huiusoe nostrae provinciae. *· lutem in Domino.

Etsi salutaris quae olim viguit consuetudo cele- brandi provincialia concilia, iamdudum interrupta fuerit, «altem in hisce regionibus, acerbitate tem- porum at saevitia persecutionum: tamen spem magnam animo oonoepimna, eandem rastaurari et cum incremento religionis in posterum continuari poase. Congruum videtur, ut quae, aetate (t minus)

! · Condii· Π «t IΠ proViads· Tusasaaste edita ssat DaUiaii, sas· 188·.

inftuMta, ditnmaU et vppreeaa fnerit vis s^cronunA cMoiem, rame grsdstitn raviviscaL rum. aspirante providentia divina, Saem proprifcm libertatem ecclesia valeat asserere.

n Cum itaque ' sacrosancta et oecumenica Tridentîûa synodus decreverit, ut provincialia conciMU, eicubn ofniaea eant, pro moderandis moribus, corrigendis excessibus, controversiis componendis, àliis que ex aderis canonibu^permifeis. renoventur; atque propterea metropolitan), quolibet saltem triennio, non praetermittant synodum in.sua quisque provincia cogere, quo episcopi omnes et alii? qui de iure vel consuetudine intéresse debent, convenire teneantur: nos, memores (Wficii. l'ttm venerabili sanctione commendari, ad maiorem Dei gloriam et# utilitatem ecclesiarum totius nostrae provinciae Tuamennis. provincialem synodum in metropolitans nostra ecclesia celebrandam indiximus, eamque ad diem decimam quintam augusti proxime advenientis B — festum nempe beatissimae virginis immaculatae Dei genitricis Mariae in coelutn assumptae — inchoandam, et subsequentibus diebus continuandam, indicimus et statuimus.

Quapropter, reverendissimos in Christo fratres, episcopos noiiros comprovinciales, hortamur, et archiepiscopali nostra auctoritate monemus, ut praedictae synodo, die significato, intersint, nisi necessitate aut alih insta causa impediti fuerint, quod iljos significare et probare iyxta 'aanonicaa sanctiones oportebit.

In hoc nostro concilio, tractabitur de iis, quae ad integritatem et incolumitatem fidei catholicae, cultus divini maiestatem. sacramentorum administrationem, clericorum disciplinam moresque fidelium spectant. Cum in adolescentia teneri, puerorum animi ope educationis Christianae ad pietatem efformentur. agetur quoque de seminariis, caeteris- 1 que quibuscumque institutionibus ad juventutem instruendatri destinatis, ut. quae videbuntur efficaciora media adhibeantur, ut ex illis scientiis instructi. artibus litterisque exculti, et religione alte imbuti/ prodeant adolescentes. De hia in synodo agetur, et de aliis ad uniformitatem ih. disciplina pertinentibus, prout patres opportunum iudicabunt.

De hac convocatione synodi provincialis in ecclesia metropoliMna Tuamensi, monebunt episcopi capitula suarum respective eoeleaiarum, aliosque ecclesiastico· viros, qui huic concilio ex iure vel consuetudine intéressé debent. Tempore celebrationi 1 synodi propius accedente, oongruum erit, si rursus, tribue diebus dominicis ante dictam diem, . in singulis ecclesiis parocbialibua. per parochos iterum atque iterum denuncietur. populiqne fidele· ad devotionem, orationes, ieiunia et sacramentorum frequentiam aliaque pia opera adhortentur, ut, D Deo opitulante, *hdign gorti+tvr* e^ordmwi,/riteew- st /ructaosam pro^reasMn *et* mhMN tabeat" *

Datum Tuam···.'ex aedibus nostris Sancti-larlathi. feri· quarta Cinerum, die nempe 1 martii IBM.

f loannes, archiepiscopus Tuamensis.

CONGREGATIO PRAEPARATORIA

Die 14 augusti, hora 4 poat meridiem, habita eat congregatio praeparatoria, in aula praecipua collegii Rancti-larlathi. in qua oonaederunt quotqbot advenerant provinciae epbcopi, nimirum: Thomas Feeny, epiaoopua Alladenaia, loannea Derry, epieoopu· Clonfertenaia, Patriciae Durkan, epheopas AehaittMm, et patriciae FaDoà,"efkipeop«« puabenme, cam canonic» et pacerdotibus sb iisdem episcopia addoetb. r l

Post solamaem supplicationem et invocationem ; divini «auxilii, praeside illustnèqimo et reverendisatwo domino archiepiscopo, exhibita fayrunt mapdata procurationis ab admodum reverendo domino A Martino O'Reilly, et admodum reverendo domino Bartholomséo Roché, ut/ suorum respective episcoporum vieibda in concilio fungantur.; Prae oculis habente· padre·, infirmam valetudinem episcoponrth Elphinensis et Galviensis. praedtctTMh admittebdos e^e cum voto definitivo ta[illegible]t ita statuerunt.

Peracto examine delegationum, proponente illu-·IΠMΐıηγκ"rever^ulissimo^domino archiepwcopo. officiales côncilii deanpati luerunt

Promoter: reverendus dominus Petrus t'annun» canonicus ct parochus Tuamcnsis

Secretarii: revehendus dominus loannes Mac Evilly, praeses collegii Saneti-larlathi. reverendus dominus Thomas Macllale. in theologia et phih·-épphia doctor.

Magistri caeremoniarum reverendus dominus Patricius Conry; reverendus dominus Eugenius CiAne; reverendus dominus Patricius Corcoran.

Regulae sequentes pro recto in congregationibus ordine servando constitutae fuerentk..

I. Singulis theologi et canonicis, eo quem tenent or^yne sui respective episéopi, enunciandi seorentiim suam cum summa libertate facultas datur

'2 Omnes reverendissimum praeaidem alloqui tenqntur.

Nonnisi in congregationibus privatis, epiamontem suam adaperient.

Deinde declaratum fuit, nullutn novum ius acquirendum aut praeiudicium inferendum esae ex iis. quae in hoc concilio geruntur.

Demum, indicta fuit sensio prima ad crastinam diem, hora meridiana, et absoluta emt congregatio per orationem Smô h<wm, etc.

SESSIO PRIMA

Anno 1854. die 15 augusti, festo beatissimae virginis immaculatae Mariae in coelum assumptae, prouti pridie in congregatione praeparatoria indictum fuerat, sessio prima habita est in ecclesia metropolitans Tuamensi.

Ex aedibus archiepiscopi, solemni ritu processerant reverendissimus dominus archiepiscopus, ornamentia coneuetie indutu·, reverendimimu· dominus epieoopu, Alladenaia pontificalibus, cqeteri vero epiacopi pluvialibua cum mitra ornati, preebyteri autem >n habitu aacerdotali. ad eccleeiam metropolitanam, ubi eacrutn ab epiecopo Alladeaai fieri deberet. Poet .aerum, concionem ad populum habuit rererendiaaimua arobiepiacopua. Quibus absoluti·. re verendieaimo archiepiecopo interroganti.' .Venerabile· fratre·, placetne robi» ad Dei gloriam et honorem, et ad eocleaiarum noetrarum utilitatem, concilium Tuamense legitime convocatum et congregatum, hodierna dio aperiri?* cinguli patre· responderunt: Placet. Tunc arehiepiaoopua ita pronunciavit:

.In nomine «anctiaaimas et individuae Trinitati·, Patria at Filii et Spiritu· «ancti, ad laudem et gloriam aalvatori· nostri leau Christi, ad honorem beatissimae et immaculatae virgini· Dei genitrici· Mariae, sanetornm apostolorum Petri et Parii, sancti Patritii, Hibernia· apostoli «t «ancti lariathi. decernimus, da eonaenau episcoporum aoatrae brins provinciae, hae ipsa die inchoari et iam inchoatum

' Legeadnei caMrutwnù
* Caertemmote φi«β«ρ·τ·<·. i

esse concilium provinciale, quod nostra auctoritate a indiximus et convocavimus.**

'Deinde, perlectis ab uno ex secretariis nomiAbus eqrum, qui ut officiales ooneilii designati Aserunt,' /hriprpbantibiu episcopis, eos elebtos declaravit reverendissimus archiqpiscopus.

I Iubente eodem arc|riepueôp<^ lactum Arii dev> cretum d« *prefieiione JUri;* quo finito, ' concilii patres profejvsionerq fidei iuxta formulam Pii IV emiserunt. /* ,

Ûuibus' peractis,* proxima sessio ad diem 18 e indicta fuit-

Hora < postmeridiana, qolemnis sanctissimi sacramenti benedictio .data est, ad quam, populi multitudo magne convenant.

PRIMA CONGREGATIO GENERALIS*

Die 16, hora 10 antemeridiana, habita est congregatio generalis, in qua consederunt illustris- B simus et reverendissimus dominus archiepiscopu·, reverendissimi episcopi et omnes canonici et theologi concilii sidiutores. Invocato divino auxilio, per recitationem devotan^precum consuetarum, propositae fuerunt quaestiones sequentes discussioni theologorum :

1. De solemniore promulgatione decretorum concilii Thurlesensis.

2. De baptismi sacramento, eiusque in ecclesia administratione.

3. De missae sacrificio, eiusque decenti et frequenti oblatione.

4. De expositione sanctissimi sacraménti.

'Hisce quaestionibus fuse perpensis et agitatis, absoluta est congregatio.

PRIMA CONGREGATIO PRIVATA.

Hora 2 postmeridiana, habita est congregatio privata episcoporum, in qua condita sunt decreta C a 1 ad 7 inclusive.

SECUNDA CONGREGATIO GENERALIS.

Die 17 augusti, hora 10 ante meridiata, consederunt in congregatione generali, praeside reverendissimo arcbiepiscopo, omnes concilii patres, praesentibus canonicis et theologis. Invocato divino auxilio, propositae fuerunt discussioni theologorum sequentes quaestiones : "

1. De stationibus confessionum.

2. De sacramento matrimonii et de matrimoniis mixtis*

3. De quibusdam negotiis in quibus se immiscere non debent viri ecclesiastici.

4. De seminariis clericorum.

5. De scholis catholicis pro educatione inventons.

Quibus accurate et diligenter expensis, more D ·olito absolute est congregatio.

SECUNDA CONGREGATIO PRIVÆTA.

In congregatione privata, eodem die et hora solita habita, condita fuerunt decreta quae sub numeris fi usque ad 17 exclusive inveniuntur.

8E88IO 88CUNDA.

Dio 18 augusti, habita est sessio eecuada. Post missam syaodslem celebratam a reverendissimo episcopo Achsdensi, habits Ost concio a reverendissimo episcopo Clonfertenai. Qua finita, quae in pontificali praescribuntur, accurate servata sunt. I

Badem die, hora 7 st meridiem, datq est ■olsmnis imi sacramenti.

TERTIA CONGREGATIO GENERALIS.

Die. 19 angusti? hora consueta, iabita set congregatio geaeraliti in' qua examini theologorum submissae fueruntsequente» quaestiones h

1. Db munere verbum Deiannanciandi.

2. De sacris missionibus.

3. De residentia pasqbrum.

4. De residentia, aliisque ad sacerdotes regulares pertinentibus |

b. De quilytsdam diebus, festis reductjs.

fi. Do. hospitio pro eaoerdotibus infirmis.

7.«De synodo dioeoeeana.

Post longam et, seriam, istarum quaestionum discussionem, absoluta est congregatio.

TERTIA CONGREGATIO PRIVATA.

Eadem die, habita eat congregatio privés episcoporum, ip qua condita fuerunt decreta a 1› usque ad finem. >.

8E88IO ULTIMA.

Die 20 augusti, habita est sessio ultima. Assistentibup reverendissimis episcopis, cum canonicis et theologis, missam solemnem celebravit illustrissimus et reverendissimos archiepiscopu·. Concionem ad populum habuit reverendissimus episcopus Alladensis. Post sacrum et recitationem eorum quae in pontificali praeeeribuntur, arcbiepiscopo interroganti, utrum placeret, decreta in secreto coram patribus et theologia lecta approbare et confirmare, singuli patres'responderunt : „Placet." Quibus peractis, singuli patres post illustrissipium et reverendissimum archiepiscopum accesserunt et decretis subscripserunt,

Tandem decantatae fuerunt acclamatione·, et abaoluta eat sessio tertia et ultima.

ACCLAMATIONES

concilii.

Secretarial: Laus, honor et gloria Deo, Patri omnipotenti, qui Spiritu· «ancti invisibili gratia ■aerum iatud provinciale concilium dirigere, atque ad felicem exitum perducere dignatu· eat.

Bcaponda: Laus, honor et gloria in saecula saeculorum. Arnen. , "

Sserstpria·.' Summo pontifici, universalem ecclesiam gubernanti, veram et diuturnam prosperitatem et pacem.

' ***Bctpontio:*** Dominus Deus multos annos conservet et vivificet eum, et liberet eum ab omnibus inimicis eius.

Secretarial: Reverendissimo domino archiepisoopo, concilio praesidenti, magnae gratiae et diri-'narum saiseratioaum abundantia.

Bssponsio.' Fiat, fiat.

SteMariw.' Revarendimimi· episcopi· qui ad hoc concilium celebrandum advenerunt, multae grattas et salutaris vigilantia.

IfaffOneie: Multae gratiae et prosperum ad suas ecclesias iter.

Secretarial: Universo provinciae nostrae populo christiaao, pax, animorum concordia et fides multiplicetur.

ÜMpeMte.' Amen.

DECRETA CPNCILIL

. 1. Decretis in concilio national! Thurieeeaai latia, et ab apoetolica aede approbatis, consentimus ei adhaeremus, tperantes magnas ia fidelem nostrum clerum et populum utilitates redundaturas ex aqcurata observantia eorum, quae in eo concilio gesta fuerunt : hiso praecipimus ot mandamus, prouti iam fecimus unusquisque in propria dioecesi, statim ac ad nos pervenerunt munita approbatione sedis apo-

stolicaè praedicta decreta, ut sedulo ab omnibus observentur; et ^ut unguli sacerdotes exemplar eorum apud ae retineant^illudque atudeant atqué pervqlvant. Quaedam tamen explanation»* et additamenda, prout locorum et temporum adiuneta postulant,. se/ec *temper eubetautia et epiritu deeretotum praedicti concilii Thurleeeneie,* per noveylecrpta in hoc concilio condenda, praebere necessarium duximus. Decreta prioris concilii huius provinciae, a sancta sede approbata die 30 tnaii anno 1824*. a quibuscumque reoentioribus decrytie.*,ytroe *ab auctoritate euperiori uel a nationoli concilio lata* mon *nnt,* minime abrogata censeri debent-, quinimo, totum suum robur et vim retinent. Cum exemplaria defiriapt praedictorum decretorum, volumus ut cum decretis praesentis concilii suo tempore imprimantur,

2. Baptismi sacramentum extra ecclesiam administrare. excepto casu qup infantium vitai periclitaretur omnino prohibemus; nec se peccato immunes existiment sacerdotes, qui temere istnd praeceptum observare detrectant Meminerint parochi, fontes baptismales quamprimum qrigendos esse in ecclesiis parochtalibus in quibus adhyc desiderantur. Cum caeremoniae in rituali Romano praescriptae omittendae sunt in casu, quo privatim infantibus baptismus confertur, si convaluerint, in ecclesia suppleri debent.

3. In sacris litteris maledictus vocatur qui opus Dei facit negligenter. Satis itaque apparet, omnem diligentiam adhibendam esse, ut sacrosanctum missae sacrificium omni religionis cultu et exteriore decentia celebretur. Volumus propterea, ut praxis missam celebrandi in ecclesiis dumtaxat, iti quantum fieri potest, fideliter servetur. Quoad capellanias decernimus, eas nullibi permittendas esse, nisi in ecclesia duae saltem, diversis horis, missae celebrari valeant.

4. Cum nihil sit in religione sanctius, nihil ptaestanttuS eucharistico sacrificio, „per quod purgantur peccata, virtutes augentur et mens omnium spiritualium charismatum abundantia impinguatur parochi aliique sacerdotes in frequenti eius oblatione incumbere nitantur. In oppidis, hora convenienti pro populi assistentia, missa quotidiana celebretur. In ecclesiis ad communitates sacerdotum regularium pertinehtibus, ubicumque sint, missa singulis diebus hora fixa habeatur. Diebus dominicis, in omnihus parochiis, in quibus id pine gravi incommodo fieri potest, duae in singulis ecclesiis missae celebrentur. Licet optandum foret, quod in minoribus ecclesiis, in quibus unicus sacerdos invenitur, iste salutaria usus induceretur, nolumus tamen lege generali id statuere, sed rem pietati ac prudentiae singulorum episcoporum committimus. —

b. Omnem diligentiam in eo ponant parochi, ut fidelium pietatem et devotionem erga divinissimum altaris sacramentum excitent ae foveant. Ad hunc finem ipsis iterum atque iterum commendamus, ut sedulo elaborent ad necessaria comparanda, quibus, singulis uniuscuiusque mensis primis dominicis et festis solemnioribus, in oppidis praesertim et ubicumque id commode fieri potest, venerabile sacramentum fidelium adorationi exponere et benedictionem solemnem impertiri valeant, prout in pluribus poetris ecclesiis nunc fit.

fi. Enixe hortamur in Domino parochos eorumque vicarios, at studeant ecclesias suas ornare; altaria praesertim, sacra linteamina et paremente, sin minus pretiosa, munda sint et ab omni sorde immunio. Ministri qui missae sacrificio assistunt, veste talari et auperpblieee indaaatar, Candelae' ex pura cera aint. Ia' iis ecclesiis ubi collecta fiant diebus dominicis,' Hber retinyatur. in quo în-χ scripts inveniantur singula, et ussu ip quibus impense fuerunt. -.Nulli paroeho aut alii-persons^ ecclesiasticae aut laicali. Jjcet extrabrdinSria collecta in bodeeiia quacumque de ^aùsa facere,-quin prius ab episcopo licentiam petierint et obtinuerint.

7. Omni^Us sacerdotibus, sive saecularibus sive regularibus, praecipimus, 'ut primam et. ultimem missam ih Aclesiis parochialibus et conventualibus praecedat pia et devota recitatio actuum-fidei-spei et caritatis,, una cum oratione consueta ante missam dicenda. 'Aspersio pariter aquae benedictae in missa, parocfaiali, iuxta formam in njissali Romano praescriptam, fiaty Si quandoque alMht instructio |v» populo haberi^ non potest, legatur- saltem epistola , aut evangelism dominieae currentis in lingua ver-' naculs. <Jt eerrioirihtts *approbatu* cum stws notii.

8. Stafibnes confessionum pe/ aedes plrivatas. I in vieis et oppidis ubi adsunt eéclesiae. ri in *licit* omnibus, gtuw props' *dictant ab ecdeeiie,* omnino vetamus. In locis in quibus populus ad eceleaiam facile accedere non valeat/stationes publica» permittendas esse rationabilis onusa persuadet. Maxinio- pere tamen parochia commendamus, ut dum istud exerceant munus, id in loco patenti ac decenti praestare cenenturv. . '

9. Matrimonia catholicorum extra ecclesiam celebrare denuo stricte prohibemus. Vehementer hortamur parochos, ut aliquibus praesertim diebus ante sacramenti celebrationem, fimni studio curent, animos fidelium, qui ad hoc sacramentum accedunt, rite, uti decet, disponere; simplici explication» sanctitatem et dignitatem illius pervolvant; identidem paterna benignitate, de obligationibus status coniugalis contrahentes admoneant, ut pio ac sancte in eo vivere videant. ,

10. Matrimoniis catholicorum cum I aeatholicis, absque praevia episcopi licentia, quae in quibusdam rerum adiunctis ex apostolica auctoritate concedi potest, sacerdotibus assistere omnino vetitum eat. Prae oculis habentes antiquam ecclesiae legem a Romanis pontificibus, iteratis vicibus, inculcabam, necnon plura mala et incommoda, quae ex huiffismodi connubiis exoriuntur, declaramus huiuamodi licentiam. *Matrimonia nempe mirta ineundi eranetoritate apottolica,* ab episcopis huius provinciae concedi non debere, nisi in illis casibus, in quibus longe graviora mala ex eius dénégations subsecutura praevideantur. *Accurate terrentur regulae et monita ea de re a eynodo Thurlealae tradita.*

11. Sacri canones sapienter prohibent, ne clerici lucri oaush'Vnegotiantur, ut qui Deo militant, se non implioent negotiis saecularibus. Caveant itaque summopere sacerdotes, ab illis commerciis quae spiritum mundanum redolent, ae sacerdotem minime Becent. Nundinas adire, mercaturae exercendae causa, spb quocumque titulo, sacerdotibus omnibus sive saecularibus sive regularibus omnino inhibemus. Si qui autem deliquerint, ad arbitrium proprii ordinarii poenis ecclesiasticis puniantur.

12. Stricte vetamus, he sacerdotes ant lites in curiis saeeularibus agant,-aut tanquam testes d8 illas qocedant, quin prius, si fieri possit, rem totam episcopo aperiant, et eius licentiam obtineant. Si mandatum curiae saecularis adeo urgeat, ut periculum sit in mora, oportebit statim ac tempus vacabit, episcopum de integro negotio certiorem reddere. In nullo casu licebit sacerdotibus, inconsulto epieoopo, in rebus pecuniariis, aut in exeen-

1 Mansi, Omni., (l»07), XXXIX, MC.

! *Subr. rttuoUe Semoni*

tione quorumeumque dbntfMtimm; so vados alionm A designatiinvitentur,*qui pro temporum ,ae locorum 'Àonstitaors. mxigeatid baqc pia.exercitia peragore qhoant, -.

18. 6<tri concilii Trideatini decretis ii^M^reateaf^ volamus at qudo ia quibusdam hniua provincias dioecesibus seminaria inveniuntur, q^iseopi snatma 'diligentia servent. BocoruM ratio poatalai, nt in" iis,, non 'modo clericalis inventas effbrmetur, aod iuvenss nd atria* profeaatOnOo liberales destinati educationis causa admittantur: HInoèsatagunt epi- acopi, ut' dum^ad mgenium, aqaMfitm c' scientias pddiacandaa inservient, nihilin ineis desit, quod ad rreligionem. inculepndam et pjetatem fovoadMi bon- ducat. Bqperiores séminarioruiq-htytamurr ut, in-1 deaina^qr allaboredl, ad ahimoot <£' atatum clericalem aspiraates ita dirigendos, ut notifiant practicmn earnm virthtum acquirent, qnæ'Sn iia praelucere debent, q^ad alios erudiendos et in viam talutia perdaeqnfios, designati aunt.

19. Inrigdeat epièoopi no abaaus ax diaturiiiore .paaCofafi absentia irrepat. ' Qioaret^eoe.bortamur, at pqusqutm aficai liobatiam abeundi rtsnoMant, eauaaa ot motivp summa solHoitadinerdiscutient; ai aa, ituta. iavenocint, Hoentiaà posttflatsm in edrlftin concedant Tomgnq'niBfominda praefiniant, qu<?> reverti tenahtar, aereoiss aompsr.sw ^MSVLfMcdio .^HdaMiao Mo aatpar *n pTMcripta* medsûs synodes stiom nsoasul i

90. «Qui maxime reügionis interait, regulares sqeerdotes,· ad nonnam suarum constitutionum, verbf praedicatione, confessionum exceptione* ot quqtidiana aanetiaaimi miaaàe sacrificii celebratione, in suis oonventibur-pie^t efficaciter laborare: utJjgec praeclara beneficia «praestare possint, vehemqpter· cupimus, regionoi pro eleemosynis qusarendis ita^

14-8*oerdotum nostrorum diligentiam magie ad B definirq nt fratres, eapropter exeuntes, ordinarie magia incitare desiderantes, eoo monemus, ut aedulb ad aedes eonvehtuqles eadem die revertantur; ai contendant, ad numerum nugandum scholarum pure autem quandoque nbbeese ait,'ea aut aliqua alia catholicarum, quae nuHam cum quocumque cyate- occasione, longius abire^quarp ut commode eadem mate educationia nalionalia relationem habebunt, die reverti possint, saltem curent qtrovinoialea. ne-

Quotie» media ad hunc finem aaaequendum paro- minem sine speciali aui ipsorum Licentis, plue quam chiae ipsae .subministrare nequeant, rea epiaeopo tree diea continuos aboeae, excepto casu quo regu- deferatur, eiusque approbatione habita, fidelium larea aacria miaaionibnà habendis operam dent. divitum religionem ac caritatem excitare curabunt

Omnino oportet, omnee eleemosyna», quomodo- sacerdotes, ut (riia eorum jargitionibus et subsidiis cumque collectas, in unum conventuum itnpendi; eiuamodi scholae ad cathSucae disciplinae normam quocirca,' atatim ac colligantur, superioribus tra- erigi ac auatentari queant. dantur.

16. Sub nullo praetextu licebit aaoerdotibua pro- Maximo optandum est, ita inter ordines religiooa rea componi, ut in gratiam unius dumtaxat prietatem scholarum erectarum aut erigendarum conventus eleemosynae petantur eodem loco et tem- ad commissionarioa educationis nationalia transferre. pore;' nec iterum sollicitentur, donec rationabile In memoriam revocamus pastorum, ' se ad id re- intervallum temporis elapsum ftjMl^l· Xtnngi *, ut in omnibus oohqlia suis magistri probi

91. Cum tenerrima devotione erga beatissimam et religione sincera praediri inveniaptur; ei'qui virginem Dbi genitricem Mariam alte imbuantur forte sint magistri non' ita animati," ad 'eoa remo- fideles, cui satisfacere quam maxime optantes, vendus summis viribus contendant. statuimus, ut in tribus festis reductis, Purificationis,

Ifi. Congregationes religiosas virorum ac mu- Nativitatis et Conceptionis immaculatae, in qualibet lierum, quae in nostra provincia existant aut in parochial* ecclesia missa hora fixa celebretur, nec- posterum extiturae sunt, principaliter aut secundarie non in festis sancti Stephani protomartyris, sancti ad educationem iuventutis institutae, cum syste- loanni» Baptistae et in feriis secundis post Pascha mate educationis nationalia ullo modo conjungi, et Pentecosten. nisi cum expressa licenda et approbatione ordinarii, omnino prohibemus. In casu particulari,. episcopi

93. Cum iuetitia et pietas postulent, ut non erit indicium ferre, utrum religioni proderit necne relinquantur egestati obnoxii sacerdotes siit senio talem coniunctionem permittere. confecti aut laboribus in ministerio fracti, hospitium

17, Sciant animarum rectores, quod unicuique pro eorum levamine quamprimum erigendum deeorum, sicut Timotheo ab apostolo, dieitur: „ZVes- oernimu* communi consilio et auctoritate provindseo ssrknmf erpec, obswre, iincrqpe in emai puMan- ciae antistitam regendum ; communibus largitionibus *ti» ft dfctrioa.'"* Hoc vero munus verbi Dei annun- et subsidiis cleri et populi totius provinciae, prout ciandi non modo respicit fideles, qui simplici ex- opportunum videbitur, suatentandum. positione dobtrinae christianao pasci debent, sed

93. luxta decretum ' aneri concilii Tridentini, etiam pueros in quibus erudiendis in scientia fidei dioeoesana synodus quotannis, quantum fieri potest, totus esse debet parochus. Ideo, sacerdotibus qom- celebretur. Hnie synodo omnes et singuli intersint, mendamus ut omni stadio contendant, ad eonfratqr- qui 'ex iure vel consuetudine intéressé tenentur. nitates virorum m mulierum/in suis parochiis ef- Singulorum episcoporum erit, tempus praefinire formandaa, quarum ope pueros ac puellas per qno synodua celebranda ait—

classes in eoclesii» distributos, diebus saltem do- minicis ot festivis, erudire poterunt; ut ita tenerae adolescentium mentes salutiferis divinae nostrae religion» praeceptio 'mature imbuantur. In singulis parochiis, quantum fieri potest, bibliotheca habeatur librorum piorum, ex quorum lectione populus instrui ot ad religionem accendi posait

18. Quoniam ad populorum mores corrigendos eorumque pietatem fovendam nihil magis inservit quam idoneos operarios aliquando convocare, qri doctrinae et officiorum explanatione populum meliorem frugem reducere poesint: carent episcopi, ut sacerdotes suas aut alienas dieoesooe a neipeb

Ego loaqnsa, archiepiscopus Tuamensis, definiens subscripsi.

Ego Thomas, episcopus Alladensis, definiens enbseripd.

Ego loannes, episcopus Clonfsrtensis, definiens subscripsi.

Ego Patritiua, episcopus Achadenais, definiens subscripsi.

Ego Patritius, episcopus Duacenus, definiens subscripsi.

Ego Martinas O'Reilly, procurator reverendiasimi episcopi Riphincnria, eius nomine subscripsi.

› VHotas Isgsadam stetrii»*·

· ntha, IV, ·.

ı Tltdsspies, at,

Ego Bartholomasus Roche, procurator revs- a rendissimi episcopi Galvieoais; eius nomine- subscripti.

Thomas Mac Hale, loanhnes Mac Evilly, a secretie concjlii.

.NB. ,— Correctiones et emendationes in litteris sacrae congregationis de Propaganda fide exhibitae, propriis locis inaertae sunt.

*Excerpt^ *x IMtrit mora» congregationi» de Propaganda fi4».*

„Caeterum, plurh eminentifmmi patres peculiari digna commendatione in iis decreye deprehenderunt. quod imprimis prolatum dignoscas circa penultiulum · decretum pro erigendo ^hospitio in bonum' sacer-v dotum senio vel'infirmitate debilium; ac pro certo hauent, en diligenti dbservsntia tum nstionalia synodi Thurleeenais, tum provincialis . huius, iuxta B approbationis tenorem, uberes fructus-in Tuamensis provinciae bonum esse eruendos.?

DECRETUM

Ktenu equjrejSUwms ds JVoaMaoda *fid**

In generali bstorae. congregationis de Propaganda fide, conventu diei 12 martii 1854, emmenrissimus ac reverendissimum dominus Ludovicus cardinalis Altieri retulit de actis et decretis bonoilii provincisiis Tuamënais, .habiti mense sugustosnpdriqris anni, per reverendissimum patrem dominum loan·» nem Mac Hale, arehiepiacopum Tuamentem. Porro, eminentissisnfi aç fererendsaimi patres, :on*ipus usture perpensis, iAstructionem^oiroar nonnulla ca- pRa tradendam, atqye ad-formam instructionis huius. memorata' decreta probari posse consuerunt,

Hanc vero aaogpe cotfgregationis sententiam, sanctissimo dothino nostro Pio" papae JX, in audiea-_ 4ia die 18 eilsdem màûsis et anni, per ipsum secre-y tarinm relatam, sanctitas sua benigne,ratam habuit,

Datum Romae, ex aedibus sacrae congregationis de Propaganda-tide, die 11 aprilis 1855.

I.-Ph·, cardinalis Fransoni. praefectus,
Alexander Barnabe, a secretis.

7

SYNODUS DIOECESANA LAUDENSIS VIII —

1854 augusti 29-^31.

Synodya dioecesana Lafidensis VIII in Italia, celebrata diebus 29, 30 et 31 augusti 1854? sub Caietano Benaglia, episcopo Laudensi.

Exst^ot constitutiones synodales in opera cui titulus :

Synodus Laudensis octava, quam illustrissimus pe reverendissimus d. d. Cajetanus comes Benaleus, Dei et apoetolioae sedis gratis episcopus Laudensis et solio pontificio assistensTçelebrabat feriis 111. IV et V post dom. XII post Pentecosten, idest diebus 29. 30, 31 mensis augusti anni 1854. *[Intign».]* Ex episcopali typogr. 0. Wilmant et fil.

Sine anno [1857), in-8·. 4âf· - 309 p. - 1 fi (errata)^-- Milano, Ambrosiana.

P. 217-304, appendix documentorum ad banc synodum attinentium.

-8YNODV9 DIOECESANA CARNOTENSIS

1854 septembris £6.

Synodus dioecesana Carnotensis in .Gallia, oele- c brata die 26 septembris 1854, sub Ludovico .Eugenio Régnault, episcopo Çarnotensi.

Exstant constitd|tiones synodales in opere cui titulus:

Statuta synodi dioecesanae ab illustrissimo et reverendissimo in Christo patre Ludovico Eugenio Régnault, episcopo Çarnotensi. habitae anno Domini M.D.CCC.LIV. *[Intigne.]* Camuti, ex typis Garnier, d. d. episcopi bibliopolae, M. D.CCC.LIV. *[In front»:* M.D CCC.LV).

In-8·, 96 p. — Besançon, archevfchd; Paris, Bibi. nat. B 17144; Paris, Saint-Sulpice.

P. 7-9. haec synodus convocatur celebranda die 26 septembris 1854.

CONCILIUM PROVINCIALE NEO-EKORACENSE I

18Ô4 septembris 30 - octobris 8^

Concilium provinciale Neo-Eboracense I, celebratum a die 30 septembris ad diem 8 octobris 1854, sub loanne Hughes, arehiepiscopo Neo-Eboracensi. D

MbUagraphla: s. J , e domo b. v. M. sine labe conceptae ad Lacum.

1) Concilium Neo-Eboracense primum, habitum anno 1854. Now-York, Dwrigan, 1855.

In-12, 32 p. — Washington, catholic university,

2) Acta et decreta sacrorum conciliorum recentiorum, collectio Lacensis, auctoribus presbyteris Tomus tertius . . . Friburgi' Brisgoviae. sumtibus Herder, MDCCCLXXV, coi. 259-70 et 1165-75.

ACTA CONCILII.

Sabbato, quod erat dies 30 septembris, anno salutis 1854, inceptum est concilium primum Neo-Eborecense, Hon 7 post mondiem, convenerunt in aedibus srehiepiseopalibus illustrissimi no reverendissimi praeisti sd coneilium provinciale habendum ex litteris convocationis illustrissimi ;p reverbn&aeimi domini Neo-Eboracensis.

Adorant autem reverendissimus ac illustrissimus archiepuoopua, reverendissimi ac illustrissimi episcopi hias suffraganei septem : I. Albanenaia, II. Bostonienaia, III Buflalenma, ÏV. Hardfordensis, V. BrooWynonsie, VI. Navtaroenaia, VII. Burlingtonieasis. Oonvsninst igitur hora iam diota reverendissimi ac illustrissimi praelati supredicti, ad consessum privatum habendfim apud reverendissimum dominum arehiepiacopum ut regulas quasdam statuant pro negotiis concilii ordine tractandis, et ut illorum nomina proponantur quos crastina die in officiales concilii eligere plaoeat

Proponente reverendissimo domino archiepisoopo, sequentes officiales nominantur.'

Promoter: illustrissimus ac reverendissimus dominus loannes McCloekey, episcopus Albanensis.

Secretarii: reverendus dominus leremiaa W. Cummings, sSorae theologiae doctor; et reverendus dominus Thomas 8. Preston.

Magister caeremorfareim reverendus' dominus A dominus, Francisco* McNierhy.

Cantores: rererepdus dominas Cornelius Francis^ ctts Tmarius, societatis Ies»; et dominus Hectoç Glackmeyer, societatis Iesn.

Proponente eodem reverpndiasimo et iHustrissimo dotnjno archiepisoopo, sequeqtia inter patres-com- munì consilio stabilita sunt:

De re^us tractandis in tribus congregationibus patrum particularjbus agatur.

Primue congregationi de quaestionibus ad disci- plinam et iuri*<|ictionem ecclesiasticam pertinentibus intererunt Bosfoniensis et Albanensis.

Secundae congregationi de quaestionibus ad bona ecclesiastica pertinentibus, Hartfordensis et Newarcensis.

Tertiae congregationi cuius erit de puerorum catholicorum educatione, et de foliis publicis agere, intererunt Albanensis, Buffalensis, et Broo^lynensis. B

Quotidie, tinra lo ante meridiem, convenient patre* omnes in ecclesia, ubi, post invocationem sancti Spiritus, archiepiscopus, vel alius congregationis particularis praeses, ordine servato, ea referet quae visa fuerint plerisque, et deefetum proponetur.

Congregationibus generalibus privatis patrum soli seci^taq^ concilii praeter patres adsint. Hora 1 post meridient, prandium erit apud reverendissimum dominum archiepiscopum, ad quqd praesules omnes et I theologi invitantur. Legitur capitulum scripturae et sub finem martyrologium. Hora 3 post meridiem, praesules et sacerdotes omnes, qui quovis nomine concilio intersunt, convenient iu ecclesia, ubi ea legentur quae decernenda visa fuerint, vel q*fee patres theologorum examini subiicere velint; etsi quis animadversione* facere cupiat, audiatur.

C

Statutum est sequentes epistolas esse scribendas:

1. Bostoniens), in, nomine patrum ad summum pontificem

2. Burlingtoniensi, gallico sermone ad societatem ad fidem propagandam.

3. Pastoralem, a reverendissimo arohiepiscopo ad clerum populumque fidelem huius provinciae.

Sequentes quaestiones a patribus pertractandas in concilio proponebat illustrissimus ac reverendissimus Neo-Ebbracensi*:

1. An aliquid statuendum sit de jurisdictione exercenda in vicina dioecesi a presbyteris qui in limitibus propriae -dioeoeeis sunt constituti.

2. De bonis ecclesiastici* tam mobilibus quam immobilibus et de modo ea possidendi et conservandi.

3. De puerorum catholicorum educatione, et quaenam media sint adhibenda ne eorum fide* D subiiciatur perversionis 'periculo, in locis ubi hi ' pueri scholas publica* adeunt. \Alias quaestione* proponebat illustrissimus et reverendissimus Hartfordensis.

SESSIO PRIMA SOLEMNIS.

Die 1 octobri*, qui erat dominica XVII post Pentecosten, anno Domini 1864, convenerunt patre* omne* cum suis theologi* in aedibus arehiepiseopalibus, unde, proceaaione ordinata, petierunt metropolitanam ecclesiam Sancti-Patrieii, archiepiscopus et episcopi pluvialibus induti *c mitris, secsrdote* autem indumentis *a*erdotalibu*. stolis nempe et planetis.

Missam *d» Spirit* taxeto* celebravit illustrimima- ac reverendissimus dominus episcopus Albanensis, cui adstiterunt admodum reverendus Gulielmus Starr*, archidiaeonu*; reverendus dominus Bernardue Jarrell, diaoonu^; reverendus domina* Daniel Durning, sabdiafeonu*.

Diaooni vero fuerunt iuxta thronum archiepiscopi adsistontes adaodjpn revbrendu* .Michael McCarron et reverendus dominus Gulielmus Quinn.

Concionem ad populgm habuit illustrissimus'ac reverendissimus dominus archiepiscopus.

Absoluto adero, sessio prima solemnis huius concilli (Aovincialis habita est praeter patres^Adem interfuerunt sequentes: admodunr-reverendu pater Clemens Boulanger, *oejetati* lesu, superior' missÿni* Canadelfsis et Neo-Eborecensi*.

Theologi *b episcopis vcl tecum adducti vel Neo-Eboraci designati

A reverendis*imo"qt illustrissimo arohiepiscopo: admodum reverendus Gulielmus Starrs, vicarius generalis; admodum reverendus Michael McCarron; reverendus Thomas Martin, ordinis Sancti Dominici;

A reverendissimo et jllustrissimo Albanensi: admodum reverendus loannes I. Conroy, vicarius generalis:

A reverendissimo et illustrissimo Bostoniens! reverendus dominus loannes M. Forbes;

A reverendissimo et illustrissimo Buffalensi: reverendus dominus Gulielmus Quinn: et reverendus losephus Helmprecht, congregationis Sanctissimi Redemptoris;

A reverendissimo et illustrissimo Ilartfordensi: reverendus Matthaeus Hart;

A reverendissimo et illustrissimo Brooklynensi. admodum reverendus dominus loanne» Raffeiner, vicarius generalis;

A reverendissimo et illustrissimo Newarcensi: admodum reverbndus dominus Patricius Moren;

A reverendissimo et illustrissimo Burlingtoniensi admodum reverendus dominus Petrus M. Mignault.

Adfuerunt etiam reverendus dominus leremias W. Cummings, sacrae theologiae doctor; et reverendus dominiis Thomas S. Preston, designati secretarii.

Habita est igitur sessio iuxta praescripta pontificalia Romani.

Perlecta sunt decreta concilii Tridentini d* *profutume Jîdri* et d* rsaidsntùir ei fidei professio iuxta formulam a Pio IV propositam emissa est.

FORMA IURAMENTI.

[Vide supra ool. 9 A –10 C.)

Tandem -benedictione solemn! ab illutrissimos ac reverendissimo arohiepiscopo impertita, omnes prooassionaliter ad aede* archiépiscopales reversi sunt.

CONGRBOATIO PRIMA PRIVATA.

I^eri* secunda, di* 2 octobri* habita.

Horti*" 10 ante méridien), conveniunt patres roehettia et moiettis induti in sacristia ecclesiae metropolitans* ad congregationem habendam. Praeter patre* adfuere tantum concilii secretarii.

Quaestione* a patribu* propositae quatuor congregationibus theologorum delatae,sunt:

Primae congregationi, cui intereunt admodum reverendi domini Gulielmus Starrs, Patricia* Moran, et loannes Raiffeiner,' quaestio de boni* eoclesiasticis.

Secundae congregationi cui intereunt admodum reverendus Michael McCarron, reverendi domini loanne* M. Forbe* et Matthaeus Hart, quaestio- tertia de jurisdictione in dioecesi vicina exercenda.

Tertiae congregationi, cui intersunt admodum reverendi domini Clemens Boulanger, societati* lera,

Petrua M.Mignault et Joanne* J. Confuy, quaestio'A prima de puerorum educatione.

Quartae congregationi, cui Intersunt reverendi domini loeephua Heimpr^ght, congregationi Sanctissimi Redemptori, et Ouhelmua Quinn, alia quaeatio ab illustriaaimo Hartferdenai propoaita.

Latum eat decretum primum: ***Patrat tondlii.***

Oim hora advenisset qua de epiaoopo, ad aedem Portlandenaem nominando agendum eaaet, receaao runt aecretarii.

CONGREGATIO PRIMA PUBLICA.

Eodem die, hora 3 poat meridiem, in eccleaia metropolitan* habitq.

Adfuere patree omne* nebnon theologi a patribua vel adducti vel deaignati. Quaestione [t quae] congregationibus theologorum mane delatae, * reverendissimo arehiepiaoopo et aliia patribua eunt elucidatae.

CONGREGATIO SECUNDA PRIVATA.

Feria tertia, die 3 Octobria habita.

Adfuere patrea omnea cum concilii officialibua. Argumentum erat inter patrea de quaeatione quinta. Quaeatio sexta congregationi primae' theologorum delata eat. Actum eat etiam de quaeationibua VII, VIII et IX.

Quaeatio decima delata eet congregationi aecundae theologorum.

Ad mentem Buffalenaia argumentum,erat inter patrea utrum expediat sanctae aedi supplicare pro permissione ineqpsum adbibendi ad offertorium in miaaa cantata quae aine diacono et subdiacono celebretur. Attamen oaeteri patre* re*pondertint ***najatiw.***

Ab Albanenai quaeatio allata eat utrum aliquid statuendum aiC de foliis publicis quae catholicum nomen prae ae ferunt et negotia ad ecclesiam eiusque ministro* pertinenti* in typi* pertractant. Quaestio haec congregationi particulari theologorum e*t commendata. Congregationi buic intersunt admodum reverendua dominus 1.1. Conroy, admodum reverendus Patricius Moran, reverendus dominus Joannes M. Forbes.

Alia quaestio: „quoniam banna matrimonii publicanda in provincia nostra mox erunt, quid domicilium constituere hisce ir>; regionibus sentiatur?" commendata eat congregationi theologorum cui intersunt admodum reverendus dominus Oulielmua Starrs, admodum reverendus dominua Petrua M. Mignault. reverendus dominus Matthaeus Hart.

CONGREGATIO SECUNDA PUBLICA.

Eadem die, hora 3 post meridiem.

Sententiae theologorum de quaeationibua aibi a a patribua traditi* in lucem prolatae sunt. De hiaoe quaestionibus argumentum inter theologo* patnbua interrogantibus habitum est.

SESSIO SECONDA.

Die 4 occobria.

Hora 9 ante meridiem, convenerunt in eccleai* patres omnes eV theologi. Missam pro defunctis praeaulibua huius provinciae celebravit illuatriaatmua ae reverendissimus dominua episcopus Butlingtonienais; cui adstiteruht admoduttyreverendua Gulielmua Starrs, archidiaeonua, reverendua dominua Bernardus Farrell, diaconua, reverendua dominue Daniel Darning, aubdiacoaua.

Finita miaaa, concionem ad populum habuit illu·triasimua et reverendiaaimua dominua Buffalenaia.

Absolutio a reverendimimo et illustriaaimo domino Neo-Eboraoensi facta eat, qua fluita, praelati omnee pluvialia et mitras sumpaerunt, et habita eat, aeaaio secunda aolemnia ad normam pontificalia Romani; hodie tamen nulla lecta eunt decreta.

CONGREGATIO PUBLICA TERTIA.

Eodem die, hora 3 poet meridiem habita.

Agitur epud patre· ^e quaeationibua theologi· (am aubiectia, et mult* in medium allot* «uni, sed propter temporia brevitatem rerumque conaider'an-3*rjim gravitatem placuit reverendiaaimis ut denuo in congregationibus de iisdem quaestionibua ageretur.

I CONGREGATIO PRIVATA TERTIA.

Feris quinta, die 5 octbbria, (lora 10 ante meridiem.

Abfuere patrea omnea dum pfficialibus.

'Disceptatum eat inter patrea de iurisdictione a ·acerdotibua exercenda in dioecesi vicina, tamen ad nullam regulam atabiliendam ventum eat.

De bonia eccleaiaaticia et de modo ea possidendi fuit argumentum, et congregatio cui delata fuerat talis quaeatio, responderunt non expedire de re conciliariter agere.

CONGREGATIO PUBLICA QUARTA.

Eodejn die, hora 3 post meridiem.

Congregationes theologorum quibus commissae fuerant quaeationea hesterna die,' responderunt, et lectae sunt earum relationes. Quaestio inter theologo· tunc habita est an aliquid dp foliis publicis decerni possit, et insuper quid sentiri et statui debeat <14. domicilio. Denique quaestiones novae a reverendissimo promotore allatae sunt:

1.* „An' expediat regulam aliquam statuere quae mutuo definiat et explicet officia pastoris eiusque vicarii vel aaaistentia?"

2. „An expediat decernere ut presbyterium vel pastoralia residentia provideatur in omni casu quo ecclesia existât vel aedificetur,' et ut talis residenti* sub eodem titulo quo reliqua ecclesiastica bona ab ordinario possideatur."

Prima quaestio congregationi speciali theologorum dat* est, cui interfuerunt admodum reverendus dominus Moran, reverendi domini Quinn et Hart.

Quaestio aecunda congregationi tertiae tradita est.

CONGREGATIO QUARTA PRIVATA.

Feria sexta, hora 10 ante meridiem.

Adfuere patres omnes. Argumentati eunt patres de sacerdotibus ecclesias suas debitis onerantibus, et latum eat decretum quod incipit Cum non ***raro acdcUrit,*** duobus patribus dissentientibus. Congregatio cui delata eat quaeatio de puerorum educatione decretum pr.oposuerunti ***patribua concitu,*** quod, uno diaaentiente, latum eat. Lata sunt quoque decreta aequenti*: ***Patribua iutpriatia*** risum ***tat,*** et ***Haud utpmaemwu»i.*** Circa finem, recedentibu* secretariia, actum eat de erectione aedi* Bostonien·!* in aedem archiepiscopalem.

CONGREGATIO PUBLICA QUINTA.

Eodem die, hor* 3 poat meridiem.

Quaeatio inter theologo* ventilata eat an expediat aliquam regulam statuere de officiis pastoris eiuaque vicarii.

Congregatione hac ad finem perducta, illustriasimus ac reverendiaaimua metropolitanus theologo· humaniter admodum gratioseque affatus eat, eiadem patribua omnium nomine gratias referens propter labores ab eia aaaidue et alacriter perlatoa.

CONGREGATIO QUINTA PRIVATA.

Sabbato, die 7, hora 10 ante meridiem.

Adfnere patrea, excepto illüatriaaimo ae reverendiiaitno promotore, qui propter mortem aororis abfuit.

1 Lsgsadeai rrspea^st. * LagsaWaai *prafoauit,*

e *

Disceptatum est luter patra· 4« qnasstioae mfj expediat regulam aüqnam saacira de resideatiis paetoralibaa erigeadis. Latas est decretam Me-, **rn** am'·» *uuenlttee,* daobas patribOe disaentisatibua

OONβυβΑΠΟ MXTA rr ÛLTWA PUVATA.

Bodem die bon S post meridiem.

Adfuere patres omnes excepto illutrissimo se raverondimimo epsoopo Albanonsi.

Perlectae sunt e^spprehatae epistolae sequentes:

Epistola ad IUMua poqtifioem a Bostonienai conscripta; . *

Epistola ad societatem ad fidam propagandam;

Epiatola pastoralia ad olerum populumque huius provinciae;

Patribus placuit decreta huius concilii ad pede· sanctissimi domini nostri papae deferri per manu· Buffalensis. Patribus placuit ut eanetae aedi supplicaretur, facultate· iam ad biennium data· renovare, et ad quinquennium benigne concedere.

Delecti aunt Boatonienaia et Buffalenai· qui acti· a secretariis recte conacribendia invigilarent.

MESSIO TERTIA 8OLEMNI8

Dïé 8 octobria, qqi erat dominica XVIII poet Pentecoaten.

Hora 1". facta eat processio patrum omnium, theologorum et multorum aaccrdotum ab aedibus archiepiscopalibue ad ecclesiam metropolitans». Missam celebravit illustrissimus at^Teverendisaimus afchiepiacopus, cui adatiterunt: archidiaconus, admodum reverendus dominus. Gulielmus Starrs; diaconus. reverendus dotninus Bernardus Farrell; subdiaconus, reverendus dominus Daniel Doming ; diaconi auten^ prope thronum assistentes admodum reverendus dominus Michael McCarron et reverendus dominus Gulielmus Quinn.

Missa absoluta, concionem ad populum habuit illustrissimus ac reverendissimus dominus Albanensis. Deinde cantati sunt psalmi et orationes iuxta praescripta pontificalis Romani pro ultima sessione. His finitis, pâtres omnes, decretis super altare maius positis, nomina iuxta ordinem subscripsere.

Deinde, astantibus omnibus, fact» sunt acclamationes.

v, ACCLAMATIONES.

· Regi saeculorum immortali. Deo optimo maximi). ipsi honor et gloria in saecula saeculorum.

Gbn»; Digmm est domina· Dru aoetar accipere gioriam at honorem at benedictionem ia saecula» momM.

— Beatissimae matri Dot Mari·· viigiai, sine labo originali ooaeopteo, laas at honor ia aeternam.

Chevw.- Beatam Ülam disent omnes generationes et ait baoadiota ia enoealum.

— Boatiaaimo Pio papae et domino noatro, principi· apostolorum suooesaori, toti·· ecclesiae capiti ao vero Christi ia terris vicario, multi anni et diuturna prosperitas.

Cbenu; Effundat super eum Deus noster abundantes divitias gratiae suae et inimicos sanctae sedis ad nihilum reducat.

— Reverendissimo domino arehiepiacopo Neo-Eboraoensi huius concilii praesuli cum multis annis magnae gratiae.

Chenu: Accipiat benedictionem a Domino in tempore praeeenti, et in futuro saeculo coronam gloriae.

— Reverendissimi· dominis episcopi· qui ad hoc concilium celebrandum accesserunt, incrementum gratiae coelestia et felix ad ecclesias «usa reditus

Chenu: Deus mittat eia auxilium de sancto et de Sion semper tueatur eoe.

— Çpiscopis et presbyteria provinciae huiu· qui bonum certamen certantes obdormierunt in Domino, son inter sancto·.

Chinu: Lucem perpetuam et plenam mercedem bonorum operum tribuat eia dominus Deus no«ter.

— Fidelibus populis provinciarum nostrarum et universo dominico gregi pax a Deo patre nostro, et Christo leau filio eius.

Cfcorwi: ipee Deu· paci· sanctificet eo· per omnia, tribuent ei· tempo· bene vivendi et «patium bene moriendi.

— Decreta huiu· aanctae synodi BMidua veneratione proeequamur ot fideliter cuetodiamue.

CAor»; Semper veneremur, temper custodiamu·.

— Iuxta monitum apovtolicum et propheticum, ·atagamu· no*, fugiente· mundi corruptionem. con* ■tenter adhaerere Deo, donec oecurramu· omne· in menauram aetati· plenitudini· Chri«ti et in ter ram viventium. Amen, amen.

Hi· finiti·, cantatu· eat hymnus Te Drum, necnon ab arehiepiacopo oratione· praeacriptae ; et impertita ab eodem benedictione aolemni. omne· proceMionaliter ad aede· archiephcopalee seee receperunt.

DECRETA CONCILII.

1. Patre· concilii huiu· NeO^Kbonoaasi· primi provincialis, prae omnibua st ante omnia, reverentiam illam, obsequium qtque amorem quibus sanctam sedem apostoiicam Romanam prosequuntur, in medium proferre et palam proclamaro'geatiunt. Atque ideo beatissimum pontificem Pium IX tanquam sancti Petri successorem, Christi salvatoris ac magistri nostri vicarium, totius episcopatus ac omnium ecclesiarum caput iure divino constitutum, cui etiam omnia ab ipsis in hac synodo agenda snbiecta esse fatentur, corde ae animo agnoscunt et venerantur.

3. Patribus imprimis visum eet ea omnia quae in septem concilliis provincialibus Bi^ltimorensibua, necnon in plenario eiusdem civitatis concilio sunt decreta et apoatolicae sanctae sedis Romanae auctoritate probata *t*I ntpeetiet* sancita, denuo promulgare; omnesque huiuace provincia· viro· ecclesiasticos oommdbere, eadem ab ipsis, tanquam agendi normam, prae oculis habenda aedaloque in omnibus esse servanda.

3. Cum non raro acciderit ut gravia exorta sint mala propter debita a sacerdotibus sive in asdificandi· sive in amplificandi· aut ornandi· eccle«ii« contracta, penitas inhibemus ne sacerdotes, inconsulto ordinario, aere alieno eecleeiaa gravare praesumant.

4. Patres concilii sacerdotes ogines monitos volunt ut quae per plenarii concilii Baltimoreusis decreta XII et XIII lata sunt exequi omni studio oonentur, eosque Domini et Servatoris nostri nomine, ·nixe hortantur fidqi et moribus puerorum, *eonueftu* esra *ceihelioe» inftiMieei* qaom mûrisse cnrs m*eifilen,* ses prasMVttm eesrfausfs ni *iit* fmw *iedifr*rntrissnsm ésdnesrs enlsanf. ·

6. Haud supervacaneum patras oeasuerunt sacerdotes moneqm eos praesertim qui sive in dioecesibus recenter eratis, sive ia veteribus dioecesibus ex quarum territorio novae sunt desumptae, versantur, ipsis non eas* licitum facultates extra limite· dioeceseof propriae exercere cheque altoriiu ordinarii consensu.

6. Meminerint sacerdotes qui ecclesiis sive iam aedificatis sive aedificandis sunt praepositi, quam primam operam omni studio dare ut presbyterium sen'domus pastoralia. qnaadoeumque fieri potest,

W

prepeUpe··· aeoleaiam aeditentnr, atqua evdianrfo j iloimr— prout eaataea bo·· sealaaiaatiae titato ·aaignecnr.

f Eg· loann··, arehiapiseopaa Nm-KUt mmm, datai·— aabseripai

t Ego loannas, cpisoopua Albaaenaia, defisiona ·ubaeripai.

f Ego ICannes-Barnardas, apiscopua Boatoaiaaaia, datai··· eobseripsi.

t Ego loannas, episcopus Buffalenaia, dsfiniens ·ubaaripai

f Ego Bernard»·, epiacopua Hartfordanai·, definie·· aubaoripai.

+ Ego loannas. episcopus Brooklynenaia. definiena subacripai.

t Ego lacobua, epiacopua Newarcenais, definient aubacripai.

t Ego Ludovicua. epiacopua Burlingtoniensis, defiutena subacripai.

EPISTOLA AD SANCTISSIMUM.

Beatiaaime pater.

Quae a aobia in prima Neo-Eboracenai aynodo provinciali, cui hodie finem faeimus, acta et decreta aunt, haec omnia, (f prout) auctoritate tua apostolic· atque iudicio aupremo firmanda vel emendanda, eanctitati tuae, qua maxima poasumua et debemua obedientia, «ubiicimua. ReVerendiaaimus et illuatria'imua epiacopua Buffalenaia, qui hae in parte procuratoria nostri vice· gerit, concilii acta sanctitati tuae porriget, et omnia, ai opua fuerit, fuaiua exponet.

Felicem quidem existimanto· insignem istum antistitem, cui contingit te, omnium fidelium patrem, adire et praesentem colloqui; futdtumque aperatnua ut dum ipse ad pede· paternitati· tuae provolutus, amantiaainri obsequii nostri aenaua exprimet, tu in noa etiam et populos nobia oommiaaos. mentis oculos adverte·, apostolicamque benedictionem 'effundas.

' Interea, superni Patria misericordiam precamur ut te, totius ecclesiae summum rectorem, elisa chriatiani nomini· hostium superbia, conailiiaque devicti·, felicem diu incolumemque conaervet.

Neo-Eboraci, die 7 octobria, anno Dontyni IHM.

/

EPISTOLA

ad eoaetaleae ad jidm fropagaodam.

Nbw-York, M octobria 1HM.

Mrastrurs *lee metabree dee eoueeile de* fcrwrrr *de la Propagatio* de la foi.*

Messieurs.

Nous renon·, avec l aide de Dieu et h lq^grande édification des fidèles, de terminer heureusement le premier coacilo de la nouvelle province de Naw-York. Notre premier besoin, après noos être adressé· au père commun des fidèles, est d'exprimer d une voix unanime notre reconnaissance h la société de la Propagation de Je foi.

Dan· le vaats territoire, qui forme maintenant* la provinoa eoeléaisstique do New-York, il ny avait, il y a treat· ans, que doux évêques, onae prêtre· et environ quarante mille catholiques: aujourd'hui noua y comptons un archevêque avbe huit suffragante, tout près de cinq cents prêtres et environ un million de catholique·.

A la vue da ces progrès rapides de notre sainte religion, il nous est impoeaible de ne point reporter ·ea pa—éaa eure satta seeiM admirable de la Propagati·· d· la fiai, b laqaaUasoa· sommet *m* grendo partie redevable· poor un ai grand bienfait; ii no— «at dgalMMat impmiibla de aoat séparer seas vous téetoigaer notre rinnauainarè vops, mnaataura, qui sa t*aa fas napeda—taute. et es distribuas les foods orse teat de sags···. Ces million de pauvre· immigrante, qai sa rendent Missilemen· dan dicebam respectifs, at qai trouvent, grée· à votre charité, des prêtres et des autels; on pauvres brebis égarées, que non avona la consolation de ramener ton les apa dan la bercail de Tunique pasteur; ces notfioreux orphelins tendrement élevé· par nos bonnaa religieuses; ce nombre encore plus grand de jeunes enfanta pré·ervés dana nos école· catholiques du poison de Thérésie; ce corps de missionnaire· télé·. que voua ·outenex par vos prières et vos aumône·, tou· nos fidèle·, en un mot, unissent leur voix h la nôtrp pour vous témoigner leur vive et bien aincère reconnaissance.

Depuis longtemps, meaaieure, noua déairion· établir parmi nous la société de la Propagation de la foi. mais lea circonstance· dana lesquelles noua noua trouvions, ne noua ont pas permis de le faire dans toua ica diocèses. Les pères du concile de New-York-ont résolu de prendre ,des mesure» immédiates pour la propager dana leurs diocèse·, et ils a'empreaaent de voua communiquer cette résolution adoptée unanimement dan· leur première assemblée.

11 est malheureuaement trop certain qifjl existe maintenant dana ce paya .des coalition· aecrètea et puiaaantea, dont le but n eat rien autre que d'abolir le catholiciame aux Etats-Unix. Témoin les insultes. les calomnies journalières auxquelles noua aomtnea exposés, témoin ces églises que l'on a incendiée· ou démolies. A Dieu ne plaise que noua ·oyona découragé·. Marie immaculée aat notre puissante et glorieuse protectrice, et l extenaion déjà ·i grande du catholiciame parmi nous, eat un gage de· miséricorde· de Dieu sur notre église. Oui, noua en avona la conviction. Dieu veut communiquer la lumière de la foi h ce peuple qu'il a conquis par le sang de aon fils: nous disons plus. Dieu veut se aervir de notre nation, ponr ramener h la vérité ces peuples éloigné· auxquels elle a accès par l'extension de aon commerce.

Permettes noua donc, mesaieure. de sollicitet instamment la continuation des aecoura *que vous noua avex accordé·. Le bien que ce· allocation· noua aideront h opérer, est un bien qui aura des effets permanente. Noua vivons au milieu d'un peuple intelligent, civilisé, sur un territoire taate D et fertile: il noua est donc donné d'espérer, suivant le coure ordinaire de la providence, que nos institutions pieuse· auront une tourna de aanctifieation pour la génération présente et poar celles h venir, au -milieu d'un peuple qui parait destiné h jouer un grand rôle dans l'histoire des nations. ,

11 noua est impoaaible, dans une lettre, de vous exposer l'étendue de nos besoins. 8i noue noua réjouissona d'avoir pu établir quelques école· et orphelinats, notre eœor aat navré de dnulenr en pensant que la plbs grand· parti· da nos enfanta reste exposée aux dangers de l'erreur; h la contagion du mauvais exemple, .sans un nombre «pfii·ant de maître· pour les instruire, de prêtres pour les sanctifier par les sacrements. Souvent noua nous réjouissons d'apprendre qu'une nouvsDe égliaa vient d'être contactée au celte catholique, aaaia plus souvent encore nous gémiaaona da voir des

^tniM aatikna mm paatawa ✓✓ lm guidar, •qaa ΓMMOΓβM pOUT MOOIMIv VM MadeetO aha-„ pall·. Oapaadaat notre populati·· aathatiqM d·-mtt t··· lm ·μ phm aambraM· par l'immigratiaa, de «arte qM lm évéqurn dM vili··, mkrna lm phM fioriaaaataa, «eat aeuveat k plaindra, m pouvant •afire k lour eoaetruira 4m kgfieM k proportion de laar nombre toqjoare ardaaaat Da phm D aat dam la proviaM da Nav-Yark 4m évkebéa rdaam-■eat érigé·, ok il faudrait m praeurar aa elargé plu· nombreux, dM égÜM·, dM lémiaoira·. ok tout, on un mot, Mt k créer. C'aat deao k jante titra, -t j'oM la dira arae eonfiaM·, qaa mm vom prion· da noua contionar roe aUoeatioaa. Il aoaa raatn k voua bénir de toot notre cœur, et k vpM aaaurar de la reconaaiaaaaee et da reapoct de tou· lm père·* de notre concile.

J

EPISTOLA PII PAPAETX

venerabilibua fratribua loanai, arehiapiacopo Neo-Eboraoenai; lonnni, epiacopo Albanenti lo-·nni Bernardo, epiacopo Boatonienai; loahni, epiaoopo Bnflalenai; Bernardo, apiaoopo Hartfordenai; lonnni, epiacopo Brooklynend; I·-cobo, epiaoopo Newaroenai; et Lumvico, epiacopo Burlingtonienai. in Foederati· Americae regionibua, Pina papa.IX.

Venerabile· fratre·, ··lutem et apoetolicam bane-** dictionem.

Obtequentiaaimaa littera· · vobi· aubtcriptM reddidit nobia venerabilia frater loannM, epMbpni Buffalanaia, quem omni benevolenti· axoapimu, ao de vMtria rebua loquentem libantiaaime audivimua. Non mediocrem carta, ex ipoo venerabili fratre at ifodem VMtria litterio, jucunditatem oepimu·, cum magi· atqua magia novarimua quM ait egregia veotra erga noa et hanc Patri cathedram, oatholiiae veritati· et unitati· centrum, piataa, amor at oboarvaptia. Ac parlibantaa intallaximua qua apiaeopali ·ollicitudina primam Nao-Eboraoanaam provincialam ·ynodum concelebrandam curaatia. cuiua acta mora maiorum ad noa miaiatia ac precati mtia, at illa probare, vel etiam; ubi opua ait, etnendare velimua. Congruum raaponaum aocipiatia · noatra congregatione fidei propaganda· praapoaita, coi atuadam «ynodi acta cognoacanda mandavimua, at ia littari-ipaiu· congregationi· novum hababiti· doeaaMatum praecipuae benevolentia·, qua voa, venerabile· fratre». eccleciaaque veetra» imp···· proMquimur. Interim vero, dum vm certiore· facimua, vaatri-voti· a nobia perlibantar faiaM obaacnndatnm in eligendo novo Vindalanai mu Partiaadaaai episcopo. haud poaaum··, quin mariti· laudibna atfaramu· paatoralam veatram «ollicitadinam, qaa impubi, ex Merorum «anonum praaacripto ooavaniatia in unum, at invocato Spiritu· aaaati lamina, oommanieatiaque inviaam conaihi», m eoaatituara atuduiatia, quae ad cleri diaeiphaam, populiqne fidalia pietatem magb magiaque fovaadam, a^ vitiorum germina eoaveUanda aadMtioniaqM pariaula propulaanda, ac iuvantutam vara lda aolidaqua virtuta accurati·· inatituandam' conducere quaaat Dum antam hue vaatnua aalum cathoMah aatiatitibM plaM dignum aummopara oommaadamM, vobi· addimua animo·, ut divino auxilio freti, pargatia maiori uaqM alacritata osaoM vMtri riuaaria parted implere, nihil unquam intentatum raliaquMt··, quo ·anctiaaima aoetra raligio ainaqua. aahataria doatriM ia iatia ragionibua maiora iadgampnta «M«ipi>t, m miaeri arrantM ad talutia aariitam rqdMnt Nnlha vera anria, nnaiHii at laboribM aequam parate, vommMlm fratraa, ut, ri ia vaatri· dtaaeaaibM raperiaatur iafidaiaa, qui aedeaat ia tenabri· at umbra martin, illo· evaagatiaM lagia hmo Ulumlaaie at Cbriato hmrtihoara vabatia Qm vara fitatiina veatrarum dtaeaaaiam Migautiia tiMulero, at mvm m indmtriM operariM habere patriti·, qai auxiliariam vobi· ia vinea Domini axooUada operam praobaaat, optaatM vahamantar, qiiemaiimndum •OMuUb e vaatre ordine, Ua ia Urbe non lori animi Matri gaadio, oeoaaioae dogmatieae noatroo definitioni· de immaculato Deiparae oonoepta oommoruatibua, iam aignifiMvimna, at, oallatia eoaaillit ooaaociatiaquo viribua, proprium vaatrao nationi·clericorum aollagiam in hae ipm alma urbe nmtra erigere valiti·. Nam pro vMtre aapiaoti· proba noMitia quantae in iataa dioecMM ex aiuamodi inatitutiona utilitatM poaaunt reduadara. Hoc enim paeto iovaoM a vobi· electi, et ia banc urbem mini in apem religioni·, velati in plantario creeent, qui pietate boniaqua artibua hic imbuti, et incorruptam doctrinam ax ipoo foyte haufientaa, ae ritu· aanotimimaaque caerimonia· ax eecleaiae omnium matri· at maghtme moro inetitutioque addiaoantea, atque optimi· diaciplin» exculti, cum in patriam rediarint, vel parochi vel eoncionatoria vel praeceptori· manu· rite obire, atque axaifiplo vitae populo praelucere, rudamqua plebem erudire, et errantM ad veritati· et iaatitiaa, «amita· raduoere, doetrinaaqM prharidih iniidiantium hominum fallaciaa rafellaro ot tamniam redarguere potarunt. Si brio Metro dMiderio, quod apiritualo fotarum regionum bonum unice «pectat, vm obaecundare voluaritfo, ao· carte, quantum in nobi· erit, haud omittemua, vm omni atudio iuvare, ut idem oollegium oonatituara poaritia. Deniquu, penuaaum habeatü valimaa, faryida· clamaatia«imo miaericordiarum patri praoM a nobia offerri, ut ubarrima quaeque ·uaa bonitati· doaa auper vm propitiu» ·emper-qffondat. -qua· ia dilacta· quoque ovm vobi· 'commiaaM oopioM daacandant Atqua horum auapioem, et atudioaiacima· noatra· in vo· caritati· tMtam ·pMtolicam banadiotioaam ax intimo corde profectam, vMtrum ainguli·, et univarai· latarum oocle·iarum clerici· laiciaque fidelibua paramantar impertimur. Datum Borna·,- apud Sanctum Petrum, die prima ianuarii «um 1856, pontificatu· nMtri ·'''''° noBO Pin· papa IX

DECRETUM

terret ceejrefetiooit tlt f¥epapand« fidt.

'IMβτMî· aminaatianmo ac reverendiaaimo domino cardinali Benedicto Barbarinio, in generali ·acraa rengregationb da Propaganda fide conventu habito dia 30 apritia. 1856, aminaatiaaimi ac ravarendhaimi patre· oenaaenut acta at decreta primi oaacilii proviaoiaM· Nao-Ebacaoeaai·, quod oalebrari eoopit dia >0 aaptambtK aboolutum varo ·at dia β octabria aaai IBM, aoaaallb aaodifieationibM adhibiti· iuxta habitam iMtnatioMm, «om approbanda.

Hanc varo aaarM eaagragatioah aaataatiam illuatriaaiano domi·· noatro Pia diri·· providMtia popM IX relatam par infraaariptam aMretarium, die 13 meari· maii aaai 1865, aaactita· ana baaigM probavit at vulgari maadavit.

Datum Rmm·, ax aedibus dictae aaarM oongragutioam da Propaganda fida, dia 9 iuKi 1855.

I.-Ph. cardinali· Fraaaoni, praefectu·

Al. Barnabe, a aacrati·.

UTUUI PASTORALIS.

The srohbisbop sad biebope of the province of N·» York, sasMsbted i· provincial couaoil iB th· metropolitan ehureh of New York, to th· rtunbh cl«rgj sad belorad (pit; of their charge, health •nd baoedictio·.

Venerable brethren of the clergy, aad bolovod brethro· of th· laity.

Th· object· for the attainment of whieh w· have boon mwkW in provincial ooaatel aro bow •roomplialted, so far as depend· upon us. Our labor· roquiro th· approval of th· supreme bishop of th· eatholie church, the successor of mint Pater. Our dserocs are few ia number, aad boar exclusively on «abjecta of eocloaiaetical discipline.

The prayer· which you ceased not to offer up to almighty God for some time previous to the holding of thi· provincial oouneil, aad during it· session, invoking th· preMnce of the holy Spirit to guide fa deliberation·, have not, we tract, bees in rain. The eonfidence with which oar experience of ytyir ssal and fidelity inspires us, tend· greatly to alleviate th· burden. and responsibility of the episoepal oMce with which we are charged Each biahop hw borne testimony to the fnlnoM of your fsitb, the ardor of your seal, aad the abundance of your charity, which have ooneoled aad encouraged him in hi·-effort» to extend th· kingdom of Christ in the diooosM eommdtted to hi· ear·. Bat «till, before separating, we deem it expedient to address you in the aeoento of one united voioe. Thi· will not be unexpected on your part, venerable brethren of the clergy, who are aaaoeiated with u in th· great work of th· Miration »f men, which Chriat commenced on earth, and which he, the biahop and pastor of our Mule, continu··, and will continue to cany on, through the ministry of hi· church, to the end of time. To you also, beloved brethren of the laity, our word· will be acceptable. By you. no lee· than by your paator·, they will be received with affectionate joy and reverence. Nor •hould it be otherwise; for we.are all member· of the one, holy, catholic aad aptetolie church. Now thi· church i« the divinely orgaained visible eociety, in which, and through the ageaey of which, our adorable redeemer proposed to diffuse to the end· of the earth, to perpetuate to the oonsummatioa of the world, and apply individually and personally to each, aa generation eueooods generation, tho merit· of hie saorifioc on the summit of calvary, when be died one· for ail. Thi» application to ua individually of hi· merita, U by-a worthy reception of the Moramenta. Bat to be entitled to - participation of^ths eaoramenta, we meat bo, ia the 'communion of hie church, member· of hi· mystical body. For thi·, it is necessary to bar· faith in hi· doctrine. „H· that beboveth and it baptised, •ball be Mvod: be that believeth act, dull bo condemned.* The truth of ohriatiaaity being one· established, ia established for ail time, aad for all eternity. It io true, the church has not hesitated to admit infante to her communion by baptism, •iooe the habit of faith >· communicated to them hy that holy eaerument. But she imposes on their parente or aponoors the obligation of seeing them iastruotod ia the principle· of th· ohristiaa doctrine, in proportio· ·■ their reaaon te developed, and aa they become capable of believing aad profeming th· Mme. Bat m regard· adulta, w« are taught, that without faith it ia impoemble to pie··· God;

onm ia proviaaiol· MMihum m Um Ü. metropolitan· ia Md« Nsn Ib»ro««—i, veuorabiH etero «t ditostm laiom sum eat·· o«a»aua«ia, aahitout «4 b«M tintinnem

VaaerabUea fratre· cterioi, et carveaimi till taici1.

Qu m ros oonveaieatibu· sebia in provincial· concilium eruat ' propositae. en·, quoad in nobis quidem «itum «rat, confecimus: aoatri «aim labore· rapremi Mtistitis eecleaia· catholicae, successoris ■uncti Petri, approbationem requirunt Decreta autem noetra numero pauca sunt «t ad eeclosiastieam duntaxat disciplinam pertinent*

Nec vero «m prece·, quaa et aliquamdiu antequam haberetur provinciale concilium, et dum habebatur, omnipotenti Deo aine intermissione obtulistis, ut eiusdem deliberationibM conciliaretur Spiritus ·«neti proeeentia, effects suo, uti coaddimus, rameront Fiducia enim, quam ex vostra explorate religions et ddelitate ramimu·, magnam vim habet ad levandum onu» «t periculum epioeopalb muneris, quod ((latinemus. It episcopi quidem collaudarunt pro m quisque Adei vostrae plenitudinem, leli fervorem, caritati· abundantiam, quae ipso·, in›eas quemque dioeeeei regnem Christi propagare conante·, rocreerint eondrmarintque. Neque eo minus tamen faciendum putamus, ut, priusquam hine discedimus, vos quasi communi voce alloquamur. Quod vobis profecto, venerabile· fratros aacordotelis ordinis, non praeter exspectationem accidet, quo··ocio· habemus magni operi· humasse saluti·: quod opus Christus ip his terris inchoavit, et idem ipro, epieoopuaet pastor Mimarum nostrarum, sodoriam ministerio exercere pergit ac porro porget usque ·d conrammatiouem Maenii. Vobis quoque, carissimi fratros laici, accepta erit noetra vox, nec minus - vobis quam a vrotrie pastoribus, cum pio gaudio rorsrontiaquc exeiptatur. Neque enim sectis Seri potest, eum statue omnes unius sancta·, catholicae et «poetoHeae eccloriM membra. 1st autem haec ecclesia divinitus constituta visibilis societas, in que st cuius opera adorandas redemptor noster sacriAcii sui, quod in summa calvaria Mmel pro omnibus mortuus obtulit, merite in omnem terram diffundere, usque ad Sueur temporum propagaro, at unicuique proprio ae ringillatim, dum alia· atque alia· hominum sotato· sibi succedunt, applicaro decrevit. Tatis autem eius meritorum applicatio digna sacramentorum suseeptiono oMoitor. lus vero participandorum «aeramentorum ita demum abqnirimus, si communion· μ - ι oteaiM Christi oontiMomar «t membra mystici sina oorpona nimn* Quod ut tat, eiusdem doctrinM credamus ieoeaiM Mt; nam *„f*i* crediderit r< 4opti··stiM *fiurii, taietu trit; nr»* neu «rsdid«rit, rrodrotiiehitar* *. Christian·· autem 'doctrinM veritas poatqaam est semai stabilite, in omu· tempus atque adoo ia aoteruum stabilite «st Eeelesi· miniate dabitevit, illa quidem infante· ad suam eommttnionom par baptismum admitter», quod ii· Sdai habitus boo Mateo fafaaditur motsmonto; eadem tamen horum parantibus vel spoaooribas ininngit, at eos ehristiaaM doctrinae principii· imbuendo· curant, prout «orum m«us ot ratie coalrmatar. ip■iq·· idonei Sunt ad eam doctrinam erodsudam m proAtendam. Adultorum vero alia ratio eet; Mimus enim, sine *JUt uapetMil»* pfoctrv Dse*. Italque, dasl|aam ia aaeri· libris rotatam legimus, quamquam

ud hesos in tbs oaend writfage thero ta •• to-a •tsnee oa rueord to wkioh any mm w m admitted to th· McramMta, m aggregated to th· eemmUnlea of saiats, who had net previonriybeMvod tad made prefearien of hlybtth *Jgvar* faith mmm by hoariag, aad beariyAfr the weed of God.*

Neither seed wo IH«W you that th· shnroh ia th· depository of faith, tho witsora of the doetriara revealed by Christ aad propagated by his apoettos aad their eneceeecra. Ia regard to thia, oar dirtoe Lord himself declares, »H· that will not hear the church, let bin be to thee m the heathea aad the publicah.*

Thue, dearly beloved brethren, oar divine oavioar himself «end» ua to hta ehareh. Whilst bo w m ea earth, be alone' w m infallible· Bat m ho camo to enable num to. honor hie creator by the eapreae homage of the intellect aad of the heart, that undoubting trust ia the voracity of God, which B the simple word faith, naately divine faith, irnphra; so before returning ia hie risM aad giorided hamanity, to take his seat at the right baud of God, ho appointed aad iactitatod a visible church to which he eommuatoatod hta own infallibility, so that she might bo the universal sad perpetual witaeas of hta doctrine, whoM living voice all meh might hear, aad hearing which, might obtain the hMvcnly gift of faith, believe, be baptised aad savetL And whatever may be our parsenal uaworthineau, the eyes of our soul over turn with affection and reverence to the contemplation of the holy church of the living God, the pillar aad ground of the truth. Of her it io said, ia the pence· of hta spostlo·, — „Aad Jeeua coming, spoke to them •eying, — AU power ta givsa to me ia hoevsu aad on earth. Going thosofova, taaeh ye all natieaa, baptising them, ia the name of the Father, aad o Aral·· «rye deeste emnes pmfee, baptoanfet c m fa of the Son, aad of the Bely Gbeat, — teaching them to observe ell things wheto· iv«r I have oemmaadad you: and behold, I am with yen aB days, even to the concammettea of the world.* Aad égala — „Go ye into tha whole world, aad preach toe Gospel to every eroatare.* Aad at* arare, — ,H« that hoareth yea, besroth me, and he that dwpiesth you, dasptaath am; aad he that deaptoeth ma, dMptaeth him that oaat me.*

Uad«r each iastruotioa Item their divine afaator, the apoatlM understood the onbMme mimiau conddod by him to them aad to their legitimate •accMsore. Accordingly, altar th· MMim of their Lord, aad after having received the peeuriaed Paraclete on the day of Paatusit, tey Mtar on the discharge of their ministry, with the etuMtMO that to them w m committed the deposit ef faith, and the right to apeak ia the name sad with the aatbsrity Daemfase et auctoritate loquendi. Quamvis autem of *Chriat UaetU.* Aad altbosgh the Holy BpMt had boM givM to them ia the farm offary toaguea, •till, when · question of praetieal tasportaaM to the church artaea, they did net ovatieeit the ordinary moans of human inquiry to its dntasmtoattoo. Thio we perçoive in the preesallngs of the o m m ü *ot* Jerusalem. Th· teettaraay of each of the spostim in listened to with reapeet, m oath ia tarn fait authorised or awved to attar the tame. Aad wbm all who wished to apeak had expreoeed tapir aeutimonta, tasn w m one voice board above tho net, not by tho loudsose of its teas, but by the bright, and breadth, aad depth of its authority, m doctoring the decirion. Of connu, this w m the vetoe ef

U sncraaraeta m m iihal— ■ ait MMtma oommaaieed aggregatam, qui sea ante aredidiamt Ma·gee idem prefasaM Meat: „JPMn m audita, audites MliMI *ft?* wrhMi i

Neqae Wad amU «riAos doceri a nobis, oorieriam onetedem m m MM oarumqM doctrinarum, quae a Christo x^vetam·' Mat, ab . eiaa apostolis henunqM oMeeahqribM propagatae. De hae Christas ipM sto proauntiavït>qni ^eelMfaw m « aardwrri, tat

Itaque, oarisaimi ftatre·, ipso divisae Salvator •Mtor ad suam aM^miitft eocltaiam. Qui quidem dam orat to terrii, solus ipee ita doeebat, nt falli aon pooMt. Bed qaeniam ad hoe venerat, ut hoariaeM idoaoam redderet ad creatorem Mam colendam summo iatcUcetus sui aaimique obsequio, id Mt, oertiseima illa Dei veritatis gdnria, quam ipM vox^dsi, divinae fldri scilicet, comprehendit: idcirco, priaaquam in oua ex mortuis excitata glori-Icataqae humanitate illuc, unde venerat,, rediret ut aedeto oaam ad dexteram Dei collocaret, constituit ordiaavitqae ooetoriam, qeam, instar sui, ab errore immuaem praestitit; ito ut universalis et perpetua leret tpmns doctrinae teotin; cuius vivam vocem omuM bomtoM audire poraent; qui veto audtaocat, accepto ooalaati tdeTdono, crederent, beptisarontar et salvi dsroat Neque obstat ulla propria indignitas, qaomiaa· oeutoa animarum nostrarum pio ac revarenter ooavortamM ad contemplandam sanctam ÎDam «aeteie» Dm swi, qaae est celbmno riylrmaamatam eorifaW ·.' Huio ia persona apostolorum dictam act: „Λ SSCIdrat *Itet» lomfai tat tit, iittat:* datasri erito eanris primte· fa esefo ri fa ferra, Marine JRtorfa ri Ftti ri *BfMht» auuti, iotetitt* eoe

•MMMlfeMm Memfa.*** Bt itoram : cAmfeo fa "·««-

tare·.*" Kt imprimta iUnd: „Qfa sea audit, *att aiM, at fui aat ifinit,* em «paruit,· ffa autom aw spsrwit, MMI *fMî* MMÜ *Mi.***

Bx hit divini magistri praecepti· intellexerunt •poetoli, quam exeoHoes ab illo muM sibi ot logitimta senn—nrihm anta demaadatam eoset. Itaque, pootqaam DomiaM ia coalam aooeadit, et ipri promfosam Pareoietam acceperunt die Poate-•Mtaa, eoatfaae ministerium «aum exercere coeperunt, m eeaoctoatto fasti, ribi oommiqmm owe doperitam tdei et faetam potestatem ipri· Christi BpMtao «ancrin itaa data· m m* in morem ignearum hagnarna^ ri qua tamM ad scotariMtioam vitam ling-)l mossouti oxatitieoet quaestio, in m decidenda humanam, inquirendi düigMtfam nrisim· praetarasltebeat. Quod quidem ex eoariMi Hierosolymitani exempto teteUgi peteet. Bam MiuMuiuoqM apostolorum reverenter auditam ori teotimoaium, prout Miquo ordia· sue dfoeadi facta est copis aat indita velantea Peetqaam satam omne·, quibss visum •sut, oeateattoo s u m dixerunt, tam ana prae oaateri· audita vox oot, non utiqae propter vim et MetontieOMBy ·βi MBpÜMÙMU· *at* profandisriateta saotoritatom, queo sententiam pronaadavil. Nimirum Petri illa vox frit, qui non

ı Bom. X, IT.
'IfaSlh.Xm IT.
• inmm,iA
• Mssfaxmo, te-ea
* IfataXVI, IA
» tas X, IA »

Pater — Mt the In* to apeak, bet by divto· right A th· first to ekpeem φ· gaomol darnel»·. Hb priviteg· it wne, 'batag 'M·· e«evnrtod,to «onfirm hh brethren.* Amsrdingiy, Ma ward· eaataia the wbote fare· of th· Arat dear·· promulgated in th· Arat •mmU recorded ia tha aaaeia of the chrietiaa ohaaah. Th· subataace of tha demo· b not ao important to •a aa the /ara» in which it b cxpreeaad, ihdbntiag the parfeet eoaaeioaaaa·· of th· whole miaaroa which Chrtet, ear Lord, had committed to Potor pad hi· •poatoKe aaaoctataa and their anoeaaaara, — ,It hath ··emed good to the Holy Ghost and to u·.*

Ia thb flrat synod, th· eharch apok* ia h«r divinely appointed corporate capacity. Her decbion and that of the Holy Ghost war cone and th· tank A And ao it haa «ver been, even down to the preMntSkententia. day. Such, dearly beloved brethren, is tho glorious church of Chrbt, of which you are minuter* and member*.

It ia quite unnecessary for us, dearly beloved brethren, to remind you, that neither Chrbt nor hi* apostles, nor their auoeeaaora, nor the member* of hi* church, were ever favorite· with th· god of tbi* world. Our divine redeemer waa put to death on the croaa; the apostlea aealed their minbtry by martyrdom: the ehurch, ao perfect in heraelf aa a divine organisation, bnt yet, dimmed in her glory by the imperfection of her member·, haa been ever an object of hoetility on tho part of prince· and ruler·, and of the world at large. She vu lauàehed into thb world to struggle againat its evil propensities. And if w· are Mtonbbod at th· hostility ah* baa had to encounter, we may alao be grateful for tho viotoriea which «he haa won. If any one* will review the trophic· of her martyr·, the brilliant testimony of har oonfeaaorn, th· angelic purity of h«r virgin daughter·, the effort· of rollgioua communiti·· to meat, on· after another, all the wanto and triab undar which humanity auffers, he will perçoive that if aha had not been instituted of Clod and sustained by him, «he never could have accomplished such wonderful roaulta in each a world aa ours. The persecution of the sword, except in remoto and barbarous nation·, haa com· to aa end. Bnt tharo b another persecution. It b of petty sovereigns or ruler· in some oountrica, and of popular prejudice in other·. To thb latter, dearly beloved brethren, God haa ia hb provide··· permitted yon to be .expooad. And yet, dinging, through the medium of your paatora, to that averlaating reek on which Chrbt built hb church, and againat which the gate· of hell shall never prevail, you have nothing to fear. We live ia a country in which th· right· of eoaacieaao' are publicly and authoritatively reeoguiaad. Our feUpw-eitisens, though not of our religion· communion, "are yet deeply imbued with thb principle of our government and iastitntioaa. Prejudice, indeed, may from time io time break forth againat ua in forma more or tom violent. Bnt there b, we may roaaonably hope and believe, a realduum of round aad juat judgment in th· mind· of the American people, which will prompt aad aMtain them to preMrv· and'carry out th· juat and wholaaom· equality of our few* and conatitation. Should aay portioa of tho community email you, a* if you were unworthy to ba member* of thb fro* and ealightoned rapubHcan government, let your refatation of theb •alumni*· b· lam ia writing· aad in word», than ia dead· nad Mtioaa. Year flint duty b Mpiem·' byalty to God aad year own holy faith. Your

prim·· dixit, ·M ·χ divine tar· prim·· najverooram aaatentiam axpraaait. Mam h··· HU·· arut praarogativa, at nKgnand· μ μ μ μ μ *Moment* /kotow awe·l. Itoqua, at s*na*atna*am «rat, «taa verbb •eotiaotor tata vie primi deereti ia «o caaaiHn oditi, good primum ia ahtbtbaM sentosis* aaaaKhaa momarotar. Iliad aaaa* decretam oao tamipaa ra qaam forata varbseqw animadverti a nobb maretar. Hinc enim ehoaot tartbaima coaaaiaaM toti·· mb•ionb, quaa a Chrbto domino in Patrem aiaaqu· in apoatoiat· ooUagaa «t horam suooeaeoroe profecta «at: „Fs«om *Mt Sfiritvi met*· *t na*M.“*

In prima iHa ayoodo aio locata aat aceleaia, ut divinité· eobatitata societaa atqae peraona Una aaaim aadomque fait «t ipaina at Bpiritna aancti praeeentem Idiom. Tali· eat igitur, osrbaimi fratr··, gloriosa Christi ^ccleaia, cuina minbtri cstis et membra.

Pian· aupervacanaum ait, dilectiaaimi, admonere voa, neque Christum, neque eius apostolos aut horum sucoesrores, neque ecclesiae membra Detun huius •aeculi unqtaam habubae fautorsm. Divina* redemptor nqater cruofe supplieio necatua eat; apo•toli minbferium *num martyrio eontecrarunt; ecclesia. natuta «ua perfecta illa quidem, ut divinum iectitutum, tamen Miorum naevi* infuacata, nunquam non infonaoc habuit principe· potonteaque ct mundum nnivenum; in quem eat immi···, ut pravaa •in* cupiditate· impugnaret. Quodai miramur hoatil·· inae<|tatio··· ia quaa incurrit, eat profecto etiam, quod nobb grutulemur de· victorib quaa reportavit Si qub enim recolere velit cina martyrum trophaaa, eonfeaaorum preeclara teatimonie, angelicam ceatimoniam virginum, quaa peperit, indpatriam, qna aliae ex alib religioaae familiae ptnnca neceaeitato· et aerumna·, quibua humanum genua conflictatur, sublevant: ne b intolligot, ilbm, niyi a Deo et condita eaaat et austontata, nunquam rea tam mirebilea in tali mundo, qualb Oat hic noater, effecturam fui····. Cruenta quidem peneeatio, praeterquam apud remota· et barbara· natione·, iam desiit. Sed nimirum aliud est penecutionb genua, quod alibi a parvi· principibua reetoribuave, alibi a populari errore profleiacitur. Et buic quidem posteriori malo, oarbaimi fratre·, obiici voa patitur providentia divine. Qmmqqam, ai per paatorea veetroc aeternae illi petrae, auper quam Chrbtua aedificavit eedeetam auam, et adveraua quam portae inferi non prnevalebunt, adhaerentia, non eat vobb quidquam timendum. In ea enim regione vivimua, in qua iura, quae ad conacientiam pertinent publica lege atque auctoritate aancita aunt. Noetri toivea, •toi nobbeum religionb communion· non ademti, tamen regiminb huina «fiqn· institutorum «uno ration· p«nitna imbuti. Sano u»u venire poteau ut inaitee jniquae opinion·· interdum in no· mugis minuave vehementer arampant. Verum imjMrito •perare et credar· poaaumua, raaidereSur tnimia Amaricaaorum hominum aliquantum aaai et aequi indicii, quo excitentur ac iuvantar ad iuatam ac aehitaram legum nostrarum et inatitutorum aequabilitatem tuaedem atqua aervaadam. Quodai qui eorum, qnibuaeum viritia, voa aggrediantur, quasi indigno· scilicet hniu» liberae ot sapientis rhipublicm nooiatate, aie horum ealnmni·· refellite, ut non tam in acriptia l aut verbb quam ia reboa ipab et factis posita ait vestro dafenaio. Officiorum autem vestrorum primum aat summa erga Deum et tanotam religionem fidae; secundum vero, illo quietem ordine inferia·, idem tam·· in suo genere nummum, fidea

second, subordiaate, but in Ito nwu apbera, squatty supreme, toyaHy to year eonairy, la all bar vicia-aitadoa of proaparity or of adversity, if God aboald oo. panait bar to bo triad. Kost ta year eouatry, ia thia aaooadary order, yew fbaaUoo, year htadtod, your neighbours, yoar Meade and oaataiaa', yoar oouatrym··, aad all maaktod. Be obediea* to the lews. Let pastors b· aaaioae that ao oao proftaeiag the oatboMe name shall bring disgrace upon the cbureh by disorderly ooaduet or contempt for the lav· of the land, every violation of which involves an attempt, so far aa it goes, to overthrow and nproot society from ita foundations.

Now God, dearly beloved brethren, has crested mankind a universal brotherhood. Betides the divine testimonies of revelatio·, this is evident from the fact that ho has placed us An this earth, which is a limited space, and from which, unleae by crime, there is no mode of escape, except sa be in the order of his mysterious providence calls one after another from time into eternity. We ih this country ought to be more, especially grateful to hie providence, that, while oui' population is yet sparse, our boundaries are exceedingly extended ; so that there is no reasonable pretext for disagreement among our citisena on any subject;, and especially none on a subject of religion. Still, dearly beloved brethren, it ia hot to be disguised that a hereditary and, ia some Instances, bitter prejudice prevail» even in this free and enlightened country against our holy faith, On this account, alike at tlye present time, and during the trials which God *mtij* still have in store for you, as the crucible through which you may ' have to pass, we look to your conduct 'as the best refutation which can be presented in attestation of the solidity of your faith as ehristlaoa, of your loyalty *as* citisena, and of the -illines» of C the prejudice which arrays itself against you.

We are aware, dearly beloved brethren, that on this point you are assailed with remarks to the effect, that wherever the catholic church prevails there ia poverty; and our enemies also add, ignorance. It is of little importance whether these observations be true or not. Our divine redeemer, and the holy apostles, whom he sent forth, have oo described the church, that; if she were a favorite with the world — if she were rich and powerful — if she were cherished of prinos» — if she were a favorite of the multitudo'— in short, if she lived by any other life except the immortality with which God, her founder, has made her eternally vital, she would no longer be the church described ia the sacred pages. You would not'be able to reoogniae 'her-raocording to the descriptio· given of her by D our bleosed saviour. The woes which he pronounced against the world, and against the rich, and against the proud, would bo woes pronounced against her, if she were by possibility a favorite with this woy Be not therefor· dietouraged; bat rather see in these reproaches a verification of the propheoiee by which our redeemer described the character sad career of his church so nieesiarily in perpetual antagonism with the spirit of ths world.

It is already known to you, dearly beloved brethren, that, according to ths general law and custom of the church, the banns of holy matrimony are henceforward to be published, in the appropriate places, prarfiou· to the adminiitretie· of that holy sacraasea*. By the laws of several of the states within' thia prévint·, thia puhMtaifon of basas has b««n requlred fsr many yean past Hmstoftoth it I* to be mdfMMl feanll amkhalie·,' erga patriam eum in prospera «ta· forte··, tam •tiMt te adversa, si quaadcriUam Doua eslamitati bus exetemi porssiesrit Patriam proximo sequuntur, te boo inferiore ofBoiorum genere, vestrae euteog·· ttmiKa·, aooeesarii, viciai, amici ot teiadei, populares. deaiqa· oactori homines universi Obtemperato legibae. Videant diligenter sacerdote·, ne quis oatboJieum nomen professus «cctesia· dedecus afferat moram immodestia aut patriarum logum contempta; quas quisquis violet, facit quantum in se est. ut evertatur societas et ex fundamentis suis convellatur.

Baimver», fratres carimini, homine» sio creavit pens, iit eoe fraterna societate inter se coniungeret. Nam, ut mittamus divina testimonia, id vel hiuc apparet quod nos in hac terra collocavit, cuius circumscriptum est spatium; ut, excepto scelere,* nullo alto modo hinc discedi possit, nisi prout ipse, secundum arcana suae providentiae consilia, alios atque alioe ex tempore in aeternitatem evocat. Ac nos quidem, quibo· haec assignata est regio, ^ magis erga providum eius numen grati esse debemus, quod cum etiamnum populus noster haud ita frequens sit fines tamen nostri in immensum patent : ita ut nulla sit probabilis causa, cur inter cives nostros offensiones exsistant, cum ulla alia io re, tum maxime in religione. Neque tatnen dissimulari potest, fratres carissimi, etiam in hac libera et humanissima civitate, haereditariam quamdam et interdum infensissimam opinionem sanctae fidei nostrae adversari. Quamobrem. cum hoc tempore tuta in rebus adversis, si quas forte nobis Deus, tanquam ignem, quo probemur, destinet, vitam vostram intuemur tanquam optimam defensionem, quae testari possit, et quam sitis probati et fidele» christiani, boui modestique cive», et^ quam vanae illae sint opiniones, quae adversum vos velut instructa acie consistunt.

Atque hoc in genere satia scimus, dilectissimi fratres, vos istiusmodi dictis laeessi, quasi, ubicumque catholica ecclesia dominatur, ibi reportetur paupertas, etiam, id enim addunt inimici nostri, ignorantia. Haud sane multum interest, verene ista dicantur, an secus. Nam divinus redemptor ·oster et missi ab eo sancti apostoli sic descripserunt ecclesiam, ut, si ea diligeretur a mundo, si opibus et potentia, si amicitia primipara, si multitudinis gratia floreret, denique si alia vita viveret, praeter illam immortalem, qna est ab auctore Deo ad aeternitatem condita ; iam non illa esset Melesia, quae in sacria paginis exhibetur, nec furet qnidquam, ex quo eius aimilitadmem a divino salvatore expressam agnoscere pometi·. Illud *ra·*, quod is ia mundum et ia divita· et in superbos pronuntiavit, in ipsam pronuntiatum asset, si fieri ullo modo posset, at huteo saeculi favore frueretur.

Quare nolite animum abiinere; immo vero sic habetote, hisce oonvieiis impteri ea oracula, quibus redemptor noster eoelssiae suae naturam atque vitam ita descripsit, tanquam ah ingenio mundi aooamnrio no perpetuo dissidentem.

Iam notam vobis eet, fratres carissimi, ab hoc tempore, 'ex commuai lege ac ooMuetadtee ecclesia·, aanuatipad· esse pablios idonata te locis matrimonia, priusquam ipsum administretur aeeramootam. Ao legibus quidem nonaulteram civitatum huins proviaei·· tem ante compteras annos praescripta «at haec promulgatio; naae vero aedem prMteriptte tego ecelesiaetio· ad omne· catholicos mribMtâttfé OeMfaM tota wmlmîm ceiboltaM

bytho reqnirMsrat· of th· eeelreisstical law. Thsakgum whois tegideÜM of th· catholic church from th· beginning, afford· th· most abundant svidaao· with haw araah *tani* and' solicitad· «be has ssd··· voeed to provide'for svery thing that saa mor· ·nd mere rentribnte to th· boner aad dignity of her children (a th· vario·· relatio·· of life — of which, beyond all question, matrimony, according to the institution of Christ, is, ia the ordinary lif·, th· moat important aad exalted — and ws hav· oonfidono· that yoa yourselves, comprehending the dignity of holy marriage as the basis of all that is pur· and honorable in the ehristiaa family and in society, will cooperate with us in every effort of onn by which its security and sanctity may be more and more protected.

Intimately connected with this «object is that of providing a religious education for the offspring ofchristian parent·. On this all-important subject, we would encourage you, venerable brethren of the clergy, to renewed efforts for providing mean· of education to th* dock with which you are charged in connection with the churches placed under your care. We- have been accused of wishing to overturn the system of education which has found acceptance with our fellow-citisens of other denominatione. This is not, and never was, our intention. But, comprehending the obligations which rest upon them who exercise our ministry, and upon Christian parents, heads of families, we cannot be silent in reference to the same.

We exhort you, therefore, to leave nothing undone, either on your own part, or on that of the parents in your respective congregations, to provide, at whatever sacrifice, sufficient instruction in the Christian doctrine for ths children to be found under your pastorship in one place or in another. These are the little ones intrusted to our care. In so far as wo are enabled to/ provide the aliment of Christian doctrine for their tender minds, God will hold us aad their parents conjointly responsible for the neglect of our duty. Bo sealous, therefore, vénérable brethren of the clergy, and beloved children of tb· laity, to provide, as far as your means will permit, a Christian education for the little ones committed to your care; so that, whilst a necessary measure of secular education shall b« secured to them, their minds and hearts shall not be left as «arth without water — ignorant, that is, of th· knowledge of God, of the principi·· of faith, and of th· practices of piety. Otherwise you, believing parents, will be left with unbelieving children. You will be the occasion of taking away from the church of God the immortal beings of whose existence you have been, in his providence, the instruments. You will, at the same time, bequeath to the state future eitisens, without haring provided them, in thsir childhood with the only basis — namely, that of religion — on which individual morality and general integrity can be sustained; so that the individual and th· community shall prove themselves worthy of the great country which it is their privilege to inherit

Two other subjects, dearly beloved brethren, have engaged the attention of, the fathers iu the council which has Just b««n brought to a close. Oae is th· indiscriminate receptio» into your families of journals not at all calculated to impart, either to yon or to the·· committed to your oars, the·· solid maxims of public instruction which would tend to sdifioatioa. Ws do not bare intend to speak of merely secular papers. Bat w· de ·ollicitedino a snfo primordiis operam dederit, ·t, quacumque rati·*· preset, mafia ae msgis houori at dignitati sacram ia varii· vite· eonditiooibns prospiceret; iator qnas, ai commuasse viveadi fornum sprete·, tail· priaeipam «t pobiHssimnm loeam mt Chriati institution· obtinet matrimonium; ptan«qu· eoaldimaa^. voemotipaoa, intelligente· sancti eoniugii dignitatem, utpoto ia qao constet quidquid est ia Christiana familia et human· societate param atqne honorabit·, omni ope annisuro· ·sse nobiseum ad eius sanctitatem ac securitatem magis magisque tutandam.

Cum hoc officio illud ante connexum est, ut Christianorum parentum liberi· religiose educandis B consulatur. Quae res cum sit longe gravissima, animo· vestro·, carissimi fratres sacerdotalis ordinis, excitare volumus, ut nova industria educationis subsidia comparare studeatis fidelibus populis, quorum vobis una cum ecclesiis, quibus estis praepositi, cura commissa est. Insimulati sumus nos quidem, quasi illud institutionis genus, quod nostri diversae religionis cives proba;unt, evertere cuperemus. Ea vero neque est neque unquam fuit nostra mens. Bed cum intelligamus, quo officio et ii, qui ministerium nostrum exercent, et christiani patresfamilias obstringantur, id silentio praeterire non possumus.

Vos igitur hortamur, ne quid'in vestris quisque congregationibus reliqui faciatis, quod sive a vobis sive a parentibus praestari possit, nove ulli rei aut labori parcatis, ut, quantum satio sit, Christiana doctrina erudientur pueri, quotquot ad vestram curam, ubicumque tandem versentur, pertinent. Nostrae enim diligentiae crediti sunt hi parvuli; quorum teneras mentes nisi, quantum in nostra potestate fuerit, sacrae doctrinae aluerimus cibo, neglecti officii rstionem Deus s nobis pariter et ab eorum parentibus exposcet. Videte igitur diligenter, venerabiles sacerdotes vosque carissimi filii laici, ut, quoad facultates tulerint, hosoe vobis creditos parvulos Christians educatione impertiendos curetis: ut, quemadmodum iis necessaria eruditio saecularis adhibenda est, ita neque montes eorum atque animi sicut terra sine aqua relinquantur, id ·st inculta, et Det cognitione, fidei elementis, pietatis operibus vacua. Alioqui relinquentur vobis, fideles parentes, infideles filii. Vestra erit culpa, si ab ecclesia Dei excidant immortales animas, in quibus procreandis divinae providentiae ministri fttistia. Idemque reipublioao cives tradetis non ·prima aetate instructos une illa re (religionem dicimus), qua niti possit et privata probitas et integritas publica. Sic enim cum unguli tum universi dignos se praestare debent hac nobili patria, quae ipsis potissimum haereditate obvenit.

Bunt et alia duo, fratres carissimi, ad quae animum intenderunt pair·· ooncilii, cui modo impositus «st finis. Quorum unum ast no promiscue vestro· in domos admittantur id genus ·phemerides, ex quibus non possitis omnino vos atque vestri ·ana illa civilis communisqne vita· haurire praerepta, qua· ad bonam frugem comparata sint Noque hoc loco d· mere profanis paginis loquimur, sed d· illis, quas, sumpta occasion* «x rertis qui-

•peak rather *it* thee· which, takiag advaatage *ati* certain feeling· suppoeed to be aliv· in yo«r bressta, whether in reference to kiadrod, oouatry, or roKgtea, involve you ia politioni rotation· which it weald bo expedient for you to avoid; except indeed in the eense in which it in the right of every fro·man to giro hit vote freely, ooneaiantioaaly, individually, a· often an the law· of the country call upon and authorise him to do so. There appears to be abroad an Jgnoraaoo or prejudice on thia •object, which it would bo our dasire and your internet to have removed. It is to the offset, that every paper which advocates, or profeeem to advocate, the catholic religion, or which advocate·•ome imaginary foreign intereet in thia country, is. as a. matter of course, under the direction of the priests end bishops in ths locality where it is published, and consequently authorised to speak for and in She name of the catholic church. Hence, B when the editors of such papers publish their own sentiments by virtue of thdir indisputable right to exercise the liberty of the press, it is assumed by persons outside of our communion that they speak in the name of the church, and under the direction of her pastors. Nothing could be more false than this inference, and we exhort you, venerable and beloved brethren, to leave nothing unsaid or undone to remove every shadow of foundation for this inference, so absurd in itself, but yet so injurious to u·.*

-We dare not hope that any effort on yow part, or ours, will be sufficient to remove.from *φî* minds the prejudices on this or other subjects which some arc fain to ding to and cherish. But there is among onr fellow-oitisetbs a great predominant sense of equal rights and common justice; and if that be satisfied, we must bear whatever C happens besides and apart from its decisions.

The last topic to which we would cqlk your attention, is one which, to you, will be mosngreeabie. as it stands out by itself unconnected with the capricious heavings of merely human or secular agitations. It has reference to sweet and holy charity, prpmotive of the salvation of men and the glory of Hod. It is the mind and desire of the fathers, that we* should inaugurate amongst us, and immediately, the work and association which is known in Europe as the „ PropcystWH qf Che

The originator·-of thio society proposed, that its members should contribute one cent a week for the support of foreign missions. It has already spread over a large portion of christendom.

We exhort you then, venerable brethren of the D clergy, to institute, with as little delay as possible, this great work of catholic charity. For more than thirty years past it Ma been the msass of supporting, at least to a moderate oxteat, the heroic missionaries of the catholic church, who have gone forth to the north and the south, the east and the west, proclaiming to th'· yet unconverted nation· the doctrines of the Christian'faith. Let yonr contributions. and those of the faithfal committed to your care, be added to the offering of your catholic brethren throughout the world. The exercise of thia charity will bring down from heaven a blessing on your churohee, and on <our families. Both will be enriched in the spiritual order by the beee·diction of our holy father, and by the indulgence· which he has at' various times granted to the·· who, complying with the other eeseatial conditions, •hall have contributed to the fanda of the society busdam stadiis, quibus voe occupati ease petamini, •ive propter guans sat petriam, sire propter religionem, eivüibu· voe oonhiMtioaibus implicant, qua· vitare sati·· foret; abi quatoau· cuique civi ius fecque eet suffragium libere atque ex animi sui sententia ferre, quoti·· ad id rite vocatur patriae legibua. Apparet profecto, sive ex ignorantia sive ex levitate valgo pervagatam mm falsam opinionem, quam et aoe cupimus et vestra interest amoveri. 8i qua oaim ephemeris aut catholicam religionem defendat *aaa* defendere se profiteatur, aut nescio quae externa his in regionibus commoda tuenda suscipiat, continuo plerique sic statuunt, eam regi a sacerdotibus vel antistite eius loci, in qao edatur, -t idcirco ei fieri potestatem pro catholica ecclesia •jusque nomine loquendi. Ex quo fit, ut, si huius·modi ephemeridum scriptores, usi non controverso iure edendi libere quae velint, pro se quisque ea, quae ipsi sentiant, in vulgus sparserint, tum homines a nostra communione alieni pro certo admittant, talia ecclesiae nomine et huius pastorum auctoritate proferri. Qua concisione nihil potest esse inooneequentius; vosque, venerabiles et carissimi fratres, hortamur, ne quid non dicatis faciatisque, quo ista conjectura, cum per se absurda tum nobis iniuriosa. ne umbra quidem veri ulla niti intelligatur.

Neque vero ea est nobis fiducia, ullis aut vestris •ut nostris conatibus effici posse, ut ex omnium animis evanescant praeiudicatae de hsc re aliisque opiniones, quibus nonnulli sic adhaerescunt, ut eas etism studiose foveant. Nihilominus tamen viget inter populares nostros acer quidam aequitatis et communia justitiae sensus; cui si modo satisfactum sit, ferendum est scilicet, quidquid praeter eius decreta nobis accidit

Iam illud, quod postremo loco exponendum nobis proposuimus, genere suo vobis erit gratissimum, quod haec rea in se ipsa consistat, neque incertis mere humanorum "aut sqpcularium studiorum fludtibus sit obnoxia; quippe quae ad caritatem pertineat, suavem illam et sanctam operatricem humanae salutis divinaeque gloriae. Suscepta est enim a oondilti patribus cogitatio et cura inaugurandi apud nos, idque quamprimum, illius instituti, quod in Europa nomine societatis Propagandae fidei vulgo cognitum eet. Huius societatis auctoribus propositum fait, ut, qui ei nomen dedissent, singulis hebdomadis singulas centesimas conferrent ad sustentanda· extera· missiones; eademque iam magnam Christiani orbis partem complexa est.

Itaque vos cohortamur, venerabiles fratres cleriei, ut, quamprimum fieri poeait, inchoetis magnum hoc opus catholicae caritatis, quod, ab annis iam amplius triginta, sumpta· suppeditavit mediocriter •altem euatenfandb fortiaaimb Qlb catholicae ecclesiae legata, qui septentrionem et meridiem, orientem et occidentem petiverant, at nondum conversis nationibus Christianam fidem annuntiarent. Agite, stipem at vestram et eorum, quibus «otia praepositi, adiicite ad ea qaae vestri catholici fratres offerant. Haec pia largitio coelestem -favorem tum •celceiis vestris tpm famihb conciliabit Easdemque spiritualibus opibus locup|ptabunt et benedictio sanctiseimi patria at indulgentia·, quas b diversis temporibus ib largitus set, qui, non omieets aliis neeeaaarib conditionibus, ad augende societati» Propagandae fidei subsidia de suo aera conferunt. Huius rei confidendae modum, venerabile· fratre·, vaatraa diligentiae ao prudentia· permittimus; ut

for th· Propagatio· of th· foith. W· leave, vene- ruble brethree of th· etorgy, to you on ■*·! and dieeretioa th· mod· of eetablishing thia; bat we exhort yoa to establish it with as little delay as possible, ia the pariebee or districts committed to yoor ear·. Wo would auggeat, at th· same time, that in every school, whether it b« in th· font of a college or academy, or day-aobool, yon ·hould organiae th· children attending the earn· in banda of ton each for thia purpose. Thia it the form in which the society exists in Barop·, ·nd will b· sufficiently applicable to th· children, ·specially to those who are collected in oar achoola But the holy father/bas granted the same benediction· and indulgence· to other· who ahull at any time contribute "nnpually any amount which their charity may prompt for thie sacred object. The pastors of each diocese will, aa a matter of courue, transmit to the ordinary thereof, or to any one designated by him. the amount of contribution· within hia parish or district.^This aociety publishes a periodical onoe in two montha, making aix number· each year? Thia periodica) aimply enumerates the labors, the trials, the success or the disappointments, not unfrequently the martyrdom, of our missionaries in foreign pagan land·. In Europe, every ten «ubscribers of one cent a week each, are entitled to a copy of the ,Annals of the propagation of the faith*. We understand that these annals ajo now, regularly republished in Baltimore, and as soon as the society for the propagation of the faith shall have been Iestablished in the different parishes and districts of this province, measures will be taken to have the annals of its labors communicated and circulated everywhere.

Our hearts, dearly beloved brethren, would prompt us to say yet more, but this is sufficient. You, venerable brethren of the clergy, are our support; you are our hope and consolation. On you, to a great extent, the condition of religion in the places of your appointment necessarily depends. Our faithful brethren of te laity will be prompt and xealous to cooperate "with you in every good work and purpose in which you may be engaged. And now the fathers of this council, in concluding this pastoral letter, implore God, with united hearts, to bestow upon the clergy and laity of this province, his most abundant blessing; sad may the peace of God<which surpassed all understanding, keep your hearts and minds in Christ Jesus, our Lord.

Given at New York, in provincial council, on the feast of sanct Bridget, 8th of October.

··m quidem qua poesit, brevissimo tempore, in vestri· paroeciis aut regionibus perficiatis, hortamur. Simul sdmoaeados vo· putamus, ut ia omaibus ·oboli*, sive collegia haec sint aut academia·, sive quae diurna· schola· vocant, pueroa, qui e·· ft-equeatant, eoeommodate ad id propoeitam in decurias tribuendo·· caretis. Nam ad hunc modum sociatas in Europa constituta est; neqa· incommode ea ratio serrari potest in pueris, iis praesertim, qui ad scholas nostras conveniunt. Sed sancti ssimus petor «aedem gratias et indulgentias iie .quoque impertitos est, qui quolibet tempore annuam aUqusm pecuniae summam pro sua caritate ad idem sanctum opus contulerint. Sacerdotes cuiusque dioecesis — summas, quas in sua quisque paroecia seu regione collegerint, vel de more ad ordinarium loci mittent, vel ad oum quem is designaverit. Eadem autem societas libellos bimestribus intervallis, quotannis senos, edit, in quibus simpliciter commemorantur nostrorum missionariorum inter exteros hgrbarosque populos labores, molestiae, res secundae vel adversae, nec raro etiam martyria. Solent in Europa singuli· subscriptorum decuriis, qui quot hebdomadis centesimam conferunt, singula attribui *Aima*-lituss *propagationi» fidei* exemplaria. Hi Annales, ut competimus, nunc statis temporibus denuo eduntur Baltimorhe. Cum primum autem ipsa societas in variis paroeciis seu regionibus huius provinciae constituta fuerit, dabitur opera, ut eius Annales ubique legendi circumferantur.

Impellit no· quidem unimus, fratre· carissimi, ut plura dicamus; verum haec sufficiunt. Vos, venerabiles fratres sacerdotes, nostrum estis columen, vos spes nostra et solatium. Vobis magna ex parte niti neoesse est religionis conditionem iis in locis, quae cuique vestrum assignata sunt. Fideles nostri fratres laici omnium piorum operum et consiliorum, quae suscepta a vobis fuerint, prompte studioseque sp socios adiungent. Iam concilii patres, dum has pastorales litteras concludunt, consociatis animis Deum implorant, ut clericis et laicis huius provinciae copiosissimas gratias largiatur; „«t *par Dei, <puu extuperat* omnem ssnsum, *etutodiat ejrda nttra et inteUigentin» n»tra»* in *Chrieto leeu"*1 domino nostro.

Datum Neo-Eboraci, in provinciali concilio, die 8 octobri·, sanctae Birgittae sacra.

1 Philipp IV. 7.

EPISCOPORUM CONVENTUS ROMAE

1854, «ntfi decembris 8.

Episcoporum conventus Romae habitus, ante diem 8 decembris 1854, quo die immaculatae Mariae conceptionis dogma solemniter a Pio papa IX definitum eat.

BlbUegraphia:

Acta et decreta sacrorum conciliorum reoentio- rnm, collectio Lacensis, presbyteris ·. J., e domo b. v. M. sine labe conceptae ad Lacum. Tomus sextus. ... Friburgi Brisgoviae, sumtibus Herder, MDCCCLXXXII, col. 837-50.

— *NARRATIO ACTORUM*

WMeriasfou donum «ostri *Pii IX,* pont^iris msurimt, *taper* erymasitfe ds unssacMfoto *deipara»* FiryOws *eoMoptu»*

NARRATIO1.

Omne· Mrto norunt miram in catholico ortie wnp«T exstiti··· pietatsm erga immaculatum Deipara· conceptum, atque ab antiqui· temporibus episcoporum praeeertim precibus saepe ab apostolic· sede petitum fuisse, ut idem sanctissimae Virginia conceptus veluti catholicae fidei dogma definiretur. Itaque, sanctiseimns dominus noster Pius IX, pontifex maximus, eiusmodi «nixis postulationibus sibi quoqu· allatis, permotae, vel ab ipso sui pontificatus exordio, pro singiiari «na erga Dei

■Bµ µ µ, sam MDOCCUV eMta.

genitricem veneration· et affecta viginti viro· ex a elaro.tum aaeculari, turn ragulari theologicarum disciplinarum «cientia praeetante· «elegit, ut quae ad immaculatam Virginia conceptionem pertinent accurato examine perpenderent, «namque eeoteetiam «cripto exponerent. Atque eadem de emua peculiare «anctae ecclesiae Romanae cardinalium concilium conatituit.

Deinde, notissimis rerum rieibtu a sua «edr\ exulare coactu·, enoycUca· littera· dio 2 februarii anno 1849, Caietae lata· ad universi catholici orbi· sacrorum antiatitea misit, ut quamprimum clare aperteque suis, litteris significarent, quae emet ·udrum fidelium erga immaculatum Dei matri· conceptum piet··, et quid ipsi potissimum epiaoopi de eodem conceptu «entirent, quidve exoptarent, publici» etiam adhibiti· ad Deum precibus, ut «ancti ·ui Spiritu· lumen propitius largiri rellet.

Commemorati theologi contuitor·· sua» de hoc argumento scripserunt «ententiaa, quibus evolvente· ·aeram' acripturam. patrum testimonia, traditionem, illuatria eccleaiae aummorumque. pontificum in hanc rem facta, et liturgiam ac notiaaimam Tridentin·· aynodi declarationem in decreto de peccato originali. putarunt iuxta ea immaculatum Deiparae conceptum poase definiri, pt id opportunum fore.

At vero summus pontifex pro oximia aua aapientie rei gravitatem optime nosoena, omnemque maturitatem adbibere vehementer cupiena, nulli neque curae neque consilio aibi /parcendum erae duxit, ut idem argumentum omni ex parte maiotem in modum quam diligentiaaime e^uninaretur. Quocirca, poat auum in urbem reditum ipécialem conafituit commiaaionem ex nonnulli· eorumdem theologorum conflatam, eique praefecit clarae memoriae cardinalem Raphaelem Fornari. Specialia haec commissio. pluribus habiti· ae*aionibu· apud eumdem cardinalem, vertentibus anni· 1852 et 1853. delatum ·ibi 'munus 'omni aedulitate et studio obeundum curavit. Namque ea omnia accurate perpendit, quae praesertim ex divini· litteris, ex traditionibus, ex patrum sacrorumque scriptorum et ecclesiasticae liturgiae testimonii· deprorr^^ valent ad immaculatum deiparae Virginia conceptum demonatrandum omneaque amovenda· difficultate·. Hinc, adhibiti studii elucubravit summam, ab eodem cardina!· praeside et ah alii· omnibus ipaiu· speciali· commissioni· theologia unanimi conMnsu plenissime approbatatn. qua ostenditur fieri poeM et opportunam ^--Kj^r immaculato sanctissimae Virgini· concept· definitionem. Eiusmodi summam pontifex maxima· omnibus theoWi· consultoribus tradendam et examinandam mh^Mrlt, qui in conventu pene· praedictum cardioj* expresse habito eamdem sum-* mam probarunt.

Quaesitae etiam fuere sententia· peculiari· consilii cardinalium, qui undeviginti fusre, quique in conventu aimnl congregati, rebus omnibus aeeuretissime libratis, pro sua sapientia existimarunt, definitionem de immaculato gloyipsianima· Virgini· conceptu fieri posse, eamqne opportunam eae·.

Interim, episcoporum responsa plus minus mx·csnta ae tria iuxta regionum distantiam paullathn pervenere. Summi pontificis iusen eadem responsa typis edita fuere novem voluminibus eum appendice, demptis responsis arohiepiscoporam Coloniensis, Guatimalenais, Tsurinensia, Mediolanensia, Ceerareae, Agrienais, Colooenais ,et Baceieaais, atque epieoooporum Roeeneis, Ceduenai·, CabiUoneaMa et Matiaconenaia. Namurceneis, Balutiaram, Toraaoeo·is, Fogarasiensis, Éperienaia, TraMailvaaieaaia, Oaesuviensis, Albaregalensia, Caanadienaie, Quinqne·Eocleaienaia, Vesspriiqiensi·, Neoeolieami·, Vaocian- eie^loepMÎeMM, Roaéavmosia, ffabariaaeh ot Fsroiulieaei·. Namque horum littera· ad sesamum poubficem perlata· «ant, postquam aeram voluminum ·t appendici· editio fuerat absoluta. Qua· etiam litterae quamprimum ia luoem profimoatar.

Ex hiaoe epieooporum reeponeia coaetat quiagsutos quadraginta «ex circiter spiseopos n*0 «olam ·ingularam suam et proprii cuimque cleri populique fideUa erga immaculatum beatissimas Virginia conceptum pietatem confirmare, veram etiam ipeoe epieeopoe iterati· fervidmque precibus «ummum pontificem obaecrare, ut immaculatam ipsius Virginia conceptionem aupremo «no et apoatolioae «edi· indicio quamprimum definire velit.

Quinquaginta aex episcopi circiter ab alii· quingenti» quadraginta «ex vario modo tttacrepante· ae praebuere. Quatuor enim vel quinque definitioni advertantur, etiamsi suam et proprii cleri populique fidelia erga Deiparae conceptionem pietatem teetentur, ac aimul luculentissimi· verbi· profiteantur, ae omni veneratione esse excepturo· atque ex corde credituro·, quidquid apoatolica aede· de hae re definiendum esse iudicaverit. Alii autem, etiam·i immaculato beatiaaimae Virginia conceptui eiuaque definitioni faveant, tamen vel circa opportunitatem, vel circa rationem definitioni· edendae variadixero sententiae. Aliquot eninT—rtitinne praesertim habita locorum, in quibu· veraantnr, timent, ne hac definitione «catholici· et increduli· praebeatur anaa calumniandi· et criminandi eccleaiam, perinde ae «i ipsa ederet nova fidei dogmata; alii vero opinantur definitioTtem modo indirecto fieri oportere, cenauria plane omissi·. ne haereticorum nqta afficiantur Metatore· contrariae sententiae; alii autem a ena aententia proferenda ae abatinent. Attamen hi quoque confirmant praecipuam suam et fidelium anorum erga immaculatum Deiparae conceptum devotionem itemque declarant, ae omni obMrvantie ewe proMquuturov quidquid apoatolica sede· decernendum esse cenauerit.

Ex quibu· breviter narrati·, quiaque vel facile intelligit quantam diligentiam matupiqtemque aummua pontifex in hac re examirptnda impendi voluerit, et quanta ait catholici episcopatus conspiratio ·t inatptitia pro definitione immaculati conceptus beatissimae Virginia, et quanto piewtia «ludio fideleubicumque terrarum immaculatum eiusdem virginis conceptum prosequantur.

Neque verq silentio eet praetereundum, novem voluminibus eum appendice, quae episcoporum responsa exhibent, inaertas quoque fuisse, iussu summi pontifici·, non solum litter··, quibu· a apectatimimia eeoleaiaatiooram hominum coetibua et 'illuatribus religiosis 'familiis aliiaque fidelibus immaculati Virginis conceptus definitio eertatim postuletur, verum etiam piare· dissertationes varii· linguia exaratas, quibus immaculata Deiparae conceptio .gravissimi· argumenti· illustratur ae demonstratur.

In quinto' volumine sunt dissertatione· scriptorum ephemeridis vulgo Oimffd eeWo/ira, p. VII; Gasparis Rivarol·, abbati· Oassinenais, p. 7; dioeeaeis Tarvisinne, p. 99; charae memoriae cardinalis Lambruschini, p. 123; Petri Biancberi, presbyteri oongregationia Missionis, p. 181: Mariani Spade, ordinis Praedicatorum, p. 581; preaby tefi congregationis Oratorii Sancti Philippi Nerii, p. 663; Caesari· Tenders, p. 683; CÙetani Martorelli, arcbidigconi cathedral)· Auximi, p. 721; auctori· «ne nomine, p. 735; et aroMpreebyteriAugtutini OpitsVratiaiayienu·, p. 769.

Sextum volumen continet dimertatione· theologi Dominici Cerri, p. 1; Iosephi Mariae Dies, Mhxioani, 'p. 217; Ioannia Perrone, doctoria theologi aomotatia lew, p. 309.

8«ptiana volamen hab*t ditoartotien*. Proapari Ga4raag*r, abbatia Solaaneasia, p. 1; commitaionit thaologidae Atrvbatanaia, p. 137; arebiepiaeopi Tbaatini, poat p. 343; epiaeopi Sanati-Marei at Biarmanenaipoet tatae arobiapiseopi Thaatini; et opaacalaia < Venati praabyten poet votam apiaeopi Saneti-Maroi et Biaianaaaie.

Octava volamiaa continentur dwaertationae Patri Gual, ordia» Minorum Sancti Franeiori de Observantia. p. I ·, cardinalia de Romo, arehiepiacopi Hiepaleneia, p. 131; Raphael» Aqajla. p. 229; eommiaaionit canonicorum collegii Goadaltxarae, p. 345; et universitatis Guadalaxarae, p. 441.

Nonum volumen habet dissertationem Theobaldi Caesari, monachi Cistercienaia, p. 969: et in eiusdem voluminis appendice existit votum episcopi Mutinensis, p. 37.

Quare, pontifex maximus prapsontiens sibi aliquid esse deliberandum, iuaait interim apoetolicarum littcrarum exemplar confici, illudque theologis consultoribus expendendum commisit: variieque auditis sententiis, aliud peculiare constituit consilium, ut exemplar idem pro rei gravitate diligentissime examine noscoretur. Quod exemplar ah eodem consilio sedulo consideratum, ac dimuo theologis consultoribus exhibitum, ab illis fuit probatum. Postea exemplar idem fuit pluries subtectum nonnullis sacrae Romanae ecclesiae cardinalibus, qui illud comprobarunt.

Pars altera corvm. quos ts *defaittotte immaculatae eoaerptionis beatae Manae nn/inis acta seat '.*

Omnibus, quae *Narratio actorum* breviter perstrinxit, feliciter absolutis, cum iam nihil ad exoptatum rei exitum dosiderari videretur, summo pontifici certum ac deliberatum erat immaculatam beatae Virginis conceptionem definire, ita quidem, ut hunc supremum apostolici muneris actum maxima, quam ferret temporum ratio, celebritate cohonestaret. Et sine dubio totus ecclesiae episcopatus libentissime, si visum esset summo pontifici, Romam se contulisset. Is vero, sive noluit omnes simul ecclesias pastoribus orbari, seu veritus ne quam forte suspicionis occasionem saecularibus potestatibus praeberet, sive aliis rationibus metus, satis esse duxit cardinales exteros et perpaucos ex unaquaque caiholica natione episcopos ad illam solemnitotem /onvocare. Externi episcopi circiter quadraginta, eius invitatu, Romam convenerunt; qui omnes in palatiis apostolicis et in aedibus canonicorum ad Sancti-Petri regia hospitalitate sunt excepti. Sed. praeter hos, alii multi antistites, Marianae solem nitotM concelebrandae studio, ultro in Urbem conduxerant Quos omnes summus pontifex ad praeriaa quasdam consultationes convocare statuit singulis- i i nue descriptam typis bullae formam, sicut s theoI^pr consultoribus et a cardinalium congregatione elaborata erat, expendendam tradidit; quod qum melius et consultius facere possent, unicuique item exemplar decem illorum voluminum, quibus epis-?toporum responsa aliaque documenta contineri diximus, mittendum curavit, ana cum narratione actorum sanctae, sedis, quse prior psrs est hnins relationis. Tum. auctoritate summi pontificia, omnes Romae pressentes episcopi invitati sunt, ut die 9Ü novembris, hora 9 matutina, veste episcopali induti ouφ roebeto et motetto. in Vaticanum palatium convenerint. Congregabo est in vastissimo eius palatii loco, summorum Italiae βτϋβoMχ pteturia deoorato, qui amie d*Müa appellatur^ Eminebat in extrema parte, sub umbella holoeeriea, pulcherrima Cbrieti crucifixi imago ex eboro. In eo auggeeto, abi 'erat collocata. tree stabant stratae cathedrae. tnbUa cardinalibus Brnaelli, Cetarini et Santucci destinatae, qui a seneto patre designati erant consultationum prodaidea. Trini subselliorum ordines viridibus tecti stragulis ad dextram et ad sinistram praeaidum dispositi erant. In his arohiepiacopi et episcopi a caeremoniarum magistris ordine antiquitatis collocati eunt. Theologi oonsaltores. primo die. in extrema anla e regione praeaidum considebant; postea vero, quo melina intelligi possent, eum locum, qui inter suggestum praeaidum et episeopornm subsellia, prope duos secretorios, vacuus remanserat, occuparunt.

Postquam omnes episcopi suis locis constiterunt, cardinalis Rrunolli. cum suis collegia, cunctisque adstantibus, ante crucem in genua provolutus, hymnum Vrai *Creator* et angelicam salutationem recitavit. Tum latinam orationem legit, in qua profitebatur. sanctissimum dominum summopere gaudere, quod tam multi episcopi ex omnibus terrse partibus ad concelebrandam definitionem Mariani privilegii acciimasent. eupereque de bullae forma, qaae eius iussu perscripta esset, quid iidem sentirent, cognoscere. Caeterum admonuit, suae sanctitati non fuisse in animo epiacopo* ad concilium convocare, aut iis potestatem facere de ipsa re ac quaestione vel de definitionis opportunitate deliberandi, quandoquidem de utroque hoc,capite ipse Ai indicium reservaret, sed ea scire velle, quae in bullae, quam prae manibus haberent, verbi* et peremptione animadvertenda esse duceret. Verum hia finibus disceptati» contineri minime potuit, cum saepe neceese esset a verbi* ad rea ipaaa devenire et ea temporum, locorum, personarum adiuncta proferre, quae aliquid mutandum ease suaderent. Itaque, omnia quae in medium allata sunt, eo spectabant, ùt allegata argumenta expenderentur rationesque explicarentur, cue bulla tali potius quam alio modo conformanda videretur. Kt eminentissimus quidem cardinalis, qui consultationibus praeerat, plenam episcopis libertatem reliquit, dicentes attentissime audiens, quaeque digna esse censebat quae summi pontificis iudicio suburerentur, diligenter notanda curabat. Haec autem in illa disquisitione ratio tenebatur, ut unus praelatorum, oui secretariorummunus obibant, dum bullam legeret, post singulos articulos seu paragraphes moram interponeret, quoad episcopi, si qui vellent, sententiam suam aperuissent; dicti» sententiis, ipse legere porro pergeret.

Quae ab episcopis notata eunt, praecipue ad haec tria referebantur; allatos scripturae locos, traditionis monumenta et bullae formam. Erant enim nonnulli, qui dicerent, quaedam e sacra scriptura esse allata, quorum vis et significatio saltem dubia eeaet, quaeque certe, litterali sensu accepta, dogma non probarent. Addebant etiam, nimis absolute affirmari. perfectam beatae Virginia d^ peccato victoriam in sanetis litteris consignatam ee»e. eius aeiman puritatem admirabili modo in iis declarari, originalem eiqa ipMgritatem a prophetis praedicari; quae quidem sibi paulo elatius dicta viden aiebant. Neque illud incommodo, carere existimabant, quod loci e libris sapientialibus desumpti, inter celeberrimam genesis prophétisé) et angelicam salutationem, inter prote-evangelium et evangelium collocarentur, perinde ac si utraqee testimonia eiusdem momenti ssssnt. Postquam complura alia de rebus minoribus filicta sunt, car-

' Qase seqsmtur. a ashis partial nrerpia. parti» translata nat ex- opere rvvvnediashai episcopi Brugsnaia, loaanis B. MaJce. qnod iMcribitar; 1'taaenUh iuwceyrioa *ie* Is hwa*beurrum mer/t liari,* cssstdbfc *comme iepme ie foi,* t II. p. M7-80. T Nota cditon* Osfioetaaw larma».

dinalia pram·· congregatarum eMtoatia· regavit, . utrum ill! · paalmia ot aapioetia· Hbri· depr^pti loci, de quibea potiarimam eoetrovonia «rai, retiaendi viderentur nemo; iamquo «eeretarii auffragia colliger· parabMt, eae une· · congregati· patriba·,. petita dicendi venia, huieoaodi fera oratiMem habuit;

Emineetimime cardinalia, veroor, aa ambigM rm ait de qu» conventu» modo «MteatiM latarae act. Convenit eni· inter omnm, aene acriptarae teatimonia necanda· naaea· aat litterale·» aat myaticun in balla allegari opertare naqaa omaia eme removenda, quae diaceptationem ferre non poaaint 8od remua negari nequit. Balte b aaneti· libri· bulla continari, quae veter·· patree «laatiqua eccleaia in explicandi» beata· Virginie praerogativi» uiurparant, quaeque egregia declarant quid da hae incomperqbili virgine praeteritae aetate» maceriat. Quare minine conveniret, huiuamodi loaoe, cum ! eccleaiae doctrinam exprimant removeri. Revera non tam u»u» ipae illorum looo*m in bulla notatae eat quam utendi modu». Illud enim poetulatar, ne ea. quae aocommodatitio tantum eeuau myeterio ·uffragantnr, aie afferantur in bulla, quaai litorali ·enati ad probandum valeant. Illud dieplioet quod teatimonia e libria aapieotialibaa aumpta inter protoevangelium et evangelium collocentur, perinde ac ai parem cum hia vim ad dogma confirmandum haberent; id quod dici non poteat. Quod ai eadem haec teatimonia aut aecundum aonaum myatieum, ab eccleeia intellectum, aut aecundum aeneum accommodatitium, tanquam traditiCnia documenta et doctrinae patrum, qui iia explicandi· aetati· auae fidem expremerunt, monumenta adhiberentur, nemo eat profecto, qui reprehenderet; immo vero omnee noatri collegae ea retinenda cenaerent. Nihil aliud igitur fieri neceaae eet, niai ut haec «aerae acrip- C turae teatimonia in bono lumine collocentur aieqae plane, ut a patribua accepta auut, uaurpentur, tanquani antiquae traditioni» monumenta. Quod ai fiat, tolletur, quod nimium eet; quod mino» accuratum eat corrigetur, bullaeque contextu· plua nanciacetur ponderia et decori·.

Haec dicta non ambiguua conaecutue eet omnium aaaenau· Itaque, cum cardinalia, qui id animadvertit, venerabilem coetum rogavjt, velletne illa aeripturae teatimonia eo paeto, quo' dictum emet, retineri, atatim cuncti epiacopi ad aignifleandam approbationem conaurrexerunt. Atque haec epiacoporum aententia a (eeretarii· notata qt aummo pontifici delata eet, qui eiuadem in novieeima bullae peracriptione rationem haberi voluit, aient ab unoquoque videri poteat.

Sanctorum, patrum teatimonia accurato item recognita et examiaata aunt Aliquot opiaeopi monebeat, multa ewa allata aub nombribua aaoterem, quorum ea eme non coaetaret, citati· autem auetoribaa dabii» et eoetrovaraa», riam aperiri Htibua ·t haeretioerem criuriaatioaiba·; aatim eme paedore. eed firma profane argumeata quamgpnlta dubia et infirma eaagarera.

Unae do tbeolagia oooaultoribea raepoadit, oartorem aaetorum libro· accurata ia bulla ab iia di·tingul, quorum incogniti emeet aeetoree; aequam vero non aam, Mgligi «cripta aaoapaa, quae quidem peraatiqaa emeet; haee enim veaaraada eme ehriatiaaa· antiquitati· m.aumenta, quorum aaetorita· eum ex oratio»». genere appareret, tum etiam ex modo, qno a magni· doetoriboa at ab ipea eceleeia in «ni· ooneüUe allegareatar. Quaa nipiu ■io non omnibua epiaoopi· eatiafeeit.' Itaque eardinalia Brueelli, ut ii·, qui atiamaum redamabant, morem gereret auffragUe, deeeeei iamit, utrum ratiaeodi m ratirieodi aauaut deo loci, de quibw praecipua eoetrovmria arat, altar ex eaaeti Ambruaii «··■aMutarfe fe Λ«Λχ 118, altar ·X ■Meti Augu·tiai libra Ar notant *et/ntif.* Colfeati· mflHgiia, iavMti auat omaiM deodaeta», qui utrumque locum, qaataar vel quinque, qui priorem taatummodo expunctam voDmL Ex quo indicari potuit, de actoria patrum teatimenil· qua· meet epimoporam eeutaotia.

Poatromo, neque in ipea bullae eoafbrmatioue non complura notabantur. Nonnulli eaim exiatimabaat, dioeudi gena· paulo acria· eme, at ooatroveruiarum vmtigia m acholae aimilitndiaam quamdam prae m ferre; huiuamodi oratio»··» abhorrere a aelomni mactae aadia decreto et dogmatica definitione; hxereticoa haa pontificia· littera· arrepturo·t minntimim· exeumuro·: quibua ai qua· reprehendendi ama daretur, difficultatem .certamini·, quod haut dhbie ·abeundum «met, aagori. Ac feit etiam doctu* quidam antiate», qui quamivit, annon pramtoret. at aummu· pontifex, omima omni illa doctriaae explanatione, nihil aliud niai definitionem ipaam aolemnibua verbi· coaeeptam, inatar canoni· conciliari·, aine declaratione ulla aut commBptario ·nuntiaret

Ad haec alio· antiate· in hunc fere modum rmpondit .Nemo mt in hoc amplimimo conaemu. qui nitro Velit haeretici·, fratribue noatri· dimidentibua, lapidem offenaioni· obiieere, aut omnino eoe ulla re non necemeria laedere; md ruraua ingenemet incommodum, propter miaere praejudicata* opinione· a catholicae doctrinae declaratione ab·tinere. Ne timeamua exitituraa fortame coctarum reclamatione·; neque enim vehementiui aut pertinacia· Mariani privilegii definitionem aggredientur, quam olim concilii Tridentini" canone· oppugnarunt. Quae crimina, quae convicia advenu» dogmatica· (ancta· huiu* «ynodi aanetione· congeata' lam quotuaquiaque mt hodie proteatantium, qui haec noverit? Qui· ea repetere pomit aut velit' Oblivione prorana deleta aunt Eodem modo brevi evanmqent, quae fortame haere·» adverau· definitionem immaculatae conceptioni· obiiciet. Mirandum non put, quod iti antutitea, qui perpetuo velut in eowpectn haereri· vereantur, huiuamodi difficultate· non contemnenda· putent et praevertere conentur. Nobi· vero, qui inter grege· noatro· nullo· habemu· dimidente·, liceat a commuai fidelium patre hanc aalutarem petere doctrinam, quae mentm illuatrat, nuÿit animo·. 8i aummo eccleaia· pactori cavendum mt, ne haeretico· offendat, multo etiam mag» oatholici· veritate· aMCta· promonere et fidei «uae fbndameuta declarare debet Mihi quidem mirum ia modum probatur, quod io bulla enumerentur praeripai fente· rationum et argumentorum, quibu· definiüdum mpaterium confirmatur; quae cum legorom, vebemoater «am commotu», et' idcirco, fateor, huoc tbemurum nobi· eripi gravimime ferrem. Nec vero ei tollerentur argumenta, contineo difficult»» tolleretur, aed aub alia forma reourraret Dicerent eaim haeretici, nullum argumentum proferri, qeod nullum praeato ait; acilicet detrectari eoatroverriam, et aola voluntate htque imperio novum dogma catholici· imponi, .cuiua nulla ratio roddi poerit Ad hunc locum deducta controveraia, noa modo non finalior, «ed fortame etiam impeditior fieret Quodai haereaia nunc agitari coeperit, mihi erodite, malto minu· illam movebunt argumenta, quibo· probatur myateriun» immaculatae conceptioni·, quam admirabili· catholice· eeeleeiae unita·, qua· ia boo ooavoetu resplandet. Ad voeom enim «teni peatori·, videre erat epieoopoe ex re··otimimia orbi· regienibua huc circqm apoototicam ·edem advolant··, ·oaâetaque hic congregate· vide-

m» eus· perfecta esnasusinae atque wMMit, tanta mm quiete, dignitate, earitate, qaaatam ua·»-quisqu· ia so ip»o experitur. Ximirem bee eat, quad baaraaia tarbat, incredulitatem pereeUit, beaaiaaa Bdmiretioees· ooaeitet; sed rursus idem bee eat, quod nee retreat at roborat in quo gloria nt MMtan notera consistit'

Haec oratio,' cam tetius cenvMtaa sensum exprimeret. magna approbationi· significatio»· excepte est. at etiam rideretur qaoedxm timoMa, qai ee ia nonnullorum antistitam verbis prodiderant, sedavisee ac rel timidiaaimoa oonfinnaviase.

Episcopi duo, alter Italae, altar Gallae, pradeati quodam consilio, cuius ratio facile peropieitur, daeti, quaesierant ex praeside, an non oonveairot epiaeopatns desiderium atque etiam indicium in balla commemorari. 8ie enim sperabant. se facilio· apeeiosa quaedam, quae incredali haud dubio obieetari essent refellere posee tnaioremque externam aactoritatem definitioni eoae accessuram. Neque tamen ullam in conventu approbationem nactum eat tale consilium. Itaque unus antistitum hune fere in modum respondit:

„Quandoquidem non sumus in concilium vocati, nullus nobis datus est dogmatici iudidi ad normam canonum ferendi locus. Quomodo igitur iudidi, quod nullum fuit, mentio in bulla fieri posset? Praeterea quid osasse est, cur interveniat episcoporum iudldum? An non satis constat, quae sit eorum omnium fides? Hanc prae se ferunt singulae paginae nostrorum responsorum, quae sanctus pater edenda curavit. Quam fidem, si nihil aliud, vel illud unum, quod hic adsumus, universo mundo satia declararet. Nemo omnium nrocit, episcopos, clerum, populum fidelem mente animoqne adhaerere ei doctrinae, quam sancta sede» iam definitura est;·neque hac in re ulli dubitationi relictus est locus. Longe praestat, a solo pontifice ~~maxtmo··pronuntiari~~ immaculatae conceptionis definitionem, ut hoc indicium. quemadmodum re ac materie catholicum eet, ita etiam forma sit catholicum. Quod euiuamodi sit. exponam. Re ac materia catholica erit definitio, quod sola ecclesia catholica his temporibus studet praerogativis et gloriae Deiparae virginis. Videmus, quae populi fidelia studia excitaverint sancti patrie consilium et definitionis exspectatio, qua in urbem adducti sumus. Quidquid honorem Mariae auget, id ad se pertinere existimat et summopere cordi habet ecclesia; cum e contrario sectae conspirare videantur ad matrem Dei iniuriie et opprobrii· onerandam. Quarum blasphemiia, quae nusquam non obstrepunt, quam saepe eunt nostrae aures «vulneratae! Haeretici vere dici possunt natura inimici incomparabilia illius Virginie, cuius proprium eet quotidie serpentis caput conterere. Soli catholici Mariam ut matrem suam colunt et summa caritate diligunt. Itaque dogmaticum decretum, quod splendidissimam Mariae coronam nova gemma decorabit, Tpss natare sua eximio quodam modo catholicum est. Idem vero etiam forma catholiouni erit, si a solo pontifice maximo profleiseatur. Societates enim ab ecclesia separatae dogmatica quaedam decreta synodali more seu pluribns suffragiis conficere possunt. Atque hoc modo ab iis haeretica symbola sunt recepta et «lentium dissidentibus impositum. Eaedem vero dogmaticum decretum suotoritate constituere atque ut valeat efficere nequaquam possunt. Nullos enim habent pastores et doctores divina missione instructos; nemo ast apud illos, qui 'divinitus' promissieneua infallibilitatis aceeperite sola soelesia eatholiea hiararchiam a Deo institutam poaridet, cuius qui eapat eet, tanquam spiritualis aedificii firmamentum, in rebus fidei erraro

Couch, entamai. tostos XIΛH.

eoa pateat atque ita emaeo ooeleetM Mee ad «eam Idem teaeadam eemmnaieaemque aarvaadam obatriagit 8i eotae pMtifex Immaealatae OoMoptioaie dafinitieeem, oui oatuaa fideles sponte adhaerebant, proeutiaverit, boo si·· indicium re tpaa demea etiabit et Mpromam eeeleeiai dooaatie auctoritatem et iuerreatiao donum, quo. Christus eaam ta. tente ritorium instruxit. Quodai e eoatrario epiaeeporum indicium ia definitions tatarreaerit, noa modo aoa obtinebuntur haec commoda, aed etiam senete aedo· obsoletis quibusdam et iam dia ialbmette [GalMoaaie) opinionibus aaaoetari ridebitur. Itaque ex aaimo gretulemur aapieatiae summi pontificis, qui, totius eeelerieo bono eoeanleas, hanc nobis exoptatam definitioaeto sohss pronuntiare decrevit.*

Haec postrema verba, «eut ex omnium antistitum oentoatia diota erant, ita omnium plausu excepta eant; planeque sffecit ea oratio, ut, excitatis ac prope sxultantibtu animis, omnium in sanctam sedem pietas et studia eo palam ostenderent, neque aliud quidquam in illis conventibus fuerit insignius aut suavius; cum uno ore euneti spiseopi venerationem suam erga ecclesiae caput profiterentur eique fausta omnia precarentur. Quale tum spectaculum praebuerit amplissimus ille coetus, nullis verbis deacribi potest.

Consultationes, quas modo breviter exposuimus, quatuor nonsessus occuparunt, die 20, 21, 2» et 24 novembris habitos. Primo die aderant episcopi amplips octoginta, postremo ad centum et viginti. Qui congreaeua, did non potest, quam essent epiecopis, mutua veneratione, concordia, dignitate, grati ac ineundi' Qui enim tot 'venerabiles 'aene·.'· fortissimos fidei confessores. generosos pastores, praesidentibus tribus ecclesiae principibus, ut de praerogativis Dei genitricis deliberarent, ante crueem congregatos videbat, non poterat non vehementer gjj Mpoctu moveri, et sua sponte ad illam supernam civitatem, cuius ecclesia in terris imago eat, cogitatione erigebatur.

Hunc in modum exquisita episcoporum sententia, ·anctus pater cardinales quoque sanctae Romanae ecclesiae in conailium adhibuit, et die 1 decembria ad eoneistorium secretum convocavit. Qui etiamsi iam .omnia nossent, quae ad praeparandam definitionem a summo pontifice acta erant, is tamen apud eos commemoravit, quam celeriter aucta esset cleri et populi pietas erga Virginem Immaculatam; quam multae preces tam praedecessori suo tam sibi ipsi oblatae essent ad impetrandam definitionem; acta quoquo a consultoribus et cardinalibus ad negotium pertractandum delectis; denique spiscoporum ad literaa encyclicas datae dio 2 februarii anao 1849 responsa, quae prope omnia Marianae praerogativae definitionem instanter exposcerent. Tum significavit, sibi in animo esae id iudiciuiit pronuntiare die 8 decembris Immaculatae conceptioni sacra: quod tamen priusquam facere decerneret, velle se, decessorum suorum exemplo, sacri collegii consilium exquirere*. Etsi autem secretum fuit consistorium, tamen fuerunt qui affirmarent, eliquem cardinalgyn extraneum nonnulla adversus sancti patria ooaallium protulisse. Quod quamvis incertam sit, hic tamen rumor indicio eat, vulgo persuasum fuisse, integram libertatem cardinalibus atque episcopis in toto hoc negotio asse concessem; et idcirco huius rei mentionem faciendam esse duximus. 8ed sanctus pater, postquam intellexit, auum consilium sacro collegio probari, ea re gavisus nuntiavit, se immaculatae

~'"

· î* 4· ». Hi «visa prsvMsaUa te··· II. sUeretis taMte 1» musstoris mes ,4te 1 Cos. suas 1M4. (

eonoaptionis definitions·» M· · proximi · «** decembri· promnlgatarum; quod ot Mi

Cum diro oupldiariro· inp**4- adftrit Utto referta orot piroum peregriqoram, qui n'M) tortarum erb· Ulm «xhurtit; papuhm Roasoana, aatiqu·· r m fessa· haud iMMwr, ouurivm ehristiauoram matrem condignis henoriba» prosequi parabat.

Hora β matatioa, opiroopi ia aulam duoalem palatii Vatieaaii convenerant at omamonta pontificalis snmsrsnt tam plnviali alba at mitra ex tala item alba induti, copellam Sixtieam petiverant Hac paulo port summus pontifex adveaii poaitioquo ante aram groibus, elan voro barn antiphoaam recitavit: Saacta *Meri·* «t oaroas «m6 tari, pWaelama» Dmhm, nos nfitgus odtaosnl, ut, dant urum «write *noaUeuu, petrecieie* ssntionto·. Inde cantore· litania» sanctorum canere coeperant. Ad varaiculam *umet» Michael,* episcopi antiquitati» ordino die-1 ponuntur, tum processioni· more per maiora· palatii ·cala· in basilicam Sancti Petri ··'^conférant. Cardinale». planetis mitrisque pretiosb ornati, prae^ cedebant nummum pontificem, qui, sub umbella alba incedena, agmen claudebat. Episcopi, postquam ad medium basilicae pro cassarunt in semicirsalum dispositi ante sacellum sanctissimi «aeramenti, rammum pontificem exspectarunt et una eum eo omne· in genua procubuerunt. Sanctu· pater, parumper ·ilentio precatu·, tres oratione· eantavit: Dans pm *·obit *eb* socrenwnto «te., *Dte* re/apàn· »»«fr»si etc. et Actions· *eottra** etc., quibo· terminatae aunt litaniae. Hi· prOeibu· finiti·, eum rursus instructa eaaet processio, episcopi, sequentibus oarâinalibus et annoto patre, duplici ordine petiverunt chorum pone aram maximam situm, qui ita dispositas erat, ut in habendi· oapellia papalibu· flari consuevit. Ut primum cardinale·, opisoopi et praelati ad suum C quisque locum pervenerunt, nmmui pontifex in throne, iuxta altare ad cornu epistolae posito. consedit, ut cleri obedientiem acciperet. Cardinale·, priuaquam eius annnlum oscularentur et poatquam osculati erant, profonds se ante ipsum inclinabant. Episcopi in primo solii gradu flectebant genu, et pulvino ad psdes sancti patris poaito genibus insistente·, annulnm, quem ille stola sua opertum iis porrigebat, reverenter osculabantur; tum recedente· ramus genu flectebant, et vernus cardinale· assistente· ad dextram et ad sinistram caput inclinabant.

Missae pontificalis, sicut a summo pontifice ad Sanctum Petri celebratur, pulcherrimo· ritus non est huius loci describere ;. satis erit ea breviter commemorare, quae ad ipsam dogmati· deflaitionem pertinent.

Postquam igitur evangeiium tum latin· tum D graece, ut in missi· postifieolibus fleri solet, cantatum Mi (hora tum orat andeeima matutina), eminentissime· cardinali· Maoebi, sacri collegii decanus, admodum provecta aetate, ad solium summi pontificis accessit comitantibus tum utroque decano arehiepisooporam et episcoporum prnaeeatium, tam utroque arehiepisoopo rituum graatfl at armeuioi, ·t sanotisaimo domino latina lingua ^applicavit ia hunc modum:

Sanctissime pater!

„Quod ecclesia catholica ardsntcr exoptat votisque omnibus flagitat, ut sancta· virigiais Mari·· Dei genitricis immaculata conceptio supremo et infallibili aanctitatia tuae indicio, ad laudem, gloriam et venerationem Mariae augendam, definiatur, id ut unctitas tua in hac conceptionis beatissima· virgini· solemnitoto perficiat atque ita omnium vota expleat, nos, sacri cardinalium ooUagii, epiooooporum lotia· orbi· catholici amatamqaa Mallum noarioe. hmaffitar et laetanter sanctitati tuae auppHoaturi venias··. Dignoro igitur, soaetisahM potor, intor sslsmaie iaeraroti sotrifioH ifi hac magna principia •pastillorum basilica inchoati, eorum hoe fimpRsMtac antistitum fidattumquo eeeta, apoatoHoam vooam tuam oxtollor· et dogmaticum 'do immacalst· Mari·· eoaoeptiooe decretam promulgaro, quod et eoelo novum gaudium afferet st mundum univorsum •xultatioa· roplobit*

Ad base saoetissimu· domino· respondit, libenter-μ hanc sacri collegii, episcoporum fideliumqnc sapplieatioeom accipere; prius tamen quam eidem satisfiworot, Spiritum sanctam -invocandam esse, Continuoquo universa adstantium multitudo in gonna procubuit ot mirabili vocum conspirations hymnum Frn» «renter eoscinsre coepit, ita ut amplissima templi spatia alacri symphonia personarent omnium-quo animi moverentur. Post cantatam orationem, summus pontifex ante thronum suum consistens, maximo omnium silentio, firma, clara et distincta voce mysterii immaculatae conceptionis definitionem pronuntiare coepit Cum ad eolemnia illa verba venisset: *Ad dece* et* omamcatem *eirgim* D*iper·*, II. eeeteritet* dmuu eottri I**p Ckri*ti, beatonue epettolom·» Atri et Peek,* ac nsctre .... intime consciit· quam magnam rem ageret commotus summa exspectatione cleri et fidelium, qui oculis in illum intentis, singula oius verba avide excipiebant eum haud dubie etiam mente contemplaretur· supernam illam sedem, ubi angeli gaudium suum cum «lectorum his in terris laetitia sociabant sanctus pater, concusso penitus animo, vocem sibi deficere oculosque oppleri lacrimis sensit. Sed mox, naturam coercens seque ipsum confirmans, valida voce, etsi non sine suo et auditorum motu, inceptam orationem est prosecutus, et. postquam rursus paulisper affectus vehementia tentatu» erat, decreti lectionem, universis gaudio perfusis, absolvit.

Tum cardinalis decanus, denuo procidens ad pedes sancti patris, pro decreto definitionis modo pronuntiato illi gratia· egit rogavitque, ut idem solemn! bulla promulgaret. Rtatimque accesserant protonotarii apostolioi; et promoter fidei, tanquam advocatus consistorial»», petivit a sancto patre, ut solemnis huius actus instrumentum confici iuberet: quod ille ut fieret continuo mandavit.

Haec postrema vix animadverterunt populus st clerus, utpote omnibus in sa cogitatione suavissimo defixia, albi dogmaticam magni privilegii Mariani definitionem audire contigisso. I

Vix autem ultima definitionis verba protulerat commua pontifex, eum tormenta bellica arcis Sancti-Angeli crebris ictibus faustissimum eventum urbi et vidais regionibus nuntiarunt Omnes urbi» eampaaae pulsari coeptae, omnes domus incrodibiM oslsritata ornata·.

Post *It* ed**e **t* sanctus pator hymni Ambrosiani cantam incepit prosecuti sunt alternis cantores capella· papalis «t ohora·; quod canticum, modorum exaltatione quadam ac splondore, suavem atque intimam animorum laetitiam testabatur et celebritati vehit cumulum addidit Sanctus pator, post orationem actionis gratiarum, pontificalem benedictionem populo impertitu eat, st ultimum evangeiium recitavit Tum, tiara ornatus, ia throno suo ocaaistena, coronam auream crebris gemmis distinctam, quam capiti Mariana· imaginis super aram saeolli capituli ad Sanctum Petrum depictae imposituras erat, benedixit. Quam deinde, inspectaatibu epi^dpta et immensa fidelium multitudine, imagini rite Jmposdit

ı CaariakxiM defiaitienis adfnise· niatimabaatar hominum quinquaginta affila: qaaa oeaieotar· vana non exeeffit Baalaaia aaia Saaeii Patri ria ornai ex parta referta état, at aalla retiaquerstur aaameandi fieealtae. Noe quisqaam Romeo aaaiaarat, tantam m bombant ftoqaaatiem ia bariHoa 8oaeti Patri unquam vidisse.

Sommas pontifex «on pria· paraürit apheopia Rom· disooderof qnam iis benovoloattam —■*— gvétimqns aaimum eoran sigaifieosset Itaqao sabbato, die 9 deeembris, corn oos un» com soero collegia ia maga· aala oonsistoriali palatii Vetioaai eoogregassst, pulcherrimam illam habuit aUoeutioaem, quss deinde ia luoem edit· aaac omnibn· notissima eat. Magistri caerimoniarum, aammi pontificis nomine, adstantibus praelati· autheatieum ratalogam cardinalium, patriarcharum, atehiapi·copprum et spiscoporam. qui definitioni adfoeraot, distribnsrant, simulqae -pulchram virginis immaculatae imaginem, ax' typo Sancti Patri probato expressam, et aureum numisma, coins altera para immaculatae virgini· effigie insignita erat, altara hanc inscriptionem praeferebat: Jfariaa ns« ***Mi eaacrpta» Pia* IX*** ponlt/tir «ɳɳɳɳı· «r oan' ria·traises pruritu'· ***Mi oΐΐβüı*** cuds want, *6* sdw ds***ceMrie*** aaao *1854.* Postridie eius diei. summus pontifex, praesentibus plerisque extranei· cardinalibus, episcopis et maxima populi multitudine, basilicam Saneti-Pauli extra muro· consecravit

Pii 1X *eneyciiea* Ineffabili· S *deeeatbri» 1854, de dogmatica defimtioae itamaailalae conceptiori» beata» Mariae tirjitii.*

PIUS EPISCOPUS
servus servorum Dei.

Ad perpetaaa» rei awmonem.

Ineffabilis Deus, cuius viae misericordia et veritas. cuius volunt·· omnipotentia, et coin· sapientia attingit a fine usque ad finem fortiter et djsponit omnia suaviter, cum ab omni aeternitate praeviderit luctuosissimam totius humani generis ruinam ex Adami transgressione derivandam, atque in mysterio a saeculis abscondito primum suae bonitati· opus decreverit par Verbi incarnationem sacramento occultiore complere, nt contra misericors suum propositum homo diabolicae iniquitatis versutia actus in culpam non periret, et quod in primo Adamo casurum erat, in secundo felicius erigeretur, ab initio et ante saecula unigenito filio suo matrem, ex qua caro factu· in beata temporum plenitudine nasceretur, elegit atque ordinavit, tantoque prae creaturis universis est prosequutns amore, ut ia illa una sibi propensissima voluntate complacuerit. Quapropter, illam longe ante lomnes angelico· spiritus cunctosque sanctos coelestium omnium charismatum copia de thesauro divinitati· deprompta ita mirifice cumulavit, ut ipsa ab omni prorsus peccati labe semper libera ac tota pulchra et perfecta eam innocentiae ot sanctitati· 'plenitudinem prae se ferret, qua maior sub Deo nullatenus intelligitur, et quam praeter Deum, nemo assoqui cogitando potest. Et quidem decebat omnino, ut perfectissimae sanctitati» splendoribus semper ornata fulgeret, ac vel ab ipsa originalis qulpae labe plane Immunis amplissimum de antiquo serpente triumphum referret tam venerabilis mater, cui Deus pater unicum filium suum, quem de corde suo aequalem sibi genitum tamquam seipsum diligit, ita dare disposuit, ut naturaliter sssot unus idemque communis Dei patris et Virginis filius, et quem ipee Filius substantialiter facere sibi matrem elegit, et de qua Spiritus saaetaa votait. at operatae «et, ut cou» siporetar etnaseasetar ille, de quo ipse procedit

■Quam originalem angustes Virginis iaaeeentiom eum admirabili aiaadam saaetitate praaealsaqaa Dei matris, dignitate omaiao cebearentem cathobca eo·•Issia, qaaa e sanete semper odoota Spiritu oolemma •et ac finnamoatam varitatis; tamquam doctrinam posnidea· diriaitas acceptam et eoeieatis revelatio·» deposito oomprebeaaam maltipbei oontiaeater ratione splOedidisqae fitetis magis ia dise explicare, proponere ac fovere aoaqoam destitit Hanc enim doctrinam ab aatiqaiaaimia tamporibes vigeatem, ac fideliam animis penitus insitam, et sacrorum antistitam euri· studiisq·· per catholicam orbem mirifice propagandam, ipsa ecclesia lueulentissims significavit, cum eiusdem Virginis coaoeptioaem publico fidelium cultui ae venerationi proponere non dubitavit Quo illustri qaidem facto ipsius virginis conceptionem velati siagntarem, miram et a reliqnogtm hominum primordiis longiyaima secretam et omnino sanctam colendam exhibuit, cum eedssia nonnisi do sanctis dies festo· concelebret Atque idcirco vel ipsissima verba, quibus divine· scripturae de inornate sapientia ioqsuntur «usque sempiternas origines repraesentent, consuevit tum in ecclesiasticis officiis, tum in sacrosancte liturgi· adhibere et ad illius Virginis primordia transferre, quae uno eodemque decreto cnm divinae sapientiae incarnatione faerent praestituta.

Quamvis autem haec omnia penes fideles ubique prope recepta ostendant. quo studio eiusmodi do immaculata Virginis conceptione doctrinam ipsa quoque Romana ecclesia, omnium ecclesiarum mater st magistra, fuerit proeequuta, tamen illustria huius eedeaiao foete digna plano sunt, quae nominatim recenseantar, cnm tante sit eiusdem ecclesiae dignitas atque auctoritas, quanta illi omnino debetur, quae eat catholicae veritatis et unitati· centrum, in qua solum inviolabiliter fnit custodite religio, et ex qua traducem fidei reliquae omnse ecclesiae mutuentur oportet. Itaque eadem Romana ooebsia nihil potins habuit, quam sloquentisaimis quibusque modis immaculatam Virginis conceptionem siusque cultum st doctrinam asserere, tueri, promovere et vindicare. Quod apertissime planissimeque testantur et declarant tot insignia sane acta Romanorum pontificum decessorum nostrorum, quibus in persona apostolorum principis ab ipso Christo domino divinitus fuit commissa suprema cura atque potestas pascendi agnos et oves, confirmandi fratres et universam regendi st gubernandi ecclesiam.

Enirovero praedecessores nostri vehementer gloriati sunt apostolic· sua auctoritate fastum conceptionis in Romana ecclesia instituere ac proprio offinio propriaque misse, quibus praerogativa immunitati· ab haeredltaria labe manifestisaime asserebatur, augere, honestare et cultum isun institutum omui •pe promovere, amplificare sive erogatis indulgentiis, sive facultate tribute civitatibus, provinciis regnisque, ut Deiparam sub titulo Immaculatae Conceptionis patronam sibi deligerent, sive comprobatis sodalitatibus, congregationibus rsligiosisque familiis ad immaculatae conceptionis honorem institutis, sive laudibus eorum pietati delatis, qui monasteria, xenodochia, altaria, templa sab immaculati conoeptus titulo srsxsriut, aut sacramenti religione interposita immaculatam Deiparae conceptionem strenue propugnare spoponderint. Insuper summopere laetati sunt decernere Conceptionis festum ab omni eoelssia esse habendum eodem censu ac numéro, quo festum Nativitatis, idemque Conceptionis festum cum octava ab universa ecclesia celebrandum et ab omnibus inter eo. quae praecepte sont, senete

colendam, m pontificiam eapoOaai i» patriuruhaB noatra Liboriana baailios, dio virgini* Conceptioni· inero quotannis'·*··* p«r*gendan*. Atque exoptantes in fideliam aaintto quotidie «agis fovere bene de immsealat* Deiparae sonseptiono doctrinam eorasqnc pietatem excitaro ad ipen» viagiaem tine labe originali coeeoptam colendam ot venerandam, grnvisi eant quam libontiseimo facnltateu* tribuere, ut in {murotanie litantia et ia ipta mimae praefatione immacalatas eiusdem virginis proclamaretur conceptus, atque adeo lox erodendi ipsa eupplieandi lqge statneretnr. iios porro tantorum praedecessorum vestigiis inhaerentes, non solam quae ab ipsis pientissimo sapiontissimoquo faeraat constituta, probavtaus ot recepimus, verum etiam memores institutionis 8ixti IV proprium de immaculata conceptione officium auctoritate noatra munivimus, illiusqne usum universae ecclesiae laetissimo prorsus animo concernimus.

Quoniam vero quae ad cultum pertinent, intimo plane vinculo cum eiusdem obiocto conserte'eunt, neque rata et fixa manere possunt, si illud anceps sit et in ambiguo versetur, idcirco, deccnsores nostri Romani pontifices omni cura conceptionis cultum amplificantes, illius etiam obieetum ae doctrinam declarare et inculcare impensissime ' studuerunt Etenim clare aparteqne docuere, foetum, agi de 'virginis conceptione, atque uti falsam et'ab soclesise mente alienissimam proscripserunt illorum Opinionem, qui non conceptionem ipsam, -sed sanctificationem ab ecclesia eoli arbitrarentur et affirmarent. Neque mitius eum iis agendum eseb existimarunt, qui ad labefactandam de immaculata virginis eoneeptione doctrinam, excogitato inter primum atque alterum coneeptipnis instans et momentum discrimine, asserebant celebrari quidem eonceptioonem, sed non pro primo instanti atque momento. Ipsi namque praedecessore* nostri suarum partium esse duxerunt et beatissimae virginis conceptionis festum, et conceptionem pro primo instanti tanquam rerum cultu* obieptum omai studio tueri ac propugnare. Hinc decretoria plane verba, quibu* Alexander VII decessor noster sinceram ecclesiae mentem declaravit inquiens: ,8aac vetus est Christi fidelium ergp eiua beatissimam matrem virginem Mariam pietas sentientium, eius animam in primo instanti creationis atque infosionis in corpus fiiisse speciali Dei gratia et privilegio, intuitu meritorum le*u Christi eius, filii, humani genaris redemptoris, a macula peccati originali* ptaeeervatam immanem, atque in hoc sensu sia* conceptionis festivitatem solemurritu colentium et celebrantium.* *

Atque illud in primis solemn* quoque fait iisdem decessoribus, nostri* doctrinam do immaculata Dei matri* conceptione aortam toetamqne omni cura, studio et oontoetioso tueri.' EteniM nOa so-' lum nullatenus passi suat, ip*sm doctrinam quovis modo a quopiam notari.atque traddoi, vera* etiam longe ulterius progreesi, perspicuis doelaratioeCbos iteratisque vicibus edixerant, doctrinam, qua istmscalatam virginis oonepptioaom profitemur, esso suoque merito haberi, eue oeclosiaetico cultu plane consonam, eamquo veterem ae prope univeraalem ot eiusmodi, quam Romana eeolaata sibi fovendam tuendamqne susceperit, atque omnino dignate, quae in sacra ipea liturgi* eolemnibusqae proeibu* usurparetur. Neque hia contenti, ut ipea d* issmaeulato virginis concepta doctrina inviolata persists ret, opinionem baie doctrina* adversam sive publie·, eive privatisa defendi poese severissime prohibuero

1 Alevanfor VU. .meat. *StUMhti» —MiuM* «tasrus, fi dseemhri* Itet.

A eaatqua multiplici velati valuero confectam case voteeruat Quibus repetiti· laculeatiasupisque doehtrstionibus, ne inanes viderentur, adiecers sanottoaom: quae omnino laadatu* praedecessor noster Alexander VII ltis vOrbts est eemplexne:

„No* oossidsrantes, quod sancta Romaaa ecclssi* de intemeratae semper virginis Mariae eoneeptione festam solemnitor celebrat, ot speciale ao proprium super hoe officium olim ordinavit iuxta piam, devotam et laudabilem institutionem, quae a Sixto IV praedecessor· nostro tunc emanavit; volentesque laudabili huic pietati et devotioni et festo *o cultui secundum iljam exhibito, ia ecclesia Romana post ipsius cultus institutionem nunquam immutato. Romanorum pontificum praedecessorum nostrorum exemplp, favere, nec non tueri pietatem et devotionem hanc colendi et celebrandi bcatiasimam virginem, praeveaiehte scilicet Spiritu* sancti' gratia B a peccato originali praeoervatam ; cupientesque in Christi grege unitatem spiritu* in vinculo pacis, sedati* offensionibus et jurgiis amotisque scandalis, conservare: ad praefatorum episcoporum cum ecclesiarum suarum capitulis, ac .Philippi regia eiusqne regnorum oblatam nobis instantiam ao preces, constitutiones-et decreta, *- Romanis pontificibus preedeopssoribop nostris, et praeqipue a Sixto IV. Penio V .et Qregorjo XV edita in favorem sententiae asserentis, animam beatae Mariae virgini* in sui creatione et in corpuq infasiene Spiritu* sancti gratia donatam st * peroato originali praeservitam fuisse, necnon et in favorem .festi et cultus conceptionis eiusdem virgini* Qeiparae, secundum piam istam sententiam, ut praefertur, exhibiti, innovamus, et sub censuris et poenis in eisdem constitutionibus contentis, observari mandamus.

„Et insuper omne* et singulos, qui praefatus C constitutiones seu decreta ita pergent interpretari, ut favorem per illa* dictae sententiae et festo seu cultui secundum illam exhibitum frustrentur, vel qui 'hanc eamdem sententiam, festum seu cultum in disputationem revocare, aut contra ea quoquo modo directe vel indirecte aut quovis praetexta, etiam deflnibilitatis cius examinandae, sive sacram -vripturam, aut sanctos patres, sive doctores glos■andi vel interpretandi, denique alio quovis praetextu ace 'occasione, scripto seu voce loqui, coneionpri, tractaro, disputare, contra ea quidquam determinando, aut asserendo, ve) argumenta contra ea afferendo et insoluta relinquendo, aut alio quovis exoogilabili modo disserondo ausi fuerint: praetor poenas et censura* iiTvoonstitntionibn* Sixti IV contentas, quibus, illo* subiaccre volumus, et per praesente* subiioimus, etiam oonoionandi, publice legendi, seu docendi «t interpretandi facultate, D voce activa et passiva in -quibuscumque electionibus eo ipoo absque ali* declaratione privates esse volumus; nec non ad epnefouandum, publiée legendass, docendum et interpretandum perpetuae inhabilitati* poenas ipso facto incurrbre absque ali* declaratis*·; * quibus poenis nonnisi * nobis ipsis, vsl * seoosssoribe* nostri* Romani* pontificibus absolvi, eat super Hs dispensari possint; noè non eosdem'aliis poenis, nostro et oorumdem Romanorum pontificum successoral nostrorum arbitrio infligendis, pariter subinooro volumus, prout subiioimu· per preerontea, innovante* Pauli V et Gregorii XV superius memoratas constitutione* sive decreta.

«Ao libro·, in quibu praefata sententia; festum, seu cultas secundam illam in dubium revocatur, aat contre e* quomodocumque, ut supra, aliquid scribitur aut legitur, seu locutiones, conciones, tractatu* st disputatione* contra eadem continentur, peed Pauli V supra laudatam decretu» edita, aut

ia poeteraas qaomodoBbet cdeada, prohibasses sab poeab at oenrarir hi indios libror·· prohibilioram contenti·, at ipao fate absqu· alia doelwatieno pro ·xprsese prohibitis habari reloua* et aaaadaaaa*

Oam aatea norant quando atadio hnee do immaculate Doipataa rirgiais oonoaptioas doctrina a speetatissimis religio·» familiis at oolebrioribna thsoJogMs Mndomiis ae praeetantissimie rcr·· diviaaram soicntia doetoribulherit tradita, asserte ac propugnata. Omne· pariter aoraat qnantopero solliciti ftierint sacroram antistite· ral ia ipcis codaaiaatiai· ooaventibos palam pabliceqne profiteri, ·aactiaeimam Deigenitricem virginem Mariam ob praevisa Christi domiat redemptori· merita adequate original· subiaouiscs poooato, tad praaservatam omnino fui··· ab origini· labe, et idcirco sublimiori modo redemptam. Quibo· illud profecto gravimimUm et omnino maximum aoosdit, ipsam quoquo Tridentinam synodum, cum dogmaticum de peooato Originali «daret decretum, quo, iuxta sacrarum scripturarum «aoctorumque patrum ac probatiuimoram conexiorum testimonia, statuit ac definivit omne· homine· oaaci originali culpa' infecto·, tamen solemniter declarasse, non eme suae intentione· in decreto ipso tantaque definitioni· amplitudine comprehendere beatam et immaculatam virginem Dei genitricem Mariam. Hac enim declaratione Tridentini patre·, ipsam beatimimam virginem abr originali labe solutam pro rerum temporumque adiunctis satis innuerunt, atque adeo perspicue significarunt, nihil ex divini· litteris, nihil ex traditione patrnmque auctoritati rite aMrri posse, quod tantae virgini· praerogativae quovis modo refragetur.

«t re quidem vera hanc de immaculata beatissimae Virgin» conceptione doctrinam quotidie magi· graviaaimo ecclesiae sensu, magisterio, studio, scientia ac sapientia tam splendide explicatam, declaratam, confirmatam, et apud omnes catholici orbi· populos ac nationes mirandum in modum propagatam. in ipsa ecclesia semper exstitisse veluti a maioribus acceptam ac revelatae doctrinae charactere insignitam illustria venerandae antiquitatis ecclesiae orientalis et occidentalis monumenta validissime testantur. Chriqti enim ecclesia, sedula depositorum apud ·· dogmatum pustos *et·* vindex, nihil in his unquam permutat, nihil minuit, nihil addit, sed omni industria vetera fideliter sapienterque tractando si qua antiquitus, informata sunt, et patrum fides sevit, ita limare, expolire studet, ut prisca illa coelestis .doctrinae dogmata accipiant evidentiam, lucem, distinctionem, sed retineant plenitudinem, integritatem, proprietatem, ac in suo tantum genere crescant, in eodem scilicet dogmate, eodem sensu eademque sententia.

Equidem patres ecclesiaeque scriptores coelestibus edocti eloquiis nihil antiquius habuere, quam in libris ad explicandas scripturas, vindicanda dogmata erudiendosquc fideles elucubretis, summam Virginis sanctitatem, dignitatem atque ab omni peccati, labe integritatem eiusque praedaram de teterrimo humani generis hoste victoriam multi· mirwque modis certatim praedicare atque efferre. Quapropter, enarrantes verb», quibus Deus praeparatazreaovandis mortahbu· suae pietati· rqmedia inter ipsaj mundi primordia praenuntians, et deceptoris serpentis retudit audaciam, et nostri generis spem mirifioe erexit, inquiens: *„ΙηΗηιαϋαι* ponam *inter te it mulierem, et eemen ttnun ei temeti illitu,"* docaere, divino hoc oraeulo dare apertaque praemonstratuum fuisss misericordem humani generis redemptorem, scilicet unigenitum Dei filium Christum Iceum, ae 4«dgnatam beatissimam eius matrem virgiaem Mariam, ae simul ipsissima· utrius^as OMtra diabolam laiatiritias insigniter expressas. Quocirca, sicut Christas Dei homiaumqae mediator humana assumpta natare delet» quod advanas aoe oret chirographum decreti, illud oram triumphator affixit, aie sanctissima virgo arctissimo et indissolubili 'vinculo eum eo eoaiuncta una, bum illo et per illam sempiternas contra veacaosam serpentem inimicitias exercens, ac de ipoo plenissime triuniphans, illius caput immaculato pede contrivit

Hunc eximium lingularemque virginis triumphum excelleatieaimhmque innocentiam, puritatem, canctitatem eiusque ab omni peccati labe integritatem atque ineffabilem coelestium omnium gratiarum, virtutum ac privilegiorum copiam et magnitudinem iidem patres viderant tum in arca illa Noe, quae divinitus constituta a communi totius mundi naufragio plane aalva et incolumis evasit; tum in scala illa, quam de terra ad coelum usque pertingere vidit lacob, euius gradibus angeli Dei ascendebant et descendebant cuiusque vertici ipse innitebatur Dominus, tum ia rubo illo, quem in Joco sancto Moyses undique ardere sc inter crepitantes ignis flammas non iam -comburi aut jacturam vel minimam pati, sed pulchre virescere ae florescere conspexit, tum in illa inexpugnabili tum a facie inimici, ex qua mille dypei pendent omnisque armatura fortium, tum in horto illo concluso, qui nescit violari neque corrumpi ullip insidiarum fraudibus; tum in corusca illa Dei civitate, cuius fundamenta in montibus sanctis, tum in augustissimo illo Dei templo, quod divinis refulgens splendoribus plenum est gloria Domini, tum in ali» eiusdem generis omnino plurimi·, quibus excelsam Deiparae dignitatem eiusque illibatam innocentiam et nulli unquam naevo obnoxiam sanctitatem insigniter praenuntiatam fuisse patres tradiderunt.

Ad hanc eamdem divinorum munerum veluti summam originalemque virginis, de qua natus eat leaus, integritatem describendam iidem prophetarum adhibentes eloquia, non aliter ipsam augustam virginem concelebrarunt, ac uti columbam mundam et sanctam lerusalem et excelsum Dei thronum et arcum sanctificationis et domum, quam sibi aeterna aedificavit sapientia, et reginam illam, quae deliciis affluens et innixa super dilectum suum ex ore sitissimi prodivit omnino perfecta, speciosa ac penitus cara Deo, et nullo unquam labis naevo maculata. Cum vero ipsi patres ecclesiaeque scriptores animo menteque reputarent, beatissimam virginem ab angelo Gabriele, sublimissimam Dei matris dignitatem ei nuntiante, ipsius Dei nomine et iussu, gratia plenam fuisse nuncupatam, docuerunt, hac singulari ·olemnique salutatione nunquam alias audita, ostendi, Deiparam fuisse omnium divinarum gratiarum sedem omnibusque divini Spiritus charismatibus exornatam, immo eorumdem charismatum infinitum prope thesaurum abyssumque inexhaustam, adeo ut nunquam maledicto obnoxia et una cum filio, perpetuae benedictionis particeps ab Elisabeth divino acta Spiritu audire meruerit: *„Benediqtn tu inter mulieret, et benedietue fructui rentrée tui."*

Hinc non luculenta minus, quam concors eorumdem sententia, ·gloriosissimam virginem, cui fecit magna qui potens est, ea coelestium omnium donorum vi, ea gratiae plenitudine eaque innocentia' emicuisse, qua veluti ineffabile Dei miraculum, immo omnium miraculorum apex ac digna Dei mater exstiterit, et ad Deum ipsum pro ratione creatae naturae, quam proxime accedens, omnibus, qua humanis, qua angelicis praeconiis celsior evaserit. Atque idcirco ad origipalem Dei genitricis innocentiam iustitiamque vindicandam, non eam

■odo eum Heva adhuc virgine, adhne inooceata, adhne icoorrapta, nondnm mortifcria fraudulentissimi serpentis ioridii· daeepta, saepierime ootalernnt, verum etiam mini qnadam verborum s·»»tantiarnaaquo varietate praetulerunt Hero «ais serpenti misera obsequuta ot ab origtaaU *urpidit innocentia, et illius mancipia· evasit, sod beatiesima virgo originale dona· iugitor aagoaa, qain serpenti aureo unquam praebuerit, ilHaa vim potto* tatemqae virtute divinitas accepta Auditae labe* factavit.

Quapropter nunquam eeeearunt Deipara· appellare vel lilium inter spinae, vel terram omnino intactam, virgineam, illibatam, immaculatam, eemper benedictam ot ab omni peccati contagione liberam, ex qua novae formatae eet Adam; rei irreprehensibilem, lucidiseimum amoeninaimumque innocentiae, immortalitati» ac deliciarum paradisum a Deo ipao consitum, et ab omnibus veneno·! serpenti· insidi!· defensum ; vel lignum immarcescibile, quod peccati vermi· nunquam corruperit; vel fontem eemper illimem et Spiritus sancti virtute signatum; vel divinissimum templum, vel immortalitati· thecauram; vel unam *tt* solam non morti· sed vitae filiam, non irae, eed gratiae germen, quod eemper virens, ex corrupta infectaquo radice cingulari Dei providentia praeter statas commnneeque logea effloruerit Sed quasi haec, licet splendidissima, satis non forent, proprii· definitieque sententiis edixerunt, nullam pronaa, cum! de peccati· agitur, habendam eeee quaestionem de «ancta virgine Maria,' cui plue gratiae collatum fuit ad vincendum omni ex-parte peccatum; tum proférai aunt, glorioaissimam virginem fuiebe parentum réparatrice·, posterorum vivifloatrieem, a saeculo electam, ab altieeimo sibi praeparatam, 'a Deo, quando dd serpentem ait, „inimieitias ponam mtar *tt tt* ora/Mrvm," praedio·tam. quae procul dubio venenatum eiusdem serpenti· caput contrivit; ao propter·· affirmarunt, eamdem beatissimam virginem falsae per gratiam ab omni peccati labe integrum no liberum ab omni contagione et corporis et animae et intellectae, ac semper cum Deo conversatam et sempiterno foedere cum illo conianctam, nunquam foiseo in tenebris, sed semper in luce, et idcirco idoneum plane exstitisee Christo habitaculum non pro habitu corporis, sed pro gratia originali. *

Accedunt nobilissima effata, qaiboe de Virginie conceptione loquentea, testati eant, naturam gratia· cessisse ao stetisse tremulam, pergere non sustinentem: nam futurum erat, ut Doi genitrix virgo non antea ex Anna conciperetur, quam gratia fructum ederet; concipi siquidem primogenitam oportebat, ex qua concipiendas esset omnia creaturae primogenitus. Testati sunt carnem Virginis sxAdam sumptam, maculas Adae non admielses, ac propter·· bcatiseimam Virginem tabernaculum esse ab ipoo Deo creatam. Spiritu sancto formatum, et purpureae roveta -operae, .quod novus illo Beeelool auro intextum variumque effinxit, oamdomquo osoo meritoquo celebrari ut iUam, quM proprium Doi opus primum exstiterit, ignitis maligni telis latuerit, et pulchra natura ac labi· proreus omnis noeri·, tamquam aurora nndoquaque rutilans in mundam prodiverit in sua conceptio·· immaculata. Non enim deeebat, ut illud vae electioni» eommUnibos laceaeeretur iniuriis, quoniam phrimum a oeteri· differens, natura communicavit, non culpa, immo prorsus decebat, ut sicut unigenita· in coeli· patrem habuit, quom seraphim tor «anctam extollant, ita matrem haboret in terri», qua· nitor· sanctitatis nunquam caruerit. Atque haec quidem doctrina ·doo maiorum multe· animoequo occupavit, ut tin- , gelaris et ammno mirus pone· iflra invaluerit loquendi mas, quo Deiparam saepissima oempeUaraat immaculatam, omnlque ex parte immaeulatam, innooeeteec et ianoeeatiseimam, UHbotaai et nndoqoaqae illibatam,sanetam et ab omni peccati sorde oMeairaimam, totam puram, totam intemeratam, ao ipeam prope puritati· et innocentiae formam, palehritudine pulchriorum, vsaastate venustiorem, sanetiorem eaaotitate, eolamque eaeetam, parrissimamque anima et corporo, quae eupragroos· eet omnem integritatom et virginitatem, m sola tota foeta domioillum univeisarum gratiarum sanctieaimi Spiritus, et queo, •olo Deo excepto, oxstitit emet» superior, et ipsis Cherubim et Seraphim et' omni exercitu Angelorum Mhr» puirArwr, /Strmariir et aonrifor, cui praedicandae ooeloutos ot terrenae linguae minime «uffisiul Quom ueum ad eanctimimao quoque liturgies monumenta atque eodesiaetice officia eus veluti sponte fuiera traductum, et in illis passim recurrero amplitorque dominari nemo ignorat, cam in illi· Deipara Invocetur et praedicetur velati una incorrupta, pulchritudinis oolumbu, velati rosa semper vigens, et nndeqaaque purissima, et semper immaculata aemperque beata, ac celebretur uti innocentia, quae nunquam fait laesa, ot altera Heva, qaao Emmanaolem peperit.

Nil igitur mirum si de immaculata deiparae Virginia conceptione doctrinam indicio patrum divinis litteris consignatam, tot graviesimis eorumdem testimoniis traditam, tot illutribue voaerandae antiquitati!· moauuymtis exprossam ot celebratam, ac maximo graviesimoque ecclesiae indicio propositam et confirmatam, tanta pietate, religione et amore ipeius ecclesiae pastores populique fidele· quotidie magi· profiteri tint gloriati, ut nihil iisdem dulcius, nihil carius,-quam ferventimimo affectu deiparam Virginem absque labo originali conceptam ubique colero, venerari, invocare et praedicare. Quamobrent, ab antiquis temporibus sacrorum antistitas, ecclesiastici viri, regulare· ordine· ao vel ipei imperatore· et rege· ab hac apostolic· sede enixe efflagitarunt, ut immaculata sanctissimae Dei genitricis conceptio voluti catholicae fidei dogma definiretur. Quae postulatione· hac noetra quoque aetate iterata· fuerunt, ac potissimum felicis recordationi· Gregorio XVI praedecessori nostro ae nobis ipei· oblatae sunt tum ab episcopis, tum a clero saeculari, tum a religiosis familiis, ac summis prinripiboe ot fidelibus populis.

' Nos itaqnb singulari animi nostri gaudio haec omni· probe noscentes ao serio considerantes, vix dam, licet immeriti, arcano divinas provideptiae consilio ad bane oubUmem Petii cathedram evecti, totioe ooeleei·· gabenumula tractanda suscepimus, 'nihil certe antiqui·· habuimus, quam pro sumina noetra vel a tenoris annis erga saaotiseimam Dei goaitrioom virginem Mariam veneratione, pietate ·t affectu aa omnia peragere, quae adhuc in ecplorioe. votis eoee poterant, et beatissimae Virginie honor augeretur eiusque praerogativae uberiori luce niterent Omnem autem maturitatem adhibere volonté·, constituimus peculiarem venerabilium fratrum ·ostrorum sanctae Romanae ecclesiae cardinalium religione, consilio ac divinaram rerum scientia illustrium congregationem, et viros ex clero tam saeculari tum regulari, theologicis disciplinis apprime excultos selegimus, ut ea omnia, quae immaculatam Virgini· conceptionem respiciunt, accuratisaimo perpenderent, propriamque sententiam ad nos deferrent Quamvis autem nobis ex receptis postulationibus de definienda tandem aliquando immaculata Virginie conceptione perspectus esset plurimorum sacrorum antistitum sensus, tamen entfjrclicas litterae die

9 febrnarii mm-1S49 Otiata* data* ad ema·· A vaaambilae fratraa totiaa oathoHci orbis aaororaa aatMto· mmia···, at, adhibiti· ad Daa· praeibas, nobis aoripte otiaai aigaifleaaraat, quae*esset suoraas fidaliam srga issmaonlatam Daiparaa conception··· piste· ao davotio, at quid ipsi praesertim antistito· da haa ipaa definition· feranda santirant, qaidve sxoptsreat, at, quo Sari solsmaias poaaat, supremum nostrnm iadioiam profotramnm

Non modioori aorta solatio sffscti fuimus, abi ·oramdam vaaarabiliam fratnun ad non raaponsa vsnerant Nam iidaat inoredibili quidem ineanditate, laetitia aa atudio nobis rasoribonte· non solum singularem snam, at proprii cuiusque cleri populique fidelia erga immaculatum beatissimae Virginia oonoeptbm pietatem mentemque denuo confirmarunt, varum etiam oommuni velnti veto a nobia expoetuIsrant, ut immaculata ipsius Virginia oonoeptio supremo nostro indicio epafictoritate definiretur. Neo B minori certe interim gaudio perfusi sumus, cum venerabile· fratra· noatro· sanctae Romanae ecclesiae cardinales commemoratae peculiario congregationis et praedicti theologi oonaultorea a nobia electi pari alacritate et atudio, poet examen diligenter adbibitum, hanc de immaculata Deiparae conceptione definitionem a nobia efflagitaverint

Post haec illustribus praedecessorum nostrorum vestigiis inhaerente· ac rite reoteque procedere optante·, indiximu· et habuimus consistorium, in quo venerabile· fratre· nostros sanctae Romanae ecclesiae cardinale· alloquuti sumus, eosque summa animi nostri consolatione audivimus a nobis exposcere, ut dogmaticam de immaculata deiparae Virginis conceptione definitionem emittere vellemus.

Itaque, plurimum in Domino confisi advenisse temporum opportunitatem pro immaculata sanctissimae Dei, genitricis virginis Mariae conceptione de- C finienda, quam divina eloquia, veneranda traditio, perpetuus ecclesiae sensus, singularis catholicorum antistitum ac fidelium conspiratio et insignia praedecessorum nostrorum acta, constitutiones mirifice illustrant atque declarant: rebus omnibus diligentissime perpensis, et assiduis fervidisque ad Deum precibus effusis, minime cunctandum nobis esse consuimus supremo nostro iudioio immaculatam ipsius Virginis conceptjonem sancire, definire atque ita pientissimis catholici orbis desideriis nostraeque in ipsam sanctissimam Virginem pietati satisfacere, ao simul in ipsa unigenitum. filium suum dominum nostrum lesum Christum magis atque magis honorificare, cum in filium redundet quidquid honoris et laudis in matrem impenditur.

Quare, postquam nunquam intermisimus in humilitate et .ieiunio privatas nostras «t publicas ecclesiae preces Deo patri per filium eius o.Terre, D ut Spiritus sancti virtute mentem nostram dirigere et confirmare dignaretur, implorato universae coelestis curise praesidio, et advocato cum gemitibus Paraclito Spiritu, eoque sie.adspirante, ad honorem ·anctae et individuae Trinitatis, ad decus et ornamentum Virginis deiparae, ad exiltationem fidei catholicae et Christianae religionis augmentum, auctoritate domini nostri lesu Christi, beatorum apostolorum Petri et Pauli ac nostra, declaramus, pronuntiamus et definimus, doctrinam, quae tenet, beatissimam virginem Mariam in 'primo instanti sua· Conceptionis fuisse singulari omnipotentia Dei gratia et privilegio, intuitu meritorum Christi lesu salvatoris humani genaris, ab omni originalis culpae labe praaeervatam immanem, esse a Deo revelatam, atque idcirco ab omnibus fidelibus firmiter oon·tanterqus credendam. Quapropter, si qui secus ao a nobis definitum est, quod Deus avertat, praesumpserint corde sentire, ii noverint ae porro sciant, ·e proprio iudiete condemnatos, naufragium cires fidem paeto· esee, ot ab unitate ecclesiae defeeisse, ae praeterea fscto ipso suo ssmot poenis · iure statutis subiioere, si quod corde sentiunt, verbo aut scripto vel alio quovis extero, modo significare ausi fuerint.

Repletum quidem eet giudio os nostram, et lingua nostra exsultatione, atque humillimas maximasque Christo lesu domino nostro agimus et semper agemus gratias, quod singulari suo beneficio nobis, licet immerentibus, concesserit hunc honorem atque hanc gloriam et laudem sanctissimae suae matri offerre et decernere. Certissima vero spe et omni pronus fiducia nitimur fore, ut ipsa beatissima Virgo, qua· tota pulchra et immaculata, .venenosum crudelissimi serpentis caput contrivit et salutem attulit mundo, quaeqne prophetaram apostoiorumque praeconium et honor martyrum omniunfquc sanctorum laetitia et corona, quaeque tutissimum cunctorum periclitantium perfugium et fidissima auxiliatrix, ac totius terrarum .orbis potentissime àpud unigenitum filium suum mediatrix et conciliatrix, ac praeclarissimum ecclesiae sanctae decus et ornamentum firmissimumque praesidium, cunctas semper interemit haeresee, et fideles populos gentesquo a maximis omnis generis calamitatibus eripnit, ac nos ipsos a tot ingruentibus periculis liberavit, velit validissimo.«ao.patrocinia efficere, ut sancta mater catholica ecclesia, cunctis am,otis difficultatibus cunctisque profligatis erroribus, ubicumque gentium, ubicumque locorum quotidie magis vigeat, floreat ac regnet · mgri usque âd mare et a flumine usque ad terminos orbis terrarum, omniquo pace, tranquillitate ac libertate fruatur, ut rei veniam, aegri medelam, pusilli corde robur, afflicti consolationem, periclitantes adiutoriunt obtineant, et omnes errantes, discussa mentis caligine, ad veritatis ac justitiae semitam redeant, ac fiat unum ovile et unus paator.

Audiant haec nostra verba.omne· carissimi catholicae ecclesiae filii, et ardentiori usque pietatis, religionis et amoris studio pergant colere, invocare, exorare peatissimam Dei genitricem Virginem Mariam sine labe originali conceptam, atque ad hanc dulcissimam misericordiae et gratiae matrem in omnibus periculis, angustiis, necessitatibus rebusque dubiis ac trepidis cum omni Mducia confugiant. Nihil enim timendum nihilque desperandum ipsa dpce, ipsa auspice, ipsa propitia, ipsa protegente, quae maternum sane in nos gerens animum, nostraeque salutis negotia tractans, de universo humano genere est sollicita, et coeli terraeque regina a Domino constituta, ac super omne· Angelorum chos sanctorumque ordines exaltata, adstans a dextris unigeniti filii sui domini nostri lesu Christi, maternis 'suis precibus validissime impetrat, et quod quaerit invenit, ac frustrari non potest.

Denique, ut ad universalis ecclesiae notitiam haec nostra de immaculata conceptione beatissimae virginis Mariae 'definitio deducatur,, has apostolicas nostras litteras ad perpetuam; rei memoriam exstare voluimus; mandantes ut haram transumptis, ·pu exemplis etiam impressia, manu alicuius notarii publici subscripti· et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constituta· muniti·, eadem prorsus fides ab omnibus adhibeatqr, quae ipsis praesc itibus adhiberetur, si forent exhibitae vel ostensae.

Nulli ergo hominum liceat paginam hanc nostrae declarationis, pronuntiationi· ac definitionis infringere, vel ei ausu temerario adversari ot contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignatio-

nem omnipotentia Dei ac beatorum Petri et Pkali A apoatotorum eina, ae noverit ineuraaram.

Datam Romae, apud Saaetum Petrum, anno Incarnationi· dominieae milleaimo octingentesimo quinquagesimo quarto. VI idua decembria, anno 18M, pontificatu· nostri anno nono.

ALLOCUTIO PII IX,

habita in consistorio secreto, die 9 decembris 18M.

Venerabiles fratres.

Singulari quadam pertusi laetitia exultamus in Domino, venerabiles fratres, cum vos hodierno die lateri nostro frequentes adstare videamus, quos nostrum gaudium et coronam iure possumus nuncupare. Vos enim pars estis eorum, quibuscum communicamus labores et curas in pascendo humilitati nostrae concredito dominico grege universo, in tutandis iuribit· catholicae religioni· eique noria II adiungendis sectatoribus. qui iustitiae et veritati· Deum in sinceritate fidei colant et veperenfur. Itaque, quod olim 'Christus dominus dixit apostolorum principi *„Tu aliquando conversus confirma fratres* tuo·,*' idipsum nobis. qui in cius locum, licet immerentes. divina benignitate suffecti summus. hac oblata opportunitate praestandum' videtur, ut vobis nimirum, venerabiles fratres, verba ' faciamus, non ut vos aut fommoneamus officii, au; languente· excitemus, quos infiammatos studio novimus divini nominis gloriae propagandae, sed ut tauquam voce ipshis beatissimi Petri, qui vivir vivetque. in successoribus suis, recreati atque erecti, navo veluti robore muniamini, ad quaerendam commissarum ovium salutem, ad ecclesiae causam ifi tanta asperitate temporum animose ac fortiter sustinendam.

Neque vero deliberandum fuit, cuius potissimum adhibeamus patrocinium apud coelestem patrem lu- t' minum, ut. eo adiuvante. alloqui vos fructuose possimus; siquidem cum ea de causa apud nos conveneritis. ut conspirantibus animis studia curasque cOnferremt»<_&jnplificarrdo honori augustae genitricis Dei Mariae, sanctissimam ipsam virginem, sapientiae* sedem ab ecclesia ntincupatam. iteratis precikus obsecravimus, ut impetrare nobis radium velit sapientiae coelestis, qua collustrati ea vobis loquamur. quae et incolumitati et prosperitati ecqjesiae Dei maximopere 'sint profutura. Iam vero ex hac tanquam arce religionis intuentibua^nobis errorum monstra, quae per tktholicum orbem hac difficillima aetate grassantur, nihil opportunius visum est. quum iHa vobis indicare, ut ad eadem debellanda Sir»·* ‹ veratis vostra*, venerabiles fratres, qui custodes praepositi estis et speculatore· domui Israel.

Existerv etiam ^iunc dolendum est impium incredulorum genus, qui omnem, si fieri posset, exterminatum vellent religionis cultum, eisque adnumerandi imprimis sunt clandestinarum societatum gregales, qui nefario inter so foedere conjuncti nullae non adhibent artes, ut quibusque violatis iuribus rem et sacram et publicam perturbent, evertant; in qpos profecto verba illa cadunt divini reparatoris: *.Sos cx patre diabolo* citi-, *et opera patrie* rrstn *vultis faerrr."* 'Hos si excipiamus, fatendum esc praesenti· aetatis homines generatim abhorrere uh mcredulonfm pravitate et inclinationem quamdam animorum'ostendere erga religionem et fidem. Sive enim facinorum ob atrocitatem, quae superiori praesertim saeculo perpe^ata incredulis tnbuenda sunt, quaeque animus meminisse reformidat, sive ob metum seditionum ac tumultuum, qui miserandum in modum convellunt, afflictant natione· et regna, sive denique divini Spiritus opera*, qui spirit ubi vult, ipiminutum esse patet nerditorum numerum* qui incredulitate m iactent et giorieatur; contra vero oommendari audimus interdum vitae ac moram honestatem excitatumqee praeterea novimus ia animis hominum admirationis sensum catholicam erga religionem, quae quidem in omnium incurrit oculoa tamquam lux solis.

Non exiguum hoc est bonum, venerabiles fratres, et quidam quasi ad veritatem progressus, sed tamen multa adhuc sunt, quae a veritate plane assequenda abaterrent homine· et remorantur.

Sunt enimvero pleriqne. qui rebus publicis tractandis praepositi fautores se religionis et adsertores dicant, illam laudibus attollant humanaeque societati quam maxime accommodatam atque utilem praedicent; nihilominus eius moderari disciplinam volunt, sacros ministros regere, sacrorum procurationem attingere, uno verbo civilis intra status limites coercere nituntur ecclesiam eique dominari. quae tamen sui juris eat divinoque consilio nullius imperii terminis contineri debet, sed ad ultimas terras propagari omnesque complecti gentes ac nationes, ut sempiternae illis beatitatis iter designet. expediat. Et proh dolor' dum haec loquimur. venerabiles fratres, in Subalpina ditione proposita lex eat. qua regularia et ecclesiastica instituta de medio tolluntur, et ecclesiae iura plane conculcantur atque, si fieri potest, delentur Sed tamen de re tam grari hoc ipso io loco alias agemus Vtinam vero qui libertati ohsistunt catholicae religionis. agnoscant aliquando, Quantopere publicae rei bono ipsa conducat, quae sua ciik]up civium observanda proponit et inculcat officia ex coelesti quam accepit doctrina; utinam persuadere sibi tandem velint, quod olim Zerwni imperatori scribebat sanctus Felix, praedecessor noster , nihil esse utilius principibus, quam sinep» ecclesiam uti legibus suis, hoc unim illis esse salutare, ut cum de causis Dei agitur, regiam voluntatem sacerdotibus t'hnsti studeant subdere, non praeferre.-

Sunt praeterea, venerabiles fratres, viri quidam eruditione praestantes, qui religionem munus osse fatentur longe praestantissimum a Deo hominibus datum, humanam nihilominus rationem tanto habent in pretio, tantopere extollunt, ut ve) ipsi religioni tequiparaiidam stultissime pxtent Hinc ex. vana ipsorum opinione, theologicae disciplinae perinde ac philoaophicae tractandae sunt , cum tamen illae fidei dogmatibus innitantur, quibus nihil firmius, nihil stabilius, istae vero humana explicentur atque ii.'n strentur ratione, qua nihil incertius, utpote quae varia est pro *inceniorum '«rietate* innumensque fallafiis et praestigiis obnoxia* Ita quidem reiecta ecclesiae auctoritate, ^difficillimis quibusque reconditisqpe quaestioXjbq^ latissimus patuit csnipu*. ratioque humapa infirmis suis confisa viribus. hc< n tius excurrens turpissimos in errores lapsa est. quos hic referre nec vacat nec lubet, quippe jobi* probe cognito· atque explorato·, quique in rehgr onis et civilis rei detrimentum illudque maximum redundarunt. Quamobrem. istis hominibus, qui plus aequo vires efferunt humanae rationis, ostendere oportet, plane id esae contrarium verissimae illi sententiae doctori· gentium : *„Si*$his putet se aliquid estf)* cum *nihil trit, ipoe se seducit."* Demonstrandum illis est. quantae ait arrogantiae pervestigare mysUeria. quae revelare nobis dtgnatus est clementisaimus Deus, eademque «tsequ^complectique audere humanae mentis imbecillitate et angustiis, cum longisaime ea vires excedant nbatei intellectus, qui ex apostoli eltisdem dicau capHcandus est in obsequium fidei.

Atque hujusmodi humanae rationis sectatores, seu cultores potius, qui eam ïibi certam veluti

magistram proponant eiusque dicta fausta tibi omnia pollicentur, obliti certe su^t quam grave et acerbum ex culpa primi parenti· inflictum ait volnu· bamanae naturae, quippe quod et offusae tenebrae menti, et prona effeeta ad malum voluntas. Hinc celeberrimi ex antiquissima aetate philosophi quamvis multa praeclara scripserint, doctrinas tamen •ua» gravissimi· erroribus contaminarunt; hinc assiduum illud certamen quod in nobis experimur, de quo loquitur apostolus: sentio in membris meis legem repugnantem legi menti· meae. Nunc quando ex originis labe in universos Adami postero· propagata, extenuatum esse constet rationis lumen. et ex pristino iustitiao atque innocentiae statu miserrime deciderit humanum genus, ecquis satia ease rationem durat ad assequendam veritatem? ecquis in tantis periculis atque in tanta virium infirmitate, ne labatur vt corruat, necessaria «ibi neget ad salutem rvligiorn* divinae et gratiae coelestis auxjlia* quae quidem auxilia benignissime iis largitur Deus, qui humili prece eadem flagitent, cum scriptum sit Deu* *mprrbin mittit. h*nirttbu$* ou/rtN *dat gratiam."* Idcirco, conversus olim ad pàtreni. Christus dominus altissima veritatum arcana patefacta haud esse affirmavit prudentibus et sapientibus hums saeculi, qui ingenio doctrinaque sua superbiunt, et praestare negant obsequium fidei, sed vere humilibus ac simplicibus hominibus, qui fidei divinae oraculo nituntur et conquiescunt Salutare hoc documentum eorum animis inculcetis oportet, qui humanae rationis rirn usque adeo exaggerant, illius ut ope mysteria ipsa scrutari audeant atque explicaro, quo nihil ineptius, nihil insanius Revocare illos contendite a tanta mentiperversitate, exponentes nimirum nihil ease praestabilius a providentia Dei concessum hominibus. quam fidei .ivinae auctoritatem, hanc nohis esse quasi facem in tenebris, hanc ducem quam sequamur ad viuni, hanc necessariam prorsus esae ad salutem, utpotc quod *„nin^ fuit impotiilibile f?t pla*rer* *Deo";* et *,.q"i *tm crrdtd«rit,* coad/MiNahifwr4*.

Errorem alterum nec minus exitiosum aliquas catholici otbis partes occupasse non sine moerôre novimus, animisque insedisse plerumque catholicorum. qui bene sperandum de aeterna Hlorum omnium salute putant, qui in vehi Christi ecclesia nequaquam versantur. Idcirco, percontari saepenumero soient, quaenam futura post obitum sit eorum sors et conditio, qui catholicae fidei minime addicti sunt, vsnissimisque adductis rationibus responsum praestolantur, quod pravae huiç sententiae suffragetur Absit, venerabiles fratre·, ut misericordiae divnae. quae infinita eat. terminos audeamus apponere; absit ut perscrutari velimus arcanaconailia et iudicia Dei. quae sunt abyssus irrita, nec humana «queunt cogitatione penetrari. Quod vero apostolici nostri muneris est. episcopalem vestram et sollicitudinem et vigilantiam excitatam volumus, ut. quantum potestis contendere, opinionem illam impiam aeque ac funestam ab hominum mente propulsetis. nimirum quavis* in religione reperiri posse aeternae salutis viam. Ea qua praestatis solertia ac doctrina, demonstretis comnrissie curae vestrae populi· miserationi ac iustitiae divinae dogmata catholicae fidei neutiquam adversari Tenendum quidem ex fide eat extra apostolicam Romanam ecclesiam salvum fieri neminem posse, hanc esse unicam salutis arcam, hanc qui non fuerit ingressus, diluvio periturum; 'sed tamen pro certo pariter habendum est, qui verae religionis ignorantia laborent, si ea sit invincibilis, nulla ipso· obstringi huiuace rei culpa ante oculos Domini. Nunc vero, quis tantum «oi arroget, ut hujusmodi ignorantiae

designare limita· queat iuxta populorum, regionum, ingeniorum alianimque rerum tam multarum rationem ac varietatem? Enimvero cum solati corporei· hisce vinculis, videbimus Deam ei'cutt^rat. inteiligemus profecto quam arcto puldiroque nexu miseratio ae justitia divina copulentur; quamdiu vero in terris versatuur mortali hac gravati mole quae hebetat animam, firmissime teneamus ex catholica doctrina unum Deum esae, unam fidem, unum baptisma; ulterius inquirerrao progredi nefas eat. Caeterum. prout caritatis ratio postulqt. assiduas fundamus prece·, ut omne· quaquaverfiS*'' gentes ad (Aristum convertantur, communique hox minum saluti pro viribus insoniamus; neque enim abbreviate est manus Domini, gratiaeque coelestidona nequaquam illis defutura sunt, qui hac luce recreari sincero animo velint et postulent Huiusmodi veritates defigendae altissime sunt fidelium mentibus, ne falsis corrumpi qiiqpnt doctrinis eo spectantibus, ut religionis foveant indifferentiam, quam ad exitium animarum serpere latius videmus ac roboran.

Praecipuos contra errores hactenus expositos, quibus maxime hoc tempore* oppugnatur ecclesia, vestram opponite, venerabiles fratres, et virtutem et constantiam, ad eosque profligandos .planeque delendos habeatis ecclesiasticos viros necesse est laboris socios et adiutorea. Immortaliter quidem gaudemus catholicum clerum nihil praetermittere, nihil molestiarum defugere, ut officio suo ac muneri cumulate satisfaciat: atque adeo non asperitate et longitudine itineris, non ullo incommodorum metu retardari, quominus regiones pertingat terrarum marieque tractu disiunctitsimaa. ut efferatas ibi gentes ad humanitatem et Christianae legi· disciplinam salubriter instituat, gaudemus pariter clerum ip«utt> in teterritnae luis calamitate, quae tot oppida, tot frequentissimaa urbes funestavit, adeo alacriter obivisse quaelibet cantati· officia, ut vitam profundere ad salutem proximorum pulchrum sibi ac decorum existimaverit Quo sane argumento magis constabit, catholica in ecclesia, quae unice vera eat, inextinctum ardere pulcherrimum caritati· ignem, quem Christus venit mittere in terram ut accendatur Vidimus enim religiosas mulieres in adiutandis aegris cum clero certasse, neque mortis sdspectu fuisse deterritas, quam pleraequc constantissime oppetiverunt cuius inusitatae fortitudinis exemplo illi ipsi obstupefacti admiratione sunt, qui a catholica fide dissentiunt.

Est hoc nobis iure laetandum, venerabiles fratres, verumtamen illud ad animi nostri curam grave et acerbum, quibusdam in locis non deeaqe ex clero aliquos, qui non semotipsos exhibeant in ommbu· ut ministros Christi et dispensatores mysteriorum Dei. Hinc deest ohristiano populo divini verbi pabulum. unde nutriatur a<| vitam, hinc infrequens sacramentorum usus, quibus tanta vis inest ad Dei gratiam vel conciliandam vel retinendam. Monendi hi quidem sunt, venerabiles fratres, ac vejumentius excitandi, ut sacri ministerii partes recte ac fidtv liter explendas curent; docendi «unt quam gravi se culpa 'obstringant, qui. messi* multa cum sit. laborare detrectent in agro Domini. Hortandi sunt, ut quanta ait divinae hostiae virtus ad propitiandum Deum at flagitiorum poenas avertendas, frequenter explicent fidelibus, ot iidem salutari faisaae sacrificio religiose adesse, uberesque ex illo fructus percipere studeant. Sane quidem promptiores fiJpubi fideles essent ad pietatis actus exercendos, si vebemej^iom haberent a clero et incitamenta et praesidia. Videtis hinc, venerabiles fratre·, ad comparando· idoneos ministro· Christi quanta ait se-

micariorum neoeaaitaa at opportaaitaa; ia qaibua moderandi· non oivili· poteatntia, aed epteeoporum .dumtaxat veraari debat earn et induatria. CM-leetoa ibi iovenM in «pem religion!· laoereaceataa ad pietatem dootrinamque aedule informeti·, nt duplici quaei inatneti gladio, boni olim uiUita· eaaa queant ad praoliaada praelia Domini. Tara ia theologici·, tum vero in philoeopbiei· etiam diaci-plinia probatae fidei aoriptoraa eiadem propoaatia, ne qaa imbuantur opinione catholicae doctrinae minui conaentanaa.

Ita quidem eceleaiae bono et. incremento oon-■uitum per vo» erit, venerabile· fratre·. Quo vero ■uaceptae pro eoclecia curae aecundiaaimoa habeant exitu·, nomma exitet concordia opu» eat oonaea-·uaque animorum, longeque diacidia quaelibet pro-hibeantur, quae aolvunt caritati· vinculum, quaeque fovere inlet vaferrimua noatri generi· inimicu· ut-pote aibi ad nocendum opportuniaaima. Bepoteodum memoria eat vetare· illo· catholicae* fidei propug-natore· de pertinaciaaimi· haereaibna retuliaae vic-toriam. cum acilicet una aecum et cum apoatolica ·ede tanquam cum duce tuo coniuncti milite·, firmo animo ereetoque in certamen doacendiaaent

Haec rant, quae aignificanda robi· duximtul venerabile· fratre·, in hac cura at aollicitudine rati· apoatolico miniaterio faciendi, quod divina dementia et bonitate impoaitum eat infirmitati noatrae. Eri-gimur primam ac recreamur ape coelaati· auxilii, deinde ab explqrato veatro religioni· ·ac pietati· ·tudio non mediocre nobia pollicemur in tanti· rerup diffleultatibua adiumentum. Aderit eceleaiae ■qaaf Deu·, aderit communibua voti· noatri·, aderit praeaertim ai oratrix pro nobia accedat virgo aanc-tiaaima Dei parena Maria, cuiua immunitatem ab originali* noxae macula, vobi· magno cum noatro gaudio adatantibua et plaudeptibu·, divino «diuvante C ·piritu pronuntiavimu·. Eximium aene privilegium, quod Dei matrem plue decebat, in communi noatri generi· exitio, «oapitem atque incolqmem evMirae. Atque buiua privilegii amplitudo plurimum quidem valitura eat ad eoa refellendo·, qui deteriorem factam erae inficiantur ex prm r.era culpa fiominum naturam vireeque amplificant ·tionia ad naguduna vel minuendum revelatae iuligioni· beneficium. Faxit tandem Virgo beatiaaima, quae interemit ac perdidit univeraaa haereaea, ui hic etiam evellatur ·tirpitua aa deleatur rationaliami error pernicioeiaai-mua, qui^hhc miaerrima aetate non· civilem modo ·ocietatem, aed vero etiam tantopere antigit et' vexat eocleaiam.

Reliquum nunc eat, venerabile· fratre·, nt, quanto animi noatri aolatio aumiha vo· alacritate ex dib-·itia etiam terri· properaaae oonapeximua ad' apo-·tolicam hanc aedem, propugnaculum fidei, magi- D atram veritati·, catholicae unitati· firmamentum, tanto perinde amoria.atudio, anteaquam aede· répé-tât!· vevtraa, omnia vobi· precemUr fanat·, felici-·c aklutari*. Arbiter ille omnium rerum et bono-rum auctor Deoa det vobi· apiritum aapientia· et iptellbctua, ut probibeatia ab ovium pernici· ubique latente· inaidia·, ac quidquid ad commoditatem · vMtrarum ecdeaiarum vel auacepietM iam, vel «ritia ·uacepturi, id praepotenti numine ano bona·'pro-pitiuaqu· confirme^ pennimi· autem rentra* curae fidelibua det illam mentem, ut abatrahore m nun-quam velint · paatoria latore, aed vocem ipai·· ·udiant, quoquo ipae velit, aocarranL Adiait vobi· Virgin .aanctiaaima ab origine immaculata; ait 'ipaa vobi· in dubii· rebaa fidele ooaailium, in anguettie levamen, in adveraia auxilium. Ad extMWta, de-vante· manna nqetraa -in coelum, voMa gragique vaatro ex intimo eerdia affeetu banedioiatua. Bit puero apoatolieae huiua beoedietioaia num tam-quam pigaaa oeetiaauaam caritati· erga v m noatrua, ·it exploratiaaiaaam tamquam ornea boatiaaiaaao vitae ac eempitaraae, quam vobi· gregique raatro et optamu et poeoimu a aapremo animarum pal-ator· Chriato lera, eai eam Patre et «ancto Spiritu ait et honor et lea· et gratiarum actio per oaraom aeternitatem. ,

CATALOGU8 ANTISTITUM

put dqdata'om ιομμομ Mo· conOrpito··· ad/tearwtt.

BnUaeattaBlml et reveraafilaalaü trahi aaaetaa ecdaata· ■emaaM cardinal·· «rfilab «plaeapenim t

Vincentia· Macchi, «acri collegii decanu·, «pia-oopu· Oiticnii· et Veliternua.

Maria· Mattei, epiacopua Portuenaia et Sanctae-Bufinae.

Conatantinua Patrixi, epiacopua Albanenaia.

Aloyaiu· Amat, epiacopu· Praeneatinua.

Gabriel Ferretti, epiacopua Sabinenaia.

Antonine Maria Cagiano de Aievedo, epiacopua Tuaculanua.

Ordiala preabyterarum ▮ /

Iacobua Philippua Franqoai, titula· Sanctae Mariae in Aracoeli.

Benbdiotua Barberini, tituli Sanctae Mariae tram Tiberim.

Hugo Petroa Spinola, tituli Sancti Martini ad Monte·.

Adrianna Fieachi. tituli Suctae Mariae de Victoria, i .

Ambroain· Bianchi, tituli Sanctorum Andreae ·t Gregorii in Monte Coelio.

Gabriel della Genga Sermattci, tituli Sancti Hieronymi IByricorum.

Clariaaimu· Falconieri. tituli Sancti Marcelli. archiepiacopua Ravennatemia.

Antonio· Toeti, tituli Sancti Petri in Monte aureo.

Philippua de Angeli·, tituli Sancti Bernardi ad Therm··, archiepiacopua Firmanua.

Engelbertua Sterckx, tituli Sancti Bartholomaei in Inania, archiepiacopua Mecblinienaia.

Caapar Bernardua Pianetti, tituli Sancti Sixti. epiacopu· Viterbienaia.

Aloyaiu· Vannicelli-Caaoni, tituli Sanctae Praxe-dia, archiepiacopua Ferrarienaia.

Ludovicua Altieri, tituli Sanctae Mariae in Porticu.

Ludovicua Iacobua de Donald, tituli Sanctiaaimae Trinitati· in Monte Pincio, archiepiacopua Lugdu-, nentia.

Fridericua de Schwaraenberg, tituli Sancti Augu-·tini, archiepiacopua Pragènaia.

. Coam·· Cor»i, tituli Sanctorum Ioanni· et Pauli. archiepiaco|hu Piaanenaia.

Fabiua Maria Aaquini, tituli Sancti Stephani in Monte CooDo.

Nicola·· CJdrélli Paraoeiani, tituli Sancti Petri ad Vincada.

Dominico· Canta di Traotto, tituli Sanctae Mariae Angelorum, arohiepiaoopua Beneventano·.

Laurentina Simonetti, tituli Sancti Laurentii in Paaiapern·.

Inoobna .Piccolomini, tituli Sancti Marci. 4

Guillelmu· Henrico· de Carvalho, tituli Sanctae Maria· aupra Minervam, patriarcha Liabonenaia.

Xyatua Riario-Sforaa, titqti. Sanctae Sabinae, archiepiacopua Neapolitanua.

Caiotanoa Baloffi, tituli Sanctorum Marcellini et Patri, epiacopu Imolenaia.

-IoanoM Ioa. Bonael-y-Orbe, tituli Sanctae Ma-riae de Pboe, arehiepiaeepu Toletauua.

laoobos Mari· Malbiee, titaH Eaaeti ÎJylveatri ia Capita, areMeptoeepM Bisontines.

ΩIₒₒμμ Gooasat, titaH flaacti Callixti, arobi-apiecopu Rbemeam·.,

Nieolaaa Wieeman, titaH 8aaetao Padaatiaaaa, arehiepiseopo· 'ÿFestmoaaaterieaeia.

loeephoa Ou•en·», titaH Banctao Maria* in Transpontine, arebiepiseopn· Capoaaus.

loeephns Peoci, tituli Sanctae Balbinae, apiaoepna Eugubinos.

Dominica· Lueeiardi, tituli Sanati Clamanti», epineopus Sonogallienais.

Hieronymus d'Andrea, tituli Sancta·' Agnetia.

Caroloa Moriehrai, tituli Sancti Onuphrii, epi··oopus Aeeigna⁄

loapartaSranelli, tituli Sanatae Caeciliae trana Tiberim.

loknnac 8eitov«ky, tituli Sanctae Crucia in Iere■alem, arcbiepiacopu· Strigoniensi·.

Instas Recanati, tituli Sanctorum XII apostolorum.

loaehim Peooi, tituli Sancti Chriaogoni, arehiepiacopus episcopus Perusinus.

Qcdlob dlaeaaarumi

Thoma· Riario-Sforaa, diacono· Sanctae Mprlaa in Via lata.

Ludovico· Gaxsoli, «diacono· Sancti Euetachii.

loaephu* Ugolini, diacono· Sancti Adriani.

loanoea Serafini, diacono· Sanctae Mariae in Coamadio.

Petrue Marini, diacono· Sancti Nicolai in Careere.

loeephaa Bofondi. diacono· Sancta· Caeaarei.

Iacobn· Antonelli, diacono· Sancta· Agathae ad Suburram.

Roberta· Roberti, diacono· Sanctae Mariae in Domnica.

Dominico· Savelli, diaconus Sanctae Mariae ia Aquiro.

Prosper Cate^ini, dipeonu· Sanctae Mariae 'd· Scala.

Vincentia· Santucci, diacono· Sanctae Mariae ad Martyre·.

IUoitrimiml at reveraodimimi patriarcha·, arehlapiaeapl -t apleaaplt

Patriarabat

Paula· Auguataa Foacolo, patriarcha Alexandrino·.

Arehlepiaeeplt

Aloyaiu· Maria Cardelli, nrohiepiMopu» Acrid*n«i« in partibo».

Ferdinendu· Minucci, arehlepiaoopn· Florentino·.

Aloy*iu* Frenaoni, archiepiacopo· Tpurinenaia.

Lodovicu· Teoli, archiepiacopo· Athenarum.

loaephu· Veapignani, archiapiacopua epiacopo· D Urbevétann·.

loannea Mac-Hale, arohiepiaoopu· Tuamenai·.

Stephana· Milair, arcbiepiacopu· IrenopoHtanu· ritu· graeci.

Ludovico· Martini, archiepiacopo· Cirrenenai· in partibu·.

Franciacu· Picbi, archiepiscopo· Heliopolitanu· in partibo·.

loanne· Folding, arcbiepiacopu· Sydneyen«i·.

Emmanuel Marongiu, arcbiepiacopua Calaritanua.

FranciMiu Cometti, archiepiaeopu· Nicomedienai· in partibo·.

Antonio· Maria Antonucci, archiepiacopo· Aneouita^ua.

Francisco· Gantilini, arebiepweopu· Tyaneuma in partibu·.

Leo Prtyataaki, arohwpisoopa· Gnauanai· et ■Poauanienai·.

Miabaci Manse, arehiepioesp·· Tbaatiaua.

Alexander Macieti, arabiepieeopaa Coloesenaia.

Alexander Aainaai da Saaaareano, arebiepieoopn· Epbeaiaenai· in partibm»,

Alexander Aageleai, arebiepbeepaa Urbinataaaia.

Carols· de Retoeeb, arehiepisoopu· ^Meaeeenaia et Frisiaganaio.

Bartholomaeo· Romilii, arehiepiseepa· Mediolaneaaia.

Felyeiasimo· Salvini, arebiepiaoepua CaaMrineaaia.

Petrae Maria Darebaeles, arehiepmeopa· Aqoaoaia.

Bduardue Harms·, arcbiepiacopua Siraoeneia, armenici ritu·.

Andreae Cbarvaa, arebiepieeopa· lennenms.

Maria Dominicae Sibour, arahiepiacopn· Pari·ieneio.

loaephas Maria .Debelay, arcbiepiacopua Ave-M nioneaeia.

Inline Arrigoni, arcbiepmcppua Lucanae.

Paolue Cullea, arohiepiaoopu· Dublinenaia.

loannea Haghaa, arebiepieeopa· Neo-Eboraoenais.

Antonia· Blanc, arehiepiaoopn· Novae Aurelia·.

Antonina Ligi-Bosai, arebiepweopu· Iconieasi· in partibus.

Stepban·· Scerra, arcbiepiacopua Ancyranus in partibus.

Francisco· Kenrick.arehiepiscopu· Baltimorensis.

Michael Garcia, arcbiepiacopu· Compoatellann·.

Caietann· Bedini, arohiepiacopna Thebarum in partibo».

Guillelmu» Walab, archiepiseopu· Halifaxiensi».

loeepho· Dixon, arcbiepiacopua Armacanu·.

Franciscos Coculla, arohiepiacopna' Naxiensia.

loannea Zwyeen,. archiepiacopo· Ultraiectenaia.

loaephu· Othmeroa de Rattacher, arehiepiaoopu» O Viennenaia.

Vincentiua Taglialatela, arcbiepiacopu· Siponti no».

loannea Bapt. Arnaldi, arcbiepiacopu· Spolotanua.

Bplmpli

Nicolan· Imudiaio, epiacopo· PolioMtreneis.

loannee Folicaldi, episcopus Ferentino·

Franciacu· Barsellotri, episcopo· Soanenai· et Pitilianenai·.

Eugenia· Masenod. epiacopua Masailienua,

loannea Briggs, epiacopua Beverieoenai·.

Petrus BoMgtti. episcopus Burgi Sancti Domnini.

Guillelmu· Silani Aretini, episcopus iam Tarracinensi·.

Gaspar Labis, epiacopua Tornacenai·.

Nicolau· Deheaaelle, epiacopua Namurcensia.

Ignatius Bourget, episcopus Marianopolitanus.

Franciacu· Bruni, epiacopua Ugentinoa.

Caietanns Benagiia, epiacopo· Laudenai·.

loaephu» Maria Castellani, episcopo· Porphyrien·i· in partibus.

Petrus Raffaeli, episcopus Regiensis.

Ludovicos Beai, episcopus Canopensia in partibus.

Guillelmu» Vereing, epiacopua Northaatonienaie.

Petrus Maria Chatrouaee. apbcopua Valentinenaia.

Georgica 8tahl. apieoopoa Herbipolanai·.

Carolus Gigli, epiacofus Tiburtinus,

Iacobus Foratti, epiacopua Clodienais.

Franciacu· Vibert, epiacopo· Maurianaaia.

Bonifaciu· Caiani, epieoopua Callienais et Pergulanu·.

loeepbua Maria Galligari, apiacopu· Narniensia.

Fcrdinandu· Girardi, eppeopus Soaasanne.

Eléonores Aronne, episcopo· Montia-Alti.

Aloysius Rendu, episcopus Anpacienai·.

Vinceetina Tissaai, opmoepn· iam lateraautenai·.

Carol» Mao-Nally, apiaeop·· OlofhqyieMia.
Miobaol O'Connor, aptaoop» Pittaburgewi·.
Atoyai» Landi-Vittori, apiaoop» iarieianaii,*,
loannaa Donay, .apiseopu Maatia-AlbaUL
loanne· Bapt. Roeaai, epiaoop» Aerithremtia in partibu.
Petr» loaephua De Preux, epiaoop» Soduneuai·.
I Boeaventera Ataaaaio, epiaoopu Liparenaia.
Caietanu Carietti, «piaoopu Rutinu
Bernard» Tirabaaei, apiaoop» Faroatiau.
loannu Oneeimu Loquet, apiaoop» EMboaenaia in partibu.
Urbanu· Bagdanovieh, epiacopua Europenai· ia partibu·, adminiatrator Boopienaia.
loanne· Bapt Pellei, opiaeopoa Aquaependoaaia.
Btephanu* Marilley, epiacopu Lanaannonaia et Genevenaia.
Petrua Panloa Traoohi, epiaoopu» Anagnin».
Felix Cantimorri, epieoopaa Parmenaia.
Victoria» de Morlhon, epiacopu Aaieieuia.
loaneea Timon, epiaoopaa Boffelenaia.
loaepb» Novella, epiaoopu· Patarenaie in partibu·, ooadiutor vioarii apoatoliei Huouangenaix
Aloyaiua Ricci, epiaoopu· Bignenua.
loanne· Derry, epiaoopu· Clonfertenaia.
Camilla· Bialeti, epiaoopu· Cometanua et Centumcellarum.
Amedeua Zengari, epiaoopu· Maceratenaia et Toientinua.
Franciao» Agoatini, epiaoopu· Nucerinua.
Franciacua Gandolft, epiaoopu· Antipatreaaia in partibu·.
loanne· Bapt. Malou, epiaoopu· Brugenaia.
Ludovic» de Salini·,' epiaoopu· Ambianenu·.
lanuariu» Aociardi, epiacopua Anglonenaia et Tunienai·.
loaephua Singlau, epiacopua- Burgi Sancti Be- C pulcri.
Timothe» Murphy, epiaoopu· Cloynenaia.
Antoniua Felix Dupanlonp, epiaoop» Aureliane»!·.
IPaul» Bertoloasi, epiaoopu· lloinenaia.
loanne· van Genk, epiaoop» Adraaenaia in partibu·, coadiutor archiepiacopi Ultraieotenaia.
Gaillelm» Emmanuel de Ketteler, epiacop» Moguntin»..

Raphael Baehotoni, epiocopu Naraiau
Hieronymo· Veneri, epieeepaa Brixieuia '·
laliantta Deaprea, epiaoop» Sencti-Dionynii et Madaguaur.---
Raphael Boeei, epiacopu Alatrinu.·
Salvator Valeatiai, epiaoopea Amerinu.
Raphael Fomguo, epiaoopaa Bovonua.
Ludovic» Pall da Pare, epiaoopaa Bleooaaia.
Thoama Grant, opteeopaa Southwaroenaia. ,
Matthiu Maegaoci, epiaoopaa CivitatieCaatollanao.
Caietanu Brinoiotti, epiaoopu Balneorogienüo.
loaanea Newman, epieoopaa Philadelphienaia.
loannu Bapt. Lyoanet epboopu 8anoti-Flori.
Eugeaiu Rognanlt, epiaoopaa Carnutenaia.
. Michael Capote, epiaoopaa Oppiqeaaia.
Ferdinand» Do-la-Puenta, epiaoopaa Salamaatinu
loaephu Cardon·, epiapopua Caryatenaia in pér- it tibua.
Marianne Falcinelli, epiacopua Forolivieuia.
Aloyaiat Filippi, epiaoopu· Aqailanus.
laoobua Maria Ginoulhiao, epiacopua Gratianopolitanua.
Vitalia Tinnarohe, epiaoopu· Adraaenaia.
Richard» Roakell, epiaoopu· Nottinghamenaia.
Alexander Goa^epiaoop» Gerrcnaia in partibu·, ooadiutor epiaoopi Liverpolitani.
Aemygdi» Foachiùi, epiaoopu· Civitati· Plebi·.
Henrioua Fdrater, epiacopu· Vratiaiavienaia.
Nicole» Bedini, epiaoopu· Terracinemi·.
Franciac» di Apuxao, epiacopu· Anaataaianopolitanw.
Benedictu· Riocabona, epiaoopu· Veronensi·.
Aloyai» Iona, epiaoopu· Monti· Faliaci.
Aloyaiua Zannini, epiacop» Verulan»
Michael Adinolfi, epiacopua Nuaeanua.
Franciacua Alli-Maccarani. epiacop» Sancti-Miniati.
Felician» Barbacci. epiacopua Cortonenaia.
loannea Amatua de Veaina, epiacopua Agennenaia.
Goaualdua Vitali, epiacopua Agathopolitanua.
Petr» Vrancken, epiacop» Colophonienaia in partibu·, vieari» apoatolic» Batavienaia.
loann» Bapt. Bouvier, epiaoopaa Cenomanenaia.
loaephua Serra, epiaoop» Daulienaia in partibua, administrator apoatolic» Perthenais.

STATUTA DIOECESIS BRUGENSIS

1854.

Statuta dioeoeaia Brugenai· in Belgio, edita anno 1854, aub loanne Baptieta Malou, epieoopo Brugenai.

Exatant conatitutionea lynodalea ia opere oui titulua: ,!

Statuta dioeeeeia Brugenai·, diligonter rooognita, emendata et denuo édita jueeu illuatriaaiad m roverendiMimi domini Joannia-Baptistao Malou, epiaeopi Brugenma XIX. *[intijtu.]* Brugia, typia Vaahee-Wante, opine. Brugen. typog., 1854.

Iu-13·, XXIV-188 p. — N.vara, dvtobd; Rome, Vittorio Emanuel·.

P. IV».Vin, mentio habetur eequoutium aynodorum die 13 februarii 1571, aynod» dioooaana, ■ub Remigio Driutio, epiaoopo Brugenai; die 16 iunii 1699, congregatio decanorum dioeoeaia Brugenai·, ·ub Gulielmo de Baaeery, epiooopo Brugenai; die 30 decembri· 1765, eadem congregatio aub loanne Roberto Calmo, epiaoopo Brugenu; die 31 maii 1577, aynodu dioooaana Tprenaia, aub Murtino Rittovio, epiaoOpo Ypreaai, die 4 novembria 1609, aynodu· eiuadra. dioeoeaia, aub Carolo Maaio, epiaoopo Yprenai. die 3 octobri· 1639, aynod» eiuadem dioeoeei·, aub Goorgio Chamberlain, epiaoopo Ypreeai; denique anno 1838, statuta dioeoeei· Brngenei·, aub Fmnoieoo Renato Boutocn, epiaoopo Brugenai.

SYNODUS DIOECE8ANA BUFFALEN8I8

1854.

Synod» dioeoeaana Buffalenri* in Foederati· Statib» Americae »eptentrionali·, celebrata' anno 1861, rab loanne Timon, epiaoopo Buftdonai,

Exatant ooratitutioaa· ayaodale· in oporo eni titulu:

' Statuta dieoooei· Bufilinria, lata* tat aynodo dioeoeaana a. D. 1854 habita, cum decreti· emendati· ex aynodi· a D. 1847, 1849, 1851 et 1853 habitia. *[lut/M.)* Buffalo, typi· Wieokmann h Brandt, 1854.

Iά-8·, 17 p. — Baltimore, St. Mary'· aeminary; Roma, Vittorio Emanuel·.

P»«s·

8TATUTA SYNODALIA DIOECESIS CADÜRCKN8Î8

1864.

Statute synodalia dioecesis Caduroeaeia, adite A solio poatiteali aasasteate at comité Roesaao, adite ·aao 1854, sab loaane laoobo Davida Barboa, epsa- at promulgate aaao 1854. ffaayae.J Oadarei, typis oopo Cadaroeaud. J.-G. Planted·, typogr. dd. episcopi, 1854.

Exstant ooiwtitntiona· synodala· ia opere aai In-8*, 155 p. — Aatan, eéminair·.
titala·:

Statute syaodaKa dioaoasi· Cadsroeosis, ^a dd. Joaans-Jaoobo-David Barboa, episcopo Cedareeaai,

P. 3: «Dnpliai synodo hao do to eoeeta .. ." P. 103-43, appendix doeasnentornm nd hnaa stetata attinentium.

8YNODU8 DIOECESANA CLEVELANDEN8I8

1854.

Synodus dioeoeeana Clevelandeneie in Foederatis Statibus Americas septentrionalis, celebrate anno 1864, sub Amedeo Rappe. epispopo Clevelandenai.

Exstent constitutiones syifodalaa in opera oui titulus:

Statute dioeoeeis Clsvelandensis, lata in synodo dioaeeaana habite 1858, at in aliis synodis 1854 at 1857; editio aucta ot amandate. Cleveland,U.Kramar, 1857.

In-8*. 8 p. — Baltimore, St Mary's seminary. — Ipse non vidi.

8TATUTA SYNODALIA DIOECESIS DIV1ONEN8I8

1854.

Statute synodal·· dioecesis Divionensis in Gallia, edita anno 1854, sub Francisco Victore Rivet, epia- oopo Dirionensi.

Exstent constitutiones synodales in operibus quibus tituli:

1) Lettre d'indiction de Mgr l'évêque de Dijon, portant' convocation de son synode de 1853. Dijon, Douillier.

Sine anno [1853], in-4*. — Cf. Marcel, ***Lirrtt littu-fiftu* d***» Lougrvs, (1893), p. 387, nota 1.

3) Statuts du diooèee de Dijon donnés par monseigneur François-Victor Rivet, évêque de Dijon. /Insipiw./ Dijon, Douillier, libraire, imprimeur de l'évêché, rue des Godyans, 1854.

In-8*. 3 f. - 79 - XCII p. — Autun, séminaire: Paris, Bibl. net. B 17163.

Hsec statuta edita sunt in synodis dioecesanis celebratis annis 1853 et *1853.*

3) Lettre circulaire de monseigneur l'évêque de Dijon eu clergé de son diocèe, au sujet de la publication des sMfùts (sué ***dota:]*** Pagny, 18 mai 1853. Dÿon, Douillier. *J-*

Sine anno (1853), in-4*. — Cf. Marne), 1. c.

4) Statuts du diocèse de Dÿon donnée par monseigneur François-Victor Rivet, évêque de Dijon. ***[Iftfigtu]*** Dijon, Peutet-Pommey, libraire, imprimeur de l'évêché, rue des Godrans, 1856.

In - 8*, X p. et a pag. 79 ad 173 et a peg. LXXIX ad CXXIV. — Autun, séminaire; Paris, Bibl. nat. B 17164 et 31009.

Hic libellus habetur ut secunda pan statutorum impressorum anno 1854 [sapra eoi. 137 B, n. 3], Pag. VIII,mentio synodi dioeceeanae celebrata· anno 1855.

SYNODUS DIOECESANA HARTFORDIENSI8 I

1854.

8ynodus dioecesana Hartfordiensie I in Foederatis. Statibus Americas septentrionalis, celebrata anno 1854, sub Bernardo O'Reilly, episcopo Hartfordiensi.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

Decreta synodi Hartfordiensis primae, mense octobris anno 1854 celebratae. Providence, Albro, 1855.

Ih-12, 20 p — Washington, catholic university. — Ipse non vidi.

SYNODALE ECCLESIAE PARI8IEN8I8

1854.

Liber synodalia ecclesiae Parisiens··, editus anno 1854, sub hoc titulo: D

Acte· de l'église de Paris touchant la discipline et l'administration, publiée par l'ordre de monsqigneur Marie-Dominique-Auguste Sibour, archevêque de Paris. Imprimerie do J.-P. Migne, aux ateliers catholiques du Petit-Montrouge, 1854.

In-8' maiori, X-628 p. — Paris, Bibi.nat B3398; Paria, Saint-Sulpio·.

Omnia documenta versa sunt gallic·. Hoc opus continet fragmenta seu quaedam statuta conciliorum vel synodorum quorum enumeratio sequitur;

P. 3-3, concilium Parisien·· III, anno 557.

P. 3-6, concilium Parisien·· V, aano 615.

P. 6-35, concilium Parisiens· VL anno 839.

P. 36-31, «meilius Parisien·· sive Meldense, aano 845.

. P. 31-3, conciliant'Parisiens·..aano 1209.

P. 33-46, concilium Pariato·*, aano 1313.

P. 47-8, concilium Pulaieaae, aano 1346.

P. 48 - 50, concilium Parisien··, anno 1439.

P. 51-4, concilium Senonense sive Parisiense, anno 1528.

P. 56-78, concilium Parisiens·, anno 1849.

P. 84-90, synodus dioecesana Parisien··· I sub Odone de Sully, episcopo, inter annoe 1198 et 1207.

P. 90-5, synodos dioeoesana II snb eodem, inter annos 1197 et 1308.

P. 95 - 8, appendix ad utramque synodum.

P. 98 -100, statute synodalia dioecesis Parisien·», sub Guillelmo [de Baafat], episcopo, edita ante 1319, id eet inter nanos 1306 et 1319.

P. 100-4, statuta synodalia dioecesis Parisiens», episcopo et aano incerti·, sod poet aannm 1311.

P. 104^6, statute synodalia dioecesi· Parisien···, a Iacobo dn Chastellier, episcopo, edita,-in synodo dioeoesana celebrata circa festum sancti Lucas, id est circa diem 18 octobris 1498. »

P^107-8, statuta synodalia diosseeis Paristoaai·, ·dita a loann· Simone [da Champigay], epmeopo,

in synodo dioscamma talsbrata di· foria poet do- minioam Miswieordia, id eat die 1 iani 1490.

P. 109-99, statuta syaodaHa diewash Parisieasis, edita ab Stephue Poacher, epiaeopo, later anpoa 1509 et 1519.

P. 199-48, statuta ayaodalia dioeoea»· Perimentia, edita ab EustachiO de Bellay, epiaeopo, uno 1557. Cf. Gama, Arias spsaeepermu, (1876), p. 597.

P. 144-8, fragmenta statutorum synodalium editorum ab Henrieo de Gondi, episoopo, anno 1908.

P. 148-58: "Règlement [Henricî de Gpndi] conte»

nut Γ«χρϋ··ϋο· d· quelques artidee des statute synodaux da son diooèeo*l, later aaaos 1599 at 1999.

P. 168-64, fragmenta statutorum aynodaliam diatomic Pariaiterit, editorum a Francisco do Hariay, anhiapiseopo, ia aynodo diosoeeeaa celebrata die 9 iulii 1979.

P. 194-8, fragmenta statutorum dioeeoaia Parisiensia,editorum ab eodem,in aynodo dio*eesaaaAaaol974.

P. 174-9, fragmenta* statutorum diooeeeia Pariaient·, editorem a Ludorioo Antonio do Noailles, arehfopiaoopo, in aynodo dioeoeaaaa celebrata die 99 septembris 1997.

SYNODUS DIOECE8ANA PITT8BURGEN8I8
1854.

Synodus dioeoeeua Pitteburgensis in Foederatis Statibus Americas septentrionalis, celebrata uno 1854, aub Michaels O'Connor, epiaeopo Pittebur- gênai.

Exatut constitntionos aynodalea in opere cui titulus:

Statut^ diooeeeia Pitteburgensis, lata in aynodo dioeoeeua habita a. D. 1844, et in aiiie synodis a. D. 1849 et a. D. 1854 emendata. Pittsburg, George Quigley; et Baltimore, John Murphy, 1854.

In-8*, 96 p. — Baltimore, St. Marya seminary.— Ipse non vidi. *j*

STATUTA DIOECE8I8 ATREBATEN8I8
1855 aprilia 16.

Statuta diooceais Atrebatensis in Gallia, édita die 15 aprilis 1855, sub Petrb Ludovico Pariete, episcopo Atrebatanri.

Exstant constitutione· in opere cui titulas:

1) Réglemente eoclériastiquee et statuts pour le diocèse d'Arras. Arras, typographie d'Alphonse Brissy, imprimeur de l'évêché, tue 8aint-Jean-en-Honville, 4, MDCCCLV.

Iη-8·, VIII- 190 p., cum 9g. — Chambéry, séminaire; Lyon, séminaire; Paris, Bibl. nat. B 16679; Paria, Baint-Bulpioe.

Statuta haec edita sunt extra synodum, sub die 16 aprilia 1855.

, Confer etiam:.

9) Rapport sur lea statute diocésains, supplément. f/n.jtae.-J Arras, Alphonse Brissy, imp. et lath, de l'évêché.

Sine uno [1856), in-8', 1 f.-42 p. — Chambéry, séminaire.

P. 1: „Pierre Louis Pariais, évêque d'Arras, de Boulogne et de Saint-Omer. ... *[Sub data:]* Arras, 1* aoét 1856."

Continet relationem oCmmissionis, ut aiunt, dq commentariis statutorum editorumflie 16 aprilis 1866.

SYNODUS DIOECE8ANA 8AN-CLAUDIEN8I8
1866 ηφi 6.

Synodus dioeoeeana San-Clandiensis in Qplia, celebrata die 5 maii 1856, sub loanne Petro Mabile, episcopo San-Claudiensi.

instant constitutione· synodale· in opere cni titqins:

Statuts synodaux du diocèse de Saint-Claude. Saint-Claude, Adolphe Enard, imprimeur de monseigneur l'évêque, 1865.

In-8*, 157 p. - I f. (index). — Lons-le-8aulnier, séminaire; Paris, Bibl. nat. B 17174.

P. 15: wDonné à Lons-le-Saunier, en notre synode, le 5 mai 1855."

P. 14, mentio synodi dioeoeeanae celebratae menae augusto 1859.

P. 191-67, appendix documentorum ad synodum anni 1855 attinentium.

CONCILIUM PROVINCIALE BALTIM0REN8E VIII
1865 inaii 6-13.

Concilium provinciale Baltimoranse VIII in Foederatis Statibus Amerioao septentrionalis celebratum - die 6 ad diem 13 maii 1855, sub Francisco Patritio kenriob, arohiepiseopo Baltimotonsi.

MMfogràphia:

1) Concilium Baltimorenee provinciale VIII, 1855. Baltimore, John Murphy C, 1857.

In-8*, 40 p.— Baltimore, St Mary's seminary. — Ipse ·on vidi.

9) Acta et decreta sacrorum conciliorum reoen-tiorum, collectio Laoensia, auctoribus presbyteris s. J., e domo b. v. M. si·· labe conceptae ad Lacum. Tomus tertius ... Friburgi Brisgoviae^ sumtibus Herder, MDOCCLXXV, eoi. 155-68 et 1166-66.

ACTA CONCILfl. (

CONGREGATIO PRAEPARATORIA.

Di· 5 maii, quae fuit sabbatum ante dossinieam IV post Pascha, habitas eet ia |osmendiarimi arehiepsseopi aedibua eeavsatas, ut aiaut, praeparatorias. Interfuere pneaulea omaee infra eemmemerua*. Actum eet de taffieiaiibua crastina die eligendis; 'de ordine in gbre^dis <rebus servando; de iure suffragii iiv admodum reverendis administratoribus agnoscendo; tandem, de litteris ad summum pontiBoSm, ad Lugduaeasem Idri propaganda·/ societatem, atque ad'clarum poputamque oonseribendis.

8B88IO PRIMA.

Di· dominica, maii 6, convenere pain· o»M· m theologi ad eoeleeiam eathodralem, abi «aeram peregit rtTtntdmiau arohiepiaoopaa, ad populum varo ooncianate· «at reverendtSeimas Richmondeaeia. Beaerendiseimo arcbiepiscopo adatabant admodum revereadu· domina· Francisons Lbomma, archidiaoonus; revereadu· dominus Gulielmus H. Eldar, diaoonua; revsraadus dominus loannas I. McNally, ·abdiaconus; admodum reverendus dominus Hauriens B. Coakery et reverendus dominas Thomas Foley, diaconi honoris, sen iuxta thronum adsistentes. Absolute sacro, concilium a reverendissimo metropolitano solamni ritu inchoatam eat.

Haec sunt patrum ao theologorum, qui adfuere, nomina:

Illustrissimus et reverendissimus dominus Francisons Patritius Kenrick, archiepiscopu· Baltimorensis;

Illustrissimus et reverendissimus dominus Richardus Vincentius Whelan, episcopus Vehelingensis;

Illustrissimus et reverendissimus dominus Michael O'Connor, episcopus Pittsburgensis;

Illustrissimus et reverendissimus dominus loannes McGill, episcopus Riohmondensis;

'Illustrissimus et reverendissimus dominus loannes Nepomucenus Neuman, episcopus Phiiadelphiensis:

Illustrissimus et reverendissimus dominus Iosue M. Young, episcopus Eriensis;

Admodum reverendus dominus loannes Barry, administrator, sede vacante, Bavannensis;

Admodum reverendus dominus Patritius N. Lynch, administrator, sede vacante, Carolopolitano·.

Adfuerunt quoque superiores ordinum religiosorum quatuor, scilicet:

Admodum reverendus pater Demetrius Marogns, ordinis sancti Benedicti, prior monasterii Sancti Vincentii in dioecesi Pittsburgensi;

Admodum reverendus pater Carolus H. Stonbstreet, societatis Iesu provincialis;

Admodum reverendus pater Franciscus Burlando, congregationis Missionis, Caritatis superior;

Admodum reverendus dominus Franciscus Lbomme, seminarii Sancti Sulpitii Baltimorenais rector.

ntso'oÿ».

Ab illustrissimo et reverendisaimo arcbiepiscopo Baltimorensi theologi consultores designati fuerunt: admodum reverendus Henricus B. Coskery, vicarius generalis; reverendi quoque domini Carolus I. White, sacrae theologiae doctor; et loannes McCaffrey, sacrae theologiae doctor, praeeeo collegii Sanctae Mariae prope Emmetsburgum;-

· Ab illustrissimo et reverendissimo episcopo Veiingensi: reverendi'domini Gulielmus H. Elder, sacrae theologiae doctor; et loannes B. Byrne;

Ab illustrissimo et reverendissimo episcopo Pittsburgensi: admodum reverendas dominus Eduardus McMahon, vicarius generalis; et reverendus dominus Eduardus McColgan;

Ab illustrissimo «t reverendissimo episcopo Richmondeusi: admodum reverendus domina· loannee Testing, sacrae theologiae doqtor, vicarius generalis.

Ab illustrissimo et reverendissimo episcopo Philadelphiensi: reverendus dominus Guliemiu O'Hara, sacrae theologiae doctor; et reverendus pater Antqnius Schmidt, congregationis Sanctissimi Redemptoris.

Ab illustrissimo et reverendissimo episcopo Eriensi: reverendi domini loannee Hickey; et Leonardo· Obermeyer;

Ab admodum reverendo dovniao administrator· Savannaast: revereadas domina· laoobns Dolaa; et reverenda· pater Isaanaa Early, societati· Iesu.

Ab admodum reverendo domino administratore Carolopolitano: reverendus pator Hippolyta· de Neohore, societetm Imu; et reverendus dominus loannes L McNally.

Hi tunc concilii officiales «lecti sunt:

Promoter·».· admodum reverendus Patritius N. Lynch, administrator Oarolopolitanus; et admodum reverendus dominus F. Lbomma;

Notarius: reverendus dominus Eduardus Damphoux, sacrae theologiae doctor.

Sserctens.- reverendi domini Iacobus A. Corcoran, sacrae theologiae doctor; et Thomas Foley:

Hafitttr eotmtaiiienM: reverendus dominus 8tanisUns Ferti;

Centoni: reverendus dominus Hyscinthus Ronxel; et dominus Eduardus D. Lyman.

Lectis postea concilii Trideutini d· *profwiofu fidtî* et d« *nùdmii»* decretis, emissa est a patribus omnibus professio fidei huius tenoris:

FORMA IURAMENTI.

[Vide.supra col. 38C-40A.)

Solemni deinde benedictione a reverendissimo arcbiepiscopo impertita, finis sessioni impositus est.

$

CONGREGATIO PRIMA PRIVATA.

Die lunae, maii 7, hora 9, convenere patres omni cum promotoribus, notario et secretariis, in aulam domas reverendissimi arohiepiscopi, qui locus erat ad conventum constitutus.

Post preees a reverendissimo arcbiepiscopo fbsas. qui mos caeteris quoque diebus servatus est, pertractatum est de singulis qua· vel promoter··, concilii nomine, proposuerunt, vel patrum cuilibet, pro sua prudentia, communi consilio perpendenda in medium afferre placuit.

1. Imprimis disputatum est, utrum expddiret, necne, festam beatae Mariae virgini· sine labe originali conceptae inter dies illos festos ac »olemnes, qui *dt praectpto* serrantur, adnumeràndum decernere; deinde, de forma- in adultorum baptismo adhibenda. UtrUmque vero omnium consenau dilatum eit.

i. Admodum reverendua promoter patribus significavit sanctissimum dominum nostrum, pro singulari ipsius in ecclesiam Americanam benevolentia, optare ut in alma Urbe collegium sacerdotibus in sacrarum missionum huius regionis usum educandi* constituatur, idque operis, quandocumque suscipiatur, fovere et adiuvare eum benignissime velle. Qua de re cum multa et praeclara verba fecissent reverendissimi Pittsburgensi·, Eriensis et Philadelphiensis, caeterique omnes certatim gratum animi sui sensum pro tanto beneficio testati essent, patres unanimi consilio rem probandam decreverunt. Rogarunt deinde reverendissimum archiepisoopum ut tre· ex ipsorum numero designaret, qui de-iis omnibus quae ad tantum opus inchoandum necessaria viderentur, postero die referrent. Designavit satem reverendissimos Pittsburgensem, et Philadelphiensem, atque admodum reverendum administratorem Carolopolitanum.

3. Proponente admodum reverenduo administratore Carolopolitano, actum est de nova sede in urbe *Wilmington* erigenda, cuius uirisdictioai Carolina septentrionalis tota suhiiceretar; item, proponente admodum reverendo administratore Savannenai, de vicariatu apoatolibo in Florida constituendo. Rationes, ob quas id aequum ridebatur.

uterqne fUsius exposuit Quibus auditis, ae par-a pensis, omnium consensu statutam «st orandam mm sanctam sedem, at nova· Wilmingtoaiae epinoopalam sedem, atqu· visariatnm apcetolieam ia Florida constituere dignaretur.

4. Reverendissimus Philadslphisswis postulavit at nova sedM in aa Peansylvaaiae region#, quae nano ditioni ipeiu subiaoet, erigeretur: quod omnibus differri plaçait.

Hie, cum da sacordotibus aodi apostolic·· commendandi· agendum erat, seorotarii reoestaruat; quod deinoeps in reliquia congregationibus privatifactum Mt.

CONGREGATIO HUMA PUBLICA

Eadem ' die, horn 4 pOat jnaridiem, ad eodsaiam cathedralem patrm omnM eum suis officialibus et theologia consultoribus convenerunt.

Retulerunt theologi, quibus demandatum fuerat, de ratione providendi sacerdotibus munere amoti·, de Moerdotam in matrimonii· *.civiHttr* contracti· adaiitentia, etc.

CONGREGATIO SECUNDA PRIVATA.

Die martis, maii 8, eum hora «olite cohveniseent patre· omnM cum oaeteri· supra commemorati·, habita est congregatio privata secunda.

Antequam quidqnam novi ageretur, iubente reverendissimo srchiepiscopo, lecta aunt ea quae de priori· congregationi· acti· secretarii in commentaria «ua retulerant, ut patrum iudieib probarentur, aut, «i opus emet, emendarentur. Quod exinde privatae cuiusque congregationi· initio (actum est.

1. Proposite est ab admodum reverendo promoter· forma deerati, quo profitentur patre· gp definitionem Romani pontifici· de immaculato Deiperae virginis conceptu, toto eordis mentisque assensu amplecti. Quod cum reverendissimus Riehmondensis valde eommendaeset, omnium plausu latum Mt decretum primum quod incipit Oms heetissùnw petar aesfsr *Pitu ftp· IX.*

2. Actum est de mutando, aliqua ex parte, modo qui nunc in sacerdotibus sedi apostolic·· commendandis adhibetur; designatique, omnium rogatu, tres episcopi qui hac de re, consiliis inter •e collatis, postero die referrent. Hi autem erant reverendissimi Velingonsia, Pittsburgensis et Riohmondensis.

3. Deinde, de nova sede Vaaintoaopoli, in urbe reipublioae principe, constituenda deliberatum Mt Re diu perpensa, àuditisque iis omnibus quae in ntramqne partem afferri potcfaat,' ad suffragia ventum est. Constituendam e··· oensucnmt quatuor ex patribus; dissenserunt vero tres, Rcverendissimus «rchiepiscopns, medio consilio usus, suffragium ferre noluit.

4. Reverendissimis Velingensi et Pittaburgenai, et admodum reverendo administratori Carolôpolitano 'commissum est, st, antequam domum reverterentur, seta concilii a secretarii* conscripta legerent, et ubi opus eeaet corrigenda curarent

Hic, more suo, disoeeserunt eecrotarii.

CONGREGATIO PUBLICA SECUNDA

Eadem dio, hora 4 a meridie, habita est sdbunda congregatio publica. Adfuerunt patre» omnM eam' officialibus. Disceptatum eet inter theologos de titulo quo bona eeeleaiaatio· quibusdam in locis quam tutissime possideri possint; de mulctis iadhpeuMtionum sMtrimoaialium concession· exigendis; denique, de sacra· scripturae vsnasele serMssie in sebetis leetions.

CONGRBGATIO TBKΠA PRIVATA

Die mercurii, maii 9, congregati· da more patribus ae oasteris;

I. RotaHt revereudiarimM Pittabnrgooria de iis, in quibu» praeaeea provehendo· ad episcopatum -aeardatM commendandi modus apto et commode matari poeea sibi noeiinqae heri designstis videbatur. Mstatioses aatam qua» propoeuit, arant huiuamodi. 1. Vacante aede, transmittenda non esse, ut nunc mori· eet, extra provinciam oqmmcndandorum nomina, nid ad alienam provinciam pertineat commendando*; tune enim aententia metropolitan! ot episcopi, ia cuius dioeeeei «acri» missionibus Iinservit, exquirenda foret, ii. Convocando· eme, tn^inta circiter ab apiaeopi cuiuaoumqne obitd diebns, metropolitan! litteris, aut, metropoli vacante, aeniori· epiacopi, reliquo· provinciae episcopos, ut in ipse urbe eniti· «ede· vacat, niai graves ratione» alium conventu· locum eligendum suaserint, conveniant, atque de rebu* dioeoesanis, et sacerdotum meriti·, accuratius edocti, maxime idoneo· «anctae ■edi commendare possint 3. Suadendum epiacopi·, ut consultorum suorum numerum ad decem aut duodecim usque augeant, quibus, inter caetera, muneri· bfficia liceat, vacante aede, litteris ad archiepieoopum aut episcopum seniorem datis, suam de sacerdotibus, qui in defuncti locum succedant, commendandis sententiam patefacere. .

Mutatione· primo et secundo loco positae patribus omnibus placuerunt/ Testis quoque, licet initio variis sententiis dicendis looUm praebuisset, tandem omnium comens· probata Mt I

П. Reverendissimus Philadelphiensis ratione· exposuit, quae novam sedem in Pennsylvania· oppido Pottsville dicto, erigendam suaderent. Suffragio inito, quinque ex patribus in id consenserunt, repugnarunt dno. I

CONbRBGATIO PUBLICA TERTIA

Eadem die, hora a meridie 4, habita est congregatio tertis publica, cui interfere patres omnes ac theologi. Disceptarunt hi de mulctis pecuniariis pro dispensatione in poenam exigendis; de propria ritualis Romani pro adultorum' baptismo forma per omnem provinciam introducenda;/denique, de adigendis ad . iusinrandum sacerdotibus, quo in es dioecesi, in quam ex alia, se'rvato iure, recepti faerint, mansero· se spondeant.

8ES8IO SECUNDA.

Die iovis, maii 10, mane, patres cum officialibus concilii, theologis consultoribus et magna sacerdotum frequentia, ad aedM reverendissimi domini arehiepisoopi convenerunt; unde ad ecclesiam cathedralem solemn! pompa incedentes, progressi sunt. Reverendissimus Philadelphiensis pro mortuis · superiori concilio episcopis ssnrum piaculare fecit, eorumqne memori·· insta funebria instauravit. Sacra facienti adatabant, ministrorum loco, admodum reverendus F. Dhomme, archidiaoonus ; reverendus pator Antonia· âohmidt, congregationis Ssmctisqimi Redemptoris, diaconus ; reverendus pater loaephua Wisssl, ex eadem religiosa familia, subdiaoonua. Archiépiscopal! throno adaiatebant diaconi honoris admodum reverendus H. B. Coskery •t reverendus T. Foley.

Episcopi, qui in hoc triennio vita cesserant, erant, reverendissimi domini loanoM-1. Cbanche, episcopi Nateheteasis;' Ignatina-A. Reynolds, epiecopas Carolopolitanu» ; Francisous-X. Gartland, episcopis Saraaneaeis, et Eduardus Barron, episcopii» -Escarp··· ia partibus infidelium quorum postremi duo Savane··, dum pestifera!·· infectis seryireat.

lethali inde morte correpti, vitam pro Christi grog·, laudabili exemplo, profuderant. Boe, inter eaern, a suggestu reverendae dominus loanneo McCaffrey concione laudavit.

Decreta nonnulla loots eunt; sed absolutis iustis, omnes eodem quo venerant ordine ad domini archiepiscopi sedeo rpArsi eunt.

CONGREGATIO QUARTA PRIVATA.

Die iovie, maii 10, hora 4, habita est congregatio privata quarta, praesentibus patribus omnibus atqne concilii officialibus.

I. Retulit reverendissimus Pittsburgeneis, eorum nomine quibus id negotii commissum^fuerat, de optima novum collegium Romae constituendi ee regendi ratione. Inter plura quae proposuit, praecipua orant: 1. Orandam esse sanctam sedem nt tree episcopos commisseriorum loco designaret, qui hac de re maturo et collatio consiliis agerent. 9. Rogandum esse dominum arohiepisoopum ut interea, dum hoc fieret, oaetcrerum ipse vinee gereret. 3. Mittendum oeee Romam sacerdotem, rerum gerendarum peritia insignem, qui episcoporum nomine ea omnia perficeret, quae ad tantum opus inchoandum apta atque idonea viderentur. Haec et alia singillatim perpensa, tandem omnium iudioijs probata sunt.

II, De praescripta in rituali Romano pro baptismo adultorum forma ubique inducenda, iterum'actum est. Censuit reverendissimus Eriensis melius religionis bono consultum iri, si episcopi sacerdotes suos hortentur ut, vel antequam cesset illud, quo nunc provincia fruitur indultum, hac forma in baptiaandis adultis interdum utantur, ut eidem paulatim assuescant animi, neque nova oonsueffido abrupte inducta videatur. Placuit hoc omnibus, iussusque est promoter decretum in hunc sensum parare, C crastina die ferendum.

CONGREGATIO QUINTA PRIVATA.

Die veneris, maii 11, hora 9, patre· omne· more solito convenerunt.

1. Auctore reverendissimo Eriensi, decretam secundum, quod incipit Jfrasmus MoerdolM rames, de praescripta a rituali Romano adultos baptisandi forma per totam provinciam, in posterum servanda, lectum est. et consentientibus omnibus latum.

9. Deinde, de more mnictam in dispensationibus matrimonialibus exigendi deliberatum est Reverendissimus Pittsburgensis, efsi negaret quidquam mercedis proprie dictae loco exigi aut posse sut debere, censuit tamen ut penee episcopum esset, eum qui dispensationem huiusmodi obtinet. cogere ut aliquid in pauperum usum eroget. D Cum patres suffragia iniissent, deeretqm quartum, quod incipit Cum *facnltalee extraordinariae,*. latum est.

3. Reverendissimus archiepiscopus dp raetropolitsnis iuribus sedi Philadelphiensi tribuendis sententias patrum exquisivit. Repugnante vero reverendissimo Philadelphiensi, res in medio relicta est.

CONGREGATIO PUBLICA QUARTA.

Eadem die, hora post meridiem 4, coram patribus et ooncilii officialibus, theologi do plurimis disputarunt; atque, inter ^aetnra, de parochi testimonio a vagis matribnonium contrahere volentibus, ut <fe libero eorum statu constat, exigendo; de disponendi ih matrimoniis, ut vocant, mixtis facultate; denique, dfi momento temporis a quo dispensationes quao ia radice, ut.loquuntur, sanant, oonoesiae, vim ac robur habere incipiunt ζ

-Cotrau amraast. tostos XLVH

CONGREGATIO SBXTA PRIVATA.

Sabbato, die,, maii 14, hora nona, habita est congregatio privata sexta, cui patres omnes atque officiale· interffieruat.

1. Decretum tertium, quod incipit fioeerdetas gns Mta/e missiems, de sacerdotum titulis, revcrendissimo Pittsburgenai proponente, lectam est, et nbmine repugnante latam.

2' Reverendissimus deinde archiepiscopus do idoneo, quo congruae episcoporum sustentationi, consulatur, modo verba fecit; patribusque ea in memoriam revocavit, quao sacra congregatio de Propaganda fide, tribus fere ante annis, hac de re sd ooncilii plenarii episcopos scripserat. Sententiis hinc inds dictis, propositum est decretum octavum, quod incipit ***Proh mttUigntu,*** quod omnes una "tocc probarunt.

3. Reverendissimus Vebelingensis patres monuit statuendum osso quam primum quomodo nefariis quorumdam hominum in bona ecclesiastica et legitimam eorum mdministrationem machinationibus occurri possit. Patribus hoc consilium vehementer probantibus, designati sunt reverendissimi Pittsburgensis, Philadelphiensi· et EriensiSj qui jurisperito· consulerent, ct ad arcbiepiscopum referrent. Placuit deniqufi non solum eos, qui relaturi erant, de gravissimo illo cui tot» hac de re catholica disciplina innititur principio commonere, sod et in decreti quoque forma illud iterum evulgare. Latum est igitur decretum quintam, quod incipit *Declarant* putres, quo monentur omnes ea quae in cleri sustentationem ant divini cultus decorem conferuntur, auctoritati ecclesiasticae unice et omnino subiacere.

CONGREGATIO SEPTIMA PRIVATA.

Eadem die, hora a meridie quinta, convenere iterum patres cum officialibus, Nihil- gravioris momenti factum: lectae tantum et probatae epistolae patrum nomine exaratae, latina scilicet ad summum pontificem, quam in se susceperat reverendissimus Pittsburgensis. et anglica altera sd clerum populumque, quam, patrum voluntati morem gerens, reverendissimus archiepiscopus conscripserat.

Reverendissimo Richmondensi suctore. fugatus est reverendissimus archiepiscopus ut librum parandum curaret, in quem omnia conciliorum huius provinciae acta sedulo et accurate referrentur.

8E8SK5 TERTIA.

Dominica post Pascha quinta, die maii 13, hora circiter 10, patres omnes cum concilii officialibus, theologis consultoribus, aliisque sacerdotibus, in reverendissimi srchiepiscopi aedibus congregati eunt. Inde paulo post, sacris vestibus induti, ad ecclesiam oatbedrslem, solemni de more supplicatione facta, se contulerunt. Sacrum fecit reverendissimus episcopus VeheliOgensis.cui adstiterunt reverendus dominus Gulielmus O'Hare, sacrae theologiae doctor, archidiecdnus, et reverendus dominus loannes I. McNally ac dominus Patritius Conway, diaconi et subdiaooni munere fungentes. Reverendissimo vero arrhiepiscopo prope thronum, praeter solitos disoonos honoris, admodum reverendos H. B. Ooskery et D. T. Foley, adstitit admodum reverendi» P. Carolus H. Btqneetreet, societatis lesa provincialis. Inter eaere, admodum reverendus administrator Carolo-/politanns condonem habuit. Cantatis deinde psalmis et precibus ooAuetis, decreta a secretario lecta, et solemni ritq a patribus confirmata fuerant lisdem mox .arWp impositis, omnes sna quisque manu subscripoere. Tunc, instante, admodum revueba^o ptomotore, reverendissimus archiepiscopus finem con-

te

TW

T

. cilio imponi inanit. Htastibus pnoise, omqibus, A sdomneaq bos^dictionsm Xi)>ertitas_ set, omncaq·· . acelamatiouM da more factae suirtA Cantato deinde e templo disoeeeerant.
a hymno T· revereedisstaafAaréhiagijebpue

DEÇÉETÆ CONCILII:

1. Cuar beatissimus pater riosfpr Pits papa IX,, qui nunc cathedram Petri tonet, exploratum habena totius ecCteeiae sensutg exspisooporuui per orbet» litteria, eolemni iudieio defIfieriCofibctniMmi, fans tritet bretMsimam rirgMSnx. Jfori*m ·» primo mstosti qttoe euMQrpiients /iris··, sisynlari *Dbi* Mqatpetratis . pHMia «t priryIrjiq, intaita mentorum Pfcyioii /eeu *^hajvetorii humani,ijrnrrù, ,nh omni orifinali»* eb/poe *labo ftoao^roatoim* -taamuaem, WM α Deo raedefam, *aifuo idiireo ab om^ibu» fijoiibuo/rmilrr* cMstaatrr-p>M crvderpfaM* ⁼ nos, hanc fidei definitionem toto animi lueenau amplectimur:·Petru· quippe per Pium locutu· ept, et solemn· sedis apoatdlicae indicio causa finita est -

2 Monemus sacerdote· omne·. quotquoMHissïo-nibus in hac provincia inserviunt, non lioere amplius post mensem augusti anni 1H57. ea in bap^iaandis adnltis uti forma, quae in rituali Romano pro baptis-mat/· parvulorum proponitur, prout usus hucusque ferqbst. atque ex indultia apostolicia licebat. Curent igitur diligenter ut eam baptiaandi adulto· formam, quae in rituali Romano praescribitur, ad manu· habeant. Opportunum quoque erit, et menti apo-·tolicae sedis consentaneum, nbsthac eum. data occa-sione, et quando graves rationes non obstant, ad-hibere, ita ut paulatim ad debiti ritus observantiam secedere satagant.

3 Sacerdotes qui titulo missionis vel ordinati fuere, vel ciimdem postea obtinuere, illum amittunt omnino, quando a proprio episcopo dimissorias lit-tera· accipiunt, quibu· ab omni illius dioeceseos missionibus vacandi obligatione solvuntur; ae eo ipso ·b ordine suspensi intelliguntur. usquedum eumdem recuperent, vel alium titulum canonicum obtineant. Idem dicendum de iis qui ad sacrae ordines alio titulo canonico prometi. illum postos amisere. Titulum vero missionis non recuperant, donec in aliam dioecosnn cooptati, iuramentum praestiterint, quo se ad illius dioeoeseos missiones in perpetuum adstringant.

4 Cum facultate· extraordinariae episcopia huius provinciae a Ancta seda oollatae. aine ulla mereede exercendae sint, nulla exigenda est taxa pro dia-pensationibus ab impedimentis matrimonii.

V Declarant patres administralionem eorum quae pro sacrorum ministrorum sustentation·, vel cultus divini decore offeruntur, auctoritati ecclesiasticae ·ubiaoere; »ive oblationes ijtae ex scamnorum loca-tione. prout mos est. prodeant, sive sponte a fidelibus erogentur. Caeterum, servanda erum brevia Pii VII D et Leonia XII, necnon .data decreta.

6. Cuip decreto sexto COomlii plenarii Balti-morensis moneantur episcopi, ut ex dignioribus suae dioeoeseos sacerdotibus quosdam quisque seligat, qui ·i consultores sint in dioeoeseos administration·, eoe nune praeterea hortamur, ut eorumdem numerum ad decem vel duodecim extendant, qain tamen sin-gulorum seqtanti·· circa omnia etiam graviore ex-quirere teneantur. Halius enim erit si tribus vel quatuor nominarim rem quamlibet commendent. Singulorum tamen consultorum erit, poat mortem episcopi, arohiepiscopo, vel, eo mortuo, Maiori epis-copo seriptis referre, quosnam ad sedem vacantem promovendos quisque censeat. Addant quoquo ra-tiones ob quas ita indicant, aliaqao quorum cognitio episcopis utilis esset at idoneoe sacerdote· sedi apootolicM commendaro poemai. Haec vero omnia, tam de numero quam de officiis consultorum, prne-eertrm quoad oomm^edasdos ad epjaoopapam, aoa qdaai oerta M -fixa lege ^praoqipere volumus, sed 'episcqpi cuinque prudentiae et ^x>naciyntiae relin-quimus.'

7. Cam iastum ait episcopum qui omnium seluti ipvlgildt, ab omnibus in dicœecei (delibus ea acciperç quae ad idoneam.eius MUtentationeœ, et oners aui muberi· sustinepda, necessarialunt: statuimus éum. in hune finem?partem redituum omnium ecclesiarum, in quibo· animarum cura exercetur, exigere possfi. Inter reditui eccleoiastioo· autem numeramus quid-qujd ex aedium locatione, fidelii^a^in eeeleaia oblationibus durante miaaa percipitur, necnon qnid-t quid sacerdotibus baptismatis Vel matrimonii occa-sione offertur. Opportunum igitur videtur ut uniusl cuiusque diooceseqs sacerdotes. in*synodo coadunati. oolletis intfr ae consiliis, consentiant de certa pen-·ione singulis annis episcopo solvenda, unde officii sui munera sustentare valeat, line inter omnea praedictas ecclesias pro redituum ratione divisa, unaquaeque portionem suam tribuere tenebitur, dum-modo-Camen haec decimam pro unaquaque ecclesia redituum' partem non excedar. Hi aathrn propter eoelesiarum tenues reditua. vel parram numerum, modqa hio non sufficiat, alius idoneus pro circum-stantiarum varietate èxcogitotur. et in illo execution! mandando boni.omnes, sive laici sive clerici. auxilium praestabunt

8. Probe intelligentes quantopere religio nostra sanctissima in hisce regionibus profectura sit. si collegium in alma Vrbe sub ipsa apostolicae sedis umbra instituatur, in quo iuvenes ad sacrum mini-sterium in provinciis nostris exercendum destinati, ad doctrinas omnes stqne disciplinas quae ecclesia-sticum virum decent, informentur, itis ut digni dirim verbi ministn evadant: statuerunt patres eiuamodi collegium omnino, si fieri poterit, sine mora esae, instituendum. Insuper, rogaverunt revervndisstqium dominum archiepiscopum Baltimorensem. cui sen-tentias suas de meliori consilium hoc perficiendi ration· iam aperuerant, ut eorum hac in re vice-tum erga sanctam sedem, tum erga caeteros Ame-ricae Foederatae arehiepiscopos et episcopos gerere dignetur. (

t E$o Francisons Patritius, srchie^Wcopus Balti, morenais, definiens subscripsi.

f Ego Richardus Vinmntius, episcopus Vehelin·gensisl definiens subscripsi.

t Ego Michael, episcopus Pittaburgensi», de. finiens subscripsi.

f Ego loannas, episcopus Richmondenais. de-finiens subscripsi.

t Ego loann·· Nepomueenua, episcopus Phila-doipbionsia, definiens subscripsi.

f Ego Io··· Maria, episcopus Eriensis, definiens subeeripei.

. Ego loannas Barry, dioeoeseos Savannabensis administrator, subscripsi,

Ego Patritius N. Lynch, sacrae theologiae doctor, administrator dioeoeseos Carolopolitanae, sapseripei.

laoobas Andraaa Corcoran, sacrae theologiae doctor, secretariua.

Ego Ednardna Damphoux, sacrae theologiae doc-tor, haina ooncilii provincialis notarius, testor baee decreta aetaque, lecta fuisse et probate in ultima sessione solemni, quae habita net iu eeeleaia metro-

politaaa Saaetae › Mariae BaltimorOMt, die moaaiaibravi tempero Mnetioeima' nouera religio pr»gr»eu mali IS, aneo Domini 'IfibfiA Jn evino fidem «ab- egerit.

.oeripoi.

EdaqBhM Damphoux. noerae theologi» doctor,

wSfitu.

r epistola -

petrwn coursé pouftjirnie. y

BettUaittio

PïO, diviça providentia papae IX.' k

Ratissime patér.

Poaiquam in concilio hoc provinciali congregati) ea ownip quae ad disciplinstn ecclesiarum noatraruoT, promovendam fidemque tuendam facere videbantur, y collatie in unum .consiliis egiaaetnu·.. riosr potuimus inde discedere, quin tibi prius debitos illuc, quibitis te quasi patrem filii prosequimur, amoris ac venerationis sensus patefaceremus. Postulat enim ho^B supremus ille, quem tenes, beati Petri locus, cui a Domino demandatum eat ut fratres in fide confirmaret; postulat summa illa, qua potiris. ecclesiam totaqi. gregem scilicet univorsum, qui tam oves quam ' ^pios complectitur, pascendi revendique auctoritas. Quaecumque igitur sire ad integritatem catholicae fidrr vindicandam, sive ad ecclesiae ritus, mores iuraqu· tuenda, decrevimus, ea omnia aapUntisaimo tuo iudicio aut probanda, aut emendanab. bono libentique animo relinquimus.

Officio autem munerique nostro satis nullo modo factum arbitraremur, si de iis. beatissime pater, quae in honorem sanctissimae Dei matris Romae nuper a te gesta sunt sileremus. Quomodo enim lleri -poteot. ut. laetante coelo, totoque orbe catholico plaudente, noa uni taceamus, neque ullam laetitiae vbcem e(Ferairina! Noa praeaertim. qui omnia eoelcetae hui» Americanae incrementa Virgini C -ine labe conceptae optimo iure accepta referitnua Maxim» igitur grati» tibi, beatiaaime pater, noatro olerique *et populi noetri nomine agimut ob aolemne illud decretum, noatriaque quoque, inter communia totiua orbi. vota, precibu· efflagitatum, quo beatiMimam Dei genitricem ab omni prora» original» culpae reatu immanem prononci»ti. Hoc quippe unum unctiaaimee Deipadee gloriae tam late apud mortale, homine· propagatae deeeee adhuc videbatur. Tibi vero, beatiueime pater, ex animo gratulamur, quod innumeri· prope divinae matri laudibua ec tituli· hanc quui coronidem imponere,, tibi uni potimimum inter tot Petri haerede·, divino quodam coneilio, obtigerit.

Votum» quoque te, bantierime pator, (quod iure quodam eoo exigit paterna Hia qua urgeri· omnium eecleniarum nollieitudo) maximae laetitiae participée feri, qua Boa filii tui perfttadimur, ea omnia eiroum- p -pieientec, quae in eecleaiaa.American» bonum et ineremeutum De» operari dignat» ut. Trimpla ubique eriguntur; oreaeit in di» cacerdotom numera·; ooutituuntur pluribu· in loci· piae domui atque iutitota, in quibu* pueri et puellae non motfolitteria boaiaque artib» exooluntur, aed, quod longe mai» •et, ad probo· quoque more·, pietatem atque accuratam naactierima· religioni· noetraeaeieetiam informantur; religio··· virorum m muberem familia· lati» quotidie propagantur, ut iam difficile ait ullam vnatiaaium· hutoa regioni· pingam iavaeire, qana ■*>m eoaeertio, taborib», exemplo non frfeitar. Quid plnra! In boa ip» quod eelebram» concilio, ex ana tantam previncta congregato, adeant profeeto tot epiaeopi, quoi, viginti quinque tantam ante aarin, ad primam eoneittam,' qaamria ax «imtibw Foederato· Amariaat diiaaaeaibua, oauveuati feriunt. Unda apguatoatari liant qaam mirabit» apud ■» tam

Diffiteri quidem haudpoaaumae.-mngutarem hanc rei'catballeae prupcritdtem. maximam -in noa invidiam odiaqua grevioaima exeitaa» : autiquq· epim homini generiShoati·, cui naioe cordi eat magnum ilhfd a Chriato patratam pietMia opu. fruotrari atque Sfritum reddent id apud noa quotidie per itdpioa f homine.' toti· vifibea hgit, at rara Chriata acctoaia, extra qnpm non eat felna, aut omnino in hac regione ~ delentor, faut ultem ita ·vilia (et] contempta evadet, ut paulatim anmeru· fidelium minuatur, ijque.qui foria .ibit, ab obedientia fidei detorreantur. Hine Vûtpieionee, odir voceequ* Umbigriae per vulguo de incerta noctra erga retfipublicem fide, dolo malo dioaeminatlte : hinc <urb*e etiam eeditioneoque in nos concitatae; hinc quoque miU^in sanctissimam religionem, Mcerdote· virgincaque Deo dicat» mendacia et eonvicia; hint impudeatiacima ' per publie» ephemeridea calumniandi conauetudo, quam retundere uc eohibere omni qua poiuimua ratione, hactenua conati 'aumua: aed fruatra. Quid enita \ rerum gqatarudTreritaa, argumenta luce ip» clariora, aut ipaum denique aeatholicorum hominum ab omni partium atudio alienorum teatimonium contra effrenatam hanc maledicendi libidinem efficiant! Eo uaquo audaciae nonnulli tandem der'enerunt, ut clamitare non erubeaeant religionem noatram civilibu etiam poenia, ki fieri poeait, coercendam

Hae\tamen omnia, beatiaaime pater, nullo noa timore percellunt, neque noa a projyrito ullo modo revocare pomunt. Ecquid enim aliud propoaitum nobia eat, quam ut regnum Dei apud noatroa eivea tam in advenio quem in proaperia rebuo, utque ait apoàtolua, per gloriam et ignobilitatem, per infamiam et bonam famam, amplificare atque propagare atn- deamu·! Tentât ecilicet no· Deu·, ut fidele, inveniamur; cribrat no* quui triticum, ai pretioMim * vili Mparet, «ooaquc agnoacat electoa Bcimaa autem coi of^didimw, atque idcirco certa apa oonfidimu·. fore aliquando ut rwpiciat Domina», populumque Mum ex aqui· multi* mortuque laquoia eripiat, atque ex anguatii·, in quaa ipw eouiecit, in latitudinem educat. Ceaaabunt tunc nefaria in noa impiorum hominum concilia et fraude·, eiveeque noatro· tandem aliquando pudebit, nu|la cauaa, nuito· t»te. tam male do «obi· Mnccimimique quam profitemur religione cenai»e. Tunc *cilioet dabit tandem De», nt Iwtemur pro diebu quibu ip» noa humiliavit ; proque anni· quibu vidimw mala, diuturno η» exultatioai· die ip» oonaolabitur. Quae quidem optatiaaima tempora ut adeeu fwtinent, beatiaiimam Virginem aine labo conceptam, cingularem harum eceleciarum patronam, cui petenti nihil denegat Dena, precibu noctria quotidi· fatigamu.

Antequam vero, beatimime pater, huic epiatolee finem imponam», noa poacum» nobia temperare, quin tibi pro reeentiaeimo too tu m· geateanq·· noatram eellato beneficio agam» grati··, qua babem» maxima· Bigwfieueti eaim velle te ut iu alma Urbe, aped ipaam Petri aedem tutieMmainqu· •dei arcem, collegium iutitaater, iu quo alaatur iuv····, quarum erit, peracto atadiorem eumoula, ■aeria in bac regione miaaiaeibw operum ddre; idque operte pnntam te ope aiqoa Metoritato tua promovero. Hee euttfoet, beetierime pater, tot aHia teatieqee benavetaattae tedtetia, quibu paternum tuam m eu aaimem oomprobeati, qnari eentulu arremit·

Humillime ad pedmtaoa, buattauimo pater, provoluti, banediatiouem apaaOebcam fiigitamui.

Pruuriiu» Putrittae Eeurick, areMeptooopu Britimereaam.

Ricbardtfa Vincenti* Whelan,, optooopuq Vehe- a raperiri plagam, qa* oarumdem religiosarum famiingeto.

Mipquel O'Connor, episcopus PittoburgeMto.

loannes MeOill, episcopus Richmondenoto.

loannesNepom» NotOnaa, episcopus Philadolpbionsto.

loses Maria Voqpg, episcopus Ertonsis.

loannes Barry, administrator SevaunahoMto.

Patritide N. Lynch, administrator Oarolopolitan*.

.Baltimori, in concilio provinciali, die 13 tnaii IBfifiy'

tiHEVE EPISTOLARE

sanefiMWM divum uçsfri *PU fff-» IX ptirt» muilij BlaUiatereMii ρτβτΰκiαM Kill*

Venerabilibus fratribus Francisco, arebiepioeopo Baltimorensi; Richardo, episcopo Vehelin^nsi; Miehaeli. episcopo Pittsburgensi; loanni, episcopo Richmondensi: VoanqCeptocopo PbiWeipMeni»pi»Ua, lospe, episcopo Eriensi; ac dilectis filiis loanni Barry, administratori ecclesiae Savannahonsia, et Patritio Lynch, administratori ecclesiae Carolopolitanae, in Foederatis Amerinae provins^:

Pica rxri IX.

Venerabiles fratres ac dilecti filii, salutem et apostolicam benedictionem.

Maximam quidem laetitiam percepipiuo ex vestris obsequentisaimis aeque ac amantiesimis litteris, quas die 13 proximi mensis milii conscriptas io exitu provindfalis Baltimqreuais concilii a vobis denuo concelebrati, ad aoo dedistis Namque iu iisdem litteris iterum perspeximus singularem ac perspectam pietatem, amoredh* et observaatiam, qua personam humilitatis nostrae et hanc sanctam sedem calere tantopere laetamini, cum nihil vobis potius fuerit, quam do omnibus concilii actis ex more C maiorum ad supremam Petri sedem referre, ae simul enixe preeari ut decreta in ipso concilio edita probare, vel etiam ubi opus fuerit, emendare velimus, atque insuper nonnulle indulgere ac decernere, quae vos istic ad sanctissimae nostrae religionis incrementum pertinere pofse existimatis. Vostris autem petitionibus congruum dabit responsum nostra congregatio Fidei propagandae praeposita, oui concilii acta cognoscenda mandavimus, ae nostram super illis mentem significavimus. Singulari certe gaudio affecti fttionu cum ex eisdem litterio noverimus tanta voe, venerabiles fratres, ae dileeti filii, istosqne clericos laioosqno fidetoe laetitia foisoe perfbsos ob dogmaticam de immaculato sanetisaimao Dei genitricis virginis Mariae cbnoopta definitions·! a nobis^promalgatam, ut oorumdem clericorum quoque et Adeline! nomina, maximae aobia pro eiuomodi ddereto gratias egeritis. Qnod quidem, D etiamsi gratissimum, tamen noe novum nae iaaxpeotatum nobis aoeidit, eum haud dguoremus quae qaaataque sit vestra et totorum fidaHpm erga almam deiparam Virginem, omniumqae nostrum amaatioaimam matrem, piatae ot devotio. Ac per vos ipsi vel fisoils cogitando assiqui poteritis, quanta animi nostri consolatione ex iisdem vestris litteris intollexerimus sanettotimam nostrum rsiigioeem in totis regionibus, Deo bene lavante, maiora in dies incrementa nuaeipore., Significastis sstim istic quotidie magia templa Deo sacra erigi, snesristum uumerum ereoeere, ae plnribno ia locis pi* dem* ot Instituta pueris puolltoqne, sum ad diviaae Metres reiigioato scientiam, atqise ad pietatem, virtute* merumque honestatem informandis, tam ad UtoMM bouaeqao artes instituendis ooastitni, ^ roHgtao* viraciuu et mulierum faatilias ita tonge intoqee propagari, ut in amplissimis istis regionibus difficile tot ullam

Itoah ooaeertio, iaWribw et exemplis noa pdpfruaJur, aoumagnas ex illto non- percipiat utilitates.

Itaque, ia humilitato cordis nostri immortales clementissime bonorum omnium largitori Deo aghnua gratias, ne simul ab ipso eaix* exposcimus, ut super tot* populos magto ia dios mulftplioet mtoorieordiam suam, quo orneas occurrant in unitatem fitfti et cognitionis doipim nostri leeu Christi. Vobto notem vehemeatdr ^ animo gratulamur, quod coelecti ope freti. M .ventri muneris optime msmoros, vestram <omnem operari, caram, induetriam>tolli-'V. citudinem ac laborem impendere gloriamini, ut in^ dioecesibus vigilantiae vestrae opmmtosto, sanctissimae fidei depositam integrum inviolatomque custodiatur; ut cleri disciplina sarta tecta servetur, eiusque accurata procuretur institutio; ut Christiana puerorujn ac pnrilanup educatio foveatur, et populorum inflammetur. Pergite, venerabiles fratres, ac dilecti filii, maiori usque studio et contentione omaso muneris vestri partes implere, nihilqne unquam intentatum relinquere, ut isti populi vobis concrediti magis in dies enutriti verbis fidei, crescant in scientia Dei, et per gratiarum charismata confirmati, alacriori usque pede incedant per semitas Domini, ac miseri errantes veritatis lucem aspicient, agnoscant, et ad iustitiae tramitem rddeant, et ad unicum Christi ovile confugiant. Atque inter multiplices nefariosque impetus et conatus, quibus teterrimus humani generis hostis aegerrime ferens Sanctissimam nostram religionem per istas regiones feliciter propagari, vos adoriri ac vexare connititur, nolite, ut optime dicitis, unquam expavescere: sed confortati in Domino et in potentia virtufrb eius, ac potentissime immaculatae virginis Mariae petrocinio suffulti, et laborantes veluti boni milites Christi Iosu, no desinatis unquam certam bonum certamen, praedicare' verbum, instare opportune, importune, arguere, obeeerare, increpare in omni patientia et doctrina, et omnia pro Pei gloria, et sempiterna hominum salute strenue constanterque agere, et sustinere, cogitantes immarcescibilem illam gloriae coronam ab aeterno pastorum principe perseverantibus promissam.

Iam vero quod attinet ad collegium in bac alma Urbe nostra constituendum pro istius nationis cleicis rite exordio, de quo verba facitis in iisdem ostris litteris, noscatis velimus, per nostras litteras ^kalendia ianuarii vertentis anni datas, nos veneqpilibus fratribus loanni. arebiepioeopo Neo-Eborai, eiusque suffraginem episcopis significasse, vehementer nos optare ut totarum regionum saerorum antistites, collatio inter se consiliis, oonsocistisque viribus, eiusmodi collegium Romae erigere vellent Quae sane res nobis gratissima emt, proptaréa quod, velati pto vestra sapientia probe nostis, ad spirituale iotornaa popalorum bonam semmopere ooadaoovat Quoniroa, nos quidem, quantam ia aobia eat, haud omitteremus tam salutare opus omai stadio quam libentissime iuvare, oam idem collegium veetrie aliorumqus venerabilium fratrum totarum provinotaram antistitum euris, consiliis et oumptiUw ia hac urbe aeaet erigendum. Dealqea, pro oerto habete, venerabiles fratres ae 'dileeti filii, non praeetpaa vos caritate prosequi, ae sine intermtosiooe a elemeuttorimo misericordiarum patra et Deo totius consolationis humiliter enixoque efltogitarb, ut ia abundantia diviaae suae gratiae vobto semper propitius adesae, veatrioque pastoralibtss curis ot laboribus benedicere velit Atque superni huius praesidii aaspioem, bt propoastoaimao nostrae ia vos voluntatis testem accipito apoetolioam

morent» provinciali· V1U ad tuam auctoritatem recurrendum dn nt, nt mutatione* quaedam, quaa hi eodem faoiqbda· .temporum adiuncta aUadent,- re digaeria. Bunt autemr quae

qua» « intfano oorde deprompte» voW· ipria, venecaM*· fratree oe dileeti tlii,. «uaotieque iutaram nrrteii»ram elerieia, teioieque *d«libaq pereaqpter impoctimur.

Date· Remae, apnI-Sanctam^ Retrum, di· » al^uti 18M, pontiflcatna noatri aano dacitao.

' J ' Pius papa IX.

- PETITIO

dt tetri» erdMitit HM» mtMiem· rea/rrewih't.

Beatiaaime pater.

.Epiacopi ia concilio prarinctali Baltimori ooliocti ·upplioaad·» duxeruitt beatitadini toad, at, habite ratiokq difScultetia titalum eanouieum comparandi ad ordinet aaacipiendoa in hiaee regiouibub,· lieeat ·it ad viginti anno· ordinea-oonferre totale miaaioaia iia quo· idoneo· iudioavarint aacria mtealouibua.

RESPONSIO.

tacrer ategrtfetitei» dt Proptftxde jdt.

Decretum tertium; ac (praefate) petitio eidem reapondeaa, quemadqiodum et plura ad idem pertinentia quae in alii* aynodia occurrebant, ocoaaionem ·uppeditarunt eminentiaaimia patribua *jfl*/de titnlo preabyteroram ia miaaionibua, atqna in iatia praaaartim provineite agerent: regulae autem quoad plura quaettioaum capite atatutae aunt; exinde autem accurata ditponitar inttruetio, quae brevi mittetur.

PETITIO

dt euUaede utedt, gne *tnuu litponpct»· ntktndi ctamcrnden toltni.*

Beatitaime pater.

Cum modut haotenua apud noe adbibita· te ·aoerdotibna ad epitoopgje mount commendandi·, I a tancta «ede probatu· fuerit, patre· concilii Balti-

eequuntur:

te aliqua huiut prbvinoiae ted·, aeee·· ·arium mpliua non erit ad alio· metropolitanot ·cribere^ nominaque taoerdotam, qui commendandi ·nat, ad| eoa trantmittere, niai taoerdoe tia commendando· ad aliam proriueiam pertineat, apo in oara ·cribendum erit ad arehiepitoopum illiq· provinciae, et ad epiaoopum dioeceteoa in qua degit praedictu· ·aoerdoe, ut mentem tuam do eo tanetee «ediaperiant.

quoeumque huiua provinciae epiaantiatite·, triginta circiter ab eiut metropolitan·» convocabit, ut de idoneo tucoattore tancta· eadi commendando con··ilium oapiaat. Si vacaverit ted·· metropolitan·, id praeatabit tenior epitcopaa. Loea· ad quem convenient, erit ipta defuncti prtaaalit urb· apiecopalia, niai grave· ration·· obeteet, de quibu· pro tua prudenti· iudieabit ' metropolitan···. ' Quo ia eeau, ad ipeum «poetabit urbem aliam, at et ooaveuieadi diam, detignare.

Hac ratione, beatieaime pater, .et inutile· mora· tollentur, et vacantibu· aoelttiit citra· tattatque oooMilaiar. Orant igitur, ut quod ipei, re matura garptrat, moUut ia Domino indicarunt, auctoritate tea ratam habere ac oondrmere relia

RE8PON8IO 8AORAE CONGREGATIONIS.

Quando inter opMeopoa agi ootttegat do eoclettattieia viri· Macta· aedi commendandi· at ad epiaoopatam aieumautar, ratio iuglter habeatur illotum qui ·daotaü ad einamodi aoopum repectentur in defuncti ·ptecopi «obedi·. Cum varo 'petitio facta tit ut de oommeodaMte ad epiqeepatam iugltec i· opiate potum boaveata partraatarotar, ot alteri·· provtem·· arebiepaaeepi «t epiqpopi tnterpaliatio daret tam tentum eam propoeeadna axtr^ proriaeiam degerat; id quidem admittam ttt eam elaueata, *fi* etaunad· *jieri* pewit: mn miatft, per opittolam. Quoti·· vere d· tori· «adibat apteeopalibua arigeedia, rei- altera urehiopieeepata ttetaeado pertractet» iniri. plaoeat, mtcbodet hactena· adbibit* aarvetnr.

ANIMADVERSIONES

·pera* *tedgrtfeSeeit tine ferdet VIII.*

Decretum VITI approbata» AtiL Attamen, quoad daputaKonam aoanallonim aatietitam qui relati com-'mimarii pro collegio eUitteat. aliaqu*.circa rector»t electionem, 'do quibat ia acti· jooMÜii flt'hrentM £- (·apra *tel.* I4K A), retpontionem taera ooegragatio differendam coûtait. Addam rent mirum orenitto quod non aadem oonoordia in re tam opportuna inter aliarum provinciarum antiutite· daprebenaa Aient, quod inde potiaaitauni *eti* repetendum, quia nonnulli autittite· coûtèrent haud potée te oput ratione eadem ac alii iurare, rei quod alicubi offenaionem aliquam timerent. Attamen litterae nomino aaurtitatia tuae to apertabant nt commen·daretur oput, de cuiut utilitate Mlle excitari controvert» poteat. Lieet vero dirtraimode aatiatitea opem conferant, rei per te, rei per ditiore· Melt· ad id opportune excitato·, pina nonnulli, alii minua, uberia· foruitan progreaau temporie; attamen id imprimit erat i* votia, ut unanimi retentate eollatitqu· oonaiiiia, omnat ad oput perdeiendum oonapirarent. Eminentittimi patra· animadvertendum id voluerunt ea etiam de oauaa, ut amplitudo tua praectare malina valeat quod epitcopi concilii BaJtimorenaie atatuarant, nimirum ut eum alii· archiepitoopia ageret, quatentia ia aynodia tuarum provinciarum oum felici exitu ea do repertrartarent. Hand vero omitto praedictarum litterarum tentum explicare arohiepiacopia Ciacinnatenti, Sancti-Ludovioi et Neo-Aurelianenti, quemadmodum praeetiti cum archiepieoopo Neo-Eboraoeoe, qui nuperrime te ad huiutmodi acopum plura prae·titurum tpopondit.

DECRETUM

eciwiiii frieti prtemtialu Sancti-Ledwici, pued taacte *ttde» adprobattt, ti fttr eluu* peogu· pratwMi·· *ttreari londtiil* gaood «eelcMartiM rudiein.

Sacerdote·, quibut per oVdinarii teutentiam taori mioitterii exercitium interdictum fuerit, nullum iut habent ad tnttentationem ab eo petendam, oum ipei ee tua culpa mittionibut operam navandi inoapaoaa reddiderint. Ut autem omnit occatio querelarum tollatur, cement patre· omniao expedire ut ordinarii ia oauai· crimiaalibua clericorum aut pretbyterorum, aerveut certam indicii normam, qnae ad formam a eoneilio Tridentino ' praaacriptam quam proximo aeoedat; «cilioet, ut «pieoopu·, »·· viearlaa ·>·· generalia, de ipeiu· oommiatio··, duo· ·iutdem epiaeopi eoMultore· (ex eia quoa, iuxta alteram Baltimore··· oanciHum, pro gravioribuu aagottti pertiactaudi· deaigaato· habet), nee «emper ·oedem ebgut, qut «i preebyterum caimiaia portulatum iadieatere, coram notario tamen ipaiut epiooph emittant. Unum autem dt utriaaq·· votam, pematqoo altar epieoopo aaoedere. Quod ai ambo ·b epiaoopo, aen «iua vicario, diaoordm fuerint, tertium tano ax praedicti· auia oonaultoribua Ipee eligat, et luxta eam partem eu» qua terti·· oonveait, oauaa terminetar. Si autem contigerit om···

débet, senteutiprem det, et iudi- latte Bat ad seniorem, spiscopumoemprovineiatem,
eiem feret. Quaado writde subdite ceins sententia final» erit, suivis semper «odia
metropolitan), erimie te, et oauea aaMO- spoetvtioM privjlegüset auctoritate. y

UTTKBAB PA8TQRAI)Û., j

•The archbishop of Baltimore aad the biehope'aad other pépiâtes assembled* in provincial cotheil, at Baltinord? to the clergy and fpithfujof their (barge:

Grace ante you, and peace J»e multiplied.

With feelings of deep gratitude to almighty God for-vfie^biemings, both iqoeiel and religious, which we enjoy, we base aseegibled with a viete, hg mutual consultation, under the guidance of the ^oly Spirit whom we have earnestly invoked„to provide for the maintenance and advancement of discipline end piety in the diooecec which form ■ our ecclesiastical province. But a quarter of a century has elapsed since the first provincial council was held in this city, at which seven preintemwere present. The multiplication of sees, of which there are now forty-one, besides two apostolic vicariates, hae> led to the inerdhse of the number of provinces, of which there are seven; yet the see of Baltimore has now seven suffragans. Two, indeed, of the dioceses are in a widowed state, pestilence having carried away the late bishop of Savannah, whilst, after the example of saint Charlee Borromeo, day and night be ministered religious aid to itu victims; and a lingering and severe disease baring more recently. brought to a close the life of the late bisbop of Charleston, which was marked by untiring activity and great usefutneee. Another prelate, not charged with the government of any diocese, from the responsibility of which hie humility shrank, but C distinguished for piety and devotednees, gave hie life for the faithful of Christ, as a volunteer in the c'ansq of charity, aiding the bishop of Savannah in affording the consolatione of religion to the sick and dying. Shortly after the national council, which was held three years ago, a prelate who was born in this eity, and passed in it the greater part of hie life, as a student aad professor in the college of saint Mary, which ho governed during several years as president with great suereso, until he was* chosen first bishop of Matches, died in the city of Frederick, in thia state, when preparing to return to his see. Thus death has thinned our ranks, and given us tbs important warning, that we also may be soon summoned to render aa aeoosmt of oar stewardship to the shepherd and biobop of our scute.

Our first solemn.act aad decree in oouncii. bee been the acceptance of the definition made by our holy father, pope Plus IX, In the assembly of cardinal· tend bishops, in the basilic of saint Petor, on the festival of the conception of the Mund virgin Mary. At the urgent seMtnMee of the bishops throughout the world aad of those espwdefly gathered around Mm oatbat nrsuite, from the ehair of saint Pater, ho declared and defined that the doctrine wMob holds that the meet Mowed virgin ifary, at the first memeut of bar toaseption, by a spoetel grace and privilege of atarfgbty God, in view of the merits of (hrirt Jesse, ths saviour of mankind, was prwsrvod free from all stein of

Arobiepieoopus* Baltimoreaaia et episcopi aliique antistites in concilium provinciale congregati Baltimorae, clericis et fidelibus sibi eommimis: *

Gratia vobis et pax multiplicetur.

' Gratissimis erga omnipotentem Dtnm animis, huius beneficio hae reipublieoo paritor et rvhgioaie «-prosperitate trimmer, m unum*oonvenimua, ut, duce seneto Spirit*, quem sedulo invocavimus, communieat» inter noe eoaailiia, disciplinae pietatisque incolumitati atque incremento in huius provinciae ecclesiasticae dioecesibus provideremus. Anni sunt non amplius quinque et vtginti, cum primum provinciale concilium in hac urbe celebratum est, cui interfuerunt antistites septem. Multiplicatis autem sedibus, sunt enim nunc una et quadraginta, -praeter apeetolieos vicariat» duos, consequens fuit, ut multiplicarentur ipsae provinciae, quae iam septdm sumerentur; totidem autem suffraganeos habet Baltintoreneio sedeo. Quanquam ex dioecesibus nostris duae suis pastoribus orbatae sunt; nam episcopos Bavannahensis pestilentia sublatus est, dum, sanctum Caroltun Borvomaeum aemulatus, eo malo afflictis diu noctuque sacra ministrat!; posterius vero lentus et acerbus morbus vitam absumpsit episcopi Carolopolitani, viri indefesso selo et magno rerum usu conspicui'. Alius-antistes, nulli quidem dioeeeas praepositus, quod eius modestia gubernationis onere et periculis terrebatur. sod pietate ac prompta ad omnia voluntate insignia, vitam suam, tanqeam voluntarius in censa caritatis. pro Christi fidelibus devovit*, ten episcopum 8avsHsbensem; aegrotis et moribundis religionis solatia ferentem, adiuvaret. Brevi post nationale concilium, tertio abhinc anno habitum, antistes* ex hac urbs oriundus, ubi maiorem vitae partem egit, primo discipulus, inde magister in collegio Sanctae Mariae,*eui idem multis an^is magna cum laude praofhit, quoad prime* Hatobetensium creatus set episcopus, Friderteopoli in hac provincia, dpai ff suam sedem reditum parat, diem supremum obiit. Ita more numerum nostrum imminuit, nosque gravi documento admonuit, brevi fore ut ad rationem administrationin nostras reddendam a pastore *rt qiieeep»* eateranssi*** nostrarum evocemur.

Hind primum est a nobis in concilio eolemnlter actum eo decretum, ut definitionem a sanctissimo petris Ple IX, coram .eoagregatis cardinalibus et epteeopte, ia baoHtee Beasti Petri,, die conceptioni beatae Ttegtate sacre fbetusn, suseipersenus. Impenstestaste enim pruaibas epieoeperum, eum per orbem dteptiutrwm, tam eorum maxime qui ad ilium eo tempero eoaveaeraat, permotus, dedaravit defiaivteqwe, .deetrinaaa, quae teafiFbsmtitaimam virginem Martem ia prime iastaati unae ooaeeptioate ftrisse dagukri ouuripotaette Dei gratia et privitegie, IWVMV· MOHVOTWI WWB 19M MMNOM· MBMTO generis, ab essai origteaHs «ripae laba ptawervatam tauauaem, esae a Deo revelatam, atque idcirco ab

* Beeris suarie sb srito^M MuM lasatria
I Maestas Xav. QartiseA
* IM,a<*a* Bteurifia

* Isaeum Omsta
■Ifte.U»

original «fa, has Uu ravaalod by almighty God,j -td asaaMherefiore bo Brady aa<nanstantty behoved by ÏU the faithfbL It is sa undeniable Uct thnû difficulty aad denbt perplexed the minds of several loajaod end devoted men, aspeeiaDy siaee tbe twelfth oeatury,,ia regard la this privilege, which was, nevertheless, stveauoueiy affirmed by otbora, _wbo ware veadyto suffer death for its mamteaaaeo as a truth of revemtioa, aad was solemnly reeogaiaod by the oelebraOoo of tbe festival ia dévorai local cfftarchee, aad at Iqast during the lead-four oeatarioe in the apostolic church of Rome, and throughout the universel ohsreh. It may emSerraae some,to ^Mduretand why it waa not defined at aa·earlier period.' The ehurch, brethren io not aocustomed ' to define doctrines union when they are assailed. 8he received from Christ our lord, through hia apostles, the'entire deposit of revealed truth, which ahe 'has preserved in ita integrity, regulating her i wonhip accordingly ; but each doctrine waa successively defined, with greater precision and dearness, when it became necessary to protect it agaiaat the subtle devices of innovaton. When the great tnyZ ateriee were assailed, abe lost no time in vain discussions, and used no measures of compromise, but on the authority of ancient faith and tradition, she proscribed the pernicious errors which were broached in oppoeition to them. Greater forbearance is exercised when undefined points of a secondary character are called in question by those who sincerely believe the settled doctrines of faith, and who err only in reasoning, with no proud or perverse disposition. It does not appear that any of the ancient sectaries denied the immaculate conception of the bleaaed virgin: on the contrary Pelagius and Julian, hia follower, availed tbemselves of the general persuasion of the faithful C that she was without sin. to oppose the teaching of the church, which saint Auggatine triumphantly defended, that all men are born 'in sin, and fall into actual transgression. Pelagius enumerated many saints whose virtues are recorded in scripture, and closed tbe list by the virgin Mary, observing that Christian piety obligee us to acknowledge that the mother of our Lord aad Saviour was without sin. Saint Augustine used great circumspection in his reply, lest by an unqualified concession he should afford his adversary fin undue advantage, but he did not hesitate to say, thsf all those holy personages would acknowledge themselves sinners, if they could reappear on earth and give testimony, excepting the bleaaed virgin Mary. Aa Jo her he declined entertaining any question, when sin is spoken of, since the honor of our Lord requires its to bold that she receiv«A_grace to overeotne sin in every respect, being made worthy to conceive and bring forth him who was altogether sinless. Julian pursued tbe matter farther, and reproached Augustine with dishonoring Mary more than Joviaiau had dishonored her, who oontaaded that in becoming a mother, she lost her virginal integrity, whilst Augustine, by affirming that all 'but Christ were boni in sin, 'made Mary herself the bond-slave of sataa. The holy doctor replied that ho did.not represent her ia this light, since the grace of the new birth prevented such necessity. Whatever obscurity may appear in this answer, it is manifest that the general persuasion of the exemption of Mery from all stain of sin can alone account for the confidence with which the amnihqp fiiiehbuafirmiter eeasfibaimqus arsiisudeia*^ Megari qwkdaaa see patent, Maae, preaadrtim a sacanto duodecime, completes dootes at pica vires, quibus iUud privilegium qpa exiguam diffiealtatam ae dfibitatioM· afferret; earn idea letarim aba solum ab aliia streoub defoadereMr, qui ad id, nt ram revelatam, psoadua mori parati ornent, sod atiam eolebritato <lioi fasti, earn >·. diversorum ·I topormn eeeleaiia, tern per ηltuux'quataor aaecala ia apostolic* qocleaia Romans et totpCorbe catholico; palam agaoaoeratur. Quod cur non. maturiu definitum fuerit, sunt fortasse, quibus intfllectu difficile – videatur. Verum non ommaevit ecclesia doctrinas definire, niai -e«h impugnantor.» Accepit enim a Christo domino nostro, per eius apostolos, totum revelatae veritatis depositum, idquo integerrimum conservavit, et ad eiusdem normam divipum cultam commoenit; singula vero doctrinae capita pauiatim supt apcurstius et distinctius definita, ηψ npoeaae visum est ea adversus eaptiosu opiqionum novitates tueri. Ubi enim primaria mysteria oppugnabantur, non vanis controversiis se implicabat ecclesia, aut ad ullam compositionem descendebat; qpd veteria , fidei et traditionis auctoritate nixa, damnabat perniciosos errores, qui adversus illa serebantur. Maior vero tum adhibebatur indulgentfia, ai.qua inferioris, dignitatis necdum definita doctrina in quaestionem vocaretur ab iis, qui, cum certa fidei dogmata sincere crederent, ratiocinio tantum, sine ulla voluntatis contumacia aut perversitate, haberentur. Immaculatam beatae virginis conceptionem ab ullo veterum haereticorum negatam esse non constat; immo vero Pelagius buiusque sectator luilanua, ex communi fidelium persuasione Mariam sine peccato fuisse, occasionem arripuerunt ad eam aggrediendam ecclesiae doctrinam, quam sanctus Augustinus invicta defendit, omnes homines in peccato nasci, nae siae propriis delictis vivere. Nam Pelagius, cum multos equmerasset sanctos, quorum virtutes scriptura commémorée, his postremo adiunxit virginem Mariam, illud addens. Domini eo salvatoris nostri matrsm ,4··« peccato *coafitri tirerut tut puiati'K ' Ad* haec sanctus Augustinus circumspectissime respondit, ne quid non necessarium concederet, quo adversarii iniuyte abuterentur. Nam, ut aoa dubitavit dicere, ceteros omnes illos sanctos, si redirent ad vitam ac de se testimonium dicerent, peccatores se confessuros. ita excepit virginem Mariam, de qua quidem nullam prorsus, cum de peccatis ageretur, haberi voluit quaestionem; quod honor Domiai cogeret nos credere, „ri yro/iam coUniam *fait*»· sd nnerndaa oetm *n part· pteeataat,* fame conripsre ei parsrs nmul <»·, quem, constat *hkIIkm kabai»»· prrcatpat."*! Sed lulianus, proporitum suum persequens, exprobravit Augustino, quod Mariae maiorem inferret iniuriam, quern loviniaaua, buns enim ..riryoutclsm *Mpria· parta» cmatttio*»· dtssofeMM"; Augustinum voro, cum affirmaret, omnes praeter Christum iu peccato esse natos, *„iptaat Mana·» diabolo tuendi* conditions trwnscriters."' Quod refellens sanatus doctor negat, se tale quid dicere de Maria, *It>d»o,* puta *ipia* nnaoendi conditio aeleifur *gratia rnuondi."* 1 Quao responsio quamvis obscura videri possit, apparet tamen, nulla alia ex re, nisi ex vulgari persuasHme, Mariam immensos fuisse ab omni labe peccati, wtelligi posce, quare illud argumentum et adversarii tam confidenter urgerent, et catholicae fidei vindex tam molli manu exciperet, lam vero eam doctrinui veterem esse ac plane a primis temporibus traditam, orientales

' *D·* set *it prat.,* e. M, a St.
* *Op»· iatparf.* m M., L IV, u Mfi

objection was urged, and the reserve with Whiefrinitwtgtm 'lia tvidootifr ootendnnt,. ut nihil aoqnam
it'wds met by tho.champioq. ofwrtMMoxy. Of this sit afore requirere; quqo beatus virgineas 'omnino ..
'tancibnt, nay primitive, tradition we.have satisteetory immarmlsiaqiu elagnlsritsrhenodiofamihonofaticrpm
evidence in the language of the oriental IlMigios, guana CbOrabim, gloriosiorem -quam Seraphim prao*.
whièh style herali etaialaee,highlybJeeoed, more dicant Doaique, lie veriris,quao dr illa ia MotioJ
honored than the cherubim aad more glorieux thaa^; libris dfouatur, via u signirioetio, qua capiunt
*the seraphim.· ' The tetras MppHod to her in the-, nuiasa, fore tribuitur, sicut poetalat^natris Doi >
sacred scriptures are justly interpreted,, in their dignitas, Ipsa eat veto ^*bsuedwte in "mufierrius,*
highest acceptation acdgrooiost foroh, ■i^amuch ' pretia atadt Ipsi/«tit etoyna pwi. potsus Wei, *F. I
as her dignity *of* mother .of God so requires, She ' aonstiaw hoxmÛ simf*. It quamvis ooafiteamur,
is truly blessed among women, folj if, grace. Me Idram Chrietam domfonin nostrum contrivisse caput
that ia ipightyhath done great.thlags *for* her, and serpentis, noeOue in grat&m* iu excidimas in
holy ia his name. Although wo Mknowlpdge that ' Adimo, foetifoîmo, nihilominus Mmes Mariam ng-,
Jesus ' Çhtist our lord has ' cfosbed the serpent's noebÿndb illam riftftierem, quash perpetua eqm eor-
, head, and restored u to th? g^soe from which pente'inimicitias^ oxeroeti quaeque hàe ratione, se-
we fell in Adam,,, yet we recognise Mary as the eundum •ahtiquam versionem a sancto Ambrosio *
woman whq 4a in necessary .opposition A the sor-', usurpatam gt a sueto- Bernardo allatam, ee/pontia
..pent, and who alap, according to the ucignt version caput contrivit, cam peperit redemptorem .Quam
employed by saint Ambrose, and appealed to by B tibi aliam,** inquit hie, .praedixbee Deus videtur,.
saint Bernard, crushed the head of^the se^font quando ad serpentem ait: fm'uft'ri'ft'er penem mtor
· by giving birth to.,the ftdecmer. .What other
woman,** says the ; latter, .think you, did* God Botf dixerit, audi ijuod «equitur: Ipse
foretell, when be said to the serpent: J will put fassi. Cui haec serrata victoria est, nisi Mariae T**.
enmity between thee and the' womanT* And if
you still, doubt that he speaks of Mary, listen to
what follows: 3he shall crush thy head? For
whom was thio victory reserved, but for Maryt**

There io respectable authority for believing that Non doest gravis- auctoritas, quare credamus,
the immaculate conception of the blasoed virgin immaculatam beatae Virgini* conceptionem in oriên*
was distinctly honored in the eastern churches by<dhtie eoelesiie primis iam temporibus proprio dio festo
a special festivalat a very early period. In the honoratam fuisse. In occidente autem multo po-
4 west the festival appears to bo of mush later in- sterins id foetum institutum esse constat, et quo-
stitution, ssd to have originated, in the seal of ramdam pioram hominupi opera in diversis ecclesiis
individuals ia various local churches, geintBernard, · initium copisso. Suctus Bernardus, qui vixit sae-
I who livfed in ·the twelfth century, rebuked the eulo duodecimo, ' canonicos ecclesiae Lugdunensis
canons of Lyons, in France, for; establishing it ."fa Gallia reprehendit, quod illnd, non consulta sede
without the sanction of the·* holy we, whose judg- 0 apostolic^, instituissent; cuius*quidem indicio sen*
, ment he professed his readiness io follow. He tentiam suam eubiicere se profitetur. Quamquam
seems to have understood it as regarding the is videtur sic existimasse, eum cultum ad corpo-
corporal conception, rather than the uimation, or. raiera conceptionem potius, quam ad animationem,
creation and infasioa of the soul. This did not ^tive snimsc creationem et infttsionem, referri- Nec
prevent the celebration spreading to other churches, vero ea reo obstitit, qnqmfous idem festum ad alias
Saint Thomas, of Aquin, did not venture to repro-' ecelosias propagaretur. Neque illud sanctus Thomas
bate it, since it was known to the holy see, which Aquinas temere improbandum putavit, quippe quod
tolerated it, and he suggested that it might be sciente et permittente sancta sede celebraretur; idque
understood of the sanctification, which he Was oon- ad sanctificationem [potius] referri posse significavit.
vinoed took place immediately on animation, that quam ipsi animationi, id rat, cum primum vita
is. when life was first imparted. .It io reasonably esset infaaa, st*tim supervenisse pro eerto hebebat
believed," he observes, .that the blessed virgin .Rationabiliter creditur,** inquit, .quod ilia, quae
Mary, who brought forth the only begotten of the genuit unigenitum a patre, plenum gratiae et veri-
Father, fall of grace and truth, received greater tatis, prae omnibus aliis maiora privilegia gratiae
privileges of grace than all otheriq»aad was saacti- acceperit, et sanctificate fuerit in utero.*** Et illa
fied in the womb.** The primitive tradition of the quidem a principio tradita doctrina, beatam Viy-
holiness of the Virgin from the moment of her ginem ab ipb^ vitae exordio sanctam fuisse, sic
existence was so strongly impressed on the minds D erst omnium animis impresse, ut tota quaestio in
of all, that the whole question tuned on thio point, hoe verteretur, atram in ipopmet animatione, an
whether she wee sanctified ia the very act of ani- sfatim poet illam raaetifieeta onset. Ao si quie
mation, or the moment afterwards. . Had aay oao afirmaaeot, Mariam faiqpe fiMam fame, ia poeoato
asserted that Mary was a child of wrath, bora in* natam, ia universitati tbooisgerum et commuai so-
sin, he would have found himself in oppdeition to eMae sensei repugneaeet. 8od eam nihilominus
the whole body of theologians, aad to the general inter omnoo oenstaret, eeasepticaem beatas Virginie
sentiment of the cherub. If wee indeed admitted naturalem fisiseo, atqao ita per so originali mMulae
by ell that the conception of the, blessed virgin obnoxiam, Moe oriebatur diSoultaa, si eamdom ab
was natural, and consequently of itself liable .to hac immaneas statuero varies, et subtiHboe eobo-
the original stain, which created difficulty in raadr- lastieoram ingeniis locas aperiebatur. Erat enim
tfog her exemption from it, aad opened the way phap notem, Christum eme totius hamaai generis
to scholastic subtleties and distinctions. It wee redemptorem, et. Mariam, ut aataraMtor sx Adamo
well known that Christ wee the redeemer of the progenitam, ■guise■ redemptione; ex squo hase
whole human race, and that Mary, at a natural nasoebatur impedita quaestio, si ea nullam peccati

■ *IA. A At** s·*, a *1.*
* BMb Dg MφMP Be 4»
· dbmm. ttosL g. *JO,* ■ *tfl,* art 1, mutais.

descendant of Ada», naoded redemption: whsnoO· • *iMaûtf* aroM io «xplainXow shewas, in fart,- rodsartod, if she had oontnwied m stain of ua. Th·· the dsse oxaminatiou of thisaabjort sawed for a tuns to thrbw «bmo obscurity oa th· prisaitivs tradition of th·, tiniam perfection of tbemother of our Lord, although it haa ultimately resulted in giving. to .thia' doctrine'that «ntira oiaarnaar and diatiaotion which enabled the chief bishopto declaro and define -itfauthoritatively. Th· periniasion of the difoaoaio·, and theliberty foç a time allowed' to sapport either opinion, without branding the other M "heresy, prove indeed that the revelation of the immaculate conception of the holy virgin was not then defin<3> but the general belief in its existence is fitirly gathered from the deep conviction of eH that she was immediately eapibtifled, àndjfam the celebration of tne festival, which oqntinned and spread throughout the-awhole church. The postponement of the definition during so many age·, sided the rise of the controversy is, then, to. be accounted for by the fact that the dispute was raised within the ehurch byyperoons most devoted to the honor of the ^irgin mother, and most'submissive to ecclesiastical authority, and. that it was jnvolved in partial obscurity by the difficulty of reconciling the tradition in this respect with other acknowledged dogmas,1 as also by the approximation of sentinmnt^hmong the disputants, although with some diversity of language. 'At all times the popes, in all the .provisional measures which they adopted, intimated that the matter was reserved for. the final judgment of fife holy see, and showed favor to the sentiment which asserted the privilege. That decision has at length been- pronounced after the most mature examination, and on the fullest evidence of the persuasion of the bishops, clergy and faithful generally; so that we may, in the language of saint Augustine, ssy, that the cause is now finally decided. Saint Bernard thus addressed pope Innocent Π, on an occasion of oontroveroy concerning doctrine: «It is fit that all dangers and scandals that spring up in' the kingdom of God, and especially such as regard faith, should be referred to your apostolical authority. For I deem it just, that the injurias inflicted' ,oa faith should be redressed thers particularly, where faith cannot suffer loos. This is the prerogative of your See; for, to what other was it over said: .1 have prayed for thee. Petet, that thy faith may not fail.**

In defining the ("revealed dootris··, the pope 'docs not propose hit own individual sentiment, but the belief of the catholic church, testified by the bishops, and collected from the various monuments and testimonies of Christian antiquity. «The church of Christ,'* says ourXoly father in his decree, «being the faithful guardin' und defender of the dogmas deposited with her, change· nothing in them, takes nothing from them, adds nothing to them, but with all industry handling ancient truths faithfully and wisely, whatever may have been Indistinct in ancient times, and implied in the faith of th· fathers, she studies refis· and pohsb in such a way, that those ancient dogmas of heavenly origin may receive evidence, light, distinctness, whilst at ths same time they retain their fufacys, integrity/propriety, and -that they may growJonly however la their own kind, namely, in the smne dogma, in the yam· sense and in the earns sentiment." This view of the mod· of proceeding observed ia ascertaining

maoulam ooatraxiseet,'gno taadeta modo vere easat redempta. Atque hui·· rei dsrjs fimoeptnti% ahqnamdiu qqodoi· modo obaenravit smtiqkun fidem' *4t* Obbata' matris Domini oaaetitat·; quamquam eadem poctresae effecit, at jlla jeittria· tantam; aogiparat laoem ao distinctionem, wt iam-Sammi pontificis auctoritate declarari defiairiqae poeqrt. 8ieat eaim roheta ad tampas diooaptaadi ftfeajtaa et libertas alterutri·· «nenda· opiaioaia, sic taken, 'at alteri .aon iaareretar baereaie nota^ argaooeato hot, immaoalatae ooaceptionis beatae Virginis yevo-' Iqtionem nondum Mme daminitam; ita hanc 'rave-^ lationem exstitisse et. vulgo notam. Mme liquido coftgitur <nun ex penitus insita omnibus .pena·· r sione/beatam Virginem statim ones sanctifleitam, tum Sx nunquam intermine· et per tbtap; soclesfam propagata diei feeti celebritate. -itaque, quod definitio per tot saecula post exortam otinteutionem eat 'dilata, bains rei causa jmrtim er eo repetenda est, quod controversia intra ecclesiam ab nominibus Virginis deiparae honoris studioeissimis et ecclesiasticae audtoritati oboequentissimis mota Mt, esdem-. que' obscuritate quadam involuta erat, ob difficultatem- oonpiliandae hac in re^traditionis eum alii·, exploratis dogmatibus; partim ex eo, quod proxime inter se secedebant disceptantium sententiae, etsi « nonnihil discrepanti oratione propositas. Pontifices vero, cum interim de boo negotio, quae tempos postularet, statuaient, nunquam non admonebant, rem 'summo sedis apostolicao iudicio reservari; oaeterum ei sententiae, quae privilegium tuebatur, non obscure favebant NuncMenique, post diligentfesiinam inquisitionem, cum de episcoporum, clericorum et fidelium univenim perauaaione evidentissime constaret, pronuntiata sententia est, ut cqm Augustino dicer· possimus, causam ease fini, tam. Sanctus Bernardus, exorta quadam doctrinae controversia, ad Innocentium II pontificem ita scripsit: «Oportet ad vestrum referri apostolatnm pericula quaeque et' scandala emergentia in regno Dei, oa praesertim quae de fido contingunt Dignum namque arbitror ibi potissimum resarciri damna fidei, ubi non possit fides sentire defectum. Haec quippe huius praerogativa sedia Cui enim alteri aliquando dictum est. *Ego* pro *te rogati, Prtn,* ut non *dtficiat Jiit» taa?"I* '

Λ

In definiendjs autem revelatio doctrinis,, summus pontifex non suam privatam sententiam proponit, sed totius ecclesiae catholicae fidem, ab episcopio testatam et ex variis Christianae antiquitatis monumentis testimoniisque collectam. «Christi enim ecclesia," inquit in suo deersto sanctissimus pater, «sedula depositarum apud se dogmatum custos et vindex, nihil in his›unquam permutat, nihil minuit, nihil addit, sed omni industria vetera fideliter sapienterque tractando, si qua antiquitus informata sunt, et patrum fides sevit, ita limare, expolire studet, nt prise· illa coelestis doctrinae dogmata accipiant evidentiam. Ineam, distinctionem, sed retineant plenitudinem, integritatem, proprietate^, ao in suo tantum genere crescant, in eodem scilicet dogmate, oodem sensu eadomqne sententia.** Quae quidem doctrina de ratione, quam in Uluftraada antiqua traditione tenet ecclesia, a vetare scriptor·, sancto Vmoentio Lirinensi, proponitur, cuius verba ipssa pontifie· referantur*. Quare, nihil eat quod

y

* Jfa ad fasirwtf. *II,* m esoss jUosisrdt
* CssiSMwdtsrwHs.

primitjye tradition is pteqontof by th· sAèteqt writer A ii retenti definitions fissh^ntarvol offoa&aatur, qui
saint Vincent,'of Lari··, whoMv«ry words are borrow- solent veasnabilem ilTum scripterem appellar·, ten- v
, ed by th· podtiff. Ths recent 'decision should not quam areeatem nomadi licentiam, quippe qui «gp »
-then startle or offend thoMwho fir· wont to appeal doctrinas tuendas Moe ooatondat, qua· eemper, qua·
to thia Venerable writer aq^wdiag against, iano^ ubtyue, quae ab omnibus creditae feariat, Mfiai-
yation^by insisting dn maintaining the doctriuM festum tet enim, in hniusoe praecepti um non re-
which were'hsld qlways,· everywhere aad^byall. quiri abillo abrolutafo pjanoquo ' universalem
It is manifest that· in the application ,qf'this rule couMnsioaem, aeque excludi operam iudieiumque
he does hot require absolute universality and .con- ecclesias, cuius Mt aatiquhra «t generalèmsuorom.
formity of sentiment,' and does not^ exclude ^he fidem' cognoscere. ao. declarato Ipsi enim est a
actio# and Judgment, of the church, to whom it bo- Christo ' promicandi, portes *inferi* non «u prsqp
longj,^ to ascertain and declare the .ancient and *tetitanu adesrsus* eam|· ut qoquo error doctrinam
general belief of her members. To her 'the pro: eius corrumpere, nec superstitio religionem inficere
mises of Christ are made, that the gates of hell possit
shall not prevail against her, so that error can ·
nevqr corrupt her teaching, or superstition defile
her. wdrship.

Brethren, the mystery of the inc*Mtion of our Incarnationis dominicae mysterium necessario
Lord necessarily disposes us to form the most ex- B illud efficit in nobis, ut do ea, quae huius exsequendi
alted idea of her who was its chief and honored þraecipua -ft hoooratissima ministra mm qeruit.
instrument. She ..was reverently greeted by an nihil medioure cogitemus, Haec a divino nuntio
angel of God, and assured of his special favor, reverenter salutata Mt, ot singulario Dei favorid
and her consent was awaited before the word was fidem aocepid*. atque verbum pro nostra salute earo
made flesh for our ßalvatíon'. Who eon hesitate to fieret, eius est exspectatus assensus. Quis dicere
say with the devout ~~womenalKrhoce exclematlen~~ tô dubitet oum pia-illa muliere, cuius vox ad salvatorem
odr saviour is recorded in. tbegospel: nBlesMdûs in «vaagelio memoratur: „Bμ Iμ «water qui *te* per-
the womb that bore thee, and the breasts which, fecit *et* utero quae *nucietif*"* Quis non vehementer
x gave thee suck?" Who shall not be anxious to exoptet implere editum ab ipsa vaticinium: *„Eeoe*
fulfil the prophecy uttered by herself: „Behold, *beatam 'me dieeat amaee geaeratioaeet**** Nihil de
henceforth all generations shall call me blessed." huius sanctitate cogitari a nobis potest, quod excedat
No idea which we can form of her'holineM can veterum liturgiarum laudes, quae illam omnino
well exceed the eulogies of the ancient liturgiM, intemeratam, totam sanctam, plus quam benedictam
which pronounce her all stainless, all holy, more pronuntiant. H*ec, ut ait Gregorius Msgnus, „m«ri-
than bleesed. Her merits are said, by saint Gre- torum Mrtswm supra *amae» aageloryim ehoroe,* usque
- gory the great, to exceed those of all the choirs *ad* sottum *Deitati» erexit.11** Hanc quo impensius
of angels, and to reach to the foot of the very colitis, eo luculentius vMtram incarnationis fidem
throne of deity. The more highly you venerate ö testsmini.
her, the more practically you will manifest your
belief in the incarnation.

It is vainly imagined by some, that the re- Frustra nonnulli timendum putant, ne immacula-
cognition of the immaculate conception and the tae conceptionis caet$roramque privilegiorum beatae
other privilegM of the virgin mother, raises her to Virginis praedicatio eum divino ijlam filio exaequare
the level of her divine son, who is holy, pure, un- videatur, qui est .^onctiu, mnocnsa, *impollattu, eegre-*
defiled, ahd separated from sinners. The sanctity *gahu a peeeateribeuP '.* Nam Iesu Christi quidem
and perfection of Jesus Christ necessarily roenlt sanctitas et perfectio inde necessario consequitur,
from the assumption of human nature by the Word quod verbum Dei naturam hominis assumpsit; Maria
of Ood; whilst she poeMSsM no exoellenqe but by vero nihil habet excellentiae, niai ex liberrimo Dei
the free gift of God, who bMtowod on her grace munere; qui eam gratia et donis ornavit, ut ad
and gifts to prepare and qualify her for the dignity matris' Redemptoris nostri dignitatem compararet
of mother of our redeemer. Elisabeth, although atque idoneam redderet. Elisabeth, quamvis ei
connected with her by the natural tie of kindred, propinquitate ooniunota^ tamen admirata est, quod
admired her condescension in vouchsafing to visit m ultro ad eam invisendam submisisset: *hae*
her: ^Whence is thio to me, that the mother of nriJH, inquit, ut eeuiet meter Denum me· *ad met***
my Lord should oome to mol* It to this Intimat·, Haec igitur arctissima odio'Christo ooniunctio est.
relation to Christ which entitles her to the higheekD proptar quam ei maximp. iure debetur veneratio,
veneration that a mere creator· can reoetvs. There quas morae creaturae exhiberi possit Neque ullum
is no danger whatever of confounding* her with her omnino periculum Mt, m eodem loco habeatur ac.
divine son, whilst she is acknowledged to owe all divinus filius; quippe quae omnia Dei bonitati de-
things to the bounty of God, and to have received bere, omnia intuita meritorum Christi aooepisee
all in consideratio· of the merita of Christ. ThoM agnoscitur. Quara, si qui sunt, quibus immerito
who fancy that she io unduly exalted, betray a low oxtolH videatur, hi oeno incarnationis mysterium non.
Mtimate of the mystery of the incarnation, and magni theero m significant, ao videatur, quemad-
seem like the artans to regard Christ our Lord as modum Arioni, nihil aliud Christus dominum existi-
a mere creature highly privileged, since otherwiro mare, nH hominem praecipuis quibusdam donis
they would have no ground for asserting tha| Mary ornatam; nam alioqui nihil causée esset, ear dicerent,
is raiMd-to a level with him. We, on*the *contrary,* Mariam eum illo in pari dignitatis gradu eoUoeari.
who venerate her, are constantly reminded that Immo voro, dum Mariam colimus, perpetuo ad-
her. son is the Incarnate word, boro of the Father monemur, eius filium mm Verbum incarnatum, „sw
before all age·,'and «onsubstaatial with him, God putre notum ente tmnte soentio eique teustitss-

· Lee. H, *m.* * Bate. VU, M.
* Lua. I, 41
' Ub. I *te* // *Beg.,* e. λ

•fGod, light of light, trim God of trp· Had. H·ηo· the devotion to bar aorv·· ·· an outwork and protaotion to the btotof of„thy mystery of th· ia-· eatasdioa, so that whenever Mary is honored, Christy ia pdored. On th· other band, the neglect of this devotion diapo··· man, to regard him m a ^amaly human'light„ as is firovhd b^'the spread of unitarian and ratiosslietie views in eoantrieexwkere she is no longe* veqprated. ----

. We are naturally reminded by' th· mention of the virgin mother of our Lord, of the'ehtate spouse· of Christ, who are engaged throughout thip prw-' vino· in various works of piety and charity. They do not stand in need of our testimony or eulogy: since their good works have secured for them the «·teem and respect of oar fellow-eiti«en· generally. They truly are ihexprecious portion of the flock, aa saint Cyprian designate· Christian virgins, and their prayers ascend as grateful incense to their divine spouse, whilst their example is reflected in those committed to their care, who come forth from' their institutions to adorn society in various walks of life. We exhort them to persevere in their holy purpose, with fervent spirit, serving the Lord, and imitating the stainlee· parity and entire .devotedness of his immaculate mother. Her modesty, which made her troubled at the unexpected spearanoe of the angel in human form, and at hie addrese, is pointed out by saint Ambrose as, worthy of special imitation, since „it particular]/ recommends the mother of our Lord, and abundantly prove· her fitneee for the dignity for which ehe wee chosen",

Veaerable brethren of the clergy, our joy and our crown, our fellow-laborers in the vineyard of the Lord, continue to console us by your piety and seal, and to preach the word of God in season and out of season. Let it be your study especially to train youth to piety, that they may bqcome useful members of society and of the church, serving^ God in holineee and justice all their days Cultivate and foster the pious dispositions of those especially who desire to devote themselvee to the •acred ministry, that a sufficient number of laborers may be provided- for the harvest, which is great. Use all diligence and care to reform and correct the morals of tbe' faithful entrusted to your charge, that they may gave no occasion of scandal or offence, bu(that in all things th«y may show forth by virtuous example the maxims of the gospel. It behoves you to pray for them with great earnestness, in -order to secure tbe divine bleesing for -your labors, since it is only the grace of God which can convert sinners from the error of their way. Pray then, with humility and fervor, between the porch and the altar, crying from your hearts: RSpare, o Lord, spare thy people." Your own example will b· more powerful than the most eloquent language to move them to piety. Avoid all that might give occasion of offence to any one, lest our ministry be blamed. Ask especially, through the intoreeeeioo of the mother of our Lord, the great gift of stainleaa purity of life, that you may "worthily offer the lamb without stain.

Beloved brethren of the laity, we embrace you all with patentai affection, and entreat you to walk oireumspMtly, for the days are evil. You know what manner of precepts we have given you in the naata of th· Lord Jesus. For this is the will

A tasiem, *Depm de De·, te···· fi» tanin, Dm* sérum de Dm sere," Qaata dtiam aiaa cultae instar mnaimanti tot, quo d^nditar'toaasnattoai· fldqp, at, qaotMaoaasqe· honoratur Maria, Christa· adoratar; -quemadmodum · contrario, qei matraas-aoa celant, W facifU adducuntur, ut de filio nihil niai humaauM tertiant. Cui·· rwi testimonii •st, quŏd, quibo· in regionibus illine oultto d it, in his error·· .Trinitatom to revelationem nq itiam bkeilUm· pro-OHuatW; '

Dieeerwntibu» aaw> nobis do virgin· Domini potori matre, velat sponte in mentemveoiant casta· ilia· Christi sponsae, qoae per h«aoa provincia· yarii·· ee pietati· et caritati· operibus tradiderunt.

'Qua· quidem a nobis testimonium laudamv· minim· deeiderant, eum suia meriti· id pia·· effecerint, nt vulgo · ciribus notoris in pretio et honore habeantur. Hae sunt ver· *illaetrier portio* prayts notori, quemB admodum Christianas virgines sanctus Cyprianos appellat; earum enim cam oration··, aient suavissimum incensum, ad divinum ipomum diriguntur, tum exempla in iis resplendent, quarum pueritiam excolant; qua· ex earum disciplina j egressae, in divertia vitae itineribua hominum societatem exornant. Itaque eae hortamur, ut in eaaoto eao proponito peraeverent, et fervant· epirita Domino serviant, eiusque immaculata· matri· integerrimapi innocentiam et perfectam devotionem aemulentur, Huius imprimis pudor, propter qùem înexspectato angeli humana specie sibi apparentis aspectu et salutatione turbate est,-· sancto Ambroeio proponitur imitandus: *„Hic* primus, inquit, Domini matr«m oomewndat, to, tanpuam testis loeapiss, dignam, guas od tale munus *tligeretar, adetrni."* 1

Venerabile· fratres clerici, gaudium nostrum et corona, qpeii laborum nostrorum in vinea Domini, C pergite, ut facitis, religione et sancta industrie nos ooneoiari, et verbum Dei Opportune et importuna praedicare. Sit praecipuum vestrum studium, adolescent·· ad pietatem informare, ut aliquando reipablicae et ecclesiae utilem operam navent, Dep servientes *i» toeeiitat» ti* uutitio ommtos disto* *ni».* Excolite et fovete prima pietatis semina in iie praesertim, qui se eacria ministeriis devovet· cupiunt, ut idoneue operariorum numerua provideatur ad meeeem, quae quidem multa eet. Omnem adhibete diligentiam atque curam ad fidelium, qui vobie commiaei eunt, more· castigando· et corrigendo·, ne quam occasionem scandatis et offensionibus praebeant, eed omnibus in rebus evangelii praecepta in virtutum suarum exemplis expressa demonstrent. Vestra internet, pro illis studiosissime orare, quo magis divinus favor vestris laboribus aspiret; cum sola Dei gratia peccatoree ab error· viarum suarum revocare poeeit. Orate igitur humiliter ac ferventer „mler wstitolwm *»t alteri",* clamante· de cordibus vestris: *„Pare», Dtunu, pare»* populo two,·'* Efficacius autem ad pietatem movebuntur vestris exemplis, quam ulla verborum eloquentia. Quare videte, ne cui *„d»ti»* ullam *qfntia-* «wm, ul non sshrywruter mtmolerwm nostrum"·. Petite imprimi·, per Domini matrem, magnum illud donum purae atque integerrimae vitae, ut agnum immaculatum digne offerre possitis.

Carissimi fratres laici, vos omne· paterno affectu amplectimur, obeeeramusque ut *„jtart·* amhufrtis, puemam dies mali swat*. Scitis, puas praecspt· dederimus cohis per dominum Issum. Hase est enim eotatobs Dei, MMctyiotoio cetera"·. Estote

1 D· <., LI, e. 1«.
• lost Π, 17.
• Π Cor. VI, *.
• ByA. V, i*. te.

,jnat, and hkW te Aa partrnman·· A ni jèü·· toward· al mankind. Pim Îm peteanea, forts· raeee, •harity- toward· al. In A· axarsiaa af year righto ne Bm sitinans^ wtoetobar year vmmppeAMly- ta God, nd net an Im men, bat set aa having lÁarty ne a aioak ibr mnlce, bat aa Ae eeryentoM CM Beepeet aad abey ibe eenetitatoi aaAariHac,^tbr ail powsr te.ftem God, aad they that Matai, rwabi the erdtaeaeee bf Ged, aad parch··· fer tbam aafree dmnnatiea. To the geaeral aad atato govarnmMto you owe allagiaae· ia aH that regarda Ae civil order: the ssAoritiae of the ehuA ehallaaga roar obadiaaoaia tho thiago efrtnhrntion. We bare ao need of preaaing Aie tUstiaetion which yoa fully understand, aad coastaatly observe. Too know that we hare uniformly taught yoa boA publicly aad priratoly, to. perform all tho dutiue of rood eitiuene, aad Aat wo bare nouer enacted of you, ao wo oureelvee baro never made even to Ae highest ecelesisstioal aeAority, aay eagegomente inconsietent wiA Ae datio· wo owe io tho country •nd its laws. On every opportuno occasion we bare avowed the·· principle·, and evan la our communications to Ao late poatitf. wo rqjaatod·· a calumny Ao imputatio· that we were ia taivil niatton subject to his authority. Bo Mt disturbed^ at Aa niestateaaedts of our teneto whiA era daily mad·, tor at Ao afbrt to doprire us of our civil rights, and of Ao eonldeneo aad esteem of oar follow ciyssos. Formidabis as is A» aomUnatiou far this purpose, wo do Mt despair Aat Ae justice end good sonao of the nation will soon discover the groundless character of th· suspieioa· thrown on the fdolity of catholic·, who·· religion teach·· than to respect and maiAnin A· eetebUobod order of society, under whatsoerer form of gor*rnaaeat c AeySaay bs plated. BnAron, lot A· light of your exempla Aine before men, that Aey may ··· your good works and glorify your foAer who te tax^ heaven. Pray for Ae conversion Sad salvutioa of all men, for Aia ia the will of God, who desire·' that all man may ba edvd, and may coma to Aa knowledge of th·' truA.

Given under our bauds in provincial council at BaltimoM, Aa ISA day of may, in the year of our Lord 18M.

patin mnantea, eebeti, hn*i, hi mmAm Mga Mtaree

MMΠ Bîw, WB ▮VHBWRy ■» WBBraBMwBq W fBÜBBMB DbB TBÜftBfBBp BîφM Mb BBB ^BfitB* vfMNi NM» M MM |BM< v Ĭμ βμ Mμ Åv «mIHÎW

otetlVoB IwBwraMi et ₀^β Λβ₀ Λμ β fMWMtatei ggNM wi

oCRi ^Î^BWMBÎiBÎ6^B8

•*sguiruni."l* Ute igitur, qui val univatuM reipnbücaa rol singuli· airitatibw promut, tdom débatte in omnib·· robos, que ad civilam disciplinant pertinent; ia bb rare, que· ad utama calatam spectant, obeditetiam rastrum postulant «μ Mμ prupoaiti. Nequs sat, cur de hoc discrimine phm dicam··, stpote quod et plan· perspicitte ipiti et dihgentisaime sarvetia. 8citis anim, nos eodem semper modo praecepisse robia, cum publice tum privatise, at omnia bonorum cirium exploretis ofloia, aequo unquam exegisse a robis, aient m uoa quidem etiam oapromae ecclesiasticae auctoritati spopondimus quidquam, quod cum anstri· adronus patriam eiusquo legos onciis consistere mu posset. Haec eadem, quoties fuit occasio, professi sumus; atqqe io aoqirte quidum ad ultimum poatideam literie illud, quod obiiciebatur, ut calumniam reiectmnu, nos jn rebus civilibus ipsius auctoritati osse •abiactoa. Nolite turbari ftdsis criminationibus, qnae' in nostrae doetriuas quotidie conferuntur, neque eorum conatibus, qui·, robi· eirilta iuru ot rastrorum cirium gd«m m benevolentiam eripere oeatoaduat Quamvis enim huius rei cano· ingens adversu· no· exstiterit consensionis globus, mini·· tamen desperumui for·, ut populares nostri, pro sua aequitate ao prudentia, mox perspiciant, quam immerito in suspicionum rooetur oaAoliooram probitas at fld··; quo· sua religio iubet rigentem eocietatis couetitetionem servare ao tueri,| quacumque demum utantur reipeblieae forma. *„8ic It/etet* «■» wAa, fratre·, coram homuoias, at mAenf eporw eaterw ieaa, << yisryiesai patrvm eestnaw, qsa in oestie *tti."** Orate pro omnibus hominibus, ut convsrtantnr at ad sniuto.m pervesiaat, quia haoe aat voluutaa Dai, „qw' anume hamiasr ssA aatecejtsri ef ad aywstioesm esriteris MM'r·.***

Datum sab noatro chirographo, in provinciali •₀mA₀ Baltimore··!, dia IS mansis maii, mho DMA» ISM.

' I Petr. II, 1·. • Matt·. V. 1«.
▮ Im XIII. 1. ». * ITta. U, «▮

CONCILIUlt PROVINCIALE CINCINNATEN8E I

1866 smü 18-80.

Coucilium provincial· Cisriasitsen I ia Foadetutis Btatibne Amarica· eaptMtrioealta, eatobretum a dia IS nd diam 90 maH IflH, sab loaaM Baptista Purcell, arehfopieoopo (XaeinanteaeL

BHAfn'M':

1) Acta at demeta qaataer aaeaAeWam provincialium CiMiaMtaMium, 10M-1M9, adjaotie pluribus doeMtis, raseriptte aKfoqM daeaaamsite. Ctecinaati, typto Bemtiger Btfram, euemnl peutita*» typograpboram, MDOOCLXXXTL

. A-0*, vii-S19 p. — Roma, oalsgkaGeemnatea; , ^llf qet^bel^innfsqMniti^,

P. S-4T, caMttnm praviaoiale CTaeiaastsasa 1, • die »» nd dtem SO maiQSU.

P. d»-100, mmOmb priMutate OfamteMtaM· II, a dia S ad dtom » «ml 18M,

P. 101-1H, teaeBiwm *t* prsvtaatah CAeiuM taM· III, n An 9f npeflto nd diam 4 ma» MOI.

P. IS4-9S9, hmOsu pmteAdn OMmutaM· IIΓ, a dia » ad dteaa M mrti 18M9.

9) Aeta at daerata aneronsm aaesUaH· raasa

S* Îsp B |b V· Y· ^BB Iβ^B BOMMφ^BB b4 Lm^R Tsana tasttan ... Pribergi Bttegwrina, aumtibea Hardm, MDOOCLXXT, aat 1U-900.

Bonatissime pstri Metro
Pao nowo KMτπτα >ηχηκ>,
gteriooe regaauti,
provincias OiaciaMtoasto praeoalee.

Bratimimo peter.

•piritas aeacti lamtM illmtratl, raimm Chrietam, aacterem et oomuunatorem ddoi ^octree, beotam Petram ealegisee pre sue vteario ia terri·. Pte ipee orevit; iUi clavee regni ooaJoram tradidit; UK eoM paeceadi over et aguoo manm demandovit, ehpao prae eectaris apostolis tentam gratiam ooutalit, at ^mshru *iUitn ranerst aayreteel*1.* Ta, beatimime petM· Petri viose agi·; ** Christi rieariaa coa-•titetas as. Ta divine, que praostaa, aapieatta, divino, quo flagraa, amore, Cbriati gregem, pastores acilioet et popukraddcle·, ubique terrerem diopetem, tueris, moderaris et pmcis. Ad te ocaloe, mum. corda nostra levâmes. Tibi primum hune eoacilio-

' A<*. ap^ sap. V, IA.

prooibm edtath operaro eat univoimm aerie· eee* ciborum quae, texte eaaeam, ofagati· triraniie e netae et e enwaraaribra nsetrh hebrada enat, aeva semper dooMioota praaetituram q«*e ell* radioes Mee Petri Me ta terris egerit. Has petra eoMatae, BOB ftKttf· MdwiM MBtFM <b et rahiomatam preoalHe at tnotibm torahem* readout. Digaarie igitar, beotimime pater, nobis, Matte oieru Metre et ddeiibos beaedioora, at Me et opere ia eommeeioae eedte sporieUces, matris et magietra· omnium eecloeiaram, perseverantes, immaroeraibilem gloriae ooroaam atiquando consequamur.

t lossnosBeptista, archiepiscopus Otaries·tentas.
t Amadeus, opieoopm Clovelaadeusto.
+ Martinas Io m ne*, «piscopiu Ludovic·politesse
+ Georgina Aloysius, episoopua Covingtoaensis.
t Mauritius, spiacopus Vtaosuuopolitansa
t Petras Paetus, episcopus Detroiteasis.
f Fridericus, epteoopm Amysoaiemis.

ACTA CONCILII.

COMVBHTUS PRAKPARATORIUB

Die 19 maii, quae erat sabbatum ante dominicam V poet Pascha, bora 4 poet meridiem, in node arohieptaoopali ooavenerunt;

Revorendiesimm ac illustriatamua dominua dominus loanaos Baptista Purcell, srchiepiaoopus Cin-c Oinnateasta;

Ravareadissimm ac iltaotriraimm dominua dominae Petrae Paulae Lcflsvten, episcopos Zelaaaa et dioeoeseos Detroitopsta administrator;»

Reverendissimus ao iUmtriaeimm dominas deminue Amadousrftappe, episcopo· Clevstaniisnsis;

Reverendissima· ae iUuotrieeimm dominos dominas Martinas loaanee Spalding, spiscopm Ladovioopolitanas;

niastriarimas ao reversodtasimaa dominas dominas Georgius Aloysius Canali, episcopus Ooviagtoaeosds;

niaatriaaimaa ae reverendissimus domiam dominas Briderions Baraga, sptoeopm Amysoaieaeis et vicarias apootoUcm pro Michigan superiori.

Aberat ex auftragaaais setas iUastriarimus ae revereadiaeimm dominas dominas Maaritiua do Baint-Palaia, episcopus VtaseanopoUtaaas.

Invocate Spirites eaueti auxilio, petrae agerent de otSctatibus soaotitueadis, qui ordini, ot doeeri agendorum inservirent; atqua, proposante iUmtris simo ao rovarendterisso doastao arcbiepiseepo, d—signati sunt:

Illustrissimus m reverusdissimas dominae dominas Martins loannes Bpalding; et reveaaadas domiam Pridestem Wood, et concilii promotene;

Reverendua pater WOhohum Untorthioer, ordtate Beaeri Framtaei; et ruvureedm domtam Sylvester

Idem riversudm domiam 8. H. Risearum, magister OMronteaderum;

Bavosoadi deasini Curetas Beeevald et Piidsri •m 1 Weed, soBterea.

MBÉ M·*IM·|M.

Primae congregationi praepositus admodum reverendus dominas Ednerdus Pureell, vicarias guberniis Cincinnate··».

Theologi asajptentes Aserant: admodum reverendus dominus Bessdictua I. Bpalding, sacrae the—logiae doctor et vicarius generalia; reverendus poter Wilhelms· Unterthiner, ordinis Banoti Franeisti; revehendi domini Carolm Boeswald, F. Wood, loan-l ■a H. Luers, &. H. Roeeerans, sacrae theologia· doctor.

Congregationi secundae praepositas est admodum reverendos domiam Petrm Paulus Kindekias, vimrias geaoralis Detroitenata.

Theologi assistontes fuerant, rovereadm pator Francisco·,Di Maria, societatis Isse; reverendae pater David Wiraban, ordinis Bamti Freadsei; reverendi domini C. Boeswald, F. Wood, loannm Quialaa.

Coagregatioai tertiae preepooitm opt admodum reverendus Wilhelmm H. Murphy, societatis tara provincialis.

Theologi assistoatoo: admodum roveraudm dessinas loannes Lubr, vicarius generalia Ctevelaadausis; reverendi domini Ctem em Hammer, Bduardm Boris, congregationis Waeetieeimae Oecis, * patres Petras de Basai et Oarotas Van dea Driesebe, o societatis Ima.

Coagvsgdtioai quartae praefluit admodum revereudm domiam B. I. Speidiag, omne theologia· doctor, vitarim geaaraMs LadevieopoBtoam.

Theolegi emittentes: ndaedum reverendae pator Wilhalmm H. Murphy, emtotatte laou; reverendas pater Wittman, ordtaia Banoti Fraaeteei; revereedi domini leonum Lahr, L F-Wood ot louunee Wittmar,

Oeugragatieai quinta· preedsii admodum roveron 'dm deminue Bdaerdm T. CeOtas, vtoarim generalis

mtem· ^no^a^mm sentam

D. Yeaag, erItaio Proedieetoram; F. do Burnt,.-eiatatie Ira·; reverendi ilsurini< Issenes H. Laesa, L Wittmar, & H. Baooeraum
draetom'cEehm BeceweS**'****1*

IHuatrieaima m revemadtriimo opinoopo Lode- 4μ μ *4*1μ Murt raMM·! pontilem Piam IX, et ad **uiràm** aierm amnoo que tdelm bvttaa proriaeiM;

lUuririaainao m revereadieoime apiacepa (Λovo- badomi opiriola ad anriatatam de Propagande Ida Lugdunemeab)

Illutrimimo a» revermdiorime opimepo *À»y-* aonieaai, ad aoeieteteaa Leopoldtam Viaaemeafn, nomina eonoiUi mribrndeo.

Quibna perfeetia, **ii«a** conveatai impoouoruxt.

8B88IO 8OLEMMU PBIMA.

Die 13 maii, bore 8 em dienidtajeate mariiiia·, in\aedes arebicpiooopaloe ooavenarnat omnea rovereudimimi m illmtriaoimi praeanlaa qui aeaaüto iatareaaa debebant, eum auperioribaa ordinem rehgioeerum, tboologto addaetia vel derigaaSi, ptariaqne etiam aMia aaalmimtieit vim, manibm cui ordtaia vectibus indntie texte rituale Romaaaan de proceaaioribm; proeeerio ordinata eat |p aaerietia; et exinde traaaivit per bortam areMepieeopaleee, ramee porta» acaieeiaa metropobteaM maiaram, cautteatibae interim «atftai paataem (tam dgaata. Hae perventi, omaee tatanrnat, et erdtae eoaveaioati ta obero diapoaiti mat Detade Mhmtrioaimm ae reverendiaehana dminm dominae anbiepiaoopuaarieMm aotmooaa da tyMte amote pnnHdeaHtar eetebrevit, amieteatibm atanodm aneataede B. T. CoHia* vicario generali, arebidiaeaoe, (dtoeeae] admodum reverendo B. PuroeU, vieario generali, mbdteeeee reverendo petra P. de Haut, aocietatiq Inoa; et ad tbroam; odnaodm reverendo B. I. 8paMtag> eaerae thoeiegtae doeter, vinarie gaaeiaM Lude vieopelituno, et admadum reverendo P. Khdoktaa, vieario generali Datrrivanai.

Abooluto aacro, concionem ad populnea de maitete eeeieoiae babuit iUnotrieabnuo ae riviriuMmi mee demiawdonriaue epfaaapea LadeoieopeMtamaet detade nescio prim betae ομμ BH Mtoaasta tanta ratae a poatMeaH Bmaoe pveeeariptee aperta eri.

Huit aemioei adhaarent viri queam Malee l aequentur;

et tUestriMÎttw tfo· mtaw Io mmo Baptiata PaeuoU, aanMapiampm Cta-

Ubaetrieciaem m MvwnndtarieMO Prirma Ptatae

eAlrfBtBtNktOT) ¹

ntartrimimm m revereedtoaimm AiaadoeàBappa,

Dtaatriadmai ad aovoreadlBataam Maritam laa»i am SpaMtag, epiceepm LaderrieepeMtaMB;

UleotriBeÎMB®® m ''Hheeietao» 4e Soiat-Pelata, eptaeepmYtaMMmpeMtaMtty

admedim tevereadi domini Maii Bruuaer, em-

h Trappe ta Xaataakia.

Tboologi a patribm vol adducti val deaigmii ■ Menât; x

Ab anblopieoope Oieeimsatemi revermdmataao praecide: admedm tevereadi domini Eduardae T. Coiitae ot Eduardeo PumoM, vinarii geaaraiee; ot reverendae dmimm loaaaee Quintan, eemiaerii Bnnetao Mariae rector, dedgeati;

A reveeoadiaaimo epiaaope Zotaaao: admodm rovotebdam P. P. Ktadektae, vioartae generalia, adduataa;

Ab epiooopo ClevetandoMi, admodm reverendae dominae loaanae Luere, viobriui geaerelia, adductae;

Ab e^eoopo Ludovioopoiitaao: admodum reveraadao B. L.Spalding, aaorao tbaetagUe doctor et rieartao goaeraHa; ae revorondu domiam Carotaa Bomvrald, addotti;

Ab epfaaape Vinceuaopolitaao: rovareadi domini laeobm F. Wood et loaaaca Hmuvcoa Latore, deaigaati.;

C. Ab apieeope Ooviagtonoaai; reveroedm patter Ftaaeieom Di Maria, aoôïotatia Ima, addaotm;

Ab opieaopo AmjueaiMai: revaceadm doutieu Cimam Hammer, darignatm.

¹ .Aderant ettam ptarm aMi amerdotao inter qeoo reverendae gdter Mioolem Dominium Young, ordinia Prnedtaeterom, vmerabilta annex, ab iUmtriaaimo m rovoteadieaimo anbiepiaoopo oporiaHter iavitataa, eo quod ipoo em évanouie ano, benne memoriae iltatrieaimo m rovareadieeimo Bd. Foawtek, primo opioia Statu

Doaiquo adfuere revemadm peter G. Untertbiaer, ecdtata BomB Fnariori, et revoéondm domiam 8. & aaaretarii.

Dommterie igitur, do more, pmlmia, litaaiie at otaSteeiban, iHurtrierimm m toveeeadiaoimm aaehi-

dieeima prmotore et ageritatur eemfltam, petam

uobta, ad Dei gtarim et bmeeem, et ad mtbobooe

etanatapoot tagMme emnemtam et Me magregetam,

mm M^mW· ÀÀ* I ' ,

(Pteeet: apÀtatau,* Detade ad popatam venam alta

■ÜteHMi·

ntomsio rant

[Vida rapra eoL * B -10 C.|

ϱ^... anᴬᴬh jhmiA* fem*mrtM

na· ra« MaAtMtar.

hem, ia andib·· arebiepteeopi, praeeeeienalitar patieraet

A* **aiaae** Ufertriraimi æ ravarandimind derated Aaariai areMepieoopi aaiaw eupradiell pmaiati **atg**·· eeoerdete· iavitati feerant, et, durante infee •ton·, quaadara es aaara raripttnre at «nrtprologi· Bomaao laeta «nat

Hora * poet meridiem, reaper·· eoloranifer odobratae eaat ab iUartrimime ae ravereadiaeime epfecopo CTerelenteaei, **qd brama** ad populna em**eto**·*· do immaealata Virgin» ooaooptioae bebate.

i

ntna awjwKurro privata,

feri» II, die maii 14 habita.

Hora 9, oonvonerant ernnen patre·, roehetto et **aonitt**· indbti, odorant etiam aooratarii.

Cum theologi aalla· ralattoaee enpor quamtiMdbae ipeb traditi· adbae praebaieeeat, netam eat:

I. Da eappHeaeda «ancta **reddat** «rigator aova ««da· epieoopab· pro «epertori Michigan, qeea dta> lata deaumat «x oppido vulgo diota Beat Briate-Meri·. Haee **diiim**ii ooedem limite· babae· debet gnoa asan habet dintrieta· «ab roveraadimteno epi•oopo Amyeoaieari ut vicario apeotoUoo.

Revarandierirt·· **idm** «piaoopn· Amyecnieniii patribue notum fecit, ***tt*** iam do bae eedio ereottoae ogi··· apud eacram coagregatieeem de Propaganda fIdo, aatadoenqae eacraae oongrogotiaaom naUatoaae

Quod titulaar-pwemare debebat ex praedicto oppido Seat MtUe-Marte, nallam dubiam oriri poeee, diotam **eet** Illud eam ex omaibua dietriotu» * oppidi* freqaaotieaimam, ritam habere aude epaa ■aeramenti maior apparor·*, ot «antrum fera totiue dtetriotaa ooaetituero.

Quoad **no**·»·, eum n»Ha ia erbe aathoboo «it •piaoopab· eadee diota **Bonatae-Maria**», boo impaamdum ηοτ»· radi omniban riram «at Qaibae «mulbra matae· 'dieaaeeto aa peepmein, Marant patraeVaeratam enb aoraera II pràitum, good in-/aipit: Cbneaernnd pâtre·.

i **IL** Prapanente ranrandieeim· epieeepe Vinera iaopebtane, agaraat deiad· **pain**· d· partiti···

- BwVWwv|R·vBMISBBVp Mwv»·

badie in part· «ept*itrie»«K «**taly** Indiaan·.

dnieradrertit «pfeaapne Vfennuepilitanoi ata- D tum lediaane vaotam oompleeti regirarâm, innumwe fera «eed eppida, pinegnam MtefintB minia IdeMnm: wristM* te pwte wpteotriMMbK ptetw ♦eteeteBg ibiquo **latum** ntbiMuram iamigiaatium in-

aaram ibl Berarat undo auifan dubium oeee aflrmbvit quin epieoepae^ ri eraaratnr, baao et deeoee vivere pamett numeram denigne eniboBeeram ibi degentium mna etna gnadragfein uriMa. Quaerita· d· limitlbu» nevae Meeemeee ia promptu bebate

Du ittnto, **diet**·· «et eppidam Fert Mepae debera bana praertara pvepte» namaram inhibita·

■are **m** peritam, Mptme: Omanarmri fuepae

HL Dorine am* Matara· eeerae ran^agariente da Propaganda Ma ad mutaepiaeapne» **Chdm** tmaea^.aadboe qatrinarinra ·μ **M**μ B·βμ pea «rio·

Beeiiratenmn patre· tantam aortrnram raieetonura «arem patera **auiai** pntribra gaudii eanaao fete. Uaaai preinde **Mt** eaeriam d«rideriam, rernm et temperam ediaseia at rirenmetaati·· famaMHa fatura feadnttcri at anetantationi pr««inediti oeitogH. Obataeub, ai qnaa alat, ipeia· «raotfeni beaeMedeae ennuni praddeie et nelo tam elati q«am pepuli earavouda «pererant

' IV. Polibetutum «et de eamiaarie pmaraii pre I hae proriaeia «rigen*·.

Exporteatia aoiai «ompertam fecerat «amiaeria dieer«eaea aou **pin** eaetentaii «a flrogeeatia diacipotorum et copia magietraram, quibu· *»-oiplinaa théologie·· boae tendantur «t dihgaoter •ppreb*adaatur. Generale «rg« aiiqnod inetiiutara, eai oaeaee **proriaai**·· dicoceeei eaetoataade ooaveniraat vieaee eet haiuamodi malorum aeoe aatoaaa remedium. *4*

Ex alia tamen part· iaeommod· oritara partioalatibae dioooerib·· «e·· igaerabat:

1. luvoam atatai eoeleemriee addieti ia riugrii· dioeooeibao, at platfeeaa, mat ooaieeiie «atbodraUb·· adnexi, ·H doctrinae obrwtiaa·· paorie tradendae deooriqao enotaram eaorimoaiaram valde ineerή«ιI

2. DittcUe eeaot in tab eomiaarib modium exoegitaro gao iarnao·, <,·« ab abi» ae peaaeartim iadigonrioribm dieemmboe meiraat, et qui ditioribm •me addiearo vaUoat, draagaia ab ordiaariie Horatia, a prapoeito «tudi» roliaqucadi «t ad «aeealum redeundi arerteraatur.

S. Attamea aligned ramtaariam domi babradam pro meliori olori edaeatie·· omaoo ferai **mat** Tfeam eet igitur «emtoariam preriaoiate «rigandam, «ni qniogue epmeopu· debet ramper tenera addieteo dura «altam alnmaoe: aaliaioane taman enblaii· oorum •omiaarii' dfoaoaaania, gai an babae· «**dh**·· poeraat

Deiad· raveraadinrimm arabiepiaeopne obtalit patribae aedem eeminarii proprie baateua· dio··raraei, gnad dieitar Benetaa Marie» ad Maatam ia dnam praedictam: quod Uedem aaeaptatnm. rat Ornnaedenignaindienwraat ferendam «me doeratum

Iran mwMB^W «>· KBMWBBIW /NNΠM»,

Qunedsm perte» dicta onat de **régiliai** aeri eaUagii. Beerâram et prefeeram debere ab Meoopfe «Hgi et «irai·«ri; impie·· ab enraftae pre rate anatora alnmnorwn deferri, fendu» et «odi-Atten sk MMlteM te mIMbb teMvi tettlteMM ab erabiopiaeapo; «t afia «feamodl

Ad iaaraennntam per»· nevi inotitaii, «maibe·

MiφMB*Mî μ o Aμ μ Aι ri teflritete ffttte·

yMloMphteB te tteMte^M «NriMMMN Mmb

redeaadi ad mfeafenam praprimn, daeoraratnr; Warn

pateibn· prepeanit **Disit** eadem inoemarada mri-

aiMaiaai Mbiotar aa paMtaat datera· apepaadM, tbaal

taretar.

■pdveriit teawa flteaMMM· a» iivwudhri··
. eptaeopea ViaoeeaopoMtaara aa aaa Mie aanaa
ex raà dtaaaaai iaraaaa aiariaaa ae aMtara

•iztb

niieerio praoporetarU HagauQoranaieaadiMipliaae, ' eoa pabMe froqwaataadia, ot
etataprhat owe· deereta· aab 'atuaoro YIII: *Ot* laaiiiiqta lageiira· outMaaf ad grade· daplHa

gregatienia da Propagande Me, ia qaibra da titale ordinaadofut, at aera· qai ab «a* ad aKa· traa-

logoram relatioaoai oeaaaaraat

Hae aeaftefatioae qaaedaat diota eaat otia· de iie Moerdotibae, qai iavito opieoopo vitas relifioeaa amploeti volaat, eaqae de re laaia· aat dooretam ■acrao ooagtogatioaie de Propagaada Me, eod nihil aetas. . «

Dimiaefa daaiqae aearatarüa, beta daedeciaia, do privet» iatar oa aegrtHa egorut

Faria IV, die . nempe «ail ld atqu vigilia Aaeaeaioeia Domini, hare 9 aata meridiem, aaiaea aolotnaie da pro aaimabaa omniam praoaalaaà et aaeerdota· haim provineiae, omninmqoo qai poet eàMÜhua pienarinm Baltiaorenae ia paoo Depilei dererierant, eotebrata aat a roverandiâimo

deariau laoaèm Wood arohidiaooapa, reverendi dosiai laaobaa Meagher diaoonaa at laaaaee Laan

PUMA OONGBKATK) PCMJO&.
oadeaa die, bora d poet amidtae.

Adamat earner praelati, viri religion at theologi. Praaoeina iavoeatioao laaati Spiritu qaé tosper ooagNgatioaM tas pebBeae ta· privatu apertae raait, raSeaa· et non·· opiaiaaeo preponoadi revareadtaetaMM preenetar tbeûegia tradidit.

AbaeMiaae a revoroediaeiao arahiepieoopo data, aoaeieaa· ad popolaa habait revereadieei·· apioeepu Asyanaiaaifa

Drinda ia bibSetheoa arohiopiooopali habita est oeagregatio tertia pebhea.

la hu eeagregatiOu theologi diaooptarnat do oathodratfoe, ot da religiosi* aûarioaea, qaaa sueoeperaat, dereliaqaeatibna.

tationea da exergitife epiritaaHbu qaetanaio ia aaaqaaqaa dtoaoaai hobeadta; ' do prafcaaiaaa Mai aaaittaada ab Ua qai aavaa adaataaaa patui; da

8B8M0 8SCUNDA 8OLKMNI8,

Ma V, in facto Aaaaaaiaeie domiei nutri loon (MaÜ, die 17 «aii habita.

· Adftoarut oaraae praeralea, viri roügioei, thee-

de optooopora· privüegüa ia attaea ^MeeoaaL

IÇaaaat poatüealitar eelebravit reveteadtad·· opiooopu Oeveiaadaaaia, mlaiatnuitibu revaroedie doariaia Carole Beeevald, 1 Qataiaa, at P. Idaraado Mtaharaa, erdiaia Saaeti Freuirai, arahidiaooao.

oaaaa.

eacCMiu oownusAïw phvata.
' ibria III, die soü 1b habite.

Here ·, omnibu adaaatb, iirgrigatii aper· aetttaraat: adewda· revareadi dawtai M. T. Colline, laaabaa Wboiaa, erdiata PnetHaataraat at Geliel-

doereto.

igtagattaMlh

da gravaatiaibra porta

■eridta·, et revtaéadMe

peart

aaandatw «Ht* imMm ni ahafaei addfetaosA waaidri· battaa·; da Maaia μ «Mμ Mβ ad «trflta ■atantfeai, rai epad n dapn* bartaaatiÎIB^^tlil ^B^Î^UBMI^flp ^tß MB ^K^BIII^I^I^BBI-IB B^B

M· ®BVSBBB4teBtMB BBβIώβφΛBβB^B Slt * potribe· nia aqta et doarat» taopiataadi, eortb gndi, Bmm 'arittaa*, gaaat aanw rirtrn Atari aa daaaian libaatar wasapit,

8. Loatao «aat raUÜoaaa tbnkgara*.

1. Otraa naidaatia· staeiMoriaraM: d· bn ta aibil iaMraadaai pmtar M, good ia ooaoüii· BaM-■otaaaibaa habatar, eoaaoanutt eau·.

S. <Xna aawiaarii proriaatalie «raetioaam, do g·· aas ta* agtanat, at aapta dictas aat, ro. laaraat patraa nu dritaiw.ntiaaaw, qao ragiana B •ori iaaütati aabaaaat apiaaapia. Dotamtaataaa aat hàiaa*«4i adeiaiatratioaawi aaaa debar· paaaa rararaadiariaiaai arobiepiaeopaat, ravaraadiaainM doarian aptanpan LadovieepoUta··», Otarataa· daaaaaa, Vkenaopolitaaaai «t Oortagtoaaaaaaa, ea· •piaoopaa Z·!»··· at epiaeopaa Aatynataaafe, praptar loeoraa* diataattaa, partiripattoae*. u aoa pana ataa taemaawda babara profaaai riat.

'Dan ax aapndieti· pranaKbn anSoera «as arebiopiacopo ad aagotta traetaad· dicta· aat; daamode eartier·· ontam (heonot d· ife gan •gariat.

S. Cira· raiattaaeak iatar plana neardotaa aidas aeeteata· val starioai addtafea, ail addaadaai doerato IV eoaeüii BaMiauMaaai· I, at dataaüt Π at III aoaaiUi BaMtaaaraaata IV aaaa— dadaiaraab

4. Cire· oathadratfea·, d· qao pdatgaaai ptara aaaoat dicta, ooaraaaraat ta dur«ta· Marna pa- C natta •■b aaatata X poafta*.

5. Do aatao at dapotato.

Hae ta. ra, plana artitis» ataam ot taeoauao4a oaiaae taatati aaat. Apad ptan· aaoardotaa tara-

ttagara at nareraatar, ral ad aliaai aniaata· traaa ttaraatar, gâta aaadta praaote baaaat aalraadi débita ata aoatraata; papalaaa aa optai··· ptaaaaaapataaa aaaa at ta attaaaodi aaaa ad. ardtaaria· maraaai habaada· aaaa patanat, aad· aptaaapi pavaatar. Qaidaa ·* patribaa aaaoaaraat bataaaaadi pruda dbtriata tabriiaadm aaao; ililtaaaaaaainadrirtaraat •a aaa paa·· putabar» ■iataai aaeardataa po-eaaitan aibi abtataa ta lipiribwa atripstat Ob-aarrataat gaogaa aat, iattaanodi pawataaa rtqaaado vtM· vlOmb smi is μ 4Mμ β4Iβ μ βlμ Hβ» D

Ptariboo btaa ta4a dietta, daarataaa aab m-■MM AmMMBMK· ·Mμ I·M^ tatas eat.

4. Ona oar·· erphaaota· ota, lataaa eat 4·-erataai aab aaatan XV parita·, iaripiaaa: Ctaa

beantarii· Mta IS

OOMBMAnO QCJMTA BT ÜLTDU PtmUCA, ferta VI, Itaaafi batata.

Ooaraaaraat aaaaaê pain· al thootagi ia aeria-

^Iμ o^ΦκIμ ι Mt 4b ^βΛμ bM ΦM*

taaria oribnriaj 4a enn eaaaassA aav4acaai at atfma; d· awtroprifeaaawai taribaa ta 4taaaa-•ibae t^ieteagaaaa^aaa, prnaaitiBi ia aatbo^baiibe·, gan ganetta, atpate aoa aaüa roatitata, oaagra-gatiaai ranaa aat dawaadata.

oomuHAno qcabta pbtvata artliit^l ataii habita.

Adaraat eataaa paten aaat turatartia.

Qaantio awta aat, »tra· «anpo «xpodint Ae-onbua apaetala «don, gao gaatiaa nntbataw domi-ao patri Pta IX agawaaar ob dadaitaa drigaastie· ianaaoalataaa baataa vlrgiaia Marta· ooaaapttaaata At rinai aat aMÜari ratio·· idaoatripoenta «piatol· ad aeauaaaa poatiAoeai Beatta? »oaaiMi arittoada.

Laetaa aaat daiada ratatfoan tbaotogmai.

1. Da ratioa· qaa Heri poanat aptanpi boa· aadaataaàm'' ab aggraariaaibw eiritia gaboraii. Beapoann ooegragattoaia priano ÿbtcait oataibaa patribaa.

la iUo thntagi nariltaai dodanat bainandi: •piaeopo·, proprio' aotatao, taaora Artare ornata bona m iaataatie·, axaeptta boaia ngatariaai, titai· qai dieitar pleai tari·, /·» ritapfe; ··· ^ai aaae baboat bo·· par. taoorpoMtioaaaa, id aot, par k-geai «paatala·, baaa Ntata· ta titalaai plaai tari· qwuapriaaa· ««avart···; eataaa babara taatawaa taaa rita ooafeataai ta aliqae loao dapoaitaa, at adaaaaatat aa souda «grraada ···· qaao patribw Baltisoraaaib·· aaao 1884 a aaara aoagragaüaM da Prapagaada 44a praanripta nat

HbM plMMMI MBWM ImB^ST MhMMBt patm qaaaaqa· aptaaopaai boaa ··*· dta····· par teataaaataai tradar· apiaaopo altaria· atatao, ■t «tied· rta appailatioaia ad laprMiaai tribaata, pro' aauibaa atatib··, · qaaoasa** aaarpaifea· feeiMa· patent; ad hoe aataa tribaaal raoarri a*, gait airi ab ita, gai ta dintria atatib·· batataat.

BeraraaMaatakaa apiaaopaa praaHtar patribaA aotaai farit *et aadiriM*· apiaaapea prvrtoeta· BaM-

qai 4· ratfoaa taa··^ boaa aaalaaiaetin tebitari •Hat, Sd iuü, Pittabùgi narrate·. Oaaraatoa· fan ri eBgafo aa antra pnrtario aha apiaoapaa, rin

point. Oann patne wanmat optanpa· aMgaata

mmb4bSmi μ HMβΛ 4sbmb4bb4mb mhm

Aanpta· aan rt anhiapjawpa Bttaan gaibn p·!··· SeltilMBOSBliB BBBβëHρ MφM kBMMg BMÜMSB bboBnb, Aμ μ ββϕ 4b br b4bm bmBMlbbb Ib fstlsBS BBB4bSB4I BBBSB SpiMBpSBi b ββββOβ Ute teoMg 4tefcMi Mt· Bbb m^bt ib tehQ 4βMη 4ββμ sMb

HBiq.■:

8. Do feoaitatib·· onnordhdmn qaibaa perurissam Ain VI, et roesriptam M VU ad araMspiMpum

tipguM siagnle· epimopoo MMβ »1 boo vicariee go*

fat ftoHfaB* ^M*MÎ 4MB BBMMfttBâiÉ tO^ p4444®te

4. De art· atedidane a dérida ^exeroonda. Innotuerat patribaa gum iam ■uoordot·· medieinam, quam vis ao ne vis quidem callebant, exercer· paenaiaa pretio. Talem praxiai aaaa oontru «a· noue·, «piritui eodeeiaetieo noxiam, porioube at aoaadaUa planam nomo ignoravit; onde unanimiter tolérant deeretum tab nnmero XIII, iadpien·: X» *nutrMtt·*

5. Do aohoKe. publiai», tulerunt decretu· sab numero XIV: Aetoree auaermi.

8. Do intentibus expetitis fectnm eet decretam aab numero XV: Ctem feetaMo «aparirctin.

7. De iia, qui causas eeclosiastie·· ad tribunalia civilia deducunt: de quo nihil opeoialt deeretam eet.

8. De sacerdotibus titulo missionis ordinatio et deinde ad religione· transeuntibus: de qua re servanda eeoe, quae ad arohiepieoopum Baltimorooeem rescripsit sacra congregatio de -Propaganda fide litterio die 83 octobria anni 1859 dat» et qaao decreto' 9 ooaoilii Baltimoreads VI eaaeita eunt.

9. De lectione pravorum librorum ei ephemeridem: de- qua indicarunt patree eum theologia referentibna, pastores animarum hortando· Mee, ut pereuariouíbas et exhortatiouibu» fldelo· a lectione pravorum librorum et ephemeridum avertere enixe studeant, simelque eaeerdotoe ipti a oontrovereiie publici· omni eoaatn abhorreant, niai ordinarii liocntiam prino habeant

De quaestione Cire· titulum, plure· eruat eoo- 0 tentiae 'atque dubia:

1. De titulo religieeorum qui, debiti· ebteatio diopoanatiouibua, ad Moeulum redeant

9. Utrum ordinati ia una dioeeom, titule mie·ioai·, ad aliam tranaeuate·, de aevo iarameutam emittere obligandi aint; timebant eaim quidam ax patribaa huiusmodi •aoerdoto· fieri irregulare· per amissionem tituli, quibas proinde noa Boaret mora exercera, etiam volente ordinario.

Qua de re atiquun doeiaratiooem petendam «em a «aera congregatione omneo oeneuoruht

Acta hia super rebna eentiaentar in dacretia rab aumeri· XVI et XVII potitis: Antwvmri patrue et Mmuit potrihm.

8. Leotd est relatio M^ragutieab de regulari ba· doreBaqaeatiba· mtitienes, quae oontmetn emoroeo Meoaparenh

Hae de re eppertmmm Mt.dMrotnm Boni-D finoii Vm, caput um-di necsarifem *fni-* (V, 8)

BÉvtMBMy MUB ^bAmI MBtBMtBM IliMMt 4· eionib·· curandi·, naBatMu· raMn porca.

Hiae tulerant aaaaiwlti iiiritum eab numero TVITI, incipiam·: Ctiai.mnrtMn infeeA

Tandem iitaiareat eiailHl proximo flatari tampan, at apparat ex intrato XIX. .

In «pedali natem. eonventu audioruat epistolas, qua» coasoribenda· praescripoeraat ia eonventa praeparatorio, décréta et aeta concilii, quae omnia adprobarunL

8B88IO TÎRTIA 8OLKMNI8,

dio 90 maii qaao orat dominio» infra oetavam Aeoenaioni· Domini, habita.

Hora 10, omne· praeooleo, religiod et theologi preoeeeionalitor, ut in prima dia, oocletiam oathodraiem potierunt

' Mimam pontifiealem celebravit iilnetrienimu· ae revorendiadmns epieoopua Zelanoa, qni miniatro· admodum reverendum dominum loc. Fernoding, vinarium generalem OineinnateiMem, archidiaconem, reverendum dominum Clem. Hammer, diaconum, reverendum dominum T. Brandt, oubdiaeonnm habuit; diaconi ad thronum arobiepiaOopalem feerant: admodum reroroadi domini B. I. Spalding, aacra· theologia· doctor, et Bduatdns Pnroell, archidiaoonus voro admodum roverOndun Bd. T. Collina

Poot merum, ooncionem habuit illuetrieoimue ao revereudiamma· domine· dominae epieoopua Covingtononsiu

Deiado, obeorvntic quae in pontificali Romano praoscribnntnr, aperta eet eeoeio III eolemnia, ultime ooaoilii provinciali· Oiudnnateati· I.

Oantatib psalmis' et orutionibaa, eeeretario· versus ad patree et theologo·, alta voce perlegit decreta omnia; et, rogante reveroodiscimo promotoro, reverendiseima· srohiepboopa» patree allocutu· oet: „Pl*oetae vobio, venerabile· fratre·, baeo quae leota suat decreta approbare et confirmare T' Omneo roepoadornat: .Placet approbamus et oonflrmamua.*

Aooopto rovorandiarimi arohiepiMopi mandato, ■teretertae proclamavit: .No», loonae· Baptteta, amhiepiedopM Oiaoiaaataoai·, et epieoopi ia hoc anmo oonoiM· adeneti, doereta haoo, qua· modo laatmtnat, apprabamas'et ooofirmamaa*

Deinde patree omnes ed altar· maius Mas post aMum aeeemerut atque -decreti· subscripterunt Oonfeeti· sebaoriptieaibu·, redereedioeimus proarotor surge·· intor patro·, elsgantietiat· eormoao gratia· omaiam ' revereadiaaimorum epioeeporam Btaetriottao ao revorendimimo metropolitan· rotniit . pre prudentia, eaavitata, urbenitute, quibu· praeridb etttie feneta· erat, eiqno gratulatae mt de

«ÇM» at aattata patima, alpata fa ftmta —i

Baapriideas ffi—rWMi M raveraadtaataraa aaahtaptaaapaa, peaeaataaa aaaaaadta· st aeta· taafavit; Dee gratia» «git gmd *"*

•sofavit; Atiae· «mmMî mitas^TMparae taMWb*

cvlei·# fecMftcfo lrib*M4wsi ·· eéefa·· iahiBB*' wt pvwoibM SAbÜBBB

gv—a aaata agaavit.

*Bev*araadbeiaaas preasoter petHt «t Mai» eemitie prevtaeiati iaafa· iapoaeretar; rovirei itiari·· •rahtapieeopm ptaiade paire» iatsnegavit: ‚Vaaarabitas ftatres, ptaeatae vobis ad Dei ownipataati» hmde· haies aaaaüii pravimtatis taaai ta· Barif

Ca» etagaH raapoadbeeat: «Ptaoet,·i eoarotartas praataMavit: ‚Noe, leasees Baptists. srehiepiseopaa Oiaeianstoaeia, aiiiqaa patres gai baie oaaeüio ister- B saaias, es· abeolata sist, qaae pro tmporis ratiaaa agi gsrigae pease vifabaatar. aenqaa pastoralis ears [oos] ad oastasiara· aaatrara· statas at pastorales rigûae ravoeot, propteroe baie aaaeto eeneilie la»· iapoai onadaai.*

fwiti MMi fMR

faohâdMaeam; Ragi aaeèaforaai iaawrtaK, teviribili, »oU Doo bosor et gloria ia aceeata aaaoataraa.

Charm; Baaetas, aaaetas, eamtas Dosaiaas Dam oasipeteas, gai état, gai est et gai veataras set.

ArdWiaNam; Peatiaaiaiaa jmiaseahtae aesaper virgiai Dsi gmatriei Mariae, tam se vmaratia par eauMS geaaratieeaa.

Cborm; Tots palabra se Maria et mm·!· origtaalb salpae aaa set ia ta.

Arahhifaaaam; Saaatiwi·! déariaa Metro Pto.0 papas IX, Oristi ia terris viearie, aamti Petri priaripie aposteiera· eaeesasari tattaagm eeetaataa sapiti, pax, virtas et eaaata ptoeperitas ad ••Boa

Àen·.* Mittat ai Doaatom suilia· de aamto at fa Bioa taaatar ilia·.

faritidieeaaa·; BevereediMisse ae iUaotriae&aao arehiepieoopo, betas eomitii previariaHa prmridi, bemdtatta a Daaataa at Magam gratia!.

Chara·.* Dam ratribmt ei prapfar aaaaea aaaaa ia baa oaeoale, as ia Briere giaris oataraa m iari aaa.

faitaaMM; Baraamdtaataais eptampie gal ad hoe eemBta· mavmaraat, Rpiritas saaeti gratia^

Charm; Pas seripitana, gratiae ptaeitafa, at

faahidtaMam; Àahaabas rweraadiaetaieraM epiaeeparaai m reweada^aai aaseadetaaa, gai W···· VR V ■■ ^mw·· ··M·I··MMI R^BBBBRB bA^cA^IbiA^b riA^b IbA^ßb^^^brib ftR^BA^lR^vB^^BBRg at aiaiaM, gad ex »ı·ρire pleaarii aaaaiiii BaH> saoraaaia ta Daariae danataraat, pax at ragoios ia taaiae Mariera·.

C■ara»; Carpe»· ipeonua ta paea oepalte seat, at aomiaa aonat viveat a geaamtiem ta goaero·---

drefadtaeeaas; Oautibm erdtaaai raHgioeara· saparioribaa aa tbaologis, gai m praseestie at doetriaa hoe eoaailtaai deaoravara, saogae laborpetrea ia traeteadb aegettis iavaraat, Magaaa gratia· Domiaas retribast.

Charm; Dat eis Doeisa» saeudsM saaai beaitatoM omoo doau perfect»· at boa·· BMaecta·.

drehidiasoam; Oaii ataro, eaaaibasgM BdeUbas haiaa praviaeiM, eaaeteqae pepato ehriittaae bear diotio a Deaatao at eieeriooedia a Deo aalatari aao.

Charm; Qaia haee set gaaeratio gaaaraatia· Dataiaa·, gaaarmti·» iarii· Doi laaob.

drctadiocwiM.- Haim syaadi daatata, obtaata a aaaets aefa spprobatieaa at nendnaatioae, saridaa VRRMRttaM ρv*MφM·MT‡ at iavaate gratta BfaBter observe·ns.

Charm.* Bamper veaareaaar, aeaper ibaarvi··»

dr——oaam; Beeaada· msaitnia sposteii stadeaaas iater geatas habere eoavaraattaea· boaaa, at ex boaia operibas aoa eemifaraates, glorideeat Daaa ia die visitetiaais, at at per born opera carta· anatra· vaaatioaa· beta···.

Charm.* Ajaea, a··

Daiafa jaatatm eat bymoe To Brim taadeaiari atgae tetari· ribi iavise· fata· set eeeata· peats ah MBsibaa preeeeKbas.

Caatatie aratioaibaa, raviras dfariwso aroMepieaepas sataauw· beaediatiaae· iapertiit; at daiafa oaMC· pranasdoaaHrir ad doaa· arehiepheipala· revertaraat, ecstasies iateri· paataw·

DECRETA CONCILIE

1. Décréta oauta uiaiiMits· Balti·irasiie· haefaaas, tata aa a sofa apeatebsa approbata, raaiptans, oegm via tagte ia aeetra pn viaria habere stataiaaas at deaRtaaa·.

ft» OtMMWRt pRtrt· Wp|4knMiMi MUM" D ta· aede· at Uhaatriasina· aa ravarsadisrieas dnrim deariaaa VHdariaas Baraga, vfearim aporiehtass AtaysMisaata, is Miahigea sapeatari, eptoupas gcdtaaataa aoariaatar, aigm titatas apisoepaib Baaetae Maria» ax oppHe valgo Beat fafato-Jtsrdr

aisi aea gni, rite axaataati, val sb ipais opiaeepia. vat a Merrdctibm diviaae tagie piritis aibi admitie, daitrina, probitat· atgm oaaibm dotibm gam •agaiHNtar a samtioaibm eaaaaisi· taaSraeti ia«IMBBBB WBÎyiBBÜ

ÔNfrMil, fat *· MBμ » «·0B·M·μ M>Mt

'teMkS trifstafg <·Iμ Mμ IIμ i* oeridfaNMll |^^vββρλμΦβ^ Bbbbb,

BB0^BB| Mb^BbMRi JBb®RÎRBBBB‖ îtaBÎRIpk BÉ ^R^IHBBBg Ib BBWB AbSBRBL iB^ilMftlHRtBIs

A lasta aaariamatiBTridaabtaiaoa—ta* aeraat

SBBRBM |M#V|RMhM ·NtHetibBi BBtaBÜR rarus 4ivi· RRBRBRB RMQBI^^MB B BMBAB iRksBRR Wl piwi AMtl"

• B·· XUT, db «di iM ᵖh*

flaaoteo-JfiariM ad Miutsm, propq urbem Cfinal»· ntwii-, mueifiiratiulme a coveseadimimo. μ ÎUwtriMisN* òoβM·· Cisoid aatanri ablatons, iligsri in attam nevi iaetitoti.

7· PwpMMi* $mvmbmMAbi φβ· ostodki avararum teram ssiestia atque doseras Ψ»· osdbs- KM· TWgI* 1· :M YIJMMM --fW·», MM··!··· omnes rappHoaadam enefauMtam sedsm «tex sua dignatione hoe eoasiaarimn previatiale akquo aod· collegia· poatifiotam fieret, qsatexu per austeritatem apestoUoam facultate sonfaroedi grade· philosophiae ai tboologiae, tiqua exigeadi sb ainumie, poet tax msnsitun probetioaem, iurameatam manoadi ia propria missione ia siusmodi collegiis eonsuetum, dacoraratar.

8. Ut auto» ad stadia pbiloeophiae et theologiae adoleaeeatae huius provinciae, statui aedesiastico sera devoventeo rite praeparentur, placuit omnibus, seminarium ad Senatem-Thomam in dioeoesi Ludotieopolitaaa, ad bee munificentia illustrissimi M rOverendiadmi domini domini Spalding oblatum, seminarium praeparatorium totius provinciae eligere.

9. Omnes huius provincias sacerdotes vehementer horthmur, ut quovis anno exercitia spiritualia iuxta methodum sancti Ignatii devote peragant; curentque ordinarii commodum pastoribus praebere, unde ad renovandum mentis suae spiritum omnes ad eumdom locum convenire possint quotannis vel biennio, vel quoties factu possidis ipsis visum faorit

10. Morem gerentes monito sacras congregationis de Propaganda fidi, opportunum daeo duxerunt patres supplicari sanctae sedi, ut dignetur rationem uniformem saneire, qua episcopi huius provincias ad onera muneris sui sustinenda subsidiis ex ecclesiis propriae iuriedietioms iuvontur.

11. Ut incommodis et scandalis ex incauta ot improvida soeeptetione a sacerdotibus pecunias mutao datae finem imponamus, statuimus monendos mm sacerdotes ne ia posteram pecunias mutuo, seu in depositum, uti dicitur, proprio nomius acciant, nisi casu quo, ex indicio ordinarii, Sanaa pietatis (vri[aedifioandaranieoricriaram hoc exigeret; in quo casu approbatio ordinarii scriptis obtinenda Mt, ipsiqne tradendam instrumentum mu scheda, eootiaesu expositionem'dam intenti, sumesse requisitae, et rationem qua debita sio contracta rive ex ecclesia ipsa, sive ex fundo qsocungne, rivo tandem ex quibusdam determinatis I fidelibus solvi poterunt; clare etiam expoaere debent sacerdotes quibus consessa est hara facultas, omnibus mutaetoribua, ordinarium dioeceoooo nuRam «eurino obligationem contrahere huiuMsodi dubita pereelvendi.

19. Oondlii Baltimoranda HI decreto labeorent·, monemus episeopos ut in prisca syaedo iinsobessa, D oollatis eum sacerdotibus aeosilUe, msfium'enastituant,' quo missioaarii infimi vri aliM impbditi sustentori possint, ne, eum erdteiS Md dedecere, msedtoare vel egestatem pati eognaW*

18. Wo MsordetM, aegiestis scaris msumsibas, mm impHceat saMularibue negotiis atque tentiitio sibus mm evpenant, ipsos mesmant eptimepi ut nullateaus artem medioiaae etipeirilli oaaut exes·· CMUâs MÎMI et ugosrte erga preximpm seritate, Masttum vel medicinam aegrqtis porrigant, H premteat gratia omnino sine ufia eehriioae queraaquo titule (Vide appas ilirara, tq^u eoi. 188 B).

Id. Pastores sadmaram. iteram iterriboque neoribi sroditee evastare rib liar!

paraoMelm ot atiaa, quoe ragtaH eatimtiee onbariituntar, ooagraia rahtifiiii adiuveut atqoo m* psroMrarum aiwiUha quotidie apad aaa angeri, praraipuo peraeram poetiarnmqsm a parentibus tahmuaafa oxpodteram, aaa aaa asgriūram, gai ia raaadatbiia publiais langueat, Ko· aratonun, surdorsm, conare· ia doaribas pabüeia, qnlbus vix admittantur sacerdotes, vobeaneater ia Dosniao hortiprar opiseopoa, at domicilia aaiboUaa, orphanotrophia at raletadinaria ia dioeoodbua nia erigere Mtageat. ubi huiusasodi pauperae Christi fovoantw.

1β. Btatueruat patron, missionario·, qui titulo miaaioei* ordinati ab aSa ad aliam traaoeunt dioeɔseins, an a proprio epiaoopo faerint dimissi ot M aho accepti, iaramento servisndi missionibus, quibus deputabuntur in nova dioecesi, Mae obstringere 1 debere, no titulo omnino careant [Vide appendioom, iq/9u eoi. 190 DJ.

17. Placuit patribus supplicationem ad sanctam sedem dirigere ut declaratio sacrae congregationis tat, unda indicare possint do iis sacerdotibus qui ordinati in ' aliquo ordine religioso titulo paupoɛ tatis, ot demoepe, -dine dimisso, missionibus se addicere voluntutram nempe titulus praedictus sit'amissus alinscue suSciendua, iureiurando emisso antequam ad seen· exercenda admittantur; itemque quid agendum di iis, qui titulo aliquo canonico ordinati id patria, noetris missionibus intéressé volost, num*hi etiam inrameatam praestare cogendi aiatl ɛ

18. Cum/nominem lateat quanto cum studio fructnqoe animaram curam egerint eoRegiaquo regenda susceperint viri religiosi diversorum ordinum in hac provincia, et quanto cum scandalo et reiigionia detrimento miasioMe et instituta ipsis oommissa, insciis seu invitis ordinariis locorum, relinquerent et alias m transferrent, haud inopportunum eme consuere patres, quae bona sunt firmare, quae autem Mi* avertere providentes, in mentem omnibus revocare decretum summi pontificis Bonifacii VIII1 et sacrae congregationis de Propaganda fide', ex quibus constat oosistates' religiosas a conventionibus enm episcopis initio resilire non posse, nec pacares ot rectores religiosos ab ecclesiis ot locis, quibus praoperiti Mat, a superioribus «sis removeri, nisi iis alii societatum sodales, eum consensu ordinarii subrogentur. His Mpieatiorimia summorum pontificum decretis 'emam morem gerere obsequiumque praostara ia Domino monemus.

19. Voluerunt patras proximum concilium provinciais habendam sum Qindnaati, dqmintea quarta post Pascha aane 1868.

f Kge Inanem Baptista, arohiepiMopue CSncinnatrasis, définisse rabseripst

f Igo Pstrus Paulus, epieoopM Manas, coadinter sdminietratei Detreitoaris, dafiuieae subscripsi,

f Mgo fitosdens, eptseepas CTsvrisndsnrii, dofiaioM' eubeoripai.

f Bge Martinos Jacaaea, apieeopae Lndovioopofite Bas, defiateaa rabsiripsi,

f Bge Mauritius, apiseepes VlnManapeHtsuua,

t Bf· Ossrgina AleyriM, episcopus Oovi^teMMi*p MlMMtale

t Bge Pridsriras, dptesepys Amyneaieosie, ot tioarius apootetiMm superioris Michigan, t définiras HM 1·----a- Πρ -ɳ I

• O*, rais db ommsBra jmsMeram (V, Q is Vt
* DiettarilMtilassumepmtMbsMsVH. tisMteti

KPOTOLA

SMtisriM· M MMÜMiVM ptifi,
P» IX wnm axxwo.

BMttosiwM peter.

Ia concilium provinciale CiaoiaaatoaM primum ooaveaieatM, quo poti·» aootroo ooufoa eoavertaro dabemw ^ua ad Patti cathedram at oodmo priacipelem ex qua uaitaa aaeerdotalia eat exorto! Ad haae tataa oodom, ob potieram mm principalitatem, hum opertat eeclaataa ocavenire; hate nimiram oat Mai oathoUoae oolaauia et firmiarimnm propugnaculum, haec patra oolidforima ia tandameato pooita, ooatra quaat faferorum portao non praotofabuat Ia bac veritatia Mthodre Petraa adhuc per ouoeee- B aorea aaoa loqaitar, at munere a Chriato aibi impoaitq tangitur, paaoesdi nempe at agnoa at ovm (regia, popale· nimirum ot paatorM illi praopooitoe ubique terrarum degoatoa, nt in.unnm ovUe rab uno pontage oautea oongregoatar.

Kxultavit vero cor noetrum laetitia inenarrabili, eum nuper andivimue to, beatfoeimo pator, in medio tempwtatnm qnibui inctabaria, et ex quibat te Dena dignata* Mt eripere, ia boo praecipuam pro ide Mtboliea eoUicitadinom oetendfoae, quod, poet maturum examen ot invocatam Spiritqm aanctam, oolemnem de immaculata aanctiaaimae Virginia conceptione, plaudente arbo et <ybe, defiaitioaom promulgevarie; gratulamur autem quod a Spiritu annoto tibi boo manna fuerit demandatum, coronae Deiparae gemmam hanc pretioafoeimem interendi. Sano, cum omnM ubique terrarum ehrfatiaai da hoc virginia metric privilegio definito congaudent, et ηοβ et populum fidelem nootrae provinoiao pectorali noatrae aollicitadini commictum laetitia principali haec definitio affioit et adimplet, cum Maria aine labe concepta ait electa, probante nancta cede apoetolica, in patronam apeoialom hufao noatrae provinciae,' oaetorarumque quae ia hac jrepublioa inveniuntur. Speramna ipaam, quae Mt pulchra ut luna et terribilia ut oaotrorum ociea .ordinata, quae te ex tentio pericnlio iam eripuit, noble quoque filiia tuia auxilio fore in tribulationibua, quae nM ubique circumdant Antiquae nimirum humani generic advenariue, aegre ferant fidei augmentum lutra huiue reipablioao finee, quae ot dioooaium maltipHcationo ot fidelium incremento in dtaa oeteeditur >,\jn multorum aaimia contra um odium ot invidiam excitavit adeo ut fidei noatrae ot libertatem Coatrarum oocleaiaatioarum tacturam minitetur. Sed ia vaaum fremunt gentea, ot inania ooatra bm loquantur; apoa D enim nootra cat ia Domino pooita, at tub patroefafam immaculatae metric eoatraa ooafegieataa, cui datam eet «metae fa toto mundo intarimare haoreoM, nullam maM inearoionem portfaueciaue.

Nihil magfo in votfo habemna, beattaaimo pater, quam ut obaequtam noetrum ia te et ia aaactam Petri eodem et dietfo et taotfo oateadamM. Proeamur autem Deqm ut te diu ooapitem e* iacotamam aervot; gragemqao noetrum hortamur oaixaa ad Deoa taedere precM at te ab omnibm perieaib ot malfo libaret, ot beata omaibw enmaiet.

Demum, pro nobie aaa eam mfoaioaarSe Metric, et MeB pepuia, ImnMiatieMm apoatolieam eaixe fiagitantoa, mano^F aanotitetta veetruo filii h Oriate devoti at obrngaio pfoeL

Dotam ta eeueBo prevtaiirii ffcdnnitml, hae dio W maM aaaw repematao mhrifo UU.

+ Petrea Paatan, eptooogM Soient·, iaadieter

f Amadoua, eptoeepue QevehMdMria,
f Marttam loaoaea, eptaeepneLodovieopobtaMa.
+ Mauriitau, eptoeopuo VtaiMuepelitanM
f Georgica Aloyaiua, opfooopM Oertagtoaieaeia.
t Friderioua, epiaeopea AmyaoeioMta, ot vicerim apootoHena mporiorfo Michigan.

BRKVK BPBTOLARK

MKtaMai damam aeotri *Ai*pape» *IX ed ereUtpi*»-copom Cinntaaetu rwr et «pieeapM ata* «((/repeneM.

VonorabilibM fratribna, loenni Boptfotao, arebiepiecopo CiaeinnatoMi, at aim auffraganoia.

Proc ran IX.

VeaerabilM fratree, calatam ot apoatolioam benedictionem.

Summae oerte connotation! nobfo foerent obeo quentimimae rentrât litterae die 34 proximi mentio maii datae, quaa nuper aooopiniu». Namque ex illic rnorimua, too, venerabilee fratrqo, ad primum Cincfanatenoe provinciale concilium concelebrandum congregatae nihil antiquin habuiaee, quam luculentioaimfo verbia profiteri cingularem pietatem, amorem at bbeervaattam, qua nda at hanc Petri cathedram, omnium oodMiarum non modo caput, aed et matrem ae magiatram, colere vehementer gloriamini. Tuamini porro boa egrogioe religioaao VMtraa mentit himu oatbolicia antiatitibM plane dignoo, atque omni promut fiducia ad noo et hanc apoatolieam aedem oontagite, eum prMoertim noetraa et eiuadem oedfo auctoritatio ope et auxilio voo indigere noveritia. Nihil vero dubitamua, quin in hoe habendo concilio pro eximia VMtra religione et epfooopeli vigilantia ac aolo, ea omnia auaoeptari titio concilia, quibuo in veotria dioecembua et catholicae fidei inôblumitati, et rectae eanctaeque cleri inetitntioni eiueque diaoiplinae, et populorum pietati ae morum honMtati magia magiaque ooMulere poeaitia. Gratfoaimnm autem aobia erit eiuadem concilii acte Uocipero, quae oupremar* nootrae et huiue oanctee oedia auctoritati voo rabiecturna eaoe pro certo habemne. Maxima vero facunditate ex iiadem veatria litteria intelleximua quanta laetitia et exaltatione cum a vobie, venerabilM fratree, tam ab ietia fidelibua populia tacuit audita et accepta dogmatica do immaculato deiparae virginie Mariae conooptu definitio a nobie pronunoiata, nootriaque apootolioie litterio vulgata, quae vmtra et eorumdem populorum laetitia eo maior extitit, quod eocleotaotioa fota praoaertim provincia boetforimaqi virginem rino labe originali conceptam veluti potfoeimam auam patronam colere et venerari onmmopare gaudet Iam vero non mediocri cane animi noetri moleotia oogaovimu ia quibuo aaguotiia vereamini, venerabileq fratrea, eam aatiquua humani generic haotta aegerrimo forena eanctiMimam noatram fidam, efaaqae dootriaam maiora ia ietia rogionibua iapremeata quotidie magia emoipere, coeperit multorum odiam ot iavidiam eeatra vm cencitare. Ne abiiciatfo aaiaratn, veearnbifoa fratrea, aed, veluti optimo dicitta, divino auxilio firrnti, ac pntoatimimn imtaecutatao Dei genitricta Virginia Mariae, emaiemqM nIutram amdatiarimao metric patrectaio eaffalti, porgito maiori aequa alacritate et atadio miatotertam ratarum impiam, ot omnia oonaarini, que BAoIμ euTM" veetroi ooaeroditi fa eatholfoM fidei pvefoeafono atobitee et immoti magfo fa dfaa pemtetaat, atque alMrioriznaqM pede faeodeat par maritae

I Pmtaam otaaMtows vd tagMtomi «Md.^ atamdfim.

Demisi at taaidtanttato **taeimu** remue, Mfeteae taadaoquo atadieaiatime doritoart, M ndadri «**nata,** Bttite Miteteap wtertte **Imm** Mftetestp et ad taotittae uatitam redonat AOqeo inter oogmrttao et diMooMotee, **quo Mm** panacatotei Inateo-

aaa peeaont, tameoraoeeibUem flÜta aagMata gtettae corooom eb qatarni pentmum **priori*** poraemnntibue pmntaeom. Paraaaaiaataaam antoae robie mt, MB ^wBI MWMMM WW ptMMJHR· φM^B** ad moforeai reetrom at totorum **Motinp** ntiMtntom coodaoore **peau** oororimoo. Interim, **haadaaittiaaa** ia hamiHtato eerdia nootri dfvtaa* la aaaaaieerdia Drum arara at oboeersro, at uberrima'quooqme aaaa booitati· daaa caper rec prepitim ramper eflbudet, **quo** ia **dilutee** qnoqae **we** robto traditae oopioeo deooendaat. Ao raperai bairn praoriitii aaoptoem at **poeeipue** aoeti*· ia tee **patenae** bonerotaatiao teaiom epootoBcam boaodietionem ax iatiato torde prafeatiun, robie ipsia, roaerebiloo **fratm,** cnaettoqee i»tamm oeairaiaram oleriaia laideque ddetibea parentator impertimar.

Datum **Bomu,** apod 8eecton Petpim, die **it** iaBi anno 1866, pontiflcatue noetri anno doeimo.

Pirn papa DC

KPIBTOLA

amnmnÂimkm bimmiW **4**mbnW *L*
fKuooi, eerMaalit *am*
jUt,

niaotrioaiae' ot **roremdiaouae** doaetoe.

Ad maaua **pemaerohit** ampHtadiaie **lue** Httene, **au** non ecto et dooreta proriaeiaHe eyaodi ana eaffrajaeeie epieeopia habitae. **Can** erit an omnia, **qnaapriaie·** fleri poeait, aaaru congregationi proponere, at deinde quid caper bto rieaai .fleerit C operiam.

Preeor Dram **st** to din aoepitaa **eemt**

Çoniee, ax eedibtu eaarse oongreMttonia de Propagandie Ida, die S6 inlii 1866.

Amplitadiaie taaa, ad ofltaia paistiaeiats··:

I.-Ph. eardtealto Fraouoei, praefectae.
Al. Banabo, a uerotie.

pende Λ·**

αβτκυσηο

«**m** daeeata a *teaeiü»* proafaeMi OmitinartioM *i*

' lUaitriieime **u** rerorendimimo domine.

Head oerto mireberia quod otroa pdaaMaleat eyoodum «aerae eoagregationii taaadta dflatb etet reepanea, ai attendee ta deMberatioee ooniasgenda fletam acta rt dooreta eyanfleeuta qUhtaor latina regfouis, .rteejpo^i ^lu^Baeahi ai^i^iiii eeectiai **P*** anttetitoe **quAd m** ia defleta **petteutatan** tonouripta. **Bsuatee** MtaT·· «**ballate, queo,** pertinent ofl **Onahinatomi cenannai** flne optatote patatategea; aiflelteat apertando queo adnetaliemo eliqua d^ua rica-«aat. Ia gnatorum eerie **pheaitoot** depaobondero quod, cum **de.** prime ageeatar paortaata* oem> aille **OtoeteMtaui,'** fldtil antbetioao pre^beoto per otnaee aàtietipoe pcMtatea tedaaed1 aptitamat **rete**

et

Kîκ Vtarib **teste**·

tflarf Aafafe-JMde eroetam Maae **ot** ia optoeo-PMi eteetMl pvtKNB demtaam **Udo**rieam Bmuga, ipriaa ngienfo antae edeatiaei

Item, Iasia tattle arttenle **prepuita,** radon epfoeopolio aped **FeriWayae Mt** areata: ettamra cam peeebytte ©bad, qui peti ra oodo doeignatar, eptoaepe PMladolpbtaari acediator datae ait, rariera tiarimi patrm «eribradam daararatmi, at pre mo■totata oodoFertWeym aera daret eeelorieettooraai peepoattfo.

Otom «optimum atqee oetnrum doerota, dMMti **uleuml** raoponosm qaaed potitioaem, et protia, riolo eemteartam diiterator paatiMma, eidemqui

priritegiam oonflmatar tradaadi grodne aaadomtora.

Maaditoa^· ^A^^^

aariptos. (Vide appdadfoeat, oeL 180D, a. III.) Paata baw Dna praear at to dto iq^Htaa totheito* eeraot.

Bornas, as aadtbaa aaeraa nagregetinaie da Propaganda Ma, dto 10 februarii 1807.

Ad afltota patatiariarat:

A. ardtoslii Bernabe, praefitotis.
Cufotaaaa, arehfoptooopus Tbabar.,

AmpHtadiai taao, rovsreado patri domine loaaai Parnell, arehiepiaoopo Onoiaastaori, Ctoriauati.

Illastrisetas at revereadissise domine.

(t Ros··, laauae ax aedibaa dictae aaaraa eoagragatioaia, die at ease saprs, gratia rine alto solation* qaoris titalo.)

Bpistotas a to sooepi, datas dia 6 iunii bairn aaai.

Ad fouettâtes qaod apaetat nomine opiseoporam istius <proviad*s requisitam, oalabjaadi vidslioet qaibusdas ia casibus mtaam eolesnem da Bapsiaat, otiam ia «foete daplfci siseri, rescriptas babes pro gratia bices Uteris lactoses. Interea, Does prooor at asplitadiaes team dia sospitas at ineolames eerreV

Beam% aa aedibaa saasoe eeograpetteais da Propagaada fide, dto 10 iagurii 1M».

Ad etiato pvodstoMt:

AL eardtaa*· Barnabe, praefecta*.

Cbietaaas, arabiapiaiapaa Vbeber., a assatis.

Ravsreade patri itstot lewal Baptistas Paroefi,

Dto 81 was falii aaai 1M7.

Utaada faooltatibaa a saatisisa domino nosti* Pie divisa providentia pap* IX, dareato UHes absentia ab Urbe sibi bealgao tribatie, esiaeatisrisus as rsriraedisisae déminas Atoxaadsr, titali Bapetae Baaauae, esaotan Beaaaaoe oesteetas presbyter cardinalis Barnaba, saros Msgiegatiaefa da Propaganda fid* praedoctae, reforests so iaftasripto Briaades seras «Mgngsttoais secretorie, astare perpessis expostis, iadulrit reverendo patri domine arebiepieoopo et spiseopie provinciae Cineinnataaoiia statibus Foederati· Assricao septaatrionaifo, ai ia seras dioeoeribus sisa sotesaie ds Bsfafom oetobrari posset, etias ia ^ie-4ooto rite dapBris siaoris, qaaade scilioot occurrit aauiversarism institutionis eoafrateraitates ereetants ia suffragias animarum fidelias ia purgatorio degustins.

Caietaaus, arehiepiaoopaa Tbabar., a sacrati·.

APPENDICES.

I. Kxerrpta facades dr leae citato «ns»' spsris Bsusdicti XZF dr speeds disses·*** (lib XIII, eap. 10) eros medies· ortie «mritiuar.

BeeMa, tatia ae «rgentibu· d· emufe, interdicendos cessait monachis, et maiorum ordinas clerici·, medio·· artis exereitias; baseqas disciplias protrsota et ampliato fait ad elerieos quoque ‹ minoribus tantam ordinibus initiatos. Hinc sequitur necessariam nunc sese bis omnibus apostolicum indultum, ut medendi artem rainent exercere.

Quodlibet dispensationi· indultum duo haec 'requirit; instas videlicet causas, huiusqus legitimam probationem; at et sapsrior tata oeasrieati* imploratam aaotoritates suam praestare possit, et orator obtento disMasatioai· ·beneficio uti valeat. Itaque, cam reo *en* d* aaseutariba· clericis, sacris Ordinibas insignitis, qai artis aaedieae exenendae fboaltatem imploraat, pro obtiasadse dispensationis causa plerumqaq affsrtar «vitatam, oppidum vol pagum, ia quibus alertas artem prefitari capit, destitui penitae sssculsri medico, faoaltate huiusmodi satis instructa; vel'4 qni forte adsint lata medici, ad eas tatoen enatarum dicuntur eoa pertingere, qui aegris taeivitata, oppido vel pago, otrsndis sufficiat. Be^JebJaHa legitimae dispossstiouU sscMtedosampta ex derisi ipdasque feasiHao egestate, quar noaaiei heneeto Iscro, ex arte seethes percipiendo, levari posit

Boliqaus set at <p probatioaibas disseremus, quae ad vssiAoaad^paaaas ia precibas expressas requirente* Qatassqne A «ester, sotiesitatinue, saecularis vel regularis, nunquam oblatae pesos obsignantur, vol breve expediter, priaequas epieeopee retelerit do viri peritis ia arto medica, deque pivitati·, oppidi vel lost, sissdsm sodieaa epotas expoeeeuti·, neu affectata indigentia./ Ia osaabs* dispenaatioaam litteri·, oonditionolia haec verba inscribuntor, ssdieiaas scilicet exorcoadas otofw

C«a vero iadnltem eterico «aeenteri, Mioribna ordinibus insignito, ia eas fisas ooaaediter, at proprias fosiltasqn* eaaa inopias tarare possit. ia litteris étatisais haec apponitur, videlicet, indultum oousque vim habitaram, quousque orator certos ceclesiaatioo· redites vel remdeattalo beneficium fuerit esoeeutao.

Ecclesiastico medico prohibetur ne quid exposcat; at integram ipsi relinquitur spoate oblata recipere, praeterquam si a vare egoao offoraatar; neque enim ei permittitur quidquam s veris pauperibus, quantamvis sponte offorentibaa, accipere.

Chirurgiae vero exercitium longe difficilius ooclesisvticis permittitur; huiusmodi eaim indultus saooutari vel regulari clerico tunc tantummodo concedi eonsuevit, cum nullas omnino ndest ia looo tatau chirurgias professor, qui inoolis illius opsrs indigentibus praesto esse' possit; tuneque insuper, ad avertendum irregularitati· periculum, in rescripto vel brevi Inseribitar, ut plurimas, deusuht: citro «Mtsiensm esi adustiones.

II. *De titule erdiatoisnie.* Vide decretum III concilii Baltimorensi· VIII, {tepra ori. IdP B].

III. Zwot Aie

leiii
18SS *fttet* *
ed.'ui'cyl' F***_*“ ^*'r

CONCILIUM PROVINCIALE RAVENNATEN8E

* 1886 »aii 88.

CewUtas prsvinefah Bavieuitinn, salebratas ia dvitato imotae, dto fit ssii IMA, eab Ctarisstous IblisaiBri. srdtaaH aiuto^ieiipt Bavuaaitrtei

MHfegnfMfi:

1) flMue ..... Acta esariK proviariae Bavsaaatio, 1M7 *Jltfe: 1S56J,* qaaSa prime

>»

1»1

•alipta taetUat, M^ MKμβIIββBμ ^TO CfruimiaM A RMtMMb ·6 ^pgtlgNgblbM βββΛ OM^M^I MOfeiop^ PataMoeie, •Mhtapdmep·'
XDOOCUVII»

Km loon, Me typ^ mo mm, in-*·, - ≻ -.- la-d·, XTΓ'-Iβi p^ mm Bg. — Berna, ᴘrepa

Bdiüo *4 MnMÜMM.

B) OMMitaipMviMlMBBWMalia.gaeifHalX poat m ı , BaraaaM bebeit omtaaattmiaBM a. B. « preebyt* eerliaeH· ClarieaiaaM Maiawiaa, arabi-
plfcUftpftp *ftHftft* Dfteiifti

s) Aata «t dearata M—i— μ μ ·««μ imm-iieraéa, adtatb iMteaia, ·μ O*Λμ ptMbyteria · JL, · 4mm b.». M. ebea labe mm ^ m nd ietam. Tarn* aaxMe... VWburgi Briegevi··, aaaettaM Hordae, MDOOCLXXin, eaL 1M-S1B.

ᴡurrnuB PϋκὺoAηoκB

mmOH decreta m aaena haiaaaa aaagtagatUato tMiaratiMMN, INfttUMft· eoaritiMioM·* pfMMrtù· aal qnao oMmia Uaaa temporitam aütaa Met, m taadem Bareuaetaueie previaotae aiaa utiqniori· •ha laaaattaaia aavi eaaailia

■MMM pCftlky^ftT IhÛMBtriM»

Mm·, smI mwmKb MOOt o·ώM·ϋo·ı t··· aatacaayaa apiaaapoa auffragaaoM bortari, ut qnae •apieaiiaaim· ia baa HnvoaMteaai ayaeda acaatitata eant, aaaanta parpatao aarraatar at axphaatar. At v*a qaaata* ia nltee aapite baiaaea raatraa ryaedi aeeeeaaria quaoqM zz opportun· ad baae rear eeeaitia ae monita iaaa data Mat, raperfiaum mm exiatiaM id mogp urgere, aatiaqM baboo ianitaMMta· addere, at uaeaquiaqM reatra* Map*, ot plliaaiata gaaado rM cadit, baiaaaaodi aaoaita oootoo Ittboot·

Dei at apaatabaaa eadb gratia ereMepieeapu· Ra-▾ aeoaa at prinaop·, aafraaab previaeiM aaateaa edalihaa, aalataM ta Daaaiaa ı

OeteraM, qaae paaoa)rie eae* ordo adMta»it tibigae aaaifeetari Murait, babeHa ia pagalla, quun bieM Htteria aeparatia edaeotiaa·.

Qaaa iam a aabia pia Matra arobtapiaagpaM B mnaare, ad Dai aarndpetaetfe glarinm MnitamqM vwtram apWtaata beaam, teiiiiti adapiraate gratia, ia prorinciaii ayaeda, oaaaüiaatibaa at aaaaaÛMtibaa ooeptoeopè· nbetria, etataia, expoaita at iata fuerant, ea, nb-, apoatoüea aada raeogaMe at eoeflrmatn ao dearam typb axoaea, petam aaao edimaa at promulgua»·. Quod dam gandoura· perficere, bortamur aiatal at atiam etqM etiam aaademua ia Domina, nt aadem libenti eaimo exeipere ae prompta alacriqM rotaatate exeqni etudeatin. Implet· aeibcet, m pie MMteqM implete émula peatarum reetrorum aiva praeoepta etra monit·; qam Ipei daawaat at exaaanater error··, daaraata •t roa et aaaaeraMiai; qeroqu· de fida et deotrìàa oatbobM Doi doeo tMMt aaaq·· »o m vobio praedioeat, Brait* ooaataaterqao ad ritao Baea tOMte. Hoc pacte promu Bot, ai priaeepo paatoraa Iç o m Cbriataa, roa o»«g. m m eogaoooeaa, proatMam C aeternae gloriee oeroaaM robia impertire digaotar. Gratia Dei M· oaroibn» robia.

Datam Raroaaae, pridie b m m noreMbrit, aaeo Domini 1867.

C. cardinali· Feloonerina, arcbiepieoepa».
Vincentia·, parocbae Amadori, cancellario·
arabiepweopalia

mmOH decreta m aaena haiaaaa aaagtagatUato tMiaratiMMN, INfttUMft· eoaritiMioM·* pfMMrtù· aal qnao oMmia Uaaa temporitam aütaa Met, m taadem Bareuaetaueie previaotae aiaa utiqniori· •ha laaaattaaia aavi eaaailia

Mm·, smI mwmKb MOOt o·ώM·ϋo·ı t··· aatacaayaa apiaaapoa auffragaaoM bortari, ut qnae •apieaiiaaim· ia baa HnvoaMteaai ayaeda acaatitata eant, aaaanta parpatao aarraatar at axphaatar. At v*a qaaata* ia nltee aapite baiaaea raatraa ryaedi aeeeeaaria quaoqM zz opportun· ad baae rear eeeaitia ae monita iaaa data Mat, raperfiaum mm exiatiaM id mogp urgere, aatiaqM baboo ianitaMMta· addere, at uaeaquiaqM reatra* Map*, ot plliaaiata gaaado rM cadit, baiaaaaodi aaoaita oootoo Ittboot·

OeteraM, qaae paaoa)rie eae* ordo adMta»it tibigae aaaifeetari Murait, babeHa ia pagalla, quun bieM Htteria aeparatia edaeotiaa·.

Taadaat ad ae qaod «ingalnrit* ettiaot, impOMM obeerraatiao aoee aoMaa ex Mtde prodteor eadaMtÎM taae, mî maana haailHae dooecalor.

Raaiaaatiae taae baaüHaae et addiotiotaiu fbaalae.

A. M. cardinali· Oagiaao, praefectu».
ı A. QaagHa, aecretariaa.
Bοβμο, β aprilia 1867.

UTTKRA1

Me***

EDICTUM

KminMtiaaim· ae rwMwiho^ma domine ab· .eerraatiMiaM.

CtariaaimM titalj flaaoti KarooUi «ancta· Roman·· eootaaiae preabyt* cardinali· FaleoMrine, Dei et npostolieM eedi· gratia «robiepieoopa· Mactaeeoleaiм BarMeateneia et pcinoep·, rerwendiMimifretribee epieeopte ot vMatebiBbM abbattbee, capitali· abieqae prerinm·· eeatrne penoaia, qeao iera rat oenMotudtao aaeaiS· prorieeiali iatmeoee debMt rOi poaamrt, aatatam in Damtoe.

Expendit ae reoogaerit baee Mera oeatfregetie, TrideaMi feria iaterpr* ao vindex, aot» «ynedala D proriaoiM BaronaateMio, qaea np* amiMmth taa oioadeM aMlrritati ot indicio Mbteeit. Itaqee, •x SMsdolo μνβοMμ Iμ I oootrig Mi rite bne do ro epeoioH» relatio Bwta eat, m do eauteatia eiuodom, .aci praaMm, M*ao Mogrogatieai·, tibi declarare merimo laetor, eadem nota magni· mA fragile axoepta frdaM at maximo hedam proooMie dooorata. fliagnlaria enim Ibidem elevit ia naiauutui aetate ounade aeHatade, provida ta decreti· iabeedto Mpieati·, taba m tante· ta rabe·. diapMMdi· ordo ae aimpUaMae, et Ogragtam booM •ynodaliam μ μ Nμ o μ oerpM m, qne tblgoe, oee-•ilio aiagaJaiiqoe erga Dei demam aeta 4Mm * eaM vMwb ÌM̂Ì.

Sed Mfanr*o eimilam ptaooM, quod ea, queo ftd FMI MMN* ttràÎMBÎMI HMmB MMwita tt wiMÎBÉi a· fttftittiiifaftii pfttikft ftooriat fofttilift*, mt mmib ttttft——TMm IM

TfeMftfttifti ftftMilBp hBbfti|ftftft^M pm oftftMft M₀Aμ μ βIβ ·ftt Tfttft wMftftsi BMfcri ή IX, qeaa *d ieatar pniaaapti nebi» aent, reverMtetatM ı ρμ Mμ Iμ ·Matree apiaaape· aaagro* gare iam liHbarorimae, et, men aimai aaDada eaeflflBft ftAfftft ' βββ^BβMiBρ ı ^ftftft ftA flftfft MMftHMtaftBft Bwbb ftftftft^MsBftft ttftBftft bîmAmw · vi4ftneiftK> ftppftrtftftftft BftftfftliB BβAμINMM* ftt eftfetBMftflMM» Babiatta tandem, adtaranta Dea, aa deipan Virgin· iaeaaaadata iataraedauta, imp·dimeMil emnl

Sed Mfanr*o eimilam ptaooM, quod ea, queo ftd FMI MMN* ttràÎMBÎMI HMmB MMwita tt wiMÎBÉi a· fttftittiiifaftii pfttikft ftooriat fofttilift*, mt mmib ttttft——TMm IM

paataMtarbMMqM ebatMaremt, aaaMm apiMapo· •SMB ft^ dl^ftiBBp in eftiftBi Mttitii ft· ρ*E·i·η·ı

fti ptftviMiftkB ftMMttUBp 1ft ftMteftpftMiftft ftftftteft UhAmm Iνμ Mιβ iMtbftviBMftp ot die

onhaaqaoatit anai, siDomteo pteoMrit, teeheaadn·.

DBCRXTA CONCILIO PRABVIA
J Oapat L

terta, easna impediti tenrtet, per procuratores legitime delegate· conventant.

Ut autem abbatibus, capitalia cathedreiibue ec reliquiq omnibus et singulto, qui peasant debentvb tere vel eoaauetadtee ut privilegio aat ejectione eidom iatoraoM, pervulgata sit et nota huius nostrae prAineialis syqodi indictio, aeve cuiquam vel rei ignorantia ad excusationem uti, vel se contemptam negieetamvo dicere liceat, iia ipsis universis et singulis, tum ceteris, qui sua .referre aliqua ratione putaverint, hoc edicto publice proposito, illam significamus, indicimus ac denantiamna. Iubemus item illos ipsos omnes et singulos, qai adesae tenentur, te provincialem synodum convenire ad constitutum locum ot diem, poenis illis propositis, quae per canonicas sanctiones decretae fuere.

Interea vero, comprovinciales noatri episcopi et privatas proces effundere ipai per se et publicas ex praecepto sacrorum canonum, opportuno tempore, in sua quisque dioecesi indicere eurent, ut pater caelestis, a quo bona cuneta procedunt, consilia et actiones omnes conciliares ad. felicem exitum gratia sua perducere dignetur, ad maiorem eiusdem omnipotentia Dei et sanctorum eius gloriam, et ecclesiarum huius provinciae prosperitatem, et decus.

In quarum rerum omnium fidem et testimonidbi hoc indictionis decretum confici, et nostra· manu signatum nostrique simili impressioni munitum, per nostrum etiam cancellarium arahieptooopalem subscribi, auctoritate item nostra imprimi, et in cathedrslium omnium aliarumque insignium eocto- C tiaram, qaa· m tiaguli» provineiM dioecttibot tx- stent, valvis affigi et in vulgus proponi voluimus.

Datum Ravennae, pridie nonas novombris anno Domini IBM.

C. cardinalis Faloonerius, arehioptoeopus.
Joseph canonicus Orioli, cancellarius arehi- episcopalia.

/m Maenna senete» «t mdfoidnot Trvmtetw, *Petri» H Filii* «t ^ptrila» «meti.

Noe Clariaaimaa 'tituli Sancti Marcelli sanctae Romanae ooetasiae presbyter cardinal» Faloonerius, Dei et apoetolicae aedis gratia archiepiacopua Ravcnnateasis, una·eam roverendisetesis patribus eoepisoopie nostris ia provinciali oodcilio legitime congregatis, haec quae sequuntur statuimus,atque sancimus.

Maxima semper laetitia gaedteque portai, ob dogmaticam definitiones» immaotdati eoneeptaa Dei goeilrieto Mariae, a summo poatifloo Pio IX asper prolatam ', atque ob honoris ot gloriae ei laudis augmente» virgini beatissimas inde derivatum, existimamus omnteo ae persuasum habemus, haud posse mettes illos animi noatri sincerissimos sensus palam testari, neo felicia» aadpteatiusque aynoda- Item aetioaam nostrarum initium capere, quam dicando ot ooaseeraado ablemaiter, prout iam nuac dicare et consecrare decernimus, ac intimo cordis affecta devotaquo penite» mente consecramus revera g dioamusque, totam Ravennates»»» provinciam eidem augustissimae Virgini sab titulo immaculatae conceptionis. Speramut boo paeto in omnemque erigimur fiduciam, fore, ut eiusdem provinciae fideles, conaecrationie et dicationis tem fouatae certioro» tecti, episcoporum suorum votis obsequentes, peculiari proreus pietatis et amoris stadio matrem Dei, sub eo praesertim titulo, usque colant, invocent atque in omnibus necessitatibus ad eam ConfugiAltes exorent et dspreeentur; et ut viciseim eadem henignisaima virgo iBoe, tamquam filios singulariter dileetoe semper habens, cura item singulari, et' defendat ab incursionibus inkidiisqua venenosi serpentis, cuius caput vel a primo instanti illius concepti» sui ipsa' contrivit, ot det ut eam servent fideliter vel quantocius recipiant gratiam et sanctitatem, cuius splendoribus ornate ex eo tempers «omper rotelait Neque baec solum prae- ·*·» ilu immaculate semperque speciosa et te mulioribas benedicta, sod iakuper ab univoraa »ibi dicata at sacrata provincia, materno plane amare, cuncta infortunia et calamitates abigat, vitia, baorases erroresque omasa depoliat, sfleiatque prorsus (potens est enim), ut magis atque magia in dies vigeat ibi ac floreat iustitia vera et vera pax, integra fides et religio.

Caput Π.

Dt pteuliari ruite preestemfo ia feta proemcM» *mteit Apallieari,* «ptscepo *it martyri.*

Decernimus etiam, ut te provincia Ravennatensi universa peculiari veneratione colatur setoettoque honoreturoboequiie inclytus apostoli Petri discipulus et Ravennae episcopus, sanctus Apollinaris, utpote qui per Aemiliam Christi fidem praedicavit primus, ibique veritatem caelestem proprio sanguine testatam fecit

DECRETA CONCILII.

FAM HUMA.

Dt jMe *tt Aettriea.*

I Caput I.

Dt ntqfkSNon» *fidei.*

Com teter omniApastoralie muneris officia primum ac praecipuum ilted habendum sit, ut fidos, qu» oaneta Romana oooteala, quae sola cathoiiea et apostoltoa est, semper tenuit eoluitqae, integra etiam te poetarum ot incorrupta pensaseat: noe, qsubus Ravennatis provinciae cora deaptadpte, felt, ia hae provinciali synodo .ita potirntetam exordiendum putavimus, ut eiusdem fidei, ex qua testae vivit et stee qua imptaWI» ori plsurv *Dea,* cuique propterva toto corde et natem, divisa gratte adisti, adhaeremus, etiam ore ad «datem ooafeesio flat.

Ooirctu »musii TOtros XLVn.

D Quare, uti nos ipsimet, sacrosanctae Trideatinae synodi decretis inhaerentes, ot praedeoeenorum secuti exempta ', proteasaionom fidei, una cum reverendissimis oooptooopto nostri», publiée ot solemnitor te actionum nostrarum principio texta infrascriptam formulam, a ammno pontifice Pio IV praoeoriptam, emtaimua, ita ab omnibus, qui ea sacrorum eamonum saaotionibM et praesertim ex decreto concilii Romani' vel singularum dioeomiem ooaauetadino ad id tenentur, suo loeo ot tempero, eorum episcopo vel oies generali vicario rite emittenda» deelririmaa.

' One pnv. Bavana. «art. *· BeOass, psvt Hei, litati, Cbncti, XXXV, MUDJ.

• TH. I, ea*. I IMsati Ctati, XXXIV, tetoC).

»

Vid· supra wL 9 B.

Caput II.

Si Mt unquaas temps*, qua spfritae «mori· spiritum veritetie oppugnaret aseriimi, emniqM insidiarum geaero «xtinguaro oouaiterotar, iUad profecto aat, ia quod ImpemtoutabiM omnipotentis Dai indicio Mmas reservati. laaameri bum nsnftoM SMndsMO, da quibus aiebat beatae Patrael, aqsa *ftciti* poditiOBM MH iatrodaesrs hlesphosseatav," laaamara doctrinarum monstra, quae ia fideles populos, rive par fraadaa^ •ire palam diffundere ièti eoataadaat. la taato reran discrimine baad taooadam nobis oet, qui ad prnelisnda praelia Domini positi Matas, quique, uti doctor·· et pastores, bob nodo depositum fidei integram custodire et contradicentes arguere, sedJi otiam gregem Dei nobis concreditum *b impiorum machinationibus incolumem servaro, aUeetos reducere vacillanteeqse confirmare dabamus. Quapropter, sacraram scripturarum divinaramquo traditionum, neo non conciliorum, sanctorum patrum et summorum pontificum auctoritate sufMti, quae sola docendorum et erodendorum in eocleeia catholica regula est, nonnulla errorum capita, ex quibus ceteri derivantur, quaeque eius fidei et doctrinae adversantur, proreus exponenda, respuenda ot damnanda iudicamus*.

1. Supremum inter suprema capita errorum in praesentia ubique grasesntium eo maxime continetur, quod humanae rationis vires et excellentia adeo extollantur, ut ipeav ratio sibi in omnibus sufficiens et in religionis quoque negotio omnino independent statuatur. Et revera sie statuunt philoaophi illi superbe delirantes, quoa hae etiam ‹ de causa vocant ratioMIsstas. Negant isti audacter existentiam et neoesaitatem, immo possibilitatem ipsam divinae revelationis, Mserantque nihil de religione credendum, nihil tenendum, quod rationis lumine ac vi percipi non possit ac demonstrari. Hinc omni supernatural! ordine prorsus exploso, universa utriusque testamenti facta mirifica et mysteria vel inter fictiones mythicas amandant, vel modo mere naturali explicanda volant et ipsi explicare conantur.

In hanc impiam ipsiqne rectae rationi repugnantem doctrinam, quae christianam et catholicam fidem, quae .iuxta apostolum „erjamautam eat aca appcr*al>amM, ab imis Midàmentto evertit destraitque, nos, uti par eat, vehementissime insurgimus, eamque exseramur ot damnamus.

Speciatim vero exeeramur ot damnamus, quae de sanctissima Trinitate et inosunatioas pronuntiaro ‹ › non verentur rationalistes: illam samps consistar· in infinito, finitq et utriusque nexu, istam ia manifestatione rationis divinae in unoquoque homine, maximo vero in Christo Issa, quem ideo appellant hominem, sapisntissimum quidem ac etiam divinum, aed non Deum.

Habeat sane humana ratio partes suas: sint csrti fines, ia quibus illi liber· excurrero datam sit. Qui fidem scilicet nondum eat amplexus, exorat in hoc rationis ense viro·, ut ooguoecat et oertas fiat, an ver» Deus locutus fuerit, et euiaam «loquia sua custodienda et conservanda eommieorit. 8ed his peractis, id unum est reliquum, ut intellectas captivetur in obsequium Christi. Dictat esum ipsamot

A Nata ratia, quod Dm lequseti, qui aeeMIare bm MU pittif, ait omaiao erodendum

Qui vado Man, divisa gratia adtatae, m eitaMptaee gaadet, reieeta prtrtut iam damnata › exitiafi dit«trias dnbii pasitivi, tamquam baste oasis théologie·· inqutoitioato, ia id tantummodo poteet ratioai· sum axtroer· virtutem, ut eïnadea roaceptae Mai m riagutotum dogmatum Madamaota cognoscat, m etiam pro opportunitate adversas ineradaloa et haerotioos tueatur. Nil aüad aaia ad hoc piaaatod at erodat, licitum aibi aat inquirer·, cum ipsa Adds ab auctoritate et Dai revelantis et ecclesiae erodenda proponentis unice pendant

a. Maa miaus reiieimaa atque daaiaamas insanissimum iUoiraqi errorom, qui humani, ut dicunt propraaaM obtenta Idem rationi subiieientes, religionem ipeam catholicam posea se dabor· per philosophiam perfici affirmant Scilicet isti mati homine* *rt ssdnetersa*, semper prodeuntu m pamu, nullam hodie perfectam religionem exister· praedicant Christianam quidem utilem fuisse, cum poppti rades adhuc essent et inculti; at in praesens statui novaram societatum non amplius esso accommodatam; hiqf ope rationis, cuius id proprium volunt, accommodandam et perficiendam. Quod sane ipsa praestabit et vetera dogmata obliteraado, quae temporum conditioni haud amplius conveniunt, et alia sufficiendo vel a se noviter inventa, vel selecta ex traditionibtia, philosophiis et religionibus, quae huc usque fuerant et nunc suat, quaeque aliquas veritatis partes in se continent omnea Quasi vero fides ac religio nostra sanctissima rationis humanae opus ait. aut [ait] philosophicum inventum, quod humanis modis provehi ac perfici valeat. As't opus Dei eat; aat a solo Deo sapientissime, qui, „ohm loqusns *patribe** in prophetis, aoesssisM locatas est notis in *Filio,"** tota nobis benigniter revelata fuit; ideoque ex sola eiusdem Dei loquentis auctoritate pendere ipsa debet in omnibus, quae eius substantiam attingant. Itaque, ei quis ad catholicam veritaten., iam a principio omnibus numeris absolutam, aliquid *appotturii* vel de ea *dinimurit* vel in ea immutaverit, ..cqferrt *Dm" perte*» tiiu d* libro ritae."**

Habeatur sano progressus in via virtutum, in devotionis fervore, in caritate, in eo demum, de quo apostolus ad Timotheum: ^srq/setas *hnu mattif"*t*u tit."'* Habeatur in componendis moribus populorum ac legibus ad nonnam Christianae sapientiae;"in philosophicis ot physiois ceterisque optimis disciplinis; in ipsa sacra scientia aliquo medo habeatur. Doctor·· nempe theologi in hoc ingenii sui vireo conferant, tam ut clarius in dies divinas revelationis et verae Christi ecclesiae exi··teatiam demonstrent, et singula catholica dogmata illustrent atque efficacius defendant, tam potissimum ut melius percipiant, et, quantam ipsorum natura patitur, aptius axpHeeah eorundem dogmatum inter eo rsramq·· omnium revelatarum intimum nexum, relationem ot dependentiam, •n* eum consecutionibus, quae sx ilHs profluunt, et analogiis atque reepactibus cum reliquis scientiis quibnscnmque.

Haiaamodi progressas eonfonnis sane est agendi modo antiquorum patrum; iste placitis eorundem ae praesertim Vincentii Lirinenaia, respondet*. Ait ei quis alium sectatur et promovendum velit, sciet,

' Greg. XVI. breve XMs» eWrtiWtäss topooMsotoHu, M

' II Pstr II. 1 st ia

' Coae. K°v. Totos IMO, tit II, sap I, [Mansi, *CmtA*, XUV. SMA|.

·a vara* fidem dratruore, qaae aola pronaa ia-, t mobilia eat at irreformabilia.

8. Hotrearaa praatoraa anime nd impia* doo-trio**, qsaa atatitit, oom** dari subetaatiaa, tea infinitam earn Saito, Doom on* monde unum at ide* aaae. Hoe ayateara, licet aoaateoaa* at ab-surdissimum, tame· ex ao praesertim, quod auper-biae homiamu ooteriaque eorum anranatis cupidi-tatibus fhvet, hand paueoe hae aetata naotiun aat aeetatorea. Bed not at illud expledimus atqne damnamua, firmiter credent·· et «impliciter oon-fitentes, une cu* patribu* magni ooncilii Latera-neaettI: .(hsod *uau ttitu Mt Mtat* Dmu ..... *Pator M Fili*»* «I *Spirite» laaeta»; trtt* paid·* paraoeet, aad wee «uentia, «ra natare «tapira *tat-*nûto, --- mtn* *euanmai* prinapiuà, oreotor ·nuuuM meiriWNnn ri. *ritibiliaat, tfxritoeiÔM·* «4 eorporelMM, rt fui mm *Mnripatiati tirtato tiiMtI ab éutto* taaporù utrompue d« niAito rondidif erve/un»*, •ptritaelrm at oorporefeM, mtgritcem *riitiitri tt anutdaaaui, ac iriaia* Anatono* yaoai coMMtmtin, ra «pirite *ti cerpara mutitaiM*.'"*

4. Eidem tam inouientae definitioni aliiaque in-numeri* «aerarum «oripturarum, eccleaiae patrum et eonoiliorum testimonii· inaiatentea, daanatnua in-auper et reprobamus eorum etiam peatiferum er-rorem, qui, quia deificent hominem cam panthsiatis, obliti potiua aceepiaM eum a Deo creatore animam ·piritualem, liberam et immortalem, ita dignitati eiuadem homini* detrahunt, nt ad meram, uti vocant, oryMuaatww* totum revocent, aut omne* actu· animae cum ita invincibiliter a constitutione corporis eiuaque organicis dispositionibus pendere et determinari affirmant, ut liberi dici nequeant, nec ipsa anima potent tui. Ex qua doctrina idem prorsus, licet diverte via, ooncludendum eaaet, quod ex pantheiatira: nihil «dilioet homini tribuendum eaae vitio, nihil virtuti, nihil merito vel demerito; nallaaque proinde dari futuram vitam, iu qua Deu· vitae praesentis rationem ait a aobia postu-lataru«.

5. Magdum etiam sectatorum numerem habet in praeaens *Miffirtatuauu,* quem vocant; capitali· ille error nempe, quo docetur, tot inter religion·· et tecta· in mundo axiatente·, lioera, abaque saluti· iactare, dummodo recta et honeato vivatur, illam profiteri, quum quisque maluerit, ne excepto quidem, iuxta recentiorea philosophe·, Daieuto eeteriaqua ·eotia et religionibus, qna· divinam revalatione* nullimode admittunt. Ab huiusmodi placito, quod supponit non unam esse veritatem, et conventionem haberi porae Chriati ad Belial, quodque divinem illam revelationem inutilem reddit et, quin faveat, perniciem potius affert religioni euivi·, caveant omnino huiu* proviaeiM fidei··. Ecclesia enim catholica, quae sola „coZa*>w *Mt it* ^firmamentum ·aritatM", docuit ac tenuit iam ab initio, aieuti nunc etiam docet «t tenet, quod, licet is, qui fidem ab ea praedicatam invincibiliter ignorat, non sit, prae-cise ob id, culpabili· et puniendu·, tamen oppositum proraua dicendum da illo, qui eandem fidem vel ·uffieieuter ab ipea propositam tuaeipare nagligit, vel eueeptam aive omnino sive ex parte relinquit. Recolenda hic verba symboN, quod Athaaasii no-mine insignitur: „0uMwuigM puif *mlmu mm, aat» aataia epa» Mt,.* «d temat rafAalieuut jW«m. puom raaa* *aa4ara'Mau· ^aaraXalra^rara^aM*

Mae 'm ortoreum *ptriUt."* Et alia magni ooncilii Lateranensis: *„Uaa Mt JUaVaat* trnMurrail· aaoimi·, flMM MMldlW MrfieftV·***

< Caos. Ut. IV, «aplto Maasth, [Vaaai, OmriL. UU ·M).

· Osp I. as Ms osU. (Mari, L *]

& ^nuiea alias raiartaa atque duanatam, que quids* oli* praadicebeat, «stase tene raw «amnii, ab inform revsrare aaae aat O nova qaaai vrate is-datam evulgaro rooeao qaaadam iapMraa boainua eeeta, quae a *mmmîmî* doctrjaa eaaamaMtonon appeUattoaea sortita eat. Qua* noa pudet palea pronantiare, boaoram et rare* eommnaioaem in natarali iare fendari naBaaque iaa proprietati* in haaaaa societate aaae admitteadua. Ab hoc, tam-qnam ex arbore aarealaa, prodiit enor aüuo magia horrendae, qui, ex quo .totam «vile* aooiotatoa quasi radicitus eruet, redioinWni voratur. Huc eaia ipse «pectat potissima*, ut o*ra* potestatem at oaiuaoumque generic aut nominis regimen in mundo destruet, affiratans procaciter, ornera et singulos homine* aequali auctoritate praeditae ssra nec neam alteri praessse prata aut imperare; ideo-que qnodcumqus gubernium ssas iaiustam et nhtarae hominum promue advsrsari. Communiam· e| radj-raliami placita, quamvia artificiora temperata, verbia-qns in apeci* blandi· lenita, complectitur in ra, et varii·, licet iniquiasimis, modia provehit et ad actum reducere nititor «ooiolwma*. Cuius magistri et asser-torea, myaterium et evangelism Chriati vel proraua abneganto· vel abatontoa aacrilcga ad fine· «noa, proclamant impudentissime, felicitatem, ad quam naturae «uaa vi tondit homo, ia explendi· omnibus appetitionibaa et cupiditatibus suis oonsietere, nec tamen unquam esae sxpiaturum, ni conditionum dieparilitatae in varii· aocietatibu exietentes proraua tollantur, at omnium civium tum in boni·, tam ia auctifritato et iuriadictione aequalitas plana in-duratur.

Hae atiam omnra secta· at doctrinarum prate·, quae jam noa pauco·, etiam inter fidele· Italia·, populos infecerunt, noa reprobamua, execramur atque damnamua; utpote quae iuri natarali non minue quam divino advertantur maxime, quaaque libertati· et aequalitati· uominibu aancta·, aedum licita·, reddunt tum direptione· «t axpilationra bo-norum eccleaia· non aolum, *ed aliorum quoruacumque, tam conapiration··, perduellione· at op-pugnatione· auperioria cuiuaque auctoritati· taa ·ooleaiaaticae quam civilia; ax quo dwtructio di-vini cultu* et tranquillitati·, totiuaqua ordini· intar homine· subversio.

Monemu* autem insimul Chriati fidelea, ut saepe ao «erio recogitent, veram hominis felicitatem sive in futura aive etiam ia praesenti vita non in alio sitam ame, quam in cognitione et amore summae veritati· et «ummi boai, nempe Dei,, qui cum feoerit no· ad «e, inquietum oportet «it cor noetrnm, donec in ipeo requiescat, oertaque media ad eam felicitatem haec inter cetera exister·, abhegationem suimet ipsius, nt aaera· litterae loquuntur, morti-ficationem maabrorum »t crucifixionem carnis com vitiis sais et ooneupfecantiis.

Meminerint ineUper tide· .fideles monita gra-vissima summi pontificis ooetri Pii IX1: .Pertinere omnino ad natura* ipsam humanae »ocistati·, ut omne· auctoritati obtemperare dabaaat lagitima in illa constitutae; nac qnidqnaa commutari pome ia praecepti· Domini, quae in «aerie litteris aa super re aaautiata suat. Scriptam aat enim: SbWsMt MNN AhNKp *rtfi* puo* *pramiltati, «i·· dueibus,* tanfuom *ab mmîmù ai* aiadMam *Malefatttraai, laaitM* eare Ae-norum; ftda rie *Mt* «otiata· *Dti, ut btatfaMtaiM ·baaiMMr» finiatit* tinprwdMttium haowMmi *ipaa-raMiaat: paeti Ubtri tt ae» paati Miaana iebMiM*

' a*ycL Mis. « t*. »·», I Mμ Mμ .

1»·

•M/iHw Kteftetom, «Mi «M nt MZMl. **Itram·:** j. Oim£i iMÎMe
sen ml smut *'pgitdat* **att** a *Dpo; gnat autem eunt,*

Dei ordinationi rodetU; gui **safest svsWsat,** *ipd* ^MMβ^MMB MJlrffWll»44*

„Meminerint etiam («mt verbe eiusdem pontificis), nullo Hbortatis «t aoqualitatie obtaota Bari unquam pom, at aliena bona vel iara invaders aat quomodolibet violare licitum ait Perspicua bee quoque ia genere at passim inculcata exstant in sacria litteris divisa praecepta, quibus nedum ab occupatione alienarum rerum, sed ab ipso etiam eius desiderio districte prohibemur.“1

„Agnoscant denique fideles, vqrem perfectamque hominum libertatem et aequalitatem in Christianae ledis custodia positam esee, quandoquidem Deus omnipotens, qui fecit „pM#faM «t mopmtw, M em od;*aaUter* curo «et de *omnibu»**, non taitasAsi per-]i soncM cutasyuain nae sereWur magaitadiaMn csriaspaMM *, ac diem statuit, ta yno *indicatura» ett orbem in aequitate** in suo unigenito Christo Iesu, qui restants est ta *gloria patrie tm eum angeli» tui»; et tunc reddet unicuigue tecundum* opera ettw*'.

Caput III.

De -auctoritate eodetiae in docendo et rependo.

Unigenitus Dei Blips, cuius benignitas et humanitas in terris apparuit, *„ut imtifiaeti gratia ipdu», haerede»* stmw soesadion spem *vitae aeterna»,"** instituit io bono finem ecclesiam suam et in ea tanquam fundamentum indefectibile posuit apostolos, quibus munus gignendi in hominibus sanctitatem' eosque docendi regendique commisit, dicens: *„8icut mitit* me *Pater, et ego mitto* oo*.'*r Et: *„Data* est mtAt *omni» poteria»* iu *caelo et in terra: eunte» (*| non habere auctoritatem subtectionis suis decretis *ergo docete omne» gente», bapliemeie» eo»; . . eoe» ego vobieeum* ntm *omttibu» diebeu* nsyue *ad* eoaauasmatioasM *taeculi."*** Rt: *.Quaecumque alligaveritit taper terram, erunt ligata et in cado, et gaaeeumgu» toleeriti» taper terram, erant tolaUt. et* »n *oaelo."*** Et: *,Qai tot audit, me audit.' ***

In coetu autem apostolorum selegit unum Petrum, super quem, **tanqu*** supra petram solidissimam, eandem ecclesiam aedificavit, eique omnimodam in spiritualibus potestatem concessit his verbis: *^go dico tibi,* jhm ta st *Petra», et taper hanc petram aedificabo ecdetiam assam, et portae inferi non praevalebunt adeertae eam: et tibi dabo dave» regni caelorum. JSf fuodcumgu» Ugaveri» taper terram, erit Kpadum et ùı eadit, et gaodeumgue toleerie taper terram, erit eotubum et* m *caeli».""** Et: *„Ego rogavi pro te,* tetre, *ut* noa *deficiat fidet tua:* M ta *aliguimdo ienvtrtu» confirma fratre» tuo».""** Et: „Anw aywM *mgo»·. ..* pates *ovet meat."'**

His aliisque scripturarum testimoniis et sano-' torum patrum 'traditioni ooncilidrnmquo defiaitionihus innixi, patres ooncilii provincialis, ut pro viribus obstent et ingeniorum huius temporia petulantiae et Untie impiorum conatibus traducendi Italiae populos ad proteetaatismi placita et tanto ecclesiasticarum institutionum et legum contemptui, haec de Christi ecclesiae auctoritate et signanter summi pontificie, nec* non singulorsm epioeoporam in ena eaiaoque diooossi, profiteatur se tenero IrmieeimO, praedicant una voce sibi commiaeis fidetibas «t ia memoriam virorum omnium sui'Mori indicant eoae Magfllatim revocanda.

1. Mon'ratio tadMdttahs, **utf** nunc dicunt, noa spiritus privatus per commentitiam quaadam inspirationem a Spiritu sancto unicuique intus communicatam edobtua, non sacra scriptura per seipsam, noa magistratus civilis vel politica potestas, quaecumque ilis sit, sed ecclesia, id eet, corpus episcoporum suo capiti Romano pontifici adhaerentium est (idquo prorsus ds fide} supremus index controversiarum fidei ·* morum, sivi spectetur per totum orbem dispersa sive in concilium oofigregata; eiusque definitionibus, utpoto iufalÜbilibue, dmnss fideles tenentur ex animo 'et in conscientia acquiescere. Per ipsam solam, uti certo scire quinam libri sint divinitus inspirati et ad canbnem scriplHVarum pertineant,' ita datum est eorum sensum et infallibilem interpretationem assequi; per ipsam traditiones, quae vere divinae sunt, nobis patescunt.

9. Eadem ecclesia .divinitus accepit potestatem indepeadentem atque supremam sanciendi per leges exteriorem disciplinam, qua, tanquam sepe et munimento, populus Dei in sua fide facilius retineatur, et ad felicitatem perducatur aeternam ; eique propterea fideles .omnes obedire tenentur in conscientia, ipeamque' perinde ac Christum audire, Accepit insuper eadem ecclesia supremam atque indepondentem potestatem cogendi fideles ad illarum legum observationem, et coercendi devios et coptumaces excommunicatione aliisque salutaribus poenis, non solum spiritualibus, sed afflictivis etiam et corporalibus. Qui Ulter senserit et usum illius potestatis notaverit velut' abusum, oontenderitque ecclesiam exigendae, aliter quam per media quae pendent a persuasione, sciat, hanc doctrinam a loanne **XXII***, a Pio **VI**' et nuperrime s Pio **IX** ', qui Petri cathedram nunc tenet, aolemniter damnatam et proscriptam fuisse.

3. Romanus pontifex, uti successor Petri et verus Christi vicarius et centrum indefectibile unitatis catholicae, obtinet iure divino primatum honoris ot iprisdictionia in universa esclesia cum *,plena poteetate eam 'patotndi, regendi et gubernandi" *;* tantaque et tali pollet auctoritate, ut, licet de fidei at morum controversiis supremum omniumque solemniscimum iudicinm ferat ecclesia, ut *Ào* g 1, accepta et definita, tamen et ipse, q£?omninm Christianorum doctor*, per quem.Petrus loquitur* et semper Vivens iudiciuta exercet ot in propria sede praesidens praestat quaerentibus fidei veritatem*, sententia prorsus irreformabili controversias sasdem dirimebe possit per se solum, ac ex cathedra definiens reapoe dirimat **Kus** coastitatioaibua, indspeadoatar a euiwqne potestatis sanctions, es ineat vis **>u** propria et nativum robur, ut sint norma credendorum et egendorum 'regula, qua omnes,

I Pet II, 18 et ssqq. Kxod. XX, IS, 17; Deutar. V, It, ».
Sap. VI, S.
• IWL
• Ata XVII, ».
' Matta XVI, «7.
• Tit. III, 7.
* Bom- XIII, 1, 9.
*· Matta **xxvm, is-to.**
I* Matta **xvm.** Ita
'· Mattà. XVI, 1·--.

' Osas*. XM. tauta dvoMnem, «it a Bsasd. XIV ia ooe-

* Osastit. *duderem fidei,* [* sag. ITtt], prop 4, fMsati, CML, XXXIIII, **I**»» A).

• Oeae Itarent ia defeitisas, oollMt. UMsi, tam. XVHI [est UN], edit. Vseet, 17«, Oslsti st AlkritM, (Maati, *OendL,* **III1. 10**» B).
* Coee, Ptarmt, MA

[Manti, **Osui, 'H,** WIAJ.

[Msasi, OoasO, IT, IMdCJ.
I 8. Mr. CtapseL, spist. LH. 71 C).

■MriM excepte, bob solum mu ooetteia, sod A pstrssiaiuni Mata mrimia,us *itprataat**.* Ut hois otiam eoroa Doo vere adatriaguatar.

4. Moe ptMtatumda hie «oafaMth spiritualis aaotorttata cum temperali potortate, quam Mirabili diviaao provideetiae dbpetaatioao, optimo at perantiquo lure Romanns poatifsx aibi vindieat ia alm Urbe at tote ditiooe ecclesiastics. Baae ooainnctioaem lag! svangsHcao adversari, at pluribmi iam abhinc saeculis affirmarent aonaalH, idool ao eeoleaia dartaati ', its at in praesenti alii affirmare noa débitant. Hoe propteros nos etiam roprobamua atquo damaamus, obteataateo insimul Deam optimam maximam, at eandem politicam potaatatem pontiIci naramo sartam tectam servare veHt, qao liberius et efficacius in bonum totius aodnniao per universam orbem dispernas, suo apootolieo muneri satisfacere vpleat

6. Magnam profecto auctoritatem, in sua quinque eivitate et dioecesi, habent etiam episcopi, qui auctoritate Romani pontificis assumuntur'. Ipsi sunt enim, qui „m apostolorum locum saeeaMsrmtf"*; ipsi positi „e *Spiritu tande roger* ecdttiaat D*i""*;* ipsi superiores non solum tqiris, sed etiam clericis iiedemquo presbyteris, uti sacrae scripturae, documenta traditionis apostolicae et praesertim definitiones Tridenti» concilii aummorumque pontificum, ac in primis Pii VI in constitutione Jactorvat *fidtli,* declarant. Hinc eertum iqs et auctoritas, quae ipsis episcopis competit, docendi et gubernxhdi ecclesiani sibi commissam, leges et statuta condendi, quae vitq omnem habeant independenter a consensu cleri vel ipsius capituli, nisi in easibus a iure expressis*; iudicandi cauaaa ecclesiasticas et mixtas atque etiun mere civiles, in quibus clericus rei partes aiuMnet', ipsasque causas clericorum criminales * ; indicendi poenas adversus eos, qui poena sunt digni, eeteraque episcopalia munia exercendi secundum apostolicae et canonicas sanctiones.

6. Has doctrinas de auctoritate ecclesiae Christi tum in docendo tum in regendo, hortamur in Domino, ac pro paterno plane affectu, quo eoe complectimur, etiam atque etiam obsecramus huius provinciae fideles, ut et ipsi nobiscum una tenere semper velint, et eo, quo par est,*animi,obeequio profiteri. Quod si obliti fuerint et ad protestandum ac iansenistarum placita se traduci patiantur, sciant, se non modo in poenas canonicas, sed etiam in Ulad errorum omnium inter se pugnantium barathrum in illamque vitae et. morum dissolutionem prono prorsus itinere prolapsuros, in quam alios Kuropae nostrae populos iam miserrime prolapeoe lamentamur.

Caput IV.

D praeit Mrit *t* percents *haereiieu.*

Inter praeeipuas machinationes, quibus huius saeculi filii catholicam religionem et divinam ecclesiae auctoritatem et tum sacrae tum ctviHs potestatis inra eoMuleqre conantur, adnumerauda profecto aat „t«4«rr»ere ***M mutifu**** aolaaris»· rt pecoara *tlooentitun* esluminiiai *ae libeUorttnt* oentegse, jtri *apt** eeospossM rt *futlueiut rt ertiidi piati,* **IIII** *pttifftrai ittMuai,* Migw disaMumnrt, rt itiMUforwm

---

' WtaM prsp USB, Jisshatas in esae. Coastsau, ooîIsst dt, tosx XVn, [Mansi, Ομκλ, XXVQ, Btt st «M Af.

• Cane. Trid, msa XXXIII, i*. 8.

1 IU4, «an. <-

• Art. xx. xxvm

• Pivp · rt 10, [Maasi, CUmO, xxxvm. 19U D).

• Dsant. soar, ssagr. Wnêil, efiet Bsa. XIV, ds sya. disse·, ttb.Xm, sa». I, a.» st stes.

''CUa.l» st 14, (MS. XI, sussst.1.

' Cs». 4, fi st 10, de indis, [II, 1), sap IX ds /We esrnpst, [II. »]; Osse TtH, SM XXIV, u ah, ds cgteus.

1. Nemo, rise licentia a legitima aaetoritato legitime obtenta, praesumat legaro, retiaero, tegeodoa tradere, doaao imprimere vel vendere et evulgaro libroo ia indice libraram prohibitorum, iuanu Romani pontilem edito, descripjos, vel alien quoscumque a saneta aedo aut ab ordinario damnatos et votitos. Qui contra scienter faciat, noverit, μ mortalia culpae reatum incurrere, et sui episcopi indicio nevere puniendum; m insuper quandoque incurrere exeommnaioationis poenam, si agatur de libris vel haereticorum vel alius etiam cuiusvis anctoris, qui ob haoreeim vel falsi dogmatis suspicionem prohibiti sint*.

9. Caveant omnes a lectione quornmeumque librorum scriptorumque obscoenornm, aut impietate vel prpvitate haeretica' infectorum, qui, licet ab ecclesia nondum expresse et nominatim damnati, naturali tamen vel etiam divino iurb, ob subversionis perieuhm, prohibentur. Quam.cautelam adhibeant etiam quoad ephemerides et scripta perio-' dica, quae vitiis iisdem reperiaptur infecta.

3. Sicuti, inhaerentes constitutionibus summorum pontificum*, dampathus et reprobamus eas hominum sectas, quas htblices vocant, quaeque in hanc nostram etis» Italiam ab aeatbolicis inductae, fuere, ut omnes fideles panlatim sacras paginas privato iudicio interpretari assuescant: ita damnamus et reprobamus ac peculiari ratione legi prohibemus versiones omnes et explanationes librorum sacrae scripturae, quae cura et impensis eorundem soeletatum eduntur, vulgantur et audacimime obtruduntur ubique. Quinimmo, propter abusus ex iisdem praesertim societatibus bibHcis provenientes, sciant fideles, esse ibi omnino vetitum legero et retinere, sine apostolicae sedis licentia, quasoumqne sacrae scripturae in vulgari lingua versiones, quae ab eadem sede apostolica approbatae non sint, aut editae cum adnotationibus desumptis a sanctis ecclesiae patribus aliisque doctis atque catholicis viris.. Qui contra facere praesumpserit, haud absolvendus in confessione saeramentaii, nisi prius bibiia illa proprio ordinario reddiderit*.

4. Ea item ratione, qua a nobia reprobantur et damnantur „oloMtMiiMe illos strias, ***t tuuiri» ai*** rei tam *tuera** tam *pabUeu** critis· **t* eastitatsai *eutertae,* s/pu • *Routant* pontifietbat** iisrsls sxo*tkemat* inamata***,* damnantur etiam peculiariter et reprobantur et interdicuntur Mteehismi, ut aiunt, statuta et codices tarum societatum. Quod item valet da libris omnibus ad defensionem illarum exaratis '.

5. Monemus vero et otiam atque etiam hortamur .ia Domino parochos, conoioaateree aaimarumqus moderatores, ut ia psricnloeo* Hbroe invehantur acerrimo, ot qaaoumqus potarunt alia ratione fideles

---

* fecyvl pfi IX, *Ça»* jriuHIas, s ssv. IMO, | Asm ssra.

* BuOs Osseos, ngula X WHs, rt esasttt. Pti IV Dsseinici fiepi», M mart. UM

* Oteg. XVI, saeysL Msv ^laiiieñai wariiastinni, 0 aaii 1444, Hw IX, snsreL dk «ni pturO*

• Daslamtio a ssagr. ladisfa, M faa. 10M.

» Oast. XII, «artit. b> sssiasuN (Ms»ril 17M]; Baa. XIV, sosrtiL Avsidss (10 msti 1701]; Plus VU, searttl «Mssisus a Issa Ordrts (10 sspl 10»]; les XII. «artit, grortes» U smrt. IMO, In qsa habstar tanst trium rsasasdantiass ssastit.

•Piss IX, AM.

' Ples VU, iiaetit. «it

ab eorum «earaatadin· ahatahnre eurent; pntisai à mumquo paraatea, magiatroe at deasiaM extiteut ad idee prusstaadta erg· Uberoe, ataasao* mmulosque saea. Qaiaimme, •orandam aecerdotam zalum exstimulamus, at U noinm iatar fidetes diffundantur libri, par qaorum testionem fide· at pietas foveantur augeaatar^uo, at moram baaaataa petal ex parte servotar.

6. Sdant fidele·, qui libroa vetito· babqat, lieet de illit aiat, qai aaat prohibiti ða·· mpmpnitar⁵ ae, inxta aummoram- pontificum ŝoastitatioM· teneri ğb obedientiae praecepto tradere illos quamprimum vel ĕpiscopi vel iaqaimtoribas. Qui renuant facere vel saltem tradere habenti licentiam eoa retinendi, ne absolvantur ia ocnfeeeione aeeremental.

7. Invigilent tandem parochi, ne qui viri in ŝui paroeoiis exurgeat, qui in cathedra psstilsntiaesedendo, loquantur perversa contra catholicam fidem, „nl B aMaemti diatipatiee pest ar,"· et, quem nunc vooanf, presslptiMMim exeroeant; et si quem ex bis seductoribus deprehenderint, deferant quamprimum ad suum quisque episcopum, ut huic tanto scandalo totis viribus occurrat. Nec tibi inteeoa desint parochi ipsi octerique sacerdptes, sed conatus conatibus strenue opponentes, depellant et verbo et opere hsereses, flrmentque simul in omnium mentibus veram et salutiferam fidem.

Csput V.

De approbatio^ ŝibrent

In librorum aliaramque scripturarum impressione, servetur, quod in conciliis Lateranensi V⁸ et Triğontino nec non in regulis ĕndicis statutas^ est. Hinc vigilandum, ne quii typography formis excudant, praesertim si religionem directe spectet, quod censoribus imprimendorum, ab ordinario et ab inquisitors depetatis, exhibitum ante non fuerit, ut, iuxta Tridentini ŷerba ..prehende prahantar st rvpretonlur uuprdende. Zpse ssra *probatio* ·■ *acriptie deter* sifts· *ideo* ■» *fmde libri* Mi *acripti ori* impressi oulAantica *appareat."* Sed neo quicqnnm, iam ab ipsis impressum, abeque episcopi vel vicarii generalis et inquisitoris licentia, scriptaeonoedeada, evulgare praesumant.

Iis vero, qui ad aliorum regimen incumbere debent, opera admodum diligens navanda est, ne, indocti praesertim et intense, libro·, lieet de religiosis.rebus tractantes, loguat, qui gravibus autheaticisque testimoniis tint destituti. Constet enim, experientia, non semper titulo res, de quibus disserunt, respondere, et ooram auctores esse haud raro foison prophetas, sub polle ovina rapaetatem luporum colanto·.

Caput VI

De writ *Dei proedieatioae.*

Quam utilis, immo ssoossaris ehristianae reipublicae sit evangeiii praedicati·, vel ex hoo uno Intelfigi potest, quod *JUee, ex* qna reHqua· virtutes tanqnem a radios germinant, oontipiaiar *ŝa* msdMfo •aditas *ŝak per* errteei ĈĦristi Quapropter, ne Mactissimum hoc ministerium exercentium vitio infructuosum evadat, proviadaMo synedno saqaoatia decernit

1. Patrua Trideatinorua decretal ob ocnlo· habontes aa «aria ĥéditante pereehi at oetori quique onaaiaaatorea pMss *tUi* «µ µ β µ µ *paaeaat ariataribae eerbie,* rfaeanda mysteria et suadete, qaes «airs mteitaa Mtweeartam pat ad satetem sire arn aritate madii tive praecepti, aaaaatieade eiti· ftaa aw dreitears, st airteln gmaa Materi aperteet, deterrendoqu· ab Uba pt ad baa infinauaeado, at pearima ăsteraa wrfara at eadwtaa pteriam osn· •afta nrieeat Him omnia fugiaat, quae cum tarn •xoeUeati avaagnlicas praedicationi· obiecto hand beaa aoepMtar eongraere. Hine, opinionibus ocmsseatisque mars philosophids at ŷolitici aadieutinm rnaates ne occupant; *„iaeerta ti* gaae qpacsr *fabri laberaai, aeoaal/eat^1:* ĥutile vél difficiliore· »nbtuiorueque quaestione·, quae supra captum popaloram assurgunt, as attingant; ab ineptis revelationibus, historiis apocryphis miruculoramqse aon approbaturam recitatione abstineant⁹; indulgentiae solaveras aut dubias no indicant; ipsas *srq/eno eeeaat sseitetes" ğevitent

9. Ut autem sino ulla errandi formidine et maiori, qua fieri possit, Cossensions, certoqus sermonum ordino et methodo catholica veritas tradatur et explicetur, proponimus et nos divini verbi praeconibus ac prpesertim parochis, catechismom Romanum, iussu sancti Pii V ex decreto concilii Tridentini editum, et a Clsmento XIII1 novissimoquo a Pio IX· summopers commendatum. Hunc librum, HooM«wm eoa-

habeant prae. manibus, attente Isgant pieqne meditantur.

S. Memores sint iidom Christi praecones, omm ersatarae seeapsliwm ŷraedicandum ssaequs propterea *oapioatiba» et uuipieatitiu,* doctis et indoctis debitores esso. Hinc „µ µ ó» sut/ierifef» sermoni·, 0 MMI IU λiMBβIMβ *ttć* m astiMiene *epiritiu et* ĥŕrtati· ministerium suum exeroeant. Sermo ooram sit facilis, ut mandat Tridontinum concilium ⁵* nec tamen radis et incompositas; sit apsrtas et simplex, nec tamen ea gravitate ac dignitate deotitatas, quae decet semper eos, qui *„Dei adiatore*^11 saat, st pro Christo legation· fungunturl'. Hniusoo autem tertii fi verba ia litteris, quibus datur faculta· ad contionanda··, •pisoopi iasoraat

4, Simplicitati ac facilitati sermoni· brovitatem, iuxta TridMtiai monitum1⁵ adiaajptat contionatores et praesertim parochi. Bxperisotia enim compertum •et, prolixitatem creare fhstidium, populoeque per eam ab audioado divino verbo removeri. Verum, contionis brevitas oompensaadn rerum, quae dicuntur, «oliditate, perepiouitate, lucido ordino sobriuque varietate, quae animo· excitet inteatoequo teneat.

b. h primi· vere •vaageiisaatis aeneo spiret in omnibus caritatem, pietateas, hostilitatem, modeatiam. 8lt sale sapientiae ne prudentiae aapersus. Kxagitet viti· : at aemiaem igaeatinia aat reprehensi··· aomiaatim notet, Meo indirecte quidem de-

⁸ Prsp. team, oh Ata VU U M·
⁴ Pta IV, «matiX *Deaetiid pr^ti,* M wart. liet.
⁵ Ash XX, S0.
⁶ tarn X [Mhtei. *OeariL,* XXXJX, MIC).
⁷ taalV.
⁸ XsguLX
⁹ 8ma «it
¹⁰ Bsm. X. 17.

¹ Ima V, *de rtperaLi* a k.
² Oteà TttiL mm. XXV, dmu Is fmate
³ Cm·, jnr. Bsv. Is Bsven, he· tit, «M II; Orne. r o t. lev. fiumiimiipi. <· intaester, *tap.* V, [Mansi, *OoariL,* XXXV, MOB. st t. ĸXXVt
⁴ I ad Tbssth, Vt, M.
⁵ Baarti· * Pwdufii *apro,* M ta. ital.
⁶ «seti. Mta · <ta «<·.
⁷ Ctak xm, ita. » A
⁸ Mmo. XVI, U.
⁹ I Oar. M, 1.4; Cee·. B*«- Ut I,M Ut [Msaai. XXXIV, 1ICTC).
¹⁰ ImaV, db rafom, H
¹¹ ICar.lH.·.
¹² «n<ta.V, »
¹³ Ism V, ita.

cigMt Intendat ia IM fWt» ae spiritualem audientium profectam,' noa ia captandam aped hoaioM femnm aüaqao terrena omotameata.

fi. Ex htsee ouotibas autem ooiHgwadum,quanti momenti sit in tie, qui Dei verbum praadieaat, dihgene at accurata praeparatio. Ia qaa quidem proeparatioae primae partae sibi visdioent oportet et pia naditatio eorum!, qaaa sacer condonator dictante eet, et fervidae praeeo ad Dean „pre s» et pro *iUit, fira Mt* , M nifrfHjytfwtw*, ut tor, *ii abodioetior audiatur* ab rieM. Ita coaetat Augustinas*^

7. Parochi autem ot ceteri omnea, qui verbum veritatis tractare debeat, imitantes Issum, qui eoepst prino /cerre, dein doeers', sollicite carent oeipeoe* probabiles exhibere Deo, operarios ineonftuibilee, honorificentque ministeridm reum·, lucendo ooram hominibus Inoe- honestatis et sanctitatis. Etenim magiaterium stat do ecientia, sed magisterii auctoritas constat de vita; doctrina in dictio eoienjid^eot, in factis virtue; qui docenda facit, et audita instruit et informat exemplo*. Nullae reprehendi pooeit: „Qu> orpo altu» doese, te iprem *non* dooss," * de nullo timeri, ne, eam aliis praedicaverit, ipse reprobae efficiatur.

8. Tandem, qui officium assumunt loquendi in conspecta populi testimonia Dei, curent ante omnia, ut ad hoo mittantur legitime. Nemo igitur, ni ex proprio munere ipsi competat, in eocleelie huius provinciae, jurisdictioni ordinarii snbiectis, praedicare praesumat, nixi prine eiuadem ordinarii* Hoentiam, snoramqne superiorum *, quoad regulAea, approbationem et facultatem obtinuerit lisdem regularibus vero in ecoleaiie eoorum ordinum tunc tantum concionee habere liceat**, cum a suis superioribus licentiam obtinuerint, atque ab ordinario,.antequam praedicare incipiant, benedictionem ipei per C se petierint. Recolenda . hic Tridentinae synodi verba11: „fifaUa» Maestioris rine *regulari»* etiam in *oeeUtUt morant* ortiimna, *contradicent» epiaoopo, proodicore prateennai."* Sed née omnee, qui evangelisandi causa episcopo obtulerint, illico velint admitti ; cum nonnisi ei noti maturi*·, moribus atque doctrina probati admittendi sint.

Caput VII.

De catechesi *ekriatiaaa.*

Inter graviora eorum officia, quibu» animarum cura demandata eat, nomini dubium, quin puerorum de rudimentis fidei et doctrinae Christianae institutio adnumeranda sit. Ex hac vel diligenter peracta vel neglecta pendent ex parte maxima boni vel mali paroeciarum mores ot incrementum vel decrementum pietatis et omnis iustitiso. Huiusmodi vero inqtitaâo specialiter necessaria ia praesentiarum] i videtur. Norunt enim plerique, *„bôdionto» roUpioni»* Avoμμμ^μ *fieu* M td SMae emnae «rte· *ooaforrt,* «t ineeeiIn asantes et sortie · pràM ipee estate psrwrtaat.*** Qaare nos, taststeetes deerotie oondBotam Tridentini* et Btasani sub Benedicto XIII* ot eununorum pontffieu eoastitationibua*:

1. Praeeipimea parochia eeterieqea animarum reetoribaa, ut domieieie et aliie festivis disbus, et quandoque etiam saepius, iuxta statuta et antiquam consuetudinem reineqae dioeoeeis, puerae pnellaeque in propriam paroeciam ' vel eccleeiam convocent, itlooque in duae vel plums eleeece distributae, maribus a- feminis omnino seinneti», elementa ohrietianae doctrinae studioso et diligenter edoceant Invent bio ipsissima verba Trideatini concilii referre: *„lidto>* episcopi Mitem deminirie et *alii» fettioit dtobeu* poorer ta *tmpuU»* parochiis *JUti rudùnmta* st obedionfiem srpe *Doum ot paranto» 'diHgontor ab Ht,* ad gaos i epoetoM, *doceri curabunt, ot,* ei *ape» lit, etietat per Centura» eccieiiattieeu compellent,* noa *obotantÛnu privilegii» et connetudinibui."* '

S. Ad unitatem autem formae et methodi in catecheaibus, adhibeatur in tota provincia brevior libellus, quem venerabili» cardinalia Bellarminue, Clementia VIII inssu, edidit, et Benedictae XTV multa cum laude commendavit*, cum iie tamen additamentis, quae synodus provincialis proponenda existimaverit. Formula potissimum actuum fidei, spei, caritatis et contrition» sit una et eadem ubique in dioecesibus omnibus.

3. Quoniam .vero pueri Christianam institutionem, ut plurimum. reftigiunt, parochi et per se allicient, moneant territentque negligent»», et hortentur, prout nos quoque hortamur in Domino, parentes, tutores aliosque, quorum curae crediti sunt, ut non solum bonis moribus et verbo et exemplo domi imbuant. et ea, quae ad Christianam vitam pertinent, sedulo edooaant, eadem erebro, quae a parochis audierint, repetendo; sed etiam ad eccleeiam adducant vel adducendos curent.

4. Quod si tanta sit puerorum frequentia, ut erudiendis omnibus unus non sufficiat parochus, alios ipse in mensem suam operarioe conducat, sive clericos et presbyteros, sive etiam pios laiooe, tam mareo tam feminas. Immo, quoad clericos spectat, seu in minoribus seu in maioribus' ordinibus constitutos, omnino iubemus, in Christiana doctrina tradenda commodare eos parochis operam suam. Quod si neglexerint, scient, se ad reliquos ordines, ad quefi adspirant, non admittendos. Presbyteris Ivero satis sit in mentem revocare pactam, quo sacerdotio initiati eunt, docendi scilicet popnhun *„oo, gua» teire oaunbue nootuaritui oot* od safeteM***. Si velint ipei nihilominés se a tam pio ot salutari opere subducere, praeterquam quod sibi timendum erit, ne vineae dominus ipsis exprobret, quod hominibus stantibus in foro otjoeia obiecit, noverint insuper, nullum ab episcopia habendum ad ipooe respectam in beneficiorum honorumque eoelosiaetioorum distributione. -,

5. Ut autem sacra catechesi» maiori stadio et 'uberiori fracta habeatur, danda omnino eet opera. ut, praMortiat in civitatibus et oppidis et inoiguioribas singularum dioecesium paroedio, erigantur vel restituantur societates illae sen ooaftateraitatoe

---

ı' Act aeci Mediet, fart IV, de *preodie, terti Dei.*

ı UK IV, *de* dwt. ateiat, sap. IA (epp.. ed. Based, I, MH

ı Art. I, 1.

• II TbwtL II, IA

• Bom XI, IA

• & Pstr CtayseL, Arm. !«7, sub laitimn, *(Mr.* tat, ·*■ Mlgne. IA SM-TJ.

' Bom. II. M.

• Ôc m. THA, Mea V, de *rferat, e.* A

• Cane. TriA, L u; Coae. prev. Bav. Bsoaoompagsi, de eoartoaator.. cap. II, fMaad, Omeit, tom XXXVI».)

*· Coae. Latas, sub LesuaX, Maa XI, [Hami, CmriL, XXXII, MBA); esas TriA, L a; Sesisr. XV, mesttt. AweririaMK, » leta. Mta; Ctaae. X, eaMtit. dtaMeita >> tea. 1«A

11 fisa» XXIV, *do* tefbvm, a A

>· Oeae.TriA, La; Oeae.prev.Bav.habit.UII, aABayaaMe, rnbtta XIII, (Mata, *Omi,* XXV. 4TM).

" Casa, *tem.* Ut. L osp. IA IHaesi, Oeeeit, XXXIV, 1M7 O-

1 Ptae IX, OMyst rit. *Stetit, / Bmd emo* erirabiami

• fiaa. M, *de rfOrm.,* & A »

• TIL I. asp. A (Haesi, *OeneiL,* XXXIV, IfiM D).

• q. PM V. Jte deMte peaterslia *effeti,* β ert »71; BsasA XIV, *Shieemieee,* 7 Mr. nas, et *Ouat retifieei, W* tmuirbA

ı fissa XXIV, *de referet, e.* A

ı OsastiteiL Asi mMms.

' Coee. TriA, essa XXIII, β. M, de rqbrm.

doctrinae Christianae, que olim sanctu· Pitta V A omnibus oecleeiarum praelatis erigendas apoetoiica auctoritate instituendaSque mandavit \ quaeque idem' aliique summi pontifices1* indulgentiis' ampliesimis ditavere.

6. Ast inter adultos etiam dolandum est, non paucos reperiri; qui divinaram renuo, quibus aeterna •alus comparatur, ignorantia laborant Hos omni caritatis officio sibi demereantur parochi, nulloque parcant labori et industriae, ut ignorantiam tam exitiosam quantocius ex eorum mentibus depellant In hunc eundem finem.ipsis parochis districte mandamus. ut, diebn· festis, ente vel in ipsa missae parochialis celebratione, clara et intelligibili voce, populo universo respondente, ea recitent, quae in Romano Concilio *· •ingillatim a'dnotantur. Idem, •ub poena suspensionis episcoporum arbitrio imponenda. praestent sacerdote·, qui ruri postremam missam in ecclesii· parochialibus vel primam in B oratoriis et capellis celebrabunt.

7. Volumus tandem monito· ludimagtstros pia··<jue feminal pueris puellisque instituendi· operam navante», teneri se. iuxta concilii Lateranensis' sanctione·1 et constitutiones apostolicaa, illamque ke»ertim quae incipit: 0to</ *dieina oaptontia, a* nsmmo pontifice Leone XII editam9, necnon iuxta decreta et statuta sacrae studiorum congregationi· ^iscipulos suqa ßana incorrupta doctrina nutrire et confirmare. Ni saltem semel per hebdomadam pntvMitorint, debitis poenis puniantur At cum praestare nequeant, uti par est. ni ··ώi idonei, ideo diligenter admodum eorum oarumque omnium peritia et habilitas periclitanda, ad nonnam in praedicta constitutione Leoni· XII ac subSCquentibu· laudatae congregationis statutis praescriptam. Idem experimentum capiendum de ludimagistris · communitatibus conductis, qui debent et ipsi, quamvis C hiici. rudiment· «fidei ac i7»ligionis dogmata discipulo sues dorera?.

PARS aiCUICDÀ.

Zti AaeramraÎM.

Caput l.

' *De nticrameatte* m çeaere.

Nihi) in écrirai· Dei aanctru· sut utilius, aihil t-xcrllrnÿui« auf magia divinum, quia^p sacramenta, per quae *.,omnu rera iuetitia* ßt *uecipit, eel coepta augetur, vfl amitca reparatorl* ‹·. Quae de illorum inatitutione a Christo facta, quae de numero, essentia. effectibus. (irceaaitute eC uau eradenda aunt et tenenda. sapien.sstnie definivit Tridendnuai čon cilium ‘‘. Eius definitionibus firmissima fide inhaerente·. inhaerendumque ab omnibus declarantes, sequentes tantum disciplinae regulas statuendas aeu D ad memoriam revocandas eensuimus.

Quod spectat ad tact amenta generarim sumpta, parochi vel quivis Oii sacerdotes, ad quos eorum administratio pertinet, dilige^tissimaqj operam adhibeant, ut rite, digne ac pie et ipsi tam sancta tractent et a recipientibus tractentur. JCalleant itaque ac fidelissime hervent iUa praesertim, quae in principio ritualis Romani de iis. quae in sacrameatorum administration· generaliter servanda sunt, praeeeribuntur, qeaaque ideo singiUatim haberi hic volumus tanquam ad. verbum relata.

Caput II.

Z>t haptismo.

L.N· sacramentum, quod Christianae religionis ianua est. quodque ipsa verita· ad salutem necessarium praedicavit \ nimium natis infantibus, quorum vitam innumeris subiacere periculis constat, differatur, parentes et ceteri, ad quos ea cura pertinet. gMmprtmaw· jîrri *poterit',* offerant baptisandos. Consuetae caerimoniae et ñtu ñ qui ex necessitate privatim baptisait fuerint, suppleantur et ipsi quamppmutfi. Extra hspe' necessitatem nemini, nisi in casibus a iure expressis, liceat baptisare domil vel in oratoriis privatis4. Qui contrarium fecerit, sciat se suspensionis poena feriendum. .

2. Curent parochi, ut fideles ac praesertim obstetrices rectum bapttaandi ritum calleant, et quando ab illis vel ab aliis laicis. instante necessitate, collatum fuerit baptisma, de eius'validitate inquirant .sacerdotes dillgeotissime. 'in prudenti dubio iterum ablnatur infans sub rond none Infshies vero expositi, si nullum collati baptismatis indicium ferant, absolute Captitentur, si veni scRcdulam baptismatis suscepti affixam habeant, baptizentur sub conditione, consulto, si commode fieri possit, ordinario, nisi schedulae auctor fide diglus innotescat. vel unius etiam tantum tcatiruuniKcoliatum fuisse sacramentum comprobetur! '

3. Quoniam baptizandis. tanquam Dei fihis regenerandis in Christo, nomen, imponitur, curet parochus aliique sacerdotes baptisantes, ne ullis profanis ridiculisque nominibd· nuncupentur, sed potius «anctorum, ut. quorum nominis simihludinem referunt, eorum exemplo ad pie vivendum noten·tur et patrociniis protegantur

«4. Parochi, antequam ad baptiranduni sc6<daut. exquirant diligenter, quinam patrini neu susceptore·ta parentibus electi fuerint, ne indignos vel ineptos kdmittant. Sciant, sibi excludendos potissimum fidei rudimenta ignorantes, quique paschale praeceptum non adimpleverint. Eoe autem, qui aasumpti fuerint, sui muneris dignitatem edoceant, hortando in Domino, ut ex baptismi funte^auscepto· tanquam spirituale filios semper habeant, et. prseajertinv-si parante· desint vel id officii- negligaiit, chri^tianae religionis rudimentis imbuant bonisque moribus informent.

5. Baptismi Vontes interius exteriusque nitore insigni *ac* munditie ornati sint'. λ secula vero chrismatis et sacri olet et ipsa sint munda, et propriam unumquodque inscriptionem habeat, no quis error committatur1.

Çaput III.

De confirmatione.

1. *jßate erit* ewr<a (episcopis), «t *fidele* omna *tempetfim ab tptit iwipiant .tacramentom confirmattonit, per* ÿaôd arwmmo *Dei beneficio epecialitr gratiae robor conjertur ad fidam catholicam*

l Cunslit JCr dràsfo, 4 oc(- IA71.,
l ‹ ciL
* (Îreg XΠ1 ia plsrife brrr.. P»nlu«V. cosïtit. *JCj· crrdttu,* H out. 1AO7; Ben. XIII, in ßp cone. Ro®., laetraet. 1, .9 i«»H Lac.., I. 409 B).
‹ Tit. I, rap. ô, [Maasi. *C<mcü.* XXXIV, 18MDJ.
* Cowc., Iat«r. »ub Leone X. (Mansi, Cømti/., XXXII, 881 C|. apud Beard. X1V, constit cit jQta .«stmta·, f 7.
‘ 98 aa< 1894.

• Decret *cit* 8 sept IMS.
l *i* * 'Tomtit. rit. Leonis XII, ‖ 187.
*· Cww. tril/tpM. VH..

l loans. III. A
* Rit Rom. e< Cateck Rom., hoc lit. f
* Rit. Rnm. J
* Clew. ask. 4e bapt (1H, lfi|. l
4 Cap. A'verfti, dstestiba·! 11,90], Lambertia,, jMtit.VIU. XXXV, 817 A).
' IW4-, esgl Π [Cbaol., XXXV, eiüc).

ri· frasseriMis etram periaris· cmsafateer pfe/tamtem. Hisce pnidertiMimi· moniti· Mnctiasimi pontifiât nostri Pii IX1 obtemperante*, huius provinciae episcopi singuli· 3ioeceseos suae partibus, sacramentum hoc administraturi, opportune aderunt. Quorum curae paroehi respondentes, eum venturum ease episcopum intellexerint, satagant, ut tam salutaris unctio non modo a nemine negligatur, quod sine animae periculo. osse non posset, sed digne ab omnibus recipiatur. Qua de re per aliquot ante dies non omittant iteratis catechesibus confirmandos edocere mysteria fidei ac praesertim catholicam de confirmatione doctrinam, rosque pro aetatis modulo excitare ad pietatem. ac sacramentali confessione disponere.

2. Pueri septennio minores, nis» forte tam gravi morbo laborent, ut ex eo morituros praevideatur vel nisi adsit alia rationabilis causa, ad huius sacramenti participatiopem non admittantur1 Singuli exhibeant episcopo schedulam, parochi manu obsignatam. et ecclesiae suae sigillo munitam, in qua nomen et cognomen eiusdem confirmandi (nec n«n parentum « susceptoris}, aetas eiueque in christiana catechesi intclligentia referentur. Hi cui vero illorum profanum nomen inditum fuerit, in shod christiano homine dignum commutetur*.

3 Exstet in unaquaque episcopali cancellaria liber omniurifil confirmatorum, ex quo indubium de suscepta confirmatione testimonium, cum opus fuent, rieti possit.

I 4. Parochi demum ad alienae dioeceaeos episcopum nqn mittant confirmandos absque proprii ordinarii consensu. Et postqusm sic miserint, eorum nomina et cognomina nec non parentum, susceptoris et episcopi confirmanti* cancellario propriae dioecesis quamprimum significent

Caput IV

P? fdCHpmm/o *mfhantha?.*

Inter innumera et praestantisaima beneficia, a Christo domino generi humano collata. nullum, quod magis divinam eius caritatem demonstret atque commendet; nullum, quod magis ecclesiam suam illustret nobilitetque; nullum, quod huic sponsae suae in terreno exilio peregrinanti plus praebeat adiumenti et solatii. quam aanctiMimum eucharistiae •aeramentum, in quo Christus ipse, sacramentorum auctor ac omnium caelestium charismatum fons, sub sacrorum mysteriorum velamine continetur. Hinc, ut tam admirabile? salvatoris noatn in nos amoris monumentum debitis honoribus omnes prosequantur. hade statuenda seu memoranda decrevimus.

1. Non solum in ecclesiis cathedralibus et collegiatis, sed etiam in parochiahhus quibuscumque, ii quantavis paupertate premantur, eucharisticus pafiis lugiter asservetur, renovando particulas singulis hebdomadis, tam in aestate quam in hieme *. Lampades curam eo plure·, vel saltem una, diu nvctuque perpetuo colluceant*. Nisi hoc praestetur diligenter, poenis ad arbitrium infligendis exigent epiaeopi.

2. ,.Sacr0aescticm ewcAarutias sarramrateai de- *collocetur, aihilyu qvod ad illitu or*o-* tem sAtWaas coaaereahoae·» pertrissat, prartermtf- A teter.**1 Pyxi· ad id ait ex solida materia1, intus auro perlita alboque cooperta velo. Insideat corporali mundo in tabernaculo, cuius ostiolum clari sive argentea sive ex aurichalco diligeotiasime obseretur. Quae clavis duplex ait. ne. una amissa, sacrum ostiolum perfringere manus laiea debeat. Tabernaculum autem ipsum affabre elaboratum, si non auro, saltem sit aptis coloribus decoratum, extrinsecus deoentique conopeo contectum; intrinsecus vero panno holoserico circumvestitum*. Animadvertendum ab ordinario meritis poenis in eos, quorum ineuria aut desidia contrectari unquam vel surnpi sacrilego ausu altaris sacramentum contingat.

3. Nullus dubitandi locus, quin Christo domino, sub panis specie in sacra hostia verissime existent!, latrine cultus sit exhibendus*. Exhibeant propterea prompta et alacri voluntate omnes fideles, convenientes illum crebro, intimo cordis affectu adoran- II tes. gaudente» eius praesentia, enivgsqtue preces ceram illo effundentes. ut misericordiam consequantur ct gratiam inveniant in auxilio opportuno

4. Et quoniam benignissimus Oominus non solum voluit in bh- lacrvmarum valle socius esso. sed · ' induisit, irnmo praecepit, ut corpore suo tanquam cibo uteremur eique tanquam capiti viva membra insereremur hinc nos cum Tndentini» patribus ' hortamur, rogamus et obsecramus „per nsrrro misrrtcprdiae Pri wnsfn. ut omh?s *et* stwyirii, qui cfirisboao momine emsenter. m Aoe unitatis s»ywo, in Aoe *twetdo* cantati*. m Aoe ronrordwe sywfo/o iam tandem a/iqwawdo cowreniant at^a? concordent; memotfsywe . . . *tam eximii amant let* Chrhti damini ntulri,* . . . sacro mystma rnrport* et •anywt.HM eme ea *fidei* constant'a qt *firmitate, ea* animi devotione et pirtote et *n»lta rrrdant rt* eenerrn/nr, n/ panem *illum futpermbetantialem frrqamter* C *nucipert poMint*'* et revera suscipiant. Ad hanc frequentiam crebris fervidisque adhortationibus excitent illos parochi, concionatores et confesaarii, ponendo prae pmnium oculis quantae utilitatis sit .oportet quantaeque efficaciae ad sancte vivendum; nullumque modum excogitari posse aptiorem st Compendiosiorem, quo fervor apostolicus in ecclesia hisce temporibus reviviscat. Nec tamen desint iidem serio admonere ad sacrant synaxim accessuros, ut. praecelsam sacramenti dignitatem secum reputantes, probent seipsos diligenter et ea animi puritate humilique et modesta totius corporis compositiori·»' ad illud accedere studeant, ut. nedum dividam ultionem indigne sumentibus reservatam vitare, verum etiam maiora semper gratiarum incrementa Mehnpere valeant.

5. Ut omnis utriusque sexus fidelis ad minus in pascha eucharistiae ^sacramentum sutneret, con- ii cilii Lateranensis decreto, quod postea Tndentinum confirmavit*, statutum est; alioquin et rivene ab ingressu ecclesiae arceretur, et monens ecclesiastica careret sepultura. Patre· conceit provincialis, habentes prorsus animo deliberatam et firmum canonicis his remediis, prout paatriralis prudentia suggesserit. uti. in sua quisque dioecesi, adversus eos qui praecepto tanti momenti obtemperare renuerint, quin immo et plectere tandem excommunicationis poena refractario· et contumace·1, interea populo·

! Kami-icit A'g *u , f Mrrea rota.
' Ba&d,JUVf de *y*u Aoeret, Ub· VI. cap. X. I ·.

■ 'Coae. prov. Rav. de Raver*. de confirm., cap. HI, (Masai. XOmciL, XXXV, filfi A}; UmberCm., 7as«aVI. a. 18.

' *8. Cir.* Bort., eoae. pros. V, (part. I, c. A, Msari, *CtmeiL.* XXXIV, 8MD).

* & mu*t. bi **Ravwtsa**, 6 apr. UTS.

* Ktmte Bm.

CoKXU «HMA1» TOW* XLVn. ,

! lose, prov. Rav. d» Rover·, deeechar.. cap. I. (Msau. l c.], Coae, pror Kav. habitam · b. RayaaJdo I3H. rabr VJI, (Msasi. *Ctmcü.* XXV. 4MK;

·· Rit. Roe

• S. Car. Bort, roar. prov. IV, **fftrt** II, c. A Msasi. Cearil.. XXXIV. **01** X).

• (oec. Trid.. mss. XIII. c. &.

• 8«sa XIU. e. A ·

• Sett- XIII. c. ·.

r 8nan «a<r. rsaml. M iaa. JM7.

U

«bi commissos ef ·ipai de gravi, qua teneatur, obligation* etiam atque etiam monent, et, at ide· omni cura praestent, praecipiant parochi». Reveneat insuper hi in omnium mente», communionem paschalem in propria paroecia sumsnda-1 * intra quindecim dice, a dominica Patanarum ad dominieama in Albi» numerando»', nec effugere letali» flagitii reatum, qui, nulla interposita iaata causa, termino» illo» praetergrediantur. Occurrant autem omni ·tudio eorum fraudibus, qui, salutis suae immernore», ab ecclesiastici mandati observantia »e dolose subducere nituntur, persuadente· una omnibus, eidem per communionem sacrilegam haud satisfieri*. Nec propterea quod ecclesiae praecepto aliqui pertinaciter obstent, statim despondeant animum pamchi. sed ardentiori semper xelo aestuantes, nunc in spiritu lenitatis obsecrando, nunc gravibus verbis increpando, nunc minas salutaresque terrore» incutiendo, devias aberrantesque ores, pro quibus B lleo rationem sunt reddituri, ad vitae pascua reducere contendant.

tl. Cum ad hanc sanctissimae eucharistiae perceptionem in Pascbate etiam aegrotantes teneantur, ideii, deferre ad eoa domum, pompa qua poterunt maiore, parochi non omittant. Immo deferant et alias, diebus praesertim solemnioribus. postquam illos »d id praeparaverint. Quando vero in probabili njortis periculo aegroti vpraantur, satagant omnino, ut, peracta rite confessione, tanti sacramenti, ad quod obligantur iure divino, etiam non servata ieiunii naturalis lege, participes sint. Affi-

ciendi gravibus poenis illi animarum rectores, quorum negligentia aliquem sanctissimo viatico non refectum obire contigerit. Quod si idem mortis periculum instare videatur, illud iterum et tertio in eadem infirmitate administrari poterit, pie vero petenti prorsus debebit: Volumus tandem et capite damnatos, alioquin rite disposito», pane eucharistico refici, ut ad mortem Christiana patientia sustinendam adiuventur*.

7. Haud potest quin multum conferat ad totius Christianae vitae rationem ipsamque ideo aeternam salutem modus, quo quis prima vice sacram communionem recipiat. Hinc, omnes animarum rectores sedulo curent ad illam disponere puellas et pueros, quos per aetatem ac sufficrenfem rerum spiritualium intelligentiam capaces diipaieaverint. Erudiant eos peculiari studio, inquirant diligenter in eorum vitam, et quos in Christianae doctrinae rudimenti» iam satis instructos esse, ac morum probitate et pietate commendari intellexerint, ad sacram mehsam admittant, ceteros in aliud tempus, omni humano respectu posthabito, remittentes.! Per triduum autem ante communionem, tum exercitationibus piis, tum generali potissimum confessione praeparentur proxime ad illam ; ipsa vero die, solemnitate maximai divinum panem sumant, cuncto populo inspectante et praesertim parentibus; quorum curae postea animae illae, caelesti convivio refectae, erunt ferventissime caritati» selo a parochis commendandae.

8. Christum Dei filium in sancto eucharistiae sacramento publice, ut adoretur, proponendum, definivit Tridentinum concilium*, beiprovidere debent episcopi, ut. quod ad excitandam pietatem et religioqem augendam institutum est, rite peragatur et, qugm fieri potest, decentissime. Cum itaque venerabile sacramentutil in *ottmtorio* aub *baUachuw* exponetar, viginti saltem * cerei in altari oolleoeaat, sex saltem, ei ad tabernaculi oetiolam siatatw ia pyxide. Osteasorium vero sit affiahre elaboratum, habeatqae utraque parte nitidae erystalti munimentum luanlamque interius et exterius inauratam. Ipsum baldachinum sit, pro cuiusque ecclesiae facultate, exornatum, et micanite euro vel argento deeorum. De oeterq hortentur parochi populum, ut, cum praesertim solemniori pompa et splendidiore apparatu expositiones fient, frequens et religiose intersit, ourentque, ut, quamdiu sanctissima eucharistia exposita manebit, nunquam desint qui pie precentur et orent. Ipsi autem et reliqui omnes sacerdotes et clerici non tam verbo quam exemplo doceant, quanto et quali honore et cultu tantum sacramentum prosequendum sit.

9. Quod eo magis praestabunt, cum in processionibua idem praecelsum sacramentum sive intra ecclesiae ambitum, sire per vias et loca publica circumferetur. Pie admodum et religiose, inquiunt Tridentini patres *. bse procossionqs inductae fuere, illaqu epraesertim, quae in ipso sanctissimi Corporis Christi die ffesto solemni fieri solet. Haec itaque prae ceteri» non modo intima animorum devotione et gaudio, sed externa etiam magnificentiori |>ompa ac triuipphali prorsus apparatione celebretur Vterque clerus saecularie et regularis noc non laicorum sodalitates omnisquc populus, ad eandem praeceptis sua honestandam ae per omnia decorandam, sancta aemulatione concurrant. , Quoad delationem vero sanctissimae eucharistiae ad infirmoZ parochi ritualis Romani regulae et ritus, hac de causa editos *. et ipsi accurate custodiant, et.. ut ab aliis semper custodiantur, instent urgeantque. It ad illam deducendam populus frequentior accedat, crebris pCr concionem admonitionibus* indulgentiarumquc evulgatione, quas sanctissimum sacramentum comitantibus summi pontifices liberaliter concessere, eum excitari vehementer studeant episcopi. Immo. ne comitatus congruens unquam desit, curent iidem. ut iix unaquaque parochia pia sodalitas in eum finem instituatur, quae, apposiii» regulis atque statuti» firmata, augeatur etiam peculiaribus indulgentiis et privilegiis. Tandem, ai qui sacefdoti eucharistiam deferenti obviam fient, statim procidente» eandem adorent, et. si curru vel equo vehantur, idem facturi descendant. Quin etiam provincialia synodus hortatur omne» in Domino enixeque obsecrat, ut venerabile •acrathentum reverenter prosequi et comitari non graventur *.

Caput V.

Dr tacrammto pumitntiar.

Cletnentissimu» Dominua qui dives est in misericordia, cognoscens figmentum nostrum et pericula quae nos undique et semper circumstant, viam parare dignatu» est, qua etprfn a peccatis post baptismum admissis ad gratiam reditu» fieret, atque adeo saluberrimum poenitentiae sacramentum instituit. De bec provinciali» synodus haec sibi praecipienda et decernenda esse duxit.

I. Cum tanta ait huius sacramenti nécessita» et tam frequens ustu, maximum parochi adhibeant industriam et diligentiam io eius natura, vi et dignitate fideli populo explicanda, veraqqe tradenda ratione, qua cum fructu ab omnibu» percipiatur.

y ClmmuI VIII. tw£ apud Laaibertia.. ImM. XVIII.

■\Kages. IV. ooastic. *fût ligno, t* lui. I4M.

I tap W, *n* daaaat, ab lanae. XI, die > start. 1873.

* Based. XIV, fis «n. dtoscss- Uh. VII, cap XI, a A •StalOLsI.

' Instruct. Clenentis XII, 1 sept 1730.

* Saaa. XIII. c. 5. '

* Rituale Bee., d» corsan isSm

* Coae. prov. Rav. de Bavera, de suebar., cap. III, (Mansi. *Condi,* XXXV. «18KJ. '

* Cone. pro». Bav. Bueuesapagui, ds sacram, suebar., rap. vn, [Manti, CbmaL, t. XXXVI*]; Lambartia, ML *V.*

Peculinriter nutnm parochi iidem et reliqui con- J donatores aaim^m intoadanA pro loco et tompore,, ad adstreendam contra haaterodoxoa noetreoqao aetatw incredulos sacrumentalM effectionis et institutionem divinam ot nooeaaitatom et tam privatam quam publicam utilitatem.

2. Quamvis aacerdotea in oua ordinatione a peccatis absolvendi potestatem accipiant omnes, nullas tamen aive saecuferis aire regelaris, qui iuxta canonicas sanctiones ordinaria iuriadictione1 non gaudet, potestatem illam audeat unquam extra mortis periculum vel articulum exercere, nisi |ab] ordinario loci7 per accuratum qjapfea vel per alia eiusdem ponderis argumenta idoneus iudicatos fuerit, et ad confessiones excipiendas rite approbatus.

3. In hiavero approbandis hanc epiacopi habeant rationem, ut non solum ea scientia praediti repensatur. qua triplici munere iudieia, medici et doctoris rite fungi valeant, sed sint etiam *bmw* B morati, pntdrofes, *patiente* dtqve* eaimoram ***Ml/icitt1, proivcia ettam artate, praetrrtim illi,*** ptobus roM/essiones matirrsm mmf «tu/irodes4*1. Quod •i qui ex iam approbatis in sacro munere obeundo non ita sincere integreque et cum aedificatione se gerant, quemadnÿodum et tanti ministerii illis commissi sanctitas postulat et animarum salus deposcit, a confessionibus audiendis, licet regulares sint, suspendantur aut etiam amoveantur omnino4.

4. Cum publice et in aperto confessiones in ecclesiis excipi debeant*. propterea. in aperto et publice exstent ibidem confessionales sedes, quae, tabulis a tergo et ab utroque latere septae a fronte tantum pateant, ut tamen volubili ostio occludantur. In iis sedibus, ad poenitentes audiendos sint fenestellae, quibus ferreae laminae, angustis foraminibus pertusae, firmiter adhaereant. Et prope illas, ex parte poenitentia*, aliqua ponatur crucifixi imago ad pios affectus in eius corde excitandos; ex parte vero confessarii affigatur bulla /n corae Dommi, nec non tabula quae casus et censuras episcopo reservatas exhibeat*.

b. I/oci ac etiam temporis habenda ratio in confessionibus excipiendis, mulierum potissimum et impuberum. Hi nunquam in domibus, quaeeumque illae sint, audiantur, illae nunquam extra praedictas confessionales sedes. Qni in hoc altero deliqueri^, sciat, se ipso facto a ministrando poenitentiae sacramento suspensum. Quod si infirma sit mulier, excipiatur quidem dotai eius confessio, at cubipuli foribus, quoad fieri poterit, semper patentibus. Si in lecto autem ipsa non cnbet, meminerit confesaarius. teneri se insuper veniam exhibendi eidem ministerium suum ab episcopo impetrare. Tandem animum subeat, mulierum confessiones neque ante auroram raque post signum salutationis angelicae D audiendas esse in ecclesiis.

6. Maximam in eo curam collocent confessarii, nt in actibus poenitentia, qui sunt cx Dei institutione1* quasi sacramenti materia, nihil omnino ex requisitis conditionibus desit. Consulant propterea confessionis integritati, .interrogando eos. qui peccatorum numerum, specio· ot eirecmstantiaa aperiam mutantes haud satis · expresserint \ Haerenti et prae verecundia et metu tacenti animos addant, neo quamquam corripiant dbiurgoatquo, qui neu antea peccata omnia exposuerit. At caveant ab interrogatiohibno importunis otiosiaquo ' et multo magis a periculosis, ne praesertim pueri, puellae oeterique rodes sibi ignotg ediscant facinora; meminerintque insuper, vetitum sibi severo complicis peccati seu nomen seu habitationem exquirere*. Audita autem peccatorum accnobtione, moneant salutariter, pro qualitate euiusque. poenitcntea. exoitentqne efficacibus verbis ad animi dolorem, veterisque vjtae odium, et novae propositum et inchoationem; mediaque incedertes via inter nimiam severitatem indulgentiamque nimiam, . oleum ot vinum vulneratis conscientiis* superinfundant.

7. Ά& satisfactiones vero sacrumentales quod attinet, pro qualitate criminum et poenitentium facultate, salutares et convenientes4 iniungantar. Non graviores* et quas verisimile est non esae implendas. at nec leve·7, si de gravissimis delictis agatur. Ceteram eae sint. ut. ad Tridentini concilii mentem*, non solum ad norae vitae custodiam, sed etiam ad praeteritorum criminum vindictam referantur.

8. Nec desint confessant sacri concinnatores et parochi vehementer commendare fidelibus etiam satisfactiones per sacrae indulgentias, quarum concedendi potestatem a Christo domino ecclesiae, idest episcopia ac potissimum Petri io Romana cathedra successoribus, collatam fuisse, dogma eat catholicae fidei. Commemorent itaque ac pro opportunitate explicent diligenter earundem indulgentiarum naturam, vim speciesque varias, nec non conditiones et dispositiones, quae ad illas lucrandas tam pro vivis quam pro defunctis sunt necessariae.

9. In concedenda vel neganda vel differenda absolutione, serventur regulae a rituali Romano* et a sancto Carolo et probati· auctoribus traditae. Potissimum autem haec duo revocent in mentem confessarii: 1. a se denegandam absolutionem iit, qui res ignorant scitu necessarias seeessi/a/s ad salutem 14. iisque differendam, qui necessarias *neceeeeitate praerepti* vel discere negligunt. vel a filiis aut domestici· ignorari patiuntur, quique demum haud satis habent cognitas propfii status obligationes et officia; 2. servandas stpi fideliter summorum pontificum ac praesertim Benedicti XIV constitutiones11 quoad absolutionem complicis et sollicitatorum ad turpia.

10. Habeant etiam animo firmum iidem confessorii. nunquam ratione magni concursus posse confessionem dimidiari 11 et satius ease confessiones audire peucae, quam multas temere properare14.

11. Sollicitudinem excitamus parochorum. aa siaaat, quantum in ipeie eat, sdoUecentuloe ad provectiorum aetatem deduci, quin huius sacramenti fructum participent. Tenetur enim quiaque fidelia

' Cone TriA, se··. XIV. f,7, et μ μ XXIII, c. 15, *de reform.*

1 Cone. Trid., ibid.

* 8. Car. Borr., eoae. prov. 1 (part. Π, c. 5, Mansi, Ctmril, XXXIV, 82 C],

* Ibid.

* 8. Car. Borr., eoae, prov. VI, [c. 10, Maati. Cosril., XXXIV, 507DI; (Tem. X, coartit. A κτηβ, 21 ina. !#70.

* Cone. prov. Rav. de Revere, de poeniv, cap. Π, [Mansi. teriL, XXXV. «»AJ.

' k Car. Barr., instruct, febrioa· eatissias, de oosfessiossli.

* Ibid.

* Ibid

* tec. Trid.. sms. 14 a*

' IUM., c. 8 et e. 7.

' Coae. prov. Bs. rte Kevero, de saeraai p'ait. 4sp. III. (Messi. Ckmril. XXXV, «K>K<.

• Beaed. XIV. «mstlt Sspre—s, 7 lalli 17«.

' Coae. prov. Rav. cil., tM . ea, 1 |Mansi, L e.].

* Coae. Trid.. sear XIV. e. 8.

9 <kme. prov. Rav. da Ravers. ML. flap, tn (Mansi. I. fl-J.

' Ibid.

• Sees. XIV, e. 8

9 Ordo ahiietraadl sacra·, posait

'· Prop. (4, ax damnat ab. Isaee. XI. 8 earth 1(78. Based. XIV. M.K feowW— p,iiituria. t ten. 1741. et dpestehei mañans, 8 Mr. 1748.

" Prop. M, ex deamet. ab laaee. XI, 8 amrtU 1(78.

99 Bud. XIV. tent XpmMiea, M tea. 1748, | SR.

t. ..... ' -------- ---------- ---------

ad confessionem, cum ad mdm dinoretionis1 pervenerit, idest, cum inter bonnm et malum discer* nendi* vim habet in eiusque mentem dutue cadere poteet3. Cum autem participare inceperint, curent iidem parochi, at non una solam infra annum vice, iuxta eccleaiae praescriptum sed etiam frequentius ad sacrum tribunal accédant

12. Quoniam vero sacramenti poenitentiae praeceptum tunc urget maxime, cum per aegritudinis molestias de fine vitae nostrae admonemur, bine artis medicae professores, cum ad infirmos in lecto iacentes advocati fuerint, moneant1 vel per se vel per alios de sacramental) confessione peragenda, ni per testes fide dignos sciant, iam peregisse : et moneant non solum, cum infirmitas est ad praesens periculosa (tunc enim ad id ipso naturali iure tenentur), sed etiam, cum prudenter iudicatur peri* culos* in posterum evadere posse. Neque tertio die ulterius visitent, nisi sacerdos testimonium tulerit de confessione vel sibi facta vel rationaliter dilata4. Quam tamen si obstinato animo neget aegrotus se velle peragere, ot ceteroquin vita periclitetur. si illum deserat medicus, poterit is adhuc eidem curam suam adhibere1. Medicinam exercentes, quos antedictis officiis defuisse constiterit, canonicas poenas aliasque episcopi arbitrio experiantur.

1.8 Episcopus aliquando per annum ct in civitate et in frequentioribus dioeceseos suae locis, visitationis tempore, convocet ad se confessarios, vel singulos vel universos, et cum eis graviter et accurate agat de iis, quae ad muneris per eos suscepti partes rite exéquendas pertinent. iDosque admoneat, quam cautos quamque diligentes in audiendis .confessionibus. absolvendis poenitentibus et satisfactionibus iniungendis esae oporteat, cum certum sit, ex hoc potissimum sacramento conversionem peccatorum morumque reformationem pendere4.

Caput VI.

De tacrameuto extremae uRctWRts.

I t baptismi sacramento aditum nobis ad veram vitani patefecit Deus. St* etiam, ut, ex hac mortali vita decedentes, expeditiorem ad caelum viam haberemus. extremae unctionis sacramentum instituit1. I)e hoc statuimus:

1. Studeant parochi, ut crebris monitionibus tam publice quam privatim omnes curae suae creditos ab illo abducant «errore, quo plerique sentiunt sinistre de hoc sacramento, perinde ac si aegris m«rtem portenderet vel etiam acceleraret

2. Oleum solemni benedictione consecratum4, .quod est huius sacramenti materia, in tuto et honesto 3oco ·. et vasculo argenteo vel saltem stanneo I·, peculiari inscriptione signato, asservetur. Sacculus sericus violacei eoioris illud suo vase inclusum excipiat, quoties ad infirmos deferendum erit; neo. peractis sacris unctionibus, relinquatur ta aedibus aegroti, sed referatur omnino ad ecclesiam, sub poenis ordinarii arbitrio irrogandis1.

3. Ad decernepdum in singulis casibus, cuinam hoc sacramentum conferri debeat, eui non, habeantur prae oculis regulae potissimum ritualis Romani Sufficiat hic tantum in parochorum mentem revocasse, negandam esse sacram unctionem impoenitentibus

4. Servanda etiam, quoad facultas tulerit, ecclesiae consuetudo, ut non ante aegroti liniantur, quam eucharistiae et poenitentiae sacramenta receperint4. Nec tamen haec Caelestis medicina differenda ad ultimum vitae momentum, sed, si fieri possit, eo pronus tempore aegris adhibenda, cum adhuc i^ illis integra meris et ratio viget '.

b. Sacerdos in sacramento extremae unctionis administrando, ex catecbismi Romani doctrina, explicet aegro ceterisque praesentibus illius vim et utilitates tum ad animae salutem tum etiam ad valetudinem corporis, si baec ad aeternam gloriari sit profuturaa. Moneat etiam eosdem adstanXerf ut, dum aegrotus inungitur, eum religiosis precibus Deo commendare non desinant

fi. Si, extrema unctione recepta, aegrotus vivat adhuc et in extremis laboret, htud deserat illum parochus, sed per se vel saltem per alium sacerdotem idoneum, omnia praestet eidem curae parochial)* officia4. Dothesticos vero seno moneat, ut et ipri illius curam semper habeant, quaeque corpori vel alendo vel levando vel etiam curando necessaria sunt, ministrare non praetermittant '

Caput λ'Π.

De »acramento ordini».

Sanctissimus dominus noster Pius IX. tum ab ipso supremi pontificatus exordio, totius orbis episcopis 14 generatim, tum postea speciatim episcopis Italiae*1 gravissimis sane verbis commendavit, ut nemini cito manu» imponerent, sed in ecclesiasticae militiae delectu maiorem usque diligentiam adhiberent; retulitque verba immortalis memoriae Benedicti XIV nocentis17, melius profecto esse *pauciore» habere miaittro», ted probo», ged idoneo» atque utile», quam plure», qui in aedificationem corpori» Chrieti, quod e»t ecdegta, nequidquam eiut valituri".* Hisce monitis, ex "purissimo sacrorum canonum fonte tantorumque pontificum corde nmantissimo manantibus, pronas aures praebentes, nos, cum reliquis provincialis concilii patribus, haec de sacramento ordinis, quo in sortem Domini vocati solemoiter Deo consecrantur, eocleaiaeque mancipantur ministerio, decernenda putavimus.

1. Cum ministri illi probi et vere idonei, de quibus laudati pontifices, Dei donum sint et maximum illud quidem, hinc ante omnia enixe rogandus idem Deus, qui est „ *Domina»* messis u, *ut* huiustnodi *operario» mittat in menoem tuam",* rogandusque saepius, sed praeseHim adventantibus sacrarum ordinationum diebus. Ad id tunc fidelem populum

---

l ladoc III, can. OewM· 'rfr>*syiM mtw, [Mansi, Coaei, XXII, 1007 B).

1 Catech. Rom., de posait., | 44.

' Coae. Lat celeb, an, 121Λ, oaa. SS, [Manti, Osarii, XXΓΠ, 1010 D). relat in cap. Cam de possit, st raabs; Coa* cilia prov. Bar. habita et a b. Raynaldo an. 1IU, rnbr. XV, [Mansi, Coaeü., XXV, 458 A] et a card, do Ravers, de pocnit, cap. IV. [Mansi, Çoaril., XXXV. 690 D).

' S. Pins V. oonstit *Supra* dosnmicMR prepem, 8 martii 1666, Cone. Rom., Ut. XX /corripe XXXΠ, cap. I, Mensi, XXIV, 1900 A), Lambertin.. ImM.. XXII.

S'" Lambertia. liwtit. cit

4 Cono. prov. Rav. Buoneonpagni, boc tiL posuit., cap. IX [Manti, Concit, L XXXVI*»·); a. Car. Sorrᵘ oooc. prov. IV et V.

r Catech. Rom., boe tit., | 1.

' Decreta a congés. Rost. st wait. Uqnitit, 17 ha. 1666 et 14 sept 1848. . l *f*

' Co m. prov. iXv. 4e Buven» beo tit, cap. ζ [Manti, CtoriL, XXXV, «UBI.

wtitrnh ....J ... . ,

' Coae. prov. Rav. Baoncompagni, hoc tit, cap III (Mansi. *Omcii.,* t XXXVDtol.

' De sacram, extremas oact

' Coae. prov. Rav. de Revere, hoc tit., cap. II, [Mansi. Gmcii., XXXV, 619 D].

* Catech. Rom.. hoc tit, I 19; Rituale Rom.

* Catech. Robi., ibid., f 9; ·. Car. Borr., cone. prov. Γ, (put II, β. 8. Mu>u, *GmciL,* XXXIV, S4 K).

* CoBX prov. Rav. Buoncctnp*4fni. boe tit., oop. I, [Mabel, *Omcil.,* t XXXVI—).

' IM4.

* Ibid-, eaÿ. II-

' IM4., «ψ. IV.

■ Eaejrol· fhvibaH, 8 mv. 184«, f V«nM> enat mM nt.

■ SMgnd. β«M. 184», f Im «aro.

» DM - «M. 1MB.

parochi omnea opportuni· ndmouitionibua excitent Dominieo nutem die, qui «tata quatuor ieiunii tempora proxime antecedit, nedum aolcmne illud ioiunium, earum ordinationum cauta institutum, significent, aed etiam ia propria parochiali eeeleaia «upplicationec unusquisque pie habeat', ut. Dei ssnotorumque ope implorata, tum episcopus in êorum delectu, quibus ordinet conferat, Spiritu· ·ancti lumine illustretur*, tum illi, quibo· conferendi erunt, talea eradant, quale· Dei honor eultusque et ecclesiae utilitas, immo necessitas, calamitosi· potiseimum hisce temporibus, postulant.

2. Sed et omnis humana cura et cautela adhibenda in electione assumendorum ad ordine·. De iis praesertim, qui ordinibu· sacri· initiari desi^, derant. inquirere et diu multumque investigare debent episcopi, num a Deo legitime vocati, num ea indole, doctrina, gravitate morum et divini cultus studio commendentur*, ut certa spes affulgeat, fore ut, tanquam lucernae ardentes in domo Domini, viam salutis gregi fidelium commonstrare, eurnque ad opera christianae vitae inflammare queant Hinc nemini praedicti ordines conferantur, qui non antea, saltem per annum, in seminario commoratus fuerit.

.3. Nec tamen satis profuturae episcoporum inquisitiones et investigationes, ni, quorum opera ad id necessario uti debebunt, sincero selo adiuventur. Fungantur itaque munere suo examinatores, quibus de ordinandorum genere, persona, aetate, institutione, moribus, doctrina et fide inquirendi et cognoscendi negotium* ab ordinario demandatam fuerit. Fungantur pariter, qui testimoniales, ab iisdem ordinandis afferendas, exarabunt litteras seu de studiis, seu de vita et moribus^ seu de frequentia doctrinae christianae et congregationis clericorum et sacramentprum poenitentiae 'et eucharistiae. Caveant tam isti quam illi, ne amore vel odio, ne gratiae quorumlibet ineundae vel offensionis vitandae causa, a veritate et aequitate vel minimum deflectant. Intentos unice habeant mentis oculos ad Dei gloriam ecclesiaeque utilitatem et decus. Si secus fecerint, et tam grave negotium suae fidei commissum non omni gesserint religione, sciant. ·< malorum omnium, quae inde christianae reipublicae obvenient, apud tribunal supremi iudicis debitas poenas persoluturos.

4. Prima tonsura npn initientur, qui non calleant fidei rudimenta, quique legere et scribere mesciant*; nec minoribus ordinibus, qui latinam linguam non intelligant', quosque in «tudiis, pro aetate cuiusque et tempore, ex quo scholas frequentant, haud satis profecisse constiterit; nec snbdiaconatu et diaconatu, qui in litteris et philosophicis et, aliqua saltem notabili parte, etiam theologicis disciplinis non sint competenter instructi ; nec presbyteratu tandem, qui insuper diligenti examine idonei non comprobentur ·d populum docendum, ,ea potissimum, quae sciri ab omnibus necessarium lest ad salutem, ac'sacramenta recte administrande*, quique propterea, quantum fieri poterit, theologiae, saltem moralis, cursum non expleverint. Ceterum, omnes provehendi ad firdines de eorundem ordinum natura, dignitate, vi ac muneribus discutiantur, in primis curaque peculiari oportet. Regulares ipsi, iuxta Tridontini concilii statute, „sâs« *éiiifrnti tfitetpi* vasatuu non

* *

B. In conferendis ordinibus, maioribus praesertim, serventur, quantum fieri poterit, temporum interstitia, nidi episcopo, inspecta ecclesiae suae neoesaitate et utilitate, aliud magis expedire videatur1. Nep pluaquam duo una simul ex minoribus oonferantur, in gravis momenti rationes aliud suadeant.

6. Nemo initiandus tonsura et ordinibus minoribus, qui per triduum, nec maioribus, qui per dies decem in ·emoto aliquo looo spiritualibus exercitationibus non ante vacaverit, duce ac moderatore religioso viro, earum usu perito, quem episcopus in primis probarit*. Qui id neglexerint vel in eo pio opere minus religiose se gesserint, repellantur omnino a «aera ordinatione*. Ne regulare· quidem ad «ubdiaconatum promoveantur, si. praeter expressam suorum superiorum fidem de solemni per eos emissa regulari professione, attestationem etiam de praeviis exercitii· spiritualibus peractis ipsi per se non exhibeant'. Spiritualibus tandem exercitationibus per decem dies vacent clerici omne·, sacrarum disciplinarum cursum in scholis incepturi, ut cognoscant an vere a Domino ad eum statum vocentur, ad quem illiusmodi studiis seee comparare intendunt.

Ne ad sacro· ordines promovendi, temporalium sollicitudine a spiritualibus postea distrahantur*, neve ullo unquam tempore, cum clericalis status dedecore, vel mendicare vel sordidum quid exercere cogantur, provideant omni cura episcopi, ut beneficia, quae ipsis secundum canonicas sanctiones in titulum assignabuntur, vel capellaniae aut pensiones ecclesiasticae aut patrimonia, quae, suadente ecclesiae necessitate sive commoditate, assignari permittetur. talia reapse sint, ut inde tantum annui proventus certo sit rediturum, quantum ad honestam sustentationem, iuxta cuiusque dioecesis synodalem tsxam, sufficiat.

8. Hortamur tandem in Domino parochos iisque etiam atque etiam commendamus, ut quamplurimoe possunt pueros, praesertim pauperes, bona indole praeditos, qui spem afferant, s'i, sacria initiatos, ecclesiae ministros utiles fore, sd clericalis vitae normam, pro paterna caritate, accurate erudiant litterasque etiam doceant; idque potissimum erga eos praestent, qui ob inopiam aliamve causam,, ab aliis probatis riris commodius diligentias ,ue instrui non possunt. Cum autem expedire vid oitur. singulorum mores ac in studiis progressum episcopo significent, ut suo tempore vel inter seminarii alumno· cooptati vel alia quacumque via adiuti, pro aetatis ratione proque ingenii captu, studiis gravioribus dare operam queant". ' '

Caput VIII.

D» saeremmlo oialrimom·.

Lieet praestantior matrimonii statu virginitas sit, maioremque in se perfectionem ac sanctitatem contineat*, tamen et matrimonium ipsum, utpote magnum sacramentum, sancta re· est', ac propterea

1 S. Car. Bsrr., cono. prov. II (part. I, decr. 291st IV, [part. II. e. 7, Mansi. *OmeiL,* XXXIV, 112C st 981 A).

' Ibid, et cone. prov. Rav. Bnoncompagni, hoc. tit., cap. III, [Mansi, *Ornai.,* t XXXVI*·).

' S. Car. Borr, cone. prov. st IV[Maasi,iWvl., XXXIV, l. e.).

* Pins IX. sneyeL rit. Afostw, 4 Imo sevo.

* Cono. Trid, assa XXIII. c. 7, *rtfera.*

* -Ibid., e,4.

1 IMd, c. 11.

* ML, e 14

ı Ibid., o. ig.

1 Ibid-, o. II.

1 8. Car. Borr, cono. prov. IV (part. II, e. 7, Mansi. XXXfV, «UBI-

' Alex. VII, ooastit. Apoatohoa, 7. sag. IMP. s ooagr. sp. et reg, eacycl. - oel. ledS, lassa Iisoe. XI; et a conar. tone., eacycl. 1 febr. 1710, lassa Cieas, in. sped LambsrUa, IwsM.CIV.

' Coae. Rea., tit.XXI,cap. 1. (Mansi.Orisrii, XXXIV, ItW0AJ.

* Case. Trid., sms, XXI, c. t, *nferm.*

çr ' S. Car. Borr, ooqβ,-prov. IV [part. II, e. 7, Mansi, CsaTOl, XXXIV, »!<'). " „ "

' Cauoh. Rom, ds saunas, «strias, I 12.

* Cona. Trid, seas. XXIV, a. 10, *r^en», uu^ria.*

sancte ft osnain tractandum. Ut huiusmodi rifoctua, ex qno christianae societatis bonun tantopere pendet, obtineatar, haee statuantur.

1. Nullam bob diligentiam adhibeant parochi ia Ha omnibus pro oooditioae loeoram et personarum explicandis, qaao do eethoNea matritnoali doctrina a Tridentiao praeéertim coaeiiio et eatechiamo Romano traduntur. Edoceant la primia, vim et nataram matrimonii ia nexu illo et vinculo propriet ooneietere, quo vir et mulier per mutuum de praesenti eonseneum obligantur, quodque eoruamcrioma vocabulo significatum cot in definitione, quam idem catechismua a communi theologorum sententia eat mutuatae. Edoeeant, matrimonium non ab hominibus inventum, sed a natura', immo a Duo naturae auetore, at sacrae utriueque testamenti paginae* declarant Et illud quidem, ut naturalis coniunctio eat, ad propagandam humanum genua ab initio institutum *; at deinde, ut populne ad veri Dei et aalratoria noatri eultnm et religionem procrearetur et edneeretur, eique in cooiunotione illa aignum daretur arctissimae illiua necberitudinu qnae Christo cum eccleaia intercedit ad sacramenti dignitatem evectum. Evectum vero ita, nt in Christianorum coniugio aacramentum a contractu iam nunquam separare liceat. Tradant insuper at inculcent parochi, matrimonium, etiam quatenus naturae est officium, perpetuum et indissolubile eoae, at multo magis quatenus est sacramentum, illiusque vinculo duos tantummodo, iuxta divina'verba, copulari et eoniungi*. Insinuent tandem, ad hoc, ut matrimonium legitimum sit, prorsus requiri, ut inter contrahentes nullum, praesertim dirimens, adsit impedimentum,*non solum ex illis, quae a naturali vel divino iure inducuntur, sed ex aliis etiam, quae ab ecclesia, pro sapientia sua et patenta ergo filios suos sollicitudine, convenientissime statuta fuere; ipsam vero ecclesiam non adventitio, ex tacito vel expresso saecularis potestatis consensu, sed iure proprio et originario potuisse haec impedimenta dirimentia, quae scilicet matrimonii vinculum afficiunt, statuere, immo potuisse ipsam solam*; causas tandem matrimoniales, quae videlicet ipsum matrimonii vinculum respiciunt, pertinere, et quidem omnes, ad solos indices ecclesiasticos '.

8. Ad praxim vero quod attinet, hortentur iidem parochi juvenes, ut in contrahendis nuptiis serio cogitent, vere se non humanam aliquam rem, eed divinam* aggredi; eae propteroa sibi causae proponant, quas saaetorum filios decet, vel qaae saltem matrimonii sanctitati non repugnent*. Nihil, ignaris, nedum rationaliter invitis et reluctantibus parentibus et iia rn quorum fide et potestate sunt, statuant '*. Pias ad Deum fondant preoee, at de re tam gravi deliberantibus adsit. Corripiant etiam efficacibus verbis parochi eorum morem, qui illicitis amoribus viam sibi ad nuptias sternunt, vel qui iam matrimonio 'iuncti adulterinos, ex quibus tot tantaque mala generantur, fovent affectus Exponant tandem saepius varia et gravissima virorum uxorumquè munera et officia, sen erga se invicem, seu erga liberos, quos Dei dono susceperint, ad seque omnia accurate implenda vehementissime hortoetar exciteatque. Quod sxcqsmntar maximo erga nobiles divitesque, quoa prae ceteris et vivace, et prolem instituere ao educaro ad normam vero catholicam accesse est. Diis studeant persuadere ante omOta, Idem aperta fronte profitendam, non erubescendam evangelism pubUeosqao religionis actus, et natos mature ad haoe eadesn consuefaciendos. Quae offieia a nonnuUia eorum negligi, aoa sine maximo animi dolore, patres provineiahd synodi propriis ocuBo conspicere coguntur. Corrigendae potissimum ac sanctifiosuidae familiae, ao in primis magis conspicuae, ut societatis non solum ecclesiasticae, sed etiam civilia et politicae malia efficax remedium efferi possit

3. Licet mutuae futuri matrimonii promissiones seu sponsalia, etiam remotis arbitria, valida sint!, optat tamen provincialis synodus, ut coram parocho et testibus ea contrahantur. Parochus autem, antequam sponsorum consensum excipiat inquirat ditigentieaime de its omnibus, quae in rituali Romano * adnotantur; praesertim vero, an aliquod ait inter eoe 'impedimentum canonicum, et an fidei rudimenta calleant*; cuius rei ab ipso periculum fiat. Sponsalibus vero initis, hortandi ab eodem gravi oratione et ipsi sponsi, ne in eadem domo cohabitent. vel soli maneant *, et eorum parentes, ne omnino id permittant, antequam matrimonium rite in eeeleeia celebretur.

4. Ex Tridentini concilii decreto * matrimonium praecedere debent denuntiationes, ut, ei quae forte exstent impedimenta, detegantur. Quoad illarum tempus, locum, modum, numerum eausaaque eas interrumpendi vel prorsus omittendi vel repetendi, serventur in primis praescripta in rituali Romano *. Meminerint vero parochi, non ante esse faciendas, quam contrahentes ipsi per qe petierint ,vel haberi consenserint, vel, si in diversis paroeciis incolant, M* de hoc consensu per litteras testimoniales alterius parochi constiterit*; nec item antequam ab ordinario vel eius vicario, generali authenticum teatimoniuqi reportent de libero eorundem contrahentium statu. Quod testimonium (ad praecavendum meliori, quo fies! possit, modo polygnmiae gravissimum qgmen, aliaque incommoda haud minus declinanda) referant omnino non solum vagi, milites, exteri et ii, qui extra dioecerim per notabile temporis spatium inorati riut, sed omnee etiam cives ao in dioecesi habitantes, iuxta laudabilem consuetudinem et institutum in plerisque provinciae dioecesibus iam invalescens: hoc tamen semper discrimine, nt testes, qui inducentur pro cirium ac dioecOsim colentium matrimoniis contrahendis, examinari possint vel in coria ordinariorum vel alibi, sive a vicariis forensis rive ab aliis spectatis et ideae» viris ab episcopo deputandis; testee vero pro ooetrahendie matrimoniis ceterorum, quos supra, memoravimus, semper in dicta curia examinari debeant. la quibus autem sanet» examinibus servanda semper hsstractio saerae congregationis univenuMe mqmsitioaia, iuxta eius decretum coram demeate X editum*.

5. Meminerint mssper parochi, sibi proroha facul·

' CUteeb. Ho*.. ibid., I A

* IbML, « ».

* Grossi, 87-8; II. 18, 18; Matth. XIX, <

* CttMh. Bom, IM8.. t 1*.

* Coae. Trid., pesa XXIV, ia prinrip.

' Coae. Tria., Mi- e. <; Ptas VI, esasttt. XurtUrrei gtes, (88. sag. 17M), prep Be st 88; [Mansi, XXXP1II, un t).

* Oom. Trid- ibid., a H; «Matus m»**Mmi PH VI ad epbeopuai Mstxlmsro, 18 stpL 1188.

* Cstaah. Brno, has A, fi M.

* Did-Mg «BM,PM

* Isatete, MO.. XLV1, a. 18

* › De sacra*, aatrim, ia priadp.

* 3.0«·. Msrr., eros. pesv.V, (part. <II, α H, Meari, *Candle* XXXIV, 480 BJ; Breed. XIV, ssMK. JM srisimi, 7 Mr. 1748, « II. ›

* Cone. prov. Bav. te Bnvere, Wm. tit, «ap. VI, (Mansi, Osaete, KXTV, CM 8); Uta»* Bern- *jeUip

* 8sse. XXIV, e. t, te matrioa'

* Bos tit.

' Cano. prov. Bav. Burerumpegni, bos Ut, mp. O, (Maori, <MriL ti XXÏVDH

•DM. *M Hgim

tabem ease interdictam vol unm taste· ax praa-, fatis doauntiationibus remittendii. Ipai epiaoepi, quibes facaitateap aapar Ma dispeaoandi Tridentinaa leges* raaarraat, aadaai bob uteutar, ai {reais at légitima nasse oaaaiao 'ndait *. Separandi astern statist et, serrate iudicii forma, aeriter pssieadt, qui matrimoeism aestraetari, sails ipmaa daaastiatioae prapmisaa, paroeham adeant rel. deleee areeasant, st serait as, licet reluctante, at dsobaa testibus eonieginm iaire auai fueriat Testea ipsi sarere aaimaddereione pleeteadi*.

6. Sed frustra sacri canones matrimonia promulgari mandarunt, nisi fideles ad aperienda impedimenta, quao norerint, teneantur. Revelent itaque omnia, etiam secreta ot dubia, rel quao probari non possint. Feriendi rel ipsa excommunicationq et qui dolose reticuerint, et qui e contra confictum aliquod impedimentum non exhorruerint* malitioso obticere. Ne autem eadem haec impedimenta .matrimonii ex ignorantia reticeri continget, Baud omittant parochi aliquoties, facili sermone et methodo, ea quotannis populo exponere.

7. Denuntiationibus lactis rel obtenta ab ordinario dispensatione, pliiaque expletis quae iure pro personarum ac circumstantiarum qualitate explenda eunt, si nullum opponatur impedimentum legitimum, ad matrimonium procedatur, eo scilicet modo iisque ex necessitate.praesentibus, de quibus Tridentinnm concilium* et rituale Romanum. Celebretur autem, quantum fieri poterit, per ipsum parochum ', non per alium, et in parochial· ecclesia, non in oratoriis sive privatis siro publicis, et mane, non de prandio, nisi ex legitima causa aliter fieri episcopus concesserit *. Quandonam vero in coniugii celebratione nuptialia benedictio adhibenda sit, quando omittenda, quibus et a quo elargienda, praescribitur in eodem Vituah Romano, eiusque praescriptionibus standum edicimus, hortantes simul cum Tridentinis patribus * et decessoribus nostris ” sponsos, ut, ente-quam contrahant et benedictionem recipiant, peccata sua diligenter confiteantur, ac postea intra mimam ad sanctissimae eucharistiae sacramentum pie accedant

8. Moneant parochi populum, quod, lioet feriatis etiam temporibus, matrimonia, iure saltem communi, contrahi possint, tamen vel ipsae ecclesiae solemnitatee tunc inhibentur11; multo magia spoiyaee traductio cum · comitatu et plausu et nuptialia convivia et cantus et quaecumque alia signa laetitiae At extra ea quoque tempora nuptias Christiana modestia et honestate celebrandas, ineulcent ”, nihilque in illis procax, nihil turpe aut indecorum admittendum. Qui autem tempore feriato matri-, monium contraxere, meminerint teneri, tempore illo exacto, sistere se parocho ad nuptialem benedictionem obtinendam.

8. Cum casus haud desint, quibus debeant matrimonia permitti *conectentia»* rulgo nuncupata, quae scilicet, omissis ex induito denuntiationibus, coram parocho vel alio sacerdote, ad id legitime delegato, et duobus testibus familiarissimis, secreto, nd evitaada heminam dicteria aJiaaquo molestias, quas facile subiront eouiugee, insuatur, maximam oantioeem adhibeant episcopi, ut de Ubero contrahentium stata certiores fiant, atque proles ex hia matrimoniis naaaitura ot quamprimum bsptisetar et rite educetur, ot nnllam sive in legitimorum natalium probaticae sive ia hia, qnae ad vitae sasteatatioaem ot avitae haereditatis possessionem pertinent, detrimontam accipiati. Observent propterea et execatiom mandent et ipai ot ceteri, qai iisdem matrimoniis ineundis suam quomodocumque operem dabunt, omnia, qaao in epoatolicis Benedicti XIV litterio' contineatur.

10. Gravo semper peccatum est profecto concubinatus, gravissimum ot huic magno sacramento maxime iniuriosum, si de uxoratis agatur. Quare, ut tantum dedsetn ab huius provinciae finibus propulsetur, omnibus ooncubiaariis, sive coaiagatis sive solatis, sive maribus sive feminis, cuiuscumque status et ooaditionis existant, poenas sacrorum canonum ae praesertim Tridentini ooncilii *. citra ullam veniae spem, episcopi infligant. Nec, iuxta monita sanctissimi nostri pontificis Pii IX*, desint et ipai et ipsis in animaram regimine anxiliantes, in id, inter alia, curas omnes convertere, ut fidelee maximum illine tanti eeeleria', eum aliorum scandalo fere semper coniuneti, horrorem concipiant.

11. Si quae nutem mulieres* abiecto pudoris freno, eo protervitati^ progressae fuerint, ut se prostituere et meretriclbm faeere non vereantur, poena oarceris, exilii aliiaque, pro culpae et soandah mensam, arbitrio ordinarii puniantur, ne pravo exemplo aliae inficere et contaminare possint.

PARS TERTIA.

Dr celte dinno.

Caput I.

D tacrifici»* mûtes.

Cum maledictus in sacris litteris vocetur*, qui fesit opus Dei negligenter, nullumque aliud opus adeo divinum sit, quam latreuticum, eucharistieum, impetratorium et propitistorium missae sacrificium, in quo idem ille Christus continetur, et Deo patri in odorem suavitatis' incruente offertur, qui in ara erneis semel se ipsum eruente obtulit: provincialis synodus, ut in celebratione tsm tremendi mysterii non solum ea vitentur, quae ab eius dignitate eunt aliena, eed insuper debitus honor st cultus, ad Dei gloriam et fidelis populi aedificationem, eidem praestetur, haec statuenda censuit

1. Nullibi, quam in ecclesiis quae saltem sint benedictae, vel oratoriis ad divinum tantum cultum dicatis, quae ordinarius designaveriti et visitaverit, D misas celebretur, sub poena suspensionis aliisque ad eiusdem ordinarii arbitrium '. Tempus autem celebrationis, excepta nocte Nativitatis Domini, ab aurora ad meridiem metiatur*; tertia tamen boree parte ante auroram itemque post meridiem .permissa *. Nemini hoses limitée excedere liceat, nisi speciali apostolicae sedis privilegio; quo tamen ad-

1 Conv. prov. Bav. de Bavera, hoc tit, cap. Π, (Manti, *Concit.,* XXXV, Ote C).

* Seas XXIV, e. 1, dr *reform. mairim.* ,

* Boned. XIV, oonvtit *Satie robie,* 97 nov. 1741, | X

* Boned. XIV, do opn-duee»., lib. XII, cap. VI, ɳ. 9.

* Cone. prov. Bav. Baonoompagni, hoc tit. tap.VIII, [Masri,* Ooacil., t XXXV^*fc).

* Seas XXIV, c, 1, do rafena. *matrun.*

1 Cone. prov. Bav. de Ravara. boo tit, cap. IV, [Masai, Count, XXXV, OS ·μ

ı Cone. prov. Bav. Beontea^sgni, hoe tit, csp I (Masai, *Candi.,* t XXXVIM·]; a Oar. Bora., oom. prov. A st HL

* Beas Uiv, a 1, tit

” Com. prov. Bav. ds Ravers, boo tit, asp. VI, (Manti, L e.).

11 Bitnale Bam. '· Ibte. » IMA

1 Boned. XIV, *Se* syw. dMoms., lib XIII. tap. XXIII, s. 1&

* Cosstit Solvo voMa. 97 nov. 1741.

1 Seas. XXIV, o. 8, dr *reform. motr.*; Cone. prov. Bav. de Revera, de aeeretrta. et ooscsMais, cap. A, [Masai. *Ornai..* XXXV, 848 Al; Mac. prov. Bav. Bnoacrinpagni, sod. tit. nap. HI. \ [Msari, Cterat, t XXXVI “·].

\ * Bneyd. A'odao, 8 dee. 1848, I *Ceternm m bu* omeibut.

\ 1 Ieram. XLV111. 10.

\ * Com. Trid, mas. XXII, deerat da observandis at vitand. in celeb. alraaa

1 Com. prov. Bav. de Harare. has tit. cap. L1Masai, Cratti., XXXV; «μ ημ

* Com. prov. Bav. de Bavera, bee tit, asp, L [Mansi, L al.

· Lambertia, Awtit XΠI, n. A ti XXXTV. < A

modum parce erit utendum,rei smi pati· adsit caura, exempli gratia «olemnitati· rei dandi viaticum.

2. Verte· «aerae et ornamenta tam akari· ia quo esorum offertur, tam sacerdotum offerentium, ·int omnino pura et munda *, praeeerttm corporalia et purificatoriaNeo oblivisoend· hic eecraa congregationi· rituum décréta* quoad prohibitionem gossipii in «aera supellectile. Calice· ·x metalli genere iure permisso adhibeantur -coque pretiosiori, φiò per facultate· licuerit*. Eorum crater intrin- «ecu» itemque patena, qua parte «aerae hostiae ·upponitur, obducto auro cemper nitescant. Vult autem ac diatricte praecipit provincialia «ynodus, nt haec racra «uppellex «it, inxta rei qualitatem et exigentiam, vel unctione consecrat· vel pii· preribna benedicta*.

3. Curandum radulo, ut «acrificii materia ilHu· sanctitati apprime respondeat. Qui ineptam vel quomodocumque interdictam raienter apponere vel B adhibere praesumpserit, severioribus poenis puniatur.

4. At sacerdotes praesertim oportet sint tremendo ministerio congruenter dispositi. Vagi, ignoti vel peregrini, cum prudens dubium haberi possit, an sint uspiam publice criminosi, et aliqua innodentur irregularitate atque censura, immo an vere sint sacerdote·, a sacro' conficiendo, etiam in ecclesiis cuiusvis ordinis regularium *, prohibeantur, nisi ordinarii «ui ', vel, si regulares sint, sui superioris commendatitias litteras ab episcopo vel eius vicario generali recognitas et approbatas attulerint.

6. Presbyteri vero, quibna sacrum operari fas 'eet, commendentur in primis ore et habitu exteriori, qui ecclesiasticam simplicitatem modestiamque gravitati coniungat. Qui urbes et suburbia et .oppida incolunt, integra talari veste nigri coloris* induti sint, cum rem divinam facturi ad sacrariutp accedunt. Reliquis talarem vestem sine manicis vel «altem dimidiatam sumere'in sacrario permittitur; quas propterea ii, ad quos spectat, comparare properabunt ac, ut in promptu semper habeantur, efficient. Gravioribus poetris ordinarii' arbitrio plectendi, qui aliusmodi habitu celebrare praesum pserint.

6. Sed praecipue interiorem cordis munditiem* et puritatem Dei sacerdote· induant necesse est. Hinc hortamur, ut octavo saltem quoqqa die poenitentiae «acrjhnento peccatorum maculas eluere studeant. Nec, quantumvis contriti sibi videantur, sine sacramentel! confessione ad altare accedant, ·i, quod absit, alicuius mortiferae noxae conscientia exstimulentur. Quod si confeasarii copia deficiat, et necessitas urgens eos celebrare compellat, confiteantur quamprimud» **.

7. Colligant se sacerdotes missam celebratori, I et orantes precesqne ab ecclesia proposita· pie D recitantes mentem in tanti mysterii cogitationem defigent Sacris vero vestibus induti cum nemine colloquantur, oarentesqne ab omnibu·, qnibu distrahi poraint, haud e «aerario exeant, niai eum ad altare erit eundum, quod tunc graviter et modsste flat*.

8. Ritu· et caerimonia·, in celebratione miaaae ab soelesia institutas et approbata·, aervent ad amussim sacerdote·'. Omnia clare et distincts legunt, ojmnia accurate et diligenter agant; et ne minimum quidem apicem vel addere vel omittere vel quomodolibet immutare praesumant Hinc, non ·olum ad altare prima vice aceeMuri, sed reliqui etiam sacerdote·, quos minus perite celebrare notum fuerit, ritibus et caerimoniis erunt diligenter instituendi*. Fugienda autem nimia prolixitas, ita ut misa· horae dimidium non excedat; at multo magi· nimia festinatio, ut tertiam horae partem non exaequet*. Qui citius absolverit,' sciat a celebratione se suspendendum *.

9.. In hoc autem maxime elaborent huius provinciae episcopi, ut, iuxta Tridentinae synodi decreta*, in sua cuiusque dioecesi e medio tollantur quae avaritia, idolorum servitus, fortasse invexerit, id est ^cuiusvis generis mercedum conditione·, pacta, et quidquid pro missis novis celebrandis datur, nec non importunae atque illiberales eleemosynarum exactiones potius quam postulationes aliaque huiusmodi, quae a- simoniaca labe, vel certe a turpi quaestu "non longe absunt!*. Contendant iidem sacri antistites, ut omnia serventur, quae tum ab Urbano VIII, Innocentio XII aliisque summi pontificibus, tum a sacris Urbis congregationibus quoad missarum stipendia statuta fuere, quaeque Benedictus XIV ' collegit ac luculenter illustravit.

10. Satagant insuper, ut, qui munus àssumpserint misera, cniuscumque generis sint, celebrandi, numerum,'* tempus locUmque a testatoribus sive ab eleemosynarum oblatoribus statutum, exacte servent In qum finem, praeter tabellam, missarum perpetua ohers exhibentem, iubeant, a sacrariorum praefectis comparari libros, ip quibus et eadem et alia onera, obvenientia in die·, diligenter adnotata appareant; appareatque simul illorum omnium implementum, propria celebrantis manu signatum.

11. Divini sacrificii naturam, excellentiam et saluberrimos fructus, nec non rituum illius et caerimoniarum significationes studiose admodum, explicent parochi sibi commissis fidelibus; ac ipsos hortentur saepius, omnique argumentorum genere excitent, ut, quam fieri possit, frequentius, et 'corpore eT anime ad veram pietatem composito, eidem interrase velint. Illos in primis moneant parochi, ut, audito* aeris campani signo, quo ad sacrum vocantur, unusquisque conscientiae suae latebra· diligenter excutiat, et, si mortali· peccati sibi conscius exstiterit,^oleat ex animo, et supplex a Deo veniam petat. Nemo autem missam audiens, in foribus ecclesiae vel extra subsistat*, nisi necessitati· causa; et quo tempore, a sacerdote confessio dicitur et graviora missae mysteria peraguntur, ·int omnes flexis genibus **. Ne ita prope ad altare

* Coae. prov. Bav. habitui s b. Bayaal dosa 1111, nibr.Vin, (Msast *Condi,* XXV, 4M B).

' 8. Car. Bon., eoao. prov. I, [part. II, o. b, Maast Corwtl, XXXIV, IS D].

▮ Deeret general, lb mali 1818, ooa&rm. 18 eiusdem messi*.

* 8. Car. Bon., eoae. prov. I oit

,* Lsmbertin., Im M. XXL

* S. Car. Bon., com. pron III; ·. ooagr.ooadl, 17nsv. 1SM, sped lambsrtia^ Jratit XXXIV, ▮ 1.

' Cora. Trid., «sss. XXII, dssr. rit ds obssrvrad. «te., m ■sss- XXIII, «. 18, de nform.; Com. prov. Bsv. habitam a b. RsynsWo, 1811, rabr. IX, [Marat Coarit, XXV, 4HB|; Lambert!·., Aurit. st ▮ dt

▮ Lamberti·., iMd- t 4

▮ Com. Trid., assa XXII, dmr. dt

■· CosecTrid., assa XIII, c. 7; Oras. prov. B»v. da Basses, hoe Ut, eap V, (Maad, Orosii, XXXV*S86B).

11 Oras prov. Bsv. BramMstpagp·, hss ttt, osp. V, (Marat Orasft, tXXXVI**l; aCbn.*s«i,ssM>|s··. AbasAL·. A

' Coae. rit. Bsosoompsgui, eod. tit. esp IV (M«a«i, *Caneil,* t XXXVIM-J; a Car. Bsrr., «m. prov. I, [Msnri. l. c.).

* Coae. Tri·., ssss. XXII. decr. clt de obsarraaA Me.; cone. prov. Bsv. de Bavm, boe Ut, cap. II, [Msasi, Coaril, XXXV, «HDt

* 8. Car. Bon., com. prov. L (p. U, e. b, Matri, *Cancil,* XXXIV, 80 A[.

'* LambsrUs., Isstit. XXXIV, ▮ 8, ·. M; Coge. prov. Bav. ds Revere, boo Ut, eap. IV, [Msasi, *Canal,* XXXV, eS8Aj-

* Lamberth., *Until,* dt i A ·. 32.

* 8ss«. XXII. dser. dt* ds observaad. sts.

' AmM. LVL t

* Coae. prov. Bav. Booaosmpagat boe Ut, «ap m, [Muri, Cerari, tXXXVDoj.

· A Car. Ban, emo. prov. L (put II, e. A Mas* *Condi,* XXXiV, mdj. I

accedant, at indecorum ait at eaoerdoe perturbetur *. Nemo priai discedat, qua aaoerdoo evaagolium, qsod post benedictionem dicitar, absolverit*.

19. Hortentur tasdeaa fraquaatcr iidaaa parochi populum, at ia aaa parochia festis diabao mimm audire eoa omittat*, monoantque com diligenter, debere unumquemque, at a sacra Tridentina syoodo traditum act*, in parochiam suam, pM commode id teri potest, convenire ad audiendam verbum Doi.

Capot II.

Do obarroatioHt fntonuo,

Maximo afficimur dolore, dum dies dominicos et festos de praecepto, *ad diolaa bnioficta rteoloada dobitooqtto huaarr» oaxctit tribatadotf* ** aunt instituti, non ea qua decet veneratione observari, immo variis modis iisque omnibus sene lugendis, violari videmus. Huic tanto malo remedium pro viribus adhibere cupientes, decernimus:

1. Invigilent attente et, quantum verbo et auctoritate valent, adlaborent episcopi provinciae nostrae, ut in sua cuiusque dioecesi omnes fideles devote religioseqne praedictos dies celebrent, et quo temporis spatio concluduntur, idest a media ad mediam noctem, ab iis omnibus abstineant, quae sacrorum canonum · iure summorumque pontificum constitutionibus prohibentor. Neminem propterea servilia opera iis diebus aggredi patiantur, puniantque pro culpae modo refractarios.. Quod si quis vera, non iam simulata et consulto quaesita, necessitate prematur, detur tunc quidem illi manus operi admovere, 'at solum postquam ab ordinarii sui vicario generali vel 'aliis ab episcopo deputandis licentiam in scriptis obtinuerit.

9. Iisdem illis diebus divino cultui dicatis cessent iudicialos actiones, sive criminales sive civiles, praeterquam in casibus a iure expressis*; apothecae et operariorum officinae clausae maneant, cum iis tamen ob necessitatem publicam exceptionibus et quoad modum, horas et dies limitationibus, quas singuli episcopi apposito edicto singillatim determinabunt.

3. At dies festos tum plene ot perfecte celebramus, cum non solum cessamus a corporis laboribus et negotiis, sed etiam pietatis et religionis officia insuper Deo praestamus. Qua de re hortamur in Domino omnes Christi fidelea, ut iisdem diebus non solum sacrosancto missae sacrificio, · ad quod sub gravi tenentur, devota animi attentione intersint, sed et sacramenti, ad animae vulnerum curationem instituta, frequentent, sacras conciones et catecheses diligenter audiant, in precibus divinipque laudibus persolvendis assidui sint, eleemosynam pauperibus largiantur, aegrotos visitent, moerenteo quique dolore afflicti iaoent, pie consolentur1, alia-I que his similia misericordiae et religionis opera exerceant *.

4. Prohibemus districte patere theatra, et eombedias ibi et alia scenica agi,- non solum in Quadragesima, Adventu et singulis per annum sextis feriis, utpote pretiose Christi morte sacratis, sed etiam in vigiliis praecipuarum solemnitatum, Pentecostes videlicet, Sanctorum Omniuiq, Assumptionis beatae Mariae virginis, sanctorum apostolorum Petri et Pauli et primarii singularum civitqpim ac dioecesium patroni. Quoad alia publiée spectacula et oblectamenta, episcoporum erit indicere ia singulis ossibus, permitti possint necne, quibusque potissimum diebus et horia. Choreae, vulgo Zostim vel Zests *di balla,* vetitae semper featia diebus,

5.. Cum, ax iisdem die,bus festis diligenter eultis, ad reliqua legis inasa servanda facilius adducantur fideles *, hinc ut ab omnibus potissimumque a patribus familias ita reapse colantur, instent cura peculiarissima paroahi. Commemorent, capta occasione, et amplificent' commoda atque utilitates, quae ex eo cultu dimanant; nec non graves minas et supplicia, quae Reservantur festorum violatoribus, iis praesertim, qui tali tempore non solum ea temere faciuut, quae animum a divinorum studio avocant, quaeque vetantur hac una tBIftum de causa, sed ea admittunt
B iqsuper, quae per se mala sunt et a Dei amore nos prorsus seiungunt*. Ante omnia vero paroeciarum moderatores fervidas effuhdant preces, ut Dominas corda omnium in dierum suorum qjmervantiam pro misericordia et omnipotentia sua inclinet.

6. Caveant autem iidem parochi ab iis omnibus, quae populum a frequentanda, uti debent diebus festis, ecclesia possunt avertere: videlicet a peragendis sacris functionibus horis vel incommodis vel incertis, a nimia in illis vel prolixitate, quae fastidium generat, vel festinatione, quae aurea oculosqne offendit, -et potissimum a sacrarum rerum incuria, quae insuper parit contemptum. E contra vero nil&I omittant, ex quo populum ipsum allici compu.,4·" est: exactam scilicet diligentiam in canta et executione rituum et caerimoniarum, concionem, quantum fieri potest, apte compositam ad normam . rationemque, quam alibi* exposuimus. i domus Dei deeorem, rerumque omnium, quae ad oultum divinum pertinent, nitorem et elegantiam, ornamenta denique magnificentiora in solemnioribu festis ·.

7. Hortamur tandem et pro paterno, quo eoo prosequimur amore, obtestamur saeculares magistratus* et civitatum proceres, ut festis diebus ae praesertim primariis, cum ab episcopo vol sacrum vel vespertina officia solemniter celebrantur, omni respectu humano posthabito, ad ecclesiam convenire velint, ut fidelea reliqui, eorum exemplo incitati, facilius et ipsi eo conveniant.

Caput III.

Dt temxMtu occMii st *oratorii*.

8i iustum et rationi consentaneum est, nos eertos quosdam dies habere, quos totos divino cultui tribuamus, Dominumque nostrum, a quo summa et innumerabilia beneficia accepimus, agnoscamus ae veneremur, iustum haud minus est et consentaneum rationi, certa nos quaedam habere loca, eidem enitui et venerationi unioe destinata peeuliarique modo consecrata. Haec loca,' templa videlicet, quae vero sunt tabernaculum Dei cum hominibus et domus orationis, ut quo decet in honore et ipsa habeantur ab omnibus, a nemine autem sacrilego ausu violentur, haec pro consuetudine nostra edicere visum est

1. Curent episcopi, ecclesias quaocumque in suis dioecesibus existences opportune instaurari, vel etiam,

---

* IMA ' Ibid. ı IMA

* 8ssu XXII. toer. sit to oteervaaA etc., ac seas XXIV, a 4, to «Veras; a Oar. Borr, ecus pros. IV, [part II. c. 10, Maasi, XXXIV, M8A|.

* & Oar. Borr., coac. prov. m, 1, Maasi, XXXIV, 187 K).

* Cep. CMfSMSrias *, to Mb [U, »); Cose. prov. Bav. BaoeoompaniTSartte, efib> Œ. IMsM. XXXVIMs).

' .CateeMBom , to III preamp, tenet, | 10.

* Ceae. prov. Bav. Itesanisspi<al, toe tit·, sap. XVII, [Maari, XXXVIMsJ.

nigsmii 'emMit SHOTS XWtt I

■Oatrnb. Bom, lot. oit, I A

' Oatoeb. Bom/I St

' Part, t mp. VI, to sorti Doi prsoMo/sspra sot MM C).

* A Car. Borr, oser. prov. V, (part. I, e. b, ot part. III. o.S.'Maaat XXXIV, S60B ot SU0A].

* Co m. prov. Bav. BMeoompagM, too tit, mp XXI; a Car. Borr, ceeà prov. m, [r. 1, Maasi, XXXVIw et XXXIV, MUD).

I·

ai teigpdrum, iniuria collapsae^int. a fundamentia a excitari denuo l. abBn<, qpj ad id iure vékconsuetudine tenentuj. Altaria ipsa per ecdesiv erecta provideant, ut-ab ita. ad quoa ea.cura pertinet, in temporé reficiantur, iliaque inatfuantui^aupellocti1ei quae ad missae' sacrificium rite^elebrandutq requiritur.

2. Cirt-ent etiarb iidem episcopi, ut ab qcclesiarum confimis illa omnia absint, quae cum loci sangitate et qu^pte componi nequeunt: u{ tabernae7. lanienae, armeqtorum stabula 4t alia huiuemo<U; nec promptuario ausi flirnrtt.

3. Hortamur voro in Domino parocho» ceterosque ecclesiarum rectorcjf cl custodes. ut decori earum et nitori paviter studeant. *„Ne situ,* p»UreRf*> oaf *alio squalore obsordescant . Altaria,* fieras *tabulae,* imagines *ac parietes ipsi perpetuo enitcant Pavimentum saltem octavo guoçue die ddigenter verratur."* ' Mnppue altarium. missis finitis, conteguntur stragelis ·tiφ.

4 Inscriptione» aut epitaphia, res gestas defunctorum aut virtutes referentia. 4n quacumque ecolesiarurn parte, quamvis obiter, ut in funeribus, non apponantur, nisi ab ordinario approbata fuerint. Ipsi autem non approbent italiro conscripta idiomate. quaeque praeterea catholicam religionem pie-' tatemque non redoleant.

5. Super omniq autem et verbo et exemplo connitantur parochi ac eeteri etiath sacerdotes, ut aedibus sacris debitus honor.ab ingredientibue reddatur. nihilque reprehendi possit in eis sive'maribus sive feminis, quod a maieMtate et sanctitate loci alienum sit. *„Saeculares omnes actiones, vana atque adeo profana colloquia, deambulationes, strepitus, clamores arceant, «t domus Dei vere domus orationis esse videatur st diei possit"** di qui autem adeo expudoratae frontis fuerint, ut licentiose in templis versari, seseque aliis scandali petram facere non vereantur, hi episcopum divini honoris ultorem jacnlogique sceleris severum vindicem experientur.

<·. In ecclesiarum circuitu ac praesertim plateis et atriis non spectacula, non ludi habeantur, neque in earum vestibulis, porticibus, coemeteriis aut prope muros quicquam. vdl ad sacrificii aut ipaarum ecclesiarum usum, venale proponatur vel circumferatur1. Non comesaationes ibi. non compotatione·, non mercatus. nec saecularia tractentpr negotia; idque praesertim in civitatibus et oppidis. Qui hisce omnibus praescriptionibus contraient, noverit se arbitrio episcopi punitum iri.

<. Ne ullis unquam pateant iniuriis. templa Dei caute custodienda sunt. Hinc sero, post datum signum salutationis angelicae, omnia, nullo exeépto. claudantur. nec reserentur ante diluculum, ni iusta causa ab episcopo approbanda aliter faciendum suadeat

8. Criminoso· homine· ad ecclesia· vel loca sacra confugiente·, si facinorum a pontificiis constitutionibus· exceptorum minime rei fuerint, friantur immunitate, quam iisdem locis antiqui canones tribuerunt. Verum, ad praecidenda· litea, mandent episcopi ecclesiarum rectoribus, ut, ruri praecipue. loci immugis confinia certis iiaque patentibus ter-, nÿnia designent *f* < ·

/9? Adhaereat cujque ecclesiae sacrarium, in quo nitui, supellectilem .mundam et* nitidam fideliter (rveut, nihilque' in illis desideretur ex its, quae. «T* miMatn rite, per omnia et decenter celebrare queant sacerdotes, opi sunt.

'y t. Ne^desit unde ^amplorum ornatur, divTftrque cultus impensis satisfiat. curent dcclceiarum rectores et Curator©*. bong ad eas perfinentia Ie adtn^ji-•trari. f lura sibi concredita viriliter in\mansuetudine sapientiae defendant, ravœantqur nh sacri reditu» praeterquam in destinatos · usus ^liosque necessarios etxutiloa conferanturK,

11. QuoadT oratoria privata, in quitus ex apo* stolico induito missa celebratur, hi >c duo potissimum sedulo agant episcopi et ut.huiusniodi sacella decenter muço extructa sint ac omnia in illis semper apte comporta habeantur, quae ad divinj sacrificii dignitatem et maiestatem requiruntur; et ut brevium apostolicorum clausulae ad amussim serventur, illaeque praesertim, quae vel excipiunt dies, quibus sacrum fieri omnino prohibetur, vel unius tantum, ut plurimum. τηι**«ο celebrationem unoquoque die. concedunt, vel determinant personas, quae ecclesiastico praecepto missae diebus festis audiendae in oratoriis iisdem satisfacere possunt

Vaput IV.

De cantu et musica.

Quod divinorum officiorum dignae celebrationi haud parum conferat ecclesiasticus rintus. experientia maxime compertum est Per nluin. fidelium mentes facilius elevantur in l>eum. ardentiusque animi ad pietatem excitantur. Hinc, tam in veteri quam in novo testamento, sacra liturgia cantum admisit: hinc ad cantum vel ipsos laicos fideles excitabat sanctus Paulus ' Quare, ut illius et usus bonus promoveatur, et malus vitetur, vel. si quo modo alicubi irrepserit, tollatur, provincialis synodus, praecedentnun conciliorum summoruinque pontificum constiturionibus inhaerens, haec servanda decernit.

I. Curent episcopi, ut in seminariis scholam cantus, qui *planus* dicitur seu *firmus,* a Tridentino ipso concilio praescriptam·, omnes clerici tempestive frequentent, nec ex facili ad sacros ordines admittant, quos, nulla excusante legitima causa, *eam neglexisse vel non satis profecisse'compererint.

2. Provideant, ut hi praecipue cantus disciplinam calleant, qui in ecclesiis cathedralibu» ve) collegiatis antiphonas. graduajia bisque similia canere in choro debent ex officio; et ut ii /ligantur chori magistri, qui in eodem cantu supra ceteros eruditi, praecentoris munus probe exercere valeant. Praevideantur ab hia magistris et proponantur canenda. ut cani promptiu· possint*, aliisque in càhtu praeeant, ut dissonantiae vitentur et aditantium non offendantur aures.

3. Ad mansionarii munus non admittatur, qui a duobus in munere eodem peritis ab episcopo deligendis non approbetur, idque in praesentia ipsius episcopi, si ita Tuebitur ·.

4. Licet cantus planus rite peractus a piis et doctis audiatur libentius/ et alteri, qui harmonicus

---

' Cone. prov. Rav. de Revere, hoc tit . cap. I. (Mansi, XXXV, «ec).

1 Ibid. cap. IV; s (Mr. Borr., cone. prov. IV, [part, I, c. Π-Η. [Mmm. XXXIV. *H-6|.

* S. (Mr. Borr.. ibid.

·. (ose. Trid.. ···«. XXII. deer. d· observant si vitaad. ia oelebr. missae; Cone. prsv. Rav. de Ravers, hoe Ut, cap. IL (Maasi. XXXV, «MD).

* ('oie. prov. Rav. de Ravers, hoc Ut, cap. m, {Masai, XXXV, «M D'. '

• Greg XIV, csaatit CM* sMm Mnmrffa, M mhü 1W1; Bcead. XHL Mastic Abfws, « ta*. 17M; Bmd XIV. «wttt

1 .Sketg *antiquitus 6*; C. *Quisquis inventus (*'. *Diffinivit* 86; Cans. XVII, quaeet. 4.

* Co m. prov. Bar. de Raverr, hoc. tit, cap, VI, (Mansi. XXXV, «37 B].

1 Epbw. V, 18-9; Colml ΠΙ, 18.

•t Π. (Hud. XXXV, 880 B.C] ;

▮ Co»«. .ro». R*t. Π«η·ιιη·^<>i, d. ιμ μ lεμ τ11·. °*9· t. ΓM«< XXXVK*].

eu mu»icu» dicitur, anteferenda» »it. utpote aptior.A ad pio» tn Deum Affectu» excitando·: '»i tamen musicam interdum adhiberi contigerit, adieetu vel non, vocum luodulatidni organAliorumque instrumentorum usu. cavendum omnino eet, neqaidquam mündani. tbeÿdiA·»t lascivi resohet *. Instrumenta, quin opprimant ÿ extingubnt, regdnt et'corroborent cantum, efficiantque prorsq», ut. sacrolum carminum' senau facilius perceplp< facilius etiam audientium mente» et abstrahantur a terreni» et ad caelestia rapiantur. Sbnu» ipse 'organorum, quando sin ullo cantu adlXjtenii. nit simpler, gravi».' piu» ot\ ab omni profana melodi» alienus. Si contra h»Cc Statuta deliquerint musicae magistri' organorum pulsatore», fidicine» «1 cantore», cohibeant illo» episcopi '.

5. Invigilatum insupex. ne quidquam detrahatur, vel pro libito immutetur ex iis. quae in sacri» officiis cani debent, et etiam extra ,eadem officia, ne quidquam in ecclesia cantetur, quod approbatum non »it. Canius vernnculo*fdiomate vel nunquam. ve) admodum raro et non sine ordinum licentia. audiatur

Þ. Si necessitas urgeat, admittantur utique ad pulpitdm etiam laici cantores; at excludendi prorsus puMiris vitiis foedati, iiqut* prae ceteris eligendi. qui studiose et detote munus sibi commissum sint impleturi. k

Caput V'.

De cultu, nanctorum et veneratione tacrarum reliquiarum et imaginum.

Sanctos, uti nostro» intercessores, invocandos, ipsos ipsorumque sacras reliquias venerandas et colenda^, imagines quoque et eorundem et multo magi» Christi deiparaeque Virgini» debito honore afficiendae esse, catholica et apostolica ecclesia V iam a primaevis temporibus s^nper tenuit, sancti patres unanimiter docuerunt et decreverunt sacrae synodi, etiam oecumenicae·. ac praesertim Tridentina, quae insuper anathemate percussit, qui contrarium docere unquam ac sentire ausi fuerint *. No» hisce doctrinis et definitionibus tota mente et corde adhaeremus. Sed quoniam pastorale, quod gerimu». munus omnino postulat, ut sanctorum sacrarumque reliquiarum et imaginum verum cultum et legitimupi promoveamus, falsum vero et illegitimum, quantum in nobis est. eliminemus, haec propterea. quae sequuntur, edicimus. t

1 Curent in primis animarum rectore», ut •anctorum reginae ille hyperduliae cultu» alacritate summa a christiano populo exhibeatur, quem tantopere commendat ecclesia, quemque postulat tum praecellenttseima divinae matemitati» dignitas, tum virginie tantae tantaeque apud Deum gratiae D benignissima in omnes homine», etiam peccatores, voluntas et inexhausta misericordia. Studeant imbuere. v^ty ab ipsa prima aetate, fidelium omnium pectora filiali dilectione et fiducia et observantia erga illam beatiseimam matrem. Satagant festivitates illius devqte celebrari; confraternitates sub diversis titulis in eius honorem instituta», prout prudentia •uggeroerit, erigi curent; pia exercitia, uti quotidianae preeea quae toto mense maio peragi solent, publica et privata rosarii recitatio et alia huiuamodi, aut introduci conentur aut iam introducta stabiliant provehantque.

2. Praecipua ' aptem cura iidem^m<>deratnre» anitriarum /entendant, ut interpreter·» hei genitrici» .prapnogativa» conceptum eiu» prorou» immaculatum. cubiam peculiariter »acra et devola'eat haec provincia*, chnatlani orpne· aingulart amore/ veneratione et cultu iugiter prosequantur.

3. Promovendus etiam studiose «anctorum angelorum cultu». Ip»i praeetantieaimi omne» natura. £t tamen longe longeque^prhestantiorc» «Tuberantia •upVrniyurelium gratipe donostm ..Owwes ia cocus fgmpcr ridcal /artem *patrie,^* ytu in cof/ık est 1, omnrf wit odmitiûtraioru *eptfttue,* in attiNurl/rtum mpuri *propter eo», qui hurrrdttatem captent ea/ttfie.'"* ' Eos itaque ł debiti» obsequii» prosequuntur fidele· ^Praesertim vero custodi quisque «uojiabeant semper „yrrrrrttf»ata *pvv ftraeeentta^ devotionem pro benevotent™, fiduciam pro euttodia*"* *. Invocent saepe saepiu» precatione.' quae incipit *Anytle Dn.* quam ideo parochi puero» ipsosque adulto» docebunt in catechesibus.

4 Quoad cetero»* «ancto» vero. qui. in terris nnbiseum mm militante», nunc regnante» una cum Christo, oratione» sua» pro hominibus ‹ip«t Deo offerunt *. illos praecipue invocari, coli aolemniterqUe etiam pro opportunitate laudari* mandamu». qUi dioecesium et parochiarum patroni »unt et advocati. Nec temperare nobis possumus, quid, praedecessorum nostrorum vestigii» inhaerentes* et 4gcreta innovantes, statuamus, ut ab huiu» provinciae episcopi», in ecclesiarum suarum calendam», ^omina perpetuo adseribantur ac festa pie celebrentur. non solum divi Apollinari», primi ecclesiae Ravennae episcopi et martyris gh>rio»i. «ed «horum etiam undecim archiepiscoporum' quos traditio antiquissima fert per columbam electos, (feneratim vero loquendo, quidquid inordinatum aut minus honestum humana infirmitas cultui sanctorum admiscuerit. satagendum ab episcopi» ut prorsus tollatur.

5. Satagendum pariter ab ipsi»., ut quamprimum tollantur abusu», qui in «aerarum reliquiaaum veneratione aut visitatione forsan irrepserint', ne piorum animae falsa religioni» specie decipiantur. Eam autem venerappnem cineribus, ossibus ceteris-q^a aanc.torum^jpéÎiquii· exhiberi ab omnibus curent, quam Tridentini patre» et' decessore» no»tri pro sapientia sua decreverunt*.

6. Nemo fidelibus publice venerandas eas reliquias offerat, qua» ordinarium vel eius decessores recognovisse gc rite probasse non constiterit·. Honestissimis 4t tuti» lori», decorisque vasculi» »eu thecis in eccltUia *· vel sacrario ipsae asserventur; nec. nisi stati» diebus et iis sane, qua decet solemnitate, per sacerdotum manu·il exponantur. t-

7. Vt imagine» Christi, beatae Virginia et aliorum sanctorum sine ullius errori» aut superstitionis admixtione honorentur ab omnibus, explicent diligenter parochi, non ideo eas colendas, *„fuod credatur irtetee altquu* ia *ite dimttiai* pd rtrhaa, *propter*

1 Matth. XYIII. 10. › Hebr. 1, 14. r

* S. Bern. in p· ÇNu *Itabdat.* (opp. ed. Migac, II, 9991'). i

* Coae. Trid..i mm. XXV, de invocat, nt «apra. \

* S. Car. Borl . cone. prov. 111, de festora» dtemn ealt», je. 1. Man«i. XXXIV? 1401)}.

* Cone. prvr. Bav. de Rover», da sanctoran rrbq./eap. HI. [Mansi. XXXV. MSB).

* Se·· XXV, Im cit.. Cope. prov. Rav. d» Raver·, 1M.

* Coae. Trid., ibid.

'- C»»· prov. Rav. de Ravars. tit. d» roUqaii», cap. *Ï.* - Car. Bon., rone. prov. I. (part. I. a -, Manti. XXXV W*A. st XXXIV, 1IA|.

" Co m. prov. Rav. BMarompagni, bee tit., cap. 11. |M»a< XXXVI **}.

1 l'oac. Trid., ···», XXII, deer. de obrorvaad. »t vilaad. in cefebr. BiMM.

• Cœc. Roœ . tit. XV. eap. VI, (Msati. XXXIV, 1976 C].

• Coae. Nieaot. II, (Hard. IV, 4M A, BJ.

• XXV, ds iavoc., venar, at rsiiq. aMetara* at «aer. taag.

ÿiuw *tini eoltndS^tti φ>^ ab tit tit alifttU ptitn-*
</■», ro/ quod fiducia i» *imagimbue tii figenda ; . . .*
'ted quoniam honoe, qui sis *exhibetur, refertur ad*
*prototypa, quae illae repraooentant.***| Ut autem ^arundem sacrarum imaginum usum et venerationem fidelis populus aeriori stimulo impellatur, iidem parochi, doctrinae^atrum Tridentinoromi et catechiatqi Romany1 inhaerentes, declarafit fructum, qui ex illis sivepictis sive sculptis. siw alio quocumque opere expressif percipitur; quochodo nempe per huiusmodi repraesentationes et signa ad colendum diligendumque Deum nos ipsos ad vitam ^moreafyue sanctorum conformandos vehementius inflammamur. 1

8. Jemo in ecclesiis, etiam quomodolibet exemptis, ullam ipsolitamopraei^iimat ponere imaginem. niai ante ab episcopo approbata fuerit4, et rite ab eo. ad quem spectat. benêdicta*> Ut autem probari possint, nihil indecens, indecorum profanymque. multo minus lamium*, prae se ferant, sed potius tales sint et babitu et vultu et toto corporis statu, ut in illis inspiciendis pietas excitetur ('avendum etiam, ne quidquam in eis «appareat, quod prototype et exemplari suo ex approbata ecclesiae consuetudine non conveniat*. Sanctissimae Trinitatis personae et angeli sub /is tantum formis exprimantur, sub quibus constat ex scripturis sacris apparuisse*.

H Ne patiantur episcopi, sanctae crucis sanctorumve imagines humi efformari. ubi pedibus conculcari possunt, aut aliis fingi vel poni locis sordidis vel quomodocumque indecoris. 8* quae huiusmodi usquam in hac provincia reperiantur, delendae sunt omnino vel amovendae14. Inhibeant iietn omnino, quominus circulatores aliique homines circumforanei per plateae et vicos proponant populo spectandas beatae virginis Mariae fel sanctorum imagines lucri causa.

10. Episcopi et parochi hortentur in Domino frequenter, uti maximoperc etiam atque etiam hortamur et nos, populum ac praesertim patres familias, ut pro christiana illa dilectione, qua filios suos ceterosque domesticos complecti debent et studiose curare, ut integri semper coram Deo et immaculati permaneant, imagines omnes obscoeoas et turpes e domibus sui* auferant, i^earumque locum Christi lesu eiusque skнctisaimae matris et sanctorum imagines sufficiant11. Quod ni praestiterint, sciant se quoque supreme iudici districtam culparum omnium rationem reddituros, in quas propter illiusmodi offendicula labi illos contingat.

Caput VI.

De funcribue et sepulturis.

Vetus est, sanctum et salubre catholicae eoclpsiae institutum, ut mortuorum funus et exequiae piis precibus et officiis celebrentur, tum ad publie·testandam fidem, qua credimus illorum corpora A *t,reomirectura et iu aeternitate manoura1*1.* tum ad eorundem animas. ai forte purgatorio igni addietae sint, recreandas et expiandis. Qua de re synodus' provincialis mandat:

1. In persolvendis exequiarum officiis inhuma··»' disque vita functis, servent isummo studio pafoohi ritps et caerimonias, quae a rituali Romano prapf scribuntur, caveantque pè quid vanae superstitionis piae ac religiosae ectioni~t?rèpat.

Z^Qnnsueriido antiqui* sepeliendi mortuos in coemeteriis nle benedictis curent episcopi ut. ubi adhuc viget, reiineattir. et.'ubi intermissa est. restituatdr*. At curent simul, ut.rqfio^par est. in honore edflem coemeteria habeantur ab omnibus, semperque prop/erea firmis munimentis cineta serventur. eorum impensis ad quos noverint pertinere.

3. Parochi aliique ecclesiarum administri, occasione funerum, ne quijquam petant aut exigant. B quod illis sordidae avaritiae aut simoniace cupiditatis labem aspergat4, sed iis contenti sint eleemosynis et emolumentis, quse in dioeceaana synodo vel aliter ab episcopo fuerint decreta. Si quid ultra flagitare non erubuerint, serere ab eodem episcopo puniantur. Pauperum (ero. qui funeris sumptui ferendo non sunt, vel suis vel ecclesiae expensis peragant exequiaa. ac ita se gerant in hoc pietatis officio, ut nulla vel levi avaritiae^aspicione notari possint *.

IV. In exequiis solemnibus. quas pro defunctis divitibus celebrari contingat, eliminetur omnis vana pompa et apparatus, qui temgli Dei sanctitati et majestati cognoscatur non congruere; potissimum kUter^inscriptiones. figurae, emblemata et symbola, quuc aliquid indecorum innuant vel christiano homini non conveniens.

fi. quemquam in /anere laudare liceat, niai et eum. ç mc*n *laudare relit, epincoput dignwn ceueuerit et laudattorem ecriptam antea probar^rit> Liceat tamen concionem habere, qua* tota referatur ad humanam miseriam fidelium oculis proponendam, omneeque ad vigilandum coh^rtandoe, ne, cum venerit Deminue hora qua* noh *putannt, inveniat eos dormientet.*** *

VI. Quoad sepulturam ecclesiasticam in nonnullis casibus denegandam, serventur ad amussim declarata ct praescripta in rituali Romano: semper time··, quoad fieri poterit, consulto ordinario.

7. Curgnt episcopi, ut missae, orationes aliaque pieta'tis opera, quae pro fidelibus defunctis ex testatorum voluntate vel alia, ratione persolvi debent, non perfunctorie, sed diligenter a sacerdotibus peragantur. Parochi vero non omittant hortari populum, ut frequenter in precibus suis defunctorum meminerit et pro animabus ipsorum djvinam im- D ploret misericordiam.

Caput VII.

De ieiunio et quadragesima.

Vix ullum orthodoxae disciplinae caput magis laudandum, quodque propterea laudarint magis Hieronymus Ambrosius Rasilius * cetcrique sancti patres, quam ie; nium, per quod et lex peccati

* Coae. Trid., ssss. ciL, iHd.
1 ('one. Trid.. essa. XXV ciL, ibid.
a Part. HI. de I praecepto deeal., I M.
* <\mc. Trid., ibid.
* Postite, surit. Beta., de beaedkttoae iwachtus; Ooao. prov. Rav. Baoaoompagai. beo. tit., cap. VI. (Maasi, XXXVI *·).
* ('one. Trid.. ibid.
' ('ose. pro». Rav. de Revere, hos. tit. cap. I ; i. Car. Borr. cone. prov. I. [pcrV L c.7, M*nri, XXXV.MfiD, et XXXIV. 11 B).
* Coae, cil de Bavere, ibid.
* Beaed. XIV, oonilit. AOiritadm· nratraa, 1 oct. 174&.
·· CoaoT prov. Rav. Baoaoosspegai, boo tit, eap. II, & Car. Borr., eoae. prov. HI. tit *Queu-^ad* rariws artetis jwrtsaeat, («. ft, Mansi, XXXVIu», et XXXIV, 147D).
" Coae. prov. Rav, Buimwp^I, hos tK, eap» VU, [Mm â XXXVI^J.

' S. Ang·· *de cure pre mevtuie, cep.* XVIII, jopp., eA Benwl, VI, MÙ FJ.
' Can. *JfuUue* 1β. eaaa. XIII, q. R
* Rit. Boa., 4e exeqefia.
* Coae. prov. Rav. Buouooapagei, hoc Ut, cap. VI, (Masri, XXXVIWJ.
» Ibid, cap. νœ
* fi. Car. Borv^eoae. prov. I, [part. U.e.nO, Maari, XXXD', WE).
1 Epist. IfiO [a 10-1J, ad Demetriadem, ed. VaBars., [opp^ cd. Migae, I, 1115 ·)
* Is Ub. *de* MKs *et ieùmio,* cap. II [αpp., ed. Migae. I. •F7 etc.).
* Hem K *de* Mums» (spp., ed. Mlgaa, III, 1« oto.},

·eeyiens is membri· nostri· coercetor, et men· adA caelestia erigitur, et placatur ira Dei, et virtà· et- \preemie ab ipso Deo impertiuntur nobi·. Verumtamen, proh dolor! eo excrevit hisoe temporibus hominum incredulitas et intemperantia, ut institutionie tapr^Walutiferae vix nomen et specfes maneat, rea i^sa apud plerosqpe incatteum quaeratur. Huic etiam Inc^mabili corruptelae opportuna remedia a nobis pro viribus adhibenda sunt; ideoque

1. Monemus animarum rectore· ac verbi-Dei prdecones, ut pre loco ^.pudr^ntium qualitate acerrime invehantur in teterrimam eorum doctrinam, qui. originalem noxam eiusque effectué intitiantesf carn>· libertatem et innocentianyaeu.* uti nunc d|cunt, *rehabilitationrm* praedicarp non erubescunt; ob idque nedum ieiunium. sed omnia universe poenitentiae qt mortificationi· opera, omnemque pugnam spiritus adversus carnem et eiu· concu-. piscentiam. utpote adversantia homini· indoli et naturae, non minue impie quam stulte condemnant.

2. Ostendant chnttiano populo iidem concio- na^p/es animarumque moderatores, quam, gravi impulsa rationum pondere ecclesia Christi, ut reliqua sua fidelibus omnibu· communia praecepta, in nidiori etiafii catéchisme exponi solita, ita et praeceptum ieiunii ipsis imposuit; quo nil aliud tandem praestitit sapientistdma mater, quam ut determinaret tempus et modum implendi id, quod commuai, ut ait angelicus **doctor***cadit tmb ρτασ??ρiαΛροὶηΛ logio nataro?***.

3. Monendi etiam frequenter fideles de letalis culpae reatu, quem ii incurrunt, qui ieiunia ab ?cclesia instituta non implent3; diligenterque item'edocendi de eiusdem eccleniastiei ieiunii natura et modo illiu· observandi, et canui· quae sb ipso legitim· excusant, vel non.

4. Curent pro viribus episcopi, ne quadragbsimali tempore in sua cuiusque civitate et dioecesi vendat qui· aut emat, absque legitima causa, carnes et alia esculenta vel poculenta, quorum usus ieiunantibus interdicitur.

5. Nos vero cohortamur omnos in Domino et obsecramus, ut indicta ieiunia summa animi alacritate «uscipere et religione sincera perficere velint. Impendant virtuti, quod subtrahunt voluptati. Studeant praecipue, ut, dum caro ab alimentis abstinet, mons pariter a culpa letaset/'

6. Sanctificandum in primi·, utpote omnium solemntssimum. ieiunium quadragesima!·. *„gaod olim* in *logo ot prophrtio primitno adambratam,* tpsias *domini nostri Iota Chrioti oxomplo otioli cowerahm, ab apootolio traditam,* a sacris *oomonibao abigat praoocriptum, ot ab teoMa ab ipoo om primordio r?tentam ot oboorootam est."4* Illud itaque comitentur uberiores eleemosynae, ferventiores.orationes, frequentior divini verbi auditio, ardentiusqua studium in aliis piis operibus christianisque omnibus virtutibus exercendis.

7. Curent sollfette episcopi, ut post quadragesimae dimidium in ningulis ecclesiis csthedralibns et, quantum fieri poterit, etiam collegiatis et parochialibus, octo saltem diebus, fidelis populus sacris catechesibus piiaque rerum divinarum meditationibus, captui omnium accommodatis, ad fructuosam sacramentorum poenitentiae et eucharistiae receptionem per idoneo· verbi Dei ministros disponatur; et hac ratione m/steria paasionis. mortis et resurrectionis leeu Christi sanctius celebrare et praecepto communioni· paschalif et annuae nttifesajoni· perfortius satisfèçere valest.

Caput VIII.

WeepÀma».

Quam detestabile aceta· admittant, qui in Dqpm et hiatam Virginem et sancto· cqntumelia· ingerent eorumque non horrent nomina blasphemare,' praeterquam*"quod ,tanti crimini·'natUrxa vel leviter con-\^ ^deranti patet per »e, declarant insuper apertissime terribiles offensi numinis iri blasphemo· animadversiones, quae in sacris litteris referuntur^ nec Hbn gpuyiasimae^poenae. quae tam per canonicas \sanctioneK quatÀ per ipsas civilium potestatum lege· in fauiusmodi nefario· homine· statutae fuere1, Quare, ad removendam ab hae provincia im/fetdtem adeo infandam,, quae in eius quoque finibus magis in die· grassatur, et sarciendum aliqua ratione divinee maiestatis beatorumque caelitum honorem indignissime violatum;

. 1. Zelantes ictam Itamini, haud cessent episcopi forti animo insurgere in blasphempC aos pro culpae qualitate meritis poenis afficiendo Sed cum afficere nequeant, ni deferantur; ideo a moderatoribus animarum exstimulandi fidelia. ad id pro Dei gloria praestandum, potissimumquo alliciendi expositione indulgentiarum/quas. iuxta statuta concilii Lateranensi· sub Leone X celebrati, tam sancta actione consequi poterunt*.

2. Meminerint officii sui omnes, qui blaaphemiis viam occluder· casque eliminare aliquo modo tenentur. Conciouatores aperiant nefarii sceleris malitiam, illudque pro Opportunitate vehementer insectentur; nec insectari simul omittant ludos vetitos, qui. praeter alia crimina, maxime blasphemies fovere solent4. Parochi invigilent attentissime, ne tam horrida pestis in grege sibi commisso serpere unquam incipiat. Confessarii corripiant gravibus verbis blasphemiarum reos eatnque illis gravem poenitentiam imponant, quae et vindicet culpam et ad culpae consuetudinem eradicandam effica^ter conducat·.

3. Parentes autem moneant non solum, sed etiam acriter obiurgent ac severe puniant filios blaaphemiis assuetos; domini vero, qui famulos, aliique. qui sibi subiectos idem peccantes et desperatae emendationis domi habent, aliis remediis incassum adhibitis, ipsos tandem domo eiiciant*. ne, quasi eorum scelerum participes, divinam offensionem incurrant. Tandem civile· ip«i magistratus et potestates quidquid virium et auctoritatis habent in compescendos blasphemantes impendant1.

4. I t vero facilins exeerabile btaiphetnise crimen tolli queat, Romanorum pontificum constitutionibus', et sancti Caroli Borromaei* nostrorumque praedecessorum decreti· 10 inhaerentes, hor^

' fi, fi, qa. 117. prt. X in ostp.

* Coae. prov. Rav. Beonooapagni. hoc tiu, eap IU. (Maari. XXXVI*·).

4 3. Osi.Borr., cone. prov.L(part.n,e.7>Manri,XXXIV>S4XJ.

4 taet XIV. wUft. Jfe* iwb^nwii, *00* matt 4741.

1 Coae. prov. Rav. BsoBcompagai. boe tit, cap. I, (Maari. xxxvi*·).

1 Cone. prov. Rav. du. ibid., H do Rover?. eod. ÜV, cap. I. (Maari. XXXV, W7 Bj, ac b. RayaaMi, ISII, rubr. XXVII. [Maari. XXV, 47» A).

1 Cost. prov. Rav. Buonooaipagui, boe. tiL, eap. IV, [Maari, XXXVI *·).

* Ibid., cap II.

* S.Car Borr..ooacprov I.(part.I.e. ll.Hfaasi, XXXIV. 1SB).

* Coae. prov. Rav. de Ravere, boe tiL, cap. IL [Mauri. 1. c.), ·. l'or. Bort., eoae. prov. I, (L e}.

' lose. Later, «ab Leone X ot conscit. *Soporam,* riaad. pmtif.. A maii IM4, | M, |Maari. XXXII, MI D). ooac. prov. Rav de Revere, boe tik. eap. HI. (Mansi. XXXV, S7»C|.

* Pia· IV. ooaatit. *Inianftwn,* 13 april. N$M ; Greger. XIII, ctmutiL *Almo, 9* iaL IMO; Beaed. XIV, UU. *Ad oeacrobiio blaoph^mw oeduo,* β sept 1743.

* Coae, prov IL tit L dreret S. |Mauri, XXXTV, 108 D).

'* Coae. prov. Rav. ds Revere, boe tit., cap. IV, sC Bsaae·· pagai. eap. L sod» Mt., [Mansi, XXXV, M9 D. st XXXVI*·).

tamur enixe episcopos, ot soeistolss leta, quarum confratres blasphemantium oorrep- tioni summa caritate intendant, in pu· quisque Civitate et dioecesi canonice institui eurent, deteri- bantque ei regulas/ qu<ql in ·exereeifdo tam pso tepere ab iisdem confrstribus servari oporteat, et 'indulgentia·,. quae a laudqtis pontificibus! con- v cessae (uere.

b.! Ad compensandas denique aptiori, quo fieri ' possit, modo iniurias Deo' a blasphemantibus illatas, hortamur episcopal, ut, si iam non statuerint, quam- primum statuant, vit ter per annum, recurrentibus' nempe diebds fesiia^uanctiuime/rum nominum 'lesu et pariae, alioque die ad eorum arbitrium, in eccle- siis cathedralibus, collegiatis et parochialibus, post appositam concionem, clerus et populus simul coram venerabili eucharistiae sacramento super altare rile exposito, 'sOlemniter Deo ot Iesu Christo et beatae Virgini et ceteris sanctis statos rependant laudum^ honoresJgtliaquO praestent et sincerae poenitentiae et religionis officia, qiiae magis proposito con- gruere videbuntur.

PABS QÜABTA.

Ds *dieciplina.*

Caput I.

De epiecepie.

Cum de episcoporum auctoritate aptiori loco alibi! egerimus, restat, ut hic de eorum qualitati! bus et officiis pauca evolvamus et decernamus.

1. Magna sane ipsorum dignitas, „cum in hoc saeculo nil sublimius episcopis valeat reperiri;·* at non minor necesse est existât Virtus eorum et sanctitas. Quamobrem lucernae in domo Dei ar- dentes simul et lucentes „ita seipsos componant, ut ceteris sint exemplo*!! .eamque degant vitam, C quae viva lex quaedam ait, ad quam aliorum mores sint conformandi**. Hinc, iuxta monitum divi Caroli Borromaei* „perfectam illam episcopi ima- ginem, digito Dei ab apostolo descriptam, assidue sibi proponant. *Oportet epiteop** irrepreheeuMte* etu, eobri**,* prudentem, ornatiA, pudicum, Aospi- *taleui, docture*,* non tsnofentum, non percussorem, sed mbdeetam„ non *iitiyioo**, non rapid**, eed* «hae domus liene proeporitum!! Quam imaginem ut in se perfecte exprimant, eia omnia religiose impleant, quae a Tridentino concilio de residentia* et ab eodem et antiquis canonibus et deeesdirum nostrorum decretis* de vita et honestate epis- coporum praescripta fuere.

2. Magnificentiae et splendoris studiosi in iis, quae ad publicum Dqi cultum et ornamentum tem- plorum pertinent *·, quoad privatas res suosque sumptas cogitent serio ae saepe meditantur, Tri- dentinam synodum 11 „««mnjrio putvtan in oencsMe CartAaginram ", non solum lutaro, ut «psooopi mo- desta *mpelloctili* «t nwnM.ec /rugali svetu rontsnri «ini, verner «tiam in rriifwo vitas *peaeri aptota* •«m deme caveant, ns *f*U appareat,* pnod a sancte *lututii A hee ieutitato ait alica**, f**if*e non Aapliciiate*, Dn ae)** ac emiiat**'côatnapt**· prae*ferat'.* Familiares j praesertim tot solummodo habeant et numero et aetgte et qualitaite, quot pro cuiusque I episcopi dignitate videbuntur congruere 1; unique et ipei religione et pietate conspicui; et exemplis vitae et moram ceteris praeluceant!

3. Moindres nominis sui, inspectores nempe et ·peculatores te--esse positos, super' ddpium Israel, vigilent attentissime episcopii ne quid in sua cuius- que dioecesi peccetur seu .in'fidem sewin obedien- " tiam ecclesiae et Petri cathedrae debitam; nqc^ populi mores depraventur: ne clerici muneribus suis quoquo modo desint.. Vigilent in omnibusquh laborent, ut, ea, qua par est, diligentis et pietate, divina celebrentur officia, sacramenta administrentur auscipianturque, et ut, uno verbo, religio vera flores- cat ac divini cultus dignitas B^%is magisque augea- tur. Vigilent etiam 'omnemque operam ponant, ut clericorum «eminari·, monasteria moiialium, lai- coram eonfraternitate·, nosocomia, orphanotrophia, monte· pietati· ac reliqua pia instituta recte per omnia gubernentur, eorumque bona et reditu·, «icuti reditus et bona ecclesiarum quarumcumque ad- ministrentur serventurque fideliter. Archivi· quoque, praesertim episcopalia, capitularia et parochialia, studeant recte eurari*.

4. Magni proinde momenti dioecesis visitatio a concilio Tridentino praescripta*, qua propius eiu· status appareat, et quid hic vel illic evellendum et destruendum sit, quid aedificandum et plantandum distinctius certiusque dignosci possit. Visitent igitur quotannis, magna saltem ex parte, et quidem per sɛ vel, si legitime impediti fuerint, per idoneos visitatore·*. In hoc munere autem implendo ca- veant ne sumptibus inutilibus quethquam gravent*. Propterea quam celerrime, debita tamen cum dili- gentis, visitationem absolvere studeant, modesto comitati»1 et frugali victu semper contenti. Nume- rosiora fercula, exquisitiores epulas, etiam ultro delata·, «ibi apponi prohibeant*.

5. Curent omnino antistites sacri, ut, quae visi- tationis tempora, vel alia occasione quacumque praecipienda cenouerint, exaete observentur, ac rata fixaque permaneant; nihil enim magia auctoritati detrahit psritque contemptum, quam ei frequenter et impunito negligantar quae statuta et decreta fuere. Maxima quidem episcopis utendum prudentis et iudicii maturitate, Ut in reliquis, quae dioecesis rectam administrationem respiciunt. Ita potissimum in praecipiendo; oapiant in hoc praesertim negotio a pii· et docti· consilium At non minori utendum ab eis vigilantia et firmitate in exigenda praecepti execution·.

β. Habeant etiam episcopi prae oculi· graves hasce Tridentinoram patrum admonitione·*; „ita praeesao sibi subditis oportere ut non [in] eis do- minentur, sed illos tamquam fratres et filio· diligant; elaborentque, ut hortando et monendo ab illiciti· detorreant, ne, ubi deliquerint, debitis eos poenis coercere coguntur. Quo· tamen, si quid per huma- nam fragilitatem peooaro oontigorit, illa apostoli

' Pmsdpm is litteris du Ad susevuMt.
* Part. I, cap. S. *(**ra* esi. IS· B).
* Coee. prov Rav., haMt. - ·. RsynaMe as. 1(14 rute. VI, (Maasi, XXV, IND).
* Coee. prov'. Rav. ds Raven, ds «pdsospi SifUit «t qnalit, cap. IV. [Maasi, XXXV, 000 B).
* Cose. prov. Bατ. Berossmpagai, bs« Uv. [Maasi. XXXVI*·).
' Coae. prov. I, (pari.II. ɪɪɪ «sari, XXXIV, (II)
y ' I Timoth. IП, 9 «t sew
* Basa. VI, al, ds rsfimn., «t «sas. XXПI, a 1, di *reter*.*
* Cans. prov. Rav. ds Ravas· m BaaostaspsgsA
·· & Oar. Ron., ssas. .prov. I. [part. H. a 11, Maori, XXXIV, BI)
11 fins. XXV, dr ratem, ·. 1.

' Usas. prov. Rav. *ia* Buvero, ds «pise, quatit., cap. V, (Masri. L <4
I MA st a Car. ter, osas. prov. IV, (pan. III. ·. 1, [Mansi. XXXIV, V7aC[.
' Osac.*prov. Rav. 4s Ravers, ds archivis, cap. I, (Maasi, XXXV, *m* AI
' fima XXIV, a A dr *refer*.*
* MA st esas prov. Rav. ds Rivor·, Ss vtritatim·, mp. I, [Maasi, XXXV, SM D)
* Osas. rit. ds Revsro, MA
' OsaaTriA, smastc.rit.;ssaaprov.Bav.dsltavss«,MA
* Osas peer. Ms* fin *Mα% **A

■eat ab eia «Ovanda praeceptio1, utilloa arguant, obeeprent, inqrepent in omni bonitate et patientia. ... 'Sin autem, ob delicti gravitatem,'virga opus fuerit, tunccum mansuetudine rigor, curi>-miae*icordi· iudicium,'eum lenitate aeveritas adhibenda eet, ut ·ine Asperitate diaciplinv populis salutaria ad. necessaria converretur, et qui correpti hierint emendentur, aut, ai resipiscere noluerint, ceteri aalubri in eoa. animadversioni· exemplo · ritiifi deterreantur.*'

7. Cum, ex praescripto aacrorum canonum, evangelii praedicatio ait praecipuum,epiecoporum munun, hoc pié et, fideliter exèqui satagant*, potipsimum tempore visitationis Quod ai légitimé 'impediti nequeant ipsi per -so, apto· verbi Dei ministros, iuxta concilii Tridentiqi decretum *, assumere teneantur. Quin tt praedicationi ordinariae adiungant interdum aive in civitate aive in oppidi· et praecipui· paroeciis dioecesis *„extraordinaria subsidia spiritualium exercitiorum et sacrarum missionum,* qua·, ubi *operariis idoneis commissae fuerint, valde utiles, benedicente Domina, tw* contrat, *tum fovendae bonorum pietati, tum peccatoribus et longo etiam vitiorum habitu depravatis hominibus ad salutarem poenitentiam excitandis"1.*

β. Quod autem attinet ad apiritualia exercitia, *„cum compertum sit, ad ecclesiastici ordinis dignitatem et sanctimoniam retinendam* at *conservandam pium* huiuamodi militatam *vel maxime conducere,* episcopi, pro paatorali xelo, quo inflammari debent, *tam salutare opus urgere, omnesque in sortem Domini vocatos,* praesertim parocho· et confeeaarioa ', *monere et hortari ne intermittant, ut saepe in opportunum aliquem locum iisdem peragendis exercitiis secedant; quo exterioribus euris sepositis et vehementiori studio aetenfprum veritatum divinarumque rerum meditationi vacantes, et contractas de mundano pulvere sordes detergere et ecclesiasticum spiritum renovare possint, atque exspoliantes veterem hominem cum actibus suis, novum induant, qui creatus est in iustitia et sanctitate veritatis."* *

9. Quanta diligentia adhibenda sit in electione eorum, quibus cura et regimen animarum committitur, probe intelliget quisquis considérant: *„parochis tf/icii* sui *ignaris eet negligentibus* cantiMuo *populorum mores prolabi, et Christianam /laxari disciplinam et religionis cultum exsolvi atque convelli, ae viti aomnia et corruptelas in ecclesiam/aciis invehi."*1 Quapropter, ubi vacanti parochiali ecclesiae provi, dendum erit, praemisso, eo modo quem lex praescribit *, concursu, *„ex iis, qui aetate, moribus, doctrina, prudentia et aliis rebus ad eam gubernandam opportunistl/* idonei fuerint, eum eligat episcopus, quem, omnibus attentissime coram Deo perpensis, non modo dignum, sed etiam ceteris magia idoneum indicaverit '·. Memineritque idem episcopus, posse ·e ex officio, tam in visitatione quam extra, revocare ad examen parochos, etiam regulares, · praedecessoribus, immo etiam a se, ip*o ad curam animarum iam approbate*, ai. vehemens adsit imperitine eorum auspicio, eompei^aque per exdtneb ilInd eorundem parr^honlm 'inacitia, poeee item eia coadiutorea aut vieario· pro tqmpore dfputare,' aaaignata fructuum parochiae parte pro congrua horum

10. Urgeant etiam qpisoopi viribua' omnibua rectam chiqatian··. inventuti· institutionem, ei qu* tum ecclesiae tum iptiu· civili·, aocietstia bonum maxima ex parte pendet. Itaque admoneant saepe gravibus verbi* et admonendo· curent parente· ^e ■tricta, qua iure naturali et divino devinciuntur, lege instruendi ei educandi filio· iuxta Catholicam normam, eoaque oommjtterrdl illi· tantum mhgUbri·. qui vitae honeatate et sincero religioni· amore commendentur. ' Nec' solum panmtea admoneant, oed et invigilent scholia, sive publici· eiyc privati·, et, collegii· et aedibüs q'uibuaçumque alenda* inatituendneque utriuaqu· sexusiqrentuti addicti·, ut certiore· fiant, an et quomodo ,ad pietatem et ad more· chriatiano nomine vere digno· ibi pueri puellaeve informentur.

11. Hoc est. etiam inter episcoporum offici*, ut omines homine·, infimo· licet, ad se recurrente· et excipiant et audiantet alloquantur facilba et benigni, quin tamen a gravitate recedant. Omnibus satisfacere, omnibua vel re vel conailio vef conaolalione *studeant* prodesse, quaeque recte poaaunt, stating expediant *. Et quoniam commune· omnium parente· existimantur, hinc pauperes, civitatis praeaertim et dioecesi·) paterna reapiciant caritate, protegant in necessitatibus egeatatique eorum prompte succurrant *. Quod ut uberius facere poaaint, non aolum parsimoniam, *„quae tantopere nep Deo commendat,"* omnino aectentur aed et episcopalia mensa· praedia tum urbana tum rustica bene administrari curent *

12. Potissimum autem praesto _*int pauperibus presbyteria, maxime morbo vel senio gravatis, provldendo. meliori quo poterunt modo, ne ijsaia necessaria unquam desint ad vitae auatqntationem. Quin immo, xelo caritatis accensi, epiacop.i, si quem ecclesiasticum hominem, etiam minoris ordinis, intra alicuius parochiali· viciniae fines aegrotantem audierint, vel ipsi, vel alius eorum nomine, invisant palbrni··que consiliis et officii· consolentur. Quod quidem multo accuratius ardentiorique dilectione exequenttir erga eos, quos habent vel basilicae suae cathedral··miniatroa vel in animarum salute procuranda adiutorea *.

13. Coactionem dioecesanae synodi a «acris calonibus ac praeaertim a Tridentino concilio1 epiaoopi· omnibua praeacriptam iure merito decessores nostri Ravennatis provinciae episcopis praescribendam et ipsi putarent *. Maxima enim harum synodorum utilitas tum ad clerico· in officio auo continendo· tum ad deformato· populi mores reformandos. Quare frequentiua, quam fieri poterit, celebrent singuli· epiaoopi, vocando ad eas, qui de iure vel consuetudine vocandi sunt; et, aervatia item de iure praescriptis, en omnia per opportuna decreta statuendo vel ad minus per monita insinuando, quae ad bonum gregis sibi concrediti melius conducere videbuntur. Quod ai, ob novae

---

1 II Timoth. IV, 3.

* Cone. prov. Rav. 4c Ravers, de praedicat verbi Pe£, cap. I, [Masai. XXXV, MO A].

• Se··. V, o. 1. *Os reform.*

• Pim IX, «scyel AIw Cm, S dee. IMS. I *ftmdem non ^fiened.* XIV, ds apn. *dioeees.*, Uk XIII. cap. », a tl, at *Md.* IX. a 14

* Baaed. XIV, roartit *Ubi primum,* t dec. 1740, | 8, et *MU.* CIV, a It

* Pins IX, «napel. *Qui pturibus,* * sov. IIMβ, t *Cum autem, vmanbiis· pmtrm.*

' Ibid., f 1'rruat, evun mhsL

* Cane. Tvü, essa XXIV, a 13, da *refvrm.;* eoae. prov. Rav. Buaneompagni. da axaniaa pramevendot. ad parochial, «tas. rap. V, (Manat XXXV1<*J.

* Cta. TH4, MC. lao. rit.

** Ceae. peav. Bav. da Revera, de esaudae pmUMveodar. ad ptmhteLoMtoa, mp.IV, [Manii. XXXV, SUC).

* 8. Car. Borr., eoaa prov. IV, (part. III, e. 1. Manei. XXXIV, 97* K).

* Coe·, prov. Bav. *ta* Ravara. ds epiaospi qaalit., <*·. VII. (Maaai, XXXV, «M A|.

* IMd., cap. V. [Ma», XXXV, eOOC],

* Coae. prov. BeonMmpa<ni.d· epimpk [Maa<XXXVta·).

* K Car. Bon, oono. prov. VI, (a. 91, Mansi. XXXIV. »1· MJ.

' Sta. XXIV, ·. B, db *reform.*

* Cone. prov. Bav. de Baren, de viaMaMana, aap. VH. (■sa·!, XXXV, 8MA).

temper insurgentes diffieejpt^· nu|Htoode cogere> posiint,' auppleent saltam per anauas. viearioram foraneorum congregation··, in quibus, dioqoeainm ■uarum admijjstrstioiiV et regimtee pervestigato et expenao, ea, agantur, et atatuantnr, qUaa agenda in synodo at statuenda forent.

14t .Quoniam'vero ppiteopi pervigilare debent„ aaaidne, quasi-ratianeifi pro subditorum snimabns ^reddituri, jm tqt aliispt-tanris onenboa pro ipsorum bdno gravantur, bine, iidemdubditi nniram erga illo* braetermiltanr obaequii *gen*,'* qfiod ad eorUni dignitatem tuendanvpertinext. * Ament "eoq betet parents et in omnibus rever»intar; obviants debit* slant observantia-picque animo eorum excipiant benedictionem. Admonitionibus atque praeceltia eorum libenter obtemperent et acquiescant; nunquam illi· detrahant," et obloquantur, habenis prae obdft, quae de ipaia in^poatolorum perdons ait Christus lesus: „Qu> *q* *ûàu,* m* *audit;* pu eos B *epernü.me epentit, qui* «tfan-ate apanrit, *epeneit* eum gwr mirit m«.“1

Caput II.

De metropolitan'

Licet episcopi ratione ordinia .aint intar ae omnino pares, tamen vel a primis saeculis, ut ecclesiasticae hierarchise status rectius constitueretur, ot facilius disciptihi vel integra servaretur vel restituereturtur collapsa, unicuique provinciae praeppeitus fuit epiacOpua, qui métropolite vel archiepisoopus nuncupatur.

I. Porro metropolitan haec aunt praecipua iura et privilegia. Integrum st illi tertio quoque anno epiacopqa. proviitclae^auae convocare ad provinciale concilium,- cui ipse presided·, cuiuaque decretorum exacutioni invigilat. Tua dicit inter eos, qui a satentia proprii ordinarii ad eum appellant*.. Visitat C suffraganeorum dioeceses, cognite tamen et probate causa a provinojpii concilio, ac modo propriam dioeoesim plene visiterit '. Constituit vicarios capitulars, ai capitula cathedrarium infra octo dis ab episcopi obitu eoa eligere neglexerint*. Praeterea, intra provinciae suae fins crueem antes libere portare potest7, tenquam insigne jurisdictionis, bm non benedicere, atque utif pallio statis diebus, quotis in pontificalibus celebrabit*. Quae omnia privilegia et iura dum patrs provincialia concilii libente· agnoscunt, r metropolitae nuo reverentiam exhibent, eiusque voluntati se obsecuturos iuxta apoetolies sanctions A profitentur.

2. Ut debita nnicuiqne in sno ordia· iurisdictionia auetontetiaque praerogativa retiastur, ut discordiarum et oontstioaom aemina auffnoentar, ac mutuo caritatis vinculo, sectentur, tribunalia onrabit metropolis*, ut ia appeUatioaibs a raffM- D ganeorum iudieiia, sive eivUibs sive criminalibus, ea «emper agendi ratio et disciplis prae oculis habeatur penitusquo servetur a vicarie eae generali, qnam maturo saluborrirnoque eouailio sacri caaoas ot apoatolicao oonstitutioas deereverut, m viget polletque in prasentia.

3. Ut Tero arahtepiscopM S eoepieeopi religionem toeH et amplificare in wi· diesesibu efficeetes , poeaint, peroptat provincialis synodus eaixeqae Dominera rogat, ut temper inter ipsovigeat parf«ete| earitetis düqptioï vigebitque arotjor indtea, ai· colatur per frequens commercium mutnamqua conailtornm, in nraviorib■ aaltem negotiis, odinrtiteieetwnem." - ' ; . I f-

·■- "_ CAutTÙ.

lvnyuiwr..

Sapienter admodhm in ecclesia Dei canonicorum ordins sen-capitula institute fuer^, per quae et splendor divini eultua ,et ecplekia^ ipaina dignitas maxima- augettfr.

.1- Cum praecipuae canonicorujn partea ,aint divina officia -pnblice, et quidpaac pçr s ipaqa, persolvere, huinsmodi angplicun» munus angelica^. mente et voluntate' implere studedht. Intervint choro singhli constitutis horia, ibique iuxta ritum auvrioS *Dei* «ww» «wrnilrr, *dietinete deeeteque"** laudare socia exultktioné certent. 8i cathedralibmi' ecclesiis addicti aint, singulas boras canonicas, nulla unquam 'qualibet ex cauaa praetermissa, recitent vel oabant quotidie. Si veto ecclesiis collegiatis mancipentur, legitimas quoad hoc conaustudins Sc peculiaria statuta servare pernpttimua.

2. Divinorum officiorum nomine missam quoque strventualem comprehendi compertum eat *. In quibus igitur ecclsiis divina officia peragi debent, decantetur alternarim tam a canonicis quam a manaionarila, pro cuiusque ecclsiae statuti*, ipsam pro benefactoribus in genere smper applicando. Celebranti autem canenti assistant in choro, graviter ac pie odtndK qui earundem ecclesiarum stipendiis militant, multumque orent pro populo et catholica societate universa.

3. Quoniam vero officiis hia publicis nemo cooperari potest absque residentia, 'hinc invigilent attente episcopi, ne ultra tempus a concilio Tridentino* stetutiaque dioecesanis definitum, vacationes sive - canonici· aive a manrionariis protrahantur; efficiantque prorsus, ut ab utrisque ite per vices disponantur absentiae, ut nunquam debite frequentia chorus fraudetur. Tempore Quadragesimae et Adventus, nes non in amplissimis anni feativitaribus, nemini «x iisdem canonicis et mansioanriia liceat vacationibus uti*.

4. Videant item episcopi, ne qui ex illis a choro absentes tamquam praesentes habeantur unquam, nisi, iuxte canonicas sanction··, adsit vere legitimp causa. Abusas quoad hoc, qni forte alicubi irrepserint, adhibito omni iuria remedio, prorsus tollantur,

.5. Episcopo celebranti aut alia pontificalia exercenti assistant at inserviant ·oclesiarum csthedralinm canonici* idqu· non in eathadrali tantum, Md etiam in niii· civitati· eoeleeii·1. Immo eum ad ·edeaiam divinorum edaaa deducere et domnm rednoere te habita, looo, tempora mas dignitati coagraaate*, teneantar; inivi· tamen cuiusque capitali inribas, «xemptteniba st. privilegii*.

fi. Proprie episcopo vita functe, oins mortem ceteris provincia· capitalis cathedralibus quantocias

1 1'oee.prvv. Kav.SeBavsr·, deapimefi gsitat Mdigait, «sp. II, iMsai. XXXV, MOX).
• Ls X, IA
▮ Ce·* TriA, ··■* XXIV, * A *de r*np*
‘ IbM., us* XIII, * X *de reftr».;* BcnsA XIV, scariit. *Ad eddtaMi,* - (tel) sprfl. Itei.
* Csa* TriA, asm. XXIV, * A da r*ra* .
▮ IMA, *1A
' Oamaattea II. *de friM^Ue,* IV, VJ.
* PaatitBsm, psabl, dé p*M* .
* Oammlta· *defdd^d;* a AmMW*
▮ Cm* TriA, aas* XXIV, * IB, *de refer».;* eaa* prov. Bsv. Baanoempsgai, ds «gnitstibei et ssnanM·, cap m, IMsssi, XXXVI*»).
‘ OmsTriA, MA
▮ Co. *de* cis IA CM. te «t rnp *Qe» crtetm* 11, *de eeleir. edee.,* UH «l).
• 8m* XUV, * Ifi, *de tefrra**
• assr.Mogr.scas.seMLamtertte.temit.CVILIAs.te·
• Ce·* TriA, sam XXIV, * te *de referee.*
' Daar. sen. *eee^t.*ia Uataa,apad lombsrtte, AmN* CVII, s. te r
' Can* Rev, Bas, fis laun, fi» Mga·. st mo* «pUI, (Ma·* XXXV, fifilDt _

significent, ut, de more, prt^illiul anima «aeram a expiationi· causa, nec non exequia* capitulatiter> eelebrent.

7. Canonici e congregentur, item capitulariter, ·ingidia mensibus ac etiam saepius, si opus sit; non tamen diebus festis nec iis horia, quibus divina celebrentur officia, niai* farte gravia nécessita· urgeat. Maioris momenti pdgotia, si unico conventu expediri, uti par eqt, non possint, in aliud capitulum maturiori. iudicio decernenda remittantur. Diet· autem et decreta inOpitulari congregatione omne· ·ilentio contineant. Nec tamen, «i quid, episcopi auctoritate emendandum et corrigendum <juis agnoverit, dubitet ei'renuntiare. Qui episcopus interdum' canonicorum <*piiulo intere··· non praetermittat, '(g monitura· et acturus, quae pro pastorali officio et bono ecclesiae tegimine Axpedire censuerit!

_ 8. Quae ad capitulare· concentus et divina rbori officia universamque. Demum cuiusque capituli disciplinam spectant, si iam. uti oportet, singillatim disposita dt exacto deteriqinata non hsbjmntyr. determinentur disponanturqne, quamprimum fieri poterit, per apporta statuta ab iisdem capitulis conficienda, et a proprio ipsorum mQinario approbanda. Quae deinde statuta, ut facilius et memoria teneant et opere religiose perficiant canonici -omnes et dignitates, aliqua illorum pars in exedra perlegatur, quoties ibi capitulum agendum erit.

9. 8i onera et vincula obligationum, sunt etiath sua iura capitulis ac prhpsertim cathedralibus. Inter haec duo potissimum eminent, quae huius synodi patres libenter agnoscunt atque fatentur. Debent capitula cathedralia ad provinoiale concilium specialiter invitari', cui per deputatos suos assistunt^ ♦ocemque in eo habent consultivam *. Sede autem vacante, ad cathédrale capitulum omnia de iure transfertur episcopi iurisdictio; licet, ob faciliorem promptioremque negotiorum expeditionem, exercere ipsam debeant per idoneum vicarium capituleront, infra octo dios ab obitu eiusdem episcopi eligendum *.

(10. Cum haec tam praeclara habeant a legibus ecclesiarum cathedralium canonici ; cum ipsi in didecesans hiérarchie reliquos ordines officiis et honore superent, quippe qui cum epiacopo unum corpua censeantur efficere; cum eiusdem episcopi coadiutore·*, consiliarii* et suae ecclesiae senatus' nuncupentur: praefulgeant etiam oportet «eteria omnibus tum virtutum omnium tup> prudentiae et scientiae laude. Quare, clero et populo fidelium se ipsos praebeant exemplum non modo fidei integritate et vitae innocentia, sed etiam pietate non ficta, devota sanctuarii frequentatione, filiali erga episcopum obsequio * et accurata sacrorum canonum omniumque dioeceaanarum legum custodia. Hinc insuper litterarum sficrarumque disciplinarum studio vacent, assidue habente· prae oculis, Tridentinam synodum gravibus verbi· hortari, „ut dignitate· omne· et saltem dimidie pars eanonicatuum ia cathedralibus ecclesiis et collegiatis insignibus, conferantur tantum magistris vel doctoribus, aut etiam lioentiatis in theologia v«l iure canonico.!**

tJa ut IV

. ^ p«oe*i·. <

I Apos|olicum 'plane opUs'illud, "^d quod- exercendum,' liceViurisdiotione episcopi auctsntati.subiedta, assumuntur iam a multi· saecqlis parochi ; " quibus exefficio haec une incumbitor·, ut animae, qua·, per lot et tantog^abbjea 'doloresque. Dei fibua quaerere et salva· facere, ad salutem seterjiam ipsi·'ducentibus reapse perveniant. Ut muneri tam eximio, modo quy fieri possit perfectior», spondeant, multp *atu sparoim, ad illos plus tninusv^. spefUntia, in hac provinciali synodo ^pcreta et monita edidimus ; at nunc quae sunt putiora, quaeque propiuq ipsos attingqnt, ab ei» propterva attentius' légeni^ diligentiusque serranda, simul hic collecta subnectimus.

1. Cum, muneris sui vi ·, animarum sibiconcreB ditarum regimen exércere curamque gerere Abeant ipsi per se, meminerint in primis parochi, teneri et quidenr sub gravi culpa, in propria paroecia personaliter residere. Hinc, nullus ab ipsa absque,epis ' copi aut vicarii generalis licentia in scriptis obtinenda. ultra biduum abesse praesumat'. Huiusmodi vero licentia nunquam bimestre spatium nisi ex gravi causa excedat; nec concedatur tempore Adventus et Quadragesimae ac in festi· ecclesiae celebrioribus. Absente autem parocho, vicqrius idoneus ab ordinario probandus cum debita mercede substituatur. Qui contra hanc residsntiae legem deliquerit, sciat, ae poenis a Tridentina synodo * praescriptis puniendum.

2. Ne autem sit otiosa et inutilis eorum reabdentia, omnia implere satagant parochi, quae iuxta Tridentini concilii4 doctrinam, divino praecepto erga creditas sibi oves ipsis incumbunt. Horum primum esi. ut, quasi boni pastores, easdem oves agnoscant ; videlicet, ut omnes et singulo· in propria paroecia degente·, eorumqué conditionem, necessitate·, indolem, vitam moresque cognitos et exploratos habeant. Inquirant propteroa de hisce omnibua diligentissime, probatiores eiusdem paroeciae viros, praesertim patres familias ac etiam matres, prudenter interrogando. Hac sane via poterunt, uti debent, quod est infirmum consolidare, quod aegrotum sanaro, alligare quod confractum, quod abiectum reducere et quod perditum requirere et recuperare*. Ut vero facilius exactiusque cognitionem illam assequi possint, conficiant quotannis accuratissime statum animaram, quem vocant*, et in libris distinctis nomina tnm baptisatoram et confirmatorum, tum matrimonio iunctorum mortuorumque, praescriptis verborum formulis, de vice in vicem, sine mora describant. Qui libri a generali vicario in civitate et suburbiis, in dioecesi vero a vicario foraneo vel alio presbytero ab episcopo deputando recognoscentur ut de illi· episcopo eidem fideliter referant.

3. Invigilent vero potissimum omnique caritati·"* selo provideant, ne quid in populum sibi commissum irrepat, quod possit fidem, pietatem chrutianamque disciplinam Aabsfaetaro; ne odia et simultates animos discindant; ns obsooeni foveantur amor··;

I Ia hac Kssatsnta habsatar samia ia prov. eoae Bav. boaroapagai, As dignit. st maoairia

J · C. JCtsi simsŠts 10. As Ms qnas last s prosistis, iťII, 10).

• Basra esagr. ssasU., 1* april. IAM.

• Csaa TriA, asm. XXIV,‹ a IA A rvfsrm.

• Csat. TriA, asm XXIV, a 11, ds rqfana.

I · BsesA XIV, ‹fc spn. Arsass„ ttk XIII, sap. 1, s- A

• Cm TriA, L a

• 0«st peer. As Bavsm MMgntt «I roansiris, rop. IU, [JUmAXXXV, «W

I Bam XXTV, a 11, ih'rgbra.

Qapwu emssBAkemwo XXVn.

' BcasA XTV, roastiL *LTH* pris···, S Ase. 1740.

* Cose. Basa Ut. XVU, <*». A'fUaari, XXXIV, 1MB·].

* Base XXIII. «-1, As rafsrm·,' «ses. Rev. Bas. As Bavsro, As roriA laftrisraa. rop. I, [Maaai, XXXV, Al» BJ.

• Basa XXIII. a 1, ds rgWaa,- ssaa ftsv. Bas. As Bavais, As rsdA iaMsimn, tap. I. (Maari. L a).

I Bssab. XXXIV, A; a Osr. Bsvr^ «ana prov. A As AtUgsatia «pbiaft m stata mtanslansi paroiMas «sgsmmAn, [pari. II, a m, Msari, XXXIV, «SSJ.

• & Car. Bern· MA

ne peccandi lieetiti* in aliorum fcandahnn erumpat j. Habentesque prae oculi· prophetae ienteqtiam : *„Si non fneris lopttne at it autodiai inputs* - m see, *ipbe ùnpiai* iq. *Mgaitate eeia jaerielter,* eMpusMus. onto'i'rtM *de* manu tM« rvfuti-em,"i impleant omnino grav/dn, qua obstringuntur,.obbgahottemcorpgendi nop tantiim in manifesto . mortali peccato iam existorteà, sed eoe etiam, quoi in ^proximo «tiam ^eiusde'm ppricnlo venari notent ,it. ·Quod ai quis, inemendabilis, aliis exemplo pravo sit ruinas spirituali* occasio, rem totam episcopo significaro non omittant, qui. pro tapientia sua et caritate providero non deerit. Nec obliviscantur iidem parochi,; hanc corrigendi obligationem extendi etiam, immo qliam maxime, ad clericos ipsosque sacerdotes, quos, si mali sint, in ocelasia Det rrae ceteris nocere oom- * fertum est. Si quem igitur ex iia minus recte se gerere noverint, moneant primum in spiritu lenitatis; at, si monitiones non proficiant, eundem, ne alienis f peccatis communicent, episcopo denuntiare non praetermittant.

4. Est etiam eorum munus, quibus animarum enra commissa est. *„pro nil onbat eacrificim offerre."* * Quapropter, summi pontificis Nenedioti XIV decretis* et saèrae congregationis specialiter ad id deputatae declarationibus* inhaerentes, volumus âtque mandemus, ut parochi, etiam regulares, immo et oeconomi, ecclesiarum vacantium, et qui tamquam vicarii, sive perpetui sive ad tempus constituti, animarum curam exercent, singulis dominicis sliieque de praecepto festis diebus, etiaj· supremis, missam pro populo celebrent applicentque. Quod si quia. congruis reditibus destitutus, huic oneri satisfaciendo impar sit sine gravi incommodo, exponat rem ordinario suo, qui eius inopiae, iuxta modum ab eodem, pontifice propositum, consulere poterit. Effundant insuper quotidians· pro populo ad Deum C preces et orationes parochi *, ut veri deprehendantur ministri sacerdotis aeterni, qui et semetipaum quotidie offert boariam pro peccatis, et sbnjper vivit ad interpellandum pro nobia.

5. Tenentur quoque animarum rectores, diebua saltem dominicis et festis solemnibus *, gregem suas curae fideique concreditum verbo salutis alere;' - tenentur item iia ipsis diebus, frequentiusque etiam in Quadragesima, pueros et rudes christianae doctrinae elementis imbuere. Ut haec fructuose perfijciatrt, meditentur saepius quae suo loco ' de duplici illo munere ediximus. Valde autem trig commendandi parochi illi, qui, venia ab epiecoipo obtenta, arcessant interdum evangelieos operarios, qui ad formam sacrae missionis populum sibi ooaynisram ad veram .pietatem excolant Qui Id e contra, cum facile possint, vhaud praestent, et parvipendentes negligent tam efficax medium animas sanctificandi, D revocent in mentem sancti Alphonsi nostri sententiam·: „Parcritas fia arissacnam mm *eetrnt,* Mips' ctonsm *ingerit atannp* merum."

6. Cum et sacramentorum administrerions oves suas pascere parochis praecipiatisr·, bine promptos se semper et paratos exhiberai iUa potentibus; et, quin aliquem inurbanis et Mperis verbis deterreant repellantque (quod sane delendum ae etiam paniea- dum foret), omnee(patoroa caritate et comitate excipiant m "Utiam invitent., Diebus saltem deminims aliisque festi·, etiain noa vocati, in oonfeesionali ·eds per aliquod temponb spatium ultro permaneant. .Neo deeist identidem extraordinarios adsciscere sacramenti poenitentiae ministros, praesertim si estpelisnum vel alium sacerdotem non habeant ia confoMionibus excipiendis adiutorem. At peculiari caritatis sollicitudine pjeesto sint aegrotis, praesertim m vitae discrimen adductis; visitent eos frequeuter, etiam non aooersiti, instruant) consolentur et, quod magis intereat, sacramentis'communiant, 'eavepdo quam maxime, ne eorundem ^receptio eo usque differatur, cum vel morte praerepti, tanto bono penitus defraudari e vita discedant,'vel mortis doloribus afflictati et oppressi, ea minus fructuose percipiant. Ne obliviscantur taudem animarum pastores, eacrameitta, etiam cum vitae periculo, ubi extrema salutis necessitas intervenerit, esse parochianis dispensanda.

7. Nec ae pastorali cusa satis functos existiment parochi, nisi ..pasprrwm *aliarnmjne mieerabiliuat persanaram patenam curam gérait"* '. Itaque, non solum pro redituum facultate eleemosynam praebeant* petentibus, sed insuper *„inguirait etudioee de panperibue tuae paroeciae, praesertim puellis, aegrotis, lenio confectis"* * et ab stipe roganda pudore deterritis, et hisce pro viribus ultro subveniant. Et quoniam omnibus levandis necessitatibus parte ease nequibunt, hinc, agentes egenorum causam, enixe pro iis divitum subsidia implorent flagitentque. Omnibus demum omnia facti, omnes qua consilio. qua consolatione, qua opera iuvent nullaque in re desint, quae ad animae et .corporis miserias extenuandas auferendaaque quoquo modo pertinere videatnr.

8. Nec possumus hic. quin redarguamus et damnemus parochofum illorum desidiam et negligentism, qui, arduis quibusque in vicarium seu capellanum reieetis, inerti otio indulgent, et, cum per ae ipsos, uti iam diximus cum p'atribus Tlidentinis ', animarum, curam exercere debeant, *„alini laboris spectatore» tnagis quam ecdesige* sskm *rectores existait."* * Liceat iis sane capellanos habere, immo. ubi frequentia populi id requirat, habeant omnino ; at munera, quae sibi fideique actae concredita fuere, quantum euiupque vires ferre poterunt ipsimet obeant. Ni fecerint, per episcopos erunt cogendi*. . Ut vero eadem munera obire semper parochi valeant prohibeantur omnino onus et officium quodoumque, quo ab Ipsis aliqua ratione abducantur*, suscipere,

9. At -quoniam nihil animarum curatori prodesset vel nniveroos lucrari, si se ipsum perderet; hinc ante omnia, iuxta apoetoli monitum \ attendat sibi, atqie mdeeinenter 'profectui suo in vio Domini studeat. Cogitet quotidie, M onus qeidem gravissimum sustinere; nec tamea animo concidat confidens in Deo,' et ob oculos sibi proponens immarcescibilem ooronam laboriosis pasteribus in caelis promissam. Sit in oratione assideas. Nedum a malo, ab omni etiam specio mala abstineat .nemini dans ullam offensionem. Caveat ex aequo ab omni sive tenacitatis sive prodigalitatis nota. De nullo sinistre loquatur; cunctis bene velit Sectetur uno verbo

---

* Etete XXXIII, &
* Coae. Trit, sees XXIII. e. 1, *de rtferm.*
* Constit Oms ssmpsr *oblatae,* 1· aap. 1744.
* M mart. 1»1, 10 sept I»te >· Ball s« S7 sag. IMS, 14 in. IMI.
* Cens. Bra., rit I, sap. 4, (Mansi, XXXIV, HMD)
* Csqa Tite, sssa V, a X, *de reflem.*
' Put I. sap.· st 7, [sepse sst 000-71·
* Jfans split, tiest VU, a. 01.
* Oeae. Tite, m XXXII, a. I, * i^brm.

1 Cena Tite, sssa XXIII, e. 1, *de, reform.*
* A Car. Borr., *Ma eeeleeiee Mediat.,* part L
1 L. e.
* Co m. p«v. Bav. 4s Bevws, 4s rssid. interior., cap. UL [Masri, XXXV. 41»D). 7
* IhU.
* Cosa pssv. Bav. Bassnsamagnt to sfltafo parsstem·, M» X, [Mansi, XXXVIM·).
' I-rissste.lv, M.

Virtutes omne*,' quas apdstohu tantopere commea- a'omnes Aiique clerici, praesertim si sacria ordinibus dat **Timotheo, nempe,** '*pietatem, fdem, caritatem, patientiam, tpaneuotufinem.*'"I .

10. Jn tota vero agendi ratione maximam pry dentiajU prae se 'ferat, considerans attente, n*n .omnia quae licent et bona sunt, semper, çxpedirk Hinc nec qsu* receptos mutare, nec ipsos abususl si inveterati sint, corrigere aggrediar, nisi ad-l modum caute ét, consulto etiam antea-episcopo?

11. Caveant'etiam parochi ab inordinato parem tum et cegnatohim amore, unde *„multorum malorum* m eedrria Mmïnqyrum *exetat"*'. Quamvis ex iis sint, quos in parochialem domum recipere sacri canones et statuta synodalia permittunt, non tamen recipiant perpetuo, nisi ex gravissima causa; eaqne semper lege, ut bonis moribus commendentur, et pastoralium munerum implemento debitoque paroeciae regimini impedimenta non inferent. Meminerintque iidem parochi, per ecclesiasticas lege*1 .omnino interdici B studium augendi consanguineos familiareave ex ecclesiae reditibus.. Quod ai pauperes. sint, iis ut pauperibus distribuant, dummodo tamen reliquum sit *d decenter vivendum.

13.'Quidquid tandem a pastoralibus curis superit temporis, sacri* studiis constanti opera insumant, ut ovibus suis regendis èt pascendis, aptiores in dies evadant Hinc, libro* necessarios et utiles sibi corn parare not/ graventur, praesertim sacram scriptulum optimiv-eommentarii* explanatam, aliquem theologum dogmaticum, ex iis potissimum, qui errores huius temporis exponunt et insectantur, nec non aliquem Christianae moralis et sacrorum canonum et historiae ecclesiasticae tractatorem. Immo praestaret valdé, si quam adqùlrerent sibi catholicam ephemeridem seu diarium, tum ad cognoscenda* nova* semper impiorum hominum in fidem et religionern machinationes, seque suoaque ab eorum in- C sidii* communiendos, tum ad aptius cum ceteris conferenda* vire* in doctrinae sanae disseminationem et defensionem. Nee desint tandem parochi, etiam regulares*, praescriptis casuum conscientiae congregationibus mteresae, et huius provincialis concilii nec non dioscesanae synodi statuta frequenter legere et meditari.

Caput V.

De cita et houeetate clericorum.

Quae vitae ratio ab iis omnibus tenenda sit, qui clericali militiae nomen dederunt, quocumque demum in ordine existant, docuit Trideatina synodus, cum ait*: *„Sic decet omnino dericoo,* tn *cortem Domini oocatoe, citam moreogue euoe omneo componere, «t habitu, geetu, inceeeu, oermone aliicguo omnibtu rebut nil* mri *grace, moderatum ac religione plenum prae eo ferant; lenia etiam dolida, guao in ipdc maxima occent, effugiant, uf eorum aetionee cuncti» afferant oenorationem."* Gravibus hisce *c sapientisoimi* admonitionibus inhaerendo, haec de vita et honestat* clericorum in 'nostra hac provinciali synodo proponimqs, non tam nova edicentes, quam antiqua et iamdiu a conciliis, summis jrontificibus et deeeeaoribue nostris constituta in memoriam revocantes.

1. Cum extrinsecus corporis cultus et vestium decentia indices sint intrinsecae morum honestatis, et a multi· peccatorum oocasionibue avertant, et maiorem ordini ecclesiastico revepentiam pariant atque auctoritatem, praecipimus, ut presbyteri initiati,(lineam vittam de more coito circumductam habeant, n«l ex|ra ddmum unquam dimittant; utque, dum sacramenta ministrant vel quodeumqu* aliud> obeunt clericali* officii munus, talari veste nigri colori* temper utantur. Extra bos quoque. casus optandum valde, ut e -clero omne* eadem .. veste induti semper, incederent; attamen na* breviorem tolerabimus; dummodqgenua saltem obtegat, eiusque coloris, et formae sitΛquae ecclesiastici homini*; gravitati et sanctitati conveniat. Quoad pileum autem, geatent singuli triangulare, etiam oeeaaione.itin.eria. Non obliviscendum. denique monitum divi Caroli1 : „/n *habitu derieali* eer rfudioriu* *exguieita cultu» elegantia,* are mmi* *abiocta negligent™ et affectatae eorde» apparent."* Clerici item singuli *„toncuram conepicuam continue feront"',* per quam, ut decessores nostri admon'ucrunt, *„deeignetur refaite eeee generie, et operare »e atcegm debere partem haereditatie dioinao."* * Capillos vero studiose ne comant, sed simplicem ipsis cultum adhibeant*.

2. Cuiusvis conditionis, ordinis et dignitatis iidem clerici sint, modesta utantur supellectile, iuxta sacrorutp canonum sanctiones. Signé et tabula* profanarum perum reiiciant·, potissimum vejo libros. quolum lectione morum dissolutio timeri·,. et timor carîtasque Dei languescere posait1. Tandeip modesta mensa et frugali victu contenti sint etiamsi .consacerdotes et honestos laioos invitent. ,

3. Continentiam, tamquam praecipuum eorum decus et bonam continentiae fatnajp servent studiosissime clericali ordini adscript!. Hinc cauti admodum sint in mulierum conversatione. Nulla* sub eodem tecto degere aecum permittant praeter illas, quae, aive ob cognationis foedus sive ob famulatus necessitatem, a dioeceeani* statutis excipiuntur! et hae quoque boni nominis laude morumqne honestate commendentur. Nulla» unquam in arte aliqua instituenda* suscipiant sine expressa ordinarii licentia*. Potissimum vero ab omni promu* mulierum consortio, de quibu* sinistra suspicio haberi possit, abstineant, sub poenis a Tridentino concilio statutis aliisque a sacris canonibus inflicti* vel episcoporum arbitrio infligendis*1. Quin et a nimia temperent laicorum virorum familiaritate, nec nisi cum probis ac pietate laudatis sit illis consuetudo.

4. Ab aleis et ludis quibuslibet per sacro* canone* improbatis contineant se omnino clerici; aliter poenas daturi iuxta eorundem canonum sanctione* "". Immo nec publice nec per notabile temporis spatium ludis ipsis, qui liciti habentur, indulgeant.. Et prorsus sese sb hisce cohibeant, praesertim parochi, festorum vel funerum occasione in anis paroeciis. Chorea* clerici neo ducent neo spectent, larvati non incedant ". Severe ad episcopi arbitrium puniantur

---

▮ IM., VI, 11.
• Otes. Trri, ssm. XXV, c. I, dr *reform.*
• Cous. TM. iri*.
• Oses. peso. Bav. BMSsompa*ai. 4* ragabribas, ea*, I, [Meari, XXXVI·*).
•Bββ ,XXH,α I, dsr0rm

' Coae. prov. I, de derieor. vaotita, [part. II, o. 88, Maeni, XXXIV, 36 vμ
1 Coae. prov. Bav. 4e Harare, *io* vita st honestat* eterie, ca*. I, [Msasl, XXXV).
▮ B. BaysaM.4a cosc. baMt. 1814, rubo. X, et 1*17, rsbr. IV, (Maasi, XXV, 648 D »t *08 Dl·
•8. Car. Borr, coae. prov. I, [part. II, c. 88, Maari, XXXIV, 36 C).
* IbM.
* Coae. prov. Bav. Baoseoapagal, boc. tit., cap. III. [Masri, XXXVI M»).
' 8. CUr. Borr , coae. prov. IV, [part. III, a. .8, Maaai. XXXIV, 981 BV
* Cose. Trii, sass XXV, c. 1, ds *reform.*, ▮ Car. Bqrr, case. prov. I, [1 e)
* Com. prov. Bar. Bsoaoosipagni, tit. dk, cap. V, [Maari. XXXVI MI·
■ 8ms XXV, C. 14, da *reform.*
" Caae. prov. 4e Rsvsra. 4s vita st bosMstato darie, cap. V, (Mauri, XXXV, 886 Al·
'· Cone. Trid., ossa. XXII, o. 1, 4» rribrss.,- Ocas. prpv. Bav. 4. Bavera, tit rit, «ap. IV, [Maari. XXXV, 4MD]/
» Om prov. lav. rit, MM.

»*

qai ia Ma^detiqueriat; et, si in ntinoribue tantam, ordinibus Mariat eonetitati, *4 oritinee superiores nisi probate din emendations non admittantur. A venatienibns aoatra eoe.leeiaatieorum eaaoaaaa formam ' abstineant seen. Abstineant qaeqse a prafonis apoctaeaba, quae eaimnm a saccorum munerum chgitatione avortant, at aaroe sealosque, divinis mysteriis dbpntatoe, imperia sermonibus preaactbaa^ que sctionibus polluant Qai theatrales ropraaaeeatationoe, ia quibas feminae ia ooenam prodeant, spectatam ierit, dabitis poenis plectatur. Ad oaaponaa et tabernas. praeterquam io itinere aecaaaitatùyausa, ne accedant. Uno verbo mundanas omnes oonsbetudines omnemqne laiooram morem, qai cum clericali modestia non conveniat, sedulo devitent.

b. Ut ea, qua opus eat. Ubertate et efflcaeia sacrum ministerium tractare valeant, no se negotiis saecularibus implicant saeerdotea aliique clerici sacris initiati'. Non itaque mercimonia aut aliam quamcumque quaestuosam negotiationem, sive per se directe sive indirecte, sub alio nomine exercere audeant. Aliena praedia Ineri causa ne conducant *. Laicorum bona ne administrent *. Tutelant et caram 'praeterquam subrum sine aasensu episcopi ne suscipiant ·. Nnndinao et mercatae prastej necessitatem ne adeant. Si denique' in sacris sint constituti vel de ecclesiastico beneficio provisi, abstineant omnino ab exercendo munere sive indicis sive advocati cive procuratoris in foro saeculari, nisi in causis, quae suam ve(, ecclesiae vel beneficii vel miserabilium personorum utilitatem respiciunt*.

fi. Disciplinarum studiis, quas 'cuiusque fert aetas, diligentem operam navabunt clerici. Sacerdotes praesertim, quorum labia populi saluta custodire dsbent rerum divinaram scientiam, in sacrarum litterarum ot ecclesiasticae historiae et dogmaticae morelisque theologiae exercitatione diu noctuquo versentur. Quin et in ipsas hnmaaas disciplinas toto pectore nostris hisce temporibus incumbant, ut et abdacia nimium scientiae errores ot ignorantiae tenqbfna veritatis Inoe depoliero possint

7. Ante omnia tamen in studium interioris pietatis ac omnium evangelicaram virtutum intendant animum oportet, qui Dominam haeroditatis unae partem sibi delegerunt. Hortamur itaque in primis cunctos sacerdotes, ut, saltum diebus dotniniUM et festis solemnibus, sacrosanctum missae sacrificium religiosissime celebrent. In sacrio autem constituti et bénéficiât! meminerint horas oaaonioaa digne, attente ac animo et corpore ad sinceram pietatem compositis, tempore congruo recitare. Univeraim vero clerici omnes orationi, piae meditationi ш spirituali lectioni assidue vacant; sacris ^naetioaibaa devote intersint; supplicationibus, ooedoaibus aliisque piis institutis adsint frequentes, ot ni quisque ordinis officia rite et diligenter obeeat Praeterea, sacris ordinibus insigniti unaquaque hebdomada, et prima tonsura initiati vel in minoribus ordinibus consistentes decimpquinto quoquo dio peocata sua eidem semper, quoad fieri poterit, ooalboeario aperiant, et eucharistias aacramento oo redcient. Anemus tandem enixequs obsecramus aaeordoteo singulos, etiam provectioris aetatis, ut per deoem dies ad spiritualia exercitia in aliqua pia et .regulari domo identidem oeoedaat, quo diHgoatiaa sibi in satatis via prospicere valeant.

8. Mentoreo promimionio in saerp ordinatione satietati suo foetae, samerdotee omnes, liquo praesertim qui aataurum eurum gerunt, obedieutiae ot reverentiae officia, ipsi studiose et coaetantor exhibeant Noe illius peroouam tantummodo revereantur, aed ot eiusdem actis gesta ot decreta. Caveant potissimam et iidem sacerdotes et alii clerici, no, superbia decepti, ea unquam notent, carpant vitnperentque: sed potiam sint semper paiuti episcopum in arduis et perplexia qnamfionibas fidenter consulere, eius stare mandatis, salutaria monA humili ot submisso animo aecipere, atque omnia sibi ab illo concredita qnam fidelissime complere.

9. Mutuam denique caritatis dilectionem inter se oollicite foveant euiuoque ordinis clerici ac apeciatim sacerdotes. Sint omnes cor unum et anima una. in Dei gloriam et fidelia populi aedificationem. Compatientoe. fraternitatis amatores, praebeant sibi invicem consolationem in adversis, in arduis praesidium. Et ne huiusmodi caritas refrigescat unquam, recolant saepe apostoli verba. *prr coa*tastsoissus nsyue per inaiwm yforiom, aed m humilitate *tuptriam sibi* iaeieem *arbitraatrf;* non *ftuu* assa *nu>t ıὺφıῖi eatutdaraulft, ttd ĸ ftuu* aliorum." 1

Caput VI.

Dt mtutarnt rt rtudiif ecdrriartitif.

Quandoquidem populi sanctificatio ab idoneis ecclesiae ministris maxime pendet, et ministri huiusmodi „oss stiler haberi possunt, ysam *tx illit, yui ab odahtotatia rt jrriata ipta artuti ad tarra afficta rite* isg/brusati /uorint"', et hi tandem ite informari difficile admodum queunt, nisi in collegio aliquo tempestive recipiantur, ibique a terrenis curis paternae domus *jrt* mundi strepitu, oblectamentis et scandalis remoti, religiose educentur, congraisque imbuantur disciplinis: hinc patet, quanta sapientia Tridcntini patres pro ecclesia universa *. et, quadriennio tantum post confirmata a summo pontifice Pio IV eorum decreta, decessores nostri pro Ravennate provincia* sacra seminaria in eum finem in dioecesibus singulis erigi mandaverint; et quam gravibus impulsus rationum momentis sanctissihius pontifex noster Pius IX, praedecessorum exempla secutus, seminaria eadem rectamque in illis iuniorum clericorum institutionem, episcopis/lfimnibus1 ac speciatim Italis *, enixissime commendaverit. Votis eius itemque nostris noe satisfacere cupientes, haec de seminariorum administrations et regimine simulqne de ecclesiasticis studiis decernenda existimavimus.

1. Impendant curam omnem et exactissimam diligentiam ' episcopi in electione tum magistrorum, qai apprimo teneant bonae artes et scientias, quae ab ipsis ia seminarii scholis tradendae erunt; tum moderatoris spirituadis vitae, qui vere aptus sit eorum eooaeioatiis moribusque regendis, qui postea fidelium mores et ooneetnatiM regere et ipsi debebunt; tum donique illisa ecclesiastici viri, cui totius collegii dura oommitteada erit Meminerint, ut et hic posted' meminisse debebit, eum prae ceteris talem esso oportorof qui, sapientia, pietate, selo,

I IMA. cap. VU, [Manti. XXXV, << BJ.

* Co m. pcvv. Bav. Buoeeompagni, hoc ttt, cap. VU, (Manti, XXXVI M·). (

* IMA et BsmA XIV. *it* «pa. Assms, Hb, X, cap. 0, s. 1.

* Coae, dt Bamoemptgnl. fota.

* 8. Car. Borr.. mas. prov. I, (part II, a. fit, Mansi, XXXIV, •eq.

* Cosa prov. Bav. Basesempagni. 4s vMp et hemmt sierit, cap, IX, [Manti, XXXVI *J.

* PMHp. It s-a.

* Haa IX, aacpsl Ifestia, 4 dee. 1844, | Ati beee *fd* esrralaris.

I Seat XXIII, c. 18, *ds* rvform.

* Coae. prov. Bav. 4e Bavvn, 4s umiserie, cap. 1, [Manat, XXXV, «081).

* Bmt c L Qui pharibus, 8 nsv. 1848, I Cam eodem, esa /Vutroa

* «Mysi. dt Nestis, IMA

* Ceae. peev. Se Bavure, M , cap. HI, [Manti, I a).

modetei· wiiikiqM tMardetalibaa virtutib·· *x- collât; qai pottasinium fottitadinum animi ia dismpliaa taaeda auaaaatadiai at suavitati gabaraatiaaia ooaaoeMt; qai vigilat attoate eavatqaa diligontisaim·. at omaes aaariaarii ministri sue aaaara rite faagantar. Quote, eum da aliia, „guas ad pmrsr··

■Mto *.*' tern praesertim da ilhuamodi virorum delecta baud daeint ipei episcopi aoa ooaaalara, qui, iuxta Tridentinnm conciliem ad eiusdem seauaarii optimum regimen promovendum adleeti fuerint.

9. Etiam ia iia amumendri, qui in Mminario educari et institui debebunt, cante admodum «e gerant episcopi. Exquirant in hoc parochorum etiam conailium. Seligant, ut plurimum, adoleseentuloe tenerae aetatia, ad acientiaa idoneo», animo ad religionem propenso*, „yuontm indolrs *'t* aolanios opqm ***efftrat,*** eoo ecriorinoririo ministeriis perpetito intersituros,*** et, quantum fieri poterit, patentibus ortos probi· et piis, quorum, vel in ipaa paupertate, chriatiana nobilita» religionia successione 'ait venerabilia*. Si ditiorum filjos admittere videbitur. praeterquam quod ano eumptu ali debebunt, prae ae ferant*et ipai studium Deo et ecclesiae inserviendi·; aliter omnino excludantur.

3. Doctrina chriatiana, litteri* et minoribua rnaioribuaque disciplinis. pro ano quisque modulo, recte excolantur in 'seminario iuniorea clerici. Si non graeeam, quod aane laudabile emet, linguam saltem latinam et patriam ediaeant, ac ita, ut pure et emendate scribere utroque idiomate ac etiam loqui possint. Huic linguarum culturae efficiendum ut coniungant tum aactge ct profanae hiatoriae,. tum etiam geographiae atudium. Rhetoricae aedulam operam navent, in eiuaque exercitationibus informentur potiaaimum ad illud dicendi genua, quod perspicuum et aimplex ait qùin tgmen incultum, i sublime et dignitatia plenum quin tamen inHatum et turgidum. Dum vacabunt philosophiae, aatagendum prae omnibus. ut aeveria logicae' regulis eorum mentea flectantur et assuescant, atque ad disserendum et argumentandum latino sermone, formaque, ut aiunt, acbolaatiça crebro exerceantur; quod postea etiam in traetatwnibus theologicis fiet. Colatur ab ipaia?mathesis ad hoc. praecipue, ut eina demonstrationibus vim ratiocinandi acuant perficiantque. Physica ac reliquae etiam naturale» scientiae, ai fieri poeait, colantur et ipeae; at providendum, ne ait cum atudiorum praecipuorum detrimento, theologiae nempe dogmaticae et moralia, ·aerae scripturae, hiatoriae ecclesiasticae et eacrae eloquentiae," nec non cantu» Qregoriani, oomputi ecclesiastici et sacrorum rituum*: quae omnia, quantum fieri poterit, in unoquoque aeminario tradenda erunt. Ad theologiam dogmaticam quod! attinet, quaeatiouibua minue utilibus aut omissis aut leviter tantum delibatis, planissime tractandum de reliquia, ae praeaertim de iis, quae ad reoen-* tioram errorum confutationem pertinent; peculiaria-■imaque diligentia disserendum de religioni· fundamenti·, de eooledfae natura, notia, infaUibilitate et auctoritate, nec non de auctoritate et primatu Romani pontificia. In controversiis vero moralibus a nimia m laxitate snu rigiditate cavendum Tandem expediret valde, ri, tub finem earrieuli stadiorum, per aliquot menaee, adaeareatar summa aura pravectieres alasani de divinorum mysteriorum oeiobmtiooe, do unimardte regimine deque ipoo temporal parochiarum administratio··.

d. Ad hue ante·, ut eiusdem iuaioria oleri stadia provobantar melina, ab iter illis ot brevius et tutius sternatur, ^praescribant episeopi maturo ooneiiio librae, qai explicari debebunt; atqao hir. ut plurimum, inhaereant magistri, pauca admodum auctori addenda dictantes. Acuenda etiam modie omnibea inter discentes aemulatio, et in hunc finem habenda potissimum, anno praesertim labent», examina aive scripto nive verbo; idque coram epiaoopo vel viria eximiae doctrinae ad id delegatia.

5. ,.Adolescentes, yso in aravmoriornri disciplinam ***triditi*** **sunt,** atc moptriri etawium ie/ariontm moritiran/, at uno cum litteris morae «Ciam cteriris dinner in primis Aeurient.*'1 Praeceptore» etiam luperiorum facultatum tuifi in lectionibu». cum »· occaaio obtulerit, tum etiam extra ea» in id intendant peculiari ratione, nt auditore· »uo» ad obaequium et amorem Dei ac virtutum, quibu· ei placere oportet, moveaftt, utque ab ipei» »ua omnia etudia ad finem hunc referantur'.

6. Iidem praeceptore», magiatri omneaque »eminariorum moderatore» removeant maxime cura ab alumnorum manibu» librae aeh vernaculo aeu etiauy latino idiomate eonacriptoa, qui rea inane·, iocoaa» multoque magi· obaooen·· et irreligio··· referunt, queia molle· adoleecentium animi - divinorum cogitatione alienantur, et flagitiorum veluti contagione inficiuntur et depravantur.

'. Edat, ei iam non ediderit, quiaque epicoopu» aeminarii aui con«>itutionea, quae «ingillatim doceant quid aentire, quid agere quidve «peetare oporteat, tum eo», qui. in eodem Mminario in apem dioeeeeia aluntur, tum eoa. qui illorum institution! operam ·uam impendunt; curetque insuper, ut iliae et illarum praeaertim par·, quae ad religionem et vitae honestatem pertinet, ab alumnis singulo quoque mense perlegantur et observentur ad unguem*.

Θ. Seminarium visitet frdquenter* episcopus et, adhibitis êtiam, si modo ei videbitur, aliis doctis et piis viris, tum de magistpprum diligentia, tum de progressibus, quo· et in vitae disciplina et in litterarum peientiarumque studiis clerici habuerint, accurate inquirat*. Quod si. iusta causa impfldítus. visitare per m nequibit, perficiat id per deputatos*. Si qui alumni deprehendentur dyscoli et inoorrigibiles et malorum morum Mminatores, qui neque pudoris neque disciplinae freno coerceantur, eos, iuxta Tridsntini eoncilii decretum', eoriter puniat, ac etiam · contubernio eileiat*.

9. Valde quidem optandum esMt. ut alumni ad suo· lares nunquam redirent, nisi plano ooufeeto studiorum omnium curriculo, ipaiaque prpptereu autumnalibus fsriis sub seminarii moderatorum custodia manarent Hoc paeto melius certe mens perficeretur Tridentinoram patrum, qui eos religio··* ·durari, et coclesiasticis ditciplini» in collegio instrui

' 8. Car. Borr, roue. prov. V, *i»* sssl. [part. HI, c. 1. Manat. XXXIV. 480 A]; OOM r»ev Bav. Buouaxapagni, 4a a···, cap. I.'" [Haan. XXXVI>*).

' **W xxm.** c. 18, **dt**

* Co m prov. Bav. <a Bavure, iUA. eap. VU. [Maad, XXXV. eooAi.

· Coae. TrM., tea att.

· 8. Aatteca ia Lua, Nb. I, aub talttea, [opp.. ad. Migae, ▮ IMOBJ.

* Co m. TrM, Im. «it. * Lamterito, ***Mt.*** XLO. a. ».

· Coro TjtC, toc. «K.

' CaMtti ssm. Patav, - ·. Orsg. Baitadi·· «dit··, pari. IV. cap. 1&. f

* IMd.. cap. Π. '

▮ Co m. prsv. Bav. As Bavs»·, As■·*.. «ap. V, [Maasi. XXXV, 808BI. «.-Car. Borr, *etae. priv.* Π. [ttt Π. dser. M, M*s»i. XXXIV. tIPDJ.

‡ Co m. prov. Bav. **dt. ML. op. II.** [Mansi. L «.).

* S- Car. Borr, wse. prov. Π, [L c-i

‡ Co m. prov. Bav. 4« Rurar·, **ML**

' Ssss. XXIΠ. e. 18 «it

* Co m prov. Mav. ds Buram. IMd.

* Sm «t «ap. att.

decreverunt Varam, ai ad M eollagii ipteas Cm»I- A tatee non aafltaaat, detar qaMam venia deeram radeeadi; et onutio aimai edhibeotar «ara, ne, vaeatioaum tempera, iih· brevi reetae iaititatfaafa truetura amittant, qnem ne» aiae ategne et eue et aaoram moderatorum ptueeepteraanq"* labet» aaquieivornat Rainait par aligned tamper, iaataareetque ingenii et oorporia viroa, amidaia etadioram leboribna defatigatae, que vegetierm ad iMaanrime exercitia revertaatar; waed *Un* taras», *ni rvleirrtis* rttasiieteimm ditripitaara radotent" ³ Hiac, ab ordinario appositis litteris singuli eoamendandi et parochis et vicariis foraaoia, ieboadumqne, ut et iati et illi totam ooraadom alumnorum vivendi rationem per ae et per alionJiiligonter observent; et, abi redeundi tempus advenerit, litterio proprio sigillo munitio, singillatim eidem ordinario sigaifloeni, quidnam in singulis capitibus, quae ia oommondatitiis epistolis iam ipse expressent, aliisqus etiam in B rebut excemuo extitorit vel defoetus. Ad haec tandem eeminariorum rectores da iis clericis, quorum disciplinam suspectam habebunt, separetim litteras ad eorum vicarios foraneoe, parochos aut religiosos alios sacerdotes vel etiam probatae vitae laicoo curent perferendae. Qui omnes, acceptis litteris, horum praecipue mores et facta vacationpm tempore perscrutabuntur'.

10. Haec dum de meris huius provinciae seminanis rectaque iunioris cleri^natitutione patres concilii provincialis decernunt, decernunt pariter plano unanimes, exhibendam esse (ut re ipsa hic exhibere intendunt ac prorsus volunt) publicam ot eolemnem memoris gratique ac penitae devoti animi signifioationem et testimonium sanctissimo pontifici Pio IX, qui, ad augendum ubique in ena pontificia ditione optimorum sacerdotum, numerum, novum, aere proprio, erexit in alma Urbe et dotavit ooolesiasticam eo- C minarium, ia quo adolescentes clerici, ex omnibus eiusdem pontificiae ditionis dioecesibus delecti, sino eorum impendio, ad 'pietatem omnomqne virtutem sedulo fingantur," et bonis artibus ot disciplinis, potissimum sacris, imbuantur diligentissime*.

Caput VII.

*Dt rtgnlefUn** ttartuapur *itant.*

Quod ex regularium ordinibus oornmqas monasteriis pio institutio ac recte administratis lageas ia Dei ecclesiam splendor atque utilitas dimaaet, affirmarunt, qui profecto prae oetgris neverant, ipsa videlicet eontaMa oeeunranica, inter qaoo Tridantinum ', iptaqaa in raproma Vaticani specula collocati pontifices maximi, in quibas foticitor regnans Pira IX*. Ut Ravennatis qnoquo proviasiao civitates et dioeceses largias ia dies ea bona participent, nonnulla ad regulares qnoqna, vireo prae-11 sertira, pertinentia hae illao pro opportunitéte monita ot decreta ia hae sestra synode-tatorieeimus; at. nano et alia nonnulla proponere vieto» i» Dentino est

1. Bagularium siro virorum sive mulierum ordfaMSy Bb woteita iMb^eites B^|MsboteSp BMctete laudibus prosequantur, protegant pro viribus m detendant episcopi; nue per ipsos stet, quia «agio magieqao fioreoeaat, ac (ii praesertim, qneo gregi sibi ceasradito mdgio profatarta osgnevsrtat) ia dioecesibus snie dilatootar.

3.. Huic 0UTM et eoUicitadiai raspiadontue regelasse, st">ta primis viri, quibas passent ia rabas

' A Car*JhratitaL*, part, 1, rap. 7 ; B. (brag. Bmtafib , ssa»tit mol PativM port I to >.

ı B. Gite-BsrteSk., MA, in tea

* Utt atartolta Ora Marant ρηηφN» ■ >■» MM

* firaa UV, e. 1, fie ngutaxol araebti.

* Btopel. Jfistis, · dto. !·<·, fi »iratera rars

alerioalto gmeeria propriis, epteeepis epgm forant, eaaaqae 'aeram eaHeiraade aBovent Ad id rai ifeee awenebea, «pat awnlfam eraapmnata enouarans.

excitabat eBm oamotuo lAaato Cteyesetetam'. Idea tot beaedsia at privilegia ia ragutetee homines oeataleraat enauni peetitiooa, at ot ipai vitaraim omnia eaa oaafcrreat studia et laborer in animaram raintarn, eornmqoo anbeidium qui^abernacula tractant eooleeiaram. Conferant itaque alacriori ia dim eonataatiqno voluntate, nec obliviscantur ooraadom poatifiewn soastitutiones', quae episcoporum obsequium ot ia rebuo pluribus anbioetionem ipeie praeooribuat.

3. Meminerint etiam viri regularer, m quoque ordinariorum iurisdictioni, correctioni et viaitationi snbiaoero, ei a numero deficiant, quem apostolicao oosstitutioaeo * et doclarationm aacrne congregationis concilii determinant. Patrer concilii provincialia sammo quidem iure nunquam se acturos profitentur; attamen, si ree ecclesiaeque utilitas deposcent, potestatem sibi delatam exercere non dubitabunt.

4. Habeant quoque prae oculis decrete a sacris congregationibus edita * circa secessum ad monasteria monialium, etiam ipsis regularibus subtectarum; no, secus dgeqtea, eo gravi culpa commaculent, et ordinarius facultate in ipsos sibi *ia hoc* casu concerne uti cogatur.

A. Hortamur tandem et obsecramus omnes homines, qui regulare institutum amplexi sunt, ut in cordis proposito permanere velint, digneque ambulare vocatione qua vocati fuerant ' Solliciti ante omnia idnt servaro unitatem spiritus in vinculo pacis, non cum episcopis solum, sed cum parochis etiam cetensque clericis saecularibus. Absint omnino schismata, absint dissensiones. Nihil entra, calamitosius dis- C oordia, quae totum caritatis bonum peosundat et perdit, nihil concordia salutarius. Per hanc res parvas crescere, per illam magnas dilabi experientia compertum eet. Haud parum iuverit ad eam palbm ot unitatem servandam, ei regulares in suorum privilegiorum usu terminos neutiqnm excedant, quos sacri canosos et apooteUoao sanctiones ipsis posuere. Verum tamen nihil est, quod iis saper rebus nobis timendum' ait, immo optima quaeque de ipsorum virtute speranda.

6. Optima etiam in stata suo speramus a sacris virginibus, quae, iuxta divum Cyprianum *, „nmt «eoleorasfsm permiras *Jtmtf* ·ı«› Det imago *mfnnUii* ad ranrtieinoiera Deeram, *Uhutritr portio* yrvgil Christi." Ne vel nunimo haec spes defraudetur uno quam, super illas peculiarissima eure vigilias custos^ dicat episcopi provinciae nostrae, oranique stadio enitantur, ut, quae os ruoquo suas soleraniter Deo devoverant, tantam opus, superna edapiraato gratia, oonaaaaneet perfiotaatque.

7. Bpoaoee agni irameeilr^. qui pasciter inter lilia, virginitatis fioroa ornai custodia servent, cavendo diligoatieeime ab ea»i sive interno sive extorno tam pretieti thesauri insidiatore. Pjaefeetis ot pcasaidibeo raie qaam qpopoedarut obetaeatiam, ae retoeta quidem retentatis libertate, prompto hitariqqo aaiaao eoaetaater praestent. Baligioeam vero paupertatem ita stadiooe sectentur, ut vere

ı Brad, to a PhAsgstaa [«VO- nA Mrattenran, L ttiD).

• Orra. XV, raratit IsserataStK - Mr. tom, ot at. ptsr.

• lanes X, raaatit Mtewvradus, 1* rat MMt it teÿt. *Vt* to paroig 14 Ms. MA

• » me. NM M totifiti » arat 1T1A

• A «raga moire», trafi 1MK taras fitatt V, et * wv. IMA 4s aradhto Ditaai VIH; a smgr. ram. U rate tOto, apqrab.Ctem.il, st Mam. MB et fil ratal MA

ı IA. dr teMta eiryianm, (epp^ aA Bataa, p 174). (

Domiaom sibi in þarte haereditatteqne okgiaooi demonstrent. Haoe at at quae alia snat aaaa regulae at ordfarie vote at preeoopta, ad èe^e respective aseratis· pertineoria, exacte at fideliter ṽirgin Daa diaetae ȧsoquantor

fi. Qaueo ŧaaetiaoaiel abaolateai communie vitea retiMom, Dae adiavaato, aaplexao aaat, tea «Manx regularis dieeiplinao ptaaddias rabginaaaai·· servent; quae vaao aoa aaat ea^loxae, omnem ŧpara induotriaaqee adhibeant epioeepi, at ia aaa cuinoquo dinacaii, ai quo mode Sari pomit, aaploo-taatar.

9. Nee aucupata vote implebant, nee ad ṫua perfectione· adépiraro obligentur, ooateadont moniales, niai regular et ṫonstitution instituti eai propriae studiose observent Cam vero ita observers nequeant, nisi saepe saepias in memoriam revocent et meditentar, eae ideo publice ae etiam privatisa assidue legant. Qua in re et noe cum divo. Carolo' praefectae monemus, ut ṫetera ad summam «aeram lupum oteorrattonem non erasas «templo sue mantant, yuem *aactoritaU* eesnpaUent".

10. Magnam sane castitatis · non solum, aed totius etiam regularia disciplinae munimentum et propugnaculum clausura, per quam a mundi huius consortio sacrae virginee separatae, liberius orationi vacare, mentemque ad caelestium rerum contemplationem traducere valent Ipsam itaque inviolatam ia monasteriis omnibus eonoerrari maxime pro-' curent episcopi Ravennatis provinciae, memores, id sibi a Tridentium patribus ; ȧ obtestations· dictai radicsi et taterstiqotio maledictionis oetersa«," praeceptum fuisse. Commemorent aingiUatim in dioeoesana synodo, quoad praecipua saltem capita, quae sacri canones, constitutiones summorum pontificum et sacrae Urbia congregationes de moaialium clausura eiusque conservatione, nec non de extororum ad ipoqs aooeasu et colloquiis praescribunt. Nec desint et ipsi per eo hisce super rebus edicere, quae sibi in Domino magis congruero videbuntur.

11. .Jpiseopi at *praelati toute»* tom sawuteres, quam ŧeputer quibus moMstonerum ssetimraia Hum pueris mede *atra* ceneredite est, *fatuitati iM* ea *affici»* data ia ra taqrsdisndi <to damam utantur, ut scilicet cum naraaierie ṡeu uryst tayrvdientar, peucaepas oeautes at see quidam ȧrmer et rstipto-*IM* WCIMI MUbsieetIt JKMWM ANMNFWMp *Grapani XIU tttuti paeetifid» ĕatutiiaUoa» ipt» facta* indictas, sulsraf." *

12. Bt ratione et experientia coaetat, optimam familiae nuiusqae institutionem ab eius, qui praeeat, prudentia, sollicitudine ao virtute potissimum pateders. Hinc, omni ambitione ac partium studio posthabito, habeant prorsus religioni moniales, eam in praefectam (ran abbatissa seu quocumque alio vocetur nomino) rite m legitimo obgere, ṫue regulari disciplinas conservandae vel restituendae, rebus omnibus ooram Deo matare perpensis, magis ȧpta diiudieaverist Recta ȧnte ṁatis ; aoa ḋomine agnoscens, diligat tamquam filias omnes sorores; þaco inter eae foveat; tollat, ei quae forte irrepserint, ooaeaetudinea malas ; tingsbm ad religiosam perfectionem excitet, ipsisqne corporis ȧeoemitatib sedulo provideat

IS. flaernrna ṽirgine ṫenfemionib excipiendis eoe ṫanta episcopi praeficiant, qui, qua par est, ṁera gravitate, prudentia, doctrina,et asoetioao artis iateUtgeatia praediti reportentur. M«-

▮ Cnee. Trid, ** XXV, a 1. ŝ *regular.*
• Oum. pwv. I. (part, m, < H M XXXIT. ŧ1

• Dtedte tt te. MB
• fi.Osr.Bm, seas.*ev.n fota; Maori, XXXIV, MfiCJ.

ŧae rintque, Tridentia petrae1, adv ȯpportune ṡolatis tomedtamqu ȧfferenda ipoarsm antario in adKetieno intardans et angustia eraetitatii, decrevisse, ut *fjpraetar* ordtaoriuoi ȩsqfoees altae ataroerdtaortas ȧ spiempo *at tOi»* mqssrtertius *fee oat tar* de mrae *efforatur, pot oamtasi ĕsa^ssien nriin* drieoT. Offerent itaque ḋierat ommbns suae tarisdietieni rabteetis, iraataotqu pro viribes, et a ȧmperiorita ȯtia ṁgalorib quoad aoniaUe ċorn regimiai ṡubiscO Idem, iuxta ferȧe a Benedicto XIV ṗromeripta exhibratar. Nec se Ude episcopi adeo difleiies praebeant pooubaribne ȯtio asoaialibaa ooefoerariaa extraȯrdinaria aliquando expetentibus; quin potius, nisi aut mosialis postulantis aut confessorii requisiti qualitas olitor faciendum suadent, earum iustie precibus libenti animo obsecundent·.

14. Io puellis ad habitam regularem vel professioaem admittendis, prospiciendum maximo stadio et virginum Deo dicendarum libertati et monasteriorum religiosoramqne ordinum bono. Serventur itaque exactissimo quae de postulantium aetate, de natalibus, de qualitatibus animi et corporis, de dote, de modo^aooeptationie per monialium suffragia, de spiritualibus exercitiis ta susceptioni habitus, ṫua professioni praemittendis, et aUis huiusmodi, ecclesiasticas leges, statuta synodalia dioecesis et legitimae consuetudines praescribunt. Ante omnia vero revocent in mentem episcopi, sibi cum Tridentinis patribus ' inhibendum omnino rose, ne qua puella nive ad habitam sive ad votorum emissionem aeramatur, etiam in mqnastoriis jurisdictioni regularium snbiectis, nisi ante, vel ipsi per se vel per vicarium suum generalem, illius voluntateus diligentsr exploraverint.

16. Nec desint tandem episcopi earum quoquo feminarum curam omnem gerere, quae, Heet nec solemnia professionis vota omiserint nec daraurao legibus adstringantur, in aliqua tamen pia demo peculiari habita indutae vitam collegialiter degunt-Studeant, impleri ab ipsis ao in mores exacte trte duoi proprias constitutiones, ao cetera omnia servari, quae ad retinendam disciplinae rationem pro temporum opportunitate iisdem episcopis deoernere visum fuerit.

Caput VIII.

Ds *eoa/rataraitatiia».*

Saluberrimo quidem consilio pias taieorum societates, quae ooafraternitatum nomine vulgo appellaatar, institui voluit soeleeia. Per eae enim ot mutuo oaritatis vinculo devincientur animi, ot fovetur pietas, et eoelesiae ipsius decor Dssque cultus augentur. Hinc ḋummora pontificum fovor ia illas et stadium ; hinc indulgentiae ot privilegia, quibas eaedem cumulatissime ȅraaraat Qaaarabrem, et noe pastoralia ourse noetrae portibus videremur deesso, ai saltem haeo pauea.ia hae nostra synodo do huiaemedi oodalitatibra aeacfremus.

1. Parochi In sua quisque psresets, non ṡola ooafràtoraitates doctrines Christianae et noaatais Isra, ot era quae ia beatae Mariae virginis honoro· semi institutae, de 'qoibue ȧibon eno foco noonuHs doorovHsns, oed aMao quoquo erigi enroot, si to Doi ġloria ot aaiaaarwa sainte· ṙe temerȧ speraverint. Ad id ṗropter ṡnore animes ot aoaeado

▮ Bass XXV. a Kt 4e regular.
* Cseetii *ÀHiataijf* surse, 4 sag. ITS®, st dr S|Ss disease^ BhXin, saplfi a II.
▮ ButeLXTV, teste sit.
• fimsuta, e.11·
▮ Chaste VO, aararit. ^teaangw e ṡad ṖC· » telOM.

at hnteands et WBè^riovftw iwbte Aη a ponaaA Brestaa eutem neuaagiigaat, sad vivide saritatip^teto format prevabaatqae. Dadeteotee at cellaSaata· radean pra viribaa aa ia pristinum state· redware aauaitantar.

R Bpteaopi rasa, qaorass tarisdietiaai oonfrateraitatee amwe aaaa diooaasis nuBe naapta subiiriuatar*, stadaaat ban· par amnia am ardinare at componar·, iteqw flrmsre ragufia st atatatia, per qua· at praeatitatum ribi laam, quia sb ao awquam defleetant, aaaaquaatur, at oauria, quoadrfiari posait, impediantur discidia sire variaram oodaNtatum inter m, sire intar aenfratraa ot confretreu ritwdam sodalitatis, aire tandem inter ipaas sodalv· tat»» ot perochoe.

3. Confraternitstea parocho eoclesia·, in qaa sunf instituta·, vol alas dalagato, omnino subsint, iuxta oonstitntioaw qnaa ordinarios poaùarit. Si qnsa roro io locis a paroehiali aceiaaia prorsus distinctis erectae existant, ita distribuant su· exerciti», at publica officia parochiae non impediantur per ipsa, neo perturbentur neo deserantur'

4. Ii tentum riri inter eonfratre· recipiantur, qui rudimenta fidei calleant et de quorum probitate moramque honestate constiterit*. Recepti autem, si statute contemnant si negligent praescriptam sacramentorum frequentiam et reliqua pietati· officia, multoque magis si in vitia ruant, at eum aliorum scandalo rivant, neo admoniti^reripteeaat, a confratram numero episcopali auctoritate et cura amoveantur*.

5. Quando publica· peraguntur supplicatione·, quibus seu lege seu legitima consuetudine eodatee intero«m tenentur, quovis humano respects terrenieqne negotiis posthabitis, convenire satagant omne·. Dolandum sane et maxima improbandam, immo etiam arbitrio episcopi* puniendam foret, si numero non congruente sub sacro vexillo procedar· conspicerentur.

fi. Visitent episcopi pro iure suo* oonfraternitates, etiam' in «celasti· regularium areotas; meminerintqua oonfreternitatam «arandam administratore· teneri sa iisdem episcopis admtaistretionfo suas rationem reddere'.

Caput IX.

Dt Mtrioli/era spisespi.

Ex quo apteoopte, regimini aedtatae praepotetis, inter alia lura ius quoquo compatit iudieandi eausas, quaa alibi recensuimus*, nae mu ooguoaaandi erimins clericorum «t gaoaratim «a amnia, quae fidam «t more· laadust, iaqua reaa animadvertendi, fit, nt propriam forum ae tribunal habare debeant De hoc itaque saquasti· statuimus.

1. Cum ab tantam, quo abranatar, oararam pondus cogantur «pteeopi indicia sgara, ut plurimam, por alios ao potissimam par gauarels* dio*· carie vicarium, Una cauti admodum rint oportet, eam in ceterorum ana· «uria· sffiriaHom, qai bonis moribus oommmidari dobobunt tosti, tam praoripa· in ilMas primarii ministri «lactitem. Eum, quintam flari posait, daligaat, qui non solum taurea donet·· at lori um axaroitatas sit, aod qui insuper pradaatiae taado, puritate meram tattaâqna vita· integritate pm ample rigniteite grade praefolgaat. Mm aitntas wbte siris, in qua in· diosrn dabpbtt·, sod, q^iead^i ^le^d steterit, este^^os, ne^t at foeiHm pleahnqua/Tunaaris sei partes explore ralmt, ad pirpsa_j ier ratedandum ia atiqua aateasta abBgntar*.

„/ i /Mm absimMs matte ab apteaopte adbibmda te otaMioao viaariaram foraaaaram, quo· Hem sibi paStamHo aaMiaitudfate socio· adteagmt, partibesqw dieoeo^ee, a residaatia· sma loco dtetaatibas, earn poteatate pmsdcteat*. Boram iure at oMh slngutatipv ia dteeoeaaas synodo daacribaatar.

/R Umoralm vicarii, quorum arit ouare, at ''CfBcio qateqne sue naviter tangantur episcopalis fori ministri, ipsos praeire exemplo mo stadmaL Hine, stati· diabus at horia, hand unquam doaint rndore pro tribunali. Diobm feriatis a iure dicando abatiamnt, praaterquam in cassis, in qnibas lox fortis deroger· permittat. Discidia et Htea, praesartius inter consanguineo·, pro viribus amice dirimars at pacifie· componere auront In censis rara cognoscendis ot decidendis, postquam utriusqaa partte rationum mombnta accurate perpenderint, celeriter*, quod ad iustitiae normam sibi visum fuerit magte secedere*, sine ulla personarum acceptione, cavillationibus omnibus, anfractibus et dilationibus explosis et rescissis, decernant Parcant, qsead eius fieri poterit, sumptibus litigantium*. In criminalibus autem causis humanitate et elementi· delictorem animadversione· ita temperabunt general·· vicarii aliiqus indice· eccleaiastiei, ut reorum potius rempiscentiam qsam poenam et vindictam spoetero videantur. Ubi varo res dubfo faerit, reo magte, quam actbri fovendum esse measiaerint'. Nec illud etiam obliriscaatar, si causas omnes cito, quam ritissime, ne afflictio afflicto addatur, conficiendas esse causae eorum, qni oaroeribos detinentur.

4. 8i quando adversus matrimonii alicuius validitatem disceptari contingat, serventur religio·· constituta a Benedicto XIV·; neque novi coningii ineundi faculis· concedatur, nisi praestitis iis quae ab eo praestari iabentar. Eiusdem pariter pontificis praescriptionibus· exacte insistendum in causis, quae reHgioaa· profession!· validitatem respiciunt.

5. Provideant ordinarii matiori, quo poterant, modo, ne patrocinii defecta tura sao fraudentur et advereariotum potantia opprimantur pupilli, vidua· et «gantae horni··· gauaratim, qui a sacroaanctte canona* legibus «pteoopo tamquam communi omnium parenti paeatiaritteqpommandantar.

fi. Ut ornate avaritia· suspicio ab ecoleaiastioo foro aroeatari*, singuli epiacopi in dioaoaana synodo entia· suae ministri· exacte ae pro aoqaitate praescribant, te fam neu praaacripaarint, „errtam fonam *raifi* ob **Mf*»f*t* üasat.***l b quo habeant potissimum praa ooutia mansuram taxa·' bnooautiaaaa, vol asm quam a sanata sodo probatam habuariat Haee taxa pubNoa ia aancaflaria sampar propoteta ■it, ut omnibu· tanotaseatT Qui ··> excedere ausos foarit, aatat ea sevartesisaa pariandum **.

› Lsmbsrita, JhsttL CV, ·. « st mu
* foOsr. Bur, Kupn.V, (p.m.a U, Mtari, UUV,

* a.su«t.umO, m tv. imn. a · snu mbt.
•ita.Trii,tmna e», db «teteta, tatis deqtss. ssseUT.
' Qmu TtaU mm *XO*, u % *d** reform
• Itat t, ·■» K a.«i Imum «i. talBJ.

· OrneBmu tiLm. «ta-R [Mtate. XXXV, ItteA).
· &Cte.Btn, «stjm.V, (partjn.e 11, Hami,TTTTV. «TtCJ.
• Bus. XIV, dr m·* dissms. Uti ΠI. ssp S, s.B st seq. ·OrneBase, ML
■ Frap. n, inter temnaSm «b base XX, S mutii HW.
• Osas. prov. Bnv.de Bnvws, tastit, mp.l,(Ms«si, XXXV, ·CSC].
• BU reg.XI ta*, ht L
; Osuntit JM mtarattam - tira 1WL
Ata Btatita
" Osauptev. Es», dsBsvstetbtstit, up. R {Mensi laj.

m-,

7. MnBum mnaaa et io···, m aaanlanta qtedam at goententa, viaarii ginwten nb Ite eaaipiaat, qui enrnm ate aaaaa· Vte baba·* vol ngunt*. Idem enaeeMmto at aetarite iatardiatam iit ab AN· anltam ··tepere, ia quortMt aaaate oenehribamt acba notariipetov* Msttoeto*· Pmm· eetoo to eeJto·· aaaaa at atagulae, entemvia generis aiat, pisrum rive te—‹— air· operum aaai nmignentar*.

8. Ipteeopne vteitat qaotaaate feri aai tribunal at vitetaade inquirat, aa quae la synodia aaa peevtoteaHbu· aaa diaaaroante aHiaquo |eri oonatitutionibaa praescripta euat, observentur;^ at quid abaaaa irrepetese cognoverit, eurot ofitae tolli taatitaique atadeat quaecumqu· pro aapienti· aaa indicaverit expedire*. Meminerit etiam par oartoa hominea, immo aliquando par aa, visitaro earoeroa, aaa aol·· aaa, abi ii detineatur, in quae eeclasis·tioi indice· inquirunt, aed. ai lari pateat, octeroa quaqua, ia qaoe iaquirunt indice· iaici, atque ibi detento· paterae caritate oonaoletar pieque adhortatur in Domina. Videat, ut opportuni· temporibua oooleaiaatioa aaoraawnta ipste administrentur, et no cetera ois datent, quae referuntur ad animae aetatem ipteuaque corporis congruam auatentationem*.

9. 8it oertaa vol la arohivio epiaeopah vol in ipaa oanoellaria loeaa, ubi oauaarum ae iudioiurum processus et acta omnia ad ecclesiaafioum forum pertinentia, ooditebna sute ordine digesta, per singaloe anno· recondantur, ut iade, eum uau venerit, promi posait quidquid in eodeap oooleaiaatico foro agitatam erit Hio locus elavibaa ante claudatur aocustodiatardiligentissima*. Cetera etiam concellariae acta, instrumenta, litterae teatimonialoa, matrimonial* dtepanaationea, beaedciorum atque erdinum collatione·, edicta et id gea·· ab·, digaata et ipaa ordinatim codicibus suis, pari diligentia aaaerventur.

Caput X.

Da na pu·· ganaretim ed decreto *huitu Mtuiiii* psrfiaaat.

Decreta, qnae hactenus, Dei adapirante gratia, in provinciali ayaodo una cum reverondiatemte eoepiaoopi· edidimaa, innaeaum omniao caderent, ni de iia generaliter aamptte agerem·· et atataoremns, qnae bic sub tuam agirnaa revera atqae atataimna.

1. Ac'primo omnia prorsus et singula, qaae ta bac ipaa synode oonttaontar, obediaatta, rovpCsatia ot humilitate, qua possumus maiero, aaactao Bomaaaa actessias, aliarum eeeieatanam matri ot magtetrua, aabiieima· perpetuo emendanda ot corrigenda ad demini leaa'Christi honorem ot gloriam ooeleeiaequo anae aalatem et.dignitatem.

ï. Ne qnte ta hae proviaeta ignorantiae axea·atiouam praetendor· poatet, qnominw ea praeatet, quae ta provinciali ayaodo decreta eunt, edicimna, it, postquam baee ab apoatolica aede probata feeriat, odaatar, et ia valvis proponantur primam ·eeleaiae motropolitaaaa, deinde omn|am cathedralium ot collegiatorum provipetae ; a oataa publicationis dia meatebua duobus «lapete, omaea et itedem Jeeretio et, ai quid contra commiserint, peeete, qaae ta ilba eoaatitatae anat, ee obetringi ·olant Unaaquteque praeterea apteoopa· ia dioeMMM ayaede, qanmprimam tari petarit eaiebraada, proviateaMn eeateta atatata raderet

> AamMmè m· mm

gtatqu, laminaria at viearii fanate aaaatitatiaaam abmdam aaatelii auampler ta praprta arabivi· par-

A Urgeat attam qateqne epteoopna ia dimate aaa oxuaattaaem eerum, qmm ia aeetra hac ayaodo aaat decreta. Ideo, ta eoagregatiooibaa camam oonaaiaartta· tam ta arbe apad ordiaaritaa, quam ta reHqnte dioacaiiai lecte apud viearіea foraaoea, aliqua decretorum para legatar. Idom ··* a caaoniete, eam tengulte mentebaa capitulare· eoavantaa habebunt

b. Quod te qui nibiloaunu· provincialia concilii atntatte; cam pronaa debeant obtemperaro ronuortat, vel quid contra oommittor· non debitaverint, ii poena· laaat tum por eadem atatata aaneitaa tum alia· praeecriptaa per aacroe canona·. CompoUaatarque praeterea ad parendam omnibua iurte remedii· aliieque etiam cenauria et poenia ad arbitrium *, licet de iia decreti· agatur, pro quorum obearvatioae ct implemento nulla fait ia aynodo appoaita poena'.

β. Deeeaaorum nostrorum veatigia aaquente·*, oAnia et aingula ia décrotte huius noatrae aynodi ooniprebcnaa ita ab omnibua, ad quo· «pectat, aer-, vanda aeae docernimaa, ut tamen constitutione· et consuatadinea eecleaiarum arctiore· at laudabiliores salvae permaneant ta omnibus.

V. Quamonmquo facultatem ex itedem décrotte habeat epiaoopi, cam ipaoa per vicario· auoa general··* vel etiam pet alio· a' m delegato· oxerooro poaae.volumus; ite tamen oxoeptte,. quae proprie ad epiaeopalem ordinem pertinent, aut in quibus iidem vicarii. a aaoria caaonib·· aut Tridentin· coacteio vel e nobte expro··· extente stat

8. Si de eorundem aenau ullum unquam exortam fuerit prudens dubium, ot difficultas, eius ot omnium, qnae décrotta praefatis ooctinentur, declarationem, interpretationem ot explication·® nobte vel Metropolitano pro tempore roaervam··, naque dnm alia provincialia synodua in Bavennatenai provincia habeatar, salva tamen semper aedis apoatolicae auctoritate

-DECBETUM

da Mdictictw /iteeri *eeneihi proeuidielu.*

Cam a Tridentinia patribus* atatatam ait, provincialia concilia cogi quolibet saltem triennio : hine, décrotte eerum inhaerente·.

No· Clartetemus tituli Sancti Ilaroelli aancta· Bemanae aecleteae proabyter cardinalia Falcenerina, Dei et apoattaioao aedte gratia metropolitaaao eeteaeiao BavaMataneie arobtepteeopna et prineepa, do eonaUio ot aasensu reverendissimorum ooepiaooporam noetroram, fetarumphnina.provincia· concilium, auso millesimo octiag«Mpte*i qninquagetemo ootavo celebrandum, loeo et tempero ali·· aignifleaadte et conatitueudia, iam daunntiamM et indieimua ite omnibna, qui debebunt adeaoo.

8UB8CRIPTIQNE8 EPISCOPORUM.

C. aardinalte Falcoeerina, arohiepteeopua, sub·oripsi.

Ege Aloysius cardinalia Vaaaioalli, arohiepteeopua Femrienate, immediate snbioetaa sancta· aedi apo-

i & Cta. Ban, aaac. Rev. IП. [a. 1·. Kami. XXXIV, П* B).

• 8. Car. B«r, amapm. IV,[part.ni,eAMaUai,XX V, N4B).

• ntd. at ama. pw. Bav. itotnaampagte, hac ut, mp. V, Dfaçd, XXXVfra).

• Oana paae. Bav. Baaaaaapvte· baa ttt. «ap.Vni; aCar. Barr„aae*.>rev.in,{°· KManai, XXtnu>at XXXIV, ItaD).

'CMt.pw.hbmH, hae ltt, aag.VI, (Maeai, XXXV, 4MD}i a Oar. Baax, «ai. paev, D.

• & CUr. Baaa. aaaa prae. m.

Ooaeaa. emnmaal toaam XLVIL

› S. Car. Barr, sma ptev.V, {part. IILa K. Kami, XXXIV, «Ï B).

* Cana Rev. Bav. BasMaasfagni. Os ha qaaa eeMtatta ·d iisstltstitsii parttaaat, [Manta XXXVD*·].

* Osm. prov. Bav. Os gavaro, isaaetam gmamte, (Manta XXXV. M4B).

* Cm», prov. Bav. Uaiaaampusl, ds usartitaMsete··, asp. IV, [Manta XXXVpej.

* & fer. Baro, te prortntesBbm teaafeau

* Bmu XXIV, a B darngtam.

W

Ego loaaUM Baptista, opteeopua Britiaevii, et MqlmÎM SpMtolfaMp tetertei, deerevi et aabeeripoi.

Ego Icaanoa Boaodictaa, opiaoopus Faveatinua, interfui, decrevi et eabaoripei.

Ego leachim, epiaoopn· Oervionafe, interfui, deerevi ot aubacripai.

Ego Salvator, opiacopua Ariminonni·, interfui, decrevi ot eubeoripai.

Ego Henricaa, «piecopua Caaaenae, interfui, decrevi-ot subacripai.

Ego Marianus, episcopus Foroiivienais, interfui, decrevi ot aubacripai.

loaohimua, opiMopua Acgitanionai· in Lusitania· regno, vocata·, interfui ot aubacripai.

AOCLAMATIONE8

te fi»» eoneUii te «b FtrtlMnui.

Aocfomatfo.' Deo patri misericordiarum et Deo totina oonaolationu it gratiae, omnia lana, honor et gloria in saoeula aaaeulorum.

AodaawMo.* Baatieeimao virgini Mariae tea labe originali concepta·, cui Ravennatoaasa vincia a annota aynodo oat solemniter consecrata, gloria, laua ot plauaua perennia.

ftaponsts.· Beatissima virgo, reapioo de canlo c fideles ad to confugientes, iltoaque defendo ab inaidiia venenosi serpentis, cuius caput vol a prime instanti ooMoptaa tai contrivisti.

Aecteateti·.- Sanctissimo Apollinari, ' qui par Aemiliam Cbriati fidam praedicavit prim··, et caelestem veritatem proprio sanguino teatatam fecit, actio gratiarum, honor, obosquium.

RÛpofiii»: Inclyta martyr, protege, populum tuum et ovm paacuM taaa a conventa malignantium, a multitudine operantium iniquitatem.

Asctesteti·.' Baatiaaimo domino Metro Pio papae nono, cumme nancta· et nnivanalia «Meate· pontifici, Christiani nomini· te rmnte parte· propagatio, qanotaram gentium obedieutta, pax vora, diuturna proeperitaa,

Rtepanat·.· Domina Dena, Mactissimam patrem noetrum eeeleaiaa taaa ooussrva; mitte iih auxiliam do caneto, ut, ao gubernanto, omnea goat·· Utemi- D enter, ot qua· diapsraas eant te anum eaalaatao taaa ovile colligantur.

' Aecfomuti·.' Emineetisrimo na revswdteaimi domino cardinali Clarissimo Fatoousrio, arsbfopisoopo nostro, haiua synodi praesuli, «iuaqM ministris aalntaris vigilantia, te iaboribua innatantia st felix sxitaa.

Fafpsario.· OmaipeteM Deas, sapor peatifioem noetrum Clariarimam beaedfotieaate taanm doga porpotao maitiplie·.

deriaatatie.· Sanctissimi· epteoopia aoaproviadalib··. vita ot salataris vigilantia.

Rripsarii.· Deam, pater lamiuum, iltaatru fisaiam

•edtitoatiOMteiSOrpOri· taL

•uaditaa >* ooatr· ataatiMw Mai bento· vfotesfa.

item traaqaiHitaa, sate· at divtearam gratiarum te rir—itu popnli tai ax boe bum st aeque te Jariaatoifo.' Popalo Christiano aaivorso pax Cbriati aeterna.

Jfmptaria.· Memento, dosaino Dea·, in beaeplaeito.popaii tai, at confirma in ornai virtate groesas aiua, perpotunmqno tana beaodietionia rorom illi intend*.

VIRI EX UTROQUE CLERO

p«i *elifum»* cnm «piaeqpaefjtertam eal «te iia mMdatam in *nueilii* Mtaarvmt.

Abbate· qal venati Interfuerunt eenvUtei

Reverendieaimae pater dominae Eldradua do Fnsy, ordini· aaneti Benedicti, congregationi· Caaainenaia, abbna monaaterii Sanctae Mariae do Monte apud Caaaenae.

.. Reverendiaaimua pater dominua Antonii· Anaelmi, oongregationiaCaauUdulenaia, abbas monasterii fimeti Salvatoris Forolivii.

Procurator·· aapttaleram aeeleaine metrepolttaaM et sealaatoram eatbadrsltam paeviseisa, qui, le«itiaw in·tTueti mandato, prtvatia eaaelUl eaagngattaalhna,

Pro capitulo metropolitano: reverendisaimus dominua loannca Vidloli, canonicua; reverendisaimus dominua loaehim Beasi, canonicua et parochus Sancti loannie in Fonto,

Pro capitule Imolenoir reverendissimus dominus Thaddaeus Dalia-Volpe, praepositu* et prime dignitas, aMctiaaimi domini noatri papae praelatae domesticus, iuria utriusquo doctor; reverenditeimua dominua Angelus Perdiae, canonicua, iuria utriueque doctor, ot iuria canonici' in seminario professor..

Pro oapitalo Comaclenai: reverendissimus dominua Dominioaa Fetotti, canonicua theologus, vicarius gaaoraUa, sacrae theologiae et iuria utriuaque doctor, Mcaou theologica dogmaticae lector te saminarfo; revereudisaimae dominae loanaea Guidi, canonical, seminarii rector, ot in eodem aeminario eloquectina profeasor.

Pro capitale Britinorieasi: rarorendiaaimuo dominua Domteicaa Zeuli,. oMoateaa poemtentiartas; revereediasuan· domteaa Peregrinua Fantini, eaontoiss.

Pro capitato Faventi··: ravereadiaatmae domteaa Andrites Stroechl, praopoeita· et prima dignitas; reveraaditeimaa domina· Antonia· Conti, oaaoateaa, iuria atriuaqan inster, «* te pablioo lyoeo iastitatioaam civilium et saaoniearem footer.

Pro capital· Oervfoam: revoreadiaaiam· domiaas Ant. Rogri, arahteteeoaM et previearias genendis ia apiritaaUbua; 'tevoMadfarimas dcnaiaaa Afoytiaa Zabardi, «aaonteas theetogn· ot praeposita·, inria utriaaqua «footer, at eomtearii rector.

Pro sapteale Arimineaai: revorsadinalma· dominus Fteacisoas Mbreai, eaaoaioa·, smtm theofogtae ot taris Mriuaque doctor, aeoaea pbitoaophiae

teas Mtahaei Gainasi, naaontoaa thaoteg··, et thoo-

saaoaiooa pooaitoaUiariua.

Fra mpitale Fwtdivietiri: rivirm Asiimua dendhrnm Demiuieee BiumBL arebipeeebytee; revere·· AmmM· AomAmb VteMtttte* eOVB^Wi) ttiMMM) nmrus theologian a* iuris utrimqno doctor, ae ia mmImH* prafetMr»

Pre capitale Saiaiaataari: rovsrindiisimue dentiam Tobim Maaumi, aaaoaicm theolsgm, vicerim geaeraiie,eMrae theologiae a* iuris utrimque doctor, seminarii rector, aemoa theologiae degimtioao a* philoaophtae profeeaor; rovereodiasimns dominm Biaaoon Pariai, eenoaicua.

MaMri at eMaiatee esmUHi

Indices querularuta; illmtriasimm at reveroadiarimm dominae dominas loannea Baptista Querra, opieoopm Britinorieueia, et ecclesiae Saninatomio administrator apoetolicus; illuatriaeimm at reverendissimus domiam doainaa loaehim Tamburini, episcopus Cervionais; roverendisaimus dominas loannea canonicus Monetti, vicarius generalia Ravennae, philosophiae, aaccao theologiae et iarie utrimque doctor, necnon theologicae aoedemiao Rosnanae censor; roverondieeimua dominae Dominicus Feletti, canonicos theologus et vicariae generaUhComadeneiB, sacrae theologiae et ieris utrimque doctor, necnon theologiae dogmaticae in seminario lector.

Indicos excusationum: iUastrissimas et rereread isaimus dominos dominus Salvator Lesiroli, episcopus Ariminensis; illustrissimus et reverendissimus dominas dominus Hearicua Orfoi, epieoopua Ceosenaa.

Promotoree: reverendissimus dominus Aloysius Soabbia, archidiaoonua et prima dignitas metropolitaaae ecclesiae Ravennae, sacrae theologiae et turis utriuaqus doctor; reverendissimus dominae Thaddaom Dalia-Volpe, praepositus et prima dignitas oathedraKa ecclesiae Imolensis, sanctissimi domini noatri papae praelatae domeetioua, iuria utrimque doctor.

Deputatas ad renuntiandos et introducendos postulantes audiri in concilio: reverendissimus dominus Leonardos Zirardiai, mstropolitaaae ecclesiae Ravennae praepositus.

Secretaries: reverendissimus dominus Paschalia Pasqui, metropolitanao oecloaiao Ravsaoae oaaoaiom theologus, et seminarii archiepiaeopatte rector.

Secretarii» adiutor: reverendus dominae Vincentia· Amodori, ia munieiphli collegio Ravonnatensi director spiritualia.

Notarii: reverendissimae doarinus loeeph Otioli, metropolitanao oecloaiao Ravennae oanAiem, protonotarim apootoliom honorarius, et cancellarius archiepieeopalis, luria atriusque doctor; reverendus dominus Franoisem Viviaai, eiusdem motropolitaaao oecloaiao mansioaariae, ieris utriuaque doctor.

Toutes ad acte «ynodalia: admodum reverendus dominae Antonius Ttoata, parochus 8anoti Apollinaria in Veclo Ravennae; admodum reverendus dominm Aloysius Servadoi, parochus Sancti» ■apbomiao Raveasae.

Magistri caerimoniarum: reversadississus domiam Pius Martinueri, coaetas sedis apostoUoae caeri moaiarnm magister, eaaonisas insignis coilegiatao Baasti Fmtaetoi ia ürbe, et HbBothooao vatieanao subcustos; reverendus domiam loeeph Salvatori, omiaoatimiau oardinatti arehiepieoopi et metro·

Ostiarii: rsvmudui dimtauiAleyriaaPsdrigneni, revurmedm dominos MsTimloeuo Ghigi, eiusdem

Wheeio^ at senatoriae sM, a sta^nMs egtoeepto rimtt, s ad eamMtm adurito ftorutot

Pro dioecesi Raveuoatomi; revereadieaimm domiam Aleyuim Beabbia /ride MproJ; reverendieeimm dominas Pa.ehalia Paoqri /ride m^ro/; revereudieaimm dominae loaamo Fabhri, eiusdem aapitaii oaaoaiem poeeitoetiarim, tarie etriaeque doctor; rovoroadiarimm doaaipaç loannea MatoH, eiusdem mtpitaH oaaoaiem et cathedra!» eoeIwtaq Faveatiaao arebiprmbyter, iuria utrimque doctor; reverendissimus dominas Dominicus Lega, eiusdem capituli canonicos, et theologiae moralia lector ia seminario; admodum reverendas dominas lacobea Filippi, archipreebyter Sanctae Mariae Maioris Ravennae et emeritas theologiae moralia lector in seminario; admodum reverendus domines Aloysius Montaaari, parochus Sanctae Apolloniae Ravennae; reverendus dominus loannea Guix, in arohiepiscopali seminario Ravennae director spiritualia, et historiae ooclesiMtieee necnon philosophiae lector; reverendus dominus loeeph Porretti, theologiae dogmaticae lector in eodem seminario, et dimetor spiritualis in seminario .sanctorum Angelorum custodum; admodum reverendus pator Norbortus Palmieri, canonicus regularis Loteranensis, proseca canonicae Portuensia Ravennae, philosophiae lector; admodum reverendus pater Angelus a Brixichella, ex ordine Minorum do Observantia sancti Francis», lector inbilatas et in seminario Forolivienai iuatitutionam sacrae scripturae prpfeeaor; admodum rovereadm petor Benedictus a Luco, ordinis Cappumnordih ex-minister provincialis.

Pro dioecesi Imolousi: reverendissimus domians Antonina Faatini, odthedralie oecloaiao oaaonieae; reverendissimus dominus Angolas Perdiae /eida *mfn):* reverendus dominus Aloysius Alpi, iuria utrimque doctor.

Pro dioecesi Comedonsi: rovcrendiaumm dominus Dominicus Feletti /ride oaprej; reverendissimus dominus loaanss Guidi /ride *χφηJ.*

Pro dioecesi Britinorienei: reverendissimus dominae loachim Turei, oathedralis ecclesias praepositus et prima dignitas, necnon vicarius generalia, iuria utriuaque doctor.

Pro dioecesi Favantina, revereodiaeimna Aominus Antonias Conti /eido oaprej; admodum reverendus dominus loeeph Bamorb, parochus Sancti Marci, et theologiae moralia lector in seminario.

Pro dioecesi Verrions!: reverendissimae dominus Aloysius Zabardi faids *κψηJ;* revoroadimimna domiam Caietanua Balladelli, eiuadem eoeleoiao canonicm, iuria utriuaque doctor.

Pro dioecesi Ariminensi: reverendissimi» dominus Fraacisem Moroni foidr suprej; revoroodisaimus dominua Michael Galaasi /ride *"tpr·J.*

Pro dioecesi Caeaeaate: reverendissimus dominu Paulus Beatini /trid» sqprw/.

Pro dioecesi Forolivienri: revoreodiasimm domiam Rainerim Raiaieri, eathodrsHs oecloaiao eoaoaiem primioerim, paroehm Saaeti MarouriaMa, et essttiseimi demini noatri papae eubisuiarim secretas; roverearüsrimm domiam Viaoeatios 8iL vagni fride sapruj; admodum rwvsruudus pator Angelas Serial, ordinis beatae Mattae virgtab da Moato Oennelo ex-miaiatar provincialia, et theologiae

Iméot te MMtettteo

Pf® ΦKαμμβl * wvevosÜMiusB Aφ»

•t loris ntriesque doctor, tuetor saainarti, neeaoa. theologi*· «t philosophia· lutor.

Tato (yaadal·· prs ttagnMs atoeesstbcs Mgaatt.

Pro dioaeesi Raveanatonai: ravereadissi···· dominus Pseehalis Fasqsi *(tidf mfre];* admodnm ravarandus dominas Frascieeas Pasini, arahipraebyter Baactae Margarita· nsartyris ia Cologne

Pro dioeoeai Imolenri: admodum reverends· domina· Carolus Carina, coltegiataa aedssiae Lnci praepositus; admodum raveraadns domina· Dominieu· Montanari, parochos Sanctae Mariae in Valrordo Imola·.

Pro dioecesi Comaclansi: reverendissimus dominua Philippus Cinti, catbedralis eoelesise arebidiaconus, ot theologiae moralia loetor in aeminario; admodum 'reverendua dominua Franciscus Monti, archipresbyter Sancti Martini epiacopi in Codigoro.

Pro dioeoeai Britinoriensi: reverendissimus do-*; minus loachim Turei *[fid· ntfira];* admodum reverendus dominua Salvator Golfarelli, canonicus collegiatee ecclesiae Foropompitiensis, et vicarius foraneus.

Pro dioeoeai Fnventina; reverendiaaimua dominua Andreas Strocchi fctda sapro}; reverendissimus dominus Seraphinus Raffoni, arehipresbyter Sancti Petri in Sylvia Tiberiani, eoolesiae parochialis Sancti Michaelis arehaageti rector, ia eaqao iudgni collegiate oMoaieernm capot, at optooopi Faveatis! vicarias perpotans.

Pro dioeoeai Corvicnsi: ruvsrsndimimn· domina· Antonias Negri *[rid· »fr·):* admodam reverendas dominua Alaxasdar Rainieri, collegiate· aedariaa Manna· Fiscaglias eaaoaieaa, et proviearise fora····.

Pro dioeoed Ariminensi: admodam reverendua Augustinus Ceeeerelli, arcbiprusbytor oollegiataa ·odeaiaa Savignaaaasis; admodum reverendus dominus Michael Agusani, arehipresbyter Sancti loannis evangelistao.

Pro dioecesi Caeaenate: reverendissimus dominua loseph Zoffoli fsM« saproJ; admodum reverendus dominos Christophorus Andreueci, arehiprecbyter collegiatae eoelcsiae in Longiano.

Pro dioecesi Foroliviensi: reverendiasimus dominua Antonius Reggisni, cathedralis ecclesiae arehidiaconua; adtoodum reverendus dominua 'Petrua Godoli, parochus Sancti Frsncisci Meldulae, et vicarius foraneus.

dioeoeai. Sarainatenai: reverendiaeimna dominus Tobias Masacci *[rid» npra];* admodum reverendus dominus Fridericus Randi, praepositus ecclesiae Fori-Sarsceni.

CONCILIUM PROVINCIALE WE8TM0NA8TERIEN8E

1856 iulii 2-15.

Concilium 'provinciale Westmonasteriense in Anglia, celebratum diebus 2, 14 et 16 iulii 1866, sub Nicolao Wisemann, archiepiscopo Westmonaateriensi.

BiblitfnpMa:

I) A. M. D. G. Acte ta decreta secundi concilii provincialis Westmonaaterienaia, habiti, Deo adjuvante, menae julio MDCCCLV, in collegio 6. Maria· apud Oscott, adjectis pluribus decretis, rescriptis, aliisque documentis ad ipsam «pectantibus. Parisiis, ex, typis J.-P. Migne, tqaii 1867.

In-8·, 93 p. — Paria, Bibi. nat. B 6766.

P. 6, hoc concilium provinciale celebratum est. dubus sessionibus, diebus 2, 14 et 16 iulii 1866.

P. 53-93, appendix documentorum ad hoc concilium attinentium.

2) Acta et decreta Mororum conciliorum recen- C tioruni, collectio Lucensis, auctoribus presbyteris a J, e domo b. v. M. sine labe conceptae ad Lacum. Tomus tertius . . . Friburgi Brisgoviae, sumtibus Herder, MDCCCLXXV, ool. 971-94 et 1341-50.

3) Décréta quatuor conciliorum provincialium Wostmontoteriensium, 1852-1873, adjectis pluribus decretis, rescriptis aliisque documentis; editio secunda. Londini, Burns et Ostes.

8ine anno, in-8·, xii - 454 - xxiii p. (index). — London, British Museum; Lyon, abbé Martin.

P. 96-148, decreta concilii Westmonasteriensis II.

DECRETUM

sacras eonyrspotionû de Awjtapende *fidt.*

Secundo post restitutam in Anglia episcopalem hierarohiam provincialia synodus habita est superiore anno apud Oscott, praesidente eminentissime domino cardinali Wiseman, archiepiscopo Westmoaa·teriensi, pari cum fructu ao prior anno 1862 inaugurabatur. Actis itaqns secundi concilii provincialis Westmonasterisnsis propositis in generali sacrae congregationis conventu, di«i 21 iulii 1866, D referente eminentissime ae reverentissime domino cardinali Ludovico Altieri, eminentisaimi patrea censuerunt praedictum concilium, paucis quibusdam ad peculiarie instructionis, quae insimul traditur, formam redactis, esse approbandum.

Hane vero sacrae congregationis sententiam Mnctissimo domino Pio papae IX per infraacriptum secretarium relatam, in audientia diei 27 iulii 1866, sanctitas sua admisit, annnitqua reddi decretum.

Datum. ex aedibus sacra· congregationis de Propaganda fide, di· 16 augusti 1866.

Al. cardinatis Barnabe, praefectus.
(L.t S.) Caiat., archiepisoopus Thebar.,
a secretis.

ACTA CONCILII.

Litteris convocationis huius soonndi concilii provincias Wastmonaeteriensis, di· 1 iuniV1866, jab eminentissime domino cardinali hrehiapisoopo Weetmondsterisuse datis, adraserunt praesulse, et omnibus in pontificale Romano praascriptis fideliter servati·, celebratum est concilium, oui·» priais sessio habita est di· 2 iulii, secanda vero at ultima disbns 14 et 16 siusdsm mmwis

Afomsa· wrus gai *Mtrfumud* Asris natandas spne^i· jsressisaéoiB l^frstusMasdariMa4

Praefuit amissatinnimus ·· rerarsadtosiaraa domina· Nicolas·, titali Sanati Pndaatiaaaa mantes

/At,/. .../... ./·.·,

Romana· ecclesiae presbyter cardinalis Wiseman, archiepisoopus Weetm >n»aterienais.

Interfuerant; iUustriseimos «t reverendissimas Idaaaba Briggs, episcopus Beverlacensia, consecratas di· 2» iunii 1833.

Iliustrissimus «t reverendissimus Georgina Brown, episcopus Ijverpolitanns, consecrat·· die 24 augusti 1840.

IBaatrisrima· at revsrecdiasimus Galisimus Wareing, apiseopas, Northaatoniansis, ooneeemtas dia 21 saptambris IMO.

IHnatriesimnaatravweadiessmaaThoma· loaaphns ■Brown, srdiais Sanati Beaedtoti, «piaeop·· Maw-

pnrteuiie ot Msneveam·. cuMcntu die 28 octobrie 1840. .

niaatriaaiam et rtnmÜaHmi Galidmm Bernardus UHatborae, ordini· Saaoti Benedieti, epiacopus Birmiaghameni·, eoaceoratue 21 iaaii 1848.

Illustrissima· et raverendiseimua Guliehnn· Hogarth, episeop·· Hagulstadenais, oonaecretas die M aug^ti 1848.

niuttriMîmu· et reverendwaiaiM Thoma· Grant, episcopus Bathwareenaia, consecratus dia 6 iulii 1851.

Illuatriximu» et reverendissimus Gulielmu· TurneA epiacopu· 8alfordensia, eonsocratM dia 25 iulii 185K_

Illuatriaaimua et reverendissimus Iacobua Brown, episcopus Balopiensis, consecratus die 47 iulii 1851.

Ulustriximus et reverendissimus Richardus But-1er Roakell, epiacopua Nottinghamensia, conaecratua die 21 aeptem^ris 1853.

Reverendu· dominu· Thoma· Brindle, cubicu-)*riu· intimua aanctiximi domini, vicarin· capitulari· et praepoaitu· Cliftoniensia.

Reverendiximus dominu· Gulielmu· Clifford, vicariu· capitulari· et canonicua Plymuthensis.

Illuatriasimus et reverendiximus Beds Polding, ordini· Sancti Benedicti, archiépiscopal Sydneien■is, conaecratua die 29 iunii 1834.

Illuatrixiinus et reverendiximus Georgiu· Errington, archiepiacopua Trapeauntinua, conaecratua die 25 iulii 1851, coadiutor eminentiximi archiepiscopi W eatmonasteriensis.

Illuatriximu· et reverendiximus Gulielmu· Morris, ordinis Sancti Benedicti, episcopus Troianus, consecratus die 5 februarii 1832.

Illuatriximu· et reverendiximus Alexander Gox, episcopus Gerrensia, conaecratua die 25 septembri· 1853, coadiutor episcopi LiHerpolitani.

Reverendissimus pater Bernardua Burder, abbx ■ monaaterii Sancti Bernardi, ordinia Ciaterciensia.

Superiores ordinum regularium:

Reverendiximus dominus. Placidus Burchall, abba·, et praeses generali· congregationis Anglo-Bonedictinae.

Reverendus pater Gulieltnus Nickolds, provincialis ordinis Sancti Dominici.

Reverendus pater losephns lohnson, provincialis societatis'Sesu.

Reverendus paler Robertas Cooke, provincialia Oblatorum becriasimae Mariae virginis sine labe originali conceptae.

Deputati capitulorum : '

Reverendus admodum dominus Fréterions Oakeley, canonicus ecolxiae metropolitanae.

Reverendus 'admodum dominus Ioannx Walker, canonicus ecclesiae Beverlacenai·.

Reverendus admodum dominus Thoma· Cookson, canonicus ecclesiae Liverpolitanae.

Reverendus admodum dominus Frederieus Husenbeth, sacrae theologiae doctor, praepositu· eocleaiae Northantonien»·.

Reverendus admodum dominus Ioannx Moore, ·aerae theologiae doctor, canonico· ecolxiae Birminghamenais.

Reverendus admodum dominu· Rodolphe· Platt, canonicus poenitentiarius eceleaiae Hagulstadenais.

Reverenda· admodum dominu· Marons Tierney, canonicus poenitentiartua eoclxiae 8uthwarcenais

Reverendu· admodum dominu» Iacobu· Boardman, mnonieua ecclesiae Salfordenai·.

Reverendus admodum dominus Eduardus Brown·, canonicus ecclesia· Salopian·!·.. .

Reverendas admodum domine· Iacobu· Ionem Reverendus admodum demiuu Ioannx William, oaaoeio·· «h Mu Clifloaieaiis.

Rcveresdm admodum domina· Gehelana Clifford, .sacra· theolegiaa doctor, canonica· theologwa «plenae Fiymutbsasic.

Thooùgi a synodo iaaitab:

Raverendiasimas dominas Henrioas Weedall, sacrae theologiae doctor, praelatu· domxticu· aaaotiximi domini noatri, rector eoUegii Sanctae Mariae de Oecott.

Reverendimimus dominu· Georgia· Talbot, cubicularius intimus sanctiximi domini noatri.

Reverendus admodum 'dominu· Gulielmu· Weather·, «aerae theologiae doctor, rector collegii Sancti Edmuadi.

Reverendo· admodum dominu· Thoma· Rooker, aacrae theologiae doctor, rector collegii Sanctorum Petri et Pauli.

, Reverendus admodum dominus Ludovicu· English, sacrae theologiae doctor, director collegii Piani, Romae.'

Reverendus admodum dominus Cyrus Champion, superior domna presbyterorum societati· Mariae, Londini.

Reverendus dominus Henricus Manning, sacra· theologiae doctor.

Theologi eptacopor'wm :

Reverendu· dominu· Fredericu· Faber, sacrae theologiae doctor, adductus ab eminentiximo archiepiscopo.

Reverendu· admodum dominu· Ioannx Maguire, ·serae theologiae doctor, adductua ab eminentiximo archiepiscopo Trapesuntino coadiutore.

Reverendu· dominu· Gulielmu· Fisher, adductus ab episcopo Beverlacenai.

Reverendus dominus Georgius Corlesa, sacrae theologiae doctor, adductus ab episcopo Liverpolitano.

Reverendus dominus Marcus Oleron. sacrae theologiae doctor, adductu· ab episcopo Northantoniensi.

Reverendus dominus Edmundus O'Reilly, aocietatia Ixu, adductu· ab epiacopo Newportenai et Menevcnsi.

Reverendu· admodum dominus Georgius Morgan, xerae theologiae doctor,'adductu· ab epiacopo Birminghamenai.

Reverendu· admodum dominu· Michael Gibson, merae theologiae doctor, adductu· ab episcopo Hagulstadensi.

Reverendus admodum dominus Eduardus Cox. sacrae theologiae doctor, adductus ab episcopo Suthwarcenai.

Reverendus admodum dominus Petrus Benott, adductus.ab episcopo Salfordenai.

Reverendus admodum dominus Michael Trovell, adductus ab epiacopo Salopian·!.

Reverendus admodum dominus Francisons Cheadle, «aerae theologiae doctor, adductu· ab episoopo Nottinghamenai.

Reverendus admodum dominus P. Aylward, ordini· Sancti Dominici, adductu· » vicario capitulari socixiae Cliftoniensis.

Reverendus admodum dominus Ioannx B. Morris, adductus a vicario capitulari eoclxiae Plymu thenaik.

Reverendus dominus Ioannx Virtue, cubicularias sanctissimi domini tjpatri, adductus ab epiacopo Troiaao.

Reverendus domina· Iacobu· Fiaher, addustus a coadiutore episcopi Liverpolitaai.

JVoatater··.!

Reverenda· peter domine· epieoopas Bathvrar-·ensi·, Λ reverendae 'vicarius capitulari· Plymuthensis.

Stertfarü:

Reverenda· edmodam domina· Rodolphe· Bagnall,vesnonicus Bjyminghamenai·.

Reverenda· edmodam domine· Oalielmus Thompson, canonicus Hogulatadenai·.

Reverendu· domine· Fredericas Rymer.

Caeremoxiarti:

Reverendi domini lecoba· Moore, lœnne· Bonomi. Micbaèl O'Sullivan.

Crater.·

Reverendu· admodum domina· Joannes Crookell, ·aeree theologiae doctor, canonica· Sathvraroensis.

Notari»:*

Dominus Georgius Bowyer, iuris civili· doctor, ordini· Piani eque· commendatoria·.

ACTA SYNODI.

In contentu praeparatorio die 9 ialii habito, statutum est tre· congregatione· particulare· nominanda· *αΛ·*. 1. scilicet ceterhxtienm, cui revisio eatechisnyC qui prima· «ea·parvus appellatur, committi pokset: J). *ditripliaam»;* 8. vero yenerolem ■eu *moralm.* I

Censuerunt patre· votam decieivam non competere duobus coadiutoribus, archiepinopb nimirum Trapeiuntino et epiecopo Gerrensi, niai ex ananimi patrum consensu. Dummodo futuri· «ynodi· obligationem non inferret, omne· et singuli concesserant votum decisivum duobus eoadiutoriba·, votamque tentum consultetivum episcopis invitati·. Die vero aequenti duo, vicarii capitulare· petierant at aibi liceret, abaque diminution· iaria praecedentiae iam adminoig in posteram incedere post episcopos.

Die 103ulii, habita eat congregatio generalia, in qua eminentiaaimua erchiepiscopas aermonetnkabuit ·aper verbi·: *„Ifl» nnt duo rrl trr» congargati in nomiitr mro"* etc.*: et commemoravit a praeterita ·ynodo ad coronam laborum suoram vocatam fuiase reverendissimum patrem dominum Thomam Burge·, epiacopum Cliftonienaem.

Eminentisaimua deinde indixit ailentium nuper omnibus in synodo peragendi·. Facte ad valva· rcclesiao potestate singulis libere dicendi ai quid eferre vellent, inductu· eat reverendu· deminu· canonicus lone·, qui petiit decretam, qao episcopi taberent ut omne· sacerdote·, in peeanii· colligendi· occupati, auis ordinarii· deberent aingulia hebdomadi· rationem reddere de pecuniis accepti·. ···que in aede pecuniaria deponere.

Inducti aunt de more procuratore· capitulorum, (Ex declaratione sacrae congregationi· de Prop··gand· fide, die 16 augusti 1856 data, patet capitaHim Cliftoniense recte deputasse suam procaretorem praeter vfcarium capitulèrent, cum hic, sede vacante, episcopi parte· ageret.)

In hao congregatione lecta sunt decrete in «rasione prima facienda, et summa eam omnium laetitia emincntjesimus proposuit ut per decretam, solemn· gratias summo pontifici hamilNmas concilium offerret de definitione dogmatica immaculatae conceptionis beatissimae virginis Doi genitrici· Maria· ab ipao edite.

Iu-conventu particulari epieooporam,* ad singulas congregatione· dtputati fuerant quorum nomina sequuntur.

I. Catorhittioa:

Revorondieeimi domini Boverlaeeneie, Birtnie ghamensis, Balfordensia, Qerrenaia. Theologi: reverendi domini et patres Virtus, Feber, Aylward, O'ReiBy, donee, Trovell, Maguire, Morgen, Welker, Cookeon, Manning, Oiboon, Thompson, Benoit. Secretorie·: reverenda· domina· Hahenbeth.

It. Dàaflimt:

Reverendissimi domini Northantouiensis. Hogul·tedenme, Salopian···, Trapesuntinus, vieerius capitularis Plymathenai* abbas monasterii Sancti Bernardi Theologi: reverendi domini et petreeWeedell, Talbot, Burchell,/ Johnson, Champion, Tierney, \^Cheadle, Rooker/ Corie···. Fisher. Brayrn. Secretoria·: reverenda· domina· Boardmen.

III. Morali» rt gnrrdlu:

Reverendissimi domini Liverpolitanu·, Newportensis, Suthwareenua, Nottingbamensis. Troianua, et vicariua yapitaleri· Cliftonienai·. Theologi: reverendi domini et patre· Nickold·, Cooke, Oleron, Cox, Weathorèc-EogHah. William·. Moore, 0. Fiiher, Bonotni, Moore (laoobus), Crook·!!, Oakeley, O'Sullivan, Morri·, Rymer. Secretarius: reverendu· dominUa. Platt.

8E881O PRIMA

Die 11 iulii, habit· mt sessio, in qua epiacopu· Nottingbamensis, vice cminentimimi erchiepiscopi, cantavit missam aolemnem de Spiritu saneto. Poet evangeliuar, epiacopu· Birmingbameasia cencionem habuit de celebratione synodorum.

Apert· synodo per decretum *Da ttfodo inrrpta,* promoter·· dixerant Eminentissime ac reverendissime domine, humillime petimua ut in hoc aynodo. ante omnia alia, legatur decretam de definitione dogmatica immacujati conceptus beatissimae virginis Mariae. *f''''''''''*

Eminentiaaimus libentissime postulationem admisit per verba: .Episcopi cxcipian^ huius decreti lectionem SMurgtftdo et «tendo, quo elariu· pateat nostra in beatisaimam matrem Mariam devotio atque erga aummum pontificem obedienti·.**

Omnibus patribus sine mitris «tentibus, reverendus dominus Bagnall legit decretum.

Deinde late aunt decreta: *Dr nrthodo oita», Dt officiolibat; Dr iadieibat qotrrlam; Dt* noa *prariadicando; Dr* nox *dirrr^mdo:* et *Drfidri profeniont.*

Vocati sunt episcopi, tpii nondum 'hanc professionem iuxta symbolum Pii IV in aynodo emiserant, aciliret Liverpolitanu·, Nottinghamenai·, Gerrenais et Troianua, iisque eam rite facientibus ·e adianxit ercbiepiacopu· Trapeiuntino·, qui, licet in prima aynodo eam emisieaet, voluit tamen ad cautelam, propter translationem a sede Plytnuthen·! ad Trspesantinam eam renovare. Poat eoa, professio' a vicarii· capitularibus Cliftoniensi Vt Plymathensi atque ab reverendo patre abbate Sancti Bernardi pronuntiata est.

Lectis decretis araaionis VI et XXIII concilii Tridentini super residentia, eminentiesimus dixit:

Nicolao·, sto.

Decernimus, de episcoporum, qui nitra tre· menae· sive continuo· sive interrupto· a reaidentia abfuerint, contra praescriptum concilii Trideutini, absentia huiuamodi investiguri, praeaertimqae, ·z praaeeripto [huius «ancti ooaciHi de causa] illorum agi.!

Datam, die 11 iulii 1855.

› Mattk χvIII. Bt

! Cx saadLMsaM.

Faetuni Mt decretum de celebratione raesioai·•eeundae, et, redeantibus aliia de clero, pancta orationi· mentali· a reverendo patre domino Weedall et a reverendo patre Faber lecta sent.

Die 19 ialii, habitae rant congregationes partiralare·

Die 13 iulii, reverendis«imus epiacopus Troinuus cantavit missam de requiem pro omnibua episcopi* Angliae defuncti».

Eadem die. factae aunt congregatione· particulare·, et veranda congregatio generali· habita eat.

SECUNDA SESSIO ET ULTIMA

Die 14 iulii, missa secundae sessionis lecta eat ab eminentisnimo archiepiscopo, et post concionem super verba sancti Pauli apostolii aperta eet sessio; quae, postquam lata fuissent decreta *Dt bam»* «edestasltcvs, a prima ad decimum inclusive, et *Dr rrr-•ions* eenewscnnuH scripturorum, prorogata eat ad diem dominicam proxime sequentem.

Praeter alias congregatione· episcoporum, vel particuleree episcoporum et theologorum, singulis diebus habita*, hac die factus eet conventus specialis omnium in synodo praesentium, in quo lectum est specimen catechismi a congregatione catechistica dispositum.

Eadem die, celebrata eat congregatio generalis tertia, in qua electus est reverendissimus dominus Gulielmus Clifford, vicarius capitularis Plymuthensis, qui acta et decreta synodi ad sanctissimum dominum nostrum Pium papam IX feliciter regnantem deferret.

Die 16 iulii. dominica septima post Pentecosten, missa celebrata est a reverendissimo archiepiscopo Trapesuntino. in qua. post ovsngclium. reverendus pater Faber sermonem habuit super verbi·: *„Paorm* meom do cohis.'

Sessio deinde reassumpta est, in qua omnia i decreta, iuxta elenchum a secretario recitatum, lata sunt, et patres decreverunt epistolam ab omnibus patribus signatam una cum 'decretis esse mittendam.

Omnes suo ordine ad altare maius accesserunt, et iis quae decreta fuerant subscripserunt.

Episcopus Beverlacensis, nojnine omnium, gratia» eminentissime archiepiscopo de benignitate qua erga patres usus fuerat, egit.

Rogantibus promotoribus, cminentissimus dedit edictum sub hac forma:

Nicolaus, etc.

Auditis suffragiis comprovincialium episcoporum in fine sessioni* ultimae serandae synodo nostrae provinciae praesentium, decernimus tertiam futuram synodum provincialem habendam esse, si Deo placuerit, die saxta et sequentibus mensi* inlii, incipiendo scilicet feris tertia hebdonftdae VI post Pentecosten anno 1β6β.

In quorum fidem, etc.

Lecto decreto de synodo dimittenda, facta e*t processio, et post reditum in ecclesiam, lecta rant puncta orationis mentalis a reverendo patre domino Weedall et a reverendo domino Manning.

Acclamationibus egregio cum concentu cantatis, et dato pacis osculo, eminentissimus et reverendissimus archiepiscopus omnibus ad sua revertentibus in pace benedictionem impertitu* eet.

PUNCTA ORATIONIS MENTALIS

sn dsub» svssiosvhvM sjmodà

I.

Orationi» mentali» m *prima tettiane pemeta tria.*

1. Fratre* carissimi, ad Deum patrem omnipotentem, omnium bonorum largitorem, animos devote convertite, ot orata pro spoaaa dilecti filii sei, ut ipai concordiam ot psoem misericorditer tribuat. Ubiramqne tonorum iura aanetao sedis vel sanctas matris eeeleetao invadantur, saniora inspirat eonailia, ftliorumqns corda ad patrem convertat, at, avulsi· ab oecloaiao solo, quao Udet superseminavit iaimiens, pravarum opinionum sitaniis, resplendeat in iis regni· ' erodenti· populi renovata pistas; iterum lucescat obeeuratum aurum devotioni·; eorum Nsaaraei, quorum denigreta est super carbon·· facio·, et qui amplias non rant cogniti in plsteia. iterum candidiore· nive, nitidiore· lacte, ipsi· appareant1. et virgine· sacrae, non amplius squalidae, sacerdotes*· gemente·, sed eum laetitia Dei misericordiam collaudantes, audiantur

2. Fratre· rarissimi, sincenssimo cordis affectu principem paci* rogate, ut bellis finem imponat, excidiumque tot nobis carorum cohibeat, dissidentium nationum animos demulceat, et ad pacifica flectat consilia, qui eorda regum in manu tenet, et quocunque voluerit inclinabit illa. Luem etiam perniciosissimam dissipet, quae belli superveniens exitio, clades cladibus ingeminat. Fratres nostros dilectissimos sacerdote*, qui maxima caritate flagrante·, inter tot perieula totque funera verrantur, corroboret ac conservet. Sit illis protector potentiae. firmamentum virtutis, tegimen ardoris et unybraculum medianum, dans unitatem et vitam et benedictionem '. Et quos ad sitiora vocaverit exempla virtutum, ab illis animam pro fratribus expetens, aeterna eum sanctis vita beatos statim excipiat.

3 Fratres carissimi, sancti Spiritus gratiam pro nobis exposcite, quibus commissum est dominicum gregem in saeculi tenebris et innumeris paene aerumnis pascere et custodire Angustiae nos undique circumdant, odia et inimicitiae. Defecerunt prae lacrymis oculi nostri, conturbata sunt viscera nostra, cum deficeret parvulus et lactens in plateis oppidi, pane coelestis doctrinae egentes, nec est qui distribuat. Obsederunt nos, veluti tauri pingues, erroris ministri, a psscuis Veritatis ut eoa allicient, ad amaram et exitiosam erroris solitudinem perducturi. In omnia pretiosa nostra insaeviunt qui oderunt no*; sacratissima quaeque irrident, divinissima blasphemant; et quaerunt scintillam nostram exstinguere in terra nostra. Parce. Domine, paroe illis, neque retribuas eis sicut retribuerunt nobis, sed iuxta infinitam tuam misericordiam, redde eis pro malis bona, et pro conviciis benedictionem; subleva onus nostrum, et iugum 'cervicibus nostris impositum sustine manibus tnis. ut in semitis mandatorum tuorum laeti ambulemus, post fletum semente·, manipulo· merai» cum exsultatione portante·.

II.

Orationi» mentali» ≫ Meanda seasvons *pnneta tria.*

1. Fratres carisimi, levate guimas vestras ad Dominum Deum nostrum et deprecamini faciem eius benignissimam, ut ab orbe terrarum, et ab hac praesertim di^josfe, tetras incredulitatis nebulas, diram infidelitatis noctem repellat. Sati· sit excussi··· suave iugum catholicae fidei, onuaque leve tuorum sprevi··· mandatorum; ne sinas ea quae pietatis in te superfuere fragmenta ab irruente impietatis tnrbine arripi et dissipari. Si iam multos in haeresis'barathrum demersit tempestas aquae, ne patiaris simplices infigi in luto faecis, in te non amplius sperante·. Qphibe inauperbientis humani intellectus petulantiam, reprime sapientiae huius

· 1 Cor. V. 11.

' Tkrsa. IV, I ssq.

· «odi. XXXIV. it-n.

mundi arrogantiam, refruna t iim seieatla· baeivum a oareum, temper* aevitatis studiam. Iafunde oordibss hominum veritatis amorem, at Mas· doctrina·, prae omnibus humani ingonii inventis, affsetum. Aecende in medio nostri luoernam peso· eastiaotam fidei, et pons Mm super candelabrum, nt Incest omnibus qai in dome sunt

2. Fraire* earissimi, corda vostro dirigito sd dominum nostrum Issum Christum, patrem pauperum et parvulorum amatorum, rogantos on· at super eos omnes largam tueo benedictionis eopiam effundat, qui ecclesiam enem odiuvant in subterendis miseria, praesertim vero in puerulis educandis. Allaboravimus quidem ut doctrinam Christianam (lac parvulorum) suaviorem, et ipsorum intelligentise magis aooomodatam, reddamus. Sed in vanum ad ipsos Mpientis etiam divine .clamitat, niai adsint qui manibus eoe ducent, eb insidiis in itinere tueantur, ac titubantes eorum gressus sustineant B Non desint nobis tales, misericordissime Iesu, sed in cordibus tuorum fidelium aeeende tenerrimum erga parvulos tuos amorem, ut non solum studio et desiderio, sed efficaci operatione ipsorum educationi provideant, nobisque coeperentur. Et redde illis septuplum, imo centuplum in sinu eorum, ut videant ipsi filios filiorum suorum prosperos, et in via vitae ambulantes, donec ad amplissima caritatis praemia securi ipsi perveniant.

3. Fratres carissimi, petite Spiritum sanctum, ut omnes qui hic convenerunt, in eius gloriosissimo nomine congregatos^ suo irradiet lumine, fdveat igne, dirigat sapientia, corroboret virtute. Redeant ad sua incolumes, pleni ipsius gratia et fortitudine, ut maiore semper cum selo et promptiore animo pro salute animarum se impendant. Da, Domine, episcopia, quos posuisti regere ecclesiam Dei. apoatolicae benedictionis plenitudinem; da sacerdotibus C ecclesiasticarum virtutum largissimam abundantiam ; confer religiosis viris, severioris disciplinae amatoribus, gratiarum coelestium supereffluentem copiam ; ut omnes ad propria redeant referti divinis donia, aupernia ditati thesauris, spiritualium gaudiorum pinguedine saginati. Retribue illis abundanter pro iis quae hic laboraverunt, ut tu praemia rependas pro iis quae ipse in illis operatus es. Fiat, fiat!)

DECRETA

I. D tynodo mctpta.*

II. Dt immandato btatitàmar rirginù Jlariat conceptu, ***dogmatise n tanelittuM do*dn6*** nostro ***drfimto.***

Felicissimis sane sub auspicii· banc nostram synodum convocatam inchoatamque iure censere debemus, quae dogmaticam definitionem immacu- II latae Dei genitricis conceptis·» tam prope sequitur, ut merito ipaiua patrocinio commendare possimus quidquid a nobis actum pronuntiatatnve fuerit.

Qua de re, si omnipotenti Deo gratias palam agendas ease iam euravimua, tanto magia hic adunati solemniore ritu repetendas duximus, ita ut in ipso nostri operis limine, menus ae oculos in Deum totius consolationis intendentes, ipsi grates pro tanto beneficio repeudamus,eiusque imploremus clementiam, ut ab ingruentibus malis ecclesiam et orbem, dulcissimae virginis Mariae intuitu, liberet et praeservet.

8ed maxime aequum pariter videtur, ut Mactissimo domino nostro Pio nono grati nostri animi

1 Pro tari* drervtorem, a. 1. 3-7, *mdt* ssdrm dscrsts m concita HsstmoMStsrimsi *1* sent IMS (Mansi, Cmc£, Xt.tV. W»1.

ACCLAMATIONES

m/m speeds IFosCmsnsstiiiswais prsrisrenh» ***II /-etndm.***

ArtiMitimm: Deo omnipoteuti, trino in personis, in essentia ani, laus et honor.

Chorus.- Sit in perpetem laus et honor tibi, beata Triait··. A te prineipinao nostrum, in te finis noster. A te procedant omnia opera nostra, ad te solum tendant

ArvMdioeemM: Sanctissimo domino nostro Pio, sacrae ecclesiae catholicae supremo gubernatori et capiti, Iesu Christi ia terris vicario, enneta prospera.

Chenu: Pontificem summum patremque dilectissimum, sospitem nobis conserva, clementissime Domine; ut diu feliciter regat eccleeiam tuam, fideles consoletur, emnteoque in viam salutis reducat.

Arrhidioroniu: Eminentissime ac reverendissimo cardinali archiepiscopu no«tr^ pax et felicitas.

Chorus: Accende illum. Domine, amore tui nominis, et selo animarum sibi commissarum. Adauge in eo patientiam et laboris tolerantiam. Repone illi coronam gloriae, pro tua immensa misericordia.

Archidsocasuui: Illustrissimis patribus, qui ad hanc sVnodum laeti convenerunt. summae gratiae, felixque reditus ad sua

CAoms.* Summae gratiae, omniumque bonorum adprecatio. Angelus Raphael sit illis in itinere custos et protector: aitque ingressus eorum in domum quies habitantium, pax dissidentium, laetitia omnium credentium.

Arvkidiaco**i: Omnibue orthodoxam fidem sanctae Romanae ecclesiae profitentibus tranquillitas, et in unitate fundata pax.

Chonu: Salva populum tuum, Domine, et benedic haereditati tuae; et rege eos. et extolle illos usque in aeternum.

Art-hidiaermuf: Decreta nostrae sv nodi acurate servantes, et sanctae matri ecclesiae in omnibus obtemperantes, intercedente beatissima et immaculata virgine Dei genitrice Maria, cum sanctis martyribus Thoma et Georgio, et omnibus sanctis, per misericordiam omnipotentis Dei, ad vitam perveniamus sempiternam.

Chonu: Fiat, fiat! Arnen, atnen !

CONCILII. *

sensus pendamus, eo quod divinis cedens impulsibus, coelestisque luminis rudiia obsequens, banc magnificam' definitionem gaudens protulerit, suamque laetitiam per totum mundiim profuderit. Nec satis sed voluit etiam ut secum quamplures nostrum gauderent, quos omnee Vrbem commeantes, benignissime excepit, et episcopalis gratiae a beato Paulo descriptae toti exemplum praebens ecclesiae, hospitio munificentissimo recreavit.

Hinc evenit, ut e nostro coetu septem antistites * illustrissimis quampluribus totius orbis episcopis sociati, veluti testea auspicatissimae illius definitionis, summo pontifici astiterint. Hinc ad greges nostros vivacior quodammodo pervenit tam insignis beneficii sensus, st in universali laetitia magis intima participatio.'

Definitionem igitur ipsam demisso grstissimoque animo suscipientes, clero |>opuloque nobis commissis hic unanimes proclamamus, ipsorumque pietati peramanter commendamus. Oraculum paternae voci* audiant et exsultent. Maternae dignitatis

I MHsst sssiaestisstmss srsUvfàseoees Wsstmcaastericn-Ms, revervutisstmi patres demtai epiamft Bsveriaceasis, Ne«-porteasis et Msaeveasis, Northaatoaisuab. Sathwarosasia, Notlaghssisssis, st*iM flerrauis sane UverpoUtaaas.

iaeremeutum, honori· ampliorem cumulum. miseri- ▲ et sub hoc traditae quoad iua in fundatione·, sunt
oordia· sublimiorem tituhim, pietati· augendae applicandae ad novas tantum fundationes, cum de
novam rationem, puritati· et innocentiae, totius regularibus agitur.)
originali· decori* veluti complementum perfeetiMÎ- 6. Non veru licebit opiscopo. missionem legitime
manque euloginin*, ipsi matri gratifiante· re- abeui ordini roligioeo concreditam dicto titulo ipsi
cognoscant, sibique providi amplectantur. Creecat auferre. Respiciunt enim hae regulae solummpdo
in die· in nostrorum omnium animi· fervens in oesum in quo regularis illa familia vel nequeat vel
Mariam ab omni labe immunem devotio, firma nolit illius mission» caram retinere, si. exempli
fiducia, filiali· affectio. Luceat in vita candor prae* gratia, a superiore ab illo loeo revocetur, vel alia
eipuus castitatis. humilitati· eximiua nitor, in Deum quavis de causa caeset omnino, et non ad tempu·
accentu· amor, in proximo· prompta dilectio, ut duntaxat, ibidem exsistere.
•peculum nosmetipsos exhibeamus virtutum quas T. Si vero aliqua missio fundatur exclusive sive
gloriae absolutissimae serto in Mana coelestis corona- longe maiore ex parte sumptibus alicuius religio···
vit pater. familiae, quae iustis de causis atque tu perpetuum
Bitque ipsius dulcissimum nomen in boo qualia- alio migrare poterit velle, hortamur ut pdctiu clara
cunque noetri labori· exordio, a nobis invocatum fiat inter episcopum et superiores ordinis quid hoc
veluti temera quaedam pignusque divinae gratiae, in casu sit agendum, ne iura ex una parte tardantur,
qua foti adiutique, opus nohie commissum sic feliciter neve scandalum ex altera oriatur, ei grave animarum
inceptum feliciorem ad exitum perducamus. B damnum emergat.

fi. Multo minua licet clerico vel ipsi episcopo
Hi. Ot wtbvdo ritar ia ayno<fo ***tfrwtda.*** bona ecclesiae alienare, sicuti constat cx innumeris
paene iuri·* canonici sanctionibus. Quodsi. propter
7F. Ds non ***prarindicando.*** csumsh ab ipso iure approbatas, contigerit talem
alienationem esse necessariam, sacerdos nunquam
F ***Dt offciahbtu tynodi.*** sine episcopi auctoritate, nec episcopus absque iis
cautionibus quae a lege canonica requiruntur, illam
I'/. Dr *ùtdidb» m coati* *pfrtonalibut conutitu^ndtt..*** efficere potest.

(Constituti aunt reverendus pater dominus 9 In omni missione, pecuniae quae a fidelibus
episcopus Beverlarensis, et reverendus pater do- contribuuntur modis infra recensendis, habendae
minus episcopus Dirminghsmenais.) sunt pro bonis ecclesiae, non pro muneribu· datis
sacerdoti. Ex ea namque pecunia non solum eius
VU. D* non discedmdo. honestae sustentationi, sed et sumptibus religiosi
VIII. D» boni» neelffiattiei». cultus, manutention! fabricae, debitis, si quae aint,
solvendis, aliisque huiusmodi providendum est.
1 Dona qua· a fidelibus in religionis propa- Idcirco, si discedere a missione alieni sacerdoti
gationem et decorem, cleri sustentationem, pauperum contigerit in .anni cursu, non ius habet ad ratam
sublevationem abotque pio* usus erogantur, Deo C partem introitus annui, nisi prius detrahatur pars
et ecclesiae donata censentur; eornmque administra- iuste assignanda illis impensis. Bimiliter. ea quae
tore* seu curatores. »ivc viri ecclesiastici sive laici providerat prit ecclesiae usu ex ipsis redditibus
fuerint, nihil amplius quam eorum dispensatores, ecclesiae, verbi gratia cereos, vinum pro sanctis-
Deo ipsi reddituri rationem, sunt habendi. Cum simo sacrificio, sacram supellectilem, poet se re-
igitur hic ism inter dispensatores quaeratur ut fidelis linquere debet absque compensatione, nisi con-
quis inveniatur, de iis. quae rectam bonorum eccle- stare faciat hanc provisionem sequam rationem
siasticorum administratiinem respiciunt, in bac excedere
synodo plenius nobis agendum videtur, quia, prae- 10. Diversas quidem methodos colligendi pe-
sertim in pnmo provinciali concilio, rebus maiori· cunias pro missionum sustentatione praevalere om-
momenti occupati, huiusmodi materiam ad tempus nibus satis patet. Sequentes in primis non impro-
opportunius remiserimus. bandas censemus, donec melius per caritatem
'2 Igitur allaborandum ut omni modo deter- fidelium provisum fuerit Sunt igitur:/
minetur. si dubium existât, intentio et animus a> Sedium seu locorum assignatio certis personi·
donatoris vel testatoris alicuius fundi, et ut usui •eu familiis, a quibus compensatio determinata datur
•b ipso definito ipsius fructus accuratissime appli- ecclesiae
centur. *b)* Collectae ^d offertorium in ecclesia factae.
.T H» vero huiusmodi intentio non constet ex *c)* Pro consuetudine generaliter in Anglia vi-
aliquo eerjo documento, servandae aunt regulae I> gente, solutio nummi determinati iuxta qualita-
sive canone· quibus de tali voluntate recte iudicari tem loci occupandi, ab iis qui locum assignatum
possit. non habent, nolunt vero locum liberum, ut aiunt,
4. Quotiescunque erigatur aut provideatur ec- occupare.
clesia seu schola, sive aliud quodvis aedificium *d)* Conciones ab aliquo insigniori verbi Dei prae-
usibus religionis destinatum sive ex integro sive ex cone. post quas generatim pro ecclmia. ve) pro
parte pecuniis collatis · fidelibus, vel etiam a qua- aliqua eius parte seu attributione, colliguntur assi-
vis societate piorum catholicorum eleemosynarum stentium eleemosynae, qui saepe ex alii· congre-
administratrice, eiusmodi aedificium habendum est gationibus accurrunt, stipeinque conferunt.
veluti in perpetuum illi loco addictum. Et quam- e) Collectae quae vel de domo io domum fiunt
vis missio. de qua agitur, sit ab aliqua corporatione per viros ad hoc deputato· aut per societates et
religiosa occupata et administrata, eleemosynae illae confraternitate· legitime institutas, vel exiguntur
praesumuntur non corporationi ipsi, sed Dei cultui per decuria· aut centuriae, prout fieri nolet a lauda-
promovendo et pauperum levamini fuisse colletas, bili societate Propagationis fidei nuncupata, vel
eoque in loco ad hosce u»u· erogandae. quae a ditioribus, statutis temporibus aut singulis
fi. Similiter iudicanfium/bi ab aliquo benefactore anni·, solvuntur
talia aedificia alicubi provideantur, niai certissime 11. Quamvis equidem exoptandum eaeet, plure·
eonatet declarasse se iri tali erectione Aon loci eiueque ex hinee modie sustentandi bocleoiam po··· e medio
fidelium commodum respexi···, sed ordini illi donum tolli, iam tamen experientia docuit adhuc impoesi-
voluime conferre. (Regulae, sub numero praecedenti

V

' l. ":*tt<hnn vidvtur ***tloyium.***

• <i.. uKXKt Au. i mi " \1.V1I.

bile esse talibus sdiumentis omai ex parte supersedere. Ubi igitur usus iam inviguit unum vol plure* ex ipsi* adhibendi, continuari ita debet, ut nulla in eia innovatio abaque episcopi arbitrio introducatur. Praesertim vero spatium Irberum non minuatur neque coarotetur. eo iaoonaulto. Quidquid vero pecuniae per i*ta media ad missionem confluit. non ad ipaum sacerdotem, sed ad totae missioni* necessitate* pertinere reputetur. Quidquid igitur aupellectilia, sacrae vel domesticae. ex hi* redditibus acquisierit sacerdos, vel quidquid in sarta tecta aedium sacrarum vel aedificiorum ad ecclesiam quomodocunque spectantium conservanda impenderit. non sibi, sed missioni providit, ex bonis ad eam pertinentibus.

12 Cum igitur sacerdos aliquis ad suam primo missionem accedit, decipiat a vicario fnruneo, vel ab alio deputato ab episcopo, inventarium omnium ad missionem pertinentium. Tenetur autem supellectilem et aedificia integra servare, imo potius meliorare, ut saltem successori tantum tradat quantum ipse accepit Quod si, vel ad reficienda quae vetustate obsoleta et squalida evaserunt, vel ad maiorem locorum decorem nova seu venustior* providerit, distinguendum est. quonam ex fonte ista provenerint.

' *<i)* Nam si ex proprio peculio, sive ex familiarium sibi bene affectorum donis, sive tandem ex ea parte proventuum eccleaiae quae sibi competit pro sua honesta sustentatione, sacerdos baee sibi comparaverit, habenda erunt ut propria, ratione semper habita obligationis conservandi in bono statu ea quae accepit.

h) 8i vero generatim proventibus ecclesiae, vel donis sive collecti* congregationi*, vel tandem aere ab episcopo vel administratoribus rerum temporalium dioeceseos concerno, fuerint haec conquisita, omnino missioni addicta dicenda sunt, neque ullo pacto licet sacerdoti ea sibi vindicare.

13. Communiter etiam censendum, nisi contrarium pateat, iuxta regulam in lure traditam, ea. quae ecclesiasticis usibus apta donantur viro missionary, esse missioni donet*. Ea vero quae personslem habent usum, ipsi data reputantur, sicuti etiam res sacrae, si expresse veluti grati animi vel affectus pignus a congregatione sacerdoti cuivis donantur.

14 Honoraria missarum ad sacerdotis peculium pertinent. Similiter, ubi viget Usus, antiquus quident in Anglia, temporibus aolemnibus Paschae et Nativitatis Domini, singuli* sacerdotibus munuscula dandi, haec ad ipsos de iure pertinent. Caveat vero sacerdos ne in suspicionem cadat aliquid recipiendi intuitu sacramenti poenitentiae ab ipso administrati.

15. De applicatione pecuniae quae ex intibus stolae provenit, non una eademque praxis per totam obtinet ecclesiam. Etenim, quamvis ecclesia sordidum quaestum detestétur, ob quem pro sacramentorum celebratione extorqueatur vel exigatur pecnnia a fidelibus ea petentibus, concilium tamen Lateranense, sub Innocentio III anno 1915 habitum, praescripsit ut observarentur laudabiles consuetudine*, quarum vigore oblationes, ex occasione celebrationi* sacramentorum, * fidelibus altatis ministri* fiunt. Proventu* ex hoc fonte derivante* ordinario sacerdotibus adiudioentur, quamvis diversi* modia pro diversitate locorum, distribuantur. Anteferenda vero videtur caeteri* e* distributio qua* magi* «d allevanda onera misaient· posait conferre. Ç

16. Dum igitur prohibemus ne aliquid petatur, multoque magis exigi, ante baptismati* vel mwtrиu..ŋii ecb-hrstionem siit etiam post celebrationem veluti de iure, remittimus prudentiae episcoporum m ia sui* dioeoeeanis synodis hae de re statuero, quae consuetudinibus et conditioni loeorum visa faeriat magi* apta. Abusu* praesertim omnes, ai qui exsistant, tam in quantitate quam in exactione huiusmodi oblationum, diligentissime corrigant, modum ubique aequum imponendo. ·

17. Quicunque administration! alicuius missionis prarest, quocunque titulo, librum omnino teneat diurnum omr.ium receptarum et expensarum missioni*. in quo quotidie utrasque scribat accuratissime, et suo quasque ordine Habeat etiam I penes se alterum librum quem magistrum *(ledger)* vulgo vocant, in quem transferat, post mensem vel trimestrem. omnia quae in primo libro continentur, ita tamen Ut in ordinem redigantur, iuxta capita ad quae summa quaeque, sive recepta sive expensa, referri debet

18. Quivis administrator habeat *eorapatuai apertwa,* ut dicitur, in mensa aliqua nummularia duorum virorum honestorum nominibus, praeter suum, ascriptum. Isti vero solummodo ad conservationem pecuniae quovis iacturae periculo assumptos se sciant, neque sese illius administration! ingerere debent. Deficiente vero uno. quacunque ex causa, duo qui supersunt, alium ab episcopo electum, supplendum curabunt. Administrator igitur pecuniam ad missionem pertinentem, scilicet eam quae ad proprium peculium non pertinet, ultra summam librarum viginti apud se. plus quam decem dies non retineat, sed in dictam mensam diligenter referat.

19. Nullus missionis administrator instrumenta legalia de bonis ecclesiae conficiat sine expressa auctoritate episcopi, qui legisperitos in huiusmodi negotiis vernalissimos consulere non dubitabit, sicque revisioni accuratissimae nubuciantur

20. Omni* aedificia ad missionem perimentia contra Incendium secura reddantur per annuam solutionem factam alicui societati ad hue destinatae

21. Omnis eleemosynas fidelium quaerens, muniri debet autographo ordinarii vel superioris proprii, obiectum quaestus pii declarante, et recognito ab ordinario loci ubi quaestum facit, cum conditione in eo expressa, quod ipse teneatur rationem accuratam reddere episcopo vel superiori suo omnium summarum ab eo collectarum, cum determinatione locorun\ in quibus versatus fuerit, et personarum a quibus eas habuerit, cum expressione temporis suae in singulis locis residendae.

' *IX. De eereioee eaaonicartua tcripturarum.*

Ut versio accurat* sacrae scripturae ex vulgat* latina quam primum habeatur, patres consuerunt committendam esse viri* docti* ab eminentissimo archiepisoopo eligendis eius confectionem, servatis tamen regulis indicis quoad operi* revisionem, nots* apponendas ex sanctis patribus et piis scriptoribus desumptas, et permissionem et approbationem lectioni* eiusdem.

X. De aientia sorordotam.

Ad clariorem intelligentiam decreti 14, c. 95, primae synodi provincialis, statuimus, saperdotea coadiutore* debere monere missionarium in ecclesia principalem quoties discedant etiam ad diem ; nullosque missivhario* vel principale*, vel eoadiutores debere abesse die-dominico vel festivo de praecepto absque licenti* episcopi .vel vicarii-generalis, excepto casu urgentiae, in quo sacerdos discedens debet monere quamprimum episcopum de diet* urgentis, et relinquere idoneum sacerdotem qui vices suppleat.

Hmc omaia in duabo, Maaioaibiu acta eant Ita testor ego notarial rogatui, in collegio Banetaa Mariae de Oscott, dio 1& ialii 18M.

) Georgia· Bowyer, notarius,
loannos Bonomi, leeobui Moore, teetea.

ELENCHUS

decretorum eynodi eeeundae prorincÿatie Weeimonarterieneic, habitor ia collegio Sanctae Mariae dr Oecott, cam numero *articulorum.*

I. *De aperienda rynodo.* articulus unicus.
II. *Dr immaculato beatiuimae Mariae mrginie concept», dogmatice* o *eanctirrimo domino noetro definito,* articulus unicus.
III. *De methodo oitae,* articulus unicui.
IV. *De* non *praeiudicando,* articulus unicu·.
V. *De offieialdnu eynodi,* articulus unicus.
VI. *De iudicibue conetitumdie in. courir pertonalibue,* articulus unicus.
VII. *De* non *ditcedendo,* articulus unicus
VIII. *De bonit eeeieriarticir,* articulus viginti unus.
IX. *De eerrione canonicorum reripturarum,* ar-'iculua unicus.
X. *De aberntia racerdotum,* articulus unicus.

Omnia et singula in hac synodo statuta, decreta et acta, qua decet obedientia et reverentia auctoritati. correctioni et emendationi sanctae Romanae ecclesiae, omnium ecclesiarum matris et magistrae, et Romani pontificis. Christi vicarii iudicio, emendanda. corrigenda, mutanda subiicimus.

t Ego Nicolau* cardinali» Wiseman. srehiepisopus WestmonaMeriensis, definient subscripsi.

t Ego Joannes, episcopus Beverlacensi*. definient subscripsi.

+ Ego Georgius, episcopus Liverpolitanu·, definient subscripsi.

f Ego Gulielmus. episcopus Northantonienaîs, definiens subscripsi.

t Ego Thomas Josephus, ordinis Sancti Benedicti, episcopus Newportensis et Menevensis, definiens subscripsi.

t Ego Gulielmus Bernardus, ordinis dancti Benedicti, episcopus Birminghâraensis, definiens subeeripsi.

f Ego Gulielmus, episcopus Haguistadensis, definiens subscripsi.

f Ego Thomas, episcopus Suthwarceasis. definiens subscripsi.

f Ego Gulielmus. episcopus Salfordensis, definiens subscripsi.

t Ego Jacobus, episcopus Salopienais, definiens subscripsi-

t Ego Richardus, episcopus Nottinghamensia, definiens subscripsi.

f Ego Thomas Brindle, vicarius capitularis Cliftoniensis, definiens subscripsi.

f Ego Gulielmus Clifford, vicarius capitularie Plymutheneis, definiens subscripsi.

f Ego Georgius, archiepiscopus Trapexuntinue, coadiutor Westmonaaterieneia, definiens subscripsi.

f Ego Alexander, episcopus Gerrensis. coadjutor Liserpolitanus, definiens subscripsi.

t Ego Joannes Bede, ordinis Sancti Benedicti, archiepiscopus Sydneienais, subscripsi.

f Ego Gulielmus, ordinis Sancti Benedicti, episcopus Troianus, subscripsi.

I Ego Bernardus, abbas monasterii Sancti Bernardi, Cistsrciensis ordinis, subseripei.

Rudolphus Bagnall, canonicus Binaingbamenais, secretarial.

Gulielmus Thompson, canonice· Hagulitadenti·, secretanus.

Frederieu· Rymer, secretanus.

EPISTOLA PATRIM

ad eanciireimum douunum noetrum Pima papam IX.

Beatissima pater. ›

Synodi nostrae provincialis secundae acta et decreta, nos metropolrtanus et episcopi provinciae Weatmonastenenaia in Anglii, ad sacros beatitudinia veatrae pedes, quoa humillime deosculamur,, grati et laeti deponimus.

Liceat enim nobis in Domino gaqdere, quod denuo in synodo congregati, pacifice ea statuero potuerimus, quae ad cleri populiquè spiritualem profectum summopere conducere ^posqe speramus. Liceat nobia laetari quod conveniens frequentiasimus clerus se paratissimum exhibuerit nostris desideriis obsecundare, nobisque collaborare, maxima cum industria et caritate in iis omnibus quae ad Dei gloriam et ecclesiae decus quomodocunque spectent. Liceat tandem nobia merito exsultare, videntes ea quae in primo concilio plantavimus, et per tres continuos annos rigavimus, dante Deo incrementum. inter nos altam radicem fixisse ; unde bonum augurium modo peracta synodo capere possimus.

Sed et cum gratissimi animi sensu ad beatitudinem vestram accedimus, pro effusissima semper in nos bonitate, quae nos nunc quoque impellit ad novas aliqua* gratias implorandas ; per speciale tamen decretum, actis huius synodi insertum, curavimus beatitudini vestrae solemni ritu «reddi gratias pro praeclara definitione immaculati conceptus beatae Mariae virginis, necnon pro liberalitate qua plures ex nobis Urbem invisentes, paterna caritate et hospitio excipere dignata eet.

Delegavimus, qui praedicta acta et decreta, post debitas emendationes et correctiones, uti speramus, approbanda, ad pedes beatitudmis vestrae deferat, reverendum dominum Gulielmum Ulifford, canonicum et vicarium capitularem Plymutbensis ecclesiae, nunc viduatae pastore, qui toti interfuit synodo.

Restat igitur ut ad pedes beatitudinia vestrae prostrati, apostolicam benedictionem in nos gregesque nobis commissos effundendam devotissime supplicemus

E collegio Sanctae Mariae, in nynodo, die 16 iulii 1866.

Beatitudini* vestrae humillimus, devinctissimus, obsequentissimus famulus et creatura.

Nicolaus cardinalis Wiseman.

Humillimi et obsequentissinri atque devotissimi famuli et filii;

t Joannes, episcopus Beverlacen^is.

t Georgius, episcopus Liverpolitanu».

t Gulielmus, episcopus Northantoniensis.

t Thomas losepbus, ordinis Sancti Benedicti, episcopus Nevportensis et Menevensis.

f Gulielmus Bernardus, ordinis Bancti Benedicti, episcopus Birminghamensis.

f Gulielmus, episcopus Haguistadensis.

t Thomas, episcopus Suthwarceasi*.

f Gulielmus, apiaoopua Balfordeeeis.

t Iseobus, episcopus Balopienais.

f Riehardus, epiecopaa Nottinghamsnsis.

Thomas Brindle, vicarius capitulari» Cliftoniensis.

Gulielmus Clifford, vicarius capitularis Plymuthenaia

t Georgius, archiepiscopus Trapexuntinus, coadiutor Westmonasteriensis.

t Alexander, episcopus Gerrensis, coadiutor IJverpolitanus.

RE8PON8UM

«OMCtÌMÙNÌ ffofiUm' N9*tri.

PIV8 PAPA IX.

Dilecte fili noeter, venerabile· fratre· ac dilecti filii, ealutem et apoetolicam benedietfooem. LibenttMimo prortue animo vestra· accepimm litteras intimo erga no· pietati·, amori· et obsequii tensu conscriptas, ac die 15 proximi mensis iulii datas, et nuper nobis [traditas] a 'dilecto filio Gulielmo Clifford. canonico et vicano capitulari vacanti· Plymuthensis ecclesiae, quem misistis, ut cum iisdem litteris supremo nostro et huius sanctae sedis iudicio subilceret acta secundae provincialis nyqodi a vobif''-conceleoratae. ' Ipsum dilectum filium omni, qua par erat, paterni animi nostri benevolentia excepimus,, ac de vestris rebus Ihquentem quam libentissime audivimus. Nostrae autem congregationi fidei Propagandae praepositae mandavimus, ut eiusdem synodi acta ex more sedulo perpendat, ac deinde omnia diligenter ad nos referat, quo congruum suo tempore vobis dari possit responsum, interim vero vobis summopere gratulamur, quod iterum in nomine Domini conveneritis, et, collatia inter vos .consiliis, ea statuenda curaveritis, quae ad maiorem istorum fidelium utilitatem concjucebe posse existimatis. Pergratum autem nobis fuit, ex iisdem litteris intelligere, istum clerum suae vocationis prope memorem, vobis obsequi, vestrisque desideriis omni alacritate obsecundare, atque omni cura, industria et studio auxiliariam vobis praebere operam in iis omnibus, quae ad maiorem Dei gloriam procurandam, eiuaque sanètae ecclesiae bonum ac decus amplificandum et animarum salutem obtinendam pertinent. Nec minori certe voluptate novimus uberes fructus, Deo bene iuvante. perceptos ex iis quae in primo provinciali concilio a vobis statuta, «t a nobis probata fuerunt. Iam vero cum haud ignoremus qua singulari pietate sanctissimam Dei genitricem virginem Mariam prosequi gloriemini, tum nec η0*>. nec inexspectati nobis acciderunt sensus summae laetitiae, qua affecti fuistis ob dogmaticam de immaculato ipsius glqno-

A siWsimae Virginia conceptu definitionem a nobis promulgatam ; .qui quidem religiosissimae vestrae mentis sensos non mediocrem certs nobi· consolationem attulerunt. Dum autem bis rebus vehementer in Domino gaudemus, vestros erigimus animos, dilecte fili noster, venerabiles fratres ac dilecti filii, ut divino auxilio freti, maiori usq&e studio pergatis ministerium vestrum implere, et ea omnia peragere, quibus catholica istic ecclesia, eiusque salutaris doctrina quotidie magis propagetur, et 'fideles magis in dies enutriti sanctissimae fidei nostrKe verbis, et per gratiarum charismata confirmati, crescant in scientis Dei, et alacriori usque pedo incedant per semitas Domini, ac misere erranter depulsa mentis caligine, veritatis lucem aspiciantr atque ad unicum Christi ovile redeant, Denique pro certo habete, praecipuam esse, qua vos complectimur, benevolentiam. Cuius quoque B testem, ac coelestium omnium numerum auspicem esse volumus apostolicain benedictionem, quam ex intimo corde depromptam, vobis ipsis, dilecte fili noster, venerabiles fratres ac dilecti filii, omnibusi que istarum ecclesiarum clericis, laicisque fidelibus, peramanter impertimur.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die 20 decemtirie anno' 1855. pontificatus nostri anno decimo.

Pius papa IX.

pilecto filio nostro Nicolao sanctae Romanae ecclesiae presbytero cardinali Wiseman, archiepiscopo V^estmonasteriensi. ac venerabilibus fratribus loanni, episcopo Boverlacensi. Georgio, episcopo Liverpolitano. Gulielmo, episcopo Nortbantoniensi, Thomae, episcopo Newportenio et Menevensi, Gulielmo. episcopo Btnninghanrensi. Gulielmo. episcopo Hagulstadensi, Thomae, episcopq Suthwarecnsi, Gulielmo, episcopo Balfordensi. Iacobo. episcopo ' Salopiensi, Richardo. episcopo Nottinghamensi. Georgio, archiepiscopo Trapezuntino. coadiutori arehieptscopi, Wfstmonasterienais. Alexandro, episcopo Gerrensi. coadiutori episcopi Liverpohtani. ae dilectis filiis Thomae Brindle, vicario capitulari dioecesis Cliftoniensia, et Gulielmo Uhfford. vicario capitulari dioecesis Plymuthensis.

APPENDIX.

/. Litterae apoetolicae dt dogmatica definitione immaculatae concepttonie beatae Mariae mrginis.

Ineffabili, Deu·, [die 8 decembria IBM *Supra coi.* 117 C|.

11. Litterae apoetolicae fviiw adinngitnr eccleeiae Lioerpalitanae centuria Leyland.

PIUS PAPA IX

AD PXBPÇTVAM UI UIM0B1A·.

Cum eoclesiseticam hierarsbiam in Angliae regno instauravimus, et plure, episcopales ecclesias, arohiepiscopali ,edi W eetmonasteriensi suffraganeas constituimus, apostolieis «a asper re expediti· in simili forme brevi, litteris die 29 septembri, anno 1850, in definiendo episcopali, eoeleeiae 8alfordienaia territorio centuriem Leyland dictae Selfordienai eoeleeiae assignavimus. Nunc vero eum greriuimi· etiam testimoniis innotuerit, melina provisum iri, si regio illa Liverpolitanae ecclesiae adiungatur, noa, de eonailio venerabilium fratrum nostrorum sanctae ecclesiae Romanae car dinalium Propagandae fidei praepositorum, eam a 8alfordienai ecclesia substractam Liverpolitanae aedi adiiciendam exiatimavimne. Itaque, motu proprio, certa scientia' ac metor» deliberatione nostra, deque apoitolicae auctoritatis plenitudine, memoratam centuriam Leyland a Salfordienn ecclesiae territorio tenore praeaentium subtrahimus ac dismemhramua, eamque ecclesiae Li>erpolitanae in perpetim adiungimus, atque antistiti Liverpolitano in perpetuum pariter regendam committimus: non obstantibus nostra et cancellariae apostolicae regula de inre quaesito non tollendo, nec non memoratis nostrjs in forma brevia datia litteria die 29 aeptembria anni superioris, aliisque apostolieis. atque in universalibus, provincialibusque et aynoD dalibus conciliis editis geheraltbus rel specialibus constitutionibus et ordinationibus, caeterisque contarii· quibusque. Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub annulo piscatori·, die 27 iunii 1851, pontificate nostri anno sexto.

Pro domino cardinali Lembruschini.

A. Picchioni, substitutus.

III. *Quaeetionee pro* rotatam· *ad eanctam congregationem de Propaganda jide, ab eadem eacra congregatione propoeitae.*

1. Exprimantur nomen, aetas, patria episcopi, et etiam institutum, si sit regularis.

2. Amplitudo et qualitas dioecesis.

.3. In qua provincia sit, vel quot provincias contineat.

. 4.: Si eecleaia sit arohiepiscopali·, quot et quales habeat suffraganeos; si vero episcopalia, ouiur archiepiscopi sit suffraganea.

6. An habeat oatbedralem et propriam rani- a dentiam, et iα qua civitate.

6. An episcopus habeat facultate· speciales a •ancta sede, et quas.

7. An habeat reditu· proprios, quot et in quo consistant. pV

8. Enumerantur loca dioecesis, et eorum respective distantia.

9. Quando visitatio dioeceai· fuerit peracta, num ad tramite· praescriptionum canonicarum.

10. Quando provincialis ac dioecesana synodi fuerint habitae.

11. An pro exercitio iurisdictionis aliqua inferatur molestia ab episcopis finitimis.

12. An habeat capitulum, et ex quot canonicis constet.

13. An adsint praebendae, et quae.

14. Quale servitium praestent canonici cathedçaii; et an etiam fungantur munere parochi in β locis dioecesis.

15. An resideant intra fines parochiae.

16. An se immisceant in regimine ecclesiae, et impediant liberam iurisdictionem episcopi.

17. An habeat seminarium, et ubi; quot iuvenes ibidem alantur,.et quibus studii* vacent.

18. Num concilii Tridentini regulae circa seminaria serventur.

19. An. ibi adsint parochi, vel tantummodo simplices missionarii.

20. An parochi sint perpetui, vel ad nutum antovibiles. et an missam celebrent festis diebus pro populo.

21 An eligantur ab episcopo.

22. Quot sint parochiae: an in eis servetur •acrosaneta eucharistia, et cum qua decentia.

23 An habeant fines certos, et propriam ecclesiam. et quot capellae inveniantur in districtu unius- C cuiusque parochiae.

24 An aliquae parochiae sint addictae ordinibus regularibus, et quibus.

25. An parochi habeant sacerdotes, qui eos adiuvent ui cura animarum.

26 Exprimatur numerus et qualitas catholicorum in singulis quibusque locis degentium.

27. An sint et quo numero scholae catholicae, et quot in iis instituantur.

28. An adsit doctrina Christiana in lingua vernacula. expurgata ab omni errore, et quatenus negative:

29. An eint et quo numero scholae acatholicorum, et num catholici et quo numero illae adeant.

30. Exprimatur numerus sacerdotum iadjgenarum et exterorum.

31. Eorum patria, more·, munera, in quibus ee exercent, et cuius utilitatis sint pro servitio ecclesiae. D

32. An huiusmodi sacerdotes facultates habeant a aede apostolica, et cuius expensis vivant.

33. An inter istos inveniantur alumni sacrae congregationis de Propaganda fide; quinam sint, et an satisfaciant muneri suo.

34. Exprimantur etiam nomen, aetas et qualitates sacerdotum indigenarum, qui sunt extra dioecestm; tum etiam adnotentur loca, in quibus morantur; quid ibi peragant; et an ex aliquo peculiari titulo teneantur inservire propriae ecclesiae.

· 35. An sint etiam clerici, et quot; quomodo et ad quem titulum ordinentur; ubi resideant; et quid ab illis exigatur, ut ad sacros ordine· promoveri possint.

V 36. An adsint missionarii regulares, quot, cuius ordinis, et cuius regionis.

37. An cuilibet ordini sint aasignati oerti districtus; et qua auctoritate.

38. Ubi resideant, quibus superioribus subsint, et quot habeant domos.

39. An habeant conventus formatos vel duntaxat hospitia; et an ip iis servetur clausura.

40. An in communi vivant, et eget regelari observantia, vel habitent soli, qt in £umibas privatis cum saecularibus, et praecipue eum mulieribus.

41. In quo habitu incedant.

42. An admittant ad habitum et profeeaionem •ui ordinis indigenas, et qua auctoritate.

43. An regulares habeant facultates speciales; et an eas exhibeant episcopo, antequam exerceant.

44. In quibus dependeant ab episcopi·.

45. Quibus mediis sustententur; sn aliquid pro sacramentorum administratione percipiant, et quae •it illorum fama.

46. An, et in quibus utile opus praestent pro salute animarum et pro incremento religionis.

47. An sit aliquis momalium conventus; cuius instituti; qua auctoritate fundatus; et cuius curae et ministerio subsit.

48. An ibidem observetur vita communis, et an moniales obstringantur votis solemnibus paupertatis, castitatis, obedientiae et clausura.

49. An sint in dioecesi piae aliquae fundatione», seu legata pia

50. An reditus pro huiusmodi legatis rite administrentur, et canones ea de re serventur.

51. Enumerentur omnea abusu», qui forte irrepserunt etiam inter catholico», sive circa fidem et ritus, sive circa more», vel administrationem sacramentorum, divini verbi praedicationem; et cuiusque alterius generis sint.

52. Exprimantur principales causae huiusmodi abusuum; et quomodo possint eradicari.

53. Num matrimonia ritu contrahantur.

54. An a viginti circiter annis statu» fidei catholicae augeatur, vel potius decrescat; et qua de causa.

55. Tandem attente perpendat spirituales christianitati» ilbu» necessitate»; eas distincte referat; mediaque proponat idonea ad praeterito» errore· evellendos, et maiorem religionis profectum inducendum.

1 F. /Ae *canonieattatm collation**.

In collatione canonicatuum. alia» non reservatorum et affectorum, conceditur indultum episcopo residenti pro mensibus februarii, aprilis, iunii, augusti, octobris, decembri»[1]

Beatissimo padre.

Il vescovo di Southwark in Inghilterra, riflettendo che i' imminente sinodo provinciale saré di non piccola durata per la multiplicité delle materie da trattarsi incesso, ardirebbe implorare dalla santità vostra per una certa uniformité negli statuti capitolari dei quali anderanno certamente a trattare, la grasia apostolica dei godimento dei sei me»i in favore dei vescovi residenti, itqperocchè potendo accadere che qualche vescovo ignorasse Γ obbligo 'di chiedere per sè i due mesi concessi a favore dei residenti oltre i quattro soliti, petra esser luogo a qualche disturbo, vedendosi un vescovo conferire in un meae, in cui un' ahro, non munito dei privilegio auddetto, non lo potesse esercitare.

Ex audientia sanctissimi, habita die 27 iunii 1852.

Sanctissimus deminue noster Pius divina providentia papa IX, referente me infraacripto sacrae congregationi·'de Propaganda fide secretario, benigne .annuit pro gratia, iuxta petita, dummodo

1 Bensd. XtV. *A4* uwtserse», 8 aspt. 1744.

•nuntiati episcopi vara raaidaaat Contrariis quite·· eunque minima obstantibus.

Datum Roma·, ax aedibus diet·· aacraa congregationis, dia at anno at supra.

Gratia, ata.

Al. Barnabb, a secret».

Iuctu f eifilli.

V. De conmtibeu eepitieleribeu, eeeteediittr epiecepe facette» dupeatmtdi eb ntiteeabile émue».*

Ex audiantia sanctissimi, habita dia 91 ianuarii 1855.

Sanctissimus domina· noster Pina divina providentia -papa IX, referent· me infrascripto aacraa congregationi· de Propaganda fide aeoretario, praeibo· nonnullorum Anglia· aatiatitum benign· aunuens, attenti· difficultatibus qua· aliquando occurrunt quominus omnes promu» canonici metropolitanae eceleaiae Waatmonaatarianaia vel cathedral)um ecclesiarum Anglia· adsint coetibus per. singulos menaea habendis, facultatem concernit archiepisoopo Weatmonaaterienai oaeteriaqu· Angliae episcopia, at unum vel altorum ex canonici· sibi aubiectia ob rationabilem cauaam dispensare valeant, quatenus menailia conventu· participe· haud exsistant, ita tamen ut praedicti conventu· non omittantur.

Datum Romae, ex aedibua dictae «aerae congregationi·, die 39 ianuarii 1855.

Loctu t tigilli. . Al. Barnabb, a secretis.

VI. Litterae apcitoliea» mututiim domini nostri, *qm-6m alipta dal/ta eirca* sacrosanctas Aossaiias vectaria» *cardmalittta et* «pMcaporwa· utensilia *declaranter.*

PIUS PAPA IX

ad PurrruaM xm MiMoman.

Cum illud plurimi referet, ut in apostolieis concessionibus nullus detur dubitationi locus, quae •oimoa torqueat et controversia» excitet, idciroo, ei quam exaistere ambiguitatem noverimus, ad eam advertendam * curas nostras libenter intendimus. Iam *^r°> praeter indultum testandi de propriis bonis, quod venerabilibus fratribus noetris sanctae Romanae eceleaiae cardinalibus sancta haec sedes tribuere aolet per apoatolicas. litteras in forma brevis incipiente· Da Araiyniats avais *apmtalieae,* iisdem per alias simile· litteras in fofma brevia, quarum initium Cum *feline recordationi» Urbmnu Vili,* facultas conceditur disponendi de aacria utensilibus favore alicuius ecclesiae seu capellae, vel Joci pii, non obstante constitutione Urbani VIII *Aefeem ett,* edita die 24 iulii anno 1624, qua sacra cardinalium utensilia pontificio sacrario attribuuntur. Verum, cum in memorato postremo brevi, etiam quando agitur de cardinalibus, archiepisoopis et abbatibus, ex quodam invecto um addi ooneueverit clausula: .MIvaque in praemiari· quoad ecclesias D cathedrales, metropolitanM aut patriarchal··, quibus praefueris, quM alia· ex cooceasione vel dispenMtione apostoliM in titulem, adminiatretionem seu commendem obtinueris, dispositioni constitutioni· felicis recordationis -Pii papae V, anno 1567, tertio kalendM Septembria, anno secando,* saepe saepius dubia exorta sint circa interpretationem ot vim huiuamodi reservationis, eove magia quod ia auperiua memorato brevi *D** isnipnitata aarfis epeMeReoe, praefatae aaneti Pii V constitutioni in ea parte, quae sacra utensilia roapicit, aperte derogetur. Si namque Romani pontifie·· cardinalibus quoque archiepisoopis et abbatibas privilegium dieponaadi de sacris utsnailibas eoaeedeee Misât, illud frustraaenm st iUnsoriuua foret, quatomsa adints •lassula vim baberot, qnam vsrtia prae M fsrust.

' Forte: Mwtmdbi·.

Hit qaoque eooedsbat qvod nonnulli sacrorum oanonum interpretes doeaaat, cardia·!·· utpote qui in memorata aaaeti Pii V constitutio·· apeciatim nominati non aint, ea lag· minim· teneri, etai alii eoetrariam aaataatiam taaaatar. Quae sum ita ement, venerabilia frater neater Patrua cardinali· Oatiai, nano episeopus Albaaaoaia, qui tnne temporia apiaeopalam eodeeiam Aaeinam ragebat, eaixe poatulavit a felicia recordationi· Gregorio XVI, praedecosMre noatro, ut rem oerte definiret, atque axpr···· declararet, an cardinal·· apiaoopi, »en abbot··. mtUuu in [litteris] apostolieis memorati· aaneti Pii V praedecessoris noatri comprehendantur, ac statueret quaenam sacra ornamenta, at aupeUeotiiea et utenailia aanctae Romanae eceleeiae cardina-Hum ad aacrarium pontificium ex memorata constitutione Urbani VIII, et quaenam patriarcharum, arehiepiaooporum, episcoporum et abbatum *mtUitu,* •ive cardinali dignitate fulgeant, «ire illa caveant, •d eccleaia· cathedrals ex auperiua citata aaneti Pii V constitutione revera apactent, -et quomodo facienda ait divisio Merorum aupelleotilium et uten-•ilium, quando epiacopu· aire successivo aire simultanée plure· eccleaia· gubernaverit. Noe, igitur, qui in memorati decessoris noatri bonae memoriae Gregorii XVI locum, licet immerentes, suffecti sumus, ad praecidenda· omnes hac auper re dubitationi· ao controversiae cautas, de consilio venerabilium fratrum nostrorum aanctae Romanae eceleaiae cardinalium negotiia et conaultationibua episcoporum at regularium praepositorum, haec, quae sequuntur, auctoritate nostra apostolica decernimus et mandamus.

1. Cardinales episcopos teneri quoad sacra utensilia lege lata in conetitutione sancti Pii V incipiente Romani *pontifici»,* exceptis tamen cardinalibns episcopis suburbicariis, necnon exceptis pariter cardinalibus abbatibus *mitliue,* qui in Romana curia morantur, quorum sacra utensilia, attenta citata constitutione Arfuum *eet* Urbani VIII, praedecessoris nostri, ad pontificium «aerarium spectabunt.

3. Firmis remanentibus clausulis derogatoriis constitutioni mnoti Pii V, cuius initium *Romani pontificie promdntti»,* in litteris in forma brevio incipientibus *De tniptileli tedi» apoetalieae,* apponi •olitis, in altero brevi quod incipit Cmn *feline* rsoerdeliqMir *Urbamu Vili,* auferatur clausula, qua salva edicitur eadem Piana constitutio, eiusque loco substituantur ea quae sequuntur: „Quod ai ecclesiis •bbadalibus, cathedralibtis, metropolitan··, patriarchalibus praefueris, mu quas aliM ex concessione seu dispeDMtione apostolica in titulum, admiaistrationem mu commandam obtinueris, te vehementer hortamur, prout iam Banedictus XIV, praedecessor noster, in sua constitution· incipient· *Ieter ardeae,* oardinales hortatur, at in praedictio rebus disponendis eu •coleaiM prae oculi· habeas, oaeteriaq·· praeferas.!" Quae voro in hoc articulo praeaoripaimus, ea ad singulo· cardinales extendimus, qui ante praesentium litterarum publicationem enuntiatam teetandi ac disponendi fhcultatem obtiauernnt, perinde ac si ia respectivi· induitis expressa essent.

3. Sacro utenailia quae, vigore constitutionis aaneti Pii V incipienti· Roeseto pqntÿfris, eocleaiia Mthedralibus debeatur, haec usm adioimna: mitraaeilieet, planet··, pluvialia, tanicellas, dalmaticaa, sandalia, ehirotheeaa, albae enm angulis, lintee■mietne, et his simili·; item miasaha, grodualia, Hbro· cantu· firmi et muaiaae, libro· pontificale·, altarum eoi titslus eanea misM·; item oahos·, patens», pyxide·, oetsaaoria, tbsribeia; vm aquae benedictas eam aspsrsocio, pelvim eum nroeo, vaaa ··ararum oleorum, et uroeolos ana eam pel-

ribas, et tintinnabula,' palmateria, icones pu», craoee archiépiscopai»», candelabra cum cruce pro altaris usu, baculum pastoralem, faldistorium, aliasqu» res sacras sive parements, sive ornamenta, sive visa, si qua sunt etiam ex eorum natura usui profano congrua, dummodo noh per accidens, sed permanentor divino cultui aacrisque functionibus fuerint destinata; exceptis annutis et crucibus pectoralibus etiam earn sacris reliquiis, et iis omnibus utensilibus cuiusvis generis, quae legitime probentur ab episcopis defunctis comparata Aliae» bonis ad ecclesiam non pertinentibus, neque constet ecclesiae fuisse donata. 'Volumus propterea teneri ao debere episcopos conficere 'in forma authentica inventarium sacrorum utensilium, in quo, pro rei veritate, exprimant quando acquisita fuerint, et speciali nota describant, quae ex ecclesiae redditihue ac proventibus sibi compararunt, ne alias praesumi debeat ea omnia redditibus ecclesiae fuisse comparata. Quod vero pertinet ad utensilia sacra sanatae Romanae ecclesiae cardinalium, ad sacrarium sacelli summi pontificis spectantia, nullam haberi volumus rationem qualitatis et naturae reddituum quibus comparata fuerint,* et praeter ea, quae io constitutione Urbani VIII incipiente *Aequum eet,* in specie enumerata sunt, alia verbis generalibus tantum expressa intelligi volumus sandalia, cbirotheca», lineo# amictu», albas cum cingulis, item pixides, ostensoris, .as aquae benedictae cum aspersorio, vasa sacrorum oleorum, et urceolos cum pelvibus ac tintinnabulo, tandem baculum pastoralem, faldistofiuin. palmatoriaa. icones pacis, thuribulum et his similia, exceptis annulis et crucibus pectoralibus, etiam cum sacris reliquiis.

4. Quando episcopus duas vel plures ecclesias successive rexerit, sacra utensilia diridi volumus proportionaliter inter ecclesias cathédrales, habita ratione fructuum ac temporia, iuxta constitutionem sancti Pii V incipientem *Hornam pontificle.*

5. Ubi vero aliquis episcopus simul praefuerit duabus pluribusvp ecclesiis unitis vel in perpetuam administrationem concessis, quae habeant capitulum et cathedralem ecclesiam propriam ae distinctam, sacrorum utensilium divisionem faciendam ease edicimus aequis partibus, singulis ecclesiis cathedralibus, quatequs earumdem ecclesiarum unitarum, seu in perpetuam administrationem concessarum redditus non sint divisi, sed unam episcopalem mensam perpetuo constituant; si vero redditus divisi fuerint ae separati, divisionem fieri volume» singuli» ecleaiis oathedralibus proportionaliter ratione reddituum.

6. Quod »i constet, episcopum, qui per translationem duabus ecclesiis successive praefuerit, comparasse sibi omnia sacra utensilia redditibus tantum unius ecclesiae, nulli divisioni locus erit, ■ed eadem sacra utensilia ad ecclesiam cathedralem tantum spectabunt illius diopoesis, ex cuius episoo; palis mensae proventibus fuerint acquisita.

Haec volumus et mandamus, decernent»» has litteras firmas, valida» atqué efficace» esse et fore, suosque plenarios st integros effectus sortiri ao obtinere, eisque ad quos spectant aut spectabunt, plenissime suffragari; sioque in praemissis pêr quoecunque indicés ordinarios et extraordinarios indicari ao definiri debere, irritumque et inane quidquid seen» snper his a quopiam, quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contigerit attentari. Non obstantibua, si Opus fuerit, noetra et concellariae apostolioae regula do iure quaesito non tollendo, aliisque apostolicis, atque in universaMbas, provineialibnsque et synodalibns conciliis editis generalibus vel specialibus constitutionibus et ordinationibus, oaotorisqne etiam speciali et individua mentione no derogatione digni» ia ooatrarium faoientibu» quibuscunque.

Datum Romae, apud Sanctam Mariam maiorem, tub annule piscatoris, die 1 iunii 1857, pontificatus nostri anno primo.

Aloysius. cardinali» Lambrascbinl, a brevibus apostolicis.

VII. *Super* matrimonio eontralsndo, ubi adest *praenmtptio baptiuni invalide eoilati parti haereticae.*

Imrruocrio saxeti orrtcu.

Sanctissimus dominus noster divina providentia Gregorius papa XVI, in solita audientia reverendo patri commisaario generali sancti officii impertita, audita relatione dubii ab reverendo patre domino episcopo Neo-Eboracensi, utrum, scilicet, in praesumptione baptismi invalide collati parti haereticae. matrimonium cum parte catholica a sede apostolioa dispensata inire cupienti, conferri debeat iterum baptisma sub conditione; et praehabitie eminentissimorum inquisitorum generalium suffragiis, dixit;

Detur decretum latum sub feria VI, 17 Septembris 1830, instante, ut sequitur, reverendo patre domino episcopo Aniciensi: „An Calvinistae et Lutherani in illi» partibus degentes, quorum baptisma dubium et suspectpm est, infideles habendi, ita ut inter eos et catholicos diaparitatis cultus impedimentum dirimens adesse censeatur?** Cui instantiae sacra congregatio in praedicta feria ita respondit: „1. Quoad haereticos, quorum sectae rituslia praescribunt collationem baptismi absque necessario usu materiae et formae essentialis, debet examinari casu» particularis. 2. Quoad alios qui iuxta eorum ritualia baptisant valide, validum censendum esse baptisma 3. Si autem certe cognoscatur nullum baptisma ex consuetudine actuali ; illius sectae, nullum est matrimonium."

Iliaque omnibus sanctissimus superaddi mandavit: „In tortio casu praefati decreti respiciente nullitatem certam baptismi in parte haeretica, idem episcopus Neo-Eboracensis recurrat in casibus particularibus."

Angelus Argenti, sanctae Romanae et universalis inquisitionis notarius.

Die 211 decembris 1837.

VIII. *Super qualitati probationi» requirendae antequam eeeundai nuptiae ineantur.*

Ixstxcctio saxcti ornat.

Ingentes bellorum clades, aliueque rerum humanarum conversiones, quibus noetra haec aetas obiecta fuit, frequentes adhuc suppeditant Romae mulierum et quandoque virorum preces, qui legali documento morti» ooniugia iamdin absenti» destituti, licentiam tamen sollicitant, qua sibi liceat ad alias nuptias transire. Iam vero sedes apostolioa, »eu suprema sacra eminentissimorum Romanorum sancta» Romanae ecclesiae cardinalium ad haec deputatorum congregatio, ecclesiasticis regulis omnino insistit, ex quarum praescripto mors ex aliquot annorum decussu non praesumitur, sed probari debet Unde Lucii III 'responso (cap. Dominas, extr. De secundis nuptiis) a iure canonico cautum est, ut nullus amodo ad socagdas nuptias migrare praesumat donec constet, quod ab hac (vita) migraverit coniux eius. Qualis autem probationum ratio exigatur, ex decreto A«" *alia»* Clementis X, perpetuis futuri» temporibus valituro, dato feria V, 91 augusti 1670, in bullariiun Romanum inserto, habetur, ubi summus pontifex instructionem ponit tam in curia eminentiesimi et reverendissimi domini cardinalis Urbis virarii, quam in alii» curiis eactarorum ordiaqriornm servandam, pro examine testium ad contrahenda matrimonia inductorem.

Primo ergo authenticam ipdua obitua documentum exquiri debet ubi haberi poacit. Nam haee num. 10 et 11 praeecribuntur: »8i (testis) responderit eontrahere volentes habuisse uxorem ve' maritum, sed_esse mortuos, interrogetur de loeo et'tempore, quo sunt morsui, et quomodo ipse testis sciat fuisse coniuges, et esse mortuos. Et si respondeat mortuos fuisse in eliquo hospitali, vel vidisse sepeliri in certa ecclesia, vel occasione militiae sepultoe fuisse a militibus, non detur licentia contrahendi. nisi prius recepto testimonio authentico a rectore ecclesiae in qua humata fuerunt cadavera, vel, ai flari potest, a duce illius cohortia in qua descriptae erat miles. 8i 'tamen buiuemodi testimonia haberi non possunt, sacra congregatio non intendit excludere alias probatione». quae de iure communi possunt admitti, ' dummodo sint legitimae et sufficientes.*.

Ex postremie hisce verbis habetur regula huius sacrae congregationis pro casibus in quibus talia testimonia obitua authentica haberi non possunt, nempe, ut suppleri Valeant aliis probationibus legitimis et sufficientibus^

i Harum praecipua exsurgit e dictis testium fide dignorum, de quibus sic in eadem instructions praecipitur: .Pro testibus in hac materia recipiantur magis consanguinei quam extranei, qui praeyumimtur melina informati, et cives magis quam caeteri;' ne admittantur homines vagi, et milites nisi data causa et maturi consilio *

Ubi autem de persona testimonium ferente agitur, opportune praescribitur, ut „uua cum persona testis, alia comparcat cognita notario, et quae attestetur de nomme et cognomine ipsius testis, necnon de idoneitate eiusdem ad testimonium ferondqm.* Verum in tantis, quibus saepe huiusvnodi mortis probationes premuntur difficultatibus, .sacra congregatio nullam respuit, quae aliquid ad fidem faciendam valeat, ut perspicere possit, an pluribus quandoque concurrentibus, quae seorsim certitudinem sufficientem parere nequeunt, omnia tamen simul iuncta hanc efficiant. Hinc datur locus praesumpiinnibu- et coniecturia, quibus tesiium dicta confirmentur, publicae vocis et famae rhtio habetur, certa facta autbentiea probata quae morterffi supponant, expenduntur. Etiam contigit, ut testium fide dignorum, probe infonnatoru.n dicta, tempore non suspecto ab aliis percepta ftierint; testea autem immediati vel morte vel absentia aut alia de causa audiri nequeant; habeantur verq dicta testium de alieno dicto deponentium, £ui tamen, omnibus pensatis, prudenti mortis secutae indicio satis esse censeantur.

Iam vero cum de re gravissima agatur (matrimonium enim de iure divino indissolubile eese, dogma fidei est, atque aliud matrimonium, priore coniuge vivente, esse non potest), sacra congregatio singulog casus expendit, auditio plurium theologorum et iurisprudentium suffragiis, iudicium denique suum pronuntiat, an do tali obitu satia constet, et nihil, 'obstet quominus petenti transitus ad alia vota con-' cedi po^it. e

Die 12 iubi 1822.

IX. Suprr indulgentiarum iranelatione.

Decretum eaerae congregationil indulgentiarum.

Uuta kt oub. „

Ex audienfik sanctissimi, die 8 augutti 1863.

„Onm potsstiM ooa/isrmsd· indulgentias « Obnato oAdassae «mmmm «il in fldolium utilitatomJ atque MHMI SIMI êAràefiMNO aaaa" affirmet sancta Tridentin· synodus *, eogruum omnino videtur omne studium impendere ut indulgentias, quae occasione dierum foetorum vel concessae iam sunt vel concedentur, fideles facilius lucrari possint, neque magis cum ingens populi Christiani concursus ad ea festa celebranda conveniat. Iam vero eum. hac nostra praesertim aetate, maxime ob ecclesiasticas conventiones sbtapostolioa sede eam exteri· nationibus inita·, feetorum legitimae traaelationee occurrant: et generarim cum per huiusmodi translationes ex iustis causis, debiti· tamen cum facultatibus factae (licet etiam f>ro sole externi' cultu· celebratione, quin et una timui officium cum mieea transferetur), fidelium devotio excitetur ad laudandam Dominum in sancti· eius huic fidelium pietati fovendae atque animarum saluti quam maxime interest at etiam indulgentiae hi· festi· annexae transferantur Quamvis autem alias tum a ·aera rituum congregatione tum ab bac sacra congregatione indutgentiie sacrisque reliquii» praeposita' quaesitum fuerit, utrum in translatione festorum etiam translatae intelligantur annexae indulgentiae, et vel negativa intercesserit responsio, vel in singdlis casibus recurrendum esse ad hanc sacram congregationem Ancitum esset, uec ui.^uam geneX rali decreto publice evulgato uaquedum huic trans/ lationi indulgentiarum provisum fuerit: attavn^n, eutinentiasimi patre· in generalibus comitiis huius ·aerae congregationi·, attentis actualibus temporum huiusmodi et) peculiaribus locorum et ecclesiarum et fidelium empumstantiis. atque etiam die 16 februarii eurren|i· anai pro concessione generali translationis indulgentiarum, occasione translationis festorum, supplicandum sanctissimo unanimiter consuerunt. Sanctissimus itaque dominus noster Pius |>apa IX, audita de his omnibus relatione, per'me infrascriptum secretario eiusdein sacrae congregationis substitutum, in audientia diei 9 augusti IH52. facta, benigne mandavit ut omnes indulgentiae, quae hucusque quibusdam festis concessae fuerunt ac in posterum concedentur. Vel ause 'pro iisdem festis aliquibus ecclesiis et publicis oratoriis pariter concessae fuerunt et in posterum concedentur, vel etiam ai libuerit de consensu ordinarii illae concessae io sacri· supplicationibus, aut in novendialibus, vel ·eptenariis, sive triduanis precibus ante vel post festum vel eia*' oqtavsno perdurante, translatae intcUigeptur pro eo die quo festa huiusmodi vel quoad solemnitatem tantum et externam celebrationem (non tamen quoad officium et missam) in aliquibus‹ locis vol ecclesiis, publicisque oratoriis, sive aliqua occasione, sive ad tempus, eoque durante, legitime trinsfemntur^ Cum vero transfertur tantum officium cum missa, non autem solemnitas et exterior celebratio festi, indulgentiarum nullam fieri 'translationem decrevit.

Hanc autem apostolicae benignatia concessionem eadem sanctitas sua\ quibuscunque in contrarium non obstantibos, ac perpetuis futuris temporibus, absque alta brevia expeditione vatiturang per hoc sacrae congregationis decretum typis impreMum publicare voluit, dummogo caeterae omne· aliae conditiones, in particularibus vel generibus concedhionibus praedictarum indulgentiarum pro iis adipiscendis praescripte^/ omnino servantur.

Datum Romae, ex eadem secretaria sacrae congregationis indulgentiarum.

F. cardinAlis Asquinios, .praefectos.

Aloisius, arehip. Prinaivatii, ·nbetitntus.

Locos ***ftijiih.***

\8aaa XXn W -*

X. Rsseripta.

1, Dr celebratione ëcto· smscti Thomas *Coutume*-fit,* кок oLdaKts rubric* breriarii *recogniti.*

Dec. nationi* Anglican··, sanctissimi domini nostri Urbani papae VIII.

Inatante eminentissime et reverendissimo domino cardinale Francisco Barberino. nation» Anglicanse protectore, pro licentia continuandi in antiquissima consuetudine celebrandi missam et recitandi officium cum octava in feato sancti Thomae Cnntuar* tenais, cadente in die 29 decembria, in ecclesiis dictae nation», non obstante impedimento uberum festorum, et dispositione contraria rubricatum breviarii Romani auctoritate sanctissimi domini nostri recogniti.

I Sacra rituum congregatio censuit. si sanctissimo videbitur, petita posse concedi pro Anglican» et confluentibus ad eorum ecclesias in ipsa die festi et octavae dumtaxat. Infra vero octavam, aliis festis impeditam, faciendam esse commemorationem octavae iuxta rubricas dieh breviarii Et facta per secretarium infrascnptum relatione sanctissimo, sanctitas sua sacrae congregationis sentebtiam approbavit. die 23 martii ItHl

C episcopus Ostiensis cardinalis Pius,
lulius Cingiua. secretarius.

boent t tigilli

Z Pc *offieAe fanetori/m Angliae.*

Cum regia celsitudo eminentissimi cardinalis ducis Eboracensis, pro sua pietate ac selo promo vendi cultum sanctarum Angliae, enixas sanctissimo domini' no'fro Benedicto XIV preces porrexerit, pro facultate recitandi infrascripta sanctorum officia quae a commorantibus in collegio Anglorum Urbia *et* a religiosis societatis lesu provinciae Angliae respective recitantur, necnon pro extensione eorum- C dem ad omnes Anglicanae nationis ecclesiasticos ubique locorum degentes sanctitas sua ipsius pietatem ac telum fovere studens, attentisque peculiaribus farti circumstantiis, petitam facultatem ac respective extensionem benigne concessit atque induisit, sub ritu in dictis officiis infra designato; ita tamen ut in sanctorum suffragiis fiat tantum commemoratio de sancto Georgio. Die ll ianuarii 1749.

Officium de sancto Georgio. martyre. Angliae patrono, recitandum sub ritu duplici primae classis cum octava, die 23 aprilis.

Officium de sancto AHigustino. Angliae apostolo, sub ritu duplici primae classi^^um octava, recitandum die 26 maii.

Officium de sancto Edwardo rege, sub ritikduplici secundaeclasaiscuni octava, reeitandumdiel3bqtobris.

"Officium de sanctis Ursula et sociis, martyribus, sub ritu duplici maiori, recitandum die 21 octobris. D

Officium de sancto Edmundo. rege et martyre, sub ntu duplici maiori, recitandum die 20 novembris.J

Officium de sancto Thoma, episcopo Cantuariena/ et martyre, sub ritu dupljci secundae classis cum octava, recitandum die 29 decembris.

Ita repentur in actis et registis secretariae congregationis sacrorum rituum. Io fidem, etc.

Ex eadem secretaria, die 23 februarii 1857.

, H. Capaltiv sacrae rituum congregationis ·ecretarius.

Locus *t tigilli.*

A *3. Da officio tt mitia ttueralnUp Bedae.*

Ex supplemento anni 1765.

Ad pias preces. . . (erga venerabilem Bedgm devotionis suae portante monumentum relictam) aanctiasimo domino nostro Benedicto papae XIV pernotas, efSotum «m mima praedicti venerabili-

XLVg.

A Budae, de coqpmuni oonfepsonim non pontificum, cum lectionibus secundi nocturni et oratione proprii· tantum, desumendis ax breviario congregationis Casainens». ab omnibus^Anglicapa· nationis ·o?1o·iasticis, tam saeculariÜss quam regularibus, qui ad horas canonicas tenuetur, ubique locorum degentibus, sub ritu duplicis minoris, die vigeeima nona octobris recitari ac respective celcKrartMsse. sanctitas sua ad relationem mei secretarii benikne induisit atque concessit, die 2 ianuarii 1754

I>. F. cardinalis Tamburinus, praefectus.
M. Marefuscu». sacrae rituum congregationi·ecretarius.

Locks *t tigilli.*

4. De mittit eotieie tatt&stimi Sacramenti et Conceptionis immaculatae beatae nrytnis Mariae.

Porrectis sanctissimo domino Clementi papae XIII humillimis precibus, tam ex parte alqmnorum qui in collegio Anglosum de Urbe sunt, quam illorum qui cx eodem collegio niissionsrii in Angha nunc versantur, pro induito recitandi singulis feriis quintis non impeditis officium votivum cum missa sanctissimi Sacramenti. itemque singulis sabbatis non impeditis officium itidem votivum cum missa Conceptionis beatae Mariae virgini* immaculatae; sanctitas sua ad relationem per me infraacriptum secretarium factam, petita officia votiva sub ritu semiduplici alumnis praefati collegii existentibus in missionibus Angliae tantum benigne concessit, except» tamen temporibus Adventus. Quadragesimae, quatuor temporum, vigiliarum, sive cum.ieiunio. sive absque ieiutinx atque illis feriis vel sabbat» in quibus, secundum rubricas, sit reponendum officium dominicae aut do festo duplici vel semiduplici translato.

Die 27 aprilis 1765.

loseph Maria, cardinalis, praefectus.
S Burghesius. sacrae rituum congregationis ·ecretarius

Locu» *t tigilli.*

Ô. *Approbatio officiorum propriorum Angbae.*

Ex audientia sanctissimi habita die 26 iulii 1H23.

Sanctissimus dominus noster Pius divisa providentia papa VII. post diligenter examinatas matureque consideratas lectiones et orationes proprias aupradvscriptas. et ad nonnullos Angliae sanctos pertinentes, referente me infrascripto cardinali sacrae congregationis de Propaganda fido propraefecto, benigne annuit precibus reverendi patris domini Gulielmi Poynter, gplçcopi Italien*», et vicarii apostolici Londinensis. ac illas en forma qua superius descriptae suqt. approbavit.[et} induisit ut in poaterum ab omnibus, qui in Angliae regno horarum canonicarum obligatione teneantur, valide et licit* recitan possint, utque liceat illas sive in breviariis et missalibus, sive in supplementis edendis, suis apte locis addere et imprimere; in contrarium quibuscunque non obstantibus.

. Datum Romae, ex aedibus dictae sacrae congregationis, dio et anno quibus tuprs.

, Gratis, etc.

II. cardinalis Çonsalis, propraefectus.

Lock* *t ftgtUi.*

6. *Concettio plurium officiorum.*

Ex audientia sanctissimi,
habita die 19 novembris 1643

Ad humillimas prece· Reverendorum patrum dominorum vicariorum apostolioorum Angliae, Mtnctissimo dominono«tro Grego^odivina providentia papaeXVI oblata· ab reverendo patre domino Nicolao Wiseman, episcopoMelipotameasî,ac ooadi^tore reverendi'patri·

domini vicani apostoliei districtus castrati·, id·» sanctissimus dominus noster, referant· me infrascript· eacme congregationi· de Propaganda fide secretario, sequentia officia cum misea propria, qua· in roiaaati Romano habetur, in omnibus diatrictibua Anglian recitanda benigne concessit

23 ianuarii, Desponsatio beatae Mariae virginis, duplex maius, translato festo sancti Raymundi ad 28 ianuarii.

18 martii, sancti Gabrielis archaogeli, duplex maius.

16 maii, sancti loanois Nepomuceni, martyris, duplex.

24 maii, beatae Mariae virginis, tituli Auxilii Christianorum, duplex, maius.

23 octobris. sanctissimi Redemptoris, duplex maius.

24 octobris, sancti Rapbaelis archangeli, duplex maius.

18 decembris, Exspectationis partus beatae Ma· B riae virginis, duplex maius.

7. f'reta mobilia.

Feria VI post dominicam Septuagesimae, Orationis domini nostri lesu Christi in Monte Oliveti, duplex maius.

• Feria VI post dominicam Sexagesimie, Passionis domini nostri lesu Christi, duplex maius.

Fqria VI post dominicam Quinquagesimae, sanctissimae Spineae Coronae domini nostri lesu Christi, duplex maius.

Feria VI post I dominicam Quadragesimae, de I^anepa et Clavis domini nostri lesu Christi, duplex* maius.

Feria VI post 11 dominicam Quadragesimae,«anctae Sindonis domini nostri lesu Christi, duplex maius.

Feria VI post IIL dominicam Quadragesimae, sanctarum quinque Plagarum domini nostri lesu C Christi, duplex mains.

Feria VI post IV donpnicam Quadragesimae, pretiosissimi Sanguinis domini nostri lesu Christi, duplex maius.

Dominica 111 post Pascha. Patrocinii sancti losephi, duplex secundae classis.

Dominica post octavam corporis Christi, sanctissimi Cordis domini nostri Ies£Christi, duplex maius.

Dominica 11 octobris, Maternitatis'beatae virginis Mariae, duplex maius.

Dominica 111 octobris, Puritatis beatae virginis Manae, duplex maius.

Dominica IV octobris, Patrocinii beatae virginis Mariie. duplex maius.

Singulis vero feriis quinti* M sabbatis per annum non impeditis, officium sanctissimi Sacramenti et Conceptionis beatae MAriae virgini· respective, prout alumnis collegii Anglorum misaionarii· concessum j fuit, ritu semiduplici.

Datum Romae, ex aedibus dictae sacrae congregationis, die et anno quibus supffi.

Gratis etc.

t tigilli loannes BranelH, secretarius.

8., Officia oancti Gregorii magni ei oenerabilio Bedae.

Sanctissimus dominus noster Piys papa IX induisit ut in Anglia observari posset officium sancti Greguri magni, Anglorum apostoli, sub ritu dupliris secundae classis; et venerabilis Redae sub ritu duplicis maioris, per rescriptum diei 18 iulii 1847, quod babetur in appendice primi eoncilii Westmonasterienais1.

9. Alia officia.

Idem sanctissimus dominus ateter approbavit •oum oalebraadsi sub ritu duplici, foeteat «urotee A Martin·· 3Q ianuarii, sancta· Mariae Magdalena· da Pateis 8 iunii, et sancti Gregorii Tbaumatergi 27 novembris, per rescriptum anno 1850 datum.

10. Dt commrmorotionibuo oanctCThomac martyrio et oancti Georgii martyrio, in onffrayiio.

Pro eaosts Thema, srchisfHvceps Csatsarisast. martyre.

Ad oeoperao rt laudet, antiphona. Ego sum pastor bonus, et cognosco oves meas, et cognoscunt me meae, et animam meam pono pro ovibus meis.

V In patientia vestra.

R. Possidebitis animas vestras.

Oratio. Deus pro cuius ecclesiae, *ut* ia *breviario,* 29 decembris.

Pro nancto Georgi·'. martyr·.

Ad veeperat et laudet, antiphona Sancti per fidem vicertint regna, operati sunt iustitiam, adepti sunt repromissiones.

Scuto bonae voluntatis tuae.

R. Coronasti eum./Domine

Oratio. Drus qui m·· beati, ut ta *breviario,* 23 aprilis.

Dtcurrra.

Cum reverendissimum Northsntonicnsis episcopus sanctissimum dominum nostrum Pium IX pontificem maximum rogavit enixe, ut pro suo clero approbare .dignaretur suprasc riptas tintiphons* proprias cum. suis versiculis et responsoriis recitari, dum inter suffragia sanctorum in officio apponenda est commemoratio tum sancti Thomae, archiepiscopi • Cantuariensis. martyris, praecipui dioecesis suae patroni, tum sancti Georgii, martxri*. patroni regni, ut et iisdem sanctis specialior tribuatur cultus, et confusio devitetur, dum aliae commemoratione· occurrunt; sanctitas sua, referente me subscripto sacrae rituum congregationi* prosecrctario. benigne annuens iuxta preces. noMnoratas antiphorras cum $uis versiculis et responsoriis, uti superiori in exemplari adnotantur. approbavit, cleroque universo Nnrthantoniensi concessit, quibuscunque in contrariqm disponentibus minime obntantibu*. die 26 ianuarii 1852.

A. cardinalis Lambruschini. sacrae rituum congregationis praefectus.

Dem. Gfgli. sacrae rituum congregationis, prosecretariu*.

Locut f oigilli.

Decretum 11.

Idem sanctissimus dominus noster, per decretum diei 13 martii 1853' permisit recitationem in suffragiis ad vesperas et laudes antiphonae cum versiculis in honorem sancti Georgii. Angliae protectoris, ad formam rescripti sacrae rituum congregationis pro dioecesi Nortbantoniensi.

Decretum 12.

Idem sanctissimus dominus noster elevavit tectum •ancti Pa : icii, Hiberniae Apostoli, ad ritum duplicis maioris, per decretu,i diei, 13 martii 1853. quod babetur in appendice primi concilii

U- ^oncettio officii H miooae in honorent eancti Bànifacii, martyrio. Decretum.

Ad cultumxia-cbriatiaeo orbe augendum Igtiusque propagandum erga sanctum Bonifscium, episcopum et martyrem, cuius praeconium occurrit in martyrolngio Romano nonis iunii, plure· revere.ndissimi cardinales, et amplissimi diversarum nationum ep scopi, e Germania praesertim qf Anglia, auspicatissima arrepta occasione sui in Ürbem adventus.

can dogma de immaeaUta beatae Mariae Virginia conqpptioae a sanctissimo domino noatro Pio papa IX Alit solemniter proclamatam, bamilhnh praeibo» eidem sanctissimo patri supplicarent at officiam missamque praedicti «ancti Bonifaeii tot eaeteroqoi nominibus insignia, et de catholica religione, deque hac sancta sede apostoliea adeo promeriti, ad universalem ecclesiam pontificia sua auctoritate dignaretur extendere; aut «i forte pro multa sapientia sua id incongruum iudicaret, eiuadem saltem officii »*cihissae* recitationem toti Germaniae totique Xogliae vellet concedere, quod in sancto Bonifacio suum haec filium, suum alia veheretur apostolum; reliquis vero extra Germaniam et Angliam dioecesibus. si illarum episcopi duxerint, en de re supplicandum.

latiuamodi preces, referente me subscripto sacrorum rituum congregationis secretario, idem sanctissimus dominus noster clementer excipiens, induisit ut in tuta Germania *et* Anglia quotquot dioeceses concessionem officii et missae de aancto Bonifacio, .episcopo et martyre, ab apostolica sede nondum obtinuerunt. volentibus episcopis, recitare amodo possint iuxta exemplar huic decreto praevium, sub ritu duplici minore, die quinta iujiii in martyrologio assignata; indulsitque praeterea ut extra Germaniam et Angliafti a sacra rituum congregatione eadem concessio tribuatur episcopis, qui postulaverint; dummodo rubricae serrentur; contrariis quibuscunque non obstantibus.

Die 29 martii 1655. .

C. episcopus Albanensis, cardinalis Patriti, sacrae rituum (congregationis] praefectus.

H. Capalti, sacrae rituuifi congregationis secretarius.

Locue ✠ tigilli-

14. De officio eanctae Mariae Maodalmae de Pazstie, et de commemoratione eanrti Grorgii, martgrio.

Beatissime pator.

Nicolaus, cardinalis arcbiepiscopus Westmonasteriensis. humillimo supplicat ut sanctitas vestra benigne dignetur assignare pro Anglia diem 3 iunii tamquqm proprium pro festo sanctae Mariae Magdalenae de Patris, quo die per quinquaginta ·t amplius annos, ut videtur, in Anglia per errorem festum illud celebratum eat. Insuper petit ut a toto Angliae clero antiphons cum versiculo et responsorio. a sanctitate vestra pro commemoratione in suffragiis sancti Georgii, martyris. Angliae protectoris, facienda, drerpto diei 13 martii 1653 benigne approbata, ad vesperas et laudes in die festo eiusdem sancti et per octavam recitari (t ei] valeat.

/Quare, etc.

Ex audientia sanctissimi habita die 28 decembris 1856.

Sanctissimus dominus noster Pius divina providentia papa IX, referente me infrascripto sacrae congregationis de Propaganda fide ' secretario, benigne annuit pro gratia in omnibus iuXia petita.

Datum Romae, ex aedibus dictae, sacrae congregationis. die et anno praedicti*

' Gratis, etc.

Caietanus. archiopiscopue Thebarum, a secretis.

Loose *✠ tigilli.*

1&. Reeeriptum eanctieeimumx de pio exercitio ri-io crucie.

Beatissime pater.

Eminentissimus archiepiscopus Westmonasterieasis et episcopi suffraganei supplicant ut sanctitas vestra benigne dignetur singulis ordinariis pro suis respective dioecesibus concedere indultum, vi cuius erigere valeant pina atationes viae crucia, oasqua cive per aa, aive per alios ab episcopo delegatos, benedicere et in locis destinatis collocare.

Cutnqve episcopi propter locorum distantiam nequiverint stationes—per seipsos collocare, neque adAierit in induito praeterito facultas idem indultum presbyteris delegandi, petitur apostotica sedes 1 omnium erectionum iam factarum per erroneam delegationem ab episcopis in favorem sacerdotum datam.

Rogant praeterea facultatem erigendi in suis respective dioecesibus omnes et singulas confraternitates a sancta sede approbata·, eum potestate delegandi sacerdotes in singulis ecclesiis et sacellis, qui benedictionem et distributionem ·capularium et insignium earundem confraterniutum exsequi valeant.

Humillime supplicant insuper ut fideles lucrari valeant omnes indulgentias et favores spirituales in favorem peragentium stationes praedictas et iisdem confraternitatibus ascriptorum et ascribendorum. r

Quarc, etc.

Die 7 maii JK57.

Utendu facultatibus a sanctissimo domino nostro Pio divina providentia papa IX. durante illius absentia ab Urbe sibi benigne tributuq eminentissimus ac reverendissimus dominus Alexander sanctae Romanae ecclesiae presbyter cardinalis Barnabo. sacrae congregationis dè· Propaganda fide praefectus, praesente me infrascripto eiusdem sacrae congregationis secretario, ·annuit, pro sanctione quoad praeteritae concessiones; ac facultates necessarias et opportunas concessit ad quinquennium iuxta petita quoad futurum, dummodo nojreligiosi quibus privilegium competat, etc.

Datum Romae, ex aedibus dictae sacrae congregationis, die et anno supradictis.

Gratis sine ulla solutione quocunque titulo.

Caietanus, archiepiscopus Thebar.
a ·e-'rfefie.

Locut ✠ eigtili.

It». Conceteio officii eancti Thomae Cantuaneneie nb ritu duplirit / r/aasm.

Eminentissimus et reverendissimus dominus cardinalis Nicolaus Wiseman, archiepiscopus Westmonasteriensis. et reverendissimi Angliae episcop. exponentes huic sanctae aedi apostolicae. Angliae olerum saecularem tanquam patronum venerari ·anctum Thomani Cantuariensem. episcopum, martyrem, a sanctissimo domino nostro Pio papa IX supplicibus rutis postularunt, ut perpetuum privilegium indulgere dignaretur festum eiusdem sancti martyris deinceps in Anglia recolendi ritu duplici primae classis, prout ab anno saltem 1765 fieri consuevit, quin apostolieae concessioni· exstet indultum. Subscriptus porro cardinalis, sacrorum rituum congregationis praefectus, utendo specialibus facultatibus ab eodem sanctissimo domino nostro, eju4 ah Urbe,absentia perdurante, sibi tributi·. ad .relationem subscripti secretarii, benigne concessit ut a clero regni Angliae festum sancti Thomae Cantuariensis, episcopi, martyris, agatur ritu duplici primae elasais, dummodo rubricae serventur. Contrariis non obstantibus quibuscunque.

Die 3 iunii 1857.

C. episcopus Albancnsis cardinalis Patriti; sacrae rituum congregationis praefectos.

H. Capalti, sacrae rituum congregationis ·ecretarius.

Locus ✠ tigilli.

Fsrts lapnta·: asncttssMm. '

1 Forte tegndu; *ab efoMic·* «4, mm(m. I»·

LITTERAE 8YNODICAE PATRUM PROVINCIALIS CONCILII WE8TMONA8TERIEN8I8,

■d *Sentiet Heriet efud OfttUhtHH* mm *1855.*

We the archbishop and bishops of tbe provfroe of Westmintor, in provincial synod assembled. To our dearly beloved brethren and children in Chriat, tbe clergy secular end regular, and the faithfrii under our jnriadiction : Health and benediction in our Lord Chriat 'esus.

It ia now three years since we addrcaaed to you our first synodicgl letter, at the conclualon of our first provincial council. According to the proviaiona of ecclesissticsl law, we at that time appointed tbe 10* day of july 1855, for the opening of our second synod, if God would so mercifully permit it. It haa pleased him to allow ua the enjoyment of our earneat desire ; and hence on tbe appointed day, after due convocation, we met at saint Mary's college, Oscott, and under the Divine auspices commenced onr second provincial synod. It was consoling indeed to us to meet again, with so small a change in our body ; for in the interval only one of our venerable colleagues had been called away to the reward of his labours, the right reverend doctor Burges*, bishop of Clifton; for the repose of whose soul we duly offered up, in synod, the adorable victim of propitiation.

1. As this solemn meeting, attended by three archbishops, twelve bishops, two vicars capitular and one mitred abbot, took place so soon aller the dogmatical definition of the immaculate conception of the blessed virgin Mary, we feel it onr first duty in addressing you, to turn your thought* toward* this great exercise.of the power vested in the chair of Peter. For, although indeed most of us have separately made known to you this important event, we deemed it right to record in the acts of our synod, our gratitude to God, for having allowed the declaration of this glorious and consoling mystery to be made in our time, so that even many of our number were privileged to witness if Still more do we now consider it becoming, to communicate these feelings to you, who so willingly and so edifyingly take part in 'our sorrows and our joys.

We. therefore, most earnestly exhort you, dearly beloved in Chriat, to increase your devotion, groat as it ha* hitherto been, toward* the immaculate mother of God. The history of saintlinea* in the church, the observation of all engaged in directing •ouls. and tbe experience of every catholic mind prove that this devotion i* the truest source of affection for our Blessed Lord, and for the mysterie* of his life and passion. In exalting her, we exult him; in loving her, we love him'; in trusting in her. we trust in him; in invoking her, we in truth invoke him. For when she intercede*, be mediates; and so when she asks, she receive·; when she seek*, she find·; when she knocks, the gate of mercy ia ever opened. Devotion to her is admiration of her virtues, and * desire to copy them. „The first incentive to learning,** says saint Ambrose, „is the nobility of the master. What is nobler than the mother of God!** It is the inspirer of humility, the safeguard of purity, the nourishes of divine charity. It tempers our actions with meqkne··, it sweetens our prayers with, confidence, it multiplies our devotions, it leads us to frequent oftener the holy sacrament·, and gain the church's indulgences.

And now that this spouse of Chriat, guided by , him, haa formally added a fresh title t* then·

Archiepisoopns ! at episcopi provinciae Weatmonastariensis in concilium provincial* congregati, eariamis fratribus at flliia in Chritto, clero saeculari at regulari populoque fideli nostrae iuriadictioni anbiectia. salutem et benedictionem in Domino nostro lesu Christo.

Tro* nunc anni sunt, cum, absoluto primo nostro provinciali conciiio, prima* ad vos synodic** liters* dedimus. Eodem tempore, ex praescripto legi* ecclesiasticae, diem iulii 10 anni 1855, alteri nostrae synodo, si Deus propitius annueret, inchoandae constituimus. · Placuit illi id nubis, quod maxime cupiebamus, concedere : itaque, praefinita die, légitimé prius convocati, in collegium Sanctae Mariae apud Oscett convenimus, et, suspice Deo, alterum provincial concilium exorsi sumus. Magno autem nobis solatio fuit, quod sic iterum convenimus, ut tam exigua in nostro numero sit facta mutatio : uui enim tantum e venerandis nostris collegis hoc testons intervallo ad laborum suorum praemium evocatus est, reverendissimus doctor Burgesa, episcopus Cliftoniensis; pro cuius animae requie adorandam propitiationi* hostiam in synodo rite obtulimus

1. Cum autem solemnis hic conventu*, cui interfuerunt tres archiepiscopi, duodecim episcopi, duo vicarii capitulates, unus abbas infulatus, tam brevi post tempore habitus sit. quam inter dogmata relata est immaculata beatae virginis Mariae conceptio; illud primum, dum ad vos scribimus, faciendum esse arbitramur, ut ad tantum documentum eius potestatis, quae in Petri cathedra residet, vestros animos convertamus. Quamvis enim profecto plerique nostrum separatim de hoc gravi eventu vos certiores fecerint, tamen iustum esse ducimus, actis nostrne synodi consignare grati erga Deum animi testimonium, quod gloriosi illius et suavis mvsterii declarationem nostrae aetati reservant ; ut etiam compluribus nostrum contigerit eius esse testea. Quo magis decere nunc putamus ea. quae sentimus, communicare vobiscum, qui soletis tam libenter tamqae pie nostra omnia seu tri-tia seu laeta nobisoum habere communia.

Quare vos summopere hortamur, carissimi in Christo, ut pietatem vestram erga immaculatam Dei matrem, quamvis magna hactenus fuerit, tamen augeatis. Nam cum sanctitatis in ecclesia monumentis, turn omnium, qui animas moderantur, animadvereione, tum etiam iis. quae unusquisque catholicus in se experitur, constat, ex hoc cultn, tanquam e proprio fonte, manare amorem erga Christum dominum nostrum et eius vitae passionisque mysteria. Illam *i extollimus, hunc extollimus; illam si arnamns, hunc amamus; illi si çonfidimus, huic confidimus; illam si invocamus, revera hunc invocamus. Illa enim intercedente, ipse interpeliat pro nobis; atque ita cum petit illa, accipit; cum quaerit, invenit; cum pulsat, misericordiae ianua semper aperitur. Pietas in illam admiratio est eius virtutum eaademque imitandi desiderium. „Primus *diteenii* order, inquit sanctus Ambrosius, *nobilitat* «at *ntagitiri:* fuid autem iwWnu Dei n»otr«?“ Haec pietas inspiratrix est humilitstis, tutrix integritatis, divinae caritatis nutrix. Eadem actiones nostra* lenitate temperat, preces fiducia condit, piaa exercitationes' suget, nosque ad sancta sacramenta magis frequentanda et ad lucrandas ecclesiae indulgentias allicit.

Et quoniam nunc hape sponsa Christi, ab ipso doeta, ad ea nomina, quibus nostra veneratio, fidu-

already psassassd by Mary ta oar vawaretioa, confidence aad love, it become· ·» to uee aad apply it to her in our publie aad privato devotion*. Oar oratorie· «nd cherche·, built under the ievoeanoa of it, will indeed attest to postesfty bow toaderly we cherished it; bat oor own warm-hearted piety, our own holy live·, and onr own interned teal, resulting front devotion to this endearing mystery, will be a «till happier legacy to the generation· that «hall tncoeed u· in perpetuating the church of God.

2. Intimately connected with the solemn definition to which we^tiave alluded, i· the interaction given by the holy father to all hi* children, through the bi«hop« assembled on that great occaaion. It may be doubted, whether ever before, the chief pastor mw gathered round him, and addreaaed ao many venerable prelates, collected from tuch'variou· regione of the globe. When, therefore, he called them before him. and «poke tu' them worda well pondered, and full of gravity, carnestneaa end wiadom, ae the message which he would have them carry with them from him to their flock·, it was doubtless hit intention that their inlport should be accurately conveyed to all who with docility listen to hi· word·. Wherefore we, in aynod aaaembled, have thought it our duty to make known to you the authoritative instruction· thu· delivered, in the very word· wherein they were expremed. We omit only auch passages as relate to the bishop· themselves. and to the feeling· of regard and affection which the sovereign pontiff entertain· for them; or. which refer to danger· or event· in other part· of the world. These, therefore, are his word··:

oia, caritas iam Maria· debebatur, novum rite adiecit; hoe aos utamur, at par eat, boo illam aaintomx in noatro cam privato tom pnbKoo oalta. Profaoto saoella noatro atqne temple boo titelo iaeigaita testes eruat peateria, qaam «nimie ia nobia cam· ffierit; veram noatra fervens atque intima pietaa, nostrae vitae aanetimonie. noatra incensa rebgioni· studia, ex huina suavisaimi myaterii cultu hausta, felicior etiam erunt haereditaa, faturi· hominum aetatibus, quae huic ia propaganda Dei ecclesia saeoedent, a nobis relicta.

9. Cum solemni definition·, cuius mentionem feeimus, ooniuacta «unt illa monita, quae «anctu· pater omnibua «nia filii· per epiacopos, eo memorabili tempore Romae congregato·, dedit. Nunquam enim fortaaae antea summus paator tot venerabile· antiatitea ex tam divereia regionibu· sibi circumfusos vidit affatuaque eet. Quoa cum ille ad se convocavit, et prudenter ponderata, plenaque gravitati·, dignitati·, sapientiae, apud eoa verba fecit, quae tanquam nuntium ab ipsq! ad auum quisque gregem deferrent; haud dubie ea sancti patria mena er^t, ut eadem accurate eum ita omnibua communicarentur, qui oiua vocem docilibus animis excipiunt. Quare, cum in syuodum^fconveniaaemua, officium nostrum esse duximus, a tanta auctoritate profecta mandata iisdem ad voa verbi·, quibua essent expressa, perferre. Ea tantum omittimu·, quae ad ip»o· episcopos pertinent, et summi pontifici· erga illos observantiam «moremque declarant, aut qua· ad pericula ve) facta aliarum orbis partium propria referuntur. Eius igitur verba haec «unt.

.Sunt praeterea, venerabiles frxtres, viri quidam eruditione praestantes, qui religionem munus esae fatentur longe praestantissimum a Deo hominibus datum, humanam nihilominus rationem tanto habent in pretio, tantopere extollunt, ut vel ipsi religioni aequiperandam stultissime putent. Hinc, ex vana ipsorum opinione, theologicae disciplinae perinde ac philosophicae tractandae eunt; cum tamen illae fidei dogqiatibus innitantur, quibus nihil firmius, nihil stabilius, istae vero humana explicentur atque illustrentur ratione, qua nihil incertius, utpote quae varia est pro ingpniorum varietate, innumerisque fallaciis et praestigii· obnoxia. Ita quidem reiecta ecclesiae auctoritate, difficillimis quibusque roconditisque quaestionibus latissimus patuit campus, ratioque humana infirmis suis confisa viribus, licentius excurrens, turpissimo· in errores lapsa est, quos hic referre nec vacat nec- lubet. quippe robis probe cognitps atque exploratos, quique in religio- 0 ni· et civilia rei detrimentum, illudque maximum, redundarunt. Quamobrem, istis hominibus, qui plus aequo vire· efferunt humanae rationis, ostendere oportet, plane id ease contrarium veriaaimae illi sententiae doetoris gentium, *„n fttit paltt* M *aliqaid* eu·· *nihil tit, ipa»* ar *trdtuii."* 1 Demonstrandum illis est, quantae sit arrogantiae pervestigare mysteria, quae revelare nobia dignatus est clementissimus Dens, eademque assequi complecti-, que audere humanae menti· imbecillitate et atr^ gustiis, unm longissime ea vires excedant nostri intellectus, qui, ex apostoli eiusdem dicto, captivandus e«t „wi e&qytonm *ftdti"* \

.Atque huiusmodi humanae rationis sectatores, seu cultore· potiu·, qui eam «ibi certam veluti magistram proponunt, eiusque ductu fausta «ibi omnia pollicentur, obliti certe bunt, quam grave et acerbum ex culpa primi parenti· inflictum «it vulnus humanae naturae,, quippe quo et obfusae tenebrae menti, et prona effecta ad malum voluntas. Hinc celeberrimi ex antiquissima aetate philosophi, quamvis multa praeclare scripserint, doctrina· tamen suas gravissimis .erroribus contaminarunt; hinc assiduum illud certamen quod in nobis experimur, de quo loquitur apostolus, „χνηüo in mnssbn· mr>· /rgetn rspugauarem *lff, i* eiro'u aveor."* Nunc, quando ex originis labe iu universos Adami posteros propagata extenuatum esse constet rationis lumen, et ex pristino iustitiae atque innocentiae statu miserrime deciderit humanum genus, ecquis satis esse rationem ducat ad assequendam veritatem? ecquis in tantis periculis, atque in tanta virium infirmitate, ne labatur et corruat, necessaria aibi neget ad aalutem religionia divinae et gratiae coelestis auxilia? quae quidem auxilia benignissime iis largitur Deus, qui humili prece eadem flagitent, cum scriptum sit: *„Dn> wfifrtit* rMsaW, *htumlUfu enint dat gratia·»."*1 Idcirco,' conversus olim ad patrem Christus dominus, sitissima veritatum arcana patefacta haud esse affirmavit prudentibus et sapientibus huius saeculi, qui ingenio doctrinaque sua superbiunt, et praestare negant obsequium fidei, sed vero humilibus ac simplicibus hominibus, qui fidei divinae orecqlo nituntur et conquiescunt·. Salutare hoc documentum eorum animis insulcetia oportet, qui humanae rationi· vim uaque adeo exaggerant, illius ut «pe mysteria ipsa scrutari audeant atque expli-

• x-gQ—■ bain· sUoestioais tnaaMtossa brevitati· esam oasiaimaa.
'GalVLA
-ΠΟιχX,I

› Rosa. VII, 9*,
' Isa IV, «
• Iλ ο ,X, M.

rare, quo nihil ineptiae, nihil iaMUÏM. Revocaro iltoo contendite - tent· mentis perversitate, exponentes nimirum nihil mm praestabiHua a providentia Dei concOMUm hominibus, quam fidei divinae auctoritatem : bane nobis ease quasi facem in tenebrio, hanc ducem qua· sequamur ad vitam, haao necessariam prorens mm ad saintes», utpote quod „smo *fUt impouiH» *»i placer· Dr·",* et „yu« Ma *endidrrit,* eowdomwedttur" *.

„Errorem alterum nec minus exitiosum aliquas catholici orbis partes occupas» non sine moerore novimus, animisque insedisse plerumque catholicorum, qui bene sperandum do aeterna illorum omnium salute putant, qui in vera Christi ecclesia nequaquam versantur. Idcirco, percontari Mtepenumero solent, quaenam futura post obitum sit eorum sors et conditio, qui catholicae fidei minime addicti sunt, vanissimioque adductis rationibus responsum praestolantur, quod pravas huic sententiae suffragetur. Absit, venerabit» fratres, ' ut misericordiae divinae, quae infinita Mt, terminos audeamus apponere; absit nt perscrutari velimus arcana consilia et iudicia Dei, quae sunt labyssus multa, neo humana queunt cogitatione penetrari. Quod vero apoetolici nostri muneris est, episcopalem vestram et sollicitudinem et vigilantiam excitatam volumus, ut, quantum potestis contendere, opinionem illam impiem aeque ac funestam ab hominum mente .propulsetis, nimirum quavis in religione reperiri posse aeternae salutis viam. Ea, qua praestatis, solertia eo doctrina, ^demonstretis commissis curae vestrae populis, miserationi ao iustitiae divinae. dogmata catholicae fidei neutiquam adversari. Tenendum quippe ex fide eat, extra apoatolicam Romanam ecclesiam salvum fieri neminem posse, hanc eue unicam salutis arcam, hanc qui non fuerit ingressus, diluvio periturum ; sed tamen pro certo pariter habendum est, qui verae religionis ignorantia laborent, et ea* sit invincibilis, nulla ipsos obstringi huiusce rei culpa sate oculos Domini. Nunc vero quis tantum emi arroget, ut huiusmodi ignorantiae designtre limitM queat iuxta populorum, regionum, ingeniorum, abaromque rerum tam multarum rationem et varietatem? Enimvero cum soluti corporeis hisce vinculis videbimus Deum ; aienti est, intelligemus profecto, quam arcto pulehroqne nexo miseratio ac institis divisa 'copulentur; quamdiu vero in terris versamur mortali hac gravati mole, quae hebetat animam, firmissime teneamus sx eatbolica doctrina unam Deum esse, unam fidem, unkm baptisma; ulterius inquirendo progredi nefas est. Ceterum, prout caritatis ratio postulat, assiduas fundamus preces, ut omnro quaquaversus gentes ad Christum convertentur, communique hominum saluti pro viribus inserviamus, neque enim abbreviate Mt manus Domini, gratiasque coelestis dona nequaquam illis defutnra sunt, qui hae luce recreari sincero animo velint et postulent. Huiusmodi veritates defigendae altissime sunt fidelium mentibus, ne falsis corrumpi queant doctrinis eo spectantibus, ut religionis foveant indifferentiam, quam ad exitium animarum serpere latius videmus ac roborari.** '

I "Praecipuos contra errores ÿaetenus expositos, quibus maxime hoc tempore oppugnatur ecclesia, vestram opponite, venerabilM fratres, et virtutem et constantiam, ad eosque profligandos planeque delendos, habeatis ecclesiasticus viros necrose Mt laboris socios et adiutores. Immortaliter quidem gaudemus, catholicum clerum nihil praetermittere, nihil molestiarum defugere, ut officio suo ac muneri cumulate Mtiafaciat; atque adeo non asperitate et longitudine itineris, non ullo incommodorum metu retardari, quominus region» pertingat terrarum marisque tractu disjunctissimas, ut efferatas ibi gentes ad humanitatem et ehristianae ldgis disciplinam salubriter instituat ; gaudemus pariter, clerum ipsum in teterrimae luis calamitate, quae tot oppida, tot frequentisaimat^rbe· funestavit, adeo alacriter oblisae quaelibet raritatis officia, ut vitam profundere ad'salutem proximorum pulchrum sibi ac de- ; eorum existimaverit. Quo sane argumento magis constabit, catholica/in ecclMia, quae unice vera Mt, inexstinctum ardere pulcherrimum caritatis ignem, quem Christus venit mittere in terrain, ut accendatur. Vidimus enim religiosae mulieres in adiutandis aegris cum clero certasse, neque mortis adspectu fuis» deterritas, quam pleraeque constantissime oppetiverunt: cuius inusitatae fortitudinis exemplo illi ipsi obstupefacti admiratione sunt, qui a catholica fide dissentiunt.**

‹ Hebr, XI. C; Mare. XVI, 1«.

Such, dearly beloved it) Chriat Jesus, are the instructions given us by the father of the faithful, and vicar of Christ our Lord upon earth; to whore words, as affectionate children and dutiful disciples, you will ever listen with docility aad cheerful readiness to obey.

3. Before descending from this higher sphere of authoritative teaching to which we have, in the first instance, led you, we must put before yol another topic, on which the holy father has eondescended to address us, and concerning which we have already i»uod a joint circular. The visit of so many prelates to Rome, on the occssion already referred to, bfis led to an increased draire on the part of many to see Mtabliahed these colleges for their different countries, or those oailargpd which they already poesewed. We bave been more fortunate than th* catholics of other countries, in having long enjoyed this advantage. The Engliyb college has, for three hundred years Met miraioaari» to England, many of whom baye shed tbeir Mood for the faith."

But his holiness Pius IX, seems to have anticipated the thoughts' of others, by wishiag to enlarge for our island, the mews of peeMqiMfoal

Haec sunt igitur, rariMimi in Christo Iesu, praecepta, quae nobis tradidit fidelium parens et Christi domini nostri in terris vicarius; cuius vos verba, ut pii filii modestique discipuli, semper docili et ad parendum prompta et alacri voluntate.qxcipietis^

D 3. Priusquam autem hoc fastigium auctoritatis atque doctrinae, ad quod vos primum duximus, relinquamus, aliud vobis ob oculos ponamus oportet, quod nobis commendare dignatos est sanctus pater ; de quo etiam communes iam (itéras edidimus. Cum enim tot antistites ea, qua diximus, occasione Romam veaissenVIn multis vehementius exstitit eius rei dMiderium, iit pro sua quisque regione collegia in Urbe institui, aut iam instituta amplificari viderent. Nos quidem aliarum regionum oathodicis feliciores fuimus, qui iam pridem eo commodo nuimur. i Ab annis enim iam trecentis, collegium anglicum apostelicos viros in Angliam misit, quorum multi pro fide sanguinem sraim profuderunt.

Veram sanctissimus pater Pius IX aliorum cogitation» videtor praevenisse, dum cupit m, quibus iam iaetraeti samaa, SMImisatirae odueatieaia^pro

education with which we were already bleeaed. A He saw that oar country required a still larger -apply of clergy, aad that divine providence was disposed kindly to gnat it, by bestowing numerous vocations to the ecclesiastical state,· [among] converts to the faith. Bnt however well furnished with human learning they might be, they and others, who were in maturer years on embracing that state, seemed to require some institution expressly plsnned for their benefit, in which to sdd theological to human science. For this purpose, the holy father most generously established a naw college, honoured by bearing his own name, which was soon filled with most promising candidatM for the priesthood, whose conduct has proved most edifying, and whose assiduity and success in study give hope of much religious advantage. But the limits of this first foundation proved too straitened for its object; and it was resolved to take ad- b vantage of considerable unoccupied space in the English college, for the purpose of uniting under one roof, but with separate regulations, the two institutions. His holineM, however, most justly' considered that an arrangement intended to benefit the catholics of England should receive their support, and that they should prove, by their flbalous cooperation, their appreciation of what hff bad done for them. He has, therefore, under his own hand, by a special blessing, authorised the Reverend doctor English, president of this new college, known as the collegio Pio, to come to England, to collect the aims of the faithful, both for the completion of the new buildings, and for the education of students. And further, as we have intimated, he has desired us to cooperate with him, to the extent of our power, in this undertaking.

Having therefore matu;ely considered in what c manner we can best second this expressed desire of him whose wishes are to us commands, and prove io him our filial reverence and affection, we have resolved that a general collection be made in all the churches and chapels of our diocese·, 'and. have appointed the Sunday after the reading of this our synodical letter, namely, the second Sunday in September, .being the ninth day of the month, for this simultaneous collection; the proceeds whereof must be forwarded as early as possible to the bishop or vicar general of each diocese. Wo earnestly exhort you, dear children in Christ, to gratify the paternal heart of our beloved pontiff, which yearns, with tenderest affection, for your welfare, which dosirM most earnestly to see the strongest links of faithful attachment uniting us to him and his apostolic see; and looks to us for some compensation for the undutifulue·· il of other countries, once so catholic, and some consolation for the injuries offered him by the enemies of our faith. Contribute generously to an object so dent to him, and thus increase the number of -your sealous and devoted clergy, who are ready to give their livM for your salvation.

5. For. dearly beloved, it is with feelings of exultation and spiritual joy that wo give thanks to God, that what\ the holy father said, in his words already quoted, on the charily and intrepidity displayed by thev clergy of the catholic church, under the visitations of cholera, can be fully applied to the sealous clergy over w)iom it is our consolation to preside. Never have they shrunk before the fiery scoqrge of pestilence, but they have faced sickness find death, to succour the moat dMtitqte of their flock. But in addition to this general, and daily-earned commendation, we rejoice

Matra insata nagera praesidia. Videbat eai*. patriae noetrwa maioribM raoerdotnm sappleaenti· opus mm ; hate pom divinam providentiam beaigne praestare paratam aaaa, earn inUr aoa, qui idea* amplecterentur, pinrimoe ad eodealastieum statam vocaret; qui quidem etai profaaia disciplinis egregie exculti eeaent, die tamen, itemque aliis, qui maturiore iam aetate ad hoc vitae genu· ae oppicarent, neceeeariam videri quamdam institutionem ipeis proprie accommodatam, qua theologioa doctrina adderetur humaaae. Atque huiue rei causa -anctus pater novum collegium, ipsius nomine decoratum, liberalissime condidit; quod brevi tempore refertam fuit optimae epei candidati· eacerdotii, quorum et vita inaignia Mt ad exemplum, et assiduitaa ac progreaaua in atudii· multa religioni commoda pollicentur. Sed prima huius instituti >ede« angustior erat,' quam poacebat usus; quare, viaum Mt amplo quodam et vacuo collegii Anglici spatio utendum eaoe; ita ut ambo instituta eodem tecto, etai legibus suis aeparata, continerentur. Ceterum, sanctus pater merito aane iudicavit, catholico· Anglo· id conailium, quod ad suum commodum pertineret, adiuturoa, suoque atudio et opera prolaturos quanti faeerent, quod ipeorum causa ille feeisaet. Itaque, literis propria manu scriptis, addita' peculiari benedictione, reverendo doctori English, novi collegii 1'iani (sic enim appellatur) praesidi, potestatem fecit veniendi in Angliam, ut, cum ad absolvendas aedificationes, tum ad instituendos discipulos, fidelium eleemosynas colligeret. Praetereaque, ut significavimus, cupere se ostendit, ut ipsum in eo consilio exsequendo pro viribus iuvaremus.

Postquam igitur diligenter consultavimus, qua maxime ratione possemus illius desiderio, cuius nos optata imperata ducimus, obsecundare, eique nostram, ut filios decet, reverentiam pietatemque testari; decrevimus, ut in omnibus simul ecclesiis et sacelli· nostrarum dioecesum collecta fieret: cui -quidem proximam dominicam, postquam haec synodica epistola lecta fuerit, id est aeptemhris dominicam secundam, diem autem nonam, constituimus: collectae vero summae, quam pntnum fieri poterit, ad cuiusque dioecesis episcopuor vel vicarium genel ralem mittendae sunt. Vos icitur maiorem in modum hortamur, carissimi in Christo filii, ut paterpo animo dilecti nostri pontificis gratificemini: qui cum nostris commodis tam pio tamque sollicito studio consulit, et tantopere cupit, nos sibi ac sedi apostolicae firmissimis fidelis amoris vinculis copulari; tum aliquid a nobis, quod aliarum gentium, olim egregie catholicarum, inobedientiam aliqua ex parte, compenset. et ipaum ab hostibus fidei iniuriia violatum soletur. exapectat. Tam carum illi opua liberaliter adiuvate, ·atque ita augete numerum vMtrorum, xelo et caritate. ferventium sacerdotum, qui-ad vitam pro veatra salute devovendam parati aunt.

4. Et profecto, carissimi, apirjtuali gaudio ex- I aultantibua animia Deo gratiaa agimus, quod, quae a «ancto patre dicta aupra commemoravimus de caritate et inaigni fortitudine, quam derue catholicae ecoleaiae, saeviente chplera morbo, exhibuit, ea in atrenuoa sacerdotes, quibua tanto cum solatio praeaumua, plane conveniunt. Nunquam enim grasaantia pMtilentiae atrocitatem horruerunt, aed morbo mortique obviam iverunt, . ut maxime dMtitutia oviqm suarum opem ferrent. Sed praeter hanc communem et quotidie promeritam commendationem. Hbet hio commemorare effusam illam caritatem.

to record thus solomaly the devotedneoo with which *to* many of them bave abandoned the oomforta of borne, to carry oonaoktioa *tp* oar soldiers ia tbe hospital, and even on tbe laid of battle, with MI eonsciouaneos of tbe perils that awaited them, derived from the experience tbat preceded them. For not a few of tbe number bave .laid away their tabernacles*, amidst the tonte of those whom they bad prepared for death, and given their daet to sanctify the soldier's unoenoeorated cemetery. Nor must we refuse equal praise to tboeo religious women, who bave ventured to those distant regions, and by' their tender assiduity in ministering to the sick and wounded, have shut up the mouths *of* their ruthless persecutors at homo, end turned enemies into friends.

Yet, notwithstanding these beautiful evidences of religion, and. these touching examples of virtue which war has. produced, like towers, the richer for springing from a grave, wc cannot but consider it as one of the scourges of divine justice, and. the cause of much present and future misery. It is a calamity which wo must fiver beg the Almighty to remove, and to give us. in its place, tbe blessings of a just, an honourable, and a durable peace. Pray for this, dearly beloved brethren and children; pray also tbat God will inspire other labourers to go into that- vineyard, or rather choice soldiers to step into the ranks of tbe fallen; for tbe number of our chaplains requires constant filling up. And show particula? charity to the widows and orphans of the bravo soldiers, who have lost their lives ia fighting the battles of our country.

5. There is another topic which cannot bo omitted from our synodical letter; for it ia one which We are bouttd to urge on you in season and out of season. Never'must we be weary of pleading to you for the education of the poor. The necessity for it is ever new, ever more pressing. After much has been done, more comes up to be done. Its craving is insatiable, its demand unlimited, its claims Uncompromising. Yet we must keep pace with them, and not be dismayed. We must proportion our efforts to thb work, and not repine. Open freely your hands, and give abundantly to the little ones of Christ, that they may plead for you, together with their Angels, who ever see the face of their heavenly father.

There is ope particular form of this charity which ia much required, and to which we rejoice to see your attention bas been .drawn, — the' establishment of reformatory schoola. The system adopted by the legislature makes it imperative on us to provide establishments, where youthful delin- D quents can be reformed without danger to their faith. Several, at least four, such establishments are in course of preparation in different parts of England; some under the efficient ears of religions corporations. We earnestly exhort you, however, to multiply them, and extend them to the whole of England.

6. Nor can we close this letter without reminding you, dearly beloved children, of another duty, not always sufficiently discharged; that o'f contributing to the adequate support of the clergy, who, removed from .the gains of worldly life, labour exclusively for your spiritual welfare, ,as having to render an account of yonr souls.*. It is pot moqua permoti ex its multi domeatieas commoditates reliquerant, at militibus nostris tam ia nosocomi» tam in ipsa acie solatium ferrent, gnari plano et aliorum ante ne exemplis docti, quibas periculis aeoe obiieereat. Non paaoi enim ex ooram numero deposuerant tahomoca/a au ⁺ inter ipsa iliorum tentoria, quos ad mortem comparaverant, et cineribae suis noa 'dedicatam militum coemeterium oonsecrerunt. Nec vero fas ait religiosis Ulis femin» parem negaro laudem, quae in longinquas orna proficisci ausae, dum pleqa amoris assiduitate aegrotis 'et vulneratio ministrant, insectantium se domi linguas retuderunt, inimicoeque reddiderunt amicos'.

Sed tamen neque haec pulcherrima religionis testimonia, neque suavissime illa virtutum exempla, quae bellum tanquam flores quosdam extulit, qui insigniores e eepulcri» nasci videntur, prohibere possunt, quominus idem a divina iustitia immissam pestem, causamque multarum et praesentium et futurarum miseriarum case dicamus. Quam ut calamitatem avertat omnipotens, et pro ea nobis iuatae, honestae stabilisque pacis bona tribuat, semper orare debemus. Hoc rogate, fratres filiique carissimi; etjarn illud rogate, ut Deus alios operarios suscitet, qui eant in illam vineam suam, vel potius delectos milites, qui in eorum, -qui ceciderunt, lobum Succedant; numerum enim castrensium sacerdotum explere perpetuo necesse est. Praecipuam vero caritatem exhibete viduis orbisque liberis fortissimorum militum, qui pro patria nostra pugnantes vitam posuerunt.

6. Est et aliud, quod in his synodic» literis praetermitti non potest, utpote eiusmodi, ut de eo vos opportune et importune commoneri a nob» oporteat. Nunquam enim fatigari debemus commendanda pauperum educatione. Cuius necessitas semper est recens, fitque in dies gravior; ut, postquam multa sint .fact*. plura instent facienda Ea sic petit, sic flagitat, ut nunquam satietur, nullo fine terminetur, nullam admittat pactionem. Sed nos hanc importunitatem pacate ferre, neque animo deficere debemus. Conatibus ita cum opere certemus, ut nulla difficultate vincamur. Aperite liberaliter vestras manus, date affatim parvulis Christi, ut hi causam vestram agant cum angelis eurum, qui *„ttetprr eideet feritet* coelestis *paint'·*.

Unum est hoc in genere opus caritatis magnopere desideratum, quod vobis iam commendatum esae gaudemus: *mmdatoriat* scholas dicimus. Quae enim ratio ihita est a legum conditoribus, ea plane poscit a nobis, ut scholas, in quibus improbi adolescentuli, tuta eorum fide, ad bonam frugem reduci poesint, provideamus. Nonnullae, minimum quatuor, id genus scholae iam institui coeptae sunt in diversis Anglian locis, partira religiosorum collegiorum opera atqUe cura. Neque .eo minus tameff vos vehementer hortamur, ot augeatis earum numerum, casque per totam Angliam propagetis.

6. Nec scribendi finem facere possumus, nisi prius vos de alio admoneamus officio, quod non semper ita, ut oportet, expletur, id est, de conferendis iis, qnae ad idoneam sacerdotum sustentationem pertinent; qui, a saecularibus lueris remoti, pro vestra salute unice laborant, ,^µ ο µ rafconsm *pro mittebat eetirit* rad^slwn.*** Neque hoc

---

• n Potr. IU.

▮ agnifirntur bee loco Miam, quod anno lau ot >8» e enfito st Angito advenus flames «ista» est te Oasssasm

rely μ a claim of charity, but aa aa obligation of justice, that we inculcate thia duty. Saint Patti haa dearly laid it down, oa the name ground as that ghioh givqe to the labourer a right to hie reward. And again he writes, .let him that is instructed io tbe word communicate to him that instracteth hia in all good things.* If such be your duty, bo not surprised, still lees offended, if you be frequently reminded of it, by those who are bound to keep before your eyes the obligations imposed-on you by God.

And now we call uponVyou all to return, with ns, thanks to te giver of all good gifts, for the happy completion of this second synod*j^anjoining,* that on the sundey following the public reading of this letter, there shall be sung or recited the hymn *Tt Dttun,* with the usual vereicles and prayers, in every church or chapel under our jurisdiction, after mass, and at benediction.

Finally, we .commend you al) to Qod and to the word of-his grace, who is able to build up, and to give an inheritance among all the sanctified*.

he bless you, that you may the more abound in every good work, and in ell faith, and grace, and charity ; .and confirm you ▷· 'O the end without crime, in the day of the coming of our Lord Jesus Christ,* to whom; with tbe Father and the holy Ghost, be honour and glory for ever and ever. Amen.

Given at Saint Mery's College, in synod, this 'fifteenth day of july, ip tbe year of our Lord 1855.

A earitatie solum, nod etiam ioatitiae nomine, inculeaanaa. Hoe officium aperte statuit saaetua Paulae, idquo propter eandem rationem, qua „dùpH<s *ttt tffrtriu mmrdt* mm"*. Idemque rursus scribit: „Oemaswmos< awtra· is, *gtti* MIsehtsutMr, *ti,* qta so Mlochsaat,. in *tuuMtu Imnit*-Quodsi tale est vestram officium, aolite mirari, multo vero minus offendi, ai do eo frequenter admonemini ab iis, quorum est officia vobis s Deo iaiuncta ob oculos ponere.

Iam vos omnes rogamus, ut nobiscum bonorum omnium largitori gratias agatis pro fehei exitu secundae huius synodi ; mandamusque, ut prima post ' lectas publice has litteras die dominica, in omnibus ecclesiis vel sacellis nostrae iuriadictionis, hymnus *Tt Dttun* post missam et in benedictione eantetur vel recitetur cum versiculis orationibusqae B consuetis.

Denique „comm«MicmiM eos omnes Deo *tt* serio *gratiat ipmu, φὺ* potens *ttt ptdificarf tt dart hatrrditatrtn* <n *taneUfiratit owmiéwa"·.* Ipse vobis benedicat, ut magis abundetis omni opere bono, ot omni fide et gratia et caritate, et ..eoajirmrl eos *utyu»* tn *fintnf tint* crimino «n dio sdeeatus domini nostri *Ittx Ctritti"*;* cui cum Patre et sancto Spiritu sit honor et gloria in saecula saeculorum. Arnen,

Datum apud collegium Sanctae Mariae, in synodo, die 15 iulii anno Domini 1855.

' I Tim. V. lH · Gal. VI, e. · Act. XX. 3». *1 Cor. 1,8.

SYNODUS DIOECESANA PJCTAVEN8IS II

1855 iulii 7-10.

Synodus dioecesana Pictavensis **II**, celebrata a C die 7 ad diem 10 iulii 1855. sub Ludovioo Francisco Desiderato Eduardo Pie, episcopo Pictavensi.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus

Oeuvres de monseigneur l'évêque de Poitiers, discours, allocutions, homélies, panégyriques, éloges funèbres, lettres pastorales, mandements, instructions synodales, entretiens ecclésiastiques', seconde édition revue et augmentée. Tome H. *(Intignt.)* Poitiers, Henri-Oudin,libraire éditeur.rue de l Eperon, 4,1866. *[In fint:]* Poitiers, typographie et stéréotypée Oudin.

In-8e, 2 f.- 654 p. — Lyon, abbé Martin: Paris, Bibl. net.

Index contentorum.

1. P. 303-5, mandatum pro indictione synodi dioeeesanae Pictavensis **II** . . . „Datum in domo nostra de Mola-Rupe, 16 iulii 1854.*

2. ;P. 306-39: .Homélie prononcée dans la solennité d'ouverture du second synode diocésain, et résumé des questions traitées dans ce synode, V1II, IX et X juillet MDCCCLV*

3. P.340-417: .Première instruction synodale sur les principales erreurs du temps présent, adressée au clergé diocésain, assemblé pour la retraite et le synode. VII juillet M DCCCLV *

4. P. 436 - 9 : .Observations k propos d'une lettre de M. le ministre des cultes relative a l'instruction synodale de l'évêque de Poitiers, sur les principales erreurs du temps présent, décembre MDCCCLV *

SYNODUS DIOECESANA PETROCORENS1S II

1855 iulii 30-augusti I.

Synodus dioecesana Petrocorensis- **II** in, Gallia, celebrata diebus 30 et 31 iulii. et 1 augusti 1855, süb loaune Baptista AmadeO Georgio Massonais, D episcopo Petrooorenai.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

Second synode diocésain tenu à Périgueux par M** Jean · Baptiste Amédée George, évêque de Périgueux et de Sarlat, (es 30 et 31 juillet et L** K.idt 1855, et règlement sur les cérémonies. *[luttant,]* Périgueux, cbes Lavertujon fils, imprimeur dp M(gr l'évêque, 1857. \V

In-8·, 165 p. — Lyon; abbé Martin; Paris, Bibl. nat. B 17060; Paris. Saint-Sulpice.

STATUTA DIOECESIS ATREBATEN8IS

\ 1855 augusti 1.

Statuta dioecesis Atrebatensis in (iallia, edita die 1 augusti 1855, sub Petro Ludovico Parisis, A episcopo Atrebatensi. z

De- his statutis confer opup cui titulus:

Y Rapport sur les statuts diocésains, supplément. *[In fint:]* Arras, Alphonse Brissy, imp. et lith. de l'évêché.

Bine anno |1855), in-8", 1 f.-42 p. — Chambéry, séminaire.

P. 1: .Pierre Louis Parisis, . . évêque d'Arras, de Boulogne et de Saint-Omer I . . Arras, I**aodt 1855."

Continet relationem commissionis, ut aiunt, de commentariis statutorum editorum die 15 aprilis 1855, *Infra* «8. 139 BJ.

' Casai, «marnai» taras XLVU.

80

'.08·-·-· ,,,,-»,... ... ' -O,.. . ' ._ ____ .

aYNODCS DIOECEBANA SVÈSâIONENgJB»

j f f j/1855 augliàti *-ç. ' m

Synodus djoecesana Sueasionensis in (îaUia, cele- A bnrta diebus 7 et 8 augusti 1855, sub, Paulo Armando^jKnacleto Ignatio de Oarrigt*ies.' cpijctfpo Buessionensi.

ExWtaat constitutiones syqodales in^opefe cui titulus.

Acta et statuta synAdi Bueasionensi*. anno tta-. mini. MWCCCLV. pontificatus Pii papae IX anno deciftio. habitae ab 'illustrissimo m reverendissimo- Àd. Paulo-Armando-Ar^cleto-Lgnatio,de Garsignies/' Suessidnensi Laudunensi episcopo.*provinciae Remensi* decàno et primo suffr' Buessioné. excedebat Em.'Foyé *coa*e. honori* ficae legionis eques*via Aihtonina, ff*15, 1865.

In-A*. 82 p Pari*. lbbl_n%t B 5761

P. 10 et 28. haec synodus dioewejiaha celebrata eat diebus 7 et H auguCti 1855.

SY.NODVS DIOECESANA ELNENSIS

1856 septembri* 25-9.

Synodus dioecesana Elnensis in Uallia. celebrata a die 25 ad dirm *2s* îepten4)ris 1855, *ub Olympio*· Philippo Herbet, epiacopo Elnenai.

Exstant constitutione* synodale* in Wfrt're cui titulio»

H Synodi dioecesanae Elnensi* acta et documenta, typi* mandata iusau Olympii-Phifippi Herbet, cpiwcopi Elnenai*. *(liwgnt.)* Perpiniani. typi* loanni*-Baptistae Alrine, 1866.

10-4". 96 p. — Pari*. Bibi. nat. B 2883.

P. 6. 10 et 19, haec synodus dioecesana celebrata est diebus 26. 27 et 29 septembris 1856.

Do hac synodo confer. etiam opus cui titulus

2) Statuta synodalia^dioeceais Elnensis. ab illustrissKno et reverendissimo in Christo patre dd. Natali-Matthaeo Victore-Maria Alausaail. episcopo Elnensi, promulgata in synodo habita diebus 28 et 29 septembris anno Itamini 1893. Perpinianra ex typi* Caroli Latrobe. MDCCCXC1V.

1»H°. 3FA p. — Paris, Bibi. nat. B4OI14

P. 297 : „Ord>nati<» illustrissimi ac reverendissimi dd. Philippj Gerbet. episcopi Elnensis. in dioccesana svnodo anni 1855 publicata, ad promulganda decreta concilii provinciae Albiensis anno 1850 celebrati.-

P 342 : «.Philippe l" Herbet, évoque de Perpignan, (1854-1864). , tient un mémorable synode. 24-2" septembre 1855."

SYNODES DIOECESANA MONSALBANENSIS

1855 octobria 3

Synodus dioecesana Monsalbanensis in Gallia, c celebrata die 3 octobria 1855, sub loanne Maria Itaney. episcopo Montalbanensi.

Exstant constitutiones synodales in opere cm titulus

Ordonnances, règlements et avis de monseigneur l evéque du Montauban, publiés dans l assemblée svnodale du 3 octobre 187»5. *[In^iynt.]* Montairban. Charles Forestié fils. impr. do Mgr l évéque. place impériale

Bine anno, j|855\ in-8*. Isp · Chambéry, séminaire.

SY^ODVB DIOECESANA PHILADELPHIENSIS

1855 octobri^ 3-5

Synodua dioecesana Philadelphiensis in Foederatis Stanbus America· septentrionalia, celebrata diebus 3. 4 et 5 octobria 1855, sub loanne Nepomuceno «Neumann, episcopo Philadelphiensi.

Exstant constitutione· synodales in opere cui titulus :

Constitutiones di* ecesanae in synodia Philadelphiensrbus, annis 1832/1842, 1847, 1853 et 1855 latae et promulgatae. Philadelphia·, ex typis J. B. D Chandeler, 1855.

In-8*, 50 p. —' Baltimore, St. Mary's seminary; Speyer; Priestersemin<r.

P. 3-9, statuta edita a Patricio Kenriek, episcopo Arathensi in partibus infidelium, et coadiutore Henrici Conwell, episcopi Philadelphiensis, et dioecesis Philadelphiensis administratore, . in synodo dioecesana 1. celebrata die 16 maii 1832

P. 10-22. statuta edita a Patricio Kennclc. episcope PhilÀdalphiensi. in synodo dMcesana II. celebrata a die 22 ad diem 26 maii 1842.

P. 23-8.'statuta adita a Patricio Kenrick. épiscopi Philadelphiensi. in synodo dioecesana J11, celebrata die 3 octobria 1847.

P. 29-33. statuta edita loanne Nepomuceno Neumann, epiacopo Philadelphiensi. in synodo dioecesana IV, celebrata, in capella episcopali, diebus 20 et 21 aprilis 1853.

P. 39-46, statuta edita a loanne Nepomuceno Neumann, episcopô Philadelphiensi. in synodo dioecesana V, celebrata diebus 3« 4 et 5 octobria 1855.

CONOILIUM PROVINCIALE SANCTI-LÜDOVICI I

1860 octobris 7-14.

Concilium provinciale Bancti-Ludorici I ia Foaderatia 8tatibu, Americae icptontrionalia, oolobratutn a die 7 ad diem 14 octobria 18U, tub Petro Riohardo Kenriok, arcAiepieoopo Saaeti-Ludovioi.

HHtognphte:

1) Acta at decreta ooaoilii- provincialu primi Sancti-Ludovwi, habiti aaao 18A5. St. Louie, George Knappa (P, 1858.

A.

, ItB-β·, 16 p — tea|timoM St. Mary a seminary — A a. J., e dono b. v M. sine labe copceptaa ad Lacum. Ipse non vidi. J· ' , Tomus tertius. . . Friburgi Briegoviae. «umtibua

2) Acta et decreta sacroriim conciliorum rveen- Hprder. -MDCCCLXXV/: coi. 363A2.
tiorum^eojhy^io' ,l*acen»is. auctoribus presbyteris

V' . ACTA COIjCILI 1. -

Concilii Triaehliai decretol obtemperans. reve- ^auotidie prave fiuie 8rare velint. Episcopo» vero et reliquos
rendini^us dominus qrchiepiscopu» Sancti-Ludo^ct iiacei rdqtah» ordinis homines, provinciale Concilium
"--in Statibus Foederati» America»' septentrionalis/ ip hac civitati hac civitate concelebrantes, item cohortemur..—
litteras dedit, diq 12 aprilis anno Domini 1855. ad ut assidue in Dei laudes incumbere, pure ac caste
reverendissimo» domino».episcopo» suffraganeo» suo» hostia» et preces offerre studeant ^Egiscopi et alii
Arectaa, qYibu» eoa ad cotlcilium celebrandumAn- qui huje concilio interest? debent, ne diseedaht ex
v vitavit; quorum exemplar subiicitur. ? \ civitate Sancti-Ludovtci ante «ritum concilii. n»»i
ob iustam ac probabilpm caujjgm. ab ilh» qu> ei
muneri praefecti fijprunt examinandam <'um vero
ad huiil» synodi progressionem varii adiutor^» et
ministri requirantur, ideo secretarium reverendum
dominum loannem Hannon^ huius dioeceseo», prea-
Rewirendisaime ac illustrissime donùév B.bytcrum deligimus; concilii item promotorem ad-
modum reverendum dominum lacobum Duggan,
TDecreto concilii Tridentini de cdnciliia pro- unum ex vicaciiA nostri» generalibus: notarium,
vincialibus singuli» tribu» annis habendis morem reverendum ^pminum Edmundum Saulnier. pres-
gerere cupiente», inchoandam synodum huiusce pro- byterum et cancellarii munere in hae dioecesi vrwH«
vinciae dominica XIX post Pentecosten currentis tum Ad cognoscendas absentium excusationes,
anni, in ecclesia nostra cathedral·, statuimus; ad et eorum qui ante finem concilii iustam ahquatn
quam proinde reverendissimos dominus episcopo» discedendi rausam ae habertj existimaverint, prae-
provinciae Sancti - Lndovici. aliosque qui de iure ficimus reverendissimos domino» episcopo» Dubu-
»ei3 consuetudine adesse debent, per praesentes quensemj et Rancti-Pauli. Ad cognoscendas accu-
sationes et querelas contra quoscnmque delata»,
praefirimpa reverendissimos dominos episcopo»
rVt Hutrtn 'piav in › >»ncih·» tractanda sunt ma- Naahvillensem et Milwauchiensemf qui ea» ante
turius expendantur, amplitudinem vestram rogan- finem huiu» synodi vel componere vel compromitti,
dam duximus.' ut quaestione» quas concilii» proponi y ve), re ad noa in synodo relata, o^finiri studeant ¶
debere iudicaverit, nobts per littera» quam citiMtme Quo lecto. »ecretanu» patre» allocutu» eat hisce
communicare dignetur.*ł verbi»
Sum. amplitudini?» vostrae, famulus in Domino Illustrissimi ac reverendissimi domini, reveren-
obsequentiseimus. dissimi patres, placentne haec decreta vobis*
+ Petrus Richardus. archiepiscopu» Sancii- Et omne» responderunt. Pacent.
Deinde^terum institit admodum reverendu» do*
minus promoter, ut legerentur nomina episcoporum
Domine* XIX post Pentecosten, post missam qui huic synodo interease debent; id quod, annuente
pontificalem, per reverendissimum dominum archi- archiepiscopo, per reverendum dominum secretarium
episcopum debita cum-assistentia celebratam, et Γ sic peractum eat:
concionem ab admodum reverendo patre Gubelmo rtVocantur reverendissimi patres domini episcopi,
Murphy. e societate lesu. habitam, apertum est con- qui huic primae provinciali svnodo Sancti-Ludov»ci_x
cilium provinciale in ecclesia metropolitan», sancti intersunt et interest? debent. Qjri ordine sinjRrfi
Ludovici nomine insignita, iuxta orrfiwrm *ad* ayno- nominatim vocati, ita «ingillatim respondebunt
in pontificali descriptum. Post allocutionem, Adsum.*
quae incipit verbis MrrarroMes./rafres*\ a reveren- Reverendissimus dominus episcopus Dubuquensi»
dissimo domino arrhiejpscopo habitam, promotor Reverendissimus dominus episcopus Xashvillensis
concilii institit pro aperitione concilii, verbis ad Reverendissimus dominus episcopus Milwau-
reverendissimum dominum archiepiscopum directis. chiensi».
Deinde, per secretarium concilii lectum eat decre- Reverendissimus dominus episcopus Sanctae- Fidei.
tum insequens: Reverendissimus dominus episcopus Sgncti-Pauli.
1!/aatriasnRi *ac* rrrerewdiarimi domiat, rrwre·»- Reverendissimus dominus episcopus Chieagiensi».
dtsiimi patres ' p/oertor roht», *ad Icntdem* et p/ortaw» Quibus omnibus (solo excepto episcopo Ranctae-
eandae d indtoiduae Trinitati», Patria et *Fitii d* Fidei. cui per locorum distantiam adesae non licuit)
Sptntn» fandi, ad tnondam et *angendam chriettanae* respondentibus: institit deinde admodum
rrliyiont» ditciplinam, pro *moderandi» moribn», cor-* reverendus dominus promoter ut legerentur de-
rigendi» aaceetibnt rt rontrooereii» componendi» pro- creta concilii Trideptini de professione fidei emit-
vinciae Sancti-lMdooici, aliiegne ex facrit canonica» tenda et de residentia. Id praestitum est a reve-
permi»w, Sancti· Ladodei provinciate conciiinm rendo domino secretario, lectis quae incipiunt verbis
·wciperef *Cogit. Minn* secroMMcfcf rywodas, et Cams praecepto
Cui decreto eum ab omnibus assensum fuerat, dtmwe;
institit iterum admodum reverendus donjjnu» pro- Aooessit deinde reverendissima» dominus epis-
motor ut ferretur decretum de modo vivendi in copus Chieagiensi», et fidei professione iuxta prae-
synodo, et de officialibus synodi constituendis. scriptam formam lecta, eam. iuramento in manus
Acceptum a reverendissimo domino arcbiepiscopo reverendissimi domini arehiepiscopi praestito.
decretum, reverendus dominus secretarius clâra firmavit
•t intelligibili vooe legit. Reverendas dominus secretaries deinde accepit
„No», Petrus Richardus Kenrick. Dei et apo- e manu reverendissimi domini arehiepiscopi decre-
qtolicae sedis gratia arcbiepiscopus Sancti-Lqdovici, tum de eecnnda sessione sotanni, feria quinta in-
omnea et singulos Christi fidelea urbis Sancti- aequent) habenda, hisoe verbis ooaoept»;
Ludovici nivea et ineolaa in Domino hortamur, ut
ambulent in timore Domini, et pro pace Christia-
norum conservanda,- et pro salute eorum qui per-
vigilant quasi rationem pro antmabqs reddituri.

„Illu*triaa>mi ac reverendiarimi domini, reverendimimi patre·: Plaoetne robia At proximh mmio, hebeatb^ et celebretur feri·'quinta, quae erit ad diem 'undecimum praeaenti· menai·: ita tamen ut dictu· termina· in congregatione goperali contrahi et prorogari libere poaait, aicut rebu* concilii conducere ridebitur?" 'I '

Quod cum lectflm ot' naaoneu firmatum fuerat, rererendia^imu· dominuy. arehiepiacopu· clero populoque aolemnittfr benedixit, et omno· >e domum receperunt. ' >-/

PRIMA OONORRGATIO PRIVATA.

Inaequenti die. feria aecunda, hora· ante meridiem 10, habita eat prima congregatio privata in a.edibu· ar^hiepiacopalibua. Praefuit t^verendiaaimu· ddnfinua arehiepiacopu·. Aderant omne· reverendiaaimi domini epiaoopi qui concilio intererant. moaftti· aupra rochetutn induti. Adorant etiam admodum reverendo· dominua promoter et B rorerendua dOminu· «cretariu· ac notariu· concilii.

Jmtiotdecretum aanctiaainii patri· nostri Pii papae noni, feliciter regnanti·, de immaculato conceptu beatae Virginia Mariae, summa anintArum conaenaione simul ac maxima reverentgÿ a patribus acceptatum.eat, latumque decretum, numero primum, in hunc «entum. Deinde latum eat decretum, quo declaratum est statuta ot decreta conciliorum Baltimorenaium, quae ante concilium plenarium anno Domini 1869 habita fuerunt, necnon ciuadem concilii plenarii, vim habere in provincia Sanoti-Ludovici. Return eat etiam de preoibu· «anctae aedi porrigendis, ut iurninentum, ut dicitur, stabilitati· ab ordinandi· exigendi obligatio tolleretur: necnon de modo adhibendo *ffi* designandis sacerdotibus qui pro sedibus vacantibus sanctae sedi commen- 1 darentur.

PRIMA CONGREGATIO PUBLICA.

Eodetn die, hora 3 post meridiem, habita est congregatio publica in eccleaia metropolitan·, cui. praeter reverendissimum dominum arehiepiacopum, revorendiwimo· domino* episcopos suffp·· ÿ ganeos, et concilii officiale·, intererant:

Admodum reverendus pater Gulielmus 8. Murphy, sociçtatis lesu in Missouri vice-provincialis; admodum reverendus pate· I. T. Jarboe, ordinis Sancti Dominici : admodum reverendus pater Clemens Smyth, ex ordine Ciatercienai strictiori· observantiae; admodum reverendos dominus I. Masnou, congregationi· Miadoni· sancti Vincentii - Paulo in Statibus Uniti· risitator: rererendua dominus Simon A. Paria, piarum feminuum quae - sancto losepho nomen ducunt, pater spiritualis; reverendus dominus Patritius Fechaa, rererend·· dominus PatritwrO'Brien, reverendus dominus laoobua Rolando, congregationis Misaient·, reverendus pater D loaephua Patachowaki, societati· leeu, - reverendi··imo domino arcbiepiacopo deeiguati theologi.

Reverendus dominus L V. ViHjhs; reverendo· pater P. I. de 8mCt, societati· Imu', aTeverandiarimo domino epiaoopo Dobuquenei deeiguati theologi,

r Reverenda· domina· P. Donnelly; reverendo· domitu· loanne· Higginbotham, - reverendtaimo domino epiaoopo Naa^villenai derignati theologi.

Reverendo· domina· Michael Hei»; reverendus pater Arnold Damen, societati· lesu, - reverendissimo domino epibeopo Milwauchienri designati theologi.

Reverendas dominus E. Vignonet; reverendas dominas Gulielmus Wheeler, a reverendissimo domino episcopo Sanoti-Fauli derignati theologi.

Reverendo· dominus L Larkin; reverendo· dominus P. I. Ryan, · reverendissimo domino opiscbpo Chicagienei designati theologi.

In hac congregatione, «icut in caetor» publici·' congregationibu· porte· habiti·, au·· aontenti·· 'tfMtaenint theologi de rebu· qua·, ad eorum examen reverendiMimi domini epiacopi retulerunt; quae , sententiae inter ipeo· theologos libere discussae ac ventilatae sunt.

SECUNDA CONGREGATIO PRIVATA. I

Die inscqaenti, feri·} nempe tertia* eodem loco ac eadem hera siculipridie, habita ©s^ongregetio ·ecunda privata, edi interfuere omne· qui primae congregationi privatae aderant, id quod de wnnibus , ttibaequ4tyibue congregationibus intelligi Njebet<\- Primo* quod^eraper ,in huiusmodj coetibos nbser- \ ▼·tum est* lecta sunt acta praecedenti· congregationi·. eaque tamquam accurate relata, probata ·unt. Deinde lecta est epistola eminentiesijni ac y reverendissimi domini cardinalis Fransoni. praefecti congregationi· de fide propaganda, de proposito quod nonnulli conceperunt* aperiendi nempe in ipta ·Ima Urbe scholam theologiae in gratiam iuventutia Americanae. Ab omnibus quidem probatum eet propositum* modo adessent media necessaria, de quo tamen dubitatum ost. In hunc sensum reseri- beodum eminentissime domino cardinali praefecto omnes consuerunt. Deinde actum est de professione fidei et iuramento ab haereticis aliisque ad fidem convertis exigendis* necnon do forma in eiuamodi hominOm receptione ii occloMam adhibenda; do quibus eminentissimus dominus cardinalis praefectus aliis litteris concilii sententiam exquirebat*

SSCrNDA (ÒNΠHKüΛTIO PI BLICA

eodem loco* eadem hora* et eodem ordine se prima congregatio habita est. '

TERTIA CONGREGATIO PRIVATA **

habit* c«t inaequenti die. in qu». po»t maturum examen, latum eat decretum d" *canne crimina/ibut cUrieorueee,* quod numero «extum c»t.

SESSIO SECUNDA SOLEMN!»

, Feria quinta. die nempe 11 octobri·, poat nnaaam aolemnem pro defuncti·, a reverendiaaimo domino epiaoopo Dubuquenei. debita cum aaaiatentia, celebratam. aenaio «ecunda habita eat. iuxta *ordinem ad eynodnm ;* in cuiu· fine, tertia «ewiio «olemnii die dominica proxima habenda indicta eat.

CONGREGATIO QUARTA PUBLICA

habita eat veapere eadem die.

CONGREGATIO QUARTA PRIVATA

nabita eat feria «exta, mane, in qua plura puncta |n reaponaione ad litterae eminentiMioii ac reverentiaaimi domini cardinali· Franconi, praefecti «aerae congregationi· de fide propaganda, oollati· aententiia, determinata aunt

CONGREGATIO QUINTA BT ULTIMA PUBLICA

habita eat eadem die, veapere. Π> cuiu· fine reverondiarimua dominua metropolitan*·, nomine concilii, grati·· egit theologia qui aui· docti· Mutantii· patre· multum adinvere.

8KXTA CONGREGATIO PRIVATA

la hac ultima congregatione privata, quae ab hora 10 ante meridiem ad vecperam duravit, port nonnulla lata decreta, erectionem novae dtoe- cerno· ia oppido Canipratenri f/Vwrw da *Cleiete),* in ·tatu WiMoaain, aeeaen vioariatua aportolioi in territorio Nebraakeaai a «ancta aede petendam patre· een-

8B8ΘIO TERTIA BT ULTIMA.

Dominic· incoquenti, dio nempe 14 octobri·, poet miuam pontificalem a reverendimimo domino

epttcepo Ifileauchieasi, debita cam aeaistentia, A causerunt at uZ suis suhpcriptiomb·· firmavere

eeiehretam, seesio tertia et ultima inchoata eat, praesidente reverendissimo domino archiepiscopo, in qaa, omnibus iuxta prdtaem ad syneduiu.peractis, reverendae domiam secrethrius^eoneili^legit décréta quae Mt privati· congregationibus lata fuere. Ieti» ·olegnniterjet rite probati·, patre·, praeeunte reverendissimo domino arcbiepiscopo, ad altare ac^,

Z DÉCRÉTA

1. Bulla sanctisaimi domini Pii papae IX, /eliciter regnantia, de immaculato conceptu beatae Mariae virgini* tanquaïn fidei articule tenendo, a pfitrihu^buiu* praetenti* concilii maxima animorum consensione et iaetitia acceptata eat. ** '

2. Statuta et decreta septem priorum conciliorum provincialium Baltituoreasium, quorum ultimum menae maio anno Donrini 1S49 habitum fuit; nec* non concilii plenarii. Baltimori anno Domini IK63 habiti, vim in hac etiam provincia Bancù-Ludovici habere patres decreverunt.

3 Summo pontifici proces porrigendas patre· consuerunt, quibu· licentia peteretur ordines sacros titulo Mioiomx conferendi, haud exacto^p/ramento quod ordinandi omnes emittere iubentur, se nempe missionibus* dioecesvoe, cui adscript) sint, operam perpetuo daturos, cum, experientia teste, ab- eo praestando plure* abhorreant, ncc videatur amplius necessario exigi ad propositum finem assequendum.

4. Visum eat patribus omnino expedire (f ut), quando sedem episcopalem, morte episcopi, vacare contigerit, omnes episcopo** provinciae intra unum mensem a mortis die. die statuenda a metropolitano per littera* ad reverendissimos dominos suffra* ganeo* directas, aut. ei ipsa sede· metropolitan* vacet, a seniore episcopo comprovinciali, in ipsa civitate cuius episcopalis sedes vacet, aut si id fieri nequit sine irfconimodo, in civitate metropoli* tana. convenire dabcre, ut. collatis consiliis et debita inqnmitione facta, sacerdotes designentur, quorum nomina sancùte sedi proponi possint, ut ex iis puc* cessor cpispopi demortui eligatur.

b. Placuit etiam patribus a sancta sede petere ut commendatio sacerdotum pro sedibus vacantibus in posterum haud significaretur extra provinciam in qua sedes vacans extitit. modo commendati ad aliam provinciam non pertineant, in quo rerum eventu ordinario dioeceseos .cui adstricti ' sint, commendatio intimari debeat'.

H. Sacerdotes quibas per ordinarii sententiam sacri miniaterii exercitium interdictum fuerit, nullum ins habent ad sustentationem ab eo petendam, cum ipsi se. sua culpa, missionibus operam navandi incapaces reddiderint. Ut autem omnis occasio querelarum tollatur, censent patres omnino expedire ut ordinarii, in causis criminalibus clericorum aut presbyterorum, servent certam indicii normam, quae ad formam a concilio Tridentino * praescriptam in visitatione capituli quam proxime accedat: scilicet, ut episcopus, seu vicarius eius generalis, de ipsius commissione, duos eiusdem episcopi consultore·, ex iis quos, iuxta alterum Baltimorense concilium, pro gravioribus negotiis pertractandis designatos hebet (nee* semper eosdëm eligat, qui ei presby-

Videtur legeadaai odseripri.

* Baie petitio·! - sueta sede ssssosum sst, at ex litteris emumtiseimi domini eardiaafis Baraabo, praefecti eoagregatioais ds Ide propsgaada, iafta describendis, patebit; adieeU tamas swaitioa· at qasado de sede aliqua Metropolitana adimplenda sal de sone ssdis erectione s<i eoatigvnt, tuae semina candidatorum oaeteris arcbispiscopto oommaaioeatar.

* Sms. XXV. cap. I - nf.

* Base verba suat desempta ex litteris emtasaUssimi domiai cardinalis infra nftrsndi·.

Deinde 'pacis .oeoulnm aiaguln praeauKbus dedit retereadiseimn· domiam metropolitanua, id quod ipei reverendissimi domini episcopi |ibi ipaia mutuo dedere. Poet benedictionem a reverendisaimo domino arcbiepiscopo solemniter impertitam, decantatae sunt consuetae acclamatione·, et concilium solatum eat. v

CONCILII'

thrum crimini* poatuhitum iudicatnro. cor«m-»«Urio tarçen iptiu· episcopi, ***i*(*ni] Unum aqtem ·(t* utriusoue votum, poasitqve alter, tpiscopo accedere .^Quod si ambo ab episcopo, seu eius vicano discordes fuerint,*tertium tuMuuxx praedictis, suis consultoribus ipse eligat, et iux(a eam*pa\tem cum qua teftiu/ convenit, causa terminetur.) Si autem contigerit omnes tres consultores, sic ab ordinario electos, ab eius sententia dissidere, tunc ad metropolitanum causa referri debet, qui..accepto exemplari totius processus, debitis subscriptionibus et sigillis munito, ab episcopo ad quèm causa pertineat, sententiarum motiva expehdet et iudicium feret. Si autem qudestio erit de stibdito ipsius metropolitan!, criminis alicuius postulato, et omnes tres assessores metropolitan·, modo prOefato ab eo designati, ab eius sententia disseAserint, appellatio fiat ad seniorem episcopum comprovincialem, cuius sententia rei finem imponet, salris semper sedis v apostolicae privilegiis et auctoritate.

1. Hortantur patres 'ordinarios dioeeeSum ot qui in suis dioecesibus Aon habent seminaria la gratiam iurentutis cupidae Sese sacro ministerio addicere, ea quae praeparatoria dicuntur fundare conentur. Si autem per rerum adiuncta seminaria quae dicuntur maiora in singulis dioecesibus instituere non liceat, tunc exoptant patres ut praesules, Tridentino decreto inhaerentes1, collatis viribus, unum saltem in hac provincia maiua seminarium instituendum curent.

LITTERAE CONCILII

ad »a»etimeenua dam/aum Pium papan» directa».

Sanctissime pater.

Sacri concilii Tridentini decreto morem gerentes, convenimus Sancti-Ludovici, in statu Missouriensi, dominica XIX post Pentecosten, concilium huius provinciae primum celebraturi; quod per dies octo continuatum, ad finem perduximus dominica incoquenti, die nempe 14 octobris. Quas edidimus constitutiones eminentissime ac reverendisaimo domino cardinali praefecto sacrae congregationis de fide propaganda, iam mittendas curavimus, nt quae in iis supplende aut corrigenda apostolicae sedi visum fuerit, supplere et emendare haud dedignaretur. Noluimus autem coetai nostro finetn prius imponere quam summae nostrae erga sanctitatem tuam reverentiae et obedientiae testimonium, scriptihis litteris, ex intimo cordis affectu, praebuissemus. Agnovimus petram unde excisi sumus; et felici illo ecclesiae fundamento a Christo domino posito inaedificati, spem fovemus fore ut firmitas fidei, quam, haereditario rinre, aanctita· tua possidet, nobis quoque, iu sollioitadinis partem sdsaitis, communicetur. Quo longius absumus a cathedra principali, reum qua neoease ease convenire omnes qui undique sunt fidele·** profitemur, eo magis no··portet te ducem, fratreoqu· confirmandi munera insignitam, propius aequi, et sanctitati tuae taaquam membra capiti inhaerere, ut unum Christi

* S» XXIII, *cap.* IS, ds *nf.*

corpus et ease qj rideri possit. Dignetur aanctitaa a tua eota nostra qua®! pro tua salute, salubriqas Cbriati ovilia tegimitai, pluruqc facimus, benigne accipere, nobioqudf anJUdoU populo carae noatrae concredito, benedictionem apoatolicam impertiri, Sanctitati· tuae,) ut filii obsequentissimi et devbtiasimi.

Petraa Richardua, archiepiacopua Sanoti-Ludorioi.

Matthias Loras, ep.MOpus Dubuquensia.·

Richardua Pius Miles, episcopus Naahrillenais.

Joannea MartinusHeoni,episoopusMihlaucbiensia.

loaephua Cretin, episcopus Sancti-Pauli.

.^ntnnius O Regan, episcopus Chicagiensis.

LITTERAE

Murfimimi domini *Pfi papa, IX.*

Venerabil.hu_ fratribus Pstro Richardo, archiepiacopo Sanet.-Ludovic.; Matthias, epiacopo B Dubuqueusi; Richardo Pio, epiacopo Naabvillenai; loanni Martino, episcopo Milvauchienai; loaepho, epiacopo Sancti-Pauli, Antonio, epiacopo Chicagienai, in Foederati· An.ericae regionibu^

Piu» papa IX®

Venerabile· fratre·, salutetp et apoatolicam benedictionem, Vehementer no· delectarunt vestrae obaequentiasimae litterae, die 14 proximi menai· octobria datae, ac nobia nuper redditae, quibus significastis, vos sgpientissimis eoncilii Tridentia, praescriptis inhaerentes, in civitatem' Bancti-Ludovici, istius Miaaourisnsia status, convenisse ad primam provincialem synodum concelebrandam, atque ex mor^ maiorum ipsius synodi acta ad hanc «anctam sedem misiase, ut supremo nostro et eiusdem ·edis iudicio subiicisntur, et cognoscantur. Namque in iisdem litteris undique elucet singularia vestra C erga noa et hanc Petri cathedram, catholicae unitatis centrum omniumque ecclesiarum matrem et magistram, piet··, ambr et observantia. Itaque vobis ex animo gratulamur de hisce egregiis religiosisaimae vestrae menti· «ensibus, qui catholico» antistites omnino decent, ac simul merita» vobi·, venerabile· fratres, tribuimus laudes, quod pro eximia veatra religione et episcopali sollicitudine, eamdem provincialem synodum habeqdam curastis, ut in nomine Domini congregat^, collutis intef vos consiliis, ea statueretis quae ad maiorem iatic Dei gloriam et animarum salutem procurandam oonduoere existimastis. Congruum autem de eadem synodo responsum accipietis a noatra congregatione fidei propagandae praeposita, oui commisimus, ut ipaiua synodi decreta ex more accurate perpendat, ac deinde omnia ad nos sedulo referat Interim vero pro paterna in vos et isto· populos cantate, D hpud possumus quin vobis addamus animos, venerabiles fratres, ut divino auxilio freti, ao potentissime immaculatae ae sanctissimas genitricis virginis Mari.ae patrocinio innixi, maiore neque, alacritate (et] contention· ministerium vostrum implente», bonumque certamen certante·, quantam cura, labore, vigiliis, auctoritate, consilio eniti atque efficere potestis, nihil uqquam praetermittatis quod nd ecclesiae causam istic tuendam, ad augustam nostram religionem, eiusque salutarem doctrinam propagandam, ed eodesiaetieam disciplinam eartam teotamque servandam, ad Scenratam cleri institutionem promovendam, ad pietatem quotidie magis in populorum fidelium animis oscitandam, atque ad errantium conversionem pr^ouraadam pertinete posse noveritis. Nnliua vero-labor, molestia nulla vos unquam deterreat, immo viriliter agite, venerabili', fratre», et confortamini in Domino, et in potentia virtutis eius, expéctastes beatam qHm et immaroeadblleai gloriae eoronam ab aeterno paatorura principe psrsbverantibua promissam, ac memoria aemper repetente· quod qui iad justitiam erudiunt multoe, fulgebunt quasi ateliae is perpetui· aeternitatea. Ae< perduaaiaaim^m robi· ait, nihil eerte nobia gratina futurum, quan aia praestare quae ad maiorem vestram, et istorum fidelium utilitatem spectate poese cognoverimus. Interim veiÿ* haud omittimur humile· fervidaaque clementissime tniserieordiarum papi adhibere preoes, ut in abunfifntia coelesti· suae gratiae, robie propitius semper adsit, vestrisqus pastoralibus curia et laboribua benedicat, quo ecclesia sua «ancta» in iaiia regionibus maiora in dies incrementa suscipiat. et omnes, crescant in amentia" Dei et cognitione Iesu Christi, ae per bona opera certam eorum vocationem et electionem faei,nf Atque huiu, , prae,idii BU,picem, et no„trae In vo. voluntati, testem apoatolicatn benedictionem qx intimo corde profectam vobi· ipsis, venerabile, fratres, cunctisque v istarum, ecclesiarum clericis laicisque fidelibus peramanter impertimur.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die 16 decembria anno 1855. pontificatus nostri anno decimo.

Piu« pupa IX.

LITTERAE

rootrrndùtimi ac eminntiatimi cardinati» Bamako, prOtfnli oacra congrrgationi» dr fidr propaganda, ad mrmdntioaia dominwn archiepitcopum Sanrti-Ladorici.*

IUustriaaime et reverendissime domine.

Plure» ob causas, responsiones circa provinciale concilium Sancti-Ludovici dilationem pati debuerunt. potiasimum vero eo quod proponi simul oportuit acta et .decreta quatuor conciliorum istius regionis, necnon quae aeorsim per nonnullos antistites referebantur.

Primo autem eminentiuimi patre, significandum amplitudini tuae duxerunt, ut acta quoque memoratae provincialis synodi transmitteres, quemadmodum per antistites aliarum provinciarum praestitum est.

Ad decreta vero quod pertinet, qa tantum attingam, quae adnotatione digna visa sunt; ac primo circa decretum tertium quo de musionis titulo agitur, praemoneam instructionem brevi esse mittendam, qua nonnulla capita, hac in re opportune disposita, tradantur,

Plurime animadvertebantur circa decretum sertum, praesertim quod satins esset ad indicium exercendum ipsoe adhibere consultores selectos iuxta alterum Baltimorense concilium pro gravioribus negotiis pertractandis; haud rite distingui ordinarium a vicario generali; difficultatem quoque facere posse verba ilia fatorum «e» «etesm ssntentM· *ab ordinaria, **» a rioarjo g*nrrali foranda* adhaerere debeat.* Melius itaqu^aprovisum iri visum eet si accuratius ad Triddntinae sanctionis tratpitem diceretur, scilicet, „ut rpsaeopau. a*n meoriu· nw *generali*, d* iptmi* eonamassasas dues, «ùtsdcm *epiecopt conmdtoret, nec temper eoedem, eligat,* pan *ai preebptmun orimini* pottulatnm* fodscetatro, eorum «actorio tomsaa ipsis, *epiaeopi,* assutoal. Dmam entem MI *utriutfO** eeteof, poamtfM altor «ptoccpe ocesserv. *Qaod *i* orate *ab* episcopo ten tens sicario discord·· *fimrini,* tertium terne «r prwodteste *taieoeualtoribn» ip*e* ctepof, *at iuata* «em partem cum paua tortent *coaaonit, eaaoa* termiaMtaar. Si sors c m*tigtrit.* eetatm *emunitor** *ai* srdaaan· «feste·, ab

rias aeafanti· *diftüUn, tuac ad lUrtropolüaMiu,"* etc. Faveas vero exemplar huius decreti post tiorîem peractam ad oaeterqs metropolitahos istius regionis mittere, cum ex- sacrae congregationis mente illis pariter sit commendandum.

Ad .petitiones quod pertinet, placuit vicariatum epistolicum ad orientem, ut dicuntur, Saxosorum. Montium in duos partiri (traduntur autem hac de re literae apooolicae); ea tamen ratione ut interim regionis totius'cura penes reverendissimum patrem Woniinum Miége, gpiscopntn Messaneosem. maneat; fiat vero nova sacerdotum propositio, ut uni ex his ■alter vicariatus apostolicus tradi possit.

. Circa propositam erectionem episcopatus Caniprajensis differi reeolutioneu^voluerunt, significandum vero episcopo ut interim per alium tanquam delegatum suppleat.

Probata vero est translatio ad Alton episcopalis setfis quae assignata iam fueratséivitati Quincy : in episcopatum autem Altooenseoi electus est presbyter dominus Henricus lunker. De . his pariter literae apostolicae adiiciuntur.

, Ex additis demum apoetolicis literis animadvertes sanctissimum dominum nostrum, iuxta votum sacrae congregationis, annuisse precibus amplitudinis tuae, ut reverendus dominus lacobus Duggan coadiutor assignaretur: precibus item episcopi Dubuquensis. ut illi pariter coadiutor daretur reverendus pater Clemens Smyth, ordinis Cisterciensis. et quidem e* ratione ut ambo ad gradum episcopalem titulo in partibus infidelium promoveantur

Censuerunt pro ista etiam provincia aptandae eese modificationes occasione alteruaa synodi traditas; videlicet cum per alios antistites postulatum fuerit, ut prima propositio promovendorum adc episcopatum per cotoultores fieret, eaque de causa contuitorum numerus augeri posset, sacra congregatio respondit, id relinqüendum'cbnscieatiae et prudentiae episcopi, itq. quidem ut ratio iugiter' habeatur notniqum quae in schedis defuqeti episcopi commendata deprehenderentur Atom petitio facta est ut de commendandis ad episcopatum iugiter in convegtu episcoporum ageretur, et tantum archiepiseopi et episcopi alteriiu provinciae fieret interpellatio cum proponendus extra-provinciam degeret, id quidem fuit admissum lum clausula -ai commode fierV-poMit, aie mipus pér epistolam: quoties vero άι .ηοΛβ sedibus episcopalibus erigendis, qel altero, archiepiscopatu statuendo pertractatio iniri placeat, methodus hactenus adhibita servetu^

1'ust haec Deum precor ut te diu sospitem incoliimemque servet.

Romae, ex aedibus sacrae congregationis de Propaganda fide, die 17 februarii 1857.

Amplitudinis tuae ad officia paratissimus:
Al. cardinalia barnabo. pbqefectus.

Caietan., archiepiscopus Thebarum, a secretis.

SYNODUS DIOECESANA AEDUENSIS II

1855 octobris 10-1.

Synodus dioecesana Aeduensis II in Gallia, celebrata diebus 10 et 11 octobris 1855. sub Frederico Gabriele Maria Francisco de Marguerye, episcopo Aeduensi.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

Synodus secunda dioecesana Aeduensis, Cabillonensis ot Matisconensis. anno 1855 celebrata, ab illustris». et rever. dd. Frederico-Gabriele-Maria-Francisco de Marguerye, episcopo Aeduensi, Cabillonensi et Matisconensi. praelato solio pontificio assistente, etc. *[Inùi/nr.]* Aeduae, ex typis Michaelis Dejussicu, dd. episcopi typography 1856.

/In-12", 164 p. — Autun. séminaire; Bourges, séminaire.

I'. 53. haec synodus dioecesana celebrata est diebus 10 et 11 octobris 1855.

P. 109 - 61, *appendix documentorum ad hanc synodum attinentium.

SYNODUS DIOECESANA DIVIONENSIS

1855.

Synodus dioecesana Divionensis in Gallia, celebrata anno 1855. sub Francisco Victore Rivet, episcopo Divionensi.

· Exstant constitutiones synodales in operibus quibus tituli:

1) Lettre circulaire de monseigneur-Tévêque de Dijon au clergé de son diocèse, indiquant tes matières du synode de 1855. *[Sttbdala:* 17 decembris 1854.] Dijon, Douillier, 1854.

In-4'. — Cf. Marcel, *Litrtt* (iturgigues de Lnayrss, (1892), p. 287, nota 2.

2) Lettre d'indiction de monseigneur l'évêque de Dijon, portant, convocation à son synode de 1855. *[Sui data:* 9 juillet 1855] Dijon, Douillier. 1855. In-4". — Cf. Marcel, l. c.,

3) 'Statuts du diocèse de Dijon, donnés par monseigneur François-Victor Rivet, évêque de Dijpn. *[iutignt.]* Dijon, PeutétXPommey, libraire, imprimeur de l'évêché, rue des Godrans,. 1856.

In-8", X p. et a pag. 79 ad 173 et a pag. LXXIX ad CXXIV. — Autun, séminaire; Paris, Bibl. nat. B 17164 et 21009.

Hic libellus habetur ut secunda pars statutorum impressorum anno 1854. *[Supra eol.* 137 B.]

P. VIII, mentio synodi dioeceeanae celebratae anno 1855.

STATUTA 8YN0DALIA DIOECESIS S^N-CLAUDIEJffilS

1855.

Statuta synodalia dioecesis Sun-Clandiensis in Gallia, edita anno 1855, sub Ioanne. Petro Mabile, episcopo San-Claudiensi.

Exstant constitutiones synodales in opere nui titulus :

Statuts synodaux du diocèse de Saint-Claude. Saint-Claude. Adolphe Enard, imprimeur do monseigneur l'évêque, 1855.

In-8·, 157 p. - 1 f. (index). — Lone-le-Baunier, séminaire; Paris, Bibi, nat B 17174.

STATUT# DIOECE8I8VRATIBLÀVIEN818

1855. . /

Statuta dioecesis Vratialavienai» in7 Gerunania, a edita anno 1855, sub Henrico IFoerster, episcopo ^Vratialavienai

De hia statutis confer-opus cui. titulosr «i --

Statuta synodalia dioybeaana sanctae eocleaiue Wantialavieusis, edidit M. deMoetbach, dr. sa. tbeOlogiae"et iuria utsiueque. Secunda editior "Wratislaviae, anno'Domini MDCCCLV. ·,

Iη-8·, VI-352 p. ²2 Roma, Caaanatenae. ·

In 'opera bxatant cenatitufiona» sequentium conciliorum vel oyhodoram, aeilieet:

. If[1-3, eonatitutiopea T^mae [Zaremba], episcopi Vratialavienai», editae in tynodo celebrata in eccleaia cathedrali in castro Sancti loannisllaptistqe, die 31 ahgusti 1379. '

P. 4-5. aynodna dkaeeesana^VratiaRtvienéia, celebrata in eoclesia cathedra)!, die 31. August! 1290, aub Thoraa [Zaremba], epiacopo Vratislavienm.

P. 7-9, aynodua dioecesana Vratislavienaia, celebrata dip 19 novembris 1305, aub Henrico [de Wirbna], episcopoWratislavienai.

P. 9-11 et 12-5, constitutiones dioeceaia Vratislaviensis, editae, extra ajnpdun», anno 1331, aub Nankero [von Oxa], epiaoopo Vratialavienai.

‹ P 16-38 et 38-51, aynodua dioeceaaqa Vratialaviensie, celebrate anno 1415, aub fcenoealao [von Bchlesien-Liegnitxj, epiaoopo Vratislaviensi.

P. 52-73, aynodua dioeceaena Vratialavienaia,celebrata a festo a. Urbani ad octavam a. loannia Baptiatae [25 maii ad 1 iulii] 1446, tub Conrado [von Bcbleaien-Oela], epiacopo Vratialavienai.

P. 74-84, atabrta ^.synodalia*dioeceaia Vratislavienaia, edita anno '1454, aub Petto [Nowacfc], epiacopo Vratialavienai. , -' ‹

P. 84-95, atatuta synodalia dioeceaia Vratislavienaia, edita die 18 octobria 1473, aub Rodolphe [von Ruedesheim], epiacopo Vratialavienai.

P. 95-1Ô1, atatuta dioeceaia Vratialavienai», editpa foria 2 peitudonriinoam Jubilate' fi5 aprilia],anni 1475, aRodulpho [von Ruedtbheim], epiacopo Vratje-^· laviegai. I J.

p.loi,mentidsynodi<}ioeoeeanaeVrati41ariensisl, celebratae poet octavam Corporis Christi [post dieup 9 iunii] anni 1496, sub Joanne Roth, èpiseépé Vyatialav^enai. . ' . i

P, 105-9, synodus dioeoesana Vratialavienaia П, oelebfiata diebus 26 aprice ej sequentibus anni 1497, eib loanne <V, epiacopo Vratialavienai. I ' ·

P.-109-15^aynVdue dioecbetmA Vratialavienai», celebrata 25 aprilia 1509,' sub loanne Turso, epiacopo Vratialavienai.

P.115-8, concilium provinciae Gnesnensis, celebratum Pèlrikoviae, die 11 novembri» 15^0

P. 115-8, aynodua dioecesana Vratislaviensi». celebrata die 28 aprili» 1611, sub [loanne Turao], epiaoopo Yplnlavienai ? '

P. 148-35, concilium provinciae Gnesnenqis. celebratum Petrikowiae, die 19 maii 1577, aub Jacobo Uehan»k\, arehiepiaeopo Grteanenai.

P. 118-76, aynodua dioecesana Vratialavienaia, celebrata io eoeleaiacathedrali.die 1 septembris 1580, aub Martino [Geratmann], epiacopo Vratialavienai.

P. 176-236, aynodua dioecesana, celebrata Vratialaviae, in inaula Sancti-lOannis, menso octobri 1592, aub Andrea [Jerin], epiacopo Vratialavienai.

P 237-306, aynodua dioecesana celebrata Nissae, dioeceaia Vratialavienaia, in eccleaia collegiate Sancti laoobi, a die 26 ad dietn 28 maii 1653, sub Carolo Ferdinando [von Pelen und Schweden], epiacopo Vratialavienai.

P. 307-24, concilium provinciale Vratialavienae, ielebratutn menae octobri 1245, ab lacobo. archidiacono Leodiensi, legato apoatolico.

P. 324-7, concilium provincialeVratialavienae. celebratum die 2 februarii 1267, a Guidons cardinali presbytero Sancti Laurentii in Lucina, legato apoatolico.

SYNODI DIOECESANAE CAMERACEN8E8

1853-1856.

" Synodi plure» dioeceaia Cameracenaia in Gellia, celebratae inter annoa 1853 et 1856, aub Renato Francisco Regnier, arehiepiaeopo Cameraoenai.

De hie aynodia confer opera quibus tituli:

1) Statuta synodalia archidioeceeeoa Cameracensis, ab illuatriaaimo ao reverendissimo dd. Renato-Francisco Régnier, Dei et apoatolicae sedis gratia arehiepiaeopo Cameracenai, edita. *[Ixtigxr·)* Cameras!, ex typia Fenelonia Deiigne, typographi reverendissimi dd. arbhiepiacopi Cameracenaia, MDCCCGVL

In-12·, 3 f. - 249 p. — Paris, Saint-Sulpice.

«F. 3: ,Quae in synodo noetra dioecesana anni 1852 et aliis subsequentibua statuta foerunt ac decreta, typia mandari curavimus."

2) Statuta aynodalia archtdioeeeeais Cameracen»ia, ab illustrissimo ac reverendissimo dd. Renato-Franciaco Régnier, arehiepiaeopo Cameracenai, edita, et a sancta sede approbata ; editio secunda, //asiphsj Cameraci, ex typis Edmundi Deiigne, typographi reverendissimi dd. archiepiacopi Cameracenaia, MDCCCLXXII.

In-12 XI - 270 p. — Chambéry, séminaire.

F. V,\ mentio statutorum editorum anno 1781. Pi X:\Quae in synodo noetra dioecesana anni D 1852 et aliis subsequentibua statuta fuerunt ac decreta, typi» mandari ehrayimna.

CONCILIUM PROVINCIALE NEO-AURELIANEN8E I

1856 ianuarii 20.

Concilium provincial Neo-Aurelianense I in Foederatis Statibus Americas septentrionalia, die 20 ianuarii 1856, sob Antonio Blank, arehiepiaeopo Neo-Aurelianens|.

Bibliegraphla:

1) Concilium Neo-Aurelianense provinciale primum, habitum anno 1856. N.Orléana,H. Meridier,1857. In-12·, 36 p. — Washington, catholic university. — Ipse non »idi.

2) Acta et decreta sacrorum conciliorum recentiorum, oelleetio Laeensio, auctoribus presbyteris s. J. e domo b. v. M. sine labe conceptae ad Lacum. Tomus tertius ... Friburgi Briagoviae, aumtibu» Herder; MDCCCLXXV, ool. 233-48.

ACTA CONCILII. -

Cum ecclesia catholica tam mirabiles progressus, Deo favente, in hisce foederatis statibus Americas "› I nhtinin»»ot nt Baltimorenaia metropolis, quae primum pauoos numerabat suffraganeos, post quadraginta circiter annoa, in modum grani sinapis quod fit arbor, amplius qnam triginta dioe-

cé®$®, quasi lotfideni] virante® ramo®, effudisset, a supremus pontifex·, beati®siA(us Pius IX, qui utpote sutcffMor et haere® principi® apostolorum, msndatum accepit a Domino ut p[redacted]ret agno® et ovas, aequùtp duxit A necessarium, ut votis episcoporum Foederatorum · Statûum., fieret «ati», et- illa Baltimorensis provincia, quais, quidem huc usque unica*· fuerat, ac vastissimos complectebatur· regionum tractu», in complures ecclesiasticas divideretur provincias. quod actum ac perfectum e«t anno Domini I860. A

Antequam vero inchoaretur série» provincialium Conciliorum, quae, iuxta canonum praescriptione®, in singulis ^yovincits, t^tio quoque anno celebrari debqnt, bonum et utiftTvisum est episcopis, benigne licentiam cofitedente eummo pontifice, ut nationale, ut aiunt, plenarium celebraretur concilium, m •quo firmius arctiusque connerteretur vinculum uqitgKs et caritatis. Quod quidem (plenarium concilium Baltimore habitum est anno Domini 1852. praeside Baltimorcnsi métropolitain», qui a summo pontifice ad hoc fuerat delegatu», et consedentibus duobus et triginta tutu aryhtepiscopis quam episcopi».

Cum· vero praesule» illi omnes experientia comprobatum haberem fructum conciliorum provincialium. uc zelo disciplinae et canonum observantia fulgerent, metropolitan! .nihil utilius ae sanctius duxerunt, quan^pt concilia provincialia, post tres annos a concffio/plenario' convorarent, ei quidem archipraesulia Néo-Aurelianensi® mens erat ut concilium euao provinciae locum haberet in anno 1855. Cum autem limina sunctoaum apostolorum, summo pontifice invitante, adiisset. ut adesset definitioni dogmaticae immaculatae conceptionis beatissimae virginis Mariae, quae quidem definitio, pio cum plausu orbis universi, locum habuit die 8 decembris anno Domini 1854. supra laudatu»iVeo-Aurelianensis metropolitanus ultra expectationem in Europa fuit detentus: quas propter causa», cum concilium provinciae Neo-Aurelianensi® anno Domini 1855 con* vocari nou potuisset, illius convocatio usque ad tnensem ianuarium anno Domini 1856 protracta 'e»t. Per sua» igitur littera», mense octobris anno Domini 1855 datas. metropolitanus Neo-Aurelianensis omnes suo» suffraganeo» convocavit, et concilium provinciale, quod aperiendum erat in ecclesia metropolitan® Neo-Aureliae, die vigesima lanuarii anno Domini 1856 qua die occurrebat dominica «eptuagesimao]indix.it]: omnes episcopi provinciae alacre» metropolitan! convocationi annuere, et convenerunt m urbe Neo-AureRae.

t. <OXGREGAT«> PRIVATA PRAEPARATORIA

Die 17 Ianuarii, feria quinta, hora 4 post meridiem, prima' congregatio praeparatoria habita est in aedibus archtbpieeopi Neo-Aureliae. Aderant:

Illustrissimus^ac reveiendissimus domiture Antonius Blanc, arcçiepiecôpy» Neo-Aurelianensi». solio pontificali praesul assistens, consecratu» die 22 novembre anno Domini 1835.

Illustrissimus ac reverendissimus dominus Michael Portier, episcopus Mobilicnsis, consecratus die 5 novembris anno Domini 1826. '

Illustrissimus ac reverendissimus dominu» loannee-Maria Odin. episcopus Galvestonensi», consociatus die 6 mardi anno Domini 1842. /*

IlfastriMinius ac reverendissimus dominus Andreas Byrne, episcopus Petriculanus,* consecratus die 10 martii anno Domini 1844. '■

Aberat illustrissimus ac reverendissimus dominus Augustinus Martin, episcopus Natchitochensi», consecratus die 30 novembres anno' Domini 1853, qui aegritudine simul el nimia itinerum difficultate .detentu® fuerat.

CAcriter deploratus est decessu® illustrisMmi ac reverendissimi dqfnini lacobi Olivarii Vandeveldq. ‘episcopi Nalchetensi»; xqui obiit die. 13 novetabri». anno Domini 1860

T^Huic congregationi admissu» eat reverendus Napoleo loaephus Perché, monialium Sançiac 'Vr-■ulae Neo-Aureliae capellanu». secretarii functionem gerens.

In iÛa congregatione statuerunt tfpiscopr quod pertinebat gd ordinem concilii, nempe, sessio public® apertioni® concilii locum habebit die i^nuarri. in·qua occurrit dominica septuagesirfiae : huic senioni ades^d) tenentur omnes sacerdotes civitati·^Neo-Aureliae, nisi legitima existent® dispensationi» canear ab illustrissimo ac reverendissimo Irchiepiséopo approbanda, «imulque aderunt thqolqgi a patribus designiti ej superiores religiosorum ordinum vel congregationum in provincia degentiumK Crucem proceseionialem aequentur primum sacerdotes qui ad concilium non pertinent, unusquisque secundum ordinem ordinationis suae; tunc theologi a patribuh designati, unusquisque iuxta ordinem consecrationis epiacopi qui illum elegit. et tandem. tfieologi ab illustrissimo ac rweren<ti»»imo archiepiscopb designati et primArii^oncilii officiarii, nempe eecretarius et promotor. qui omnes planeta induti erunt.

Tunc procident superiores ordinum et congregationum. si/fierpelliceo et pluviali induti; post illos vero incedent reverendissimi episcopi rochetto. amictu et pluviali induti et ajjtra decorati, et tandaq> reverendissimus archiepiscopus in pontificalibus cum pluviali, mitra et baculo, praecedente cruce archiépiscopal! et comitantibus archidiacono cum diaconis honoris et diacono atque subdiacopo officii.

Quibus omnibus* locum tenentibus unicuique assignatum a magistro caeremoniarum, missa pontificalis celebrabitur a reverendissimo archiepiacopu. et intra missam concionem habebit gallico nnmone reverendissimus episcopus Mobilienaia ; post missam concio habebitur anglico sermone a reverendo I. I. Mullon, ecclesiae Sancti Patritii Neo-Aureliae restore; et. peracta concione, sessio apertionis concilii locum habebit iuxta ritum in caeremoniali episcoporum et pontifioali praescriptum; et. ritibus omnibus absolutis, processio redibit ad aede» archiépiscopales eodem quo venerit ordine.

II. CONGREGATIO PRIVATA PRAEPARATORIA.

Die 19 ianuarii. sabbato, hora *4* post meridiem, locum habuit secunda congregatio privata praeparatoria, irr aedibus arcbiepiscopalibus^ Praeter praesules qui primae congregationi adfuerunt, aderat reverendissimus et illustrissimus dominus Augustinus Martin, episcopus . Natchitochensis; admissu® est quoque reverendus N. I. Perché, secretarii functionem gerens.

In Hia congregatione plura statuerunt praesules, nimirum: litterae pastorales ad fideles provinciae ab illustrissimo archiepiscopo Neo-Aureliae scribendae erunt gallico sermone, quae in anglicum sermonem transferendae erunt. HeverendiMimus episcopus Mobilienei» scribet littèra® ad directores societatis de Propaganda fide.

Praesules simul elegerunt officiario® concilii, nempe: reverendum N. I. Perché, protnotorem et reverendum I. Cambiaso. societatis lesu. vice-promotorem ; reverendum G. Raymond, sacrae theologiae doctorem, rectorem ecclesiae Sancti Landerici, v^lgo Opelousas, secretarium, et admodum reverendum Ludovicum Claudium Manam Chambodut, vicarium generalem reverendissimi epiacopi Galve-

stonqnsî, vice-seoretarhim ;; çeferendum Cyrillnm Delacroix, vicarium *eecleeiae Nancti' Patritii N00- Aureliae, magistrum caeremoniarum et reverendum IB. JobeMçvioarium eccleaiae metropolitanae, adiutôfem caeremoniarum; reverendum I. P. Bellier, rectoreqr 8anctaeTheresi*«vN*o-Aureliae, et reverendant F. Oenaa, rectorem Rancti Augustini Neo-Aureliaè, àmtqreq, I « 0.

Designati fuerant quoque' theologi a praesulibus electi, nimirum theologi reverendiss oii archiepiscopi-Neo-Aureliae·: admodum reverendus N^eph. Rousselon, 'vicarius generalia; reverendus O. Dutfneanay, rêctor eccleaiae inetropolitanaec et reverendus I. I. Mullon: - !

'Theologi reverendissimi episcopi Mobiliensis: reverendus C. Ratnpon, rector eccleaiae Nancti Michaelis in civitate Pensacola; et reverendus B. Poyet, rector ecclesiae Sancti losephi Neo-Aureliae.

Theologi reverendiaaimi epiacopbOalvestonçnaia admodum reverendua L. C. M. Chambodut; et admodum reverendua C. M. Dubuis, rector ecclesiae Sancti Ferdinand' in civitate Sancti-Antonii.

-Theologi reverendissimi episcopi Potriculani: reverendus Patritius Behan, rector ecclesiae Sancti losephi in pago vulgo Pfne Bluif; et reverendus ieremiaa Moynihan, rÂstou^ccleeiae Sancti loannis •Baptistae Neo-Anreliae. r,

Theologi reverendissimi episcopi Natchitochensiik admodum reverehdua Petrua Felix Dicharry, saerael theologiae doctor, vicarius generalia reverendissimi episcopi supra laudati; et reverendde 1. Cambiaso, aocietatis leau.

Statuerunt quoque praesules admittendos osse i» concilio, tanquam consultores, spectatissimos viros, qui religiosis ordinibus et congregationibus in hac provincia praeeunt, nempe: reverendum I. Leopoldum Moesigamba. superiorem ordinis Minorum conventualium Nancti Franciaci ; reverendum A. Curio». nuperiorem missionum societatis Iesu; reverendum Thaddaeum Anwander. superiorem congregationis Sanctissimi Redemptoris; reverendum loannem Mauritium Casimirum Verdet. superiorem congregationis Oblatorum: et reverendum loannem Masnou, superiorem congregationis Missionis.

Insuper statuerunt patres omnes theologos et superiores ordinum ac congregationum, necnon et secretarium concilii distribuendos esse in quatuor distinctas congregationes, nempe: congregationem de sacris ritibus, congregationem· de sacramentis, congregationem de studiis ecclesiasticis, ae congregationem de disciplina.

Promoturi mandata est cura distribuendi omnes theologos et superiores ordinum in illas congregationes: qui, cum opus illud perfecisset, subiecit illud praesulibus, a quibus approbatum output sequitur: v

Congregatio de oacrit ritibue.

Reverendus loannes Masnou, praeses.

Admodum [reverendus] P. F. Dicharry. sacrae theologiae doctor.

Reverendus Gilbertus Raymond, sacrae theologiae doctor.

Reverendua 1. Moynihan.

Reverendus Benedictus Poyet.

Congregatio de eacramentù.

Adjnedum reverendus Ntephaifus Rousselon, praeses.

Reverendus loannes Cambiaso, societatis lesu.

Admodum reverendus *V. C.* M. Chambodut.

Reverendus loannes Masnou.

Reverendua Pat^tius Behan.

Ttovorondns 4Inveins Onrinr. societatis lean.

Congregatio seolesiaslwsa

. Reverendua Aleysius Curios, aocietatis leau. praeses.

Reverendua Odilelmua Duquesnay. —I

Reverendua Thaddaeus Anwander, congregationia Sanctissimi Redemptoris .)

-Reverendua loannes Cambiaso, societatis leau.

Reverendua Carolusi Rampon.

. Reverendua Gilbertos Raymond, sac^je theologiae doctor. ' F.

I · *·Congregatio de diecipima.* ‹

Reverendua Joannes Jacobus Mullon, praeses

Admodum revereiidus C. M. Dubui*. ·

Reverendua I. M. C. Verdet.

Reverendua Leopoldus ,Moesigambn. ordinis Sancti Franciaci.

Item statuerunt praesules ut congregationes privatae "episcoporum locum haberent unaquaque die, feria quinta excepta, hora 10 ante meridiem: , et eadem hora, unaquaeque specialia congregatio theologorum haberetur in loco a praeside deaignato ad tractandas quaestiones a promoture propositae, et provincial praesidia uniuscuiusque congregationis erit relationem discussionis paratam habere, ad hotam congregationis publicae.

Congregationes publicae, in quibus aderunt omnes episcopi, theologi et superiores ordinum cum promotoribus et secretariis, locum habebunt unaquaque die, excepta feria quinta, in sacello privato aedium arcbiepiscopalinm. hora 3 post meridiem.

In prima congregatione publica, quae locum habebit feria secunda, monitum dabitur ab illustrissimo arcfiwpiscopo de praecepto non discedendi a concilio sine causa legitima (-t a praeside concilii approbata, et ab omnibus sacerdotibus requiretur promissio de secreto servando.

Nullus theologorum vocem promere praesumat, priusquam invitatus aut interrogatus fuerit a praeside concilii. Statutum est ut congregationes privatae episcoporum, item congregationes speciales theologorum inciperent feria 2. die '21 ianuarii. Item mandatum est promotqri, ut die dominica, post sessionem publicam, unicuique praesidi congregationum theologorum praeberet nontina nrem^ brorum suae ' congregationis, et quaestiones discutiendas sequenti die in sua congregatione. Quod factum est.

SE381O PRIMA.

Anno Domini 1856. dio mensis ianuarii '20. quae fuit dominica Neptui^esimae, habita est in ecclesia metropolitans Neo-Aurelianensi prima concilii sessio.

PraeeeifUe erant:

Illustrissimus ac reverendissimus dominus Antonius Blanc, archiepisdSpus Neo-Aurelianensi», qui concilio praefuit.

Illustrissimus ac reverendissimus dominus Michael Portier, episcopus Mobiliensis.

Illustrissimus *ac* reverendissimus dominus loannes Maria Odin, episcopus Qalveatonensis.

Illustrissimus ac reverendissimus dominus Andrehs Byrne, episcopus Petrioulanus.

Illustrissimus ao reverendissimus dominus Augustinus Martin, episcopus Natchitochensis.

Aderant gaogeu :

Reverendus*Napoleo I. Perché, designatus promoter.

Reverendos Gilbertos Raymond, sacrae theologiae doctor, designatus seeretarius.

Reverendos Leopoldus Moesigamba. superior ordinis Minorum Oonventualium.

Reverepdu. Alopip* Curioi" inperior minionum ■ocietati* le··.

Reverendus Thaddaeus Anwander, superior congregationis Sanctiesinü Redemptoris.

Reverendus loannes Mauritius Carimirue Verdet^I süperior congregationis Oblatorum

Reverendus loapnes. Masnpu, superior Congregationis Missionis.

Admodum .reverendus Stephanus ^Rousselon, vicarius generali»,Reverendus G: Duquesnav. rêvérendus I. L.Mullon, ab archiepiscopo Ne^-Aurêliae designati theologi.

Reverendus C. Rampon, reverendus Benedictu,»'' J'oyet. ab'episcopo Mobiliensi designati theologi,

Admodum reverendus Ludovicus Γ. M. Chambodut, admodum reverendus Claudius M. Dubuis. ab 'episcopo Gahestonensi designati theologi.

Reverehdus Patritius Behan, reverendus Ieremias Movnihan, ab\pi»copo Petriculano designati theologi.

Admodum reverendus Petrus Fèljx Dicharry, sacrae theologiae doctor, reverendus loannea ('ambiaso. societati* lesu. ab episcopo Natchitochenai designati theologi.

Aderant- quoquo sacerdotes variarum civitatis ecclesiarum ad solemnem hanc sessionem invitati.

'Hora, sesquinona, patres concilii, officiant, ordinum ac congregationum superiores, theologi aliique sacerdotes, propriis ornati indumentis, ab aedibus archiepïacopal.ibus tid ecclesium metropolitanam, praecedentibus piorum laicorum sbdalitatibjts. circumstante ingenti fidelium multitudine, resanantibus ecclesiae metropolitanao eampanis^ psalmum Jtfisc*rere* cantantes, iuxta ordinem in prima episcoporum praevia congregatione determinatum soleniniter processerunt.

Processione in ecclesiam ingressa, missam solemniter celebravit illustrissimus ac reverendissimus Neo-Aurelianensi» archiepiscopus: concionem ad populum intra missum habuit sermone gallico illustrissimus ac reverendissimus episcopus Mobiliensi»; missa finita, populum sermone anglico allocutus est reverendus I. I. Mullon. uti pariter in prima praevia congregatione statutum fuerat. Ilis peractis, aperta est synodus, more solemni. servatu omnibus quae in Romano pontificali praescribuntur^ cantatiaque psalmo iSu/rum mr *far,* litaniis sanctorum. evangvlio. necnon et hymno Feni *creator Spiritus,* interrogavit illustrissimus ac reverendissimus archiepisoopus reverendissima» patres venerabilesque'fratres, an eis placeret, ad Dei gloriam et honorem, et ad catholicae ecclesiae amplificationem, concilium Neo-Aurelianense legitime convocatuwet bic congregatum hodierna die aperiri et inchoari.

* Cuncti alta voce responderunt: *Placet.* Tunc illustrissimus ac reverendissimus archiepiscopu» ad populism conversus, tam suo quam coepincoporum nomine dixit: ^Christi nomine invocato, decernimus sanctam synodum provincialem Neo-Aurelianensem ease apertam, et ita iudicamu».-

Deinde reverendissimus archiepiscopus primo secretario legi mandavit eorum nomirja. quos in secunda praevia episcoporum congregatione Unquam concilii officiarios proposuerat.

Risque perlectis, coepiscopos iterum interrogavit: pPlacetne, venerabiles fratres, bosce in concilii official·· ease eligendo·?-

› Singulique responderunt episcopi: *Placet;* seeretarius decretum legit his verbis: „Illustrissimus ac reverendissimus archiepisoopus Neo-Aurelianensis una cum episcopis iu hoc sacro concilio congregatis, decernit ho· reverendos viro· in officiales huius concilii eligendos ease, nempe: promotore», révo-

A rendutp I. Napoleooem Perché; ·τι«β·ρη>αληι>Γ«ιι„ 'reverendiAn loknnem CarabiMo", «ecreterium, rarerendu» -Gilbertum Raymond, sacrae theologiae doctoretn: vice-selVetarium, admodum reve|bndum L. Claudiam D. Chambodut; magistrum caeremoniarum..reverendum Cyrillum Delacroix; adjutorem magistri caeremoniarum, fetereqdum L Baptistam Jobert; cantores, reverendum/ loannem Petrum Beliier etçeverendum Franciscain Céuavf-

Reverendus proinutoV sic pdstea illustrissimum ae reverendlsaimuiWkarchiepiscodum allocutus est: ^Illustrissime ac rjpvCTepdissime fomine, peto ut Iβ gantur decreta concilii Tridentmi de profession·*» fidei et de residentia - Hingubque responderunt' -episcopi: *Placet, legantur.*' Praedicta igituridecreta ab archidiacono alta voce lecta suntl.

Postea professio fidei emissa est iuxta' forma pontificali Romano praescriptam; proiitnaque congregatione in dipm sequentem indicta, benedictioneque illustrissimi ac reverendissimi arcbiepiscopi accepta, patre» concilii necnon sacerdotes, eodem modo, quo ad ecclesiam metropolitans»! venerant, ad aede» archiépiscopales cantando psalmos rediere, 7 J

prima congregatio PRIVATA. !

Die 21 ianuarii. hora 10 ante meridiem, habita est in aedibus arcbiepisvopalibus. clausis innuis, primp congregatio privata.

Praefuit illustrissimus ac reverendissimus archiepiscopua: aderant episcopi sdpra memorati, cum promotore et secretario^

Latum est decretum de meliori modo episcopos eligendi. ·

HUMA CONGREGATIO PVBL1CA.

Die 21 ianuarii. hora 3 post meridiem, habita est in privato illustrissimi ac reverendissimi archiepiseopi sacello prima congregatio publica.

Praefuit illustrissimus ac reverendissimus archiepiscopue; aderant episcopi cum promotore et secretario; aderant quoque theologi ab episcopis designari nec non ordinum ac congregationum superiores

In principio congregationis, reverendus promotor notam fecit prohibitionem à patribus concilii factam a concilio discedendi, nisi causa legitima et a praeside concilii approbata.

Legit etiam promissioni» formulam de servando secreto, cui promissioni omnes surgendo assenserunt. Promissio autem sic erat: *Promitto me* mAi/ cor *eis tytae dicentur in congregationibus tam generalibus quam particularibus, esse revelaturum, quod possit detrahere vel rtverentiae concilio delatae vel honori cuiusvis personae. Promitto insuper, me nulla decreta concilii scriptis publicis divulgaturum, antequam typis demandata fuerint.*

Addidit quoque reverendus promoter quasdam regulas pro congregationibus publicis a patribus statutas. Nullus theologus vocem promere praesumet, priusquam invitatus aut interrogatus fuerit a praeside concilii, vel ab illo loquendi licentiam obtinuerit. Nulli concedatur loqui amplius quam spatio quindecim minutarum; nullus qui semel locutus fuerit, pehnittetur iterum loqui circa eamdem quaestionem nisi de speciali mandato reverendissimi p^aesidis concilii; qui loquitur stare debet et solum concilii praestdem alloqui.

Postea, privatae theologorum congregationes, quibus variae traditae fuerant quaestiones discutiendae. suam d· eis opinionem expresserunt, alio-

' De prof. A4.. test. M. *de rtf*, c 9; de resid., esta. β, *de ref.,* c. 1, et sets. S3, *de ref.,* c. 1.

ramqa· theologorum awteotia da «M^a quao- •tioaibu ab iUaetrimiato aa reveroadiaaimo arebi- apiaeopo [oxqutoita aa»].

MCü KDA OOEMEQATKI PEITATA.

Dia S3 ianuarii, habita ea* eeeyada congregatio privata, eodem toao at beta ae priata. Leto mat ia aa eoagregattoao*decreta. 1. de die eetobraadi ' featuni eoaoeptionia immaculatae Virginia Marisa, 2. de collegio eoelesiaatieo Romae erigendo pro foedantia American provinciis, 3. de modo celebrandi matrimonia mixta.

SECUNDA CONGREGATIO PÜBUGA.

Die 22 ianuarii, habita eat aecunda congregatio publica, eodem loco pt hora ac heri : diacuaaio quaestionum in privati» theologorum congregatiqnibu* expensaram conthuata eat.

TERTIA CONGREGATIO PRIVATA.

Die 23 innuant, habita eet tertia congregatio privata. Actum est in ea: 1. de haereticorum dubie baptiaatorum matrimoniis, 2. de breviori forma abiuratieni», 3. de non administrandis extra ecclesiam baptismi et matrimonii sacramentis.

TERTIA CONGREGATIO PUBUCA.

Die 23 ianuarii. habita est tertia congregatio poblica in eodem loco et hora ac aliae: continuata eet in ea discussio quaestionum theologorum examinj propositarum.

8E8SIO SECUNDA.

Dio 24 ianuarii, hora sesquioctava ante meridiem, solemnis defunctorum missa ab illustrissimo et reverendissimo episcopo Petriculano. in ecclesia Xjnetrupolitatia celebrata eat, in qua habita eat aermone anglico ab illuatriaaimo ac reverendieaimo Oalvestonensi episcopo, oratio funebria illoatriaaimorum ac reverendiaaimorum epiaoopurum NafeAetensis, Carolopolitani et Savannenaia, qui a jritionali concilie e migrarunt, mieaaque finita, gallico termone popalum allocutu» e»t reverenda» Napolco losephu» Perché; poatea aecunda eoncilii dessin habita eat. iuxta formam in pontificali Romano habitam.

QUARTA CONGREGATIO PRIVATA.

Die 24 ianuarii, hora 8 po»t meridiem, habita eat quarta concilii congregatio privata, in qua lecta et approbata eat epistola paatbrali» àb illustrissimo et reverendiaaimo archiepiscopo at epiacopia.provinciae pd olerum populumque dirigenda.

QUIJiTA CONGREGATIO PRIVATA.

Die 26 ianuarii, hora 10 ante meridiem, habita eat quinta concilii privata congregatio.

Renovata aunt in ea decreta conciliorum Baltimorenaium. 1. circa vago» aaeerdotea, X cirea aocietatea secreta·.

Lata eunt inauper decreta 1. de aeminario» provinciali erigendo, 2. de inre cathedratioo requirendo, 3. de ratione quotannis episcopo reddenda a sacerdotibus re» temporale» administrantibus.

QUARTA CONGREGATIO PUBLICA.

Die 24 ianuarii, habita eat quarta congregatio publica, in qua discdaca» sunt reliquae quaeationes examini theologorum propositae. (

8KXTA CONGREGATIO PRIVATA.

Die 26 ianuarii. hora 4 poet meridiem, habita eet «exta waeiHi privata nnngvytta

, In ee lata aaat Iterate: 1. de paiuehtara· Mmfo A Mbtm determinandi». S. de atabilioeda abiqM aoeietate do propagatione Mai, 3. da uaiferutibu» foematta pro regiotri· baptfoawrvm ot aepeltaranun ab oqmiboa aacvaadia, 4. da voato olerineli, 6. de obHgatfoae lampada· ceram eenctiaaima aammaata haoeatam aempar babeadi, 8. de ooUattooibna eeela ataadeie, 7. de annuo examine pro aaaordotibaa recentor ordinatu, 8. do moitié in parochia agendis vel inatitueadie ad fovendam Melium pietatem, tandem, 9. de proximo concilio anno Domini 1869 habendo.

8E88IO TERTIA ET ULTIMA.

Die 27 ianuarii, hora 9, habita eet in eecleaia metropolitan» tertia et ultima concilii ternio.

Patrae ooncilii. theologi nec non et sacerdote» civitatis, in medio ingentis fidelium pie et reverenter edstantium concursu, praecedentibua (et] eotni- B tentibus omnibus piis sodalitatibus civitatis, ab aedibus archiepiseopalibus ad ecclesiam metropolitanate hymnos cantantes, ut dominica praecedente, solemniter processerunt.

Solemnis missa· fuit celebrata ah illustrissimo ac reverendissimo episcopo Mobiliensi ; intra missam illustrissimus ac /everendissimus episcopus Petriculanas concionem ad populum habuit anglico sermone.

Missa finita, habita *fuit* tertia concilii sessio. I servatis omnibus quao pontificali Romano prae- •eribtyntur.

Postquam a secretario lecta fuerunt decreta, •orum approbationem et confirmationem postulavit promoter» hi· verbis: ^Reverendissime pater, ego Napoleo 1. Perchô. huius sancti concilii promotor, peto ut decreta quae lecta sunt, a patribus huius concilii approbentur et confirmentur, ad ecclesiae C catholicae augmentum/ Itaque illustrissimus ac reverendissimus archiepiscopus. patfum exquirens •ententiam. sic eos allocutus est: ^Placetne vobis, venerabile· fratres, haec quae lecta sunt decreta ap probare et confirmare'- Et singuli responderunt pPlacet, approbamus, confirmanto».-

Tunc Mccretariu». inbcnte Illuetri««ini<» ac reverendiaaimo archiepiscopo. sequens legit deeretum FNo» Antonius. archiepiscopus Neo-Aureliancnsi». aliique episcopi in hdc concilio adunati, decreta haec quae mox lecta «unt, approbamur et confirtqamu» :" quibo» dicti», omne» concilii patre», poat illustrissimum ac reverendia»imum arclnepiscopum. accesserunt, decretisque subacripscrunt.

Conclusionem concilii poat hoc postulavit reverendus promotor hi» verbi·: nEgo Napoleo Io»tq>hus Perché, huiu» ^ncti concilii promotor. peto ut huic concilio provinciali fini» iam fiat." Patre» itaque »ic D allocutu» eet illustrisaimu· arohiepiscopu» : „Venerabile afratre», placetne vobis, Ad Dei omnipotenti» laudem. huiu» concilii provinciali» finem iam fieri et responderant cinguli : Stotet. Secretariusque decretum de synodi conclusione legit: .No» Antonius. archiepiacop» Neo-Aurelianenai», aliique patre», qui huic concilio provinciali (ECaraumu·, cam absoluta sint quae tempori» ratione agi gorique posse videbantur, cumque pastorali· ciug noe ad eoelaaifirum nostrarum statu» et pastorale· vigilia· revocet, proptergea huic «ancto concilio finem imponi censuimus*

Absoluti· soolamationib», cantato hymno *Tt* $O\lambda\mu$, dataque pace, illustrissimus ac' reverendiasim» arehiepisoopM solemnem impertit» est benedictionem; et postquam alta vooe dixisset discos»: JtosedesMM ta *ftef,* oaeteriqu» reapondtoeaat: dman, omnea ab eeatoeta metropolitana ad aedaa ^ehieptooopale·, w quo vtuaraut ordine. rodfori|mh.

DECRETA. CONCILIL

1. la quantum dis 8 dwtebm anno Domiui 18M,' beatissimus pater noster Hua pap· IX, aaoteritate domtai aostri les· Christi, beatorum apostetorun Patri at Pauli at uaa, declaravit, proaaaaiarit at definivi» *^tiriaa»*, fvw toast tee- iÏMMMMB JÍWMMB M ^f*MM MWtORti AM* *Dfi* ^*WÎM «* pessdsy··, taCai/M swrifonun *Chrieti* /saw setae tori· fanasto ysarrit, a* «« ^ ariptaaita ca/pes /ait praaaaraafeai imeMMrot, soar a *De*· ruestetam, atpaa aksrv· ai eesnstaas jUatiiaa *fievuter* aaaafaatarpaa *ere4en4m"*: no·, banc fIdei daflaitionen toto aaimi aseensu amplectimur: Petra· quippe par Pium locatu» eat, at solemni sedis apostolicae iudicio causa finite eet.

2.· Quamvia ab initio rim legi· habuerint pro nnivenis foederati· America· provinciis decrete li a sancte sede approbas septem conciliorum provincialium Baltimorensium. nec non et concilii plenarii Baltimori pariter habiti, ea tamen omnia et singula specialius et solemnius pro tote Neo-Aurelianensrprovincis placuit patribus concilii nunc rursum promulgari. Ne autem fortasse vel ignorentur a quibusdam vel in oblivionem veniant, libellum in quo continentur omnes habeant »acerdotes. singulisque annis perlegant.

3. Cum tanti sit momenti pios solummodo atque idoneos sacerdotes sanctae sedi pro sedibus vacantibus esee commendando·, patribus visum est expedire, ut mortuo aliquo huius provinciae episcopo, alii episcopi quam primum conveniant, ai commode possit fieri (sin tninus per epistolam) in aedibus archiepiscopalibus, die ab illustrissimo ac" reverendissimo archiepiscopo, nisi ipse defunctus sit. et tunc a seniore episcopo, designata; iinque collaris inter se sententiis, tres seligant sacerdotes summo pontifici proponendos, quo· magis idoneos coram Deo iudioaverint. habita tamen reverentia defuncti praesuli·l voto quoad oos 'quos ipse ante mortem forte designaverit commendandos. Hi quis autem ex alia provincia pro sede vacante seligatur, selectionem hanc, via consultationis, notem facient tum archiepiscopo provinciae, tum episcopo dioecesis ex qua fuerit selectus, ut eorum obtineantsente^tiam. Quod si, intra tres menaee ab obitu episcopi, celebrandum est concilium provinciale, in eo fiet selectio. 81 episcopus desideraverit coadiutoreni habere, nomina trium sacerdotum, ex quibus coadiutorem cupit esse eligendum, arcbiepieeopo et episcopis «uffraganeis significabit, supplicem libellum de ea re ad sacram congregationem mittet, et archiepiscopus et episcopi sacrae congregationi mentem suam de coadiutor· eligendo communicabunt.

4. Censuerunt patre», attentis praesentibus circumstantiis, melius et opportunius esse, magisque ad honorem beatae Mariae virginis esse redundaturum, si solemnitea festivitatis eius immaculatae conceptionis, nisi in dominicam incidat, ad dominicam proxime sequentem transferatur, ut iampridem in concilio Baltimorensi provinciali quarto statutum fuit, tum quia maiore fidelium pietate festivitas dominion die celebrabitur, tum quia multis praeberetur nova occasio graviter peccandi, ai. eo quo oadit die, tanquam de praecepto foret celebranda, tum demum quia maximo fideliuqi numero impossibilis foret huius praecepti observatio. Quoad fastum Circumcisioni· domini nostri Isso Christi, dssideraat patres, ut illud, eo ipeo quo eadit die, celebretur per miste» sotemniter cantatam, sive ad meli·· fovendam fidelium pietatem, sive ad novum annum mebas iaeboaadum, abqqae terne· obligatione pre fidcMbaa aiteaa hne dis sasisteadi eat a oea-•aastàs oparibaa aibatiaaadi, propter ratiaaaa snperins

». Patrib·· visum eat emaino sxpedirs at scari-•ariam sotossiastieum pro baa Jireviacia. iaita anataat planarii Baltimorensi· oouciliі, instituatar. alicui ratqpoaae societati committendum. Caw aataar plant»·· in oo atabilieade oritarae praevideantur difficultate·. anti·· visum oat patrib·· at illaatrismmus ae reverendissimas arohispisoopue Neo-Aurelianenaia neo non at illBstrissim·» ac reverendiaaimua episcopus Petrioulanns print conferrent eum ana a religiosis sooietatibas provincia·, turn de-loco «eligendo, turn de expensis pro aadificatione seminarii alumnorumqua educatione neceaaarii·. turn de studiorum cornu, ut poetea quid agendum sit episcopi facilius possint determinare.

6. Cum ingenti gaudio, animoque gratissimo audierunt patres summo pontifici pergratum fore, si seminarium sotossiastieum pro omnibus dioecesibus harum provinciarum Romae constitueretur, ubi selecti iuvenea ad sanam doctrinam ac bonos mores instituuntur, sacris disciplinis sub Romanae ecclesiae auspiciis imbuantur, eaque ratione uniformi» in re ecclesiastica methodus per hasce dioeceses firmetur Ideo statuerunt patresi ad tenti opey· exeeutionem, pro viribus uniuscuiusque dioecesis, et (t in) quo meliori modo videbitur, paratos se habituros.

7. Cum sacramenta, propter reverentiam sis debitam, in loco sacro debeant ministrari, patre· concilii, decretis conciliorum Baltimorensium firmiter adhaerentes, omnino prohibent ne sacramenta baptismi et matrimonii extra ecclesiam celebrentur, nisi locus tribus saltem militarii· ab omni eccleoia distet.

8. .Meminerint sacerdotes lampedem «empee debere coram' sancti··»mu sacramento lucere. Quod si fortasse id in aliqua ecclesia propter gravem rationem observari non possit, ad episcopum foret recurrendum.

9. Stricte serventur in hac provincia, quae de sacerdotibus vagis et ignotis in concilio BaltimorsnsK^provinciali II et plenario I iam sancita fuerunt.

10. Meminerint sacerdotes fidelesque, societates secretas pluries fuisse e summis pontificibus condemnatas. «peeialiterque a concilio Baltimorensi provinciali IV prohibita». Quae quidem decrete renovant patre· concilii, uiandantqne ab omnibus fideliter servari.

11. Necessarium iudicant patre» ad Mcerdotum memoriam revocare ius catbedraticum episcopi· ab ecclesia concessum, sive ad sustentandam mensam episcopalem, sive ad providendum variis dioecesi· necessitetibu· ; visum est autem magis expedire ut applicatio principii supra memorati ab unoquoque episcopo in synodo sua dioocesana fiat.

12. Sacerdotes reo temporales ecclesiae sibi commissae administrantes, rationem suae administration!» scripto quotannis episcopo vel sacerdoti ab eo deputato reddent.

13. Visum net patribus- multum expedire ut omnes provinciae episcopi nsrtos parochiarum limites in dioecesibus suis quamprimum instituant, regulasque stabiliant ne sacerdotes extra parochiae sibi commissae limites iurisdiotioners suam postea extendant.

14. Statuunt patres concilii ut postea uniform·· ab omnibus serventur formulae pro regiutrie baptismorum, matrimoniorum et sepulturarum, nempe Ulna qnae' ia rituali Romano reportantur.

15. Cam, iaxta «oaeiUam Trideatiaam ·, etoriep· A oportaat TKM propri· ordini aeaignMmt·· rempar deferre, at dereati· habitas axtHaaaal ear»· henm totem intrinceeom oeteadeat, patres aaaailii parmaxima hortantur episcope· proviaUre at atataaat ia proxima aynedo aaa quid dabaaat dioeoeaum aaaraai aaeardataa «irea habita· eoetoaumtieure, ■ira deaii stat eat ia pabUpa* axaaat, aat aaamaa exrroeaat faaatioaea, obrervare.

16. Praaeipiaat patra· sacerdotibus aaraai animarum habentibus, at aociotatcm da propaganda flde, ai nondnm existât in paroehiis auis, quamprimam in eia instituant.

17. Cun» valde optandum foret nt eaeerdotee certi· temporibus ana convenirent, praecipnaaqne theologicae quaestiones inter ae^auceeeaive diaeuterent, hortantur patre· episcopos provinciae nt eiuamodi collatione· in dioeceaibna suis, praeaertim in civitatibus, quamprimum Aeri poterit, instituant

16. Valde peroptant patre· ut, quamprimum fieri poterit, instituatur in variis provinciae dioecesibus annuum examen circa praecipuos tractatus theologicos. praecipuasque sacrae scripturae partes, eui, ut in multis Europae dioecesibus, per tree annos ·nbiicieptur sacerdotes recenter ordinati.

19. Monent patres concilii sacerdote·, eoe potissimum quibus incumbit cura animarum, ut saluti, populi aibi crediti totis viribus se voveant, puerae sedulo doceant doctrinam Christianam, scholas parochial·· pro pueris utriusque sexus, quamprimum fieri\mterit. instituant, in quibu fidbi bonorumque moram simul ac litterarum principia hauriant; stabiliant pro fidelibu provectioris aetatis piu sodalitate· devotioni in parochia fovendae adeo ntilee; moneant fidele· ut ad sacramentum matrimonii pie recipiendum se praeparent per diligentem peccatorum oonfossionem et dignam sanctissimae euebariatiae susceptionem; visitent infirmo· et agonisantes; eos exhortentur et adiuvent, curentque potissimum ne sine confessione aut qacro viatico e vita, exeant; noc pro catholici· tantum orare debent, red'etiam pro acatbolicis, commendantes fidelibna societatem precum pro conversione protestantium a plenario Baltimorensi concilio institutam, et a summis pontificibus indulgentiis ditatam. Ut autem offleium suum rite impleant parochi, debent in medio plebis sibi commissae, aient pactor bout» ia ovium suarum medio, reaidere, potissimum diebus dominicis et festis solemnibus, quibus debent populum suum praedicatione verbi et sacramentorum administration· parcere, tremendumque miaree sacrificium pro eis offerre.

90. Statuerunt patre· proximum concilium provinciale habendum ·*·* dominica terti· poet Pascha, anno Domini 1859.

f Ego Antonius, archiepiscopu· Neo-Aurelianenais, definiere subacripsi.

t Ego Michael, episcopus Mobilienau, definiens subscripsi.

t Ego loannes Maria, epiaoopua Oalvestonenaia, definie·· anbecripei.

t Ego Aadreas, episcopus Potriculac, definiere subscripsi.

t Ego Augustin·· Mari·, epircopus Natehitochea·M, definiens sabaoripai.

Ego infraacriptas secretorias eoaeili Neo-Auretianenab provtaciatia primi, teator acta et decreta repta memorata, iuxta exemplar ab ipai· praemilibu· propria mana subscriptam, Mare sxp
ia omnibus oonfernaia reperiri.

O. Raymeud, arer·· theatogtae

EPI8T0LA

jMIwai aMadtf ad mmuman psati^tssm.

Beatissimo patri Metre

P», aman novmmnu rural tx.

Baatiaaiae pater.

Primo provinciae Noe-Auretiaammto eoreilio fiaam impoaituri, patraa qai illi iatarfaeraat, samm· pretie durent, ee euaqae emnia pouare aate pedea aanctitatir reatrao ana cam pane» decretis, qoae ad gloriam Dei et salutem animaram promovandea, eoadore opportunum iudiearunt. Humiliter etiam deprecantur. nt ai quid ia illis boauei invenerit. apoatolica sua auctoritate leancira placeat, reticere vero odtnino aut emendare dignetur, si casu quid minus roetnm in illis deprehenderit

Sdos enim apoetolica columna et firmamentum iritati·. Boato Petro demandata ut cura confirmer· sum fratre· et pascere oves simul et agno* Christi. Idcirco, provoluti ad pedes sanctitati· vostrae, toto corde et ore profitemur summam erga illam pietotom^revorentiam et devotionem, et, quo maiori spatio locorum a Roma, unitatis centro, dictamus, tanto magis crescit cordis nostri affectus in illam matrem et magistram omnium ecclesiarum, a tatas vircenbus fluere [novimus] spiraculum vitae, quod suo· varos et fidele· filios animat.

Illud confitentur et ipai inimici nostri, dum tanto odio invehuntur in sedem apostolicam Non latet enim sanctitati vestrae, quod, in hirce regionibus, ili· q*i homicida erat ab initio, praecipuum hoc nnac suggqpit argumentum, quod catholici hostiles sunt reipublieae institutionibus, et nos impugnant quasi partem agentes pro extraneo principe: et propter hoc mortificamur tota die, aestimati sumus aidOt oves occisionis. Quod enim intendunt gregales C iatarum societatum, et occulte machinantur in suis tenebrosis latebris, palam manifestarunt sna deflenda opera. Nam haud contenti laedere aculeo linguae et lacerare sponsam Christi immaculatam, in cathedris pestilentiae et innumeris libellis et sordidis foliis. quae profluenter spargunt inter plebem penitue ignaram, per quae derisus et odium in nostras sanctissimas institutiones, ritus sacre· et ministro··cclCeiae excitantur: eo devenit sua audacia ut nomen eatholienm penitus exulare aut potius exterminare omnibus modia resolverint et attentaverint, et iam nobis delendum tait, quod civium innocuorum caede manus imbuere non dubitaverint. Bed, „o oftitado repwuts·* *et ecientiee Deil* ywm <neamprrAeariMie sani tndiri· rius *et ieeeetifabilee rire eitu.*'" Dum maximo furore insaniunt et conveniunt in unum adversus Dominum et adversu· Christum eras. Dominus irridet et «ubD sannat illo·, evanuerunt in concilii· suis et putante· ae eaao sepientea stulti foeti sunt, et ipai inciderant » fovere·, quam ante faciem nostrum foderant; eui enim eoaatas ad peaitaa evertendum opus Dei multoporo profuerant *d illud stabiliendum et proficiendum. .Multi enim catholici. qui antea nimia nogiigebaat suae obligatione·, vidente· religionem ia taH discrimine positam, exeuarerunt suum turpem soporem, e* aune sue selo et pietate illam eonaolantar. Alii etiam aoa paaei ia via errori· verrente·, recta meate ducti, abherrnétant 'tales feritato* - oeno1 protostaatiami ertaa, et rolaeraat auilias oogupaMffe eoeleatam. quae tam iaiuatto et vitaperaadfo modia iaseetabutur. lado etiam evernt , at ovidrethm appararet quam aumartiti iam fittea teaeat apeure Christi ia Ms Fisdsretii tmariree prnvianHa, et quam ferito iam cvtotat. fliequo

maatita Mt taiquit·· sibi, ·< qui tribulabant a ■m iqimiai Matri, ipei infirmati mat at oeaidovuat.

Ia eo quod m^gi» *d iatwa prorinciam attinet, ia ilia, paneie abUaa aaai·, inorenMota no· pane· obtinnit religte. Multi· •aoaeaitatibu· iam subvautnm •at, aalth ia Ma aava arigeatar tempi·, phuima fioraat jaatitafitata, ubi atritmqee saxus luveatus aaaaa at ahrietianaa •deoationi· «agit principia. Aliqaantalum aravit numerus alert earanlaris at plere» oommunitates ax varii» religMs ordinibqa non parvum nobh praestarent auxilium ad ragui Chriati limite· dilatando».

Pro tain insignibus gratiis quas retribuit nobi» eumma misarioore Doua, dignam quid repandere omnino impurae sumus, aient et verbis exprimera oordis nostri gratitudinem erga saactitetem vastrum pro benodictionibu·, qua· nostris ooeleeüa impertitur. Novum erga eoe peculiarie affectu» testimonium dedit sanetitas veetra, proponendo institutionam collegii in civitate aeterna, ubi iuveneaclerici nostrarum provinciarum »ub oculis cummi pontificis formarentur pietati et acientiia ecclesiastici». et quasi de eno affectu linoeram et immutabilem devotionem erga «anctam qpciesian» et apoetolioam aedem haurirent. Concilium hoc cum aumraa'cleri simul et fideli» populi laetitia exceptum eet, ot omnia pertentare parati oumua, ut quamprimum ad optatum exitum deveniat.

Quibus laudum praeconii» potenmut celebrare magnam quam uobiacum fecit Deu» misericordiam ! Certe in tam multo experimento tribulationi», quae per multo» aanoa circumdedit sanctitatem vestram, abundantia gaudii illi fuit illa definitio et promulgatio dogmati» purissimi et immaculati conceptu» gloriosae virgini» Mariae. Inde quanta gloria ad eummam Trinitatem redundavit! Quali» honor et exaltatio matri» nostrae! Laetitia fuit, in coelo, iubilu» in omni terra. Benedictus Deus, quia non est abbreviate maqns eius, ut salvare nequeat Ut quid nunc nobih peètimeeoendum est! Illa, quae sola, terribilia ut rhstrorum acies ordinata, cunctas S.erases interemit in universo mundo, nunc quidem m exaltata, tem glorificate, tam dilecta, faciliore victoria »d nihilum rediget inimico» nostro». Ri qui potens est omnia facere superabundanter quam petimus aut intelligimus, ipsi gloria in ecclesia et in Christo Iran in omne» generationes, et tibi, •ancte pater, gratiarum actione» reddantur ubique, per quqjn tali» mundo venit benedictio; «x hoc nomen tuum ita magnificatum eet, ut non recedat lut·· tua de ore hominum: generafo ventura tuam gloriam dicet sicut et praesens a vcculum, cui gratia concessa est admiranfii praeclara» virtute» illustris pontificis, quem, sua ramiper benedicenda provideo» tiiC Christus praefeci^ ad gubernugdam naviculam Petri in istis temporibus, in quibus tantis iactatur procellis.

Ad sanctitatis vestrae pedes provoluti, apostolicUm benedictionem nobis noatrisqn· gregibus imploramus, ot »x imo corde inviolabilem sanctas •edi obedientiam, veneration em et obsequium profitemur,

sanctitati· vostra·, oheequsntissimi filii:

f Antonius, arehiopiaoopu· Neo-Aurelianensi».

t Miohaal, epiacop·· Mobilioaaia.

f loaana» Maria, episcopo» Galvostoaansia

t Andre·» Byrua, spisoopu» Petricalanua

t Augustinus Martis, opisoapas Natehitoehuusi·.

Bx aodih·· arehiopiseopaBbue Nea-AurUiae, die >> iaauarii aaao Damini IMA

BBMTM BP1BTOLAU

VenarabiBbus fratribus Aatoai·, arehiiplstipn Meoφριοβορφ laaaai Mariae, epiaoopo GalvaetooaUai ; Andreaa, •pieeopo PatrMaua; ot Augustino Mariae, opiaeapq Natobitoeben»i,

Pro» rara IX.

Venarabilra fratre», aalatam et epoetolicam baaadietionom.

Veh«meoter nae delectarunt vestrae obaeqneatissimaa litterae, dio' fiT proximi mensis iaauarii datae, qua» summo animi nostri gaudio nuper accepimus una cum actis primi provincialia conciiii a vobis concelebrati. Ia iisdem enim litteris undique eleeore perspeximus, vanerabile» fratre», egregiam vestram religionem, pietatem, ac mirificam erga no» at hanc Petri cathedram, catholicae unitati» centrum, omniumque ecdesiarem matrem ac magistram, observantiam, nec non eximiam pastoralem sollicitudinem, qua summopere animali estis ad Dei gloriam amplificandam, siusqua sanctae ecclesiae causam strenae tuendam, et sempiternam hominum salutem · studiosissime procurandam ; qui quidem egregii, omnique laude digni religiosissima· vestrae mentis sensu» summam nobis etteforuut consolationem. Etsi vero ex iisdem vestris litteris non levi dolore noverimus quibus nefariis erudalibusque insidiis inimici homines acerrimum immaculata» Christi sponsae bellum istic facere connitantur, tamen non parum in Domino gavisi ramus, cum significaveritis, «iusmodi impios impetus cooatusque a Déo irritos effecto», ad ipsius Dei opus msgis ac magis constabiliendum valnis»». Namque nunciaatis, non solum multo» catholico», qui ante proprias obligatioUM nimia negligebant, suum excussisse torporem, et ardentiori pietati» et religionis studio fuisse inflammatos, verum etiam aoa pauco» ia errorum tenebris morantes, catholicae ecclesiae veritatem agnovisse : ex quo svOnit. ut elarius appareret, quam numerosi sint catholica· ecclesiae filii, qui io Foederatis isti» Americae regionibus existunt. Ac per vos ipsi facile intelligitis, venerabiles fratres, quam gratum nobis fuerit, »x iisdem vestris litteris agnoscere quomodo sanctissima nostrq religio in ecclesiastica ista provincia, paucis abhinc anni», Deo bene iuvante, maiora incrementa eusraperit, et multis in locis nova excitata fuerint templa, et instituta quibus utriusque sexus inventus ad pietatem et catholicam educationem informatur, et quomodo saecularis clerus suetu» Merit, ac aimul plure» existant religiosae familiae, q»ae vobis manum, auxilium et operam praestant in dominico agro excolendo. ■

Libentissime autem ooviidaa jucundissimum vobis, vestroqu· clere et fideli papulo «xtitinte consilium a nobis propoaitum, erigendi scilicet in hae alma Urbe nostra collegium, i» qso adolescente» istarum regionum clerici, vol ab inesnte notate, tam pietate tum bonis artibus imbuantur., atque incorruptam doctrinam ex ipso fonte hauriant, et Merorum ritu» saaeiissimaaqa· caeremonia· «x Romans· ecclesiae more institutteqae oondisoaat, ut disciplinis optimis exculti, ■ propriam redeunto» patriam, vobis auxilio, ot aooleaia· usui et ornamento a·»· possint. Ao nobis gratissimam Mit aeeipere, nihil vobi» et eidem otero as popoio potiu» esso, quam omaia vatio sonari,, ut sillsgium idem quamprimum erigi qaoai.

Iam vsre eam band ignoramus qua aiaguM ptotuto auastimiamm Dai gautigieam virginem Mariam

prosequamini, te noc nori nos teexpoetati Mbit A «MH Mafia* ot prepensimii

septa definitionem a nebis
quidem ieeredibiH gaudio et
fuimus in tam angusta re
vobissum an proreus fiducia nitimur fore, ut ipM

malar, poteatissimo m aped «a· quem fanait, pstroeino officia^ et aaaeta mater aeeleeia, rauetis amotis difficultatibus, ounetisque profligatis erroribus, a solb ortu usque ad oceaaam maiore incrementa suscipiat, et magis ia dies Vigeat, floreat, dominetur, et omnes miseri onaataa, discussa mentis ' caligine, ad veritati· ne institis· semitam redeant

' Nunc vero quod attinet ad acta primi vestri provincialis concilii, quae ex more maiorum nostro ■lt huius sanctae «adis indicio subiloere gloriati B estis, ille ad nostram congregationem fidei propagandae praepositam misimus, nt acta ipsa recognoscat, ac deinde omnia sedulo nobis referat qno congruum vobis ds actis ipsis responsum dare possit Pergite vero, ut tacitis, venerabiles fratres, maiore usque alacritate ministerium vestrum implere, Dei gloriam amplificare, eiusque sanctae ecclesiae causam fortiter prudenterque defendere, et animarum salutem opportunissimis quibusque modie quaerere. Atque inter angusties et difficultates no sbiiciatis usquam animum, sed confortamini ia Domino, st in potentia virtutis eius, immarcescibilem illam gloriae coronam prae ocnlis semper habente·, ab aeterno pastorum principe persevereatibas promissam. Pro certo autem habeatis velimus, praecipuam esse benevolentiam, qua voa, venerabiles fratres, et fideles populos Curae vestrae commissos prosequimur, ac nihil nobis gratius fore, quam esc peregere, quae ad maiorem vestram et eoramdem fidelium utilitatem pertinere posse noverimaa Interim vero haud omittimus divitem ia misericordia Deum humiliter enixequo obsecrare, ut in abundantia divinae suae gretiee votus semper propitius adesse velit, vestrisque pastoralibus curia, laboribus et' consiliis bonedieat Atque divini huius praè-

10 aprilis m m 18M, pontificatus

PETITI

Bsstiasime pster.

CenMerast patres syMdi pro ncistis Neo-Asreliao ia Statibus foederetis icse ssptentrioneHa, sttentis preesentibus^eiroumstantiis, malina et Opportunius Mae, ifiouo ad honorem beatae virginte Marina eese rodàatatunim, ai solcrnnitaa festivitatis eius immaculatae ooaoeptionis. nisi in domiuicam incidat, ad dominicam proxime sequentem transferatur, ut iampridem in concilio Baltimoreaai VI statutum fuit; tum quia maiore fidelium pietate festivitas die dominica celebrabitur, tum quia multis praeberetur nova occasio graviter peccandi, si eo quo Cadit die, tanquam ex pneeeptb foret celebranda, tum demum quia maximo fideliam numero impossibilis foret huius praecepti observatio. Quare etc.

A> surfinstio sanctwssuu, *habita du 8 otartii 1857.*

Sanctissimus dominus noster Pius divina providentia papa IX, referente me infreacripto parrae congregationis de Propaganda fide secretario, benigne annuit pro gratis iuxta petita.

Datum Romas, ex aedibus sacrae congregationis, die et anno praedictis.

Caietanua, archiepiscopus Thebarum, a secretis.

DECRETUM X

CoHOiu proohtcialu Saaftt-Ludoam, msass *octobri»* ewae *Doatiat 1855 habiti, proof nt amtàatia tacraa amfragatietua tauttdalnaa rat, rt fur* alias *proaiactar tmari maadoolt, fuoad rerlenaatiea ùuUeia.*

(Vidr αψτα eel. 1MC.)

CONVENTUS VIENNENSIS EPISCOPORUM AUSTRIAE

1856 aprilis 6 * iunii 16.

Conventus Viennensia episcoporum Austrine, habitum a die 6 aprilis ad diem 16 iunii 1836.

fiibtfographia:

Acta et decreta sacrorum coeciliorum recentiorum, eeUoctio Laoensis. auctoribus presbyteris s. J., e domo b. v. M. aine labe conceptae ad Lacum. Tomus quintas. ... Friburgi Briagoviae, sumtibus, a Herder, MDOOCLXXIX, ool, 1341-918.

I. LITTERAE APOOTOLICAE

e au soactitafe He *IX* summe *ptuUfka,* erf erehi-«piscape· *at* sprfseepes smpsrsi Austrieei, euoe 1856 Fumss eeagrrgotea, sterim.

Dilectis filiis nostris sanctas Romanas ecclesiae cardinalibus m veasrebilibns fratribus arohiepiscopis ot episcopis univorsae, imperialis ac regiae Austriaoae ditionis

Pios rara EX.

Dileeti filii nostri et venerabiles fratres, salutem it apoetolieam beaedictioaem. Siaguteri quidem animi nostri gaudio eognossimue, vas, «lacti filii ·ostri m venssabihm fratres, Matris et «ariaahai ia Christe filii nostri frmttai lestfhi, AmMm imperatoris at ragis apesteM, deridestts eaigM vo-

D libentissime obsequentes, pro egregia vestra religione et pastorali sollicitudine statuisse convenire ia istam imperialem et regiam Vindobonensem civitatem, quo ibi inter vos oolInqui et consilia conferre possetis, ut rite ea omnia perficiantur, quae a nobis cum eodem carissime in Christo filio nostro sancita sunt in conventione, quam idem elsrisaimus -t religioelaaimus princeps, cum sssuna nostra consolatione et immortali sui nominis' gloria, ob scele-las iure vindicata, bonis omnibua pres laetitia gestientibus, ineundam nobteeem «ravit Itaque, dum vobis, dilecti filii nostri et venerabiles fratres, vel maxime gratulamur, quod fat boo habendo conventu, insigne m perspootnm vestrum pro ensiesis stadium impense osteadltia, nobis temperare aou

W· Iks bmmÅqbb immbnniWv mOb*

qaaanr, ni Musée vobis «stat Metri sensas aperte

mas, ax qeibos mainram ia modem intolHgstte; quanta ve· at emno· amplisatasi btiu· imperii Mala· populee m m veatrae iwimnrimoa boacueieetia prosequamur.

Atqaa ia priai· qsod attinet ad eommemoratea conventionis sxaeetioMm, eaa, optima ueeeatiu, malto· ia ilka «eee srticuloA qui · vobte praecipua .aaat exeqsendi, tarn vehementer optaraM, at quoad modnm ia eoromdem artieulorum execution· aaaai eamdemq·· cortem viam atqae rationem habere veliti·, aa tamos riraumspoctioa· sedulo pradenterqae adhibita, quam varia divereerum Istiwimi An·triaei imperii provinciarum sdinaeta postaiere potentat. Bi quae eutsm de alicuius articuli sansa dnbitatio vol difficultas oriatur, quod non fora arbitramur. gratieaimum nobi· erit, illam a vobis ·d nos deferri, at, oollatis inter nos at caeeaream apostolieam maieetatam coasilite, velati in triceeimoquinto eiusdem conventioni· articulo cantam aat, opportun·· deelaeetione· dare poseimus.

Iam veto ardeptimima ilia caritas, qua universam dominicum gregem nobi· ab ipeo Christo domino divinita· commissum complectimur, at gravissimum apoetolici nostri ministerii munus, quo omnium nationum at populorum salutem totis viribus procurare debemae, argent nos, dilecti filii nostri ao venerabiles fratre·, ut eximiam vestram pietatem, virtutem et episcopalem vigilantiam maiora, qua poeeumus, contention· etiam atqno etiam excitemus, ut alacriori aeque selo pergatis omne· episcopalis vestri muneris partes diligentissime implere, ao nullis neque caris, neque consiliis, neque laboribus unquam percuro, quibus sanctissimae fidei nostrae ddptmitam in vestris dioecesibus integram inviolatemque custodistis, et vpetri gregis incolumitati consulentes, illum ab omnibus defendatis inimicorum hominum fraudibus et insidiis. Namque probo noscitis nefarias mnltiplioesque artes m molitiones st monstro·· omnis generis opinionum portenta, quibas pallidissimi perversorum dogmatum srehitecti improvidos praesertim et imperitos s veritatis et iustitiae tramite avertere, atque ia enorom exitiumque inducere oohnitantar. Neque ignoretis, dilecti filii nostri ac venerabile· fratres, inter plnrima et nunquam satis higenda mala, quae aeeloeiasticam et civilem societatem vel maxime perturbant atque divexant, dao potissimum nane eminere, quae aliorum omnium quaedam velati origo non immerito videantur. Vobis enim apprimo nota sunt innumere et funestissima «ansdamna, quae in christiaaam et civilem rempublieam ex putidissimo indifferentteaimi errore reduadest Hiae enim omnia erga Deam, ia qno vivimus, mcvemsret sumas, officia peniAe neglecta, bine sanctissima religio plaae posthabita, hinc.ornate iuria, institi·· virtutis- D quo findamenta oouenssa ac propamodum aversa. A qua turpissima «ane indifferonttemi forma hand admodum distat illud da religionum iudifferantia systema S tenebris «raptam, quo homine· a raritate alienati vereeqUo confessioni· adversarii, «uaequa saluti· immeasoroo, et inter se pugnantia doceat··, «t numqaam stabilitam seuteatiam habento·, ·ullum inter ᵭiverse fidei proteaafonea discrimen admittenti et pacem passim cam omnibus misceat, omnibasque aeterna· vitae portam ex qualibet religio·· patore oouteadant. Nihil eaim intereat illis, Heat diversa tractantibus, dam ad Unius varitatis ·xps^aatioaam ooaspireat ⁝ Vidatte profecto, dilaeti fiMi noatri ae vsaerabitea fratres, qaa vigilantia vobis sit excubandam, na tam' diras contagia piatis vastraa oves mteare inficiant ae perdant. Itaqua, ■·

desinatis populos vobis tradite· ab bite· paruiciostasimis emrihem aaduia dafoodere, aoeque eatholieae veritatis de«trina «agi· in dies aoeurate imbuere at iDea desert, quod tient ins eet Dau· pator, suus Chriatue eia·, uaa· Spiritus eeaeta·. ita «»» ·at divinitas revelate voritea, uaa divina fide·, humaaao saluti· iaitiam omuiaq·· ieatifioatioais fundameatum, qaa iuetue vivit, et sine qua imposeibila eet placere Dea at ad filiorum eia» consortium ᵽervasit· at aaa eet vera, «ancta. oetho-Hea, apoetoliea Romana ecclesia, at cathedra ana sapor Petram, Domini voce ᵽondât· extra quam ■ac vero fidae, nec aeterna inveaiter ··lu», eum habere aoa posait Deam patrem, qui occlociam ·on habet matrem, et feleo confidat se ease in ecclesia, qai ᵽri cathedram deserat, super quam fandata est ᵽclUia Nullum ᵛero maius potest esse delictum, et nulla macula deformior, quam adversas (Aristum stetisse, quam eceleeiam divino eius «anguine partam et acquisitam dissipasse, quam evangelieae dilectionis oblitum contra unanimem et concordem Dei populum hostili» di«··ordiae furore ᵽugnaces

Cum autem ratio divini cultus qx hisce duobus constet, piis dogmatibus et actionibus bonis, neque doctrina sine operibus bonis accepta sit Deo, neqae opera recipiat Deus a religiosis dogmatibus ·eiuncta, neqae in solo opere girtutnm aut in sola observantia mandatorum, sed etiam in tramite fidei aagasta at ardua tit via quae ducit ad ᵽitam tam n■ intermittatis fidele· vestros popnioe continenter monere et excitaro, ut non solum in catholica· religionis protestions magis in dies stabiles et immoti persistant, verum etiam per bona opera tertam- suam vocationem et electionem tepere satagant. Dum autem in vestri gregis salutem procurandam incumbitis, ne omittatis in omni bopitata, patientia et doctrina miseros erranto· ad unicum Christi ovfle atque ad catholicam unitatem revocare, illis praesertim Augustini verbis: „Venite, fratre·, ti vultis. Ut inseramini in vite: dolor est. eum ᵛos videamus praecisos ita incera; numerate sacerdotes vel ab ipea Petri sede, et in ordina illo patrum quis eui sueoeetit, videto; ipsa aet petra, quam , non vincunt superbae intereram portae ⁝ Quiconque, extra hanc domum agnum comederit, profitas· est; si qui· in area Noë non fuerit, peribit regnanto diluvio." ▮

Varum non minori sane pernicia altor' nunc grassatur morbus, eui sb «latione et quodam velati rationis testu, rationalism· noma· est inditam. Non improbat certe ᵭbeleai· eorum stadium, qai veritatem, seire volasrant, q»« Dana homiuie naturam veri adipiscendi eapiantaasimam fecit, oaque impro- D bat reetae saaaeque reticui· studia, quibus aaimus ·xcqlitur, natura investigatur, ·< abditteÿtaa quaeque Musdam aroeae in apertam profetaatar lucem Siquidem aovit ae probo tonot ptoatisaima mator, inter colleta coalitae ᵯuaara ilhtd es·· praeclaram. quod ratio·· continatur, at quo ea omnia quae eansibus obnoxia sunt, praetergressi, inaiguam quamdam Doi imaginem iu aobis ipeis praeferimus. Novit quaertendum eeoo donec invenias, et creden-

* TmML, A> p«o«ssriHv tofi-
Ommb» ɪ - - ⌊ᵾ rmna XLvn

▮ Rom ▮, R«te. XI; Me TriA, «ma VI, ᵽ. a.
* S. Cyprisa- Apiai. ta
1 8. Cyiriee, *Dt mM.* «mt
* S. Cyprtaa., ré
* 8. CyrilL HtermoL, Cta IV. iUmaiasoA, a. S ; & U». *8tn».* A dv satie, itan.
* te grata, oatare pari. Jtaaf,
' * & HteM/m, Jfota- 1A st CT, sd.fiamto.
* twUil Jtata taaMsA, Mh. ΠX, «s». 1.
* (Iɪɪɪ ɪ, Aias- atimnat, ta l, «np. titaH, «ap. ti «t frngsr. Ttamnatarg, fetapahqiur, asp. 7. Iti

dam abi iavsuoria, st aihil emplies niai castedieu dam qnod orediaisti, dia bec insuper credas aliad aon mm crodeeduse, idw^M me reqtareadam, oam id inveneris et credideris quoda Christo institutam est, qui noa aliud tibi maadat taqaireaduaA quaquod iaatitait*. Ecqnid ifitur eat, quod ipsa noe patitur, no» sinit, et quod pro iaiuacto sibi officio tuendi depositi omolao reprebeadit m damnat? Illorum nimirum morem vshoauater reprehendit ae semper damnavit- et damnat ecclesia, qui ratione abutentes, eam Dei ipeiua loquentia auctoritati impie et stulte opponere se praeferre non erubescunt neque reformident, ot dum insolenter m extollunt, propris superbia saoque tumore caecati, veritatis lumen amittunt, fidem, de qua scriptum est: „*Q*i* «o» crediderit' cMdewrMfcitar," ' superbissime aspernantur, sibique praefidentes* diffitentur ipsi Deo de se credendum osse, et iis, quae cognitioni nostrae de se tribuit, obsequendum, Hi B sunt, quibus constantissime opponit, aequum esse ut de cognitione Dei ipsi Deo credamus, cuius scilicet totum est, quod de eo credimus, quia utique ab bomine Deus, uti oportet, cognosci non potuit, niai salutarem sui cognitionem ipse tribuisset. Hi sunt, quos ad mentis sanitatem bisoe verbis revocare contendit; quid magis contra rationem, quam ratione rationem conari transcendere? et quid magis oontra fidem, quam credere nolle quidquid uen possis ratione attingere? * Atque his inculcaro non dMinit, fidem non rationi, sed .auctoritati inniti*: nec enim decebat, tat cum Deus ad hominem loqueretur, argumentis assereret suas voces, tamquam fidM ei non haberetur; sed ut oportuit, est loquutus, quasi rerum omnium maximus index, cuius non eet argumentari sed pronuntiaro". His apertissime denuntiat, unam hominis spem uuamquo salutem positam ease in Christiana fide, quae veritutem docens m divina sua luce humanae ignorantiae tenebras discutions, per caritatem operatur, et in catholica ooclerie, quae verum retinens cultum est- stabile ipsius fidei domicilium et Dei templum, extra quod, citra invincibilis ignorantiae excusationem, quisquis fuerit, est a spe vitas et salutis alienus. Et bos gravissime monet ac docet, quod humanae artis peritia, m quando tractandis sacrio eloquiis adhibetur, non debet ius magisterii sibi, arroganter arripere, sed voluti ancilla dominae quodam famulatus obsequio subservire, fle, si praecedit, oberret, et dum exteriorum verborum sequitur consequentiae, intimae virtutis lumen amittat ot rastam veritatis tramitem perdat *. Neque existimare iccirco debet, nullum in ecclesia Christi profectum haberi religionis. Habetur uamque, idemquo maximna, dummodo tamen vero profectas sit fidei, non permutatio. Crescat igitur opertet, ot multum -vehomonterque proflgaijtam singulorum qftam omnium, tam unius hominis quam totius sectorias aetatum m saeculorum gradibus iutaUgoatia, scientia, sapientia, qua iatolligater illustrius quod antea credebatur obscurius, qua posteritas iateUoctum grataletur, quod vstnstsa aon intelloepu· venerabatur, qua pretiosae divieflogmatis gammae «xsoulpeator, fideliter ooapteetur, adoraeutar sapienter, et splendore, gratia, venustate ditescant in eodem tamen genero, in eodem smHoot dogmate, eodem sensu sademqeo sMtsatia, ut earn dicantur novs noa diaaatar Basal.

Nasaiaam vestram Mirari arbitramur. dilecti Siti noatri ae vsaerabilee fratres, si pro nostro fidei primatis ot prinoipata* do lactaostMimis hisce ac rei, mm merae (sn publiées pernieiMiorimie erroribus deauo locati simus, eximiamqus vestiam episcopalem vigilantia*» ad illos profligandos excitare, cemuerimu. Cum enim inimicus homo non cesset superseminare sisauia in medio tritici, tum nos, qui divina disponente providentia dominico agro excolendo praMamus, atque uti servi fideles et prudentes super Domini familiam constituti sumus*, ab iis partibus explendis desistere non debemus, quae ab apostolieo nostro munere separari non possunt.

Nunc vero a singulari vestra pietate et prudentia exposcimus, ut in hoc congressu ea potissimum inter vos consilia provide sapienterqne inire studeatis, quae in amplissimi istius imperii regionibus, ad maiorem Dei gloriam promovendam ac eempiternam hominum salutem procurandam conducere existimaveritis. Etsi enim vehementer in Domino laetemur, cum noscamus multos existere, tum ecclesiasticos tum laieos homines, qui chrietiande fidei et caritatis spiritu egregie animati, bonum Christi diffundunt odorem, tamen non mediocri afficimur dolore, cum haud ignoremus, in aliquibus locis nonnullos ex clero suae dignitatis et officii oblitos minime ambularo pro ea vocatione qua vocati sunt, et Christianum populum sanctissimi» divinae nostrae religionis praeceptionibus parum instructum gravibusqne obnoxium periculis, a pietatis operibus et sacramentorum frequentia infeliciter abstinere atque a morum honestate christianaeque vitae disciplina deflectere et ad interitum ruere. Persuasissimum nobis est. vos, pro spectata vestra episcopali sollicitudine, omnes curas cogitationesque omc colluturos, ut commemorata damna omnino eliminentur.

Et quoniam optime scitis, dilecti filii nostri ac venerabiles fratres, quantam ad ecclesiastici ordinis disciplinam instaurandam, populorum mores corrigendos, eorumque damna avertenda, vim habeant provincialia concilia s canonicis sanctionibus sapientissime praescripta, et a sancti» antistitibus maximo semper ecclesias bono frequentata, iccirco vel maxime optamus, at provinciales synodos ad sacrorum canonum normam rite concelebretis, quo communibus cuiusque ecclesiasticae istius imperii provinciae malis opportuna ad salutaria adhibeatis remedia. Cum autem multa ot gravia in hisce provincialibus synodis a vobA sint agenda, nostris in votis eet, ut pro vestra sapientia, in isto Vindoboneari ooaveata concordissimis animis ea inter vos Kteipiatis consilia, quibus anaaimes asse possitis tum eirefl potières praesertim ros, queo ia provin«ahbus synodis eruat tractandae ae statuendao, tum rirca ilia, quae nao oodomqae stadio a vobis erunt preeetands, ut-in omaibas totius imperii provinciis divina noetra religio eiusque salutaria doctrina magia in dim vigeat, floreat, domtaetar, et fidetea populi, declinantes a male ot facientes bonum, ambulent ut filii lueia in omni bonitate, institis m veritate..

. Et eum nihil sit, quod alios magis ad virtutem, pietatem ac Dei cultum assiduo instroat, quam serum vita Ot sxstaphtm, qui m divino ministerio 'dedicarunt, aq praetermittatis omni industria inter

1 TeitalL. *Dt fraaerifl.,* cap ®.
* Mara. XVI. 10.
▮ 8. ffitor, *Dt* irerit, HA IV.
* Csrlisa, *Dt* «Menud., HA IV, sap 1
* 8. Herasrd» surit. 1(0.
* S. BerasM, *Dt* Mtrigsrat, 1Λ. V, sap A
* Lacteat, Prita-MaMta, UA m, sap 1.
▮ S, Fetr. Dta, spuseuL XUX, sap. K

' Viae. Urie, CsaMMUstor.
• S. Ambres. *Dt* rimrasf, αφ, 4. e M, ftota., Zri «Montai., Ub. IU, sap IX
* AAatbree, Dtjlda ad tiratem. Mupsrat, UAV, te prslof.

VMM statuere. quibu· oleri dioeiplioMi, abi pro- Λ rum canonum eeolesiasticaeque historiae rerumque
lçpre Mt. iMtaaretia, et aeenratam illiu· institutio- litargicarum scientiata congruo neoeaftrii tempori»
aem, ubi opu» fa«rit, promoveatis. QuecirM, di- ·patio diligrotiasim· addiscant. Ae vobis summopere
lecti fl|ii nMtri ao venerabilM fratre·. Mileti· inter cavendum ia librorum deleetu, ne ia tanta gras-
vm consilii» coniaaotisque studii·, diligentissime ·satinm errorum colluvie a sanae doctrinae semita
prospicite. ut eoclesiastici viri propriae dignitati- ·eeieeiastioi adoleaoMtM temero abducantur, cum
·t oMoii MAper memoro·. ab iia omaibes declinent, praesertim haud ignoretis, viro· «radito· - nobia in
quae clericis vetite, quaeque om nequaquam decent, religion· dissidMtei et ab eoelssia praeciso·, in
ac virtntism omnium ornato prasfftgeat··, exemplum vulgus edere tam divisos libro* quam Mactorum
sint fidelium in verbo, in convetMtiene, in caritate, patrum opera, ooucinn· il|a quidem elegantia, sed
ia Sde, io castitate, at dium·· canonicas bora·, ·aopa, quod maxime Mt dolandum, vitiate ac prae-
qua deMt, attention· ae pietati· affectu récitant, poeteris commentarii· a veritate detorta. N«minem
ac «ancta oratione «e exerceant, et rerum caelestia· vestram latet, quantopere ecclesiae, hisos praesertim
meditationi instent, decorem doma» Dei diligant, temporibus, intersit idoneos habere ministro·, qui
■aera· functione· et caerimonia· iuxta pontifiMle vitae aanctitate et aalutaria doctrinae laude prae-
et rituale Romanum peragant, et proprii miniaterii stant··, m poteatM in opere et Mrmone, valeant
munia naviter, «cienter ae «anet» obeant, et ·aera- Dei eiuaque sanctae ecclMiae causam strenue tueri,
rum praesertim disciplinarum studia nunquam inter- et aedificare Domino domum fidelem. Nihil itaque
mittant, et sempiternae hominum «eluti quaerendae B intentatum Mt relinquendum, ut iunioree clerici
··■iduam navent operam. vel a teneri· anni· Mncte ac docte educentur,
quandoquidem nonnisi ex ipai· rite inatitutis utilre
Ac pari cura consulite, ut omnM cuiusqu· ecclMiae ministri fieri pomunt. Quo vero facilius
metropolitan), catbedrali» et coBegiali» templi cano- pro eximia VMtra religione ac pastorali aollicitudine
nici, aliique beneficiarii ehoro addicti, morum gravi- accuratam cleri inatitutionem, ex qua ecclMiae bo-
tate, vitae integritate ae pietati· stadio undique num ac populorum salus tantopere pendet, quotidie
praefulgere studeant tamquam lucernae ardentM magis promovere ralentis, ne vm pigeat exhortari,
positae super candelabrum in templo Domini, et rogare egregio» vestrarum dioecesium ecclesiMtico·
omne* suscepti muneri· parte* diligenter expleant, laicosque viro· divitiis pollentM et in rem catho-
residendi legem «errent, "divini cultu· splendorem licam praeclare animatos, ut VMtrum «ectantre
curent, atque alacres in excubiis Domini divina· exemplum, aliquam lpccuniae vim perlibenter tri-
laude· *tudioM, rite, pie. religio··, non vero mente buere velint, quo nova etiam ·eminaris erigere et
vaga, non vagi· oculi·, non indecoro corpori· statu congrus dote instruere possitis, in quibu» sdoles-
concelebrent, memoria semper repetente·, quod ipai centuli clerici vel ab ineunt· aetate rite instituantur.
ad chorum secedunt. non modo ut sanctissimum
Deo cultum venerationemque tribuant, verum etiam, Nec minori studio, dilecti filii noatri ac vene-
ut a Deo ip«o et aibi et alii· omne bonum depre- rabilM fratre·, m omnia consilia suscipienda curate,
cantur. quibu· vMtrarum dioecMium iuventus, cuiusque con-
ditionis et Mgns, magis in dire catholico plane
Sed quam vehementer ad Mcleeiaaticum spiritum C modo educetur. Quapropter, episcopalis vestrae
tuendum et fovendum atque ad salutarem constantiam vigilantiae nervo· intendite, ut inventus ante omnia
retinendam conferant spiritualis exercitia, innumeri· spiritu timoris Dei mature imbuta ac pietatis laete
iccirco per Romano· pontifice· praedecessores nMtroa enbtrita, nedum fidei elementis, sed pleniori sanc-
ditata indulgenti··, quisque veatrum optime noscit. tissimae nostrae religionis cognitione sedulo ex-
Ea proinde cuncti· eccleaiaatici· veetri· viri· etiam colatur, atque ad virtutem morumque honestatem
atque etiam commendare et ineuleare ne de»iaa- ehristianaeque vitae rationem conformetur, et ab
tia, qu<> ipai certo dierum «patio in opportu- omnibus perversionis et corruptionis illecebris et
num aliquem locum saepe secedant, ubi que- seopalia arceatur.
ri· humanarum rerum cura abiecta. omnia sua facta,
dicta, cogitata coram Deo quam diligentiMime Pari autem sollicitudine ne desinatis unquam
reputante·, et anno· aeterno· assidua meditatione fidelea populM vobis commisso· opportunis quibus-
habente·, in mente ac maxima beneficia aibi a Deo que modi· ad religionem et pietatem etiam atque
colleta recolunt··, studeant contracta· de mundano etiam exeitare. Itaque, eà omnia peragite, quibus
pulvere sordes abluere, et resuscitare gratiam quae ipsi fideles populi magis in diM salutari catholicae
ipai· data Mt per impositionem manuum, et ex- veritati· ac doctrinae pabulo enutriti, Deum ex
spoliantes veterem hominem cum actibua suis novum toto corde diligant eiusque mandata apprime ser-
induant, qui creatu· Mt in iuatitia et aanctitate. vent, sanctuarium eius frequenter ac religîMe adeant,
Quoniam vero sacerdotum labia custodire debent D sabbata eius sanctificent ac saepe, qm par Mt vene-
·eientiam, qua' et respondere pomint ii·, qui legem ratioip *t pietate, tum divini sacrificii celebrationi
requirunt de ore ipsorum, et contradicentes revin- intersint, tum ad sanctissima poenitentiae et eucha-
cere, iccirco, dilecti filii nostri ac venerabile· fratre·, ristie· sacramenta aqpedant, et singulari devotione
in rectam accuratamque cleri institutionem omnM sanctissimam Dei genitricem immaculatam virginem
vestra· curas convertatis oportet. Summa igitur Mariam prosequantur et colant, ac mutuam inter
contentione omnia conemini, ut in vestris praecipue ·e continuam caritatem habentM et precibus in-
·eminariis optima ac plane catholica vigeat studiorum ■tantM, ambulent digne Deo per omnia placente»
ratio, qua adoieeeentM clerici vel a prima pueritia ·t in omni opere bono fructificantes Cum autem
per probatissimos magistro· ad pietatem bmnemqne sacrae mimionM ab idoneis operariis peractas sum-
virtutem et ecclesiasticum spiritum mature fingantur, mopere conducant ad fidei religionisque spiritum
ao latinas linguae cognitione et humanioribus litteris in populis excitandam, eosque ad virtutis ac salutis
philosophicisque disciplinis ab omni proreus cuius- semitam revocandos, vehementer optamus, ut illa·
que erroris periculo alieni· sedulo imbuantur, identidsm in vMtri· dioecesibus agendM curetis.
Atque in primis oeaaem adhibete vigilantiam, nt Ac merita· munmaaqne iaadM ii· omnibus deferi-
cum dogmaticam tum moralem theologiam, ex mus, qui e VMtre ordine In sus dioeceses tam
divini· Ubria sanctorumque. patrum traditione et salutare sacraram miaaionun opus iam invexere,
infallibili «celasis· auctoritate hanstam ae depromp- ·x quo, divina adspiraate gratia, ubere· fructu* per-
tam, ae simul solidam divinarum litterarum, sacro- ceptos fuisse gaudemus.

»·

Haec potissimum ia isto vestro oonvonta prae oculis hebeat» oportet, dilecti filii nostri ae vasmrabiles fratre·, at communibus mali· eomaauaibes studiis provide mederi possitis. Etenim ad praecipua cuiusque vestrae dioecesis damna reparanda, eiusque prosperitatem promovendam, nihil frequenti eiuadem dioecesoos lustratione et dioeeeean·· synodi celebratione vaMiu* esse probe 'intelligitia. Quae duo, quantopere a concilio praesertim Tridentino sint praescripta et inculcet·, neminem veatrum fhgit. Quamobrem, pro speciata vestra in gregem vobis commissum sollicitudine et caritate, nihil antiquius habere veliti·, quam ex canonici· sanctionibus vestras dioeceses impensissimo studio invisere et ea omnia accurate perficere, quae ad ipsam visitationem fructuose peragendam omnino pertinent. Quo in munere obeundo vobia summopere cordi ait, summa cura ac paternis praesertim monitis et frugiferis concionibus aliisque opportuninimis modie, errores, Corruptelas et vitia, si quae irrepserint, radicitus evellere, omnibus salutis documenta praebere, oleri disciplinam sartam teotamque tueri, et fideles spiritualibus praosertint quibusque subsidii· iuvare, munire et omnes Christo lucrifacere. Nec dissimilem diligentiam impendite in dioecesania synodis iuxta sacrorum canonum normam celebrandis, ea praecipue statuente·, quae ad maius cuiusque vestrae dioecesis bonum spectare pro vestra prudentia duxeritis.

Ne vero in sacerdotibus, qui doctrinae et lectioni attendere debent, quiqOe obstricti sunt officio docendi populum -ea, quae scire omnibus necessarium est ad sulutem, et ministrandi sacramenta ', sacrarum disciplinarum studium unquam restinguatur aut languescat industria, optatissimum nobis est, ut a vobis, ubi fieri possit, in omnibus vestrarum dioecesium regionibus, instituantur opportunis regulis congressus de morum praesertim theologia ac de sacris ritibus, ad quos singuli potissimum presbyteri teneantur accedere, et afferre scripto consignatam propositae a vobis quaestionis explicationem, et aliquo temporie spatio a vobia praefiniendo inter se disserere de morali theologia deque sacrorum [rituum] disciplina, postquam aliquis ex ipsi· presbyteris sermonem de sacerdotalibus praecipue officiis habuerit.

Cum autem in vestro grege procurando, operam prae ceteris, manum astxiliumque vobis praestent pafochi, quos in sollicitudinis partem adsdtos et in arte omnium maxima obeunda adiuteres habetis, eorum selum omni studio inflammare no intermittatis, dilecti filii nostri M venerabiles fratres, et proprio munere, ea qua par est diligentia ac religione, fungentur. Diis iccirco inculcata, ut nunquam cessent Christianam plebem sibi traditam sedulo pascere divini verbi praeconio ae sacramentorum et multiformis gratiae Dei dispensation· ot rudas homines ao maxime puerulo· christianae fidei mysteriis nostraoque religionis docBMtentia amanter patienterque erudire, et errantes ad salutis itor adducere, ut summopere studeant odia, simultates, inimicitias, discordias, scandala toiler·, *et* confortare pusillanimes, et visitare infirmos, eoeque omni praesertim spirituali ope iuvare, et misero·, afflicto· atque aerumnosos consolari, omnesqno exhortari in doctrina saua, et monere ut religiosMsimo reddant quae sunt Dei Deo et quae sunt caesaris caesari, docentes quod omnee, non solum propter iram sed. etiam propter conscientiam, principibus ot potestatibus subditi esse et obedire debent, in iis omnibus quae Dei et ecclesiae legibus minime advsraantur.

minis Usd·, diloeti filii soetri an veaerabil·· fratre·, aeeuratam vestrarum dioecesium relatione· statatia temporibus ad noetra· concilii congregationem mittere, ae aoo do rebns ad ipsaa diooeeseo pertiaentibus diligenter certiore· facere, ut maiori eam vostrae tam earnmdem dioecesiam utilitati providere possimus.

Nobis autem innotuit, in quibusdam Germanici territorii dioecesibus, aliqua· circa parochiarum potissimum collationem invalui··· consuetudines, et bonnullos ex vobia optare, ut huiuamodi consuetudines serventur. Nos quidem propenai sumus ad adhibendam indulgentiam, postquam tamen easdem consuetudine·, ab unoquoque veatrum apeciatim ac perdiligenter expositas, debito examine perpenderimus, ut eaa inter illoa permittamus limitée, quonecessitas et praecipua locorum adjuncts suadere poterunt, cum pro apostolici nostri ministerii munere curare omnino debeamus, ut canonicae praescriptiones generarim sedulo observentur.

Antequam finem huic nostro· epistolae faciamus, qua vos omnes Austriaci imperii oacrorum antistites alloqui summopere gaudemus, nostrum ad vos jçrmonsm praesertim convertimus, venerabile· fratres ·rcbiepiecopi et episcopi, qui in eodem nobilissimo imperio morantes, ac nobiseum in vera fide et catholica unitate coniuncti et huic Petri cathedrae adhaerentes, orientalis ecclesiae ritus et laudabiles consuetudines ab hsc sancta sede probatas seu permissa·^colitis. Compertum expioratumque vobis est, quo in pretio haec apostolic· sedes vestros semper hatinerit ritus, quorum observantiam tantopere incumavit, quemadmodum luculenter testantur tot Romanorum pontificum decessorum nostrorum decreta et constitutiones, inter quas commemorare satis est litteras Benedicti XIV praedecessoris pariter nostri, die 26 iulii anno 1755 editas, quarum initium *AUatar,* et nostras die 6 ianuarii anno 1848 omnibus Orientalibus missas, quae incipiunt 7« *suprrma Pttri apottoli stdr.* Itaque vos etiam summopere excitibus, ut pro eximia vestra religione et episcopali sollicitudine ministerium vestrum implentes. atque ante oculos habentes ea omnia, de quibus loquuti sumus, vestram omnem curam', indqptriam et vigilantiam continenter impendatis, ut vester clerus virtutibus omnibus ornatus, et optimis disciplinis potissimum sacris accurate excultus, in sempiternam fidelium salutem quaerendam intentissimo stadio incumbat, ut fideles populi instent viam, quae ducit ad vitam, ut quotidie ,magis sancta augeatur et amplificetur catholicae religionis .unio, ut sacramenta, administrentur ac divina celebrentur officia iuxta vestram disciplinam, iis tamen liturgicis Kbris adhibitis, qui ab hac sancta sede probati fuerant. Et eum nihil nobia optatius, quam vestris et vestrornm fidelium indigentiis quam libentissime occurrere, ne omittatis ad no· confugere, nobiaque exponere veatrarum .dioecesium rea, et illarum relationem ad nostram congregationem fidei propagandae praepositam quarto quoque anno mittere.

Denique, dilecti filii nostri ac venerabilea fratre·, vos obtestamur, ut intentissimo stadio oonnitamini magi· in.die· conservare, fovere et augere pacem -t concordiam inter nnivereum istarum omnium dioecesium olerum tam latini tum graeei catholici ritus, ut omne·, quj militant in castri· Domini, mutuo fraternae caritati· affectu m invicem diligente·, -t invicem honor· praevenientes.^ D«j gloriae et animarum saluti unanimiter ae atudioaiaaime inserviant.

Habetis qua·, pro impensissima nostra erga vos

vobis, dileeti Shi aostri m venerabile· frttm, h m potiMimum significanda M«βi·M, ae pro oerto habemus, voa, pro egregi aveetra virtute, religioa·, pietate ae perspecta in no· et bane Patri eethedraa Ada at observaatia. hiece paternis nostris desideriis mouitisqne qua libentissime at eamslatissia·· aaoa obsequnturo·. Ao plana non dabitamiK quia voa omnes, dileeti Alii nostri ae vanerabilw firatraa, pastorum principem Cbri«tum leoaa eoatiaenter intuente·, qui se humilem ot mitem corde oat profooouo, quique dedit animam suam pro ovibus suis, relinquens nobis exemplum, ut soquamar vestigia eius, contendatis totis viribus itiiua exempla aeeteri, documenta exequi, et gregi curae vestra· Commisso assidu· advigilare^ in omnibuo laboraro, ministerium vestrum implere, et quaerere non quae vestra eunt sed quae Christi lean, neque iam ut dominante· in deris, sed uti putore· immo patre· amantiaeimi, et facti forma gregi· ex animo, nihil tam molestum, tam impeditum, tam arduum unquam fore putee*·, quod in omni patientia, mansuetudine, lenitate, prudentia ferebdum, expediendum ac providendum pro vestrarum ovium «elute non curet». Nos interim in humilitate cordi· nostri haud omittimus aaaidqg· fervidasque clementissime luminum et miraricordiarum.patri Deo totiua consolationis adhibere prece·, ut uberrime quaeque suae bonitati· dona auper vos propitius semper effundet, quee in dilectu quoque ove· vo|p« concreditu copiose descendant. Cuiur divini praesidii auspicem et propensissimae aeque ac studiosissimae nostrae in vos voluntati· testem apostolicam benedictionem ex imo corde depromptam, vobis singuli·, dilecti dip nostp ac venerabile· fratres, cunctisque istarum ecclesiarum clericis laicisque fidelibus peramanter impertimur.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die 17 martii anno IBM. pontificatus nostri anno decimo.

Pius papa IX.

II. LITERAE APO8TOLICAE

ad eminentisaimum et reverendissimum dominum Michaelem sacrae Romanae ecclesiae cardinalem Viale-Preli, archiepiscopum Bononiensem, pronuntium apostolicum, datae.

Pius papa IX.

Dilecte fili noster, salutem et apostolicam benedictionem.

Non mediocri certe animi nostri consolatione cognoscimus,- dilectos filios nostros sacrae Romanae ecclesiae cardinales ac venerabiles fratre· archiepiscopo· et episcopo· istius amplisaimae imperialis et regiae Austriacae ditioni·, apstris et carissimi in Christo filii nostri Francisai losephi, Austria· imperatoris et regis apostolioi, desideriis, uno fere eodemque tempore cuique eorum manifestati·, quam libentissime obsecundantes, proximo mense aprili, se in imperialem regiamque istam Vindobonensem civitatem es·· colluturo·, ut ibi opportunis inter se congressibus habiti·, eommunicatisque consiliis, ea praesertim agant, quae ad conventionem a nobis cum eodem carissimo in Christo filio nostro initem rite exsequendam pertinent. Cum autem exoptemus, ut primis et ultimis hisce conventibus, vel cum aliquid tibi nostro nomine eisdem antistitibus erit significandum, veluti noster et huius sanctae sedis apud Caesaream apostolicam maieetatem pro-nuntius praesis: iccirco, has ad te, dilecte fili noster, litteras damus, quibus tibi munus committimus prM^endi commemoratis antistitam congressibus, vefljnotie· aliquid tibi demandamus congregatis antistitibus communicandum, eo plano modo, quem pro eximia tua prudentia et arbitrio msgis in Domino expedire existimaveris. In eam porro spem srigimur fore, ut iidem congressas, Deo anxiliante, optatam eoaeoqaaatar exitum. Tuam autem erit opportunam aobis et huie apoetoHoae sedi relationem mittere. Denique, hae etiam occasions libenter utimur, ut iterum tMtemur et confirmem·· praecipuam, qua te complectimur, benevolentiam. Cuius quoqne certissimum pignus eeM volumus apostolicmn bouodietionom. quam toto cordis affectu tibi, dilecte fili noetor, peramanter impertimus.

Datum Rome·, apud 8aactum Petram, die 17 martii anno 18M. pontificatus nostri anno decimo.

Pius papa IX.

III. LITERAE

eurisMum coagrvyetertHa ed Mn.-Vissialuan puirm, dss fi *eprilit ItOfi date».*

Beatissime pater.

Inter praedare gesta, quae sanctitatis tuse pontificatum exornant, concordia cum augustissimo nostro imperatore facta insignem ribi vindicat locum. Beneficis^ quae nobilissima haec conventio regnum coeleste anhelantibus parat, iu trigesies mille catholicorum millia redundant, sed nec imperii Austriaci limitibus continentur: etenim veritas, eui ingenita quaedam divinaque vis inest. animos non commovere non potest, si tanto proponatur exemplo, quantum ecclesiasticae rationis vigor et candor in Austria restitutus praebet. Egregie constituta pari efficacia prudetatiaque execution! mandentur oportet: in quo cum nobis pro officii commissi munere multifariam allaborandum esset, neminem nostrum latebat, quod, ex collationibus fraternis de maximo negotio habitis, insignis possit Deo iuvanfe percipi utilitas. Unde auspicatissimum plane nobis obtigit, conspirantibus sanctitatis tuae et augustissimi imperatoris desideriis, in principem nos imperii urbem advocari, de nostris in concordia exequeiida partibus deliberaturos. Viennam magna in spe advectis, vir et dignitatis et meritorum fastigio eminentissimus, quem consessui nostro praeesse gaudebimus, apostolic·· nobis communicavit liter··, quibus beatitudo tua nos recreare voluit, peramanter nos alloquens et paternos animi tui sensus nobis ·periens.

„A Domino hoc factum est et est mirabile in oculis nostris." Patris misericordiarum, sine quo nihil facere possumus, gubernationibus concordiae actus ad faustissimum exitum perductus, igitur sanctissimo obstringimur officio, indefessi· contendere studiis, ut quidquid iuris libertatisve ecclesiae redditum sit, id ad nomen eius sanctificandum impendatur, et, quantum humana sinat fragilitas, voluntas eius fiat a nobis ac ii·, de quorum aliquando animabus ratio nobis reddenda erit, episcopo animarum nostrarum. „Deus unus et Christus unus et cathedra una buper Petrum Domini voce fundata/ Unius patris, qui in coelis est, filii, ubius Christi, qui pro nobis oblatio factus est, eohaeredea, in unum corpus iungimur unitate petrae, super quam aedificata est ecclesia, et quam Dominus Ipse posuit inconcussum fidei fundamentum, firmissimum caritatis vinculum, efficacisaimum disciplinae propugnaculum. Quapropter verbo *et* opere doceamus oportet. quod, cum alii pastores assignato· sibi greges habeant, singuli singulos, tibi beatissimo pater, in quo Petri auctoritas et virtus superate· habetur, universi sint crediti, nee modo ovium sed et pastorum sis pastor. Augustissimo autem imperatori Francisco losepho I, qui tot et tanta ecclesiae ·anctas Dei contulit, praeter eam, quam apostolo docente didicimus, obedientiam. intimo· grati animi senius debemus: quo maiori studio agendum nobis

•rit, at imperii «am aaeerdotio eoncocdia„ qaM beatitudini» taaa «apientia etabitita ast, plénum ia optima quaeque eouaensem operetur, et péris, qualem maadas dare nequit, fructibus abnndet.

Haeo méditant··,1 ia aomine Domini aocedimtta ad oollatiOaM nostra·. 4 Bmittnt Spirit·· aaaetua eoelitps lueia mm radiant, ljui eorporfl aoatri iatima replesti! Interoeaaion· «aa nabi· adrit immaeaiata ooeli regina, «ni magba faeit qui pot··· «et, et soaotom nom·» riaa! Ut autem superna auxilia ad cos uberiora deaoaudaat, ad taea, baatimtma peter, podea proatrati, epoetotioam flagitamaa bensdictionem,Sanctitati» tea· humillimi ei obaequentiastai filii,

Friderícn· cardinalia Sehwareeaberg, prineep· atebieptaopua Pragoaab.

Ioanee· cardinalia Scitoriky, prinoepa arehiepiacopua Strigonenais et primaà.

Iosepbus Othmanu cardinalia Rauaeber, prinoepa archiepiscopus Vieannaa».

Ioaephna Godeaari, arehiepiaoopua ladrensis.

BartbolomMU· Carolus Romilii, arobiepiscopes Mediolanensis.

Luca· Baraniecky, archiepisoopus Leopoliem a latini ntua.

Adalbertua Bartakorioa, Othiapiacopna Agrienais..

Maximilianna Ioaephuu/de Taradcay, priaeapa archiepiacopiia Saliaburgcnaia.

Iosephua Kunaat, arcbiepiscopus ^ojooensis.

Ioaephus Aloyaius Treviaaasto, arohiepisoopna Utinenais.

Georgia· Haalik. nrchiepiacopu· Zagrabienaia.

Friderícn· landgrafiua Fflrstenberg, prinoepa archiepiscopus Olomucenais.

Andreae Gollmayr, prineep· archiepiacopua Goritiensis.

Alexander Bterka-Suluca, greeo-catholicui archiepiscopus Fogarassensi».

Henries» Fflrster, prineep· episeopui Vratialaviensis.

Antonius Aloysius Wolf, prinoepa epieoopu· Labacensis.

Antonius 'Peteani, episcopus Parantienaia et Poleoaia.

Iosmnes Michael Leonhard, episcopus et vicario· sjtortqjku· Castrensia.

Tarolus Hanl, episcopus Regino-Gradicensis.

Augustinus Bartholomaeu» Hille, episcopus Litomericensis.

Ioannea Tjjiderer, prinoepa episcopus Tridentinus.

Antonius comes Schaaffgotacbe, episcopus Branensis.

Aloysius Maria Pini, epiaeopua Spaiateoaia et Macarenaia.

Gregorius L. B. de Jaebimovica, spiaeopos Premisiiensia greeei ritus.

Baailiua Erddly, greeo-eatholieoa epiapopu· Magno-Varadiaenaip.

Iosspbas Gagansta, greeo-eatholieua epiaoopaa ^pariaaeaaia.

Manfreds· Bellati, spiscopns Ceaetenai·.

Antonio» Slemaebek,. prineep· epiaoopaa Lavantinua.

Bartholomaeaa Legat, episcope» Tergaatinus.

Ioeneea Oorti, epiaoopaa Mantuanus.

Franciaena Xaverina Wiarsehleyski, epiaeopua Premialienai» latini ritu·.

Antonina Karner^ episoopaa laarinsnsia

Angelus Ramaxsoti, episoepns Papiensia.

Ioannea Raaolder, episoopaa Veaaprimiaaria

Ioaapbns Georgina Stroaamayar, epiaeopns Piacovnrienais.

Antftrtiu· epitrope· CrMkowàtMM.

Ioaaaea Antoains Farina, epiaeopea Tarviauros.

Ledialaua Zaboysby, epiaeopua Soepeeiemia.

Fruaeteees Saaniaald, epiaoopaa Maguo-Varsdiaeaaia latini ritaa.

Ioaaaea Valeria»·· liraik, spiaoopaa Badvieearis.

Augaatians Roakovteyi, epiaoopas Vaoieaai·.

Alexander Oaaidgby, eptoeopea Osenadsaaia.

Bmoriea· Feritas, epinnepa· Albe-Ragalensia.

Ignatiaa Feigeria, epiaeopua Ban-Hippolytanua.

Ladovioaa Haynald, epiaoopea Traaaylvanienais.

Ioaephna PukalaU, eptaeopaa Tarnqvienaia.

Ignatiaa FAbry, epiaeopna Cnsaeviteai·.

Georgia· Girk, epiaoopus Qaiaqte-Renleaieaai·.

Fraaeiacu· taeneay, eptaoopua SMarienam

Francisco· ibnephaa Radigier, epineopas Linrieaaie.

Ottoearoa Maria comes ab Attema, prinoepa epiaeopea Seooovieaai· et adminiatrntor epiaeopetaa Leobiensi·.

Petra· Aloyaiua Bperania, epiaeopua Borgomensis.

Vineaatius Zubranieh, epitoopua Cattareaaia.

Benedictus Riccabona, epistapua Veronensis.

Alexander Dobre, greoo-eatboHSua episcopus Lugoeensas.

Ioannea Alexi, greco-oatholieu· epiaeopua Saamo·aivdrenaia.

Ioannea Ioaephna Vite^ich, episcopus Vegliensia.

Ioannea Renier, episcopus'Feltrensiset Bellunenaia.

Andreas Csaaaola, episcopus Concordiensia.

Petra· Dominicus Maupaa, episcopus Bebenicensia.

Michael Rimely, arcbi-abbas Montis Pannoniae.

Matthaeus GladysaewicC administrator episcopatu» Cracovienaia.

Natalis Reacetar, vicarius capitularis Ragusanns.

Petras Maria Ferré, vicarius capitulari· Cremensi·.

Georgius Haptmann. pi*ocurator principis epiacopi Brixinensia.

Michael Pickl. procurator princinjXepiscopi Gurcensis

Datum Viennae, die 6 aprili· 1856

IV. ACTA

m tetpsri· Anatrioci cardusaltom, oreAieptacoporvm *it tjiteoporm toeutiu, a 6 apriiia dia,* 17 mmui usgw Ftvmuw *taMroti» aaao aolatu*

Cardinale·, archiepiscopi et epiacopi imperii Austriaci, conspirantibus sanctissimi patrie et augustissimi imperatoria desideriis, Viennae congregati, at consilia conferent de rite perfluendis, quae ■luberrimo aeque ae celeberrimo concordiae actu sancita aunt, poatqnnm divina suspirantes auxilia tanto negotio operam diligentissime dederant, in eo, quae aeqauatar, convenerant:

I. Kt antiquitati· ebristianse exempla et «ancti Trideatini concilii decreta, ut synodorum dioeceaonaram institutam redintegratur, commendant; attamen multe et magna snnt, quae snndent, ut •ynodi diooeeaaaM non niai post concilium provinciale Deo iuvaate celebratum habeantur, et de eon^ voceadi» congruas ab apostolic· sede implorentur facaltotoe.

S. Rpisoopo LeodioMi conceaaum eat, ut, cum •eoundum dioeeeaeoe oirenmataatiaa, omnes, qui per illam curam -animaram exercent, sacerdote· absque gravi incommodo haud tail· eonvqnire poeaeat, ex istis decani tantum advocarentur, quorum ad propria redeundam erit, quaeennqao in synodo acta vel décréta fuerint, reepeotivis subditis enantiaru vel promulgare. De eodem obtinendo sancta sedes (roganda eat), ita ut, ubi minor ait deennornm numero·, aut quia decanatua latina pateoat, aut quia non ita magana dioeoeais aaqbitoa, addatur senior oeiuavia decanatis· paroebas.

3. AdvooMtur .insuper capitulum cathedrals aneo non obbatus seq superiores, provinciales monasteriorum. quibas parochiae incorporatae eitistut, ot ecclesiarum oolfogiatarum praepositi saltem, liberamqM episcopo sit. alios quoquo adeoisere sacerdotes scientia, pietate, rerum gerendarum experientia insignes, ita ut omnes fateri debeant, nominem deems, qui ceteros meritis aut animi dotibus antecellat.

4. Episcopi, concordatus ad normam, in seminariis tam clericorum quam puerorum studia moderabuntur, prout in Domino expedire censebunt; hac tamen libertate ita utentur, ut omnes foteri debeant, eandem solidis literarum studiis undequaque prodesse.

6. Indecorum est sacerdoti ignorare. quae pro gentis temporisque ratione cultiorum nemo nescire solet: igitur ad studia theologica ii solummodo admittentur, qui infertus superiusque gymnasium B sufficienti eum successu absolverint. Hanc tamen nonnam concilium provinciale ad tempus saltem ^temperabit, ubi tanta sit sacerdotum penuria, ut nec ad parochialsm animarum curam agendam plene sufficiant.

6. Theologia quatuor annorum decursa a sex auUquatuor saltem professoribus tradenda est.

7. In cunctis institutis theologicis tradetur oportet: theologia dogmatica et morali* pastoralisque, eloquentia sacra, historia ecclesiastica, ius canonicum. sacra scriptura tam veteris quam novi testamenti, nec non lingua hebraica, a qua tamen addiscenda episcopus dispendere poterit alumnos, ia quantum id conducere consuerit.

B. In quantum pro rorum adiunctia fieri possit, praelectione* accedant extraordinariae de patrofogia praesertim, sed et de aliis, quae ad ecclesiae ministros amplius erudiendos inserviunt. C

9. Lingua latina ordinarium erit praelectionum theologicarum idioms; exceptio non nisi in singuli* quibusdam disciplinis et gravi ex causa admitti poterit.

10. Circa profe**ores assumendi modum, et alia quM ad- atuflih theologica 'adouratia* moderanda fociunt,'feomfttlia provincialia providebunt. Episcopi tamen congregati qua normam sequi intendant ea, quae communicatis consiliis statuerunt, excepti* provinciarum ecclesiasticarum Mediolanensis et Venetie antistitibus, quibus pro praesenti rerum statu magisteria theologice concursu indicto conferendi copia d<ü(est.

11. De stadiorum gyn.raxialium in seminariis episoopalibiMLretione, ooacilia provincialia constituent, diligembr atisntis omnibus quaecunque pro getium et locorum conditione ad ministerii sacri doeus augendam et efficacitatem promovendam oon- D ferre possunt.

12. KxSatadiis istis, inribus gymnasiorum publicorum enasci potest utilitas; eum »autem pote»*·®» civili» sit conditiones statuero, sub quibus quis civile aliquod munus adipisci queat, consultum erit, ut hoc de negotio singuli antistite» vel et aingulM provinciae ecclesiasticae oum maiostati» sum.gubernio agant.

13. In gymnaaiis**pablici» qua regula statuatur, oportet non expedire, ut religionis magister aliam simul materiam tradat. Iu quantum exceptio admittenda sitp. episcopus diiudfoabit. Fieri vix potest, qt unus idemque vir gymnasii superioris inferioriaque discipalia et religionis doctrinam exponat et oonofonoe diebus dominicis »C festis habeat. Aut duo sint gymnasio religionis magistri, quod plerumque praeferendum erit, aut conciones alius sacerdos ab episcopo deputandus habeat.

14. Libri ad rolq,-ioa»m tradrodam iMsrvieutus statuantur ab episcopis collutis inter m eonmiia, ita nt obeseundeut gubernii desideriis ia iis quM formas methodumque spectant,. salvo semper at incolumi episcoporum indicio et iuro circa doctrinam eisdem in iibria contentam.

16. Vir. quem episcopus ad gymnasiis invigilandum deputaverit, adait profoseorum coMultationibus ita saltem. in quibus re* fidem moresque attinentor pertractantor, nae unquam oo inscio deliberetur de noro quodam institutionum tentu etiam ia materiia profoais adoptando. Quando librum aliquid contra idem moresve eontfoere censeat, rem ad epiacopam deferat, quo contraCirente nullus unquam liber in gymnasiis scholisve rnediia adhibeatur.

16. Gymnasiorum ct scholarum mediarum omnium discipuli quotidie mineae sacrificio. diebus dominicis featiare et concioni pie interaint. Hebdomada tancta. exercitii» spiritualibus a religionis magistro vel alio sacerdote ab epiaoopo deputando habitia vacent. Quinquies saltem qtiovit anno peccata confiteantuf et corpua Domini devote suscipiant

17. Quodai episcopus alia quaedam pietati» exercitia superaddenda cenaeat. cujn gymnasii directore agatar de ordinandis, quae ad ipsum pertinent: casu, quo difficultates enascantur, episcopus, oollatia eum gubernio consiliis, rem combinat

16. Summi intereat, ut profanarum quoque rerum magistri adolescentibus pietatis exemplum verbis factisque exhibeant. Scandala quomodocunque dantes officio suo graviter dosant.

19. Post ea, quae concordatu sancita sunt, fieri nequit, ut fundentur scholae mediae pro catholicis et acatholiois simul destinatae atque acatholioa catholicis mixtos magistro* habentes. Sed et sperandum agendumque. ut eiuamodi scholae, ceteroquin rarissimae, in catholica et aeatholica instituta separentur.

90. Desiderandum, ut adolescentes catholici civilis etiam auctoritatis interventu prohibeantur, ne acatholioi cuiusdam scholam frequentent in looo, ubi catholicum instructionis institutum eiusdem generis praesto sit.

91. Ut scholae elementares inspectioni ecclesiasticae. prout conventum est, subsint, episcopi congregati necessariam esse ducunt, ut intacto manento maiestatis suae iuro, inspectorem dioseesauum nominandi ex viris ab episcopo ipsi propositis, inspectores districtibua singulis invigilantes ab antistite dioeoesano nominentur ex viris maiestati suae gratis, magistri autem scholarum omne per imperium instituantur a consistorio seu curia episcopal^.

92. Ludimagtstros designandi iua, qui habent, retineant; epiaoopo vero liberum otbnino sit, repellere candidatos, quorum fidem vel conversationem intemeratam non emo oenseat.

23. Perutile est, ut scholarum elementariam visitatio in profanis quoque materiia ordinarie ab inspectoribus tantum dioecesis vol singuloram districtas·* Mt alio viro ab epiaoopo nominatoperagatur, neo absque gravi causa visitator quidam a provinciae praeside deputatas, Mcodat

94. Ruricolarum prolibus, literis, quMtum indigent. imbuendis do regula sufficit, at dimidiato dio seniores iunioresque scholam alternis vicibus frequentent. itaque, nisi sxceptioni focus sit, non insistatur, ut in eebblis ruri constitutis provideatur lectionibus quibus omnes discipuli, tam m*ldfcno quam pomsridiMO tempore udasse tsnsMtar.

26. Diligenter consulatur instructioni ohristiaaM impuberem, qui, tenera non obstMto aetate, diem

inter fisbrieerum Marte oxiguat; immo (age aaaetatar, at ad operem ia febtite prusataadaa non admittantur, niai qui decimum aetatis anna· absolverint

M. Optandam, at influxae, qudm oemmuaitsties in ocholso magistrum setigoadsnn exeresat, vol rastringatnr vol certe ana a^aatar.

97. Ours habeatur, at hsdimagistri stipoodia eto statute percipiant; abi aetem fieri poteat, eorundem sustentationi, vol aaaoaa vol ettaa prasdio assignato, proopieiatar.

98. Catholic», qui ia Tranoyhaaia acÀbotieia nnaaaro aapariaribua immixti dogant, beoevom aabminiatrantar snbsidia ad instituenda·, ubi dosant scholar catholica».

29. Not expedit at Moealaribu· scholarem elementarium cuiatoribna maiorn tribuantur. qua· quae antiquité» ei» concerna fuerint.

J0. Desiderandum, at nd ssibetes domoatares, quas maiores vocant dirigendas, sacerdotes, quantum fieri possit, deputentur.

31. Instructionis sen educationi· institute privata pro catholica inventuto destinata non erigant, nisi quorum fidem moreeqao episcope» intemeratos esae iudicet. Ubi in eiusmodi instituti» [aoatholici] homines magistri constituantur, adolescentes catholico» admittere haud liceat.

39. Non decet, ut episcopus aut ipse aut per delegatum, in Israelitarum scholam inspectionem quamdam hebeat; magistratu» potit» civilis scholarum illarum curam, prout ipsi visum fuerit,

33. Instructio eorum, qui ludimagtstros agere adgrediuntur, ita disponenda est, ut optime calleant, quae ipso» scire oportet, sed non inducantur ad leviter tangendum ea, ad quorum. solidam coghitionem eluctari nequeunt

34. Optandum et ubi suoceesu» spes arrideat, magno animo allaborandum eat ut studiorum fundetur universitas, quae et nomine et re catholica ■it, atqne episcoporum gubernatione regatur. Cetorum nihil omittendum, ut apnd iuvenee, qui in studiorum universitatibus litteris vacant fidei vigor et pietatis studium restituatur, sive conservetur et augeatur.

36. Vel maxime optandum, quin immo necessarium plane est ut in pertractandis causis matrimonialibus perfecta vigeat uniformitas ia. omnibua tribunalibus sedesiasttois, quas ds memoretis causis indicium ferre debeant Quae eum ita sint, episcopi congregati instructionem de causis matrimonialibus pertractandis ah ontinoattosimo cardinali atohiepiscopo Viennensi exaratam, indicibus ab ipsto doputaadia normam constituent

36. Earum Austrias ditionum, ubi hucusque p iudex saecularis de matrimonio cognovit antistite· 1 ianuarii diem anni 1867 constituunt, quo tribunalia ab ipsis deputanda causas matrimoniales indicandi initium faciant

37. Episcopi congregati ad indiciorum matrimonialium sumtibns ex parte saltem providendum, a partibus moderatas exigent taxas, ia quibus st»-, tuendis, quantum locorum diversitas permittat inter se convenient Ne autem partibus duplex imponatar onus, petendum a gubernio, ut ia Musto matrimonialibus pertractandis absit neeosmtaa utendi charta ■gnata, pro indiciis civilibus praescripta, saltem quatenus in taxaram leesum «abierit '

38. 8i quis dicendi modo, quem eaoordos adhibuerit cum manaro sm tangens do robus ad munus ipsius pertinentibus eum commonuerit seu increpaverit gravatum se arbitretur, baud indicem saecularem, sed eptoeopam adeat.

39. Ou· iamwuadam Mtns raügteai» ait, dihgaator aavaadaa act, aa īa iadteUa. peragaadie abequo Modigaa eaaaa exigatur mb taspoaatisr. Valdo apteadaaa, at aaaardotibaa Haeat' veritatem per «arm fidem saoocdotaiee eea ooMoerutiooem obtestari, eat salte· per rtnr· seeoelerom sorem iurameeta baud exeipiaatar.

40. Instaurato per Austria· i··βηiiηü» focalis principio, episcopi congregati natawaria» ease eeoaeat, et, salsa semper securitate eo iaetitia pabUoa, qusun salva· eeso pramtaadam concordia· natte douerait, ia ecclesiam profugi seque intra oaltas divini solsania aeqae inconsulto ecclesiae rectore comprehendantur.

41. De diobaa dominici» featisque rite colendis, salutaribus legibus cautam est. Ubi minori vigore oxeeutioni mandentur, vel officiorum pabHoonim magistri aeram haad memore» sint ia muneri» exaquendi tempore sais statuendo, ad augoatiasimi imperatoris pietatem confugiendum erit Agetur porro, ut iis,· qui in viie ferreis ministrant, ·? incruentam novi foederis sacrificum diebus saltem dominici» festisque aditus pateat, quantum locorum ratio permittet.

49. Cum bona eccleeiastica vota sint fidelium nt pretia peccatorum ac patrimonium pauperum, ecclesiae pauperumque necMeitatibu· debentur, quae, poet vitae sustentationem statui congruam, ex beneficii eocleetiastici fructibus supersint. De gravissima hac obligatione in conciliis provincialibus monebuntur, quiqunque beneficia ecclesiastica possident, ut eam et in actibus inter vivos et in testamenti» condendis sancte adimpleant.

43. Parochiae in omni Austrine imperio non nisi publico indicto concursu conferentur.

44. In maioribus dioeoeeibus vix fieri potest. C ut competitores, in ipeo concursu, scientiae examini ea, qua per est. diligentia subiiciantur, nisi collatio parochiarum vacantioum differatur ita, ut bis aut ter in anno concursus habeatur pro omnibus, quae intermedio tempore vacaverint, beneficiis parochialibus. Cum autem expediat ut parochiis vacantibus quam citisaims provideatur, episcopi congregati perutile ease censent ut ubi hucusque consuetum ftierit, impostorum quoque statis temporibus, scientiae examina concursus parochialis in usum habeantur,

46. Tentamina ista a rioagio generali et tribus ad minimum examinatoribus synodalibus seu prosynodalibos, ab episcopo designandis, bis vel semel saltem quovis anno instituantur. Inhabiles ludicati tentamen instaurent oportet. Qui bene profecerint pér sex annos ad concurrendum pro beneficiis parochialibus sdmitteutar.

4fi. Ad examen pro concursu paroehiali aceessm pateat sacerdotibus cunctis fids moribusqae integris, postquam ia animarum cuma peragendo par trieaniu· laboraverint vel Moramentum poesitontine dfopeswandi facultate per quinquennium potiti hortat.

47. Episcopus viris, qui scientiae ' vel rerum gerradarum peritiae specimina alio iam modo dederunt permittere potest at examen bxtra tempus pruMoriptam, forma tamen debita, subeant Cetera, quae praevium hoo scientiae tentamen attinent concilia provincialia ordinabunt.

48. Concursu feoto,IoxaatiaatorM synodales non pauciores tribus ab episcopo designaadi, vieayio generali praeside, indicabant quina· competitor·· idonei sint Episcope integrum erit, eoe, quos examinatorm idoneo· roaunttavsrist propter ooneNetionis sacerdotali· defectum reprobaro, vel oompetitorM ia ipss concerna novo scitati··

tentamini eabücero, siquidem ita orovanÿoM eaa- A saarit

4». Inter idanees cpisoopus digaieeam seligat, quern ad beautician» promoveet vol patroao oommoadat.

SO. Adatiaiatratorom peroehiae awaaatario «aida· incorporata· agero aaa potest, aiai qai aaaiaaa pre roaoana parochial! debita cam profectu «abiit Ubi aatem aho haeaoqoc.modo examinati foeritt, eoacilia· proviacialo proridebit.

bl. Autietitoa proviMiarum, qaaraas intra limites apostolic· monastorioram visitatio a sanctissimo patro décréta eet emineatiesimis visitatoriba· exponent, quae da tanto negotio sentiant atque desiderent

SS. Iu moderandi· studiis regularium sire religionis madidatorum in monasterio degentium, qaateaaa de ipaia ad saoroe ordines aut munera eoolo- ■iasties efformandis agatur, potestatis saecularis ! nullae sunt partes.

63. Ubi regulares magisteria in publicis gymnasiis exercent, magna cura omnia ita sunt disponenda, ut professores vitae religiosae leges ddeliter servent, atque superioribus regularibus debitam obedientiam praestent.

M. Cum collegia scholarum piarum nonnullis in regionibus egestate premantur, intercedendum apud maiestati· suae gubernium, nt eisdem ex fundo stadiorum, utpote catholicae iurentuti· instructioni destinato, uberius provideatur.

55. Vhm summopere desiderandum sit. ut religiosi omneeque viri ecclesiastici adoleqpentee publicis ia gymnadis docentes, saecularibus omni scientia et doctrina/praeluceant potiui quam cedant, quibusdam in partibus insignem afferret utilitatem institutum, quo religiosi, qai iuveututi humanioribus litteris imbuendae operam navaturi sint, ad scientias c aimul ac vitae regularis profectum diligentissime effortsarentur.

56. Quando explorandum, an religiosus quidam seu ecclesiasticus vir ad magisterium in publico quodam instituto obeundum idoneus sit, sacerdotes nonnulli, quorum doctrina gubernio probata eat, examinatorea constituantur, addito, si necessarium videatur, ex saecularibus erudito quodam ot catholico viro.

57. Religiosus sd munus, quo per longius tempus extra monasterium detinendus sit, non facile, nec unquam absque sufierioris licentia deputetur.

58. Commissarius caesareUs ad abbatum seu abbatissarum electiones imposterum aut omnido non dirigatur, aut corte a bonis monasterii nsoeleeto tradendis abstineat, et reformentur caerimoniae, quae in oommissario excipiendo et deducendo superiori sdeculo introductae sunt.

69. Episcopi congregati applaudunt piis apgustiteitai. imperatoris studiis quibus effectum eat, ut ad curam habendam carceribus detentorum nec non. in nosocomiis publicis decumbentium sorores, quas Misericordiae dicunt, aliaeque congregationes caritate Christiana conspicune multis in locis edacitas foerint. Operis salutaris augmenta, divina gratia affiante et exereenewtibna piarum congregationum viribus, optimo inre sperant

60. Episcopi congregati conddunt fore, ut confraterailates aive sodalitates, qualos eoelesia probat et oomaondat legis de associationibus latae praescriptionibus haud aubiacoaat, sed sub iurisdictione antistitis dioecesani absque' difflealtete boaetitui, pietetisqae operibus incumbers possint,! ita tamen, ut ree gubernio illioo oommuaicetar, et summa adhibeatur diligentia ad politicas quaaounque molitiones areendaa

61. Ut boosts· ecotaaiasticoram adasteistrati· apad eae ait, ad qaee seaanda· oaaoeas spectet. epiaaopi eoagregati ea. qaaa eeqanatar, stetate condiderunt, at a aaicoteti· saae (uberate potant at rofermaatar leges eivttca, qaaacaaqae impedicat, ae prseiHeta statata exseationi ·aadeatar. Mcdiolaaoaais tamen Vcaetaaqao provbaeia· aatietitibes da adadaietiaadfe baaodatora· uacaatiam ftmetibas exopaetaada eruat, quae eo de negotio sanetimimus pater ot aagaatisaimas imperator oommaaicatia conailiia eonatitneat

66 Faadus religiosis pariter ae stadiorum ad eedeoiae proprietatem spectat: unde, concordatus ad normam, atarqao noariae ecclesiae ab episcopis taspectioao· exercentibus administrabitur. I)e inspectioni· peragendae forma, sancte sedes cam maieetate sua eonvsniet; episcopi natem congregati suum esse ducunt, ea de re desideria ses exponere.

63. Expedire ducunt, at ipeia edentata bonorum, tam imaiobilium qaam mobilium, quibus praedicti fundi constant, recensio, ediectis omnibus, quibus gravantur, oneribus communicetur. 'Edoceantur praeterea de ratione, qua praedicti fondi hucusque administrati eant, ut de reditibus augendis sententiam suam, attentis rerum et locorum ediunctia, dioere poaaint.

64. Quoad modum religionis fundum eccleaiae necessitatibus impendendi, episcopi necessarium esse ducunt, ut ad sumtuum, qui requiruntur, descriptionem quotennis condeicndsm, adhibeantur episcoporum, quorum internet, delegati ; ipsa voro descriptio iisdem antistitibus opportuno tempore communicetur Impensae, quae praevie statutae haud fuerint, abeqne episcopi consensu haud dant; ipso autem instante, saltem si minore·, non declinentur: pecuniae erogatae rationarium epiacopo quotannis dijudicandum proponatur.

65. Fundnm studiorum quod attinet, omnino necessarium est, ut quotannis redituum ex eodem perceptorum, et institutorum catholicorum, quorum in usus conversi sunt, expositio episcopis communicetur. Ceterum, de modo faadum religiohu studiorumque Hungaricum st Transylvanien· ot administraadi et impendendi, harum partiam episropi peculiaria quaedam desideria maieetetis suae gubernio exponere intenddnt.

66. Episcopi congregati desiderant, ut sacerdotum animarum curam agentium vel senio aut morbo confectorum «ostentationi melius provideatur: et hac de re vestigiis insistentes episeoporom. qui 1849 Viennae convenerant, ad maiestatem suam preces dirigent.

67. Pro ao, qui in plerisque imperii Austrisci D provinciis habetur, rerum stata, patronis liberum haud est, patronatus iuribus renuntiando, patronatus se oneribus expedire: quamobrem, aeque.consuetis maiora nolentibus onera addenda videntur. Ipsis igitur· optio offeretur, aut satisfaciendi obligationi, qua ad congruam parochi portionem, ubi deeat. supplendam tenentur, aut praesentandi unam ex tribus, quos, publico concursu habito, episcopus ceteris digniores consuerit.

'68. Cum patroni passim ex ita dicta fondi ab oneribus liberatione magnam ceperint detrimentum, aequum est, ut mtnaaatur onera, quae lex et consuetudo eis imposuit, pro varia, qnae in variis imperii partibus obtinet, rerum conditione.

69. Ex eo, quoddaaa phuasvo eeelesi·· eundem petrosum habeant, minimo ina qusddam eoasequitar, pacalium unius ia alterius asum vertendi.

70. Valde optandam, nt eommuaitates patronatus iuribus gaudentes eompeUantsr ad seligendam nuam

ex tribu·, quo· utiataa iimei——eotwte dignior·· A indicaverit

71. Quoudo coutigerit, at houa pubboa vearaadantur, maioetaa .aua rerarvare aibi dignetur ta»· patronat··, quae tiadem tahaawat.

7ï. Bpiaooporum aat, raterornm edinatar, imptare obligatioaa· patronatuum, qui baaia aaaaaa aptocopalia real»· ÎMit De alito beueMorum coUationibna, qua·, quia aullo prueueatauta peraguntur, iex eiviKa ad iaa aHqaod patronatus aptecqpa oompatena refert, praaaumaudum potin· aat, quod ax iure liberae collationi· apiaoopaHa origine·) datant

73. Patronats·, qnem scholae disant, caâone· neadunt. Ex eo igitur, q«od paroehia· qnte patronne ait, tari· titulo·, quo eidam patronataa acholastiei onera imponantur, derivari nequit

74. De uau pontificalium epieoopi congregati, praeter Mediolanensia tamen Venetaeque provinciae anuotitov. aedem apoetolicam adibunt ut eiuadem B grati-i praelati epteeopia minora» in -quibusdam amplioribus augeantur privilegiie, quam quae eiadem A'. ixandri VII et Pii VII decretis concerna aunt,

75. Triatiasimo caau, quo quia a veritate catholica defecturae ait antiatitea congregati utile eaae ducunt ut, qui ecoleaiae monita apernat civilia poteetatia inaaione parochum bia aaltem adire cogatur.

76. Cum per Hungarian) nee non Croatian), Slavonian) Banatumque catholici quidem, qui nefando concilio ad hseresim aeu achiama defectori aint parocho catholico aa "bie. quatuor interpoaitia aeptimania, sistere tabeantur, aed ut aeatbolicue veritatem catholicam amplecti cupio··, ministrum acatholicum vel magiatratum civilem rei certiorem faciat nulla ibi. hucuaque lege aaaeitum ait, istarum partium antiatitea, attenta praesenti rarum conditione, deciderant, ut circa hoc negotium lex civilia in eo, quo nunc eat. atata permaneat. C

77. Tranaylvaniae praeevlea gravisaimis ex canaia deciderant, nt abrogata ea,'quae ibi locorum 1851 publicata eet. constitutione. rea Hungarian ad exemplum componatur.

78. In Galicia promulgatum quidem eat decretum ianuario anni 184# conditum, aed ex parte tantum exacutioni mandatum, quippe abrogata eat inatructio aex hebdomadum daeurau e defecturi» excipienda; verum converaionem parantibu» in ipea Galicia nulla miniatrum acatholicum adeundi noeeeaitaa hucusque imponitur: igitur Galieiae apiaoopi de-iderant, ut rata {in] eo, quo nunc eat. statu permaneat.

78. In ceteri· imperii ditionibus, Italici· excepti^ praefatum decretum non tantum promulgatum, aad etiam quoad omnia, quae continet, capita axeeutioui mandatum eat Cum autem iu pleriaque praefatarum ditionum partibus aeathoHoi fafroqueutea aint, et D divperai plerumque degunt, veritati catholicae nomen daturi pereaepe noa abeque magno incommodo pactorem aoatholtaam adire poaaunt. (Jt ab hae difficultate liberentur et val negotium totum eoole-iaaticae auctoritati reHnquatar, vel oouveraioni· oonailtam magtetratni civili indicetur, ditionum praefatarum antiatitea potent.

80. Si, quod Deu» avertat, aaoecdoa aut religtooua in profandum malorum prolapaua, declarat ae a fide catholica deficere velle, neque monita proficiant et obteatatione·, epiaoopaa quidem impedire nequit, qnomtaua nefarium oourittam opere compleat, aed neque coneoMU auo unquam probare poteet, ut ad defeetionem peragendam ax domo eocleaiactie·, [in] qua coutitataa ait, dimittatur.

Datum Viennae, 16 iuaii die. anno reparatae -aluti· 1856.

Scnnnntnr ·η8»vHpHoη<M» ^pivccpomm uticol.347.

V. LITKRiE

*ad emiaeatteuimoe at wvereadiaaimoa eardiaale· Friderioum Sehvananberg at leannom Scitovtay, a provtaciaram oeetoaiaeticarum. intra qaaa monasteriorum riaitatorea apoatoltei eonatituti aunt, a«tiatitibua Vieanaa ooagregatte directae.

Kminentiaaimi ac revarendiaaimi principe».

Magna eat diaeipMaae regularia diguitaa, utpote qaaa hominem, abdicati· bon» fragilibus at ipeo eadem pooaidendi desiderio, Christum dominam aequi dooeat. Quamobrem, aauctiatimua pater, ad regularia vitae decus illibatum uudequaque per Au·triam roatitnendum, extraordinarium aliquod remedium adbibendam eaea cenauit, et visitatorum epoetolieorum facultate» eminentiis veatria reverendissimis contulit. Igitur in eminentiarum veetrarum capientia Bpiiaque atudiia omnimodam fiduciam reponente», ac ad auxilia, quantum in nobia eat ferende parati, apostolicae sedi· decreta magna ape freti exapectamua, noatrum tamen eaae ducimus. quae de tanto negotio aentiamua et deaideremua paucia exponere.

Haud expedit diasimplare malum, cui remedia quaeruntur. Multa noatria in partibua nionaateria rapirmatione. quae ad intima uaque pertingat, valde indigent. Hebentur inter ea, in quibua scandala infrequenter occurrant. Attamen haec eat virorum religiosorum dignitas et vocatio, ut ad vitae Christianae perfectionem eluctantur, et fidelibus magnum animi, qui, terrenis calcati· ad superna tendit, exemplum praebeant. Humanam fragilitatem nec a monaateriia abeaae posse. nemo non videt; ubi autem in. instituto quodam regulari, votorum in epiritu et veritate obaervatio penitua desiit, id ipaum -al effectum eat infatuatum, quamvia eiua viri paaaim cati» honeatoa ae exhibeant. Vitae regularia perfectio abaque diligenti paupertatia voti obvertentia consistere nequit. Circa gravissimum hoc caput rei -umma venabitur. Difficultate» dissimulandae non -unt: unde bine inde rea ita diaponenda erit, ut ad optima quaai gradibus quibusdam accendatur Si viris religiosis lex vtatuatur. ut pecuniam apud superiorem deponant, ac ceterorum, quae peculii nomine habeant, deacriptionem texant, annuamque teeignationem faciant, nec eia vitae neceaaariorum loco certa pecuniae summa attribuatur, perfectae vitae communitatis inatraurandae initium aliquod faotnm eat.

Inter paupertati· evangelicae obstacula, non ultimum occupat locum, quod, nonnulli· in regionibus, regulares freqaAntiaaimi parochiali animarum rarae diaaitie a fratrum conventu locia incumbant, In dioeeeai Viennensi J40 ferme parochiae domibua regnlaribua incorporatae reportantur Quinquaginta aex ad mouaateria pertinent extra dioeceaia, immo extra prortaoia» eooleaiaetieae limite· poaita. Sunt, qni totum poet ordine· anaoeptoa vitae regulari» curriculum in parochiia incorporati· exigant, neque cogitent, quod e parochi» aaccolaribua alii· plane Tebea different, quam administratori» titulo et teetamaata eoudeudi inhabilitate. Obaunt pariter diaoipHnae raligioaae gymnnaia extra monaatprium poaita. quorum magiateria viri religioai tenent Remedia antem parare faciliua. efformetar ex iia domna roligioaa, auperiore oonatitnto et uno altorove monacho, qui docendi munere non fungatur, anperaddito. De hia aliiaque pro conditione locorum et omnium, quae, attendenda veniunt, adiunotorum -tatuundum erit Id unum certmaimum, instituta religio··, qçàh^ flamma aeternae caritatis corda humana aoraudenta, exorta eunt, reformari nullo modo poaaeunei Dominua ignem sui amori· accendat

ia cordibus virera· religiosorum, et ad hoc omsia j compoaeada eeoe.

Siagula qaod attinet, lioeat noanulie exponere, qua· praaeortim, attente pmaaati vit·· regelaris ia Austria statu, atilta val et necessaria osee vidaatar.

Summopere optasdmn, ut impostorum quoqus Austria· id monasteriis, ad voti· sotannibes Dap so mancipandam ii tantum admittantur, qui annum vigeeimum quartam expiaverint, val st anna vigesimum primam ebeolverint, ot ia monasterio, cui par professionem aggregari portaient, triennium integram exegerint Unde sanotimimns pater in •o ant ut rei salutaribus mandati· provideat. Neo timendam fore, ut facilitati religioni· efformandi alumno· aliquid detrahatur; quippe nihil obstabit, qnin hac aetate minorée voti· (implicibu· se port uovitiatam rite exactum obstringant, quodsi superiore· regulare· id iuvaro eenaont

In monasterii·, quae secundum ordini· sui constitution·· subiecte sunt superioribus generali' bus pene· apostolicam sedem residentibus, praedictorum superiorum. quam primum inspectionem et visitationem exoreere coeperint, unice erit invigilare instructioni religiosorum nec non religionis' candidatorum ia monasterio degentium. Ubi de aliis quibuscunque edocendi· agatur, inconcussum stet, quod nemo «aeram theologiam, disciplinam ctitecheticam vel religionis doctrinam in quoeunque instituto vel publico vel privato tradet, nisi cum missionem tum auctoritatem obtinuerit «b episcopo dioeoosano, cuins eamdem revocare est quando id opportunum censuerit. Intactam pariter maneat episcoporum iiis examinandi regulares, antequam eis approbationem ad saecularium confessione· excipiendas concedant, liborumque eis sit iterare examen, quodsi nova supervenerit causa. Usquednm superiores generals· inspectionem et visitationem secundum concordia· actam eis debitam exercere inceperint, necessarium esse ridetur, nt antistites dioeeesani regularium instructioni eo, quo hucusque factum est, modo invigilent.

Quoad monasteria, qnae superiorem generalem Romae residentem non habent, sed episcopis subsunt, muneri· nostri este censemus sollicite invigilare, ut eorum alumni scientia, quae sacerdotem decet, rite imbuantur, praesertim quando parochias incorporatas habeant, immo in magna dioecesis parte parochialem animarum curam agant. Cum praedictarum parochiarum administratores omnes parochorum parte· explere debeant, immortalium animaram salus exigit, ut dotes habeant, quaecunque in aliis munere parochiali (lincturi· merito requirantur.

Restituta praepositorum generalium potestate in regularium, qui eisdem subsunt, superioribus •ligandi·, confirmationi episcopali locus esse non potest. Attamen, ad scandala et animaram damna praecavenda, necessarium essa videtur, ut ad superioris provincialis seu locali· munus non deputentur, quos episcopus dioeoesanus, propter fidei vel moram defectus, idoneos haud censeat. Hoc •ane intolerabile, ut domui religiosae praeficiantur, qui, ante aliquot annos, propter excessus graves, in in· vocati fberiat, nisi raro quodam exemplo eius, •do qua angeli in coelo gaudent, poenitentiae sigaa dederint.

Rxpodit ut omne semoveatur dubium circa potestatem epieooporum puniendi regulares in monasterio degent·· qaoecunq··, non tantam quando in cara animarum et sacramentorum administration· deliquerint, sed aliam propter alio· excesaus, modo extra monasterium fiteti foerint, ita tamen at poenitentiam ia proprio monasterio vel in arctiori quodam agant. Gravissima mnlt» ia locis timenda forent scandala, quodsi.regularis qaidam declinare petaet, ob deHetd extra taeuasterinm perpetrata, caneam coram epieoopo dicere. Nee id eecleejse libertati ae regularium deceri ooadueeret: nam politiae satie epoeioeua offerretur praetextas negotio eo ingerendi; episoopn· vero aut pati deberet, ut exempli gratia regularis de pravo eum mulieribus commercio valde suspectas sacramentum poenitentiae administret, aut eum inaaditam suspcndsr» Insuper episcopi· liceat auctoritatem suam interponere, quodsi regulare·, qui superioribus generalibus subeunt, clausurae legem negligendo. populo fideli scandalo sint.

In domibus post Urbani VIII decretam fundetis, ubi non habitant duodecim regulares, ii omnimoda· •piseoporam iurisdictioni subdentur. Salutare autem vidrtur, nt boe idem constitaatnr de cuncti· domibus religiosi·, ubi non sex ad minimum regulare· habitant. In Austria· ditionibus non Infrequenter occurrant domus, ubi tres tantam quataorve regulares degunt; nec mirandam, quod ibi persaepe vix ulla disciplinae monasticae species remaneat.

Victum cleemoeynis ea quaerere meate, quam •anctus Franciscos suos edocuit, magnum est inter humilitatis et abnegation» opera. Desiderandum igitur, ut fratres mendicantes ubique sibi mendicando ad regulae normem vitae neceesaria parent. Attamen, si quibusdam in locis mendicantium superiore· arbitrentur, pro tempore saltem fieri non posse, nt ad eleemosynae conquirendas redodnt, et episcopus dioeoesanus rerum adinnota, ad quae provocant, veritate niti iudicet, pecuniam eia ex fundo religionis statutam, eo quo hucusque modo, percipere ad tempus permittantur.

Superioribus regularium liberam ease debet, in suos, iuxta constitutione· ordinis a sancta sede approbatas animadvertere. Loca autem, quibus corrigendi detinentur, ubique oommiesario episcopali visitanda pateant. Ipsis hoc monasteriis utile: quippe praecavebitur, ae poteetas saecular· locis his pro re nata visitandis insistat, vel monasteria omniam opinione traducantur, quasi nimium et inhumanum in suo· rigorem exerceant.

In election· solemniter profeeeoram, cumprimis si ordinibus sacris initiati, summe cautio adhibenda, ne peius quid contingat. Multam iuvaret, si hqberi posset domos monachorum piorum curi· concredita, qua alerentur et ad poenitentiam, quantam fieri possit, inducerentur regulares, de quorum correctione fratres desperant.

Ubi parochiae ordini cuidam religioso incorporatae sint, bona, quae egtent, ecclesiae ac beneficii parochiali· ab ordinis proprietate diligenter separentur, et inventaria eorum ab episcopo recognoscantur, etiam qaaado 'regulares, quorum conventui parochia incorporata sit, superiori generali pene· sedem apoatolieem recidenti sabdaatar.

Quantum monasteriorum, quae stabilitatem loci habeht, congregationes ad ipsa reformanda'officere poesint, Cluniaeensis inter dieeiplioae moaaeticae per Gelliam ruinas saeculo deeimo commonstravit, neque sequioris aevi egregia deeunt exempla. Unde Innocentius III, in concilio Lateranensi IV, patribus approbantibus constituit, ut in singulis regnis sive provinciis fiat de tries·» in triennium, salvo iure dioeooenaoran pontificum, commune capitulum abbatem atque priorum abbate· propries non habentium. Volait, at in eodem capitulo ordinantor religiosa· sc cueuasopeota· penonae, quae singulas abbatia· sitedem regni sive provincia·, seouadua formam sibi praefixam, visitare studeant; ita quod si rectorem loci oogaevsrist

»·

ab administration· paatau MMrutta, inutimt a epiaoopo propria, at illam asuvere praeoret; qnod •i non fooerit, ipei visitator» hoe referant ad apostolioae sedis examen. Dinearaaui utem optonopi monasteria sibi snbiseta it· itadsaht refonuare, at, oom ad ea praedicti viaitateraa aeeeaaeriat, plea in illis inveniant quod oommeadatione, qnam qnod correction· ait dignam.

Notisrimum eoneihi Tridwtini decretum » solummodo attinet monasteria, quae generalibus capitalis aut episcopis non subsist, sed sub immediata sedis apostolic·· protectione regi consueverint Ipsa patres in congregationes shee redigere tasseront, et quando/ etiam metropoliteao instante, praediata exeqai non curaverint, eadem episcopia, in quorum dioecesibus sita sint, subieeit.

Congregationes monasterium, quae stabilitatem loci haheqt. etiam nostro aevo ad disciplinae regularis vigorem reetitueadnm multa conferre posse p confidimus, modo viri aliqui praesto'sint,' qui intimam vitae regularis intelligentiam habeant, et magno animo pariqiie prudentia arduum 'opus aggrederen-' tur. Nam congregationum formam instaurare, quin' eam humilitatis, paupertatis et poenitentiae spiritus vivificet, verae reformationi obeaset maÿis, quam prodesset. Porro, in Austrias imperio, excepta abbatia Montis Pannoniae, qua una populum habet, et Prataleensi, vix ullum reperitur monasterium loci,stabilitatem habens,, quod episcopis non subsit, sed sub immediate sedis 'aptAtalieae protectione regatur. Praeter episcoporum tara in oongregationibas efformaadis, multa, quae pro locorum diversitate diversa sunt, attendenda erant, praesertim quod, nonnullis in regionibus, parochias frequentes in pluribus etiam dioeceaibus sitas, incorporatas habeant. Ubi hoc jsontingat, monasteria de facto seminaria sunt paroehinlem animaram curam agen- c tium. Itaque, in iis saltem provinciis ecelesiaetioia, ubi abbatiae et frequentiores existant, at notabilem parochiarum numerum incorporatam tenent, utile fore videtur, ut sanctissimus pater metropolitae iniungat, de congregationibus instaurandis cum antistitibus comprovincialibus consilia conferre, et quae optima visa fuerint, sedi.apoatolieae exponere.

Viennae, die 16 iunii 1866.

Iosephus Othujaru· cardinalis Bauseher, archiepisoopus Vienodaaia.

Iosephus Godeaaai, arehiopiscopos Iadrenm.

Lucas Baraniecky, arehiepiacopu· Leopoliensis latini rit»

Adalbert» Bartakovica, arohiapiacopUs Agriansis.

Maximilian» Ioaephua d· Tarndcsy, princeps arebiepwoo^ns Salisburgensis.

Iosephus Kanash arehispisoop» Oolooaasu «t Bios.

Georgius Haalik,, arohiepisoop» Zagrabiaaaks.

Friderioaa, prinoape archiepikoopm Oiomneanais.

Andrea·, princeps ateUepiaqqp» GoritieUai·. ·

Alexander Sterka-Balnea, arohiepiaoopus «t métropolite Albo-Iplians». .

Antoni» Aloysius Wolf, priaCaps epiaeopw' Labacenms.

Ioann» Michael Leonhard, epiacop» viearıu apostolic» Oaatr.

Ioaanw Tsahiderer, epiaoop» Trideatin»

Antoni» Emeatas, spieoepua BruMoata

Aloysiw Maria, epiacop» Bpalafieaai·.

Antoni» Martians, epiacop» Lavantia»

Bartholomews, epiacop» Tsrgsetia» etInstiaopolitan»

Gregorius, epiaoop» Pramialieari·.

Ioaephna,epiaoopu Kperinuriigraeoe-eotholte»

v.fnrin· Knrncr episrnpn· Taurlnenai·.

Franciscos Xhvertaa, episcopus Premislieasu latini ritus.

Inausae Ranolder, episcopus Vsssprimiansis.

Icsephus Ooorgius Strosemayer, I episcopus Diaoovarieusis.

Fraaeieous 8aaniasld,' episcopus Magno-Varadiaeusis lattai ritus.

Stephanos Moysee, episcopus Neoeolieuaia.

Ioanne· Valerianus Jirsik, episcopus Budvicensia.

Augustinus RoakorAhyt, episcopus Vaciensis

Biberieus Faroaa, episcopos Alba-Regalensis.

Alexander Csajdghi, episcopus Csaaadiensis.

Ignatius Feigerle. episcopus San-Hippolytanus.

Ludov'icus Hsyhald, episcopus Transylvanien·!·,

Iosephus Aloys, Pukalski, episcopus Tarnoviensis.

Ignatius Fabry, episcopus Casaoviensis..

Georgius Girk, episoopds Quinque-Keclesiensis.

Franciscos Bsenasy, episcopus 8abariensi·.

Franciscusloeeydras^udigier,episcopus Linciensis.

.Ottocaras Maria comes, ab Attems, episcopus Becooviensis.

Vinoentius Zubranlch, episcopus Cattarensis.

Ioanne· Alexi, grseeus episcopus 8samoe-Ujvkrensis.

Ioanne· Iosephus Vitesich, episcopus Vegliensis.

Petrus DominicusMaupaa, episcopus Sebehieensi·.

Matthaeus Gladyssewica, administrator episcopates Cracoviensta

Natalis Rescetar, vicarius capitalaris. Raguaanus.

' Vd ZUSCHRirftai

·» das *lutittrlieh kimglickr*.IfimMerium /6r *Culinr* , and UwtsrrieAf.

A.

Hohes ksiserlieh kfiniglicbes Ministerium fur Cultas und Unterricht!

Die Bischdfe Oesterreichs baben es für cine beilige Pflioht und einen grossen Gewinn gehalten. der Einladung, welche ini Namen Seiner MajestAt. an aie erging. mit Bereitwilligkeit iu entsprechen. In Gegenden, die durch weito RAumo getrennt. und untdr VOlkern, sreiche durch Abkunft. Sprsche und Lebensgewohnheiten versebieden sind. hat der Herr ihnen ihren Plats angewiesen, und derselbe Gott und Herr flihrte durch seine huldreichen F&gungen sie in die Hauptstadt des Reiches su- ■amtnen, damit die Einheit ihrer Versammlung darstelle end beseuge, d*·· sie Einee sind dureh den Glauben, der duf dem Felsen ruht, durch die Liebe, welch· ihr Got im Himmel hat, und durch den Throe, am welchen her rich Oostesreichs Under ah' einem mAchtigen Gansen geytalteten. Sie haben in siner Raihe von Bssprechtregen und Zueammen- Hnften ihre Erfahrangen auagetauscht und ihre vereinteu Krtfto der Vollendung des groeaen Werk» gpweiht 8ie tbergeben-nun den Audruck mehrfaoher KricHrnngon, Antrtge und Wfinaohe und bitten d» hohe Mmieterium, diwelben an ' dem Throne Seiner MqJeetAt nntentteen sn wollen.

Die thoôlogieohù Stadie· gehAren ihrer Natur each ia den aigentiiohsten Berbich der kirohliehen Veeflgamgan. Die Urirande der Vareinbaruag rtumt Jedoch Beiaer MqJwtiU du Rocht -ein, die Slfentlichea Proftaaorna der Theologi· and Lehrer der Katoehetik, nukdead der Bischof sieh fiber den Glanben, dia Wiaaaasohaft and die FrSmmigkeit dar Bewsrber aasgeaprochen hat, a» aolehen Mlaaern sa eraeanea, wnlehen der Bischof die Beadaag and Vollasaeht du Lebraestea su ertheilen berott iat. Ueberdiee ward· feetgeeetst, dees, wo eiaige Profeaaorea dsr theologiaeheu FacaltiU von dam Btaohofs vanreadet an werden pfiegen, um die Zfigliagn d» biaohfifliahea Seminar» ia dar

«

Tbaologio μ aaierrioh*··, xa solche· Profanor·· immerdar Manar word·· boatettt wards·, walch· der Bischof aar Vsrwalteag gadaohten Aratas ftr vamgawriaa tangKeh hdk. Ffir die Ausfttthruag iat jodoeh mascha Nfiherbaatimmung erfcrderlreh. Was daa thaelegiaoh·· Usterriobt ia dan Sominariea betrifft, ao ataht a* awar dam Biaehofa sa, daaselben ao eianriohte· aad a· laitaa, aria ar vor Gott and Minem Gewiaaan aa fir daa Zwaekatfisrigeta eraehtet; iadeaaaa iat es nach mahroroa Raiten his wiehtig and heiham, daa· and* ia dinem Stficke Kinklang und Zusammenhaag «alta, unflder heilige Vater bat die BiochAfb dn Kri*erthnmes ermahnt, fiber die Regelung dn Untarriehtae in ihraa Seminarian aiah mit ainander in's Einvernabmeu su setsen. Die rersemmcltenBischfife haben daher fiber diesen Gegenstand einige allgemeine Bestimmungen gétroffen, welche aie bai den Verffigungen, die rie mit Gotta· Hfllfe in dan Provineial-Conoilien treffen warden, im Auge so bebalten gedenken. Nur die Bischhfe der Kirchenprovinsen Mailand und Venedig haben os fir unmfiglich eraehtet, sich dem vollen Umfange jener Beatimmungen auauschliessen, vorsttglich, wei) aie unter V^rhiltnine gesteilt rind, welche ffir die Lehrlmter ihrer Seminarian die Aumchreibung einer Bewerbung niebt aulaaaen.

§ 1. In die theologiaehen Studies rind nor Solche aufsunehmen, welche dn Unter- und Ober-Gyninaaiutn mit hinreiahendem Erfolge surilckgelegt haben.

g 2. Die Théologie serftllt in »ier JahrgAnge und wird von aecha oder wenigstens vier Professoren yorgetragen.

§ 3. An alien theologiaehen Lehranstalten mdaaen Dogmatik, Moral und Pastoral, Kirchengeschichte, Jvirchenrecht, die heilige Sehrift altea und neuen Bunder und hebriiache Sprache gelehrt werden; doch kann der Bischof die ZfigUnge von ErlCrnung der hebrfiisohen Sprache, in ao weit ea ihm zweckmfissig acheint, loazfihlen.

ft 4. In so weit es nach Massgsbe der Verhhltnisse mdglich ist, sollen vonfiglioh fiber die Vkterkunde. doch such fiber andere dem Diener der Kirebe nfitsliche Gegenstfinde auuerordentliche Vorlesungen gehalten werden.

ft 5. Die Bischofe baabsichtigen bei dem Unterrichte ihrer Seminariums-Zfiglinge die Reihenfolge der ordentlichen Lehrflcher nach folgendem Entwurfe an bestimraen.

jftrator «ZoArgeng. Allgemeiner Theil der Dogmatik. — Einleitung in die heilige Sehrift. — ErkUrung der heiligen Sehrift des alien Bundea sus der Vulgata. — Hebriiache Sprache.

Zmetlor *Jekremg.* Besonderer Theil der Dogmatik. — ErkUrung der heiligen Sehrift dos neuen Bundes ano der Vulgate mit fortlaufender Rfioksicht auf die Begrfindnng der Glaubeualehre. — ErkUrung dee Urtextee.

DrMtr Jekrynf. Kirchengesehiehte mit vorhemchender Rfickrioht aaf Dogmen- und VerfMSuagageeohiohta. — Moral-Théologie mit besonderer Rfiékrieht auf die Bedfirftiese dee Beiohtvater·.

Fwrfar Jehrpewg. PastoraLTheologie im engeren Sinn·. — Litargik. — Geietlichs Beredtaamkeit. — Katechstik. — Unterriehtalehre. — Kirohenreeht

ft 6. Dfiapatein ist die ordentliehe Sprache der' thsologiscMs Lehrvortrfige. Eine Auaaahme soli nur ffir epuelae Lehrficher und sus wichtigen Grfindea gemacht werden.

ft 7. Ab Profmsotwu der Théologie soDen in der Bagel nur Solche aagestellt warden, welche ihrs Bafhhiguag dareh oia4 sohriftliche Prfifbag usd einea mfiadboh·· Proboeortrng gaagowioa·· haben; dock kaus mit Miaaarn, welche ihra Ffihigkrit dareh Leistsngen ab Lehrer oder 8ehrift»telkr boreita hinreiobend bewfihrt haben. aine Amnahme gemaeht ward··.

I 8. Bai Brledigang von Lehrkaasel· an Diooeaan-Labranetalten iri die Bewerbung von dem Biachofe wenigatena in der ganse· Diôoeaa auaraachreiben. Bei lehranatalten, welche aiahreran Diôceaen gemeineam rind, soil die Agaachreibung in alien dieaen Diôoeeen varsnlasot warden.

f 9. Wo dor Raligionafond ftr den Gahslt des Profeeaon Sorge trfigt, wird der Bischof die eingetretene Erledignng der Lehrkansol der obersten Landeebehôrde bekaant gebeu.

g 10. Der Biaohof bestimmt die Frngen und trfigt Sorge, dam die achriftliobe Prfifung der Bewerber outer einer jeden Missbrauoh aueacblieoaenden Aufrioht gehalten werde. Ueber dos Ergebniss dorselben wird er nebst dem Gutachten der Professoren der Didoeaan-Lohranstalt such das einer andern theologiaehen Lebranstalt einholen.

ft 11. Die Beurtheilung dee Probevortrages iat von einem Ordinariata-Commimfir und dan Profesaeras der Theologia vorsunehmen.

ft 12. Sollte keine Hofhung vorbanden aeiu. dareh die Auaachreibung der Lehrkansel befthigte Bewerber su gewinneo. so wird der Bischof ffir den Vortrag dee erledigten Lahrfaohes Voraorge treffen. Wenn der supplirende Lehrer Ein Jahr hindurcb den auf ihn geaetsten Erwartungen entsprooben hat, so kann der Bischof dcnaelben su einer echriftlichen und mfindlichen Prfifung sulasben, bei deren Beurtheilung naeh ft 10 und ft 11 vorsugehan iat.

ft 13. Nach vorgenommener Beurtheilung der Prfifungsleistungen wfihlt der Bischof sue den Bewerbern Jenen, welcher am moisten Bfirgschaftea ffir eine hcilbringende Wirksamkeit darbietet, und veraichert aich mittels einer an den Statthalter gerichteten Anfrage, dam demselben kein politisohes Bedenken im Wage stehe: worauf er ihm daa Lahramt varleiht. Damalba iat su beobacbten. wenn der Bischof einen Mann, welcher durch seise Laistungen els Schriftateller oder Lehrer rich ausseichnet, ohne vorauagegangene Concunprfifuag als Professor beseichnet.

ft 14. Wo die tbeologische Lebranstalt ffir swoi oder mehrere Dificesen gemeineam ist. wird swiacben den betreffenden Biechfifeo sine Uebereickanft sur Resetsung der theologiaehen Lebrimter su echliessen sein.

ft Ib. Wenn an theologiaehen Facaltfiten die Stello Eines der Professoreg, welche sum Unterriehte der Zdglinge dec bisehfiflichen Seminare· verwendet su werden pflegen, is Erledignng kbmmt und decBischof ffir dieaalbs einen Mann wfiuacht, welcher seine Beffihigung berrita durch Letsiungen im Lehramte oder ah Sohriftsteller binreiehend berrîùrt hat, so wird er wegen Bsrafang deseelben ·ich nach Anhfirung des theologiechsn Lehrkfirpers mit dem k. k. Untarrichtsministarium in's Einvernehmen setsen.

ft id. Wfinaeht dor Biaehof koine Berufung. oder sollte fiber dieaelbe rin Einveraahmen nieht hergestellt werden, ao bi dareh das Ordinariat mittels der fiffentlichen Blitter eine Bewerbung anuuMhreiben.

ft Ï7. Die Fragan werden vom Bischofs bestimmt und dsn Bawerbara iat ao gestattet, risk an alien theologiaehon Lehranataltaa dàr Ooaearsprûfsng su uaterxiehan.

I 18. Dm Gntachten (bar die aehrifllliehen Leistangoa gab·· «owobl di· tbaologiaebaa Profesaorun der LehreaataU, ia wriebar dia Lahrknaael ariadigt iat, ab aaob di· einw aadarea theologi-eban FaeultAt Hiaaiehtlich dm- Probavortrngw wird naeh f 11 vorgagang···

9 19. Naeh Einholnng dar erferdadiehea Gutaehtaa lag* dar Biaebof dee k. k. Unterrichteminittarinm sAmmtliehe Bawarbar aammt da· PrAfaagaarbaitea vor; doeh wird dia Ernennung alata demjeaigen an Thai! werd··, walehaa dar Biaehof *Hu* dan Unterricht wiser Sammarinma-ZAglidga ait vorwageweiM taaglfeh ernehtet; a· aei dean, daw politiaehe Bedenken im Wage athnde··

9 90. Wann aa tbbologiadiea FscnltAten di· Stella eine· Profamore, walehar i«ta Uaterriehta der Zdgliaga dm biaeMfliebaa SaminariMi· nieht verwendet wird, in Eriedignng kdmmt, ao ataht ea dem Bisebofe frai, naeh Aabdrnag dee Lehrkôrpere auf die Berufang eine· beftbigte· Mean·· ·■- intragen, aowia aneh da· k. k. Miniaterium ainaa ·olcben dam Bieebofe baseichnen kaan. Wird aa a)· notbwendig erkannt, eine Bewarbung an··suaebreiben, ao aind die Brntimurangan de· § 10 xu beobachtan.

$ 21. Die Ernennung wird state Einem an· Jenen an Thail warded, walehen der Biaehof dia Sendung und Vollmscht.de» Lehramtea tu ertheilen bereit iat.

$ 22. Der Biaehof hat ron aimmtliehan Prafaworan und Lebram dar Theologia die GewUrleiatung kirohlicber Geainnnng an fordam, ihrea Wandel, ihre «Lehra und geeannta Antethktigkeit fortwkhrand À Oberwachen, und wean ate in eiaer dieaer Besiehnngaw aieb ihre· Barufba' nnwirdig erweiaen aollten, die Ermichtigung nm Vortrag· der Theologi· lurbeknunobman^ C

§ 23. Die Biaohbfe warden aieh Aber die Fort-ebritta der Schiller in akmmtliehen Lehrtbcharn dureh genau au dberwaobande Prifnngen Gewi···heit retwhaffen. Ueber den Erfolg dar gens- oder halbjlhrigen Prflfungen sollen in biaheriger Waite Zeugniaae auageateilt warden.

Indem die veraammelten Biachbfe den vollen Inbalt dieaer Beatimmungen sur Keantniw des hohen Miniateriuma brimgurer; drflokaa aie dia Hoffnung ana, daw die Antrige, welehe in denaelbaa Aber die Ernennung dar bffantKehen Profaworea der Théologie entbalten aind, auf kein· 8obwi«rigkeitan atoaaan warden.

Die Saminarien. deran Grftadung daa beiliga Concilium von Trient angeordnet hat, babau aieh nieht auf den Unterrioht ia dar Theologi· so bo-ehrlnkan, aondarn apUen aueh dasu diauen, um Kaabaa, waleha aieh dem geiatEehau Stand· su widman wtnachen, in janan Gegoaetladea an nnterriahton, welehe fhr jedeu wiweaaehaftBeber Bildung badArftigen Labanaberuf ala Vorbaraitaang dianan. In ainam Theile dw Kaiaarthumw babes die bisehAfhehea Seminarie· wirklioh diaaa Anadahanng; iu aaderen Diteaaen bwtehan Knabaaaaaainara, welehe daa theologisohaa aln Erghasug «ad Voraehnldienen, and die veraammaltoa Biaebdf· erk····· ea ala driugand notbwendig, daw der bailaaaaea Anotdnnng daa Ooaeilinaw Aberall, aei w dnrob Brwaitareng daa bwharigen BaasinaiM odar dureb HinsufAgung aiuaa Knabenaaminaree, gmaAgt wards. I· Betreg der to wfitaiihananaatheu UntarvtAtaung mam AUw dar Growmnth Seiner M^jeatAt Abariawan uad nnr baaaerkt ward··, daw dime GrAadangan einen aaageaaiahMta· Anaprueh eaf hnid-eirhn BrrilrkaiehHmng hahen.

Da kAuftig dia Haraabildang dar Geietliehkeit voa dar Kirohe alMa wird galeitat and baaalhiohtigt warden, m wird W dan Btoehftf·· vollkoma··· tbertamea bleibea, daa Untarricht in daa Oymswialfkebern, laaowait danalba nar Vorbereitung der tbeolagneheaStadian dient, naeh eigaaaa Ermeaee· aiuariehtan. Allain dar PriaaMr bedarf nieht nar jaaar Vorkenntniase, weleha Ar die Th«logi· aelbat MMtbahriieb aind, eoadern ea aoll ihm aueh keine Kaantaiw fahlen, welehe naeh Maaagabe der Zeit aad dm Volkea jeder Mann tea Bildung su be■itoea pdegt. Sehon dadureh mfiwen die Bischfife aieh aafgefordert fBblen, den Gymnwialunterricht in ibren Gymnaaiea ao einruriobtan, daw er in Allen, w m die wahra Wiaaanechaft vorbereitet and Ardart, mit den der dffentlichen Gymnaaien wett-·ifern kdnne. Hiersn kflmmt noch eine andere Rfiekaioht. Die Zdgliaga d·· biachOfliehen Seminare· kAnnan ihre dam geiatliehen Stande n-gewendeten WOnnehe kndern und einen andern Bern! wUlen. und e· i*t iu wfinaeben, daw die Freiheit ihre· Entechluaaes dureh kaine, aueh nieht dureb nine mittalbare Ndthigung beirrt werde. Dureb da· Concordat iat dàfttr geaorgt, daw die ZAglinge der biacbAfliohen Seminare, nachdem aie ihre Befthignng dureh eine PrAfang aosgewieaen haben. bei jeder anderen Lehranatalt Aufnahme finden warden. Ea iat jedoch Oberall, von&glieh abar enter dan bwonderen VerhUtnianan, welehe in den Kirehenprovinxen Mailand und Venadig obwalten; whr an wfinaehan, daw die Zeugniaae der biaehdfHchan Oymnaaiallehrer denen der Staategymnaaien gleichgeteilt warden. Dabei haudelt a· aieh nun allerdings such um die Fkhigkeit aur Anwtalteng im_Staatedienate, deren Bedingungen die Staatagawalt aorseichnat; indewen dürfen die vereammelten Biachefe hoffen, daw die WOnache and Antrbge, welehe die Biacbdfe, in deren Beminarien der Gymnaaialunterrieht ertheiltwjrd, dsrAber vorlegen, wohlwollende Beachtung finden werden'.

Die vereammelton Biaehfife mfiweh im Durch-·chnitte ea für wfinachenawerth erkliren, daw an Affentlieben Gymnaaien die obéré und die untere Abtbailung einen beaonderen Religiontlehrer babe, waleher sugloich fhr aeine SchAler die aonntigliehan PredigtvortrAge halte. Jedenfalla iat ee dnrehan· nnsuliwig, daw einem Manne, welcher wdchantlieh aiebenaebn oder wenigatena aechasehn Lahretunden n helten hat, Oberdiea aueh die aonnttgliehan PredigtvortrAge sugewieaen werden ; denn ae iiewe aieh weder erwarten noch mit Billigkeit verlangen, daw er auf die Vorbereitung die gehftriga Zadt und MAhe rerwende. Der Religionaunterriobt in alien aeht Gymna«ialclawen kann alto damaalban Maaae nnr dann Abertragen werden. wean thr- die Brimunngareden ein anderer befkhigter Priaatar varftgbar iat

Ea mam ala Regel feetgehalten werden, daw dar Religionalebrer blow fhr aein Feob leben soil; wena abar dM Gymaaaiam awai Religionalehrer hat, »o iat w nieht aohlechthin upauitmig, dam der ealba mit jadaamaligar Ganabmigung dw Biaebofe· u m ainam daa Stadia· aaiaw Bareiohas varwaadtan Fache ainige Lahrstunden ertheile. Die Hetntollung ·inar atrengan GMahArmigkaii iat wedar nothwendig noch rithlieh. Ea mum dam Biaehof ein Spielreum biaiban, iaaer waleham ar naeh Mapar gube der V«rhAltaia»e and dar an aeinar Varftgang atahMdau Mlaaar d"aa NAihiga aaordnau kaan. UabrigoM verdiaat w in reifa Ueberiagung gaaogan au wardea, ob W bai Gymaaaia·, dar·· Lehrer abmmtliah Prieator aind, nieht swaokmlaaiger wire. Ar dM Untergymnaaium vier Profaaaoren sa be-

atellen, welehe ihren Sohfilera ana sfimmtliehen Gegenatinden Untorrinht au ertheUen and aie bin ram riorten Jahrgnnge binanfaufthren bitten. Dock kann auf dieee Fruge, in ao wait aie die Staategymbaaien betrifit, wobl erat bet definitives Regelung dierar Lebranaialton other eiugegangen werden.

Der Religionaunterricht iat ein Same, welcher xwiachen daa Unkraut ftlIt, wenn bei dem Vertrage der Obrigen Lohrfteher ein der katholiadhen Kirehe oder aogar dem Cbriatenthume entfremdeter Geist mittelbar oder unmittelbar hervortritt. Die Gymnaaien und anderen mittleren Schulen werden ftr Kirehe und Staat daa, waa aie Min eollen, dann •rat vollkommen aein. wenn an denMIben naeh Voraehrift des Concordate· der ganse Unterricht naoh Maaagabe dca Gegenatandea geeignet iat, daa Geaets dee chriatlichen Lebena dem Hersen, einxuprigen. Damit diea Ziel erreicht werde, bedarf es ror Alletn einer entoprechenden Zahl von Lehrern, welche mit den erforderlieben Kenntniaeen die rechte Geainnung verbinden. Immerhin iat aber achon Vielea geachehen, wenn die Lehrbdcher der Aufgabe. welchc ihnen durch die erwihnte Beatimmung des Concordâtes geetellt iat, vollkommen entsprechen. Um ao mehr muas ea unmoglieb gemacht werden, daas gans wider die Absicbt der oberaten Leitung dee Unterricbtea ein Schulbuch gebraueht werde, welehea irgend etwaa dem Glauben oder der Sittlichkeit Widerstreitendes enthalte. Damit die Biach&fe bierüber und Ober Allee, waa die aittliche und religiöM Ersiehung betrifft. eine wirkaame Aufaicht fthren kônnen, nibge den Minnern. welehe •ie in deu Gymnaaien und anderen mittleren Schulen ale Inapectoren beatellen, daa Recht eingeriumt werden, den Conferences der Profeasoren und Lehrer beirawohnen, ao oft aie ea ftr nfthwendig erachten ; dent Director aber werde aufgetragen, Wenn in einer Sitaung fiber die Anwendung neuer Lehr- oder Hilfsbficher, die Scbulaucht oder andere Religion und Sittlichkeit berührende Gegenatinde verhandelt werden mH, dem biachfiflichen Inapector hiervon rechtseitig Nachricht ra geben.

Um su einer lebendigen Kenntniaa der chriatlichen Wahrheit su gelangen, bedarf der Menach der Gnade des heiligen Geiatea, welcher daa Gebet den Weg bahnt, und die in den heiligen Sacrnmenten mitgetheilt wird; daherwfirdedeidReligiona. unterricht aeinen Zweck verfehlen, wenn. nicht entsprechende AndachtaObnngen ibm nr Seite gingen. Dio Schiller der Gymnaaien und aimmtlicher mittleren Schulen sollen tiglich (an dem Opfer der heiligen Mease Theil nehmen und an Bonn- und Feattagen überdies dem ftr aie beatimmten Kanselvortrage beiwohnen; aie eollen in der Cbarwoehe duroh geistliehe Uebungen aieh auf die Feier dee Verednnungatodee und der Anferstebnng des Harm vorbereiten und wenigstana ftnf Mai im Jabre die heiligen Sacramento der Buxm und dee Altars empfangen. Dies Alles iat ohnehin dureh Genets und Gewohnheit Mit unvordenklichen Zoiten featgeMtst und hat blosa in Folge trauriger Erschfitterungen eine vorfibergehende Unterbreehung erfahren. Zwar slud in einigen non erriobteten Ober-Reateehulea diaee Andachtafibungen bia jetst nur theilweira aingeftbrt; docb die vereunmelten Bieehôfe sweifeln nicht, dsae die Verftgungen, welehe aie bierfiber su treffen gedenkon, nfithigen Fallas dureh Weisungen dor Regierang werden unteratfitut word··. £s ist bailaam, wenn jihrlieh auoh einige ··Merordentliohe Andaohtsfibaagen gehalten werden; doob muas dies allordinga mit •'Weiser Speraamkeit geeehehan und sugleioh niohta uSterlaaMn warden, um den Eiudruck auf die Mbhere wird mit Rfiekaieht auf die Bedfirfhiara der einaelnee Lfiuder foataueetaen Min. Wenn der Biacbof eine Aenderung der featgeaotsten Andaehte-Obangen ftr nothwendig hilt, oo wird er dureh den Beligionolehrer, odor wen ar aoaat damit au beaaftragea findet, die Sehuldireotion davon in Kenntniaa action laaoon, damit dies· die ibreneita ndthigen Verftguugen treffen kAnne ; aollte die Sache auf Schwierigkeiten atoaaen, ao wird er aieh darfiber mit der LandeabehArde in'a Einrernehmea Mtsen. Der Religionalebrer iat nicht befugt. ohne Auftrag doe Biachofea in den featgeoetaten Andachtafibungen etwaa au Indent oder bei der Schuldirection eine Aenderung in Antrag ra bringen. Daa Beiapiel der Lehrer kann riel beitragen, um den Erfolg der Andachtafibungen ra aichern, mehr noch. um denaelben xu vereitelu. Wenn dieeelben ftr die Geheimniara dea Glanbena Geringachtung oder Gleichgiltigkeit an den Tag legen. ao wird die Unerfahrenheit der Jugend auf nine barte Probe! geetellt. Der Geaicbtapunkt der-Ersiehung, welcher in den unteren Schulen vorwaiten mu«. tritt in den mittleren dem dee Unterrichtee gleichberechtigt rar Seite, und «er *ia* denaelben ein Lehramt fibernimmt, der dbernimmt ' sugleich die Pflicbt, sur Heranbildung der Jugend ftr Religion and Sittlichkeit nacb Maaagabe aeiner Stellung mitsuwirken ; wenn er anger hemmend entgegen tritt. «o iat diene eine eehwere Verletsung und eine traurige Verkennnng eeiner Aufgabe. Im grAeaten Theile dee Kaiserthumea hat die Kirehe an die Mehrxahl der mittleren Schulen ein gans beaonderea Racht; denn aie warden duroh den Studienfond erhalten, welcher in dem Concordate aeinem Uraprung gemiaa ala l^irbbengut anerkannt iat. Docb ea bedarf dierar RbCkaicht nicht, um die kaieerliche Regierung su bestimmen, mit allen ftr sic verftgbaren Mitteln auf die Beaetsung der Lehreratellen mit wahrhaft katholiaohen Minnern hinxuwirken. Darauf vertrausn die veraammelten Biachfife.

Mittlere Schulen, welehe ftr die katholiaehe und nichtkatholische Jugend in gleicher WetM beetimmt aind, und wo deeahalb Katboliken mit Nicbtkatholiken aieh in daa Lehramt theilen, aind guns gemacht, der Gleichgiltigkeit und Glaubensarmuth, an welcher die Welt krankt, ah Pfjegerinnen ra dienen. Ohne Zweifcl kAnnen in Zukunft gemiachte Schulen auoh dann nicht erriehtef werden, wean eine gemiachte Oemeinde aieh sur Grfindung deraelben vereinigen «olite. Doch iat ea rahr ra wfinachen, dsae fiberdiee Mittel gefuuden werden, um die wenigen Schulen dieaer Art, welehe im Kaiacrthume beateben, ohne langen* Verrag in katholiaehe und nicbtkatholiache Lehranatalten su aobeiden.

Deen die katholiaehe Jugend eine niohtkathobeche Sehule an eolehen Orten besucbe, wo eine katholiaehe Unterriehtaanatalt deraelben Art beoteht, mAge such eon Seitan der Staatagewult unteraagt warden.

Die veraammelten BischAfe erkennen die Bedeutung, walche die Wieeenoehaft ftr daa geistigo Leben hat; um ad mehr beklagen aie ddn Bund, welehen die wiaMaachaftlichan Beatrebungen nw ra hiufig mit dem Ungleehan und Irrthume geechloaeaa haben. Daa Cbristenthum, welohee von dem Vater der Wahrheit ataihmt, hat die Wahrheit in keiner Beaiehung und auf keinem . Gebiete iu achaean. Jeder wirkliebe Voracbritt, welchar far daa Ver-•tinduiaa der Thitigkeiten und Zuetfinde dee ge-Mhaffenen Geiatea, fir die Erkenataiaa derBiaaoawelt odor die Fihigkeit, daa Rinaabohe de· menachlichra Zweeken dionatbar ** maeheu, arranges wird.

iat. an aieh betrachtek. Mr di· Meuaohhoit erfraulteh und wird von d«r Kirch·, darae Pflegakind di· neueuropliach· WiaeeMchaft iat, mit wohlwollewder TbaHnabme betrnebtet Ailein di· widerchriatliche Strfimung, welchajm aehtsehnten Jahrhand»rt· eine Macht wurde, hat aicb fiber ^lle Fteher daa Wiaaaaa verbreitet, and aogar in jane, welehe nr Religion in keiner Beaiehuug n ateben aeheinen, daa verfUachende Vorurtheil wider die Ijehre dea Hoile· eingeMbrt. Nieht nur daa Internae'der Kirch·, ·tmdarn anchdaa der Wiaaeaaehaft and daa Stent·· ·erlangt, daa· den varderbli,chen Binflfiaaen Einhalt geboten und in dan angebfiuften Ergebniaaen menacblieber Forachung die Sprau ron deln Weiaen auageaondert werde. Hienu kfinnen wahrhaft katholiache Horhaebulen aaageaaeiehnate Dienate leiaten. Wahrhaft katholiaoh ' aind aber nur jene. deren ·Immtliche Leiatangen daa Oeprfige katholiacher Glaubenatraue tragen. Die Gelahrten, welch· aieh d> r* rereinigen, aollen die Wiaaenaehaft im Geiate wahrer Chriaten fortbilden und lehren Sie aollen den gabaen Gang der biaherigen Forocbung fiberblicken und jede» probebfiltige Ergeboiaa getreu benfitaen, dock von der Uebeneugnng durcbdrungen ·ein. da·· die Foracbung. wenn awiachen ifir and dem WorteGottea ein wirklieher Miaaklang entateht, von ihrem Ziele. der Wahrheit, abgeirrt iat Die hôhere Erkenntniw. welch· die Offenbarung una vermittelt, brngt deni wiaaenachafttichen 8treben keine Knochtachaft. aondern ebep in Betreif Miner wichtigaten Aufgaben die wahre Freiheit, nfimlieh die Freiheit vom Irrthume Wenn die Regierung Heinar Majeatfit dahin wirkt. daa· die Hochaehulen dea KaiMrthum·· katholinch in dieeem aollen 8inne de» Wortea werden, ao wird aie auf den ^uftchwung ■der GeainffMg einen Einflum nehtnen, welcher writ Jiher Oeaterteicha Grenaen hinnnareicht. Die ver- C aammelten Biachftfa erkdnnen, daaa ea die achdnate Aufgabe ihrer vereinten Thitigkeit wire, wenn aie eine Hoehachule au grfinden vermfichten. welche von der katholiachen Veberaeugung beherraeht wire und augloich in alien Fiehern dea menacblichen Wiaaena an der Spitae de* wahi^n Vorachrittea ·finde. Sie entaagen keineawega der Hoffnung, daaa die Verhiftniaae aieh Mr die Verwirklicbung dieaea Gedanken· gfinatig geatalten werden. Vor der Hand mfiMen .aie aieh darauf beachrinken. kein Mittel unveraucht au laaaen, um in den Hocbacbulen ihrea Bereiebea dje Kraft dea Glaubena und der die Erde fiberragenden Geainnung au beleben 8i·lihlen bei ihren Maaaregeln. welche nach Ver- ·ebiedenheit der lAnder veraehieden Min mfiaaen. vertrnnend auf die Mitwirkung der kaiaerlichen Regierung.

Seine Majeatlt haben mit gewohntem Scharf- D blftk· erkannt, wie wichtig ea aei, daaa die katholiache Volkaachule unter kirehlicher Leitung atehe. Schon frfiher war diea im grfiaaten Thaile daa Reichea der.Fall; durch daa Concordat iat ea nieht nur beatfitigt, aondern auch auf allé Under daa KaiMrthnme· auagelnhnt worden. Bei Auafllhrung dieaer Beatimmung nandelt e· aieh vor Alien· um die Art uud Wc im, in welcher die Regierpng Seiner Majestfit kfinftigbin auf die Leitung und Beauf- ·ichtigung der Volkmchule Einflua· nehmen werde. Mit Rfickafcht auf da· diaaftllige Recht der Rtaatari gewalt iat ·· im Concordat· apagoaprochen. daae Seine Majeatfit auch iu df Folge den PiCcaMn-Bchuloberauflieher ^uf den Vorachlag d·· Biachofoa enennen werde. Waa die DirtriCta-Behulaufceher betnflt, ao wird ea am entepraoheudat·· aein, wean der Biaobef deeaeKe· enêeuk, abac atab Ml···* ‹

— w^^ W °Xi>n~fi r»>hni «tad.

Die AaateUnag der SehuUehror geht ohnahin in dea aaaiate· fietemiehiaehen Linden ron der biaeheflichen B*hdrde ana, and man dart nieht aweifeln, daa· die··· kfinftig ala ein· allgameinc Mnacregel werde an geltan haben. Ueber die Wei··, trie die Beaufakhtigtmg aa Ort und Stell· am aweekmtaigatea dfirfte au fibdn aein, behalten die Bieehdfe aieh ror, beaondere Antrfige n «tellen.

Dea BedfirfniaMn de· Landvolkea genfigt in der Regel ein halbtigiger Unterrioht, ja wo nur ran Ijéhrer iat, muaa demaelben unbedingt der Vomg gegeben warden: denn die Jugend wird grfiaaege Fortaehritte machen. wenn man die erate und await· Claaae abgeaondert. und mit Beachtung ihrea Bildungaatendea, je einen halben Tag unterrichtet. ala wenn Grfiaaere und Kieinere mit einandcr den ganten Tag in der Schule aubringen. Aueh wird dadnreh ,der Scbulbeauch beMrdert. Die den Eltern obliegende Pflicht der Eraiehung acblieaat ohne Zweifel die Verbindlichkeit ein. die Kinder in die Schule au achicken. inaoweit die Eltern. wie die· bei Landleuten der Fall iat, nieht in der Lage rind, den Kindern auf* andere Weiae Unterricht in den unentbehrlichen Kenntniaaen au verachaffen Daa· der Btaat auf d|e ErMllung digaer Pflicht hinwirke. muaa die Kirehe un *fo* mehr wfinechen. da der etinntigtiche in der Kirehe, ertheilte .Religioneunterricht Mr die Retehrung der Kinder nur dann genfigt, wenn. wie in den Zeiten der Glaubenakraft. daa ganae Familienleben von lehriatlicbem Geiate getragen wird. Aber man (*ηη nieht alien Eltern auflegen, I ibrer Kinder vom aiebenten bia aur Vollendung dea awolften Jahrea den ganaen Tag fiber au entbehren. Oft würden aie dadurch wirklich gehrndert. daa ffir daa leibliche Daaein I nentbehrliche an erwarben In den meiaten Fallen werden die begrfindeten. g gen den Schulbeauch gerichteten Einwendungen beaeitigt. wenn die Kinder wâh'end Ser vor- oder nachmittigigen Btunden aur Verffigung der Eltern bleiben. Je genauer eine Forderung dem Maaaatabc der Billigkeit angepaatt iat, deat« ' entachiedener kann dieaelbe durchgeMbbt werden. Die venaammelten Biechofe halten ea alao fur aweckmiaaig. daaa in den Landachulen auf die Ein-Mhrung dea ganatigigen Unterrichtea nieht oder doch nur auanahmaweiM gedrungen werde

Jlurch VerhiltniaM, welche mit der ganr.en europiiachen Entwicklung anaammenhfingen, wichat fibgrall, doch Voraflglicb in groaaen Stidten. die Zabi der Familien.*welche im hfirgerlichen Leben * keine geaicherte Stelle haben. ja, welche mit oder ohne ihre 8chuld kaum Mr deh nichaten Tag dea Nothdfirftigen aicber aind. Deauwngen wichatjeben in groeMn Stfidten hart neben den Kundgebongen der feinaten Bildnng oder auch der Veberbildung die Menge von Kindern, welche fa«t allé· Cnterrichtea entbehren and nogar in den Anfangagrfinden de· Glaebena Fremdlinge aind. Aiennit atehen die Fabriken im Zuaammenhange.* welche den Eltern Gelegenheit verachaffen, die Thitigkeit ihrer Kinder ·o frfih/la mfiglich au verwerthen. Die veraamroelten Biachefe blicken mit innigem. Mitlpfden auf daa eclgckaal der Knaben und Midchen. welche. aobald ihre Kriftc irnendwie auareichene num Dienate der "w Maacbine verwendet werden, urn atTLeib und 8eele »u verkrfippeln. Mit Dank erkefinbn ate die wohltbktige Abaioht, in welcher verordnet wurde. daaa an Bbnn- und Feiertagen o<0r in Ab«ndatunden auf Koaten dea Febrikboaitaera Mr den Unterrioht der.^ehnlpflichtigee bei ihm nrbeitendea Kinder irgt werden mfiaae. Alloin eine aonutgliche de kaln nieht. geufigeu,' and nnmittolber aeehdem «ie aeht biajmhn Btpnde· in dump*· Utumen

bei eiwar einftrmigan BeaehAftiguog ragebmeht haben, bum ihre Emptagliebkeit Mr dee Vnterrieht fast günsbch abgeatnmpft Min. Die kurse Erbolung·· teit swhehen der vor- und aachmittAgigea Arbeit darf keine Beacbrinkung erleiden. Soil aho der Zweek erreicht werden, eo bum dee Morgen· vor Beginn der Arbeit eine Stunde Mr den Vnterricht ausgecnittelt werdeh; Venn nicht tiglich. ao doch dreimal in der Wocbe. Doch kflnnen nicht einmal die acblimmaten UebehUndegftnalieb ausgeschlossen werden, wofern nicht den Fabrikbeaitsem verboten wird. Knaben oder MAdchcn. welche da* sehnte Jahr noch nicht vollendet haben, in den Fabriken su verwenden. Dio lleilaamkeit eincr solchen Maaaregel liegt am Tagc. und die Berufung auf das Gebot dor Nothwcndigkeit, welche Manche ihr entgegenstellen, scheint auf aueUndhche Zustinde bcnet ah auf die ftatcrreichischen su paaaen

Der Einfluss der Gemeinden auf Verleihung dee Schuldienstes ht aeitet) ein ht'ihatner. Es wire su wûnschen, daaa derwelbo überaJ), wo er besteht, eino Einscbrinkung erführe : wenigatena soil er unter keiner Bedingung und in kvtner W'ehe erweitert werden.

Mil gutem Ornnde klagen viele Lehrer über die ^chwierigkeiten, mit welchen ate hoi Einbnngung (lea Schulgeldes ru kâmpfen baben Wo das Schulgeld tfblich iat und von den Eltern entrichtet wird. werde also nach Maaagabe der allerding· aehr verschiedenen Verhâltnisse geaorgt. daaa eineraeita der Schullehrer daa ihm Gebührende crhalte. und andererseits die wahrhaft dûrftigen Eltern durch Leiatungen von der Gemeinde erleichtert werden Wider ein allg^tneinea Gesett. kraft deaaen daa Bchulgdd votr der Gemeinde iu entrichten wire· knnnten mehrfsche Bedenken erhoben warden: wofern aber eine Gemeinde bereit jut. den Lehrer für daa Schulgeld durch einen nach den difecten Steuem tu vertheitenden Geldbetrag iu entech&digen. eo tnôge aie hierin keine Schwierigkeit finden. Wo don Schullehrem und. wa· noch hftufiger der Fall iat. doh Schulgehilfen daa nothige Auakommen fehlt, ware ea su wünachen. daaa fûr dieaelhen durch Saturation geaorgt würde. Fine aolche Ijohtüng (Milt dècn Landmanne leichter und gew&hrt dem Betheiligten groaaere Sicherbeit. Der Werth der Lebenamittel, welcher auf ihrer unmittclbaren Verwendbarkeit beruht. ateht feater ah der dee Gêtdea. In Ungam'wird e· leicht eein, bei Gclegenheit dor Theilung de· Gemeinhnde· für don ScMiHehrer GrundatOcke auaxnmitteln, ea ware tu w(inachaff>- daaa in anderge Theilen dee Keiches daaaelbe 'geachehen kônnte.

k An dem aûdoatlichen Rande dea Kaiaerthumo· und der europàiachen Geaittung, in Siebenbürgcn. ht die katbolheho Kirehe in die Mitte von gabs eigentbümlichen Gefahren und Schwierigkeiten geatellt. welche auch für den Jugendunterricht eich fQhlbar machen. In vielen Gegenden gebrechen den Katboliken alie Mitte) sur Errichtung eincr katboliachen Schule. und die Kinder deraelbon beauchen die Schulen eino· der nichtkatholhchen Bekenntniaae, unter deren Anhingern aie ah eine entachiedene Mindersahl seratreut aind Fûr solche Fille môge der Schulfond in den Stand geseut werden. die erforderlirhe Hilfe su lehten Es ht dice eine Wohlthat, welche nicht nnr der katholi»cben Kirrbe, sondern auch der gehtigen Entwicklung eine· Kronland··, dewen Zifkunft groaae iioffnungen bietet, erwiesen wird.

MR Besug anf eine acbon frûher gemachte Bemerkang darf man- rora^Metsen^ da·· von Volk·· MhuUa, wefche .AQgteich Mr die katholheh· und

A Bichtkatbobacb· Jngend baatimmt wkren. gant and gar keiae Rede eein kÛnae, andLvdaM diaaar Grund·at* aaeb fir BiabeabArgaa aa geltea babe.

Der OrtaacbaUafeeher eoH in der Stellnag ver* bieiben, wakbe di· biaherige SchalvwrfaMÜag ihm suweiset. and in welcher ar sum Gedeihpn der Schale Vielee beitragen kann. Ein Rwit, den Raligiooelehrer and eomit auch den Pfarrer sa beaufeiehtigwn oder über denselben an irgeod eine Behtirde Bericht su erstatten. darf demselben nicht eing^rAumt werden Da· pflichtmieeige Verbiltniee würde dedurch geetôrt. und •elbet ira bcvten Fell· weit tnehr geochadet ah genûttt. Solite bei Ertheilung de· Religionaunterrichte· *ich wirktich Nachllaaigkeit einachleichen. eo wende der Oct·· •chuiauheher sich an den BesirkMchulaufcq^er was Sbrigeo· jedem Bethoiligten frehtebt.

B Maonichfacbo Gründe machen ea rathsam. daw fttr Leitung der Hauptachulen ·o viel ah moglich Priester verwendet werden.

Es l&sat sich nicht venneiden, da·· die Errichtung nicht uffentlicher Lehr- und Ersiehungaanatalten von Solchen. welche dabei etwa· Andere· ah daa Heil der Seelen auchen. ah Mitte) dea Erwerbo· hetracbtet und behandelt werde. Vm ao tnehr bedürfen aie der Aufaicht. und die Grunds&tse. nach welcheC in den meiatcn Theilen dea Reichea bereit· vorgegsngen wird, vordienen überall ala Kegel featgehalten su werden. Die Erlaubni···. fûr die katholhehe Jugend eine nicht ôffenthcbe Lehr- und Ersiehungsanvtalt su errichten, toll aho nur an Peraonen ertheilt werden. wider welche der Bischof keine auf ihren Glauben oder ihre Sittlichkeit gcgründete Einwendung erhebt. Wefden in einer aolchen Anetalt nicht katholhche Pemonen r.um I'nterrichte oder sur Ersiebung verwendet, »o kann aie nicbt tnehr C ah fÛr die katholiacbe Jugend beatimmt gelten. und ee iat daher nicht erlaubt. die katbolhche Jugend i^ dieaelbe aufsunebmcn.

Ea ht der Stellung und Aufgabe de· Biscbofe· nicht enUprethend. daa· er über den Unterriobt in den Schuien der laraeliten •elhet oder durch seine Heauftmglen Aufaicht fuhre Wo die· bhher üblich war, dort moge die Regierung Seiner Majestic aich bewogen finden. für die Beeufsichtigung jener Schulon in anderer Weise su sorgen.

Da·· die Lehrer wie Überall so auch io den Vdksschulen die erforderlichen Kenntnisae beeitsen mûasen, veretebt aich von aelb·! ; doch von denselben vorsüglich in der Landschule mebr al· das Noth- jvendige verlangen. iat nine miaaliche Sache, Kin Schulgehilfe. welcher mit dem obHiattlichen An·trlche modemer Vielwieaerei auf da· Land kftmmt, fÜblt aicK unglûckhch, weil er |tch su AnsprQchen D berechttgt glaubt. deren Befriedigung er nirht hoffen kann. Er iat dem Landvolke nicht daa. wa· er ihm •ein «oil und kann. und bahnt vicUeicht durch Wort und Behpiel den verfklachten Leben»aneichten der Aufkl&rung/den Weg. Ea ht aber ein weit *gengere· Unglûek. wenn die Jugend in vielen Dôrfem die Zierlichkeit de· Handachrifl, welche aie bei der Feldarbeit achnell verlernt, sich gar nietnah eigen macbt. «1« wrun ,n ein ein>igM Dorf I nglauben und Vnuufricdenheit eingefOhrt wird Veberdi^ wich.t in jenen Ltndern, wo an die Candidate» de« Scbu)dien»te» geateigerte Fordeningen ge,tellt aet'lf-n. mit jedem Jabr die Schwierigkeit. die in Erledigung dtommenden Plitie тоη Schulgehilfen •if be.etien Oeaterreieh umfaMt eine aehr grown Veraehiedenheit von Bildung»«u»tknden. und eine vullkommene Oleichfôrmigkeit der Anordnungen wird dadurcfi unmôglieh gemacht; doch ein junger Menach, welcher bekeite dee Leeenk end Schreiber»

■ad der AnfuigograAnde dm Roehnom voUkoaaae· a kundig iat, kaua gawim binaea etaara Jahro AUm erlenea, demea er ab Laadrohallahrer bedarf. Daaa ar dia nothweadigee Varkaeataiaaa bmitut, sam ar aatiriich aittoht ainet Prlfung dtriage·; m ararde aber dan Candidatae dm Sehuldieaatm nicht ear PAieht gemaoht, aieh Aber don Bmoch dm Uuter-GjrBaaaiu··, der Unter-Realachule oder doch einer Hauptaohnle atuauweiaen: daaa durob die Nothwendigkeit, mebrore Jahre ferae vpn dan elterlichen Haute in einem grôaterea Orte luiubringen, warden die SAbne von Landleuten abgehalten. »ieh dem Schuldienttc au widmen,- ia welehem aie docb dan wabren BedArfniaw dm Landvolket voraugiweiae entaprechen wArden.

Da» Wort, durob welchm Seine MajeaUt im ganzen Bereiche de» Kaiterthuat die Ehe der kirchlicben Enttcheidung turückgaben. war ein grotam und folgenreichm. Der Staat. wie die Revolution ihn will und bréucht. der Staat ohne Gott und Pflichtgeftlhl. kann teinen tegenloten Bau nur auf dem Grande der verweltlicbten Famiile errichten, und der Roden itt ihm entaogen, wenn dm BewuMtaein der hôheran Weihe, welche die Ehe an den Himmel knOpft, die hiutliebe Geeellochaft belobend durchdringt. Allein in der grAmeren llâlfte des Reicbrn konnte die weltliche Gerichubarkeit in Ehmâchen einem gewôhnlÍcben Beobachter a)· etwa» Vnantattbarea ertchoinen. Durch aine ruhige Uobung "Von mehr alu «iebenrig Jahren war aie befettigt und gleiebtam verjâhrt. aie war mit dan Einrichtungen de» bOrgerliehen Lebon» vielftcb veracblungen und »elb»t in die Gewohnheiten der Velker éingedrangen. Demungeachtet haben Seine Majmtât mit richtigem Blicke erkannt, wie >ebr aueh in dimer Betiehung die innereten Bedûrfniaae der Geaellachaft mit den Rechten der Kirebe Hand in Hand gehen. Da» Concordat hat die Ebe»achen, ao writ ale Oeaterreicha Grensen reichen. der Kirebe zurfickgegeben. nnd daa Ge-etv. über die bArgerlichen Bealehungen ^der Ebe wird aich auf OrundaAtae atütaen, durch welche die Heiligkeit der Ehe auch in jenen Theilen dm Kaiaerthumm, wo die kirebliche Gerichtabarkeit in Ehcaachen. niemal» aufbdrte. an wirkaamem Sehuta gewinnetu mua». Bei dimer Sachlage erkennen die veraammelten BiacbAfe, wie nfltalich, ja noàiwendig ea »ei. bei Behandlung der Ehcfragen eine gemeinaame Ricbtachnur au Grande tu legen. und haben daher beachloaaen, den Erwartungen Seityar Majeatit gemAaa, die von Seindr Eminent dem Herrn Cardinal FAiut-Erubiaehof von Wien verfaaate Anweiaung fûr die geiatlichen Gerichte in Ebtaachen ihren Ehegeriehten aur genauen Beobacbtung vorauaebreiben.

Veber den Zeitpuukt, au welehem die Ehegericbte ihre Thitigkeit begtnnen aollen, haben die Biachdfe jener Lânder, wo die Ebmachen biaher jtor dem weltlichen Gerichte verhandelt warden, atch dabin geeiniget, hierau den 1. dinner 1867 anzuaetMn.

Zu wenrgatena\tbei)wei»er Beatreitung derKoaten. welche bei Verhandlung der Ehegerichte nicht vertyieden werdqp kônnen, wird m unerlâmlich aein, voo den Betheiligten miaaige Taxen an' erheben. Egliat »ehr wünachenawerth, data dieaèlben, an ao weit die Veracbiedenheit der Verhiltniaae m geatattet, im gansen Kaiaerthume gleioh »eim, und deaahalb haben die veraummetten Biachôfe darAber vorläufige Berathuugen gepAogen. Dennoeh iat man nicht in der Lage, dean hohen Miniatari··' whojetât Abw de· GebAhrm Awaatu die erforderheho Behwierigkeit aa beeeitigea. Bel de· weltlicbeu Gorichtan warden dia GabAhraw nicht mehr. in der Ferai vea Taxen erbobea, aondern dutch de· arhAbte· Anaata dm ftr die AeteoetAeke vorgoochriebeaon Stempelpapierm eingebraobt Wofern die Parteien bei Eheatreitigkeitaa de· Staat· dea Stempal und dem bitchôflichen Gerichte die Taken beaabten mAmten, ee wire dim nine doppelte fBr dentalben Gegenetaad au oatriehtende Steuer, walche vieltaehe Klagen hervorrufeu wfirda. Die vermmmelten BitchAfe italien daber die Bitte, dam fAr die bei don kirchlichen Ebegeriebteu vorkonmeaden Verbandlungen der Gebrauch dm Stempelpapieret, wenigaten» in- to wait daatelbe an die Btelle der Taxbn trat, nicht eingefOhrt werde.

Der Seeltorger hat kraft aeinet Berufm au lehren. an ermabnen und nôthigenfalli auch au rügen. Demwegen kann an Ermabnungen und Rügen, welche er in der AueAbung aeiner AmtatAtigkeit und Ober Gagenatbnde dertolben gibt. keinmwege der Marntab gelegt worden, welchon daa Strafge»c<« fdr die Aeuuerungen de» StaaUbhrgen gegen den Staatabürger aufotellt; dt» gante VerhAltnim iat verkannt, wenn dem Katbolikpn geatattet iat. wegen deraelben, vor dem weltlichen Richter eine Kluge auf Ehrenbeleidigung' anauetellen. Noeh Niemapd hat daran gedacht. dieu dem Sohne wegen der Vorwtellungeo und Verwei»e de» Vatere au geatatten. ja ohne acbwere Stôrung dea VerhUtnimea iat e» nicht einibal aulAi^ig. du»» der Beamte aua Ermahnungen. welche ibm vein Vorgeaetiter in Dienataachen gibt. eh> gerichtlicbe» Klagerecht herlcite. Wenn alao Jgmand aich ûher die Form von Ermahnungen und Rhgen, welche der katholiache Seelaorger in der AuaObung aeiner Amtath&tigkeit und über Gcgenatinde deraelben gegeben hat. beachweron au kônnon glaubt. »o bringe er »eine Klage bei dem geiatlichen Gerichte an. Die Kireht verpflichtet ihren Diener, mit dem Eifer Sanftmutn und mit der Strange Klugheit au paaren. und wenn ein Prieater »ich hinrei»»en l&Att. die gebûhrende Grenae au überachreiten. »o wird die» (licbt ungeahndet bleiben»

Der Staat nui»a nicht minder ah die Kirche wOnachen. da«» Aile» vermieden werde. wodtirch daa Bcwuaataein der Bedeutung de» Eide» verdunkelt warden liAnnte. Denn der Eid iat eine heilige Handling. er iat die feierliche Anrufung de» Allerhbehaten, du» ôffentliche Bekenntnia» dea Glauliena» an reine Allmacht, Allwiaaenheit und Gerechtigkeit Der Eid iat aber auch de» Ictate Mittel. ni welehem die menachliche Gerechtigkeit bei Erforochung der Wahrheit ihre Zuflucht nehmen kann. Wonn er alao ohne einen aeiner würdigen Grand in Anwendung gebreobt und eben dadurch die leichtainnige Behandlung dmmlben nahe gelegt wird, no leiden eogar die Zireeke der weltlicben Gerechtigkeit Die veraammelten Biachôfe kônnen den Wunach nicht unterdrücken, data aimmtliche Gericht»behArden aich dim immer gegenwirtig halten mAohten.

Kruft einer Uebung, welcbe in einer echt chri»tlicbeo AufftiMung wurselte. war den Prieetern vitdem vergAnnt, eAatatt der Eideaablegung die Wahrheit bei ihrer prieaterlicheu Treue oder auch bei der Heiligkeit ihrer Weihe -eu betbeuern. Obne Zweifel wtkrden durch die Wiedetheratellung dieaea Verfahrena die Bürgtchaften f&r Sicberatellung der Wahrheit nichta verlieren. Wenigaten· werde aber einem Primtar der Eid wo mftglich durch eiuen Primtor abgenomun., Ea klingt eondorber, wenn eia Mm·, weiohw aeiae· Plata in der hAreoden

dar ehrialiiahaa G«mmnde varordn·* «ad geweiht ist, di· Hhligkait dM Kid·· eorbtit.

OU Loead-Imwaaittt ht in dar Ha^ptaaeb· «ad ·bgaaebea voa NtberbeaRrnmaagea, b«i valabaa di· Zaattade dar Oraallaebaft io Aaaehlag komawa, dam kathotiachea Chnatea eine gana nettrlipb· and aiafaeha Folg· tain·· GUabena. Maa kann die SUtte, *o dar Herr Himmel· and dar Krda antar dar HtUe dea Sacrament·· gagonwirtig iet, niebt ao behawdeln, aria irgand eta Privatbaaa. Seine M»ja-·tit baben dureh die Anerkenaang dar I>oe*l-Immunitit dem Glauben and dar, Ehrfureht vor dam Heiligthnme ein groaaea Zaugniaa gegebea. Jede Beaorgniaa dea Miaabjgjfalfe·, welche aich damn knflpfeo kdnnte, iat dnfbn den klaren Buchataben dea Concordate* be^eitigt: denn die Ehrarbietung vor dem Hauae dea Herrn wird aich in ciner Weiae an iuaaem baben, daaa die üffentlicbe Sichcrheit und die Forderung der Gerechtigkeit unberdhrt blaiben. Inner der hierdurch vorgeaeichnelen Grenaen halten daber die veraammelten Biacb&fe ea fIlr nothwendig, daaa die Verhaftung eine· Flüchtlinga weder «Ahrend dea Gottaadieoatea. noch ohne eine an den Kirchenvorateber gemachte Anaeige geachehe.

Allee, «aa die Kirche vom Geiate Gottee geleitet verordnet hat, trigt daa Siegel tiefer Einaicht in die menacblichen BedOrfniaae. Die· bewtbrt rich auch an der chriatlichen Sonntagafeier, welche algi ein Bote dea Himmel· awiachen den Drang der irdiacben Bectrebungen hineintrittund den Menachen turn Altare dea Herrn und in den Kreia aller hoben und hailigen Erinnerungen einfIlhrt. Wie unentbehrlicb die·· Mahnung an daa Ewige aogar dem Suate aei, kann gegenwirtig keinem tieferen Beobachter entgehen : denn wir atchen ainer Zeit gegen-Ober. deren attgelloaer Drang nach vergingliehem Genuaae die Bande der Geaellachaft au aerreiaaen droht Daa deterreichiache Geaeta hat durcit tweck-tnhMige Anordnungen Fdraorge getroffen. und wenn die Vollatreckung demelbeti hie and da etwaa au wünachen Dbrig laaet. ao liegt die· dem Willen Seiner Majeatit und den Abaichten Seiner oberaten Rithe fremd. Eben deaawegen erlauben aich die veraammelten Biacbdfe darauf hinaudeuten, wie wichtig ea aei, daaa kein Amtavorateber ae'inen I'ntergebenen die Sonntagsfeier verkOmniern oder faat unmôglicb machen'kdnne. Der Staatabeamte iat ein wichtigea Glied in der kOnatlicben Maachine dea m.odernen Staatea; daaa er von hoheren Überzeugungen durchdrungen aei, iat fIlr ihn aelbat und für daa Ganae wichtig.

Die veraammelten Biaehôfe kiinnen nicht umhin, auch der Eiacnbahnen ait gedenken. Dureh den Dienat deraelben wird eine reach anwa^haende Menaehenmengo von alien chriatlichen Erinnerungen und Uebungen nuag^achloaaen. Die Folgen aind leicht au ermeaaen. Die veraammelten Biachfife kennen daa ganae GeWicht der Sehwierigkeiten, welche einer gründlioben Abhilfe imW*ege atehen: aie erfüllen aber eine Hirtenpflicht, indem aie die Aufmerkaamkeit dea hoben Miniateriun» anf die geiatigen Bedilrfmaae der bei den Eiacnbahnen Angeatellten hinlenken. Dureh eine Anaahl aweckmkaaig vertbeilter Kape)leo, deren Koaten unter den Aungaben dinner groeaartigen Unternehmungen aich kaum aehr bemerklich macben würdén, kdnnte vjel Heilaamea gewirkt werden.

Jene. Zeit, deren Rückwirkungen grOndlich aollen gehoben werden. hatte fIlr die katholiachen Einriebtungen ! daa Veratindniaa yerloren. Diea erfuhren die Klüater. Man wollfe aie nur in ao weit gelun laaaen, ah dureh ihren Fortbeatand Pfarrer, JagandMtm, KrankanWirUz erapart wurden ; ttber daa baaehaalieh· Lab·· «rgtag daa Urthail d«r V»rw«rfaag. Alleia der Kifer dee Gnbet·· und der Salbetveribagaaag iet (debt·, waa Ordeaam*an«r bab·· oder aaeh niebt babe· kenaen, dean er gahürt aam Wwoa d·· Ordeaalebe··, welch·· aha· ihn aeiae Kraft and Badeatang aaeh all·· Riehtaagea bia verliert and aowohl etwaa Groan·· ah «tara· Nitalichea aa win aufhört. Dae Beiapial der Entaagnng and SeHmtaeritagnaag iat ecben aa aich geiommen etwaa der Meoaehheit aehr Heiham··, and awar umao.mahr, jo bther die Wogea dar dem Ewigen entfremdeten Beatrebungen geben. Allein deraelbe Geist, weleber die Werke der Berne and SalbatverHugnnng bervorbringt, bewIhrt aeine Macht each in Werken der Nichatenliebe, für Welche er weder an entbehren noch au eraetaen iat. Geiatliobe Orden, welch· dureh Gebet und BetraFhtung. gehoben in 'Armuth, Gehornam and Keuachheit getreu vor dem Herrn wandeln. haben mit geringen Buaaeren Hilfamittelii fIlr die Verbreitung dea Glaubena. fIlr den I'nterricht, die Armenpflege, die Seelaorge Staunenawerthe· gethan und thun ea noch. Wenn aber da· beacbauliche Leben, welchea eipat mit eo vie) I'ngunat behandelt wurde, erloeehen iat. eo verfidobtigt aich augleich der Sinn fQr die Bedentung der OrdenagelObde und der Eifer der Nhchatenliebe. Von dem hoheren Geiate. der aie belebte. verlaaaen. leiatet dann die Ituecre Thktigkeit eben fIlr jene Zwecke. welchen iran aie auaachlieealich widmen will, im beaten Faile etwaa gana Gewôhniiche·, welchea nicht aeiten an den verfIlgbaren Hilfamittcln in keinem gdnatigen Verhhltniaae ateht. Wann ·l·o· nicht· unterlaaaen wird, um in alien Ordenagemeinden den Geiat dea wahren Ordenalebena wiedar anaufaehen, ao wird augleich (Dr all· Zwecke geaorgt, fIlr welche Kirche und Staat von den Ordenagemeinden Vnteratütaung boffen kiinnen.

Die Regierung Seiner Majeatit hat di·· achon Ihngat erkannt ; denn achon im Jahre 1861 wandte aie aich ah den heiligen Stuhl. um an kraftvoller Erneuerung dea Kloaterweatna eine auaaerordentliche Maaaregel zu erwirken, und ea warden apoatoliache Viaitatoren mit den auagedebnteaten Vollmachlen aufgeatellt. D*a Concordat aber aiehert nieht nur im Allgemeinen alien Ordanaperaonen daa Recht, nach ihrer von der Kirche gutgeheiaaenaa Regel zu leben, aondern liaat auch inabeaondere die Schranken fallen, welche dureh die frdberen Geaetze awiachen den General-Oberon und den' KlAatern Oeaterreicha erriebtet wurden. Die ver-·ammelten Biachfife boffen. darn der glücklichate Erfolg diene hochwichtigen Beatimmungen kronen werde, und achten ea für eine beilige Pfticht, nichta. waa ihrem Bereiche angehürt. zu unterlaaaen. um eine fIlrdernde Mitwirkung au gewihren. Für jetât glauben aie Ober Kachatehendea aich auaaprechen zu aollen.

Die daterroichiachen Geaetze haben fIlr die Ablegung feierlicher GelObde eine Alteragrenze featgea.tellt, von welchcr aich nicht liugnon liaat. daaa aie unter den gegonwirtigen Verhkltniaaon nicht ohne wichtige Nachtheile Aberachritten werden kfinnte. und nach d«f deq rjaraammeltan Biachôfen gewordenen Mittbeilung iet binnen Kurzem einpipatliche Verfligung au arwarten. kraft welcher die Ordenacandidatan erat, wenn aie daa vierundawanaigate Jahr vollendet oder aowohl daa ein·nndzwanaigat· Jahr zurfickgalegt ala aueh drei Jabra in dem betreffenden Kloater angebraeht haben, feierliebe GelAbde werden ablegen kfinnen. Dagegen darf man niebt beaweifehi, daaa ea dea Klôatem freiatehen werde. Subtler d«a Gymnaitoraa,

deren Wflnoche eieh dem Orderaloben suwendoe, a ana a>d diwelbo Panes n wflhlen. Booueht dor Bchuhath daa Gymaaaium, ao werde der Ordeaovonteber. hierraa in Kenntnias goaetnt and .mit demwlben, auch wenn er die Lehnumtalt nicht lestai, Aber elle ab ndthig eraeheraeeden Mawregeln Rflcksprache gepfiogen. Alio Erlawe raa BeMrden, welche nicht aawehliewlioh daa Btudienwwen botreffea, sondera irgoadwie die pendnlichea Verhhltaiaae dor ordensgeiatliohon Lehrer berflhren, aollen den Ordeno-Oberen sur Mittheilnng aa Ben Director oder Professor mitgetheilt werden. Auch mum ce dem Vorgpaetsten freiatehen, oeiaen L'ntergebenen, wean w Mr die Ordensdisciplin nothweadig iat, ran dem Lehremte absoberufen, wobei jedoeh die Rflcksieht Mr die Zweoke des Unterriehtoe niebt aua dem Ange darf vdrloren werden.

Allein ea gibt eine niebt unbedeutende Zabi von effentliehen Gymnaaien, deren Besetsung mit LehreYn von geistiichen Orden flboraommon worden i»t. Div kann bei Orden, deren Regel mit der LebrthAtigkeit vereinbar ist, an aicb genommen, nur gebilligt warden. Daw die Stsatsgewalt keine Verminderung der Bflrgsehaften wflnscht welche ibr Mr die Zweekmiwigkeit dee Unterrichtea biaber gegeben warden; liegt in der Natur der 8aehe. Doch andererseito iat auch die Klage begrflndet, daw bei dem biaherigen Verfahren solche Gymnasialprofeworen hAofig dee Ordenamannea vergewen und der Ordensdisciplin entfremdet werden. .In dieaer Bssiehung mOaaen die verwmmelten Bischflfo vorent wieder auf die Betnerkung surflekkommon, von welcher aie auagegangen aind. Je mehr in einern Kloster die wnhre Belbatverliugnung nod Andacht waltet, desto mehr wird aicb auch erproben, daaa die Liebo Oottea au Allem nfltse iat, und wenn die Ordenabrdder sum Jugendunterrichte verwendet werden, so wird in "hren Bemflhungen ein Eifer, eine gewissenhafle Fflrsorge walten. welobe bei dem Unterrichte und der Heranbildung au katholisoher Gisubenstreue aicb in gleicher Weise erproben wird. Ala im dreiaehnten Jahrhunderte die eiiropAische Wiwenachaft einen Aufschwung nahm, welcbem die Nauaeit mehr, ala aie glaubt, verdsakt standee an der Spitao der Bewegung gana unbeatritten awei Orden. welche Vorbilder der Busse und Entsagung waren. Was nnn daa Einaelne der su nehmenden Maasrageln betrifft, ao muaa unatreitig dalfer gesorgt werden, daaa' der Ordenamann auch ala Qymnaaiallebrer in einer Ordenagemeinde leb.e und aeine Ordenspflichten getreu erMlle. Wenn also daa Gymnasium sick nicht in einern Ordenkhsuse befindet, ao aollen die Gymnaaiallehrer aioh xu einer Ordensgemeinde gwtalten und niebt nur unter einern Director, oondern anoh unter einern Ordens-Oberon stehen. Bei Orden, deren Regel die Lehrthktigkeit soar suliast, aber niebt vorschreibt, kann men nicht voranasetsen, daw der Ordenavorateher immer die nflthigen Eigenaohaften sur Imitung eioes GymnasiniM beeitse. Ea iat also nicht wohl mSglioh, daw, wo in einer Abtei aich- ein Affentlichea Gymnasium befindet, der Abt immer stgleich Director dewelben sei. Eine rallkommène Ausgleichnng der mflglichen Uebelstinde kann nnr in dem Vorbemoben einer hsheren Auffaasung gefunden werden; rar der Hand werde dem Abte, welcher die Leitung nicht selbst Mhren kann oder will, w flberlawen, die Directoren der von aeinen Ordenagliedern bwetstea Gymnaaien im Einvernehmen mit dey SehnlbeMrda su beetellen. Befindet das Gymnasium e«sh anwer der Abtei, so wird ea Csat irôer gerathe· win, m b Oberau dor YteetorgoweMe nW m Director deg Lihranntolt

Wesentlich verochieden iat die Sachlage bei den Priestera der frvmmen Behulen. Diener Orden iiat Mr dep Unterrioht der Jugend gegrdndet, und aoll er dem Oedanken, welcher ihn ia'a Leben rief, entaprecheq, so ntOwen seine Mitglioder Mr daa Ordonaleben und Mr die Lehrthitigkeit mit gleicher Borgfalt herengebildet Werden. Insoweit dies geachieht, wird der Ordens-Obere state auch geeignet sein, ein .Gymnasium su leiten. Uobrigena orfuhr dieser Orden eeit agbtsig Jahren die Rückwirkungen jenes einseitigen ■bstrebens. die geiatliehen Gonoasenschaften Mr Zwecke dee thhtigen Lebens nutsbar as maehen. Man bestimmte deneelben, um die damale aufgehobene Gesellechaft Jeeu Mr den Jugendunterricht so wohlfeil als mfiglich su eraetsen, und Obergab ihm eine ganse Reihe von Gyraneaien mit nothdflrftiger Ausstattung. Nur darauf bedacht. den gestellten Anforderungen su genfigen und eine hinlingliche Zahl von l>ehrorn su gewinnen, begannen die Vorsteher bei Heranbildung der Ordenscandidatcn os woniger genau su nehmen. Hicrsu geselite rich die Einwirkung des Mangels, welcbem die Lehrer der dein Orden flbergebenen Gymnasien preisgegeben wurden : denn ohne den Geist der Busse, welcher von oben kômmt. pflegt der Mangel auf die Haltung einer klôstorlichen Anatalt ebenso nachtbeilig su wirken als der Ueberfluaa. Dio Bischdfe der Linder, wo die Priester dor frommen Schulen rich in der geschilderten Lage befinden, ergreifen diese Gelegenheit, um Mr die Collégien deraclben um eine angemeseene Aueatattung su bitten. 8ie haben darauf uin so mehr Anspruch, da der Btndienfond grosstentheila aua Gfltern der Jesuiteo besteht. von deren frflheren Gymnaaien ao viele auf die Piaristen Obergegangen aind, und die Bemflbungen, den letseren Orden su kr&ftigen und su heben, werden darin eine bedeutende Unteratfltsung finden.

D Die Regierung Seiner Majestflt verlangt von den Lehrern Sffentlieher Gymnaaien. daaa aie aioh auf ihre Lehrthfltigkeit in einer gesetslich vorgeseiohneten Weise vorbereiten, und glaubt mit denselben, auch wenn vie Ordensgeistliche aind, keine Ansnahme maehen su kbnnen. Die versammelten Biachdfe haben wider keine Anforderung, welohe auf Grflndlichkeit uud Zweckmfiwigkeit der Vorbereitung gerichtet iat, eine Einwendung su maehen: denn sie pchlagen die Bedeutung des Gymnaual-Unterrichtes sehr hoch an. Er iat die Vorscbule Mr jeden Lebenaberuf, welcher eine hôhere Geiateaentwicklung fordert; eben jener Theil der Gesellschaft, dewen geistige Haltung Mr daa Ganse entacheidend iat, beanoht daa Gymnasium in den Jahren dee Ueberganges, wflhrend welcher der Mensch Mr das ganse Leben seine Richtung n nohmoe pflegt Der Gymnaaial-Untsrricht kann abo rar BerieMguag. der fthohra^Anfterangen,

date· FrAohto im data* 1848 n» mtU· Kato A raiftea, Oramus badtragwa; daaa sawss abar dur Gysaaaatollehrer eiaaa 8tandpaakt baba·, «a woL eham herab er daa Btrom dur moderne· Ratwiok-

in altoa aatoen Wiadangaa Torfolgeu kaaa. Ia dieoem Biaae sa wirkeo, ia* imbeeeadeta dar Priester baratta, and ar erflUlt dadurah aetoen Boraf, dia Saalra aa Gott m fthrea, ia aaegeseiehaotor Weiae. Hiam badarf ar aber ia joaén Tbeilea des Katourthumae, wo dar Kiainaa westlicher Biiduagssantiade aina Thataaoba tot, derab deraa lAugnnng niehta gewonnea wird, einer beeondarea Befthigaag. Br badarf nAmUch dort nicht âar dar Kenntniaae, welehe dam Gymnaaiallehrer fibarail nothwendig aind, sondera such dea gründltoheu Einblickes ia die Système, welehe f»r don Gymnaaial-Ueterricht fiberhaupt and die Philologie insbeaondere daa Ergebniaa der weetlichOh BildungesuatAnde aind. Dabei toll er aber die Reinheit B prieeterlicber Geainnung unbefleekt bewahren, and swar iat dies such f»r aeinen Lehrberaf Ton hdchater Wicht gkeit: dénn wenn er Ton der Btrômung fortgerimen wird, ao kaan er aie nicht mehr beherraohen. Dise gilt um ao mehr Ton dem Ordensprieoter. welcher aioh sur Loaaagung too den seitlichen Gtttern durah feierliebe Gelübde rerpflichtet hat, und, wenn er seine Verbeieaungen nicht erfDIlt, unter des Mitteltaisaa des sehleehthin Nothwendigen herabsinkt. Fflr einen jungen Ordenageiatlieben iat es also eben am geflhrlichstan, wenn er, um die Vorleaungen der Hochachule su beauchen, vereinselt' in dem Getflmmel grosser Stidte daeteht und für ErfOllung der Ordenapflichten auf aioh selbst angewiesen iat; us iat um ao geflhrlioher, da in den Vorleaungen. die er besucht, die Licht- und Schattenaeiten weatlicher, Bildungasuatlnde sich hlufig in .gleicbem Masse abprigen. Es iat gegen- c wirtig ein Augenblick. in welchem es aioh aowohl hinsichtlich des Unterrichtee aie des Ordenalebens uni Emeuerung oder Befestigung seiner wahren Grundlagen bandelt. Fûr Einee und daa Andere whrde es тоη hohem Belongs sein, wenn der Gedanke. welchem die rereammelten Bischôfe hiermit Worte leihen, unter Seiner Majeatit hilfreichem Schutse sur That warden kônnte

Es werde unter der Leitung einee Priesters, welcher die BedOrfnisae des wiaeenschaftliehen und des geistlichen Lebens in gleicher Weiae kennt, für junge Ordensmlnner, welehe su dfentlichen GymnasÎallehrern bestimmt aind, eine Bildungaanatalt errichtet. Ailes aei darauf bereobnet, um in ihnon daa Bewuaotaein der Verpflichtungen, welehe aie duroh die Ablegung der drai Gelübde erhalten haben, lebhaft ansufaohen und ihnen einen Hauch su sermitteln тоη jenerInnigkeit dosStrebens, D in weleher Thomas тоη Aquin und andere Vorbilder des Ordenalebens die Werke der Andacht und Busse mit ausharrandem Finisse gelehrter Arbeiten veçeinigten. Fûr Ordenageiatliche, welehe in einem Solchen Vereine leben, wird es gar keine Sohwierigkeiten haben, daaa aje auch Vorleaungen an der UniTersitit besuohen; rielmehr sollen aie den dermaligen Stand der Philologie und aller f&r das Gymnasium wichtigen Fkeher genau kennen lernen, damit aie ailes Gate benfltsen und aioh befthigen kûnnen, die Berichtigung des Einaeitigen oder Verfehlten gründlich einsuleiten. Ailes hkngt daron ab, daaa ein Mann gefunden werde, deesen Eigenachaften dem Erforderniaaeu einer aolohen Gründudg Tollkopimen gewachsen aind. Gelknge dieu, ao kônnte eine eolche Anatalt ' elnen heilbringenden und tief eingreifenden Eintara ûben.

'ç-

Bina eolebo Aaatalt wird die boom BArgoehaft darbioto·, daaa dto ordeaegetotitabea Prateaeorea Mtoatüebar Gymnaste· dea wuRhchoa aaeh ia dea woMtebea Lohrfbobera abar rertonebte· ate aaehatehea. Aber ooboa jetât mûgw es altoa Geito-Uehaa and um ao awbr altoa Ordonegeiaüiehea geatattet tain, ihra Flhigkeit ira öffentliehen Gymnaaiallehrer vor einer Commission aaehsawetoea. welehe aaa Priestern beetaht, in deren Kenntnime '"dea hohe Ministerium r'ertraaen eetst. Eroeheiat oo nothwendig, ao werde ein katholiacher Gotohrter weltlichen Standee beigoAgt.

Dto Pfliohtoa, welehe der Ordenamann durci die Galebdoabtogang fibornimmt, setsen ein gemeinsames Loben Torana, and venu oo ihm mit Erfilllung dereelbon Ernst iat, ao muta ihm die Nothweadigkeit, aae seiner Ordensgemeinde (Br lingere Zeit an eeheiden, aie eine harte Prfifung eraoheinen. Ein Kloster, bai deeoen Gliedern aich daa Beetreben knndgibt, no bald ala mOglieh in eine Toreinaelte Stellnng su gelangen, iat offenbar ein geaunkenea. Der Ordenamann aoll alao nur auaoahmaweiae eine Verwendung erhalten, arelehe ihn dureb lingere Zeit nnunterbrochen auaaer dem Kloater feathlit; jedenfalle aber aoll es niemala ohne Erlaubniss Ton Boite seines Ordens-Oberen geschehen.

In Folge einer Liebung, welehe weit aurdekreicht, wird in meljreren Theilen dee Reiches m der Wahl der Aebte und Aebtiasinnen ein Regieyungsoommiaadr abgeaendet. Deraelbe nimmt der Wahlhandiung keinen Antheil; doch wird der Gew&hlte ihm sum Zweeke allfilliger Einaprache angeseigt, und er Obergibt demaelben daa Kloater-Tercœôgen. Die aeraammelten Biachefe glauben, daaa, Torsflglich aeit Aufbôren der herrachaftlichen Rechte, su einer Uebergabe dea Kloeterrermôgena тоη Seite einee BeTollmlchtigten des Staatee kein Grund vorhanden aei: denn der Abt iat bloas der berechtigte Verwaiter dieses Kirahengutee and erhAlt die Befugntoe Sur üebernahme der Verwaltpng duroh die gültig Tollsogene und' reebtmAmig bestitigte Wahl. Wftrde also der bischôfliohè CommieaAr in den Stand geaetst, die ErwAhlung einer Person, welehe Seiner Majeetit nicht gaaehm wire. aussuachlieMen, oo kônnte daa Erscbeinen einee RegierungecommiMAra obne allen Nachtheil fOr die wirklicben Intereeaen des Staates gAnslich unterbleiben. Jedenfalle müssten die Fôrmliehkeiten. aon welchen es sait dem Ende dea vorigen Jahrbnnderta begleitet iat, eine weeentliche l'minderbng. erfabren.

Die Regierang Seiner Majeatit bat bereita erkannt, darn die Aufopferung chriatlicher Liebe aieh duroh bexahlte Diener und Deamte angeachtet aller Zweckmiaaigkeit der AmtsTerochriften nicht eraetaen lasse. Viole ôffentliche Strafanstalten and mehrere Krankenhhuaer aind bereita «eiblieben Orden übergehen worden, dereu aufopfernde Selbatverliugnung bewlhrt iat. Die rereammelten Bisebbfa begrdMen dieee wohithktige Maaaregel mit Freuden und boffen auf eine Toraehreitende Auadehnung der' aelben, aobald jene frommen Genoaaensehaften eioe entapreoheude Anaahl Ton Mitgliedem beraagebildet haben.

Inner dem groaaen Ganxen der Kirehe iat jeder Kirehensprengel, inner jedem Kirohenaprengel iat jede Pfarre ein Mittelpunkt. Àr daa Zosammenwirken der Katholiken in allen Werken derFrômmigkeit und Ntoiutenliebe. Dadurch iat jedoch nicht aaegeaehloaeenv daaf Katholiken aioh au boanderen Uebungen der Andacht und der christiiehen Barmhersigkeit Terbindeh, nur musa es mit Goeahmigwng der geistlichen Gewalt und enter Obertoitnng der-

•elbea p«Mm. ADea, wodwob dW Bdthgtigoag der ehristiiok·· Geetaaung u»A Braderiieb· vsr-vMAltigt wird, kaaa Ami Staate mw wiUkemaMO Mio; or mum aiao oolebea Voroiooe gogeefiber riefe •her berafeo fthl··, dieeelbe» in-Hrdecu ab so eraehweren. Dagege* bat er «aotraitig aia driagoadeo Intsreme, daw aiebi goes and*· Zweek··aich aster di· Larva frosnsMV Baatrabaagaa barge·; dim laterem· tbailt abar mit ihm die Kireb·, welch· ainen tolebM Mbebraaab da· Hailigon verabacbaut. Di· varaammaltaa Bbcbbfe «rkennea die wonlwollenden BAeksiehte·, wit welebea die·· Angelegenheit Mho» Mit mehroreaJahrea behaadelt wird; demit abar daa Gbaeta mit danaalbea ia Eiaklang atehe, atallan ate die Bitt··: dam aaf Vareiaa von Ketboliken, watoha sick eater geiatliohsr Leitpng, ' und oboe dadureh eine Reohtaverbindliohkeit eintugehen, »u Werkea dor Frdmmigkeit and NAchatenliebe verbindeu, daa Vereinageeats in Zukunft keine 1 Anwendung linden mfige. Sobaid der Bischof einea solchen, daa Geprig· eiaer katholiscben Bruderschaft tragenden Verein genehmigt hat. wird er biervon der obenteo Landeabehdrde sogleich Anssige maoAen. £· bedarf kaum der Bemerkung, daa· dieaar Antrag die Grfindung geiatlicher Orden und Congregationes in keinerWeiae berfihre, aondern fûr dieee Frege die Beatimmungen dea Concordate· allein massgebend sein kdnnen.

Die biachefliohe Veraammlung, welche im Jahr· 1849 in atHnnovollen, entscheidenden Tagen fiber die Erneuerung der Kirehe Oeatereich· berieth, wandte «war ihre Aufmerksamkeit vor Alien jenen Gegenstfinden au, suf welche die gfittliche, der Kirehe ertheiite Sendung nnmittelbar geriehtet iat. Allein ala nine menschlisbe Geeellacbaft bedarf die Kirehe auch seitlicher Hilfamittpl ibrer Wirkaamkeit und bet daa Reeht, ftlr die Brwerbung C und den Beaits dertelben den Schutt dM Staatea ansuaprechen. Duram haben die Biacbfiife jener Veraammlung auch ffir daa Kirebengut ihre Stimme erhoben und aowohl daa Eigenthumareeht, welche· die Kirehe an ibrem reohtmkaaig erworbenen B··sits hat, ala aueh die derselben suatehende Befugniaa. daa Kirebengut nach dem Kirehengeeetse su verwalten. der kaiaerlicben Reglerung gegenfiber auageaprochen und hinaichtlieh der Verwoltang dM* Pfrfinden- und Gettrahaua-Verrndgena »i?h fiber Beatimmungen geeinigt, welehe dem hohen Miniaterium am 13. Junius 1849 vorgelegt warden. Dm Concordat het die Grundaitse, Hr welche die B>-àchôfe damais einatanden, in ibrem vollen Umfange verkftndet und geheiligt: denn e· ertheilt die fOierliche VerheiMung, da»· dM Eigeothum der Kirehe hinaicbtlich allM Deesen, wm aie geg«nwkrtig besitst oder in Zukunft erwirbt, nnverlotslich verbleiben werde; M gibt die feierlioho Anerkennung, daae die Kirehe berechtigt mi, nene Beaitsungen auf jede geeetaliche W eiae frei su erwerben, und dam die Verwoltang dor Kirehoogfiter von denjenigen su ffihren aei, welches sic nach dem KirehengeSots obliegt Die vorsammelten Biachfife haben daher, urn die Verwaltnng dM Pfrfinden- und Gotteehaua-Vermfigena an regain, die im Jahr· 1849 gefaakten Bekcblfisee mit einer geringen, dnreh die nunmehrige Sachlage gebotenen UmgMtaltung aich angeeignet, wobei our su bemerken iat, daa· die Biacbfiife jener Theile de· Kaiaerthume·, wo kein Regieiungafond bestcht, fiber die Verwaltnng dM Vermfigena erlodigtor Kirchen und Pfrfinden die Beatimmungan so erwarten baboo, welehe laut dem iweiuddrsiseigsteo Artikel Am OoooordatM den GegUMtMA eteM Btevewehmmm lawieshon Aom beiiifè· Stahl· mad ÜMmt Ib^sfiiM Afim Kaloor btldrai wordea. Im UebtigeA bt mon .Aber die Beeboehtnag nfiehstaheader Venebrifta· fiberoingekoMon:

* 1. Die Verwaltnng Am Pfifiodoo- end Gotha haM-VenofigeM wird von Deojenigw geMhrt warden, wekbeo aie nach dem KirebeagemtM obUegt, and der Biecbof die Obereufcieht neeb Mam·gobo Am KirebengeeeiaM Abe·.

f 9. Di· Verraitung dM VermOgoM einaeleer Kirch·· «nd dor bei donsOlbon beetehooden Stiftangen ffihrt dor geiatliehe Kircbenvwteteber mit Betsiehuag doijeaigen, wolobo bei VaaoUaglichkeit Am KirohenverniSgen· 'de· Mangelnde gens odor «am ThoUo so decken baboo. Die Kirehengemeinde bethailigt aich dabei durch Gemeindeglieder, welche io der Regel niebt tnehr ah swei Mia eolleo. In wie wait der Patron ae(b«t odor dnreh einen Stellvertretar mitwirken kftane, entaeheidet dor Biatfrof nach Erwigung slier Umstitade, welche im Sinne dm Kirobeageaeten maaagebend aind.

' JS. Die Vogteien entatanden durch Verbi!tniaae, welche nun bi· auf den letsten Nachklang verSchwnnden aind. Daher halten die veraammelten Biachdfe ea ftlr notbwendig, dam die Vogteien fibers]!, wo aie noeb der Seehe Oder aogar dem Kamen naeh beatehen, aufgehoben warden; am ao weniger keen denaelben irgend ein EinfluM anf die Vermfigenaverwaltung eingerfiumt werden.

9 4. Die sur Vermbgenaverwaltung beiiusiehenden Gemeindeglieder (Kirehenprdpate, Zechprâpate, KirehenUmmerer) aollen ateta rechtacbaffene, vollkommen verliaaliche und wo mfiglich ouch wohlhabende Mknner sein. Sic werden von dem geiatlicheo Kircbenvorateher mit Rfickaicbt auf die begrfindeten Wfinache der Kirchengemeinde vorgeaehlagen und von dem Biaebofe oder deaaen Bevollmfichtigtem ffir einen Zeitraum beatellt. welcher von der Gewohnheit und den Anordnungen des Biachofea abhingt. doch wenigstew ein Jahr betragen soil. Sie können naeh Awluf dieaer Zeit wreder vorgeachlagen werden. Solite ea aich thatakchlich harauaatellen. da·· einem derselben die nothwendigen Eigenachaften fehlen, ao kann er aueh vor Ablauf der fMtgeaetstoh Zeit entfernt werden.

§ 5. Die Betrfige. welche die Kirchenverwaltung au· dem Ertrighime dM Kirchenvennfigena unter ibrer eigenen Verantwortiiehkeit und ohne Einholung einer Bewilligung verauagaben kann, beatimmt der Bischof. Die Bewilligung su Ausgaben, welche dieaen Betrsg fibersebreiten, ertheilt daa Ordinariat nach Einvernehmung slier Jener, welche bei UnsuUngliohkeit dM Kirohenvenndgena dM Mangelnde gnns oder theilweiM su decken haben.

§ 6. Fromme Stiftungen gehôron nach ibrer Nator und naeh den ausdrficklichen Beatimmungen dor KirehengMetse in den Bereich, der Kirchengewalt, welche, auoh darflber entaeheidet, ob und noter welçhen Bedingungen neue Stiftungeb angenommen werden kfinnen.

ÿ 7. Die Vermfigensverwaltnng hat die Verbindlichk'eiten und Besfige der Stiftung naeh dem Willen dM Stiffer· und den Weiaungen dM Drdinariata fMtsnaetsen und,8orge su tragen, daa· fiber die Annahme und Bmtfitignng von Beite de· BiachofM die erfordarlichen Urkunden auagefertigt werden.

9 8. Die VermfigeMverwaltung kann die Kirehen- und Wtiftunga-Capitalien nur noter popillermfiaaiger Bicherhiit «id mit Einwilligung dM Biachofea fruohtbringend aalegen.

I ·. DieKirohenvermfigomverwohug haftet ftr di4 g«MM Booboektahg aller Vomehrift··,

welohe ihr Mr die Varwaltaag, aowie aar Sicher- a and ■AthigeafiaUa argtaat, daaa abar baa ni Antritte daa Naehtagan gaMrig varwahrt ward··.
atallaag und Brhaltaag dee Kirche»- und Btiftaaga* VermAgena rorgeaewhnet aind.

} 10. Die Vartretug dea KircheavarmAgena liegt ia der Regal <ta VhrmAgeaaverwaltung eb; aie dart jedoch *ketaw* Bechtaatraitigkeit ohae Eiawilliguag dan. Btahofae beginaea.

§ 11. Die VermAgeoaverwaltuag hat aich Ober ihre Thgtigkeit jthrliob dareh aine gahArig bolagta Bachaaag atusuweiMn.

§ 19. Die Reviaion der Beehnuag, bei welcher ·ugleich der unvereahrte Beetand dea' 8<ammvormAgana and aller hierae gehArigen Gegenatinde im Ange an behalten iat, hat nabat Denjenigen, welche den Abgang der Ertrigniaee dea KirchenvermAgena an decken verbunden aind, der Beairkadeebant oder ein anderar vom Biachofe daru Bevollmhehtigter vonunehmen. Dieaem liegt m ob, nach Behebung aller vorgekommcnen AnaUnde die Rechaungen aimmtlicber Kirchen aeinea Beairkea dem biachAflichen Ordioariate mit den etwa erforderlichen Bemerkungen voraulegen.

g 13. Sollte Mr die Superreviaion mancher Kirchenrecbnungen beim Ordinariat· die Anhtelluug von RechnungaMhrern, oder anr Prfifung der geMtalicben Sicheratollung der Kirchen- und Stiftung··Capitalien die Aufnahme einea Rechtafreundea aich ala nothwendig dantelien, ao wird ea Sacha dee DiAceaan-Biachofea aein, daMr auf Koaten dee KircbenvermAgana au eorgen.

9 14. Daa geiatliche PfrilndenvermAgen wird von dem Pfrfindenbeaitaer wie biaher nach den Mr die Fruchtnieaaer beatehenden Voracbriften verwaltet, wobei deraelbe niemala vergeaaen dart, daae er der unveraehrten Erbaltung dea BtanmrennAgena und aller Gegenatfinde dea Pfffinden-Inventara wie auch dor daau gehArigen Gegenatfinde die gewiaecnbafteate Obaorge achulde.

§15. Bowohl die VermAgenaverwaltung ale auch der Bbairk/decbant aind befugt und verbunden, dem Pfrfindenbeaitaer allffillige Vernachlkaaigungen Miner Piiichten in Betreff der Gebiude und dee PfrfindenvermAgena obne Aufachub in Erinnerung xp 'bringen. Bleibt dira ohne Erfolg, eo>haben aie die Anseige an daa Ordinariat au eratatteh.

§ 16. KAmmt ein Biathum in Erledigung. ao beatellt daa Domcapitel nach Vorechrift dee Conciliume von Trient und gegen eine angemeaMne Belohnung einen Temporalien-Adminietrator. Dcraelbe hat vor Allem im Einvernebmen mit dem Religionafonda-Anwalte allé Gegenatfinde dea .Inventae aua dem Nachlaeae dea veratorbenen oder aua dem PrivatvermAgen dee abtretenden Biechofea auaauMheiden und nAthigenfalle iu ergfinaen. Er verwaltet daa Biatbumevermfigen unter Aufeicht dee Domrapitela und' fibergibt ee eeiner Zeit dem rechtmfiaeig eingeeetaten Nachfulger, bei welchem er aich fiber den unveraehrten Beatand aller Inrentaa-Gegenatfinde puuuweiaen hat; and dem er auf Verlangen deeMlben fiber· aeine Verwaltung Rechnung au legen verpflichtet iat.

§ 17. Bei Erledigung von Pfarren und anderen weltgeiatlieban Pfrfinden, welche nicht Mr eine Geammtheit von Geiatlichen, die eine gemeinaame Gfiterverwaltung haben, beatimmt aind, wird der Biachof die Verwaltung dee PfrilndenvermAgen· in der Regel dem von ibm aufgeatellten Verweaer dee geiatlichen Amtea fibergeben. Die Kirehenvermogenaverwaltung hat unter Leitung dea^eairkadechanten daMr an aorgen, daaa all· Gegenatfinde dea Kirohen- und Pfrfinden-Invaatan aue dem NathlaeM dee ver·torbgpMi odér ana dem PrivatvarmAgen dee abgetretenaa PfrfindenbeeitMn gehfirig aaageachieden

I 18. Der Raiaertrag dae erledigte^ Pfrfiadeu hat, ia M wait ·■ biaher fiblich war, in dea Rehgionafoad aa tieaeea. Die Kiakfiafte dea Intaraalar-Jahrea warden daher naoh Abaag aller Laetea ia deraelbea Waiae wie biahar verthailt werden.

9 19. Bai PMndau, darea Einkfiafte aaaMhtieaalich in barem Guide beatehen, oder walehe ana dem Religionafoede Congnta-Ergfinnngen beaiehan. erarheiat die Legang der Intereadar-Rechneng ah fiberfffiaaig, weil der Betreg, watcher dem Religioaafoude Meh Abxug dee Provieorgehaltea verbleibt. aicb roe eelbat ergibt. Bei anderen Pfrfinden hat dor Tamporalien-Verwalter dem Biechofe Reehnung au legen; doeh kAanen die Betheiligten ihn mit Genehmigung dea Biaehofoa gegen Entrichtung einea Intercalar-Panacbalaa too dierar Miner Pflieht entbinden.

§ 20. Sobaid der neu emanate Pfrfindenbeaitaer die eanoniaobe Einoetiupg crhalten hat, wird ihn der von dem Biachofe daxu Bevollmficbtigte mit Beiaiehnng dee Patronne oder aeinea Stellvertratera und alter Mitglieder der Kirchenvermfigena-Verwaltung in den Benita dee PfrfindenvermAgena einffihren. In der Regel iat hierbei ein authentirahea Pfrfinden-Inventar iu Grande au legen, dooh kfinnen etwa vorhandene Viaitationa-Acten die Stelle deaaelbeir naoh Umatfinden vertreten. Zngieich iat eine genaue Beachreibung der der Pfrfinde und Kirche gehArigen beweglichen und unbeweglioben GAter, a*irie dea Bhuxuatandea der pfarrliohen Gebiude votaunehmen, pa Mi denn, daaa pine aolche nach dem Tode oder Auatritte dee frfiheren Pfrfindebeaitaere vlsrfaaat worden wire. Daa Obpr die Inatallation aufgehotbineng Protokoll iat in awei Exemplaren auaaufertigen und von dem Inatallirten aatnmt Allen, die dabei mitgewirkt haben, wie auch von awei Zeugen xu unterxeichnen. Daa nine Exemplar iat in der Kircbenoaeae au hinterlegen. daa andere an daa Ordinariat einxuaenden. Wo ea Qblich iat, hat der noue Pfrfindebeaitaer die genaue ErMllung der ihm gegen daa PfrAndevermAgen obliegenden Verbihdlichkeiten durch einen Revera ··, vorheiaaen.

$ 21 Wenn bei einaelnen geiatlichen KArperachaften oder Anatalten linatituta et loca pia) kirehlich genebmigte Statuten fiber die VermAgeneverwaltung beatehen, ao aoll ea bei denaelben verbleiben.

Indem die veraamnielten BiachAfe diene BeacblQoM mittbeilen, atellen aie xugleich die Bitte, dae hob, Miniaterium inAge dia xur AuafQhrung deraelben nAthigen Einleitungen treffen und deaahalb an die BehArden, welche bieher mit der Beaufaichtigung und Controllirung der kirehlichcn VermAgenaverwaltung benuftragt wâren, entaprecbende W eiaungen crlauen. Bei kirchlicben Stiftungen. die Mr einen Zweck beatimmt aind, welcher eue dem Affentlioben Schatxe nicht unteratfitxt wird, bat der Staat durohaua keinen Herat, die Verwaltung irgendwie au fiberwachen; denn Milte dieeelbe*ïueb nnglfickliob geMhrt werden, ao· erwfichat ibm hieraua keinerlei Scbaden. Die veraammbiten BieohAfe. aetxea alao voraua, due die Verwaltung aolcher Btiftungea ktlnftig von jeder Controllirung dumb die StaatabehArden vollkommen werde befreit aein.

Die vcraammelten Biachôfe erkenaen mit Drnhbarkeit, daaa die 'Kirche Mr ihren seitlichen Benita, nirgeoda ao viel Schutx and Bertokaiohtigung fund, wie in Oeaterreich. Die gleiaaendan Lehr··, dareh welche der Kircbenraub verechieiert wird, babe· dutch gana Europe iheeu Wag gemaeht tad dee

Weltmeer Aberschrittoa. Vargebens «tellto die Macbt der Ereignisee So in «in heUee Laeht, dara die Grand-ÜM, kraft doroa der Staat nook den Kirehongute griff, in folgereekter Entwickhing ran Communiamus fbhren; nook in dieeean Augwnblieke M nan in mehr ah einem Lande danit beooktftigt, der Kirehe ra ontsieken, was ihr Von den reiehea Gabon einer glauboMstarkeu Zoit. noeh Abrig blieb. In Oesterreich dagegen-hat die Staatsgewalteogar, ah tie den Grundattsen des Tages manches ppfer brachte, das VermCgsn der Bhtbtmer, der Domoapitel und Pfarrer stela unberAhrt geiåaeea. Zwar sind riele KlCeter und niebt wenige einfache Beneficien'ohne Beobachtung der rechtliehen Bedingnngen aufgehoben worden; dock es erfolgte ragieieb die Erklirung, darn die Gttter derselben fBr die BodBrfniue det Kirehe rerwendet warden soliton. So entstand der Religionsfond, deaeen Verwaltung swar Jteine glAckliche war, aber naeh denaelben Vorschriften gefttbrt wurdd, welehe der Blast ftr seine eigen'en Otter ala die sweckmtaeigete erachtete. Ale der Religionsfond in Folgg, einer Snansiellen Krise, welehe das Ergebnira swaoaigjthriger Kriege war, seinem Zweeke nicht mehr su gentgen rermochte, wurde demselben in .der Form ron Vorschtsaen eine UntemtAtsung. sue dem Staateinkommen gewthrt.

Daa Concordat verpfliohtet die Bischfife dee Kaiserthumea ra neuem Danke; denn Seine Majestit haben feierlich anerkannt, dan der Reffgionsfond und gleich demselben der Studienfbnd, weieher ebenfalls aus geistliehen Ofitern erriehtet wurde, in Folge seines Unprungea ein Eigenthum der Kirahe sei. Seine Majeottt haben ferner die rertragamtraige Verpflicbtnng Abernommen, dem Religionafonde in derselben Weise wie bisher Aushilfe su leiaten. Dadurch tndert diene Aushilfe ihre Natur, und die versammelten BischBfe dtrfen roraueehtsen, dan der Betrag derselben nicht wie biaher ah ein dem Religionsfonde son dem Staatnchatse , gemachtes Darlehen wetde betrachtet werden.

Seine Majeatlt haben du huldvolle Versprechen hinsugeftgt, wofern die ^eitrerhtltnisse ea geatatten, such grBraere Unterstfltdung gewtbren an wollen. Ea, iat -endlich auegeoprooben, due der Religions- und Studienfond im Namen der Kirehe und unter Aufsicht der Biscbtfe werde verwaltot werden.

Damit dieae letstere Verftgung ihrem Sinne gémira auagefthrt werde, muse suerat die Art der ron den Biechtfen su Abandon Aufsicht featgeaetst werden. Dies wird dureh ein Uebereinkomnten swischen Seiner Majeatit und dem heiligen Stuhle geacbehen. Doch glauben die rereaunmelten BieehAfe niir den Erwartungen des heiligen Stuhleo wie Seiner Majeatit su enfspreehen, indem sic Aber diboen Oegenstand ihre Wtnsche 'und' Vorschltge auedrtcken.

Damit eine Beaufrichtiguug mtglieh sei, iat ra unumginglich nothwendig, dura den BiaobBfen der genane Ausweis Aber den Stand dm etmmtliohen beweglichen und unbeweglichen Religiona-Vermtgena mitgetbeilt werde. Diener Ausweis mum wie Aberbaupt allé auf dem Religionsfonde haftenden Laaten, ao inebeoondere such die auf demselben haftenden Mesoen-Stiftungen und sonatigen geistlichen Obliegenheiteu enthaltan und ragieieb die allftlligen RArkattade ersiehtlich macben, damit der betreffende Bisekof Voroorge treffsn ktue.

Hinaicbtlioh der dem Raligiowrfbede gehtrigen Werthpapiere erseheiat * ah aotkweadig, -dace den BfeoM*· Aber die Art wad Weise dm Vsrgoben und dieoelbee dadnrch in den Stand geoetst werden, aieh Aber die Ersielung ron Ersparnisaen ra tusrara.

I Was die unbeweglieben Otter betrifft, so gehftren ram Boligionefonde nicht wenige Gebtude, dureh deren wohlfeilera Verwaltung and boraere BenAtrang namhafto Sammon ktnaten gewonnon werden. Am moisten iat aber auf Erhfihung der EiakAafte dort an hoffen, wo der Religionsfond nock bedeutende OrundstAoke besitst Auch in dieaer Beniehug iat ea ror AUem uneritaalich. dan die Biaebefo ron dem dermaligen Stande der Sache rollkommen unterrichtet und dadurch in die MSgliohkeit rersetst warden, Aber die Verwaltung und BenAtsnng dee unbeweglieheft Religionafonda-Vermfigena, sowie Aber die au Abonde Aufsicht genaue, in's Einselne gehende Antrtge so maoben. Der Bischof, in deaaen Kirohenaprengel das OebAude oder Orundsttok sich befindet, iat offenbkr am moisten in der Lage, auf die gate Oebarung wirlasamen EinSura su nehmen. Bei dieoem AUem handelt ea sich um eine Frege des Nutsene wie der Gereehtigkeit: denn ea liegt im eigenen Vortbeile dee Staatoe, dara der Religionafond so gut ah mSglieh benOtst werde: um so rollkommener rertrauen sis darauf, dara die Regierung Seiner MajestAt sn alien Maaaregeln, welehe das Ertrignira dee Fondea su rermehren geeignet aind, bereitwillig beistimmen werde. Uebrigena behalten die Bischdfe Ungarns sich ror, Aber die Verwaltung und Beaufaiebtigung dee ungarischen Religionsfondes, welcher bedeutenden Orundbeaits hat, beaondere Antrtge su atellen.

Ueber die Verwendung dee Religionsfondes glauben die rersammelten Riachdfe folgende Bitten atellen ra aollen, welehe jedoeh, in so weit aie den ungariachen Religionsfond betreffen. duroh die beeouderen, ron Ungarns Bischöfen beabsichtigten Antrtge ihre Ntherbeatimmung erhalten werden.

I. Es werde bei Abfaraung dee Voranachlagea ein Berollmtchtigter jedes der betreffenden Ordinariate beigesogen, der Voranachlag selbat aber den betheiligten Bischbfen rechtseitig sur Einaicht und su allfilligeti Bemerkungen mitgetheilt.

3. Ueber unrorhergeaebene, im Voransehlage niebt berOckaicbtigte Ausgaben moge stets mit dem betreffenden Ordinariate RAeksprache genommen und obne deaaen Einstimmung nichta rerfUgt werden, Erkltrt aber der Biachof aofche Auagaben fDr nothwendig, so darf wobl erwartet werden, dara hinaichtlich derselben, weniÿstena wenn aie kleinere Summon betreffen, keine Schwierigkeiten obwalten werden. Man muss dabei den Fall ron Pensionirungen herausheben, dureh welehe manchmal grosse Uebehttnde sermieden werden konneo, Wenn ein Pfarrer um seine Pensionirung anaucht, und der Bisekof dieoelbe den Zweeken der Seelsorge entsprechend findet, so wird dieoelbe obne Aoataad su- bewiHigen aein.

8. VoraAglieh dringend iat, dara fir die Bauherstellungen, welehe ron, dem Religionsfonde su bestreiten aind, in anderen Formen ah bis jetst geoorgt werde. Die gehtuften Vorsiehtamararegeln entspreeben ihrem Zweeke nicht: denn die pecuniiren Nachtheile, welehe aie bringen, aind grôraer ala die, welehe dureh sio sermieden werden. In unsthligen Fkllen wurde Aber eine kleine Apparatur, so .lunge rerhandelt, bio ein hfichst kootapieliger Ban nothwendig wurde. Die Cotnmiraionen rerurMushen oehr bedeutende Kooten. Die Ueberlaseung an den Weaigstaehmonden bat cine ochlechte Atbeit and die baMige Btneueruag der Verkandlnng nad der Kertak aar Fotga.

4. Der Reehaangaabeohlum jedm Jahrea werde j den betheiligten Biachftfen sur Einsiehf and !·«■◆-rug ebermitteit

Debar die Verwaltang dee Studienfondm apricht dan Concordat dea BimMfen gleiehfalto eine Beanfaichtigung an, deren albere Bmtimmungen dea Gegenatand einer Verhandieng awiaehen Seiner Majertht und dem -heiligen Stable bilden warden. Die vereammeitan Btochefe apreehen aioh dahia ana, dam au wirkaamer Uebung dieter Aufaicht dameibe nothwendig eei. vu aie Iber die Terwaltang dea Religioprfondm aagetragen haben.. Hineichtlieh der Verwendung dea Studienfondm entapricht ea der Natur der Saebe und den Beatimmungen dea Concordatae, dam derselbe auaaehliemlich ftr den katholiachen Unterricht verwendet werde. Ea iat den veraammelten BiaohOfen nicht unbekannt, wie ' weit die Auxgaben. welche der Staat an den Unterricht der katholiachen legend wendet, daa Ertrignim dee Studienfondm Qberatbigen. Demit aber dem Grundaata gen&gt werde. atellt ex aich jedenfatla ala nothwendig dar, daaa den Biaohefen jihrlich ein Aueweia Ober daa Ertrignim dea Studienfondm und der l<ehranatalten,' fttr welche er verwendet wurde, mitgetheilt werde. Wax inabmondereden ungariachen und den aicbenbOrgixchen Studienfond betrifft. aobeabaichtigendiebetrclfenden Bisch6fe, aich darfiber in eigenen Vorlagon a»»·· aqxprechen.

Im lahre 1843 und der n&chatfolgenden Zeit wurden mehrere, auf kirchlichen Stiftangen beruhende Convicta aufgehoben und die Eiokttnfte deraelben .in Handatipendien umgewandelt. Da die Stiffer bei ihren Widmungen den Zweck batten, der Jugend eine gemeinaame, untar geiatlicher Leitung atehende Eraiehung au vermitteln, ao mttge nach den Wttnaehen und Antrigen der betreffendeq C Biachôfe die Wiederheratellung . dimer Stiftangen sobaid ala mttglich erfolgen.

In co wait der Schulfond sue dem Vwrmttgen der aufgehobqnen Brudarachaften und anderem Kirchengute beateht, miner die veraammelten Bixebefe hinaichtlich dieam Fondm dameibe wie in Betreff dee Studienfondea in Anaprach nehmen.

Die Biaehefe der im Jahre 1849 gehaltenen Veraammlung baben die ungenllgenden Einkflnfte violer Seelaorger der Beachtang dec hohen Miniateriuma anempfohlen und berauagehoben, wie wenig die ala Congrua angeaetate Summa von 300 und 900 Gulden ftlr den anatlndigen Unterhalt dm Pfarren und Hilfapriextara genügen kSnne. Seit dimer Zeit aind aieben Jahre .verfloxxen. wlhrend welcher die Preiae allef· Lebenabedttrfniaae aich fortwihreud eteigerten. Die veraammelten Biachôfe fhhlen aich alao noch dringender aufgefordert, der D Regierung aeiner Majmtlt daa Schickaal der Pfarrgeiatlichkeit ana Hen an logon. Der Seelaorger dient xunlehat Gott, in, demen Reich er die unaterbliehen Beelen hinaufleiten aoll; er dient aber auch der menachlichen, er dient der bilrgerlichen Geaelloehaft Der Seelaorger iat ein Bota dm Glauttene und der Gnade· er iat aber aucb ein Ver-mittler der Gmittang und der birgerlichen Ordnang. Kein Gebirgathal iat ao rauh upd fern, keine Heide iat ao weit und 6de, dam dorthin nicht die Stimme dm Primten dringe, um die Pllicbten gegen Gott und den von Gott geaetatan Hemcher an lehren. Ueberdim hat der Pfarrer aahlreiche Schreibgmohlfte su verriehton, welche fttr den geordnoton Gang der Staataverwaltang unentbehrlich aind. Der Seelaorger nimmt dahar in koinor Hinafeht die Bertoksiohtigung dm Staatm ah oin Unbagoehtigtae ia'Anaprwoh, dmawogoe iat m im Con--atJwKua. uwnmti, voatm nva.

eovdata auagmprochen, dam die Aumtattang der Pfarren, welche keine nach den VerhUtniaaen der Zeit und dea Ortm geMgeade Oongroa haben. «>-bald eh mdglieh werde vermebrt werden. In einigen Lhadern dm Caiaerthumm linden rich kirabbehe Hilfamittel, durch damn aweckmimige Benfitaang Mg die Pfangetotlicben achon jetai odor dock in einer nahen Zukunft auareiebend geeorgt werden kanu. Wo dim nieht der Fall iat, vertranen die Biachfife auf die Grommnth Seiner Majmtdt. Am meiaten aind deraelben jene Pfarrer wdrdig, welche ohne irgend nine Beihilfe durch Naturalbesdge auf einen Baerbetrag von nur 300 Gulden. beachrinkt mad; down deax bei dem gegenwirtigen Verhlltniaee awiaehen dem Gelde und den Lebenabedttrfniaaen dieae Summe nicht einroal den beacheidenaten AnaprOchen einer Hauabaltung genOgen kSnne, liegt offcn am Tage. Ffir aolche Primtar müaaen die verxammelten Biachôfe luntchat um eine Unteratfltsung bitten, deren unabweialiche Nothwendigkeit keinem Zweifel unterliegeu kann.

A Hein auch durch ein Baareinkotumen v< n 400 H. iat der Pfarrer gegenwlrtig vor NahrungaaorgeO noch nicht gexichert, und dam er an die Anachaffung von BOchern denke, iat vollenda unmoglich. Die Abldsung jener Nataralabgaben, deren sugar daa Omets vom 7. September 1848 achonte, hat die Verlegenheit der Seelaorger vennehrt und den Gemeinden einen nur acbeinbaren Vortheil gebracht. Wenn der Landmgnn einen kleinen Theü deaaen, wax die Erde durch Gotter Segen ihm gebracht bat, auf Gotter Altar fttr den, Diener dea Altarm niederlegt, ao iat dim nicht nur chriatlich, xondern m iat auch der einfanhate naturgemImmte W eg aur ErfUllung miner Verbiudlichkeit, fttr den Unterhalt dm Seelaorgera beiautragen. Einige Garben mehr oder weniger tnachen in der Scbenne keinen ftthlbareu Unterachied; eine aehr kleine Geldaumme kann dem Landmanne, voraOglich wenn er von den Hauptwegen dea Verkehrea entfernt iav empfindlicb fallen. Wo Nataralabgaben noch bmtehen, aind aie durch die bmtehende Gmetagébung gwachtttat. E* iat aber auch aehr au wttnachen, dam "keine Gelegenheit veralumt werde, am fOr.den Seelaorger durch Grund und Boden oder durch Leiatungen an Lebenamitteln au aorgen. Bia die Congrua nicht eine bedeutende ErhAhung erhaltea hat, mttgen Leiatungen an Lebenabedarfnteaéu, au welchen die Gemeinden aich freiwillig verpflichten, bei den ZuachQxoen dee Jleligionafondm nicht in Anrechnung gebracht werden.

Bevor eine aolche Erbtthung erfolgt iat, aoll Oberhaupt der Ertrag von kttnftig erfqigendea Schenkungen dem Seelaorger nicht eingereo^net werden. Dor Religionefoad wird dadurch keinen Nacbtheil erfahren: denn die Schenkungen, welche in Folge einer aoichen Mamregel au hoffen aind, wflrden ohne dieaelbe gar nicht erfolgt vein. Nur wenige linden aich berufen, sur Erleichterang dm Religionafondee ein Opfor su bringen. Am wenigaten aber darf dem Seelaorger bei dem dermaligen Auamaaae der Congrua die Mdgliehkeit beachrtnkt werden, durch die Memetipendien eine fromme Beiateuer au erbalteu. Derjenige also, welchem der Religionefoad nur 300 Gulden oder wie dem Hilfaprimter aogar nur 900 Gulden aiohert, werde nicht verpflichtet, sur ErAllung der auf dea Religionxfonde haftendeuMemenverbindlicbkeiten beiautragen.* Aua demaelben Grande m&gen jene Mmaemtiitaagea, welche nach Voreehiedenbeit der LAndob bei Featmtaung der Congrua noch in Aaachlag kommoa, nur in ao weit eingerechnot werden, ale ate daa

M

J» I

von <îam Biaohtlfe der Diôcçae fwtgeaets^e 8tipendium flberateigèn.

pie l^age der Proviaoren\«ÿe^igter Pfarren verdient vorsflgTich in jelled Linoern BetiMuaichtigung, wo der Religionafond die Intèrcalar-Eiokûufte^ besûg und krnft dee Concordate· aueh kAuftig besiehenjpird; deno man aetit vortua/dàaa dort/ wo der ReligionaTond auf die fotercdldr-Einkfinfte weder Antprûche hdtte noch babeu wird? dem iBi-Mchofe keine biaher uiibekannte Beabl^rfinkung auferlegt werden. eondern ifemseiben freiktehen werae. den Verfireaern erledigter Tfründen ^nacb deuir kirchengeteUe und mit billiger Krwkgung aller Fmkt&nde den anetandigen UnterhaU und die vwdionte Belobnung ausywei*en. Der ï'roeisor hat Air die Vvbersiedluog und Mine seitweilige. wenn aueh noch β< ei^facbo^inrichtung Koaien au tragun. und obgicich seine Besüge etwaa erhoht worden aind. *θ bleibi cr oht^e freiwillige I'nteratûtsung von Scite der Pfarrgemeind^ doch immer noch in eme/ <|rückenden Lage Ea gelte daher von ihm daMvlbe. wie von einem auf die iiuthdiXrfttg· Con* grua beechr&nkten Pfarrer. er werde nieht gehindert. den Beitrag xu seinom Unterhalte. welcher in Form eine· NesMtipendiums gegeben wird. «W ♦·mpfangen. und sei dewwegen kfinftighin nieht verpHichtet. die bei der Pfarre vorhaodenen Stiftuaeneen andere ah gegen da· von dem Bischofe feetgeaetate Stipendium iu entrichten

In Betreff der kranken und bochbejahrten Heel-·orger. welcht· keine sur^rbaltung eine· Provisoes hinreichcnde Pfrfinde ftesitsen, wiederholen die vereaininelten Bischôfe die Bitten, welehe erbon dio im Jahre 1849 gehaltene Veraammlung der Regierung Seiner MajeaUt vorgelegt bat. Daa Geringste, wm geacbehen kann. iat, da·· in alien Theilen de· Reiches der Ruhegehalt fOr jeden nieht <·elbetHt&ndigcn Seelaorger auf Air jeden selbst-·tandigen auf 300 fl angeseUt. und bei gtnalicher I ntauglichkeit eine entaprechende Erhôhung gewàhrt werde 8ie wiederholen fbrner And empfehlen lehhafl den Antrag. da·· allé Seelaorger. welehe mehr al· vieraig Jahre lang treu und eifrig im Wetnbcrge de· ilerrn gearbeitet baben und sur Fflhrung ibre· Anite· nieht mehr fehig aind. auf ihr Anauchen einen Ruhegehalt woo 400 8. erhalten ·olkn. Wo die kirchlichen Hilfamittel de· Lande·-· moglich raacbea, werde fÜr die dienetunfthigen Seel»orger /Uich reichlicher geaorgt.

Die Patronatawerh&ltni··· fordera in doppelter Hinsicht Beachtung: denn sowohl die Beetimmungen den Concbrdatee al· aueh die Folgen der Orundentlaetung nebmen auf dieaelben Einflu···. Naeh dem Concordate hat bei Patronatepfarren, welehe keine genfigende Aumtattung beeitiea, der Patron D fttr eine entaprechende Erhôhung de· Pfarreinkommene su «orgen. Daa Kfrehengeeeta geht nfimlich von der Vorauaeetsung ana, daaa der Patron dies eein Recht deashalb boaitse, weil er oder aoine Rechtovorgfinger die Pfhrre mit dem nôthigen Vermogen auageatattet haben, oder weil er da· Fehlende au erginsen bereit iat. Doch nimtnt ea ffir die Bauheretellungen nieht den Patron allein in An-·prueb ; aueh die bei der Kirohe angoateUte Geiatlicbkeit. die Beaitser kirchlicher Zehenton, die Eingepfarrten haben beisutragen, und swarjiach einem NaaMtabe, fûr welchen, abgeeehen von boaonderen Vertrfigen. die Rechtagewohnheiten dee Leaden antacbeidend aind. Allein allé im Kireheageoetee bogrfindeten Fordarungen an den Patron gewianea dadureh eine verknderte Gestalt, dam ea im AUgemeinen al· Regel gilt. der Patron kbnne dureh k aetnen Verbindlichkeiteg befreien. r Hierbei wird vqn beaonderen Roohto^erhhltainaen nod Vertrigerf abgeaeheno, und in Folge von .beeonderefl Rechta-^erhAltniwen^und Vertrlgea mum man inAden mliaten /Lfinde^n de· ftaiaerthumea /vielmehr ah * Regel feathtlten\ dam der Patron swjnr*auf seine Recbte venjchten. dock too den dhmit/verbundenen ' Laaten' etch nictyt willkfirlicli befreien konne Fûr die meiatgn Under /at die· nfimlich achon sen x langen Jahren dureh daa Staalageneta nuageeprochen. 'in deeaen Rereiche ei iÇleadings lie£u* den HtaaUbûrgem hinsicbtlich ifcrer Leiatungen su Ounaten andeter BtaÂtabürger Verbipdlichkeiten aufsubgen -« Aueh warden.bei der'Verflusaerung liegend/rr (Idler die Patrongtaleiatungen stbfa ala eine ba*t. det idan aieh*nieht entaiehrn bonne, in Anschl^g gkbraeht und der Kaufprvis darnach Geatimmt. Wenk uber dw Htaatsgwets wider die Patrone geltètfd gemaeht wird. ao muu e· in was seiner Natur naeh der weltlicben peeotagebung angehdrt. aueh r.u Gunaten der Patrone Wirkumkeit &UMH'an. und man niuw dennelben r.ugeatehen. da·· sie ru Leiatungen. w^lcho dem ontorreiehiachen Gceelr.r fremd vnd. nieht gexwungen werden konnen Hie konnen daher aueh nieht gexwungen worden. bei Pfafren. welHie keine genügende AuMtattung haben. den anstandigen I'nterhalt dor Soehorger iu bo ·treiten. Wenn die·· Last ihnen aber dureh den Religionsfond abgenotnrm n wird, widerntreitet e· der Natur dor Hache und deA Bentimmungon de· KirchengcettPH. dane demand, welcher weder M»_lb't fftr den Vnterhalt den Pfarrer» *orgt. noch der Revhtanachfolger derer >»t. welehe dafûr ge ·orgt haben. daa unbewchrankte Praaentationarec'fyt übe. In alien Fallen aho. in welchen dor Pfarrer ·einen I'nterhalt gant oder theilweine an· deni Religion»fonde bexiebt. gedenken die werwammcIten Biaebofe den Patronen die Wahl xu iaesen. -entwederdie von dem Rehgionaftmde gewahrte Lendung auf aieh r.u nehmen. oder kunflighin Einen au* den Dreien su prfcaentiren. welehe dor Bischof al· die Würdigwten beaeichnet.

Die meiaten Beeitser dinglicher PatronMerechto haben die Folgun der Grundentlaetung erfahrên wottn man ibnen also die Freiheit der Vdrzichtleiatung nieht geatattet. ·o wird ·· won der Billigkeit um »o entachiedener gefordert, daa· in den Pattongtalaaten nine eatsprechende Erm&aaigung eintrete. Andereraelta darf mao nieht wergeeaen. dan· da· Pribentationarecbt. welehe· den vorwûglichatea Thfil de· Patrnoatarechtea JjpdeL eine »ehr bedenkliche Seite babe. Nieht nnr die Kirche, ·oadem aueh der Btaat muaa wfinaeben, daa· die Pfarreu den Wttrdigatfih eerliehen werden: denn auf jene aittliehe Krfiftigung dee Volke·, 'welehe ffir die Geachieke dur Zukwift entacbeidend iat. kfinnen die Pfarrer einen wichtigen Einfluea fiben. Die offentlichen Patronatarecbte werden guns iu dieaem Binne gefibt. Anders verhfilt ea uch. wean nieht immer, ao doch aehr oft, mit dem Privetpatronate. Gevrim wire ea fttr daa Kriegsweeeu nieht vortheilhaft, wenn der FVIdhetr die Olfficiors-·tellen naeh dem Ermeman von Gutaherren und Verwaltem beaetseu mfiaate, woferw ihm nnr nieht ein offeabar feiger und unbrauchbarer Mbaaeh beseiehnet wftrde. Ebenaoweaig iat im Dwehachnitte der Einfluea von Gutaherren und Verwaiters bei Beaetxung der Pfaifren beihnm, und in aolchon Kirohensprengela, wo dio Zahl der.Privatpatronate grow i«t stellen die naohtheiligen Folgea aieh dootlich hemus Wean ea abo ia Oeaterreich bei den Verordnungen bleibeo noil, in Folge deren ea nieht

. ov J i.e .1«„ fr.Mo iHschSflirhn Ver-

ieihungarecht dùrch freiwillige Vêraiehtleiatnng da«< Patron·· wdeder hergeatellt< werde, ao mum von demaelbep ein namhaj^er Bcitrag sur Beatreitnng der kirchliehMi Ausgabeh gegeben weedan. aonat hdtte der Staat ebeneowanig ah die Kirehe eiH întcrqatr- dan Anfgeben de· Privatpatronate· su hindem AJtein für den Ma···tab. nach detchem ' die Putroi^e kfinftig su den^Banhcratellungen bay tragen aollen. hind^Verbfiltniaae efitacbeiden^y^me in «den verwehiedenen Theilen de· Reiche· aehr^ver- •chieden'ain<k Im AUgenteinèn Ifiaat. aieh abo nur ·.◇ «del aagèn. da·· daa Hfichale. waa den patronen kÿnnt^anferlegf werden. niema)· swei Drittel desaen fiiibratoigen dfirfe. u·· denaelben n^eb oer bi·- hejigcn Concurrenrorilnung^ oblag. Weil aiV don dritten Theil ihrer nufsharen Rechte <»hne aile Ent- •ehidigung verioren haben. und daawdie 1/oiatungen. welche den Patnmen mit Ktekai/ht auf ihre Ver- Inare nachgelaasen werdon. vob dt*n Itomtiern der B entlaateten Grundarücke su tragen »ind. «Muhalb dom yormab herrwchaftlichen Beaitgc kein Bcitrag hiersu wufgebfirdei werden kann Ferner miiaate in Botreff dor Koaten rur Erweitarung de· GocteahauMMt eine Ayanahme gemwcht werden Nach dem kirchlichen Rechte Itegt dem Patrone ah aolchem kçino Ptlicht ob. fur die Vergrùmerung de· Gottea* hauaea ru aorgen ; nur kann der Biachof da· Rechi de· Patrone· su Guneien eine· Wohlthfitera he •chr&nketi. wvlchein da· Gotteahnu· einv dureh den Zweck geforderte Erwciteniag verdankt. Wenn dio oMurreichhchen Vcrordnungen dem Patrone eine dieafalligo Verbindlichkoit auflegten. ao waltetv dwbei ein Billigkeifagrurid ob Er war in der Regel rugh'ich Gutaherr. und vermehrte aieh die Pfgrr- getneinde. ·‹· vermehrfen «ich aueh seine BerOge. e« cnteprach daher «einer Stellung. daa» er. wonn di‹· «tei^ende Bevôlkerung eine Vergrôwaerung de* Hotteahauwe· notjiwendig machte. su <|io»em Zwecke ein Geldopfer braefite. Jetât hat die Sache urh itamdich gokndert denn da* Steigen der Bevôlkerung iibt ho' wcnig wie <iaN Sinken deraelben auf die EiitHchrtdi^ungHrenfc ‹ men EintiuM. Wenn also die Kirehe einvr BauherMellung bedarf. und man die- Hcltu bei dieAor Gelcgenheit vergrowern will, ·o •oil der Patron nur verpflichtet »ein, ·η viel bei- sntragen. ah er beitragen mÛMte. wonri da* Gotte·- hau· in «einem bhherigen Vmfange hergeatellt würde. 1st aber die Kirehe noch in entaprechen- dem Bauatande. end hat der Neubau bio·· die Vergrôeærung sum Zwecke, ao kann dem Patrone fernerhin eine Pflicht. Beitrkge su leieten. niche auferlegt werden. Itn Vebrigen berufea dio ein- relnen Biachôfe aich auf ihre aehon gtwCcltcn An- trige oder bebalteo aieh vor. neue Antrfige su •tellen. Doch wird ea unmôglich aein, fiber die D Vertheilung der dicGemeinde treffenden Lcietungen etwaa Endgültigea featsusetsén, bevor die n^eb ob- •chwebende Frage de· Gemeindegeeetsoa eine end- gültige Lôaung gefunden haU

Sa bedarfnieht der Bemerkung. data daa Kirchen- vermôgen wie bieher in Anapmeb wift} su nebmen •ein; nur kann der Um«tand% dans swei Kirchea Binen und denselbeu Patron haben. keinen reoht- liehen Grand darbietee, um daa Vermûgen def einen fir BaubervteUungen der andarau m verweudeu

Die Patroaatarechte von Gemainden bringue vietfaohe Uebebtfihde mit rich. Hfiulg fflhren rie I su Partuiuagen. Dur Geiattiebe, deenun WagechaJe tberwiegt, ateht swrichea ariaea Frenndeu. wriebe von ihm Dankbarkeit ftr dia urUngte pMnde voriangeu, and erisua Gagnera, welebe iba aie etaee Anfgedrangenoa 'annehen, and bfinlg ereahweraa die Eratoren seine Amtewaltung noeh mehr aie die l^etxteren Demweganjiat m mebrwren Thrilm de· Reiebn bereit. di^ Anordnung erfolgt. <i«‹* di* Grmeinden Met* Einen den Dreien te wfihlen haben. welche der Rischnf d· die Wfirdigrien he- aeicbnct Dadurcé werden die Hehattcnnbiten ' de· Gemeindepstronste· grô«atentheil· bcweiugt, und die verwammBlten Biachôfe halten e« für wfin«cheu· worth, due dieee Beeriamung auf aile *IAoàer* de· Kaiserthi^me· auagedtihnt werde ' ' Die vUpamràelten Biachôfe erkennon die Pflicht def Dankbarklit. welche aie Reiner MgjrsUU wôwobl fâr/dte bisherige Vebung der offenthchnn Patronari^'''- › rechte al· autfh für da· Versprecben achulden. durrh wVlche· die groawmüthigen dabci obwahcnden Rfick richten fût aile Zakunft tunurgell werden Eben ' demwegen mûaeerr aie ea-ftr emeti Verluar halten. wenn «niche vPatmnaUrerhtt* T*n BrivAtpcrwonen iibyrgohen. und Mellen dshcr die Bitte Seine MajeatÂt woilc. wofern vin Am Staatv oder einem 'ffrnthchrn Fonde gebonge» But verkaûft wurde die auf demaclben haftrndvn Patronatarecbh- K*ch vurbehalten Da in solrhen Ffillen nur die Grand Mücki* %erâufe«i'rt werden. ao kann für die ErfüRpng der PatmeiwUyerbindln hkeiten au· der /u der Be . •itcung gehnrigvn EnLachàdigungurcntr ir*»»orgi werden.

Wenn da* Biathvoi _mil Gnindbowiti au>gp«uttet iM. an kann e· kciticm' Zweifel dnterhegrn. da·· der Bischof die Ixuitvn der dmglmbvn auf «einen Tafelgâtern haftenden Patrouate gant wir eiu anderer Beaitaer su tragen babe Man mu·* je doc\in Ennnerung bringen. daw nach dem Kirchen geaette dem Biacbofe die frété Verlrihung der I'frûnden xuMeht. wofern er>mcht dutch die Mate gefundene Erwcrbung von Patronatarechten in der Autwahl der Person beachrinkt rit Gant im Grgi«n theile gingeu die ôMerreichrichen Vcrordnungen von der VorauMetsung au*. al· mQaee jede Pfarre eieeo Patron haben. und der VmMand, daaa der Biochof eine Pfarre ohne die in der Prfiacntation gegebene Bcwchçjtnkung wrlieh, wurde fkir genfigend er- achtet. denaelben al» Patron su betrarhten und ihm die Patronatalaaten lusumuthen Dirae Auf- faftaung kann künftig nichf mehr Platr greifen, und aomit muaa vorausgcaetsf werden. daaa die einem Biacbofe in aeincm eigenen Kirchennptc ;grl~ sugewieacnen Patmnate mit A.uwnahme der drtfg- licben auf den Tafclgütern ^iaftenden eig^nthch frété Verieihungarechte «rien Da· Gegenthril wird su beweiaen aein.

Dm Schulpatrooat iat detn Kirchengeaetse vôllig fremd: e* iat. wo o beatehu ein· Einrichtung. welche eiasig und allem dem Btaatagaeetae an- gehèrt. wiewohl man dabri die Forman daa Kirebea- patronat·· sum Vurbilde genommen bat. Die Ver- pflicbtung au dan mit dem Schulpatronate ver- bandénen Leiatungan grfindet aieb daher eiusig und nllein auf daa Btaatageaets und kann nur ia- •oweit. ala aie dam Grandherrn au Guasteu aeinar Unterthanen auferiegt wurde, auf einaa Grand dar Billigkeit «urûckgefÜbrt warden. Ffir etna diea- flUlige Varpfliehtung, walcba dem Kirchanpalrone ah aolcbem auferlegt wfirde, wfiwtan die ver- aammahen Biaebfife durebaaa kemaa rechihcbaa Anbaltapunkt nu finden.

Wien, dan 16. Junin· 1866.

Im Maman dar varwammalten Bheb&e.

Friadriah Cardinal Bcbwaraenberg, Ffiral-Era- biaehof то· Prag.

Joannia cardinali· Seatovaky, arcbiapiaoapn· Strigoneaai· et Prima·.

Joaaph Othmar Cardinal Rauachar, Ftni-Kra- biaehaf von Wien.

B.

..Hohee kaiserlich kdniglichea Ministerium Mr..«
\\ Cultus und Unterrioht*

Die Oeetaltung, welche dm neueoropbische Staataleben genommen hat, macbt ea unerUmlich. darn der Geistliche, demen Einkommen den strengen Bedarf ebereehreitet, su den BedOrfnfceen dmOanaen einen Beitrag gebc. In Oesterreich trigt aber die Geistliclikeit aile Staatilasten nach demselben Mamatabe wie andere Beaitaende, und Ar die Y^r'-knderungggebühren, deren Fall bbi den geiatlichen Gotern allfrding» sehrbelten eintritt, wird der Staata-Schatz durch das VeYünderungagebühron-Aequivalent tnehr ala ent^chidiget: denn ea ist.dabei die Vorauasetzung ,su Grunde gelegt, dam bei liegenden Giitern. welche aich-im Bmitse Weltlicher befinden. im Durchachnitte alls sehn .lahre eine VerilillSerung vorgehe was offenbar nicht der Fall iet. Dennoch Kaben Uberdies dip Abteien bei der Wahl des Abte« oder Propstes die Wa|iltaxen und die Bi-•cbôfc. Domherren und Pfarrer. deren Ernennnng Seiner Majestit xusteht, bei ihrem Amtsantritte die ■ogenannten Verleihungstaxen in entrichten. Dam ftir div Emennung oder die Want an sich genommen keine Abgabe dürfe gefordert werden. bedarf wohl keinea Beweiaes. Dm oaterreicbische Gesets erkennt dies auch dadureh an. dam ea den Privatpatronen die Erhebung einer Taxe nicht geetattet Die Uebung frûherer Zeitpn. auf welche man theilweise sich berufen kfinnte. beruhte auf einer Sachlage. welche vom Grunde aus umgekndert iat. Ale <)er bedeutende Beaitx der Geistlichkeit von den ordentlichen Staatslasten befreit war, suchte man den Beitrag, demen man Ar die Staatabedürfnime nicht entbehren konnte, sich in anderen Formen zu verachaffen und nahm ee damit nicht immer no gehau. Da aber der kirchliche Bpsits nun dieselben Abgaben wie der weltllnhe, ja bei dem dermaligen Auamasse des Veründerungsgebühren-Aequivalentea sogar hSbere besahlt, so llmt Ar die Fortdauer der Verleihungs- oder Wahltasen aioh kaum ein auf Billigkeit gmtfiltster Grund anAhren, und die vermmmelten Biechofe glauben urn Aufheb'ung dsraelben bitten ^u aollen.

Wien, am 17. Juniua 1858.

[Subseriptionm ut supra col. 390 D.) ‹

Ç

Hohee kaiaarlioh kôniglichm Ministerium Hr
Cultus und Untorriohl!

Die Boaufaichtiguag dor Volkmehule, wio aie der Schghbrfamung gemlm gefthrt words, iat von der ïïûgierung Seiner Majestût ftir unsareiehend gehalten, und aa eind soit dem Jahn 1880 die Boreisungen von Seite der SehuMthe efagoAkrt wordea. W iewohl dieno Maaaragrii in der Theorie unschwer sa'rochcfertigea iet, eo' albeat aie dock in der AusAhrung auf mannigfaohe Unsnkdmmliehkeiten. Wens der Schulrath nicht oino Umaioht und 1 MMmigung beaitat, wie aie nicht eb -Bogel kami angenommen warden, so iat as fast unvermeidlich, dam swischen ihm und don Districta-Schulaufeehern fortwkhrend Roibungon eatatehoo. Dadurch mum entweder daa Anaohon dee Regionnga-organes odor dm Districts-Sohulaufaohan leiden, und leicht kann os goocbohoo, dam bei dem lotstoron Lust und Liobe su seiner uaoatgeltHehen Amtsfflhrung geochwloht wird. Himn kSaamt, dam die Schulr&the mit den wahren Bedttrfeisoea dm Volkrn, vorsfiglieh auf dem Lando, nioht immer A bedeuklicb behauptan, dam madbhm Gate, welehaa durch die erwkh^n Boreiaungeh allerdingu, go-«4^ftet wurde. durch die damit verbundeoon Ueboiattnde Oberwogen werde. Unatreitig wire vonhglich in aaagedehnten DiQceaen aehr nûtalich. dam'· ausser den Schulvisitatiooen dm Dechanten neeh eine andere Beaufaichtigung A firt und Stelle stattftnde. Ea wire aber au wûnachen, dam dieselbe von dem Diôceban - Sohuloberaufbeher, oder, wean dimer bemhtftigt iat, von ethem anderen Geiatlichen, welchvn der Bischof mit Einstimmung der Regierung -su wihlon Utte, vorgmipmmeh wûrde.! Dabei wûrde es uatûrlich der pontiachdte " Landesbcbdgde freistehen. sue wiehtigen Grfinden durch einm seiner Organe eine auaserordentliche jiereisung vornehmen au lamen. Zum Zwecke dieser Be/eisungen mûmte Ar jede Diôcese eine ƒ Šumm6 festgesetst werden)welche nach dem Um- B fange deraelbeh und der Zahl der Scholen su bememen wire. Da die bisherigen Taggelder der Schulrithe in Ërapanjng kimen, so wûrde durch eineaolche Aendensng keine Vermehrung, sondera vielmehr eine Verminderung der Ausgaben ersielt werden. Um eo entschiedener kônnen also die veraammelten Biachiife dime Regrdung dor Aagelegbnheit anempfehlen.

Wien, am 17. Junius |etc. ut supra col. 390 DI.

ƒ

D

Hobee kaiserlich kiiniglicbea Ministerium fûr Cultus und Unterricht!

Durch die frtlheren Uesetse war vorgeachrieben. dam ein Katholik, welcher von eeinem Glauben sich loasagen wolle. vorher von eeinem fjgjeleorger secha Wochen lang in der katholischen Glaubens-lehre unterrichtet werden mflme. Diene Verordnung C iet nun im gensen Kaiserthume aufgehoben, und eo lebhaft die veraammelten Biachofe wünschen, dam ihnen die Oelegenheit gesiehert bleibe. jeden Unwiasenden su belehren und jeden Irrenden anf den rechten Weg au leiten. ao erkennen aie doch die Bchwierigkeiten, auf welche man bei einer WiedereinAhrung jener Nfithigung atoeaen wûrde. An die Stelle dee eochowSchentlichen Unterrichtes hat daa Staatageeeta die Verpflichtung geaetst, den beabaiehtigten Abfall dem Pfprrer mit einem Zwischenrasime von tier Wocben swei Mel vor swei i Zeugen atdtaeigen. Dadurch wird wenigatens ao I riel erreicht, daaa der Seeleorger von dem traurigeu I Vorhaben tier Woehen vor deeaen AuaAhr&ig \Kenntniaa bektamt und jades sweckmimige Mittel lergreifeu kann, urn duoh Abmahnung und Belehrung antgegen so wirken. AUein durch die D (proviaoorisehe) Verordnnng vom 30. dinner 1849 hat Seiner Majeetit damaligee Ministerium ûberdie· vorgeaehriebeu, daaa Akatboliken, welche aich sur kathoUaehan Wahrheit bekeXren wollen, dieses EateohJum ihre· biahongwn Seelaorger swei MaJ mit eiaem Zwiaehearuumo von vier Wochea bokannt geban soUen. Dioao Verflgung entbehrte aller Varaulomuag: dean die Aufhebung dee eochswdchentliehen Unterrichtes, am die ee aich eigeutlioh handelto, beaog aicb nur auf aokhe, welche aas der katholiaohen Kirche auaoohoiden wollten, und konnta keinen Oread darbioteu, die Bekebruag der Andera-'gldubigen an erachworon. Uoberdim wards durch eiae eolohe Verflgaag die katholieeheUeberaeuguag nicht etwa bleaa dea ukatboheehen Bekeaataiaeea gleichgmtsllt, eoadera aegar wait uugûnstiger aie dieae letateren behandelt. In dem grûmtou Theile dee Ltaderbereichm, wo die Verorduung kund-n-n-de ' hilden nkmlirh diJ Akatholikeu

·mine kleina Minderzahl and leben moistens xwiseben a Katholiken asrsfrrut. Durum ist ea far den Kathotiken, welcher eeittem Glauben enteageo will, sehr leieht, seinen Planner au findeu, aber der sieh be* kehreiide Akatbolik muss dewhlben moistens in Waiter Eatfernung sunken, ja nicht aelten kann er x dem .Geoetxe nicht genflfe^, ohne eine Heise von mehreren Tagèn au unternehmen. Wie beochwerliçh dies fürbejahrte. kranhe, dürftige Jferionen sei, bedarf keiner langen Auseinandersetiung. Desewegen ist auch jene Verordnung in mehreren Mer iJLnder, wa aie kundgemacht wurde. hinsichtlich der Akatholiken; welche ihren Glaubenoirrthfimet*n enfsagen gedenken. bis jetât noch nicht in Aus f&hrung gekomtnen. Die versammCdtan Hiachbfe ·fallen also die Bitfa : wo die provtsorische Ver* ordnung vom 30 dinner 1849 entweder gar nicht kundgemaoht oder doph nur theilweise auagefthrt wurde, so daas den Akatholiken keine vorUufigc 8 Anseige ihrer bevorstchenden Bekehrung auferlegt wird. dort rnüge die Sache im hiaherigen Stande verbleiben, in den übrigen Kronlfindem abér werde entweder gîeichfa|l« von jeder voriiutigen Anseige der Bekehrung Vmgang genommer^ odor cm inftgo wenigstens den Akatholiken. deren Herr die Wahrheit "gerûhrt hat. verstattet sein, ihren Entschluss vier Wochen vor ihrem fonnlichen Eintritte in die katholische Kirche der politischen Obrigkeit ihres Wohnsitaes ansuseigen. Man darf vorausaetxe·. dam auf Einhaltung dieter Frist bei geflhrlich kranken oder hochbejahrten Personen nicht werde gedrungen werden. 'Veberdiee kann der in Antrag gebrachte Ausweg bei einer Bachlage. wie sic in Hiebenbfirgen obwaltet. nicht gcnügen. Da nfimlich in diesem Lande die Katholiken die Minder* tahl bilden. so sind auch die politieehen Beamfan grossen Theili Ckatholiken. bei welchen diejenigen, C welche den/ï tschluM ihrer Bekehrung anmelden. auf mannifffacho Hemmnisse stossen dûrften, und es ist dripgend au wfinschon, daaa in Siebenbürgen die Anjfélegenheit auf dieselbe Weise wie in Ungarn. Croat/en und Slavonian behandelt werde.

Wien. am 17. Junius 18b6.

I (Subscriptiones Ut col. 39o DJ

Adnot. Episcoporum conventus a sancta sede quoque petiit, ut, quae literae apostolicae ***Option tuneilut*** de usu pontificalium frufo ***ad*** ee/erm λama fonts X.LV11) statuerant, paululum mitigaret.

INSTRUCTIO

pro iudicrû ecderiestiris *qaoad* oeuses matrimoNMUs.

TITULUS PBIMU8.

Da matrimonio.

fi 1. Matrimonium eat coniunotio maris et foeminae ad propagationem humani generis et mutuum adiutorium Det voluntate ordinata: quod cum in ipsia eius primordiis indissolubile esset institutum, et eam accepisset legem, ut coniugea duo essent in carne una, a Christo domino ad pristinam dignitatem reductum et in sacramentum novae legis ' evectum estt.

fi '2. Sponsalia santcoavantio, qui ma· et tue* anna ubi matrimonii inter eos ineundi fidem dàat.

fi 3. Sponsalia valide iniw nequeunt, niai per voluntatis declarationem ^libetw ae debita cum âùli* beratione factam ab iis, qui matrimonium inter se -valide ac licite contrahere possunt Impuberilm nomme inita, impuberes ad matrimonium contrahendum haud obligeât, niai, postquam ad puber-l tatein pervenerit, rata eadem habuerint /

fi ·Γ. Sponsalia, licet^iureiurandb firmata sint, mutuo tamen consensu diqpolvi possuat^'

ft 5a Hub paterna potegtate constituturum sponsalis solvenda sunt, quoties paWotee luste contra détînt -!

ft 6 Quando suna pars fidj*ni spbnso debitam violaverit altera promissis wtarv η<ιη ^artuilius tfBrtur. Hi. post sponsalia imis, talis interradat mutatio. ut merito supponatur, in praesenti rerum conditione haud eventurum fuisse, ut ad sponsalicia pacta procederetur, horum obligatio pro ea cessat parie, in qua eiusmodi mutatio baud contigit. Hin autem talia rerum adiuncta iam sponsalium initorum tempore locum habuere, parti, cui ignota tunc fuerunt, ius competit a sponsalibus resiliendi

fi 7. Sponsi obligatione contracta nc>n impediuntur. quin religionem ingrediantur, uut Deo in statu clericali militent. Professione religiosa aut ordinis sacri susceptione sponsalia dissolvuntur

·fi 8 Matrimonio, quod una pars cum tertia quadam persona contrahit, sponsalia quidem dissolvuntur. salvum tamen permanet ius quod alteri parti quoad damnum resarciendum pro re nata competit4. ›

fi 9. A sponsalibus jabsque legitima causa reai lien·, nec non qui leguimam resiliendi causam vel celaverit vel sua culpa adduxerit, tenetur ad rcsarciendum alteri pro personarum et rerum adiunctis damnum, quod ex resiliendo eidem enascitur

"ft 1<». Obligatio standi promissis per contractum spoaaalitium datis tunc quoque cessat, quando, omnibua perpensis circumstantiis, supponendum merito ait, matrimonium a sponsis contrahendum infaustum fore Quodsi autem circumstantiae, qui*

dilfjrû eciirmat

ta oorissM. <'om ÛPtsr matrimoaiUB is lege evanrvbca vt teribua oonsubiis per Choris® gratia praestat, menu intar sors· legis sacraments sanumerandam aaacti patres nostri, concilia et naiversalie ecctèùM traditio semper docuerunt." Gmc. Trid., sees. XXIV, dort de seer, «aafrùa — .St qute dixerit, matrimonium non ewe sere et proprie mas ex septam legis evangelic·· sacrameatis a l'hriste domino taotitatum, and ab hwsuaib·· ia ooriesta terentem. seque gratia* conferre anathema sit.* Ibid., can. I.

p ' .Praeteras M, qa> de matrimonio cmitmiMwdo pure el sine omni sonditiaua Meus dadarunt, commonendi mat at omniVus modis inducendi, ut praestitam fidam observant. Mi satem « iarieem admittere notuerint, ne terte deterius inde eoutingnt. st talem scilicet ducat, quam «dio babet, videtur, quod ad instar eorum, qai sectetetem interpositione fidei ooslrahunt et puetea eamdem siM remittant, hoc posait ta pstiearia tolerari.· Decretal. IV, 1. P.

.Onttaaa ouatrovvrsta, utrum sponsalis rine parentum ooaseemi vim babeast, eo paeto quo matrimonium de praeacuti oratrarite etiam *ipd»* parentibus firmam habetur, certismmnm tames «wt, ipsa iUMta fieri, enipam admitti, eogfrtaqne parenta* disoeastoae «Uri pease, licet iuaiuraadam iatorceaeeriu" Boned. XIV. rnat. ta. — «Hocus varo si pator taste contradicat, nempe ri nsatrimoatam vargarut ia dedecus temiliae, tunc enim sponsalia ilia nos obligant, cam nemo pesait obligari ad euoquendam rem tatastam.· 8. Alpheae Lignor·. TVstep. aionaL VU. a. 877.

' .Respondemus, quod ai tibi constiterit, quod L P. per verba de fntaro, K. vero desponsaverit per verba ds praoouari, imperita si poenitentia oompetaati. quia primam fidem irritum fecit, matrimonium erenatu teca eoatraetum legitimum iudkoa* Duerstal.IV.). ***di*** <X ibuL, I, M.

' .Mairimaati perpstaem iadbsnluMkmqns scie· primus humaal gsnsris pareas, «ttviai Spiritus iastiseta prvasstiavft, dixit: Jfcr <MNM ea ≪ widw sww W aerw *de eeme* assa, puassefiram raHn^wt heow psbwm aims· at flMtvwm *ti ·Aiendit* vasws mms *d amed duo* so earns ms «Osariam vero, qena natantem Utum amarem periteem, st taMtiasata· Wtem unifatam esafimaret eontagosqns mustifirerat» ipse Christus, vansrnMHnm msramsntMwm iwtitatar atqus perfreter, sua saMs psarions promeruit. Quod Paulus spoetolusj tuBHtt» disses; Fsri, *dtûfde* usurus srvrirwt, steW *Conduc*

› bus suppositio ista innititur, culpa unius partis exortae sint, hao^ alterT damnum, quod ipsi fnjstratis quatis eius exspectationibus illatum eat. pro viribus resareire'tenetur'

§ 11, Causa effieiensjmatrimonii cat^eonsensus mutuus, in quantum a personi* ad oontrahenduiq hqbrlibus respective ^>rma 'praescripta declaratur *.

§ 12. Ad coniunctionem, quae vere · matri* monium est, ineundam, inhabiles^sunt omnes et ii tantuli quos lex divinaret ocdlesiAstica inhabiles pronuntiat ».

§13. Amentes, furiosi, infpntes, et quicunque talem, qualem rei naturi exigit, consensum praestando Jaipares habentur, tpatrimonium contrahere' nequeunt*'

§ 14. Ne'.consensus detur ac proinde matrimonium contrahatur, impedit error qui versatur circa personam futuri coniugis, aut qui in personam redundat In personam redundat error in ea tantum qualitate, qua sola futuri coniugis persona determinatur.

15 Quodsi contingeret, ut liber contrahat cum servo vel serva, quos liberos putet^irritum foret matrimonium.

§ 16. Impotaatia debitum coniugale praestandi matrimonium antecedens et insanabilis, ne matrimonium valide contrahatur, impedit.

§ 17. Cum pueri, qui decimum quartum, et putdlaiv quae duodecimum aetatis annum nondum absolverint, de regula neque physice ad matrimonium apti, neque ii sint, qui matrimdnii contrahendi vim. 4 prout dqcet. intelligent, de iure ad matrimonium inhabiles censentur. Quodsi autem unquaih eveniret, ut hac aetate minores et physica ei morali ^ad matrimonium aptitudine pollerent, nihilominus, nisi desuper ab episcopo dioecesano vel ab ipsa apostolim sede sententiam declaratoriam obtinuerint, matrimonio iungi non possent*.

§ 16. Consensus, ad quam exprimenduaR^quio a quocunque «pur malum magnum et inevitabile iniuste ipsi vol illatum vel intentatum compellitur, ad matrimonii vinculum nectendum hqud sufficit.

§ 19. Mulier, quae matrimonium ineundi! causa rapta fuerit, cum raptore, auamdiu in eius pottatqte gianseyit. paatrimd^ium valitae oontrahere nequit. Rupta censenda est mulier, quae violentia ipsi illata vel abducitur, vel in loco, ad quem jjolo allecta est, detinetur; nec non ea% quae a virfi, cui ante facinui rite desponsata haud fuit, ipsa licet consentiente, insciis tamen vel invitis parentibus seu tutoribus abducitur

§ 20. Matrittionii vinculum eodem iunctos nd (a)iud matrimonium contrahendum inhabiles reddit'.

§ 21. ^Vinculum matrimonii valide contracti, sed nondum consummati, per solemnem religionis professionem alterius ooniugi» vel summi pontificis dispensatione dirimitur, patrimonium a christiania contractam, postquam consummatum fuerit, nonnisi morte solvi potest*.

§ 22. Quodsi christiani non catholici autument, matrimonii vinculum solvi posse, ecclesia errantes

.' .Ite*|M>ndetun*. quod niMjimouimu in veritate contrahitur per legitimo» viri et mulieri· consensum sed oecesmiria rttnl. quantum ad ecclesiam, verba con*en<«nm exprimentia de praesenti. Nam surdi et muti possunt contrahere matrimonium per consensum mutnam sine verbi·, *et pueri* sute *du\m legi* timos per verba sola nou eontrahunt. curo intelliguntur minime consentire." Decretal IV, 1, 95.

1 «Si quis dixerit, ecclesias* nou potuisse constituere impedimenta matrimonium dirimentia, vel in iis constituent errasse: anathema sit." Cone. Trid., mm.JU.IV, *de mtr.*, can. 4.

' .Dilectas Alius R. proposuit quod Aliam suam cuidam matrimonialiter copulavit. Cum autem eadem mulier eum ipso viro, qui continue furore laboret, morari non poetat et propter alienationem furoris legitimus non potuerit intervenire eoa* mmus. mandamn*, quatenus, si ren* noveris ita ense, praefatas personas cures ab invicem separare.* Decretal. IV. I. M.

• .Quia vero noMs constare non potuit, ctaue aetatis ossei puella, cum eidem viro exstitit desponsata; eum dicatur, quod circiter annos XII habebat, utramae prudentia tunc ta illa snppleqpt aetatem: respondemus, quod, ta puella nubilis non erat aetati·, cum saepe praefata* vir desponsavit eandem, et aetatem in ea prodentia non supplebat, procul dubio Inter os* nou couiagium, sed sponsalia contracte ftierant" Decretal TV, 9, 14. — .Huius tecti spectam, quem nos anime pndsentem retinemus, nou abs re erit hfo exptaaare. Dispensatio erat sopor aetate tevore imiusdsro putatae, quae sex mcmdbos minor erat duodeuaio, quod est ta femtato legitimam aetatis tempus ad s*atrim<»atam ineundum. In eius autem ceucosotane expositam Mt, quod malitia ita suppisbat aetatem, et de iere matrimonium contrahere posset Quapropter, dedaratoria haec potius dicenda srat quam itispensatin, cum teeultas eontrabandi matrimonium ante praeeeriptam aetatis tempus, quoties malitia supplet aetatem, ab ip«a tagum ot canonum disputatious pro* veniat Quin immo episcopi ipm ot ordinarii locorum iuro ouo pronuntiare prosunt super oa qwarationa, quae tecti eat: an ociiteet malitia, ut asseritor, aeiaf*m suppleat ot simmquonter matrimonii contrahendi licenti*· .mpertiri vdtaant; aeque no* cesse est spootelicam sedetn i ,e ni«i pro maiori actu* netampropter.minorem aetatem haesitari coutingatut habet formula. qnae iu concipiendi· litteris deciaratorii" asper minuri aetate adhiberi consuevit. Siquidem eanonistae docent, cüiuulativum ius esae inter apoatolicam sedem et indices ordinario» cognoscendi et pronuntiandi. de hac re an scilicet malitia suppleat aetatem; privativum vero apoetulicae sedis in» esae concedendi dispensationem ad contrahendum matrimonium impnbrri, qui per aetatem nondum couiuga'i copulae maturo· est. sed tamen rationis usu ita poliet, ut (patrimonii contrahendi vim et naturam intelligat. Etenim ad validitatem matrimonii quemadmodum rationis usu* requiritur deriure uaturali et divino, ita actualis ad cuDiugalew copulam potentia rvqui ritnr de iure positivo caiti'nict»" IWnedict. XIV. Af<ignor. Nota. v ·l II, p. 418.'

' .Decernit sancta synod»·, inter raptorem et raptam, quamdiu ipsa in potentate raptoris msuseril. nullum |x»a»e consistere matrimonial*. Quodsi rapta a raptore separata, et in loco tuto et Ubero conitituta, illum in virum habere consenserit, eam raptor inuxoram habeat, et nihilotniiius^aptor ipse ac omnes illi consilium, anilium et farorcio praebentes, sint ipou iure excommoaicati ac perpetuo infames umniumque dignitatum incapaces; et si clerici fuerint, de proprio gradu decidant." ('on·.·. Trid., sesa XXIV. *de re/. inatr.. cap. 6* .Die 94 ianuarii 1808 habita est congregatio dbneilii domi illustrissimi domini cardinalis Camerinensi*, cui interfuerunt iliustristami cardinales Camerinentis, Moutesperall, Pallsvicinus, Acqaaviva, Mantica. PamphiliUA, Montisregalis. Maffeu*, qui omnes senserant, costalium prutedere etiam ia muliere volente, dum tamrà sit raptas iuxta terminos tari* civilia. Unns cardiaulis Montiaregalis existimavit, concihum procedere quoad anilitatem matrimonii, non antem quoad poenas, sed ceteri omnes putarunt, concilium sibi randicara locum etiam quoad poenas." De Lusa, ad cale. dUcnra V. *de tuatrim.* cfr. Rigent ad reg. cane. XLIX, a. 84. «Atque in hoc consistere ridetur aliquorum aequivocum, quod scilicet illae jcritericac poUicitathmea. quae sünpticibas puellis per viro» etiam ex cauqa libidini* Aeri solent de ipsas dnneudo in uxore*, ad id sufAeiaat, quoniam ita edoet teddor* nnnqaam wriAoabilem raptam atque de facili tendere inanemque reddere Utaia adeo prudentem et rommendatetem proristaoem, qaae cnm adeo accurato studio ta generali oosmiUo tecta ftet," De Luca. «ismÂ ad a. «Me. IHd.. dmoars. χχνπτ̂. IA — «Dictasque tractatus debet probari conteudenter, et neoe·** est quod probationes stat tace meridiana etariore», cum agatur de re gravi.* Rigeat, ta rsy. XLIX aS, n. 88.

• aHoe autem vinculo duo* tantummodo nepetari et oouiuugi. Christas domines apertius doeuR, cum postrema illa verba, tamquam a Deo prâtata» referens dixit: itaque usm men mote duo, and smu ours; statimqus eteodrm nexae Ante* tatea*, ab Adamo tantam ante pronuntiatam, his vertas eon-Armarit: Quod eryo Dmm cemtasimd, homo nou asperat* Cone. TriA, eem.XXIV, dtate. de qper. OMtr. — .84 quta dixerit Mcoro Christianis ptaras timui hnboro uxores, et boo uatyn lego dtvtan esu probitatem: anattama **t* IMA, cnn. A

• .ta qui* dixerit matrimonium rotam non «ouoummatam per sntamaem religionis pretesdititm taurins esuingum nem dirimi; anathema tat* Cone. TriU oms XXIV, dr mtav.,

' deplwU. Terum permittor* nequit, ut error legi· j IUM uunctitetom contaminet. Iutor cpthelieum et Christianum non catholicum, qui coniugem »4*r- stitem habet, matrimonio» consistor· nequit, licet ^tribunal. . apud quod cauaao matrimonialoa christta- norutn non catholicorum traetan solent. separa- tionemquoad vinculum pronuntiaverit < *

£ 2^ *fum per* «aeramentum baptismi non solvantur clMugia. sed crimina dimittantur, matri- monium ab 'infidelibus contractum coniugibua ad Christum convtfata firmum manet, non obstantibus impedimentis ecclesiastica log·- institutis. Quodui autem altero tantum cdniuge converso alter in ia- /_ fidelitate persistens cum eodem cohabitare, inter- pellatione neglecta omnrn> renuat, aut cohabitare nolit absque contumelia creatoris, eidem petenti concedendum est. ut ad novas convolet nuptias; quibus rite celebratis vinculum coniugii in infideli- , tat»· contracti dirimitur .

ÿ 24. Ciendi in maioribus constituti, et regu- vlares qui vota ablemnia emiserunt, ad matrimonium ineundum habiles non sunt. In quantum £ota simplicia in congregatione regulari emissa, eum per exceptionem sortiantur effectum ut matrimonium irritent, secundum statuta ordinum a sede apo- stolica approbata diiudieandum est'

H 26. Inter baptûatoa. et eos qei regeaergUoais , ■aeramentum haud susoapenint. matrimonium con- sistor· nequit.

. § 26. Qui in linwT recta aut ia quarto vel pro- ximiori quodam* Irneae, transversae gradu otin- sanguinei aunt, olidum, intorne matrimonium con- trahere non possunt, neqae refert an consanguinitas ex copula licita vel illicita exor&PIH*.

$ 27. .Cognatio spiritualis, qua· ·» baptismo et confirmatione oritur, dirimit mat^mouium inter Moramenti dispensatorem et baptisatum vel eon- firmatum, nec non baptisati vel confirmati pa- rentes. inter pstrinum quoqqe et .baptisatum vel confirmatum, - nec non baptisais vel confirmati parentes *. ‘

$ 28. Adoptio, quatis arrogatione seu adoptioni perfectae iups Romani quoad essentialia respondet, secugdnm nunc vigentem ecclesiae prwrim, etiam Ï postquam dissoluta fuerit, matrimonium dirimit inter adoptantem adoptatumque et ab jidoptato descen- dentes sub paterna eius potestate adoptionis tem- pore constitutos, nec non inter adoptantem aJop- tatique uxorem et adoptatum vicisaim adoptanfisque uxorem. Praeterea, quaindiu adoptio perdurat, inter adoptatum et adoptantis liberos carnales legi- timos, sub potentate phteripi constitutos, matri- monium consistere nequit1

' .Si qai* dixerit, propter bneresiui. ant molestam vohabi- tatinneiu. aut affectatam absentiam a coniuge, «iiMolvi posse matrimonii vinculnm anathema Mt.' qni· dixerit, eccle- ■iam errare, enm dnrait et docet, inita evangelicam et apo «tolicam doctrinam propter adulterium alterius coningum matrimonii vierntam m»» jw**e dissolvi. et utrnmque. vel etiam ■■nri'-centem. qni causam, adulterio non dedit. non pusae, aiteto coniture vivente, abnd matrimonium contrahere, moe- rhanqne enm, qni dimisaa adultera altam duxent, et eam. quae dimisso adultero alii uupeent anathema "it.“ i'ouv Trid», •ea». XXIV. *de* moir.. can. b. 7.

* Jtrniu pagani, nxorea accipientes in secundo vel tertio vel ulteriori gradn nbi coniUuctaa. ne coniuueti debeant post I conventionem suam insimul remanere, тH ab invicam separari, edoceri per scriptam apoetolicam postulasti. Super quo taliter respondemus, quod cum sacramentum coniugii apnd fidele· et uiddole* existât quemadmodum obtendit apostolus dicens .St futi *frater* «iqWriem Aohet umorem, et haec consentit *habitare* ram eo. «ea *üiam* et ia praeaüseis gradibus a pagani* quoad eoa matrimoniuin licite ait contractum, qui constitutioni- bus canonicis non arctantur (fusd sws e^ tsos, secundum apostolum eundem, de hia, gm *forin* ssmt, iudicareFA in favorem praesertim obristiauae religionis et fidei, a cuius perceptione, per uxores se deseri timentes, viq possunt facile revocari, fideles huiusmodi matrimonisliter copulati libere possunt et licite remanere conjuncti, onm per saeramentom baptismi ■<» solvantur contagia, sed crimina dimittantur." -· .Qei natem sseandam ritnm attain legitimam repudiavit nxorem, eam tale repudium veritas in evnngelio reprobaverit, nunqaam ea vivente Urite poterit altam, etiam ad fidem Christi conversas, habere, nisi post conversionem ipsius iUa renuat cohabitare eum ipso, aut etiamsi consentiat, non tamen abaqus contumelia creatoris, vel ut eum pertrahat ad mortale peccatum. dT quo casu re- stitutionem petenti, quamvis do iniuata spoliations constaret, restitutio negaretur, quia secundum apostolum frater aut soror non est huinsmodi subtectus servituti.' Decretal. IV. 19, 8. — «Quaeritur a theologis ot eanoniri iuris (f ao) consultis quando solvatur matrimonium contractum ab bebraeo cum bebraea, quae se convertere recusat, et quando couverons novum matrimo- nium eum muliere ehrietiaim, et quando bebraeus enm hebraaa eontrahere peerit. Quod ad eouversum attinet: quidam rotant, praecedens matrimeàium dhaolvi quoad vineolam, stalim ne tafidetis renuit fidem Christianam amplecti, aut intra terminum seu temporia spatium praefixum in intorpeUatione. quae illi fineta est, nullum rospnnsum praebet Alii vero putant, matri- monium eelvi, quando cenversps aliud matrimonium celebrat cum ehriotiana. Quae optate i> praeeoati eommunter eat inter tbootagoe et censaia juris peritoa,st m prati eam sequitur soagregutie nanctas ftemanae ocriestas eardtaaltam decretorum cooeüü Trideuttai taterprutam.* Benedict. XIV. A^ostatax

* .8i q«ta dixerit, cterteos ta sacris erdtaibus mastitatee, vel regulares castitatem setemnilar prnismae, pooee matri- monium contrahar·, eentrnotamque validum eoae, non obotante tage ecclesiastica vel voto, ot oppetitum nH aliud ease, quam h-rs'rr efimvnne imam esmtaaheoo matrime ■iam. qui bos sentiunt se ca'tithti*, etiamsi eam voverint. ha- bere donum anathema sil, cum Den* id reels petentibus bom deneget, nee patiatur. nos snpra id quod possum·*, lentari.' Cose. Trid.. sees. XXIV. de motr., «vm. V. — «Antiquae cou- certationi finem cupientes imponere, sc animarum periculi* iode provenientibus salubriter providere, de fratrum u<«tn>rntu con- silio praesenti declaramus edicto, quod, IkA votum aolenui satum per sacri susceptionem ordinis, quantum ad impediendum matrimocista contrahenda» ac ad diriuiehdum. si post roo- tructum fuerit, secundum statuta canonum sit efficax rvpu ^gndnm. ad dissolvendam tamen prius contractum, etiaimu pqr carnis copulam nou fuerit eonaummaluiu, oam nec mro divino, nec per sacros reperiamns csmonea hoc statutum, luvaiidum est oeusendum." Extras. losnnis XXII. d.

' .Prohibitio quoque copulae eoniugalis quartam em»· sanquiuitatis et affinitatis gradum de cetero non ex» edat, quo- niam in ulterioribus gradibus iam noa potest absque gravi dispendio huinsmodi prohibitio generaliter *observnn.*" Decretal. IV. 14. 8. - -Vir qui a stipite quarto gradu, et mulier quae et · alio latere distat quieto, sectwdnm regulam approbatam, qua dicitur , .quota gradu remotior differt a stipite, et a quo- libet per aliam Uuefim descradeutium ex eodem,' licite possunt matrimoaialiter ejulari.' Decretal. IV, 14, H.

* «Docet experientia, propter multitudinem prohibitionum mnltoties in casibus prohibitis ignoranter contrahi matrimonia. in quibus ral non siue magno peccato perseveratur, vel ea non sine magno scandalo dirimuntur. Volens itaque sancta synodus huic inoMunodo providere, et a cognationis spiritnalie impedi- mento incipiens, statuit, ut miae tantum, «ve vir sivo mulier, iuxta sacrorum canonum instituta, ad summum unus et una baptisatai· de baptismo suscipiant, inter quos ac bapti- ualum ipsum et illine patrem et matrem, nec Boa inter bapti- natem et baptintum. baptisatique patrem ac matrem lautam spiritualis cognatio contrahatur. Parochus, antoquam ad bap- ttemum conferendum accedat, diligenter ab iis, ad quos spec- tabit, sciscitetur, quem vel «ee tantum ad illum suscipiendum admittat, st ta libro eorum numina describat, doceatqus eoe quem cognationem contraxerint: ne ignorantia nUa exefiean valeant. Quodai atü. ultra designatos, bo0isatnm tetigerint, eoguationem spiritualem nullo paeto cootrahant. eoastitwtioai- bus, 'in contrariam facientibus,ᴖ nos nbstantibna. Si parochi culpa vel negitaeatia oecus tactum fuerit, arbitrio wrdiearii puniatur. Ea quoque cognatim qnae ex confinnatioue contra hitur, coafinbantem *1 confirmata», itfiusqne patrem et matrem, ae tementetn pon egrediatur: omnibus inter atias personas betas spiritualis cognationis impedimentis vsxntao sublatis." loue. Trid., seas. XXIV. de rqf. swtir., rap. 8.

* .Et haec adeo vera suat, ut, quamvis per adoptionem parentum liberorumra loco sibi «eoe coeperint, non poastat tater se matrimonio coniungi: ta tantum ut, etiam dtaoatata adop- tione, idem taris manant Itaque enm, quoe tibi per adoptionem filia v·! neptis eoae eoeparit, ntm potoris uxorum iflaüra quam- vis ram emancipaveris.* *hutH. dt* nnpdᴖ I, 10. — •Adopti- vus filins, ti snuncipotiu, sam qnae petris adoptivi uxor est.

§ 29- Adoptio iuri, Auatriaci i^r» praefato· tefmino·' matrimvniiun dirimit, quotiea adoptatu· paternae adoptanti· potestati subiicitur.yvd .in eios- dem domum filiordmfarqilias ad instar Oohabitaturus recipitur. Quodsi autem neque paternae adoptantis 'potestati subieiatur, nqquejn eiuadem domuth cohft bituturue recipiatur, adoptio iuri· Austriaci im· perfectae aequiparanda est, et* nullum 'matrimonii impedimentum iovdtit1.

« 30. .Matrimonium -consummatum'inter unam partem ot alterius, quantum usque inclusive gradum* consanguineo·' affinitatem peril, qua irritatur matri- monium, inter eôsdem initum'.

j}-!<). Concubitus extra ^natriinonium habitus dirimit- .matrimonium contrahendum inter unam- partem et alterius consanguineos in primo et se,- veundo gradii '.

§ 32. Coniux, qui- eum alterius cbnsanguineis

doccrt non potest, quia novercar locum habet/ Item, iFqm· Hliatii adoptarent, axqrem ehibdem (quae noni» ioco eat) j»e quidem post emancipationem filii ducere potest. quoniam ali- quando nunuj eius fuit." Digest., dc *rit.nupt.*. XXIII, ^.14 — .Per CBoptioncm quaeaita fraternitas eo nsque impedit nuptias, donec manet adoptio, ideoque eam. qnam pater incus adoptavit et emancipavit, potero uxorem ducere. A^ue et ή me eman- cipato illatu in potentate retinuerit, poter(mu4 inngi matri- monio. Itaque volenti generum adoptare, ynadetur. ut Aliam ■•mancipet. Similiter suadetur ei. qui nurum ydit adoptare. ut emaiv-ipet Alium." Ibid., 2. 17. – -Si qua per adoptionem «oror mrtfi e«e coeperit, qnaindiu durât adoptio, inter me ■> ipnam nuptiae consistere non pouuint." Decretal. IV, 12, 1. — „Eins vero mulieris, qnaiu pater tuu» adoptavit, filiam uon vident* impediri uxorem ducere, quia neque naturali, neque civili iure tibi couiungitur.** *Inatit. dr* nwpf. 1. 10.

* .Si quaestio incidat, sive in tribunali ecclesiastico sive etiam iij synodo, an in hpe vel illo casu adsit impedimentum cognationis legali·, necessario £eeurrcndnin erit ad,lege* civile· atque ad earsmdem nonnam oontrovevtia,decidenda. Duputnat /, exempli gratia doctor**, nuta .praefata ad matrimonium ob- stacula a sola inducantur adrogation*, atf etiam ab adoptione simplici et imperfecti Tam prioris quaui posterioris sen- tentiae patroni unice insistunt iuri· avilis textibus, quos de qualibet adoptione tndiacriminatim loqui, defensorra primae sententia*' autumant ; ahia ex adverso opinantibus, e*'· de sola^. adrogatione intelligendos. De bac quaestione actam fuit id sacra congregatione concilii, die 28 septembris 1784; nihil tamen ex decinione. quae tunc prodiit, potest concludeuter ad rem evinci. Itaque, cum indecisa adhuc remaneat contro- veriia. ai de ea in synodo agendum foret, ex solis iuri· civili- sanctionibus potest definiri.** Bened. XIV, de syu. dsoecea.. Ub. IX. tap. 10, n. A — «Adoptivae sororis filiam possum uxo- rem ducere : cognata enim mea non est filia eius: quia avunculus nemo fit per adoptionem. JKJt eae demum eogMutteurs contra- huntur ia adoptfonitata, quae leyvtimae s«mt, *id eet* fuse agnatorum i··* bdtast." (Digest., de rtf. fapt.. XXIII, 8, 12.) Rx hoc textu clarimimê patet.'secundum iuris Romani man* tiones, adoptionem imperfectam non podbednvulwre matrimonii impedimentum; etenim oognatio. quae legitima sit. id est, quae agnatorum ius habeat, sb eo contrahi nequit, qui in patriX adoptivi familiam non transit. — «Imperfecta est. quando fit sine rescripte principi· supremi, sed auctoritate inferioris ma- gistratus nec adoptatus cum filiis transit in potestatem adop- tanti·. Dubitatur, an eognatio legatis oriatur etiam ex adopting· imperfecta. Affirmant Pal.. Pontius, ToL etc. apud Salsa. 3rd probabilius dicunt saî^tu· Tbomua, San<*hex, Saint cum alii· oriri tantum ex adoptione perfecta." S. Alphçus. Lignor.. TVoZoÿ. moral., lib. VI, ɳ. 1027.

* «Super eo igitur, quod pater et filius cum matre et filia et duo cognati cum duabus cognatis, avunculus et nepos eum duabus sororibus oontrahunt matriinoma: taliter tibi duximus respondendum, quod, licet omnes consanguinei viri sint affines uxoris, et manes consanguinei uxori* sint viri affines, inter^poa- saaguineos tames uxoris ot viri ex eonimdem, scilicet viri et uxorie eouiogio, nulla prOren* affinitas eat contracta, propter qnam inter eos matrimonium debeat impediri.** Décrétai IV, 14, fi.

* «Praeterea sacra synodus, eisdem et aliis gravissimis de caesi* adducta, impedimentum, quod propter affinitatem ex fornications contractais indueftar. et matrimonium poetes foe- tum dirimit, ad eos tantum qui in prino et secundo gradu ooaiunguntar, restringit: in nlterioribns vero gradibus statuit, bfv(n«*n*wti etenttatem matrimonium postea eoulraetum non

A in primo vel secundo gradu-oopuls cantiali ,cùl- pabiliter jungitur, ep4pso amittit.ips debitum con- iagale petümü. donec dispensationem obtintierit.

9 33. Mitrimonium ratum, nop con«ummatum," ooniueenj qui supervixerit, ktit in iaeculo ^emansÿrit; 'inhabilem reddit matrimonium ineundum cum, alterius consanguinei· -quartum us«ue-'inclusive ,gradum. ,

«M. ! Mutrimoniüm invalide contractum non ; .oonsu^nmatum. niai propter defectum consensus nullum ait, impedit, .ne Wodiugium subsistât .inter unam parterir et -alterius Gotytanguineoa quartum utque .fhcluBtvtwgradum.-

^T*35. Spontalia valide- et pure inita/ obstant ne sponsorum alter cum alterius consanguineis in primo graclu matrimonium contrahat. Iddni ope- rantur aponaalia sub honesta conditione contracta, pdstquam eadem purificata /ueritl.

fi 36. Inter eos. qui adulterium sepum invicem commisero, 'matrimonium valide contrahi (nequit, quando, 'altero adhuc vivente uoniuge, matrimonii ineundi fidem sibi dederint, vel matrimonium' facto inire attentaverint, aut quando vel una tan- tum para ea intentione, ut cum altera matrimonio iungi queatf irr'mortem coniugia, cuius iiira adul- terio violavit, machinata fuerit, effectu secutu.

fi 37. Coniugicidium inter coniugem eiusdem reum et personam, quacum ad crimen patrandum B conspiravit, matrimonium invalidum efficit, quando vel ùna tantum pars facinus ea'intentione perpe- traverit. ut cum altera matrimonium inire possit ·.

fi 38. Ad matrimonium valide ineundum re- quiritur. ut contrahentes coram parocho proprio utriusque vel upius ' partis, aut alio sacerdote de ipsius parochi seu ordinarii licentia. et duobus vel triKus testibus consensum declarent In iis tamen C imperii partibus, pro quibus sancta sedes mstruc- tionom datam dio 3o aprilis 1841 edidit, absentia parochi catholici ad matrimonia inter catholicos et <chrietianos non catholicos initanda haud sufficit >.

' .Inscitiae publicae boaiestatis impedimentum, ubt spon- salia quaennque ration» valida non erunt. . sacra nynodus prorsas tollit; nbi autem valida fuerint, primum gradum non excedant, quopiam in ulterioribus gradibus mm uon potest huiuamodi prohibitio absque dispendio observari.** Cour. Trid., seas. XXIV, *de ref\ mair.*. cap. A — «Ranr w praefata puella ante desponsatioveoi septimum annum compleverat, licet prae- dictus vir. a deapoaMttaae praedictae puellae ipso inre fuerit abootutus, cum ra in esita ooaaentirv noluerit, inhonestum tamen videtur, at matrem eius habeat, cuius filia fuit sibi desponsata.** Decretal. IV, 2. fi.

l «Si qua mulier in mortem mariti sui cum alii· consiliata eat, et ipoe aliquem illorum se defendendo occiderit. pote.»t ipse post mortem u\ori'› si voluerit, aliam ducere, ipsa antem in udiatrix poeaitentis*· absque spe eoniugii stet subiecta." D Decretal IV, 19, 1.

* .Tametai dubitandum non ôsî. clandestine matrimonia, libero.contrahentium concevra foeta, rata et vera i-wmatri- monta, qnamdiu eoclesia ea irrita non fecit; el proinde iuro— damnandi sint illi, ut eos sacra synodus anathemate damnat, qui ea vera ac rata rase negant, quique folao affirmant, matrimonia a filiiafomiUas sine consensu pareatam contracta irrita esse, et parentes ea rata vel irrita focere poeee; nihilo- minus sancta Dei eocheU, ex iuetiasimie rinsto, illa semper detestata eet atque prohibuit ; verum, cum sacra synodus anim- advertat, prohibitions illas propter hominum inobedientiam iam non prodesse, et gravia peceate perpendat, quae ex eisdem clandestinis eoningiis ortum hnbent; praesertim vero eorum, qui |n stata damnatieuis permanent, dum priori uxore, eum qua clam contraxerant, relicta, cum alia palam contrahunt, et eum ea, in perpetuo adulterio vivunt, eui malo emn ab ectMa, quae de occultis non iudioat, euceurri neu poasft, alsi efficacius aliquod remedium adhibuatar: idciro·, aneri Lateranensis oon- eUU sub luMoentio III celebrati vestigiis iuhswreudo, praeripit, et ta posteram, antequam matrimonium ooutrahatar, ter a proprio contrahentium parobho tritam continuis diebus festivis in ac,-Istis, inter missarum aolmnnia, publies denuntietur inter .'' ·, -"ii"' r«'Tifr-' ·'ηάΐ'η qmtMK d'-nnnitat mtitbu·

9 39. Propriae nup&rientium parochua dit ia, A-iua habeqa de. ea requiaitas reapae eam conceMuraa ili eam parochia teram aut quaai domicilium habent. . Auaaet, aat rem poetmodam ratam habeat. ",

'9 dO Domicilium rerum ibi loeorupi eet, ubi quia habitationem suam tel uniee vel principaliter figit. ita, nf peregrinari dieâtor, quando ibi non -^bua alii sacerdoti oonoedere potent. Qui licentiam commoretur. Quamdiu hoc jn loco habitationem intern pro singulo oaau accepit, iure aa|>delegandt I ~~•iki -tel fimilina -suie~~ deatinntem ret~~inet~~, ~~dbaandia~~, caret, nhi.expreaùe ipai coUatum'ait longior licet, per M «unite, non auffieit ad efficiendam doqdeilii veri translationem. Ûbi quia duraturam figere aedem haud quidem intendit, veramtamen talem habitat in finem, ad quem asaequendunx longrOr colnmoratio requiritur, ibi quaai domicilium habet.

> § 41. Uxor, ubi maritae; minorennea, ubi parentea, nétritil, . tutor, veram habent domicilium.· Locus, nbi. exempli gratia, uxor servitia praestat, aut minorennia atudioram ergç commoratur,* vel. ·persona militaria atativa habet, ripaoram quaai dqmicilium reputandus eet. Quinam minorennia cen- B rendua, vel minorennibua quoad effectue iuris aequiperandus ait, iuxta legem Auatriacam diiudicandum venit.

9 42. Official^ publici nec non ii, qui ad eervitia quaecunque publice in diee vitae assumti aunt, domicilium verum eo habent in loco, ubi ad muneri* aèrvitiive aui ordinarii parte* explendu habitant. Quando alio in loc« ad extraordinarium deputantor ministeriai!), ttopd pro ana natura longiorem postulat moram, ibi quaai ■domicilium acquirant

9 43. Qui hominis privati, aocietatia aut instituti cuiusdam servitiis ae mancipat, quaai domicilium acquirit in loco, ubi ad'cervitia baecoe praestanda habitat Haud ea tamen aint oportet, quae continuam habitationi* mutationem inferant. Neque ratione servitiorum, quorum quia tenore, heram quoad habitationem aequi debet loco quo hera· domicilium non habet, domicilium acquiri potest. C

9 44. Si quia extra locum domicilii veri in aliia adhuc parochiis domus ipsius usibus destinatas in·tructaaque possideat, in ttlo tantum horum loeorum quaai domicilium habet, ubi vel quovis anno per notabile tempua commorari aolet, vel tempore quo locum aibi domicilium asseri^. per aex ad minimum aeptimanaa habitat.

9 45. Eorum, qui neque veram, neque, quaai domicilium habent, parochua proprius ia eat in cuiua parochia commorantur.

9 46. Propriua peraonarum ad militiam vagam pertinentium parochua eat capellanua et respective superior castrensis iuxta tenorem facultatum a ·ancta aede eopceaaarum. Qui militiae stabili annumerantur, parochum domicilii adeant oportet.

9 47. Quod licentia matrimonio aaaiatendi «b eo cui competit (9 38). taeite colleta ait foederi· coniugalia valori haud obeat; attamen abaque ur- p gentiaaima quadam necessitate copulationem non paragat, cui · 'parocho vel ab ordinario ipso facultas expreaae haud facte ait. Licentia mere pratosumpte non sufficit: neque iuvat. quod delegandi

factis, si sallam legitimum opponatur impediiaeatam. ad celebratloasas matrimoaii ia facie ecclesias procedatur." — «Qui aliter qaaas, praesente paroebe vel aBo sacerdote de ipsis· paroold ses erdiaarti boentia et daebns vel tribas testibas, ■satrisseniam eoatraben attentabant, ees sacra spaodas ad sie ooatrahesUum omnino inhabile· reddit: et haiasasodi 00U·traetns irritos et aniles eoae deeerçft, prout see prapteatl decreto irrito· todt et sanaUat .. Statuitqne beoadiotioaem a proprio phrosbo fieri, neǫue a qātrasm, nisi ab ipso paroebo vel *b ordinario Heeatiam ad praedictam beaedMoneai tateudsm sHi sacerdoti ooaoadi passe; qnaeanqae nsnemitedlse etiam ieuHmarabili. qaae patias eorrspuia dieêuia est, vel privflegto ··· otetaate." Osas. Trid. som. XXIV, ds *rif.* mato., cap. I. — ·Qui satem nupturi eruat,·,a sacerdote benedicti subere audeant, uec aliter praesumant." Deen-t. oass. fit, ψι. 1 ,: *f c.* 19.

9 48.* Qui heeatiam 'matrimonio aaaiatundi pro , universitate carnium aooepit, atom pfo aiqgUlio eaaibua alii sacerdoti oonoedere potent. Qui licentiam intern pro singulo oaau accepit, iure aa|>delegandt caret, nhi.expreaùe ipai coUatum'ait ,r

§ 49. Quando ex quacunque'ratione dubium emergit, cuinam animaram curatori· iu· matrimonio aaaiatendi competat ad epiaodpum deferenda, ae eiua decisio rei ordInritio exapeetanda eat. -

$ bO. Coneenoua declaratio· per procuratorem fapta valida eat, quando hanc in rem m t^andatusn apeciale, poraonam faturi coniugia «ufficienter deter- ' minana, collatum, qeq eo tempoferquo mandantia nomine matrimonium contrahitur, revocatum fortune iam fuerit. Parochita tamen matrimonium per procuratorem ineundutq nullatenus admittat, niai episcopus facultatem expresse concesserit.

9 51. An conaenaua aub conditione datus causa efficiens matrimonii ait a conditioni* impletione dependet. ,

' 9 52. Quando conditio* verratur CTree futurum contingens vel non oontingbns, matrimonium auapenditur, uaque dum conditio impleatur. Quod^bi non impleatuh conaenaua dati effectua ceaeat*. Quando conaenaua alligator conditioni de praeaenti vel de praeterito, matrimonium validum eat vel non, prout conditio impleta iam eat vel non.

9 53. Irritas esaet conaenaua, qui alligaretur conditioni substantiae matrimonii repugnanti. Con- , ditione· impossibile quidpiam aut inhonestam, quod matrimonii subatantiae 'haud, repugnat continente·, pro non adiectia habendae aunt1.

9 54. 'Qui ante conditionem impletam matrimonium consummat, eo ipsq conditioni renuntiat ·.

§ 55. Ut conaenaua aub conditione detur, non· niai de expreaaa episcopi licentia admitti poteat. Conditione·, quae in conaenaua declaratione haud exprimuntur, pro non appoaitia habendae aunt.

9 5fi. Eccleaia matrimoniorum et decori et' puritati omni ex parte provisura, nec tamen consbltam ducens, ut impedimentorum dirimentium numeras nimis augeatur, de matrimonio constitutiones edidit, pro quibus obedientiam postulat, quarum tamen transgressio matrimonii nullitatem mihime involvit.

9 57. In quantum et quamdiu sponsalia obligationem ad matrimonium contrahendum inducunt, illicita· reddunt nuptias, quascunque sponsorum alter cum t^Hia quadam persona contrahit.

9 58. Vote simplicia obedientiae, paupertatis et castitatis in religiosa quadam congregatione emissa, nec non votum simplex perpetuae easti-

1 cvdditieoc· centra substantiam coaisgii inserantur, puta, si alter dicat alteri: .contrahe tecnm, si generationem prolis evites," vel: '*donec invsaiam aliam bonere vel facultatibu digniorem," aut. *.al* pro quacata adntteraadamtr tradas, .aistrimoniall· coatreetas, qaaatuuwanqae sit tovmraMH·. oaret effecta; licet aliae conditiones appositae in matrimoaio. si turpes aat impossibiles fUeriat, debeant propter eins fhvorvm pro uoe sdieetis haberi." Decretal. IV,·*, d.

' .Qaieuqoe sub eoaditiosi· nomine aliquam deopossaverit et eam reiinqsere voluerit, dirimat quod frûgatar conditio, et despoamtie irrefiagabtiiteT teneatur. Decretal. IV, fi, l. · Jti veto aHqai· tab haiasmodi verbis tarameatam aUcai mulari praeotiterit.· .fiigo te is uxorem accipiam, si tantam mihi doasvoria,* reno portarii nos habēb!tur, ri eam natantem siM salvere, qasd iaramesto ribi dari petiit, noa acceperit is axons·, niri cOnsēnsas d· pnesanti, aat earsalis rit inter eos emusixtio subsseata." Dacrstal IV, fi, & — .Ceasaltattaai tuae taliter ɲspēademus, qaod eam Hqaido constet, qaod past contracta sponsalia eanmils est inter eos copula subsecuta, pro matrimonio est praaeamendam, qnia videtur · conditio·* ·ppoqlea reeemls··? Decretal. IV. h. d.

uti*, religionis, ordiai^ Mcri et coelibata·, aiadaia . ligato· haud. Mount matrimoniuin Hait· contrahere

§ 69. Λ- prima dominica Adventu* usqua ad festum Epiphaniae Domini . ineloaiv·, et a ferta Λ quarta C'inerum tuque ad^dpounwani ta Albi* i·-elusiye prbhibitam eqt nuptiaq oaiebrar· '. '

-fi 60. Mutrimonium.· antaqqpm contrahatur, ■ parocho qponai ae.spons··„ tribn· diehps dominici· vel festivi·, inter.mimarum- aolemuia publice denuntiandum„ et quiconque impedimenti alicuius notitiam, habeat', ut istud revelet, monendo* eat. Persdnae nupturientium, expresso utriuaque nomine bafftiamali. cognomine, looo nativitatis, aetate, copditione ac domicilio adcnrate determinentur.

fi.61." Si spnnsus vel aponaa non tantum verum, sed etiam quasi domicilium habet, trina proclamatio tam a parocho veri, quam a parocho quaai domi ■ cilii eorum inatitoenda eat. Quando autem oontingat, iit peraona quaedam, praeter domicilium B verum, plua quam unum habeat quaai domieihum, ·afficit, 'ut matrimonium a parocho veri eiuadem domicilii ao ab uno parochorum, in quorum territorio quasi domicilium habet, rite denuntietur.

fi 62. Si sponsus vel apobaa in ulla parochiarum, ubi secundum regula· ÿraaÿcta* proclamatio fieri debet, per aex aaltem aeptimsuaa habitaverit. proX «Ismatio instituatur praeterea in eeeleaia paroehiali eius loci, ubi peraona. de qua agitur, ultimo per «ex saltem hebdomada* habitavit. Peculiaribus rerum adiunctis, n· id commode fiat, obstantibus, <·« de re ad episcopum referendum eat.

fi 63. Quantum ad eoa. qui neque verum habent dorpieilium. neqne in looo quasi domicilii per anni ad minimum tempus iam commorantur, proclamationes etiam, ubi iura indigenarum in communitate civili habentium eis competunt, et quando eiusmodi iura nullibi eis competant, si fieri poasit, C etiam in parochi·, loci eorum natalis instituendae sunt. Nupturiente non tantum vero. sed etiam quasi, domicilio carente, proclamatio fiat tam in parochia, ubf tunc temporis commoratur, quam in loco, ubi iura indigenatum in communitate civili habentium ei competunt, aut si nullibi iisdem gaudeat, quantum fieri possit.' in parochia loci natalia.

fi 64. Iterandae sunt proclamation··, quando intra sex post eas peractas menses matrimonium non contrahitur, vel et minori elapso tempora renovationem episcopus mandat.

fi 65. Antequam proclamation·· rit· institut·· fuerint, matrimonium licite contrahi nequit

fi 66. Ecclesia detestatur fidelium cum ·po■tatis coniugia; improbat quoque matrimonia inter catholico· et Christiano· non catholico·, et ab ineundi· suos dehortatur.

fi 67. Quando fundata habetur suqpicio. nupturientibus impedimentum quoddam obstare, in metu eat, ne nuptiae magni· litibus vel scandali· aliistp malis aneam praebiturae sint, sacrorum antistiti iu· competit et respective obligatio incumbit, matrimonii celebrationem interdicere. Quamdiu interdictam ab eodem «ablatum non. fuerit, matrimonium contrahere illicitum eat1.

'fi (58. Etiam in· nectendo matrimonii viaeulo memore· sunto fiHifamilta· Domini dicenti·: (rlïonorpodrvm tuem *ti etètnui* tmarnA* Praoierca, prona eat ad praepropera consilia iuventua, nui maturiori· aetati· experienti· regatur, et.ooniugi· abaque debita deliberatione inita uberem malorum continent ·egetem. Quocirca illicita ^uat matrimonia, quae parea^ibua. iaati· ex causis. assensum denegantibus, contrahuntur*. ' .. '

■ 69. Sanctum -eat Christiano, potestqti civili praeatàré obeâientiam, 'ad quam Dominua ipse d&· per apoatolum auum instituit. Eo districtius ea· observet necewe eat constitutiones civiles. quae ·d ordinem moralem conservandum "accurate concurrunt. Quamvia igitur potedta* civilia, quin validum inter ehriatiano· matrimonium contrahatur, sanctionibus ani· impedire minime possit, civi tamen Auatriaeo 'haud licet négligera praescriptiones. quae lex Auatriaea de civilibua matrimonii effectibus statuit1.

fi 70. Ad matrimonii celebrationem contracturi tunc tantum admitti debent, quando conjunctioni eorum nulluki, quod aciri potest, obstet impedimentum. fet. cuncta praestiterunt, quae ecclesiae leges ad matrhnonia invalida aut illicita arcenda praeecribnnt In specie ipsis incumbit, proclamationes rite peractas esse comprobare, nec non liberi statua teatimonium exhibere, et, niai aetaa et origo eorum ex libris parochialibus colligi possit, litteras baptismale· afferre. Quodsi nupturiens testimonium baptismale sibi parare plane non valeret, parochus ·d episcopum -recurrat. De supra indicatis legis Auetriacae praescriptionibus magno agendum est studio, ut matrimonium contracturi, ea* exacte observent. 8i accidat, ut parochi monita nihil proficiant, res ad episcopum deferenda. Hoc ipsum fiat, si alia quacunque ex causa difficultates vel dubia enascantur.

fi 71. Caveatur oportet, ne exteri, aliter quam servati* omnibus, quae ad matrimonium rite celebrandum requiruntur, matrimonium contrahere permittantur. In quantum parochus hoc in negotio procedere possit. quin ipsum curiae episcopali dijudicandum proposuerit, episcopus pro rerum adiunctis constituet.

fi 72. Procurandum est, ut avertantur matrimonia eorum, qui annum quidem decimum quartum et, respective duodecimum absolverunt, ast nondum attigerunt aetatem, qua pro terrae gentis-

_Ab Adventu domini nostri Issu Christi Usqus in diem Epiphanias, st s feris quarta Cinerum usque in oqtavum pisebatis indnrivsrutiqua· sdemntam suptiaram prohibitioMS diUgsuter ab omnibus observari, macta spasdm ptnsdpit, ia aUis voro temporibus septies *otan*itsr otisbeari psnuittit: qua* episcopi, ut ea, qua decet modestia st hommtat· «aut, satabunt; sancta enim ros ast matrimonium et sanet* ttaotandum.* Cone. Trid., asm. XXIV, de rrf. mnti·., cap. 10.

* ,Ucet enim contm.j^t*rdictam srelstia* ad msuada

UsUsiri: --- «l-Lutrit, u— c uvjv coarczlcar, ot Λ

tenti* debebit eis imponi, qui* contra prohibitionem ecclemse boo fecerunt." Decretal. IV. 1*. ®.

I .Verebantur, a* epiaespi. praedicti Jueuin *liorumqne ooetra oouuauaem mpieatienu· GaUias dostorum sentum idem scriptitaatiaa aactoritat* decpp^, mu sudeaat ia suis synodis dscUrarv, matrimonia a «HistasriNa* invitis ac insciis gerenti tas oostrarta, etri illicita, ntid* tam» **m- Bsudiet XIV.

,tïr—dnm, qasd permaae iUsgitimas sd matrimcaiqm dleaatar, ex se quod dat costro legem qu* mstrimouiam coa·titultnr. Matrimonia· «atom, ia quantum -eat in Stadum u Sl im statuitur iure esters*, iu quantum eat in orteiem oomeiunitatis. Statuitur mrv civili, in quautum snt sncraassetam, statuitur iurs divtao; st idso sx qualibet dictaram legum, natu··, hmaaaa·' et ditia··, pateat parsoua sOci ad matrimouiem Ulagitima.* 8. Them. Aqu., Canning, in *Ay tealtKi.*. diat. S4, qa. I. art. 1. — ..In quantum ipitar («euerotio hnmaaa) ordinatur ad bonum naturo*, quod tst perpetuitas spe citi, dirigitur ia «neu, - natam inclinants in hunc dabm. «t de dicitur saturae odeum. In quantam ruro ordinatur ad bonum politicam, rabiacot ordinationi logii civilia Ia quantum igitur ordinatur ad bounm inclamas, oportet at subi·**·· regimini soderiastieo." 8. Thom. Aqu., CMr. pans., IV. e. 76—^·.Diotadum. quod prohibitis legis hrnnsnae noa mdeoret ad impediinaatura matrimonii, nisi intorvenirot ecebriae auctor, tas, iw Id··:- Utcrdlcit.* 8 Thim. tqn Qios»* ....,IA'A V II

que rutifine aptitude ed matrimonium debita cum deliberatione ineundum et maturitas phyaica adctae aolet.

d 73. Copulationem eorum, qui noe veruraTnec quaai domicilium habent, peragere non licet, entequam epiacopua sipse licentiam eoncesaerit

$ 74. Com matrimonium novifapAria «it aucramentum, etvinculo ipaiua obligufia aancta et. jn. viaaima imponat officia, qui elementa fidei ehrietianae ignorant, ad nuptiae admitti neqneunt; immo, antequam de Deo eiusqne mandati» «altem ·Citu absolute neceeearia didicerint, nec ad' proclamanda eorum matrimonia parocho· procedat.

§ 76. Deeet, ut aponai, priuaquam in facie Uccleaiae foedere mortem paque duraturo iuggantur, poenitentiae «aeramento cor emundent, et corpua Domini noatri devote suscipiant. Nec ante bene* dictionem aacerdotplem in templo auacipiendam in eadem domo cohabitent. De hiace ac omnibus quae conferre possunt, ut matrimonium pie ac decore celebretur, statuta et laudabile· consuetudine· cuiusque dioeoeaia fideliter observandae aunt1.

$ 76. Parochus, cui copulationem peragere competit, tenetur, matrimonium contractum eum omnibus rarum adiunctis, quae ad probationem efficiendam nbceesaria vel utilia sunt, libro nuptiali parochiae suae propria manu inacribere. Distincte igitur exprimantur: nomen baptismale, cognomen, aetaa, religio, habitatio et conditio ooniugum; insuper, an prius iam matrimjmio iuncti fuerint nec ne; porro nomen, religio et conditio parentum ao testium, dies quo, nec non sacerdos coram quo matrimonium inierunt. Quodai difficultate· emerserint, modus quo sublatae fuerint, indicandus erit*.

$ 77. Si parochus sacerdotem quemdam deleget ad copulandum sponsos in loco, ubi neuter eorum domicilium habet, ipsius eat, rem in libro copulatorum parochiae suae annotare. Parochus loci, ubi matrimonium contrahitur, actum, mbdo superius exposito, libro copulatorum parochiae suae propria manu inscribere, et addere simul debet · quonam parocho delegatio facta sit. Posterior tenetur pariter. copulationem peractam, de qua intra proximo· octo diea. certior reddendus est, libro copulatorum parochiae ipsius inferre.

β 78. Cive Austriaco poatulante, ut matrimonium ab eo* in exteris terris initum, libro copulatorum parochiae, ubi nane domicilium fixit', inseratuf, parochus libellum supplicem, simul cum rprobationibua de ooniugio rite inito allatis, episcopo proponet, ac eiusdem exspectabit mandata.

1.79. Eu mairimonii impedimenta, quaeiuria eaihpaici aanctionibu innituntur, dispeqbatione lefittàme obtenta, et, eonditionibua, quae foraan adiunetaa fherint, adimpleti·, pro aingalis ceaaant cnaibue. In impedimenti· dirimentibus, |4oprio iure dupenaere aoliua apoatolicae aedi· eat, cui reaervatum quoque, in vote eaatitatir aimplici aed perpetuo, nec non in diaparnate cultu· inter catholico· et .ehriatianoa npn catholico·, dispensationem indnlgere'.

9 80. 'Epiacopi, cum canonicae non deficiant ratione·, facile· erunt in Utendo facultatibus a ·ancta aede conoeaaia, aequentia quoad impedimenta:

1. In tertio et quarto gradu consanguinitati·l et affinitati· ex Copula licita.

19. In cognatione apirituali.

3. In affinitate ex nopula illicita, niai timendum ■it, ne matrimonium contracturi ex immundi· ccftnmerciia consanguinitate in linea recta iuncti exiatant.

4. In tertio, et quarto gradu iustitiae publicae honestati·, ex matrimonio rato non consummato.

6. In iuatitia publicae honestatis proveniente ex matrimonio invalide contracto et non consummato, aut ex sponsalibus.

β 81. Cetera quod attinet impedimenta dirimentia, unanimi conatu agendum est. ut efficax eorum vigor aut asseratur aut restituatur. Ubi matrimonia inter consanguineo·· proximiores inita frequentiora occurrunt, corrumpunt intima familiarum commercia, quippe cupidinem pravam eiusque suspicionem excitant*.

§ 89. Dispensatio ab omnibus tribna proclamationibua, non niai urgentiaaimis in oaaibua, a secunda vero et tertia proclamatione non nisi ex causia consideratu dignis et sufficienter probatis concedenda est.

· $ 83. Cum contingere possit, ut instans mortis periculum dilationem longiorem fieri omnino non patiatur, episcopi in quovis districtu, pro ratione locorum, unum pluresve sacerdotes delegabunt, qui tali eveniente casu, ipsorum nomine a tribus proclamationibus dispensent.

§ 84. 8i duae personae, quae coniugio se iunctas esae falso asserunt, et in loco domicilii passim pro coniugibus habentur, matrimonium inter se contrahere exoptant, dispenaatio ab omnibus tribus proclamationibus ipsis absque gravissima causa deneganda non est. Sedulo tamen examinetur, an eas peraeque pro coniugibus haberi veritate undequaque nitatur.

$ 86. Nupturiente·, quibus proclamationee penitus remittuntur, nunquam non tenentur, coram parocho cui copulationem peragere competit, iureiurando firmare, quod nullum eie notum sit impedimentum, ne coniungantur, obatana.

9 86. In libello supplici, qno diapensatio petitur, impedimentum cum omnibus adiunctis, a quibus eiusdem qualitas dependet, clare exponendum est: insuper rationum momenta, quibua petitio fulcitur, nepeasariia allegationibus instruantur. Episcopus de facti·, quibus decisio ab eo ferenda vel relatio ·anctae sedi proponenda innitatur oportet, investigatione· necessaries habebit.

' .Multi sant qui vagantur, st incertas habeat sedes, «t nt improbi sunt ingenii, prima uxore relicta, aliam et plerumque phtrea, Uls vivente, diversis in locis ducunt. Cui morbo cupiens sbdeta synodus occurrere, omnes, ed quos spectat, paterae monet, ne hoe genus hominum vagantium ad matrimonium tbeilo recipiant; magistraras etiam saeeniare· hortatur, nt eos severe soeroeaat, parochia autem praecipit, ne illorum matrimoniis intersint, nisi prias diUgautem inquisitionem fecerint, et, re ad ordinarium delata, ab eo iieaatiam id fecieadi obti■neriM.* Coco. Trid., sens. XXIV. ds ref. oadr., cap *1.*

* .Praeterea eadem senete synodus hortetur, nt eodiuges ente beaedictiossem sacerdotalem, in templo suscipiendam, in «·Asm daaw aaa cohabitent.“ — .Peetremo sancta synodus coaiaga· hortatur. nt, sateqnam contrahant, vel saltem triduo ante matrimonii consummationem, sua peccata diligenter oondtoaatar et ad aaacttasimnm enoharistise sncrhmeatam pie arrodant. Si qnae provinciae aliis, ultra praedictae, laudabilibus enaanetndiaibns et eaeremonii· hae in re utuntur, eas omnino retineri sanet·, aynodu· v«hamenter optat.* Cane. Trid., neas. XXIV? do rsf. *toalr.,* cap. 1.

* .Habeat paroehas libram, ia qno eenfagnm et tootiam nomina diamqae at loose contracti umtrimsaii deacribat, quem diligenter apud se custodiat.* Cono. Trid., ses·. XXIV. ds *nf.* cap. 1.

' .Si quis dixerit, «oa taatum ecaaaaguinitatis et afliaitatis grade*, qni -Lsvitico exprimuntur, posa· impedire matrimonium contrahendum ct dirimere contractum; *c« p0ma ocdaaiam ia nonnullis illorum dispenaare, aut oouatitoere ut piares impsdlaat st dirimant anathema sit.* Coae. Trid.. seas. XXIV. de daatr., ena. S.

' .In coatrabendis matrimoniis, vel nulla omnino *detar dispensatio, vel raro, idqae ex caasa et gratis coacedatnr. In Meando gradu nnnquam dispensetur, nisi inter magnos pemripea et ob publicam causam.* Cone. Trid.. seas. XXIV. ‹fe rvf «tari., eap. b.

I 87. Qnadei impaditiMmbnm eeaaitimn alt, anqaa timaudaui fer· nt puWii iaaotnaaat, ad aaaaaiuatiae

'HTüEüB ABovΠMM.

•«Mai 'par inafcwaria· ăa atiai Hmm- paruamam pati a· impatrari ℘f HataaaMi tMMa dianaaatio ia fere axtaraa aaifetaaa· eaftagatar; qaaeirea, qaaado impediawataai pvaatar axapactatiaaaai pabbaum flaret, aa matrimeariaai Moua iadii ba maao ia diiriaraa addaearatar, dfepaaaattaaaai pra fera extorno valituram servatis sarvaadiq patata opertaret .

I 88. 8i matrimaaii celebratio ferax daWta peracta, proptar impadimntai aidant obatana irrita «utitit, dwpaaaatioa· obtaata, matrimonii oonvalidatio inatithi débat

ℓ 89. Diapanaatioae pro foro oonaciontiae tantam oonaaana. ad matrimoaium oonv^Tidaodewi ifficit, nt ambae partaa ooienaam abeqae parocho at teatibca renovent.

(90. Obtenta diapepaatione. quae pro foro externo valet, oonaeueun invalide copulatorum coram parocho, in culi parochia domicilium habent, et dnobua teatibua. renovatur oportet. Parochi nunqpam non convaUdntionem peractam libro copulatorum iuirore dabat; quando Mtam coninoctio invalida in alia parochia contracta fuerit, rea bail praeter·· loyi parocho communicanda eat, ut ipae ~~convalidationemperactam~~ inaeriptioni. qnae de matrimnoio invalido feet· eat, diligenter aBaagat

H 91. Proclamation·· tali oaeu hand repataatar:-scopulatio a parocbo privatim at eoram fIdia teetibua peragatur. Eteeptio dari poteat. quando impedimeatum ao in loco, quo oonratidatia inatituenda erit, notorium eat

g M -Impedimento abaque diapenautioae par mntationem facti aubiato, coniugibua iniangendum eat, nt conaenai declarationem ooram paroebe et duobua teatibtu itarent, niai form, quod nuptiarum celebratarum tampers, impedimeotam adfeerit. omnino occultum ait. nae ullum rei probandae pariculuttK tunc enim concadi poteat. ut coanum inter ae^renovent.

f 98. Matrimonium, quod conaenana fletae irritum reddit, oonaaneu, ab eo qui flete egerat, vora praeatito, oonvalidatnm censitur oportet. Idam valet de matrimonio, cni error seu via metnsqna obstitit, quamprimum pafe,- quae errori aat violentiae iniustae subarat, recognito errore aat libertate plena reonpa^ata, verbo feotova naaaesnm suppleverit Nihilp mini ad omne do ennaam praestito dubium axelndmdum, Ma quoque ia casibus consultam eat ut oouiugaa eonaansum ooram parocho at duobus teatibi renovent; igitar hoc nt flat agendum erit niai obversatur pradsns scandalorum. val matrimonii in disorimae adducendi matus'.

fl 94. ConvalidatioM paraeta, matrisaeubsm quoad civile· ita ooaaidarqadnm venit m ■i ab initio valide contractum omet Idam da affectibi eodariitiei· obtiaat quande vel m tantum pars, nuptiarum ealabratarnm tamper·, ignoranti· facti aut iuria detenta fearit Alia» ad dispensationis remedium confagiaadw ărlt

' Js matrimanislibua diapaasatiaaibus (pro «m asastisatiae iadsitis) Ulad sampar artUtitar: Ita qesd Mammdi abaotstie et tirpaasatis ia tora ladisjaris aaUstaMM sutfrs- (Mw.- Btidiet XIV. featiW. «7.

' JMtqasm, hgittms tsmpsrs iJiimSi, ssaasl Miam cspalae osatugaU Maasaaft, sx ilihabMra· anpar hs« ■Osatiam mu tasUgitar Istliimi* «DaantaL IV, M A — .Hamata tamas mutantia rrmuaaii m vsriar taaM aMnara, qaot taaSnm flata saaaaatiai vsi mstau psaum amam paurt ■sian» ■ & IIpbmt., da Ug, IW star, A. VI, a ΠM.

■ .Cam id L Vatan m T. muflsn dtvartil «tamis esaanfce tit praintt, Uh ataum ia fltbaat autefli anethi·

• 8 China martrimaaiato· ad tadiea· aaeleMtKNW ΠM« OTI «Ml fMIpMIfe M TBMNM· matrimiii at abligatinibi ax node· darivaadta ntitiam ferra. Da affeatibi matrimonii maro atrilibaa petoetea civilia fadiaat

I M. Coaiapaa ia aaaaia matrimeaialibi aab·aat spieeope, ia call dfeaeeai mariti domMiiam babet Exception! in eat. d ooetagala vitae ooaaortiam aat par aaparatiaaam a there at mean ant par deeertiwem malitieaeua a marito patratam ·oblatam ait. Priori aaaa, qaaalibet pan aotioaem. mil iataadaadaa inra pollet, aeram apiaeopo dioecaaia, obi altéra domieiÜam habet, iaatitaere dabat. Posteriori ease. uxor apod apieeopam, intra mil dioaeaaim domMiiam aine sitam eat, actioaem institaero poteat. Poatquam citatio iudieialie intimata aat, matatio quoad eoaiugam domiatium facta, mutationem raapaetu iudieia competenti· minime oparatur '.

I 97. Epiaeopne in tractandi» oansis matrimoaialibaa, ntitnr tribnnaii, quod ex praeside et eoasiliariis ad minimum quatuor constare debet Mao tamen ultra sex consiliarioram numera· fecik accendat Adinngatar etodem «ecrotaria· i -c non idonei, qui, aliqao tribunalia oondliario. ne munere fengatur, praepedito, eina locum teneat. Congraum erit, eundam ad aeaaionea. quibaa ad aupplondam neeeaearii hand eet. ut aaoesoorem absqee suffragii iure admittere. Quando, propter magnam dkteoiis ambitum commode fieri baud poteat, ut ppaaam negotii· iuxta instructionis huiu» tenorem ipsi incumbentibns solo» fungatur, adiaagatnr eidem, qui vice· eine subeat.

I 98. Episeopi membra tribunalia matrimonialia nominat, et quando flnia ratio exigere ipai videatur, a collate munera vel auapendit vel removet. Viro· seliget debitia dotibus praeditos, et quibus nulla ex parta exceptionis nota opponi possit.

99. Causa» referenda», niai epiacopns peculiare quid atatuat, praesaa oonailiarii» diatribuil. 'Decisio fertur par suffragia abaolute maiora. Praeeas mentem suam ultimus explicat et quando ipsius computato suffragio paria emergunt rota, rem suffragio io daoaenit, niai da aantentia super matrimonii Hliditata ferenda agatur, quo quidam in casu voti· peribi axistantlb·· aunqaam non pro validitate standum srit 8i apiaeopo visum fuerit praeaidi virum, qui view «ii gerat adiangere, de negotii· eidem aaaignaadi· naeasaaria conatituet

fl 100. Coaailiarii tribunali· matrimonialis. cuius m «at ad parti relatio, ut teatis suspectus.

Isstanm asm paraatm m3.. petitos at aiae osatrediattoae ·astsdaa tntsr as rsatruviam sasoaatur. Maaqur maitma». et OH aasum, qaaa ito tlsirttom hahaant, M qai aaaaapU fUarast sata latam ssaitesti»· m sdaea hahaaaatr ltgltimi et quad la bai patonm hatradharia lar· saaatdut, m 4» paruatma teoaltatibe» autrieater.· DamaM. IV, 17, A — .Puri mad» prato· iltogitim» atuatatur, d amba parautas, impattnmtam aatoatoa lagtitanam, praetor eam Tritu etiam ia Maman tasdatoaa sqinbtr· praaaaamtersat.- DaarMaL IV, ». ».

' eM qafe dixerit, oaaam mtrrtmiatolit aaa tpasttoe ad latin Mdaatoattoea, aaathama ℔K Caaa. Trid. maa. XXIV, ma. IX

* .Prapaaetoti satos, guad qaMam saMto·· taut, ad patittomm ariaiiau advsraarfl ari a tt tagtthna Utotw ad eaama, qqia gm^aasdam ieitidi^tiMdi alttiflto aa^t aaegtA ^uum intaadit taMtin flsettnMu. PUara nt pruflta Ms dtiiimaams su eaadi^I^ia, q^te^I ia in ^pnt^IfIliflA; ^^IftA^L ine vt^mdfl ^b^mit in habat, qnmt ab alto·· in piam. DeamtoLII, A Mh

.... ·-λ d·

quin ««mi InhabM· feret, iata ia «mm « tmiM· ; rit, paraebe mate aanmia Maagaada· eat, «t asm-

I 10i. AppaBntie «b eptoaepe dfeeecata «4 mutrepeiitam pa*riMtoueeataafantiaaa,amntenpulta τβτ» «4 sanedaun dirigitur ecdsm. Mai laçant

I IM. PnMapde stat pre Mbertate ïa ae-

teneram, «4 quartam iantaatiam dcveiri petest «al

t 10®. I* 4M·* pno ImÅmm· !

nanetas ia pria* instantia sogwevix is seousda quoque « scdc apostoltoa Miturtu.

araetiena agendum «at Ornato partie de poena eaeveatieaeli, e parte quas retabrag, drivonda, we tanta· ffltotoa, aed etiam invalid· «atl.

I 109. Appellatio aps4 tribunal, euntra entas sententiam directe «st, into· daeem · aenteatia eaataaaiaata diea umnta»4» vaut; tribunal veto taira triginta dies, qai pariter ab intimations par-ut· computandi rant, acta ad instantiam saperiorem remitter· debet Para appaliaaa aa 4a ru dtertior reddatur at oommowatar, qnod tatra trigemmem · mandato recepte dism, graraaaaa ad iadieem, sped quem appellatio sensed·· iuria ordia·· interponenda eat. déferra teneatur. Supplicatio de longiori termino oonoodendõ, tribunali coin· ssateatia impugnatur. proponi dabat; nae «i abeqaa gravi causa annaeada· «st Si pfe rerum adinnetis nscrararium si< ad sedem aMctam preoas de delegato aominando dirigere, tribunal, quam prit··· de nominations peracta,notitiam ex eSeio ·eoeperit ad actorum trancmisaioacm absqne alia mora procedet.

4 103. 8i coninges sol sponsi. qui iu cauaia matrimonialibas citantur, competentiam tribunal· impugnare paean autumnat, eidem intra dsosm poet citation·· intimatam die·, exception·· sua· proponere debut Quando reclamationsta feadatam non ease indicator, liber·· oie eet ad instantiam proxime nuperiorem appellationem dirigere.

J 104. Competentia, qaam impugnarunt per tribunal auperins oonlrnuta, parte· coram primae actioni· indic· causam dicent oportet

4 106. Parocho copulationem differente vel denegante, contracturis liberem eet curiam episcopalem adire, quae, pro rei conditione, aat obstacula remospre satagat aut negotiant tribunali matrimoniali perpendendum dsdoieudumqee transmittet. , -

4 106. Quando difRcultaa in obmoto quodam impedimento ^jrimeati sit potato, tribunal matrimoniale, perpensas tangalaribae caaae ciraametontii·, diiudioabit' aa oopslationis deneganda· sufficiens adsit cunae. Id tam·· pro norma bebabit, melius esse, at matrimonium valid· contraband·· differatur, quam at ansa praebeatur matrimonio invalido, cum omnibu·, quae ipeum ooneoasltari assolent, malia Depositio anis· teetis (de digni, neo noa fama, qaalis et graves oordateeqae viro· «ovet. nunqaam non solicit, at nuptarieuten,- nsqne dum res uberia· dilaeidata fnerit, repellantur·· .

4 107. 8i reclamatio spoasalium initeram nomine itetitaitar, paroohas, abi sponsali· invalida feerint, partes ea de re e(taceat: «in natem valida eadem iodioet, litam amice oompoaere oowtar Reclamatione immediate ad tribanal matrimonial· directa, nisi fenan sponsalium anilitas manifesta

4 110. Si tribunal inatTimenial· spoaaaito irrita ense teaset, neaeasaria dtopeoat, at maMatoaii celebrati· altaria· bead retardetur

t 111. Declarata epoaaalia· validitate, tribunal ·atrimeaial·, oomntiesarii ope. pertes ad amieam perdueera compositionem conabitur. Damni sompnestineee· qwd attinst, id egatar. at ir aaqaae transigant conditam···. Pecunia quoque eoap··· satioais loco dande statui potest, ana saltem id poeconte parte. Actori, qui non nequieeoat, libera· quidam «st. d· damai compensation· indicem ·eeeularem interpellera, veram reclamationi· ab eo matrimonio opposita· ratio non- ampli·· ha beatur.

4 112. Quando conventio de solvendi· sponsalibus vel aequa compensatio·· praeetaada obtineri non posset, nuptiarum. advorans quas reria·«atio inatitata eat. celebrationem admittere, minaa reputari deberet malum.

4 113. Quodta personas, quae matrimonio se iunetas esse falso praetendunt. ordinariam ad matrimoniam contrahendam viam ingredi non posant, quin tabi aut liberis sais gravia generent damna, rem aut ipsi aat per curatorem animaram ad tribunalia matrimonialis praesideat deferre possunt. qui invastigationss ad abaaam omnem excludendam hoeeaaariaa babobit aat haberi earebit Regulariter, ia tali negotio tractando, dnoa tribunalis ooasüiarioe adhibebit; quando autem peculiaria rorant adiunota strictissimum exigunt secretam, episcopus ei permittere potoaC nt solus rem pertractet.

4 114. Koeletaa, atpots Sdta ae moram custos, matrimonii invigilat sanctitati ae vinculo indissolubili. Qnodsi catholicus bomo in oontauctioue vivat, quas, eum impedimentum dirime·· ei obstet, matrimonii nomen perperam usurpat, ipsa ad veri matrimdqũ dignitatem elevari, aat queudo id ieri nequeat, invalida pronuntiari ne dirimi debet. Vicisaim indiseolubife matrimonii vinculum adversas omnem conatam, ut dirimatur, anilitate praetexta dolose efhoiendi. magno vigore saetiaeri debet.

4 116. Matrimonium impugnasdi ias, h quas tam head expresse ad eoniages reotriagitar. oompetit catholico eaivis, exceptis tie, qai sua bae in re commoda quaerere suspecti eunt, vel quamvis matrimoniam contrahendum asse seiverint ac pro clamatione· debite modo inatitata· feerint, impe-

..... S

' .BaqnisMt s astas «as riaSasaUaa, qua vsMam saMar A4 ---3---

itanti, snl « anptmm iatMpstate imamnato frmavttl M

sanrhasidx msnsnta sat psttas «nam asgaata, «mn asestianm ttiidlii sstassa «ltes taqasMsr kabsra* Peaistat. ГТ. 11. alT.-.Osaam mtatir cetos aapimti, quad, snm T. «s «tat ·am C. «sartinM maMtaisatam, B. te ÀMaris aa sssaateaa. quad

«■atitelaa apsamha ««hurts tosam·, passas· sstvaadw a

jdtitar «rtarqnaw CM ttaqna Mbaip «·M·M·η1η an toteant.

MrtMl eMrtvw

æpÜMi «MMnaAm, «aetfMt·· rvjram,

^^4^®

IMssetsl. IV, X X — Japar Uta vase qnssstisas, qussa Mai, an asslisr nm «b eaaisagania Viss. fr· ·» qasd sala «ster attaitm ess asm sMM«a(«dMm ssatitaetr, leaps·*·····'- «■" si sen «st tanMnn mnMmaata· tatarssu, sata ·η·M·M·l·

dtaaautata» tMM ahaqu· legitiata nmilim rati- ruenut *.

I UA Propter arrara· ateaaeriamM· laduataa, ea taataai para, qua· «· arrara venato, aat aai eaaaeaaaa «auafin·» iaiueto aat»H■ eat, «patri aioaiam Maaaara potiaat. Tara mo exaMit, quauAo, pcatquum anaraai agaprit, aat meta·, qualm ad ■uatritnoanar initaadem aultrit, «araarit, dabttam eeaiagale vatautoria m MiMter praeattteriAvri etiaai, gain airaaawtaatia iata probari paraît, ocuingnla ritae coaaortiaai par rax manara vatuataria eoatinuaverit

* 117. Quando naptiia *ab ooaditieae iuugi per exceptionem concaditur, nMtrimoniam, proptar eauditioneifexaoa impletam, ab eo taatam aeuiuga aeeuaari potent, qui eeqne in conditionem poaituat adema (•ho aaaevaravcrit. aa3 id non kdeaaa dole retKoerit, nequa an» culpa impedierit qaotnine· conditio impleretur. Renuntian· conditioni aeeurandi iura ·» » exuit.

D 118. Propter impotentiam matrimonium con-

' diguideante M. de Canale, aootro «M aprarolatai de-«-laratmn, quod cum M. duxinaet Iu uxorem, S. Banter iperaa niau cat matrimonium arra····, ut ab eo pecuniam extorqueret. Kl licet hitelhetui ano prave nrn potaiut opere respondere, nibilomiaat vult habere pernuiam, ut acraaatioae diiiteat. cum igitur ao· ht mabtiie hominum txtalgvmdam, rraclima» quateaaa, C m IU. ipeam ab arrarätioue matrimauti repelleatea, eidem asper hoc atleatium imgpnnti·.* Demetat IV, I», ■ — vero poat omtruetum amtrimoaium aliqui· ap-\porrat nocnaator, cam ooa prodierit ia publicu a, quando henna ••eundum cnaeaetedinem tu eceleali· edebeutur. utram vox tara debeat arramtlaaiq admitti, merit· qnaeri poteet Super qae •te duxlmna diatiuqwmdum, quod, ai tempora deu<mtiatieam yrarmlmat ia, qai iam oouiuuet·· impetit, exta· itiaenerim rxiatebet, vel aliae daautiatio uon potuit ud riua notitiam perranitv, nt p·!·, ai nimia· latrmitath fervere laherana, aaaae menti· patiebatur etdbam. vel ht aaaia tam. teuerh eoaatltnma qoed ad eemprebraaieaem talium ei·· neten auflrerr non vutebat, mu alia oauaa feqitiaaa tnerij iaipeditua riae aceaMtic debet eadiri. Alloquta, eam rutiauabillter praaemnatur. quod drauatiatlouem puhlife tectam idem exiateM i- !>·· dioecwd mhhae ignoravit, tamqnanr raePaTtua eat procul dubio repel lend··, niai praprio (ramvartt turameato, quad pootea dMirârit ea quae cbieeerit, et ad bee ex malitia non pracedat: quh taac, etiuwi didiaiamt ab illia, qui deoaattetioah tempore •iluceuat, daadl no· dabet eidem aditui ■■rumaii qncainah etai eb impetitteaa hulamtnit ealpa de attentio tali oeatraeta ■Uoa excluderet. Me team amoveri aaqalrM, eum culpabilia ··· extetat- Oaeretei. IV, IA H.

' Jaaaper idinlad. quad atiqte· ama quadam iaaaMli ««alla ooalraxit, qaae tendrai aetati· mata· attiagera, ab Ule plariea raculte. contra matrimeaiam peaelamnvit, nraereaa nn •emper ab Initio dianaadnra, quad per teatra probet team et eanveraatie·· praedam. Ia bee Itequ· eaaa neatimut, qned advenu· matrimonium initri neu dnbia, quae, ante onanitio· arat aui tegitaum auram ntttugraa, anm patnit, mteiam rectemavit.· DrarotaL IV, 11 4. — Aβ· tilia, qua· banediction,' erupta, max a ipradi aafegiuat aat· euntia copriam D •ebaecutam.'aararsatea, ee aaaqaam ia ills· veeraiaee oouoei·· riara, aed meta illate oompalara vurhq pevtellaae oaaeetram, Host animo diaraattraat, ■·■ stalk· eat autteutta drmeganda: Md de illate mc«a era earn diligentia li plmilaai; at ei tetit metaedavraiater Slates, qai petalt radam ia oauataatem virum, erunt nra Mmartt· audiead··.* DrarotaL IV. I, M. — -Ad M, qaad par tara Mturaa lattmruti. 4t qaadum paraeMana tua, qaam rara vitri..... eidam Ibutemi·· matrimettiaMter vapulavit, teUter raapaadaanut, quad, quarante aadacka aaa·· habrra ab teitio Invita ftteaat ai tradMa ot racdlara, tama·, qaia paat-

vMetar. ad ipeam eat eagauda redira Naa da aatero nripfauli ■aat tratea, ri qnaa mammata maiiae ad peoheadafe qaad raa a^araararit te euadtaa, ramtaramqut praAtetadea, eam tae^u «uti temperi· batatemdi pribetiraua auttad··.* DmuateL IV.

ammtmauAi, «H «atari* ait, aatriagM tntua mki-■wiiuai aaaaaqra paaamat*.

I HA Ia Taler·· aatriaMatt, ami iapaffiaaamtaai taapabartatia abtdat, pabartata baphia lagairaaia· aea oat, aW id aaigat camtaK qui aaatrimmuil aeutraati tamper· pabertatam aaadam attigerat'

t IN*. Propter impedhaaoMm rapta·, raptor ·dvavaaa matrimaaiam raatamara acquit Rapta, quaa raptai oeaaaaait, aae amtrinaeaiam aeaaaiadi iur· ia exordio Hbertati» pieao raeaporatax atatar; ·Aaa aau amplia· aadiatar.

- ISI. Tmpadimeata ligamini· matationa (beti rabiat·, quando aaa par», dum invalida* aalebrarat nupti··, tmpadhaeati exmtantiam abaqao raa ealpa ig^prarit, altara, quaa impedimenti ooaaeia fuerat, matrimonium eocaeandi inra bead potitur*.

J IS». Omaibu· cuaibaa et propter omnia impadiateata, quorum roapocta iua aeeoaeadi eoaiagiba» dut aai ipeoram baud privative competit, tribunal matrimonial· ex officio procoder· dabat quamprimum aat aotorietate faoti aut denuntiationibu· allati· ■lior· m«jic, «uffleien· rei ratio nibminiatrata feerit *.

f ISA- Sive matri»MM>ium ab ao, rai de iere ooaeearam «at, accuautor. aire inquisitio ex officio iaetituitar, nunquam non tribunal matrimoniale tonatur, ouneta, qaae veritati perfect· investigandae ineervir· poeeant ex officio ordinare et exeentioni mandaro.

9 IM Cuiuavia «at epmoopi, virum pietate et iuri· aoioatia inaignem ot,quidem ex «eelaaiaatico, ·i dari potaot, coctu, matrimonii defenaorem ooa-·titsor·, et quando h manare ano fungi impediatur. virum ffibocaanriia datibne instructum ad riua locum tonandum nominor· *.

_5oa igtinr attendente·, quod iminttam cunoatea· •unctione· et naturae rationem, qai feigidnr naturae rant -t Impoteatae, tidem minime apti ad* cnatrahenda matrimonia rapotaatar. quodque praedicti ranachi eat npadone·. qnaa tearaaam uxorea habere non paaauat, eandem habete ut sorore, •olant, quia experientia docet, tam ipaoa, dum ae potente· •4 aoeaadam iaetitant, quam muliere· qnae ri· nnbunt, non at crate rimat, ned at carnaliter teviem crmhtngnntnr. prava et UMtianm intaatieae nub praetexta et in tam taetrimonil terpen baiuMMdi commixtione· eifectare, qnae cuia peccati et arandall qecaaiouem prnebeaat et ia animarum damaatioaem tendant, aunt ab écrirai· Dei prorran exterminandae; et insuper coaaideraatea. quod ex apadanum balsamodi et eaancboritm eoategtia aulte utiHtea provenit, aed potio· testationum lllevobfao et iacemtiva Hbidtaia nvtenter: Iidêra fraternitati tuae per praearatra aammittiaa·· at maadaaaaa, at aattiagia par diete· ·» attra qacaoaaqm renari·· et «ρ1*™1l» atroque tuete narrate·, cam quibnsvin malicriboa. defectam praedietem rive igaoraatibua nive etiam ariratibua, contrahi prohibeas, coaqne •d matrimenia quomodaeaaqse ceatrabroda tebabSt· auctoritate aeatra daalaene; ot tem laearum irittearH·, ne bairamrii Ceatanritnara da aateao tari quaqnamedn permitteat, interdiam, qaam era atiam, qai aio de feeto matilmaaiam contraxerint. •epasari rare·, at matriamala tpra rie de terto ooatracta salia. Irrita et invalida eaae daeenma* 9xtua V. eoaatit. data die n iuM IW.

* .Mades antam, quaa, peatquam anara nubile· attigit, ei. qai raudam ad sanae apte· matrimrailr vraerat, aapaix raate aam atrati esaranterit, aa^Uaa raa poterit iimratire, atei ipra. cui aapeit, peatquam ad tegttimam aetatem pervenerit, ia «em rauat atguverit ptneetan eMeeaaam.* Dumotal IV, ». 7.

• .Qai· ptaeteta mulier eoi traria. quod Ule aliam haberet uxraeai viveateat. ner. dignam rat, ut ptutilitra vir, qai •teeut* «atra canorae venerat, ternam de aae dri* reportet

ObIMmF siri divortium petat, ad priMeaear viri sea rant etiqwlraan raparuadi.* DeerateL IV, T, 1.

* .Mea appateatibae aaeraatoribra at parentela mautfeatn ·M parita· 'ntetra··, quad eradHte raa aat. utei «abat te prima parita vri amanda, tel effidi telinat, matrimrate IU· adhdttte guavttam dtatehuru, qraa OMte aeutauate raanantur " DMritaL IV, «A A

4 ISA Dofcaeor mtarimastii, et ta mouette tagroaou nt quatioa madrimsuti ouiuadnm retae·· tiete· ·uasipti, tarât· taastar. m nmmta, qsmn «4 —tari ·mH vinauhsas «srvaedam fane· passant, diligsatm exploratarum. «t ad ipsum tM>4·· iiriit· adbibitarum mm. Tribunalia matrtafoualta su do ru smsisnibus inférait. A4 part·· audiaud··, àd tastiu· depositions· sxripfondas, et ta genera ad easnes ·ota· iudirialne vooatar oportet Quivis satas iadicialix ta qao eut ipoc, »«t qusm epfoenpas «4 oins taoaa tenendum aomiaaverit, prsmeai hand feint qua invalidas et irrita· oansaadas eet*.

β 196. Matrimonii eater·· impugaaaa, aceusationem, raspeotive patiite···, et nallitas pronuntietur. aat scripto expressam afferre aat ia 4** redigeadam vira voca exhibere poteat. Facte, quibas ssesrtie nalliteti» euporatruitur, distiaete ac plaaa proponeod·. at probation··, qaas prassto aibi esse aatumat indioaadas «aat

4 197. Qui matrimonium scripto porrecto accusat, coram tribunali matrimoniali aut eius oommisserio personaliter µ sistere. attfee de «citu necessariis respondere dabat; alia· acoaaatia ab eo facta tamquam mera daaaatiatio consideranda at tractanda erit1.

4 198. Douuntiation· uret···· tactae ia acta redigantur; si sonpto proponantur, curandum est, ut actor personaliter examinetur Umnes ad e·· dirigantur interrogatione·, quae ad quaestione· facti aoearate eruendam facere· possant.

4 129. Denuntiationes scripto exhibitea, quarum actor· personaliter examinari nequeant, sub peculiaribus testum rerum adiunctis pro suMoieati procemus instituendi causs haberi poesuut. Indiciis tamen ibi ooateatis pro re nate utoadum est ad ulterior· investigation· instituendas.

y 13(1. Denuntiationes scripto factae·, quarum setor nomen abscondit, per se ad inqaisitioaem de matrimonii ««lore decernendam nunquam suffieiunt.

4 131. Quqjisi de impedimento matrimonio alicui obsistente? fama divulgetur, quas, omnibus perpensis cireutnstantiia, attentionem mereatur, tribunal matrimoniale circa fundamentum harum narrationum vel aosertionum indagatione· habeat.

rtico roetu. iorii sciestl· pariter et vitae probitate praedita, ···# matrimosiorsn detiusor somisatitar, eam teesitata tanun re» aasputasndi rei msKveadi. si testa reas· adfuerit, et Mb·titasadi sliasi ssqas tdeoess» et Usdsm qasUtstibm «raatam; qaod etiam feri poterit, qaatiseesaqas pereosa ad matrimoaisram fefeasiooem destinata, eau se occasio agendi «btalerit. erit legitime impedita.* BcaediM. XIV, eensi. Dri eweerW., « 5.

anilitate seram lagitta^ tarira diseeptari, eaaaqus opsrisUt ia timdihM ama tailrtslicitari, sdaam «dkniai Usttam. vare et ■criptis matitaMtai vaMitaism tasri, «sqm saaaia dstassre.

damam datiuseris hstestsedi para·· taaqesm para aaosasarta ad indicti validitatem et tetsgvftstsm asnaastar, sampesq·· adsit is Isdido, <ire asm m osauagitaM, qai prs aaUttats ·MitrisMaii «git, sire ambo, qaorati «Iter prs ««IHiaSs, alter vare pro vaMItete ia iaiiidau renia». Dstmssr satam, «ma «i maa« Pateam«di iimMirtamr, iarameatam prssstaMt MsUter sfllstam sams sbeundL st qastiaseaaqw MmUgaril, at te imbris adeam tabeat pra attsutes malrimtali validitati teands. rerasa idsm taraasentam prai» ibit, qmascasqse vers, as am legitisw «itato mt tetissato, ia tedlsta paraota (Stria1, auHa, irrita, osaaa tarisreams, es prs anili·, «astas ac irritis tabui vafeata* Bmitite XIV. sswtit. XM saeri, Uti

1 «À mU· nfwbit·*· stwi Mφβτ α µ µ MAo µ wrtrtaNatt bUA ifrwntM, MmM h * «ata·

ia

alta site tigtasm

i taisiisli «afrra<tat«r.· PtiHtil IV, 1·, A

atque diiutaaet an, quae annoter, inquIritiiuam

t IM. DauMtfaNeM· da taspsdtasonfte, peapter quae eontagibes faute· tea asoaaamdi esmpoSk, MgsltriMr mMbIwv· «tè· Mt; ebi Mtesi ·x aliatia liquid· water, usatrtasaeiam sliqnod prspter musmtdi impsdimmitum· irrite· aaea. as ·Mete agaudwa sat, at vel aouvslidutto peragatur, vel pan aeeneaadi tare pelteaa advernes matrimonium reelerntt.

f 133. Quodsi impediment·· ia ia· addaotum tele ait, at, qaomodoeunqae re· se habeat, cease···· carte oaniagis mstrimouiam seaussati· ad ipsum removendam auMetet. ordinario coaiagun ■aimsrum caratori, aat pm reran st personarem condition· alii sacerdoti iniungendum eet, at sd* moaitionibaa opportania partem matrimoafam impageant·· ad eoneansam renovandam indaeat, vai etiam pro re esta efficiat, nt consensas deetarstio coram parocho et duobus tostibua iteratur.

§ 134. Referat, cui negotiant oo^mtasum est, ad tribunalia matrimonialis praemdam conamina· eventum, et quando ooaiax matrimonium impagaaus consilio capto insistit, superaddat qqaocunqae de facti·, s quibus valor matrimonii soensati dependet, comperire potuit.

4 135. In quantum «mergentibus impedimenti·, quae coniagum eoasensa removeri nequeunt» praesis cooperatio quaedam animarum euratoris disponenda vsstat, a conditione casus et prudenti tribuas!»· matrimonialia indicio dspeudsbit

§ 136. Contagem «ltero matrimonium aoousaate. praeprimis inquirendum est. aa forsan es habeantur rerum adiuncte, at, si actor unquam reclamandi ius hsbasrit, aune carte temporis eodem exatus ·it; quod qasndo extra dubiam sit positam, acti· haud admittatur.

§ 137. Ubi accusatio matrimonii facto innititur, quod, lieet vorem undequaque assat, nihitoaiaus aat absolute aut sab circumstantiis ab ipse actore expositis matrimoatasn irritaado impar foret, accusati· abaque ulteriori ieqsteitione repellenda Sst.

y 138. Fieri potest, at qaamvis foetum. cui accUMtio. innititur, veritate eiu· supposita, matrimonium irritum redderet, assertionis turns· falsito· in propatulo «it. Tali casu actor de rei statu odo caedas, et at ab seeasations desistat, commonenda· eat. Obseqaiam ipso detrectante, aim fores· qua· afferat, aperte inepta vel abearda sint, aocuaatio per conclusum, a tribunali matrimoniali debite forata conditum, reiiotatur oportet.

* 139. Quando unum sx impedimenti· y W enumsratis obmovetur, tribunal matrimoutala inquisitionem in for·· taris instituendam, qnautam Bsri D possit, evitet. Pterumqus cleri parochial»· opera ·ffiei poterit, ut dubia faotqm attiaeutia slimiaoatar

4de dignas comprobato, apieeopus dispausatiousm. qaa opna mt, tribuet, ctuuaque babebit, at oeuvalidatio. omai sssadalo diligenter semoto, peragatur. Ubi solida adoaeat ratio timendi, no oostagas vol alter eorum impodimoato deteoto ad oeaiauotioue· dirimendam abstentur, apud «an sta· andem pre sanatio·· matrimonii in radio· inpptisandnm Carat.

§ 140. Quoties ia valorem matrimonii abeuias inquireadum erit, tribunal matrimoniale oommissarium ad Ipiaeetio··· foeti eraoadam nominet

t 141. Commiaaarius ad iaqaireudua deputata·, antequam ad probationes ia forma taris iastitesndns

1.Csassattem terna imlreil rei, ta «sa quantam, testa." tissrst. sans. X «s. X ·. p. f to — Jtanmr vtitatas a- «si ·des tedlesadn· vsMss. ate rerlmibil· et te· dig··· psobtatoam »»»»«·.· Decretal. IV. IX a

praeodatar, assiti debet, at nmalara «miti- tiaraas, qnao ad matrimestii valsrem vol aeffitatsm extra dubiam pasmudum feoora peaatet, maraUi- acquirat notitiam. Haaa ia faam, pre aaaditieaa raaaa et peroosmraas, aaaaaaariaa paaaaaatatiaeaa faeieodae; postea eaaiagaa, paaaaaaa m^tasesüum aceueaatee, val qaao hapadiaaaataai djpwitiaraat, et, in quaatam Sari potent, etiam teatea, qui pra niatrimonio aat contre iHad pradaoaatar, dafcaaora matrimonii praoeoato, praevie iatorrogaadi aaat.

f 143. Quo in diaqnieitioM pnwvia erata fuerint, proponantur tribenaH matriaaoniadi, at ipsum, ai qnidpiam deoaeo eeneeet, erdiaatioaea opportunae dabit. Quo facto, omnia diapoaeada eant ad prooeraum probatoriam, abaque ulla cunctatione, habendum.

9 143. Tam In praevia inquisitione quam in procemu probatorie, ooaiagee pervonaliter ae aistoro debent. Conceditur quidem, ut advocatos aecam adducant, et antequam declarationem exhibeant. rorum oonkilium expetant; veram eab tantam declarationes, qaas ipeimet pronuntiant, at ipoorum mentem explicantes actis inserendae eant Quodsi advocatus proprio nomine qnaedam casum matrimonialem attinentia deponat, haec ita excipienda et tractanda sunt, quomodo excipi ot pertractari deberent, quando ipse haud qua advocatus comparuisset. Advocato negotium perturbante, commissurii est statuere at loco excedat ·.

9 144. 8i eooiugee citati tribunal inoompetens esse asseverent, ad normam 99 104 procedendum eet

9 145. Coniugibus qui, citatione facta, non comparent, aliam quam incompetentiae excusationem praetondentibua, de eodem vel admittenda vel reiicienda tribunal indicabit. Convenienti ex causa dilatio indulged potest 8i rationes adductae minus Srmae inveniantur, vel quaudo quia, nulla excusatione proposita, compavere neglexerit, terminus eis pro domicilii distantia dimetiendus statuatur; quo elapso, a indicio saeculari, ut citatos ad comparandum adigat, petendum eet. 8in vero petitio ista ex qualieunque causa effectum haud sortiatur, procedendum eat, etiam absque citati praesentia, ad rem pertractandam*.

9 145. Magna cera agendam set, at eoniagea ad quaestionem facti eruendam oornm oommiseario ad inquirendam deputato personahtor compareaat. Quando id praestiterint, ao domicilium oornm a sedo tribunalis matrimonialis longius distet, ipsds supplicantibus ad ulteriores iatsrrogatioues habendas in looo quem iaoohmt vel prope eum, delegarim quidam constitui pateat. Defansar matrimonii ius quidem habet, eiasmodi interrogationibus semper ot ubique adesse; potero tamen petant, ut pra iisdem, D qui eius locum teaeet, designetar. ffieoo iarainraado promittere debet, se ia interrogatione causam ligaminis ooaiugaiia, quam optime sciat ao prasit, tuituram osso; instruetiooeoque ao notitiae, quibus pro re nata indiget, a defensore matrimonii ei eommanioaadae saut Delegate noa tantum qaaaotioaea contagibus proponendae transmittantur, sed do omnibus quoquo instruatur circumstaatiie, quarum cognitio ad investigationem, prout expedit, dirigendam re- A quiritar. OsutagibuB h «Ha uaaimtftw dieoeosi, etaadem tribunal matrimsnials rogunduae erit, at

9 14T. Praeoumtio atat peu valere matrimooii; tmpedtmaatum plene probari debet.

I 148. Cseferals, quam oosringw in ipm diequiritieae feriant, aat priaa quidem, poetyfoaMnoaii tamae, quod aoeaMtar, oelebrntienom in quantum advanaa matrimonii vnlorom^pegsm. omni vi ceret. Oonfemie varo, quam oodingoe; antequam matrimonium aocnaatum coatruarMt, dopooueruat, in anilitate probanda hand exeladitaPÀ

I 148. Oonfaeaio coaiugnm. quae pro patrimonii valora militat, vim probandi ia. ile habdt canibus, ia quibus. oomagibus accusandi iae prÿtafive reservatur. AHao praooumtionem taatnr'genorat.

9 150. Quod ooaragoe autvdter eorum baud comparcant, advenae matrimonii valorem nibil progbar· potent; quapropter, oxiade onus probandi featrimoainm accusanti incumbens, diminui baud debet

9 151. De testibus admittendis vel respuendis, de fide ipsis habenda st exceptionibus eisdem oppositis tribunal matrimoniale iuxta generales ieris eaaomci normas et peculiarem, quem negotii netura postulat respectam de casu in casum indicabit.

9 159. Si ooniux matrimonium accusans, contra testem qui suspectas, immo et respective inhabilis oenseadae est exceptionem haud faciat ipoe testimonium pro matrimonio ferendum admitti potest. Veram quod ooaiuges ooatra testum aliquem haud exripiaat, nunquam suppeditat rationem, oias depositionem eontrq, matrimonium militantem ut 5<Je dignam admittendi.

9 153. Relationes quae praooumtionem fundant testem pro ano aut ooatra unum ooniugum partium stadio agi, ea» tantum depositiones suspectas reddont, quae ia favorem vel in praeiudicium respectivi ooniugis cedunt.

9 154. 8i testis ad utrumque eoniugem tales habet relationes, quae praesumtionem partium studii eodem fera gradu generant, relationes hae per se haud sufficiunt, ut depositio quae ia commodum unius, sed in praeiudicium alterius ooniugis cedit, suspecta censeatur.

9 155. Consanguinei ooniugum a testimonio pro matrimonio aut ooatra illud ferendo tum tentum excludendi auat, quando ex singulari casus netura peculiares oriuntur rationes, eoe de psutium studio suspectos habendi*.

-BMatana prasttrra, ut pstesiphisa psaumes, .am pm advecatra 'aed pm m ipsas Mtam psapaaaut; aid Me fert

! -Separ « enat passais», asraai «ratagatas, qui ut» omtnctum aratrisaaatan exosis sens eaaaaagaiaaaai carnali OMMÛxtiras saguevit, rasa H Meatur aserqae et aUqaa per» vtaaira tea Maternera dtaàter, sil ab usera am iudHe setistiaa mpamadm.tum ftaSaraitati respandamm: quoi prepler Menai madmiimam tiaaam val rummam vimaas aaparâri ara debant, ram et qpmdaqm aaaaalM iatm m castra natriw>aium vaUnt ealMuo, et ad aaafaaaiaaem tuomtas Mû» preaihrrat, d sas iaüaie madanat pm fatiaiam eodsséa» rcawtriais· » Dieuil IV, 1*. b.

* -Qacd parratas, (Mme et sagrati wtitaaqm raaaa ia tntitatiiai iaurai ad ustrin intern ; latiniste· val dirimsadnm admittantur, tam utique eauraateHne qmm lagibm approbatin'.* — .Quad vara hgtar: patm am tvripistar b ream 418, ara 48m ia eaam patrie, hi mtadnalibm «assis et iratiastibm versai ses ; in mststesads vers esuiangeuds et disiaügends; sa fadas osaiagB praaragatisu et quia ISvurabUts ne aat. iIngres admittamur.* DamuM. IV, Ie, t. — -Super

I IM. I· diindicemda fid· WMupitMn· at a omai·» persoaaram, qnareB 4 ooningM relati· parti·» stadii saspicioa·» iadaeit, imprimis «oa■idwaadun Mt, an coniugM nallitatea matrimonii ••optant, aaaaa.

9 167. 0BDM ii, de qaibus supponendum Mt, quod circumstantisrum, ad nnUitatia qnaMtioaom pertinentium, bene gnari sint, etiam tune audiri dabant, quando ut tat·· repellandi forant, quia depoaitionM eonun praMumptionee stabilire ac viam ulterioribus raelndarn possunt dilueidationibus.

β 158. Tam parta quam defonaor matrimonii ius habent, testibus pro matrimonio aut contra illud productis, exceptiones opponendi.

9 159. TMtimonium personaliter ferendum Mt; scripta absentium testimonia probationem haud faciunt, sed praasumtionam solum fundant.

9 160. Si testium habitatio tantum distet, ut in sede tribunalis matrimonialis interrogari nequeant, secundum normas, quae 9 146 de ulterioribus coniugum interrogationibus stabilitae sunt, procedendum erit.

{$ 161. Quaestiones testibus proponendas oommissarius ad inquirendum deputatus concipit, attentis omnibus quae iu hucusque gestis emerserunt, nec non interrogatoriis, quae parte· forsitan proponenda exhibuerqnt, et communicatis cum matrimonii defensore consiliis. Posterior ius habet, quae ipsi · re cmo videntur, superaddendi vel et petendi, ut interrogationes tribunali matrimoniali approbandae proponantur.

9 143. Iurati tantum testis depositio vim habet legitimae probationis. Teste·, quos admittere nil impedit, antequam examinentur, tactis saoroeancti· Dei erangeliis inrare debent, m do interrogationum ad eos dirigendarum obiecto veritatem, quemadmodum eaiil coram Deo et conscientia compertam habeant, plene ac intemerate, quin aliquid addant, omittant vel immutent, edicturos fore. Congrua de iurisiurandi sanctitate admonitio praemittatur.

$ 163. Ad iusiurandum a testibus praestandum coniugM ac, si matrimonium ■ tertio quodam accusetur, iste quoque vocandi sunt. Attamen vocatorum absentia, quin insiurandum excipiatur, impedire nequit.

§ 164. Examen testium partibus remotis et singiliatftn instituendum Mt, ac, antequam omnino terminatum fuerit, testiuB depoaitionM haud publicentur.

9 145. Quod a duobus testibus iuratis, quibus nulla exoeptio in lege fundato opponi potest, distincte ac oonformiter depositum Mt, in quantum haud alia testimonia fide digna aut circumstantiae, quae prae··umtionam gravem stabiliant, refragantur, regulariter plene probatum censeri debet. Verum quando de circumstantia agitur, a qua valor matrimonii dependet, minime sufficit, relationem quamdam vel factum, quo testium reracitas in dubium vocetur, evictum haud esse, sed probatum sit oportet, eos intemerata· probitatis, et suppositioni quod periurio conscientiam gravare possint, locum haud eure ?

9 166. Quando ad probationem conficiendam rei periti adhibendi sunt, eorum duos saltem, ooaquo scientia et integritate praestantes ot ab omni partium stadio alienos, tribunal matrimonial· seliget qui, iuxta iMtrnetteaaa eommisaorio axaranda» at a matrimonii defensare approbandam, indagatio··» débitons babaaat, «t animi Mataatiam scripti· pandant. Balat· ad parti·» stadia» oontrn rei parita·, aa»d«B ratent «XMptionM, qua· ipaia,- ei tectae ■garant, opponi poaaMt

$ 147. Rei periti iareti sint oportet. Ubi da foeto agitur, a qno validitas matritponii dependet, iusiurandum ab ais otiam tune «xigondum aet. qaaado ia» iuramaato ia muneris auspiciis dopositο e· obatrinxerint, fore ut voritatem in relationibus dandis sancte servant.

$ 148. Genuina Mae instrumenta, quae adversus matriBonii valorem pugnant, depositionibus coniugum aut talium personarum, quae tanquam testes aut suspecta· auAnhabilM reputari deberent, probari nequit.

$ 169. Iusiurandum a coniugibus praestitum aeque ac eorumdcm confessio probatibnem de impedimenti existentia suppeditare aut supplere nequit.

§ 170. In quantum ad probandam circumstantiam, a qua ius matrimonium accusandi dependet, iusiurandum coniugis matrimonium accusantis admitti possit, tribunal matrimoniale de cuu in casum perpendat et decernat.

I 171. Si impedimenti netura prohibeat, ne ex officio procedatur, iusiurandum coniugis matrimonii valorem asserentis, ut probatio pri matrimonio militans admitti potest.

9 173. Si coniux matrimonium iniustae violentiae titulo accusat, ii, quo· coactionem iniustam exercuisse turserit, citandi et examinandi sunt. Altero eoninge huius rei insimulato, eiusdem ooafeMio probationem efficere nequit. Quodsi parentes facta confiteantur, quae coactionem iniustam et matrimonium irritantem involvant, omnibus perpensis circumstantiis diiudicandum est, an forsan colludant cum prole coniugii solutionem deciderant·? Ceterum, in quantam accusatio haud alterum attinet coniugem, iuxta normas generales de probationibus in delictorum causis valente·, procedendum Mt.

9 173. De rapta, quae cum raptore, dum in eius potestate permaneret, matrimonium contraxit, praesumendum mt, quod matrimonii ineundi causa rapta sit. Contrario plene probato, conaistit nihilominus praesumptio, eam violentia iniusta ad consentiendum adactam ease. Haec ipaa praMumtio adversus omne matrimonium militat, quod a qdacunque persona quacunque ex causa rapta, antequam libertatem penitus recuperarent, contractum fuerit.

9 174. Etiam quando in matrimonium propter impedimentum impotentiae inquiritur, norma· de oonfereione et iuramonto coniugum proposita·, ad instar regulae tenendae sunt. 8i duo rei periti, in quorum scientiu et animo a partium studi· remoto tribunal matrimoniale plonam oollooot fidnetam, unanimes declaraverint, impotentiam adaaM insanabilem et absolutam, ipsamque matrimonium prae-

' .Previdsas, m snper hac prebaUsaem recipis·, aisi telas yranas» appareant, 4s quite· vertamus are sit, qacd dabeant Msrare, qnreiaa saepe ocuUagit, qaod testes rerrapti feaOs tadmanter ad fetans «mtimariam préfereatasa* DaereM. U, SS, to. — Unqntata vare diliteaifa· veritate, st par Saetas eirenaapeete· smal »v»i|(inas esterai in i miris, qacd prima rir saperstitem quarte gradu oeasanguiaiteite attfogtt, mu «flbras dlvartM ssMmlba prsmdgwe.* DmretaLIV, 14, 1.

' .Csasaa aalrinoaii. qaae later V. iaveaea st O. pasilaa $eareeMe quae sc Virginea st arascbia prefitetar, aoacitar agitari: asadaatss, qnateam read·» pselam ponatis iateria ia iUo mraasteri·. qaed latravit, at ibi secure valeat munerari. doom iadtaall MBteatia, qaid agi debeat, dseetuatar; receptari pesiaaedaaa. aea saiaa prebatieaee riri, qaae iadaeere vaiasrit Mates aaberss ills·, quae ad tavserigaadaa signa virgiaitatis u parte |·»!)»» fesriat iatrsdaeta·, verua etiam probatira» aits· toe aegetiaa oretisgsatea, qnm pan atreUbet duxerit prehΠmda» Kt qaia, at dtat o^M, iaep· aanae faUMpr «« seni» ebstitriiaa: viteae· et asataam, at albos taaMfe· aateua··, prsvidM ac prodMtw deputare caretis ad iaqeirvodua, sSraa dicta paaOa virgtaHata prtvitogte ade sata' DssrstaL Π. », 14.

cm·!···, hoc non obotento, par· coin· iapotoati· ·Meritor, potore potent, nt tertin· qnoqne rei peritu· inreatigationem habent. 8i iapotentia pro reopeetira tantam declaratur, èonopirano trium «altem rei peritorum relatio ad probationem plenam neceoaario requiritur. Quodai dnbina remanent, an impotentia inaanabilia exiatat et matrimonio· anteceaaerit. reiicienda eat declarandae nullitatia petitio.

$ 176. Exceptio locum habet, quando aut probatum eet, matrimonium nondum oonaummatum βMβ, aut nullitatia declarandae petitio intra trea a matrimonio contracto annoa proponitur, limulque impotentiam edone, non tantum ab utroque ooniuge aneveretur, »cd etiam α duobua rei peritia tide digni· ut valde veriaimile aatruntur. Tali caau coniuge· consortium matrimoniale, per tempus a tribunali conatituendum, nunquam vero non tamdiu continuare debent, donec in eo per triennium vixerint. Si elapso hoc tempore denuo petant, ut nullitatis sententia feratur, tribunal matrimoniale certius ante omnia se reddat, nil immutatum Mae quoad facta, ex quibus impotentiam verisimilem et respective matrimonium nondum consummatum esse colligebatur. His peractis, ooniugibus permitti potest, ut impotentiam adesse iureiurando confirment, et istud plenam probationem efficit '

176. Absolutis invMtigationibus. conjuges et qtticunque matrimonium aecus:·.verit, nec non defensor matrimonii moneantur do ee, quo pollent iure. in hucusque acta animadvertendi. Exceptione·, si quas habeant, intra octiduum proponant. Ratione domicilii eorum, quorum interest, terminu· prétrahi potest, ita tamen, ut maior, quam omnino necessaria ait, mora non concedatur.

S 1<7. Et tribunal matrimoniale et matrimonii defensor ex officio eaa possunt ordinare investi-

A grôouus, qua· probationum complendarum ratio ·te «ligurt ridetur.

§ 178. Antequam sententia feratur, tribunal matrimoniale ea, in quae decernenda eousenait, ^piacopOq adiunctu rationum momenti», «ubiiciet; qui quando «ententiam ferendam baud auffleieiHer fundatam eese censeat, tribunali matrimoniali in* iunget, ut circumstantia* ab ipso indicandas denuo mature perpendat, et de consultationum effectu ad ipsum referat.

$ 179 Appellatio, admittenda est, donec matrimonii validitas per duas, aut eiu· nullités per tre* sententias conformes pronuntiata fuerit. Duabus sententiis pro matrimonio et duabus contra illud militantibus, matrimonium validum censeatur oportet.

§ 180 Prima instantia sententiam in matrimonii favoretn ferente, matrimonium accusans ad secundani instantiam appellare potest. Validitate in B secunda instantia confirmata, provocationi amplius locus non est. 8i matrimonium in secunda instantia invalidum declaretur, matrimonii defensori incumbit, ex officio, ad tertiam provocaro instantiam. St tertia instantia matrimonium validum esse iudicet, ulterior appellatio non habetur. Quando autem nuUitatem decernit, defensor matrimonii petere debet, ut quarta constituatur instantia, pro cuius sententia matrimonium vel validum ve) invalidum reputetur oportet ⁵.

$ 181 Si prima instantia matrimonium invalidum declaret, matrimonii defensor ex officio appellaro debet. Si secundae instantiae iudicium pariter nullitatem edicat, defensor matrimonii. no<i iiHwtfle probationes nullitatia omne dubium secludant, causam ad tertiam instantiam deferre tenetur. >'uUitatis sententia a tertia quoque instantia lato, ulterior appellatio institui nequit. 8i validitatem ea sanciat, actori liberum est petere, ut quarta constituatur instantia, et huius sententia pro finali habenda est'.

182. Quando in prima et tertia instantia adversus matrimonium, in secunda autem pro eo sententia feratur, matrimonii incumbit defensori, quartam petere instantiam.

£ 183. Appellatio a defensore matrimonii interposita ex sua natura parti simul prodest, quae pro matrimonii validitate agit. Liberum nihilominus ipsi eat. eamdem appellationem seorsum a matri-

⁴ .Ilia autem, si prior post annum aut dimifiioni. ad epiacvpum aut eius aiwnn proclamaverit, dicens, quod non cognovisses eam, tu autem contrarium affirmas, tibi credendum eat eo. quod caput ... mulieris; quia, «i proclama.·* voluit, cur tamdin tacuit? Cito enim et in parvo tempore scire potuit, si serum ooire. potuisses Si autem statim in ipsa novitate post mensem aut duos, ad episcopum aut eius missum proclamaverit, dicens: rolo ease mater, volo filios procreare, et ideo maritum accepi, sed vir, quem accepi, frigidae naturae eat, et non potest ilia facere, propter quae illum accepi, si probari potest per rectam indicium, separari potestis, et illa.,ai mit, nubat in Domino.** Decretal. IV, 1A, 1. -* .Dicta M. proposait, quod, eum octo annis elapsis, dieto A. fuisset inatrimonialiter copulata, st diu cababitasset eidam, aed adbac integra permanebat, eo, qaod praedictu vir eiu boa babebat potentiam coeaadi; quan petebat, divortium celebrari· Praedictu vero A. fatebatur, quod illam auaquMc cognoverat, tausen se habere potentiam eogMoceodi uliu smsrvbat. Vos vero, m id «mfitereator in fraadeua, · matnmis bsoM opinionis, fide dignis ac expertip ia span aaptiali. fiaM ibdstia inspici mulierem, qmm perbWMrant «aatteeatare, ipsam adbas virginem permaasre. Postasodam, per presbytanm, de oaiu parochia vir exstitit, fodatis inquiri, utrum Ipse aliqnam cognovisset, nec per inquiidtionam ipsam Vobis ooostaro patuit, aliquam eau oaruaUtar cognitam ab aedem. Matter· utere requirente divortium, et diceate quod mater esos volebat at filios procreare, ptopoMaUJaro viro, qaod. paratu mt Mare couiUo MdedM, iaiunxiètff eisdem, ut agerent posnitutiam de oommimi·, et sic forte placeret Deo, qui matrimonii ruit institutor et anetor, at opu matrimonii ounsummarout, qui post plure· terminos ad vaatrem reverri praesentiaM, consona voce dixerant, qaod noa pewraat oanaHter coeamisreri. Quocirca maadamu quatenus, ri ite eat, et constiterit vobis, praefatum virum et mutiorem iufra praedicto· aaaoe per oMtiauam trirtaiam inrimal habitares, ipai· oum reptiare propinqaetum manu Irmaatibu tarassent·, m oossmieosri oernahtor uequivfme, pratenti· divortii asutcnUam fetor «a* Dutrutoi. IV, 14, 7. — .Raqalstoti, quotum tompu Infiulgutem dt, naturaliter frigidi· ni «xpwimtteq rspulu rniptfeB· Kw veeo te pfnCCCnti OOMβI^AιββO MUtiMUS, Wt O taU^SCU eafetauti OHHUK R, IMI·M·B pnu· -M poo·^ OMM·Ⅎ ⅏ MriiAten m Im ^aU^Ⅎ

l .Itaque, si a indice pro matrimonii validitate indicabitur et nuiln* *it qui appellet, ipse etiam ab appellatione ee ab* «tineat; idqne etiam Mrvetnr. si a indice secundae imitanti*·· pro validitate matrimonii fuerit ffndicatum. postquam index primae tostentiae de IlUu» naliitete seateatlam pronuntiaverat - CsMt *Dei etiatreL,* ‖ 8.

⁵ .Sta astem eontre matrimonii validitatem aeateutia feratur» defender inter legitima tempora appellabit, adhaerens parti quae pro validitate acebat; eum autem in iodieio nemo unus rit, qui pre matrimonii validitate negotium insistat, vel d adrit lata contra eam sententia, iadfctam deseruerit, ipse sx oflkfa ad Mpsriorsm indicam provocabit.· — .& secunda saatamtia alteri eonfonda fhsrit, boo est, d ia sseenda aeque ac ia prima nullam ac irritum matrimoaium isdisstam ftmrit, et ab ea pars vel defensor pro *ua oousdentia non crediderit appsllaadnm, vel appellationem interpositam prosequendam minime oenraerit, in potestate et arbitrio eoeiufum ait novas MptiM contrahere, dummodo abosi surum, ob aliquod impedimentum val ie<itimam sansam, M vetitum non rit* — «Quodri a ssctihda sententia super nultitate vel altera paro appellaverit, vel hufamnodi dt, ut ei ralva oonstientia defonaor matrimonii aoqjdaaeendum non putet/ vel quia sibi videtur nmntibste intorta vel tavalMa, vel quia fuerit late in tertia instantia et «it revocatoris alterius proie*i«otis super validitate U secund* tortantia imssita*, voterons, ut, firma rimaninta ntriqns eontogi proMMtiens ad allaa tfans*enii nuptias, qua* «i couMsere auri tantirt, poento, at praefertur, n nobia Mutitatis subcase deennbroun, eraad ta tarifa vel quarts tortantia «*g-

iti defensore interponere; consultum tamen, ut a Cttm eo hoc de negotio consilia conferat.

β 184. Relate ad appellationes, quas interponere defensor matrimonii muneris sui ratione obligatur, nulli habentur dies fatales. 8i intra terminum praescriptum appellationem haud annuntiet, indicium, - quo appellare debet, ipsum ad officii sui partes implendas compellat, vel pro caena ratione etiam ad episcopum ea de re referat et proponat, ut matrimonii defensio alii viro omni ex parte habili concredatur.

I 186. Iudex, qui in superiori instantia sententiam fert, non tantum in inferioribus instantiis gesta diligenter examinet, sed etiam omnia peragat, quae necessaria ducit, ut defectus suppleantur, dubia dilucidentur et errores corrigantur. Hunc in finem, coniuges examinare, de instrumentis probandi ergo adhibitis investigationes instituere, ac testes a quibus novas informationes sperat, audire potest. Ex-B perimente tamen per rei peritos facta tunc tantum iterari debent, quando indiciis praesumptionem gravem generantibus probabile redditur, aut errorem aut partium studium intercessisse '.

fi 186. Tam partes quam defensor matrimonii ius habent in superiori instantia novas probationes afferendi.

§ 187. Sententia null^est. si a iudice haud competente lata, vel actus iudicii essentialis aut prorsus omissus, aut, quin matrimonii defensor adhiberetur, institutus fuerit. Attamen valor sententiae a iudice superiore latae, ideo quod inquisitionem ulteriorem habere necessarium haud duxerit, sed secundum allegata sententiam dixerit, impugnari minime potest.

§ 188. Nullitatis actio, intra tempus appellationibus praefixum coram iudice proxime superiori. instituenda est. ,

§ 189. Cum coniuges exceptionem incompetentiae intra decem a citatione intimata dies proponere debeant (fi 103;, iure carent sententiae latae incompetentiae assertionem opponendi: superior tamen iudex sententiam propter competentiae defectum ex officio irritam declarare potest.

§ 190. Sententia de nullitatis actione lata, appellationem haud admittit.

£ 191. Processus pro nullo declaratus coram eodem iudice, aut quando ob competentiae defectum irritatus fuerit, coram iudice qui competens pronuntiatus eat, forma debita iterandus erit

fi 192. Quando matrimonium irritum esse, tribus conformibus sententiis decretum, impedimentum vero eiusm rdi sit, ut renovatione consensus aut dispensatione indulta e medio tolli possit, episcopus, nisi gravis causa contrarium suadeat, aget, ut matrimonium convalidetur.

§ 193. 8i natare impedimenti dispensationem excludat, aut conamen adducendi convalidationetn effectu careat, nullitatis declaratio partibus annuntianda est, nec non prohibendae sunt no amplius cohabitent.

g 194. Cuivis sententiae rationum, quibus innititur, momenta succincte, quin tamen essentiale qqidpiam omittatur, adiungenda sunt. In sententia finali nullitatem pronuntiante, disertis declaretur verbis, ex titulo prioris coniugii nullum novis ineundis nuptiis impedimentum obstare. Quaelibet scatentia indicum et secretarii subscriptione nec non curiae episcopalia signo munienda eet.

fi 196. Sententia partibus per apparitorem, dimiesa etiam copia, notificatur; de qno peracto fides in scriptis facienda erit. Quamlibet sententiam de matrimonii valore latam, episcopus in gubernatoris provinciae notitiam, perferet.

β 196. Sententia de matrimonii valore dicta nnnqnam in rem judicatam abit. Si poat temporis probetur, eam suppositione erronea niti, causa denuo in ius vocanda et forma debita pertractanda est. Si contingat, ut sententia matrimonii nuditatem edicens retractetur, eo ipso matrimonia cuncta, quae coniuges intermedio forsan tempore inierunt, irrita declarata sunt '.

fi 197. Excepto casu, de quo $ 196 agit, inquisitio de matrimonii valore tum tantum, quando sentential primae instantiae irrita declaratur, tamquam de novo iterum institui potest,

$ 196. Ia. cuius impotentiae pro absoluta et insanabili declaratae sententia nullitatis innititur, ad nuptias ineundae admitti nequit. Si postea quomodocunque pateat, eum ad matrimonium consummandum aptum esae, redintegratur coniugium antehac ab eo initum '.

§ 199. Per se liquet, coniuges, priusquam finalis nullitatis aententia lata ait, ad norunt contrahendum matrimonium nullatenus admitti debere. Quamria autem coniunctio ante sententiam finalem inita, nunquam non illicita valde ait, immo iisdem ac polygamie poenis ecclesiasticis aubiaceat, tamen, ei processus qui agitatur, nullitatis declaratione terminetur, nec aliud quoddam praepropere copulatis obstet impedimentum, verum reputari debet matrimonium*.

200. Causae matrimoniales neque transactione, neque sententia ab arbitris dicta, terminari possunt. C Conditiones, sub quibus tribunal matrimoniale ius habet, de litibus bona temporalia spectantibus, in forma arbitrii decernere, lege civili expressae sunt

ÿ 201. Quando coniux conqueritur, alterum consummationem matrimonii denegare, posterior vero declarat, quod saeculo renuntiare *eomtituerit,* per-

' «Posteaquam vero appellationis beneficio ad altorum iadieem, causa in secunda instantia delata faerit, omnia ot singula, qtmecanqoe coram iudice in prima instantia servanda praefinita faerunt, etiam coram altero in secunda exaeto ac diligenter custodientur, citato in quolibet indicti aetu defensore matrimonii, qui voee et scripto matrimonii vntiditatom strenue no pro viribus tuebitur.* Const. M mssemt | 10.

' -EoteMui tamen post alteram senlentiam cunfonnem, ut •npr*. coniiujibui facta intel!i<atur, et locum habeat, salto tamper et tirmu n-uiant-ute iure seu privilegio causarum matrimonialium, quae, ob «niuscnnque temporis lapsum. nunquam transeunt in rem indicatam; eed si nova res. quae non deducta ▾ei ignorata fuerit, detejçatur, resumi possint, et rurans in ludiciaiem controvvrnaui vocan," Const. ZM «Moere/. < V.

* «Accepisti mulierem et per aliquod tempus habuisti, per mensem aut per tree aut per anuum, et nunc primum dixisti, te ease frigidae naturae, ita, ut non pututaes coire cum illa uec cum aliqua alia: si illa, quae iixur tus es^e debuit, eadem affirmat quae tu dicis, et probari potest per vemm indicium, ita rase ut dicitis, reparari puteatis, ea tamen ratione, ut, si v post aliam acceperis, reus penarii diiudieeri*. et iterum post persctan^ poenitentiam priora connubia reparare debebis.' Decretal. IV,* lf». 1.

* «Verntu quia villicum et mulierem, quam saperinduxH. pendente lite prioris uxoria, invicem asseris consensisse: consultatioui tuae taliter reepoudemus, quod imposita viro poenitentia competenti, et infra poenitentiae tempus carnali commercio interdicto, postmodern in maritali <*opula polenuri remanere.** IWretal. IV, 1. 18. — .Appellatione a prima sententia pend< u(e, vel etiam uulla ob malitis» vel oscitantia» vel collusion·*» defensoris et partium interposita, si ambo tel unus ex coniugibas novas nuptias celebrare annus fuerit, volumus ac deeemimna, ut non solum serventur, quae adversas eos qui maCrimouium contra interdictam eedsniae contrahant, statuta sunt, praesertim ut invicem a «habitatione separentur, quoadusque altera sententia super nullitate emanaverit, > qua intra decem dies non sit appellatam, vel appellatio interposita deserta deinde fuerit: eed ulteriae, ut contrahens vel contrahentes matrimonium huiusmodi omnibus poenis contra poly-<amos sacris canonibus et constitutionibus apostolieis eoastltaus omnino «ubiaceast, quas in eos. quatenus opes sit, metu, scientia ac potestate simili rursus statuimus, decernimus ac renovamus.* Const. *Dti vùtervC* fi 8.

PT·

pendendum uU osai· voait, aa sitrs dubium om- à ■tat matrimonium aoadaa esee eoaeummatam. Quo sufficienter probato, contagi raoeaaati iaiungeadum est. ut intra bimestre aat matrimonium eoasummet, ■ut religionem a sacra sede approbatam ingrediatur. Bx gravi tamen causa terminus rai brevior val longior praefigi potest.

$ 909. 8i duorum ooniugum, qui matrimonium haud consummasse asserant, altar monasterium ingrediatur, quin alter reelomet; an veritate nitatur assertio de matrimonii consummationinondum peracta. ad colluaionia pericula devitanda eo diatrietiua examinandum eat.

$) 903. Postquam coniux,' qui saeculo renuntiare vult, voti· solemnibus ae obstrinxit. alteri instrumento tradito tides flat, matrimonii ab eo valide contracti, sed nondum consummati vinculum dissolutum esse, nec eum impediri, quin ad alia convolet vota.

S 204. Tam nullitabs declaratio quam dissolutio vinculi matrimonialis per vota solemnis in libro nuptiali annotanda eat. 8i ma^lifionium in loco, ubi neque sponsus neque sponsa domicilium habebat. contractum fuit, annotatio non tantum libro nuptiali parochiae, ubi matrimonium celebratum, sed etiam parochi, qui delegationem ad nuptiis assistendum dedit, inseri debet.

906. Absque ooniugali vitae consortio obligationes per matrimonium contractae impleri nequeunt; ipsum igitur in casibus tantum a lege ecclesiastica statutis, et respective in forma à lege ecclesiastica, praescripta solvere licet.

fi 206. Coniuges mutuo consensu vitae consortium eum in finem solvere possunt, ut religionem a sancta sede approbatam ingrediantur vel ambo vel et una tantum pars, aut. ut vir ordines sacros suscipiat. An et quibus sub conditionibus altera pars in saeculo permanere possit, iuxta legum ecclesiasticarum praescripta decernendum est.

£ 207. Quodsi coniugum alter adulterii crimen commiserit, alteri ius competit, perpetuam a thoro et mensa separationem petendi, nisi forsan adulterium approbaverit, permiserit rei sua culpa adduxerit, aut ipse quoque adulterii reum se reddiderit. Iure suo excidit, si alteri parti culpam expresse vel tacite condonaverit.

fi 208. Coniuges ad vjtae consortium eatenus tant.qm obligentur, quatenus id absqup animae, vitae vel sanitatis periculo continuare possunt. Quodsi coniux a fide Christiana deficiat, quodsi alteram partem ad defectionem a fide catholica, ad vitia vel crimina sollicitet, quodsi iniuriis realibus vel insidiis vitam eius et sanitatem in periculum adducat, quodsi ei acerbiores animi afflictione· per longiu· tempus intentet, etiam quando malo corporali diuturno contagiosoque laboret, alteri parti, supplicatione proposita, concedendum est, ut a thoro et mensa separetur, usquedum coeiagals vitae consortium, quin periculum saluti suae aeternae vel temporali immineat, renovare possit '.

fi 209. Coniux, quem altera pars malitiose deseruit, separationem a thoro et mensa petere potest, usque dum desertionis reus animum ad officia coniugalia adimplenda paratum sufficienter probaverit

fi 210. Etiam propter tales officiorum tansgreasiones, quae iuribus bona temporalia attinentibus vel honori civili alterius ooniugis grave afferunt detrimentum, aut urgens parant periculjm, temporalis a thoro et mensa separatio decerni potest

1 .Si qais dixerit Meleslam enare, cma, oh mattas osasse, sepantisM* later cosfages quoad thsma ssu qpMal sehahitationeis sd eertast iMsrtanm taepss 4sri psoas issernit smISssm sit* Oea Trid.. sssa XXIV, ds smtr., saa. ■.

■ 911. Coniux. qui separationem obtinere desiderat, ante omnia parochum suum adeat. Hic utramque partem vocabit, et cuncta, quae lex Dei -t foedaris eoningalis dignitas ad animos commovendos suppeditat, graviter simul et amanter adhibebit, ut eoniugale vitae consortium intactum servetur. Si animos conciliare non valeat, coeundo et tortio id ipsum, oetidno saltem quavis viee interposito, effieere eonetur. Tertium tamen omitti potest experimentum, quando animorum exacerbatio sucqesstu apem adimit, aut manifestum sit actorem vitae consortium continuare non posse, quin aeternam sut temporalem salutem urgenti exponat periculo.

fi 212. Si reus comparera recusat, parochus ius habet, eum, magistratus civilis interventu, ad obedientiam praestandam compellendi. An praesentia, coactione obtenta, finem iuvare possit, secundum rerum adiuncta diiudicandum erit.

§ 213. Quodsi parochus frustra laboraverit, eo de negotio ad praesident tribunalia matrimonialis referre, et ubi coniuges bis tantum vocaverit, causam, ex qua tertium experimentum otqiserit. accurate exponere debet. Addat insuper, an et quatenus gravamina allata ipsi fundata rideantur.

§ 214. Episcopus, in remotioribus dioecesis suae partibus, commissaries nominabit delegatos ad disquisitionem habendam in actionibus, quae de separatione a mensa et thoro instituuntur, et secretarium ad protocollum excipiendum singulis adiunget

§ 216. 'Actor petitionem suam vel apud ipsum tribunal matrfhioniale, vel apud commissarium intra cuius distriofibm domicilium habet, aut scripto porrigere aut in acta redigendam viva voce exponere potest. Causam, ex qua vitam communem legitime ■e tollere posse arbitratur, accurate exponere, ac probationis faciendae adminicula indicare debet. Edicendum praeterea tempus, quo hucusque matrimonium duraverit, et liberorum, qui ex eo procreati sint, numerus et aetas. An et in quantum coniugfifi separationem ■ thoro mensaque intendentes curiam episcopalem adire possint vel debeant, ■b episcopi ordinatione pendebit.

fi 216. Separationis decernendae petitio tritytnali proponatur matrimoniali, quod, nisi rationes aperte insufficientes sint, ad rem investigandam procedet Quathlo causa in tribunalis matrimonialia sede pertractatur, aliquis ex iudictbus ad disquisitionem habehdam deputetur.

fi 217. Inquisitionis ergo ambo coniuges personaliter comparare tenentur. Quoad advocatos, et declarationes vel assertiones ab eisdem prolatas, ad normam fi 143 procedendum est. \

fi 918. Primo lentandum est, en negotium absque probationibus in rigora iuris talibus terminari possit. Coniuges singuli examinari ac dein ambo simul audiri debent. Cuilibet parti assertiones alterius una post alteram, ordine quem successus temporis vel nexus inter causam et effectum indicat, proponendae sunt, et instandum ut exacte respondeat. 8i una pars ad instrumenta privata provocet, altera interroganda Venit an eadem genuina agnoscatf Teates, quos partes nominaverint, in quantum adhiberi possunt, examinandi. M, ei necessarium videatur, inter se nec non cum eoniugibus committendi snnt.

fi 219. In hso praevia disquisitione ceu testes tales quoque admittantur personae, quarum depositiones probationem iudiolalem fundare non possent, apud quas autem accurata factorum, de quibus quaestio venatur, notitia merito supponitur.

fi 920. Commissaries ad inquirendum deputatus potestatem habet, personas, quarum depositionibus

qasestioaem fiaoti dilaetdatam iri «parat, Mterro- A gandi, etiamai no· a partibaa at taataa prodaetaa faeriat. Aa earn eoniugibaa oonunitti debeant, prudenti eiaadem iudieio relinquitar.

9 MI. Actonun ia praevia diaqnisitioB· commentaria· tribunali matrimoniali proponenda· eat, ot qaando facia, quae aetor anam in ram adducit, oonfeaaione rei vel instrumenti· quae omnem exoeptionem exeladunt, extra dubinm iam poaiU sint, tribunal matrimoniale ad sententiam ferendam procedere debet. Cami opposite, processu· probatoria· inttituendua eat.

$ '4M. Reo postulanti exemplar petitioni·, quam actor scripto porrexit, aire acta ad vivam vocem confecta exhibent, transcriptum communicari debet, termino simul sUtuto, intrq quem rospohsionem vel ■eripto offerat, vel in acta redigendatk viva voce exhibeat. Secus separationi· deccrneolae-petitio ipai praelegatur, et quae ad ee et coniugale vitae B commercium tuendum afferat, in acta redigantur.

§ 933. Teates, quibus ea, contra quam deponunt, pars exceptione· haud opponit, admittendi aunt, etsi aliunde tamquam suspecti vel inhabiles repplli deberent.

§ 924. Quando domicilium testium ab inquisitionis loco notabiliter distat, ad eorum examen, in loco quo facilius -- conferre possint, instituendum. vir, quantum fieri potest, ecclesiasticus deputandus erit. Quodsi extra dioecesis limites habitent, agendum cum episcopo, cui subsunt,- ut de eorum depositionibus excipiendis, quae oportet, constituat. Testea, qui prope tribunals matrimonialis sedem degunt, nunquam non apud tribunal matrimoniale examinandi sunt.

$ 223. Quaestiones concipit commissarius ad inquisitionem deputatus, ratione habita interrogatoriorum. quae partes forsan obtulerunt Quoad iusiuran- c dum testium observentur normae § 162 statutae.

§ 226. Ad iuramentum a testibus deponendum partes vocari debent; attamen quod non comparcant, haud impedit, quominus iusiurandum excipiatur. Partibus non licet examini testium adesse, atque depositiones, antequam examen terminatum sit, publicari haud debent.

§ 227. Rei periti, quomm forte sententiam requirere necesse sit, a commissario ad inquirendum deputato seligendi sunt; de exceptionibus eis oppositis tribunal matrimoniale decernit. Iusiurandum a rei peritis exigi debet, nisi iuramento in muneris auspiciis deposito se ad veritatem in relationibus dandis sancte servandam obstrinxerint.

$ 228. Per depositionem conformem duorum testium iuratorum et fide undequaque dignorum, nec non per relationem conformem duorum rei peritorum, qui scientiae iam documenta praestiterint. et a partium studio alieni sint ac respective iurati, factum, circa quod depositio vel relatio versatur, plene probatur.

§ 299. Ut adulterium in finem separationis a mensa et thoro probetur, sufficiunt praesumtiones violentae. Facta vero, quibus praesumtiones hae innituntur, iuxta normae processum in delictorum causis attinente· probanda veniunt '.

§ 930. Acta, in quae testium examen redactum est. partibus vel praelegenda vel scripto communicanda sunt; si relatio a rei peritis facta fuerit, de huius pariter tenore instruendae eunt.

§ 931. His pMMti·, ambo coniuges commoneri debent, ut de ulmm depositionibus vel rei peritorum relatioaibus sobm· suos expoeaat. 8i nova instrumenta, vel de iastrumentis, qnae in diaquiaitione praevia dubii· obnoxia remanebent, nova· probationes afferant, par· adversaris hac de re audienda est

g 939. Confessio ooniugis, oontra quem separationis actio intentatur, plenam efficit probationem.

f 233. An juramentum suppletorium ex parte eoniugum concedendum, an iuramentum litis decisivum uni eorum imponendum vel permittendum sit, a tribunali decerni debet; quo in negotio ante oculo* habebit, et in genere iusiurandum partium tunc tantum admitti posse, si omne aliud veritatem eruendi medium defecerit, et animorum exacerbationem, qualis in eoniugum litibus obtinere solet, periurii augere periculum.

$ 234. 8i coniux in ius vocatus citatione facta non comparent, iuxta normam § 146 statutam procedendum est.

g 236. Quando actio propter desertionem malitiosam instituitur, absenti in prima statim citatione praefigatur terminus, in quo dimetiendo distantiae atque mediorum communicationis ratio prudenter hebeatur. Quodsi, ubi commoretur, ignotum sit. per ephemerides publicas citari debet praefixo termino, quem tribunal matrimoniale, omnibus perpensis circumstantiis, constituet.

9 236. Si actor asserat-, se conjugale vitae consortium continuare non posse, quin salutem animae vel vitam et sanitatem magno exponat periculo, et circumstantiae tales sint, ut separatione legitime pronuntiata reus teneatur alteri coniugi honestam procuraro sustentationem, tribunal matrimoniale perpendere debet, an sufficientes pradviae ordinationis causae adsint, quas si haberi iudicatum sit, a iudice saeculari petendum est, ut actori habitationem separatam et sustentationem honestam rei impensis praevie assignet.

g 237. Episcopus, si pro casus natura necessarium duxerit, ordinabit, ut, antequam sententia feratur, tribunal matrimoniale, quae decernenda censeat ipai proponat (§ 178).

8 238. Quavis sententia separationem enuntiante exprimendum est, an causa separationis, quatenus culpa ei insit, uni tantum vel ambabus partibus imputari debeat. Si ex peractis eluceat, patrem vel matrem propter defectus morales non eos esse, qui ius educationis iisdem competens in liberorum salutem exercere possint, istud quoque in sententia exprimatur.

§ 233. A decisione tribunalis matrimonialis coniux. qui ea se gravatum arbitratur, ad secundam instantiam provocare potest. Duabus sententiis conformibus latis, ulteriori appellationi locus haud superest.

§ 240. Sententia de separatione - thoro et mensa pronuntiata nulla eet, si a iudice non competente lata, ve) actus iudicii essentialis omissus fuerit. Causa nulliutis secundum normas 187. 188 stabilitas pertractanda venit.

§ 241. Quod coniuges in vitae consortium solvendum consenserint, legitimam separationis deoer nendae causam non subministrat. Attamen iuris ·olemnitates, praeter absolute necessaria·, cunctae eo magis vitandae sunt, quod actibus iudicialibus animorum exacerbatio augeri et reconciliatio difficilior reddi soleat. Insnper famae partium et familiarum suarum, quantum finis ratio permittit, consulatur oportet.

§ 242. Quando una pars ad facta provocat, quae legitimam separationis postulandae causam constituunt, et altera rem ita se habere haud negat, parochus animos' dissidentium conciliaro ter tenure debet. Jkmamiuibus eius effectu frustratis, apud commissoriam ad inquisitionem deputatum

1 .Rsspondamos, qasd ex haiasmodl violenta et certa nspioioM fondeatioai· potest eeateatia divortii promulgari, ita qaidsm, at vir limutism habeat, mortal illa, dacsaU alisim. ■alis» ese epe meiagU rimis··ts.- DeerStaL II, »», Ii

accusatio et confessio redigantur in acta, et res a tribunali qta^npfoniali decernenda proponatur.

§ 343. Quodsi facta haud negantur a reo, et ut famae partium pareatur, vel ex alia gravi ratione necessarium videtur u6 negotium quam secretissime pertractetur, partes immediate tribunalis matrimonialis praesidem accedere possunt Ia, postquam cognoverit, legitimam adesse separationis causam, parochum vel pro re nata etiam alium sacerdotem admonitione trina concordiae restituendae experimentum facere iubeat; effectu haud subsecuto, duobps tribunalis consiliarii· adhibitis separationem pronuntiet. Tali casu, uiraque parte petente, causa separationis in sententiae tenore silentio premi potest. Haec tamen ipsorum supplicatio actis iudicii inserenda est.

§ 244. Quoad pustulationes et lites circa bona umporalia versantes, quae ex sententia in causa quadam matrimoniali lata oriuntur, partes ad iudinum saeculare remittendae tuor tji ambae unamme· petant, ut ea de re a tribunali matrimoniali >n founa arbitrii decernatur, injungendum ipsis est, ut de transactione, qua in banc petitionem convenerint, instrumentum proponant. Minorennis admoneatur, quod ad transactionis huius valorem, patris vel tutoris consensus requiratur. Ceterum. >n arbtino dando, leges Austriacae pro norma teneantur.

$ 245 Quando uxor de niHhtate vel separatione actionem instituens, petit ut marito· administratio bonorum suorum adimatur, aut uT ipse ad cautionem dandam pro bonis suis. qqAs eius in manibus versantur, adigatur, ad saecuUre indicium remitti debet. ./

§ 246. Cuma sanctum et inviolabile sit coniugii vinculum, ad secundas nuptias nemo admitti potest, nisi de comugis morte probationes afferat, quae omne prudens dubium penitus excludant Ea. quae ad moralem murtis certitudinem stabiliendam tendunt. summi cum cautione pertractanda, verum haud absolute rejicienda sunt. Fieri potest, ut ex rerum adiunctis plene probatis, moralis onatur certitudo, coniugem in vivis haud amplius agere, licet desint documenta vel testium depoeitionq^mortem subsedutam iam esae confirmantes. QuodJn tbsentis cuiusdam coniux talia afferat, quae eiusmodi casum adeeae valde probabile reddant, commonendus est, ut praevie civilem adeat magistratum, cui amphora suppetunt factum explorandi media, et cuius est, morfi» declarationem /juoad effectus civi)»· edere

.Quaesivisti, quia agendum ut de mQUeribu·. quae viro· suo· causa captivitatis vel peregrinationis absente· litre septennius praestolata· faerint, uecmmtfficari possunt de vita ve) diTmorte ipsorum, lieet saper bo^Bhdtodinem adhibuerint diligentem, èt pro inveeiU uUtMR fracfiltate carni· nequrunt continere, petentes alii· nmtrimMio copulari. C<m·•aJstiiml ergo tuae taliter reapondemns, qnsd, qnaatocunq** •nuomru numero ita remaneant, viventibus viris suis ' non pomunt ad aliorum consortium canonic· convolare, nee anc·(oritete ecclesiae permittas contrahere, dones certam nuntium recipiant de morte virorum.* Decretal. IV, 1, 19. — .Inter* rotetur de loco et tempore, quo sunt mortal, et quomodo Jpse tosti· sciat fai··· ooningee, et aune mee mortuos. Kt si respondeat, mortuos faiass in aliquo boapitali, vel vidi··· espeliri m certe ecrioaia, vel occasione militijo aepnltoa Nime i nilitibus, non detur licenti· contrahendi, niti prius recepte teetimonio aatheal^v a rectore hospitalis in quo praedicti deceeaerunt, vel · rectore ecclesiae in qua butnata fuerunt

$ 247 Quamprimum superius provinsse iudieium hac in *row*gesta communicaverit, tribunal matrimoniale ex iisdem, praesente matrimonii defensore, diiudicabit, an coniux cuius fata ignorentur, eo cum effectu ut alteri parti ad novae transire nuptias liceat, mortuu» censeri possit. Decisio ferenda nunquam non epieeopi indicio subiieienda eet.

§ 348. Quoties tribunal matrimoniale certitudinis moralia, ad quam provocatur, fundamentum haud ita firmum^eeso indicaverit, ut ligamen ooniugale morte solutum eese absque haesitatione teneri possit, mortis declarationi enuntiandae assensum denegabit, et rationum, quibus commovetur, momenta indic» civili communicabit. Quodsi secunda et tertia instantia ecclesiastica oppositam sententiam amplectantur, ac eisdem assensum praebentibus supremum tribunal civile mortis declarationem pro-i nuntiet, novis contrahendis nuptiis nullum obiieia/

tur $ Impedimentum. Quando tribunah^patriinoniale cene/t, nil novis ineundis nuptiis obeeee, hos quidem sensus suos iudicio provinciae superiori significet, ad conjugem tamen nullam dirigat communicationem, antequam mortis declaratio relate ad effectus civiles firma consistat \

§ 350. Si ad novas transitor nupti··, barochus. tam mortis declarationem a magistratu civili editam quam decisionem tribunalis matrimonialis, reapse tive assensum, quem superior instantia ecclesiastica praebuit, in libro nuptiali annotare debet

$ 251. Quodsi casus occurrat, cui in instructione hae provisum baud sit, ad juris communia normam pertractetur at decidatur oportet.

Praesentem instructionem, quam celaiasimus et reverendissimus princeps arcbiepiacopu· Vindobonensis loaephu» Othmarus Rauacher exaravit, pro singulari, qua praestat, modestia imbis exhibuit, ut privatum nostrum de ea iudicium aperiremus Huiuamodi benignitati respondere cupientes, dili* gentiori, quo valuimus, examini opus -subiecimu». et pro rei ventate declaramus, nihil in eo nos invenisse. quod vel sacrorum canonum pracxripto. vel apostolicarum constitutionum ordinatiumbus^-veT^ probatorum doctorum sententiis conforms non sit. Quamobrem, opus sumcho labore ac sapientia elucubratum, mento fuiurum confidimus, ut in vals-aimis imperii Austriaci regionibus, ubi m usum fuerit inductum, sacrae aeque ac civih reipubhcae benevertat

Romae, die 4 maii anni 1855.

Aloysius Tomassetti, sacrae theologiae et iuns utriusqus doetor.

Hannibal Capalti, sacrae theologiae et iuns utriuaque doctor.

Petrus Beckx?praepoeitus generalis societatis Iesu.

Laurentius Vaienai, sacrae theologiae et iuns utriusquo doetor.

Laurentius Nina, iuris utriuaque doetor.

•orum cadavera, vel, ai Aeri poteat. a doce illius cohorti·, in qaa descripto* erat mile*. Si teaaea huiusmodi teatimonia haberi noa pomunt, sacra congregatio noa intendit exdudere alia· probation··, qnae d· iure commuai possunt admitti, dummodo aint legitimae et suffimentes.** Decretam cangr. & officii datum die SI aug. 1670. a (Temente X approbatum, et 25 ^eç·IR97 ad bmnea epiacopo· transmisaum, ɳ. 11.

ADNOTApo bE CONCORDATO ALSTRJACO ET EPISCOPORUM AUSTRIAE CONVENTIBUS1.

Concordatum inter Pium IX ut Franeiaeum lodephum. Auatria» imperatorum, initum, non solum in provincialibus imperii Austriaci oonciHis saepissime commemoratur, et ab iia cum ***Instructio*** ***pro indidit*** «cc/smac promulgatum fait, sud etiam; eiu» cauta tot alii eunt habiti episcoporum con-

Note editorum *Coiirctwni»* *I<*<***·.

vento·, ut · nobis hic nullo modo praeteriri potuerit. A Quare. imprimi· articulo· conventioni· eum documenti·. quae ad un pertinentl, ot neti· conventu· qui Viennam, anno 1856. ad eandem exequeadam convocatu· mc. dedimus; quibus nunc etiam aliorum conventuum, qui eam praeparaverant <el subsecuti erant, acta «ubiicitnus.

Iniquam servitutem, qua ecclesia io imperio Austriaco ex anno 1780 premebatur, ipsi imperatores tollere studebant iamque bac de re multa •aope agere coeperant, diu tamen incassum, quod principum pia consilia elusit lustisque desideriis restitit corpus illud supremorum, mediorum, infinioAim administratorum, dominationis appetens, quod *rtatvm* vel /*areae)*rrftmm vulgo appellant. Cuius potentia 'tandem anno 1848 infracta, statim episcopi libertatem, quam sibi omne· arripiebant, ecclesiae quoque .icerunt. Praeivere ceteris episcopi provinciae Moraviae. Ibi enim doctor Heidtel. insignis lurisconsultus. episcopo Brunnensi suasit, ut aequiesima» ecclesiae querelas commentario ad imperii comitia mittendo comprehenderet. Cui consilio archiepiscopus Olomucon·!· alacriter accotait, et reverendo domino ductori Kutschker (nunc cardinali et principi archiepiscopo Viennensi) mandatum dedit, ut hunc commentarium componeret Quod hic tatn egregie praestitit, ut omnibus, quae deinceps consecuta sunt, quasi viam aperiret. Quare. arcliiepirH opus cum suffraganeo coiifestim. nullo habito conventu, commentarium subscripsit et mense iulio ediditl. I>ein, menae seprembri. cardinalis Schwarzenberg. princeps archiepiscopus Nalisburgensis. primus omnes provinciae episcopos coegit, cuius conventus Nalisburgcnsis gravissima· litem* ad imperii comitia infra dabimus. Similes omnino literas ad eadem comitia epiacopi provinciae Viennensis. die 12 decembris 1848, dederunt*. Goritiensis quoque provinciae episcopi convenerunt, et literas * infra a nobis edendas conscripserunt Paulo post vero omnes totius imperii epiacopi Viennam convocati, praesidente eminentissime cardinali Schwarzenberg, qui huius conventus etiam auctor fuerat, plurima eaque saluberrima decreverunt. quorum nonnulla in libello:

bûrhôfUekt Vtraammlvng am **Wjrii Mrr/fmd (Wien. 185'Il. dem a Brühl* edita sunt** N<»s vtiam ea acta foras dabimus, qyav ryondum pubfici iuris facia erant

Concordato inter summum poatifieem et imperatorum iaito. vix diei poteel, quanta· centra sapteatisatmam eaadomqu· aequtanimam conventionem (ironisai eccleaiao taimioprum furor exarserit. Europa et America incooditis clamoribus contra Concordatina. at paulo post contra Syllabum et denique contra Vatieanum. perstrepebant. Instigabantur enim ab occultarum Francomuratorum societatum capitibus, quicumque mellee ebe^iBuf; qui vero caeca "b*·· 'dientia. necdum cogniti· aut intellecti· conventionis stipulationibus, sie in illam furebant, quasi ea *eulaat· retimn,* nefient, bumans intentaretur1. Quamquam initio quidem nihil aut parum profecerunt ('em vero Austria, post clad.· anno 1859 in Italia et aeno I860 in Bohemia srrrpfa*. in maximas oalamitate· incidisset, his ilh ad consilia sua perficienda abuti non indignum putarunt Sed sancta sedes et antistites Austnaci nihil intentatura .oliquerunt. ut conventio firma et integra perstaret, neque ci quidquam legibus civilibus derogaretur. Atque buiu· rei causa, episcopi iam die 8 mati anno 1B6I. cum in unum convenissent, commune· litteras ad imperatorem scripserunt . idemque rursus anno 1867. a summo pontifice admoniti, fecerunt*. sed iam frustra ^oani leges alias ex alii· latae sum complunbu· conventionis capitibus repugnantes; ac primo lex imperii ^HuMtsgri.nd·gcsetai data die 21 decembris 1*67. deinde legev de matrimonio, de ratione quae est inter scholam et ecclesiam, itemque de ratione quae inter cives diversarum religionum Intercedit, hae tr·*· dataa^ie 25 n «ii anno 1868.

Quare epiecop.. duro in comitii· imperii ⅛er •antui . etiam ad imperatoris ministros tres dederunt epistolas, quibus ecclesiae iura m concordato aMerta defend mt; unam quidem data die 27 novetnbris 1867 ad mu istenum cultus, in qua declarant, cur in procerum senatu (Herrenhaus), cum de lage ini peni O Tfaasung) deliberaretur, non iam adesse voluerint ulia· vero duas datas die 30 martii 1868* et dio 9 martii 1869 ad praeside·, qui tum erant ministerii, quibus veram lurisdictionam ecclesiae vindicant* lidem, mense martio anno 1868. Virnnar co.»,.regati, inferse consilia communicarunt, qua ratione *i perferrentur leges de matrimonio et de schols, se gerere deberout Quibus legibus perlatis. Vpi-<**q.i Rohemiae. anno 1868. Prague habito convet.ru. instructionem de matrimonio r···: . posuerunt

Postquam autern concilium Vaticanum conati tutionem de Komano pontifice riusque infallibili magisterio edidit, imperti Austnaci canccBanns. comes Beust. pn«!«*stans ftaxo. ex ea constitutione qnaenmmus ponhficem nova prorsus potentia, immo D vero omnipotentia quadam, non sine gravi civihs reipublicae periculo, armari somniavit, ac dicere auso· <·*€, firtam causam conventioni· penitus abrogandke quaesivit, et, nuntio Rotna*) ad equitem de Polomba. die 3« nxlii 1870 misso, sanefae sedi significavit mutationem quae ex decretis Vaticanis tum in porsona contrahentis, tum in iis conditionibus quibus conventio facta esset, accidiaaet, guber-

' Articula· cABcordàiQ* isvenies infra col 481.

A ' Piorum pnacipam saitaim obtendant bae htterae sb uuIterators Francis^ 11 panic ant· eortetn dictatae, et masη propria subscriptas, qnarum arcnmtnw eiempln» asanscnyistiiobti· a celebri Anstriae innsconsolto tranemimus est

Aa aaeiuen vielgebchten Sohn Ferdinand'

I»s i. h ale treu ergvbener .^ehs Meiner Matter der kstLuItechrn Kircbe, sn Itben «ad an eterben entschioeaen bin. so y-ewariige Ich von BriwpEirwohlbdumateu kindUeben I.iebe 'die ErflUiung Meins· WnaiCbe·. da·· das von Mir angrfangase Wert der Bvttchtigwag and Modiftcirung jsner GeseUs. Grand-Mtae und Betihndlang kurhlicksr Aagelagesheitea. welcbe asH «iem Jaïre 1780 in Meinen Stasis* eiageffthn word·· usd und die freie Wirkaamkrit oder andere Reekie der Kircbe mehr oder minder vuMaen, und mit der Lebre, VerfsMa* oder IhsripRp der and iaabeaondere mit dea Saunages de· beitigpa Kirahaaratbea Wn Trient aickt im Einklang· stebeu. roe Fhr ehemAglich swf cine de· beiligen Vater be frwdigende Weiss iu Kade gvftbrt werdeu wftgeu

IB1 wink. virdgebebtar Ferdinand, wokl than, weao Iha Oieh in dieser Aagelegvabeit des Rathe· des Fttnrteu Metternich nnd des Bischof· Wagner bedieaen q^rsL

Wjea. des M. Febraar 18*5. Fraas m. y

* V. Brhhl. Atda ecedessoshea, iMoffUntiaa. ISMI. p 3 m

* V. BrftU. 4de Mtdesuutica. p. S7 sa

* Hae litterae, ruai ao^dum typts vulgatae sàssat. ei ipso archivo metnspolitMo sobiacn® commaaieatae *^aak*

* *.Acta ecriemdhca.* p. 57 m . ttb: litterae qooqæ paeto raie· ad Jernœ et popujoe. p· 137 sa

' 5· taftaiti Mmaa. ex htwn· ewychcxi OnnSy Italici. 4aU« dis lH iχηιι 1M5. Augustas Turinoraai. haec •fFervaiai .jEsevute dwnyue i ;roi«U>, rAe sAAedMcvn*; *ai t-vatr·"* *4'* comkaffrre 4«pvrV«t*· < >ew f̂rt gA *oHi/Uu fovfVM* ' e««t «Tergere v· «a run¬ei lisii fM/iws «m *maHaif afftta aUa* m S ᵂ sᵂ. *aUa ttnai.·, ai* ^rvgvesas. *aii'* sMaeϱti ' ftatsti generali ‹ᵈ aKn ilncxasaîi dsi FruMSSMi (ko*·. 1874. Il ed). *p 803*

· *Vcriag* Vl. aa» M.

1 Vensg XVI11. 4M m.

· Veriug XIX. 457 m.

· Venng XIX 4β| ·» XXX11 IM ··

mo Austrteoo instem eaaaaai dare, ear eoneordatam . irritam haberet, coque tara gubernioni atL Frustra ecelesia· antistites, qnomiara quidquam tala Carat, intereesserant Nam, anno insoquaete, lex de ecclesia catholica in comitiis proposita eet, qaa litterae patentee, qaibaa imperator eoaoordatam ·anxerat, omnino abrogarentur. Quamobro*, summus pontifex tam imperatorem tom epioeopoe admosait; hi denao die 20 martii anno 1874, commune* litterae, quibus concordatum tuebantur, ad imperatorem dederunt *. Neque eo minos tamen perlato lax, ot dia 1 maii siusdsm aaai promulgata aut. Qeanqaam baa lego aoquo sealonia aune ab oo vinculo,' quod eoatraxsnt, solutam putavit, usque ins ocoleaiaatioum Austrias alls ia re mutatum eat. Nam episcopi 'iu postremis iitis litteras diserto declarant, .concordatam lege illa abrogatam non oses;. ideoqno ss iura eodem imperatori concerna, sicut adhuc fecissent, porro agnituros;** ' quod et commua pontifex approbavit.

Gsrsshtigkait 1st 4s4areh nicht aafgslwbra and enf cie berates ois sas ▮ Mai 1U71 S0 sash jetât ska die VntsrsriehMtaa.*

.Gersds dis wesenllicbsa, von Ihrer 8ndug sasertresnlich·· Rsehts dsr Kirebe slud solche, die dsr Mast ihr nkbt sa'jgobm brsscht and nicht ra gsbea rarvsag. sis verlaagt roa ihm nor dis Aaerkeaaang denslbsa and hat ‹de ia OestersMi dareh du Coasordai erbalun. Im Jahre IMS ist hieria stoe tistgictfsade headers^ vargsgaagsa: deux du Strate geests trat mit hoebwichtigeu Bestimmangen du Concordatu ia WMsrslroil.* ...

.Wir wisderbolra. dam wir die aaf einen heiligva Vertrag gegrtadete Forderaag her Gereebtigbeit nicht ala erleechea ·umbra, sad iu der Hofnang, dass die Wahrhril «kh Beam marbra wards, aind wir bereit, dee Aafordetungea, welche die Stsatsgewalt ia dem Geeetaeatwnrfe aber die ftiiaaeren Hecht·, verhftltiime der kathulisebra Kirebe an uu ntellt, in u weit ‹a eateprechen. ala tie mit dem Concordats der tache nach ist-Knklugv ·Uhen.*

1 vAiqκ XXXII, 176 M.

' Han< oravissiniaa deelaratioeua hk «4 rerte· sshtidass·:

.As) Ϋ Mai Itnn hahes le BrsbtarbMh aa4 BwrhCfe. arlrbe der Ziuümasag Ihrsr n Wira ilsamis sieht aa- «rwk» AwUhrUer rollkoM» «ieber warn. gsgra ti- Anfhobsag der mit dam ht Stahl geMAloaseM» Vsreiahsraag im \smeu der Gsrvehtigksit, der Kirebe and der Gssellscbatt Verwahraeg eiagslegt. Der an du Ilemnbau gslugt· Ge·rlm^twarf Sber die desserra HsehtaverMItals·· dsr katbsluehen Kirebe bringt in sers·* entra ArUkal folgsqde Bs·timmuag: .Du Patent vos· ft. Xor. IHSft 1st aainem miles Inhalte each ufgsbobes." De disse· l'aies! as war. wodnrch die vereiabsrtsa FestheUuigeu sum StUtwtSWte erbobss warden, so anil denaelben nna die Grandisse du bftrgvrlkhea Hechtea gftnilkh entsogea werden. after die Furderang der

APPENDIX

ad praecedentem conventum Viennensem episcoporum Austrine.

CONVENTIO AU8TR1ACA

anno 18Ô5 cum actis et documentis, quao ad eam pertinhnt

CONVENTIO

rxier sworn sanctitatim *Pum* ***JX hitutttti*** *ptmtifiemi* ***tt*** «mus HsaMaiutem oasaarsam ac rrpio-apoadabribm c ***Frmcucum*** *lotrphmH* ***I,*** *imptraiortt* ***Atutriat tt rtftn» Hufiforiar tte. tte.***

u ii! inbecriptum Vienau, die IS angusti ISftft, ratlhcatioaetnatao trsdltu ibidem, die lift septembri· IHM.)

In nomine eanctiuimae et individuae Trinitatis.

Sanctitas sua summus pontifex Pius IX et maiestas sua Caosareo-regia spostolica Franciscus losephu· I, Austrias imperator, concordibus effecturi studiis, ut fides, pietas et omnis recti honestique vigor in Austrias imperio conservetur ot augescat, do ecclesiae catholicae statu in eodem imperio solemnem conventionem inire decreverunt.

Quapropter, sanctissimus pater in plenipotentiarium suum nominavit: emipentissimun^ dominum Michaelem, sacrae Romanae ecclesiae presbyterum cardinalem Viale-PreU, eiusdem sanctitatis suae et sanctae sedis apud praefatam apostolicam maie- D statem pro-nuntium, et maiestaa sua imperator Austrias, celsissimum dominum losepbum Othmarum de Rauacher, principem arohiepiseopum Viennenaom, solio pontificio adsistentem, caeoarei Austrias· ordinis Leopoldini praelatam ot magnae crucis equitem, nec non eiusdem maieetotis caeaareae a consiliis intimis.

Qni, post plenipotontiae ipsis collates instrumenta mutuo sibi tradite atque recognita, de sequentibus convenerunt:

Articulas 1. Religio catholica, apostolica, Romana in toto Austrias imperio et singulis, quibus constituitur, ditionibus, sarta tecta conservabitur semper cum iis iuribus et praerogativis, quibus frui debet ex Dei ordinatione et canonicis sanctionibus.

Articulus 2. Cam Romanae pontifex primatum tam honoris quam iurisdictionis in universam, qua lato patet, ecclesiam iure divino obtineat, episcoporum, oleri et populi mutua cum sancta sede communicatio in rebus spiritualibus et negotiis ecclesiasticis nulli placetum regium obtinendi necessitati suberit, sed prorsus libere erit

Articulus 3. Archieptscopi, episcopi omnesque locorum ordinarii cum clero et populo dioecesano pro munere officii pastoralis libere communicabunt, libere item suas de rebus ecclesiasticis instructiones et ordinationes publicabunt.

Articulus 4. Archiepisoopis et episcopis id quoque omne exercere liberum erit, quod pro regimine dioecesium, sive ex declaratione sive ex dispositione sacrorum canonum, iuxta praesentem et a sanet··ede sdprobatatn ecclesiae disciplinsm. ipsis competit; ao praesertim.

s) Viearioa, consiliarios et adiuloree administrationi· suae constituere ecclesiasticos, quoscunque sd-praedicta officia idoneos iudiësvertnt.

b) Ad statum clericalem assumere et ad sacros ordinos secundum canones promovere, quos neceseario· aut utile· dioecesibus suis iudicaveriat, pt e contrario, quos indignos censuerint, a susceptione ordinum arcere.

e) Beneficia minore erigere, atque, collaria cum caesarea maiestote consiliis, praesertim pro convenienti redituum assignatione, parochias , instituere, dividere vel unire.

d) Prenaeribere preces publicas aliaque pia opera, cum id bonum ecclesiae aut status populive postulet, sacras pariter supplicationes et peregrinationes indicere, funera aliasque omnee sacras functiones, servatis quoad omnia canonicis praescriptionibus, moderari.

o) Convocare et oelebrare, ad sacrorum canonum normam, concilia provincialia et synodos dioeceeanas, eorumqus acta vulgare.

Articulus 5. Omnis faventatis catholicae institutio in cunctis scholis, tam pnblicis quam privatis.

' Fx ▸ 'ditione *»γβιλ a C<41erth<>ne V. 1991-40·

conformis arit floctrieao religionis eathoBoa·; epteeopi Mtern ax proprit pastoral» officii maaore dirigeât religfoaaa iavaatatMoflacetioaoM iaomaibw institutionis loob et pobHria ot privatio, atque diligenter advigilabunt, ot in qnavis tradenda dieriplina nihil adsit, qnod catholicae religioni morumque honestati advereetur.

Articulus 6. Nemo encrant theologiam, disciplinam catoehetieam vel religionis doctrinam in quoconque instituto ve) publico vel privato tradet, niai eum missionem tum auctoritatem obtinuerit ab epiaoopo dioeoeaano, cuius eamdem revocare est, quando id opportunam consuerit. Publici theologiae professores et disciplined eateebeticae magistri, postquam sacrorum antistes de candidatorum fide, scientia m pietate sententiam suam exposuerit, nominabuntur ex iis, quibus docendi missionem et auctoritatem conferre paratum se exhibuerit. IT» nutem theologicae facultatis professorum quidam ab episcopo «d seminarii eui alumnos in theologia erudiendos adhiberi «olent, in eiusmodi professores nunquam non assumentur viri, quos sacrorum antistes ad munus praedictum obeundum prae ceteris habiles censuerit. Pro examinibus eorum, qui ad gradum docturi* theologiae vel sacrorum caponum adspirant. dimidiam partem examinantium episcopus dioeceeanua ex doctoribu·· theologiae vel sacrorum canonum constituet.

Articulus 7. In gymnasiis et omnibus, quas medias vocant, scholis pro iuveniute catholica destinatis, nonnisi viri catholici in professores seu magistros nominabuntur, et omnis institutio ad vitae christianae legem Xæordibus inscribendam pro rei, quae tractatur, naflura composita erit. Quÿiam libri 'in iisdem schops ad religiosam tradendam in-«tmetionem adhibq/idi «int. episcopi, collutis inter •e con«iliis. statuent. De religionis magistri* pro publicis gymnasii* mediisque scholis deputandis fimus manebunt, quae hac. de re salubriter constituta sunt.

Articulus 8. Omnes scholarum elementarium ibr‹» catholicis destinatarum magistri inspectioni ecclesiasticae subditi erunt. Inspectores scholarum dioeceaanos msiestaa sua caeaaroa ex vins «b antistite dioeoeaano propositis nominabit Casu, quo iisdem in scholis instructioni religiosae haud sufficienter provisum «it. episcopus virum ecclesiasticum, qui discipulis catochiamum tradat, libere constituet. In ludimagtstrum assumendi fides et conversatio intemerata ait oportet.ı Loco movebitur, qui a recto tramite deflexerit.

Articulus M. Archiepiscopi. episcopi ontneaque locorum ordinarii propriam auctoritatem omnimoda libertate exercebunt, ut libros religioni morumque honestati pemicidaos censura perstringant, et fideles ab eorundem lectione avertant. Sed et gubernium, ne eiusmodi libri in imperio divulgentur, quovis opportuno remedio cavebit. ·

Articulus 10. Cum causae ecclesiasticae omnes et in specieT^qus»' fidem, sacramenta, sacra* functiones nec non officia et iura ministerio ssem annexa respiciunt, ad ecclesiae forum unice pertineant, easdem cognoscet iudex ecclesiasticus. qui perinde de rausis quoque matrimonialibus iuxta sacros canones et Tridentina comprimis d«x*reta iudicium feret, civilibus tantum matrimonii effectibus ad iudicem saecularem remissis. Sponsalia quod attinet, auctoritas ecclesiastica iudicabit de eorum exigentia et quoad matrimonium impediendum affectibus. servatis quae idem concilium Tridentinum et apostolicae litterae, quarum initium Auctore» *ridri,* constituunt.

Articulus H. Sacrorum antistitibus liberum erit, in clericos honostum habitam clericalem eorum ordfoi et digaitati ooagruoeteai noa deferentes aut qeoModooaaqae roprahemme digues, poeaaa a Meris oaaoaiba· statutas, et sHm quaa ipai episcopi ooeveaieetes mdicaveriat. infligere, eeeque in monasteriis, seaûnariia ait domibas ad id destinandis custodire. lidem naUatenus impedientur, quominus oeaauria aaimadvertant in quoecuuquo fideles ecclesiasticarum '♦S" - et eauonum trensgrassuri*

Articules 12. De iere patronatus iudex ecclesiasticas coguoeeet: consentit tamen sancta sedes, ut, quando de laicah patronatu agatur,' tribunalia saecularia indicare poeaint de successione quoad eandem patronatum, seu controversiae i;*sse inter vente et supposito* patronos agantur, seu inter ecclesiasticos viros, qui ab iisdem patronis designati faerint.

Articulus 13. Temporum ratione habita, sanctitas sua ooMentit. ut clericorum causas mert civiles, prout contractuum, debitorum, haereditarum, iudice· saeculares cognoscant et definiant

Articulus 14. Eadem de causa, sancta sedes haud impedit, quominus causae ecclesiasticorum pro criminibus seu delictis, quae poenalibus imperti legibus animadvertuntur, ad iudicem laicum deferantur; cui tamen incumbet, episoopuni ea de re absque mora certiorem reddere. Praeterea, m reo deprehendendo et detinendo, ii adhibebuntur modi, quos reverentia status clericalis exigit. Quodsi in ecclesiasticum virum murtis vel careens ultra quinquennium duraturi sententia feratur, episcopo nunquam non acta iudiciaria communicabuntur, et condemnatum audiendi facultas fiet, io quantum necessarium sit, ut de poena ecclesiastica eidem infligenda cognoscere possit. Hoc idem, antistite petente, praestabitur, ri minor poena decreta fuerit Clerici caeceris poenam semper in locis a «aeco laribus separatis luent. Quodsi autem ex deheto vel transgressione condemnati fuerint, in monasterio vel alia ecclesiastica domo recludentur.

In huin· articuli dispositione minime comprehenduntur causae maiores, de quibus «aerum concilium Tridentinum decrevitl li« pertractandis sanctissimus pater et msiestas »i)» rMe«nrea. «t opus fnerU. providebunt

Articulus 15 It honoretur domus Det. qui <*t rex regum et dominus dominantium, sacrorum templorum immunita* servabitur, in quantum id publica securitas et ea. quae iu«titia exigit, fieri sinant.

Articulus 16 Augustissimus imperator non patietur, ut ecclesia catholica eiusque fides, liturgis, institutiones «ive verbis, «ne factis, sive scnptis contemnantur, aut ecclesiarum antistites vel ministn in exercendo munere «uo pro custodienda pra» · sertira fidei ac morum doctrina et disciplina ecclesiae. impediantur Insuper efficax, si opu« fuerii. auxilium praestabit, ut «entontiae ab episcopis clerico* officiorum oblitos latae execution! deman dentur- Desiderans praeterea, ut debitus, iuxta divina mandatu, uirne ministri* honor servetur, non

i XXIV cap. 5. </r re/crm

ı Articulo 14 rosreaUosi·. imperator* postatsnlr. hsr> •erret· «npsUtio addita fall, qnam in **rreuk**»· traasUia» libellas periodicus ArdUr de* hatA. Kf/xArar» A/ «XM1 3941. costiaet. e< quam ia LaUaa* vertimus „Qn«noi» >us niueslas uuoquani fore rpuAdat. ut quisquam rpiw-pn». uioh txmibut publicae quieti periculosi» *e«e impUeet. lames tllud iraparstori prendendum esse, «i qsis forte epismpn» iqund ties* avertat ı penleelIteais sal teease BMuesteU* **eriwp** is se admitteret, st etiam priusqns* ds ludioali acUoue iastitueeda **qa**» Bupcta st<e conulis eemferre liceat, id **lateri*** statuere posui, qasd. pro n»i ratiose. ad imperii, Mtagritatem et qmeUm **tatasda*** secesmriDm rideatur, **ii*** tame* semper «alri». qn»r artimfo 14 eobstjtvta «uat.

·inet quidquam fieri, quod dedeem ehdtn afiferru, eut eo» in contemptam adducere postit, immo vero mandabit, ut omnea imperii aei magistratus et ipet· archiepiscopi· seu episcopia et niera qaeeunque oecasiune reverentiam atque honorum eorum dignitati debitum exhibeant

Articula· 17. Seminaria eptoeopaiia ooneervabuntur, et ubi dotatio eorum hand plene sufficiat fini, cui ad mentem sacri eoncilii Tridentini ineervire debent, ipai augendae congruo modo provide* bitar. Praesules dioeceaani eadem, iuxta sacrorum canonum normam, pleno et Hbero iure gubernabunt rt administrabunt. Igitur, praedictorum seminariorum rectore· et professores aeu magistros nominabant, et quotieacnnqae necessarium aut utile ab ipairenaehitur, removebunt. Adolescente* et puero· in ii* efformandoa recipient, prout dioecesibus nuis expedire in Domino indicaverint. Qui studiis in seminariis hiare vacaverint, ad scholas alius cuiuscunque instituti, praevio idoneitatis examine admitti. nee non servatis servandis pru qualibet extra seminarium cathedra concurrere poterunt.

Articulus 18. Sancta sedes, proprio utens iure. nova· dioeceses eriget, ac novas earumdem peraget circumscriptiones, cum id spirituale fidelium bonum postulaverit. Verumtamen quando id contigerit, cum gubernio imperiali consilia conferet.

Articulus 19. Maiesta· sua caesarea in seliuendis episcopis, quos, vigore privilegii apostolici a serenissimis antecessoribus suis ad ipsam devoluti, a sancta sede canonice instituendo·'praesentat *eu nominat, impostorum quoque antistitum imprimis comprovincialium consilio utetur

Articulos 20. Metropolitae ac episcopi, antequam ecclesiarum suarum gubernacula suscipiant, coram rapsares mairetate fidelitatis juramentum emittent, sequentibus verbis expressum: „Eg<» iuro C et promitto ad sancta Dei evangelic. sicut decet episcopum, obedientitm et fidelitatem caesareoregiae apostolicae maiestati et successoribus suis: iuro item et promitto, me nullam communicationem habiturum nullique consilio interfaturum, quod tranquillitati publicae noceat, nullamque susceptam unionem neque intra neque extra imperii limites conservaturum, atque si publicum aliquod periculum imminere resciverim, me ad illud avertendum nihil omissurum."

Articulus 21. In cunctis imperii partibus, archiepiscopis. episcopis et viris ecclesiasticis omnibus liberum erit, de bis. quae mortis tempore relicturi sint, disponere iuxta sacros canones, quorum praescriptiones et a legitimis eorum haeredibus ab intestato succeseuns diligenter observandae erunt. Utroque tamen in casu excipientur antistitam dioecesanorum ornamenta et vestes pontificales, quae D omnia velati menace episcopali propria erunt habenda. et ideo ad successores antistites transibunt. Hoc idem obaervabitur quoad libro·, ubi usu receptum est.

Articulus 22. In omnibus metropolitan»· seui archiepiscopalibus suffraganeisque ecclesiis sanctitas ·na primam dignitatem conferet, niai patronatus laicalis privati sit. quo casu secunda substituetur. Ad ceteras dignitates et praebendas canonioates maiestas 'sua nominare perget, exceptis permanentibus iis. quae liberae collationis episcopalis ·unt, vel iuri patronatus legitime adquisito subjacent. In praedictarum ecclesiarum canonicos non assumentur nisi sacerdote·, qui et dotas habeant a canonibus generaliter praescriptas, et in cura animarum aut in negotiis ecclesiasticis seu in disciplinis sacris tradendis cum laude versati fuerint.

< ·' ' ■. ·-■-·»· ■■ · _fjiu-i.....hiHiitn «îrn nnhÎîi

tatis titulorum ueoeraitas, salvi· tamen cowditiontbua, qua· ia fundatione adieetas eae* constet. Laudabilia vero oonraetudo eanouicata· publico indicto eoncursu conferendi, ubi viget, diligenter conservabitur.

Articula* 23. In ecclesiis metropolitan!· et episcopalibus, ubi deaint tam canonica· poenitentiarius tam théologal··, in collegiati· vero theologali· eanonieua, iuxta modum · «aero Tridentino concilio praescriptum ut primum fieri potuerit, constituentur. episcopi· praefatas praebendas secundum eiu··deny concilii sanctiones et pontificia respective decreti conferentibus

Articulus 24. Parochiis omnibus providebitur publico indicto concursu et servati· concilii Tridentini praescriptionibus. Pro parochiis ecclesiastici patronatas praesentabunt patroni unum ex tribus, quos episcopus enuntiata superius forma proposuerit.

Articulus 26 Sanctitas sua, ut singulari· benevolentiae testimonium apostolicae Frsncisri Iosephi imperatoris et regis maiestati praebeat, eidem atque catholicis eius in imperio successoribus indultum concedit, nominandi ad omnes canonicatus <'t parochiqs, quae iuri patronatus ex fundo l'religionis seu studiorum derivanti subsunt, ita tamen, ut seligat unum ex tribu· quo·, publico concursu habito, episcopus ceteris digniore· judicaverit

Articulas 2fi. Parochiis, quae congruam pr<> temporum et locorum ratione sufficientem non habeant, dos. quam primum fieri poterit, augebitur, et parochiis catholici· ritus orientalis eodem ac latini modo consuletur. Cetorum, praedicta non respiciunt ecclesias parocbiales iuri* patronatus sive ecclesiastici sive laicalis, canonice adquisiti. quarum onus respectivis patronis incumbet. Quodsi patroni obljgationibus eis a lege ecclesiastica impositis haud plene satisfaciant, et praesertim, quando parocho dos ex fundo religionis constituta sit. attentis pro rerum statu attendendi·, providendum erit.

Articulus 27. Cum ius in bona ecclesiastica ex canopies institutione -Icrivet. omnes, qui ad beneficia quaecunqtiC vel maiora vel minora nominati aeu praesentati fuerint, bonorum temporalium eisdem annexorum administrationem nonnisi virtute canonicae institutioni· assumere poterunt. Praeterea. 4n poaaeasione ecclesiarum cathedralium bonorumque annexorum, quae in canonicis sanctionibus et praesertim in pontificali et caerimoniali Romano praescripta sunt, accurate observabuntur, quocunque usu sive consuetudine in contrarium sublata.

Articula· 26. Regulares, qui secundum ordini· rai constitutiones, subiecti sunt superioribus generalibus pene· apostolicam aedem residentibus, ab iisdem regentur ad praefatarum constitutionum normam, salva tamen episcoporum auctoritate iuxta canonum et Tridentini praecipue concilii sanctione·. Igitur, praedicti superiores generales cum subditis cunctis, in rebus ad ministerium ipsis incumbens spectantibus libere eommanieabont. libere quoque visitationem in eosdem exercebunt. Porro regulare·, absque impedimento, respectivi ordinis, instituti seu congregationis regulae observabunt, et iuxta sanctae sedis praescriptione· candidatos ad novitiatum et ad profedsionetn religiosam admittent. Haec omnia pariter observabuntur quoad moniale·, in iis quae ipsas respiciunt.

Arebiepiscopis et episcopis liberum erit, in propriis dioecesibus ordines seu congregatione· religio··· utriusque sexu·, iuxta sacros canones con-

•titaere; eommuaicabut Umen ea d· re cum gubernio imperiali eonmH*.

Artioulns 99. Reekai· iere eeo pollebit, nova· iusto quovi· titule libero aoquireadi pooeoeeione·, eieaque propriot*· in omnibus quae none poeeidet, rei impoeterata aoquiret, inviolabili· solemniter erit, Proinde, quoad antiqua· novaeque ecclesiasticas fundatione·, nulla vel «uppreaeio v<l unio teri poterit abaque interventu ·actoritatie· apoatolicae sedi·, •alvi· facultatibu· a sacro concilio Tridentino episcopi· tributi·.

Articulo· 30. Bonorum ecclesiasticorum administratio apud eos erit, ad quos secundum canones spectat. Attenti· autem subsidiis, quae augustiasinus imperator ad ecclesiarum necessitatibus providendum ex publico aerario benigne praestat et praestabit, eadem bona vendi vel notabili gravari onere non poterunt, nisi tum sancta sedes, tum maiestas sua oaeaarea. aut ii quibus hoc munus demandandum duxerint, consensum tribuerint.

Articulus 31. Bona, quae fundos, uti appellant, religionis et studiorum constituunt, ex eorum origine ad ecclesiae proprietatem spectant, et nomine ecclesiae administrabuntur, episcopis inspectionem ipsis debitam exercentibus iuxta formam, de qua sancta iedes cum maiestate sua eaesarea conveniet. Reditus fundi religionis, donec, collatio inter apostolicam sedem et gubernium imperiale consiliis, fundus ipse dividatur in stabiles et ecclesiasticas dotation». erunt erogandi in divinum cultum, in ecclesiarum aedificia et in seminaria, et in ea omnia quae ecclesiasticum respiciunt ministerium. Ad supplenda quae desunt, maiestas sua eodem, quo hucusque, modo imposterum quoque gratiose succurret; immo si temporum ratio permittat, et ampliora subministraturas est subsidia. Pari modo reditus fundi "(udiorum unice impendentur in catholicam institutionem et iuxta piam fundatorum mentem.

Articulus 32. Fructus beneficiorum vacantium, in quantum hucusque consuetum fuit, inferentur fundo religioni*. eique maiestas *<»« eaesarea proprio motu assignat quoque episcopatuum et abbatiarum saecularium per Hungarian) et ditiones quondam annexas vacantium reditus, quos eiusdem »n Hungarian regno praedecessores per longam saeculorum seriem tranquille possederunt. In illis imperii provineiis, ubi fundus religionis haud extat, pro quavis dioecesi instituentur commissiones mixtae, quae iuxta formam et regulam, de quibus sanctitas sua cum eaesarea maiestate conventet, tam mensae episcopalis quam beneficiorum omnium bona vacationis tempore administrabunt.

Articulus 33. Cum. durante praeteritarum vicissitudinum tempore, plerisque in locis Austriacae ditionis ecclesiasticae decimae civili lege de inedio suhlatae fuerint, et attentis peculiaribus circumstantiis. fieri non possit, ut earumdem praestatio in toto imperio restituatur, instante mai*mtate sua et intuitu tranquillitatis publicae, quae religionis vel maxime interest, sanctitas sua permittit ac statuit, ut. salvo iure exigendi decimas, ubi de facto existit, aliis in locis, earumdem decimarum loco seu compensationis titulo, ab imperiali gubernio assignentur dotes seu in bonis fundisque stabilibus, seu super imperh debito fundatae, iisque· omnibus et singulis tribuantur, qui iure exigendi decimas potiebantur: itemque'maiestas sua declarat, dotes ipsas habendas omnino ease prout assignatae fuerint, titula oneroso, et eodem ac decimae, quibus succedunt. iure percipiendas tenendasque ease.

Articulus 34. Cetera ad personas et re· ecclesiastica· pertinentia, quorum nulla in his articulis mentio facta eet, dirigentur omnia et administrabuntur iuxta ·6βIβ·i*· doetriuqm et ei» vigentem dbcipliaam a sancta sede approbatam.

Articula· 36. Per ·ol*τBηο«ι haac conventionem lege·, ordinatione· et decreta quovis modo et forma in imperio Anatriaeo et singulis, quibus constituitur ditionibus, hactena· hta, in quantum illi adversantur, abrogata habebantur, ipaaque conventio ut lex «tat·· deinceps eisdem in ditionibus perpetuo vigebit. Atque idcirco utraque contrahentium pars spondet, se suoeemoresque suo· omnia et singula, de quibo· conventum est. sancte servaturos. 8i qua vero in posteram supervenerit difficultas, sanctitas sua et maiestas eaesarea invicem conferent ad rem amice componendam.

Articulo· 36. Ratificationum huius conventionis traditio fiet intra dudruta mensium spatium · die hiece articulis apposita, aut citius si fieri potest

In quorum fidem praedicti plenipotentiarii huic conventioni subscripserunt, illamque sq<> quisque sigillo obsignaverunt·

Datum Viennae, die 18 augusti anno reparatae salutis 1856.

Rich, cardinali* Viale-Preli, manu propria.

Locus ✠ *tigiUi.*

Iorepb. Othmar de.Rauscher.
archiepiscopus Viennensi*, manu propria

Loews ⁄ *tigilli.*

1. Literoe pnec/pw *arvhitpiteopi* Ficu*casts od prowtmtiwM apos/o&wi cen/ma/em *Vialt-Preld, dit* fi *wgtttU* ÏRM *.

«'opis a° 1.

Eminentissime ac reverendissime domine, domine colendissime.

Litteris, quibu* eminentia vestra 1 iunii 1854. me honoravit, communicata eunt mihi nonnulla ·catholicorum in Austria statum concernentia, in quibus «ancta sedes desideriis *ui* a gubernio imperiali satisfieri cupit, antequam ad concordiae opus Deo faventi» complendum procedatur Muneris mei ratio exigebat, ut haec augustissimo imperatori proponerem. ct eius exspectarem mandata quae cum acceperim, gaudio mihi pariter ac honori eet. eminentiae vestrae reverendissimae sequentia communicare, ex quibus, prout spero, sedes apostolic· colliget, maiestatem suam, in quantum pro rerum adiuncti* ipsi licet, ecclesiae catholicae patrocinium lubentissime per omnia suscipere.

1. Provisori· ministerii ordinatione, mense lanuario 1849 edita, decretum est. ut qui ab ecclesia catholica desciscere vellent, parochum catholicum adeant eique declarent quod ecclesiam catholicam relicturi sint: parochus autem de declaratione ista testimonium exhibeat, ita tam*n. ut ipso nefandum consilium attestari recusante, sufficiant duo, quos defecturus aecum adducere tonetur, testea ad comprobandum. quod legi civih satisfactum sit. 8ûnt qui arbitrentur, utilitate non carere, si defecturus bis. sex interpositis hebdomadibus, adire parochum cogatur Attamen rarissime contingit, ut apostasiam parans parochi, cui coactus ae sistit, monitis obtemperet, vel instructioni religiosae, quam offert, aurem praebeat. Igitur maiestas Ma intendit, rem ita componere, ut ab eccleeia catholica defecturi magistratum civilem bis. sex interieetis hebdomadibus. accedere iubeantur. magistratui vero civili ioiungatur. absque ulla mora parochum proprium apostasiam meditantis ea de re certiorem reddere etenim hac ratione animarum pastori occasio paratur.

' Hae et quae sequuntor literie a domine Vensx MrcAit*. XIV «.. Will. 4(9 mi editae sunt

oe·

et ovem perituram pro manaris sui ratione quae- A rendi. et casa, quo machinationes forsan pravae aubeaso noscantur, opportuna remedia pro re nata sdbihendi.

Marine Theresiae lege 1*66 condita sanettum est. ludacis septennio maioribus liberum plane eoae fidem catholicam amplecti. Hoot impuberes adhuc k sint et parentes reclament; septennio vero minores, parantibus invitis, tunc nd baptismuni admittendos esse, quando ea iam gaudeant intelligendi vi, ut de religionis rebus indicare possint. Huic conati- f tutioni iosephi II legibus derogatum est; attamen anno 18<>6 quoad aetatem, qua Judaeorum infantes. parontihiiM invitis. Christo nomen dare possunt, re- wtHHta sunt legis Theresianae principia, ita ut minime timenduih sit. ne in Austria ludaeus, ideo quod certam aets|is metam haud attigerit, a regenerationis sacramento repellatur.

Ordinatione :M> augusti 1782 «missa statutum B cm. quodsi «catholicus quidam adoptaret infantes illegitimos, gubernii sumtibus educatos, ipsi liborum es·**, eosdem in acatholica religione educare. Verum ronatitutio ista vix ullum sortita est effectum, et abrogata tandem per legem a Francisco I. 21 iunii 1X31 conditam. Nunc igitur temporis tantum abest, ut tales infantes acatholims in acatholica religione educandi tradantur, ut eos ne coniugibus quidem, quorum alter a tide catholica alienus est. vel gratis vel prga mercedem alendos{concredere liceat

2. Iuxta leges Austriacas hunc in diem vigentes in matrimoniis mixtis, quodsi maritus fidei catholicae addictus est. proles omnes in religione catholica educari debent; viro autem ab ecclesia alieno puellae in Ude catholica educari debent; ut pueri in iicatholica religione educentur, ex parte civitatis permittitur. Igitur cum contingit, ut matrimonia mixta impediri non possint, sponsio omnium libs- c rorum in veritate catholica educandorum, nonnisi quando vir acatbelicus sit. exigi solet: quippe marito fidem catholicam profitente. lex ipsa civilis sufficienter providet ('uni rerum adiuncta non sinant, ut lege civili sanciatur, omnes omnino proles ex matrimoniis mixtis procreatas in fide catholica educandas esse, eo, qui expositus est, legum tenore, rei catholicae melius quam alia quacunque ordinatione cohsulitur, et idcirco ·β'ΐ·ΰ<υ(ΐοηο· praefatas in omnibus, ubi vigent, ditionibus intemeratas esse Conservandas, maiestas sua censet. Quod autem litteras attinet reversâtes, quibus vir «catholicus spondet, fore ut omnes proles ex matrimonio mixto oriundae in fide catholica educentur, earum firmitati provisum est per legem 3 iulii 1842 latam, quam integram conservari augustissimi voluntas est.

3 Revera anno 1783 decretum est. ut „acatbolici eodem ac catholici coemeterio sepeliantur, nec non ut D ,n acatholicorum fueribns catholicorum campante pulsentur", et quoties praesto non eit qgi defuncto funebria iuxta confemionis euae ritum faciat, parochus catholicus funus comitetur, vestem tamen communem indutu·, et ministerii satari neque signa gerens neque functione, exercens. Attamen ex anno J8bO. parocho catholico nulla plane imponitur neceasitas, rei funu, acatholici cuiusdam quomodocunque concomitandi. vel permittendi ut in aeathoiicorum funeribus ecclesiae catholicae campanae pulsentur. Insuper gubernium imperiale curam, quantum fieri poterit, habebit, ut «catholicorum funeribus aut coemeteria separata aut separata in coemeteriis loca assignentur.

Galicia (proprie sic dicta, praeter Buoovinam eidem annum usque 1849 unitam) continet 30,000 protestantes, et Graecos ab ecclesia separatos haud attinentibus tracUtu Varsovieuai eautum est Buco* vina, quae pars est Moldavia·, Terei· annis Austrians erepta, eum Austria· cederet, tota quanta incolebatur a Graecis unionem aseram recusantibus, quorum et hodiedum 300,000 habet.* Tirolum regio est exclusive catholica, sed partem eeuetituit confoederationis Germanicae, cuius pacto fundamentali sancitum est, ut intra eius limites catholici et «catholici iisdem iuribus civilibus politicisque gaudeant Quodsi lege statuerentur, quae confoederationis pactionibus omnino contradicerent, summum praejudicium inferretur tot Germanise catholicis sub principibus «catholici· viventibus, quorum patrocinium Austriae in comitiis Francofordiensibus agendum est. Nihilominus gubernium Austriacum nil unquam intentatum reliquit, ut «catholicarum coctus a Tirolensium regionibus arceret. Zillerthalensibua. qui. quingenti circiter numero, sertam a vera doctrina multum aberrantem effennaverant. annq 1837 emigrandum erat. In ditionibus Longobardicie-Venetisque. ubi. praeter bMM) circiter protestantes et 40» Graecos aoatholica unitate ahenqs. fidem catholicam omnes tenent, duo tantum vel tria reperiuntur protestantium etGraecarum praedictorum oratoria. Haec in statu quo relinquere necesso est; augustissimus autem imperator pro eo. quo agitur, religionis studio, omnia ita disponet, ut in regno J,nmbardo-Veneto publicum religionis exercitium ecclesiae catholicae ·o. quo hucusque factum est. modo exclusive reservetur.

4. Ceterum, et pietiu et publica impedi utilitas augustissimo suadet, omnip. quibus fidei catholicae vigor labefactari posset, congruis remediis praecavere. Attamen eo in negotio provide attendatur oportet, quod imperium Austriacutn incolas 7.41Mi.imm contineat, a fide catholica alienos, qui. nonnullis tn regionibus, ad pacta publica non immerito provocant. In dioeceni Magno-Varadinenm multi Graeci ritu* catholici, varii* artibus circumventi, a sacra unione defecerunt, et. ubi numero plores erant, eccleaia. domo parochiftli praediisque potiti eunt. Attamen eo haec acciderunt tecnpore. quo seditione et mutua civium caede saeviente, nullum ibi divinum bnmanumve supererat ius. Nec ante has turbas nec iis sedatis gubernium Austriacum. ut talia peragerentur. toleravit. Sed periculo non carebat, paco vix utcunque restituta et discidiis adhuc gliscentibus, tot homines rudes ad retractandum prave gesta vi adhibita compellere. Curae tamen gubernio erit, ut catholicis restituantur bona ecclesiastica, quaecugque ipsis inkfria ablata fuerint.

Ceterum iterare mihi liceat expresaionetMvenerationis eximiae, quaeum permaneo eminentiae vestrae reverendissimae humillimus et obsequentis- «imus servus

J O de Ra0»eh<>r. princeps archiepiMopus Viennen«ia, mann propria,

Viennae. die 6 augusti 1855.

Eminentissimo ac reverendissimo domino domino Michaeli sanctae RouUnae ecclesiae cardinali Viale-Prelà. pronuntio apostolico etc. etc.

2. *Aliae Uteros principis arckirpieeopi* Puvmhim «4 prontmitam *apnetolicam oardioalam Viale-Prslà, die è a*g*tti 1855'.*

Copia n® 2.

Eminentissime ac reverendissime domine domine colendisaime.

Respectu eorum, quae eminentia vestra reverendissima litteris 19 iulii 1854 datis exposuit, honorem

sua iudieea cuncto* edoceri iusoerit, casu, quo sacer- a dos catholicus de crimine quodam civili condemnatus ait, hoc ipsum haud involvere eiusdem a beneficio ecclesiastico depositionem, qua effectum vi legis ex judicis civilis sententia derivantem, sod ad episcopum^ cui condemnatus subsit, pertinere, eumdem pro re nata a beneficio deponere see removere.

Singularis simul observantiae summaeque venerationis sensus exponens, permaneo eminentiae vestrae reverendissimao humillimus et vbsequentihsimus servus

IO. de Rauacher, princeps archiepiscopus Viennensia, manu propria.

Viennae, die 6 augusti 1855.

Eminentiasimo ac reverendissimo domino domino Michaeli sanctae Romanae ecclesiae cardinali Viale-Prela, pronuntio apostolico etc. etc.

3 Lifrroe *principii arehitpiicopi Vtrnncnii» ad* pronunhum *ap^ntolicum lardinalcm Vialc-Prclà, du Π angniti 185.*λ

Copia n· A

Eminentissime ac reverendissime domine, domine colendiMime.

Eminentia vestra haud ignorat, quaedam haberi maiestatis aune desideria. quibus satisfacere sanctissimus pater haud recusavit, it» tamen, ut de iisdem in ipso concordatus-textu mentionem fieri minus consultum duceret. Igitur, praefatas rea conformatae ad normAm eorum, de quibus pjaevie conventum est. eminentiae vestrae reverendissimae hisce observantissime communico, et precor ut fidem mihi facere velit, quod vel instructioni, quam sanctitas sua ad episflbpos Austriae dirigere dignabitur. inserendae vel aliis congruis modis constituendae sint.

Perhonorificum mihi gratisaimumque est. exprimere simul eximiae venerationis et perfectissimi obsequii sensus, quibusrum permaneo eminentiae vestrae reverendissimae humillimus et obsequentissimus servus.

1 O de Rauscher. princeps archiepiscopus Viennensis. manu propria.

Ex Castello sancti Viti, die 17 augusti 1855.

Eminentissime ac reverendissimo domino domino Michaeli sanctae Romanae ecclesiae cardinali Viale-Preli. pronuntio apostolico etc. etc.

4 *Litcrar principi» archicpiicapi Vi^nnmiii ad ponttniinm apaiiolteum cardinalrm Ptalc-P^trlà, data di* 18* eu^wat· *1855.*

Copia ■· 4

Eminentissime ac reverendissime domine, domine colendissime.

Ecclesia catholica nunquam non est arca, ad quam confugiunt omnes, qui salvi fiunt in vitam aeternam ; nostris autem temporibus, Dominus mundum promissionum Christi oblitum clarissimis argumentis edocuit, temporalis quoque vitae bonis pessimam imminere ruinam, nisi ecclesiae salutaris influxus societatis civilis fundamenta confirmet. Viciseim tempestates, quibus agitati sumus, haud obscure innuerunt, quantr pno ecclesia Dei momenti sit, ut potestas civilis effraient cupidinum licentiam manu forti composcaf; quippe nostro aevo ecclesiae res est cum factione, quae non tantum fidem divinitus infusam, sed etiam naturalem religionis sensum funditus evertere conatur, freta commentis prava arte ita adornatis, ut animum, quae sua sunt quaerentem, vehementer commoveant.

Ubi pervereitatis praeconibus Uberum eat ad populos faaeinaados cuncta componere, nunquam deerunt, qui, aaaa ratione frustra reclamante, in magistrorum verba iurent, atque renovabitur abominatio desolationis, quae ante aliquot annos ia ipso loco sancto, principis scilicet apostolorum aede, stare coepit.

His ita compositis, magis quam unquam exoptandum est, ut impenura cum sacerdotio ad tuendum Dei in terris regnum fideliter conspirer Augustissimus vero Austriae imperator, avita pietate ductus, nihil sanctius habuit, quam ut concordiam sacrae atque civilis potestatis in latissimis ditionibus sceptro eius subiectia intemeratam inconcu* samque stabiliret. Regnator omnium Deus incrementum benigne dedit eia. quae ad ipsius sanctificandum nomen suscepta sunt, et conventum est de articulis, quos tam a sanctissimo patre, quam B a maiestate sua ratos esse habendos, addubitari vix potest. Cum autem in tantae molis gravitatisque opere nonnulla supersint, quae meminisse iuvet. augustissimus imperator mihi in mandatis dedit. ..ut. quae sequuntur, eminentiae vestrae reverendissimae communicem.

1. Maiestati suae cordi omnino est. ut in studiorum universitatibus fides floreat et pietas^ Multifaria, quam scientia humana parit. utilitas, praesertim ex saeculo XVIII. multifariis erroribus quasi nubibus obducta est. quae ut veritatis luce di-Kipentur. ipsius societatis humanae quam maxime interest. Tantae rei in studiis generalibus ordinandis diligentissime rationem habere, maiestati suae propositum est. Multa sunt, quae suadeant, ut sacrorum antistites in universitatibus arcbicancellarii seu cancellarii partes agant: quatenus difficultates obstent, in facultatem tamen theolo- C gicani. secluso cancellarii, ubi adest, officio, peculiarem influxum exercebunt.

2. Ad examinandos laureae theologicae aive iuri* canonici candidato* per Auetrism nullt^ non tempore viri catholici exclusive sunt adhibiti, sed et adhibebuntur.

3 Quodsi expediat, ut episcopis nonnullis laurea» theologicas conferendi facultas auctoritate apostolica tribuatur, augustissimus facile consentiet, communicatis tamen inter sanctam sedem et gubernium imperiale consiliis, negotium perfrartetur.

4. Liberum erit episcopis, studiorum universitatem catholicam sub eorum dependentia constitutam fundare. Cum autem necosae sit. quoad res politica* et iura civilia eiusmodi instituto assignanda, cautiones pro rerum et locorum varietate adbibere, consilia cum gubernio caeaareo praevie conferenda D erunt

5 Antequam professor facultatis iuridicae ad ius canonicum tradendum deputatus constituatur, episcopi dioecesaui de eius fide et doctrina sententia expetetur.

6. Universitas Pestinensis originem debet fundationi ecclesiasticae, quae, Maria Theresia augusta regnante, bonis ecclesiasticis adaucta eat. Nihilominus, ex saeculi praeteriti fine rarissimis quibusdam casibus accidit, ut viri aeatholici ad scientias profanas in universitate praedicta tradendas admitterentur. Augustissimus voro imperator aequum esse agnoscit,, ut in eiusdem professores catholici tantum assumantur, quin tamen derogare intendat iuribu» virorum ab ecclesia catholica alienorum, qui ad docendi munus deputati iam fuerint.

7. Theologiae studentes, quodsi ab episcopo in seminarii sui alumnos suscepti vel vestem religiosam induti sint, nec non monasteriorum ab ecclesia

approbatorum novitii in cunctis imperii partibu· a servitii· miNtaribaa praeetandis immune· erant.

8. Secundum › leges in Austria vigente· pro gymnasiis modiisque schoKs a potentate civili institutis, religioni· magiatri ita seliguntur. · nt episcopus dioeceaanua concursum habeat, et quem dignissimum censeat gubernio, adieotio concursu· actis, significet: qui et de regula ad magiotorinm vacans deputatur. Quando, aub peculiaribus rerum adiunctis. eum declinari contigerit, nunquam non vir nominatur, quem epiacopua ad munus obeundum habilem enuntiaverit.

9. In reprimendi· libris religioni morumque honestati perniciosis communia eat ecclesiae civitatisque causa, et auguatiaaimua imperator nihil intentatum relinquet, ut, quantum flori poeeit, ab imperio excludantur. Cumbit igitur, ut ad scriptorum lirentiam refrenandam, lege·, quarum diatretae cautione· non desunt debito vigore exeeutinni mandentur, et desideriorum, quae sacrorum antistites hoc de negotio exposuerint, ratio diligentissime habeatur. Multa tamen pro re nata cautione opus est, ne peiora contingant. In plerisque Europae partibus, classes anigii cultioris et scientiae laude gloriantes morbo intimo laborant, quem, medici prudentis adinstar. tractare oportet. Annum uaque 1848 in Austria exercebatur censura praeventiva et quidem rigore plena. Conquerebantur, qui liberale· se haberi amabant, quod patrocinium, a gubernio ecclesiae catholicae exhibitum omnes iusti et aqqui tramites excederet. Revera autem censura, qualis tunc obtinebat, malo praeveniendo vel reprimendo impar plane erat. Nimia late patent Austrine fines et innumerae praesto sunt artes, quibna(inspectio a politia! exercitu eludatur. Igitur bibliopolis nunquam deerat copia libros prohibitos invehendi, et quo gravius ‹ essent interdicti, eo avidius quaerebantur et perlegebantur, eo maiori pretio divendebantur, ita ut tali mercimonio operam dantes, muletas quibus deprehensi punirentur, facile praestare possent, et oxultarent exterarum partium librarii, qnando opus eorum sumtibas editum in Austria proscriberetur. Non eadem tamen in eunctis imperii j^rtiims rerum conditio est. In ditionibus Venetis et Longobardicis facilia· eet. perversos libros excludere quam in Germanicis, quibus tot principum protestantium dominia ricina sunt, vel in Hungsria et Transsylvania, ubi tantus habetur incolarum acatholicorum numerus. Praeterea in Italia, multa, quae in Germania taedium iamiam pariant, utpote innumeris vieibus repetita, nova adbue sunt et maiorem sedueendi vim exserunt.

10. Quando ecclesiasticus vir a iudiee saoeulari in ius vocetur propter crimen seu delictum «d D religionum pertinens, quod poenalibus imperii legibus animadvertitur, maiestas sua difficultatem non facit, ut a tribunali civili primae instantiae, antequam ad sententiam ferendam procedat, episcopo acta exhibeantur, et ipse reum audiat omniaque peragat, quae ad causam iuxta eanbne· Oogneecendam requiruntur. Postquam episcopus in foro ·uo sententiam tulerit, eamdem communicabit iudiei saeculari; qui subinde *de legi· civili·* violatione, ■«ff1· civili· ad normam judicabit

11. Catorum, articuli XIV de clericorum causis dispositione· «os respiciunt, qui a iudicii· ordinarii· condemnati fuerint; exceptione· occurrant nedhsoe ·st ubi de crimiue agatur, ia quod ad tuiupns extraordinarius procedendi modus, quem Stead rrcAt (indicium instaatanoum) vocant, statutu· est. Insuper maiestas sua exspectat, fore ut epiaoopi civili de delicto vel traaqgreeeione condemnata· fuerit, domum eecleaiaatioam «eligant, quae gubernio band dieplioeat. In quantum ad eeeleaiaatieam aliquam domum cuetodieadi remitti poaaint, qui crimini· rei indicati fuerint, pendebit a casus natura et gratia imperatori·.

12. Ia provincia, quae «ub limitum militarium nomina venit, peculiari· plane rea administrandi modus staturi» eet; quippe unt» idemque et militum praefectu· et iudex et magistratus civili·.› Igitur iudiee· ordinarii, ad quo· clericorum causae civile· per ordjnationem datae die 7 auguati 1852 remissae fuerant, militiam aimul regunt. Cum autem in pluribun limitum militarium partibu· acatholici frequentissimi habitent, non contingere non poteet, ut hi magistratus aliquando viri ab ecclesia catholica alieni sint. Quapropter, maiestas nua clero catholico ·b ordinarii· districtuum singulorum indicibus exemto Zagrabiae. ubi rerum civilium et militarium per Croatiam et Slavoniam gubernator residet, forum speciale delegatum constituit. Pari modo in ceteris quoque limitum militarium partibus providebitur.

13. Cum maiestas sua desideret, ut disciplinae ecclesiasticae vigor conservetur, paratum semper se exhibuit et exhibebit, ad execution! mandandas sententias ab episcopis in clericos eis subditos latas brachii saecularis auxilium praestare. Exspectat autem fore, nt episcopi brachium saeculare imploraturi congruas afferant dilucidationes, si qnas ab ipsis peti contigerit, quo quidem eveniente casu, augustissimo· consilio utetur commissioni· sub episcopi cuiusdam praesidio *ef.* sacrorum antistitibus seu aliis viris ecclesiasticis compositae.

14. Leges Austriacae qua regulam statuunt, ut testes, quorum domicilium a sede iudicii inquisitionem peragentis ultra duo milliaria distat,- coram iudiee districtus, in quo habitant, testimonium ferant. Praeterea, et legum tenori et maiestatis suae voluntati plano consentaneum est. ut in expetendis testimoniis sacerdotum, quantum rri natura sinat, caveatur, ne persolvendis muneris sacri officiis impedimenta ponantur. Quodsi accidat, ut index quidam indiscretius agat, episcopi augustissimum adeant, qui curabit ut negotium secundum ipsius voluntatem et legis ad mentem pertractetur.

15. Cum. anno 1849, militum in domibus collocandorum cura communitatibus politicis concrederetur, non infoequenter accidit, ut parochis, qui neque ampliori habitatione neque reditibus congruam superantibus fruerentur. milites in sua recipiendi necessitas imponeretur. Quantum hoc ab aequitnte alienum sit, episcopi plus una vice exposuerunt, et medelam afferri imperatoris voluntas est, cumque hoc ipso tempore de reformando toto milites collocandi negotio agatur, iussit ut in dispositionibus eondendi· clero debito mode provideatur.

16. Quoad rutas habendas personas ad beneficia ecclesiastica promovendas, maiestas sua intendit, cuncta in eo, quo nunc sunt, statu relinquere, et sperat, nunquam foturum, quod necessitatem inferat, eiusmodi cautionem amplius, quam hucusque factum ■it, adhibendi.

17. 8ummi per Austrinm imperante· iure patronatus coronae vel fundorum publicorum nomine ·xereendo constanter ita usi sunt, ut curae animaram efficacius gerendae benevolam curam haberent et maiestas sua. quae hac de re ab antecessoribus eius constituta snnt pro pietate et sapientia sua proprio motu confirmavit. Volunt·· eius eat nt haec eadem impostorum quoque, salva conventione articulo XXV inita, firma maneant: quipp· desiderat ut ad parochialem animarum

quiti in esrligendia saoerdotibua ceteris dignioribus, antistitis dioecesaai iudioium (sciendam Mt.

18. Si fotnan eveniat* ut corporati» quaedam ecclesiastica legitime supprimatur* beneficia* ad quae praetentaverat* liberae collationi episcopali reddentur, in quantum id canonum sanctiones praescribunt.

19. Maiestas «ua nullo modo obstacula ponere intendit, quin confraternitates sive sodalitates, quas ecclesia probat et commendat, constituantur, et pietatis operibus unitis viribus incumbant. Attamen praecavendum est periculum, ne sodalitatum piarum titulo molitiones obtegantur in civitatis aed et eccleaiae perniciem vertentes. Itaque cautiones quasdam adhibere necesse eat: magni tamen episcopi dioecesani de sodalitate quadam constituenda iudicium fiet.

20. Archiepiscopi et episcopi minime impedientur* quin in institutis piis* ea quae religionem et vitae Christianae integritatem attinent, vi muneris pastoralia eis proprii dirigant. Quantum vero niaiestiu sua exoptet* ut in omnibus quibuscunque institutis cuncta recte ac pie componantur, ex eo patet, quod etiam, qui caroeria poenam luunt* novissime magnam partem congregationum religiosarum curae demandati fuerint.

Ceterum mihi concessum ait, denuo exponere aeneus summae venerationis, quacum permaneo -minentiae vestrae reverendissimae humillimus et obaequentisaimus servus.

Ios. Othmar de Rauscher. t
archiepiscopus Viennensis, manu propria.

Viennae, dio 18 augusti 1855.

5 *Aliae literas principi» archirpifcopi l'icnncnNt ad pronnntium apoetoliçwn cardinalem Viale-Preld.*

Copia 5.

Eminentissime ac reverendissime domine,
.domine colendiasime.

('uni maiestnti suae quam maXime cordi sit. ut nihil remaneat difficultatibus pariendis utcunque aptum, eminentia vestra concedat, quaeso, ut de abrogatis episcoporum per Hungarian) decimis aliisqiie capitibus observationes quasdam scu dihicidationes* augustissimi iuxta mandata, exponam.

1- Episcopi Hungariae anne 1848 renuntiaverunt decimis ecclesiasticis, et* ipsos quod attinet, iuri simul compensationem petendi, quod clero tamen eis subdito reservatum esae voluerunt. Quanam mente, quemnam in finem hoc fecerint* ipsi 8trigonii congregati sequentibus declaraverunt verbis : ^Feralis* cui tum nullatenus oecum poterat* necessitas et tristis sors ecclesiarum Galliae* Germaniae* Hispaniae. Portugalliae, immo ex parte etiam ditionum Italiae, ubi illatis, adverso revolutionum impetu* ecclesiae catholicae damnis nec pacatiora remedium tulere tempora* eam praesentibus iu diaeta ecclesiasticis imponere videbantur obligationem : ut* partem ecclesiasticorum proventuum implacabili alias revolutionis odio immolantes* alteram eataqus potiorem eoclemae dotem sacris suis finibus conservare adniterentur/ Spes cetera eccleaiae bona conservandi eos fefellisset, .quodsi factio, quae dominationem illa tempestate exercebat. Hungarian» voti compos facta ab Austrias imperio avulsisset. Decretum esC-a. comitiis* ut possessoribus privatis inrium utilium* quae per ita dictam fundi exonerationem ipsis ablata sunt* compensatio statueretur. Cum autem episcopi* paucis quibusdam saecularibus adiuvantibus* peterent ut bona ecclesiasticorum, ner non fundi *>e|>rioni« et studiorum privatam catholicorum regni possessionem esae declararetur* repulsam tulerunt. Publica haec bona osse palam proponebatur, et in eo iam erat, ut legis quoque civili· sanctio accederet. Sed et peiores ecclesiae catholicae per Hungarian» tunc calamitates imminebant. Etenim convocata est synodus nationalis Pestini 20 augusti 1849. celebranda ea quidem lege* ut componeretur ex duabus tertiis saecularium virorum partibus et una tantum deputatorum cleri maturitate votorum eligendorum. Moliminibus hisce finem imposuit proelium ad Temesvar commissum. Bona ecclesiastica intacta sunt relicta* et cum fieri non posset, ut ita dicta fundi exoneratio retractaretur. clericis et laicis compensatio secundum eandem normam decreta est. ea tamen cam exceptione, quod episcopis, iuxta tenorem resigoationis 1848 ab eis factae, pro decimis redemtio haud assignaretur. Hoc consilium ut iniretur, effecerunt aerarii publici augustiae. compensationibus in immensum plane excrescentibus. Uni archiepiscopo Strigoniensi in redentfionem iurium. quae urbarialia vocant et aliorum simiiium, duae ferme millionec cesserunt, ex quibus quotanis proventus 100 000 fiorenorum super imperii debito fundatos percipit. Insuper episcopi Hungariae. cum. praeter nonnullos receotioris fundationis, omnes bonis immobilibus et iis amjpliasimis gaudeant, rerum vicissitudine, quam Hungaria subiit, abundantem pro decimis compensationem nacti sunt. Ex quo difficultates sublatae sunt commerciis inter Hungarian» et reliquas imperii ditiones obstantes* et itineribus parandis multum laboris sumtuumque impenditur, fundorum pretium magna iam cepit augmenta et maiora capiet. Unus tamen alterque babetur in Hungaria antistes, cuius mensae episcopali post decimas sublatae haud praesto amplius sint bona, quae sustinendo decori episcopali pro regionis more plene sufficiant. Hia munificentia augustissimi hucusque consultum eat. Ut autem iuris quodam titulo gaudeant* maiestas sua parata est. loco compensationis pro decimis* quibus Hungariae episcopi anno 1848 nuntium miserunt, assignare annuam 25 000 Horenorum dotgtionem* ea aub conditione, ut ex praedicta summa provideatur iis Hungariae episcopia, qui vicissitudinibus anni 1848 deeimaruniperceptione exciderunt, in quantum redditus eorum annui, deductis deducendis. sustinendo decoro episcopali haud sufficiant, ea autem, quae supersint, necessitatibus ecclesiasticis impendantur.

2. Ex antiquissimis temporibus in Hungaria consuetum fuit, ut reges in episcopis nominandis praeter alias expressiones, quibus nihil plane obstat, etiam vocem ^c»>nferre" adhiberent: quae cum stricte interpretata genuinis iuris canoniei principiis haud consentiat, maiestas sua iussit. ut ex nominationis instrumento deleatur.

3. Augustissimus imperator, qui summopere desiderat* ut omnes per Austrian» regulares spiritu vere regulari agantur, articuli XXVIII statuta sancte per omnia observabit: supponit tamen regulares in omnibus discrete et prudenter acturos, dec unquam eventurum, ut superior quidam generalia moliminibus politicis sese ingerat. Annotandum insuper quod in pluribus Austrine provinciis* mendicantibus sustentatio ex fundo religionis tribuatur* hac tamen sub conditione* ut ab eleemoaynis conquirendis abstineant* et in cura animarum subsidia ferant. 8i conditionem non amplius impiaturi essent* cessaret dotatio.

4. Canonicos Olomucenses quod attinet* dubio caret* articulum XXII cum ipsis ita esse applicandum, ut canonicatue Olomucenses cuncti nonnisi viris sacerdotio insignitis conferantur, et sublata ait nobili-

tatis secundum carnem neeeoaitaa quoad ooodem A canonicatas omne· et singulo·, de quibus pleno probari non posait» ipso· vigore conditioni· in fundatione legitime adiectae. nobilibus exc'umve destinato· esse.

Praeterea nutem, ut eminentiae vestrae reverendissimae notum eet. augbstiwimu· imperator ex causia, quibus expnnefldis supersedeo, tam per me quam per eiuadem maiestatis apud aedem apoetolicam legatum petiit, ut canonicatas demicellare· Olomurense· salvo iure eorum, qui canonicam institutionem consecuti iam fuerint, penitus abrogentur, et sperat fore ut desiderii expositi ratio habeatur, eo magis, quod apprime conveniat eis. quae articulo XXII disposita sunt. Canonicorum domieellarium institutum originem trgxit ex vita communi, quam Germaniae capitula, iuxta concilii Aquisgranensis aliarumque Germaniae synodorum praescripta, saeculo nono adoptaverunt. Instituta sequebantur ad B Chrodegangi Retensis regulam conformata: unde canonici dividebantur in seniores .ordinibus sacris insignitos sufTragiique iure gaudentes. et iuniores xcholastico rectore studiis incumbentes. Primum seniores ty vita communi recesserunt, post et iunipres. qtii domicellares dici coeperunt. Canoniratus doniiëellares rationem habuerunt exspectativat* praebendarum capitularium filii» nobilium concessae. ('um vita communit restitui nequeat et Jnobilitatis necessitas sublata sit, non est cur retineantur. Praeterea, quodsi domtceilanbus tantum nditus dd qgpitulum Olomucense pateat, de facto excluduntur viri meritis et experientia praestantes: etenim cum domicellaribus praebehda non raro per decem et amplius annos exspectanda sit. difficile est. canunicttum domicollarem in meritorum iamiam partorum. praemium conferre. Beneficia vero quae domicellaribus destinata esse dicuntur, difficultatem C obgerere vix poterunt, quippe admftdum tenuia sunt, atque si saltem simul sumta docenti canonicorum gradui sustinendo sufficiant, ad nonnam concilii Tridentini '.^uniantur. "^Γ*Τιρν· praebenda capitularis ex eisdem efformetur*

S. De extravagant· constat, quoad eiusdem obligationem attendendam esse consuetudinem locorum. Cum igitur praefata decretalis in plerisque Austria· partibus hucusque usu haud fuerit recepta, ope articuli XXX pro plerisque Austrian partibus novum statuitur ius. Insuper ad ludicandupi. an alienatio seu onerario boni cuiusdam expediat, rerum et locorum adiuncta undeqiiaquo perspecta sint oportet. Accedit, quod in Austri* magna rerum ecclesiasticarum para componatur ex censibus super publicum imperii debitum fundatis, neque peculiarem huiusmodi *bonorum na turam canones respexerint, nam de nuperae onginis D instituto agitur Quapropter, maiestas sua desiderat ot supponit, sanctitatem snam arrhiepisropis, immo rt episcopia opportunas concessuram facultates, quibus muniti consensum ad res ecclesiae legitima ex causa alienandae seu onerandas tribuere possint.

('etenim palus publica poscit, ut conservetur vigor legum ita dictam expropriation·™ coarctivam attinentium: salva tamen compensatione pro bonis ecclesiasticis iuxta eamdèm normam, ac pro privatorum hominum rebus statuenda.

b. Augustissimus imperator, attentis quae per Austriam phtinent. circumstantiis, necessarium omnino ducit, ut tribunalia ecclesiastica in imperio epneta |n pertractandis causis matrimonialibus accurate observent instructionem, cui quantus labor impensus ait. eminentia veatra reverendissima norit Plea· confidit, in gravMmo hoe negotio nullam raboritarMi fore difficultatem.

Ki· quae officii «mei ratio poecebet, abeolutia, hac simul occasion· tabeetiaaime utor, ut norum exhibeam argumentum summae venerationis ot perfectissimi obsequii» quocam penuaneo eminentiae vestrae reverendissimae humillimus et obsequentiaamus servus

J. O. de Rauseher.

princeps archidpisoopu· Viennensis, manu propria.

Viennae, dir 18 angusti I8fib.

6. *Lilarat* prmcipM *architpiaeopi* Fmwwasù *ad pro*-fMmritMB epoatehicMM *data** cfa *19 1855.*

Eminentissime ac rcverendiMime domine, domine colendiMime.

Honoratissimae eminentiae vestrae reverendissimae litterae, die 18 augusti datae, redditae mihi sunt, de quibus mihi unicam aubiungere liceat observationem. Relate ad ea. quae in epistola eodem die data ŋ* XIII exposueram. eminentia vestra in litteris n* 1 mihi communicavit. sanctiMimum patrem non dubitare, quin in constituenda commissione ecclesiastica, de qua ibi sermo est. gubernium Austriacum sancta cum sede pertractaturum sit Rem. de qua nulla mihi facultas concessa est. ad maieatatem suam referam: Vminentiam t^men vestram pro eximia, qua praefulget, sapientia minime fugit. quantum ipsius ecclesiae utilitqs poscat. Ut commissio, cuius consilio maiestas sua uti intendit. ex viris componatur, in qùibus augustissimus fiduciam omnimodam collocat.

Ceterum, ea sane maiestatis suae mens est et firma voluntas, ut omnia, de quibus conventum est. eo. quo conventum est. sensu exsecutioni mandentur. ac optimo iure sperandum, m Dei gloriam ecclesiueque salutem et exaltationem omni ex parte cessurum gravissimum ncgotpim. cuius tanta par* fuit eminentia vostra

Eidem denuo exhibeo summae venerationi* oximiaeque observantiae sensus, quibuscuni permaneo eminentiae vestrae reverendissimae humillitius et obsequentissimus servus

' los Othm.de Rauscher.

archiepiscopu* Viennensis, mr.nu propria

Viennae, die 19 angusti iKSf»

7. *Literaf cardiaaiù Vialt-Prelà ad prmdpfm arthifpifcopft** FicMacuscm. *datat* d»*·

› /N'aifÿwti

Vnpia n" 1.

Celsissimi ac reverendissime princeps.

Accepi litteras celsitudinis tuae reverendissimae hodierna die ad me datas, in quibus plura pertractantur. circa quae inter no* collata fuerunt consilia, quaeque partira ad dihicidationem illorum, quae in conventione continentur, inserviunt, partira vero ad alia statuendi sunt ordinata, de quibus qiik dem opportunum iudicatum fuit, in eadem convfirttione serm^iem non habere.'aed maiestas sua caesarea pro eximia mi» aequitate et pietate paratam sese exhibuit, sanctissimi pgfris deéideriis et postulationibus satisfacere. Ea itaque, quae in memoratis litteris expressa sunt, tam a sancta sede quam a maiestate sua caesarea religio·· servabuntur.

Vt omnis, .quantum fieri poteat. praeelddatuf^* aditus difficultatibus, quae ex interpretatione illorum, qaae in /memorata conventione continentur» oriri

Articulo VII statuuntur, noa eaae intelligenda, niti a da gymnasii· 'mediisque sebetis pro inventât* catholica deatinatia* exclusis iia. quae pro acatholids fuerint fundata· at destinatae.

Declaratio vero, quae conticetur η* X litterarum celsitudinis -tuae circa modum aequandum in indicii· contra ecclealaatieoa viro·, qui in ina vocentur propter crimen seu delictum ad religionem pertineo·. quod poenalibus imperii legibus animadvertitur. a «ancta aede admittitur quidem, per ae autem patet, cautae religioni· et fidei qua tale· ad competentiam ludicis saecularis non pertinere.

Relata ad es. quae adnotata aunt in litteria celsitudinis tuae reverendietimae n" XIII, aanctisnmui pater non dubitat, quin in constituenda cornmissione ecclesiastica, de qua ibi sermo eet. gubernium Austnacum cum sancta sede sit pertractaturum.

Superest. ut effusa· Deo optimo maximo gratias B agam. quod gravissimum maxiinique omnium momenti tam pro ecclesia quam pro statu negotium felicem ad exitum fuerit perductum.

Praeclarissima hac occasione, ut semper, augustissimus imperator exhibuit pietatis et eximii religionis studii argumenta, quae quidem clariori adhuc nitore fulgebunt, dum ea. quae paqta conventaque "unt. execution! mandabuntur.

Hac autem utor occasione, ut celsitudini tuae reverendissimae toto corde gratuler. quod gravissimo huic negotia summa sedulitate summoque studio et labore, multorum annorum spatio dederis operam. Deo adiuvante, sanctum boo opus ad exitum est perductum; det eidem Dominus incrementum.

Pergratum mihi est hac uti occasione, ut siocerisriftris peculians obeervantiae sensibus permaneam celsitudinis tuae reverendiMimae obsequentissnnu» servus

M cardinali» Viale-PrelÀ. manu propria.

Viennae, die IM augusti 1855.

H *Littrrar* emieX/iasimf *cardinally Vialr-Prrlà, dator di* /s* awqwsh MΛ.λ

ν 'opia n° *'i*

Celsissime ac reverendissime princeps

Gravissimi quidem momenti sunt res. do quibus pertractant litterae, quas celsitudo tua reverendissima hodierna die ad me dedit. n° 5 notatae.

(1) In iis sermo est V' de compensatione episcopis et capitulis Hungariae tribuenda pro amissis decimis anno 1848 — JJbenter agnosco, multa a inaiestate sua caesarea praestita fuisse, ut ecclesiae necessitatibus *,tn* nonnullis imperii provinciis et regnis esset consultum; sancta aedes non dubitat, V quin augustissimus imperahft· pro ea, qua praefulget pietate et telo, maiora sit in bonum ecclesiae praestiturus^et dum annuam summam . quae a maiestate sua compensationis titulo statuta est. acceptat, non potest tamen, quin tamquam nullam declaret renuntiationem, quam episcopi Hungariae emiserunt relate ad decimas. Eos nullum ius habuisse renuntiandi decimis pro suis successoribus. atque hinc eorum renuntiationem nullius roboris fuisse, clarum per se eat.

Cum autem potissimum graeci uniti in Hungaria et Trtasylyania multi· premantur necessitatibus, in iis qus» ad cultum sacrutnque ministerium pertinent, ^on deerit occasio caeeareae suae maieetati tuam p\etdtiW in ecclesiam magis ac magis ostenedendi, 'et sancta sedes confidit faturam, ut augnstisVtimus imperator memoratis neceqptatibus benigne et larga'manu euocurrat

(S) Non levi eanctietimus pater gaudio affietotur percipieua, 'auguatieatmum imperatorum iam iaasiaae, ut ex lustramento nominationis ad eptneopatua Hangariae vox eoa/erre deleatur, quippe quae iuris oaaoaici priatiptis baud consentiat.

(9) Spun, quae tertio looo in iis litteris panditur, fore ut regulares per Auatriam in omnibua discrete et prudenter agant, neque eorum superiores gensraies moliminibus politici· sene ingerant, haec, inquam, spe· apprime conformis est iia, quae sanctissimo· pater a regularibu· et a clero generarim exposât . Sancta sedes omnem adhibebit operam, ut mala, quorum timor in memoratis litteris pan«us est, arceantur.

(4) Quarto loco loquitur in iisdem litteris de capitulo Olomucensi

Sancta sedes non solum exclusit pro nominandis ad canonicatus in illo capitulo necessitatem ustalium nobilium seu nobilitatis titulorum, salvis conditionibus, quas in fundatione adiectas rase constet; sed etiam clerico· minores a canouicatibus Olomucensibus exclusos voluit, dum in articulo XXII conventionis statuit, non assumendo· esse in canonicos nisi sacerdote· etc Quoad reliqua desideria maiestati· suae, quae quidem nil aliud nisi bonum ecclesiae hanc circa rem prae oculi· habet, meum ent curare, ut eorumdem sanctissimus pater iterum certior fiat.

b) Relate ad facultate· a sancta sede concedendas. ut res ecclesiae legitima ex causa alienari vel onerari powint. sancta sedes pronath «ese exhibebit. ut memoratas facultates tribuat sive nuntio •postolico pro tempore, sive arrhiepiscopis, nec ullam censeo faturam difficultatem, quin sancta sedes relate ad archiepiscopo· delegando· maiestati·uae desideriis faciat satis.

Apprime mihi notum est quann momenti sit desiderium, quod in pluries memorati· litteris pansum eet circa instructionem matrimonialem; non diffiteor pro bor o rei esse vel maxime optandum, ut nulla suboriatur difficultas, et hor sensu ad sanctam sedem scribam

Pergratum mihi est. hac uti occasione, ut sincerissima peculiaris observantiae meae sensa celsitudini tuae exhibeam, quibus permaneo celsitudinis tuae reverendissimae <>bsequ8htiMimuv sertus

M cardinalis Viale-Preli

Viennae, die 18 augusti 1855

9. *Altar littrrar* rmtirwtisstmi *cardinali»* Tta/c-Preld, *; dator Vienna*,* du attguafi K».».

«opia s'· 3

Uelrissime ac reverondÎMime domine.

Reddflae tnihi sunt litterae celsitudini· tuar reverendissimae, die 1^huius mensis ad me datae, quibus nulla mora re«|»Xnde<». declarans pnntiffrtam instructionem quoad substantiam conformem futuram desiderii*.' quae celsitudo tua reverendissima mihi pandit tn adnotationihua. quae^-erant adiertae memoratis celsitudinis tuae litteris.quarum exemplar huic meae epistolae includo /

Dumtaxat circa articulum VII adnoiandum mihi est, sanctitatem suam in instructione locuturam plano io sensu adnotationis ad cumdem articulum, ita tamen, ut salva maneant, qaao statuuntur in memorato articulo, ubi dicitur. rQuinam libri in iisdem scholis (nimirum in gymnasiis et iis quas medias vocant) ad religiosam tradendam instructionem adhibendi Qnt. epiapopi, collaris inter se consiliis, statuent/

Quoad articuldm XXIV, sanctitas sua monebit epiacopo·, ut parochias et alia beneficia eoclosiaatiea

W..,.. .... ____

hand conferent viri· maiaatuti mm min·· gratia. Haee diota «int rekte «d ÎMtraetioaam pontifie··*; relate veto nd desideria, quae la mamevato hie adiecto exemplari continental, ot praesertim ea. quae panduntor naepeeta articuli IV. «OMta «edea. iuxta preces qaae ab epiaoepia imperii Antriaci porrigantur, pronam «eae exhibebit eoaoedendi facultate·, qaae pro celebratio·· aynodi dieeoeaaaae epiacopo Imodieeei coneaseae frerunt, mutati·. quM pro circumstantiarum et loooram varietate sint mutanda.

Relate vero ad articulum XXII. sanctitas sua, in conferenda prima dignitate eceleaiarum metropolitanarum et epiacopalium. rationem habebit commendationi·. quam augustissimus imperator, oonaulto singulis in casibus antistite dioeeoaano et «errati· «errandi·, ait prolatura·. Idem agendi modua adhibebitur cire· nominationem ad si-eundam dignitatem capituli Goriciensis. cum prima patronatu· laicali· privati «it.

In conferenda autem prima dignitate capitulorum Pmgensi» et Olomucensi», sanctitas ana rationem habebit commendationi·, quam archiepiacopua et capitulum metropolitannm ipai exhibebunt.

Pro iis autem, quae concursum paroehialem respiciunt, de quo in articulo XXIV. «ancta «ede· eorum, quae exponit· sunt de praefato concursu et examinatoribus synodslibus. rationem habebit, quando epiaeopi provinciarum, ubi re· indigitato modo pertractetur, propositiones sa·· exhibebunt.

Notum mihi eat. quantopere maieatati suae cae·areo-regiae cordi ait. ut ex parte «anctae «edis ea exorationi ηandentu/, quae aetatem illorum reapiciunt. qui ad vota aolemnia in Austrian monasteriis admitti velint: hac in re illud declarare mihi licet. verb· articuli XXVTII et iuxta ··»netae «edi· praescriptione· ita esse sumenda, ut decreto sacrae congregationis de statu regularium die 23 septembris anni 1853 in imperio Austriaco sit satisfactum, quo quidem desideriis maiestati» suae circa aetatem illorum, qui ad professionem religiosam volunt admitti. fit satis.

Haec quidem sunt, quae sanctae sedis nomine cires ea respondeo, quae «d memoratas celsitudini» tuae liters· referantur, atque interim ·incerissimis peculiaris observantiae sensibas permaneo celsitudinis tuae reverendisaimhe obsequentissimus servus

M. cardinali» Viiie-Prelà

Viennae, die 18 augusti 185b.

Celsissimo et reverendissimo principi Iosepho Othmaro de Rauscher. arcbiepiaoopo Viennensi etc. etc.

Copis ad s° 8.

Vide articulum III.

In pontificia instructione dicetur episcopis, ut eodem tempore, ac sua publicabunt acta, eorum exemplar gubernio notitiae causa transmittant.

Vide articulum IV.

Ipstructioni pontificiae inseretur, ut episcopi gubernium de synodis celebrandi») certin» reddant, ac eidem decretorum exemplar notitiae causa communicent

Vide articulum VII.

in pontificia instruction· monebuntur epiaoopi, quando gubernium, ntpSte catholicum et fidem pietatemque in. «cholis promovere atadeea, desideri· Hbertate iuri·. quod epkeopS iueet relate ad doetfÎBMI.

Vide artieuluas VIII.

Monebantur in pontificia inetraetione episcopi, nt in seligendi» libri·, qui in scholis elementaribus inearriunt ad tradendum oatacbimam, uniformité··erretur, nec dant immutatione· abaque gravi causa, et oollatia semper inter m consiliis.

Vida articulum XVII.

In pontificia instraetione dicetur episcopis, quod collatia conailiia statuant methodum atndiorum in ·eminariia observandam. (Placeat quaedam addere de eo, quantum eceleaiae intersit, ut omnibu· pateat, libertatem epiaeopi· in «tudii» regendi· partam, boni· artibus promovendi· haud obease, sed undequaque prodeaae. Revera sub iis, qu«e in Austria obtinent, rerum adiunctis, id ecclesiae honor «aluaque exigit.) In dicta instructione commemorabitur etiam, quod episcopi in deligendis professoribus seu magistri· antecedenter requirant oporteat eertumque teneant. utrum gubernium quoad re· politica· quid contra iHos habent.

Vide articulum XXIV.

In instructione pontificia episcopi monebuntur, ut parochias et alia beneficia ecclesiastica haud conferant viris maiestati suae minus gratis et quidem his circiter verbis. Quoniam dolendum est. his postremi* temporibus aliquos sacros ministros, oblitus suae vocationis, partem suscepisse in rebus politicis et praesertim, quod dolandum magis, in perturbationem reipublicae et imperii, idqb cavendum, ut eiuainodi ecclesiastici ad munia parochial·· et ad ■lia beneficia non promoveantur. Curent ideo episcopi. ut nunquam seligantur pd dicta beneficia per sonae, quae minus acceptae sint gubernio, quas dignoscere possunt sive ex ipsa personarum indole et conditione, «ive ex praecedentibus gubernii *fucti*». sive aliis adhibitis idoneis modis

Vide articulum IV.

Facultas episcopo Leodiensi quoad «modorum tlioecVsanarum celebrationem collata. etiam Austrian episcopis· petentibus concedetur, mutatis, quae pro dioecesium statu mutanda veniunt.

Vide articulum XXII

Rationem habebit «anctitas sua. in conferenda prima^dignitate. commendationis, quam ■ugustissimus imperator ipsi consulto antistite dioecesano proponet. Cum Goricii prima dignitas sit patronatus laicalis privati, secunda ibi aubatituetur. In conferenda autem prima dignitate capitulorum I'ragensis et Olomucensi·, sanctitas sua rationem habebit commendationis, quam archiepiscopus et capitulum metropolitanum ipei exhibuerint.

Vide articulum XXIV.

Raram, quae de concunu ftarochiali et examinatoribus «ynodalibus exposita sunt, ratio habebitur. quando episcopi provinciarum, ubi res indigitato modo pertractatur, propositione· suas exhibebunt.

Vide articulum XXVIII.

Sanctissimus pater, prout praevje iam intimatum fuit, ordinabit, ut in Auatriae monasterii». tam virorum quam mulierum, ad vota solennia ii taptuni admittantur, qui annum vigesimum quartum absolverant, vel et annum vigesimum primam coinplevaruit et in inoaasterio, cui per profes·se··· aggregari ! petant, triennium integrata

Liltrat epetteHet e attt teartiWt He IX teeuue peutijief, «i saiperst *Auttrieei terAinetti, ·erM-rpitctpet tt tpiïemi iait.* r

Pro» *rtriyX..*

Dileeti filii nostri ae venerabile· fratre·, «elate· et apostolieam benedictionam. Ôptime noseitis, dileeti filii nostri et venerabile· fratre·, carissimiuB in Christo filiam nostrum Fraaciscam Iosephum. Austriae imperatorem et regom apnetolicam, de nobis et hac sancta eede tot sane nominibus praeclare meritam, pro «vite sua religione et pietate atque eximio rei catholicae studio, vel ab ipso sui imperii exordio iuetieeimi· nostri· desideriis quam libentissime obsequutum, nihil aptiquius habui···, quam suae curas cogitati^nedÿie ad catholicae ecclesiae Ubertatem in Amplissimis suis ditionibus asserendam conferre, eutnque tam salutari o|>eri manum admovisse, ubi decretum die 18 aprilis anno B 1850 edidit, cum summa sui nominis gloria et maxima bonorum omnium congratulatione ac laetitia. Hinc idem religiosissimus imperator et rex. nostris postulationibus magis in dies filiali prorsus pietate obsecundans ac probe cognoscens, quantopere catholica ecclesia eiusque salutaris doctrina ad veram populorum felicitatem tranquillitatemque procurandam conducat, a nobis enixe efflagitavit, ut conventionem cum ipso inire vellemus, qua ecclesiasticis totius imperii sui ot omnium, quibus illud constituitur, ditionum negotiis, auctoritate nostra apostolic· occuérere et consulere possemus. Itaque, non mediocri certe animi nostn voluptate pientissimis ipsius principis desideriis perlibenter annuente·, conventionem cum ipso ineundam existimavimus, ac mira quadam consolatione affecti fuimus, quandoquidem eadem conventione, Deo bene iuvante. et catholicae eccleaiae libertatem eiusque veneranda C tura mai .rem in modum tueri et vindicare, ac multa -ano et gravissima ecclesiastica negotia in vastissime. universi illius imperii ditionibus componere potuimus. Quocirca, dum eidem carissimo in Christo filio nostro vel maxime ex animo gratulamur ac meritas amplissiinasque deferimus laudes, quod tanto studio sanctissimam nostram religionem profiteri et colere ae pari nos et hanc Petri cathedram observantia et veneratione prosequi glorietur. has vobis, dilecti filii nostri »c venerabiles fratres, scribimus litteras, quibus egregiam ac perspectam vestram religionem et pastoralem sollicitudinem etiam atque etiam excitamus, ut omnem percipientes utilitatem ex maiori illa libertate, qua in omnibus istis Austriacae dominationis regionibus catholica ecclesia ex inita conventione frui ac potiri plane debet, summa cura, industria et studio omnes ministerii vestri partes ad ipsius ecclesia» incrementum, P decus et prosperitatem, atque ad animarum salutem diligentissime implere velitis. Nunc enim vestrum erit, dilecti filii nostri ac venerabiles fratres, collatis inter vos consiliis, studiosissime advigilare, ut in vestris dioecesibus sanctissimae catholicae fidei depositum integrum inviolatumque magis in dies custodiatur, et alacriori usque xelo ac vigilantia rectae clericorum institutioni prospicere, et cleri disciplinam sartam tectamque tueri, et ubi prolapsa est. instaurare, et parochorum manus aliaque ecclesiastica bénéficia dignis dumtaxat, idoneis et spectatis ecclesiasticis viris conferre, et salutari juventutis educationi consulere, et gregem curae vestrae commissum divini verbi praeconio *c salutaribus monitis opportunisque scriptis pascere ae nutrire, et cum provinciales tum dioeeeeanas synode· habere, ut maiori vestrorum fidelium bono quotidie magis providere pssaitia Iam .vero nonnsila vebsa, dilecti filii uniri et voaetubilee fratres, significanda esse duaimna, quae abqaos ipsi·· ooevsatioaia articulo· praaeipae respiciunt, quaeque a vobis perfici et ·xecutioai maadari sxoptamua, ut gratissima illa iater catbobosun iatad imparium at eeeleaiam et haae apostoboam sedem magi· ae magi· fsveatar eoaeordia, ex qaa ia ehristiaaam et civilem rempablioam maxima semper boaa reduqdaat. Atque ia primis vos mouemus, ut eodem tempore, quo pastorales vestras litterps et alia aeta in lucem^ emissuri eritis, illorum exemplar caesarsae et apostolicao maiestati· gubernio, notitiae dumtaxat causa, mittere veliti·, atque etiam eidem gubernio significetis, quando synodos eritis habituri, atque eadem de causa ad ipsam synodalium sciorum, cum es publici iuris fiant, exemplar perfereadum euretis. vix dum acis ipsa evulgentur. Et quod attinet ad dioecesaaas synodos, cum noverimus, jionnullos ex episcopali vestro ordine vehementer cupere. ea se facultate muniri, quae a nobis Leodiensi episcopo, per rescriptam die 4 maii anno 1851 editum, fuit concessa, in animo nobis est, illorum desideriis obsecundare, qui id a nobis postulaverint, ac simul peculiaria propriae cuiusque dioeceseos adiuncta sedulo exposuerint, ut ea ineamus consilia, quae cuique diopeesi magis opportuna fore existimaverimus. Cum autem pro certo habeamus, nihil catholico isti gubernio potius unquam futurum, quam et religio tern et pietatem omni studio magis in dies excitare ac fovere, tum si gubernium idem sibi aliquid in votis esse significaverit quoad formam et methodum, qua libri ad religionem pertinentes sunt scripti ih scholarum usum, eiusmotli votorum ratio vobis erit habenda, salvo tamen semper incolumique vestro iudieio ac iure yiroa doctrinam quae iisdem libris continetur. Omnem vero curam impendite, ut C in primordiorum seu elementariis scholis ii ad eatecbesim trandendam adhibeantur libri, quibus iuventus unam eandemque catholicae ecclesiae addiscat doctrinam, atque ut nulla unquam quoad libros ipsos fiat immutatio, nisi gravia adsit causa, et collatis semper inter vos consiliis F.t quoniam compertum exploratumque vobis est. quam vehementer rei cum sacrae tum publicae intersit, adolescentes praesertim clericos vel a teneris annis ad pietatem omnemque virtutem et ecclesiasticum spiritum mature conformari, ac litteris et disciplinis potissimum sacris ab omni prorsus cuiusque erroris periculo alienis sedulo imbui et erudiri : iccirco, collatis inter vos consiliis, omni studio prospicite, ut in vestris seminariis accurata sit ecclesiasticae educationis ratio, et ea optimorum studiorum vigeat methodus, quae rerum, temporum ac locorum perpensis adiunctis, et maiorem ecclesiae utilitatem pareri* possit, ac simul efficiat, ut clerus salutari solidaque scientia ac doctrina praefulgeat. In adigendis autem professoribus seu magistris, singularem diligentiam et vigilantiam adhibete, et gravissimum docendi munus nolite unquam committere, nisi viris, qui religione, pietate, vitae integritate, morum gravitate ac sanae doctrinae laude omnino praestent. Cum autem, ob tristissimas omnibusque notissimas rerum vicissitudines, aliquis forsitan inter eecle, sieaticos viros .possit reperiri. qui Caesareae *fit* apostolicae maiestati suae haud sit probatus' iccirco ad omnem difficultatem penitus amovendam, tum in parochiis, tum in aliis ecclesiasticis beneficiis conferendis, curae vobis erit, ut ad ilis minime ii eligantqr ecclesiastici viri, qui Caesareae et apo■tolicae maiestati suae minus sint accepti; atque id noscere poteritis sive ex ipsa ecclesiasticorum indole et conditione, sive ex praecedentibus guberni factis, sive aliis idoneis adhibitis modis. Iu-

super,' ob eamdem mum», antequam eligatis seminarii professores et magistro·, opus sst, nt diligentissjme, inquiratis et certi sitis, num ipsa eassarsa et apostolic· msiestas aliquid eoatra illos habeat circa ree politicas. Denique, vobis enmmopere cordi -it. continenter advigilare, ut in ecclesiasticis functionibus, ac potissimum in sacrosancto missae sacrificio et sacramentorum administration·, eceleeiae formulae in lingua eiusque ritus ab hac apostolica sedo iam probati, sedulo, pie religioeeque usurpentur. Neque desinatis studiosissime curare, ne praelati episcopis inferiores sacra pontificali ritu in posterum agant, aisi eiusmodi speciale privilegium ab eadem sancta sede obtinuerint, ot ea conditione, ut qui privilegium idem fuerint consecuti, diligentissime observare debeant, quae tum in decreto felicis memoriae Alexandri VII, praedecessoris nostri, die a? septembris anno 1659 edito, tum in spostolieis litteris felicis recordationis Pii VII, decessoris pariter nostri, incipientibus *Btott Koeutno» poatifc»»* et IV nonas iulii anno 1823 4*1*** «unt praescripta.

Habetis, dilecti filii nostri ac venerabiles fratres. qiAc vobis in praesentia significanda esae consuimus. ac plane non dubitamus, quia pro egregia vestra pietate ac singulari et perspecta erga nos et hanc sanctam sedem observantia pronia auribus haec nostra excipiatis monita, et. ea omnia. de quibus loquuti sumus, quam diligentissime perficienda et exsquenda curetis. Interim haud omittimus a Deo optimo maximo humiliter enixeque exposcere, ut uberrima quaeque suae bonitatis dona super vos propitius semper effbadat, vestrisque pastoralibus curia, consiliis et laboribus benedicat, quo sanctissima nostra religio eiusquo doctrina in vestris dioecesibus maiora in dies incrementa suscipiat, ae prospere feliciterque ubique vigeat et floreat. Atque caelestium omnium munerum auspicem, et flagrantiasimae nostrae in vos caritatis testem apostolicam benedictionem ex intimo corde profectam, vobis singulis, dilecti filii nostri ac venerabiles fratre·, omnibusque istarum ecclesiarum clericis laicisque fidelibus curae vestrae commissis peramanter impertimur.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, dio 5 novembris anno 1855. pontificatus nostri anno decimo.

Pius papa IX

CONCILIUM PETROCORENSE PROVINCIAE BURDIGALENSIS

1856 augueti 2-10.

Concilium PetroCorense provinciae Burdigalensis in Oallia, celebratum a die 2 ad diem 10 auguati 1856, aub Ferdinando Francisco Augusto Donnât, archiepiscopo Burdigalensi.

BibUagraphla:

1) Decreta concilii provinciae Burdigalensis, Petrocorae celebrati, anno Domini MDCCCLVI. Petrocorae, typis J.-B.-A. Lavertujon, typographi ill. ac rev. episcopi Petroqorénsis et Sarlatensis et clari, MDCCCLVI.

In-4* minori. V-61 p. — Paris. Bibi. nat. B 23713.

Editio ad correctionem.

2) Acta et decreta concilii provinciae Burdigalensia. Petrocorae celebrati, anno Domini MDCCCLVI. a sancta sede recognita. Petrocorae, typis J.-B.-A. Lavertujon. typographi ili »r n-v. ild episcopi Petrocorensis et Barlatenais et cleri. MDCCCLVIH

In-8*. XV1-99 p. — Autun. séminaire. Lyon, abbé Martin: Lyon, séminaire.

3) Réponse au concile de Périgueux; par M. C Jean Reynsud. Paria. Furne et C'·. éditeurs, rue Saint-André-des-Arts. 45. MDCCCLVIH. *Il-t,.,]* Paris, imprimerie L. Martinet, rue Mignon. 2

In-8*. 2 f. - 27 p. — Besançon, archevêché.

Sermo est de condemnatione operis huius auctoris cui titulus est: rTerre et ciel."'

4) Acta et decreta sanctorum conciliorum recentiorum. collectio Lacensis, presbyteris s. J., e domo b. v. M. sine labe conceptae ad Lacum. Tomus quartus. Friburgi Brisgoviae. aumtihus Herder, MDCCCLXX1H. coi. 685-728.

PROMULGATIO CONCILII PETROCOREN8I8.

Ferdinandus Francisco» Augustus Donnât, Dei. et sedi» apostolicae gratia, sanctae Romanae ecclniae cardinalis presbyter tituli sanctae Mariae in Via, archiepiaeopus Burdigalensis, Aquitaniae primas, clero et populo provinciae nostrae Burdigalensis salutem et benedictionem in domino nostro lesu Christo.

Ecce iam tertio venimus ad vos*, venerabiles compresbyteri, fideleaque in Domino charissimi, decretaque tertii nostri concilii provincialis, in urbe Petrocors feliciter celebaati, quae sanctae sedi grata penitus integreque accepta fuerunt, ad vos tandem mittimus, prae manibus omnium et singulorum sacerdotum ac levitarum habenda, sedulo ab ipsis legenda, pia meditatione ruminanda, promptissimo selo ac fideli obsequio exequenda, denique popnld pro 'cuiusque utilitate exponenda ac evolvenda.

Hia episcoporum vestrotnm paternis commonitionibus edocti et muniti, dilectissimi fratres, ecclesiae quae est cotudina et firmamentum veritatis ' fideliter obsequamini; dogmata quolibet aevo s -ancta aede apostolic·, quae est magistra veritatis indeficiens, sancita et definita, inviolabiliter tenete, ex corde D credite et ore profitemini; Romani pontificia. Dei in terris vicarii, errores et pericula temporum indicantis, vocem audite; *.pidute* os jmm sos dsciyxor par pAtiosopAtam st taonsm *fallaeia» tteuadum* tradihionnst Aoaumsm, secundam rirmenza nwmdi et nes ssenadum Christum,■'* doctrinae ac fidei baptismi vestri incessanter inhaerete et studete, neque iterum convertamini sd infirma et egena elementa quibus denuo servire volunt* aliqui pseudophiiosophi qui recesserant a Christo domino ; *„jtolite coaforoiari hau »*eulo, md rtformamiei ia amatote* sensus vestri;"* a mundo et concupisoentiis eius ac pravis consuetudinibus et voluptatibus abhorrete; ab omni specie mala abstinete vos*; crescite vero in gratia et in cognitione domini nostri et salvatoris lesu Christi, oui gloria et nunc et ia diem aeternitatis*.

A

¹ I Thain. IA
² CsÜsalLA
imw rv a
· BomXU. «.
• I TtosaV, 22.
•II Peto A M.

Volumus interea «t mandamss dscrsta concilii PetroeoreMs ia qualibet provinciae nostras dioecesi quantociae publicari, ipsaque, ut prias· innotuerint, obligatoria pro omnibus et cingulis ad quos spectant declaramus.

Datum Parisiis, ubi nunc sedemus in euris senatoria, sub signo et sigillo nostris m cancellarii nostri subscriptione, die 16 martii anni Domini 1868.

t Ferdjnandus cardinalis Donnet.
archiepiscopus Burdigalensis.

De mandato eminentissimi ac reverendissimi cardinalis archiepiscopi Burdigalensis.

Fonteneau, canonicus honorarius,
secretaries generalis.

LITTERAE

indictioni» eoneilii provincia» Bnniifalfnti», in *riritai»" Prtrocorcnti celebrandi.*

Ferdinandus Franciseus Augustus Donnet. Dei et sedis apostolicae gratia, sanctae Romanae ecclesiae cardinalis presbyter tituli sanctae Manae in Via. archiepiscopus Burdigalensis, Aquitaniae primas, venerabilibus episcopis provinciae Burdigalensis, salutem in Domino.

Cum, in praecedenti concilio provinciae Burdigalensis, Rupellse celebrato, anno Domini 1853, a sancta sede expenso et recognito, statutum fuerit, ut iuxta mentem ecclesiae, et sanctissimae synodi Tridentinae decreta, novum haberetur, anno Domini 1856. huius provinciae concilium, loco et tempore per nos ulterius indicendis, celebrandum:

Gratias agentes Deo super omnibus bonis quae ex prioribus nostris conciliis dimanaverunt, sperantesque fore ut ex eodem fonte rursus aperiendo eadem iterum defluant beneficia:

Et licet, in istis conciliis, plurimqa maximi momenti quaestiones perpensae fuerint, et variis decretis praestiterint materiam, cum nobis compertum sit non pauca superesse puncta ad fidem, mores, cultum divinum et ecclesiasticum regimen attinentia, quae vel iterum tractare, rel prima vire expendere oporteret:

Votis vestris, venerabiles fratres, obsequentes cum gaudio, munusque nostrum, hac in parte, perlibenter adimplentes: 'rogamus et hortamur, aimulque. in quantum opus foret, praecipimus et mandamus

1. Ut huius provinciae nostrae episcopi suffraganei omnes qui legitimis causis impediti non fuerint, (de- quibus causis, si forte intervenerint, nos fore monitos intendimus.) eum iis omnibus qui. de iure vel consuetudine, sacris hninsmodi coetibus intéresse debent, in civitatem Petrooorensem conveniant ad die"m secundam augusti huius anni 1856: ut, in concilio nobiscum congregati, ecclesiarum suarum necessitates, si quae sint, proponere, et. quae discutiendae proponentur, communi consilio expendere et consensu firmare valohnt.

3. Ut praesens edictJm nostrum de celebratione concilii, curante episcopo, singulis capitalis legatur et intimetur, adeo ut omnibus canonicis sufficienter notum flat.

â. Ut. post elapsos quindecim diea a lectione edicti, convocetur capitulum per quod duo viri scientia et prudentia praevalentes eligentur ad concilium depurandi.

4. Ut in singulis dioecesibus preces et, supplicationes indicantur, iuxta sacrornro canonum praescriptionem. pro salutari ingressu, progressu et exitu ooncilii, quatenus Spiritu sancto congregatum hostili nullatenus incursione turbetur, et Densoonfirmet quod in nobis et per nos operatas faeriC.

Datam Parisiis, sub signo sigilloqne nostris, ac secretarii archiepieoopatas nostri subscriptione, die 90 maii anno Domini 1866.

t Ferdinandus cardinalia Donner,
arehiopiaeopus Burdigalensis.

De mandato reverendissimi ae eminentiesimi cardinalis arebispiseopi,

Fonteneau. canonicus honorarius.
secretarius.

LITTERAE

emrsrarissimi cordmali» areütpitcopi Bnrdifalmn·. ftnbtu drertta eoneilii Prtrocnrttuii tnntnti pontifici» î19iA«ri mhileimtttr.

Burdigalae, 3 novembres 1856

Beatissime pater.

Ad pedes sanctitatis vestrae decreta concilii Petrooorensis deferimus.

Ud adimplerentur tum praescriptio sanctissimae synodi Tridentinae de triennali provincialium conciliorum celebratione, tum eoneilii nostri Rupellensis decretum, quo indictum fuit, pro anno praesenti novum provinciae Burdigalensis concilium: omnes huius provinciae episcopi, 'el per se. val per procuratores legitime deputatos, ex indictione cardinalis metropolitan·, ad civitatem 1'qfaeeorenoem, ultimo mense augusti, convenerant, ibique concilium habuere. cuius acta supremae sanctitatis vestrae auctoritati nunc humillime subiiciuntur.

Fuit inter nos cor unum et anima una, ut iterum stringeremus venerationis, obedientiae et devotionis vincula, quibus sanctae sedi apostolicae et beatitudini vestrae ex intimis visceribus devincimur: simulque exciperemus plausu novo et gratissima mente hoc decretum immortale, iampridem a nobis exoptatum, quo sanctitas vestra, voto et pietati totius ecclesiae annuens, dogma catholicum de immaculato conceptu beatae Mariae virginis feliciter proclamavit.

Cura insuper incubuit synodo ut fidei tuendae, moribus corrigendis, stabiliendae disciplinae, fovendisque pietati et charitati diligenter provideret. Varia ihde prodierunt decreta quae matura et unanimi mente prolata eunt.

Antequam haec decreta in lucem veniant et vim suam assequantur, opus est ut sanctitas vestra ea dignetur vel approbare, vel. si expediat, mutare et reformare. Quapropter, acta concilii nostri Petrooorensis, ad sanctam sedem apostolicam, cum filiali obedientia, transmittimus, es committentes reverendo patri Dubourg, e Societate lean, qui fuit unus ex huius eoneilii theologis: simulque a beatitudine vestra suppliciter postulamus ut haec decreta benignis oculis respiciet, eaque confirmata ve) emendata ad nos dignetur remittere.

Ad pedes sanctitatis vestrae provoluti, nos profitemur, beatissime pater, sanctitatis vestrae, humillimos et devotissimos servos et filios, patres concilii Petrocorensis.

t Ferdinandus cardinalis Donnet.
archiepiscopus Burdigalensis.

LITTERAE 8ANCTI88ÏMI PII PAPAE IX

KMIXKNTISSIMO CARDINALI
archiepiscopo Bnrdigalensi.

Süpbb ucuptb serra coxctui Pmoeoucirsis.

Dilecto filio nostro Francisco Augusto sanctae Romanae ecclesiae presbytero cardinali Donnet,
archiepiscopo Burdigalensi,

Pros papa IX.

Dilecte fili noster, salutem et apostolicam benedictionem. Libentissime aceepi^sas tuas littera·

omnium etiam venerabilium fratrum Mm eoeiaeia-stica· BnrdigatoMia proviacia· epieooporui aomiae ad no· data·, atque intime erga a·· «t base Petti cathedram, pietatis, amori* et obaaeah aaaaa ooa* ·criptaa, quibu·, dilecte fili noeter, noatro et haiae ·anctae sedi· iudicio et examiai subiocisti acta provinciali· synodi, a te et .eisdem vanarabüibn» Iratribua toi* suffraganeis in Patroeoriansi civitate, mense angusto huius anni concelebrat··. Aeta ipea nostrae congregationi Tridentini· decretis tuendis interpratandisque praeposita·, atatim recognoscenda commisimus, ut omnia ex more accurat· perpendat ac nobia referat, et congruum deinde dat responsum. Interim vero haud possumus, quin tibi ahisqna venerabilibus fratribus istius ecclesiasticae provinciae episcopia ex animo gratulamur singularem diligentiam in Tridentini concilii praescripto exaequando de provincialia synodi celebratione. Gratissimum autem nobis fuit ex iisdem litteris noecere quanta omnium animorum conaanaione, omnia faerint peracta in synodo · te. et commemoratis sacrorum antistitibus recens habita. Ac summa certe animi nostri consolatione intelleximus omnes'eadem in synodo iterum singularis gaudii et laetitiae exhibuisse significationes, ob dogmaticam de immaculato sanctissimae Dei genitricis virginis Mariae conceptu definitionem a nobis promulgatam. Nec minori certe jucunditate agn ivimus, nihil tibi et eisdem venerabilibus fratribus, in hac synodo celebranda antiquius fuiss·, quam omni pastorali studio et soUioitudine prospicere, ut in istis dioecesibus magis in dies divinae fidei nostrae depositum integrum inviolatumque custodiatur, ut catholicae ecclesiae doctrina promoveatur, ut cleri disciplina sartatecta habeatur, et christiani [Apuli mores corrigantur, ac virtus, religio, pietas ubique excitetur et augeatur. Ae plane non dubitamus, quin ' maiori neque studio C cum a te, dilecte fili noster, tum ab eisdem venerabilibus fratribus omnes semper adhibeantur curae ad ea peraganda quae ad maiorem Dei gloriam et animarum salutem magis ac magis procurandam conducant. Denique, alacri libentissimoqne animo hanc etiam occasionem amplectimur, ut denuo testemur et confirmemus praecipuam, qua te eosdemque venerabiles fratres in Domino prosequimur, benevolentiam.

Cuius quoque certissimum pignus esse volumus apostolicaas benedictionem, quam ex imo corde profectam tibi ipsi, dilecte fili noster, et eisdem venerabilibus fratribus, eunetisque clericis laicisqne fidelibus tuae et venerabilium fratrum eurae concreditis peramanter impertimus.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die S7 novembres anno 1856, pontificatus nostri anno XI.

Pius papa IX.

LITTERAE

Eminentissime ae reverendissime domine sbservaadtssime.

Quod Trideotini pattes de synodia provinoiahbes unoquoque triennio eolobraadia ooaeultissims praescripserunt, id ab ominontia tua st Burdigalsnsis provincia· suffraga·*» sorvari demonstrat tertia baao synodps moneo augusto anni 18M. Petrooorao habita, csius neta ex disciplina· eccleaiastioae instituto recognoscenda huic sacra· congregationi Tridentini iuris interpreti ac vindici exhiberi curasti. Porro tamper te, eminentissime domine, ooniectura aseequi potes, quantum id placuit tum pontifici optimo maximo, (speciatim enim ex more hac de re ipai relatum eat), qni hac nostra aetate synodorum convocationem spmmopefe excitavit ao fovit, tum huic sacrae congregationi, quae qualem se nominat, talem se semper praebuit Tridentinoram decretorum sollicitam vindicem atque custodem. Sed enim vero hninsmodi laetitiae caussam amplissime adauxit ·ynodalinm, quae · vobis editae sunt, sanctionum diligens institutum examen. In primis enim quam maxime probatum eet consilium vestrum, quo dogma nuper in eccleaia per summum pontificem declaratum da beatae Mariae virginis sine labe concepta, veluti auspicatissimum initium veatris laboribus posuisti·. Subinde, ea opportune recoluistis monita, quae in allocution· Romae ab eodem pontifice habita scitissime tradita sunt, erroresque damnastis, qui hoc praesertim tempore interChristi fidele· mirare serpunt.

Neque casters enumerabo 'quae tam sapienter in veqtro 4o coetu praescripsistis, ut decreta in superioribus synodis vestris edita firmiter observentur; aptiore adhibeantur remedia praesentibus ecclesiae .malis tempestive medendis: peculiaribus^g ecclesiarum, quae in coloniis sunt, fieceasitetibue consulatur; denique ut iam nunc tertio ab hac aynodo redesnte anno quarta synedi convocatio praeoipiatbr: quae omnia maximo sunt laudis praeconio commendata.

Quod supeso·t pauca sunt, quae sacra congregatio in humuce synodi actis adnotavit. quaeque in ea, quam hic roperies, pagella exscripta habentur.

Tandem, quoniam tanto iam per vos studio exardescitis, ut quae a vobis decreta sunt, religio·· serventur, supervacaneum esse arbitror pluribus verbis inculcare, ut a bono semine iacto uberrimos fructus recolligere satagatis.

Quibu·, de sententia sacrae congregationis, cui praesum, expositis, ad me quod peculiariter attinet, impensos obeervaatiae meae sensus ex animo testor ·minentia* tuae, oui manus humillime osculor.

Eminentia· vestrae humillimus et addictissimus famulus, cardinalia Cagiauo, praefectus.

A. Qusglis, secretaries.

DECRETA CONCILII.

TITULUS PRAEVIUS.

Deerotum do aperienda aynodo.

In nomin· sanctissimae et individuae Trinitatis, Patris, et Filii et Spiritus sancti. Arnen.

No· Ferdinands· Franeiscus Augustus Donnet, Dei et sedi· apostolicae gratia, sanctae Romanae ecclesiae cardinalis presbyter tituli sanctae Maria· in Via, archiepiraopus Burdigalanais, Aquitaniae prima·;

Ad maiorem Dei et salvatori· Metri leeu Christi gteriam, «t bosmtum Immonuiste* semporqis· virginis gelorum, ' sanctorum Petri apostolorum principis, eiusque fratris Andraae, Stepbani protomartyris ao Frontonis huius dioecesis et ecclesia· patronorum, Hilarii universalis ecclesiae dootoris, aliorumque sanctorum qui provinciam hanc illustrarunt; ad Burdigalensis, Petrocoransis ao Qariatensis, Aginnensis, Imae-Tellnris, Pictaviensis, Engolismensis, Sancti-Petri et Areis-GÜliope, Sancti-Dionysii.Luciooseasis. Rapelleneisque ao Soatoaearis ecclesiarum decorem;

V.

Stataimas ae dooonimaa, de ooasüio'ao consensu raveraadissimorum episodperum eomprovinciatium

sdisknia cathedral! Pitrsnrtnsi iaeipere et incepta· A eeiebrata eertatim foetaram sclemnia, publicae * aaetoritate indixim·· «t eeavoeavwiua, deutinum leeu» hamiHtar> «t eaixe ihinuK», at ia nohie · impleat quod ipse dixit: pÜM . . . ssmS dns sel tree

privataeque memoriae moaumeuta nMvis dedicata Nec occidenti Metro in hia cessit nostrarum etiam insularum pietas. Qaao eum oculis nostris videremus, vix tamen erodebamus; eam a Mbta narrata legent poetori, erodere non poterunt: tantam enim religionem aaeeati haies mereo et languor ferre posse neo videbantur. 8ed, audito nomine sanctissimae Dei goaitrtaa, eius sucta gloria, novo fidei aestu exarsit popnlaa fidelis, nova spe erectus eet meliori· aevi; triumphi gloriam, pacis gaudium, regni Dei dilatationem, imo faustum felicemque dispersarum ovium in unum ovile, rab uno pastore, reditum auspieatae eet.

Faxit Deus optimus maximus, idetnque virginis filius, ut frustra non sint servorum suorum vota! Hunc in terris matris suae honori cernulam adiieiat! Hoc gaudio euperabundare faciat piimimam ponti- ff fioem in omui tribulatione sua; ut cni datam eet, aon tantum Christi oves pascere, eed multa pro Christo pati, ia tandem longitudine dierum repletus, duplici, in omuium oculis, decoretur corona, et pro cura pastoris et jft<o sufferentia crucis!

TITÜLU8 I.

Do fide at do dootrtaa eooloetao

Caput T.

D· dogmate immaculata» conceptioni» beata» Maria» virgini».

1. In nomine domini nostri Iesu Christi canonice coadunati, et tertiam hanc nostram synodum provincialem celebrantes, ante omnia sanotieaimo patri nostro ac domino Pio papae nono, amplissimas agimus gratias, quod decretum illud tantopere exoptatum, de immaculata conceptione beatae Mariae virginis, oolemuiter tandem proferre cunctandum non consuerit.

Nos quippe, sexto iam abhinc anno, dum priorem synodum Burdigalae celebraremus, una cum totius provinciae clero et fidelibus, communi voto totioque praecordiis sedem apostolicam deprecabamur, ut huius sanctissimae Dei genitricis conceptionem, singulari privilegio immaculatam, atque ab omni peccati originalia labe prorsus immunem, decernere vellet ac fidei dogmatibus accensero.

2. Exnltanti igitur aiiimo, ac singulari, fidei et pietatis sensu amplexi sumus et etiam nunc amplectimur, sicut et caeteri totius orbis antistites, dogmaticam illam constitutionem, VI idue decembris c anno 18M dptam, incipientem *Inofabili»* Dsqs, qua scilicet perspiciens advenisse temporum opportunitatem. immaculatam beatissimae Dei genitricis virginis Mariae conceptionem. *„quam draina eloquia, rr-eranda traditio, perpetem» tcdeiiae* sunims, *sm-gulari» catholicorum antistitum aefid· Hum eompiratio. »t ineignia nummorum pontificum acta »t conttitutione» mirifico iUu»trobant ne declarabant,"* sanctissimus pater Pius papa IX non dubitavit, *„»upremi tuo iudido tondre, définir», atque ita pientiuimi» catholici orbi» detiderii», propriaoque tuae* in ipsam sanctissimam *virginem pietati »atiefacere, ae timui* M ipsa MaipsHitwm *filium tuum dominum* nostrum *letttm Ckrittum magi» atque mugit honorificare, cum* in *filium redundet quidquid honori» et laudi»* m *matrem impenditur.“ *

Quod ergo Petrus per Pium locutas est, corde credimus et ore confitemur, cunotisque curae nostrae commissis denuntiamus et declaramus,' *,doctrinam,* d *qua» tenet beatimimam* virginem *Mariam* in *primo* instant· sssar *conceptioni» fuime, tingulari omnipotenti» Dei grolia et pricilegio, intuitu meritorum Chmti heu miratori»* psnsriis humans, ah ornni orÿipaUs étapes *tabe* prasssreatem imminwm, esse a Deo rveotafam, *atque idcirco ab oamibu» fidolibtufirmiter comtanter-qu» trudendam.** ·*

3. Vicit enimvero universa christianae plebis et firmissima fides, eamque non temere fuisse ab antistitibus totius Orbis in testimonium adductam eo facile comprobatur, quod, statim ut décréter» sententia dogma illud definitam fuisse audierunt,|* ernpit omniumplausus, ac, nemine obnitente, omnium \ in intemeratae virginis decus effusae laudes sunt, '

Caput II

Dr allocutioni habita a sumsse ponhjicr *ad epitropo» Hornae congregato».*

1. Dum occasione proclamandae supradictae definitionis de immaciMato conceptu beatae Mariae virginis Romae congregarentur, magno et ab antiquis temporibus inaudito numero, episcopi, hae oblata opportunitate, id ' sibi praestandum eensuit summus pontifex, ut ad tot venerabiles fratres suos e cunctis orbis partibus verba faceret, quibus tanquam voce ipsa beatissimi Petri, qnj vivit vivetque in successoribus suis, recreati atque erecti, novo veluti robore munirentur, ad quaerendam commissarum ovium salutem, ad ecclesiae curam in tanta asperitate temporum animose ac fortiter sustinendam. Praesertim vero errorum monstra quae per catholicum orbem hac difficillima aetate grassantur, iisdem fratribus itui* indicanda curavit, ut ad eadem debellanda vires exererent suas. qui custode· praepositi sunt et speculatores domui Israël.

2. Nos quidem praeclara pontificiae allocutionis documenta et monita prae oculis semper habentes, hos praesertim errores notandos et castigandos in nostra praesenti provinciali synodo, haec doctrinae catholicae aut ecclesiasticae disciplinae puncta praecipue stabilienda duximus, de quibus nos summus pastor potissimum sollicitos esse voluit. Nullum enim alium ducem praeter Petrum novimus, cuius cathedrae omnes et singuli pariter devincimur, ideo- que nexu firmiori invicem consociamur. Quo melius magisque fsustam nihil nobis esse potest: memoria quippe tenemus *..veteret illo» eatholioae fidei propugnatore» d» perUnaeiitimit hatrembu» retalier» lictoriam, quando teilieet una* sseom *et eum apottoKca ted», tamquam cum duc» nuo, eoniuncti milites, firmo anime endoqut in certamen deieendiutut*' *.*

3. Quemadmodum autem actio et decretis concilii Rupellenaio annexam esse voluimus encyclicam ad episcopos Gallos, quae incipiebat *Inter multipUott,* ita allocutionem ad cunctos orbis terrarum antistites, adeo salubribus nostraeque aetati accommodatimimis admonitionibus refertam, post decreta praesentis concilii transcribi iubemus, totique clero provinciae nostrae identidem relegendam atque attentius meditandam oommendamus.

4. Neque etiam e memoria excidant quatuor

I Matth. xvm, 80.
' Ball* *In/ffabiUt Dm».*
·nu··

' AQomtis gitifimfii Mtattaori *μ 4πβ.

illa· proporitioa·· a «aera radicis congregatio··, decreto 11 iunii IBM assert··1.

Caput III.

Ds *radonalieme* gaemirfaai isirenMt rssMiisvw rel reeantasa tisrsun «Atomas.

1. 8anotiasimi patria nostri Pii papa· IX aaoaita recentisaima, air· ad omnM epiaoopoa rive ad Austriaoos antistites, iterum iterumqu· amditaatibM, ·robis visum eat nihil aoa moliendum at hoetie in ecclesiam infensiaaimi, nempe ratioaaliami, amoveantur insidiae, tela infringantur. At b«Ui hniua impii artes variae, diveraa facte·. Alii quippe in tabellis publici· aut diarii·.quotidiani· aciem instruunt. Alii tela petunt ex historia· monumenti· male recuaa. Alii demum longe exitioaius bellum intentant, qui philosophiae obtenti pallio, mitior·· vultu, lingua cultiores, nonnullam in Deum, permultamque in homine· pietatem prae ae ferunt, quorum sermo sub flore aerpit, spargitque venena. Hi namque uobi· invehunt religionem quam dixerunt mere naturalem, eo nimirum senau ut omnem revelatam coelitus religionem aut fraude praetermittant occulta, aut aperte soli philosophiae locum cedere iubeant.

Iam enim ease volunt animoa numero non pauco·, neque eoadem ingenio, litteris, conditione minus praestante·, quibus necessarium intercedit cum fide divortium, ita ut, posthabita demum quavis religione positiva, unius rationi· magisterio' aeae addicere cogantur; aliunde vero non deesae philosophiam doctrinas mere humanas solique innixa· rationi proponentem, quae huiuamodi animi· sive deaperatia, sive peculiari praediti· indole, tutum praebet asylum portusque refugium, in quo perinde ac si in 'ecclesiae navi iter fecissent, tranquillitatem in praesensi, imo et in aevo fuiuro sint pacem eum Deo repertori.

2. Verum haec in plena evangelii luce proferre non aliud est ac noctem infidelitati· reducere, *„gua nihil,* teste angelico doctors, *in pereeroitate* storaas *percereiue."* ' Cum enim certo constet Deum omnes homines velle salvos fieri et' ad agnitionem veritatis venire ', id est, Iesu Christi, quotquot aunt qui Iesum Christum cognoscere et ipsi credere nolunt, ipsi a Deo et veritate et salute recedunt. Nam „umw est «t *mediator Dei et loemten* Aorno *Çhriotue Inuo1, et non eet* sn *alie aligne oalue, nec* enim *aliud nomen* 'eot enb *coelo* datam *homindnu,* m qno *oporteat noe ealooe fieri"*·. Ideoque ipse Christus pronuntiat: ,^ui non *eet mecum,* coyfra *me eet, et* jai non *colligit mecum, diepergit"**: «t dum

1 1. Ktai Mas sit sapas ratioMm, aulis tamen vsrq dis» tensio, nullam haaHtam teter ipsas iavealri aaqaam pateat, cam aasbaa ab aao eodsmqm immataMU veritatis fonts, Dso optimo maximo, oriaatar, Slqw ita siM matum .opem foraat. EneycL papas PU Çt. » aev. IMO.

A Batioeiastio Dei existmtiam, salmae spiritaslhatem, hostiris Ubertatem cam oertitadiM prebaia priest. FMaa posterior est revelatione, proiadeqae ad probaadam Dei «listutiam ooatra atbeam, ad probasdam ani··· ratioesba aptritariitatam se Ubertatem ooatra aatandismi sectatorem aUagari ooaveaimter naqrit. Prop subscripta - 4 Baotate - sept. IMO.

' A. Ustionis asse Meas,praecedit et ad eam bomiaem ope reveiatioals et gratiae ooadadt Prop subscripta a d. Baataia • sept. IMO.

4. Metbedaa, qu aei sut d. Thomas, 4. Bonaveatara et alii poet Ipsos sehotatid aoa ad retinasliate»· dacit aeque oaaaa hit, ear apad scholas borianas philosophi· ta astara-Uamam et psatbeiëanm impiagsret. Pntâd· atm Uoet ta crime· doetoribas st magistri· UUs vsrtars, qaed mstbodam haae, prMasrtta.apprsbûte vst satam tatanta «estais, asorpaveriah

• A Tboessa, *Surnom,* II· D*, qa. IA art. A

—uwt&A J... ... .

apostolo· ad psaedieasdnm «vangritam mittit, Do ilh· profecto dolsns aiebot dileerioai· apoatotaa: vJBl *mme* aaMrûti medii *fodi* ·«■€... *Bio* «st •tetfehristas *gui neget frtrom ot fWum. Omuie gui ei fiâtrem hâbet."*1 Et «libi apud aumdem loannem:

AΦB *9Ütbit* *Sm I*

«FW *iDti* AήρβΓ MIMe**®

3. Neq·· impium illud tantummodo, s«d vanissimum Mt Dum enim Christum indigna fraude omittunt, dum illum suo male premunt silentio, et *„eeritatem Dei in iniuetitia detinent"*,* philosophiam nobis inducunt corrnala bine inde ab evangalio ·polliis inepte vMtitam. At enim, si ante Christum, eosdem tum de Deo rerum omnium creatore, deque supremo domino ae provido numine, tum de immortali anima eiusque offloiia, tam alta dicere et usque adeo affirmare audiissemus. forsitan illos ut Platone et Tullio pramtantiorea suspicere oportuisset. Ecco autem quae isti tanquam sua ratione quaesita venditant, ab ecclesia sulfurati sunt, imo nec sincera nec integra reddunt. *„Si guid enim,* ut sit de,eiusmodi philosophis Tertullianus, *(t ei gM) in eancti offenderunt oeriptio, gloriae ealitu et eloguoutiae lAfdinooi^ exinde 'regeetum pro inetituto curioeitetio ad propria certant, affectant eeriiatem et affectando corrumpunt,"* de certis incerta praeiudicant, vera falsis immiscent, *„noetrade hanc paraturam ad philoeophicae oentontiae adultervoerunt, ot de una eia oAHpMu medtoe ot ineedrioabilee tramitee goiderunt."* ·

4. Viderint igitur qui stoicum et platonicum et dialecticum christianismum proferunt, an dop ipai rationi, quam aolam ducem volunt, adversentur Initium quippe humanae sapientiae est ut, sibi non praesumens nec aui inscia, statim profiteatur rationem ad· intimiora Dei arcana libenuque eius voluntates, et exinde obvqnienlia homini munia cognoscenda ac implenda imparem esse proreus. Tum optimus eait rationis usus ac progressus, nosse quousque ea pbrtingat, et ubi necesse est ipsa deficiat, sistere. Finis demum cuiuslibet philosophiae inter .christiano· institutae alius esse .non potest, nisi cum ex multiplici de Deo, de homine, de mundi consideratione, ad Christum perpetüo tramite deducit, ad eum nimirum qui *,finie eet eaeeulontm",* et saecularium utique rerum universarum. Contra istorum vero aapientiam Paulus: *„Videte ne guie eoe decipiat per philoeophiam et inanem fallaciam, eeeundum traditionem hominum, eecundum elementa mundi et non eeemtdum Chrietum"** Succurrit quoque summua ille Hipponensium magister et philoopha·: *„fnimicoe,* ait, *huic diepenoationi guae* O/acta *oat· per locum Ckrietum et hunc crucifixum, generaliter accipere dohemue [ouuuej, gui retant incognita erodere et certam ecientiam potÿcentur, eicut faeimt ...iIU gui* m *mperftiiione gentilium philooophi nominantur. Jfon good ecientiae pollicitatio reprehendenda oit; oed good gradum ealuherrimum et neceuarium fidei nogUgeudtmg putant, per guem «a aligned certum, guod eme nid aeternum non poteot, oportet aoeendi. Bine eoo apparet noe ipeam odoutiam habere, guam contempta fide pollicentur, gma tam utilem ac neceMartam gradum eiue ignorant."*1

ı Mue. XVI, IS. . · loan. HI, M.

• I loaa. II, IA 3-A ' Beat I, IA

• *dpeieo.,* XLVI, 47. *[Ogg.* TsrtolL, sA Mlgse. I, M· A. USA «04A.)

• Ostae. H, A

ı -«■ *—r ήıMTΠΙ Il f m- dMiigf.^irr*.

5. Notnmn· inter·· rea per ae direr·»» tamalteario oomntiaeeri, at nae theologiae pari·· philosophi temara invadaat, aeo philoaophoa ·χ ipaoram finibua theologia immerito iure exterminat. Utramqn· eaim scientiam, thoologieam nsmpe et philoaophieam, ab alterntra differre, at a Ude rationem, gratiam a natare, omaibua in aperto eat Molta ia seientiis bnmanis aine ryvelatae doctrina· directo aabaidio ab hominibus evolvi bob mirandum profecto, sed aoe improbandum. Inatrui voro univer··· philoaophiae systema, quod ita auapte mol··tat, at nullum iam habeat cum ordine supernatural! commercium, ut nulla. omnino indagine ducat ad ·nbiimiorem religioni» divinae sapientiam, ut na suspioari quidem patiatur Deum potui··· inter homine· convariari, et re omnino vera nobiecnm habitavisse Verbum, quod caro facium eat, et vidimus gloriam eius, plenum gratiae et veritati· *, illud quodcumqae eat nedum ohriatianum, imo nec philoaophicum, quia nec naturali homini· rationi eat consentaneum. Praeclare enim Aquinaa: „-Hater* futdem Jtdam non «al in natent humana; sed in natem * humana «et *ui* own» harmni» nan repupnet interior» ·Mti'netei, *ft* «ateriori *oeritatia praedicationi; made* MpUelitea arctantem hoe *»< *contra* natemm.'** Quod breviori stylo Tertullianua: „N«m· aopten· *eat* niai Jtdaiia."*

Caput IV.

Quonam sensu intelli^enda ait propoaitio: *Utut rotionit* prxweadrt *fidet».*

Cum eadem ipsa verba, quae apud filio· luci· et diei Inman aunt apud filio· nocti· et tenebrarum* tenebrae caepina evadant, pia-omnium mater ecclesia, «tout et vorba proferre, ita iam' prolate, ubi opua eat, commentari et explicare minime unquam recusat.

1. Ratio naturalia eo modo fidem supernaturalem quo natem pratiem et per/ectihile pn/retem* praecedit: hoc omnimode certitudine certum eat.

Si enim de fidei habitu agitur, prout per baptismi sacramentum in infantium animabas cum gratia aanetificante divinitus intenditur, habitu· rationi·, mu natura ipaa rationalia, ipaum praecedat neoesse eat; cum creatura rationalia cola capax ait baptismi, et niai ex Adamo priua natu· fuerit, nemo in Chriito possit deinde renaaci.

Si autem de actu fidei, prout ab adulti· elicitur, ree eat, rationi· iam non habitum tentum, ied uram et actum neoesoario teli· actu· praeanppehit. Cum enim adultu· nondum baptisatua, de tenebri· infidelitati· in admirabile evqngelii lumen *, exterius decento oecMaia et gratia movente interius, feliciter transfertur, absit ot rationi aeternae, id eat Chriato, irrationabile obaequium praeatet; et'divinae sententia· impiem or, iaxta quam „pηi eradit cito, lania card· *eat"* abaque matare indicio at rationum qua· fidem aaadant, imo imperant, probo examine et certa demohatrationo, fidem adhibeat. Nemo enim credit, ait saqctaa Thoma*, niai vidoat esse credendum '. Seen·, credit quidem, aed non nt oportet. Fanatico· eat, non fidelis. Porro, quod aliqdid credendum ait, noo fide· videt, aed ratio: unde infidele· omM· ad legitimum naturali· rationi· exercitium ·celeaia prqvoeat, multe et magna fidei aibi danda· motiva eia proponendo: quae quidem eredibilitatis, ut dicimus, motiva minime ex ae Christianam fidem efficiunt: donum quippe Dei aat*.: rationem tamen ad rectum, ut poteat et debet, d· Christiana revelatione indiciam «formandum trahunt: et ita B huic tantae fidei gratiae locum quasi parant, quam D«u·, prout et quando volet, ex bonitati· euae theaauri· largietur.

Ab infantia autem baptiiatua, aure· audiendi exinde habet, habitum nempe fidei, ^iii, ut aiunt theologi, ad aetnm fidei rao tempore eliciendum animum diaponit. Unde «tetim ac per magiaterium eccleaiae (cui non,caeco, aed prudenti et vere, prout fert huin· aetati* infirmitea, rationabili indice aaaentitur) obiectum fidei, veritatem nempe revelatam, ex aqditu concipit, ipei aine dubio^ aine iuapenaioae plene adhaeret: et «ie, adiuvante Deo, qui aolua incrementum dat, ex radio· habitua in actum fidei, tam raaviter quam fortiter, effioreeeit.

Eo et non alio »en»u fide· rationem vere ac neceaeario aupponit, habitualia nempe habitualem, actualia actualem: ·o et non alio aenau, ratio fidem praecedit.

C 2. Si vero, ut non semel dictum et scriptum novimus, ex his verbi· velit quis Inferre, quod ita ratio fidem praecedat sicut absolutionem rei sententia iudici·, et conclusionem praemissae, et effeqtum causa: verbum eccleaiae, quod est Dei, adulterat, et in errorem ruit quo vix gravior quit excogitari.

Neque enim ip·· adolescens baptjaatu· veritati supernatural·, quam ipsi credendam ex auctoritate sua ecclesia mater proponit, fidem non solum negare, sed per unius instanti· morulam ultro differre poteat, quin lumini supernaturaliter sibi per sacramentum infuso adversetur*. Quod quidem indirecte declarat sacrosancta Tridentina synodus definiens: ,^SC *paie dixerit poruuloa* bapMaaios, cwn *odoleatrini, interrogando» ten* ratem haters *oolint guod petrini, eorum nomino, dum baptioarentur, polliciti eunt; et ubi ae nolle reeponderunt, tuo ette euütrio relinquendo», . . anathema »ii,J'* * unde rec-D tissime concluditur hoc promisaum petrinorum et baptisatorum ideo debitum, cuius utique pars est fides et quidem, praecipua *, nec negari, nec differri, nec etiam Ancipiti examine discuti posse, sed stetim, et sponte, et omnino, et per totum vitae decursum persolvendum esse.

3. Quanto ergo minus adulto, qui conscius et volens, sacrum hoc sui baptismi debitum per actum fidei Christo domino semel persolvit, divinas veritates, quas infallibili et immutabili auctoritate ipsius innixus, credidit, sive ipsa rationabilia illas

' loaa. I. 14.

* S. TXa·.. II* II**, qa. 10, art. 1, ad 1.

* TertalL, *De praeter.* 8, [opp. TertalL, ed. Migae, II, IftA.] Abs re Boa erit hac sddaoere vir·· aagai bobIb!» apad naivnraitatb etiam hedieraae philesoptes, et Roltimm ia *Tractutu de atudiia* eati· apte directe·: *Le grand, remportent weice* pw la beaae *philoeophie rend d l'homme, e'eat de la dupoaar* d reramr *tout et gue tm* OMsagnr la rMdlatw·. *XUe e'opfUgae eeuioai* d hri *faire* Mm *comprendre* fue *devant Dieu tout doit ae taire, ta raèeoü* awe· *bien gue Ire aena, parve gue* rwn n'eat *piue* rwMMMiaMe *fw de n'icouter* gu* fin, *guand il parie: Ip*t* de se Deo eredeadum cet. *fS. Hilar., De TVwü., IV, SO): gue* la raison w *doit par trouver btrange* pu'on la son·■Mtte d *VoedariU daae dea eeieueea gui,* â> trvitaat *dea* eteeee *gui tout* an *deaeue de la rotem, doieeut nuere une outre* hnniirr *gui «« peut Hre gue eeBe de l'autoriU donne. VoM ta tegen gue donne la pMoeopiôe aua jeune gene ; non une* pMIaôqpMe «pâte·, Aante, *uèntrôén, dont eaùU Puni avertit Iu fUHa di* be *donner de garde, et* fw, peqr «friefuer M «■'•ile *croit,* entante ce *gu'ella deeruit araire, uèdia une philoeefiie tape, ttKdt d* ftndhe *eur le» principee udueta at our let hnuihrea laOsfhnjurmd»* la. rwna neterdi· — *Tr. dee*

' Rooli. XII. 4.

1 Ausona, II* IIM, qa. I, art. 4, ad. S.

* Kpbes. II, rose. Aras* II. cap. 6. [Haéteun U. leWD.I

* B«nel. *Conf, mue Claude,* (opp. Bite, ed. Migse. IX. 4S et M44.I, Lefiasc de PesapigMa, *Coutree. pocif.*

* ^8w.VH,«alt

* Osai. Trtt, se··. VII, eaa. ?.

■Wtfau, tta «XamtimreKMtam Wt «tqUui «|T···M·|HN ρ·< W «MNipiMM*** >/·<'.(▼ «'*· ««« t
K; tatateri; ut ab hutaeiàveafligâriouta Mita «µ Ipataa ' M») itaMÿirt· Mvp» «vu» I· aMba Itaiqaaat
L '.fldta exiadaqiMdoat; et^aruMteMta, eradat ip··: ··Mn-quadhktM vudH qea« «navant*? Otnawt tau·:..
I ima teedat, ai imprebM;-vm qw>d ta~fl4« ratam jjpteavi.' Ration··· aaeiltem m quid·» prqfl^pm,
F ; babet rqtfo,-retiaaat; quod- aaa rata·'bebat, 're^ ' fldiri tabto dominie reahtaat; '«*<·«/ tone «totam*
t; Uciatl _ * . . f 'A *- . priiaam, gratta» aaapa Dai, cas j^tatimni «ai flde «
l· Vtt^ue motiyi eredtbilitattai, p»w4,'<p>Boeptam at, aoa recipfet? Noà quia, philooephata· ><«et,' lam
r profreaiaiu, ftdèm,'infracta flda-qxamiaar·,.morari viqr aaa q'«ta vohiii.Mii quiav e*urrit^««d gai» *mi-/*
P' aeatimare, «t, «i Deep dM, aofloAMMpM^e^ill·- ««retaryeuin· mtateMur"· mMerioot· at miaerqtor A
f *· atrare, argamdntta munir·, pea lint tantna^ ted^ Domina·*; a /■ ~ · K
h' expedit.. Qnid p«tealm.utaijiipoatolleoobtemperare l'flP0* * **" y
L ' , isonaHio. inxta quod ad Mrttafaetÿeagm dtapl poaeaaM. D» paUea^m «rrerata· *fraaftrtim etrca fatarum*
k» da, ua quaeitv «obi» pat »pe ratta^am (| redderUI adn iaaan· «te» ateteraxa *caadiliaiuui* «i .
; * parati* U*or dabemue? 'Imo ipeai-'a^proaaaetaa^ 1. Interl rooeatûrea^qui re'ligibni aitaeraaatar
' ,fldei no»trae-veritate« It alttarima my»terta ««aplcerb, fibro·, igidta* animadveraione noatra prac cadteri·
meditari et pi», quan daete Alite, libertate aorutari*': digaud »>·«· pat, qai da terra; de canlo, da tain-
ad eoram inteUectaita quem flde· meretur, «o ar- pore M. aeternitate, de mundo «t* angelia. de Dm>.
. dentin· quo religiôeta·, eo aeeuiiu· quo humiliua apoeiplter vero do futuro noatro poat vitam p>ae-
; nIti? quid eat niai' «ftôdore «apientfam «eut the-'B natem atatu^diaaerun·, mirau£ft quot et quanta
t; ·aurum*. et quaerere fttaiom Domini «emper*? erponm aamata, qaot ot^fuanta montra blwphe
I– Ecquid 'magi· licitam T *aa* miarum in unum nor ita magnum volumen ran·
[' Bed pia ban e«t erodentia intorfSgatio, non ger*· potuerit.
diffidenti· anxia dubitatio. Dubium eat (al ad. boc CM per qmrtaa et rite, ut par e»t, refellendo,
vocabulum urgemur) imptoprium. Hctitiam. hypothe- 'cathoBci dntoraa utique non deerunt, neque for
ticum ; minime praotieum, minime verum. Kxamon . «itari iam defaerant. Cum autem ad deetruendam
› eat inbaeaivum et oopfirmativum *. non eritieum et omnem* altitudinem extollentem «e adverve» «rien
ludieiarium Fidn ipaa extra quatetionem «tat. tiam Chriati *, plue aequo aufficiat ipu, quant paaaim
imo quaerentia pedibua lueerna eat", et rationi negant, 'ecoleaiae aireteritaa. urvorum huiua libri
eiua «umma ratio, ipeam aanana. ipoam illuminan·. praecipua quaedam capita colligere, notare et
ipaam et a aemetipaa aaepe pfotegena. damnare prorae» deerevimua, ea^ero maximo queo
Quiaqui» autem' et%uiuavta aetati» baptixataa catholicae fldei noatrae do futuro «eu bonorum aeu
aie a ratione praeeedendam fldem opinatur, at iam Qualorum «tatu çontradicunt 1
en rationabiliter olim crediderit et deincepa ait t ' Imprimi· id improbandum et omnino rejiciendum denuntiamua quod paaaim ibi docetur, erra-
ererituraa. in corde vere dubitet; et ideo de catho- turam ncilieet. aive angelicam »ive humanam, ut
lica ide. uaqne nane aua. examen rationi· tam pote 'libertate et activitate praeditam, ex naturae
matarioria. ut putat, arbitrio et iadieiô relinquat; auae eaxentiali et immutabili condition·, aemper in
ab ea ip·· ratione eredendi licentiam petiturua. c via eaee et futuram fore, numquam autem en. ter-
Adeique aune principium et normam et modum mino; adeo ut. ei ex praecedentibu» meriti» çaelo
acceptant», norerit boe 8dei ehriatiaaae nec prae- iam ait quia adaeriptua, abhinc tamen per abuaum
paratlonem eaee. nec conditionem, aed evereionem; libertati· ruere in infernum temper poaeit; et «i
·eque ideo fldem hanc pronui amiai···. baptiami contre iqferia partibua ex depierito «it addictu·,
«ni paetam fregi···, Cbriatum repudia···, totam pervoluto quidem divinae iuatitiae aequo pro of-
Trinitatem contumelia affeefnae. et animam «uam fenai» aui· debito, in caelum tranamigrerri qUeat.
occidiaee minime tamen · futuro lap«u ibi «ecnruK Quod
4. Quid -tamen, «i aapientiae aeternae per homi- fldei noatrae e fronte advertatur, dicente Cbriat»
nem. Chriatam diacipulua. imo, frater, imo membrum, do atatu mortuorum : ., Femt boa quende ne··· pateat
eum in tanto honor· emet, non intellexerit ". et · *m»r«ri"'* nempe ad merendum aut demerendum,
veritate Chriati ad vanitatem aene·· aui exrttaverit? ·t alibi per loannem: ,,»iteteryrt *Duu eauttm laèry'*
Infidelia/iam aponte factu·, meminerit m, et» pa- uaam «b *eeuKt tama·, at* meet *ultra aaa arit, aafua*
laria, minime tamen deapeeatae eoadltioai· «···; *tUetaa,* neque cianter, oej·» do^f *arit ultra qauo*
·eque. <eta> mortuum per pooeatam. tamta propter *friata aUtruaf* «t iterum de damnati» : Cruciabun
baptiami «ni indelebilem character··! nomen vitae tar ,µpŋ» et ausure .. . in *aaaaula* «·eeuleram"· ; et
te ao habere. Meminerit imprimi· arieerieerdtae Dei d,· ualvervi orbi· pdR indicium atatu : „Temp·· n«n
numerum non euoe*: «ole* ipetae quem tacit oriri *arit aaiflnu."*■' latam Ineuper „me»riraoea»< dueme-
auper iuato· et inia·*· *, qou «teporum tamtam D ·olatn «e··, aed animarum, Chÿttam uamp· num; »»meer»»p»eraie*eaiii»umre«t>lut»o»*mu,IinOrigee»
«t buae ipeum laaum Chriatam «ajvaru ha par- et Origonieti· damt^vwuat taiaeiliam Alexandrinum
petaum poaM aeoedeatm per «emetip··* ad Donm". aaao «00, ab Auaataeio pontifloe approbatum.
Invocet ergo «um ,quComnium vota aapirando item concilium V oecvtaonicum »eu Conatantino
praeveniti1; natatu, «o tarante, recte utatur; ratio- politanum I! anno MS, et iterum VI oecumeni-
aem probe exerceat; more· «um componar· «tad«at; cum «eu Conatantinopolitanam III11 et Imteranen·»·
tamorem meati· deponat: et tam «peret M aapien- generale IV " *
tiae illi bonae aliquando obviam iterum, quae

! I PMr. HI, lit .
' <Y Aaguat., gpta. adCaawM.I. [epM. 1» atea tat), •t *Da Triaàt.,* lib. IX. ea«. 1. (op« a A·*.. ad. Btate., II, SM. ■m··. viit. «7-R.I
• Prav. B, 4. ' · Itel LXVUI. ».
* Peroua. *Dr h>ru* Uaoto».. par» III, cap. 1. art. A «rape·. I; ex diffc. H. ad S.
* Puüm. CT VIII, KU. • Matta V. 45.
' Paalm. XLVIII. Kt. ·· H«br.vn, ».
• that. aerlM. ** Ovat. «eri··.

l .Sap. VI. 14. * Rom. IX. IH1
' Matta XVIU. in . · Pmlm. CX. 4.
• HWaonpMr rriigw···. larva <t riri. par Iraa Rrvn»al Pari» WM.
• II t'or. X. a · IbH. XIV, »0-1
' loan IX. « ' MA. X. «
• Aporal. XXI, 4.
// Iter, t'oavtaatimq». II. caa. 1. adv. Orix , |H«rdotm> III. «MCI
·· Art. XVUI.
'· Cte- *Ftnailrr,* (H«/de«i· Vll, 1A.1

tioaem, /ymbtai nostri atiqaa articnlam„omninfe sériptirara· aptotis teotimoniis at ipsissimis dom»I aoetri Iesu Christi 'verbi· obfirmatum, ipeb ntpote ^j^obrantiae simul et taeoobideratioais Igmeatam I et ideo falsam, imo ridicalam et ab^rdum'abnuit. Beetam autem ia csejo beaturam, „gui eiJv rpaum *Dtuti*drtmfei *ti* msn sicut» «st rotas^ri?1! et ab mUes ei7 Ipcti «aat'. et in gaadiain eius intraverunt*. nee. fetistsaimam nqc sanptifeimam, iqio, quod vix credibile, est, 'conditioni praesent^ st/b utroque respectu felicitatis et sanctitatis inferiorem V-sesd'autamat. "Quo alhil falsius ;Aun ex hoc kolo quod dicit post Isatam Paulus!: I(XmL.eeula* sidit.

sive'qùab experimur, give/quee mente cuncipimjta beau, bono ooeli, qiiod summum est et vcre Deua B esX Ibngisainje superari. Et iterum, uui sanctiorps iUis intentantur qui, quia opm poterant transgredi non sunt transgressi*, per gratiam perseverantiae

«mplrta *M* ernui boa·***?

4. Iterum doctrinam auctoris, et in libro principalissimam, de malorum post mortem poenis damnamus et reileimus, et uti perniciosissimam magis detestamur. Quid enim si, eum saepissime cupiditatum pendere divinjis ia corde hominis obraatar amor, lenoeinsnto doctrina tollatur et timor. « iam perversae generationi is offeratur Deus „mi4\ fue detiste peudervr»t"" ""

Astoraas qaae veritas Christus, et cum >P*o et ex ipso docet ecclesia, maloram post mortals poenas, omnino respuit iste et abominatur, quibusque pollet ingenii ac styli viribus impugnat. Post multa autem C ex ratione, ex cordis affectibus, ex humanarum societatum statu, imo ex ip«o evangelico, non quidem textu, aed intimiori, ut ait, tensu desumpta et pathetice exposita sophismata, ad rem vere mirandam venit. Pro sua erga' ecclesiam benevolentia, eam ad hoc funestum et aliunde mere scholasticum figmentum de medio tollendum inducit Cuilibet oaim, affirmat ille, bibli· et concilia legesti, patebit hoc de poenarum iafernalium aeternitate. impium dogma tanquam de fide numquam fuisse definitum.

Haee autem omnia nos uti fais·, et fidei catholicae prorsas advern. et impia et scandslosrsnima, et iamdudum sb eeelesi· iudicata et damna*·, iterum ludieautes et damnantes, profitemur <fam patribus: doctrinam hanc de aatorai· reproborum in inferae poenij, non ab hominibus, sed a (esu Christo ', unigenito Dei ot aeterno filio, per apo- I» stolon nos aoeepisee ; maximo ubi Christus ille benedictu·, vivorum atque Mortuorum se itdicem praenuntians et iam exhibens. reprobis in indicio dicturam se narrat: .Discedite e nw, matedicK, m tpnem acternum," et addit: »/tad hi fa eqppffaimi ester-

4· vera et atricte «ampte aeternitate, «ou pro beatia Hu pro. reprobis, verb· baec sint accipienda, ex ipciamet, eci timpidisaimis, patet. sod et tamper veteria ae nnvi tostamenti scripturae ubique oon-

' <'wec. Plorent.. dsctet. Missis.
' Ilsna.111. X · I Cor. Ufa.
* Mottk. XXV, M. * BmU. XXXI, 10.
* Aa<.. *Dt <»Ml. ilei,* hk XXII. cap ait.. |sd. Benedict.. VII. 701.|
' TerlalL, ,lrfr. Marrion.. lib II, IX [epp Tcrtnlt. ed. Bigae. IL »00 R)
* <<sL I. II. * «eu. XXV, «l, M.

sesrterum,"·1 ea Bumqaam aliter* accepit. Id en professione (dei Hqpet, qaam Imtataneasis IV eoncilii patres feoaru·! et xubaeripseeunti^„Omm (reprobi nempe et siooti) eum *.tui» frtfriiiurftnii*
"—;—"---------* "* —·—* ——I'—

dtabeto ppmtefe perpate··», «f tarieum Christo ptortam ari^patoritem."* Cni omnino eonsehtiunt Tridenti·· synod·* et symbola·» Athanssianum.

fi. Rarsam deetafamBs vaatasimMu^effhgiam' «ibi degero qataumqne cafe praefato anetorejlixerito, infernum quidem ripe,finq, duraturam, nemibem tamen ibi bine fink pormainuram. Scriptam eqt enim: »S>' cortdrrff tignum ed Buatrmu, mU ed

BerBardas:
tmefUilittr
«s seriei.*'· Praeiverat ABgustinua simili· delirantibus respondeas: *ilhul Ac Me ftrril,*
ia f«p> nmasdlc «ripes» larfnrnat, dieewtro iperta
—·-·—— j·^u—___'___ _____ 5_ te_____a—

frentar roe ysotoia .. . *ptr ifutu frUriUtutl aalulrm ;* nt eMeitert tpM tfww act «rtrrau, cemhutie erro

.aetorauax A*rX «rye wtenm cemtastre, siruf sfusr.** *
6. Declaramus ipsaper uumquam. aoe a societatis humanae variis opinionibus, legibaa, institationibue, erodendi I^t agendi aat docendi in divinis normam accipero; quippe quibus dictum est : ..ATelito cee/ermeriAtoceeende.M* Et verba eius nobi« fandamentum et lex et modus suat qui dixit

prwatrnhmct," ' '

Quapropter, pastores mimarum et concinnatore· Aii" adhortamur et monemns, ut tum da baatoram in coelis perfectissima et inamissibili felicitate, tam de reproborum ia inferae tiamsaeia aeternisque poenis, fideles interdum alloqai non omittaat; base tanti momenti dogmata iuxta saasm petram deetrtaam exponendo, et - vanis manda··· ttae et falsi nominis aejentia^aopKametib icaado

T. Haec igitur quae de ao reproborum 'fe inferno poenis hac asqse sxpooaimus, edulia ·ti a Deo revelata. - patribus tradita, ab sceleti· definita, ubique et semper - catholicis credita, nobis quidam qltiora et bnmaao iadicio impervia, verissima tamen et omnimode certa, sed et saaetissime, piiwima, mtaimeque misericordi·· nedum iustitia· divins· repugnantia, tenemus nos ot amplectimur, 'et corde credimus, et oro confitemur·. et ex data auctoritate doeemna, et ab omnibus «hristifidelibus, etiamsi non hemo tantam aat maadua, sed et angelus de coelo ooatrarinm evaageliart*. firmissime et immutabiliter retincede declaramus. Quod ai quia non fecerit, noverit se circa fidrnf catholicam reprobam esso **. et poena» ipsas aeternas, quaa negavit, iaoarrisse.

' Caac. Trid.. ·«·. IV. decretam de «die H ww ■. ttbr.
* Osae. Ustsraa. IV, cap. I, Jtmedtor.
■ XrotaXt. X

VI. its r.|
* Ram XII. 2. * UaM. I. X
Maith XXIV, » ·· II Tta. Ill, A

"TT

De

Mlü

****Mμ ^κι**

Λ

favere. ptoqequLr^QMa . «ta ·J

. oaatiouo prodeo» . ^ ^ .ι»î^»··.ov···η··χ_Λ ; '

X ^HaCeriae oadMfaalteMHfatitetliat tienne qinto

WIW ·IWW· R· W -W

4,. „ o^”.' ,,

oeadembamao. . . .

' _ ' ., ' --- V ,

' JV̄apagatirec «fami *ti* e·*·* pro bauMra '

****

. ·ηθ·ηιι··ι... . pre veram ---------π

1. Iratitatam Propagation!· Wei, quod ta outra* product» mirabiliter cravtt ac "Îitetatum rat, ne deerecoat et miaaatar nmqjgn nitendum.

I *i.* Bed et alind maxima laude dignum viëum eut: dam enim tôt et tam comptai eacerdotoe ia urbibua nutria aat ntribaa, varia diviai miaicteiii officia humilitor exerceat, et in magna eaepe eonaolationom iiopia labomate· perneverant, taimul videro eet cimiora cV.preabyterra non pauooa, e noatri· partibno oriandoa, taato ddai ealore inoeaao· aéra, ut familWh, patriam «ponte deurant, aaette •xpoditionibu· per euueten otbte regioaee adaoripti. Magutateque.ae^ntfeatone nonnunqnam apoatolatam •aura riguatari, quod etiam, nuper ad orna Thiboti C contigit

3. Hoe autem aummopere in voti· aobia Meet, nempe ut boatffiatio plurimorum eorum martyrum ot apeeiatim veeerabitte Caroll Ooruay, Ptetavieuafa preabytari, quorum fota cama fait introducta ot martyrium declaratam a venerabilia memoriae Gregorio papa XVI, aolemaiter tandem a beatteatato patre noetro Pfe papa IX pronuntiaretur. Ita •eaim imtitato Gdltioo Propagationi· Idoi, inter reliqua moderni temptate prodigio vere preoaipuo, pretioàteaimnm ae deaideratimimum cuurn praemium a maefe Rmmm eeetata tribueretur. Inde extergeret quad ex feoeundioee amulae nova novum apoatelotum agmen.

4. Quapropter, epiaaopi buhtem B provinciae unanimi voteu expeemat boatideatioate, carnem, oMtidta owvm _ apeetat cura, quantocia· roaami; ot citimi ^poetUhi hamilitar taataaterqjte nuppHeant, nt «noteritote Matam, qaa peBot ia aarverum Del beatidcatioeo qt cMocdaattene, benigno uti diguetet; qnnd

unquam eodeaiae atititatem iMügero poterit

Capte VZH.

Reerudencero quibendnm h teete, boetra ban tempeetate, praudorefcrmatoram proeeiytteati arde-

vMtinoelune·.' la pntientta et deotefaa preee· inter veatibelura et altate fated

uIMlque intentatam retiaquat, «t «Mb haerai

dootetutim tq

π^πι aeteptamq*'·»*··*. '

ttmmte tirai ra tbax

ulfaMte —— ·.Λ _Λ

iaaupe»,^m tioafam faBeitarabxfy et condecoravit ȳ »·. u? yv»«——>■>··. W ;«U.

Bomnteqie priritagia, beMMaet^raerdfeativM ⁄ι

qaalibet legMam ctediecum uolvorolfete baberi conmatta, dnobaa primi* titaB·, baeoataureate· nempe ot IfoMttao, rivo gtamodootor oollatte, rive in proximum deoeauinm ath eodem conta provinciali dWbrondte, apoitellô· aactoritate tribuere non dtetulit.

a. Bed et ana lea· debetur eaaditati· nratri·. quorum aliqui e plurimte aanie'eaowdotoo atque in doro et populo tituli· et miaiaterioauo comme··dati, novum hoc eui ingenii perieelam facere non dubttaruat deque optimo epempto alite luniorib·· theologi· auimo* addiderant. Beoe enim triginta et novem iam baeoalauroi. quinque vero limtitiati. ex omnibu· provinciae ac etiam dioeoeaooe transmarinarum partibua reaentiati «unt; quorum «tiatn quidam doctoral··, aive theologiae cive iuri· eeeledMtici palme· ab Drbe reportarunt

X Debitu igitur gratin mernofatque aaimi taatimoaia aanetimimo patri autre Pio IK tribniaat, qui talia praeludite iaatitati noatri provinciali· adfcnteata, taataque atediia tacrie incitamenta amanttedrao praebuit*

Hine uoa tantum ia autre provincia, eed et in plarimk, ut novima·, alüa 'dioeeeaibu·, maxima· •tudiorum aacrorum prefeotua oxaurgit: bine oon•titationea Tridentin·· qaae neoemitatem graduant pre multi· eceloniantieto diguitatibu· adatrnuBt, in praxim, put aUqaod tempe· a futari· concilii· determinandum. revocari potarunt

Ht feu doiaMpe graduum oederiaatioorum collatione, tapât •oxagiata et plaree aanu interrupta fclieite^t· rratituta, fatarum eau oonâdimua, quemadmodum dixit tramai pontifex Pio· pgpa IX de •emteario aeae ditioni·, ut, Doo boae invente, a quo omne datam optimum ot oatne donnai parDfeetam dcaraadit, quotidie magie ia aingalie noetrae

numen·, qui, vitae aauctimonia et doctrina· lande eetateeudati, vittatam emutem exempta chriatiaao populo pruobeent, einaqu· tpMtaaü bouo iraorvtaat : quiqu· ta divotite eeetaaiartM· ataaüa aliquando eaaatltati, ea pie actauterque exercera, ta proprii· aatiotitibM la dominteo àgte «xeotoudo auxiliarem apartia aaaape poraiat etqae giorioatar

peragenda, eoeunat, aobte plaçait dxa régula «tabiüri pteriuu puncta, barum iptarum exercitationum annatat «pratentia, qaaa qaidem. Ua tiafalie a<l qara pertinet distribute, tint «date obcervaada.

S. Dam voro aeeletinetiea» diaetpliara maximo qao peraumu· atadio iaatauram··, laadaada uobi·

' BéUa βMκi |mré^Bn B| ItMu

lendurt·O·taaitara "Ma ^Mpeattbaa amtl· oweeptw • plnribta Itaqpneetnripadabi Mba· «Ma labarm, at «atta "^taeoteabea pa^feutn at tuteie^vtm eebietia^· liititaai epara typi» dwde odarantar· 8peeia|b · •ntam'ia·· dabatac nittmimt Mpiaaiaaiie· «ita, aaiaa^Hta iaaigai fetteique aabritoraa ta beam,

mimhm uMm faadaatantn, «t .tandaat jmtu- oMftt alia aeripta dafettaeram -τοβο· raiigltata, pro

. Oaateraa, ita unwept·· ^botaa land»· iat··- dima·, at tame· eingul· opera'edita nan Woo ap- probata eeaeeantur.

Qe nyatarihm.

1 Ultimae lyaodi Bardigaleaei· patrib·· ptacuit viriae religio·! itatue familia· laid·, tat·!·, roti·.' eommendar·; »pe qaidem eoacepta fntaram «me ■t pluree -ia hie provinoi· reviviaoerent, aa, line allo ulHa· gravamia·, lingpn pre ainguloram inititutu et conditione, qu· praoo, qua «albo, qaa doctrine et opere, *eeee* animaram «anctieoatioii datant.

8cx anni mat earn baeo rota deeretaqie promerenter: quae porro non exoidtaw ao fwomptiu· declarare inrdt, quod nunc, primam, ab instauratiin<Oal)ia concilii·, contigit omaiam fere reteram ordinum et permultarum coagregatioaam novimimaram deputabo, haie lynodo intire··».

Nihil igitur moramur quin, dieiderii noetri compote·, debita· Deo gratin· pernelramae; qaia roveamu· iterant at aednm numéro, ied at merito ereeeant tapT virorum qnam ' mnüeram religioeae familiae; jQqae earvatta, qaae «ngulia competunt, eoaeeeWaÇab eecleeia pcirUegila, orna·· taofltano pede «véilatato corde carrant in regularum laaram maadpm.

SL Teetei autem rama» tam- looietatM qaam eodleoiae bono eagataw hanc inopinata ιηοητοτι···; giatnmqna fbime aequo at pradoaam totiai prerihciae plibi rodiriroa demam lalatare ordia··, uttiqia ooaapiewe mmri habita· inaignia, ittndqa· clauatralii obeerraatiae piryii dit··, qnaai tadta oboüratiaa, paupertati· a^Mtatlaq·· hortamenta; qaibaa et rabUmioriba· petaataUbM ereeeit anetolîtaa, ot peaperrimae ptabi praoato «ait exempla ae lelatia, ot oaetari· oanaibei toealeatar id quod aagrotaati laaonle, itarqne delMa· difieaati, iota modela eat: Chrfoto ooadgi «Mtl

Norim·» eeimrero «ir· «odaiitia reoeatia, «ire vetnatiaaimoe ordine· aie aequo boaeqao animo edelibae aeeeptoe tatae· nt prompti·· ia haec ea··eali pratandtaia non descenderint, nempe: ont eaum eMnxtaae temp··, lecnmve d····· ordini^·· aatiqaioribae, qaipp· qnl · eontra religionta «t «o·!·-•tae teatee ·· loeapltaior·· eant, qno dtartiaa et latine Borner·; ant obetare beno raigioeam varietatem. qua potita oetoaditar grati·· Dei'ubertae, captandtaqne animta eftaea abaâdaattni ehariataata; •at iautHam ···· ritam eeatamptatleni «ddiMam •t poanitantt··, qnam tarn·· aageheae daetar idee maxim· ait *eeee* aetira potior···, qai· ,eita eUT

8. Caaternm qaod in Oalltia plaraame feaata •orte ooetiagit, id qaoqa· ia hue prarineta notata

M'*"1'. - k

ta , · *

à, .at 'aib aataiata att ia benàfo «twaintie„ ■par ia JaN^afia aatanfo'edtteitade. Dam t

^ ieawttaiatiwaederiM vaaa,aqataBeiamar rettglowtnm'riawm, 'qui-ritam enant Itaqgra batemuMfe eaaaamvoaaat, ttaUarata partem waa at ^ter^^tethtrern, ita a^tarte.ImtdM^lea aapo rohtma» Metro· ranarabitae mmbib atari ettaattrdotw qui, indafeew' labata paadae lie! at aw^w enetjaaataa, dwniaiw gragi taeafotaat, at eum eemma

la oflMo paetaralT teptadaal

«μ μ i

Xl'CUldVB H.

Cam Mmo.aDn/MXigat^bqm miporie opera·, ptattam' oeoa, «irai •o' dbeiplinq· robiu·, aire ad animaram emolaawnta, aorae eoadara leg··, goal·iarigdare, at qaae pria» at prob· wnoita fecraat Imitar teneaatar, et ei quqdexeideri^ reformetur eidae: idotroo. aoaaaUa ey«odoram praecedentiam decreta itorum iteramqne commembra etataimai.

Capat I.

De praei» lArie et ιieriie.

(l'on·. Bit*. tit. 1, <*». «mm. RiyiiL cap. S, 110.)

1. Imprimi», quod «amel K iteram et ngnqiui •ine luota moauimn·, ereecere nimpe il iàtmen»«m pervaraoram librorum oolluriem qaa andique iirolvimar, eaedem noitrai neoeaee eat'ingeminare querela·. Run·· igitur «t ornai qaa ralemn» ope, enixe rogamMrqaetqaot collieitadiai aoetranCtaMn· concredidit, nolle oblirieoi, quanti omnium interiit eu grmiu· ôbeeqai quae aatea β·η eat prohibaim·· ant praeoepima^l

Deinde rtroe pablieii munii» «aiecto· iterati· precibu· keceriimiu, nt, pro liagaloram manere, vigilantis» caveaat no innndantlum hainamodi opellarum copia, nodum per eiritatae et oppida, led par rari· villula· et ia remotmimo· aequo agrnram angnloe diwemiaeatar.

9. Prae oeeteri» rero dileotitaimoi Moerdoto» cooperator·· no»tro» in partem labori·, ear··, nelKeitadinii .aoatra· convolare oortatim veHmaa, moue antqa· Id·!·· eibi eommieeoe η·1H pareaadam et·· libro male notato, ai quant macta aodq·, ei qaem ordinarii centanti·, «i que·/reügtaate donne «et morum reverentia anathemata coaixerit

Turn d«mum hortamar ia Chriato patre· et matrae tamiliee, domino· qaoqee et magmtroa, eaataroeve qaibae id poti·· competit. a< nevi· euri· bibliothecarum foculo· exeatiaat; ut ei qaoe adhne delitaeeeBto· deprehenderint libello· repadiandea, repudient; ' at, qaam cito oombnreadoe, lammi· addin··t; nt qnam forta···, ei miaae invigilaat. lawn ia «eram poetaritatam tradaoant, earn tllioc ehofore non mor··tar; at intar alia librae roman····· •at diarita .abiecta· fabalaa praeal a dmno, ab adolaeerati familia, et a mata feriati· aerrnll· araaaat.

S. 9*d «ata boetta eoafedfond·· tat tali·, nt qai dimicat par libre·, Hbrta «xpngMtnr; and· pareil- *eieitt* φμ βμ μ· data·, vor·*·· st ■Mfi* WVMMtq at in ■ingalta, ,e«d Ita aaltom mafotibw piraeetta, in·)-piaat: laaapta· vw·, tari· liraant ineramantta. Qaae loeaplatandi gratia at retaraadi, anana ooBigaatar ettpaadia, qua· ntt lam, da praeeeati vehtauu deereto approbari, aamriq·· ant bta ia aano. foeta attqu· die, in aeolaari· dari. Noqae damam •egiigaatar iadnlgentiaram tern·, ab ammiba· operi baiaearadi BarUgaletai. nema· dataria, an eemmrram p»utt|qum targitte·· «ampatnada.

ÿ.

>' ..

5·

(NNBt e^RhkOittoti

■-'WW

lata» aatdabaal te anxUaaai MVgtaia
tateahn-
- € Qavaaat atgo nagMrata»; patraa at antra» tatQha.teteMgaa* at tigiltal *t aaaatieta aaia»·

«

. riataa iafftab

jltrtrtittMB WMggMtt MφβMMλM
* µ Aµ Mµ βµ 3µ µ 0H Trii—tiitf Immi et µ µ |µ aftftari. Saaa ai raaavaaiaai Han, Hanatfaa

Capat VI.

*Miw

(Oa>.ltaa»Mi)

I. Qaai ia taaàil» aaaira BapaUaa»i Mripai-

jqpU^ .i^j ^µ ν·µ Hµ Φ*‖ ή ν ν µ µ β

i. Ut aatai la nata palaiaat ia alata staÜ* Mtetglaa, atatateMM, la axanlaa paabyteraraai ta-aaaaaü, a* ia aaataiaatiaia ealhtioaib·*, addaata aaaa ia aaeria ritibaa qwaaatieaaa.

ά*M Π

rrrutUB ni.

iCtoM. «Mte *** < M*.% » O

Capat I-

Inaaa aaaiattaa, «H· Metta tatata aBa BBafaa Dai.

ai gaatiHaa titan

Qm4 ai

iteaiaaan alaalatia.
ta mata Dai ralgtaaat ytataraea Mqai atauaaaae

nwy<Îi.; "wwmywpjiw ^ ^

<ή ' <x»<xi^raTi(xxNUDMi nônwà^OOB^ · m

nationem ÿmMit, M M μ β Mμ η μ Mμ >e«daeaaiiaâ'Hta patet ria taiitei»i|iirtai reetotaiol φκIMκ Iημβ^ν *! β··4· bwiviwBi, et «aivtnaM btrodwU, ·€. totiw gvtoreü rvim m MMιAμβ^BA Ita BfeMM ■leMM^le ^IbJ et Mb mlmM eoahMat.

K M qibtubmbtwblwrtlim, κ* ; aMende qaam htbonorum omnia* mbM ot queai virtatia ae pietatft eeniaratfee· q«aecoadum «ot Koo viribne, «on tobre enb pMeaat;.panperam.to>.*. opia-aublevanda; imprudaatium ignoreatiaentaada matorum eoaoUbnurefroadM, araBotum «ritata et: virtat· rotoadbadM; pnvernm prMaertta extaplcram vis boaorum. exemptorem boa dapalleada aat. Qtuw omaia feHciter paragaat «bibtiaai divitoa, praodtornm domini, ·> dintiaa iu fiuib eab later colonoa auoa valint commorari; vol ai propter pabita muata aat alia· oanaaa plarnmqna abaaae ooqefi, per sub taama beaeheta at provide* eeatataa m paaperum caram, par utita labor·· at oamiam bonorum oparum communionem, aempe/praeaoatoa ease ceaaaaotur.

Caput II.

Dt Mdraethia ara otraalb aberaai,

1. In eivitotibua vel oppidb, opttao exemplo civibus sais proderent, qai. demi mm beae pcaepoaiti, iu pace at dilectbae ftuniliam ragaetaa, Bxoris et flliorum cum debotb amici· eocietatem ia debciia habebant, neo, auh derolietb, potiorea delicta queerest in androaibaa an cireulb -viroram, to quibua nimia nappe aormonum Hbertaa, bdorum alboMtio, dbrioram quorumlibet^btfo, iadaqaa ortae eoatr*. vorsiae, aac pane·, nee minima aaape reUgfoai, moribaa, et rei ac paci domoatbae creant pericuta

S. Oraria qaidem in urbibus, etiam iator ealttoroa -viro·, horum andronum aeu dreabrum mb. Bad ii· cornuta· aoeearit in pagb ot vicia, abi ad urbi· exemplar inferiore· circuli inatitati Mat- Hio pator, ittb' tiha familia·, dem denerto, Mm oaqualibua liberiore· aermonM mbneat, abae tsa «are committant. nec tam vino qaam veaoaatoram diariorum beea iaabriaatUr.

CaputIU

1. Periit et iamdudum daptoreta eat pristina chriatiaaorum morum modesta at simplicitas: euba •i quaa adhuc raperniat apud noa vestigia, plurimi· contemptum, paucis admirotionam moveat, paacia•imoa ad imitationem trahant Longo abauut maiores noatri qai domi et sibimetipam paroi et rimplioea. public· pro Deo et propter Deum brgi orent et magnitei in eleemosynis pauperum, ia templorum aedideatioBe et axoraatione.

S. Fofaitaa ad haec patrem exempla convertor· corda dltorum frustra niteremur. Nae ideo omittemus Idobe carie nostris ooeereditos ab hata •altem mali excessibus praemuaire, ot aatore et reprehendere istum' saecularem luxam m dbe oreecentom at aagescentom, qui a proeeribua ad indmam plebam ito graasetan et omnium bcuitatae

' Imi X

«mil». ' ·..*_ ' _.,. ,.

'1 1«'W gtaia tata |*Iμ ^β‹ CavMBtargo riM ΦI mî*· i*I^|Woà wt pctri·· niiiw MM wtat Mt Jiwetik·» ibimniart.

wp« IV.

1. -Kd aeqo· àeetrip bteporibus tavarit<htatau* mMtoa iàoxtiaguiMb Ub laeri et dirittawia' aitb, Λ Bt taa, aedam peg Moite· aegottatieaM et latare·/;' vare· o* per omne go·»· ooatraetaaa· taqaprum, epm mm bdta'epgor· bob timoaat.

* Alfi par manifeat* ·Mura·, äpe tantam bge divina, eedOttan eivjli prohibita·, «Mi par naarae, paUiataa bob taaoa damnaadaai axampli gratia, b aatpoamam paeunta matnataeluerum percipiendo; val mataanta* eogendo at sibi mafori pratb qnam aequam aat nee·· amat; val oommodaado vianm, fraMatqm at abai^a. mixta aat aenapto, aat minoria pratii, ea legd, at aadam aibi radditaar b aadam qaaatitat·, pan at intagra, aat asMaram' aaodiaerab eariari pratb; val bdigaati aHeai maaaaa caria· vaadaada, »t atatta per m val parse··* btarpuribai viitai pratb radimat: per baee at per Bib basa malto aaa mho* damaad·,* mb qaotidto aibi idbata bm aoquiraat.

Alii aadam obtboet, bob qaidem par formal·· aaaraa, aad per mb ab· vaprobamba Ibaadre, h aatara, qaaatitoto, taxa, ponder·, meoem meratam; vtaum, obam, earam, panaoa, amdioamMb ipaa, aaramqae at argeatam eorrampanda; atf ao aaqaa prolapaa aat iaiquitan, nt, aiai aunuaepara invigilarent paatoree, iavabda aliquando aoeramatb materia daretur.

d./Moatri mnarin eat taato mab pro pem noatro nos opponere. Memiaariat igitar mmm quaatb comminationibus in libri· aaeria Bpiritaa •aactua iaiuetop, rapter··, iniqui mammonae.ma tore· proaecutnb fuerit

Tot Vontra iuatitiam peccata non assunt oe·· oionatore· omni increputioau et vindictae Dei ao mortis' aeternae comminatione iasoetari. tOonfea· sarii diligenti cura conscientiam singulorum qui fenerantur, vol auspeotoa contracta» paabcuntar, aut varias fraudas exOroant, aedub aeritoatur, ot Ocavanni, ut moaat sanet·· Carotaa ia eoo senrih'n Madiobnaaai primo, na nata dabitam aatbfeetioaam. vel, si atatim Bori aaqnaat, ante Sinassoit aatiefactioais promissionem, absolvaat Parochi etiam non omittant iatordam publie· ia saie eeebeiis varias urararam at *fraadam spectа eaareat paraohiaaorum aaimadvorsioni donnatiara.

8. Kt aaae toto corde ooagtataiaaMr aMgistratibas, qui solo tatittai vebomeatar aeeaari, aeferib bb frmadibM oxatirpaadb taumbent

Monemaa omnea, praaaertim reriastas, at quam maxime-ab aero aNeao abetiMaai; oxpeam» mm in Alib eiiabasqhe exotaaadb «t ultra tai eeadittyaam extolbndi· mederaatur; absiam dtaseeedi ardorem roprtaaat; frtisb vattbve aat freadubatb eompatatioaibM ao deat operam; bm atataa abi ooeddaat b qataataeab apoiulqtisaitae: eMeqafe mox ad rai femiitari· aagnetia·*, date h lagnita nururierum deducantur.

Specialem landom deltemq*viria.iUia beneficii,x qui in praedii· suis tnÎMtitataàMIIBfi, quodvoeaht mutam·'ed baete*·, ornaverunt, unde mispIli^tiri- ociae opportunum subsidium,' qbeque lucro usufarioy in'sdja su> fide,, npeipiunt; ei valfaroptaremn· it ad totam nostramprsvineiam nobile ilrad'institutum, populo-christiano vere dignum, extenderetur.

-**^a 11 steliritadm· srpo errea.

1., Sane hoc Mvi uostri,opoe'prMcipunm rppur\ tamas, viros videlicet 'quam yolortisoimU industria rt^qnovis inddfesso aelo provoCarqc ùt^d.melionsm vitae fihrtaiianae, jnBoaem .infititnqiidim, ad ^tga-* qnenda integrius çhiuaque statua 'et eonditioais o£s fi<ÿ·. tandem se' recipiant. Mon sSpenst sacerdos qui,-laboris difficultatibus solummodo intentus, dp^rpli, divinis ppomissionibus*eRvirtute'gratia· diffident, hoc 'opus aggrederetur segniter aut minus strenue prosequeretur.

Ÿ. ' Quapyopter 'patychos impjynis urbanos vol, oppidanqs hortamurut. tempore AWentus et quadra- gestmae, virorum duntaxat, semotis feminis; et abs- que ullo etiam sedilium sumptu,/conventus habeant; ut illos doctrinam fidei-, officia Deo; aequalibus, siperioribua aut inferioribus quibuscumqne et sibi- met Ipsis debita, et ea quae propria sunt singulorum conditionis, libere et familiariter edoceant Promo- veant pias consociationes eorum qui eiusdem artis professioni, intra parochiae snap limites, mancipan- tur; et data die cum solemni appaqatu, festum uncti patroni celebretur. Si quae sint id genus oodetates, peculiarem quoque iis sollicitudinem, occasion· prae- sertim exequiarum, exhibeant.

3. At sive rure, sive in urbe sit parochus, sciat viros sibi oommiseos tempore opportuno, aut domi, -nt in agris/aut intra officinam invisere et «om- pellar·; tam paterno affectusciscitari de iisprimum negotijs quae ad- manum, quae quisque plqris habet, quibus promptius mutaum intercedit commercium ac reciproca benevolentia; ita* ut, ei qua infirmitas obfberit, si qua immineat calamitas, si quid fausti contigerit, in limine pastor bonus statim adsit, do- lenti condoleat, gaudenti collaetetar, subfotisqlie sensim obicibus, cum prius Deum inter et pecca- torem chaos magnum firmari videretur, poetmodum quasi lene fiat ad Deum iter et proclivior vel de- operatissimi ad religionis gremium reditus.

Caput VI.

D» ebristMM petram *fiumUtu* disapim· restitaende.

1. Quam non immerito lugent ecclesia mater eivilisque .societas, usque ddeo labefactatam patris familias vege Christiani disciplinam, pro viribus in- stauraro" optante·, prieoae ÿtidem aetati· qxempla speculati, pauca perstringere, neo nisi summa prae- libare capita, commodum duximua.

Ut corona filiorum pater, ita laetetur puter, si- cut novellas olivarum, filio· in circuitu mons·· «use multipficuri.

Ut servus «t hiuaulu· currunt ad fonte· aqua- rum, ita peter fiBiam reoana natum ad sacri baptis- matis lavacrum quamprimum deferat

Parvulum nqophytam religiosi eetepatroa probe- qu· «facti suscipiant.

8olius intuita pietatis, sancti nuncupatio asau- atetur.

Aut lactantis matris fili·· sit alumnus, aut nu- trici· hoassta· et piae; innuptae autem infamisve, ·antiquam.

Puer, nondum anno, integro natae, aohm ia solo lateo decumbat, qnae aoeiosiasttee praescriptio so- temnis sat.

·.' Prinàpliq bbeta vitiorum,puari fjrçe ab incuna- bnUs; ut forno tempore' fierbpe mate foraçé· epa7" (diebatar. x

fi. Ojto ratifiais diluculo, quae aetas discretioni· 'audit, da pueli» initium sapientiae, timoifam demini simid st amaram,' num admirtifmln projmm his qunti diaoo;neqq« ulla id^ehas, vel pusilla, nsgligpntur

Filius cjeocat aetate etjapientia, iam patieettae»

«fTobodientiae thuds oonsploms; 'sed eharitath prae- tax, inopi det stipem manu sua-suam.

Paveat ad Dei "sanctuarium, eiusque ninjatib·' revereptur. senes similiter, àut oonflitiohe commen- dftile·. '

-Summa sil a 4bnen* erga parentes observantia : statimque) qt primuk. 'eruperit audentia-parentes, oempaUmdi singulti nuLpro. quod horruefe maio- fi. Corripiatur iam adultus puer, in spiritu leni- tatis,* sed noxae minore· censuris, graviores poeni» -taendentar.

Ut oers digito «tyloque variatur. sic « patre fingatgr indole· pueri, aie mena forniotuç. ·k, rhri -tiqnae doctrinae exarentkr. rudimenta

Ad id una conspirent selecta lectio, honoris iooorum ooftsuetudo, amicorum eommercia bon·, nomen piae sodalitati prompte datum.

8ed a pçstilèntiae cathedra, a sagitta pravi aer' monta volanto ia die, a lue librorum perambulante In teoe^ris,' ab incurau omnis corruptelae fugisti quasi a faeie colubri.

Bus et tugurium ruricolae ament.. amarique a filiis eurent

At sive rure, sive in urbe, patri ut e filio, hero ut a servis observentur debita religionis munera, invigilandum.

Custos vero pequdum ita gregi invigilet, ut Dei interim cultum et animae .curam non negligat /SI^rnii saltem dominicis ad missam veniat

4. Ba adolescenti' schola litteraria eligatur quae pietati primum et bonis moribus, deinde doctrinae Uveat.

Ubi vero docet ludi magister haereticus, noverint omnes aut proctfl hinc esae, aut a «aeramenti» omnino recedendum.

81 de addiscendo opificio aut statu capessendo res eat, nihil eligatur quod necessarium pariat cum fide divortium. Sed prius ex condicto serventur de festis et abstinentiis praecepta.

Caveatur ne ob iter aut hospitium peregrinaturi tirones a pietate deflectant.

5. Immaculatus ait, si habendus eat, in Domino thorus, neque lucri cupido aut prava parentum con ailia huc uaque ducant, ubi pro gratia imminet maledictio.

Ducat vero sive ad sacerdotium sive ad claustrum quemeumqua spiritus Dei movet, sibiquq pater gratulatur, depositum sibi commissum Deo redditurus* libentissime.

fi. Quae hactenus.. uti par erit, ot dc filia di- caatar.

Insuper ad omnia mulieris fortia munia domestica, prout ea Deus ipse descripsit, instruatur.

Item et de patre et de matre, dum servanda serventur, eadem definienda suat

Cuncta vero ne citius excidant, pastor bono telo succensus adsit, parentes compellat, pueros adaeiscat. puellas prudenter admoneat; ipaique domum patres familias, si fieri possit, suos habeant conveniendi mensem et diem, suasque excipiant concione·, sus siv· censurae, sive laudis monita, blando aut severo. sed paterno semper data colloquio, nt omnis aetas «t sexus Deo serviat ia sanctitate «t institis, in paca et gau<Uov Spirits· sancti.

TITULÎe· IV

Da

V

Df progreeeà religi»nu in n Ih m m *diaeteeibiu*

promenade.

> 1. Vix annfl» sextus est, cum «largiente apostolica sede Frai\corumque gubernio munificas conferente suppetias, tres erectae sunt in coloniis siostriè novae .d^eceae»: in quibus' exinde iam mirum est quot fructus uberrimos ecclesia aibi comparaverit.

Potissima vero causa cur inibi floreant fides pietasque, et unde inopini» religio gaildeat incrementis, sane non alia e»| quam aedium epincopaliun^ institutio, ex qua nimhrurti effluxere maio^ novi regiminis finitas et robur, paternus anti»titie amor et ^uctorita» amplior, inque eiusdem filii» obsequentior pietas et. observantia, copia demum çaeleatiytn (ffinorufn uberiw» in omnes eflupa.

Neminem praeterea fugit hisce récent n^ti» ecclesiis, quibus deesa^ oportuit praevia et probata traditionis et experientite adminicula tntvlâmquê. transmarini metropolitans quantum et praesidii accesserit, cum in antiquae Burdigalensis ecclesiae ditionem ire concessum est. I nde sibimfet gratulantur insulanf praesules posse sive per *ter* sive per procuratores, nostris intéresse synodis; inde leges, quae ft^>va renuntient, redintegrent obsoleta, cuncta in canonicam disciplinam educant, relaturi.

2. Idcipco, ut in praecedentibus synodis, sic etiam nunc plane aequo iure, et in eadem omnium rerum arfimorutpque consensione, et nostra» et transmàrinaê eotfeaja» volumus haberi, unumque toti provinciae Burdigalensi corpus disciplinae, unam eamdemque decretorum promulgationem: id quod eminenfis^imua cardinalis praefectus sacrae congregationis concilii monebat Rupellensi» synodi patre» ^rectissime praestitisse, ut pietatis et fidei germina mhgia se magis fecundarentur-

Quaprppter. ompe» in coloniarum dioecesibus curam animarum exercente» monito» volumus, ut quidquid in tribus nostris conciliis praecepimus.prae oculis semper habeant, ac nisi legitime' dispensati fuerint, tam a se quam a sui», ut cuique competit, observandum curent.

Ua^ut II.

De *dero m coloniarum dioccrdâug.*

I. Omnes patres concilii summopere exoptant et enixe deprecantur, ut. favente, quae nuper sancita ■t, pace publica, gubernium voto nanctae sedis obtemperana. inceptum opua tandem absolvat, et decreta apud quemcumque in coloniis episcopum capituli pathedralis erectio effectum nanciscatur.. Id quippe desiderat ardua novae dioeceseos administratio: desiderat religionis dectia in sacris officiis et^neceasaria pontificalium functio; desiderat demum veteranorum presbyterorum, aut aetate confectorum aut labore, exornanda conditio, ne animo decidant qui/parentela, amicis, patria amissis, lue aut morte non semel contenjpta. seae in commune gaptis decus et emolumentum impensissime devoverunt.

2. Insuper, quo religio incrementis sit etiam atque etiam felicior, in voti» erat ut transmarinus ille clerus, iam multa laude vix alii cuilibet impar, quaatociue numero 'augesceret. Percupimus igitur ut illuc agmine conferto deputentur operarii strenui, spiritu ferventes, selo exardescentes animarum. Pigeret enimvero vacare, quae solita gubernii benignitas contulit et ^uae nuper adauxit, subsidia instituendo coloniarum clero-assignata. Huc igitur' eum tot homines quaestuosos commercia vehant, non pauciores vehat aura Spiritus sancti et lucban-

Ooaap» ammiua. «mus XLVII.

A dirum animarum «eia», et,iquem alicubi autlevitam ant aaierdotom prtflitvnrit ille spiritus, ecclesiasticos superiores, nedum obsistant, ut. faveant hdiusmodi vocationi, efflagitami».

3, Cum vero inde hr plure» annoi vix ixspdàtandi^ aint itrdigenae dacerdotee, nee tali provinciao,idoneuf 'satisζvideatur eletus, fOrtasqe ' bonjls. aed. quaai auecedaqeua hospes, Hlac vicana transiturus, satius visum eat sacerdotes omnea et -singulos, eokqae' imprimi» ex aerario gubernii bduqdndos, firmiori quam antea nexu devinciri et rite incorporari dioe-_ oeaibua coloniarum.

, 4. At ne'quem urgekt importuna sollici^ido tie crastina di«ê deque egenae senectutis aerumnis, neve cuiquam lucri cupidg obrepat, a praec/denti concilio iam male notat», censqremqs' percomjpode constituendum,esse aerarium commune, vel perrevcrendissimos insularum vp.isdopos a gubernio exorapdam esse penbioAem/Ongr-uentiorem illa qua'in praesentiis fruuntur sacerdbtea. virisjbidem aliquo munere civili 'perfuncti! aequo saltem iure assimilandi.

Caput 1IJ.

Dt *populo fideli* tn coZomw.

1. Quae ubivi» gentium tantopere de confovenda' religione facit bene instituta iuventutie'educiçio. aut in dimidia par-oeciâ^um partie Kpud cntonn» deeat omnino, aut ih altera parte, ubi schola? chriatianae aunt, stipendium erogandum eat quod libertorum facultates excedit. Unde et beneficium scholae libertae e^gratuitae, quoad fieri potest, restituendum; et scholae ubi desiderantur, erigendae. Utmmque reverendissimis episcopis cum singulis coloniarum-praefectis tractandum confidenter committimus. Bed a pastoribus moneantur parentes ut et ipsi primum omni ope satabant filios ad Christianas schola» mittere, poenas certe pro immani in tanta re negligentia (t a) Deo. daturi.

2. Tum convertimur ad religioso» illo» fratres piasque sanctimoniale», qui illic non infructuosam educandi» pueris navaverunt operam, monemusque ut vili venalique magisterio sitiora sapientes, se potius fidissimos sacerdotum, ideoque et Dei adiu~tore» aestiment. Illorum est vel extra scholarum cancello» extraneis dare quae sciunt hpbentque. adultos et senio confectos ad primani communionem caeteraque suscipienda sacramenta disponere. Hoc illi» solamen erit' haec, qua nulla maior, gloria.

3. Verum quod spectat ad eos libertos, quotquot in nefaria concubinatus cqnnuetudine irretiuntur, vehementer hortamur, ut, sublato demum scandalo, sese ad i){um erigant. Quibus velimus medicam manum adhibeant sive sacerdotes, sive piis congregationibus adscript), ut pro Vyili parte e coloniae finibus fiagitia id genus omnia exterminent.

4. Maximi quoque refert quamplures condere ecclesias et ' parochias, tam ad fidelium munia promptius exsequenda, quam ad ipsorummet pastorum sublevamen et solatium.

5. Apostoli demum monita regerere iuvat, cui nemo gntecus aut scytha. ut similiter nationis »0-lorisve in Christo aint immomores, ipsique omnea *„corpu» CbrMi* aint *rt membra de membra"* '.

Caput IV.

De iejidelibiu in *eolomae immifraabbru.*

1. Haud sine multa miaerentis Dii et prolixa voluntate Chriati domini contigit, »t a tribus potissimum abhinc annis in quasdam colonias, quaai dato signo. Indi, Arabes, Madascarini seu Malgaeii, ultimique Sinenses confluxerint. Quidni igitur non effusis

1 I Cor. XII, 87.

at

precibus rogitemus christianos doming ne edooeri A fidem volentibus obàiqt, ne dominicis diebus et (eetia tetent eo· adire sacra,Λaudire catechist**, a labore et at^umnis, respirat^, ne, ni oonlugatu* habeant cervos, violari sinant ma^ribionii foedera diariparique fainiliamt.

). Pc^^unumqueiDquu pariter non stet, si cum tnldolibu conversetur^ quia qualiscumque cunversinni sincerae tollatur' obe^, isque propen/t ad iucçm'V^ vitani, qui fh umbra mortis inert v - 3 ı 8ed quis négej eam epee praecipuam sacer·: dotqmı partmn, ills* derelictas ove· ex virgulti* et sentibus in humeros«reportare. Illas* maris exuvias piscesque nive bono* sive malos in litturad Christi p^dea adducere?* Spiritus eos doêebit quaeAimque vel ignota in Kngiyt dicenda sunt. 8<u| nec labori, Vdr taedio parcant, si qui sjat ibi iuhiorea sacerdotes, ut quam cito adventantium .linguam addiscant"

4 "At diu serinque pensitandum est quanta.uti B oporteat in paganis excipiendis prudentia, ut quae 'Thyi debetur et-hominibus, mensura servetur Idcirco 'minime aha re duximus nonnnllg| statuere .regulas. ' quae' per se apostolis. huic |operi) destinatis se commendant

a> Caveatur ne citra mortis periculum Indorum ac Sinensium infantes, etiam ultro a parentibus oblati baptizentur. si in parentum potestate relinquendi 'suntl.

, b) In mortis peribulo ftiam inoraliter dumtaxat certo, invitis licet seu imiciis parentibus, infantes baptixari possunt. Talium vero infans baptixatus. ai postea sanitati restitueretur? nulla plane praatermitti deberet cura, ut in Christiana religione institueretur <

c) Ad adultos quod attinet, sedulo sacerdotes cavere debent, ne' unquam, absque sufficienti circa praecipua fidei mysteria instructione, ipèos baptizare Γ sihi assumantl.

T1TVLV8 l I/ΠNΠ S

Caput I

D? pnjmHlyatiôMf deciutown Aioio *(Oncdii.*

Decreta hui»e concilii provincialis nemo praelo subiiciat in lucem edenda aut promulget. antequam a sancta sede apostolica iuxta constitutionem Sixti V. quae incipit /mmenso, expensa et recognita fuerint Litteris autem quibus illa recognoscantur, a sanctitate sua obtentis, ea statirif imprimantur, impressaqno. a singuli* episcopis, vel in synodo dioecesana. vel si celebrari nequeat*, extra synodum, quamprimum promulgentur.

Caput H.

itidiciioitr futuri concilii ÿromncùdif.

Cum sacrosanctae synodi "Tridentinae decretis p statutum sit, ut. quolibet saltem triennio, celebrentur concilia provincialia; ut ecclesiae menti obsequamur: nos Ferdinandus Franciscus Augustus Donnet, Dei. et sedis apostoiicae gratia," sanrtae Romanae ecclesiae cardinali* presbyter tituli Sanctae Müriffvjn Via, «rchièpiscopu» Burdigalensis, Aqui-Untie?primai do* consilio, et cnnsensu reverendissime rum episcoporum conjprovincia|ium. proximum •onciliura huius provinciae anno IβM* celebrandum, loco et tempqre interius indicendis, iam denuntiamus et indicimus'omnibus qui adesae debent

WBSCRH'XIONES EPISCOPIUM NJ

Ros Ferdinandus Frfinciscu*' Awcwtii* ·|Mη·'î. Dei et sedis apostolicMc gratia, Wuvtae Ilomame ecclesiae cardinalia pretdtytrr tituli ^an^rai* Mai 'ş·· in 'Via. archirpiseopq* Hurdigalrnsi*. pi it ap ‹¡·ı primas, haec decreta a nvr|»i». de eon-iln» ‹ r ‹‹»n· senso reverondieaiinarntn ‹'oepisc<»portit((' itost^rinn definita, subscripsimus. .

t Ferdinand»* cardinalis Donnrt. arcbmpi-MOpu·* Burdigalensis.

Ego Joannes Baptista Ahicdaeus Gei»^···. ·ı.' pus Pctro<*or«*nsia et Sarlatvnsis. *»Iıμ -rip-i.

f' loamies. episcopus PetrocuretiMi· H Snrl.ttcn*i-

Ego loannea Amatus de L·>«·/‹·u de Ve-m.·. episcopus Aginnonsis. subscripsi *

f hmnnen, episcopus Aginnvnsi*

Ego Ludovicos Franciscos Desideratu* Edu ftlu* Pie. episibipUs Pictaviensi*. sulweripsi.

t Ifudovirus Eduardiis. episcopus I'ietavo· e-

Ego Antonius C.irulu* t'.aisseau. vpi*«opu* l?.n ·z lisinensis. sub»cripNÎ

t Antonius ('arohis. episi-opu* Enguii· imc-i-j

Ego Francise»* Augustin»* Dehimarrr. ‹·ρι>ο·ι> LucioneiiiOs, subsetipsi.

t Fransciscus AuguMinu-. ορι·‹··'ρυ* l.ue.oio't^

Ego loanncs Baptista Anns Landn>>t. e;o>rop RupellrnsiX^et

t I B Anna Francis»

Ego Fram-iHtoi* λ I··χμ ιο I··γ B<»uqtit«T ·. thu-'· · simi «‹· reverendissimi donum donum Th<···>d.(Augustini E*·π·Λ·I«·. «·ρîM·οpî hum· Telini '-, in î '-ul ' (Inadalopa. procurator designatu*. *ub-< i.p-·

Francisco* Alexander Bmiqiiier. | miiiiiM' designatus.

' Ego Petrus Mouniq ilhntns*imi ‹ resete·' disMimi domini domini Inanius Fnineisei Stopham Leherpeur, episcopi Sancti-Petri rt Arci* Gallu in infula Martinica. procurator designatus. *ub-<-rip*

Petrus Mouniq. procurator designatu*

Ego Ignatius Hchwindenhammer ⁶. illustrisciim ac reverendissimi dnmini domini lulimi Florihm Desprez, episcopi Sancti Dionysii, in insula l nioni· procurator designate^*. subscripsi.

Ignatius Schwindenhammvr. procurator de-: gnatus.

c

' Arehipresbyter ec«-|esi*e catbedmli* ima··· i elhiri>.
' Superior seminarif ndtoris diuevcssni

' SuperiorgeaeraliМ cougre^atioui- ".'n ii ^piritn* ei '•iib-i C<»rdis beatae virginis Manse

[8. congr. off.. I77A.
' 8. congr. off.. 1777.
• 8. congr. de Prop. fide. I«Ų»»

ACTA CONCILII

K ACTVM PRAEVIUM.

Anno b.Hnino 1856. die 2 menai, auguati, in civitate Petroooren.i, convenerunt ad concilium provinciae Hurdigalenu», iuita littera» indictioni» aupra relatu celebrandum, eminentiaaimqp ao r^verendia-■imu» archiepiMopu. metropolitanua, auffraganei epiaoopi, abpentiumque epiaeopqrum procuratore·, quorum nomina aequantur.

Adfuerunt praeter etninentieeiniufli ac r‹· re.eren.iiMtinnini metropnlitanum. dominum dominum Ferdinandum Fr.ncwcum Auguatum Uonnet nancla·· Romanae eccle.iae cardinalem presbyterum tituli Sanctae Mariae in Via. Aquitaniae primatem:

Illu.trUainiM· ac reverendiMimu. dominua domi nu. loannea Bapti.ta Amedaeu, George, epiaeopu. Petrocoren.i· et Sarlatenaia;

IllustrisHimüa a^· rvverehdhsimu» 'diminua dtdni* a nuU loannea Amutm* Eeveroti de \γμ ιη'·. episcopus Aginneusia':

Illustrissimus*», îexerendissiinuB dominus doniinim Ludnvieu* Fran<*-i*}fUH DesifienUn* Ednardua PÀ». *epi*copu* Pi<-tavicnsir;

Illiiptrih^tniiN uv revereti Jissimu* dominus d<miinus CanduM Antonius epicopus Engolismcn*»*;

Illusirissimu* ac rox érvndit^imu» dominu* thoni IIU' FrttncPU'U* ÀIIgUstlIIII* DehiniMire. f ep)*»lipUS

''Illustrissimus ac .revetendi**imU* douiniu* dominui Infimes Francisi-u* Thoma_* Eitndriof. epis»;ottm*

.· N»,·· non cum q-*i**'' "ı ' s '

Rexei.jidus ilumiltii* Franr-yib Alexandri Bonpuer, arvhipt-e*b\ter ecelesiae ci»tb< druli* htiae-Tellur is. in praesenti *x m»»b· illu*tri**imi ar tevorertdissimi dyiinni domini Theodori Aiigu*hni Forcade. epix'upi Imae· Lelhiri* (in insula Ituada lupal procurator;

Reverendus dotniuu* Petru* Mouniq. superior seminarii minoris ı|ı»ŋ γ<·»ι» Samii Petri et Ar· is Gallicae. et illustrissimi ar rex rremb*simi doinmi domini loannis Frato i*ci Stepham Leherpenr. vpi* 'e.ipi Sancti Petri et Arvoc Gallu-ue tin insula Martuie.G procurator.

Rex eremi ih dominus lg natius Srh ıı inden hammer, riqwrior generalis congregations Sinrti Spiritus et Sanctissimi ("ordis beatae virginis Mariae, vicariua generali* trium episcoporum coloniarum. ,et illustri* , simi ?(· reverendissimi donum domini luliam Floriani Augusti Desprez, episcopi Sancti-l honxsii (in insulti l nionisi procurator

Adfuerunt otium capitulorum <-athedralitim depi<r itl. eilioinst.ie it ihc-dogt <|ieoum ixillllh l .utra l d» ·< l ibuntur

QuT omn»-s ,n aj-dtlms *<·ηιιι ani ηυιιοη* Petro-·<. i· us;h ;,f ill a*"!.j»*imo ai· i e\. : rtidi'-nno dompie'

I 'iiNGREG \ ΓB» GEfcEi; KlJs l

Iέι-lem <be'2 augiisii. hora p»im ridiana Î. habita isi prima congregatio generalis, in qua primum admissi sunt a reverendis patribus ei^ip^dii

l I»EPI ΓAΓΙ l APl l'l'LoRI M BRuVIXi HE.

Ex parte capi'uh ec. |e*iau met; op.ditanae dominiis Ga*to de Laborie. canonica*

Ex parte capituli Petrocorensis tioiUmi Renatu* Bernaret. canonicus. \ ictor Jiivqmti. cammn us

Ex parte capituli Agintiensis. dominii.* Guillelmu* Sernugne. canonicus ,

Ex parte capituli Pu tamen*»* dommu* Γ.indus b>*ephus <'hitulder de Larti.i\. canonicus

Ex parte capituli EngolismcmuM. dominii* Rochus* B' unehèt e. canonico*. nrclupre*l>x i»τ ι'<τ |.·μ ιι< <ιι lh<*d'iilis

F.x parte capituli Lumoiietisi* domini Andreas-Menuet, canonicus, Candus Soxer. canonicus.

Ex parte capituli Rupellensis dominus Eutropius Leo Thibaud. vanonieu*. arehipresbvter eceb··siae eathedralis. ı

M. THEolJM·! ET i'AN<»MSTAK A SIXGI LIS EPISi OPIS DESIGNATI

F. dioecesi Burdigalensi domini loannes Paulus Aemilius Gignoux. vicarius generalis, arehidiaronus. Franciiu'U· Chapt. e congregatione Sancti Sulpitii. rector seminarii maioris Burdigalensi* ; reverendus pater Antonius Danaas, provincialis ordinis fratrum dirator'Kmviti Gallia.

ventorum in (ialfia; rex du, Boutg, wocirfatiil le*u

E dioecesj Petrmorensi· domini loanhe* Baptisiaf Alcaeus Mazet. ranoniciA honorarius, rrcfor sennnam ' maiori·»: Antonius MdUo w·. rmianiçus honorantis. rector seminarii miqpn*.' Maxifnus

illustr.issimi ac re/erendissi.mj dohiini domini episcopi l*etr<»edrensis lloannes ïiaptista t'rab»4. ιιπ ο ηι

. cuo honorarius. -theolôgine dpfdeasor. rex·· 'n-ihiutfcratvC A nibrd>dus. eu* in* conventu* fratrum M»η···ιηητ C'a pu» ri.imruiji m civitaie s,petro. ofem»i dotnini Petrns ('oldefx, pr»-fe**or iu senunarn» mamn Petnfcoreiisi. Petru^ Dion. professor m st'imn.inn maiori Petr»'; or»-<i*i . L>ann< - Baptistaf Augustinus Re**<*. professor in seminari»· iiuion petroeorciiM loannes Labotix gue. inissiominu* dtoei-esanus . L-ati nes Baptista, Ren**ean. nnssionann* di· '« ••-at«us Joannes Parolun Benld·.ire. thooiomiriii* di*»<-c<-sanus

E dioecesi Agintuüi*! donum Ludoxieii* Hordei·. vieartu* generalis, atehidiat onus . loanne* Petrus Maner.· Gcariiis generalis, ar· lndim (i us 1«·.innes Baptista Jacquet, c congregatione ijcilae virgini* Muriae, tector seminarii matons ı

E dioecesi Pictatiensi domini \med ieus Te Bechilien. Mrariii* generalis (arolu- Ludoxuu* Iim. canonicus honorarius I .etm.x n ensi* rex eremius p iter domnus I B Pitru. ordini* Sancti Benednti. de abbatia Sancti Martini Lu<*ogia< ·-ll*l*

E dioe··esi· Engolixmcn^r domini l elix Fruehaml. xio.iniis generalis* ar< Midi K onu* . b-anne* RabeAu. sacrae theologiae professor.

P. diorcesi 1.ıtcioio·nsi domum*· Alexander Boni bon. i amoocuH honoraria*, m *eni>'iiiiio mu r *a erarum t at i«momai um praefet tn*

E liioeco*' Rupellenst dommu* Petrus Friou.

Pi·- dioccesibu* Coloniarum -I'initu Matthaeus Gauilder. e congregatione Samti Spiritu*, in seminario Sancti Spiritus Parisiis pr-'fessor : Petru* Panin* Stumpf, e congregatione Samti Spiritus, sacra» theologiae professor Romae in seminario Gallico

funi lertum e*t quod d» ·'fti. ia f ll* concilii a patribus, in congregationi- paitn ulari ab ipsi* eadem die iam habita, statutum fuerat

De-ignati sunt

Pro ofhcio pi ι·ηι·'ι··ιι* doniinii* Pauln* Aemilt-u* Gtgnoux. vicariu* generali* Burdigalen*is

Pro ofticio t.otani domitu \ i· t«»t Javqinn. cano nn a* Petrocorensi* luanii· * R.do .jii. *açr»e theo losiae professor.

Pro ..fti. io *ecrctaiii e(magi*tn ca< remoniarum don. .ni Maximu* d<· Samt Ex'qrn. canoni» u* horn·rariu* Γ<·|ἰι>ο ιπ·ιι*η . Alexander Bourbon, canonicus honorar.us Lueiom-n*:-

Hi* peracti*. tHoimit en iucn(i**imu* (ar·ιιιpιiis praese* eaJeui in hoc c.uiciîio ae m praecedentibus Burdigalensi et Rupvllensi esse servanda, circa ordinem sedendi ac procedendi, ac cirea habitum quem quisque gestare debebat, tum «in congregationibus privati* aut generalibus, tum in sessionibus publicis

Demum statuerunt patres primam sessionem habendam esse in ecclesia rathedrali. die sequenti. 3 augusti, hora s ante meridiem

Abvtdutaque o*t haec prima congregatio genenilis, per orationem taum yruMuiium.

8M8IO PRIMA.

Di· 3 ■»·« sagarti, Jeeioie· XII port P«at»-eorteti. hot· 8 matatio·. «olobrata «rt priote.eon-•ilii Moὺo. /

I E mtoIIo xgmdoehU M Maiaata·· eoth«4rah·. •olemnlter promperaat eau»·· aoartlii patr·· rt tboologi, comitaat· capital» eatbadrali at claro eivitati·, ateirtentibaaque eam oαιαi oynatvSa·· praecipui* magUtratibu· ing*Btiq·· fideliam nputrr.

Ab aiqinentiMimo macrapolitaao mi··· eolcbrata cat; ct. omna· «ira epiacopi, aire caaonici. air· thaulogi «anctam «uchariatiaœ da manibu· ipaiua receperunt.

Finita mi··». obaerratiaque omnibu· cberemonii· in pontificali deacriptia, Mrmonem ad-poppintn habuit de nova hxc celebration· ooneilii provint!·)!· eminentiaaimua ac rererendiaaimu· metropolitanu*.

I'oat baec. ad inatahtiam promotorum lerta'aunt i tri· decreta, *dr apnriredu* apaodo, *dr* medo mrrwfi in rywoda, et *«ir profruienr /Uri nniitrnd·* Qnarn Adem catholicam, iuxta formam a Pio IV praeacriptam, anpra «anpea Doi erangrlja profe««i aunt concilii patre· caeterique «ynodaloa ·»o·π1»o·. qni jtraecedentibu· concilii· provincialibu· non inter (itérant J

Doin indicta eat aecunda concilii ·<··io ad proximam feriatit V. et dicto cantico *T» Drurr,* 'eodem ordine quo renerant ad aaeellum xenodochii prîfc ceaaionaliter reqerai aunt concilii patro· rt inde ad aed·· «eminari!

Eadem die. port prandium, «tatuta ert regula dI*tribationem temporia rariarumquo functionum, durante concilio, determinant, aeiiicct

H->ra Ô. «ignuni ad «urgendum

Hora Mt. oratio mentalia per horam dimidiam

Hora '·, omne· codbilii patre· et theologi mi··•ani privatim celebrant. «ive in varii· «rminani cajhtjli». «ive in urbi» ecele«ii« et monarterii·

Hora 7 cum tribu· quadrantibiia, ientaculum

Hora H' -, çongrCgatione· particulare· durante ■altem una hora integra

Hora II. e«\ngregati<> epitroporum

Hora meridiana, ^andium quo durante fiunt lectione· e «criptura *acra et libri· pii·, (nde procedunt omne· ad «acellum paalmum M.atrer* reeitanlea Port orationem Au*eh>· fit adoratio aanctimimi ·aeramenti P-oidc relaxatio u«que ad horam

Hora t' i. congregatione· particulare· per horam

Hora 4ʻr. congregatio «piaroporum

Horn t>. congregatio generalia *

Hora 7'1. enena et relaxatio

Hora 9. oratio vMpertina.

Deinde, deaignatae et ordinatae «unt vari·· congregatione· «o quo «equitur modo

Congregatio «piaaop^ram.

Prame· eminenttmimu· ■« reveraudiaaimn dominu» domina· cardinali· Donnât, wirtropolitaau·.

Secretario·: domina· Fraehaad. rioarta· generali· Engoliamenai·.

Congregatio d* jUv.

PraetiB·: illurtriaaiam qc reverendiaaima· domina· dominu· Lud. Franc. Daaid. Eduard Pia, aplaoopua Pictavlenai·.

Vice* geren· praeaidit: domina· Cbapt, proabyter Sancti Sulpitii. (

Secretariu·: domina· G»y, canoni··· Lamavicenaia.

Tbaatagi: domi··· Manea, vionri·· gaaarali* AgtMMMi·; ravarand·· pater dama·· Pttra. erdinia Sanati Bmmdieti: damini da Biubfltea, vicario· geMroH· Platavianato; Qantbier, madarater aaaaiaarii Calaaiarnau Pariaita; Rabaaa, «aara· tbaaiagiaa profeaaoe ia -eminari» Eagoüameaai; Dian, prafeaaor in -eminari» Petroooraaai; Rate*·, praftn—r in eeminario Petrororawl.

Congregatio
dr eirrrrotiour fnrtrdtetitun mutlimn

prae·».·' illurtnnimu· «c reverenditeimu· domina· domina· I. B. Amedaeu* George, epirtnpu· Petrocorenu· et Surlatenai».

Vice· geren· praemdi·. dominu·.Gignoux. vira riu· generali· Burdigalenei».

Secretariu·: dominu· reverendu· pater Ainbro·ina, ordini· Minornm Capuccinorum

Theologi: domini Rordo». vicario» generali» Aginnen·»; Menuet, canonica· Lucionen»!· ; de Saint Exupéry. canonicua bonorariu» petrocoren»i·. Col defS·. «acme th<»i»li>nia(» professor in «rminarie Pvtr« rorent».

CongregMlio *tir nipit*Jt>*

Prarsidr* illustrissimus «c rrberendtssinius ·L minus dominus l>»annes Amatus dr Lexermi de \ sin». rpist-Qpiis Ag»wnen*i«. illustrissimus ae rest r^ndissinius dominu» dominu» Candiis Aiihtui i* Co Ursi-qu. rpiscepus Engnlistnensift

Vier» gprvns praesidia rex étendu· pater D«-n>i meua. ordinis fratrum Carmehrarum ih*rshe*j>>Mjn,

RernManu· dnmimi* I'rabtt). mterm' thrtJ-^iiv· prefvaiMir in seminari" Pvtnwtiren··

Theologi dtinuni de I.almrie, tannnirus Hut.l·.· galensi·. .liv quin. canonic»» Petr·». ·>τ«*ηM· Serotu'ne. ranttiiieiis Agmnensi· Hnineliète. ean**nH■»· ◇l an hiprcsb) ter eeclvsinv rathedrsh* Engotismenst· de Lam»v. nnomru· Vieta*ten·»* Suier. cshoiiu us I.nei.tnensH, Froui ran« nicu· Rupellensi··.. |l.oirb"ti can<OH€ti« h"n««ratiu» l.ucionen-i·

f"HKreU»li"

Λ* Ÿ*«tôw«v|«4Mf *t 'it-jumtfi iHttfil* rtt* r tftri/i

Praeses iHitstrisounu· a< retrrerrdis'unu* ·1<·ηι nu· dominu» Ioann·-· FranriM-us T)1";uh* I.at· ltt>·ι episcopu· Kuprllvnsis et Rantonenai»

Vice» gerens praesidi?'xrervrend'** p ʻf‹ r IUnnu. ordini» fratrum l'rardicatŭrium

Secretariu» reterendus pater Ihibourg. socie Aatis |oau.

Theologi domini Maset. rector seminani mavn» PetrecoreitM». Jacquet, rector seminarii maiori» Affinncnais; Bernarei. canonicus |*etr«»roren·»», D Thiband. eanomeu· et arcMpr*»h) ter ecclesiae ca thedraii» RnpelletM»: Moleers. rector seminani ■imoris Petmcoreuais. I*abouj gue. missmnsrius dioecesi» Petroeoranai·; Bouldoire. mismonariu» «Lee eeaia Petrocmcnah

Conipe^afto dr ra/ewn».

Praeaea illustrisaimus ac reverendissimus domi aua dominus Fraaciaq^ Augustiana Delamare. epiaeopwa LuckHiBauia.

Viete fer»M praesidia merendus ^domina» BebwindsahaaiBier, auperiot fBMratis coegregation»» Sancti Spiritus r(ι MsnrtMaii Cordis Maria*.

Secretariu» dommaa Btumpf. con<re<ationi· Sancti Spiritus.

Theologi reverendi domini procuratores apiaco porwm Imae^ToRarie et Arcto-GaUtcae ia cokmii». dominus Rpuaneau» mMeuariua dioecesi» Petro eoreteia

Congregatio *de ittnin.*

I'rsaaos iHnetriMimne ae rovurendmsimiM demi-■·· domiam Carol·· Aatooins Conaseau. opsseepos Eagoliamoosss.

Soeretariue revereadu· pator Pitra. e*4tab Baacti Bonodieti.

Theologi : domini Gauthier. congregationis tteneti Spirit··; Gap, ouwaicne boeoruriua LemovioesMU; Craboi. canonicus honorarius Petroooronai·.

Badem pariter dio, unaquaeque congregatio pu.ticutaris Bianori ·ao vacare coepit.

VOXGRIGATIO GKNEBAU8 U

Die 4 augusti. h«ra pomeridiana fi. habita e»t secunda congregatio generalia

Post orationem ,4dritmss e pontificali depromptam, (quae pariter intio ningularum congregationum recitata eat), omne· presbyteri ad concilium pertinente· eadem promiaaiune ac in praecedentibua concilii· aeae adatrinxerunt ad instantiam promotorum. «dm·'* tacenda quae in varii· congregationibus dicentur

Monuit postea cminentiMimu· praeses omnibua de «vnode, magna utendum cuse libertate in emittemfa ·ı·ıılı·ŋÜ« aua circa varia· quaeationea examini ·ubiiciendaa

pein proposita aunt varia decreta /M *dogmate immaculatae conceptioni»* beatur rirgietr *Horior; de allocutione habita a* ssmsvo posti/ii-e. *ad epiteopot Romae congregato· occatione proclamandi praefati dogmati·: dr colbitione graduum theologicorum rt canonicorum in provincia Burdigalenei; dr brevittimo guodam carremoniali in provincia Durdigalmti adoptando.* Quibus perpensi·. absoluta eat haec congregatio. aient et sequentes. pet orationem *Sub tuum prareidmm.*

ıONGRBtiATId GEVEltALB III.

Die 5 auguati. hora pomeridiana 6. habita e«t terna congregatio generalia, in qua iterum actum eat *dr brevittimo carremoniali pro prorineia,* et deinde *ile'unitate iit guibutdam diteiptina» punctu, dr hbru rt diariir prohibiti»; dr praedicatione in ≺··≺··«' parochial); de blatphrmiit; de modo eirot ad rdioionem alliciendi.*

mSGREGATin GENERALIS II*.

Dic R auguqti, hora pomeridiana fi. in quarta congregatione generali, perpensa sunt quinque capita. *d· propagatione fidei timui rt* rotam *pro beatification· venerabilium terrorum Dri in louginguit erpedilionibut pı o fide Chrieti* oerisorsm ; *dg inttituiiohe domtttica patrum familiae inttauranda et fovenda; de bono rtligionit in iiuavbtu catoniorum* moyts *ac mugit promovendo,* demum quaedam addita sunt decreto iam proposito *de collatione graduum tbeologiconun im provinicia.*

In eadem congregation· substitutus est dominus Renatus Bernard, canonicus Petrocoranaia, pro obeundo munere notarii concilii, in loeum domini loennis Rabeau, qui infirma valetudine impeditus, id amplius adimplere noa potuit.

œNÜRBOATIO (IKXUAUS V.

Die * augusti, inqepta est quinta congregatio, hora sesquiseicunda post meridiem, qaia sub vesperum continuanda erat prima eoamlii aessio.X-

Post consuetam orationem, pluribus - .variis provinciae dioeceeibus presbyteria qui Petroeorue convenerant ad aubeundnm exameu pre obtinendis bsccaUurei aut licentias in theologia gradibus, concessum eet congregationibus gaasralibua, noa A autant partieutefibua, asoistandl ^esmtia. St iabeata

synode ···· ebetrtaxmnsBt

la* oa ooagvugutietm ttMtataa^ ee^'de memfiae

pnerommt,* de gBosmamiiioi^sJieilemuB 44no rsesnSMtrv-

/Maàüaa.

* Domam iadiata aat ab emiBoatitaimo enrdiaale praeside, ad bornai - pomoridiaaam primae sessionis continuatio. Iadistam ont pariter ieiuaium pro fena sequent· quae soxta eot.

MBIOXB HUMAI COSTIM'ATK'.

Foria V, dio < auguati. hora*6 vespertina. eiuinentiaaimua metropolitans ac illustriaaimi et reverendissimi episcopi, rochetto. mosetta et biretto induti. B cum procuratoribus episcoporum absentium, canonici·. theologia et regularibus, in habitu churali convenerunt ad cccloaiam seminarii maiori·, in qua ·aera ev angelis iuxta crucem archiepiacopalem auper pulpitum posita erant, et poat consuetam orationem *Adtumut* omnes consederunt tu locis suis in hemicyclum ante altare dispositis

Tum patres ad .instantiain promotorun\ decreverunt, ut amplificatis et crescentibus concilii laboribus, tempore etiam deficiente ad indictam pro hac die habendam cum praeacriptia sulemnitalibus sessionem, prima sessio nunc resumeretur, protuulgarenturque varia decreta iam in congregationibus patrum probata.

Lecta sunt igitur intelligibili voce a secretariis varia decreta: I. *De dogmate iminacuialue concrptiM)' beatae virgini· Mariae;* 2 *De allocutione habito* α ntmaio *pontifie· ad epiteopot Romae coetgngatot;* Γ 3. *De collatione graduum theologicorum et canonicorum in* prosteris *Herdigaleuti.* 4. *De praeit IΛή· et diariie;* b. *De praedicatione in mittd parochial·*

Quae cum eminentissimus metropolitanus. illistrisaimi ac reverendissimi episcopi,' ac reverendissimorum episcoporum absentium procuratores sibi placere per vices declaraverint, instituerunt promoturos, propter abundantiam decretorum quae legenda supersunt, ac ne secunda et ultima concilii \^ssio ultra proximam diem dominicam differatu^ ut praesens primae sessionis conjinuatio in proximo sabbato, si patribus videatur expedire, resumatur: quod praescriptum est.

Et finem habuit haec primae sessionis continuatio per orationem */··≺· praetidium.*

IOMIRBUATIO GKNKRALIS H.

Die 8 mensis auguati. hora 6 pomeridiana, habita est sexta congregatio generali·, in qua Isnla sunt varis decreta scilicet ; *de fuibutdom relipionit* bmJm Mrsmysw rrrnadiis; *de' fuibuodam mundems u s ü m domnandie ; de uoura ef frmmhbut, do* smisn *guo intMigenda ait propotitio:* nasis reSisms p⩒nsdif *fidtm,* quae qaidsmKec potieaimum postoviua illud, doctissimi· et perlucidis asiuuidvuraionibus et discussionibus loeum dederunt

Hac die, post praadium, emiosutissimaM prosess concilii, «um reverondiarimis spissepia, sagretos ia xenodochio iavusrunt, M eleoiüeejmam ipsis latyiti eunt.

(ONGtKtTO aiXKBAUB VU.

Die 9 mensis siigusti, hora pomoridisM J. locum habuit septima congregatio generalis, quae ultima Mt

In ea proposita sunt novent decreta, nimirum: *Ddi* iiif › de sirorum *coMut* st *de humi; do* rsytilerihw; *de*

tarant, sibi retinere, eut eeeem aafcm, aed emnia ·ai o théologie qaem' designavit «me tendenda.

. Doniqae alteram semtaie prime· tattaetianem ad horam septimam cum quadrante eiusdem diei, prout iaq^a proàotoribae requisitam tarot, indixit emiaentimimas metropolitan)».

H·· eadem is die; rcverpndi deputati capitulorum cotbedralium, sd reveropdiaaimoram epioeoporum oongregatioaem introducti, aliquot punetiqB de rebus capitulorum exposuerunt, do quibas eiagala capitula interroganda eme decretum est, antequam quidquam etMui possit.

8I88IONU PUJKAB OONTtNÜATK) ALTHA.

Sabbato, die 9 augusti, bora indicta, habita eat 'oodem omnino ritu ac feriq V praacedeate, primae sessionis continuatio altera, adstaatibus pluribus viris eccleaiasticis, tarn ex eivitate PeVocorenai qaae exvariis dioeceaia partibus, qui ad solemnitates ultimae sessionis eoareneraat

Promulgata autem fasnmt decreta quorum tituaequiter: 1. *Dt* emeu quo *MtHiftiie* aid *hat»* prepositis: ssm rstimus prarordid /dem; S. *D» ftibiuii»* srrerita etrea /Worwor dsnsrmn sol melorum *tuMittttt»*; A *D»* prqpepetisa» Jddsi aimai ed fatis rsyionieau oeadeUram; A *Dt fxthtudaa ttrif* a A *Dt ttl»* s< WFB·g T· *Ü9 tuotJUt;* d. *Dt tara* ed ee^bmiene psmrbrous.

Qaae enm tarint a patribns approbata, indicta est ab ominontieeimo nsotropoMtano praecido solomnia et ultima concilii aeesie, pro aequati dio hora matutina 8, et absolutu eat haec sssrieaie primae ooatiaoatio per noaeuotam emtienem.

8BS8IO 8BCÜXDA IT tlLTIMA.

reatii, eelobeata est in eeoieaia aatbedraii ssienda

PIB ^KbbbbbI loaaaea Paahm AeaUMpo Gigneax, vioariaa genarahi

Pro dioooeai Potrèoaroami et SarhUeasi: dominae Boeatuo Bornerai, caaeaièe·.

Pro dieeecsi Aginneosi: dominae Ludorioae Bordes, vinarius geoorafia.

Pro dieeeesi Imae-Toiluri·: dominas Thomas Nicolaus Bellauaay, vicariae general»,

Pro diooossi Pfetavieaai: dominos Carolus loeephns Chaabier de Lemay, canonicus.

Pro diooqosi Bugolismoqei. dominua Rochus BraneUre, arohipreobyter eoelaaiae eathedralis.

Pro oiOeeeai flaMti-Petri et Arcia-OaUioao: dominae Ludevicas MartUae Porehoe, vicarius generali·.

Pro dioooeai 8suscti-Dionysii: domina· Armandus Fava, vicariae gooemUa.

Pro dioooeai Lucioaenei; domina· Augustus Beniamiaus Qouraud, vicarius generalis et nuperior aaminarii maioris.

Pro 'dioooeai Rupelleusi et 8aatouenei: dominus Eqtropius Leo Thibaud, oaaontoea erchipresbyter ecclesia· cathedrelis.

Deis, instantibus iterum promotoribns, probantibusque patrib··, voeati sunt omnes qui concilio interssus debebant, quique roipea aderant vel proeuratoroe miserant. Loctaque eunt decreta *et ttA*acrstadis octibsts coacdtt (quod ab omnibus patribus ad altare peractum est), ds prostato *eoneüio frttiteMi ttithmtJ» m-erritats Afûmttui ense* 1859. ae ds *Jbtt* preremts raaesTie mtpensade.

Pbstoa. illustrissimus ac reverendissimus cardinalia archiepisoopw pusillam progresaus, patroeeaeilii omaeeqM aditantes paterna ferventique qharitato aHoeutus est, aodamationeeque mox fecieadaa explanavit. Deie hpmnqm *Dt* Γμμβ inchoavit, chore altecnia voeibtm proeoquente, olerumque ac populum eolemnitor benedixit

TuM decantata sont a oaaonioo designato.

ACCLAMATIO»» PATBVM

Sedratard·· mmM; Qmtias Dee omnipotoati.

jteMmi«a**aqtA etmagaiBeavit ia eordibna

»>-ref«rire rvorils·.' Revereodiesimis episcopi· bulae oonettH patribus, magnae gratiae eum multis annis.

Itapoadent eaitmn.- Magnae gratiae, multi anni, et felix ad auaa oodoaian reditus, ut populi ab ore ipsorum verba salutis audiant, et tota dilectione perficiant.

S-erefririns *nrcitü:* Reverendis transmarinarum ecclesiarum procuratoribus, felix ad ouoo-episcopos reditus, tuta navigatio.

Ru/Kiiulrul u<Hnrt: Duc eos. Domine, ut ad veqerandos et unanimes fratres nostros, veritatis et charitatis verba et cordis nostri desideria perferent.

Srn luriut mneilti: Omnibus huius concilii canonicis, deputatis et theologis, diversorum ordinum religiosis, sancti' laboris adiutoribus, boni operio praemium.

Rrrpoib/rnt omnes.· Benefac. Domine, bogis- et rectis corde, ut cum his qui verbum tuum bene administraverunt ab initio partem habeant.

Srrrrtamm mnhi: Gloriosissimo Francorum imperatori, felici, augusto, victori et pacifico, uberrime benedictio.

Urifrumirnt urm: Custodiat cum Dominus protectione assidua, et bonae voluntatis suae circumspectione tutissima.

S-crrbiriu concilii: Exercitui nostro fortissimo et semper invicto. Christiana laus et coelestia bene- C dictio.

(IrrpuKlenl omnr·.- Semper et ubique' nianifeafeytur gesta Dei per Francos. Tuos. Christe, mûries vivos in tua pace conserva, mortuos in praelio bonignus respice, eisque requietu aeternam tribue, ât triumphum aeternum.

Srcrri,i< ss ««cn..; Civitati Potrooorensi et omnibua magistratibus et civibus eius, pax et omnimoda felicitas,

omnes.- Piis ministrorum tuorum hoepitibaa, Domine, abandantieoime suporveaiat tuae pietatis efurio, ot fratrum omnium, sub uno pastore eodomqae patre, in fide unitas et cbaritatis perfectio.

SnvutorHM nanlii.' IfowlUs insularum ecclesiis nobiecem,ta eadem regula, uo ore, upo corde Deum confiteatibaa, salua et vere ia Christo fratrraitaa.

Jbgpoodret sinues: Vineam plantasti Domine: firma remees stas, (albe ot fructus multiplica; sub D

eeelesiae tuae regali, aie. huius oondMi decreta servare ot nostrum implere ministerium, iatereedento aaneta Dei genitrice Maria immaculata, eam aanetiaapoetoNe Petro ot Paulo etqae Andrea, sancto Stéphane protomartyre, et sancto Frontone, huius ecclesiae patrono, ut et nos. et plebe universe euris nostris concredita, post huius vitae labores et certamina, ad requiem et eoronam perveniamus sempiternam.

B M^twoAwt >»>.»·,· Fiat, (at. amen, amen!

Hio peractis, dominus dominus episedpus Petrooorensis, mira suavitate et facilitate sermonis, verbum bonum fceit enpnentissimo metropoiitano. reverendiuinus episcopis, procuratoribus, canonicis et theologis, parochis praesertim ruralibus^ regularibus, magistratibus et ducibus militum, et omnibua fidelibus astantibus.

Demum, osculo dato, concessisque centum indulgentiarum diebus, regressa eat sacra processio cantando Znrio/rtts ad sacellum xenodochii eodem modo quo venerat, per mediam strictam fidelium aciem signo .crude se signantium.

SKcrXDAK ET VLTtMAE .SBBIO5I3 tWHNIATIO

Eadem die, hora' 5 pomeridiana, continuata est sessio secunda et ultima. in ecclesia maiorisoeminarii. in qua consederunt illustrissimus metropolitanus, reverendissimi episcopi et reverendi procuratores cum canonicis theologis et regularibus eodem modo ac in prima et secunda continuatione sessionis primae.

. Recitata oratione Fori *8nnrtt tpiritru,* insturtibus promotoribua ut decreta qaae supereunt publicanda legantur. qustenus aie compleatur ooncibum hoc. auspice Deo, provinciae Burdigaleam tantopere proficuum. omnibusque grata memorandum, lecta sont décréta quorum sequitur titulos:

spiratione; S. Dv *xnitatt it Writ enereoMtMortna;* 3. *Dr* propres·) retsysoma in colorearum «KeeeNifea preereesado; 4. *Dt drrt etUtuimet;* 5. *Dt ftfrtijUtÜ* in eolrndis; fi. *Dr rtfnlarAtti.*

Postquam reverendissimi patres ot procuratores haec omnia décréta sibi placere per vices dodareverint. eminentierimus motropolitanao solita prece *StA* r»sm, sresfeai et concilio finem imposait.

8YNODÜB DIOECE8ANA NOVARCEN8I8 I

1844 augusto.

Synodus dioeeeqaaa Novareereia I ia Foederatis augusto 1844, sab lasobe Rooeovolt Baylay, epss-.«ope Novareend.

Kxatoat sousMtntiens· synodales In spera oui «Mna:

Statute Xoœreetuio ^Boôoeeeoe, rœereu^lieBiato domino Baylay. Nevaresori episoepo, iq ayaodo dioéeôsana prima, menso augusto 1844 date. ot promulgata, iteremq**> eum noaaaMo mutatioaitem addMonibesqao ia diooessano synode habita die 10 iuHi 1848, in eoliogie Betoa baB, South Orange X, J confirmate. New Torfc, .outbade aoseoiatiea Press, 18M.

- In-Ifi*. M p. — Baltimore 8t. Mary'· seminary.

SYNODUSDiOBCBSANA ATMBATBN8B

UM soptembris T-8.

Synodes dioeomam Atraboteaeh te Quite, odetenta «obes », S ot » reptetobris UM, eab Pâtre Ladovfee Parida, opioeopo Atrebatead,

I Cubent oiaetitàtioaoa lyaedalm te opère sut thates:

I) Pars secunda otetuteram liiiiliiiairem et

BAUMfctPMè,
Synodat *t

«nromw ιμκμκμβαμα kotavunsis m

Synodes diosoeeaaa PlotavieMto III la OaBh, celebratu.a die 19 ad die· î* eoptambris 18M, eab Bdaardo PU, optoeopo Pittavipâti .

Butent coeatitationee synodales la opwttm quibus tituli:

t) .Lettre pastorale adressés aa élargi da dio-* eéee. an‘sujot du troisième eoMUe*de la province da Bordeaux ai Vu troisièmo synode diocésain XIV juillet MÏXXX&VL· Mgr Pie, *O»*''·* Poitiers. Oudin, 188«), H, ddO-61.

9) .Instruction synodale adressés aa clergé diocésain, assemblé pour la retraite et le synode, sur Rome considérée comme siège do la-papauté, XII et XIII septembre XVCCCLVII'aie/" Ibid, II, 486486.

8) Brintiaaa aynodaqt noria dérèglée de P₀Mμβ, ear le dUséëâia, eta, XV, XVI MDCOttVt* IbUL, II, 688

4)',Xηιτοϋ̈M synodal 00« t tes titulaires at patroas_des égUaea, XVI nptewbrs MDOCCLVI. Ibid., II. 688-71

do l itet le propre septembre

6) Instruction synodale de monseigneur l'évéque da Poitiers, à son clergé diocésain assemblé poor la retraite et le synode, 19 septembre 18M. Deuxième édition. Poitiers, imprimerie et librarie da Henri Oudin, ma de l'Eperon, d, 1867.

In-18·, *97 p. — Annecy, séminaire

SYNODUS DÎOBCB8ANA DINIBN8I8

1887 septembris 18-7.

Synodus diooeeoana Diniensis in Gaffia, celebrate diebus 18 et 17 septembris 1867. sub Marie Inbaao Meirieu, episcopo Dinieesi.

Butant conetitatioMs' synodeleo ia opere oui titulus:

Statuts synodaux du diocèse de Digue, publiés par M* Marie-Julien Meirieu, éréque de Digne, synode des Iif et 17 septembre 1868. Dign^, M“· V* A. Guichard, imprimeur, place de l'Evéché, 7. 1887.

In-8*, V111 - 908 p. — Lyon, abbé Martin: Marseille, séminaire.

SYNODUS DIOECB3ANA MASSILIENSIS

1866 ooptetubris 98 - octobris 1.

Synodus disseusaa Maesitieasis ia GaUia. este- c bruta diebus 98, 99. 90 septembris et î octobris 1888« sub Garnie loeepbe BugMia de Mhaeeod,

Butant Huetitutisaos syneéélss in opéré ont iH^tte

4* Oe*ft·· ffi* MwMIIItp
ρMφMNNφvMM·· W IA Iw·*- " MM*·
seine, V» Marine Otive, imprimeur de M» révéqno. Me Moagpend 98, 1817.

In-8*, XVI - *8é p. - 9 f. — Marseille, séminaire; Marseille, ville; Paria, 8aiat-8ulpice.

P. 899-80: .Précis historique du synode diocésain tenu è Marseille, les 98, 99. 80 septembre et 1" octobre 1888, par Mgr Charlee-Jooepb-Eugène de Maaoeod.·

P. SM: .Le» statuta publiée dans le dernier synode diocésain tenu, en 171A par l'immortel Bel-MSM. statuts publiés, en synode, le 18 avril 1719; Mgr do Bolley les It réimprimer ea 1776.*

8YMODU* MQBGBSANA NAMCXIXN8»

IMsteMLI

Byaedaa dkeoMMa Xaaataaria ta Gnflta, esto- D brain Mae T, 8-eé 8 Méebria MH, sub Alerio BariBa Koφαι, <***··*· Mtitoehiri ut TMeaaL

fenlMBft μ μ MIβIIημβ hi·*(mn.Md
'AμIBι'',

MDOOCLVI baHtaor «b MmOMin at Mvuremdtarime dd- Ataÿa-BaaMe MtaGoad, epiaeepo Mam-
**WMi ** ^^*1 VRSB*

blet M V*· Bhybeia, eptoeepataa typographonim et Mbdopetarnea, via Sancti Desiderii, 198, 1867.

h-8*, 80 p. --- Meta, séminaire; Naacy, ville;

Biblo Mi» JB STBS. ı

P, V, knee eyarndM dieeoeaaaa celebrata est a

P. Vt-VII, mastic quatuor synodorum dioecesis TaBoneis oelebretarui aarie 1878, 1799, 1780 et IT·!.

8YNOIMM D8ÛMCIMANA BICHMONDKNSIB I

MM Mi>hii MMk·' J MKF
·*»« IftMiftMBft *eeeiiüBiiiine ' lb ·β1 —ir 88*i«ı~

1886 imaMi U.

tatMa dioeeeris VaAsguideaeasis ia GaBia, •dMa extra syaedum, die 11 desrabria IM·, Mb Caaiasir· Alexis *I.* Wiaart, egistaps Vallegaid··»··■.

Exstaat coaatitatfoM· ia opera oui titala·:

Statata dioeeeeis VaUsguidoaeaaia, ab iliastriesimo at revereadieeimo dd. Casimiro-Alsxio-J Wicart, primo VallegùidoaMsi episcopo, promulgata. *ifMguoJ* VaMs · Guideai·, apad B Godbert, rr. 44. Mhiapl tyngs^ham, MPOOCLTTL

WwMHBBOV W

4a Laval, partant ecfaaiaaMaa 4a l'lMiltMti dé-, taw tot ttoeéMtoB.

In-··, » part··, iMp.-if (index)· 12 p — Parie, Bibl. aat B 171M.

P. 8, baoe atatuta edita Mat extra synodum, decreto date 4ie 15 decembris 1856.

STATUTA DIOECESIS DIVIONKN8I8

1856. '

Statuta dioeeeeis Divionensis in Gallia, adita ·ano 1856, sub Francisco Victore Rivet, episcopo Divionensi.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

Statuts du diocèse de Dijon, donnés par monseigneur François-Victor Rivet, évêque de Dijon.

Dijon, Peutet-Pommey. libraire, imprimeur de l'évêché, rue des Godrans. 1856.

In-8*, X p.. et a pag,. 79 ad 173 et a pag. LXX1X ad CXXIV. — Autun, séminaire; Paris B Bibl. nat. B 17164 et 91009.

' Hie libellus habetur ut seeunda pan statutorum impressorum anno 1854. P. VITI, mentio synodi dioecesana· celebratae anno 1855.

STATUTA 8YNODAL1A PROVINCIAE GNE8NEN818

1856.

Statuta synodalia provinciae Gnesnensis in Polonia. edita anno 1856.

De his statutis confer sequens testimonium:

1) .Quibus [id est collectioni constitutionum conciliorum provincialium Gnesnenaium collectae anno 1357) non multis annis poet, altera manus adiunxit statuta synodalia, edita a legatis, a sede apostolic·, saeculo decimo tertio, diversis annis in Polonium misais, et quidem statuta duarum synodorum, Vratislaviae an. 1948 et 1266 celebratarum, atque synodi Budensis an. 1279. una cum constitutionibus ss. pvnti6cum Martini II. Bonifaeii VIII et Clementis V. Duo untiqui codices manuscript! istius ita auctae collectionis unus in caesarea bibliotheca Petrvpolitana. ex opulentissima bibliotheca Zalusciana Petropolim delatus: alter in bibliotheca illustrissimi capituli cathedralis Vnmslaviensis asservantur. Novissimis temporibus praefata collectio in duabus editionibus publici iuris facta eat. Unam editionem adornavit Romualdus Hebe, anno 1856, Petropoli, sub titulo: *ΑιώηρiMύΛβ»* eonM'tefiMM aynodcdss proràeûw Gaaswnsw; alteram Sigismuadua Helcel podem anno [1856], Craeoviae in opere Nlerodesmr presse FWakirjc pensetis a pag. 830, torn. I." [Chodynski et Likowski[, *Deorotaltr pro rogno Polomat,* (1883). I, p. II.

2) Huée (Romuald). Antiquissimae constitutiones synodales provinciae Gnesnensis. Petropoli,. 1856.

In-8* maiori. — Torino, Bibl. nas. — Ipse non vidi.

SYNODUS DIOECESANA AEDUEN818 II

1853-1857.

8\nodus dioecesana Aeduensis II in Gallia, oelebrata inter annos 1853 st 1857, sub Frederic® Gabriel· Maria Francisco d· Marguerye. episcopo Aeducnsi.

Dq hac synodo confer opus eni titulus: b

8ynodus sexta et synodus septima ecclesiae AedueMts, Cabiilonensis et Matiseonensis, annis 1861 Á 1862 celebratae ab illustriaaimo et reveren-' disaimo dd. Frederioo - Gabriel· - Maria -. Francisco de Marguerye, episcopo Aeduensi, Cabillone·»! et Matisconenai, praelato solio pootilcio assistente. */inipH.]* Aeduae, ex typia Michaelis' Dejussisu, dd. episcopi typography 1862.

In-8*, 52 p. — Autan, séminaire; Paria, Bibl. nat. B 19729;' Paris. 8eint-8ulpiee.

P. 5. mentio synodorum dioecesaoanim eelebratarum, quaesant, synodus III anno 1858; synodus IV anno 1859 [diebus 13 et 14 iulii]; synodus V anno I860 [die 23 augusti]. Cum ynodus I oelebrata sit diebus 4-8 octohris 1858, usseras est ut synodos II habita fuerit inter anno· 1853 et 1857.

SYNODUS DIOECESANA BALTIMOREN8I8

1857 iaaio.

Synodus dioecesana Baltimore··» in Foederatis Btatibua America· Septentrionalis, celebrata menso mnio 1857.

Exataat constitutiones synodales in opere Mi titulas:

Synodus dioeceoeaa Baltimorensis. mouse jaaio 1857 habita. Baltimori. 1857.

In-12*, 16 p..— Waehingtoa, Mtbolic university. — Ipoe non vidi.

P. 3-8, acta. P. 8-14, censtitationse.

8YNODU8 DIOECESANA PICTAVIENM8 IV

1867 iuMe.

Synodus dioeoeaea· PietsvieasieIV ia Gallia, eeiebrata meoM ièli· 1M7, Mb Edaarde Pte, epiauopO Pietavieasi.

Exstant eonstitatioae· synodales ia operibas qaibue titali:

CONCILIUM HALIFAXIKN8E I

18tt «epteabrin 8.

Concilium provinciale HaiUhsioaee I, telebretam die 8 septombris 1887, tnb GnllMmo Walsh, arehiepiaoopo Halifexleaai.

KMfegrnphta:

Aota et decreta sacrorum conciliorum reneen-

ttarwn, oaBoetta Lucentia, auctoribus presbyteria a *J.* o domo b. v. M. tine tabo conceptae ad Lacum, Tomae tertius .... Fribargi Brisgoviae, aumtibu· Herder, MDCCC'LXXV, eoi. 787-80.

DECRETUM

aecrss uouyrsptaonis ds JVopapasdo *JUt.*

Poet institutam provinciam oedôetaatiMm Hatifaxlenaem, prima oynodna provincialis habita est aauo eupariori ia civitate etaededi nominis, praesidente rerareadlMimo patro domino OalUelmo Welsh, archiepiseopo HaHfaxiaaai. Aetfs entem m deeretia einodem coadlli provincialte propositis in generalibus oomitita sutrino congregationis de Propaganda Ude. diei 9 morti! huius anni, referente eminentissimo ne . rerareadiaaimo domino cardinali OoaotaaUao Patriti, etninentimimi patres consuerunt praedictum concilium, pande quibusdam ad peculiaris inatructioais, quae insimul traditur, formam redactis, esse approbandum.

Hanc vero scores congregationis sententiam cum reverondna patte dominât Caistanus Bedini, arehispiaeopna Thebarum, sacri consilii Christiano nomini Propagando a aeoretia, retulisset sanctissimo domino nostro Pio papae EX, in audientia habita die 11 iulii anno 1888, sanctissimus eant in omnibus adprobavit, ae praesens decretum expediri iuasit.

Datum Romae, ex aedibus dictae sacrae congregationis de Propaganda ids, die 13 iulii 1888.

. . .y. A), cardinalia Barnabe, praefectus
Mewrmysw. Cretanus, arohiepiseopus Thebsrum.
a secretis.

INDICTIO

QaiUelmua Walsh, minoratione divina-et eaaetae sedis apostalioao gratia, araMo^eoopne Halifexioads,

IllMtriariinie ot revoreadiMimie

' saflragsaefo o* adita omnibus qui do iato oeMffio previneisM laternae doboat, aatatem ta Dotatae.'

later fulte buitam wltiiittwdinW ftteMapiaoopiilir officia, haud iataqp0oo·· sibi vtadtatapreviirtiBlfo synodi oenvoestio*, qeoo oNm ratarum saanu taro ae nuper Tridenttei oomOH oetamni decreto

potant*.

* .Mstrnfslitasas ... aaa paantaradttat afasta·. M-ta··vinata na mgara* Ossa TriA na XHŸ, al, deOqitem.

Magno quidem dolori nobia Alit officium tam ■agni momenti usque nunc, praeter .exspectationem atque desideria· noetrem, dilatum fuisse, propter rationes omnibus boae cognitas. Diae tandem optata iam advenit qaa tempus deBnitum pro prima synodo provinciae Halifexiensia eeelesiaaticae statuere poscamus.

Synodum ergo provincialem episcoporum sedis Hulifaxisnsh suffraganeorum in ecclesia metropolitans Senetso Mariae de Halifax. 8 die Septembria earreatis aaai inchoandam et divina gratia per dies sequentes continuandam, donec feliri abeolvatar exitu, per praesentes indicimus et <<mvoeamus In Domino.

Quapropter, illustrissimi ae reverendissimi fratres, virtute officii nobia praeter merita commissi. <o« omnea et singulos ad indictam synodum per praesentes vocamus, ut ad praefatum diem et locum qni est omnibus accessu facilia, coni ementes, eollst» consiliis, et salutaribus editis decretis, sacrosanct. idea catholica· augeatur conserveturquc ; ut prae terea dé recta sacramentorum administratione. de officiis et obligationibus antistitum et cleri, de chriatiana inventuris institutione provideatur: ut omnia dissidia, si opus feorit, canonice componantur, et at eaneta >quae morum reformationem spectant, rite decernantur.

Enixe vos hortamur, illustriMimi ac reverendissimi Autres, ut praeter vestras orationes privatas, unus quieque etiam ia tua dioecesi preces publiées ad Deum devote oMndeadas praescribat, toto tesnpore quod inter convocationem, ot celebrationem concilii tateroodot; at, spirits Dei edocti, aliquid saltem illite coelestis sapientiae quae, sicut omne aliud datem optimus, a patre luminum descendit, pro magno officio' nobis proposito digne perficiendo obtiaeqmoa. Sancte desideria et recta consilia s domino impetremus, ut ornata quae a nobis in spiritu divinae earitatia et unirais fraternae doereto fovrint, ad maiorem Dei gloriam ot MnctiScatioae· fidelium

Bogutote insuper ut per vos baoc synodi" indictio tempestivo nota dat omnibas in vestris dioecesibus, qvd ius vel habeant vel ee dicant habere synodo iaterranioadi.

Faxii Deus, intercedente beatissima virgine Dei genitrice Maria sine labe originali concepta, eum boatis apostolis Petre ot jPaalb, ot omnibus huius provinciae repotia patronis, hoc primum provinciale deMÜtam ad tdoap oathohcam st scelssissticam disciplina· stabiliendam prospero . prodciat. et

.Prsvtasialia esedlla --- pss asodamadb maritas, carri-
rapsomdb alUsqos vx sacri.
mteafoes paratote, rmi Osas TM, mea, XXIV, *t.* ⅈ

COMVEMTU^ PRAEPARATORIUS.

Dio 7 septembris, post missam, summe mane habitu* eat in aula arehiepieeopi coagtuseue praeparatorius episcoporum, scilicet illsstrissimi ac reverendissimi arehiepieeopi, apieeopontm Carolinapolitani, Arichatansis, et Sancti-loannis.

A metropolitapo dicta est oratio *Aituanu.* Idem secretum de omnibus actibus indixit, et promotorom designavit episcopum 8ancti-loannis. Praecedentia episcoporum iuxta ordinem promotionis statuta eet, sine tamen nilo praeiudicio iurium ad sua* dioeceses respective pertinentium.

Lecta sunt nomina theologorum ab episcopi* addoctorum, inter quo* erant duo theologi a patribus invitati.

Praeterea nomina deputatorum a capitulo metropolitano lecta fuerunt 1

Eadem die 7 scilicet septembris, hora 1 pomeridiana. congregatio generali* habita fuit. Omne* ordinatim procedebant, eedesque propria* occupabant. Arehiepiacopu stans versu crueem ia medio positam, orationem Jdaumw recitavit, praeter episcopos omnibus aliis genu flectentibus. Postea, de synodi celebratione et de modo in ea vivendi, sedentes omnes gravi sermone allocuta* est, et usque ad decretorum confirmationem a sancta sede, secretum indixit.

Digressis omnibu praeter epiacop··, secretario* et caeremoniario*, episcopus Sancti-losnnis instantism fecit pro aperiendo concilio, atque documentum quo promoter nominatus ut exhibuit. scilicet:

Drpatotio promotorit.

Omnibus et singulis notum faeimus, in coetu particulari die ‹ septembris 1857 habito, illnstrissimos ac reverendissimos epiaoopo·- censuisse illn-«trissimsm ac revereodiaaimumThomam Ludovicum, Sancti-loannis episcopum, nominandam esse promotorem ia synodo provinciali Halifaxienai proxime aperienda. '

Quapropter, nos eidem episcopo omnia iura et privilegia ad suum munus rite exercendum necessaria per has praesente· conferimus, ut in singulis sessionibus et congregationibus tanquam promoter haberi possit et debeat.

Datum Halifaxiae, spud Sanctam Mariam, hac ipsa die 7 septembris 1857.

f Guillelmus, archiepiscopus Halifaxicnsis.

De mandato illustrissimi sc reverendissimi arohiepiscopi: Eduardus Battler, a secretis.

Illustrissime ae reverendissime domine.

Cum concilii provincialis Halifaxieasis per decretum, kalendis maii huius anni datam, dia* prapfixa, 8 scilicet septembris iam advenerit; cumque, prout ex instrumento modo exhibito (constat], amplitudo tua me Thomam Ludovicum, 8anctiloannis episcopum, huius synodi promotorom constituerit, pro ineo, munere adstana, requiro hoc concilium provinciale 'de iuro et de venia sanctae sedi* spostoheas rite denuntiatum atque promulgatum, hoc ipeo die per voe deliberari et declarari incipere,

t Thomas Lodovicas, episcopus 8auetiloaania, prompter.

Ad quam instantiam natu ex secretariis haec protulit v*rba: .Illnstrissime ae reverendissime domina, reverendissimi patre·, placetn* vobis, ad laudem omaipotentis Dei, beatissimae somperqne immaculatae virginis, et sanctorum patronorum huin* provinciae, praesentem synodum declarare 'incipere iamque inceptam esse?*

Alter secretorius cnm caeremoniario ad singulos B accessit episcopos, atque responsum excepit uniuscuiusque per verbum Recel. Deinde versus ad illustrissimum arehiepisoopnm, dixit: .Illustrissime ac reverendissime domine, ad quaestionem propositam omnes patres responderunt *flant**

Tunc arehiepisoopus decretum pro aperienda synodo dedit secretario, qui illud distincte perlegit.

Lecto decreto, unus ex secretariis clericos qui foris adsrant, hi* verbis allocutu* ut: .Reverendi domini, si qui* vestrum ad synodum aliquid referte velit, datur si Ubera fecultu dicendi.*

Idem vulgari sermo·· - caertmoniario dictum est.

Introducti firorant reverendus dominus Dionysius Geary, cananieu poeniteatiarius, et rekereadus domine* laeebu Kennedy, canonicus, qui documentum deputation·· eorum a capitula metropolitano exhibuerunt et postea discesserunt.

Quo laeto premotor Srehiepiscopo haec verba C fecit:

.Illustriseimq ac reverendissime domine, ego Thomas Lndovicus, episcopo* promoter, humillime rogo nt recipiatur protestatio mea contra , praeiudicium quod huic, synodo inferri possit psopter abaentiam eorum qui ad synodum non tarant vocati, seu vocati adesae vel noluerant aut non potuerant.'* Cui arehiepiacopu·: Admittimus protestationem*

Et tune: .Reverendissimi patre*, nostisne aliquem absentem esse eorum qui ius habeant ad votum deeisivum in hac synodo proferendum?* Et patre* negative responderunt.

. Promoter dixit: .Poto ut legantur decreta in sessione prima, feria tertie proferenda.* Lecta tarant decreta, et assensu episcoporum in forma solita obtento, archiepiseopua dixit: Decreta modo lecta placuerant patribus. De eorum ergo Conse·*· ea D statuimus ut lecta sunt.

Dicta oratione Moneta JKsrsa etc.. et Atdterw* nostros etc., greeeserant omne*.

In hae congregatione lecta sunt decreta *Dr* ·teflkedo ritas, *Dr* non prosiodresado, De *ofjtetabia», Dt iadidta»* in mets jwresnaMste, et Ds non discedendo.

Hodie sub vespera*, campanae metropolitaaae ecclesiae per spatium tempori* notabile festive sonabant, et ipea ecclesia iuxta rubricae summo studio disposita atque ornata fait

|8essio I rite praescripto dis 8 Septembris cele-

Tridentina profmai sent et .etiam ieesae ftierant litarae apoetoHeae pro erections provinciae ecclesiasticae Halifaxieasis, pro crestiose primi arobi-·piscopi et pro erectione sapitoli metropolitan!, eam litaris arahiepiseepi, quibas, vi facultatum a sancta

■•de tuii—ia, oapMtm anterafaEtaM· m·- edtait Uiqne erexit*

Oeagvûgatio disetplteari· ta ·µ µ M· prnehM·· habuit apiaaopnm Ariebétenaaaà, et apUeep·· 8aaetiloannis eoagrogatiaai Htargie·· prüafirit. Prmrter haa ooagregatione· partienlaro·, m n eonsaeto habit·· aunt privata· et general··.]

In eeteiene nptm^ii.

Rogatu arehieplsoopi bull· Zm/laMie *Drue* do immaculata Deipara· eoaeapttoaa ab arehidiacono lecta fuit. Qua Anita, omnei quasi mo instiactu acclamaverunt at repetit» vicibus dixerunt: Amen, amen. - In aeternum fiat! FirmitefTredimue et exultaatibns animis nonfiternnr: Tot· pulchra eat Maria et macula originali· non eet in ea. Vivat, in aeternum vivat immaculata Deipara.

In meei'ene ***HI, iit*** *15 teptembrie.*

Lata «unt decreta *Dr tt^ttüt* et *De eoemeteriie*

Promoter: „Illuatriasime ae reverendimime domine, peto nt omnia et lingula decreta, scilicet *Dt methodo titer,* etc. denuo M integre, quantum opUa eet, pro lecti» habeantur, et a patribus confirmentur, ·t supremo aanctae sedis iudicio amendanda et nancienda submittantur."

Aaaentientibua putribus dixit acchiepiscupu» rPlaéuit patribu·. ot ideo decernimus et statuimus ita fieri debere."

Promotor: ,Illustrissime ae reverendieaime domine, peto ut decernatur pmne· qui iu·. habent intereasendi, ad cnbacribendam teneri et obligari antequam ex hoc loco diacedant."

Et archiepiscopus dedit decretum ut infra.

'Gnilleimaa. etc.

Admonet omnaa reverendissimo· patre· qui huic synodo iure intereunt, ut, poet «e. singuli euo loeo et ordine ad altare maius accedant, et iis quae in hac aancta synodo decreta «unt, subscribant."

Datum HalifaxiM, apud Sanctam Mariam, die 15 aeptembris.

† .Ouillelmne. archiepiscopu· Halifaaienai·.

Ex mandato illustrissimi ac reverendi«imi domini mei arehiepiseopi: /

Eduardo· Butler, a seeretis.

Archiepiscopo· et alii patre· tunc-ordine subscribebant aub hae formula: <

,Rgo N.. archiepiscopus vel epiacopu· N.. definiens subscripsi.*

Litteris quoque ad «nctiasimum dominum N., sicut iam aatea statutam eat, subecripeerunt.

Tunc facit instantiam promotor pro aaeunda synodo provinciali, his verbis: ,UInstrissime ac rovarendiaaime domina metropolitan·, cautum eat proximam synodum provincialem in hac ultima ·eaaiona indici. Ideo humiliter poto ■·eundam synodam provincialem faturam oritalbua denuntiari at indici pro anno I860, die 9 aeptembris."

Aaaeaaarunt patre· et arebieptaopns sequens dedit decretum

«Guillelmus etc.

Auditi· suffragiis comprovincialium episcoporum, in fine eesaioais ultimae huius primae Halifoxiansis provincia· aydodi, decernimus secandam faturam synodum provincialem habendam asaa, si Deo placuerit, dia 9 et sequentibus menais septemhri· anno 1860.

In quorum fidem has praanentea in praefata ·esaiona publicari iumimtw."

Die 16 aoptembria 1867.

† OuilMmua, arohâapiaoopBa.

L Ms nmiato iBeatriastau ae ravaraadiaeiml domini

Eduard·· Batlar, a eecreti·.

Promoter tuae dixit: rIlhaatrimimo ac raverendiaaime domine, pete nt huic synodo provinciali finiimponatur."

Beeretariea: ,Raverendtalmi patres, placetne vobia ad Dai omnipotenti· laudem, huius provincialia ·ynodi fleam iam flariT"

Plaçait patribu·. et archiepiscopus publicavit I decretam quod aequitur:

„Guillelmua. etc.

iam, Deo adjuvant·, absolute vint ea quae pro temporie circumstantiis agi pome videbantur, cumque cura pastoralis reverendissimos epiacopo», qui hic iu concilio adeunt, ad illorum aede· epi»- I eopalea revocet, hinc finem huius synodi iure faciendam esse eenraimns."

Datum in aynodo. die 15 septombris 1857

+ Guilielmil». archiepiscopus

Ex mandato illustrissimi ac reverendissimi domini mei arohiepiacopi: .

Eduardus Butler, a secreti»

Promotor tunc dixit arehiepiseopi» ^Illustrissime ·c reverendissime domine, reverendissimi patro» concilii huius .gratia· quam maximae amplitudini tuae et. habent et agunt, pro urbanitate et hospitalitate qua usus e» versus omne» tam patre» quam olerum per.totam synodum. et multo» anno» exoptant." *t*

Postea rclerus et populus in ecclesiam ingressi ■unt, et archiepiscopus intonavit hymnum 7> *Dem»,* qui cum psalmis praescriptis a cantoribus prosecutu» ' eet. et festive putabantur campanae.

Tunc, facta est oratio mentali» pro qua tria puncta ab archidiacono lecta fuerunt Oratione finita, acclamationes ab omnibu» sumina laetnia decantatae fuerunt.

^Rculo pacis ah archiepiscopo singuli» episcopi» dato, benedictio in fine sessioni» ah eodem e«t impertita. Deinde opine· in pace recesserunt

. Durante concilio, multitudo quam maxnga tide lium confessi atque «era communione refecti sunt, ad plenariam indulgentiam lucrandum, quae a sanctitate sus benigne concoesa fuerat.

Somma «erum ywt *huic primae egundo Hahfaxiemn interfuerunt.*

Praefuit illustrissimus ac reverendtaimn». Gttillcimus Walsh.· archiepiscopus Halifaxien»i».

Interfuerunt: illustrtaimus ac reverendissimus D Donaldtu Bernardus McDonald, episcopo» Carolina politantte

Illustrissimus ac reverendissimus Colinu» Francitens McKinnon, epiMopus Arichatensis.

Illustrissimus ac reverendissimus Thomas Lud.·vicus Connolly, episcopus Sancti-loanni».

Deputati capituli Metropolitani.

Reverendus pater Dionysius Geary, canonicus poenitentiarius.

Reverendus pater lacobua Kennedy, canonicus.

Theologi a patrUnu invitati.

Reverendus admodum lacobua Dunphy, capithli metropolitan! decanus.

Reverendus pater loannes Higginbqtham.

Theologi epiecoporum.

Reverendus pater Michael Hannan, sacrae theologiae doctor, capituli metropolitan· archidiacono».

ot reverendus pater GuiiMmue Hauaigan. canonicus A theologus eiusdem eapituli. ab illustrissimo archispiscepo addoeti.

Reverendus pater Daniel McDonald, sacrae theologia^ doctor, ab illustrissimo episcopo Carolinapolitano adductus.

Reverendus admodum Alexander McDonald, vicanus generalis, ab episcopo Arichatvnsi adductus.

Reverendua admodum loannes Bweeny. vicarius generalia, ab episcopo Bancti-loannis adductus

Secretarii : reverendus pater loannes ('ameron. sacrae theologiae ductor: reverendus pater Eduardos Butler.

Caeremoniarii : reverendus dominuà Patritius Madden, capituli metropolitan)! canonicus; reverendus dominua loiyme* Woods./capituli metropolitan! canonicus; Thomas Daly. cle\cu*

Cantores: reverendua dominut^Batritius Power, B capituli metropolitan! canonicus; reverendus dominus Philippus Holden.

ACCLAMATIONES

tu finr ti/ilo l» Hafifaxi^nnul prniuncHiKtt / f tt-tenila.*

Archtdtaconufi: Dcck omnipotenti, trino in personis^ in ementia uni. laus et honor

CAorux. Hit m perpetuum laus et honor tibi, boats Trinitas. Replebitur maiestate tua omnis terni fiat. fiat.

A> chitintc»»UK : Beatissimae immaculatae semper virgini Dei genitrici Mariae. Iau< ac veneratio per omnes generatione*.

Chww Totgtpulchra ea. Maria, ot macula originalis non est'in te.

. âreArAoromi*.' Hanctiwimo domino nootro Pio, MAOta· mo I₀₀U₀ catholicae supremo gubernatori et capiti, cuncta prospera.

CAorw<; Pontificem summum, patremque dilertiaaimam, aoepitem nobis conserva. clementiMim** Domine; ut diu feliciter regat ecclesiam tuam, fideles consoletur, errantesque in viam salutis reducat

Archidiaeonut: Illustrisaimo ac reverendissimo archiepiscopo nostro. pax et felicitas

CAorv*. Accende illum. Domine, amore tui no minia, et telo animarum sibi commissarum Repone illi coronam gloriae, pro tua immensa misericordia

Archnitaruuu»: Illustrissimis patribus, qui ad· synodum laeti convenerunt. summae gratiae f·'. lixque reditus ad sua

C/iori.5. Summae gratiae, omnittmque bonorum adprecatio. Angelus Raphael sit illis in itinere Cueto* et protector, sitque ingressu* eorum in domum quies habitantium, pax dissidentium. Uetitia omnium credentium

Areh'fi'ftrofu^. Omnibus orthodoxam fidem *anc tae Romanae ecclesiae profitentibu* tranquillitas ‹·& in unitate fundata pax

CAnrMs.· Halva populum tuum. Domine, et hpnedir haereditati tuae; et rege eo*. et extolle illo* usque in aeternum

.IrrAo/oiruoNM : Decreta nostrae *vnodi accurate servantes, et sanctae matri ecclesiae m omnibus oh temperante*, intercedente beatissima et immaculata virgine Dei genitrice Maria et omnibus sanetis, per misericordiam omnipotenti* Dei? id vitam perventa mus sempiternam

C/ioru..* Piat, fiat' Arnen.* amen'

DECRETA.

/. 1)? ap?n?tt<hi tifhodfi.

In nomine sacrosanctae et individuae Trinitati*. Patri* et Eilii et Spiritus sancti, amun

No*, (luitleimu* Walsh, miseratione divina archiepiMCopu* Halifaxiensis. ad laudem et gloriam Dei omnipotentia et salvatori* nostri lean Christi, et honorem beatissimae aemperque immaculatae virgini* Dei genitrici* Mariae, beatorum apostolorum Petri et Pauli et omnium sanctorum, ad aedificationem ecclesiae Dei. ad abusus corrigendos, pie tatèm fovendam et velum animarum augendum in clero et populo;

Statuimus et decernimus, deqmnsilio et oon*ensu illustrissimorum et reverendissimorum dominorum huiu* provinciae Halifaxiensi* episcoporum, hor ipso die qui est H mensis septembris huius anni 1857, Deo adiuvante. initium fieri et iam factum esse 1' huius synodi provincialis Halifaxiensi*, apud ecclesiam metropolitanam Sanctae Mariae de Halifax, quam ad hane diem et locum convocavimus et indiximus per litteras nostras, kalendi* mensis maii currentia anni datae.

Concedat misericors Deus, ut omnia coepta vel abnoluta in hoc concilio ad maiorem ipsius honorem et nalutem animarum proficiant.

11. Df modo rtiwufi *in concilio.*

Cum. sicut testatur scriptura, omne datum optimum et omne .donuin perfectum desursum sit. descendens a patre luminum, atque frustra vigilet qui custodMbcivitatem nisi Dominus custodierit earn, ad illum nostra dirigenda sunt corda, ex quo omnis *tuffictrutta nuntra* e«t l.

Quamobrem, omnes qui huic *vm*do intersunt enixe monemus et hortamur ut m ipsa vivente* sicut deret *mmiatron ('hrtah* et 'Mute.«tiro* nd·*», assidue divinam implorent opem, atque continuas Deo prece* effundant ut ή Iιιιμ *"U/itum* «MirfroriN *nupimtiom* ' de coelo mittens. Spiritus sancti gratia corda nostra illuminet, ae ad faustum perducat exitum deliberationes nostja·'

Omnes igftur sa» rts meditationibus vacent et sacrosanctum missae sacrificium vel quotidie celo brent vel eidem devote assistant. Horas canonicas digne studeant recitare, et omnia quae de ratione vivendi a sacrosancta Tridenttna synodo tam salubriter tradita sunt, accurate observent

In congregationibus omma m caritate fiant «·t in sententiis nmni eum libertate proferendis, brevitas atque modesta sermoni* gravitas adhibeantui

///. /> pt m crdandtt.*

Si ^liquie error circa ordinem sedendi vel .loquendi. vel circa titulos, honores, praeeminentia* seu privilegia in hac prima synodo irrepserit, nullum m* novum ideo acquiri vel praeiudictum atterri, declaramus atque decernimus.

/ Γ. /> <\f'fi<'nihbut>.*

Iam vero ut omnia ordinate procedant et ad finem rite deducantur, ad officia illis respective attributa sequentes eligimus, scibcet

Promotorem illustrissimum ac reverendissimum Thomam Ludovicum. episcopum Sancti loannif in Novo Hrunopol.

Secretario* reverendum loannem Camrton. sacrae theologiae doctorem. et reverendum Eduar dum Butler.

' 11 for. III. 5.

Caeramouian··: rtnmtai Prtritiam* L. Mat-A apMtalara· priartpo «rt imrta*·,' prtperim art; a* den. et ravarwMbm laaaaa* Weed·, «artartae metropolitan»· oMoAieoa rtaat panaaart quod ia CMrta Farta· «aMt, Me |WMil quad ia Faaw (Mata* iartKall*. Ba Maatia- eatde quMquid Beawaa da Me dkiaa «radaadaa paepaait aortaaia, at quidquid raMt, ruiirimus rtqu· daaMMMM.

Çahtoro·; revaraadaai Patritiaai Power, aaate-•um matropolitaua· eanMicum, rt Iataraadam Philippum Holden.

.QuedlpM' ettoeeo eetnaaeaatea Mea* a Mutuni* pautrtrih·· jpraaiript** aaa atiam peeaaribimaa et

K. *Di* MBMHiM pfT*0*MUrtNII MIrfficîitll MMMBHμ Λ*·

· Qnae iota vol acta* roapioiiat panauaawm, gravior» synodi negotia' impodire aA dabeat Qaapropter, in huiqamodi eMai· indicata eeaatitauao* illuatnarimun ae ravarandiwimam ddrtiaaai opiae»-pum Carolinapolitaaum, ea· 'daabpe pctanbytari· aaaiataetibae, aeiliert admudum taaetaada laoaba Dunphy, capituli metropolitaui dee*·· at admodum revaraado Alexandre McDonald, dioeaatie Arkhatensis viaario goaaraii, ut atiaa* da abeaatiam atque diacedcntiam · ayuodo «icaaatiaaibaa plea· inquirente· ad nos deferunt

Praatarea, bunc nutnua. debitum hanerem, obeerraatiam M ravarentiam erga mmotam aede· apeertMeam exhibente·, boatiariata patri natrio Pio divin· prevideutia papae IX gvatiaa quam maxima· at dabeatoa at agima» atqn· eam omni humilitat· rt emere defibrimua, pro immenao quidam beaedeta in aesetiam pevvineia· huiu· eeeleeieaticM attat· naetrinqoa e nnlaiii* aaUato.

I'I. 'Da aaa dtaeadeud·.

Porro, .virtute aauctae obediautia· a* aub poaai* in iur« constituti·, omnibua et aingulia qui ad bane aynodum convenerunt, diatricte praacipimua, ae note exitum aynodi atque decretorum aabaeriptianam discedant aine petrum licenti». Htiouabflaa tab oau-•a* obtenta-

Kt triât aie· ia naeXuimi benigni et prtarai argumentum tam ponpieanaiaooepim··, ita volume· ut nato Saem hui·· aynodi litter·· ad aMctiarimum dominam conacribaatur, ia quibus devote cordi· affectu grata· rependantur, atqno omnium nostrum filialia exprimatur reverentia.

Vil. Da fide catbolico.

Chriitua leau·. qui eat fidei catholicae aaofar atque conncatmjttar■, ut no· de funJamentqii· huiu· virtuti· neceaaitate pleniua instrueret, Apoatq^e suo· ' ad totem terrorum orbem evangeliaandum mittendo, haec' vetb» vere formidanda continuo subiunxit: *„Qni* ntm erarfideril condamneittirr." ' Alio etiam in loco dixit: *„Çni non credit* tam *iadientna aat."*· 11inc, quam magna cura adlaborandum ait. t ut aeternd iat· condemnatio atque tremendum evitetur ludicium. nemo «at qui ignorare debeat. Regnum Dei nunquam poaaidpbit qui Deo placere non ntudet. Atqui Deo aina fide placere omnino eaae impossibile.' doctrina declarat apu^oli ' Inde erfco sumamus constitutionum noatrdRlm exordia, '.nide humana aalua initium, atquu omnia iuetificatio fundamentqm aurait et radicent ·.

Quidquid igitur aacroaaneta apostolic» Humana eccleaia de fide -divina credendum proponit, non dblum ea intimo, corde rredimua. aed. atiam ore ·aUlbriter p\fitJiur, agnoaoentaa totam veritati· doctrinam a ClMato acceptam, apoatolo· huic eccle-·iae cum aangurne tradidiaae:

-w .Et aicut orthodoxae rabi fundamentum in inconcuaM beati Petri caHBdra ab ip«o Domino poaitum eat. aanrtaih Romanam eecleaiam totiua orbia magiatram «t matrem conatantiaaim· declaramua. atque filiali proaequimur obtervantia. Huic centro qnitatia arctiaaim· adhaeremua, ut inde'unitatem «piritha in vinculo paci· aervetpua, unde unita-·aeerdotalia exorta eat Quare, Romanum pontificem tanquam eccleaia· catholicae caput in torri·'viaibilc. et auccetaorem beati Petri principia apoatolorum agnoecimue et veneramur, g Ille aine·dubio' Chriati vicariun. epiacopua epiacopprum atque omnium fidelium paterent doctor eat, qui primatum in orbe tenet uniyeroo. qui univeraalem eccleaigm. ove» et agnoa.tpaacendi, regendi et gubernandi poteatatem plenam ab ipao Domino per beatum Petrum conaeoalu· eat. .Nani aoliditaa illita· fidei, quae in

IX. Ir fida urranda.

Quo magia fide·.' cunctia mundi divitiia omnibuaque reboa humania longe anteponenda eat, eo cura maiore et iodefeeaa. vigilantia tueri debet 1'nde aacerdotea in vinea Domini laborante», pol viaeera tniacericordiae Dei noatri rogamua ut fidei catholica·, necuMitatem et excellentiam pupulo frequentor exponant, aatutia· veraipellea magiatrorum erroria plane detegant, atque horribile iudinum denuncient apoetatarum, qui in manu» Dei viventi· prolapsuri aunt A Semel -illuminati et doni coeleatia participe· effecti, erraverunt a fide, et filium Dei quem cruci rursum affixerunt et oatqntui habuerunt, venientem quoque iudicem tremente· aspicient! lator ingrato· et miserabile· qui salvatorem nostrum in terra negaverunt, coram patre suo et angqlia in caelo negabit in aeternum*. Super muroa leruaalem, scilicet sanctam -Dei eccle*iam. custode· positi sumus ideoque nec nocte nec die tacere debemus, aed.-potius incessanter clamare ut sobrii

Heb XII. X ,
• Bare. XVI. le.
• lean. III.. Iβ.
• Heb. XI. a r
• i'«né. Trid.. «as. VI. /d» imtsfic.;. -c 8.

• S. Veo. .·«■. X. >1 Nrrm 3. <sp. 3. «pp. « teoais. ed Ballerini. 1 131.
• Heb. X. 31.
, ı Heb. VI..4-6.
• Msiih. X. M :XII. »

■•■par at «ut and··· vigilaate· aire· mmMi- atgCaataatiai Dai, farta· ta Ma reaaataatt Uraraaria, ·< ata ,>ta« tMan aaoMaetar axapaataat «m - Aim earta frtna *Mt U»* M amfM· mM •4 a**?. '

1. SantaiteCteaaa ataxiauu· aamCataa aataMaat ia aCacattaaa eCritatati tavaatatta praawaaCa* Uebolta eoattaaa iarigilaat, a< para·ta» tampaativa ataaaaat a» libare» a··· at ib bate awatara earaat, •M uaittaata· Mai partaato axpaaaatar.

* Paraataa fraqsaatiaa iaitraaat 4a aana· •NigattaMtaaa ia ra ta· pari, et at Htaraa aaaa rai «4 aebota· pariraloaaa mittaat rai alia taa4a fidei managin' expoaant, ubi opua ait paniaatar etiam'aaoraarntoru· privutieu ; aa· ,> pu miarum ββ***· CUSXSM WMB *ktklt jUtet*

3. Qwoatan hodie libri paqtifari ooatra 14·*. pietatem et bonos moras. abtqae per ministros b aataaar aparpintur, carant aaeerdotaa at a page ■ao omnino reiietanlat, et aarpanti tamno aatidotu· praebeant in libria pib diaaaminandb.

4. Non nolam in eeelaoiia, aad etiam in acholta. doctrina chriatiana paaria edoeeatar. tnm a aacerdote tum ab alita ab illo probati··. Pro hae provincia. auctoritate buin, aynodi. praeparetur triplex catechiatnna in an^lico Milice! et gallico aermone, necnon >n lingua celtica. et obtenta renia aacrae oongregationia cui catechiami exemplar aubmittatur.

Peraaepe in odium religioni·, et fidei labefactandae atudio, heterodoxi aima aerroa eatbolieoa rei alliciunt, rei cogunt aui· precibu· priratie aaai·ter*· Tali· connuetudu omnino aboleatur, et eerio admoneantur famuli ut rçrvjttum prriculoautn dimittant. si iu· libere exercendi religionem catholicam ns denegetur, quia melius est omnia sufferre et ipaatn vitam profundere, quam animae detrimentum tolerare

6 Omnibus notum ·'*t quanto studio laborent ecclesiae catholicae hostes vaferrimi, ut pauperes indigenas in hac provincia qui ad varias tribus pertinent, blanditiis et largitionibus ab orthodoxa fide sediicdnt. atque apostatas et filios gehennae efficiant Catholico* indigenas sic misere vexatos, t c I₀ et paternae raritati nostrorum presbyterorum in Ihimino cXnimendamtis Frequenter eos visitent, ct in fi$c cnmfirraent. et a luporum morsibus tueantur Optaremus valde ut temporibus et locis praefixis errantes indigenae congregentur ad audiendum verbum Dei et sacramenta suscipienda. Hortentur caeteri. fideles ut caritatis opem indigenis exhibeant. at<|UP 'omni quo possunt modo corroborent illos in fide

7 Et 'quoniam sermo est de fide, rogamus omnes diled^filios; tam clerum quam populum. n ut hanc virtwvein summa fiducia ponant sub patro·<i*o beatissimae virginis Mariae, quae cunctas hatwses sola interemit in universo mundo, et quae beata fuit quia credidit Hanc immaculatam Dei genitriccnxihnnc reginam angelorum et sanctorum omnium φp labe originali conceptam, et ab omni inacula «iiiguldh Dei beneficio custoditam, toto cordis affectu veneramur, atque pro speciali patrona huius provinciae Halifaxiensis eligimus, et in hanc rem supplicem dabimus sanctjsaimu domino noatro papae libellum. Atq^g hic nobis exprimere liceat maximum quo perfusi sumus gaudium, eo quod, dic iri aeternum memorabili. M scilicet decembris, anno 18M. quando decretum infallibile de cqnceptione inimaeulata genitricis Dei a beatissimo patre myitro Pio divina providentia papa nono, in

1 T.bise 11 IH

Wt ρTMM^BΦ·*. re» raataaCfaataMa aaat(«paltaaM· aaatat aiâaM Caant Isteg', aetiaNfi* e* tafia asba at sie 4a-

thBÜMW* te haa paæiMia glaftaeiaii··* DM «ta· asMMt, M* puliraa taatb Mttêai· 4e 9sm4mi ommmm qtaad (Ma æaqeaai BW BVIgMM·· ptMKI ·MMM IMIII* **n 11· taagaa· iagaia Mai aattaliaaa 4aCaitaai aat.

JT* At fiawwausMii·.

Per apte· peen· legta autumante à Chriato de·!·· taatitata, aquae ad vit·· actarum aaHeatea haariaat Mate· de featibm aaivqtarie.

SiM path diriu per laa·· Chrtata· corem Dee laetificari ua poMomm. Ita aoa dooent patre, Tridantini *, qni attam trudant, eaerumenta · Chrtato inetitata aaaa. at par ea Fom·» rare iaatitta vel ieeipiat vel eaepte vel .miaaa reparetur* *, Hier faeile eolligi potent qua· Maxi·· nobia incambat plene oognoaeere. fideliter adminietrere. atque devote •aeeipere ieta ealutia media tea neoeaaaria. qaibua nihil eanetina, nihil aapiatiu· >un· qnam eat inatitdtum.

In hi· dinata inatitutionibu·, eaeerdoe lunmaa et pontifex foturorum bonorum fractu· nbernmoa •aerificii. ad multorum exhaurienda peccata eemel ab ipao in ara crucie oblati, animabua fidelium per noatrum coatmunicat miniaterium, Npa. eecleaia· aacerdote·. miniatri ei··, eumu· et Vapoaaetorea ietorum mynteriornm Dei. Quare omnino oportet omnem reverentiam, devotionem et curam in administratione sacramentorum adhibere, ne quid negligentiae vel erroris vel scandali in eiadem ad* ministrandis incurrat. Qui pertractat ea qua· sancta sunt, sanctus ease debet. qui sordes aliorum diluere curat, ipse et ab omni inquinamento mundus sit!

Omnis quae circa sacramentorum administra·fumem sive in rituali Romano, rubricis missalie vel pontificali Romano ab ecclesia praescribuntur, diligente^ addiscenda sunt, atque accurate observanda. Sacramentorum dispensator, in re tam magni momenti, non solum ipse instructus et fidelia in-, veniri debet, sed etiam populum Christianum d· çorum institutione, efficacia, usu. dignitate et fructibus salutaribus instruere tenetur. Et quando commodum et utile videbitur, aditantibus exponat naturam, utilitatem, effectus et caeremonias sacra › menti quod administrat, ut fidem, caritatem et devotionem in iis excitet, atque eorum animos ad rerum coelestium cogitationem erigat

1. In quantum fieri poterit, sacramenta in ecclesiis administrentur.

2. Ad amussim serventur omnia quae in rubneis n praescripta sunt, iuxta ritum Romanum,

3. Niqi necessitas obstet, vel circumstantiae loci aut temporis prohibeant, vestd* talari, superpelliceo et stola inditus sit sacerdos dum sacramenta administrat.

4. In sacramentorum administration· sedulo cavendum eat ne aliquid fiat quod nefandum simo niae crimen, vel avaritiam seu turpe-lueram sapiat, et nunquam denegentur sacramenta aqb^raetextn quod oblationes consuetae non aint tribuendae. Qui secus facit infidelia eat dispensator. Christi mini sterium' vilipendit. pusillos eius scandalisât, et talia delinquens noverit se ad arbitrium ordinarii districte esae puniendum.

' Sr«s. VI. rss. 1. *

1 Ses·. VII. prooeni. 4e «ser

' S. («reg. mag.. paiser.. p*rr J. c. *f.* Jopp. 'a <*regt>r.. M. Micse. III. S7 AI.

a. Ganta qaaa *ad* tai·· MMnaMtal utatatai»-

4m m noeaaa oqaa· baptisnalk beaedtotidBta to ritaaii Beam· (NjwaMipta aaat,. «trim ataarmm.

S. Bapftoari peesaat fasfaat* pareatibus seaths bcis aad, «1 rinssaistint oas to artbedaxa ratifia·I ataeaataa am far Idoassm nsthsHssm pesaMaan, ata patriaae aai toatriaa tabet sese'oatbalica.

4. Inflates aeethaBearum to attieato seu mars- Htor eerie imatiaeatis ssertM periculo oeastitati, omaino baptisari datant, si oosasio aaaa dadarit.

ð. Libor bapdmama ab ssoquoqw aaaartata qai aanaa aaiiaareat peril, aaat· servotar, ia quo tab gravi oMgatiaac teaetur baptianteram, pareatum. aeaaoa patrtoi at auuriaaa aaariaa ia form praescripta teserere.

4. Moaeaatar Haiee at nullum faciaat moram ia parvuNs aeram praceeataadie ad sacram regaaorationis lavseram.

7. Praeea at oaaremosjae qaae ia privato bsptisaw faeriat omisses semper aaat supplendae, si sapervixarit infans.

8. Saaartatoa, omai quo poastot modo, horribile ·oalaa ohirurgerum aaa medieonua impediant, qui infantem oocidere ia store volant Omnia foetus, quantumvis exiguus, bapdnetar sab oonditions ai dubitatur, absolute ai eonstet da vita.

XII. Dt eeqiiraarisM

In·hieoe regionibus aibil intentatam relinquunt adversarii nostri ad labefnetandam ^catholicorum. Idem. Quocirca, spiritu pnwqpok1 oonβπηβloo noe aeee oportet, ad eorum nequitiam repellendam lamvoro in oonlrtnstioni· sacramento, qpsrstu pro·MMfenM* signamur, et salads ungimar chrismate, ut bonum certamen osrtantos Idemque servantea, adversario nostro diabolo ot membris eius invicta fortitudine resistamus. Qui culpa sua ss privat tam copiosa Spiritus sancti gratia, bt Idem et salutem insumaris exponit periculis. Quare omnes adhortandi eant, at tempestive ot dabitis eam dispositionibus ad sacramentum accadant, quod tutamen et propugnaaatom Idoi merito vocari poscit.

1. Puerca ante ssptenpium ad ooalrmationem admittar· non volumus, nisi periculum mortis aliter suadeat, vel alta causa siitirions

9. Hoc sacramentum suscepturi, in doctrina ehrietiaaa sint snlloientar instructi, et praesertim in omnibus quaa sacramoatam ipeum teepieiunt; ot ad oonfessioais tribunal accédant.

3. Habeatur conlrmatornm registrant, ia qao nomen petrini seu matrinae scribatur.

at tatadMMtarXpta at sanguis «µ mu· udma at ftttotoato- tantoi mnM Im Christi. la sueharistio Salvator awtor aartMtom ataa qui aaat la mata dOlgB to haeab to to m ililHn aai aaaoria vutati eflbtat DaMatoa am am am <Ua taaria·· to baa mysteria satia suparqw demonstrat. Bm aabiaam aat at am eaatoeta sponse m iaagM a4 iitnnui|lmiu eaoouM, Dens neater ataaapBta·. Qai iguia eeaoumens aat. qno aea pastanat, aai aaa aalam, at, toad aaam Christi ·aapaa at aaa eate, merito gtoriari pomma quod -m eat ata aatir tote prendii pa tadoat Dtas apprapâayaautN *Ai, tieat* atari nabis Dm wafer" Sliail ia eruea vita· at saaguiaam [pro] nobis profsdit; at haae nuseferem diforiiaar· qaam wme tahri at aafaaaa aaaaa peaet fair pre aariria saw*'·, nostril eoadolons miseriis erg· am exhibait. Form» ut tend amoris at memoriale perenne exstaret et fruetut, coeleste convivium instituit, panem angelorum homini manducandum dedit. et, in memoriam onrainm mirabilium anorum, „m««us dedat tvmcnttau ae.*' Elegit enim 'Dominus Sion, eocleaiam scilicet suam, elegit eam in habitationem sibi, vt sie nobiscum est uoqab ed consummationem saeculi

1. Cum magna cara ot reverentia sub clavi custodiatur sanctissima eucharistia et elavem nullus alius nisi sacerdos panos se habeat Nihil aliud praeter sanctissimum sacramentum in tabernaculo poni debet, et lampas continue luceat coram sanctissimo sacramMto.

9. Ub), propter necessitatem, in doma sacerdotis asservatur sanctissima eucharistia, enixe hortamur, nt in aliquo loco deeenter ornato et ab omni usu profano segregato reverenter custodiatur

S. Bingulia annis in dominica Quinquagesimae et in capite ieiunii qnadregeeimalia, ferio scilicet quarta cinerum, decretum concilii Lateranensia IV, quod incipit Onunc ufehMgw sarsw, populo in ecclesia aananeietur, et gregas suoe moneant sacerdMes, nt boo tam salutare praeceptum infra tempus prebeariptum'adimpleant.

4. Cfaoniam maxime interest ut prints puerorum pnellarnmque communio congruis dispoeitionibua fructaque magno suscipiatur, sacerdotum selb commendamus, ut Christiana inventus de natura et effectibus huius coelestis convivii', praeviis et repetitio instructionibus, sedulo sint eruditi. Eoa. ante corporis Domini perceptionem, saepe ad sacrum poenitentiae tribunal secedere debere, baud videtur dictu necessarium. In unoquoque districtu, iuxta

· Pa L, U
' Iphss I, IX

1' Prbasi IV, omatil. T>nilursi, asso IMS.
I · Deuter. IV, *1:*
'.loss. XV. IX.

ıHμ μ μ Mμ μ

MthM thrisHai

qhae M MMrtriÜcai·, Mai, apai m ewttaife une «ηι ucuMmw

rabricio

noa peemtttutur.

fli Preremtcuba soiemnes et pablieao quae in muNs bpius provinciae partibus per octavam Corporis Christi luat, omaiao retiuoaqte.

». ,8i neu decet ad cmtm ullae fUuotioaee

•agtigeatia* preuqnvcudum. iufta rnauasm taie··

hi proviucia. Pre

sanctitas at divinitas coelestia huius sacramenti vire ebriatiaao comporta eat, eo diligeatiu oavedb Alo debet, no absque magna reverentia et mactitata ad id percipiendum secedat... Nullus sibi consciat mortalis peccati, quantumvis contritas cibi videatur, absque priremfaua saorameatali coefeêeioae ad sacram eucharistiam accedere debet: quodga christiania omaibna, miam ab Ha sacerdotibus, quibat ex otteto iaenbueciyeelebrare, haec sancta syaodaa perpetuo servuadyita eme decrevit, modo non desit illie.eopia confessoria; quodsi necessitate urgente sacerdos c absque praevia confessione celebraverit, quamprimumi confltoatur.!*1

Hanc ultimi concilii oecumenici admonitionem, gravissimam in omnium fidelium et sacerdotumi memoriam serio revocamus.

10. Altaria. rasa ot omnia «ocra supellex, quaa ad divinam eucharistiam pertinent, munda saltam et nitida aint, et etiam, secundum facultates uniuscuiusque ecclesiae, pretiosa. Cuppa calicis et pyxidis ad minus argentea sit atque intus deaurata; quod de patena quoque intelligendum eet. Paramenta praoecripti colorie aint et ex holoserico facta, reliquae vestes necnon et altaris tobaleae ex solo lino formentur.

11. In posteram lapidee sacros non consecrabimus nisi sint «talis magnitudinis ut calicem, hostiam et pyxidem sustinere queant.

1». Confectio panis consecrandi personis probetis committi debet. Rotundae' et satis magnae dotant eme particulae pro populi communione; praeterea^maximam . adhibeant sacerdotes diligestiam, adiuvantibus etiam episcopia, ut vinum sinceram pro sacrosancto mimae sacrificio semper obtineatur.

15. Post meridiem non incipiatur mima; neo bis in eodem idie celebrandum eet, nisi [cum] consensu episcopi, curftanitas ad hoc in casu necessitatis oxèreenda a sancta sede conceditur.

14. Ne quia mimam celebret sind .veste talari et collari Romane: biretto quoque utatur abi commode fleri potest.

16. Nulli sacerdoti alieno mimam offerre permittatur, niai litteras' testimonialèa ordinarii sui'aut sui superioris spiritualis, vel epiocOpo vel vicario

1 Itoac. Trti, mm. XIII, d< eueleriaNa, cap. 7.

Boo tkntarteo aaritatia opus tam' aaaetam ot salubre quemprteun^ poet mortam'.pecMatur.'..

SI. Iu ornatum mimarum eetehmMono, striitittrima serventur rabrioaa quae mlmaN Remane praopeamstur; et ae maledictionem incurrat oecum qui opus Dei fimimt negtigontar, praecipimus ut tempi salrêm in I anno 'uuueqnioqao sacerdos rabrieM geaeralm miasalis Romani, ot ordinem in celebvatioao mimae servandum studiose perlegat

I SS. Nihil quod non ait ab ordinario probatum cantetur io eceleeia. Cantus semper sit gravia ei oocleeiasticuB, ot nunquam protrahatur ita ut mimae canum impediat, ubi hoc non permittunt rubricae.

XIV. Dt tecrenunte fHfitn/M.

..Quorum .ccmimriti ptteate nmittimtiir oie,·1* sunt verba clara atque penpicua, quibus poteetatqm dimittendi peccata ia sacramento poenitentiae Christus dominas "apoepolis tradidit Hae potestate clavium regni coelorum, sacerdotibus omnibus ia sacra ordinatione collate, uti debeat Christi ministri, non ed perniciem sed ad salutem aainmram. Quapropter, ut scribit sanctus Francione Balesius, ,necease est ut eonfemarina 'caritate^mieatia et pradentia plenus sit ne sibimotipsi et aliis periculosus flet." * Curites libenter praebebit noa ooham tempus, sed laborem et patientiam quae ad hoe-*unua rite implendum tam necemaria sunt. Scientia requiritur nt inter lepram et lepram indicare possimus, ut enormitatem et naturam simul ac numerum oognoscamus peccatorum, denique ut recto etatuamna iuxta peccatoria dispositiones utrum peccata val remittenda vel retinenda eoae debeant, scilicet utram absolutione dignus vel indignus sit.. Bt nisi 'ooafemarius ■it prudens, quomodo potest remedia praecipere pro anima languente vel saucia, aut media suggerere quibus a vitio ad. virtutem, a tepiditate ad fervorem et perfectionem eundum estt Qui vices Christi gerit in aacro tribunali, offlcium arduum, periculosum et vere formidandum suscipit, munia^msdici et iudicis impMt, et totis vicibus cavere debet ne sua

' loan. XX, SU

* Ub. I. e. 4. *htroi* (PhUotbea).

ta, «M nM ■*!■·* axpediarit, ooaeoquitur* '.

MMrtai tadham M nvibtm a«i« periditaatibus non datai* Ul· temper* taatatiaai» supremae, de quo M* *taa*at pnndfotan aaaraaaaeUai concilium. qa*d ,aid advonarin* Mata oeeaasiosea per om-MM taam qaasrat a* septo* at devorare animas **ataa queqao tado poeta; bullam tamen tempus

vos inlnedal ad perdoadea mm penitos, et a fldueia ·tlam, ai poaait. divinae misericordiae deturbando».

C qnam earn impendere nobis vitae exitum prospicit·“.

1. Oleam infirmaram custodiatur in loco decenti, da·· obserato, et, ubi fieri potest, in eecleaia rel sacrario.

il. Summa cura invigilet sacerdos ne quis fide-Jiam sibi commissorum e vita discedat quin prius ianaotaa fuerit, atque ad extremum *cum* hosto laetamen roboratu*.

5. Moneantur saepius populi toneri se. sacer-dotem ad infirmum voeare statim ac morbus in-gravescere videatur, ne aliqui* hac corporis et animae mediata privetur.

4. Hortetur sacerdos aegrotum ante huius sacra-menti adminiatntionem temporalia sua disponere, teatansentam condsre, ai ait neceaaarium, aliena retainer* ai opus ait, atque pauperibus vel pii» aaibu* providere «i facultates suae hoc permittant, at peccata aua eleemosynis redimens, et amicos

D faciens de mammona tnlqnitatie. recipiatur *b eis in aeterna tabaraaaula.

6. Dum haec monita salutis tradet, caveat om-nino aaaerdo* omnem avaritiae suspicionem, et om-nem iatatitiam vel duritiam advenu* aegroti fa-miliam. Manquant scribat ipae teatamentum alicuius aegroti, niai deficiente quocunque alio idoneo, et in om*ibus ita ae gerat *,^u non eitUfMmrtur aemûteman*

fi. 8i quia indigne, quod absit! hoc sacramentum susceperit, n* iterum inungatur in eodem morbo (niai diuturnus sii.' ut si, cum infirmus convaluerit, iterum in periculum mortis inciderit), sed. facta confessione bum debitis dispositionibus, absoluti·>·

^mbüa iwot ·Mμ βρμ μ Aι.

Φ^λββ ^MMBi jpNÔftMt loiiooejW 4Φ 1®OÏB Wki ^ΦΦ

«t **mpar ta* taita. pttapti ot ὡσκ M eoa-

λ Pro hae manor* abend* atatsanta quaedam dlas alher·· t* utat hebdomada, quae papal* magi* oppartata faatat**

4. Qaaatam fieri petal, eoafimataa* ia aeelasia audiaata, at qnaadoqaaqua ia oaap neoeaaitatia aliter fit, semper audientur in leae eoavantata, iaaui* pateatiba*.

S. Sacerdos ia **afai*aaH sedeas, sapra veatem taiaram uaparpelHeao at stola violacea, rei saltas stola saper «estai talarem utatur.**

fi. Xnnquam «ab qaecasque praatata peouaiam recipiat ia sacro tribaaah.

7. Qeaado eam radMba* venata, eae da mysteriis fidei eeofecearius diligenter interroget.

8. Saeardas ad saufstesnaes sxaiptadaa appro-batas, pro tota dioecesi haec latadirilnaem habet, quam tamen extra ma diatriata* èioroera non debet invito loci mtasMata.

β. Cum deriei ad deponoafia tu peccate ac-cedunt, ae peramanti* saeta vel etiam superpsllioeo induti sint.

. 10. Omnia qaa* a Benedicto UT ia bullis SeeratsMutaM *peendtentto et fipeateliei maneri* Jt ab aliis Romani* pontificibus de soHioitatione ata-tuta enat, strictisaim* obaarvari volemae.**

11. Meminerint sacerdotes, eaeuadnm dortrinta ooncilii Tridentiai, alienorum p*oc*torum illos for* participe* [qui], nimis indulgeater cum poeaitentibu* agentes, levissima quaedam opera pro delictis in-jungant gravissimi*. Proinde, congruam satisfactio-nem semper imponant iuxta prudentiae, pietati* et iuatitiae normam.

• loaa. X. 10.
■ loaa. XvTζ I». ¹
■ /urit. XXXI.

•gmltqgfsfihtttt φφ βî·44·iβ1·

T. M Mrme 4e wirti tMniwril itorqa^ae ia perieelra Mrtto rire m m4m tel ali· Merle iaeMerit, eeetio axtrwM iteMri'àelot.

XFZ. *Dt Mrawrit* errilele.

ggMttW MMlét ·Mi MM WM JHÌ WMtMT a *Dtt* iMfMMi Aereri?· Ia» Okrfeta· Ipee, Aat -■Mit apeatol··, Mipaeai aea gtorMee.it at poetifex tarai, aat ab aatan» patra aaapitaraata aasoapit aaoartotiaai.

Qaibaa diviah teatiaiaaite liqaido eonatat, roeetie··· Dal oaiaiao aaaa aacaaaariaaa ad ordiaaa aaaroa digs· teacipieadoa, ideoqaa riagvtie epiaeopia gravi «oaitioaa dicit ideal «portola··: „Xnw rite ••«•Nat tMpe«wr>e.“ * Qaid aaagia prodeat bomiau· •alati vel aeeleaiae deeori. qaaai at Heir· tantaat diepeeeatorea in domtt Dei eoaetitaantar? ant qaid maiori· detrimenti ebriiàaaa petit» reepnbliea, quam eam hirae et letafoe··, indigni «cilioet pa■tora·, «liando praeter oatiam intrant in ovile? Quapropter, epieeopalte «oUtoitudini· ·mun» eet praadpanm, maximam adbibero ear·· in iia «eHgendi·, qni ad talem honorem et nane tam formidandum mint promovendi. Qnam ianumera mala, I «oli Deo cognita, cbriatiano populo afferantur Otigm per nnam meordotem indignam! Meminerint epiecopi dtetrietam rationem Deum ab eia exacturam eaae, de omnibua quae ad ordinem aaerorum collationem pertinent: unde ea cuncta quae in* materia tam gravi ab eeelaeia et a «acria canonibua prno·oripta aunt, «umtno «tudio obaarvare debent. '

I. Moneantur parente· eoa graviter peooare, •i. ob mundana· ratione·, eocleaiaatioum statum libero· auoa vel eligere vel reiicere oompeilqnt.

'2. Edoceatur populo»'ut, >i aliquam culpam gravem et publicam in iia cognoscat qui pré «aero ininiaterio candidati aunt, vel in eorum familia aliquam infamiae nutatu quae in eccleaiae dedecua redundaret, illo» curam Deo teneri talia facere tempestive nota, ut repulsi» indigni», honori sacerdotalia ordini» atque ecclesiae utilitati consulatur

3. Priusquam studia ecclesiastica inceperint, examini subiiciantur omnes candidati.

4. Habeantur ordinationes in ecclesiis cathedralibus. ubi fieri potest, et in temporibus a iure statutis. Hervontur quoque interstitia ut uniuscuiusque ordini» officia clericus cognoscere et implere possit, antequam ad alium promoveatur.

*XVH. Dé eaerai*t*to mutrimoMii.*

„Sacramenta»· Aor magnum est in *Chrigfo et* in rec/rria.u* Magnum est quia per hoc divinitus p constituitur unio nancta coniugum, super quam totius societatis fundamentum est positum, et ecclesiae membra usque ad finem inundi rite crescunt et legitime multiplicantur. Praeterea matrimonium est mvatica quaedam repraesentatio unionis sanctae et indivulsae Christi domini salvatori» nostri eum ecclesia sponsa »ua Undo Paulus apostolus conmge» admonens d· mutui» usque ad mortem amore, exemplar Christi iprius sponsam ecclesiam, etiam ad bangirinem diligentis, hh verbis proposuit; „Firi *diliÿite ujrértt ttttra» 9ic*t et Chrùhet dtUxil* * Nihil ergo oisi sanctum, nihil impudicum. nihil quod non sit fide plenum in Christianorum connubiis reperiri debet.

! Urbr. V, 4.
' I Tim. V, SX
' Eptes. V, as.
' Bptes. V. M.

.ftma· evgu.br auabugte. raHgie quaeratur,* 1 dHt eaMtai AmbeoekM, aquia eum «aneto lenetue eri· et eum pervono perverteris., S hee ia'«his, quante tangit in iFtej|ii, aH una oare et nana

Mtt Mttett patete tMfTMN •aritae, 4 di·mopI(*0β·T* Hine nunquam demitit •tteéteg SMm mm A MM*Wie Àjxüi 4Mμ τμ ·ρ quia divinité· edeeta, perieahna maltiptiai ex oapite Mb tetaatte MbiwHinibue httmt eeguevit

lare dhiM eealngia eum iaMelibmi [et] Hebraei· interdicta tant. nMftm ttmedit turn *tit ttmu/ia.*

frMMS* MMI SUMh IW *iUitNl*
βv^ ta·» gtifo MhKli βiťIA tWVM ·· W*

Tried exjerienria eempertum eat eamdem rutieaom ooatru catboBooram ooniugium eum haoretiei· vel, edtiematici· inviet· militare. Proinde ·i ab apeetoHe moneamur «Anmriicmmiienrihrm··· dmderu*1 ei mm Itehmmodi Me cibum ·emere, quuato magia oonnubium eam ee refermidare debemM?

Merito quM·» gtoriumur in pietate populi Mbit committi, qui ia omni huius promote· parte fonaidotoaa Meemodi reepewt eoauubia, qua· noa ·otom ieri -aataraH et diviao tama· ooMeataaea, -ed etiam aaeria »celttia· eaaeaibaa aeat interdicta. Haec dhoipHaem «ahatarem, aped nea pluribae anais et magao aaimarum fracte vigentem, toti·▼iribuc coacervari volamac, et aofo dileeti aoetri cleri eaixe commeadamca Cum aabant fidele·. ppMietU toafam «a IMmei·/** cieat apoetolà· praecipit, et aaerilego viaealo inimici» eccleeiae Dei mm noa coaiaagaat. Ex animo et penite· abborreaat iata deteatanda eonnubia quae aaaeta qiater eceleaia perpetuo damnavit et interdixit, illa eccleoia, dicimu»,. quae Chriati ipciuC eat aponaa, qaae nee aanctitate nec veritate corrupta eat, aed aine maculis et rugis semper gloriosa. Nihil ergo quod adulterium olet, aive in moribus sive in fide, .inveniatur in chriatianorum connubiia quae ad vivum repraesentare debent sancti sanctorum coniunctionem cum puritatis et veritati» sponaa.

Hic non praetereamus hominum perditorum impios ausus, qui hisce temporibus matrimonii unitatem ct indiasolubilitatem omni quo possunt modo, contra sacrae scripturae luculenta testimonia 'et perpetuam ecclesiae traditionem, subvertere conantur. Quapropter anathema dicimus omnibus qui catholicam impugnant fidem de matrimonio, sicut a patribus Tridentinis iuxta evangelicam et apostolicam doctrinam definita fuit, declarante» imprimis christianos lege divina prohiberi· ne plure· simul habeant uxores, et' cum ecclesia docentes propter adulterium alterius coniugum matrimonii vinculum dissolvi non posse \

Hortamur etiam sacerdotes nn«tms ut super doctrinam catholicam de unitate et ifidiasolubilitate matrimonii invigilent, ita ut quo· MDru» conmiarst duo» in carne nna Aosso non nec separare tentet

]. Sacerdotes gravi sermone saepius instruant populo» in omnibus scitu necessariis quae hoc sacramentum attingunt. Moneant eos qui illud suscepturi sunt, illos ducendos esse neque vana pulchritudine, neque prava ooneupiscentia. neque turpi» lucri desiderio, sed motivis «anctae religioni omnino oonsentanei».

! *{f>t Àbrtilum,* lib. I. c.P, opp. s. Anbros., ed. MtffM,-!,451 B.
• Dester VH. S-4.
• T1L IH. 10»
• I far. VII. M.
• ikmc Tri4„ ·»·*. XXIV, esa. 7.·
• Mare» X. ». *

W·

ttMM· ai iH«4 ftmlMM i

ordinario taaaltatem, A
•rataata Aaut «t Mte'

qnao in Ipate «àta· «MK dffhgtant, nt ooram

'MβχIμβ eMMeita^fo*

A.DtteMort'steeerdette MUripaaiMi cetobroro gtariAeattanoen |a*to.«iM,

damae. Propria· dignitatis voneraadae eoasidsvatta aorta, ptaramque meditaiioMm et tactionum aaridaitae earaat mentae aaetriéet, spiritum oeelesiaeti-OOm fovebant O divinae gratiae denam angebant ot tuebtmtar.

8. Boram enati in populum refundendum ex oratione continua baartaat, et nor\ solum digne, attente ae dovete efIteium recitent divinum, sed eoationl mentali, tino qua vix 'ponunt .niveri, quotidft ot ihdasinbnter incumbant -'«■*. "

S. Kxtoraa eorpcris ratio sanqlitati internae omnino respondeat. Semper et ubique ..«rrmpixm

ia *JÙf,* ta CMtitete***. rieiast in sacerdiitibu. nihil ptebelum requiri, 'nihil populare, nihil commune cum stadio et usu inconditae multitudini*, et quod sobriam a turbis gravitatem, aeriam vitam, singulare pondu, dignitas vindicet Mcerdotalis*.

4. Ari „ifneanaMiM Meetaarù *habitui*"" quem in sortem Domini ingredient·· deposuerant non revertantur, sed per formam et vestium eoiorem a laicia discreti' sint. Collari Romxno omnes utantur, et ubi viget continuus et laudabilis vestis talaris uaus. retineatur.

b. A apeetaeulis in theatris publicis. a eboreis Ot saltationibus, a venatione clamosa, et a publicis equorum cursibus omnino abstineant Qui moniti aeeos fecerint, suspensionem incurrent.

H. Sicut sscefdotte vita com Christo in Deo debet ease abscondita, valde noeivum et indecorum eteet nimiaarcum saecularibus habere familiaritatem Fagiant igitur ooavivia froquenttara et intampe.tiv., et ' quotisscunqua laieorum domos ingrediuntur, memores -sint eoetaaiastfoae dighitati·, et „<n *omm*ta destrta·, ta iatepriMs, ta gremtate"*.

I 7..Sacardotte domna ita composita sit ut. luxu mundano profauoque ornatu remotis, omnia pietatem, ordinem, simplteqmquo munditiem spirent, ·t eraclAxi salvatoris ministrum illic habitare proclament. "

8. Provectioris aetatis et probatae virtutis sint fbmnlae eorum, ·et in hac re·.actorum canonum iainuetionos episoqpi faciant observari. Et' quoniam oaetitM praecipnum decas sacerdotii et ornamentum

• saoerdot· ptreprio Uttarac testlmoutal·* do Abero •tata ot do pubKtatfoM baaueram. sino quibas · matrtaoaiam celebrari tattamtto,

T. tu matrhaoeite eetabraadte absint clamor, strepites verborum, «mute eenrriHta· ot leo··, et ex parte saoordette, quaareadi qua· mut mut cimius ardor. Ornata gravitatam ot reBgionem spirent ut bee atagen» jaerameatam, stoat ot alia a Cbrteto iaetitata, eum easel raqereatfa oètabretpr-

S· at diligenti stadie plodam ot aoraratam oogdtetaaom do hoc aaerameato aeqniraut, ot praurtim de omnibus impedimentis quae contractam matrimentalem vel prohibent vel afleiut nallnm.

9. Zelo nostrorum doricorup enixe comme»·damus, ut abueuset paenaminosa eonaastado vigiliaram ante matrimcalum quae «rilUM vraaatar, eorrigantar, vel «aratae tdhatir, ne Add·· qui ses·•d matrimonium diapeaunt. maledictionem Domini potius quam besedtattaaesn in sute recipient nuptiis.

trZayatione pro Cbriàta /traysatar *, ideoque Adelw •as ratatrmml nt mtatetaM Cbnsgi H *iitfrotetont inftlmn» Dti."* Sod ^fSMoritar «Mar diapcusalorta *Mt fitMU fMit* taeeaiatariQft 8i ergo volumes oora Adelea servi et pradeataa a'Demiao super familiam anam eonstituti, in omnibus oxbtbeamua eoametipeoo stant Dei mintetroe... nt non vituperetur ministerium nostram. Nibil a populo diligentias ecrutatar quam mores et vita clericorum. Qnociroe,. cmms ecclsaiaatiooe ot ssaxime sacerdotes, et corpora et spiritu sanctos osde oportet, qnta·ex hominibus aarauspti, pro saluta onoram fratrum eonstituantur ia ite quae tant ad doom, nt offerautOtaM se ipsos praebeant «ramptaq· pomwwm operum, dona ot arariAeta pro pobcatfe, et recoaeiliatta tant, in tempore iracundia·*. I

fffae vllam suam ad oxompln tum'mi .«mm, dette componere.debent; tales enta eoe deeet esao, qualis et ipee Mt: innooentss, saaeti, impolluti et • pooeatoriboe •agregati*. De ittias sacerdotio parttaipaatos, ita virtutum eiue et ienooentiao participe· tant, at digno per eoe raipsôm offerat.

dicit Dominus; et Alios Aaron aÎtoqueaç: ^Zwouptmt Dearim et pasta ZM am *vffmt* at *Ht»* iota armtt."* Porro si in Agnrfa ot sub votari, testamento tantam in ministris rate sanctitatem Det» exegit, quanta puritas angelica in sacerdotibu· novae

■noor. V, D0. «Osta. vn.ee
•ICW. IV, 1-S. -UM.I, a
• fitae. V, 1; tali. XUV, it. .·terfta *.

* S. An<u»t.. Αφττ *p** XXXVIT.
' fam. XV. i».
* Co»c. Tnd., te* XXÎ, e. |, *4e* reform.
4 IV XLIV. 14.
* I TI·. ÏV. 18.
4 8. Âm0t. *[tp.* ιΔ JrvMfiniA, ed. Π1, 10RH'.
4 Âma·
\ Th. Ile 7.

Mt, «i|M qua h» munfii ebeearatar, m1 imraa patreeeit, at mutetar oolor opthaua, elerioM o b h i ragaam at ataaataaMa ia 4a«tea ïaaa, at iatam pretioaam margarita· at theeanfam iatam, qaaia vaeia fietilib·· povtemaa. oauti earn at stadie imnaaealate eoaearvaat Nea aolnm iapadWtiaa •erdea abhorraaat, m4 ab omni specie mala omaique oooasione prorsaa abatiaaant Seamtam eustodiae at corpori» mortifleatiMi ferventem adiaagaat «rationem, sciente· qnoniam dona·' f>bi eontinentia àst, at < Deo enixe at humiliter postulandum.

9. In memoriam eorum revocamus ae esse non solum diaeipule· aed ministro· illin· ..fan em rMot dira», *praptrr* no· ŝpsan ‰· “·; et qui non babebat in terri· „ubi «npat **reclinaret**"Quare. omnem avaritiam et turpi· lnert quaestum effugiant, et. iuxta apoatolicam monitionem, *„hebmtn ali*mtmto *rt* pati»· tegantur *Ut eaattati* ŏnt. * Audiant iterum doctori· gentium vocem qui. hŧanfttm *tt aanua. mdlàu* ĉoncupivit ; «ed suia laborabat manibua. ut quaerens solummodo ea quae Christi erant, evangelium eius efflcacit» praedicaret. „(hà «efnnt dilate· *firri, ia^idaat* M tentetionfm **etm** lequMuil *diaboli,* rt *dtridrria mita iiutiilie rt* nonne que· msrynnt Aomin·· in iateritnm rt *prrdi*Henem. *Radix* mim omnium mm'omm »·/ capidito», ganta quidam àppâtent· rrraommt a *fUr. T mtm,* o Aomo *Dri, irtc ffr; iretorr* wro ti*tiaut, pirMrm. Jtdfrt, caritatna, paltmliaat,* man·urtM/inrm.“·* *

10 Ad turpem avaritiam e sanctuario eliminandam. sacerdotibus aliqua »aneti»simum patrum verba proferimu». Per avaritiem pastor in lupum convertitur, art a proprii» ovibu» rapit, pro quibus' vitam suam dare oportet. Et aie, dum in fallaci conftdentiAit quiete recumbit, maledictio sitissimi iam proqnnciata eat: „ **lar** *partoribtu* ym *patorbaoi* ·rm«tipM».“·* Avaritia omne» qui ei serviunt crudeles "efficit atque feroce». Ita enim indurat cor sacerdoti» ut nemini parcat, nemini compatietur, viduam opprimat, pupillum invadat, pauperem aggravet, nemini succurrat a quo lucrum non sperat.1

11 Consanguineorum et propinquorum inordinatus artior vel excitat vel .auget in clericis detestabilem pecuniae amorem, ox quo diversis temporibus multa mala et scandala exorta sunt in ecclesia.

Qui carnem › respiciunt et sanginem, et bona sacro ministerio acquisita in propinquos impie profundunt, praeceptis divinis et ecclesiasticis palam resistunt, petra »caiidali existant fidelibus, venerandos in- sacerdotio oonfratre» inhonorant, et corona immarcescibili, queo servis bonis et fidelibus promissa est, seipsos omnino indignos reddunt. Vnde omnes alloquimur verbis gravissimis concilii Tridentini: D

.Clericis omnino interdicitur nel ex redditibus ecclesiae consanguineos familiaresve suos augere ' studeant, cum et apostolorum canones prohibeant, ne res ecclesiasticae quae Dei sunt, consanguineis donent; sed si pauperes sint, iis ut pauperibus distribuent, eas autem nec distrahant nec dissipent illorum causa: imo. quam maxime potest, eoe sancta synodus monet ut omnem humanum hunc erga fratres, nepotes, propinquosque carnis affectum, unde multorum malorum in ecclesia seminarium exstat, ƀenituszdebonant. *

19. Ne gravia scandala, heu! nimis frequentia, post mortem sacerdotis exoriantur ex dissidiis propinqnevuin, praecipi··» et iabe··» at mmqteaqu·■sordes t—temsote· **usa** ia forusrf legitima confiât, et ia lo m tute reponat, pro exaeatioae testamenti **une·**|**suito·** Mrdeeiaetiee· eoastitaens. Si qai» haie amafiate parere detrectaverit, a oonfeaaarie sao eoa eet absolvendas, donec oflMam **sua·** ediapievorii . „

18. Hoa .tam·· qai vita superstita boavaua in pios m m et caritati» opera ex amore divino expendent, omni honore dignissimo· reputamus cunetiaque laudibM attollendos.

14. Nullas saeerdos contra sacros canones negotiationem exerceat hive per se adve per alios, nec latitandi· colat, nisi intra moderatos limites ab ordinario praeseriptoa: nec bonorum saecularium tutorem aut administraturam vel testamenti alicuius laici exeeutorem ae nominari permittat, inconsulto episcopo, quia .name milita»» *Drr itapbcet* se HCyo*tiii tartalariUu".*

16. Districte vetamus nc quis sacerdos aliquem publies in ecclesia denuntiet vel nominatim declaret exoommunicatum, sine expressa licentia ordinarii. Opprobria et convicia nunquam ab altari proferantur: et quando peccata corripienda sunt, erga peccatorem earitatia ordo servetur.

, 1li. Omnia mala doesn't otiositas '. ideoque clericis omnibu otium interdicimus, eoeque In Domino hortamur ut *„tapirUtr* et non snMprsnte· sint, redimente» temp··, gaomam di·· mali swntl.* Boeris studiis per totum vitae cursum incumbant, et libros ηοχioβ de rebus ineptis et mundanis tractantes ratifiant. Devotionem erga divinam eucharistiam et Domini noatri paasionem. quae per eucharistiam annuntiatur, necnon erga beatissimam virginem Mariam sine labe conceptam in seipaia excitent, et in aliis promoveant, et nunquam praetereat die» sine visitatione sanctissimi sacramenti.

1«. Ad renidentiam teneri eos qui curam gerunt animarum, nemo est qui ignoret. Nullus ergo sine permissu ordinarii a districtu spirituali suae curae ■ubiecto ultra unam vel alteram diem ae subtrahat, quia sine residentia partes muneris pastoralis impleri non possunt, quae sic in concilio Romano egregie ƭecensentur scilicet ut pastores „plebem per ae in catholica fide incessanter instruant, sacramentis reficiant, infirmo» visitent, moribundis -adaistant, quotidiana» pro populo ad Deum preeee et oratione» effundant, et laudabili vitae ac conversationi» exemplo, virtutibus ot morum disciplina omnibus praeluceant viamque saluti» ƥraemonstrent

18 Collationes theologicae saltem quator in anno : n· aquaque dioecesi habeantur, et iis adesse ten< ' .i - ib poena suspensioni» omne· sacerdotes curso, ooinarum habentes. Idem dietum sit de secewu spirituali singulis annis habendo, ad quem saltem dftmdia par» cleri ab epiacopo designanda tenentur accedere.

XIX. Dr ƭpitoopi

Angeli et principes eceleaiae, successores apostolorum et Christi legati, sunt pauei ex tituli· quibu» a sanctis patribus decorantur epiaeopi. Speculatores sunt super muros lerasalem et in altissimo loeo positi; dum super alios vigilant, ab omnibua ipai contemplantur. „Nee dubitandum ėat, aiunt patres Tridentini, „fideles reliquos ad religionem innocentiamque taciliua inflammandos, si praepositos auoe viderint non ea quae mundi sunt, sed animarum

• II Cor. VIII, w.
' Lu, IX. 1W.
• I, Tim. VI, a
• Act. XX. ≪
• I Tim. VI. M-11.
• S. Grsg. msa».
' S. ‹'hrjr»ost.
• Scs*. XXV, ds rqf.. c. 1.
' II Tim. 11. 4.
• Kccli. XXXHI1. ≫
• Kphr V, 1A-».
• Anno 17», «U 1. c. 4.

•aat*

■alatam μ ooalartaca patrias eofitutM.** Nμ μ β •piaoopi imm- aat labori· poti·· qaaa hoaaria, id«oqu« iatelligaat, „»e non ad propria ooaaaoda, •en ad diviti·· but Inorna, aed ad labor·· at aolUcitadin·· pro gloria Dai vocato· aaaa.**

Cum opertant „srfa *rpitcoftu» irrtffèittaMItm rMf*"\ atque alii· omnibus virtute praalnOara, afnoaeamua et 'boo offici* et muni* oneria Matri formidandi, ut qui oaeteroa admonemus at ad omnem parfaetiopam exhortamur ia Domino, 'ipai ivfiart» simus *forma frtgit ut* •mau>'„'. Praeceptis noetria actas non discrepant, et sicut laaua Chriataa pontifex summus, incipiamus ,/eear· rt dbrtru*".

1. Virtuti· praestantiam et innocentiam vita· cuncti· viribus acquirant episcopi et in primi·, iuxta monitionem apostoli, sibimatipai· attendente·, aliorum saluti facilin· consulere poaaunt.

2. Cum negotia difficilia et quaestione· maximi momenti ad salutem animarum pertinente· indicio episcopi continuo subiiciantur, oportet enm in divina lege, in sacris canonibus et ecclesiastica disciplina instructum esse, ne quid detrimenti ex ignorantia sua capiant fideles. Undo liquet illum teneri sacris studiis indesinenter insistere, qui* ex eius ore non •olunt laici sed sacerdotes ipsi sapidntiam exquirent.

3. A concilio Trideptino praedicatio evaagelii vocatur ^praecipuum episcoporum munus*, quod ,per seipsos tenentur implere. 8i vero contigerit eos legitimo detineri impedimento, viro· idoneo· •asuinere tenentur ad huiusmodi praedicationis officium Salubriter exsequendum* ' z

4. Aliud episcoporum'oftieium et quidem maximi momenti, est dioecesis accurata atque! canonic* visitatio, quam eoa facere monemus intra tempus a concilio Tridentino praescriptum. Ut haec visitatio rite perficiatur, consulantur auctores probati qui de hoc munere tractant.

Curent episcopi ut schedulae eum quaestionibus necessariis de missione ad sacerdotes mittantur, ita ut responsiones in scriptis episcopo in ipsa visitatione tradi possint.

5. Quae de residentia a concilio Tridentitio praescribuntur et de onere certis temporibus, ad tramitem apostolicarum constitutionum. Romam visitandi et statum dioecesium sanctaeaedf exhibendi, ab omnibus stricte sunt observanda:

6. Singulis annis diocesanam synodum, si fieri potest, celebrabunt episcopi, in qua decreta concilii provincialis (emendatione vel approbatione sanctae sedis prius habita) publicari, eaque omnia ordinari debent, quae ad sanam dioecesis administrationom spectant.

7. Sine litteris dimissoriis vel testimonialibus proprii episcopi, nullus episcopue ordinet clericos ex aliena dioecesi oriundos, nec etiam alienum sacerdotem suae diocesi aggregare potest episcopus, bine eonsensu et litteris excorporationis ordinarii sui. Et quoniam in America plurima scandala et incom.-. moda obveniunt ob numerum sacerdotum vagantium, qui, quamvis' litteris excorporationis seu testimonialibus muniti, huc et illuc discursant sine, ulla fixa •ede, ita ut reipsa contra ecclesiae disciplinam per longum tempus sine aliquo superiore existant, huic malo succurrere volens, haec synodus enixe hortatur episcopo·, ut, omni quo possunt modo, remedium opportunum adhibeant, et tali deordinationi finem imponant.

β. In unaquaque dioecesi constituatur archivum episcopale in loco tuto et commodo. In eo euitodiri dabaat omaia qaaa ad diœoaaim «partant et, M origiaaha deparoaat, iastramaatorum example habeat aruhiviata. 8i qais doenmanta ia archivo ooaservata mutavarit, nbtraxerit s«a ooçaltavarit, oo ipeo privatas ait omai dignitate, officio at beneficio, ai cleric··; ai vero hioua, ««communicationem ipsO 'fiseto iacurrat.

β. Cum epiaeopua aoa pro uaa red pro omnibua dioeceais partibus ooaatitutu·, pro omnibua laboret et iavigilet, teaentur cuncti pro sua deeenti sustentation· contribuere. Quapropter, singuli· anni·, per mensem octobris, oblatione· fidelium ini omnibus eodeaiis uaiuacuiusque dioecesis a sacerdote loci recipiantur, et ad episcopum seu eius secretarium transmittantur quam primam.

XX. Dt tedttiit:

1. Sacrosancta Domini templa in custodi· sunt sacerdotum. Quapropter, diligentes decorem domus Dei et locum habitationis gloriae eius, omnes intendant nervo» ut eccle»iae rite ornentur., omnibusque necessarii· in»tructae nitidissime serventur. In hoc. atque in sacri· peragendi·, eorum religionis studium semper effulgeat'

3. Nulli liceat in aliquo determinato ecclesiae lneo sedem fixam habere in perpetuum. Sed ubi ex consuetudine sedes istae construuntur in ecclesiis, earum usus nonnisi de tempore ad tempus concedatur. Regulae pro aedibus locandis et tenendis ab episcopos emper praescribantur, et si aliqua disputatio exoriatur, deferenda est ad ordinarium, cuius iudicium erit decisivutn.

3. Ne quis, sive clericus sive laicus, ecclesiam vel presbyterium aedificare incipiat, inconsulto episcopo atque eius approbatione non obtenta, non solum pro situ et titulo sed pro ichnographia. Et quando talia construuntur aedificia, timeatur saeerd*·/ librum habere in quo. anxiliaiitibus duobus l.uos qb ordinario nominandis, scribi, debet relatio pecuniarum qtrae accipiuntur vel expenduntur. Ilie liber episcopo inspiciendus in visitatione sua sublimatur, vel saepius prout necessarium iudicaverit. Thesaurarius vel thesaurarii ab episcopo semper constituendi sunt.

4. Nullus sacerdos sine expressa licentia episcopi aliquam societatem novam erigat in ecclesiis sibi commissis, nec aliquid in missione situ permuneuter instituat in sui ipsius commodum.

5. 8?* quis missionarius sine licentiis episcopidomum vel aedificium cuiuscumque generis in terris ad ecclesiam pertinentibus aedificet, periculo faciet suo, et nunquam pro iia compensatio aliqua tribuetur. Quotieecunque datur talis licentia, episcopo- ev primere debet utrum' aliqua compensatio fa. iemb, sit vel non.

fi. Et cum de licentiis seu facultatibus ab episcopo necessario obtinendis per decreta huius concilii loquimur, semper intelliguntur licentiae scriptae.

XXI. Dt cormrttrii».

„Non sunt contemnenda et abiicienda corpora defunctorum maximeque lustorum atque fidelium, quibus tanquam organis et vasis ad omnia bona qpera sanctus usus est Spiritus.** 1

Hinc pia mater ecclesia pro inhumatione fidelium coemeteria soleumi ritu benedici, sanctificari^ et consecrari iubet, ut eorum corpora „quietis sedem et ab omni incursione malorum spiritqum tutelam·* habeant.

1. Haec polyandria, quae etiam „de benedictione sepulti corporis Christi*1, qui „figulus noster et

' Ses». XXV, *«it rtf.*, c. 1. · 1 Pslr.V, B.
▮ IMA ' Act. I. 1.
• I Tfm. III. S. * Ssss. V. o. S, ds rv/.

' Aug., *I>t* rirvtotr Dri, lito !, c. 18, led. Bened.. VII. 131'1.

quietia nctatrae ager 6at". ab'eeeleaia consecrantur. A Unquam loea religioaa aestimari debent, et summa custodiri reverentia.

*' 2. Omnia coemeteria diligenter aepiantur et tuto claudantur. Ad pascendum in eia na admittantur animalia, aordeaque ab eia omnino arceantur.

3. Moneantur fideles ne sumptus moderatos in exequiia excedent, et hortentur ut. potius omnem impendant curam, per eleemosynas, orationes, suffragia, sacrae communionis receptionem et missas, solatium et requiem defunctis procurare

4. Iuxta antiquissimum ecclesiae institutum missa, praesente corpore defuncti, pro eo celebretur antequam sepulturae tradatur Hoc maxime fidelibus commendandum est

5. Quandocumque de iis agitur, quibus ex ecclesiae praecepto sepultura negatur ecclesiastica, cum omni prudentia procedendum est. et dubio occurentc consulatur ordinarius.

H 6. Omnes querelae, strepitus, dissidia et contentiones in his locis sacris tolerari non possunt Hi de loro sepulturae vel ex aliqua alia causa obortae fuerint contentiones. sacerdoti primo deferuntur, et postea indicio ordinarii sublinantur

7. t'uni corpus semel tertae mandatum fuerit, nec exhumari ner transferri potest sine licentia episcopi

'H Si ahquod coemeterium ᵛ iolatum vel pollutum luerit, sacerdos statim certiorem faciet episropqm. ut ritu ecclesiastico quamprimum reconcilietur.

Omnia et singula in Ijar *\nodo statuta, decreta, et acta, qua decet obedientia et rev ereittia. auctoritati, correctioni et emendationi sajptae Romanae ecclesiae, omnium ecclesiarum matris et magistrae, et Romani 'pontifici*. 1'hristi ˣ irurii. indicio emen danda, coriigendu, mutanda Mibiicimus

ᵛ Ego (iuil|<dmiH. .-irchiepise<q>us Ilalifaxiensis, definiens subscripsi

ɣ Ego Renrardiis Do-iuldus. episcopus C.irolitia politanus. defifii'ens subscrip*!.

τ Eg" t'o|inus Eranciseus. cpi*ctq»iis Ariehatensi*. defimen* subscripsi

t Eg" Thoma* Ludox i<-us. episcopus Sancti loannis in Novo Brunswick. definiens subscripsi

Loinne* Carneum. sacrae theologiae doctor, a secretis.

Eduardus Ilutlen a. secretis

EPISIOI.A PATREM

tancfinnitnum dauitnum naxtrum Ptttm *îx.*

Beatissime pater !

I'uni sancti Concilii Trideiitim decreti* obtemperante*. in urbe inqtropolitana. die M septembre, «■onvonerimus. ad eu svnodiee pertractanda «prie bono communi ovium nobis concreditarum inset' p virent, haud inde discedere par esset, quin supremo fidelium pastori, obseqiientissimi gratis*imique animi nostri sensu* ea. qua decet, reverentia et dilectione exhiberemus.

\ estrac namque sollicitudini ᵛ igilantiaeque pa ternae magnum illud beneficium. ' hum* nimirum provinciae nostrae Halifaxietwis erectionem et con stitutionem. unire debemus

Quapropter, ex intimo cordi* affectu sanctitati vestrae gratias agimus. atque in perpetuum habebimus

Profectus Spirituales, qui paucis annis praeteriti* in hae nova dominicae vineae parte se manifestare coeperunt, spem praebent firmissimam fore ut saii^taMsima nostra religio, divina gratia opitulante, m.iiort» in dies incrementa percipiat.

De victoriis ac triumphis super hostes ecclesiae Dei. quibus pontificatus vester tam mirifice illustratur. sanctitati vestrae vehementer gratulamur

Dogma, quo 'Deiparae immaculata conceptio ex Petri cathedra voce infallibili annunciasti. nobis uoa cum caeteris per orbem terrarum chriatifidelibu* quam maximum praebuit gaudium.

Eamdrm beatissimam virginem Mariam sine labe conceptam, veluti totiu* provinciae Halifaxiensia patronam eligendam esse communi voto censuimus. atque ut sententiam nostram approbare digner»·», sanctitatem vestram enixe rogamus

Iter, quo magnam statuum pontificiorum partem nuper invisisti, et quo plaudentes ubique sanctitatem vestram amplexati sunt amantissimi subditi, ingenti laetitia atque cordis oculis prose· uti -umu*

Vidimus enim qun ratione divinat* providenti).·, placuit, sedis apnstoliear hostium inten*i**imorui) audaciam et calumnias retundere, .itqiu· ad pr»·- hrosum illos redigere *ilentiuin\

Neque dubitare omnino po^umti* quoi nr-b-n- tissimus amor quo sanctitatem vestram prosecui: sunt filii devotis.-imi. quotidie augescat ad io r·· mentum religionis catholicae atque n; laudem · · gloriam Bei omnipotentis. ‹-uiu* vwr* tu terri* geri* praesertim cum neminem latere p .**it. qua paterna cantat", qua munificentia pror-u* admirabili. qua cura indefessa, felicitati eunim temporali et aeterna·· eonsuli* atque invigila*

Denique, ‹-a qua erga -aiictitatem vestram tenemur obedientin atque vmn-i.Hione huius nostri ρηηυ .concilii provinciali* deryeta -upremo vestro iudi<uo et emendationi .*ubu< imus, ut qua·.· pro nce|e*i;<rurr. nostra·· curae commissarum Imm» decernenda een-· suimu*. apostolirani approbationem ae-sanctionem, si quam merentur, obtineant

Interea, sanctitati vestr i" a Deo uptmio inaviin·· omnia fausta ex e<»rde procantes. apo*t<dicani bene dictionem nobis nostrisque gregibu* -humiliter im »' ploramu*

Dat .m Halifaxi.ie in Xı·v i >r uia m ipsa sMiodo. apud e··) lesiam me11 ‹q>"lîfa' im 's itu lae Manae, d' · Iь septembris H57

1 (· m Helm us Wal*h. .»r \ h ı··ρı-«« pu- Halifa\ien*is

1 Ih rmridiiH D. M< D··· «id. episcopus t .mdimi- p'ditaiius

: t'obtins F. McKiumm. ·ρ:*< "pu* A riehateu*!*

'i Th"ina* 1. t'onmdlv. epi-.-.qms Sancti-lo ,ıqı.ı* in Novo Brunswick

RE>P<»NSI M

\ enerabilibus fnitribu·. Gudiclm·· arehiepi*·->p.· Halifaxjensi et em* *utl'ragauei*. I'm* papa IX

\ enerabile* fratre*, -ahitem et aposloiicam benedictionem

<>mwi. qua par erat, benevolentia excepimus » complexi siiniti* vestrum ı-ollvgam. venerabilem fratrem Thorn.un ('onitolly. episcopum Saurti-loar ni*, qui nobis reddidit lum acta primi pn-vimiah·» concilii a vobis concelebrati die .s proximi men*i* septembrts. tum -vestras littera* die 15 eiusdem mensi* data*, atque intimo erga no* et hanc Petr. cathedram pietati*, amoris et obsequii sensu con scripta*, quibus, venerabile* fratres, eiusdem concilii decreta supremo nostro ludicio siihitcientes preratt' estis. Ut illa probare, vel *i opus fuerit, emendare velimus. Nulla interpositu mora, ipsius eom ilii acta cognoscenda mandai imu* nostrae congregationi fidei propagandae praepositae. qug|* suo tempore, iuxta nostram mentem, congruum vobis dabit responsum tied indus temperare non posMituus. quin hae nostra epistola mentis celebremus laudibus eximiam vestram pastoralem sollicitudinem, qua inducti, ex sacrorum canonum praescripto in unum convenistis, et invocat*»

lumine Spiritus «ancti, oommanicitbqve invicem consilii». èa «tatuere studuisti* quae ad'nanetjmima· fidei nostrae depositum integrum custodiendum, ad catholicae ecclesiae doctrinam tuendam promovendamqne. ad cleri disciplinam tutandam, ad fidelium pietatem virtutemque fovendam, ad vitiorum germina convellenda. ,ac seductionis pericula propubarrda magi» conducere posse existimastis. Summae quidem iucunditati nobis fuit maximunugaudiuta, quo affecti fuistis ob dogmaticam de immaculata sanctissimae Dei genitrici* virginis Mariae conceptione definitionem a nobis eum incredibili animi nostri laetitia pronunriatam ; ac non possumus non'vehementer probare, eummisquc .laudibus efferre salutare sane consilium a vobis conmiurii consensione susceptum addiscendi ipshm beatissimam virginem .sibe tabe originali conceptam uni*enure istius ecclesiasticae Halifaxiensis provinciae patronhm. Hoc enim pacto futurum confidimus, ut omnes isti fideles ardentiore vere filiali^ pietati* ac devotionis affectu deiparam Virginem, omniumque nostrum amantiVsimam matrem magis in dies colere ac venerari contendant, quo ea duce.^a'auspice, ea protegente, ambulent digne Deo per omnia placentes, et in omni opere bono fructificantes Pergratum quoque nobis fuit, ex iisdem vestri* litteris cognoscere quus tactos fructus ista dominicae vinCàe par*, paucin annis divina ndspirante gratia, ediderit, et firmiori vobiscum «pe nitimur fore. ut. Itto bene iuvante. »:<fictissima nostra r ugio istic vnagi^ in dies vigeat ac floreat, et catholicus populus merito iuxta ac numero augeatur. Ptane non dubitamus, quin vos. venerabile· fratres, pro egregia ac perspecta vestra religione) et episcopali irio quo · inflammati estis, divino auxilio freti pergatis maiore usque alacritati* ministerium vestrum iqiptor· omaique studio aahitaram urgare talentorum negotiationem, quae eet de animabo· Christo lucrandi·.' Ae porsuaaiasimum nobis eat. vor quaerente· quae Iesu Christi'eunt, nullwque parcentes curis, cqnailiia atque laboribus, nihil unquam intentatum relicturos, ut eeelesiae causam eiuaque iura strenue tueri, et cleri disciplinam, sanctitatem fovere, eiuaque rectam institutionem procurare, et fideles ab venenatis pascuis afleere, ad salutaria propellere, eosque magia in die· sedulo enutrire verbi» fidei, et per gratiarum charismata confirmare. sr misero* errante» in omni patientia, bonitate, doctrina, caritate ab errorum tenebris ad veritati» lustitiaeque semitam et unicum Christi ovile reducere possitis. No» interim, licet indigni, non desistimur divitem in misericordia Deum humiliter orare et »d«»<‹rare, ut uberrima suae boqitati» dona super vo« propitius semper effundat, quae in dilectas quoque ««ve» vigilantiae vestrae commissa» copiose descendant Ae pro certo habemus. ros pariter nwquam intermissuro», a-siduis fervidiaque precibus ab ipso ‹lementtasimo D«<mino exposcere, ut infirmitatem nostram difficilium» hisce temporibus «ub immenso supremi aposiolaur» ‹›π»'γ»' laborantem, omnipotenti sua virtute 'iin nesque actus nostro» ad maiorem et ‹Lemae sanctae utilitatem dirigat. Denique. atudivsi<«*imav •c ptopenaisaimae nostrae in vos voluntati» pignu» adiungimua apostolicain benedictionem. quant <x intimo corde profectam vobis singulis, venenibil'*» fratres, unctiaqpe istarum ecclesiarum clerici» lai risque fidelibus peramanter impertimus

Datum Romae, apud Sanctam Petrum die b· «b* cembri» anno 1N57. pontificatus nostri 1ηη·> duodecimo

Vio» p«TH

SAXODIS DIOECESAJ \ \ U'lN<T.SslS

, y ""«<'T j IKS! -eptctnlnis l<

Synodus dioecesana Vapincensi» in (iallia. «-cie brata, die 17 septembris IH57,. «ub loanne Irenaen Depéry. episcopo Vapincenai

Exstant constitutione» synodal»*» in opere cui titulus

Hynode· diocésain célébré dan» ta cathédrale Gap. le 1" septembre ÏH57. par Mgr .lenn-lréne?

Depérv. evê.po· d« G.«p Gap. Detaptare peu . t fil*. imprimeur» ΠΟΓΗΠΓ» Ί‹* irirait*. ru»· ›

1H57

In h4. 43 p Avignon, séminaire

Γ ·M menrio m nudi diueresanae edebrata»· ann·· 16.53, Mil» eodem episcopo

SY.NODI S DIOEt'EHAN A AIXITKNK*

·. 1H57 septembris 2^-6 \ r

Synodus dio»*ceaana Auscitana in Gallia, colebrata diebus 24. 25 et 26 septembris 1K57. «ub Antonie de Salini·, arehiepiacopu Auseitano,

Exstant constitutione» synodalo» in opere rui titulus

Acta et «tatuta synodi Anacitanae. anno M DCCC IA'11 h^ntae. a rr. dd Antonio de Bnlinie. arrhiepiseopo Auaritano Augu-i.i· Vicsruni, apud J*-A Porte», typngraphum. IKv·

In-12*. 72 p Itari». BiM mit R 5753

Γ 11-7. haec synod»» d..... «-elebrnta ' »‹· quatuor sessionibus, a die 24 ad dicm 2»' septembris 1H57

I' 55 >4. eppendi» Au uniraiwuu

SYNODUS DI«»E<'ESAX A AESIS t

\ 1857 norembrii* 15-7

Synodus dioeceeenn Acina in Italia, celebreu diebu» 15, 16 et 17 novembri, 1857, «ub Carol» rÀ)oi«io| Morichini. «rchiepincopo Aeaino

Exarant eonetitutionea. «ynodalea in opere cui titulu,

Synodu. dioeoeaana ab eminentiaaimo et revereo- diaaimo domino Carol» Aloiaio, tituli 8. I^puphrii , a , a preabitnro. cardinali Moriemini, afcbiepiMOpo Aeâino. celebrata »› ecMeaia cathedrali. diebueXV· XVI. XVII norembri· MOCCCLV-II Ae.ii, >'i typ<' graphia epiecopali Vinc'entii Cherubini, eum vilegio)

Sine anno. '(1857 ›. in-V. U parte.. 263 ·'4P / I f. Paria, bibr nM B /

1' 7 .I t dioeoeaana avnodua ab octoginta ›'· quinque annia intermyaa. celebraretur . . .-

' 4 ?I '¶

CONCILIUM REMENSE

1857 novembris 18-25.

Concilium provinciale Remen·* in Galli*, celebratum a die J8 ad diem 45 novetnbris 1857. tub Thoma Maria losepho Gousset. archiepiscopo Remenai.

BlblUgra^kia:

1) Decreta concilii provinciae Remensis, a a. congregatione fair? concilii examinanda et recognoscenda (/n /ih*) Reims. de P Regno r

Sine annn. (1875). in-4* minori. I f p. Paris. Bibl nat. B 2127o

Pag l .Acta concilii |»n»nncnw* Remensi· anno M lu ce i.v h celebrati. prae*iJe eminenti'· mmw et reverendissimo ratdinali Gousset. archiepiscopo RemehM.*|

Pag ‹ .Decreta ron..·:» piovtncia«' Remensi*"* χ

2) Acta et deereta concilii provinciae Rcnien»is. id eecleaia metropolitan* anno Domini MDCCVLVH, pontificatus Pii papae noni XII celebrati. À«ancta •ede examinata et recognita. Parisii·, apud luObuin Lecoffre et socio·, bibliopola·, via vulgo «dicta du A ieux-Columbier 29. 1858. *(Fol. I:)* Parisii», ex typi* Simonis Raçon et soc., invia dicta Erfurth. I

In-8·. 2f ·115ρ. - Annecy séminaire. \utun, séminaire; Lyon, abbé Martin. Paris. Bibl. nat B 20831 et 5758; Paris. Baint-Sulpice.

3) Acta e| decreta sanctorum conciliorum rvcentiorum. collectio Lacensi·. auctoribus preebvtcns s J , e domo b v. M -me labe conceptae ad Larum Tomus quartus . Eriburgi Brisgoviae. si^ntibus Herder. MDtVCLXXIIL c«d |M5*24b

ACTA COMTII.I1

* litterae

«ie »· rirrmfo rt ronr»»r<imZo pronnnar /."emrnaui

Thomas Maria I‹·«ephU« sancta»· Romanae er eieMav tituli Suivit r.dhxti prvsbvter cardinali» G iis-et. migratione divina cl apostoliea»· »o?is gratia iirchi«»pi*r<«pu · Remensis, rtc

Ührtnssinii* ac reverendissimis fratribus episcopo». neemm venerabilibus capnub*. nliisque pr» virinnv nostri<\ Remensi». <|Ui de iure vel de coit«uetiidine tenehtur coi › ilia pro v i ro i.*ii intéressé, salutcin in D»»mino

Ex «pio in sv nodo ρπ·v inciali. anm» 1m53, m civitate Ambianensi habitu, futurum ‹-mo-ilium .ad annum |K5«i irdivimu*. prepositi hum* eXecutiom oh-tit» i d'\ ·Mv !<\ll·|·'·IIl«I »·τ< wl-i»¦;«tltψ·. ᵛMus]; fideliter obsequentes, in civitatem Remonsrm convenerunt ad latus rminentissum e| reverendissimi domini Thomae Manae lowephi. sanctae Romanae ecclesiae ntuli Sancti Callixti presbvtrn cardinali» Go'»*sct. arcbiepiscopi Remensi», dlustri—imu» et reverendissimus dominus dominus losephus Armandu* (i unoux. episcopus Bellovacensis. Novnunensiit et Svlvaneetensi». illustrissimus et reverendissimus dominus dominus Paulus A<rmandus de Gar-ignies. episcopus Hueseionensi* et Laudunen»is. illustrissimus et reverendissimus dominus dominus laeobua Antonius ' B»»udinet. episcopus Ambianensis. illo strissimii* et reverendissimus dominus «lomin»..·» loannes Honoratus Rhi i, opi-copui» Medensi- ·»· *f)>trhbuA* »ηΑ<ℓ7»ηη. idem «p»|»duit«»r et pro c««m illo l»nw«ou»'r illust rissimi ut rw endi-sinn Manae

vicaria· ganarali· apiaeopi BellovaetMte; revareaft·· domina· Carol»· Honoratu· Millière, vicarias gaaerali» episcopi ' Btllovaeaasw: reverendas dominos Atgwstinus Iosephus Martin, doctor ot sacrae theologiae professor ia seminario Bellovaeonsi; reverendus dominus D. fttooqoelet, vicaria· generalis episcopi 8uos*ionenai·: reverendae dominus Iosephus Knapp, canonicus, archiproebytar ecclesiae tfaeseionen«i·; reverendus dominus Ludovicos Leonardos Gobaille. rector seminarii Saeesioneneis; reverendo domina· Stephana· Gillot, rector seminarii Ambianeosi·: reverendus dominus Petrus Fredericu· Faîtières, canonicus honorarius ecclesiae Ambis netisis: reverendus' dominus Mathurinus Gaultier, in seminario Parisien·! Sancti Spiritus sacrae theologiae professor, ecclesiae Kemonsis canonicus honorarius; reverendus dominus Iosephus Sauvage. Villersexclliensi· in dioecesi Vesontioneoai parochus. canonicus honorarius ecclesiae Han-Claudieiisie.

Convenerunt autem ad hanc *<·*«ioη··ηι canonici ecclesiae metropolitanae, ejerusque civitatis Remensis. necnon permulti Adeles, novo ae religione spec* tactile attracti

Intra missarum solemnia. omnes wire episcopi, sive canonici çt theologi, sacram emharisrinh) e manibus archiepiscopi celebrantis receperunt

/Jubente eodem archiepiscopo. lecta et 'publicata •unt; 1. Decretum *di aprrirnda ignodo;* 2 Decretum *df modp rinndi* tn *concilio;* 3 «Decretum quo designati sunt

Pro officio profuotori· concilii j reverendus dominus Nicolaus Iosephus Lambert, vicarius generalis archiepiscopi, Remensis; et reverendus dominus Carolus Augustinus Petii. <'nti.>nicus ecclesiae Am bian ensis

Γη· efficio secretarii reverendus dominus Claudius Theodoricus Obrè. vieariu· generali* episcopi Bellovacensis. et rvvvrrndu* dominus Antonius Theophilus Duval, canonirus rrrlroae Ambianensis:

Pro officio magistro caeremoniarum rovvrendu* dominus Iosephus Gérard, canonicus ecclesiae metropolitanae. et reverendus dominus Carolus Honoratus Milhere. vicarius generalis episcopi Bellovaccnsis

Postqu.-im designati fuere officiarii concilii, ah altero e duobus secretariis |ertnm est decretum *di proh fidn* et deimu* formula a summo pontifice Pio IV exarata, iiflta quam fidem professi sunt mm-ilii patres et synodales cuncti sacerdotes

Sessi»» per canticum *Ti Dmm* et solemnem processionem absoluta est

roMiKEH ATIONES. GENERALES

Eadem die 18 novejnbri*. hora serotina 4 et dimidia, in congregatione generali, praeside emL nentissimo et reverendissimo archiepiscopo. sederunt concilii patres, praesentibus omnibus canonici* ‹ot thiMlogi*.

Post oratrnnem *Adfutiw.* idem archiepiscopu* prarsr* doctam et paternam allocutionem ad synoduth habuit, multa disserens d\^j>tatu provinciae Remensi*, atque de iure communi et de copsuetudinibu* quae, partim vi circumstantiarum, partim viruit»' concilii Suesaionensis labefactatae videntur l^hlra addidit ut -significaret qua mente, quaque prudentia leges eécfvsiasticae in praxim deduci possint. Tandem benevolenti animo theologos et can<fniatas|omne* hprtatus est ad digne etTibere opiUwnem aperiendam super hi· quae in «ynodi deounuLexaminanda et discutienda occurrerent.

Par orationem Sal /wwm clausa est prima congre^tio guMralb.

A dia decima noaa usqu· ad diem 35 uovembr» habitae eunt doeem congregationes generales, in qaiboa consederant patres concilii, praesidente eminentiaaimo metropolitano. praesentibus canonic» et theologia.

Proposita sunt decreta. I. Aemom poari/fos -wctarita/*; 2. *Di tecunuK* ^omeaerwm /ioeum deerriir *rt* deririomUi; 3. ZAr rowAws imsno pfMUi/Ua rrewce/;·; 4. *Di caitbui tnprrino pontifici* rœrvetû ration* sM«prari<mui; 5. *Di caiibai tpiicopo it tan mcrcatit rationi ηαρ^ηοκιιι; fi. Di rr~coetmnnicationibni* eoe reservatis. 7. *Di irrrgvlanfatibtii; R. Di pntrcipnit tfiiffOfwntfK officiii;* 9. *Di dignitati rt* oas^fonta/r *rpiiioporum*; 10. *Dr cognitioni, dilectioni ft* imife/mw rfomoo *noitri hen Chrifti* I II *Dr bcata ettyw Maria line lain conrrpta;* 12. *Dr Hinctitalc cirricornm*; 13. *Di entra it pietati p<n dffnnctii.*

Super quibus canonici et theologi aperuerunt sen tentiam suam, postquam »» congregationibus particularibus perlecta et discussa fiV(**eot

Hae autem vongrogatione* particularem per pri mam congregationem generalem <»rdinataf fuerant eo modo quo sequitur

Congregati* *>h drcrsti*.

Praese illuslri**ir.m· ac ri>verendi«»>imu· d< minii» dominus Iosephus Armandus Gigm»iix. èpicopiis Bellovaeensi». Noviomenwi-. rt S\lv;tn<·» tensi»

Thm»higi dominus i >bre. vi» ai U· general·· ep;» copi Brllovarensis. dominus Tb» nr»·!. canoiuru* ecclesiae Remensi', dominu· Duv.il. *·.ιι»»'ιι u· er·-),· siae Ambiancnsi*

Γ·ι|1<Π1Σ»»ι·" *di itHCtortt-Ih nu»nittt* p'Oif»!■«.«

Praeses. »ll ustri**imii* ar rover*'ixIt-Mtnu- ·i·» mmu« dominu» Paul»· episcopus Sm*ssi»»nen«r»

Theologi dominii* Su<A»so»nen*ib dominu* BellnvacensA dominu* An>bi.»nen*i*. dominii* Sauvage.«·;*η»·οι»'ιι·· Ipom^irmecclr*im' San· ‹'l iudu'n*i*

Congregatio </* *officiat <t aa-'f»rtfti^*

l^aeses ιΠιι·Iπ·*iη1υ* n« γ··\rt•endis-uniu-' d« minus domihus laeobiH Aqt<miu- Bmidinel. «ρ»· ropus Amhiancnsis

Theologi domina» Cirier. ratione u· r«-rlr«».o· Remensi* ;*doin»nu· Gerard, ranoniru* oo<'l«·*ι.*<· R« mensi*, dotninu* Legrand, canonicus ,·< i-lr*iae >·ι«·* sionensi*: dominus Faîtières. <·«η<ιηι··η· h<»r<»raroi. pcclesfhe Ambianensis

Congregati»» dr

Praeses, illustrissimus -exerondisiom»** d·· minus dominii* huinnes ILmèratus Rara. cpi*',opU' Medensi*. coa»li«t<»r ilhufrueomi reverendι·*>ηι episcopi Catèlaiimmsis

Theologi dominus Milhère. vu-artu* generali· episcopi Belli'vacenst*. dominus Stm-qiiclet. vi» anu» generali* Suessmnenai*: dominus Bégin, ranonu-u· ecclesiae Ciitulaunensis; dominus tiillof; rector M-m» narii Ambianen-si». donimus Gaultier. s»»enM' fhe·· logia»' ρΓ»'·i»·*·οΓ dominus drtcquenet. <;iVuHP»'U honorarius e» › l»·‹ο η »· Remensi*

‹ ongreghriu *di*

Praeses dominii· Lambert. vi»-ariu* •archiepiscopi Rcvnenris.

Theologi: domino· Knapp, canoaicua, arehipreabyter ecclesiaa Saaanionanai·; dominus Loisson de Guinaument, canonicus ecclesiae Catelanneonte; domina· Aubry, rector seminarii Remenem; domina· Gobaille, rector seminarii 8oeerionene»; domina» Martia, sacrae theologiae profeeeor.

In ultima congregatione generali, die 24 novembris, decreta proclamata eunt, qualia in seesione solemni. proxima die, subscribenda erant, eo fine ut omitti jywset eorum lectio, quae fidelibus linguam latinam ignorantibus taedium forsan gcnerasset.

SESSIO SECI N'DA.

Die 25 noretgbriwTiin ecclesia metropolitans, ·erratis omnituis quae in pontificali Romano praescribuntur, solAnniter habita est sessio secunda, cui interfuere omnes concilii patres, canonici et theologi, capitulum ecclesiae Remensis, parochi civitati*. aliiqne permulti tum ecclesiastici viri, tum latei fidele». Poet miaaam ab emiaentia»imo archiepia* copo celebratam, secretario· ad ipaum. et ad unumquemque episcoporum aceodena, ab ilHa singulatim quaesivit utram decreta placeront, Ot singuli responderunt: Pleeraf. Tunc metropolitanus 'dixit: *Dt-* creta p/aeuerwnf potnAsta; ***Dtt rMmhtr frebet.*** Assistentes responderunt: ***Dtt*** prariaa. Peetea lecta sunt decreta ds promutporioN· Amms cowcüii proewiriee /taurari·, -* ds radietiowa /Wuri corcs/m prormefo/is; quod in ecclesia cathedrali Bellovacensi celebrandum denuntiatum est.

Tandem.. designatis testibus synodalibus, et postquam patres concilii decreta ab ipsis sancita puper altare maius subscripserint, «olemnes. ut de more, acclamationes factae sunt, cunctique ad aedes archiépiscopales, in cantu hymni 7V procetyiionalitcr redierunt.

DECRETA CONCILII.

<aput I

Decretum do aperienda synodo.

'Vide superioris concilii Remensi* eaput I. quotum verbotenus consentit, excepto die. qu<» synodus est aperta. 18 novembris 1H57 |

I'aput II

Deicretum de modo vivendi in concilio.

ı jVide eiusdem synodi-provinciae Remensis caput II. quorum verbotenus congruit ,

Caput II).

Decretum da profession· fidei.

\ide sxnodi pmvinriae R« men-t·. ann·* 184'*. ·spot III. quix'uin \orb›·tenu» , >>ngruit

Caput I\

De Homani pontifieta auctoritate.

..Super soliditate petra·» fundatam a Christ·· rrdestam. Peirumqiiv singulari Christi munere prae caeteris electum, qui virarn» potestate ap<>s(<dici chori princeps, totiu*que adeo gregis pascendi, fratres confirmandi, totoque orbe ligandi ne solvendi summam curam auctontatemqiie in successore» omni aev» prorogHTÿdam susciperet. ·dogma catholicum est quod ore Christi acceptum, perenni patrum praedicatione traditum ac defensum. Ecclesia univers· omni aetate *anctis-ime retinuit.^saepiusque adversu* novatorum errore* «muniorum pontificum ronedioruinque decreti» confirmavit *[1] Et vero in tota retro antiquitate diristiana boatus Petrus ipse vel eius successor pontifex lv<mknu« appellatur firma ♦t solidissima petra, super quam Salvator ecclesiam [2] aedificavit. Christi vicario* in terra, apostolorum prim‹ ps. ecclesiae caput, dhlnmna. magnum et firmum fundamentum, firmamentum fidei, arrhiepiscopu» totius orbis, episcopus.epi-copor im. pastor pastorum, pruna* primatum, patriarcha patriarcharum' unde una voce sedem apnshdicam seu ecclesiam R<manam confessi sunt omnium ecclesiarum matrem ‹'t magistram. cuius et in totum orbem terrarum principatum proclamaverunt. Hed neexa patrum traditione concilia unquam recessere. In Lugdunensi H. edita est Graecorum fidei professio. qua se recognoscere testati sunt Romanam ecclesiam summum et plenum primatum et principatum super universam erchnuam catholicam obtinere: eitmque ab ipso Domino in beato Petro apoMplurum principe sive vertice, cqiur Romanus B pontifex est successor, cum potestatis plenitudine récépissé; ac eidem ecclesiae Romanae omnes ecclesias subiectas esse, ipnarunique praelatos ohedientiam et, reverentiam dare ad hanc autem sic po/e»tati· plenitudinem consistere, quod ecclesias caeteras ad sollicitudini· partem admittit: quarum multas et patriarchalp» praecipue diversis privilegiis eadem Romana ecclesia honoravit, sua tamen observata praerogativa. tum in generalibus conciliis, tum in aliquibus alns semper salva '. '

Idem dogma de supremo principatu sanctae sedi· Elorentina synodus sancivit. definiendo sanctam apostolicam sedem et Romanum pontificem in uni* ver«um orbem tenere primatum, et ipsum pontificem Rnnjanum successorem esse beati Petri, principi» ' apostolorum, et verum ('hristi vicarium, totiusque ecclesiae caput, et omnium chri«tianorum patrem et ductorem existere. et ipsi in beat·· Petro pascendi, regendi et gubernandi universalem ecclesiam a domino nostro Ie«u Christo plenam potestatem .traditam e«se '

i'iim igitur pontifex Romanus tn beato PetYo. ciiiu» apostolicam «edem. occupat. mandatum acceperit a Christo agnos et oves, totum'» gregem chnstianutn pascendi, neenon clave» regni coelorum eum suprema potestate m universo orbe terrarum ligandi at· solvendi, illius^utiquc officium est ac niunu». non solum veritatem catholicam defendere, et. si quae de fide morumve reguli» subortae fuerint quaestione», suo irreformabili quidem indicio definire. .sed etiam et eadem auctoritate, quidquid universali ecclesiae expedire indicaverit, in ii» quae ad populi rhnstiam disciplinam pertinent, statuere. iia ut vera illius drcteti» et constitutionibus, cuiuscunique sint ' generi», obedient·· praestari debeat ab «»ninibu* fidehbns ac etiam ecclesiarum praelatis ad quod ii tenentur, non «tduin ratione supremi et divini principatu» sedi» apostohcae. sed etiam vi ipsius turameuti qu«d praestiterunt intra solvmnitatem consecratioiris suae Etenim istius iiiramenti forma haec habet .Ego N. electus ecclesiae N. ab hac hora tn· antea fidelis et obediens beato Petro apostolo sanctaeque Romanae ecclesiae, et Domino nostro domino N. papa»' N. suisqu»· successoribus canonice intrantibus . . lura, honore», privilegia, et auctoritatem sanctae Romanae ecclesiae, damini nostri papae et successorum praedictorum, conservare. defendere et augere et promovere curabo. Regulas sanctorum patrum, decreta, ordi-

[1] Pii VI na»t. *Svprr nulidtfair.* die SB nov^7HK.

[1] Lsbbe, (o* t. XI. rol/MA. Hsrdmii·. VII. tW» El·
[2] Ibide·, t. XIII, ml 1167. (Hardoaia, IX. 4M A).

nation·· «en dbpoMtionM, reeervatioM·, prnvtoiMM· et mandata apoatolica tnth viril»*· obaervato, et faciàm ab alita obaervari* ' Item elect»·· aie re-·jSondet eonaeeratori» înterrogationlbèa: w Kete traditione· orthodoxorum patrain, ae decretale· aanetae et apoeteUcae aedis oooatitatienea veneranter ·uacipere. docere ae aervar». F·/· beato Petro apostolo, cui a Deo data eet poteataa ligandi ac ·nivendi, einsqne yiearlo domino noatro N. papae N , Ruleqne aucceeaorib»· Romani· pontificibus, fidem, ·ubiectionom et obedientiam, secundum canonicam auctoritatem, per omnia exhibere/ϑ

Praeterea, ob eam ooniunetioncm divinitu· ordinatam. quam ideo membra cum capite habere oportet. nec»»sse eat ut episcopi sanctae sedi· praerogativas sedulo defendant, et pro viribus promoveant: «Suam enim/ ut ait Benedictus XIV. «.causam agunt, cum supremi pastori· auctoritatem propugnant et sustinent*/ fieri quippe non potect ut veniat in discrimen auctoritas sumini poptificis. quin et ipsa periclitctur episcopalis auctoritas Haec optime consideraverunt patres concilii Diitiactasis. in dioecesi Remensi, sijb Hincmaro metropolitano habiti anno 871. cum ad Adrianum II papam, >n epistola r\nodali ad rem apponite ita scripsere: PQuia ergo non. quantum scimur et possumus, privilegium sanctae et primae sedis Romanae et conservare, et obaudire, et extollere rupimus atque satagimus, pro suo -cilicet principatu quem beatus l'ett i- apostolus Domini voce perceptum, ecclesia nihilominus subséquente. ·*ł tenuit semper nt retinet.·

ΛηηoHTβ. quadraginta supriquv n>>vpm Galliarum episcopi, inter quos Hinrmarus metropolitanus. Hildebûldu* Suessionensis. Gerahius Ambianensis. HadebVrtus Hylvanectonsis. Odo Bellovarensis. Wdlebertus <'it.ilaunensis. Ilodeniilfii» Laudunensia. einsdem provinciae nempe Remensi*, -mbscripseri» iw»tis r concilii Pontigonensi*. in dioereri t'atalauncnsi. pilesonte Cando Calvo imperatore celebrati, cuius in capituli· haec leguntur «It sancta Romana ecclesia, ·icwt est rapftt ommnm ecele-viriim. ita ab '>rnnihu« honoretur et veneictur. ner qui-quam mntra iu* et potestatem ipsius .aliquid itriuste ag re prae i4mat ut honor domine et spiritali patri nostro loanni. summo pontifici et venerabili tini v<*r*nti papae, ab omnibus conservetur: et quae secundum sacrum ministerium suum auctoritate apnstolna decreverit, cum summa veneratione ab omnibus suscipiantur et debita illi ohedienti* in omnibus conservetur–*

Ex dicti* igitur summoperé cavendum nobis est. ne in ulla re sedis apost<dicae auctoritatem inconsulte praetermittamus, decepti nimirum quorumdam doctorum scriptis, qui summi pontificis auctoritatem mimiere^non verentur. Leges enim ecclesiasticae a concilio^enerali aut constitutionibus upostolicis lâtae et more apud ecclesiam Romanam consueto promulgatae, nive acceptatae fuerint a subditis sive non. vim habent ligandi. eosque ad quos spectant, quantumvis reluctantes, constringunt: illarum namque firmitas nec pendet nec uibitenus pendere potest ab inferiorum acceptatione, sed rt »ola legislatori· voluntate, qui sibi subiectis imperandi iu* habet In vanum utique a ChrnhAp' niifex Roma»ua plenam potestatem accepisset universum gregem regendi gubernandique. ac proinde leges in toto orbe ferendi.

ai notia licitam aaaat aubieetioai· iugum excutere, aat oonetitutioaM aaaotea aedis infimaro atque etiam irrita· promu· facere eo praetextu quod acceptatae non fberint

Mihilomian·, qboaiam quandoque contingit at constitutio, qua de dieeipUna ecclesiastica generaliter statuitur, aliquod decretum contineat, quod, licet plerieque provinciis dtile sit ac proficuum, alicui tamen provinciae aut dioecest op|mrtunum non esse, quin otiam magis minusve noxium pro temporibus et locis iudicatur ab huius provinciae praesulibus. tunc hi possunt atque etiam tenentur illiu* constitutionis quoad peculium decretum d»· quo agitur, exeeutionem suspendere: dummodo interea sua· pontifici Romano rationes exponant, ut vt^| recessum a praedicto statuto vel suarum diovermm a lege onerosa nimis exemptionem xlispcnsationemve generalem obtineant. «Illud autem omnmo tenendum est.- inquit Benedictus XIV. «ut et in*huiusmo>b recursibus debita apostolicae sedi reverentia semper servetur; et eum' ipsa, omnibu··, auditis, indicium suum protulerit, illius sententia· obtemperetur. eiu-<|iie ilis*· promptae exswutiom demandentur. Constat erim aliquando pro· u-em agendi modum in culpam adducere eum.'qui aboqmn bonum iu* fovet quoad rei substantiam utmuitm autem m»n tw apost<Uica decreta libenter wk-qo tunc -<'Iɨ π cum proprii* intentionibus con^ruut t. ;»t in w-ntentia obfirmate persistere, eum «nminu* pontifex, reda manti* rationibu* audiri» atq»'·· librur . . „>.dvnt ι «''t, esse non reputat ut mandata *ua rev<»e«r,·. | |. Regenerales moderari opportunum censeat

Se<| addit idem por»t;te\. decreta quae rirt-j ·, n ... ritu*. sacramenta. ‹·'H'ïoɳv·ɳι;ι·. -rum muti, prodire contingat, inferiorum mdi< i·· t t ■,·! -m H null·-n»odo -iibiecta es-e debere

Q·.led «d no» spectat, omne- i ‹iH''1 11111 .)et·~ ap<. stoliea*. e'iam ·■«· qutbii* ■'.· unix·· li d'->iplir» ecrirsmstira statntuin est. vener.inter ;,»*; b·. tnnur atque m tota pFoviiii'M R»-m»»n-i *m.in v.dunni-. in ii- «edicet quae consentiunt cum ·.»»›-ordat'* quibii·. e.-cfi—· »e ‹»;ιI'·.ιΠΙ!ιι o ·;ι :ιιΠιι

I put \

De aaeraruna congregationum Romanarum decret et decisionibus.

Sarrae congregatione·· «ancta*· Romana·' ··‹·.-le-m cardinalium. quarum pro diversi·· t· ηιρ>·ι il>u- x.iri fuit ordinati·', ah ipsamet *‹ ‹|‹ apo^toh.· ‹ m-fiiutu·· e««e unicuique constat, ad faciliorem ρπ·η-.ρîι·»Γ· -ιvμυ universae reipuhliciie · hri-tiflnae neg··tv›rum rt ι aii sarum expeditionem. De qu·· ret»>rre haud πp» t vacHtvum erit qioM^statuit ititer ab··* Sixm- i i;· › ' qui sic habet

«Immensa noterei Dei oinn.-'m · ; t. \ –(ρι‹·ηîo» a fine usque in_Jinem fortiter iiihi··? η·. M; cuncta inter ae admirabili «ameordia·· nexu «·'«pnlux «t. -na viterque disposuit, ut vieissim ad μ η η ιη ι *‹ :nuri«-rttVir functiones oxerrtmda· mutui- .mxil'i- Mildet arent. Ipsa in coelesti Ho rn-ileni vanos ficatorum spirituum ordines distinxit, quorum μ ιιι»··Π0Π·» de d»' mae provisiontine rebu* .interior··»· .illunii narent. | p-a militantis ecclesiae, quae triumphantis tlni- image eet. corpus 'ani- membris discrevit, qua»} capiti «im glutine rh *ritati« .'ompaeta ··{ n»niu x.‹, miihio -e adiuvarent. ex quo totius corpori- -abi- et ‹·"‹■ servatio exi-teret

„Qu,are. iur·' optimo. R^manu- ponuf,A› qn. 11 Christus. ‖"!›11IIII|S corpori* -Ui. quod esi ecclesl ' visibile caput › on-r,tuit oinmumque er» lesrirum ·«d·

1 IMrlli.

itiiAuiii

citudinem *genre* voluit, aultoa aibi tam immensi a onerie adiutorea advocat atque adtcireit. cum venerabiles episcopos fratres suos, quos toto terrarum orbe ad singulo* grege» paseendos mittit, tum amplissimum ordinem aanctac Romanae ecclesiae cardinalium, qui tanquam nobilissima membra capiti propius cohaerentia. eidem summo pontifici, nieut Christo domino apostoli, semper assistunt, quique primi laborum et 'consiliorum socii sunt et participes, ut partita inter cos aliosque Romanae curiae magistratus ingenti curarum negntiorumque mole, ipse tantae potestatis clavum tenens, dirimi gratia adnitrice. non succumbat.

.Nos igitur magni illius Moysi* exemplo adducti. <pii cum Deo loquens soceri sui lethro consilium de varii* iudicihu* constituendi* non ^qiudiavit. quique Dei iuu msignryi senatum septuaginta seniornm conscripsit, qui cum eo onus populi sustinerent. ne soin* ipse gravaretur, pontificium** hoc p onu* :ingtdi»i* plane humeri* formidandum, inter senatore* orbi* terrae fratre* nostro* cardinale*. apta quadam distributione. pr« temporum conditione, negotiorum multitudine et varietate, ip*uque utilitati* ration»· salubriter puitiri decrevimus: ea in primi* cogitatione permoti, ut «pii ex omnibu* nationibu* ad hanc matrem, magistram perfu^uimque fidelium, apostolieam aedem. devotioni* sidutisqu»· studio, turis persequendi, gritiae impetranda»'. alia*te multiplice* ob causa* frcquentissimi confugiunt, u quidem, et tnt»· -t commode (quantum in provinciis noMm praestare pos«uhiusi Ronmm pen» niant. et ut facilius celernisque expediantur, distinct·»* cardinalium › »»n ventu* et congregatimie* ad certa* rerum negotiorumqii·* traetatmbes parata* habeant, cardinalesque ip*i .li*tril»uti muneris partenr levius terant, dili gentius administrent, commodum no* con-iihinf. et denique vin primam piddiri* in ud»u* exercitati. ' null·» unquam tempore de-un; ' '**

I ebbing illinium autem cardinale* proprio* «mgdlatim habent *e‹τηιγιιη. ao eisdem liber»· de pnt tnd-*. et ad re* «pia»· m die* geruntur annotandas ·I ni p 'binam formam, -i »»pu* fuerit. redigendas Eaedem congregat ume* xcos sacrae .theologiae ittrmsqiie inn- petito* et rvniin gerendarum u*u poll(ote* ineoii*uhutionibu* advocare atque adhibere d»do··,» m cati*i«. qiiae*tmml>H* et negotiis quam opumo di—·'i*Ms. qua»· Dei gloriae animarumque *aluti. ei nj»titiae atque aequitati consentanea enint. d»·· »·rnan!nr. gratioribus quibustfu»· ad summum pontifie.-m delati*, ut quid «c»undum Deum expediat, initure -t.ituatur**

Ex hi» itaque p itet quail'll *tηι ponderi* «aerarum rougi. giitionum d»Trcta »q de» i*i»»ne«. diae «iquidrm de relm- leviori* momenti freipientioribusve qua··-«tiomhu* ml d d»-cernunt aut definiunt nisi *»·‹ undum l» di*<-iplimim apud «anctam sedem vigentem et probat <m. nilnlqu»· .«tahiutrt «b· gi .u lofihu» negotii* ni«i le· mandato vel i^t**u Romani pontifici*. ‹anu* a l indu unii rau*am rtderre tem ntur ex :fpo*tolirarutn .-on*·itutjonum praescripti*. Istarum autem ron gta -.»tioMu»n dcrieta. .pta·· «uprimiu* pa*tor express»· i nntirm.iverit atqm «anxerit, habere vim legi* · itiqu»· t·. r-p. › tum e«t : aha ver»·, qua»· absqw»· *p«'ciali et expressa legislatori* approbati»·;!»· ρ-oferiintur. habentur tanquam cerri moraliter tutaqu»· .'gendi norma, maiori* uiiqti»· \al»»n* quam privatorum qnantïimxi- »i|‹ιι·|ι·πιιιι -ent»·1111*ae** Quire, ut una e.ideniqii»· *!l apud m·* agendi ratio in regendi* »·»▪!·*ît* sidlimtinhtn nostra»· eoninii*«is. «uscipimu* ef. D·'»» UlVinte. qu.imdlligrlltiss.iue › \seque »nir *.i»-rariim c«itigregiitioiiutu decreta i|.ua»· Mîηιιιι^.η-tifici· approbatione vestrnntar, vel etn* ivm aat mandato publicantur.

Caput VL

Da oasibtu summo poattM r—srvatli

Catholicum dogma eat episcopos multoque magis omnium supremum, Romanum scilicet pontifice in* habere quasdam graviores culpas sibi auoque iudicio relaxandas reservandi; adeo ut a reservatis absolvere non valeant inferiores, nisi hanc a superioribus facultatem obtinuerint: quod sacrosancta synodus Tridentina sic exposuit in sessionis XIV de *merater*/»* poeniAM/ior capite VII: „Quoniam natura et ratio indicii illud exposcit, ut sententia in subditos duntaxat feratur, persuasum «emper in occleàis Dei fuit, et verissimum esse synodus haec confirmat, nullius momenti absolutionotn eam esse debere, quam sacerdos in eum profert, in «piem ordinariam aut «ubdelegatam non habet lurisiiictionem. Magnopere vero ad ehristiani p»»puli disciplinam pertinere, «merissimi» patribus nostri* visum est. ut atromora quaedam et graviora crimina non a quibusvis, sed a summis duntaxat pontificibus absolverentur I nde mento pontifices maximi, pro suprema potestate «ilu in universa ecclesia tradita, rausas aliquas criminum *uo potuerun^^oculian ludieio reservare. Neque dubitandum e*t. quando omnia, quae'a Deo sunt, ordinata *unt. ‹pna hac idem episcopi* onnnnu* in «ut cuilibet »|ι‹ὸ ‹'«'*ι. in aedificationem tamen. n»»n m destructionem Iι‹'»·βτ. pro illi* in subditos tiiblita «upra reliquo* inleru res sacerdotes auctoritati·. praesertim quoad illa quibus excommuni rationi* censura annexa est Hanc autem delictorum r»^*cr\atmuem. consonum est divinae auctoritati, non tantum m externa politia, *›‹i etiam coram Deo xiiti habere/ Ea de rq veritatem ratholtcam praedicta synodus «Jubtlivit eiusdem *e«*ionis canone XI. qin» contrarium sentientes anathemate perçul*it**

Quoniam aiitvm episcopi munu* est sacri* eccle·*i:»e Koinanae a»l populi christiani disciplinam «poetantibus decreti*%t ehgmse h»lhaeret e. v»dumus ⊢t statuimus ut decretales sanctae et apostolicae «edis constitution»·*, quthu* rcservatnmes institutaè, «un!, uni *uam hab« ant m omnibus et' «ingulie provinciae Remensu e« cl» sii«. atque ab unoquoque «*onfessano cuiu*\i* gradu* «hgmtatisve quant dihgeittissime. iuxta tenorem v» rboruin. executioni d»mandentur Equidem illa sedis apostolicae decreta m diver«i« monumenti* «ei»·tiliarum theologicarum atque canonicarum a cU-nci* inveniri possent, sed › wm ηι»·‹·»·**ο sit ut e«»nf»'ssariiis. quema»lmodutn ahumle »<>mmendat rituale Rotnanumi ,,«ciat caau* et censuras sedi apostoli» a»· et ordinario Uuo reservata*. et «uae eutitsque eccle*hie ' iinstitutione*. ea*«p»o dilidi nier observet.' eo» casu* qui m praxi m n-go-nibu* no«tr>* »‹»-currere »·ση*α»'χ erunt hi»· re*;rti«rmti··. cum in<h«tto»he sacrorum canonum constitiitioniimque p»»nll fin!ai u m »l» «piibus consulendi sunt › anoiiistae qui lege* verleshtsfieHs interpretati sunt iuxta doctrinam et mentem «ancta»· ecclesia»· Romanae, omnium eede«mrum matris et magistrae.**

I r· xrt'fdtt.

Haec rvsenalm afficit

I thiin»·* »'t singulo- haeretico*, qtioriimqu»* nomin»· censeantur et euiu«< unique secta»· existant. '■oruni.fe fautore*, et generaliter quoslibet dvfcn «ore*, a ·-hristiana tide apo*tata*. ιι»·‹'π»ιι schi*niatiro*. et eos qin «» a Romani po^itifiri* obedientiu per (in.vürr subtrahunt \e| iece»iu;»r I

' bx ·›Γ·ν·'Hι Kill .'‹»!,«t I »i.|*rcrr xf, ‹tu» 4 »pr. I'»X3 I'ιλιιι I'ahji* \. I rbaiui·. \III ApvAh-ter \H aluque j.utitir.es» rejuoarum .fpjst /W»i»-Je.

mAmi MfelhMBrii mI ksee 'SMMIIB 4t feMMfiftfiMs ab* B'eemcebe VridM^ae * oeBeeeeaga, •Kmi soatri nusiHI provUetali· h «Wrtl à m› Mtanai MMnii, qvikw «MtMi wl w «wtolMtar earn ver· baarotM· qaiearnq·· MBtM fegmetB. eetbolU· vwte protalan·*: JfieMri» HmfiribM ■pseieliter ·1M·4·ß4ß est pMeutiMi eaUgeria, qua ·ρM μ · η μ μ Hμ β mm quotidie tagMiM. Melti Mat qai, a Mm «t impi· philosophia Maei, naUi taataa Mette heeretàoee publie· aat oeealte ssoss daatae, qaaeia· ·ρ4· aionee aat aeeertieaee vel rare et obiter, vel aMpiM in medium profmat, quao aetioribae Moi artieaii· aat etiam gmaratim ehrietiaaea Moi advetMatar. Cam aatoai illi de sa· ooaveieloae cogitaro iariplaat, experientia coaetat eoe plerumqae vitam ohrietianam firmiter amplexurae fora, ei devicta, qaa prnoeipno detinentur erga eonfesaionem Mcraaeaataleia, repugnantia. tribanal poenitentiae eakem adierint. Confoeearii igitur nibil negligent ut oie, hunc primum conversioni· gradum incboantibue, via ad reconciliationem facilior sternatur, caveantquo ne rigidior·· oie imponent eonditionee,priueqnaraillieabooIntionem impertientur. Prudenter «uggerant ea quae ad reparationem ecandali opportune fieri possunt, eciantque ad hoc, pluribus in casibus, sufficere publicam vitae christianae professionem.**

■i. Eoe qui, sine facultate sedis apostolieae, immediate vol mediate sibi concessa, librae haereticorum scienter legunt, retinent, imprimunt, seu quomodolibet defendunt, ex quavie causa, publiée vel occulte, quovis ingenio vel,colore *.

Ut autem incurratur ista excommunicatio et reservatio, necesse est t. ut liber exaratus fuerit tempore quo'auctor erat vere haereticus; 3. ut liber haeresim contjpeat, vel, si nulla sit infectus haereri, ex professo et non obiter de religione tractet; 3 ut legens noverit et auctorem libri eme haereticum, et librum continere haerèsim, aut de religione tractaro. Caeterum serventur regulae sacrae congregationis Indicis.

3. Appellentes ab ordinatiouibue seu mandatis Romanorum pontificum ad universale futurum concilium, et eoe, quorum auxilio, consilio vel favore appellatum fueriti.

4. Falsificatores litterarum apostolicarum, etiam in forma brevis, ac supplicationum gratiam vel iustitiam concernentium, necnoa falso eu publicantes*.

fi. Offendentes .cardinalem aut aliquem alium eceleaiae praelatum.

.Excommunicamus et anetbématiaamue omnes interficientes, mutilantes, vulnerantes, percutientes, capientes, carcerantes, detinentes, vel hostiliter insequenter sanctae Romanae ecclesiae cardinales, patriarchas, archiepiscopoa, episcopos, eedieque' apostolioae legatae vel nuntios, aut eoa e suis dioeceribus, territoriis, terris seu dominiis elicientes; necnon ea mandantes vel rata habentes, seu praestantes in eis auxilium, consilium vel favorem.*1*

8. Surripientea bqna Christianorum naufragantium, aive in naribus existeutia, aive ia mari ab eia riecta, rive in littore inventa*.

7. Absolventes, eine facultate ab excommunicationibus supra memoratis, extra mortis articulum, euiuseumque aint dignitatis etiam episcopalis, et noa obstantibu facultatibus contrariis quibuslibet, coacessis per sanctam sedem, *ae eruuni» concilii* deervle *.

Ex his ultimis praefatae constitutionis verbis recte conclusum est ademptam fuisse episcopis baBMeiai epeeietigi spectat, segetes Pies V, DragMtoa XiII et tifernaM VŒ ea de re laterrogati, iadaUtaater te^sedstaat aaU praeter papam iatagnas mm qBaroqaam abeelvera ab haereri etiam Mnaltiesims: qaad aRaade infertur ex expressfa Meranm eoagragatioaadk lUmaaaAtm deelaratieaibas *.

Attam·· potest episcopes, at sanctae sedis delegatae, reeipioeeatem haereticum, aut sponte coram m compaipatem, aut ad suum forum quoquomodo dedectem, ecclesiae reconciliare, et pro utroque foro abeolvevo*a eeneura in quam propter haereeim incidit Quiaimo potest poeoitentom haereticum, postquam suos eiuraverit errores, ad simplicem confesearium remittere ut ab .eo absolvatur; eeque absolutio, licet .a confessario data in foro sacramentel!, prodest etiam pro foro externo a cuius iuriedictione promenât*.

β. Docentes aut defendentes, etiam disputative, opiniones a saneta aede damnatas.

Quod constat ex constitutione £» wsinhu *afflic*-tsOmfsM, sancti Pii V, anno 1667; ex constitutione ^Forisioms «octree, Oregorii XIII, anno 1579; ex duplici decreto Alexandri VII, anno 1665; ex decreto Inuocentii XI, anno 1679;. ex duobus decretis Alexandri VIII, 1690; ex decretis sacrae congregationis sancti Officii. annis 1655, 1666, 1<>79, I<i9ri. ex constitutione laiqmifu·, Clementis XI. anno 1713; ex constitutione *Super eolidliate petrae,* Pii VI, anne 1786; necnon ex constitutione *I)ete»-tabilm,* Benedicti XIV, anni 1753. qui enumeratis quinqye propositionibus duello faventibus, vestigiis plurimorum ex dictis summis pontificibus inhaerens, illas postquam damnaverit. ..non quidem ut haereticas. sed solummodo ut falsas, acandalosas ae per40 niciosua, addit: «Quicumque illas aut eoniunctini aut divisim docuerit, defenderit, ediderit, aut de iis, etiam disputandi gratia, publice aut privarim tractaverit, nisi forsan impugnando, ipso facto incidit in excommunicationem, a qua non possit, praeterquam 5n morti^ articulo. ab alio, quacumque etiam dignitate fulgente, nisi ab existante pro tempore Romano pontifice absolvi "

9. Eum qui litteras apoatolicas falsas se habere cognoscens, eas non destruit aut non resignat, intra viginti dies*.

10. Impedientes exeeutioneni litterarum sacrae Poenitentiariao *.

11. Percutientee clericum vel monachum ex hoc canone XX concilii Lateranensis II. anno 1139 _Si quis suadente diabolo huius sacrilegii reatum incurrit, quod in clericum vel monachum violentas manus inieeerit, anathematis vinculo subiuceat ; et nullus episcoporum (illum] . praesumat absolvere, nisi mortis urgente periculo.' donec apostolico conspectui praesentetur, et eius mandatum suscipiat."

13. Conspirantes in personum aut statum pontificis Romani*.

13. Violantes interdictum papale7.

14. Absolutos ab excommunicatione aufc conditione, si eam adimplere neglexerint.

1 Gregor. XIII. l. s. · Grsgor.'Xni. L c.
* Grsgor. X ill, l. e * Greger. XΠI. l. e.
• Greger. XfIL 1. e. * Gssgsa XΠI, L t.

1 Sem. XXIV, fir *rr.f.*. CAp. ft.
' Ïkned. XIV. *tir* lib IX, cap. IV et V.
• Bened. XIV, 1 c., cap, IV, in. S,
• Z>«ru, 4, <ie crimine falei \V. J»).
• Inlii III («<t. *Ratwm* fehr. |M0).
• Kxtravag. Λ de poenit. et remin. (V. Hk
• Clement. *Gravi»*, 2, de eeat. excomman. (V. loi ; Kitravaff. JSh», 3, de poenit (V, 9).

mV

Legitor ni· ia VI Docrotalfa·t: „Bm qai a •entaatia eaaoni* vol homing (cam ad illam a quo 'alia· da iara faarant abaolvaadi, naqaaant propter immiaantia morti» periealam, aat aliad iiQpadimen* turn >afitimamK pro abaaletiaaia beneficio habere recaraam) ab alto absolvantur: ai, eeeqante. poatea periculo vel impedimento haiuamodi, ae illi a quo hit ceaaantibu· abeolvi debebant, quam cito commode poterunt, contempoerint praeaentare, mandatum ipeiqa taper illi·, pro qutbua excommunicari fuergnt. humiliter receptari, et aatiafaeturi prout iuatitia suadebit. decernimus. ne tic censurae illudant eccleaiasticae, in eamdetn sententiam recidere ipao iure/

nldpm statuimus de his, quibus (cum a sede apoNtolica tel a legatis ipsius absolutionis beneficium a quibusvis sententiis consequuntur) iniungitur ut ordinariorum suorum vel aliorum quorumlibet, suscepturi poenitentiam ab eisdem, se conspectui repraesentent, et passis iniuriam. seu his quibus propter hoc obligati existant, satisfactionem exhibeant competentem si haec, cum primum •comjnode poterunt, non curaverint adimplero/

15. Vexantes eos qui censuram in aliquos tulerunt '.

16. Committentes simoniam realem aut c<mfidentialem. circa ordinem vel beneficium *.

17 Fum qui sacerdotem innocentem falso insimulat de crimine sollicitationis apud indices ecclesiasticos. aive per se impie calumniando, sive scelesto procurando ut ab aliis id fiat * Casus ist·* summo pontifici reservatur ratione sui

tb. Sacrilegos qui ecclesias vjolenter confregerunt easque spoliaverunt, dummodo. iupdice ut excommunicat! denuntiati fuerints

19 Mulieres ingredientes monasteria regulariu^n*

·><* Violantes elausitYam momaliiim aut religiosorum ad malum finem'

Î1 Incendiarios, ex quo sunt per ecclesiae sentilitiam publicati!'

·»,» Iluelhtitb* et r"nim cooperatores*. X Adsvriptos sectis occultis et clandestinis vulgo *dr* franc* maran*,* eorumque fautores.

Legitur in constitutione *Prorida",* Benedicti XIV i0 „San·· felici* recordationis praedecessor noster Clemen* papa \H. per suas apostolicas litteras, anno incarnationis dominicae 1738. IV kalendas maii. pontificatus sui anno VIll datas, et universis Christi fidelibus inscriptas, qupruni initium est *In* nonnullas societates, coetus. <onventus. collectiones, conventicula seu aggregationes, vulgo v/r' *bb?ri muratori,* seu *de* franc* maç·»"*, vel aliter nuncupatae, in quibusdam regionibus tune late diffusas, atque in dies invalescentes, perpetu·» damnavit atque prohibuit, praecipiens omnibus et xingulis feriati fidelibus, sub poena excommunicationis ipso farto absque ulla declaratione incurrenda. a qua nemo pbr alium quam per Romanum pontificem pro tempore vxistvntem. excepto morti* articulo, abaolvi poaaot, ae qui· aaderot vol praesumeret huioamodî eocietate· inire, val propagare aat confovere, receptare, occultaro, itaque adaeribt, •ggregari aat intararoa/

Ita pariter PieaVIP, Leo XII', Gregorio· XVI'. atque Mocriaunin· puter Pio· papa IX·, qui cum locutu· faiwet de errorum monstri· et fraudibus, qjiibu· huius saeculi filii catholicam religionem et divinam eccleaia· auctoritatem eiusque leges acerrime oppugnare et tum sacrae tum civilis potestatis iura conculcare conantur, starim addit , Huc spectant nefariae molitiones contra hanc Romanam beatissimi Petri cathedram, in qua Christus posuit inexpugnabile ecclesiae suae fundamentum. Huc clandestinae iHae sectae e tenebris ad rei tum sacrae tum publicae exitium et vastitatem emersae, atque a Romanis pontificibus praedecessoribus nostri» iterato anathemate damnatae suis apostolicis litteris, quoa nos apostolicae nostrae potestatis plenitudine confirmamus, et diligentissime servari mandamus."

24. Clerico» qui scienter et sponte participaverunt excommunicatis a papa et ipsos in officiis receperunt

25. Clericos regulares, qui sine licentia parochi, sacrum viaticum vol extremam unctionem ministrare. vel matrimonium solemnixare praesumunt·

28. Religiosos, qui. praetextu privilegiorum, absolvunt a cfeibus episcopo reservatis*

27.. Confesâariutn qui vxtra casum extrbmae necpHMitatis. nimirum iu ipsius morti» articulo, et deficiente tunc Quocumque alin sacerdote, confessionem saeramentalem personae complicis in peccato turpi atque inhonesto contra sextum decalogi praeceptum commisso, excipere ausu» fuerit; sublata illi ip»o iure quacumque auctoritate et iurisdictione. ad qualenicumque personam ab huiuamodi culpa absolvendam ".

Attamen prohibitio haec tn articulo mortis remittitur. si adsit infamiae aut scandali periculum Sic enim praefatam constitutionem temperavit idem pontifex. conMitutione muNeri.v*. „Si casu» urgentis qualitas, et concurrente» circumstantiae, quae vitari non possint, eiusmodi fuerint, ut alius sacerdos ad audiendam constitutae m dicto articuln personae confessionem yocari aut accedere, sine gravi aliqua exoriturn infamia vel scandalo, ne queat, tunc alium sacerdotem perinde haberi ren aerique posse ac «i revera abesset atque deficeret, ac proinde in eo rerum statu, non prohiberi socio crimini- sacerdoti absolutionem poenitenti ab eo quoque crimine impertiri. Sciat autem complex ciusmodi sacerdos, rt seno animadvertat, fore ae reipsa mram Deo. qm irrideri won poteat. reum gravis adversus praedictam nostram constitutionem inobcdienhao. latisque in ea poenis obnoxium ai praedictae infamiae aut scandali pericula sibi ultro ipse confingat, ubi non -unt: imo intelligat. teneri se graviter huiusmodi pericula, quantum in ae erit, antevertere vel removere, opportunis adhibiti* re medus, unde fiat ut alteri cuivis sacerdoti loca» pateat illius confessionis, abaque ullius infamia vel scandalo audiendae, ha enim ipaum teneri vigore memoratae nostrae constitutioni· declaramus, et

' ‹ sp K-· '/m». 22. A‹ ··'»‹. ·\>·o»ıqHîq -V. Ill in VI
1 i ap. H. ıl‹ **nt excomiuiui. O, III in VL
‹ Kttrsvag., i'wm *'frtr"tabilrl 2.* «le simon. (V. !■ Pii IV
<-on«t. A‹ *'manum.* die IH ‹·■!. I-MM I'ii V **iwil.** *InbAfruhtim*
•hr 1 inn. \–
• Ex Wrnrd. XIV .·.·««‹· > nt-mrn/M». div I ivm **Tui.**
» i sv· _<< de ···«». «·v·.»ı»ıuıtıv iV. StHi. \
• pii V **..hft** *Hr^nlartum.* di·' 2* <-‹t. t VrtH \
' lUt-ret › c<>ngr ms'U rieincnhs X Ill \
• Pap *Tua* ηυ* 1?. dr ■«ait . v'-HnnniH ı V. ;W).
• Pii IV const **.Xi** *qw.* die 13 nov **IW.** Greget XIII *Ad* de- Λ dre. · Vlnurnt, Vlli const. *ro»ıı·* ncr». dir 17»ug I6W2. Trn**L** *ers». XXV dr ref..* cap. IM
'* ||>ie I** m*u (751. ı

' ‹ L'U'1 K«·cb.*uim a *Irru* ‹ [idibus sept. IHWV
' ‹ *-iranara* |«tie 13 mart !M2Λ|
* In litferi" encyd. *Intrr* ;>ru«*cipt*ix.
* In litteris encycl. ÇHit *fdnnbtt»*
* ‹ s|«. Im, J,· «?nt exromniun iV. 39,·
• Ckiiu-nt. *H'-bqiatt.* I de priril. |V. 7v
' llecret. » n»W(t.
• BrnwfAIV const «Socraaeiiftim die | um. 1741
• |I»ie ll febr 1745.

. ><i ■ YA 4 1 ·' V· Hutfc Il Uri 1 ri > I ' · ‹ * * irtwm C L(Aft ı Krtl! I " · ‹ * fl »» - *

■nac quoque ita ipri ferienda» «m dfotrtote bm-damn» at proripi·»».*

Hi sunk prttripri mbub iudbo pontifiri reeer-<ati, et quidem praeter unum, ratione axoommuni-eatinniB, quot enumerare utile duximus, fltapereet autem ut ex casibus,«anctae «edi aequa reserentia ratione euapeueionis, eoe qui possunt etiam apud nos occurrere, et quorum accurata cognitio animarum rectoribus neceaaaria eat, reoemeamua.

Caput VII.

Do ossibus supremo pontifici reservatis ratione ·uapoMtonln.

Suspensiones iure latae sunt aliae contra episcopos. aliae contra clericos tum saeculares tum re* gulares.

§ I. &Mpenjt<Mut contre *episcopo*.

I. Ordinantes non subditum, absque liventia sui episcopi. Ita agentes suspensi sunt a collatjpne ordinum per annum *.

il. Ordinantes ad sacros ordines religiosos non professos. Suspensionem hanc statuit sanctus PiueV, in constitutione LXXV *, quae decretum concilii Tridentini·. spectans ordinationes clericorum saecularium. extendit ad omnes et singuloe clericos religiosos non professos, 'ac interdicit omnibus praelati*, cuiuslibet gradus et dignitatis, ordines impendere huiusmodi religiosis personis contra formam dicti decreti, sub poena ipso iure incurrenda suspensionis per annum a praestatione talium ordinum

3. Conferentes tonsuram infanti illiterate, aut coniugato. Episcopus qui ita. ageret pen unum annum u collatione clericali* tonsurae dumtaxat auapmsils esset*

4. Conferentes ordines .extra dioccesim sine licentia, episcopi loci, licet ordinatus sit subditus. Idem dicendpni de iis qui pontificalih exerwrent in aliena dioecesi sirie licentia ordinarii ..Nulli episcopo liceat.- inquit concilium Tridentinum ', ^cuiusvis privilegii praetextu, pontificalia in alterius dioecesi exercere, nisi de ordinarii loci expressa licentia et in personas eidem ordinario subiectas tantum. Si secus factum fuerit, episcopus ab exercitio pontificalium. et sic ordinati ab exsecutione ordinum, sint ipso »ure suspensi.*

b. Conferentes ordines sacros qnte aetatem praescriptam. Episcopus qui versatur in hoc casu a collatione suspenditur*.

fi. Conferentes ordines «imoniace .

7 Conferentes duos ordines sacros eodem die vel duobus diebus continuis'

8. Conferentes ordines suspensb propter malam promotionem'.

9. Publicantes indulgentias, mediante stipendio |n

§ II. Swspeasiowrs' *contra clerico» goecnlareg*..

1. Suscipientes aliquem ordinem ducn. aunt censura ligati, id est dum sunt excommunicat!, suspensi aut interdicti.11.

i. Abripientes duos ordines sacros eodem die, vel duobus diebus continuis*.

A Consequentes aliquem ordinem simoniace vel simoniam alitor oommitteatos. Istam suspensionem incurrunt simoniam committentes in sadrorum ordinum receptione, in beneficiorum et officiorum assecutione et in acquisitione dignitatum ecclesiasticarum

4. Suscipientes ordines furtive, id est sine praevio examine et sine admissione ab episcopo facta

5. Celebrantes missam et in ea non communicantes:'suspenduntur per anuum unum a celebratione missae

6. Non perficientes sine gravi causa missam iam inchoatam

fi HL SnapenrioNes contre rim>o> *regulares.*

1. Non deferentes habitum regula determinatum. nist rite dispensati fuerint*.

9. Recipientes alumnos ad professionem ante annum probationis7.

3. Apostatas suscipientes ordino* sacros in apostasia

4. Suscipientes ordines sacros ante profes·sibnem. f

Qui sic promoti fuissent, axi altare ministrare non possunt. Quirtimo ministrantes, privilegiis, exemptionibus, ftnmunitatibua. et aliis gratiis clerici* ronoe—ia omnino privantur, et irregularitatis aliasque in decreto concilii Tridentini* contentas poenas incurrunt, a quibus nisi a Romano pontifice. nisi in mortis articulo, absolvi non possunt10'

5. Eoa qui introducunt mulieres intra rluistnam conventuum. Suspensi»» haec decretk est a sancto Pio V"". Postquam enim revocaverit facultates quibuslibet mulieribus concessas ingrediendi monasteria ac. domo-. qtiorumeumqiie re^'i'arium, et prohibuerit omnibus mulieribus, sub poena excommunicationis lata»· sententiae ruiua absolutionem ro-enat summo pontifici (ut supra dlrtutb ubi «asibti-summo pontifici re-ervati-k ,ne 'dicta* d<»m<·· et monasteria incedi audeant, addit ..Ipsi- vi<> monasteriorum et conventuum abbatibus, praep. -iti-. prioribus et ahia praesidentibus. «pioeurnqitt* m-mine vocentur, et eorum momt< hi-. eanoniris, et fra-trilm?·. aive mendicantibus sive non nivndieantihu- (di-trir<e prohibentes), sub privationi- offirioruin qui·- m praesentia obtinent et inhubihtati- m post.t iuii illa <4 alia omnis, et -uspvu-ionis a dixim-. ip-<< facto et sine aha declaratione incurrendi- ne vas introducere admittere'e

_ Caput X'11l

De caelbue epieoopo a iure r»weriatis ratione ·uapenaionis.

Praetor casus quos episcopi m -na qui-quv di<-e ceri facukatcju habent sibi re-vrvandi. etiam .-ub poena suspensionis. alii «un| plurva rasus ipsis a iurv reservati, quorum praecipui, prout o»x'urren· possunt in nostra pr«»\incia. sie exponuntur

1 Trid.. sejot XXIII. *d< rrf*. cap II
1 *Hcmanu» fHmtifej"* <Kr<T»rwm, <lir 14 <"*!. |MW
' · Sens. XXIII. *de ref*.. ·p. 8.
• C«p. *Nullus* 4. de temp ordinat (l. in tl·
• Ses*. VI. <lr re/ , cap. A·
• Cap. Vei mow 14. <le temp ordinat II. Ill-
' Eitravag. Cum *deietdabdr.* 2. tk simonia (V 1'
• Cap *I itlrras* 13 et càp. ZMrWu* *filius* 15. dr temp ordinat. (I III. Cunc. Ind., ses*. XXIII. *dt rtf.*, cap. li.
• Cap. *Nullus sfismpus. 4.* de temp- ordinat. (I. in \ l ' Cap. 5t 43, 1, q. 1.
*· S Pii V const. Çhuim p/rwam. io. 1570.
'· Cap. Cww» *illorum*. 32. de aent. eicommna. (V. 3H).

I'n \ nst ' cn< f ' .fHitui ·1t,' I a|>r Infib Extra'.

§ 'O *tjHi*'
' i ill> A..»· »·»/am. *2.* ◊|v ir-ulanb (HI It| m VI
• i ,t|.) ·tfult.itii.t.t. b. .l.· ap.i-tatis (V, Mt
• >♦»» Will *dr re/.*, C«p. K |T«·I p·IIII* »»*·>·. \\| /r -V/.. .ap ·21.
** > I'llA 4'i ;rt. Komunux p. die 14 oct. l.Mttt,
" Cun-' *Kcjjutirtuut* perM/narum. die 24 >>e|

I. SuM'eptio ordinum sacrorum ante legitimam aetatem Vel non servatis interstitiis.

Nam, *Decretal.,* lib. |, tit. NI, *De* fem/wnAua ertfin., rap 18. Grvgorim* IX introducitur archit'piaropo Barancnsi dicens. fConsultationi tuae taliter respundetnus quod eue qui extra tempora statuti} sacros ordine* re<-rperunt characterem. n<m ‹ m dubium recepisse, quon ptoj ftansgressibne buiuMtiodi «primo eis poenitentia imposita competenti i sustinere poteris in suscepti* ordinibus ministrare

2. Susceptio ordinrs ab episcopo alivii·· One licentia seu dmiissoiio proprii episropi

('otx-ilium enim Trideittinum . renovati* et confirmans statutu iuris antiq'in'. have hab. t ..l nusquisqile a proprio episcopo o› dmetur Quod si «p^s ab ali" promoveri petat, nudate:.u* id ri. etiam cuiusvis generalis au(specialis icseripti \» I privilegii praetextu, otiatu statutis t·-mporiiuis permittatur, nisi eius pr.d>ita> ae mores >idin-irii *ui tc>'limmio ‹ ommemleiitur Si *. cu* liat, ordinans 3 . -.H.t11..l.e oidinum* per annum, et ordinatus 4 *u*· ept irum ordinum I VoTiitinni·. quum diu pioprm ·«fd IIIa I ›· videbitur ‹ xpodire. *Il suspensu* "

sn*i« pt.n ordmnm a proprio epis<-..p.. m ab'na d ·ı· · . «nie ! ı etllia episcopi |› · ı

d|oe declarat ludenumi *vmdu iuxta l'uimm * plurium (··ïï.·îî!<·πιηι \cfmum et decreta mu* \ 1rs Ï ei bis Nulli episcopo ||> v.H · UIUsV 1* pHV dcgll pl u'· nxtil. pontificalia Hi alienus do·· cesi rxcicerc. nis| de ordinarii loci expressi licentia. et 111 perimas eidem ordinat i" Mibiecta* tantum S› se. u* fu· tum tuent, episcopus ab exercitu, pontifie ahum, et sir ordinati ab exsecutione «ediuutl *mt ipso mic >Us**

I **Susceptio ordinum ab «>ρι«ιορ<· titulari, absque** h ‹ i" ı p' ·ρ; l; "pi-copi. · r;am p' ictexth _ tanu-.ari' · : .*

, Ni'UI, ‹ ı ıx 'ı ·›! .111 qui tH illa ı e* Ï ‹·ΓΑΙı tlif. Γ. umnt p it r· ° ··■,·!· l il l"l ol ·i ;IH ", „et lane-l ||: 1'0' illiu* dioett·*!*. etiam exempto, aut iliquo imuia ei io ruiii.*v 1* o;d .i.i-* rc*cdi I mt. aui mm am ıı ax ‹ ritit .g, 0 e · lll u*v 1* pfix lieg'i *111l dr pronmvriido qllos unique .id se MI:i'||lr< pl ◻ l k mpol c COliCC**;. iltrlUI* 'iibditum. l'i.iia pia-hxiti hmil;.»'>fat :# continuae ««•initiriisilitalb sua··.' tlo.|iie -ui proprii praelati ‹-xpresso >'‹'iisi-nsu aut liiteii* diruis:··>nis. oi aliquo* «m T' s aut muiorc* ordine*, ∨ k| primam hmauiam pjn(ii<ncn· g«eii "id^iarc valeat ‹ 'otitr.i ta· .en* ab ixetaitio pouf di* itbiim per iiinunk" lalif··! vm.-pro motu* ;*b e x *ec 1111 ▶i·◻ ordumm *.c i ɪ ⁴‹ ·ρ(‹·.· um. Ione*· *‹■ (rodat" vi*um Gh r,t. ıp*o iu;e *in' »<is**

λ **Sus··* ptio •'.rdiiu* per *aitum. *i Ha ordinati non ministraverim**

.d'uni promoti* per '■alium. *l non nunisti av étant. ' pi-copii* légitima l'iiibii i d·.! dispensare**

» **Ordinati" m maioribus cum littciis dimissmn* ı apituli siw ••ms vicum. *ed‹· vacante, ant·· annum clapsutu ·**

Concilium I'.im Tridentmum. restimgen* t o ıi · latetu idim e:ipitub-« e no essam illam in pnslcruut sic determinat* ..Nui los-at capitulis ecclvsiai um. sede vacante, mita annum a χῖıv va» atnous. ordinandi

'· · \Mil b f€l . ap ··

‘ \ 1. d‹ ' *
1 · ah *hí'!'* 2*. \ II. j 1
>^~.XJVÎWe· ,‹[■. .q< 2
. Ï III.1 *v*« Will, .. .ap ὺ
* i ap. › am ■■ .*. de temp ο γ'Ηη λ i. il Ml lu \ 1·
·. * Ses* VU. *df rr|.,* «p . ,
, i ı.Xı Π. GKNKHAU. tuMVN XLVIL λ

ı ** ici V.SI

A **licentiam, aut littera* dimissoria* seu" rwer-embui, ut aliqui vocant, tam ex turis romiiium* dis|w>situme. quam etiam cuiunvia privilegii aut consuetudini* vigore, alicui qui beneficii ecclesiastici recepti mve recipiendi occasione arctatus non'fuerit, wucederv Si secus tint, capitulum contraveniens evvlvsia»tic<> sq* -aceat interdicto, çt sic ordinWti. st m minoribus ordinibua constituti fuerint, nullo privilegio clericali, praesertim in \riminalibus gaudeant m muo ribu* vero, ab executione ordinum, ad beneplacitum fututi praelati, sint ipso iure suspensi**

***. Benedictio nuptiali* a quocuni.pie -.icrtdoi·. sint hcenna parochi *pon*orum**

..Quod *l «|Ui* parochiis vel abu* *acfrd·■. *iv.· tegubiris *iw s.io- iillaris sit, vtiatn*i id sibi «·χ pmi legio vel munemoi a hili eoiism't rniine met e · ontciid 11. alterius patoehiue sp- n*..* -une illmuin parochi lecii tia coniungete. aut bem dicere au*u* fuerit, ip*..

t* ' hntics suspension^ *utirm· p-rnid;.·, r» *rr value, quand" sunt oc« ult.ie. m· a: f-rum ıi "ıI·'·ıı tio*um deductae**

Ita decrevit ··«)›« ilium |'t idrtitmiim. '·· \\1\·. cap 4 *ft'or rrntfitttm,* ul>i ba·- liilrl .I.i»·· it ·■piscop.s m irregularitatibus "innibu* .·: *u*p« c. siombu* v\ debete "V.uity f·l››V v b l e i\t d> m›. eXirpl.v ·,l qh.l· oUlUT Γ\ homicidio Ï ·.·|UIIıUΓi·›. et CXiCptl* ihi-· deducti* ad forum conteritio*um di*pen*arr Ct Ifl. qllll>U*< UlllqUe · -islbu*· occulti* Miam sedi a post'd, car reservati* dehllqliente* quo*c unique, sibi sub'.Iit·'*, m dhoccsi *ua. per *.4pso* h ui vicarium ad id specialiter deputandum m'foio cmscomtia·· gr u·- ib-olv en·, imp.·*,ta p‹ ‹ η η ; tin -alutari.**

‹ iput I N

De excommunicationibus non roaervati·.

Γı m :. ' ‹ı«‹·..mmum· atɳ o i·› (um -um um peutitb 1. tum vpi-i-q·" i e-crv ,‹ta*j m mn -|\· Anliqiio *ive ·'"Y" plu.. - alia·· Lita·· *unt. a qud-us absolvere 'letinm quid· m ie*crvatum · -t t^mmiam vero rxiude damna d·· iii-iiiiii *pnituahum lugenda pio oΐῖıɳıΐῖıı* et *m^i,' - l'hri*(i lidelibii* emergite possent. *(· I'.ıı.ıiρΊΐı vidiheet a ' "in m un ɳ·ɳ·· matri* e<-,b*io·. em .omndoi -util to:.te·, aquar *aH mi* in vitam .■tui' inani, uno ;rre_ulai ı ta* iiblim ρ-'ıΐ m . ltciro* qui talibu* · en*uri* oretiti. munii* .ib< uni* «admis *a· r, ‹ xi irere prrte*umerent, opu* utile gregibus curae tio-ttae r. mnn**'* pr.iestun·. et simul officio**

! Potio i*tm*m«'di exc-mimuim ..tume* latae sunt · "fltt.ı

ı i biuo- -pii sacti* minati iii.itritmmium <<.n trahunt

||or d· i ia ı at r { /fiHt-uttH hb (it unie tie ıèiinattmjfiHiffttr·. h:* verbi* ..Clvîieo* iu sacn* or· dimbu* «oustitufe* matrummia contrahente*, rvfrav· tiare nielu poi ime al, huiusim di éorum temeritatis audacia eupu i to*. tp*o* c\i ı miiiunn atmnia s» nten tin·' ip*o la· io dc< ·i nimit* κΐıΐῖıΐıɪɪɪɪɪɪɪɪ·*.*

2. Sacerdote* u··apicnfes praefert uni* *aeculure!*

..lui emus." inquit Alexafciet 111 . ..sub inter minatmne anathemati*, ne quis sacerdos officium habeat viJ-romiti*. aut 'praepositi saecularis Si quis autem nmtia tac ventre praesumpserit, et

commonitus, ss smendaA taoluerit, exomamuieatioai x moainin. Quod si ra|ta a raptore separata, at in ·Abjaceot/ locotuto bttibero doaatRuta, illusis virum habere

3 ' RegalsAs professor tusero, id 'eat absque consenserit, eam rIpspr ia uxorem habeat, ot nihi-licentia.vel sine insta cagda, habitum' dimittentes, -lomiotf» raptor ipse^^c omnes illi'consilium, aulii-S Üicituj^enim, lib. III. tit/JÇJÙV *N»* sei liem· et (uxorem praebeate sint ipso tore excom-monecAi; cap. 9 ' in VI / ,Tt periculosU religiosis municki ≥c" nerrethe inrumos7 evagandi mdteria subtrahatur, districtius inhibemus' ~ *- '«r/**Procurantes sbdrtum foetus Xnimati.** ne de lactaro aliquis quamcumqu^ rphgtqnem fecite

Hoc decrevit Gregorio· XIV

vel egprhs*e professu», in scholis vel alibi. Xetncte Meujoriae autem revocandum en cesaura». ex habitqm religiohis suae dimittat. '-. Hj quiq'autetn ' cvrnfnunicatioiletn scilicet^ sUspenqipncm et inter/ (huius) temerarius ·violator \nti(erit.' excon(rnuni- dictiinytpersonale. hb iisnon incurri. qui ei eurum' cationi» sententiam inqurrat ipso neto? poenarum ignorantia; aalteM inculpabit, lege· trans-

– 4 Regulares non servaiitbs interdictum, sive à grediuntur. aut agjipt ih dubio. rive iuriA quod" papa. »Ivc ab ordinario positum,, qusadq obserVatsir venatur circa intespretatiopSm legi·, «ivo facti, «b.ecclesia principali loci. quando istud dubium afficit facti veritatem*-

. Hoc i statutum e»t a Clemente^Vv'***- *- **- ^. Insuper: ex commdni doctorurii «entSnti». epis-/Je «mlcnlia «geoerar», cap £r frvfNewfifet» /. x ' copi absolvere possunt\s censuris «anctae sedi

£ Extorquente» revocationem vel absolutionem rqsenati». eo» qui Romam adire aunt legitimelim-a 'censuris pe(vim<t metum B pediti: necnon a censuri» occulti», exceptis exefen

fix capite *AbMitionif,* tit. XX. *dr* Ais quae m munj/Hti'inihiiH contenti* in i'<>ti*ti(uti<»nihu· apoMo-*Utrttur· eatua tfudt,*»hh I, in VI. ubi sCquentibue liriw quae incipiunt *h'om<tit· pontifici"* vefbi». duo atatuuntur. netnpv absolutionem extor- *vigilantia.* *jj* tam non valere, et extorquentem illam ej^mmmuni-cationis laqueo innodari -AbaolutiowfCbcneficium

‹ 'aput X «»'.

ab excommunicationi· sententia '«■! quamcumque revocationem ipsius. apt suspensionis «eu etiam* t Do irregularitatibus, interdicti, per vim vel metum extort·, praesenti» constitutioni» auctoritate omnino viribus vacuamus "

promovendum honorem «acn» mysterii» delu rNe autem sine vindicta violentiae crescat au- I. et ad augendum ruito» divini maii'»tat,-in. dacia. eo» qui absolutionem seu revocationem plura «tafuta sunt impedimenta canonica, quae huiusmodi. vi vel metu extorserint, excotnmuni susceptionem ordinum sacrorum et susceptorum rationis sententiae decernimus subjacere uattm necnon beneficiarecipienda impedirent Quam

6 Cogentes iniust^ad matrimonium vi» autem haec impedimenta, quae sub nomme .('um maxime nefarium sit matrimonii liber- irregularitati» veniunt, interdufh imponantur per tatem violare/ inquiunt patres Tridentini '. .et ab modum poenae, non habent tanmn proprie rationem eis iniuria» nasci, a quibus iurs exspectantur, prae- S censurae ecclesiasticae, cum non recenseantur'ab cipit aancta synodus omnibus, cuiuscumque gradus, Innoeontio III' inter poena» quae in bullis ponti r dignitati» et conditioni» existant, sub anathemati» ficiis censurae nuncupantur, nor -emper et m-ee» poena, quam ipso facto incurrant, no quovis modo sario ex «e culpam supponant directe vel indirecte subdito» suo», vel quoecumque

l*»'tc«utem veru ili» imprdtfiirnta «cu trregu-alio» cogant, quominus libere matrimonia contrahant/ latitate» determinandi et instituendi ad Humano»

7. Docente» confessionem, ante susceptionem pontifice* et ad concilia auctoritate apontolicarappro eucharistiae, non esae necessariam ii» qui conscii bate atque confirmata pertinere constat I ndo »unt peccati mortali·. hui»«mo«li impedimenta »nnf iuri» ecr)e>caRt>ri coin

.Ne tantum sacramentum (eucharistiae scilicet) muni* *eu uni\er«ah». et Amne» uhiqne clerico» indigne, atque ideo in mortem et condemnationem, apertant. sumatur; statuit atque declarat ipsa aancta synodus Irregularitate», quarum cognitionem clerico» et (Tridentina)/illis quos conscientia peccati mortalia «periatim animarum rvetoribu» neceeaauani >oɳv· gravat, quantumcumqus etiam ae contrito· existi- ambigit, ex duplici capite oriuntur, nimirum ev ment. habita copia eonfemoria, necessario prse- delicto et ea defectu mittenddfh esse· confessionem «acramentalem. 8i

* *Dt irrtgulariïattb*»* e-r *dilictu.* quia autem contrarium docere, praedicare, vel per-tinaciter asserere, seu etiam publice disputando I'aurae ex quibus oriuntur irregularitate»' rX defendere praesumpsit, eo ipso excommunicate» delicto sunt: existât.“ ·

1. Mala susceptio baptismi.

8. Contrahentes matrimonium in gradibus pro- Hinc irregulari» ex hoc capite est qui scien» hibitis. vel eum moniqli sine legitima dispensatione. D suscipit baptismum ab haeretico declarato extra

Nam ia fflemsatima, lib. IV. tit unie., d» ests- casum necessitatis* qui illud differt ad morti» ••MtgsMMtiit· *ti fÿgMteia,* oajl. unie, iam citato usque periculum'; qui pubiioe aut solemniter re-supra n. 1, aie habetur: ‚Eoβ qui, divino timore baptisât. necnon clericus qui scienter rebaptisant! postppeito, in suarum periculum animaram, scienter ministerium praestat'; itdtn qui selenter rebapti-ia gradibus consanguinitatis et affinitatis coaatitu- xatur"; item etiam, ex Benedicto XIV', qui ex tione canonica interdictis, aut eum monialibns con- culpa gravi «ub conditione rebaptiaet. trahere matrimonialiter non verentur . . . ipsos ex-

2. Haereaie et apostasia a fide. communicationi» sententiae ipso facto decernimus subiaeere/ Prius constat, ex capite *Qtti* « ntigns i-rissim· F,

9. Raptore· mulierum et eorum fautores diet. LI. ubi. recensita habresi inter impedimenta

.Decernit uncta synodu» (Tridentina), inter raptorem et raptam, quamdiu ipea ia potestate raptoris manserit; nullum posse consistera matri-

1 iW. 8, *npoetolica,* Mita di* 31 "maii mio I3MI. Ulter., u II. p. 7M.

* <U ÇwnIr*nh, U0. de verUraai «init. (V, 40).

qoae oc
,8i quit
eateOBiikf ad gradum aacerdqfu indigna· Àpirare contpnderit. cnm ordiaatoribu· »uia adepti honori·' ' periculo ·ubiaqqbit." Poateriua autem, e» capiti /4vabywraa ***XXÏH,*** dial L, ubi agitum ejtsine bytero· qui immolaverant et poatea certamen -jBjeruat, ai ex fide luctati aunt, pt non ex compaejo. ad oatentatioaem ut caperentur, ipai' feceranjt hoa placuit honorem quidem «edi· jSropriae retineririr o^jtrre autem illi· et ·enneaeA'ad populum facere, aut aliquibu· Mcerdotal(pu· officii· fungi pon liceat." * 1'lide patet hic' diapehauri m beneficio tantum, non autem in officio. - '

Item irregularitati aubiacent haereticorum .credente· '. receptatore·, defenaorep et thutorea, ipaoramque filii," uaque^ad aecuridam munerationem ratione haer^ai· patria, et u»qqe ad primam ratione ' haere··· matri·, nisi parente»/4nte' mortem haereaim B abiqraverint. / I · f

3 Violatio cenaurae.

Haec contipgit cum qui· Centura lijpilu·. verhr gratia excommunicatu·, inteadictu· vel auapeneu·. ordinem «aerum aolemniter et «cientor exercet. Porro quod talia violatio eenaurae inducat irregularitaten^ patet ex capite **Vil,** caua. **II,** quaeat. 3 . .Hi qui· epiacopua in concilio excommunicato· fuerit, uve preabyter aut diacom». facere oblationem vel matutinum aut veapertinum ·acrifioium qua·· in officio auo agere, aicdt priua non liceat ei nec in alio coneilio apem reconciliationi· habere, nec ultra recolligi," id eet, reconciliari. p

Pariter irregularitatem incurrit qui acienter cele-l brat in loco interdicto in caaibua non permiui·. X ex capite ***It'*** gari ***Till, dt ttaitatia*** «aeemeMaat***cat.,*** lib. V. tit. **XI,** in **VI,** ubi habetur :_>!· vero qui acienter celebrat in loco «uppomto interdicto t' (niai auper hoc privilegiatu· exiatat. aut a iure ait <;onceMum eidem) irregularitatem incurrit a qua nequit per alium quam per Romanum pontificem liberari " liem' declaratur capite ***It cui XX,*** lib. V', tit. **XI.** in **VI.**

·4. Exercitium ordini· «acri non «nacepti.

Ex hoc capite irregularia evadit exercen· acienter et aolemniter actum ordinia «acri quem non habet; ut verbi gratia, clerico· in minoribu· exercen· aolemniter et «cientor, et adhibiti· eorum inaignibua. ordine· maiore·. Legitur enim, capite **S fuit** ***I dt clerico non ordinato aunutrante,*** Decretal., lib. V, tit. **XXVIII.** .Si qui· baptiaaverit (extra caaum neceaaitati·), aut aliquod divinum officium exercuerit non ordinatu·, propter temaritqtem abiiciatur de eccleaia et nunquam ordinetur."

Similiter Urbanu· **III,** interrogata· de diacono qui miaaam celebrare praeaumpaerot, reacripait, cap. 11, **£·** ***litterit,*** eiuadem tituli. .Reapondemu· quod ad aaeerdoti· officium non poterit promoveri; a diaconatu quoquo bieunio vel trienni^ pro tua maneat provimone «aepenaa·. De beneficio aatem mtoerioorditer agatur eum eo, ne aaateatationo privatu·, ad «aeculi negotia revertatur."

Sic etiam irregularia fieret diacono· aolemniter beaodioena aquam Inatralem, cum 'Êbe munua proprie ad aacerdotem apeetet *.

pt>· ordiavtn.
vernantur auapiente· oAiinea furtive, «in· qpiaoopi ordinanti· licentia ot voluntate, non vocati, noc legitime examinati, nee admiaai. nomen alteriû· approbati et admimi ueurpaado vel i«ab nomine aao dotoao auppo-
nendo. Hi omne·, ai contra bde faciente· lata erat euommunicatio prout ab epipoopo intra ordinationem ferri aolet, ex libro pontificali^ incurrant non aolnm auapenyoaem, aed etiamzirregularitatem ,* quibua augtmua potftifex aotua pote»t diapenaare

Irregulare· aunt qtiam ex hac cauaa qui eodem die, aine diapenaatione epiacopi. plure· recipiunt ordine·. quorum unua auoec eat*.

6. Crimina infamia et notoria. x

Crimina autem qqde InnAam habent infamiam aie enumerantur*: Jnfhine· boae eaa peruonaa dici-* mu· quae pro aliqua culpa nqtantur infamia, id eat. omnea qui chriatianae legi· normam abiiciunt et atatuta eceleaiaaticaaoçntemnunt: aimiliter fure·, (aacrilegoa et omne· capitalibua rridiinibua irretito·, ' ·epulcrorum quoque violatore· et apostolorum atque ·uceenorum eorum, reliquorumque patrum atatuta I libenteri violante·, et omne· qui adverqg· patre· anngptur, qui in omni mundo infamia notamur; aimiliter et inceatuoaoa. homicida·, periunta, raptore·. malefico·, venefieo·, adultero·, de belli· publici· fugiente· et qui indigna aibi petunt loca tenere, aut facultate· ecèlaaiae qbatrnhunt iniuate, et qui fratre· ·calumniantur aut aecuaaat et non probant, vel qui contra innocente· principum animo· ad "iracundiam provocant et omne· anathematixatoa Vel pto iuia aoeleribua ab ecclegi· puteo·, et omne· quo· -eccleciaaticae vel «aeculi lege· infame· pronuntiant. --- Hi homine·, unquam, ad aacroa ordine· nqn debent provehi." I

Igitur irregulare· ii aunt qui in aliquo ex caaibu« aupra memorati· vernantur, ai eorum crimina aint notoria et publica, quod nedulo notandum; nam «i occulta remaneant, excepto homicidio, de quo infra, nullatenu· irregularitatem inducunt, prout coactat cap. **£r** tenore **/F** et cap. ult. ***D* temp, ordinat. et qualitate ordinandorum,*** ubi expreaae habetur: „8i proponite crimina ordine indiciario probata, vel alia· notoria non fuerint, non debeat hi, praeter reo· homicidii, poat poenitentiam in iam mucepti· vel auacipiendi· ordinibu· impedirij^--

1. Homicidium.

Ex iato capite irregulareoaunt primum homicida· voluntarii, quamvi· occulti. Concilium enim Trideq-tinum*, ranovan· et confirmai!· antiquita· atatuta*. hoc declarat diaertia verbi·; ,Cum etiam qui per iadnatriam occiderit proximum «aam, et per inaidiaa. ·b altari avelli debeat; qui aua voluntate homicidium perpetraverit, etiamai onmen id aee ordino iudieinrio probatum, nee alia rntioao pabbeam, aed oocuhum fuerit; nullo tempore ad ordine··promoveri poeait. ·ee illi aliqua ecdeaiaatiea boaaficia, ettorom eorum non haboaat animaram, ooaflarri Meant; aed omni ordine ac beneficio et offieio ooeleoiaatioo perpetue earoat,"

Deia homicidium mandaatea, coaauteut··, ae eidem qaolibqf modo efficaciter eooperaato·, para «··dram ***TUI,*** diat. L. quod aie habot: ,(8i qai·) homicidii aut facto (ut miloa), aat praecepto (ut index), aat coaailio (ut aaaeaaor), aat dofiaaaioae

)

' Crafcnt··. H mt. qai haema· Metaatar aat hearatid· optaieaib·· labati **mt.** 8. Aag., Mb, ***De aitlett*** aradmdi, cap. I («pp. a A·»., ·*. Baead, VW. 4* Al, dtariam datait intar bwuti··· ·< «radaataa BaereUota «nia «ma ait .qui «lirai·· temporal)· o µ µ µ O. «t maxime glori·· ptiadpatorj·· gratia, htm· ac mvm opiaira·· vel gignant oat mqaaatar; H)m anta· qai hniaaawdi biuhlbu· oadant banda·· ···· imaginaiiaa· quadam veritada «t jtataU· U!·····* Da Caaga. etaaoarii^n, verbo ^A-edmiaa

' Ki aap. drUm, X0, «et. a, ***te*** eonaaer.

' cap. FroMM, I et aaq. 4e ·o qai tativ· erdtamt ·■·· dpit (V, aft

' cap- **A-** ***leter,*** S. at nap. AumtaK, «toad. Ut

' **Ou. Www,** I?. VI. q. I.

* fitaa XIV, d· ***nf.,*** tap. T.

* Cap *aueeeéeeeue,* 10, et «ap. ***De »Uere.*** **II,** 4· bomi·) (V. **m**

(evitabili «tiilioet), port baptismum oonadue feerit, a et per aliquam sabrcptionsm ad clericatum vmierit, ffsiiciatur.* ' ,

Hotnicidinm hie supponitur iniuetam. Bi foret initum. at in eo qai alium oocidit ad vitaa saaa^ defensionem, irregularitatemnoa induceret; *CttanUlfi*

S(*fitrionu, d·* AeaMOidiOfF, ubi expreaSe dicitur: .Illum non incurrere irregularitatem, qui mortem aliter* vitare non ,valene, »uum ooeid^ vel mutilat invasorem.* Attanipn eap. ***Biffifaih XVIII, d* heatieidio (V* Ii),*** .id fieri debet cum moderamine inculpatae tutelae·, non ad «Umendam vindictam? eed ad iniuriam propulsandam.* ., .

Et haec quidem de homicidio voluntaridX

Quoad homicidium easuale, accidit dando operam"" rei licitae vel rei illicitae. In priori casu, irregu- ? laritas non incurritur, si adbibita sit diligentia auf- 'ficiens/^quae nempe a quolibpt prudenti, adhibetur iuxta fa^ti qualitatem ' : dum e contra incurritur d/ B fierente diligentia praedicta, cap. *Hi»* um ardores, di»t. XXX ' ubi habetur; .8i vero sfiqua culpa I eorum vel neglectu, morienti» homini» interitus cognoscitur advenisse, abiiciendi «unt e gradu et in sacrp ordine nullatenus suscipiendi ;* et cap,. Prrsbyfema» ***VII, d» hotdeidio*** (Γ, ***(i),*** cuius summarium I rem claro exprimit Ift» verbis; .Homicidium casuale imputatag^ei qui dabat operam rei licitae si non adhibuit diligentiam quam debuit * In posteriori casu pariter non incurritur irregularitas nisi ex defectu debitae diligentiae, modo non agatur de actione periculosa tporti· ; nam. licet actio sit peccaminoaa ex hypothesi. mors tamen non esset voluntaria.7'

8 Mutilatiq membri intusia.

Mutilati»' haec consistit in separatione et trun ration membri alicuius principalia quod habet in corpore huma*» distinctum et peculiare officium, p' ut. verbi gratia, oculos ad videndum, manus ad agendum, pea ad ambulandum.

Hinc irregulares fiunt mutilante» alium per gravem culpam*. Mutilare et occidere, quoad contrahendam irregularitatem, aequiparantur. i

Irregulare· etiam evadunt mutilantes seipso» aut mutilationem sine inita causa procurante· in quacumque parte sui corpori·*, etiamsi ex aelo indiscreto, vel existimqndo ea ratione se obsequium ' praestare Deo seipsos mutilaverint *.

fi 11. *D» trregularitatirtM* es dq/sctu. I

Irregularitate· ex defecta plure· aaaignimtur.

1. Prima est ex defecta anima·; ratione <miu» irregulare· sunt amente·, lunatici rt .ferioei, lioet habeant aliquod lucidam intervallum*; epileptici, ·eu laboranti»· morbo qgduoo'; daemoniaci, hau obsessi a daemon···. Omuev tamea leti d a tua D reepectiva aegritudine Kbetuti feeetat, poeeuet au··

correpto·, at n)fwii babetarpoag- OtaMwnrittr ZZZ, dirt. XXXIII, Me «mM»; ,U. anlfee de hi. qui a*t la tarram arrepti a dMUMapbqp elidutar, out quo- Hint Àedo vexationibua, ineunibua efferent», val ·aeria aadeaat altaribus miaWrara; «al lattaae··· ae ingérant eaeramenti· divtaia, exceptis UUa, qui

I Ch «rm·»*, 1% 4· bamtad· (V, IQ. * ClsmMt. Si /Urio···. (afa. As baaMto (V, 4).

vitiati» (I, S»X

oorponüibu· tnoormuodlitatib*· deditii, dqr beluamodi ' paadeaibaa ia tarram probante» >4Hsi, qai tamen at iati taumiiu ertmtqpb 'oflHL.aal erdiae at loco aeapeM, quousque aniwanni apatio' per dieeretionem epfeoopi inveniantur ab ineat*· dimmoaqpt liberati.* law amenta· «en furiosi, oqp·tantia locis intervalla habente·,, et epileptici'peu morbo caduco laborant·· quamvia nendum perlaete ·anati. ei raro cadant aat debriant, poeannt prtvatim celebrare eum aasiétentia uoiuf' sacerdoti.» ioiuni. qui minam prosequi posset ai aliter deficeret, ut colligitur ex cap. *lU»d XV,* ot,j>ap. *NAil XVI,* eau·. 7, quèes^Zl

Ex defectu animae irregulare· «unt eiiamJIli tertti, prout haberiir cap. *Ilhtrrato» I,* dW XX^VI . Illiteratoa . . . nullua praesumat ad cloncAtu» ordinem ^omovetx*: quia litferi» pareo». sacri· non poteat esse aptus officiis.* At scientia mediocri» sufficit. Concilium autem Tridontinum. ····· XXIII. *dr rrfomatioàt,* determinat, cap. IV scientiam necertiiriaiq'prima teneur· initiandi»; cap. XI »u»·cepturi» minore· ordine·. quibus nom» initiali debet quem non Scientiae ape· maioribu» ordinibus dignum ostendat; cap XIII promovendi· ad •ubdiaeonatum. qui litteris et lie quae ad ordinem exercendum pertinent instructi e»»e debent, et cap XIV promovendi· ad presbyteratum. qui diligenti examine praecedenti comprobari debent idonei ad populum docendum ea quae scire oninibn» netn»riiim e»t ad salutem ac' ad administranda aacramvnta

Irregulare» «unt etiam tdi defectu animae ·>ηιηο» neophyti seu recenter conversi. ex eap Aicat mopAyfaa *It,* diet. XIAIII. ubi exprei-o· hnlrelur r8ieut neophytus tum· dicebatur qin notio .am-Uo fidei erat auditione plantatu»; -ic nodi· neophytu· habendo· eat. qui repente in religioni· habitu plantatu». ad ambiendo» honore» energy irrep.erit .Ordinate ergo ad ordine» arrodendum ' „t \am casum appetit, qui ad summi loci fimtigia. poet positi» grudibu». per abrupta quaerit >>»,·,n»um" Rationem huiu» affert apoatidna*. dii i n» „Non neophytum, no'in superbiam elatu· iu indicium incidat diaboli." et ipaum iu». in cap Misent»» *IV.* diat. LXI, ubi prohibetur ' ne fiant tn.iuintri qui nondum didicere e»»e discipuli

2. Secunda eat ex defectu corpori», ratione cuiit· irregulare» aunt qui ita »unt corpore vitiati ut ab auiute non possint peragere ordini» ministeria vel ·i aliqualiter possunt. non tamen aine quodam aliorum horrore, ut eolligitur ox cap. *IlJitmtor I,* diat. ^XVI. abi dicitur: .Illiterate» ant aliqua parte corpori» vitiato· nullus praesumat ad cleri·eatus ordieem promovere, quia litteris care·· sacri» won potest ease aptu» officiis, et vitiosum nihil Deo prorsus offerri legalia praecepta sanxerunt."

3. Tertia, ex defectu natalium: propter quam irregulare· sunt omne· filii illegitimi, eo quod ratione originis reputentur viles; ex eap. *hurM XX, dr tltHieot;* Zfeerrtot, I. 1, t VI, ox pluribus cap. tit XVn (M fl* *·* OfKuN, drtrrtrt., lib. IV ; et ex eoaeilii Trideatini sert. XXIII, ds rqfermoriens, cap. V, uM praescribitur episeopo ut de oriiairtmu natalibus diligenter inquirat. Riegitimi tamae qui per aeque·· matrimonium legitimaatur iam non suat irregulare·, ut constat ex argumento cap. CbagMIw *I, pd JUH tüu ItfUàn,* dmirit., I. IV, t XVII, quod sic babot: .Naturali» ex soluto gaaitM et soluta, legitimatur per »ubsoqnaas parentum contagium;* ot ex eap. ZWnte *VI,* oiuadem tit: .Tanta art via matrimonii, ut qui antea suat geniti, .poet contractam matrimonium

•otio·· tatis retrot^hltar ad tempo· conceptioni·.' Ad hoc tt paraît·· tempori eon-eeptionia. astraltem nativitatia, potuerint valid· eontraheA; cx sodem oap. Teads. Hier «i adulter morte· eoniuge ducat mulierem ex qtta filiam sua-■oepit. iat· ^nanebit illeghtaius. Iater illegitimos •e proinde Irrefulnres,\x defeetu natalium recen-J «eri debent etiatp ii qai neti rant ex matrimonio civiliter, inito, non lervatii formslitatibua ab eccie-I •in praeacriptis aub· poena nulljt^fn. Illegitimi autem qui aliquam religionem intrant iam non rant ' irregulare· et poaaunt ad uoroa 'ordineaqiromoveri, liceb.non poaaint ad praelatores'

fteaervationi eidem subjacent clerici •aecularea. quibuacum «uper defectu natalium diapedeatum^t ad dignitatem vel beneficium etiam annexam habens curam apimarum : et didpenutio quam obtinere de- ' buerunt a aummo pontifice ad suscipiendo· ordinet B - aacros. non valere cenaetur ad dignitatem maiorem, verbi gratia.· dpiacopalem ' : ita ut bia diapen-ratione indigeat illegitimo·, semel ad adorna ordinet et· iterum ad apicem opiacopatua consequendum!

4. Quarte, ex defectu Moramenti , ratinnç cuius irrogu-larow sunt bigami, eu quod bigamus non perfecte repraesentet unionort Christi eum ecclesia; quippe qui carnem suam divisit in plure· uxores. <\ai*tat autem irregularitatem isto modp incubri, ex cap *Drbttum* de ordmaad·· H. 'H i, "icut ex toto hoc titulo ot etiam ex ipso •poatolo qui. / Tim. f *I,* ad ordine· uniuta uxoYia virum requirit. F.amdeni 'mcurrunt bigami sive bigamiae verne; 'l4 eat. qui contrahunt et consum-mant matrimonium cum pluribna uxoribua. rivo simultanée nive aucccaaive *: «ire bigamiae inter-pretativao, id est. qui contrahtmt et consummant eum vidua vej^cutn corrupta ab alio: isti enim C cenaentur. iiupdam iuris interpretatione, habui··» du·· uxoreti licet vote illa· non habuerint*; sive bigamiae Mmilitudinariae, id eat. qui poat votum solemne rbstitatis emissum in religione approbata, vel poatwcoptiouem sacrorum ordinuih matrimonium quamvis invalidum contrahunt et conaummant*.

b.(Quinta. ex defectu legitimae aetati· ; ratione cuius (irregulare· «unt omne· qui tiondum habent aetatejn legibus ecclesiasticis ad susceptionem or-dinum requisitam, quae quidem aetas pro rècep-tione cuiusque ordini· a concifio Tridentino ' no-vissime et clare statuta est. /

6. Sexta, ex defectu ba^ae famae, aeu ex in-famia. sive iOri· aive facti; ratione cuius sunt irre-gulares ii qui infamo· habentur vel ob exercitium arti· ignominioaae, vel aliquando ob alteriu· in-famiam quae in alium redundat Hoc conatat ex cap. *Infaetft* XF/f, cana, fi, quaeat. 1 ; et etiam ex D apostolo, qui * preeacribit ut non ordinentur niai viri boni testimonii.

7. Septima, ex defectu libertatis; ratione ouiua irregulare· eunt eoniugati qui vel ad ipsam primam tonsuram admitti prohibentur, ex cap. Wtiftes *tpian ptu IV,* in VI. lib. I, tit. 9, de tomp. ordia, *ti* fu·· *litete* ordinondontas, ubi dioitar: „Nullua epieeopna vel quivis alius . .. clericalem praesumat oopferre

' Kx C··. η *μα.* I. de UiiS preskyl. <L IT>.

* Csp. cil.

* Ex cap. tanotra, XU. «t cap. Cam Hwclaaiswni, te, da •lectio·· (I, β).

* (Up. Dcdshim, cil. at eu. t'elcsvlvea, 90. dist 3d-

* ïa·. Moi·ita·, <9. dàst. M; esa. M cumm. II. at cu. *Lmci.* 19. <Ust. M.

* Cap. Vaper « notas, 4, at cap. sit. da bigs··, ora ordi-und. (I, 91). cu. Vwty··*. 94, cu. M·*ια«λ·, 19, XXΛΐ, y. 1.

' Basa XXΠI, dr nf., cap. β et 19.

* I Tim. III. 7.

trarp --(nd aacroa sedius· promoveri, prent «at aneri· eaaonibaa.defiaitum,* 'Quae ultima rtA»,«raC jnnnnnt in qtdbua maritea poaaef prdinhri, nempe primam ,si uxor nxproa·· ae libere eoaaeatiat et timui castitatem yoveidt; ex cap. CrainwiM F, de doerot. I. III, V XXXII. ubi'habetur: tNullna ooaipgatonim eat ad aacroa. ordine· promovendus niai ab uxore eobtteeatiam profitent· faerit abeolnta·;* (imo ai meritris fieret religioraa aut crearetur epiaeppna, vel ai uxor eaaet iuvenia, ipsa religionem ingredi debepet; ex cap. Sana F/, eiuadem tituli); ddtarai ob uxori· adul- I ·,- I teVium divortium. actum ait iuridice: nam tunc ab) I jiliua iure eat perpetuo «VbdUrtua. -Tnruper militer " y ei reipublicae administratores. donec eidem officio. \ . consentiente principe^-noa valedixerint [irregulare· •unti: ex cap. dipt. 1,1 H'''v *C* *

A' Octava, ex defeqtu lenitati·: ratione cuiu, irregulare· sunt omnea qui ad mortem aut mutilatio-nem etiam iustam cooperantur active et efficaciter. et proxime, per actionem ex natura «u· ad id ordi-natam: nt sunt, milite· qui (in bello iurto aliquem propria manu mutilant vel occidunt1. Decret. I. V. t. XII. (Notum eat aliunde quod (n bello certe iniuato omn^a fiunt irregulare· ex delicto, ai unu· commilitônùm .hortem aliquem occiderit, ut docet signanter, /nrtitattonr *CI,* Benedictu· XIV 1 Vt I aunt etiam clerici in .«acria vel monachi medente» v_ cum aduatione vel inciaione, morte vel mutilation· inde ·, cute, quanivi· vint arte periti, modo tamen id egerint extra cavum hecmwitati· ' : ut «unt etiam iudiee· «enteqjiajp morti· vel mutilationi· pronun-tiante·. advocati, teste· ultronei, accusatores «ine protestatione. «enhentiam dictante· aut «cribente» et omnea ministri justitiae sententiam exsequentes!

Quamvis enim omne· nupradicti nullum committant delictum, eeeleaia tamen eo· irregulare· declaravit, quia non satin perfecte imitantur et repraeaentant lenitatem et manauetudinem Christi.

Hae quidem aunt irregularitates tum ex de-licto, tum ex defectu, quae in itfre communi ex-proue statuuntur, et quae, intellectae iuxta tenorem •acrorutn canonum, mentem summorum pontificum et interpretatione· doctorum de eeeleaia Romana optime meritorum. effectu· supradictoa indueunt.

Quoad earumdem irregularitatum eeaaationem, praeter modo· particulare· quibua tolli poasunt. videlicet cesaatione causae ob quam inductae fuerunt, prout aunt defectu· corpori·, aetati·, amentiae aut bonae famae, ausceptione baptismi,. qua tollitur irrégularité· ex delicto, ut ex homicidio et muti-lation». non vero ex bigamie: professione religio··, qua tollitur itrefiularitaa ex defectu natalium ad ordine· «uscipiendoa. non autem ad dignitate· et' praelatura*"/ posaunt etiam ceaaare per diapenaa-tionem. Torro ex conceaaione concilii Trideatini*. „liceat episcopia in irregularitatibus emnibua et suspensionibus ex delicto occulto provenientib··. excepta ea quae oritul ex homicidio voluntario, et exceptis ali» deducti· ad forum contentiosam, dispensare.* Similiter in iis qaao sunt ox defscte, episcopi a iure etiam habent ut dispensent cum illegitimis ad minores ordines et beneficia simplicia*; necnon cum bigamis ad eoneéquondoe ordines sacre·

' Ex cap. OdKta· [Kw, la. de tamiddia (V. 19). at cap. .Uignqterai, ta «4 IA ataad. tit.

* Ex cap. Smfrehrai, 9. se otarie! val MMuhl (III. *01. •t cap. n·· <■■, 19, da boeücidta (V. 19).

* Ex M dlquiUii, 1, dist. *1. at eu. ≪ «tas, A diri. 90.

* Sea. XXIV. ds *nf.*. cap. 9.

* (Up. Zs (ta, I. el cap A is, A da Utts praahjAarer. (1. 11) in VI.

Qaibus VOTO aeribus

hir φM ^·β·Hi· mmH IbIb
th

Rftvvn|wnw·

kSB 1BB

ion Amoret, uM vittate iadaM, priai a MMia *de

pro otnaibes aaaotie.·'

Cafcot XI.

in-opietoHs boeti j Pmü ad Timotheum scriptamti^f.Hoo aetaat odto, quod ta aoviaeünte «h bu instabunt tempora pqriouloea: eruat lemiafe/ , aeipooa aafaataa, eepidj, riatt, miperbi, Hasphoasi, B pareatibôs non. obodientos, ingrati, soatesti, siao affections, stae peso, criminatores, taeoatineates, immites, aine benignitote, proditores, protervi, tumidi et voluptatum amatores stegis quam Dei; habentes speciem qaidem pietatis, virtutem satam mm abaegeates ... semper disputes, et nunquam ad scientiam veritatis pervenientes ... Ma* patern homines, et oednotoroo proScioat la peina, amatae t, ot in erroremtaaittentee.* * Hte autem verbte apostolus monebat Timotheum : «Sectaro veto iastitiam, pietatem, fldom, oharitatem, patientiam, maaoaptadinom; oerta boaum oertamen Moi, appréhendé vitate asternam ia que voeatua 'es, ot ooofmeao ' bonam oonfeeeionem ooram multis testibus. O Timotheo, depositam oustodi, devitans professa vocem novitates st oppositiones falsi nominis scientiae, quam quidam promittentes, circa Idem exciderunt*. Labora ofotit bonus miles Christi Issu, . ;. nam quiC certat i\ egone •oe Mronabitar, nisi legitimo certaverit*. Praedica verbum, insta opportune, im- . portans; arguo, obooera, increpa ta omni patientia ot doetrisa. Krit eaim tempus eum senam doctrinam noa Mstinobaat, oed ad sua detideria coacervabant sibi magistros prurientes auribus; et a veritate quidem [aaditum] avortent, ad fitbalae autem convertentur. Tu vero vigila, ta omnibus labora, opM fee évangélistes, ministerium team Imple.***

Idam ad Titum: «Oportet oaim episcopum sino crimino eme, sicut Dei dispensatorem, .1, . aed hospitales·, boaiguem, sobrium, testam, sanctum, oontiaeotem, amplooteatom eum qui secundum,doctrinam eet, Bdeiom soemeoepi: ·«* potoas sit exhortari ta doctrinis saaa, ot eoe qui teabradtauat arguere. Seat eaim multi etiam inebodtaatea, vaaifoqoi et as tuetereo, maximo qui deeiroaunetefoao enat, quae oportet icdatgui.* *

Itaque nnassa aat ut ladataM ama miUtiae

bImi Aβ^βOβïβ βMμ μ Bβ Wmb

βΦ ki oββB ! befalls
VBB bmnAbnmi ut puritis loaiatari advmnms

Mη rWpwW BMφIIB IIHMIIM W· V»**

Bitetis oaeyeitaia Boom· datte die · ntaembris aaee 1M*, ata* ornate. opteeopoa aUodatavjMt: «Mumiaom vostrum tatat, voMcubilôs fratres, hac aootm deploranda aetata, aoerritenm ae formldobeam outre oathoiioam teat uaivemm bellum ab lie homtafbu oonflari, qhi netarta teter eo societate ooahuiqti, atom aoa saatinoatM doetriaam, aique » veritate auditum avarteatea, oa. Saanigona opinionum poctaata · tenebris entero, eaque Cotta riribus exaggerare, atque ia vulgus' prodère at disseminare toodtadunt.' Homaouaaa qaidem aaimo at acerbissimo Moro asnlrimer, rttm omnium errorum atoastru, vartaa mnltiplioesqno nocendi artos, insidiae, mtabinatieoes meate rocogitamu, quibu hi veritatis ot teoie seoroe, ot porittoaimi fraudis artidooo, omne pfotatta, iMtitiae, honestatis studium ia omnium animis roetinguero, morsa obmtmpere, iare quaeque divina ot humana perturbate, . esthoHeaaa toligioaom civitemquo sooiotatom obnvellere, labelhctaro, imo, si dori aUqoam poeeet, Aindltus evertero eommoliuntur."

«

«Noscitis enim, venerabiles fratres, hoe infensissimos christiani nominis hostes caeco quodam inaanieatis impietatis impetu misere raptos, eo opinandi temeritate progredi, ut, inaudite proreus audacia, aprrisatos *et* eatmi te *Uetphtttitu* ad Deum polam publiceqae edocere non erubeaeant, commentitia esse et homioum inventa sacrosaneta noatrae religionis mysteria, oathoiioM ecclesiae doctrinam humanae societatis bono et commodis adversari, ac vel ipsum Christum et Deum eiurere non extimescant.'*

«Iam vero probe noecitta, venerabiles fratres, alia errorum monstra et fraudes quibus huius saeculi SUI catholicam religionem et divinam ecclesiae auctoritatota, eiusque logo· acerrime oppugnare, et tam Morae tum «villa' potestatis tara oouaatur. .. Hoe volunt vaferrimae societates biblioap, quae, vetarim haereticorum artem renovantes, divinarum scripturarum Hbroh, contre' sanctissimas eceleaiae togulae vulgariboo quibusque linguis transistos ao pervoraia saepe expltaatiouiboa interpretatos, maximo D exemphriam numara tageàtiqao expensa, omnibus eaineque geooria hoaateibua, etiam rudioribus, gratuite impertiri, obtrudere non cessant. Ut divina treditiooe, patrum doctrina et catholioeo ecclesiae MMtaritata rotoota, ouneo eloquia Demisi privato soo tedtafo toterpeeteatar, eorum eeaeum pervertant, atqoo ita h maxtasoa tatebaatar errores ... Huc apostat beneadum, ae ipai aataruHo rationis lumini ropu|taM, do cuiuslibet roHgionis indifferentia syntataa, quo isti vetaratorea, omai virtutis et vitii, veritatis et erreris, hotitetatie et tarpitadtaia sublato discrimine, homines in cuiaavia roiigioais cultu aotarmm satataes amoqui posea comminiscuntur, perinde as ri ulla unquam eaao posset participatio laetitiae eum iniquitate, aat societas Iasis ad tenebras, ot coartatio Christi aid Belial. Hoc perverse

» aptes VI. ıo-u.
* Apte, xm, -.

in phitosopiiiaim praeservo· doctriaj» dicendi ratio, quae' imphovidam iiveututem miram in modum decipit, corrumpit, eiqae fol draconis in cahee Babylonis propinat.. Hac 'inflpnda ac- vel ip«i naturali iari; maxime adversa de CsudRtutismo, uti vocant, doctrina^ «qua semel admissa, omnium -iqra. ree, proprietates aevel ipsa humana societas funditus everterentur. . Huc denique, at cetera quae vobis apprime nota ae perspecta sunt omittamus, teterrime tot, undique volantium et ppeoara docentium ^voluminum ao libellorum'contagio, qui apte eompusiti, ac fallaciae et artificii pleni, taimensisque sumptibus per omnia loca, in Christianae plebis interitum dissipati, pestiferas ubique doctrinas disseminant, incautorum potissimum mentes animosque depravant, et maxima religioni afferant detrimenta. 'Ex hac undique-torpentium errorum .colluvie atque effrenata loquendi, scribendi ragitapdique licentia mores in deterius prolapsi, sanctissima Christi sprjta religio, divini' eultus improbata maiestas. huius apoatoliçae sedis diveîst» potestas, 'ecclesiae oppugnata atque in turpem servitutem redacta auctoritas, episcoporum iura eonculcata, matrimonii sanctitaa violata, cuiusque potestati» regimen la^efacthtdm, ac tot alia turn ehristianae turn civili» reipublica'e damn*, quae oommunibua larrymis una vobiacum flere oogimur. venerabiles fratre»."

Talia eat utique lugendus ecclesiae etiam apud Galliae status, quem cum supremus pastor exposuerit omnes orbis Christiani episcopos sic adhortatur: „In tanta igitur religionis, rerum ac temporum vicissitudine, de universi dominici gregis salute nobia divinitus commissa vehementer solliciti, pro apostolici nostri ministerii officio, nihil certe inausum, nihilque intentatum relinquemus, quo cunctae christianae familiae bono totis viribus consulamus."

„Verum praeclaram quoque vestram pietatem, virtutem, prudentiam, .summopere in ltomino excitamus. venerabiles fratres, ut coelesti ope freri. una nobiselim Hei eiuaquo ssnctae ecclesiae causam pro loco quem tenetis, pro dignitate qua insigniti estis, impavide defendatis. Vobis acriter pugnandum esse intelligitis, cum minime ignoretis quibus. quantisque intemerata Christi sponsa vulneribus afficiatur, quantoqne acerrimorum hostium impetu divexetur. Atque imprimis optima noscitis vestri muneris esae catholicam fidem epiacopali robore tueri, defendere, ac summa cura vigilare, ut grex vobis commissus in ea stabilis et immotus persistat.

niei yutqtu inlfgriHtt iMawiatamqsM erwwrnf, aieytir &Mn ms oatermim periit‘l"

„In hanc igitur Udem tuendam atque servandam pro vestra pastorali sollicitudine diligenter incumbite, neque unquam desinite omnes in ea instruerev confirmare nutantes, contradicentes arguere, infirmos in fide corroborare, nintt—unquam omnino dissimulantes ae ferentes quod eiusdem fidei puritatem vel minimum violare posse videatur. Neque minori animi finnitate in omnibus fovete unionem cum catholica ecclesia, extra quam nulla eet salus, et obedientiam erga hanc Petri aedem, cui tanqnam firmissimo fondamento tota sanetimimae nostrae religionis moles innititur. Pari vero constantia. sanctissimas ecclesiae leges observandas curate, quibus profecto virtus, religio, pietas, summopere vigent et florent. Magna autem eum ait

ra» imiont dioMmn «foM/ora*, illud obsecrante» monemus, ut omni ope et epera multiformes-{pimiraram boVtinum insidias, fisUneiàa, errore»^ flr»udes, machinationes fideli populе' detegere sumque a pestiferis libri» dlHgentor averieVe, atque agmdue- .exhortari vetitis, at impioràm seetqa et societates fugiens tanquam a facie colubri, ea omnia stadiç-. sissime devitet 'quae fidei, religionis metumque integritati adjrefaantur*

„Caeteram, fratres aharissimi. non 'dabitamu* qbin vos.'omnes' ardenti erga Deum ethomine» eharitate Incensi, summo in ecclesiam amoye inflammati, angelicis pene virfotibus ifistrdcti, episcopali'fortitudine. prudenti* muniti/ uno eodemque sanctae voluntatis desiderio animati. apostolorum .vestigia seciantee et* Christum .lesum pastorum omnium, exemplar pro qVo ldgatioiie fungimini imitantes, quemadmodum decet episcopos, rancor-- udissimis studiis fact) forma gregis ex animp, sahMitatiwvestrae splendore clerum populumqup fidelem illuminantes, .atque induti viscera misericordiae, et éfindolentos bis qui igtforant et emant, deviae ac pereuntes oves, evangelici pastori» exemplo, quaererc. persequi amanter, ac paterno affectu vestes humeris imponere, ad orile -reducere, -ac uullib neque curia, neque consiliis, neque laboribus parcere unquam velitis, quo omnia pastoralis muneris office religiosissime obire, ac omnes dilectas nobis oves pretiosissimo Christi sanguine redemptas et curae vestrae commissas a rapacium luporum rabie, impetu, insifliis defendere, easque a venenatis pascuis arcere, ad salutaria propellere, et qua opere, qua verbo, qua exemplo, ad aeternae salutis portum deducere valeatis. In maiori igitur Hei gloria procuranda viriliter agite, venerable* fratres, et omni alacritate, sollicitudine, vigilantia, in hoc simul elaborate, ut, omnibus erroribus penitus depulsis, vitiisque rqdicitus evulsis, fides, religio, pietas maiora in dies ubique incrementa suscipiant, eunctiqne fideles, abiicientes- opera tenebraraih, aient filii lucis ambulent digne Deo per omnia placentes, et in omni opere bono fructificantes: atque inter maxima* angusti*». difficultate*, opera et pericula quae a gravissimo episcopali vestro ministerio hisce praesertim temporibus abesse non possunt, nolite unquam terreri, sed confortamini in Domino, et in potentia virtutis eius qui nos in coegrsssssns nomtms aut. censtiiulos desuper *tptcfmr, nimtu* esmprofiet, adfosot dtun«mU«, einamts* corsant '. Cum autem noKs nihil gratius, nihil iuoundius, nihil optabilius' quam vos omnes quos diligimus ia visceribus Christi lesu. omni affectu, consilio, opera iuvare. atque una vobiacum in Dei gloriam et catholicam fidem tuendam, propagandam, toto pectore incumbere, et animqs salvas facere pro quibus vitam ipsam, ei opus fueritprofbndere parati sumus, venite, fratres, obtestamur et obsecramus, venite magno animo magnaque fiducia ad hanc apostolorum principis sedem, catholicae unitatis centrum atque episcopatus apiefrm, unde ipse episcopatu» ac tota eiusdem nominis auctoritas emeruit, venite ad no» quotiescumque nostrae et eiusdem sedis auctoritatis ope. auxilio, praesidio vos indigere noveritis.-1

Itaque summi pontificis monitis incitati, nos qui pro Christo legatione fungimur, quam diligentissime. Deo adiuvante, praestabimus quidquid ad fidem catholimua adversus novatores tuendam et prepsgnandsm expedire nobis visum faerit. Idcirco, quemadmodum etiam ab unoquoque nostrum pastoralis officii nostri munus impense postulat, in omni

' Kx aywbolo ÇiMetHMfwc.

* 8. Leo. *Arm*. VTH. cap. 4 (al. Serm. IX, oyp. «. JUeoala, M Baller, f, 88],

tym, fop*. a Cypriaai, ot Balaa. *. ISOf.

/

bus sumentes mutem. Mei, guledhi hahttiii,^edteal-! «fdritae, praaUaXicqtind suum* instiqhhlafii.viro-rûqi eerieoiaatleonm nostroMm qui ipddediqtw»^ aomin m'ditiaeQririti, ^oopperatiM^adteti, atque supremi poattScri oepsiUri, quae non MMent u*. quam, pro rations rorum temporailvn· ooafeeteti." Coetodieatee dfiitifr vigilia» noctis^ sape) gregem curae . nostrae commissum, non'-oetM^teras ewn omni.studio avertete »'paetifera teetioao librorum^, libellorum et ephemeridas», quibas nostrae 'wjigks on(s digmate ae .etiam' fttadameate labefeetara, omnlaqtie ipra'tam divina qaâm hMsaMtoouvelist^^ conatur infdnsiosiute· Dei sthqqiiqum jsstie Isbqb^ modi sunt et seripia quibas, jmb vaap praetexte·, libertatis .conscientiae, aut 'afio quovis nomiqa, neoterici non pauci, qui dibi· nomen philosophorum^ arrogaro non débitant,» anil non molientur ad prp-pitgnandum lliad horrondOm, uti^voeat Plu». IXtholiaae religionis exercitium; sed contrahentes de qqiusris roligiopi» indifferentia, systema, qpod, B reieota omni revqlptidae divina^rimitiva ootHeet. mosaic»,' et svanficïies, omnes ryagionis veluti toti-.dem unius eiubdemqae religionis paro naturali» ..formas aocideutehs et commentitias exhibet; adeo u) hanc vel alteram religionem ad nuitem. amplecti tuto, quieqti» queat, absque ullo aoterime salutis discrimine; m pfoinde tolerandi sint vel gravissimi errores quibus praecipuae religioni» Christianae veritatea institutionesquo impugnantur; denegari vero v debeat ecclesiae potestas qua «ibi a Christo concessa semper usa est, devios eOntumaoeoque extdtiori iudicio ae salubribus poenis cooroeri.

Cum autem istud systema, qno ahi aperte affirmant, alii dolose insinuant, homini eatis essejfe religionis aut legis naturalis praecepta servet, ut sit probus, honestes ac patriae devotus, non posait non esse nide periculosum non indoctis tantum et rudioribus, sed et {boantià, etsi caeteroquin rerum C temporalium peritia, illud, ·, utpote ' natum ' fidem.> catholicam subverterK omnino improbandum et damnandum aestimamus, atque improbamus- et damnamus, districte prohibentes ne libri et scripta in quibo» -exponitur ac defenditur, a fidelibus sqUieitudini nostrae creditis legentur aut rotMbantur.

Fidele» Butem continenter exhortandi sunt, ut christiani» instituti» ae dogmatibus firmiter adhaerente·, nunquam se ab ii» decipi in' errorem * induci patiantur, qui, aut religionem Christianam destruere, aut, quod item est, ecclesiam catholicam reformare, pro ration» temporum, ut aiunt, et societati· hodiernae progressu, eamque veluti ancillam magistrae rationi sm philosophiae subiieere volunt

Prastetea, praesules provinctee Remensis ac paroeciarum rectores, fhcraBt quidquid te se est, ut omne» Jlbri fidei catholique aut morum iqfegri- D tati magia mtatevs periculosi, diligsnter amoveaatur a puerorum sebolte atque parente» admoneantur no puero» aisi lustitutoribo» et magistri» probri atque vere oathoficri oommittaat Sed poc ipsi det humsmorcs magistri scholarum, sive publicarum sive privdtarum, qua·' troqnenteatnr 'a diversorum cultuum innioribus, sibi haud Htitem ssso pueros infidelium aut haereticorum de placitis te ipsorum secta dogmatiaatia dooera, quousodocumquo id fiat

Demum, quuiam stent scholae ia 'qaibua promiscus rodpteatar catholicorum et haeretteom» pueri, ita otiate aÿq** etiam matrimonia satholi-, ooram cum haereticis non pqrum ferent todrifeerontia» de rebus teHgfonin, nobis utique munus incumbit omni cara impediendi ne eatholtel permisceantur nm haeretici» per oonnubtem; quod

I Ùtt «eeyeL Qui ρBηβo»

stands . efiimtet /ab' eeeUria .aampfcr ,prsWHtMq.A ftiibi. «IMyipbss uprieophMs muneris'.'varies. erwtt,"' ipqirit BUuodiMua XIV, „maxlma oathoHas 'denuntiare periente, quae tam ipria qnaihuaadjterae -nebeti^tn pesofetis teunteoat-nuptiis; quae propterqa oefifeqautari jtaqUMat obteatpaoline ooneap-V tudteis (verius cerrqptelM^'dieeront), nisi ea awo~ ffihnter petMk.quod temaa vix ersnire péteêt*

Verumtauteu si huius^generis matrimonium effibaciter impediri adunat, iUudquo fieri {ermisdht sedeo .apestoUeq, 'partium' coMettam,' .alio non opSurrante impedimento qanonieh, feoiptya poterit paroohue, sertetis/tamCn prius eiusdem'sedis praeseriptioaibo», et prdsrtrtim scripto feiurqta pro·' mrisïtM» pacte abqtfioliShiperuHteadi educationem ^ρλϋ· atriasque. sexas, tam forsan natpe. quam nas-^tqraa, in reHgioao catholica, fili^quo 'liberum canàn. possunt absque peccato mortali nie' ante nec post matrimonium se sistere in ,templo coram miniato» haeretico sen protestante,, qui^ ouiq, non ßξi\minister pure civilisé non potest matrimonio assistere nisi ut minister addictus sacris, de qup praemoneri partem.catholicam commendamus atque praecipimus*.

Ut* autem H qui curam animarum hebent sui ergs Deum et homines officia digne impleant, atque infestissimum indifferentiae de religione sy«torni impugnare ae etiam debellare valeant, semper esse i debent induti loricem fidei' et charitptis, necnon omni virtute, pietate, 'doctrina, epuditiohe instructi. Nini enim istam armaturam. Dei habeant, inermes erunt, neo proinde poterunt resistere in die malo. Omnem igitur Operem impendemus, ut omnes presbyteri, sacrum aliquod ministerium exercentes, in omnibus praebent exemplum bonorum opei. ut attendant lectioni et doctrinae, ut regimen animorum quod est an artium' addiscant, et improbo labore atque- studio perfectam solidamque theologicarum doctrinarum, historiae ecclesiasticae et sacrorum canonum scientism, «t ex auctoribus ab apostolic» sede probatis depromptam, consequantur, remotis ,placitis et opinionibus Romani pontificis auctoritati et iuribus adversis*. 'Quocirca, dominus noster dominus sanctissimus pater Pius papa IX, cardinales, arohiepiscopos et episcopos Oalliarum hortatur hia verbis: ,Dilecti filii nostri ac venerabiles fratrea, a vobis enixe postulemus, ut'pro eximia vestra ia eeeiesiam fide, ac praecipua in eamdem Petri cathedram pietate, nunquam desinatis una mente, unoque, spiritu vestram omnem curam, diligentiam et operam in id praesertim intendere, ut isti fideles Oalliarum populi callidissimas insidiautium hominum fraudes et errores sedulo devitantes, quotidiehmagta filiali prorsus affectu ot devotipne huic apostelieae sedi firmiter coustanterque adhaerere*, eiqub summo, quo par eet, obsequio obtemperare' florientur. Omni igititt vestrae episcopalis vigilantiae studio nihil anqfiam neque re neque verbis praetermittito, quo fideles ipsi hanc, sanctam sedem magia ae magia ex animo diligant, venerentur, omniqne obsequio excipient, et exsequantur quidquid sedes ipaa docet, statuit atque decernit." *

. Caput XП.

De. gignitote ot suotorltaSe opteooporum.

Postquam praecipua episcoporum officia sednlo recensita exposuimus, opportunum habemus quae-

* BesriL XIV, Mt, eap. T, a. I.

* Utt. sacyst PM IX si MrttmlH, areHspiseopM 1«) «pi-

fiam patefacere de illa auctoritate quam a domino A aostro Issu Christo, st eius vicaria licet indigni aooepimns, aom ut inania glorias cupidi extotlamur, s*d ut clerici *c fideles agnoscant pro quo legatione tingamur, quo iure eoelesias nobis oomusisan roga-'- mas, et. quam reVereiiti et filiali animo ipsi noa duces ei pastores sequi debeant

'. *„ÿfirihù fanet*»,"* sioatf .praefatui apostolus, «pMcqpee reparo seeUssum_ Dst 1 et lis in pethona apostolorum quorum in locum successerunt, .a domino nbstro Iesu Christo dictum eat: «(Ituras

UhJp sanctus Ignatius martyr in epistola ad Poly- oarpum: «Episcopo attendite, ut et vobis Deus- » attendat." · ^Quare sanctus Cyprianus «scire jhsbes ' episcopum in ecclesia esse, et ecclesiam in episcopo; et. sf* quis cum episcopo non sit. in -ecclesia noy' eodB "** «

Et «anctus Hieronymus: «Ecclesiae '«alus ex B summi sacerdotis) dignitate pendet, cui si,non' exors quaedam et ab omnibus «minens detur -potentat. ' tot in ecclesiis efficientur schismata, quot sacer- ƒ ~ dotes." * i .*

Nunc vero quibus et quam multis titulis ab ipso iure decoretur dignitas epist&palis, non sine , aliqua formidine et verecundia recognoscimus. Episcopus vocqtur summud sacerdos ratione ordinis, ad differentiam' simplicium sacerdotum *, quorum nomen eat aetatis, nomen vero episcoporum, dignitatis. Vqcatur antistes, quia ante alios stans praeeminet, populo. et est.primus templi et dioecesis sacertftis ' Vocatur propriissime pastor, ab officio quod habet pascendi oves sibi commissas verbi Dei praedicatione et sacramentorum administratiine'. Vocatur medicus ut sciat attemperare vinum oleo, in curandis vulneribus*. Vocatur lucerna super candelabrum posita, ut luceat coram hominibus, et C videantur opera eius. Vocatur sal terrae *· ut con- f diet aliorum moros aa^ientissimia institutis et praeseptis. Vocatur angelus1', quia mittitur ut'nuntius praedicaturus "verbum Dei. Vocatur sanctissimus.*?, quia cum episcopus debeat alios sanctos* efficere, optirtet ut sit ipte sanctissimus.. Et cum, iuxta doctorem angelicum, divina' mysteria debeant esse magis ordinata quam humana, sed humanorum officiorum ordo exigat utfin quolibet officio praeponatur' unus qui sit princeps illius officii, sicut praeponitur militibus dux, sacerdotibus debet aliquis praeponi qui sit sacerdotum princeps, et hic est episcopus. Quamobrem ita statuit synodus Tridentina: «Episcopis is honor tribuatur qui eorum dignitati par est; eUqus in oboro et in capitulo, in processionibus et aliis actibus publicis, sit prior sedes et locus quem ipsi elegerint, et praecipua omnium rorum agendarum auctoritas.·**11 D

\bsit a nobis ut potestatem nostram ultra limites lantiflpm dilatare velimus, aut eam cum rigore, quasi dominantes i» cleris, exercere! Bed: qua ratione taceremus aoa eese patres, .sacerdotes vero filioq; nobis potiaeimuip htissc copo3ditasove»ëaaa! ipsi pascunt; et munia quae nobis |>yo ealuUVaai- marem' inenmbtini, sicuti anni' magis onerosa,, Ita lanius 'protendi 'maiortatqqe ' auctoritatem acquirere? , ' * " I ~

Per ministerium episcopale, fratroV cbarissimt, ' omnia habetis in Christo; charabteroéi cni angeli invidentj^partem vineae Domini excolendam, dicata templa quae vobis adeo · dilecta sunt, altare ad quod introitis divinam imtnolatun victimam, queste» bt omnem saevam supellectilem, olea quibus inunguntur et recenter Jiati et. aegrotantes morituri, coemeteria u.bi requiescant sub <pe futuite nesurrectionis .corpora eorum omnium quos ih viam bonam doctrina et exemple deduxistis. Ipsiqiet, in visitationibus, pastoris munera personaliter ad- · implentes, peccatores monemus, scandala, .quantum in nobis eat, eradicamus, iustos ad" perseverantiam exhortamur, ecclesiarum decori paovidemus, et quos in sacro fonte abluisti» infantes, divinaque doctrina pavistis, *in* Spiritu sancto chrismate delicientes confirmamus perfectosque facimus cbfistianos. Episcopo enim soli competit ordinaro, consecrare, soleipniter benedicere et confirmare. , * ~~

Ad episcopbm pertinet etiam docere*; et cum solus episcopus, iuxta Benedicti XIV' sententiam, in 'sua dioecesi ait publicus doetor et magister, nullus^ra^dicator, nullus catechists, nullus scientiae sacrae professor, nisi ipsius nomine et quasi eamdem personam gerens, in ecclesiis, scholis vel alibi docere potest. Eavigitur est auctoritas episcopi, ut professores omnes, sive in minoribus seminarii» sive in maiori, eligat probetque; concionatorea verbi divini in auam àioeceaim mittat vel revocet; nemini enim fas est, citra eiu» Arbitrium, ultro'se in [hoc] officium ingerere, nequidem regularibus quantumvta alioquin exempti», qhibus extra ecclesias tuorum ordinum, niti facultate priua ab epiacopo obtenta, non lÎcet'praedicare

Epispopus pariter munut integrum habet veram fidem et morum disciplinam ab omni errore et aggressu tuendi, ne per libro», ephemerides aut alia scripta religio laedatur, invigilandi; et. si qua controversia exoritur, eam dirimendi^ quae idm sunt definita et certa, propalandi.

Insuper virtute iurisdictionis quam in suae dioecesis limitibus, sub summi pontificis auctoritate, exercet quisque episcopus, leges et Recreta quae suorum subditordm obligant conscientiam condendi, tain intra quam extra synodum, potestatem habet. Praeceptis igitur, mandatis, statutis, disciplinam ecclesiasticam tutatur et promovet, monitis et censuris vitia corrigit, abususque reformat, et, attentis rerum circumstantiis, bonum spiritale clericorum simul et fidelium per congruas firmaaque regulas procurare satagit.

Monemua igitur in Domino omnes provinciae nostrae sacerdotes, ut episcopalem dignitatem praeoculis habentes. Inemoresque promissionis reverentiae et obedientiae quam intra ordinationem suam dederunt, caveant a spiritu superbiae quo tot homines saeculi huius abrepti potestatem omnem contemnunt, verbis vel seriptis omnique modo inhonestant, et ita ordinationi Dei resistefites totius societatis fundamenta evellero conantur. Intelligent enim eo gravius esse, duces et praepositos in ecclesia laedere vel etiam divexare, -quo eos dignitate sanctiori pollere norunt, quo etiam arctiori vinculo eis devinciuntur, et religio ipsa, dissentientibus membris cum capite, quasi lacerata majora damna pateretur.

' aet?XX, M; TriA. sms. XXIII. de «rdias. cap. 4.
* Use. X. 11.)
' Cap. VI, [Migre, Ate. Or, V, 7M B).
' *KfiMa* ad Fforaat d« «ttreteta-ita· (LXIX, opp. ·. <ypr . s‹L Balas., p I88|.
» ddssrsw Larifel'oeiee [a. I, opp. a Hieroa., II, 188 AJ.
* Cap. Hum ergo, 8, III, quest. 1; cap. VidMa, 18, XU, quest I.
' antae, A Isstltat 4» dtMwea Mere (I. W».' teg. A qwmqus», It. st leg. Dscsreiat·», M;«Cod. de »pi»ropie d eta-tris (I. 8k
* Co m. Trid.. teas. VlSdsnf.', cap. 1. et esas. XXUI. cap. 1.
I Cap. *DitatUna*, », dta) *·v
I ·* Kata v, ia. *
" Lac. IX. te.
" In aattenik. de sanelissimia epiaoop., cell. IX, tit. 8, et itanM, a. I, I *the toftr,* de pOesi» (V, 8).
** Sees XXV, de «»., cap. A

Inter inra quae episcopis competunt, hoc munes libeB^ÎMÎme 'tindicarnd---quod bolib Domiju» concrbdidit, *oi)ieet fratri» noatro*, olerieo* omne* qui iil· pMturaii* «ulfiMtUdîni· nostrae partem vocati sunt, honorandi, protegendi, contra criminatores tqendi, ot, quantum in nobis eat. in omni tribulatione et molestia consolandi^ Non ignofnmu*reniib quomajio, hisce lugmfIK* temporibus,' plerique vestrum, vitam agant .in *lebar»* st ompiM . . . *prwtar* rz/ria*rcya*««iiC* .-tribulationes quas 'sustinetis saepe 'saepius retmgitantes. cum beato -Paulo 'diximus: '.Çdi* MjirMoia^rt *rgo* *o* m/raior^.· ' Quatito gaudio atfceremur. *i vobis quotidie, laborantibus in verKo et doctrina, duplex (^honor operarii* debitus* tandem -obveniret, necnon pro dignitate reverentia? pro charitate subditorum dilectio, pro tot et tantis scii fatigationibus merces quam praecipue ambitis, nempe gloria Dei et salus •Minimarum, vobis copiose tribuerentur

Obsecramus interdum, fratres, ut coaptetis vos Dei. voluntati, sicut Ipsus Cftdatus omrria fecit secundum voluntatem patris. Consentite episcopo, aient oh· rdae rytharae. ut colligati consensu, et vos singuli unus chorus, per concordiam in nullo discrepantes. Deoque coniuhcti. per unitatem unum sitis Deo et patri et filio eius, lesu Christo dojniro nostro *„Da* enim ipsis, inqpit. *Mier nancte, ut nient et tu* MHM9N *tumui, et* <pti *Jk nobit unum tint.*"

Caput XHJ

De oognitione, dilectione et imitatione dominii nostri lesu Christi.

Cum Deo pafri, propter nimiam «haritatem qua dilexit nos. omnia instaurare placuerit in Christo *, in quo habemus redemptionem per sanguinem eius5, et non ait aliud nomen »ub ciu lo datum hominibus, •fît quo oporteat noa salvos fieri*, ot tamen, ingravescentibus in dies huius saeculi ignorantia et incredulitate, salvatorem nostrum a multis ignotum, imo impie denegatum esso summopere delendum stt. monemus, 4>xhortamnr. obsecramus omnes verbi divini praecones, omnea praecipue parochos, omnea luventutia edocendae magistros, ut domini nostri lesu Christi cognitioni, dileotiofii et imitationi procurandae et magia ac magis perficiendae omni ope et opera incumbant.

Imprimis doceant in Christo lesu inhabitare omnem plenitudinem, divinitatis corporaliter7. Fundamentale hoc totius sanctae religionis nostrae dogma puerorum mentibus inieiant. adultis demonstrent argumentis non tantum ihconcussis, sed et audientium «àptui ,accomodaty. ut christiani in fide radicati et fundati non «int sicut parvuli fluctuantes* nec circumferantur omni vento doctrinae in nequitia hominum, in astutia, ad circumventionem errori··,sed firmiter confiteantur omneaquia dominue leaua eat Deus benedictu· in saecula, atque io.eum credentes habeant vitam aeternam. Invigilent pastores ne quis fideles decipiat per philosophiam et inamem fallaciam, secundum traditionem hominum·.

leeum Christum propter nos homines et propter nostram salutem vere passum et mortuum ease doeeant, ideoque illum esse unicum mediatorem per quem aeemqum habemus ad patrem, ét in quo per fidem, spem, cbaritatern. manere debet quieumque vult ferre fructum in vitam aeternam.

^11 XI. r-X * Ibid. iI. w.

' Vids *K^mt. ». ad* |cap. 4, Mips, JWr *()r* V. MβB|.
• Epfc. !, 10. ' Γe Io μ . II. ».
• Colssa I, 14. · Bph. IV, 14.
• Aet IV. Ii. · Colom. II. H

.Née . aridam et sterilem dent Christï scientiam, sed ardentem erga piissimum'salvatorem nostrum dileefionen) in Cordibus Iccendere piisque operibus fovero Jiitantur. Ex abundantia ourdis sui fervido* sendua et sermones depromant, ut audientes comprehendere)x>**iijt quae sit latitudo et longitudo. sublimita* et pmfondum..*cire etiam supereminentem scientiae cbaritatern t'hristi'. et agnost'ere ^uqntirm chantas t'hristi urgeat nos et redamari· debeamus eum qui prior dilexit pus et tradidit svmetipspm pro nobis.

Moneant saqpe tidole\j.'hriatum vvπAıIv w 'diligi qui ^mbujst^sictit ipse ambulavit. <·(jHtineni discipulum perfectum'<w ai sit *imt magistc^eii)» ideo saepe saepius .illis'revocent xerha D<»nuiii mm ri«. peritas rt . . .Krrwiplum *dedi mbit* •4 *quemadmodum* tyo *fret uqbit,* et ros *faciatu'* Edoceant érgo christianoV deponere beterem he minem qui corrumpitur secundum desideria errori*, renfivari autem spiritu mentis suat* et induere novum hominem qui secundum Deum creatus est in iustitia et sanctitate veritatis* Pie tam in concionibus quam in saèso tribunali eo* exhortentur. ut aspicientes in auctorem fidei et vunsummat>>rem le«um. induant ae sicut^Dei electi et dilecti visi-. ra misericordiae, benignitatem, humilitatem, m»tdeMinm. eaticntiam. supportantes irtvirem <t donante* alo* sicut ·ı e Dominus ?h t'hristo donant illi*

1'lim autem Christum imitari i;<>u p.»-.-iti(fidel··*. nisi divinam illius vitam apprime «'«'gnoscant. pra·· cipua Domini mysteria. praeripm>Mque netu- in ı·ı»· cionibtis, iu catechesibus exponent par.»'-hi et »<»n cionatores.

Hanc Macrae doctrinae partem utp. i» pia<·. ipu o ı ovibus siwi frequenter trader»* riin-nt

Sed «T'parochi et sacri verbi pi aerem » populum christianuin de cognitione, d^rerionc et imitatum·· domini nostri lesu Christi tacibu* ‹ t rfti- a‹ ius do ceant. sancti evangelii. epistolarum praesernm beati Pauli lectioni attendant et itu inha»*n*ant. ut sibi .cum eodem beato Paul·» Herat du crr ..Aon *indicari mr 'ecire aiiquut . . ni.ıi hmm ('farctum -I hunc crucifixum.'* „1'fro iam non etjo, ru't rer·· m »h' Chrittut."" imitator?" mei eitotr metit rt e^-» Chrinti.""*

Hortamur insuper ut saepe saepio* ac<·»-dant ad thronum gratiae, et Dominum ipsum m *<n rc/rmdja ristia latentem frequenter adeant lp>e ibi luqurtm ad cor rorum, et dabit eis secundum divitias glona·· suae virtute corroborari per spiritum eius m niten·' rem hominem " Noscentes mystem D<d. <q mctyorc. quod ei quis non amat dominum lesum. sit anathema10, iam nihil aliud volent ni*i ut >>mm* crc i tura renovetur in-Vhriato

CAVI T XIV

De beata virgine^Maria sine labe concepta.

Cum in duabu? jijaecedentibio* nodis, .epicopi provinciae Remensi· de veneratione Deiparae iam plura dixerint, et in Suessionensi speciatun humiliter et enixis precibus sedem apostoKcam dcpreyati fu»* rint ut veluti catholicae ecclesiae doctrinam beatissimae virgini· Mariae conceptum immaculatum omnino fuiese atque ab omni prorsus originali» culpae labe immunem definire dignareturIt. unanimi plausu et gratulante cordis affectu faustum diem illuni salutaverunt quo sanctissimus dominus Pins papa IX.

1 Eph. III. 1& 1 GrtUr H. 20 .
• Ioan. X1V. « • I t'or. IV. I*. K
' Ioan. Kill. 15. • Eph. III, Iβ.
4 Rph. IV. >> 4. '· I Cor. XVI.
4 Ibid. M ‹ dlo m.II!. IA " » '‹»«».Sueiwion.. tit. III. ‹À »
4 I Cor. II. A

ingenti circumdatus purpuratorum patrum , et an* a tistitum corona, êxoptatam illam* definitionem hy verbis in medium protulit „Ad honorem sanctae et individuae Trinitati», ad decu* et ornamerUUm Virginis deipara**. ad exaltationem fidei catholicae et Christianae religionis augmentum^ auctoritate domini nostri Iesu Vhristi. beatorum . apostolorum * Petri et Pauli ae postra. doclasgmua^ pronuntiamus et definiimus, doctrinam .qua? tenet beAtissimam virginem Mariam in jpri.mo irbtanti suae conceptionis . fuisse, singulari omnipotentis Dei gratia et privilegio, intuitu meritorum Christi Ie»n, salvatoris humafti generis, ab omni'originalis culpae labe praeservatam immunem. esse a Deo πA elatam. atVjue idcirco. ;ab omnibua fidelibus firmiter tomctantcrque .pedendam

Quapropter nos. primam in proviu'in Remensi, post dogmati» istius solemnem promulgationem.»v nodum celebrantes, auspicatissimam occa»ionem nacti, g inviolabikter adhaerere declaramus irreformabili Patri, qui p*er Pium locutus e»t iudicio credimus ergo 'corde et ore confitemur beatam virginem Mariam nunquam originali subiacuisse peccato, sed <»b praevisa Christi domini redemptoris merita praeservatam omnino fuisse ab originalis culpae labe; et Deo optimo maximo grates persolvimus qui nos reservavit ad novam illam Dei genitricis glorhim contemplandam.

Speramus autem nullum tam audacem fore qui de isto fidei dogmate aliter quam a summo pontihee definitum est, corde sentire praesumat miserabiliter enini circa fidem naufragium passas esset, et gravissimis poenis, scilicet excommunicationi semet subiiceret, si quod sentit, verbo aut scripto vel alio quovis externo modo significare non timeret?

Melius de fidolibus pastorali nostrae cursi· crediti» confidimus Simul enim ac primum ad eos t' pervenit huius definitionis nuntium, omnes undique, praevunte clero, encomia et iubilabonvin Ephesjni concilii renovantes, ptophetiainque Virginis in decursu temporum adimplentes. Mariae laude» conclamarunt, beatam eum certarim dixerunt.striutnphumqne Dei genitricis inusitatis pompis celebrarunt ~

Studium illud adeo Inudandum »ueri verbi praecones et qui curam gerunt .mimarum non sinant deficere; sed magi» ac magis devotioni orgn virginem Mariam fovendae et in dies promovendae incumbant ; eximias Spsius praerogativas praenerttmque immaculatam conceptionem fidelibus iuxta doctrinam ecclesiae'accurate exponant, indeque maiorem fiduciam i t amorem excitare convntur in eam. quam i\unc fides catholica docet tam speciali privilegio fuisse adornatam.

Et quo facilius contra errores, qui femponbus nostris lugendum in modum grassantur, fideles prae- p munire possint, exponere satagant, dogmatis istius definitione, impugnatum nimia dogma peccati originalia aperte firmari , cum sola Maria excepta fuisse non possit quin inde pateat omnes homines labe originali infectos esse; manifestum fieri ecclesiam catholicam, sicut in diebus antiquis, integra vita frui, auctoritate pollere, unitate fulciri, ita ut merito de Maria dictum intendamus; *„^» dirent Dominu»* in ra/arro *cupitis principi» inimicorum aoe/rorum/"* '

Faveant vero praedicatores ne in efferendo laudibus immaculatam virginem, abrepti zelo qui 'non esset secundum scientiam, verbis excedant, et ue Maria dicant quae simplici creaturae non convenirent. memores Mariam fuisse praeservatam non iure na tdrae aut originis, sed. intuiAu^ffieri.torutfi Christi leau salVMtoris Mimant generis. Dignitatem une Mariae extollant; cum patribus dicant Mariam primatp inter invisibiles omnes eCprisibiles creaturas cunctisque superiorem \ et potestatem commendent illius per quam nos Deus Cotum habere voluit* 8ed ne cùltus Mariae exhibitus culAii Deo debito unquam aequiparari/videatur attendant. Quidquid enim habet Maria, In ea posuit Deus, a quo bona -'cuncta procédant', ^et quaecumque nobis eonfprt -beneficia precibue obtinet. Quam si prudentiam in. verbi*.M^uerint. nilil de excellenti^ et ineritis Maria« deira'hent. et nulhitn impii» occasionem prae- * bebunt venerationem Mariae tributam qùasi tpodum ' excedat, impugnandi \ y

Quas adhortatione» et monitiones ut pluVia valeant, svnodi- Remensis patres Mariam enixe invocant, ut dignetur benedicere fructui laborum suorum, ae sonietipso» sdosqut' greges totamque provinciam Remeusem nexum atque iterum commendant sanctissimae et innnaculatâe virgini» tutelae

('API T XV.

De stDOtitate./clerioorumJ

liratum agimus Deo per leaum ('firistum. cum recordationem accipimus fidei, zeli, pietatis c^eterarumqù»» virtutum quibu» plerique pollent clerici ministerii nostri adiutores attamen, quoniam fonda sunt et exemplar fidelium, ita ut in. eos. tanquam in speculum, reliqui oculos coniiciant. et ex iia s'uniant quod imitentur, nonnulla de sanctitate clericorum perutili? duximus paterno affectu tradere.

Propter quam causam, charissimos in Christo .cooperatores nostros admonemus, ut resuscitent gratiam Dei quae e»t in ei» per impositionem manuum nostrarum, rt m memoriam iterum iterumque revocent verba quibus pontifex recenter ordinatos ' alloquitur: pFilit dilectissimi, diligenter considerata ordinem per vo» susceptum ac onus humeris vestris impositum, studete sancte ac religiose vivere atque omnipotenti Deo placere " *

l.ongc enim tempus abest quo sacra religioni* instituta ordinmjquc sacerdotalem pio cultu sûnnnoque honore omnes ad invicem prosequebantur; venit, eheu' homo inimicus qui in medio tritici zizaniam seminavit, scilicet incredulitatis et indifferentiae. Novissime autem idem inimicus homo, qui eat diabolus, semen pessimum, suspiciones et invidiam et odia concitavit, ita ut valde operosus et difficilis evaserit labor eorum qui ad vineam, electam olim. sed nunc ingratam, missi sunt. Etenim, in turn caedem licet non nieditentur coloni infideles, contumelias tamen et convicia quibus eoa afficiant, moliri non desinunt, digni quod de illis audiamus verba Psaltae regii, „/trrw/a svam *tetendit et paravit illum et tn eo paravit rusa morti».""*

Porro summis malis summa oportet adhiberi remedia, utquo charitatis erga proximum legibus ille non satisfaceret, qui in diebus calamitosis, saeviente 'fame atroci et insolito more, consuetas eleemosynas de superfluo pauperibus erogare contentus esset, ita nec rector animarum qui in tanto discrimine seipaum impendere et etiam superimpendere pro fratribus recusaret^ Eo insignior sanctitas requiritûr zelusque purior, quod de populis non agatur quibus non illu-

' Balla *Ineffabûût*, die 8 der. IBM.
* Balla *Ineffabili»*, die 8 dec. IBM.
1 ludith XIII. M.

1 Petr. 3ic.. 5erm.. II1. sdv. Masich. (al. &rw». H. Mignc. *Pair. Gr.*. t. ‹ IV. p. IMI CJ.

1 M. Kpiph·, VtU/. *op. fhom. de laud. ». M. deiparae*, opp x. Epiph , ed. Migne. HI. 4WA).

* 8. Béni , Sers». *de a^uar dads* |n 7. opp. *. Bera., ed. «IW ir 441 HI

' *I'vedifieaif Romanam.*

* Pa VII. 13 4.

^ttt^teeu^^t ^t^t^td^tt, itl ^I^MltritU^^ lit. lultgrititi, in gravitata, ia eaetitatu, at ia qni ax adearea eat vereatar. aibil babee• malam dieere de HNe; aiwt eoraei pepali• luoerww ardente•et laeeatea. at vidnant opera eerxm bena. et gierileeat natram •earn qnieet ia coaiia. Cbrfctl, raiae aaat anaietri. ■peeiem. qaodam modo referre eoaentar, et queinadamdaai Çhrwtn». je dieba• earaia RM. preeea owpplieetioecaqaa ad patrem, eam laerymi• et efemore valido obtelit. ita et aaeardotee prece• auppiieationeaqæ ad Deam, patrem miaericordiaroaif rSandant. inter vertibulam et altare plorante•, atque dicente•: Parve. Domine, parve populo tuo; quinimo ed altare accédant dona et «aerifiei• pro precati• oblaturi. Divini pactori• leeu Chriati ve.rigi• «equantar. et fidele• ove• relinquere non dubitent, ut errantem taili rvatituant. Magno Merendantur telo et viridiori rnhritate. cum nmtnjra. nd imaginem Dei creatu• et «anguine Christi redempti•• «d exitium aeternum properante• respicient. aliundcque «riant qua pntestate sipl ip•î a Deo donati ad plaga• spirituales ruranda•, rt mortem ipsam «incendam. Memore• eiusdem boni pastoris qui animam «usm posuit pro nvibu• s»ii•. minime «ibi'parcant ut ove• «ibi rrediDh usque ad roe|eq|ia paweua addnrant. ubi requiescent om^rs ab omni labore, et cur•, et aerumna et affiietione. Quid plura? Quoniam frigenda et recen• experientis docet in multi• hodie fidem penoextingui, apem Tlefireru et charitatem lunguerv. chanssimoa filio• nt cooperatores nostros obwerramus in Chriat<» C ut sint in fido fortes, in spr firmi, in charitate fer* vente•; nam Christus ignem venit in terram mittere, et quid volumus omne• nisi ut accendatur?

CAPUT XVI

De oura et platata pro dafunotla.

Cum aaneta mater eccleria catholica filio• «up» •emper habeat in mente, etiam poatquam .uhlan) fuerint ab oculi•, hortatur noetra nvnodu• omud haiuM-e provinciae parighoa. «imul et eaetaro• aaeerdote• qui in partem mirae paatorali• veniunt, ut anima• pro quibua quotidie omnia impendunt et ■eiÿaoa •nperimpandunt. aua paterna «ollicitudine. etiam poat prateaentem vitam proaequantur.

Coneilium Tndentinum tradit aoelnaiam eon•tanter doeuilae: .Purgatoriam eaae. animaaqaa ibi datante• fidelium «uffragiia, potiaaimum vero aocap. tabili altaria aacrifleio, iuvarL* *,

Admonet ibidem epiaeopoe, imo eia praeeipit: •, .Ut aenam de purgatorio doctrinam, a nutetie patribu» et Sacri• eoneilii» traditam. -a Cbriuti tdelibu• eredi, tonari, doceri et ubique praedicari Madeant*

Concilii Tridentini decreto iuttixa. mandat haec "•ynoda• omnibu• docendi mune• euramque auatinanriboa, ut iuxta apoatolicae eocieeiae fidem ut praxim, de animabu• in purgatorio (iatiantiboa, at iada uoa exeuntibu• donec reddiderint noviarimum quadrantem. fidele• diligenter In.tmant docautae eoa poaga huiu« expiationi• tempt• minuar•, evatioaibua, eleemotyni•, aliieque pietati• o^eriba• quae pro defuneti• fieri «olent: et rie a Deo mioeriearde ot placato obtinere, ut animqba• purgatorii locum refrigerii. luci• et paria indnlgeat

Tradendo autem populo obriatiaMquidquii donet •mtoMbeanaMaMur. laaartafeM* vaiqeaaapade MMR RWWMI» VTMfln M «WWa BMI gOTWNBNK• la aere.qeae ad eerieeitatow qaaaadaai aatmtper•titioaem apootaat, val txvpe heeram aapiaat, taaqaaai mMah et HoNem offndioeU peebiboaat.*

Noa aafeeit autem ai peroebi et eeaeionatoree •rite fideliba• exponent doetria.am eeeleri•• de pargatorio: debeat ineaper devotioni evga patientem eeeteaiam et praedicandae et iaeoleandao <•t exerrender sedulo incumbere; experientia enim constat animarum rectorem huc devotione tuis ovibus adhuc in via plurimum predeaae. earumque saluti consulere. Ubicumque fervet chantas erga defunctos, hic re viviarunt fides et spaa immortalitati• beatae, quas virtute• omnium cordibus alte infixas tam ardenter exoptaremu•

Quapropter ad hune finem tam salutarem ••sequendum vehementer adhortamur parochos

1. Ut curent in sepulturab caeremoniis omnia fieri pie et devote iuxta ordinem praescriptum.

*i Ut de monumentis in defunctorum memoriam erecti• sollicite pro fiuo posse Bigilent: ista enim mobumenta sancta crure et inscriptionibus fidem et spem chrietianam spirantibus insigniri nptandutn et ah ei• symbola religione indigna debent am«»vcri

3 Ut aliquoties in anno, «i existât in r*»emctrri•» oratorium publicum, tnisaae sacrosanctum sacrificium ibi celebrent. po«tquam. dominica praecedente, fideles monuerint.

4. Ut in paroeciis. ub« roemetcrtiim ecclesiae adhuc contigUum est. inducant seu confirment laudabilem usura ad sepulcra preces aliqus* effundendi sive ante sive post divina officia.

I• I't in rnmmemonition• omnium drfunrtorum ad euemetorm *dv»nt (<r**<-v*<ionahtcr. .i locorum proximit•• permittat, vt .ermoncni »d populum habnant. i

H Vt pariem •Xı gregi•, «piae vitam r.hrietianam modo perfectiori amplectitur, ad applicanda• mortui•, rive «anctam communionem, aive indulgentia• viae eruci• aut alia•, pro prudentia, incitare etudeaai

1 Vt aaeerdatea pia• Midalitate• precum pro mortuia. rive inter aa riva inter fidele*, promo'eanr, vel iaat arectaa aervare cpnentar

CAFVTXVII

Da promulcatioM dacratomt hulua oonctlU provincialia.

n Decreta huiu> aynodi provincialia uamo praek •ubileiat aut promulget, antequam a aaaeta aade apoatoKea. iuxta eoMtitutiaua•• Sixti V, quae iacifbt /mmenaa. reeogaiq| feariut. Litton• autant quibu• 'illa coaimetitar a aaaetitato aaa obtaotia, ea etatim imprimantur, impreaaaqua a riaguli• apiaeopia vel ia ajrnad• diuaauaaaa. val, ai aulbbrari Mquaat. extra aynodum quamprimum promulgentur

caput XVII.

Cui aacroeanetae Unadi Trideatiaae dacratw •teiatam ait, at qxaUbet «alto* triennio eolobraatar eoa, Tboataa Mari» loeapbaa, «ancta• aaelaaia• Ro-/ maaaa titafi Saaeti Caliixti pvwbytar eardiaah• Gaaaeot, arebiepiaeepae Remeari•, de coaailio ct

' S···. XXV, àserst. 4e pariatoria.

•MMMM· **rmmdMMraB «ttaapatui aaapr·- Λ «Ma·*·, pvHdaMM· nmHm Wm p*iMm** hi ^B^Bomns^t ^b^bss^^^sb^^hsb ^bb^^^^w b ^^^ho^b* **braoduet lmb deosmttnmue et tndicimflm omnibus**

t laa. Ar.. apiaaapaa BaBavaaaaaia, Haatataaaato ad BytraaaadaMda·

opisoopus OuoosiomcMiB et imudouoosiou

sHMournom k p w c o p o b u m.

Mb·» Tbosnos, ocMtoo oorlosiao Roumuao pra^ bytar eaHiaab· Qaa·at. araMapiaaapea Baauiaaia. baae daerat* a *M datait· «abaeripaii··*.

t Tb. rardiaalia Geaaaat.

Kgo. epiaeopaa Balloraaanai·. Noriomeaaia at 8) l«*aaet<*aaia. hare deereta a* nobia datait* aabariipai definita subscripti.

t loeobus Abu opèeoo^es AβMμμμiβ

Kgo, Io u n b Hoooretua, opioeopoa Modoasis. condietur reverendissimi episcopi Catalauneaaia, subscripsi.

t (Honoratos, episcopus Medearis. Mediator reverendissimi episcopi Oatalaurtentis.

APPENDIX.

Ihrmifto **norfro** *fto*u*o* λομγΙημμνο *ptitr»* *Pre* ραρα* ΔΔ'.

Beatissime pator

Vnlentes Mc^ssnrti roncilii Tridentini de aynodorum celebratione praecepto satisfacere. necnon. in quantum pm temporum et locorum rapone Hen poteet, iam a pluribus tfnnia apud noa feliciter incepturi de instauranda disciplina ecrloeiauttca opus perficere, venerabiles episcopi provinciae Remensis, rite convocati, in Remorum civitatem convenerunt, ac in ecclesia metropolitana una nobiscum solemniter synodum inierunt. IR die novembres huius anni IH57. '|U«m et absolverunt eiusdem mensis die vigesima quinta, servati* pontifiealis Romani praescriptionibus.

Cum autem roncihi «uiusxik arta non possint plenam fidelibus securitatem afferre, nec optandam firmitatem obtinere, nisi confirmata nnt Approbate fuerint a aedo apoatolica. Si Mi papae V constitutioni /«RfNcaafi netorm obsequentes, ea quae statuenda duximus, ad sanctitatem vestram transmittere properamus. ut illa iubeat a sacra congregatione Concilii» examinari, recognosci, atque etiam. »i neressr sit aut npportuniim. emendari. Quodcumque enim in «\n<ftislibus nostris ordinationibus nobia corrigendum indicatum fuerit, corrigere' jiarati aiiniu«; [quodcumque delendum, delebimus; quod* cumque addendum, addere curabimus. Itaque, quidquid beatitudo vestra decreverit de rebus ad synodum Remensem spectantibus, ludicium vestrum nobis erit indicium Petri per na vestrum loquentia; quod proinde veluti firmissimam nobis agendorum regulam reverenter accipiemus: mandata vestra, ipsaque etiam monita et consilia fideliter exaequemur; et ab iia quos sollicitudini nostrae beati-tudo vestra committere dignata eat, diligentissime servari satagemus, in omnibus aedi apostolicae consentientes.

Beatissime pater, concilii Ramenais patres non cessabunt orare Deum omnipotentem, ab eo deprecantea, ut seeetitatem vestrum ' quam diutissime servet incolumem, ad bonùm et gloriam sanctae ecclesiae catholicae Romanae.

Superent ut ad pedes beatitudinis vestrae provoluti, vestram benedictionem apostolicam imploremus et efflagitemus pro nobis et pro omnibus provinciae Remensis fidelibus.

Sanctitatis vestrae, beatissime pater, humillimus, obedienrienimus et devotissimus filius:

Thomas, cardipalw Gousset,
arcbiepiscopus Remensis

Remis, die decembris 7. anno 1867.

A^'m/minso ‹ar rrarrm«6ait»M0 rv/rxfoHBZt *Gowt,*
·· *archirp^qntco^j EmfuK.*

Eminentissime ac reverendissime domine observandisaime.

Acta synodi a provinciae Remensis antistitibus lertiu celebratae ab hoc sacro ordine Tridentinis decretis interpretandis praeposito rite expensa et recognita, redeunt ad eminentiam tuam cum gratulationibus et laudibus, quae tibi decretae sunt ex patrum eminentiasimorum sententia et auctoritate sanctissimi domini nostri. cui»de more hac de re speciatim relatum eat. Porro sacra congregatio in primis amplissime honestavit praeclarum tuum erga apostolicam sedem obsequium, cuius etsi antea non dubia saepe documenta accepisset, nihilominus hoc ipsum mirifice gratum habuit, qun decreta omnia in sac;o ‹m› conventu sancita «umma animi dentissionr Mipremae pontificis maximi auctoritati ac iudicin Bubiicere voluisti. Quod si autem rerum, quas esdem complectuntur, substantia et velati medulla inspicietur, eo maiore comtnendatidne opus hor. te praeside, elucubratum dignum eminentisrimia patribus visum est.

?*on enim, ut peculians capita attingam, solidius a< firmius ibidem fundamentum poni potuisset, quam qimd positum e«t. dr summa Rnmani pontificis durtoritate religiose colenda, eiusque constitutionibus custodiendis, quemadmodum enim ut privatae cuiusque familiae res bene vertant, ante omnia niuesse <*t ut filii patri· potestatem agnoscant et iussa faciant ita fieri non portat, ut ecclesia Dei suum teneat statum et incrementum acquiret, nisi qui christiano nomine censentur, supremi fidelium patri* vocem audiant, et mandata adanusrim porfiefant.

Rectissimo subinde consilio. congregationum sanctae Romanae ecclesiae cardinsliom aacturitatom adseruistis. debitumque earumdem declarationibus obsequium inculcastis; ipshe enim veluti traditum depositum custodiunt antiquae et praeaentte seals siae disciplinae omnigenis pontificiae sapieatia* thesauris, virorumque omai aevo ocehoiaatieao jurisprudentiae laude praesignium consultationibus locupletatum.

Neque minus probatum est, quod episcopal* potestatis robur ac dignitatem tueri et servare studueritis; propterea. quod id aptam remedium est, hisce praesertim temporibus, quibus imperia quaelibet attero ot «vilia per otnne nefias couvoUere conantur impii oocledae'ut societatis inimici.

Tandem (neque enim singula percoqui haram litterarum patiuntur angustiae) pulcherrimam volati coronidem vostris teeebratioaibes imposuistis ex-

....

STNODuB DI0BC18AMA CES0MANSH8I8

iMr.

Bynodui diooeeeaaa Coaomaaeaab ia GaOb, oeiebrata anno 1857, aa£ loaaa^laoobo Naaquotte, epbeopo OeaomaaeMi.

Exatant eonatitutionea eynodalea ia opera cai titalaa:

Statute eynodaHa dioeoeaia Cenomanenab; aupplemeatum ia ayaodo anni 1857 promulgatum. f/aaiynrj Oenomani, ea typb Monnoyer, dd. epieoopi typographi, 1857.

[In Jinnit, ituhu:/ Statute eyaodalia dioeoeaia Caaaaaaaaaab ia ayaodo aaai 1857 promulgate ah illuatriaaimo at reveroadieeimo ia Chriato pp. Joanne-Jacobo Maaqaotte, epiaoopo Ceaomanoaai. Bupplementum. *(IntignfJ* Ceaoauai, ex typia Monnoyer, dd. epieoopi typographi.

In-WjSO p. — *ht* Maae, dvdehd; Le liana, ville; Paria, Bibl nat. B 1714«.

8YNODU8 U1OECK8ANA MASSILIENSIS

1857.

8ynodua dioeoeaana Maaailionaia in Gallia, celebrata nano 1867, aab Cerolo looepho Eugeub de Maaenod, epiaoopo Maaailieaei. ~

X De hao ayaodo confer opaa qai tit*laa:

Byaodua dioeoeaaaa Maaailieeaia, anno reparatae aaluth MDCCCLXXVI habite; tribue eeaaioaibaa aynodu· aboolvobetur, diebae eoilioot 18, 19 ot 90 aeptembria, quarum prima et tertia in oooleaia cathedral), aooanda voro in aaoello achobe Beleuntiaao cebbrabantar. *[Inti^t-J"* Maaeiliae, ex typia V** P. Chauffard, via dicta dee Fouillante, 90, MDCOCLXXVII

In 8·, 155 p. — Paria, Bibl. nat. B 23757.

P. 89, mentio aynodi celebratae anno 1867.

8YNODU8 D1OECE8ANA PHILADELPH1EN81S VI „

1867.

Byaodua djooaaaaaa Phibdelphioaqb VI io Foo- c deratia Statibua Amerieae wptontrioaàlia, celebrate aaao 1867, aab Ibaaae Novrmau, dpboopo Philadolphioaai.

Exataat ooaetitatioaoa aynodaiee ia opera eai titalaa;

Aeta aynodi dioeooaenae Philadelphieneia aextae. 1867.

In-8*, a p. 61 ad 58. — Baltimore, 8t. Mary a Mm'inary. — Ipee non vidi.

Pagiaatio aoqnitar fbruaa pagiaationem aynodi V.

8YNODUB DIOBCB8ANA HEO-AURKUANEN8I8 III

1868 iaaaarie.

Byaodao **Iinnm**eaa Hoo-AaceHaMoab ΠI ia Foederatia Btetibae imerbae aaptoatrianalb, oelebeata meaee iuearti 1868, eaA Anteab Bteae, orchiopbeopo Moo-AaroiaMeai.

Ixataat eeMtihatteaM ayaedahi ia «pero eai titahm:

Bynodaa dinaraeana Neo-Ayetiaaeaeb tertia, habite mearne iaaaario aaao 1868.1 NoavoUe-Oridaaa, Ptopagatear oetboUqae, 1868.

In-11·, M p. — Waahiagtea, catholic univercity___Ipqp aea vidi,

CONCIUUM BALTIMOREiSB IX

NMvnfMt:

OmmÎKmi ^ewtaetete
ttmwu. Mm Mmpbyaed σ,'IM

I»•• 41 p. — BiHimari, ». Many» nmlairy. — Ipse nee vidi.

a , •) Anta at deaaute «μ ν η * μ μ *μ ▪ ιμ μ - ιlμ ν η β* *vrttaete• Ivμνμlβ^ ewlvrfbiM ^webftMte ai, edema b.».M.4m MeeeuMptenedLmmb. Twraa MHm ... M«|l Brisferiue, «m Âm Border, MDOOCLXXV, esi. 1W-M at IlfiMfiM.

ACTA CONCILII.

OONOBBQATIO PRAEPARATORIA

Di» aabbati, 1 maB, aaw aahrtfe IBM, b«n < poat meridiem, eonveeere in eicMepieaepi aedibus praelati, quoe a4 cendNem totius proviàeieo BaMmoreaais eoavooavarat

Adamat reverendiarimi ae illaatriasimi demiui Michael O'Connor, Pittoburgenaia; loannea McGill, Richmondienais; loannea Nepemeeeaus Neuman, Philadephienria; loan• Maria Young, Krienaia: loannea Barry. Savannenais: Patritiua N. Lyneh, CarolopoHtenua: Auguatinu• Verat. Danabenaia B vicarius apoatolieus Floridae.

Aberat, dioeoeai• auae utilitatum cauta iter facient in Europa. Richard» Vincenti»•• "Whelan. Velingenait.

Huie praeliminari conaeaaui praefuit archiepiscopna. gpitcopi Pittsburgensia. Richmondienais, Erienaia, iudicea causarum absentiae constituti aunt:

Philadelphiensis, et Carolopolitanüs. actorum reriaorea ;

Pittsburgemis ac -CaroWjx.litanu•. litterarum correctore•.

Designati aunt theologi consultore• ab archiepiscopo : Henricus B Coskery. vicarius generalia. Carol» 1. White, «aerae theologiae doctor. loannea McCaffrey, aacrae theologiae doctor;

A Pittsburgensi : loannea Stiebel. loannea II. Byrne:

A Richmnndienai : loannea Teeling. aacrae theo- C logiae doctor, vicariua generalia. Eduardua Mcfolgan. . parochu• ecclesiae Bancti Petri Baltimore:

A Philadephienai : Eduard» I. Bourin, aocietatis leau. Aegidiua Smoulder•, congregationi• Bancfissimi Redemptori• ;

Abjfirienai: Thoma• I^darith: Leonardo• Obertneyer. parochus Sancti Vincentii:

A Savannenai : lacobus Bolan, parochu• Sancti Patritii; Bernardo• Maguire, societatis lean, eollegii Georgiopobtani praeaea;

A Carolopolitano : Thimotha» Bermingham: P. D. Noone, ordini» Praedicatorum ;

A Danabeusi Benedict»• Madeore: Alexia• 1. Eldar.

Coavaait inter pâtre• et abhea monaaterii saaeti " Vincentii, ordini» Sancti Benedioti, in dieeeeri Pittabarganai, oaauilte no aaffragie aeaealtative adeaeet, ot in auaeiuniboa pubbaia l« share sedan haliarat »

Adeeaat/^eetesa dte, apparieres tegutariem:

WenharM ViHger, ehaiatatia lean, provineials Maryland!••;

Ok lew
Ovate at h•.;
Ifioaftava ID)• afiBete

FranJemun^Lbemme, eeperievemaourtaerit Bnustne

Mari•• BuMmnsuuris, attari•* qmmmIm, ot David Vhdm,tearian geaerahsm ToEppoMî•; netmtum: 4MMμ •ι O'Iη, urn•

mmImwî OβMΛμ μι D, PuteM et Wtevtdam D. Lymoo.

teraa nd aammam poatMoom, doaaaadotam eetCarolapolitano; Daaaboaai, galBoo oOnnooo, ad aoeietete• Propagatioaia idoi. Rogarunt pâtre• àt orehi•piacopaa littera•, vulgari aaraaone, nd cloram at populam aoriborei.

Promotori iaianetaai eat 'at littera•edo rebaa •peetalibua ad aamaiam pontificem val aæram eongregationem exararet, onore aoereterii• impoaito pleraaqa• ali•• litter•• acribandi Notario nt acta reaqu• geatae in tabula» referret, oommiaaum eat.

Patrea unanimi voce rogaverunt ut archiepiacopua litteria invitaret dominum lacobum Fred. Wood, episcopum Antigonenaem. ooadiutorem Philadelphienaia. ad concilium, cui eum interaaae eum voto deciaivo voluerunt.

SESSIO PRIMA 8OEEMNI8.

Die 2 maii, quae fuit quarta domtlucu poat Paaeba. hora It> ante meridiem convenerunt praeaul•• et sacerdote• in aedibua metropolitan!•, et prooeaaernut per aream intra cancellos ad portam maiorem metropolitanae eeeleaia•. Arehiepiacopu• et epiaoopi pluvialibus ac mitri•'induti: abba•, mitra aimplici «a lino: ordinum ac congregationum «uperiores et concilii official••. pluvWtbus: religio•• nonnulli. C ordinis habitu; oaeteri.preabyteri, amictu. •Ibavatola et planet•. inceaserunL Episcopi aeam•• ornata ia choro hinc inde a dextri• et a muiatria altaria maioris. eaeteri vero acamna prop• cancello• oeeuparant.

Missam de Spiritu «aneto celebravit arehiepiaoopus, cui adatiterant Henricua B. Coakary, arebidiaconus; diaconos, Paulus Dubreul; aubdiaeonM, Alphonsus I. Flammant; diaeoai honori•. Thomas Foley et loann•• McNally. Abaoluto aacro. ooacionem habuit Riehmondienaia. Deinde, enatati• paalmia. litaaiia at orationibua. prout ia pontifie•!» Romano habeatur, archiepiaoopu• patrum voluntatem de aperiendo eoueilio exquiaivit, quibnn ru•poudentibun Ptneaf, decretum de ■• amiait Data •lecti aunt official••, in oaetu praevio iam deaignati.

I^eetie peatea concilii Tridentiai de prafamisa• fidei et d• rumdeutxa deeretia. eminae, eat a patribus emnibna profaaaie Idea, prent in poetifieaB lunet.

FORMA IURAMENTI.

fFWa aupru ent^BJI-lOC.]

Eeleanai dafaado bm^odletiMe ab erabdepiaeape impertit•, finis anaatead impunités est.

«OMUBATIO WMA IWATA.

ria tame • smR baMa.

mb prnesetnribea, uafinrie st semutesesTspud nenhfi-

*f$.'

Mφ-R*

OhralopaM

MψM

4k ^ιββiM^^

OOWMBATIO TBKTIA PRIVA

«tqdWta* esoe. Piepebnit igtakr at patno dedo-roroat sibi aeqaa* videri at boaorie ioeno iatsr omnes arehiepiseapos foederatarum provinciarum Bahimorensi tribaatar, »uMa bebidt rations teas-porio promotionis; id omnibu· probatam est.

Archispisoopu· retulit dubiam excitatam esoo •irea naturam atque ebtigatiousm votorum ia hac regions a moniolibes praesertim Visitationis beatae Mariae virginis emisoornm, utrum timpHeia vel solemaia habenda oint, et patrum bpateatis* eiroa base rem expetivit Pittsburgeuois proposuit ooagregatiooe· speciale· praesslam ab ershispiicopo derigusmia*, saius arit qaasetioaeo praepararo quae ad bane re* ducidaada· opportunas iadisavsriat, iDesque ia coetu tbedegorna ad trutinam revocanda·: qaod omnibu· probatu* eat Pittsbargaoris, Philadalphieusi· atqaa abba· Saaoti Vlaosetii tuae dasigaati stent ·

Arehiopiseope prepeaeate, ceaveaoruat patres epportuuai orne ut sivit·· Alenaadriae in stata Virginia·, spiaeopa Bishmondisaai oaMaearat

OOJWOQATW PÜBUCA,

OauMo ^ΠMM^M| Mφ^βiMN* flfAMNB et theo-

OOMMOAT» MtXntDA HMTATA.

omaso ut beti,
atoHo| Osrolu» I. White, aacrao tboofogia· doctor, in promotorum electus est

Daaabearis dixit opportuſfêm sibi rideri preces pmrigore ad canotant aodsm, at episcopi· bains provincia· Haoat commuaitatib·· roHgieois abaqae clausura vtveatib·· Mtdgaro at semât sanctissimam •ecbarietiam ia sneeltis privatio, duemodo idonee vidoantar, qui mos pano viget, quando ordinario ad Cultum religioni· ot ad fovendam pietate*, condonare videbitur. ,O*ae· id approbarunt.

Winhmsndiseris propceait at magister ossremoniaraa butas oenoiBi paret libellam, ia quo ritus ia aelamui beesdietioao sanctissimi sacramenti servandi exponantur, ot at sum in tsem utatur quodam [Hbro] ia Angle bac de ro nuper edito, ^additis decreti· raeeatioribns sacras congregationis ictuum.

C01KIUBATIO TUtTU PUBUCA,

Intorlbere patron cm··· ao-theologi, ot cire·•inipIMoroM ferma* quae adbiberi poesit, iuxta arbitri·· ordinarii, ia excipiendi· rudioribus ac riapleioribes oit secta aliquo ad gremium sodesiae, diseeptatum eet

8MBUO 8BCUNDA,

Han 10 aate amridiem, ooavsaemnt in eodaeia patres asateriqua. Missam pro delhaotis prussubbuo eelebrnvit Danobonsis, eni ndstitarust B. Ma

•CMS; B. L Mo Mμ 00, oubdiaeoaas. CoUOiOM·

episaepuat on* 1MM. prassule· rogavit M apad

CQWRaBAnO <gJABTA PUTATA.

^^JrîîÎÎp^^S

, 'kalii

y—t nihHi ·ı

oomuKATio murta putata.

:.^M|MK8^IIBJBB:

^nImbnIb* bebHa vbIw m μ μ μ μ ıIμ μ μ β îmb j variatio nBquietam praooohtra itgtratlfa, vohraraat
fcdwBf Omni (Mte·· mmnmI swat» .μ μ vH^μηMκ mnmmu*

NfÎMM· OifVMMfaehRa, BMI obotarovoΦOTBβ» SOleOS-BÎUtn OiBièaiead, qMed B logibao ^^VÜfbtm minime, rate tstoBBtW·

μ v μ Åμ μ Bz iηMvβM·

Indfeevlt Daaabeasia, loaaaem Murphy H eooioo typographes ia anime habere sdsre katatdsrium, «alga Chdfieiic etasnsee, ia baa orbe, start per plurimos aenos tari coacuerit; patii» proinde at patres id siM probari sigaitearaat: qui annuerant

Cun ageretur de cohibendis clericis ab arte medica exercenda, causait Pittaburgenaia baad osoe neeesee nova·) quid deeernere, cum satis sit aetis inserere instructione· Benedicti XIV circa bane rem, quae habeatur in responsione sacrae congregationis de Propaganda fide ad concilium Cineinnatenee anno 1866 habitum : quod fieri insoerunt patres, f/nrtrwctro, de fwo.A«e *agitar, ia ngfeadiet affeaiia ett, eel.* 686 A.)

Lectis documentis, in quibus facultas vota solrmnia emittendi a Pio VII et aliis summis pontificibus concessa eoh patres uns voce consuerunt vota quse spud moniales Visitationis beatae Mariae virginis emittuntur, pro solemnibus haberi debere.

Proponente Philsdelpbiensi, patres nihil obstare putarunt quin vota solemnia in monasteriis huius regionis emittantur, dummodo omnia concurrant quas in monasteriis erigendis concilium Tridentinum haberi voluit, et quae congregatio episcoporum et regularium requirere solet. Si autem haec haberi nequeant saltem quoad substantiam, magia expedire iudicarunt ut vota simplicia tantum emittantur. Richmondiensis a propositione Philadelphienais dissensit ob opinionem publicam quae adversatur,* et ob necessarias occasiones cum saecularibus agendi, causa educandarum puellarum, cui rei plemequs devoventur.

IOWRBGATIO QUARTA PVBUCA.

keta « post SMridien, die mail 7.

Adfuere patres omnes, ordinumque congregationumque superiores et theologi cum officialibus. Ile plurimis quaestionibus disputatum est.

(MNGRWIATIO SRXTA PRIVATA.

«aSSsto. die mail 8 habita, hora β ante smrHiem.

Carolopolitanns petiit a patribus, ut declarent sacerdotes teneri absolvere a censuris propter haeresim professam Incursis, iuxta formam in rituali Baltimori edito, antequam absolutionem in foro interno concedant. Huic rei patres iudicarunt satis consultum ease, cum rituale auctoritate necessaria munitum sit.

tarolopolitanu· proposuit declarandum non expedire nt jeta solemnia emittantur in monasteriis ubi in puenaram educatione plurimum occupantur, ante aetatem 36 aenorum vel mortis articulum, nisi iu canibus rarissimis, ad arbitrium ordinarii. Qninque patres propositioni favebant, tres dissentiebant, nempe Pittsburgonsis, Philadelphienais ot Daaabensis

ro.MMKIAnO SMPTOIA PRIVATA

Hora - post meridiem, dio 8 maii, eenvenore patras ram officialibus.

CerolopeHtaauo rogavit ut patrua ad examen revocarent oeutuatiam mano latam, eo proponente, do vatio seloouibaq non emittoadis nate annum 36: BrItneh proposuit eam emitteadsm. Quatuor I peaeeuleo favebant, quatuor obstabant Arohiopiecepue UHa miserait opinantibus nil an de re in hoe ooodBo agendum ; servari tam·* ia rerum gestarum iralatioao loutratias varias emigres voluit Htehmondtasria. (km astem hae do re ptarieo notura sit,

Bmmm 4hi

provieeMs in Urbe erigende. Muramus pontifex eu paratum exhibuit aedificium ampMreiasnm quod antea moMoteriam raosriaMum Visitarirais firarat, ia hune finem largiri: quod poetae ad efibotnm non eet perductam, eum a mititibes Gallio occupetur: brevi tamea sperat ia collegii acum tradendam. Unanimi voce omueo declararunt maximae eo habere summo pontifici gratias pro hae tanta' munificentia, et voluerant nt in epistola ad illum scribenda hi animorum suorum sensus exprimerentur.

Conçoit etiam inter omnes, ut cum primum certo Nverint praedictum vel alind aedificium paratum esse, collecta fiat ad sumptus in initio necessarios solvendos, in bmnibue huius provinciae ecclesiis. "Statuerunt deinde ut unusquisque diceret quot alumnos ad illud eo missuram promitteret, pensionem 160 tbalerorum pro unoquoque soluturas, et ut hoc sacrae congregationi de Propaganda fide, significetur. Archiepiecopas pollicitus eet quatuor se minaram; Pittaburgenaia duos, Philadelphieoeis sex, Bavanaensio unum; VeHngenrie uquaa, Carolopolitpnue duos se missuros. Alii episcopi in animo habent aliquos mittere eu* primum potuerint Qui certum numerum alumnorum indicarunt, plores se missuros sperant

Cum promotor litteras speciales ad summum pontificem de robus gestis in coetu privato post sessionem secundam perasset patres eas probarunt, quibus eorum nomine subscripsit archiepiscopus, iis ndstantibus.

Litterae de privilegio honorifico, de abstinentia sabbati, de facultatibus extraordinariis archiepiscopis concedendis, cammunicabilibus euffraganeis, ab archiepiacopo etiam, nomine concilii, tunc subscriptae eunt Lectae, sunt et probatae litterae ad populum, praesulum omnium qui aderant nominibus firmandae, etiam adiecto Antigonensis nomine, rogante Pbiladelphiensi. Lectae quoque litterae obsequii plenae ad summum pontificem, quae probatae ranL

Richmondiensis tunc rogavit archiepiscopum,. ut aliquantisper recederet, cum de quadam re, quae ad eum spectaret, agendum foret: quo recedente, Pittaburgensem, utpote seniorem ordinatione, praesidere voluerunt patres.

De versions scripturarum, ox vulgata aaglico sermone emendatius edenda, mentem oonailiaque sua libere exposuere unusquisque patrum. Multum laudiverunt revisionem ab arehiepiraopo paratam. cuius magna pare in lucem iam data eet; ot unanimi voto voluerunt ut oχ oa conficiatur vernie quae in communem usum deducatur. Cum vertex publica farni constet praesules Angliao aHam vereionis emendationem, opera .admodum reverendi domini I. H Nevman, parari isssieso, patana ee capere declararunt nt, collaria utrimque «iri studiis laboribusque, unica praeparetur vereio, quae tum ia Anglia tum in hisco statibus usurpari valeat. Porro nt habeatur sanetae sedis hae in re approbatio et benedictio, et aliorum epiaeoporum regionum in quibus lingua Anglica obtinet, cooperatio, mandatam eet Riehmondieeai, CarolopoHtauo ot Daaabenai, ut consilia cum lotio praesulibus conferveat, et rem ad optatum finem, huius concilii nomine, perducere eurarent

Hia peractis, rogantibus patribu·, rodMt srchiepioeopna, eri res eommantoata set, et iUe coasentiente, in acta relata: eo quidem hand deoiderrew

aflK,

βχββιο tertia,

Processerunt pomealea otctoroa; proat aate primam oeeatoaean, Apud άκηη eeaëütit artbi-episcopus, Philadelphians! mimant pentifitalHer colobronte, cui sdetabat presbytes smfatsns provincialis congregationis Banctiasimi Redemptoris, sum ministria Paulo Dubreul et Pnatteo Disaea.

Archiepiscopo adetitit tanquam arohidiaoonù Franciaeas Buriaado, oongregitioaia MieaioiiiA diaconi honoris H. B. Cookery, Thomas Foley. ' Concionem habuit Carotopolltenua. Monuit arahiepieoopus riorum populumqea, post consuetos sessionis ritus, episcopos satis habuisse commoadare decreta prias lata, quia nova adiioorsnt, et praesertim urgere ritualis obeOrrantiam. AocUmatjonibtu decantatis, finis tandem feliciter impositus eat oondlio IX Baltimorenai,

· laoobns Andrees Corcoran, sacrae theologiae doctor, seoretarius.

Ego Guliilmps O'Hara, sacrae theologiae doetor, huius concilii provincialia notarius, testificor haec acta esae concilii Baltimorensis IX, habiti in eorieria metropolitans Sanctae Mqriae, a die 2 mensis maii ad diem 9 anno Domini 1868. In cuius fidem subscripsi.

Gulislmus O'Hare, sacrae theologiae doetor, notarius.

ACCLAMATIONES
m *fine coaeilii* /X/eatar.

•trebidiecauar" Deo patri misericordiarum, aeterno veritatis verbo, spiritui totius consolationis, honor et benedictio.

(Moras.- Benedicte sit sansta et individua Trieitaa,, nunc et semper et per infinita saecula.

Ardtidiacoatu: Virgini Mariae imwnoalatpe, quasi possedit Deus in initio viarum suarum, blandae huius provinciae proteotriri, sit sempiterna oollaadatio.

Chorus. Bit sempiterna collaudatio Turri David,' quae aedificata est eam propagnacalia, propter quod finmtnt insidiatas eat calcaneo aine sarpeas antiquus.

Arehidiessmis.· BeatimtaroPfo papae et domino nostro, senetoeJuaivcroalfa aénleeiee ^bmtfifteri, anni permulti, nt ouMtae *gemtee* in eboequtem Chriati, pro eae. pectorali soffieitudtee, perinhat.

Cbonmr Impleat doariaroe omneo puMoaee saaotiarimi patrio; et ita omne deaiderinm ipsi ad dieslpanda concilie imitarem confirmet, ut ad rihilus deveniant taaqnamrriqua donemus, et rieni fistaua deficiant.

Arriidiesisai.·, Roveroedterimo .domino arohiepiacopo, qni hoc concilium celebravit, cum multis annis magnae gratiae.

(Stern·.· Magnae gratiae: Dominae onm in mritos nanos ecclesiae saao coacervet.

XruMNoromm.-Bevseeediaaiuris baita prorinrioo (MMMsn, vita

4ft ftftftB SMiSftiftB MM* JMftMUfte ·

Ah Ummo,' FideMbea proviariab nostrae et enitete populo chriatiaae, pax Christi aeterna.

(Monta.· Da pacem, Dentiae,, in diebus nostris. ■*· qsabbet perturbatione submota, populus tuus Me nniversoqno plebo Christiana, liberis tibi mentibus deeerviauL

Xrifiidioeinui.· Noa, Domino, memores mandstorum tuorum, ad fhdondum ea in sanctuario quod firmaverunt msaua tuae, oorporetibi pariter famulemur et mente, iatereedoate' beata virgine Maria, sanctis apostolis Petro' et Penio et omnibua ehncti·. ——*Chuni»;* Fiat, tat, amen. amen.

EPISTOLA
patrem conate *ad* rommum *pontificem.*

Beatissimo patri nostro
PIO, DIVINA PROVIDENTIA PAPAE IX.

Beatissime pator.

Officii noatri plaae immemorea essemus, si ex hoc eoncilio provinciali Baltimorenai IX discessuri, aonaa animi noatri erga beatitudinem tuam, sanctissimamqne Petri, quam tenea. aedem profiteri negligeremus. Cum enim hisce diebus in ferendi·legibus occupati simus, quae rem catholicam. sacram disciplinam moresque honestos apud nos tuerentur. qnid opportunius erat, quam ut siinul palam testaremur quanto amore ac veneratione aedem illam, eui tota docentia aut praecipienti· ecclesia·· inititur auctoritas, prosequamur. Praeterea, quae d<· beati Petri cathedra. imds ipse umtea *eaetrdotalie,* teste divo Cypriano.· daunt arordiam, nostrum quisque per se sentit, e* maiorem vim habere videbuntur. ao forte tibi, beatissime pater, accepta magis erun·. si omnium quasi una voce proferantur.

Mirum, pater aanctiasime. nullo modo videri débet, si nos sacrosanctae tuae aedis praedicandae atque honorificentissimis verbis commendandae, omnam, quae offeratur, occasionem libenter arripiamus. Profecto nullus net in orbe universo locus, ubi melius quam ia hae. regione, ea omnia bona atque emolumenta aestimare liceat, quae Christus ecclesiae erne in Romana aede, catholicae, ut aptissimo dicitur, unitatis centro, largiri dignatus est. Omnes certe, quotquot ubique eunt, vero Christi fideles sedem illam, et psarôrierom, quam divinitus accepit. prfaripoMeOim summopere reverentur, ac beatum Petrum ia lori et auctoritatis haerede viventem adhuc et tequentefa audiunt, agnoscunt atque venerantur. Bed ii, qui in plenissima catholicae veritatis luce nati et alti suat, quorumque vita inter populos huic aedi obeequoatiaaimoe tota decurrit, minus fortasse cogitant·de malis illis gravissimi·, quas per beati Petri rinaquo anceeaaorim primatum, Deus totius miserationis ab eodoria sua perpetuo arcere ao prohibere voluit , Ia domo patria nati, ibique vitam Miritor degentes, bonis omnibus assueti, quemadmodum primogenitae ille in ovangalio memoratus, fime nesciunt qnidrit indigere. Neo vero in longinqua regione periti, quibhs colenda non lecta faeu *ac* mrffa aad dstayte el facto at faofuero *terra* sortito obtigit, quotidiano rerum non et.dura etperieatia odoeti sumus, quam broigun et sapienti consilio hie

primitus fiserit » Doo in eeaiesk constitute·. Mak

w^N^Vw Akb^A^k^·* W^M^^Pv ÜB BM^W

region· non sotam aadire a* viinrn, sod at ipsis fers manibus eeatreotare Best. Maximum aaU aat abique aped (aaa) norerum rorum stadium, maxim·· novatorum oorumqno assoeiarum anmorua 8aataa, quibas nomon dederunt eivés nostri, qui tataaa religiones requester, pvope imsumorre aaat ; aaaaa qsotidjs ", exoriuntor, quotidie ia^reaat, Cumqu· inter aaa de Deo optimo maximo, dé Christo servatore, de fotura poet hanc vitam eorporum snimaramque conditione, deque aliis sanctissimae religionis nostrae mysteriis cuique, quod lubet, sentira liceat, tot profecto sententiae quot docentium ac discentium capita numerantur. Nihil est tam sanctum ac venerabile, tam diuturnitate temporie maiorumque auctoritate firmatum ao stabilitum, quod non temere in dubium revocent, aut perfricta fronte omnino negent. Praeterea, novi in dies exsurgunt magistri, qui inauditas hactenus, sive domi inventas, sive ab exteris regionibus mutuo acceptas doctrinas, quae moribus, ut iactant, rite instituendis, aut humanae societatis cum civilis tum domesticae iuribus tuendis inserviant, omni conatu per iadoctum vulgus spargere student. Neque desunt plurimi, de quibus meliora conjicere licuisset, qui praeiudicata opinione abrepti, tantum abest at haec<jponstra et commenta eo, quo par est, studio reiiciant ac detententur, ut ea quasi certissima longe melioris aevi mox adventuri pignora salutent ac laetissime excipiant. Haec eunt, ei eos loquenies audiamus, indicia manifestissima, quae luee clarius significant aetatem nostram omnes, quae praecesserunt, longe superare, atque in meliua progredi semper et progressuram. Hoc scilicet verborum ambitu, saeculi huius in peius ruentis praecipitem lapsum vanissimi isti homine» velare, ac quodam modo cohonestare audent.

Quid mirum igitur, beatissime pater, si nos omni studio et commendamus ipsi, atque aliis commendanda praecipimus iura. privilegia et dignitatem sedis huius, quam Deus in terris reliquit, ut per eam doctrinae unitati et veritati consuleretur. Quid mirum, ai miseris hominibus, sine duce, temere huc illuc errantibus, qui, teste apostolo, semper discunt, nunquam tamen ad scientiam veritatis perveniunt, saepe tradimus, et vehementer etiam atque etiam inculcamus, eme aliquam in terris cathedram, quae veritatem ab omni erroris labe immunem mortales homine· doceat; esse unam inter omnes ecclesiam, qd quam neoesas est ut omnia quae sub coelo eat ecclesia. id est, omnes qui eunt undique, vel esae volunt Christi fideles, venerabundi conveniant, utpote in qua beatus Petrus a Deo edoctus vivit adhuc et praesidet, et unus abunde praestat quaerentibus (dei veritatem.

Tuum erit, beatissime pater, de iis quae in synodo egimus, indicare; ea enim omnia sincero animi obsequio corrigenda aut probanda sapientiae tuae relinquimus.

Ultimo loco, quod omittere nefss esset, gratias sgimus pro maximo tuo in gentem et ecclesiam nostram beneficio, cuius notitia nuper ad nos pervenit Intelleximus quippe sanctitatem tuam aedes perquam commodas adaigaasse in usum collegii, quod propediom in commodum sacrarum huius regionis missionum, in alata Urbe constituetur. Pro hoc et innumeris prope aliis in nos a te oollatis beneficiis, nos usque ad extremum vitae spiritum eorumdem memoriam gratissimo animo servaturos profitemur.

Bmredietioaem apostolioam, humillime ad pede· tuos provokti, soixs (agitamus.

Baltimori, die « maii 1868.

. BR1VK BfiIBTOLARK

MnstiMum domum nesiri *K ftft IJC* ad patres

VeaerabHibuo fratribus Franeises Patriti·, arehi··piscopo Rsltimsrensi, M eius saffragaaets

FTO8 PAPA DL

Venerabiles fratres, salutem et apostolirem, benedictionem

Summae quidem voluptati spe laetitiae nobis fuerunt obseqnentisaimae vostrae litterae, die 9 proximi mena» maii datae, quibus, venerabiles fratres, ex more maiorum, supremo nostro et huius apostolicae sedis iudicio subiecistis acta noni Baltimorensis provincialis concilii, quod concelebrastis, ut in Domino congregati ea statueretis, quae pro pastorali vestra sollicitudine, ad rem catholicam B sacramque disciplinam et. morum honestatem istic magis magisque tuendam ac fovendam conducere existimastis. Siquidem in eisdem litteris, cum maximo animi nostri gaudio, undique elucere perspeximus egregiam vestram religionem, pietatem, eximiamque erga nos et hanc Petri cathedram fidem, observantiam, amorem et venerationem. Nihil autem nobis gratius contingere poterat, quam ex iisdem litteris agnoscere singulare studium, catholicis antistitibus plane dignum, quo, venera biles fratres, fidelibus papulis curae vèstrae commissis etiam atque etiam inculcare non desistitis ut nobis, et eidem Petri cathedrae firmissime adbaerpant ac sedulo obediant, quae est nuntia veritatis, lux vitae, salutis index, et catholicae unitatis centrum ac metropolis pietatis, quaeque, disponente Domino, per totum terrarum orbem primatum obtinens lucet, et omnium ecclesiarum non modo caput, sed mater est atque magistra : in qua est integra ac perfecta chnstianae religionis soliditas, ot in qua Petrus Semper in suis successoribus vivit, et iudicium exercet, ac praestat quaerentibus fidei,veritatem. .Kquidem maximam nobjs attulit consolationem hoc episcopale vestrum studium in inculcanda erga nos et hanc sanctam sedem reverentia, observantia ac veneratione.

Non mediocri autem dolore affricti fuimus, eum ex iisdem vestris litteris noverimus innumeras prope istic in dies oriri sectas, inimicorum hominum opera, qui monstrosis quibusque opinionum portentis nefariisquo molitionibus, improvidos praesertim st imperitos in errorem inducere, omniumque animos mentesque corrumpere, pervertere, ac sanctissimae nostrae religionis summam et fundamenta labefactare. ac, si fieri unquam posset, funditus evertere, et iura omnia divina et humana permiscere eonni- › tuntur. Quem nostrum dolorem non parum lenit sacerdotalia vester selus. Certi enim sumus vos. venerabiles fratres, divino auxilio fretos, ac divinae nostrae religionis studio, animarumque amore incensos. quantun^cura, labore, vigiliis, auctoritate, consilio, ac salutaribus opportunisque scriptis eniti et efficere potestis, maior· usque alacritate st contentione nihil unquam intentatum esse relicturos, ut concordissimis animis eonlunctisque viribus, catholica· eoclasia· causam strenue tueri ac defendero, ot inaidiahtinm hominum tela retundere, impetus frangere, ac dilectarum ovium saluti incolumitatique sedulo prospicere, st srraatos ad veritatis, institiae saintiaque semitas reducere, eosqus Christo lucrifacere valeatis.

Iam voro quod attiaot ad commemorati concilii acta, cum ilk nostrae eongrogatioai (dei propaganda· sxamiuanda ex mero commborimM, nt omaia accurat· ad nos referat, tam ipsa eougrogatio

w·

eoagruum «m tempera da aetb ipob tappaaaaam a vobi· darn «mbit.

Nihil «ta sur nHi agntafo gtatea, qrad onpiatas m teir· hmîIi, qna· ® tteiinm (datate bonam codant, ram nna samsnap··· «pteas··'«««·-agers qnidqnid ad «tanta· «tara· «t rarnasdm· ddnltem utilitatem poasnat ptateors. DtaqM pro rarto hâta·, «m hand «aHta taw tarltaqM Dao optimo «uxhao adhibara praaaa, nt la abundantia divina* ··«* gratte· «obi· stapar pro* pitta· adelt, ec pa*toralibn· «tari· laboribus bènadicat, quo «odtaa sua sancta «Iraq·· tantaris doctrina in i»t>» regionibus maiora in ^i«e inoramwta ■uieipiat ae proapere vigeat «t loraat. Atque huius superni praesidii ««picem, et pratapnae noatra··in vo« benevolentiae pignns, apostolioam benedictionem ex intimo cord· depromptam vobi· ipaia, venerabit·· fratre», eunctisque iatarum ecclesiarum clerieia laiciaqus fidelibus peramanter impertimur.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die 10 iunii >anno 1858, pontifidatus nostri anno duodecimo.

EPISTOLA

•ocro· *coagrofalionio ytturelu* d» /Vopagaxda *fido* ad *arehiopioeopeua BaUitaortaona.*

Illustrissime ac reverendissime domine.

In generalibus comitiis die 18 iulii nuper elapsi habitis, eminentissimi ae reverendissimi patre· sacri huius consilii examen instituerunt actorum synodi provincialis IX Baltimorensi·, quae paulo ante amplitudo tua ad me transmittenda curaverat. Porro, ex adiecti· rescriptis ac decretis, perspicies quasnam gratias ac privilegia sanctissimus dominus noster de consilio eminentissimorum patrum impertiri dignatus sit. ad petitionum relationem quae simul cum actis concilii exaratae fuerant, ut sanetp sedi subiicerantur. Ea igitur amplitudo tua suffraganeis episcopis communicabit.

De collegio Americano Romae erigendo sedulo egerunt eminentissimi patres: quid vero decretum fuerit ac praestitum - beatissimo patre discet amplitudo tua, tum ex enoyelicis littteris sacrae huius congregationis quas brevi racipies, tum praesertim ex bulla apostolic· no# multo postea ea super re promulganda.

Haec habebam quab amplitudini tuae communicarem ; et interim Dahm oro ut amplitudinem tuam diu sospitem incolumemtju· servet.

"Tlomae, ex aedibus sacrae eongrbgationis de Propaganda fide, die 16 augusti 1858.

Alex, cardinalia Barnabe, praefectus.

Caietanus, archiepiscopu· Thebarum, a secretis.

PETITIONES

•ynta nomm«, santeustmo doasmo nostro *Pio IX foetae,*

do.prnihfio* fUMiem *tedi Baltiaiomei* *concedendo.

Beatissime pater.

Cum patr·· concilii Baltimoretak plenarii, anno 1859 habiti, pro quibusdam privilegii· sedi Baltimorensi concedendis suppiicasaent, sacra congregatio de Propaganda fide rescripsit , satia grave· ratione· obstitisse quominus aed·· Baltimorensi· ad sublimiorem gradum «veheretur; attamen sanctissimum dominum nostrum in aam, propendere sententiam ut Baltimorensi sedi honorificum aliquod privilagium tribueretur, quod a eaeteris illam distinguat, ac memoriae tradat aam ecclesiam omnium forms per foadsratas ista· proviaoiaajmatrem fui···. Igitur «piaeopi provincia· Baittaoratas te concilio coadunati gratte·, quanta· data, sanctitati vaatraa pra «ea aaga BaMmoraaaaaa oeaiaaiam baaaral··tia **•aptata··** agnmt, te adi **pota** vtaran baniUiter prateraM, snpptater arant, at Ita praarogativa aedi ■-Haanrnta aaraodata, ita nt in eoooUiia, oootiba· *et «tentas* qtaaentaqdn, arabbptaopo Baltimneata pe· tamper» axiatanti praaoedoatia prinmpaqa* 'βββ· rapra qaaavi· isternm provinciarum arahtepiaeapo·, ai qai adaiat, »uUa habita ratione promettais alvo orditaioaia, attribuatur.

Baitimori, dio 8 maii 1858.

DECRETUM

••era· eongrspattas· d· Aopogasda *jUr.*

i Cum patr·· concilii Baltimorenais plenarii enno 1853 habiti, pro aliquo privilegio «edi Baltimorensi concedendo, aanctiaaimo domino nostro supplica··•ent; lumque in synodo provinciali menue niai" anni 1868 celebrata, episcopi provinciae pariter B Baltimorensi· supplicem libellum iterum ad sanctitatem suam exaraasent, quo in specie praeeminentium honoris praedictae sedi metropolitanae postularunt, ut a caeleris distingueretur, ac memoriae traderetur ecclesiam illam omnium ferme per foederatae America· septentrionalis provincia» matrem extitisae, eminentissimi ac reverendissimi patre» sacri consilii ebristiano nomini propagando, ingrue ralibus comitiis diei 18 iulii nuper elapsi, eemmerunt expedire ut loci praerogativa aedi Baltimorensi concedatur, ita ut in conciliis, coetibus et comitii» quibuscumque, arcbiepiscopo Baltimorensi pro teni pore existent! praecedentia princepsque in sedendo locus supra quosvis istarum provinciarum arehiepiscopo·* si qui adsint, nulla habita ratione promotionis seu oulinationis. tribuatur

Hanc vrac sacrae congregationis sententiam cum eminentisaimus ac reverendissimus dominus Alexander cardinalis Barnabe, eiusdem praefectus. C retulisset sanctissimo domino nostro Pio pupae IX in audientia habita die 25 iulii huius anni, satu nsimus eam benigne approbavit, ac praeson» ‹l‹‹ ‹‹ tum expediri iussit

Datum Romae, ex aedibua dictat* sartae congregationis de Propaganda fide, die I') augusti I8 >ll ‹‹ cardinalis Bsriabo, praefectu»

Caietanus. archiepiscopu» Thebarum, a secreti··

Dispensatio super praecepto *abetixentiaf die snbbut* , *ad viginti annos* prorogatur.

Beatissime pater.

T'ropter plures graves rationes, ab episcopis foederatae Americas allatas, Gregorius XVI sacrae memoriae. die 9 iunii 1833, benigne concessit, ad decennium, dispensationem super praecepto abstinentiae pro diebus sabbatis, quibus ieiunium non obligat. quod indultum,deinde, die '22 novembri» 1840, praefatus pontifex, ad preces patroni concilii provincialis Baltimorensi» IV. ad viginti alio» anno» clementer prorogare dignatus est. Cum amem circumstantiae eaedem permaneant, et insuper valde timendum sit ne fideles istarum provinciarum, qui iam per multos annos ista dispensatione usi aunt, haud facile ad pristinam .disciplinam reduci possint, indeqne oriantur permulta peccata: ideo, patres concilii Baltimorenais provincialis IX, ad pedes sanctitati· veetrae provoluti, suppliciter precantur ut dispensationem super praecepto abstinentiae ab esu carnium die sabbato, quando praeceptum ieiunii non obligat, provinciae Baltimorensi in perpetuum impertiri dignetur. I

7 1

Eae **oiidttaia ·anctÙMnw, *habita dio* ŷ-› *ialii* 185».**

Sanctissimas dominu· noster ?iu» divina providentia papa IX, référante me infrascripto sacrae

b

Mdkil

congregation» de Propaganda fide cardinali praetecto, baaign· annuit pro prorogatione indulti |n forma et terminis nltünae ooncoaaionia.

Datam Romae, ex aedibus sacrae congregationis de Propaganda fide, die et anno at supra.

Al. cardinalia Barnabe, praetectu·

\

Da MnetiMtmo Mcromcwto epatd fnoedom comwMtm/atea nserrrondô.

Beatissime pater.

Sanctissimam eucharistiam in domibus puellarum Caritatis, sororum Boni Pastoris, aliarumque religiosarum mulierum, asservandi consuetudo diu in hac regione invaluit. Patres concilii /Baltimorensis IX nolunt hanc consuetudinem omnino tollere, cum ad bonum spirituale praedictarum communitatum, diacipularumquo et orphanaruny quarum curam gerunt, non parum* conferat ; neque tamen eam amplius tolerandam sine sanctae seclis permissione judicant. Humillime igitur a sanctitate tua petunt, ut episcopis huius provinciae facultatem permittendi ut sanctissimum sacramentum apud praedictas communitates in congruo sacello asservetur, quando id expedire judicaverint, benigne concedere dignetur.

Air *audientia sanctissimi habita die iulit* /*'5»*.

Sanctissimus domitius noster Pius divina providentia papa IX, referente tne infrascripto sacrae cMigregationis de Propaganda fide cardinali praefecto. benigne annuit pro gratia iuxta petita, dummodo ante ciborium lampas semper accensa die ac nocte retineatur, et ciborii claves ab aliquo presbytero custodiantur, 'servatis in reliquis de iure servandis.

Datum Romae, ex pedibus sacrae congregationis de Propaganda fide, die et unii" ut supra.

Al. cardinalis Barnabe, praefectus

DECRETUM

sacrae congregationis generalis de Propaganda fide, de urhe Alexasidria dioecesi Richmondiensi subiicienda.

Cum patribus in concilio Baltimorensi IX congregatis expedire visum fuerit ut exigua illa Virginiae pars, quae urbem Alexandria© cum agro contermino complectitur, a jurisdictione reverendissimi patris domini archiepiscopi Baltimorensi· subtrahatur, ac'sedi Richmondiensi in posterum subilciatur; idque ne regio illa quae hactenus ad districtum Columbia© pertinebat, ac nuper statui Virginiae adiecta est, propter diversitatem ecclesiastici, regiminis ac disciplinae quidpiam caperet detrimenti; cumque mutatio haec ab arehiepiscopo Baltim«*ensi proposita, episcopo Richmondiensi probata fuerit, ipsique simul cum caeteris provinciae episcopia eam a sanctissimo dnnüno nostro supplici libello postulaverint : reverendissimi patres sacri consilii chriatiano nomini propagando, in generali conventu habito die IV iulii huius anni, re mature perpensa, censuerunt supplicandum sanctissimo ut supradictae patrum Baltimorensium petitioni adnuere dignaretur.

Hane verti sacrae congregationis sententiam cum eminentissimus ac reverendissimus Alexander Barnabo, eiusdem praefectus, retulisset sanctissimo domino nostro Pio papae IX. in audientia [habitai die 25 iulii nuper elapsi, sanctissimus eam adprobavit, partem^fe Virginiae de qua agitur a iurisdictione archiepieeopi Baltimorearô subtraxit, subieeitque epieoopo RiehmondieMî, ac praesens in rem decretum expediri mandant.

Datum Roma·, ex aedibus «aerae eougregationi· de Propaganda fide, die 16 augusti 18M.

Al. cardinalia Barnabe, praetectae.

Caietanus. archiépiscopal Thebarum, a secreti·.

Excerpta ex instructifs» Benedicti XIF circe medicae arti» exercitium.

Syn. dio*., lih. XIII, cap. X (Vide scU, supra col. 577A

Ecclesia, iustia ae urgentibus de causia, interdicendum censuit monachia et maiorum ordinum clericis, medicae artis exercitium; haecque disciplina protracta et ampliata fuit ad clericos quoque minoribus tantum ordinibus initiatos. Hinc •equitur necessarium nunc esse his omnibus apostolicum indultum, ut medendi .artem valeant exercere.

Quodlibet dispensationi* indultum duo haec requirit: instam videlicet causam, huiusque legitimam probationem; ut et superior tuta conscientia imploratam auctoritatem suam praestare possit, et orator obtento dispensationis beneficio uti valeat. Itaque, cum res est de saecularibus clericis, sacris ordinibus insignitis, qui artis medicae exercendae facultatem implorant, pro obtinendae dispensationis causa plerumque affertur civitatem, oppidum vel pagum, in quibus clericus artem profiteri cupit, destitui penitus saeculari medico, facultate huiusmodi satis instructo; vel si qui forte adsint laici medici, ad eum tamen numerum dicuntur non pertingere. qui aegris in civitate, oppido vel pago curandis sufficiat. Est et alia legitimae dispensationis causa desumpta ex clerici ipsiusque familiae egestate, quae nonnisi honesto lucro ex arte tundira percipiendo, levari possit.

Reliquum eat ut de probationibus disseramus, quae ad verificandas causas in precibus expressa* requiruntur. Quicumque sit orator ecclesiasticus, saecularia vel regularis, nunquam oblatae preces obsignantur, vel breve expeditur, priusquam episcopus retulerit de viri peritia in arte medica, deque civitatis, oppidi vel loci, eiusdem medicam operam exposcentis, non affectata indigentia. In omnibus dispensationum litteris. condicionalia haec verba inscribuntur, medicinam scibcet exercendam *ab'qu' incisione vel adustione.*

Cum vero indultum clerico saeculari, maioribus ordinibus insignito, in eum finem conceditur, ut propriam familiaeque suae inopiam levare possit, in litteris clausula haec apponitur, videlicet : indultum eoi|s<|ue vim habiturum, quousque orator certos ecclesiasticos reditus vel residentiale beneficium fuerit assecutus

Ecclesiastico medico prohibetur ne quid exposcat; at integrum :ipsi relinquitur sponte oblata recipere, praeterquam si a vero egeno offerantur; neque enim ei permittitur quidquam a veris pauperibus, quantumvis sponte offerentibus, accipere.

Chirurgiae vero exercitium longe difficilius ecclesiasticis permittitur: huiusmodi enim indultum saeculari vel regulari clerico tunc tantummodo concedi consuevit, cum nullus omnino adest in loco laicus chirurgiae professor, qui incolis illius opera indigentibus praesto esse possit; tuneque insuper, ad avertendum irregularitatis periculum, io rescripto vel brevi inscribitur ut plurimum clausula : ' *citra incisionem vel adustionem.*

province of Baltimore, assembled in the ninth pra-
viacial council, to the elorgy and MthM of their

Father, and from the lord leaqo Christ.

Venerable brethren of the clergy, and beloved brethren of the laity.

with a view to consult together fry the intseaota of religion, under the guidance of tfeo Holy Spirit^ which we hairs earnestly implored. Wo have not found it necessary to make any new enactment on thia occasion, deeming it sufficient to inealoate the striet observance of those already jnade, especially of the prescriptions contained in the ritual, publis-hed by the. authority of preceding conseils. Before «eparsting, we turn, to you in a spirit of gratulation snd affection, exhorting you to give thanks to al-mighty God for his numberless blessings, and to correspond with them by increased fidelitv and sea) in hid service. Our first duly is to worship, <>b« y, snd love him. We must give him the homage of our miqds and hearts, by embracing with entire fsith all the truths which he hp· revealed, anib conforming our lives to the mors) standard pre-setited to hs in the gospel. By faith, hope and lore, as saint Augustin teaches us. Godwin wonship-ped. You well know, brethren, they no external set can please him, unless it be -Animated by a spirit of devotion. Forma of prayer however ex-cellent. pious practices and observances, liven sacraments tftmselves cannot avail those who are determined to remain in sin. The means of grace are furnished us abundantly by divine goodness; but we are required to cooperate by the free consent of our will; that we may be diaposed for their influence,, and may preserve the gifts freely besto-wed for our sanctification. Without holiness, no man shall see God. Therefore, .according to him that hath called you, who is holy, be you also in all,' manner of conversation holy; b^Phuse it is writtten, you shall be holy, for i am holy.**

Although we have reason to rejoice in the in-creased number of missionaries employed in the various dioceses of the United States, we will feel that the laborers are few compared with the greataqes of the harveqt. Aio of our venerable colleagues of Another e^pfitaatical province, conscious that this want, cannot bo supplied, by any effort on our part, without a special b| ing from God, and that tills can best be secured jthe intercession of the. mother' of our divino n Ler, has composed an short prayer to thia effect, which it baa pleased the sovereign pontiff to encourage by the grant of indulgences. Wo subjoin it to thio address, not doubting* that it will be very generally recited by yoa,'rinse, with us. yon feel that a 'great increase of devoted missionaries is needed to gathsU into the fold ihk' pany that wander m sheep without a shepherd. In order to meet thia wqat- ear holy ' father hae genetnuriy proposed th establish atRomo a college the edueatidn of American youth desirous to devote themselves to the missions, and has adopted -measures for this purpose. Whoa they ' shall bo ' farther advanced, it io our' intention to appeal to your seal and charity, to aid by your contributions, an object eo worthy of support In the meantime, such of you aa are wealthy, will do

gregati, siero Bm M

Venerabiles fratroo «ImM «t carissimi fratres

Iternm Deo aspirante convenimus, nt, duco Spiritu sancto, qui stadioes eût implefetua e aobia, de robus religionis inter nos rsssultorshras Meqne vero ulhun novum decretam ia hoc concilio facieadum duximas, satie eeee ruti, qaae iam statuta vaut, diligenter observanda rursus moneto, ea imprimis qnae ia rituali, superiorum conciliorum euetoritMo odito, praescribuntur. Ceterum, priusquam dideeB dimus, cum gratulatione, et amore ad vos cqdvertimur, hortantes, ut agatis Deo gratias pro innumerabilibus eius beneAciis, eique hoc nomine, aient dignam est, Adeline et alaerias serviatis. Primum autem officium nostram est, illum adorare, illi obedire. illum diligere. Ipsius obsequio mentes ae voluntates dicare debemus, amplectendo fide integra omnes ab eo revelatas doctrinas, et mores nostrooXad eam regulam, quae aobia in evaagelio proponitur, confqrmando. Fide, spe et caritate Deum coif doce!

Augustinus.1 Sciti· enim, fratres, nullum externum opus illi placere posse, niti religione tamquam spiritu animetur. Precationum formulae. Quamvis egregiae, piae exercitationes et consuetudines, sacramenta denique' ipaa iia prodesse non possunt, qui obfirmata voluntate in peccato perseverant. Gratiae quidem auxilia eopioee nobis a divina bonitate subministrantur; at cum illa libero volunC latis assensu conspiremus nccesse est. Ut apti simus ad eius vim suscipiendam, et dona in sanctificationem nostram libere concessa tueamur. Nemo, nisi sanctus. Deum videbit. Quamobrem ..srcwadwm rem, gtu *rotarit* ses. asmetaut, *et* ipsi ia omni conrrrsefioe» sancti sitis,- puertiam srriptwm rst «aerii eritis, ywomam *rfo vaaettu mat* /_

Quamvis aucto^dm missionariorum numéro. qui in pluribus haram civitatum dioecesibus «peruro aavant, iure nobis laetandum vit, nihilominus tamen, pro meavit magnitudine, paucos ente operaro» experimur. Cui quidem penuriae eum nnut venerabilium collegarum nostrorum. ex alia provincia ecclesiastica, nulla nostra industria vine singulari Dei ope subveniri posse intelligent, neque ullum meline remedium inveniri, quam intercessionciq; matris Redemptoris'nostri. huius rei causa breves composuit proces, quas summus pontifex concessis indulgentiis benigne comprobavit. Eas hisce literis subiungimas, non dubitantes, quin iis vulgo sitis usuri, eum haud secas ae noe iutelligatis, sine magna strenuorum mimjoneriorum secessione non posse tam multos, instar ovium eine pastore errantes, in ovile congregari. Cui neoeeeitati at occurreret sanctus pater noster, liberalissime ' proposuit, ut ' Romad collegium conderetur educandis iuvenibus Americanis, qui ae evangelists expeditionibus devovere caperent; iamqae huic proposito accommodata consilia cepit. Qaae ubi qsagis prootaserint, nobis in animo set vaetra stadia ot seritatem evocare, ut ad opus tam dignnm, quod iuvetnr, subsidia conferatis. IntermÇ qui divites eunt ex vobis, laudabiliter aliquid de anis ttwultatibua hunc in usum

ml te Mt apart a portion fer thb end. aad ta ■tabo known la aa year reodineeo to oaatoibeta, knowing, that ia pro*eti^[tbe odaoatioa of candidates fise fka priesthood, jroa terre tbe eaaae of roRgion, aad indirectly protaoto all ether pions aad eharitqM·' *bjoafa eoaeoeted with it We are atiU aoeo desirous of seeing applioeats for admission multiply, aad therefore we exhort yea. to cherish aad eneoarage thoee iaeMaatiowa to the sacred arialetry, which yea dineovor ia year ahildrea, before wickednose alter their understaadings, or Ideceit beguile their wait. You should consider it a privilege aad a happinesa, that of theai priests aad Uevites be aanutned to minister to tbe Lord. Nö prospect of wealth, or «octal distinction aboald outweigh the conaideralion of the honor of «erring at the altar, and announcing front the pulpit the glad tidinga of the Gospel, for a day in the coarta of God ia above thousands. Beautiful on the mountains arc the footsteps of thoae who preach peace, who preach good things. who say to Sion: th) God ahall reign !

Brethren, we feel it our imperative duty to <remind you of the importance and necessity of training your children in the fear of the LoVd From their carliewt childhood you should teach them to know God. and to foie him a· their mind ^develops. you ahould instruct them in the doctrines of faith, and the Christian duties, which you ahould recomjnend to their acceptance by virtuous example: in youth you ahould guard them against the dangers of the world, and direct their course, that they may become useful members of society, and faithful servants of God. You should urge them to seek above all things tbe kingdom of God. and his justice, and often repeat to tiiem .What shall it profit a man if he gain the whole world, and lose t his own soul"' To each of them you should say. with the aged Tobias .All the days of thy life have God in thy mind, and take heed thou never consent to sin. nor transgress the commandments of the Lord our God "

We take this occasion to announce to you. brethren, that our holy father the pope, in gratitude to God for the consolations vouchsafed to him on his recent journey through hie Statos, has granted a plenary indulgence, in the form of a jubilee, to all who beft^e tne dose of the present year, within a month to be appointed by each bishop, ahall perform tbe usual works of piety prescribed for such occasions. Prayer, fasting, and almadeeds. with the reception of the sacraments of penance and the euebarist, are the conditions for its attainment Tbe object ball io view by holrpesa is, that the prayers of all the faithful may-ascend to the throne of merr.'yqlbAi the Church, and her saving doctrine may incrabse in power from day to day, and boa spread every where, that all nations may concur m unity of faith, and in the knowledge of our Lord Jesus Christ. This same object waa proposed by our L^ril himself, in the prayer which he offered up^ftor bis last supper. Addressing his hpavenly father dh behalf .of his apostles, he said. .Banctify them in truth. Thy word is truth. As thou hast sent me into the world, I also have sent them into the world. And for them do I sanctify myself that they also may be sanctified in truth. And not for them only do 1 pray, but for them also who through their word shall believe

. reponent, ee da sea eoafsrwedi volutate nebiÿ significabunt. 8citia seim prefects, si InetitModie sassrdotii candidatis «obsidia potaveritis, vos eodem spam bees meritares de ipea religione, ot estera omnia pietatis et seritatis genera eam bee connexa aliqaa entiono promoturos. Qnasnqoam magis etiam capimus, «emeram «oram angori, qui m admitti postulent. Quare see bortamUr, ut, ei quam ia filiis vestris animi propensionem sestseritia ad ministerium saaetwm, hoc eorum stadium foveatis et confirmetis, priusquam .melttx mater intsWtetas eorum out jlcfio dsriptaf rstmu itfenmi* *. Id enim io singularia felicitatis loeo ponere dsbetia. quod ex eorum numero sacerdotes et levitao ad Domini ministerium assumantur. Nullae enim spes divitiarum aut civilium honorum par eet pluris putare, quam illorum dignitatem. qui altaribus deserviunt et e suggestu laetum evangelii nuntium promulgant; quia „mri>er «sf dis/uns in «trite Dei «stper mii/ie'* ". „Q«om paleAn super montes pedas eammtwntis d praedicentis pacem awntmtismtis Aowum, preedirwntie Mhtfrm, dicentis 4so«: *Regnabit Dnu tmu**"

Gravissimum case officium nostrum arbitramur, fratres, vos commonere, quanti referat quamque necessarium sit. liberosTvbstros in Domini timore vducari. Iam a prima infantia imbuite illos Dei cognitione ot amore, et. prout confirmentur eorum ingenia, ita erudite fidei doctrinis .et ebristianae vitae officiis, quae illis acceptiora vestris virtutibus ct exemplis tacere debetis Eosdem postquam adoleverint, defendite a mundi periculis, efifbonilis regite, ut reipublicae utiles cives ac fideles Dei cultores evadant. Etiam atque etiam praecipite illis, ut ante omnia „fwsrwnt regnum *Dei et* iustitiam ritt," *, illuddque inculcate. „Ond «wim proderit Aomini. *si lucretur mundum* totum, rt detrimentum animae suae /acialf"· 1'nicuique eorum, ut senex ille Tobias, dicite: „Omnibus diebus ritœ tuae in meute Aafoto *Dnm, rt* care ne otifuando peerato consenties *et praetermittat praecepta domini Dei noetri."**

Ver hunc occasionem notum vobis facimua. fratres, sanctum patrem nostrum, ut gratum se erga Deum ostenderet, cuius favore ex recenti per suas provincias itinere tanta cepisset solatia, pleniorem indulgbntiam instar iubilaei concessisse iis omnibus, qui. vertente hoc anno, intra mensem ab unoquoque episcopo designandum, usitata pietatis Opera, quae in tali re praescribi solent, peregerint. Precatio, ieiunium et eleemosyna, cum susceptione sacramentorum poenitentiae et eucharistiae, conditiones sunt ad illam consequendam statutae Illitd autem sanctissimo patri propositum eat. ut preces totius populi fidelis ad thronum gratiae ascendant, quo eecleaia et salutaris eius doctrina in dies magis auctoritate crescat et Jatiseime propagetur, ut omnes nationes ..oeen^ront m unitatem ·*Jidai ot* optationis donum nostri *leeu Cinrti"* \ Quod idem spectavit ipse dominus noste'r in illa sua post ultimam ooenam precatione: commendans enim coelesti patri discipulos suos, sic oravit: „âtatrtifioo eos sn seritate. Sermo tmw veritos *eoi.* Sicut ta me mmS' in «ssmdwm, *et ego* saisi eos w mwstdbm. **A** *pro eit epo* aepsOi-*6eo me ipnm, ut oint et* ipsi MWrrifieoti In «iritate. *Non pro eia autem rogo* tantam, asd «i *pro* «is jta *crediturі eunt per aerium eorum in me, ut* emnes unum *oint, deut tu, pator, in me, et epo m te,* «t *et ipei in* nolis unum sint; *ut eredat* mundus *getia*

1 Sap. IV. II
• Ps. LXXXIII. 11.
1 t«. ut, t.
* MatU VI, »»
• Mare. viπ. M
• Tob. IV U
' Kph. IV. 11

hi ara, «M Ih Aw: that A·? ate· Mf te» «he. ia aa: Aat- tbe «mM may tedteea Aat Aw teto •mt η». And A· «ten whteh Am ha· ghw «to I hA^A A®B®^ ABA AÎ®^B BBH^Bp @4h4I thon hart «rat ara, ato htoterml tteto, an Aa· beat abo tered ara.· Thfo prayarhaap*wa«4 •ffoetaal, atera Aa iaiMtea af Aa tototea, aai oC îIbaBy AWAOAVAAfAg hAA ÎBAABB VttBfbWI •ueh «a H waa arigteaMy daivtod te Ae aateta: whilat erring tedtvidnate and antea to '„teanad te -nd fro, and carried abrat by array triad of doo-trine*. * Unity fornitoo· aridaara of A· dhrtetty of Chriat. oar taaeber, arbaaa ariaatea fro· Aa father ia made manifect by Aa aroadarihl tetoaaaa of hi· grace on the mind· of iaaamarabte aaMteaa brought Into the harmony of Britb. ,0o·-Lord, one faith, one baptfoni,* ia th· motto teaaribad ra B the baaoar of Aa Aurch, by tba apoatte. Diviaie·· ·nd> aeeta ranee th· food naira of'Chrfot to b· blasphemed. and plunge men into ceoptictelfr nay. erra into athei·». Brethren, frith wherein you stand i· a special* gift of God, who. ia «toy ··· lighten· and teach·· whom he will, whilet ba abandon· the proud aad perron· to th· dark···· of their own mind· Glory not. therefore, ia your high privilege: bat fear, leat in punishment of yoor «in·, it be taken away from yon, or liceo·· the oeeraion of greater condemnation. Pity all who wander in doubt, or unbelief, and pray, that they may be led to the knowledge of trnth, aad to Miration. Whifot attentire to your own upiritaal want·, you pray for grace to orereome temptation ·nd practice rirtue, pray »h>o, that tbe wall of diviaion may be crat down, that «chi··» and 'dn-·enaione may eenae, and that all heart· may be C united ia frith and charity. We recommend Cor thi· object the prayer for unity, which we niibjoin to Ai· latter.

On· of the condition· of the jubilee indulgence ■ to gire elm* to Ao poor, and to contribute to the aoeiety for Ae propagation of A· foith. according to rach one'· derotion. Th· goaerou· »uecora beatowed during many yaara by thia, uoeiety on «everri of our dioeera·, giro it apratel claim· on your rapport. The umril rabaeriptioa of a coat a-wrak, entitle· tbe contributor te a «hare in Ao ·piritual braetta which the holy cee baa attached to memberahlp.

In exhorting you to perform worhb of piety, that yon may grin Ae indalgaamee granted by the eorereign pontiff, we ncemarily urge you te eonreirioa and boitera· of Hfo, aine· yea are aware Aat no indulgence can be obtairad whilat th· aoal D ia dedied wiA mortal ate. God, by hie prophet, caltod on A· anetent prapte te raprat and reform, Aat they- might receive entire forgixenwc: „Wach yonrrairaa, be «tea·, take away the evil of year' derfoae from my «y··; erara to do porvaroriy, learn to do wall; wek judgmaat, reliera th· oppraaaed, jndg· for Aa fotbarteaa, dafond A· widow. Aad Ara com·, aad arena· me, aaiA tba Lord: if your atea ba ra eaartet. they aball b· made aa white aa «raw: aad if they be red aa erimaoa, Aey Aril ba white aa wool* la the aam* apirit, th· vicar ef oar Lord premia·· entire forgiva····, and » rrioaae from Ac temporal puaiahmwnt dag to ata after ita pardon, to AooO who wiA tbeir whole heart, and wiA deep aAictira of coal tarn

ΛΛ «te» < «tel toto» *Un» Λ to· - - - - «toto»...
.* attMAah «al* te to «AK «t AImAM
μ * iM Aw AteaMh*1 Am- *Mmb «μ Avvμ»
iβïi@@@·® 4^NHNM|4NMI WMMb @@i^B
ββïMiaàataat, «aatrito «·· ■·· ■*·
atf»· «atototteto «toi» ah tel·· aaaatte tenAte' to; «toi'« aaateari» amato toatoaa at«aa «nate· ^haitato hw Mm - riraamgtomtor aato enate ^HiB® AAr^^OββA^A® CMaM, aMgtotri aratri; qnem · pâto «forant ran·, apto· dratont mlrabW· Ote ate· gratte· ria te aaiaraa baminnm, goira» hdritam aaMtadiaara ad aataa idai aoraaaateaaai adduxit. .Dana daoaimi·, AÉ· *jtdjÊf* tAMM* AqptiMM * IbM AAlet aIR aptAtole pWBAfcrt ααalααlαα voxiltem. Dfoeidia •t aaatea boa·» Cbriati nomen bteaphomii· obiieinnt. batateaaqw te AAAptiAÍMINBBB· teamo raro ettem te aAefonrem impriteat. Fid··, te qaa atatia, fratrea. ategteto to Dai dona··, gal pro sea misericordia, quo· vrit, Qtamteat et dorât, raperboa reto et perereas mrararn meuttam tenebrie relinquit Nolite igitur tanto retero boae gloriari, «ed poti·· timete, ne te poenam reatreram praetrierunt a robia auferatur, aat grarioria, damaatteaia dat oeeaaio. Miraremini omaiaak gai ia dabitatfora ant incredulitate rer-aatar, ot orate at ad notitiam reritati· at aalatem porreoteat Dam, proprii· «pirituaKb·· neoe««iteüba* tetrati. gratiam. petiti· ad riaeenda· tentatioeae eoteadaagaa rirtatoa. orate otiam, nt rnat nrahiuapnr·» maoumra», at rahtemata dieaaneioneague drainant, «t omnium roluntate· *de at oaritate eopateatar. Ob enmgae eauram prece· pro unitate, hi· litoria ««MηoH··, eommendamu·.

EI iia conditionibu·. quae ad acquirendam iubilaei indulgentiam requiruntur, una eat. ut eleemoyna detur pauperihua, et pro «ooietate fidei propagandae, quod cuique pietag ----erit, ránferatnr. Quae quidem ·ocietaa. eum par multo· aano· pluribu· noctrarum dioecraiam 1ib*ralimime. opem tulerit, iure nune ··atrum eiapoctat auxilium. Qui tantum «ingul·· eenterimaa cinguli· hebdomadi· colteturum ae proitatur, ia partirapa dt omnium apiritualium fructuum, quo· Mint· wdee hate eonaociationi attribuit.

Porro cnm robia pia oommendamue op« ·. quibua iadalgentiah a rammo pontiioe propocita· lucremini, nerranario roe cohortamur ad morum emendationem «e vitae «aaetitatam: ram probe cciatia, nullum poeaarum rratem ram eoncequi pome, cuiua anima poooato mortali dt inquinata. Dena antiquum popalam per prophetam rautn ad poenitentiam at vita·-ommatatioaem axcitebat, nt pienam delictorum remiaaioa·» raoiptoat. «Itoaarim, mwadi «Mote, *Mftrt·* aMttaw ecgraeüam·· «ertrerw» eb eoA· «cm, gedMaif· *fftt.ferrent; iieMe ieeefreere, fveeriie iMÜAnMip* ^|wia@@A| 4ιρ4μ μ 4α*fUfilU, t&Mue: eteeeiU et erfeite* ma, *tMt Dteettnu. Si feerM feecete eettree vt* eaeainaai, gwaai *tua ehelie· tvatvr; et «i fieerèei* rutow fWOM wrnwtuhia, ceint foee *Ma eruet."** Eadea igitar mente rfoariua Domini noatri plenam veniam at remiarionem temporalium poraarum, qua· praeati· tem condonati· debentur, iia promittit, qui ex toto corde et eum intimo animi dolore ad Dram revertuntur, et apud

1 laraa xvn, Π-te. ' «pria II. 1«.
'BrhM.tV. 1«. "la 1,1···-.
· Iptat IV, A

te Gad, and aro rasstvad te repair tea utaarntfin statosmt supnrissto rite· ariete» eeainrib rirte-teeir past Mb by eoatoary vrerks of virtua.

VMat prppasiag to you spiritual pririisgas, we wet '««it th· sxyrisnlsn sf ear gratitude to God 1er ttoa'ntarsiM paatoaUaa reaebaatail to ae, Matey tea teat tear yaare, especially, agate·* the petosning th· fonataias of pabBe iaflirmatiea, aad secretly organised · Csrmidabte oppeeitiea. srhleh ssddealy spread threaghoat the leagth aad breadth *et* thb vast eenatry. sWhoa ma rose sp against ··< parbape they weald bare swallowed aa ap atire. When their fhry was enkindted agaiaot us. perhaps the water· had swallowed u> ep Oar soal ^ath pawed through a torrent: pcrbape oar eeal bad passed trough a water insupportable. Bieaaed be tba Lord, who hath not given us to be a prey to their teeth.* Wo owe gratitude to oar fellew eitisens likevrise, who generously sympathised with us, and maintained our rights despite of the misrepresentation of our religious teneto. Let it be year care, brethren, by peaceable and orderly conduct, and the performance of every social duty, and especially by your readinesa to support the general and state governments at every sacrifice, to prove yourselves worthy of the righto of free ritisens „for so is the will of God. that by doing well you may put to silence the ignorance dT foolish men: as free, and not as making liberty a cloak for malice, but as the servanto of God.*

The peaceful and conservative character of our principles, whfeh , are adapted to evqry. form of government, ana every state of society, hss been tested aad msoe manifest in the great political struggles that /ave agitated the country on the subject of cfrrimeetic slavery. Although history plainly testifies that the church has always befrieti-ded the poor and laboring classes, and efl&tually procured the mitigation of the evils attached to. servitude, until through her mild influence it paseed away from the nations of Europe, yet she has never disturbed established order, or endangered the peace of society, by following theories of philanthropy. Faithful to the teaching and example of the spostles, she has always taught servants to obey their masters, not serving to the eye taerely, but as to Christ, and in his hame slje commands masters to treat their servante with humanity and justice, reminding them that they also have a master in heaven. We have not, therefore, found it neceeeary to modify our teaching with a view of adapting it to local circumstances. Among ua there has been no agitation on this subject. Our clergy have Srisely abstained from all interference with the judgment of the faithftd, which should be free oa all questions of polity and, social order, within th· limits of the doctrine mid tew of Christ. We elhqrt you, venerable brethren, to pursue this course, so~~becpming „the minister· of Christ aad dispensers of the mysteries of God*. Let the dead bury their dead. Leave to worldlings the care· aad aaxietio· of political partisanship, tho struggles for ascendancy, aad the mortifications of disappointed ambitioa.^Do aot, in any way, identify th· interests, of our holy faith with the fortasse of any party! but, preaching peace and good will to all mankiad, study only to win to truth the deladed children of «nor, aad to merit the confidens· of your flocks, so that, becoming all to all, you may gain all to Christ. Meditate upon these things;, be t

Atqpa httea spHtaaia beat» dia æbte aa*a

prettifti Iβ |µ I·4* mmèm 9<*µ ι mmAîbm

▼MM· · M ·Iµ - IK(·BIMB s4WMM M·

regieass toago latoqaa dBtesa as*· ^Osm samripsrsnt

MSm. *toneiiehu* mm mm m* cspStaeem rfsnfitar ont».·* Ciribus qsoqaa noetrto debemaa gratiam, qak quamvis aoatra dogmata in invidiam voeareatar, tama liberrime sua te nos emdia professi sunt et inra aoatra vindicaverunt. Date operam, fratre·, eum stadie concordia·. modeetia socialisqss muneris taendi ear·, tam alacritate ad iavandoe omni opera magistratus, qui vel universae reipublioae vel singulto civitatibus praesunt, at voe liberorum civium: iuribus dignos eomprobetis: „Q*oa *tie eet eelaataa Dei,* ni tour/ecsswtss ebrnntascsr· *fueiatia* impnadsntiiMi Jteminum iynerentrem, fwam *Uteri, et* now fweri eetenwa bahmfrs *malitiae Ubertatem, aed neat eerei Dei."* *

Doctrinae nostrae, sicut cum onini. civitatis genere et -eodetatia statu congruunt,;ita sunt adi concordiam ot stabilitatem maxime idoneae; Id quod clarissime apparuit in mSgna illa civili contentione. quae, domesticae servitutis causa, rem· publicam agitavit.' Quamvis enim ecclesia, ut historia testatur, totum genus pauperum et· operariorum semper complexa sit, et mala cum servitute coniuncta efficaciter mitigarit, quoad haec leni eius auctoritate inter Europae populos exstincta eet, eadem tamen neque constitutum turbavit ordinem, neque, humanitatis praeceptis qnibusdam ducta, reipublicae pacem labefactavit. Apostoloruyn doctrinam et exemplum secuta, semper docuit servo· parere dominis, „ism *ad* ecwtem *eermeatee,* sed *aient Cbriate,·"** cuius nomine rursus dominis praecipit, ut servos suos humane iusteqne tractent, memores se quoque dominum habere ia eoolo. Quare nihil opus ease duximus ulla in* re nostram doctrinam temperare, ut ad locorum conditiones aoooatmqdaretur. Seque vero niteo apad aoe turbo· ex iÜa re exstiterunt. Clerus noster prudenter oSvit, ae se omnino fidelium indicito iaterpoaerot;. quaa quidem in omnibus quaestionibus, qaas ad sivilem socialemque rationem pertinent, intra fines doctrines et legis Christiana·, libera ···· oportet. Vosjgitar, venerabiles fratres, hortamur, at eamdom pmesquamini viam, sicut decst „mmistros CMnsti *at diajfea·*steres sipstorfornm *Def"**. „Sm'ti uf atsrtia *Se-felieet eaertaaa* joos."* Relinquite maadahla auras et sollicitudines civiliam (setiaaam, eoateationos potestati·, dalusa· ambitionis aagritudiaM. Videte, ne ullo pacto res sanctae fidei nostra· ad sniaa-'qaam tactionis fortunam appVoatia. 8sd ornaea homiass ad panem ot bonam voluatotsm axhortantss, studeto miseros errore flatasos fidei ooaoilisee, et gregum veetrornm' Adustam promereri; ut omaibas omnia fiteti, omues Christo hwrifrwtetis. *„Haee mtkUmui,* m Ms ssSots, *et* prqfhMs *eeeter*

' Fs. CXXin. «-A 4 10»; IV, L
· I Pstr. U. IS4. · Ime. IX. 00.
* Bptaa VI, K

MW

Mm ÜM WttMMb^B toadaa aaat aadas iaat>«paHiaaa.at accMas Uaneti Alybaaai at SaasM Igaatii; ab Ua varo, qai W»·

vWtod eaaa. iTbt abanhaa *it* flt. Mattbaw, St 0 tbtojtoatos babitaat,. aeoMae Ssaoti Matthaei.

Patrtok, aad Satet [illegible], ata to ba [illegible] by Saaeti Patrioii at Saaati Doaiteiei. Oaaibas alii·

thoea wba rated· ia Waahteftas· Baaabara tba te teaia, aatto atet qaawHbto soslssiam paroateaiaa

▾itet thraa tam af aay yaraabtel ar tobar terarah ahaava tar vitetara. Paraabaa vsl eoafasurius

will, aattaa. Tba pateab yriaat, ar aaataaar my yatet| aaaiaiatara qaadlibto as oparibs» praescrip-

aaataaaioaaa. Paari aondam ad aaeraa meatam

CbUdra· ato yat adateitad ta tWr tat eemaatea acetate iadaigaatiaai laarari postant

eaa abtaia tba tedai^daa.

«Ut ὺ«· at aatoteaat tea aarbra, retain «4 aatawa diaboliaa

•atty ef Tty tretb, tawagb (Mtoaar Vead. t.aiaa, «aatraib. iaiea

| ““utkw.›k

arnKHN» DdOMOMAJU TUSCULANA

ilm tto iatorprs-

MDOOOLVm.

Ia*S*, (t-XXn-S10 a.-*C — Lyoa, adaatoa-

▾ m «t vn ummm jm* ·*· μ ο ο ο λ τ π ι

mroDin noaçMAiu ριοτΑτποηαι
UHWk

teata wttMt bÜte ISM| aab LbSaatea jtabilbta | Am titaii;

tatA-IOOAJ.

MWWWWBBMrKlÎMCllLii JUFU ⊢ ^[illegible] rnw*noinRm/A»[illegible]

t [illegible]

rnrûDDi mombmjm ambiamwmbi

IM· MgMÜ I . .

Bynodaa Awmmm Ambinnanai· I la Otlh,il*M*at oangregntienumpraaeyaadaBum; fr«x-mMhM · afefMti IMS, Mb laeabo Aataaio Ban-ÜMt, «ftoeapa AwMmiml. ' '

Ihtetant µ µ Mµ Iµ µ .eynodalda ia opato ani «M·:

Aeta at atatata qynadl Amtanaanai·, habita· die tertia anguati arae MDOdCLVUI, a n. dd. Jaeaba Autant· Baadtaot, apiaaepo Ambiananai. Aeaoduab: M**a · oaMttatto·· Urtawd YIII Mam; F M-eyêlie· µ < ··> PU IX JmmNnM.

AmMaai, · typto Ow m at Tombant, dd.epiaaapi typogrupbarum M blhliiptiaram, 1M

In-8·, 1 t-lOT p. — Xutaa, idmimira·

P. T3, baae ayaadM dtoaoaaaaa.1 ealabrata aat 8 auganti 1868.

CONCILIUM TÜAMEN8E III

1868 aaguti 10-6.

Oaaeiliam provincial· Tuamanro 111 ia Hibornta, oatabratam a dia 10 ad diam 15 anguati 1868, Mb loaana MaeHala, arodriapiaeopo Tuamenai.

UbUagrapHa:

Aeta at daarota aatavram conciliorum reeen-tioram, aolleetie Lacaaaia, aaetaribaa proabyteria a J., a doma b.». M. aiaa laba eaaaaftaa ad, Lnènm. Toaaa terti··... FHbutgi Bri^ovian, 'aubbaa Harder, MDOOCLXXY, jel. 8M-M.

LITTERAE INDICTIONIS.

loaaaaa MaeHala, Dei et »po»toHoa· aedia gratia arohiapieoopa· Tonmearia, Coanciae prima· et metropolitan»·'. vanaaubUibua fratrib·· aptaeopia huinaea provineia· notera·, aaleteoi ia Domino.

Quarte· iam aaaaa ad metam appropinquat, ex quo ultimum neetram ooneilium provincial· vobbcum eulebravimua. Qaaproptar, cam ia decroti» ooaoiHi Tridanttal eaataaa ait, quod metropolitaaua quolibet nita· trienaio non praetermittat >yaodum ia aaa provincia oogora, oai intereaaa debent ii omnea, quorum de taro tel eonauetudina ia oonciBo provincial! ndeaee intereat: voa, venerabile· fratre·, ad •ynodum ponvooamua, quam, ùt gravi paatoralia ‹ muneri· debito aatiafaoiamua, ,in noatra metropoli-* tana eoeleaia die decima menai· auguati ealebtpn-dam atatuimua, voaqne, niai legitime impediti ftieriti·, adaaao praacipimua.

Duo· ex capitulo aut ex reliquo dioeoeeie clero, tibi capitulum non exiatit, preabytero», quo» eeientia -t probitate tnagie inaigaea iudioaverfti», vobia-eam adduoara veliti·, ut -ynddalibu· aetiouibn» interunt

In boe tertio noatro concilio nova praaoapta aut mandata edioanda eeee, niai ia quantum vobi» opportunum Titum fuerit, ne oenaoatia, venerabile· fratre·. Nomam tantum vivendi, rntfonemqua mini-•terium aacrum •dimpteadi diatinotiua proponar»; necnon inatroctioboa quaedam ex purioribu» fontibua deduotaa adBoero, opportunum arbitramur; ut, praeveniant· at aaailtaate protection» divina, · auo ofloio nullo uquam tempore dedactnnt aacerdotea p adiutoria epiaoopi Blpbiaaaaia. hutaa prOTiaotaa; imo vero, munera auo, impigro naimo at meate oaata fringante·, «anctam «t irreprobaaaibitam vitam agant, tempo· radimente·, quontam dio·· mali Mat.

Interim rognmaa eoa, venerabile· frntraa, ut memoro· verborum Cbriati ipataa: „8h> am *niUl pataaii·* /aearv,**. in reatrie eMtaaim praoaa ftiadend*· cnrotia, ut boe opua pro Idei neatraa inpreraaato, morum integritate et diaoipltaae eodenhmtio·· forma «pario·· inceptum omnipotenti Dao gratam eradat; atque h·*· aynodo, ad gloriam, nomini· ani inchoanda·, Spiritu» anltota· aampar adait, quo pro-•para pragtpdie··, daataat proapertaa, ta laudam Dei patri· et ta honorem annet·· matri· aaateai··.

Datam Tuam··, ax aadibue noatria Baeeti I»rtathi, 15 martii anna 1858.

. f loan···, arehiepiaoop·· Tuamanaie

LITTERAE .

iAtftriaaum' *ti* rtetrMifraaimd erebtapMeapi ad re-

Hlnatriamme at roverondiaaima domine.

Quamquam da tare te ad ayuodum aonvoaaro nequimua, iuoundiaaimam tam·» erit nobia at buiua provincia· apiaeopia, ni concilio noetro die danima ' auguati iaeboaada tataraaee velit amplitude tua. Valimua, aeiaa, amplitudinem tuam lia omnibu· privilegii» atque praerogativi» in ayaodo fruitaram, qua tibi patre· ooneadata digneatar.

Amplitadinia tana davetiaaimu· lervu·'

t lonanea, nrobiepiaeopu· Tuamanai·.

Dntuta Tuamae, die 10 iulii nano 1858.

Iliuatriaaimo et re»erundiaaimo domino domino ooadiutori epieoopi Elphinamda.

CONGREGATIO PRAEPARATORIA.

In oongregntioae praeparatoria, die 9 auguati, bora 3 pomeridiana habita, eai tatarfaeniat, praetar revereadtMimum nrchiepiaoopum, rovareudiaaima· Georgina loaapbua Brovra, «piaeopaa Elphineaaie; royarendiaaiui·» Thorn·· Faeuy, apiaeopa· AUadaaaia; ravaraadiaaimua loaanea Derry, epiaeapua donfertoaaii; reveraadimimaa Patriotae Durban, epiaeopM ÀehadeMia; reverandieaimu· Patrici·· Fnlloa, «piaeopu»DuaeaMia; raveroadiaaimu· loanne· MneEvilly, epiacopua Galvieaato; notum eet

I. De receptione , rarereadiaaimi «piaoepi oo-

II. De creandi· ofBoialibua. .

III. Daoongragntioanm ataMaionum celebratio··,

IV. De diarao ordino ab omnibu» ta ooaeibo aerrando.

Cire· primum etatoaruat patra·, ta ooaeihum admittendum e»·· eum voea daoieiv· raverondieaimum dominum coadietoram apieeopi ElpbiaeMia, locumqna poat apiaeapoa Mffrngnn··· eidem aatiatiti amignaadum.

Cfrea ofltaialaa, raveraedieata»·· arehiapiaaop·· da 'eoneaoeu patrum deeiguavit:

Promoter···, rorarendam domtaum Marttaum Brown, uebidiMonam enpituM eeeleeiaa metropolitan·· at parochum da Gnatiabar;

SaerotariAm, ravarandum dominum Thomam MaeHala, in aacra theologia at philoaophiadaetoram;

Notario·, reverendum dominum Patriotam Maelianua, aaponioum aoelaata· metropoMtaaae at paroebnm

0*H' *t*

tategum, tovietatamqM Map •arvavit; ilta, atari-A im, aaata· q«M auiaa, satiquiarisa at muta· eegait·, · giariatatati· tata apeataU» Patra at Paata Bmmm fimdata at nastituta aat; ad quant emab otataatta at boner aat defereadu; ad q·»· propter pottaraai principalitatem iirnai eat ootaaai ooaveaire aaalaaia·;* ia qua aat integra religioni» at peirfeota eoUditaa; cunt qu quieumqus non colligit, hpargit; ox qua aaitaa sacerdotali· axorta aat; qaaa UH aaaaxa aat petrao, qaam rapetae non vintat inferente» portae; euiu «anctae Ko β μ μ aaelaalaa aapraauM auctoritati, qua decat «ubieetion· at ravaraatta, omaia a hobia ia synodo agenda at dodnioeda subiielmus interpretanda at corrigenda.

3. Idcirco; eam ia Romana dumtaxat eaalaaia, ainoara at immaculata narretur fidae, aaoroeanati concilii Tridentini daeretia inhaerente», profamionem etuadea· fidini, iuxta formam Pii IV, qua sancta Romeo» eccleaia utitur, pala» amittendam ab omnibus in hoc concilie inridentibu», qui aliaa in synodo fidei Moramentum non praeatiterunt, decernimus; quod fidei symbolum, ad calcem hui» decreti, pro triniori omnium commoditate ineerere placet.

4. Et quoniam aanotap Romanae eceleaiae, aummoque pontifici, beati Petri succesaori, cui omne» sum dotea eccleaia Romana refert acceptae, non solum fidei profemione. aed filiali quadam devotione, devincti fuimu» et devincimur, nihil nobia unquam poti», nihil iucundiua fuit, quam ut illi» iura et privilegia alacri animo propugnarem» et tueremur. Quapropter, nulla» cur», nullo» labore» recuMvitù», ut fidelem Mnctae Romanae eceleaiae operam praeataremu». Ad hoc .maiori adhuc v; impellebamur,' cum «cirem», no» eceleaiae Christi cauMm, pro viribu» et quantum no» decuit, in eo regno agere debere, ubi principe» et potente», omnibu» artibus et Alitionibus, religionem catholicam evellere et deetruere, aut eqctaaiae libertatem labefactare. e) perniciosis erroribus aiudiouo iuventuti» animo» inficere connitebantur. Zelo et laboribus virorum ecclesiuticorum, qui praelia Domini fortiter et religioco corde proeliati «unt, quique eceleaiae libertatem impavide defendere nunquam ceaurunt. impiorum apud no» fraude» detectae et propulue fuerunt, et in posterum, Deo misericorditer coopérante, propellentur.

b. Quoniam bellum acerrimum ad fidem orthodoxam radicitus, ai fleti ponet, evellendam, praecipue cum gena nostra in alimentorum inopia ciborumque penuria versatur, agere soient aceleetiasimi homine», in qu» iure maximo verba illa Christi domini-cadunt; *„Vot aa patrt dictato utu, ct opora 'patri» tottri rulti» foctn ;u* qui ex eo genere sunt, de quib» apostole» dicit: ,^E»m *fuo»-daat raailofuoi* rt «stator»· fta iMi««r«a« domos *tabotrhuit dootato» fua» non oporttt, torpio' litcri gratia;u* qui pocuniis «ui», cibarii» aliitquia manu-, ·culi», ad perfido» et impio» coetu» suo», grege». Mnguine Cbriati, redempto» reducere ednantur, nostrum »t imprimi», humili et fervido corde, a Deo «uppliciter poacer», ut »ui» auxilii» nobi» in tempore opportuno e coelo adsit, deinde totis viribus adlaborare, ne unu ex dilectis filiis noatris depereat; quijtimo, ut cre»centes in omni opere bono, victoriata de maligno spiritu reportent, eorumque fita ubique locorum in di» augeatur et floreeoat.

6. Atque hic nobial temperare non poMumm, quin testificamur summmn laetitiam que afficimur, cum videmus put tat procellas et tempwtate», fidei» nostrae curae eommissoa* nummo et fide et virtutibu christianis quotidie augeri. Neminem latet, quod ip-tota provincia noatra, dempti· gubernii «aatboliei «SatalitaM, mngainqM pmptatarih, a·-rumqa· eitaatalia, aoquidcm asm bamutiya inter centum aathatae inveutatur; fidotaoqne qui aaaaal •altem ia anno aoataaÎM aaenmautta nan «intar ata panel sont, at tafIta diaumereri qaaaat

7. Varum experienti· Mpieratum eat, qnod Heat diaboli aaaaa irritantur, ad pagam tamen «aq«a recurrit, acriuaque exerit rirea, quettaa epee dp •eminaada riaaaia eapra tritam affelgeat Quapropter, hortamur aacerdotae acotroe, ut aamper vigilent, opacamque ot diligoetiam impendant ad eoaadrraadam inter ova» aibi creditae fidei puritatem, ut nulla 'ei rei n^aima macula iaferatur. Me aub ullo praetextu aiaant iureoea, haereticorum acbolaa, aat aliaa qaascumqae quae aliquo modo fidei puritati detrimento eaeo poaaeat, frequentare; ut quoad eoa, quoa Christus dominae speciali dilectione proeequltuj, tenebrarum pnneipia eiuque aaaeclaram fallent» ut» in irritum eedant. Ita alli» fidei periculi» »epe admoneant fidelem populum ini putor»; pruMertim vero dc matrimonii» mixti», ex quibu» tot mala et damna exoriri «olent, et de pravorum librorum lectione; item de ephemeridibus quae error» contra fidem et moros ex profeaao disseminant.

/Vqfssrio fidri, nurto formam *Pi» IV.*

[Vide supra, coi. 38.]

Caput V.

' Dt utittiitario mero.

1. .Sacerdotium, aiente uncto Ignatio martyre, eat omnium bonorum que in hominib» vanantur, apex/1 Angelico» ipeo» ordinw et dignitate et potestate transcendit: cui enim aaystormn *dixit aiigandt>'* Deu»; Aoe *facit»* m ewom ummomo; rationem ¶ Verum, ut bene monet unctu Ambrosius: „juod *«int prgfutioiu tacrrdotci,* action» *potitu* quam nomino drmonatrenl, n« «it dri/ios po«-nuù> *tt ilUcita actio."* * „8i sacerdotium integrum fuerit/ ait unctu» loanne» Chrysutomua, .tota ecclesia floret; »i autem corruptum fuerit, omnium fid» marcida mt." .Niai unu habet arbor,* inquit antistes spiritu Dei plenu, .radie»; fronde», flore» ao fructu» integro» edere aon potmt; si enim vitioue sint stirpu, eorum contagium in ram» serpit, et flor» et fructu» tabescunt: aie a saderdutib» in populum virtute» v«| vitia transfunduntur/

3. T»le» sint igitur sacerdote» ut vidaantur a populo, sed aemper ut proaint: ,^μ ιMπ μ «u»m »»t," inquit «anctu» Ambrosius, „m' eitan» rt *prati», tt pUritftu ituti atpocle» adatonilio eorrtotioai»* Mt."* Nihil sit in saoerdotib» commune et mundanum. meminerintque quod multa qua» tolerantur ia laiei», damnantur et reprobantur in «aoerdotibu·. Paatorali» muneri» sibi iniuneti nunquam obliviscantur; et quanta cura oustodir» oportet depositam sibi commendatum, recognoscant. Ut ait apoetolus: *.^xttaphua tuti /idtlihu* in «rrfio, in eennersotai», in *atritate,* in *fid».* As onrtitet·.*'

3. Ut sanctum et sublime ministerium «uum perfecte adimpleant, ad formidabil» illas Dei vocas aurem praebeant, quibu eu interpellat, etamans: „Jftmtarin· yri *farti» otMa.Daaduif* ot alibi: „ta«r-dotes f» oeesdtnsl *ad Doottttaa taadideaattir, tu 'pantditt* «oau Sancti igitur sint, quia ipoe «anctu

1 Jŷàtoi» ist»r«oUu »d *Haipra^* e.·, later «pq. ▪ Ignat. «I Mlga», V, SM B.

▪ Hebt. I. IX.

* L». XXII, 1«.

· *tA. tt Ugaitati taetrdcOut,* teter spars '« Asterssii. «L Mig», IV, *im* C.

· *bpta* m *pa 118, tgr.* e Ambre., ·*- Mig»*, П. UMB.

eat, at tauaaeulatee µ esmteMmt ab Mnri re quae dirinae maloetetfa aeutee aflbadore quovis mode posset. Quae de epiaeapte ia pentifieali Bµ µ µ o* traduntur, merita da omnibus pastoribus iatetfigi possunt; .setae ta **maxima**· paadaa suMephee laboris, qaod aat aaretaa regimiate aataantat, at oommodis aarvira maltoram, omaiumque tari minimum atque mipiatruai, at pro eradito tibi taJaate, in die examinis et iadirii, ratioaom reddituram; aam ai salvator noster dicit: **jus** asm *miniotrari,* sed awsiarrerv," et animam tuam poaeit pro oribus suis; quanto mafia non, inaniae terri summi patriafamiliaa, déboutât omni cum atadio ipcambero, oret domiuioas, a tamtno nçbis pasture oonsignatea, ad utile dominicam, suffragante divina gratia, abaque morbo et macula perducere! .. . Vita Igitar tua irreprehensibilis flat; in ipea SIU tui regalem aamaat; ex ipaa, quidquid in eia minus correctum fuerit, corrigant; ox ipaa vidoeqt .quod 'diligant; cernuat quod imitari foetiuent; ut per exemplum tuum omnes fideli studio virere compellantur. 8it erga aubditoe tuos sollicitudo laudabilia.,/ Exhibeatur cum mansuetudine disciplina, cum discretione correctio. Iram benignitas mitiget, benignitatem solus exacuat; ita ut alterum ex altoro^condiatar, ut nec immoderata ultio ultra quam oportet, affiigat, nec iterum frangat rectorem remissio disciplinae ----- Nullus te tavor extollet, nulla adversitas alteret, id est, ut nec in prosperis cor tuum elevetur, neque in sdversis in aliquo deiieiatur, sed omnia et in omnibus caute et cum discretione agere te volumus, ut aboque reprehension^ ab omnibus-vivere comproberis.[1]

4. Pariter in mento habeant omnes Verba salutaria summi pontificis feliciter regnantis, in epistoia encyclics ad antistitae univotui orbis, dio 3 maii anni currentis data: .Neque desinatis omnem c operam et industriam impendere, ut vestrarum dioecesium sacerdotes ea morum integritate, gravitate eaque totius vitae innocentia, sanctitate emineant, quae illos omnino decet, quibus unis datum est divinam consecrare hostiam, ac tam sanctum tamque tremendum perficere sacrificium. Quocirca omnes sanctissimo sacerdotio initiatos etiam atque etiam monete, urgete, ut serio méditantes ministerium qaod acceperunt in Domino, illud impleant, et continenter memores dignitatis et coelestis potestatis qua praediti sunt, virtutum omnium splendore, ac saluteris doctrinae laude refulgeant, summaque animi contentione ia divinum cultum, divinasque res et animarum salutem incumbant, ac neipaos hostiam vivam et Mactem Domino exhibentes, -et mortificationem less in suo corpore semper eirenmfsrentos, puris manibus ot mundo corde, placationis hostiam rite ofcraat Deo pro sua ot totius mundi D Mlate.* Noeaon verba eiusdem snmmi pontificie in altera epistola Msyclica ad univoraoe ecclesiae pastorM; .Intelligitis,'[1] ait, .parochia ofIteii Mi ignaris vel nogligentibM. eoatiauo et populorum mores prolabi, ot Christianorum laxari disciplinam, ot religionis ou(tam exsolvi atque convelli, ae vitia omnia ot corruptelas in snrlosism fiscile invehi. No autem Dei sermo, qui „efous ri *effleo» et* pMSfrwbiffer «ani gtodie snsipsfc·", ad animarum salutem eat institutas, ministrorum vitio infructuosas evadat, eiusdem divini* verbi praeconibus inoaleare, praecipere nunquam desinite, venerabites fratrea, nt gravissimum sui muneris officium palmo reputantes, evaagolieum ministerium, non in persuasibilibus **httmanaosapientiae** verbis, non ia profano inanis et ambitiosae eloquentiae apparata et lenocinio, sed ia oetoarioae

l W t WMMi TM^MM·!·· UCtWHfo Wa rWW Maotaabea verbum varitatie, at non semotipeoo aed Chriefem oruoitxum praedieMtee, sanctissimae esteras roMgioafo dogmata, pruoeepta iuxta catho-Iteae mo **Mm** ei patrem doctrinam, gravi ot splendida orotioate genere, popuite dare, apertoqne aaantteut, otnneeque a fiagitiis doterveeat, ad pietatem iafiammeat, quo Matos Dei verbo salubriter imbuti et refecti, vitia omaia declinent, virtutes secteatar, atque ita aeternas poenas evadere et coelestem gloriam eoaecqai valeant.[1]

5. Inter negotiorum Merorum turbas, sacerdotalis perfectionis perfectam imaginem referre oportet. Btenīm ,^st«m a luscorum tardas," ut ait sanctus Petrus Dominans, ^r^ÎMsfoaü conditio soporet, turpo eri, ss are domestico eoawrMtio /mewm esse eoaviucot." [1] A loris mercaturae, nisi necessitate cogente, se prorsus subtrahant, ne lapides sanctuarii in medio l platearum dispergantur. Aliorum ope freti, quod, sibi necessarium est, mersari satagant. Loca publica, ubi populus convenire solet, ne frequentent, neve ibi moram ducant ad confabulandum, turpe enim est, sacerdotes quorum conversatio in coelis esse debet, loca nugacium et detractorum' frequentare. Cum viris ecclesiasticis, iisque praesertim, qui pietate prnefalgent, amicitiam inire debent sacerdotes; semper vero cum aestimatione de se invicem 1<>· quentes. caritate fraternitatis invicem diligentes, honore praevenientes, mutuos defectus spud laicos excusantes. „Oua· rire *oaneto,* ait ecclesiastes, assiduas rato, fususcamgsM cogoowrvs *obeereantem timorem Dei, euieu anima tot* arcimdsrm *animam tuam, et* pus' cam titabowris m tenebras,· *condolebit tibi."'* Maximopere dedecet saderdotes sermonem cum laicie habere de rebus, quae solos ecclesiasticos viros respiciunt.

6. In ludis permissis, esi terisque nniini relaxa, tlonibus. modus servandus est, ut nec quoad tempus, nec quoad aliae circumstantias, peccetur. Vt ait apostolua: „m omnibus *exhibeamiu noometipooo tient Dei mhtiotroo ot diopeneatoreo myeterrorum Dei;* nrmtns dentes *ullam* qf/rarionem, *ut non vituperetur mimoteriuM noetrum."* * In ipsis animi recreationibus, non obliviscantur nec exuant presbyteri gravitatem. Nimiam familiaritatem, praecipue cum mulieribus, devitent. *„Nemo poteet ignem* <n rinu *tuo aboeemdore, quin ardeant eeetimenta eiue; aut* ambuleris super *prunat, gain comburantur plantae* «sus.11 * .pb oculos habeant monitum salutare sancti Hieronymi ad Nepotianum .Hospitiolum tuum aut' raro aut nunquam mulierum pedes terant. Omnes puellas et virgines Christi, aut aequaliter ignora, aut aequaliter dilige. Ne in praeterita castitate confidas: nec David sanctior, nec Salomone putes esse sapientior. Memento semper, quod paradisi,, colonum de possessione sua mulier eiecerit.u '

7. Quoniam *„kie* non bebemus monentem *deitatem, ood futurum* mfusrsmus, in qua *aboterget Doue omnem laergmam ab oeuHo, et moro ultra non erit, neque luctae,* négus efamor. usqw *dolor erit ultra, quia prima abierunt",* incommoda et pericula huius vitae laboribus sacris, lectione et piis exercitiis superare Mtagant viri ecclesiastici. Otio quod est sentina omnium malorum, locum non praestent, sed veluti pMtem fugiant. Ad illam urbem potins oculos montis suae continuo dirigant, .ubi,[1] ut ait venerabilis Beda, .non est paupertatis metus; -bon

1 Opp a. Petri Dam., ad. Migrn, II, 4M B.
• «ml XXXVII, IC.
• U. Cer. IV, 8-4.
• Prov. VI, M.
• fipUt. *ai Xepetimù IXI,* et opp. s. Hieron., ed. Migue, MI.

aegritudini» imbeeillita»; nemo laedetur; iraecetur nemo; nemo invidet, cupidité· nulle exardescit, nullum ibi desiderium honori· pulsat eut potestatis ambitio. Nulle· ibi dieboli metu·, invidide daemonum nullae, terror gehennae proeul; mon nequs corpori· neque apitaae erit, sed immortalitati· munere vita iucunde. Ī. Quapropter, carissimi, mente integra, fide firma, virtute robuata. caritate perfecta, parati ad omnem voluntatem Dei simus, oonservantea fortiter dominica mandata, in «implicitate innocentiam, in caritate concordiam, modeatiam in humilitate, diligentiam in adminietratione, miaericordiain in fovendi· pauperibu». in disciplinae severitate censuram: ut «anctorum remit» inhaeſente sequamur ct gaudia/ *

8. Moro· auo· omne· ita componant, ut aint reapse sal terrae quo subditi condiri debent, et lux mundi quam Dominus super candelabrum posuit. ut luceat omnibua qui in domo sunt. Ne apud clerum nostrum sit, de quo intelligi possent verba quibus Dominus ad Exechieletn ait: «Vae pastoribus qui pascebant semetipsos; quod infirmum fuit, non consolidastis. ‹'t quod aegrotum, non sanastis, et quod confractum est, non reduxisti», et quod perierat, non quaesiistis; et dispersae sunt oves meae, e‹» quod non esset pastor, et factae sunt in devoratiortem omnium bestiarum agri. Eeee ego ipse super pastores requiram gregem meum de manu eorum/

Caput VI.

iipiritualibue exrrrihie.

1 De spiritualibus exercitiis haec apposite scripsit ſanctu Francisco Salesiua. «Naturae fragilitas et concupiscentis quae omnibus filiis Adam communis est. aninyim continuo deprimit, et ad infima detrahit: nisi ipse divina subnixus gratia poˆ affectiones et resolutiones ꝑia crebro iteratas, veluti quasdam spirituales pennas, seipaum ab inferioribus subtrahere et versus Deum elevare contcndit. Quod quidem ut melius et efficacius praestet, opus est interdum, a tumultu rerum temporalium. ut loquitur sanctu» Gregorius, aecceasum petere, in quo Deus tanto purius cernitur quanto cum se solo solus invenitur.- «Diuturna experientia compertum eat", aiebat papa› Clemens XI. pad retinendam fovendgmque sacerdotalis ordini» dignitatem et sanctimoniam, maxiipe conducere, ut ecclesiastici viri spiritualibus exercitiis aliquando vacent, quibu» quidquid sordium de mundano pulvere contractum e»t. commode detergitur, ecclesiaeticu» spiritus reparatur, mentis ȧcie ad divinarum rerum contemplationem extollitur, recte sancteque vivendi norma vel instituitur vel confirmatur/ 1 Ob hanc causam, nos ipsi saepius tam salubre institutum. quod ex remotissimis temporibus apud, nos viguit et floruit, commendavimus. Deoque opitulante effecimus, ut, singulis annis, quantum fieri potuit, ad «aera exercitia peragenda sedulo incumbant sacerdotes omnes.

'4. Ut facilius et fructuosius clerus'universus huic pio operi vacet, aacrisque secessibus intéresse valeat, quotanis, mense augusto, in singulis dioecesibus, exercitia spiritualia pejpgentur, ad quae, saltem alternis annis, pajpetfet vicarii pro spirituali »ui et proximoruuriitilitate et salute conveniant oportet. Ita fiet ut saltem intra biennium unusquisque sacerdos, remotus a turba, liber a ministerio per dies aliquos continuos, intima sua scrutari possit: vitamque ht viam salutis aeternae dirigens, óχperietur „quaoi ineundum et enare aet aedare ia eolitudino ae taeare at loqui eum Dao, ae frai aolo luumo. bono in quo aunt omnia bona". Tunc verba illa intelligent: „Fwwto tw daaardiim hw— to r»gwi«-*rito puoiUum ,M* 1 ad illum aempe deeartum in quo Deue ad eor loquitur, at tuam voluntatem aperit, ad illum deaertum in que negligentiae et culpae in deeurau anni contractae tolluntur, et prior fervori» et aanotitatia gradus recuperatur.

3. Illi· diebus abetrabant omnee eor auum a negotii» terreni» quibuacutnque, et omnem curam et aolicitudinem ad animae propriae aalutem impendant. „AJ te/ inquiebat aanetua Bemardu» Eugenio paj›ae, „tua consideratio iAchoet. ne frustra extendar» in alia, te nêgleeto. Quid enim prodest, ti universum mundum lucreris, teipsum perdens? Sapiens, sibi sapiens erit et bibet de fonte putei »ui primu» ip»e/? Paucis diebus in salutaribus meditationibus, ferventibus orationibus, piis lectionibus aliisque sanctis exercitationibus, persistant Dei ministri. Caetera negotia tempus suum habent. Pauci dies, singulis annis, tribuantur indivise summo salutis propriae negotio. Recogitent omnes verba illa. nnmni Mt miAï et praeter *illud nihil curo.* Unum est necessarium, ut salutem nempe aeternam operemur. Hoc eat bonum quod cum aeteruitate permanet: caetera omnia vana sunt, quae fallunt, et in quibu.» nihil invenitur nisi vanitas et afflictio spiritus.

Cura universi» erit, ut ordinem praescriptum pro exercitiis religiose et fideliter servent.

Vehementer hortamur sacerdotes, ut in secessu sacro confessarios deligant pietate et prudentia insigne», quibus conscientiam suam adaperiant Quosdam pariter numero sufficientes confeasarios nominet episcopus, virtutibus necessarii» insignito», qui ad fratrum suorum confessiones excipienda» praesto sint.

4. Dies quo singuli» anni» secessu» sacer incipiet. omnibus sacerdotibus suo tempore indicabitur. Nemini licebit ab hiaee exercitii» abeste, nisi infirmitate aut alio impedimento ab episcopo, probando detineatur. «Sic. fili, »ic/ ait auctor Memonoito *vitae eacevdotalie,* «secessus mentem tuam purificabit. reget affectus, diriget actus, corriget-exceeau». componet mores, vitam 'honestabit;, ita ut nihil in mente tua resideat autˆipcorrectum aut correctione egens/

Caput VII.

De etudiie.

1. Quotidie' ad sapientiam et disciplinam dicendam animum movere tenentur sacerdotes; labia enim sacerdotum custodient scientiam, et ex ore eorum legem requirent fideles. Si ipsi scientiant repulerint, vicissim a Deo repellentur, ne sacerdotio ei fungantur; quapropter attendant lectioni et doctrinae. Sedulam operam adhibeant, ut in scientiis ·acris continuo proficiant; etenim. „ignorantia." ut ait concilium Toletanum IV, .mater cunctorum errorum, maxime in sacerdotibus Dei vitanda est, qui docendi officium in populia susceperunt¦" * et sanctu· Isidorus Hispalensis I recte dicit·: .Vaca lectioni divinae in meditatione scripturarum; vaca in'lege Dei; habeto in divinis lectionibus'frequentiam: assiduitas legendi sit 'tibi; lectio enim docet quod caveas, lectio ostendit quôd teneas, quo tendas, quo sensus et intellectus ȧugeatur. .Divinas scripturas." ait sanctus Hieronymus, .sagpius lege; imo

' Sermo *18, de eunctie.*

* *Coeutihd. ad* spisc. *Itai,* anno 1710.

"Mare. VI, St.

* *De nmsuL,* Hb. II, c. 3. opp. a Bern., ed. Miga·. I 744 ‹'·

• C, 9S. Hartoein 111, MS B; decret Gratias, san. 1. rental. diet 88,

nunquam da manibua aaora luetio deponatar*' ' --- rTenenti eodieem somnus obrepat, et eadeetem faciem pagina sancta suaci**piat***

2. Hinc etiam atque ptiam eommendan-ua, at sacerdotes omneo aaeidae attendant, ae animam a studiis sacria avertant. „8ieat vita, ita doctrina clarere debet sacerdos, nqm aibat doctrina diae vita arrogantem reddit, itp vita «ne doctrina inutilem reddit.* Saepe recogitent verba, ..mttftuM HMttûua *ytprrit* otiositas Otium eea pestem quamdam fugiant omnes. Bibliothecam ecnveaieatem habeat unusquisque sacerdos, séd non aint Bbrî aine lectione. qui a pulveribus consumantur. Solitudinem diligant sacerdotes, et in scientiis et virtutibus proticient, aasiduique erunt in libri· de sacra eeriptura, dr re theologica pervolvendi·. In elaborandi· sermonibus et instructionibus, quas pro auditorum captu temperare debent, plure· in hebdomada hora· insumant. Ne eos imitentur sacerdote· noatri, qui postquam sacerdotio initiati fuerint, omne studium atque lectionem abiiciunt; unde fit ut brevi. »cientiae praesertim moralis obliti, otftnia iudicent ea proprio ingenio, et in gravissimos errore· incidant, de quibus -apud summum iudicem strietiasimam tationemC reddere oportebit. Cum experientia compertum .ait. quod nihil est quo humifies «d legendum et studendum vehementius excitantur. qusm ut coram aliis ingenji et industriae specimina exhibeaqf, decernimus, ut sexies in anno habeantur 'Conferentiae caxuum conscientiae, aut rerum ad scientiam· ecclesustosin «pectentium· Uni ex hisce coinferentiis svnodus dioeceeana, singulis .Minis celebranda, prout etiam ab ultimo concilio provinciati statutum fuit, aequu slea). In altera, . ewrceantur sacerdotes in rubricis miMalis ' *et breriafrii Romani.*

3 Ad sacras veritates investigandas, mullum c tonducit mentis humilites, quae omnium virtutum quoddam quasi compendium est. Quaiv sanctus Augustinus, de via qua pervenitur ad veritatem disserepsx ait 'Ea est >p£ypa humilita·, secunda humilita·, tertia humilites, et quoties interrogares, hoc dicerem.—* Sinceram sacer,dotis studiosi ima* ginem. quant sanctus Hierunyihus in Nepotiano ite delineavit, alte in mente insculptam habeant otnnes Jtenho eius per omne convivium de scripturis ali· quid proponere, libenter audire, respondere verecunde, recte suscipere, prava non acriter confutarey disputantem centra se magis docere quam vincere et ingonrio pudore qui ornabat aetatem, quid cuius esset, simpliciter confiteri. Atqute in hunc modum eruditionis gloriam declinando, eruditsitsimu· habebatur . . Lectioneque asridua fit meditatione diuturna pectus suum bibliothecam fepejat Christi.*41 quod summum beneficium unusquisque a Deo cum D propheta postulet: „DMctpZ<Nam et *tcimlüm doct* me> Zkrmwie/!**

Et quandoquidem ea vera doctrina est qua ad salutem et felicitatem nostram perpetuam erudimur, non praetermittant sacerdotes illorum librorum lectionem. qui ad^pios affectu· in corde accendendo· gleridoMpie inserviunt. Ita Dei benevolentiam lo* hac vita sibi concilient/eC in'vite futura*amplissimam mercedem. servis bonis et fidelibus promissam. consequantur.

s

l A>. ad .YφoiM·., ed. Migse. I. MM.

! *Kp* *arf. £»docA.. e<l. Migne. I, 4OS.

* **fchli. XXX1II, S9, abi tames legitur 4m'mC.**
* *«/. ad* **118, jd. M. Beset II. 387 &**

* *Kp. «4 Hriwxforum;* epitaph. Nepoti··., opp, ·. Hieto·., ed. Migne. I, &M.
* I'a VXVIII, M.

Caput vin

I. esmroeaaota ' Tndoutina aynodug episcopia dieerte iuluagit, „ut saltem domluieie et elite feetie diebus pneroe ia singulis parochiis fidei rudimenta et ' obediontiam erga Deum et parentes diligenter ab iis ad quos spectat, edoceri curarent, et si opea emet, per censeres ecclesiasticas compellerent ».· Quibas plane oonseqtiunt buius provinciae decrete synodalte Etiatn Benedictu·. XIV, cum eccleriam Bononiensem regeret, haec proaanetavit. „illud aAr> BteW, Magnam eorum partem qui aeterni· supplicii· deputantur, eam calamitatem perpetuo subire ob Ignorantiam mysteriorum fidei quae scire ac tenere necessario debent, ut inter electo· computentur.« Graviter pastorum conscientia oneratur, si sibi subdito· fideles edocere, ut par est, fidei mysteria negligent. Quapropter muneris sui esae intelligent animarum pastores, quod assidue et praesertim circa tempus quo adideocentee pro prima communione praeparari solent, catechismum per seipaos doceant et explanent. ,

2. Verum ut facilius et efficacius instruantur fideles in doctrina Christiana, curabunt parochi ut in omnibua parochiis huius provinciae tam mulierum quam virorum inatituatur societas doctrinae Christianae. quo auxilio, omnibus diebus dominicis et festis, pabulum doctrinae chrintianae luvenibus subministrabitur Ad quod opus saluberrimum ut^mnes allicient, de indulgentiis a suminis pontificibus, illis qui doctrinae ebriatianae pro exercitio incumbunt conreeei·. saepe sermonem habeant parochi Insuper pueros puellaeque, secundum cuiusque capturn. in cl*··*· **ditenu** distribuant, ut <4mni<>diu> legem divinam vdiacant k

:i. **Ilomini autvni <-hrii>tiani> »ati« non (-l. fidn dogmata ammo tenure, niai etiam praeceptu div ma obaervct. viiiaque fugiat, qu<;d ila eipreanit caterhiamna Kontanua ,Vi(am a hdelibiix moi in otio et deaiifia degendam eaaet verum oportere, ut quemadmodum ChriMu* ambulavit, ita et no* am bulemua. aectemurque omni studio luatitiam. pietatem. «dem. caYitatem. mansuetudinem dedit enim avmetipauin pro nobis, ut nos redimeret ^tli omni iniquitate, et mundaret sibi populum aceeptabilem. · .sectatorem bonorum operum, quae apostolus pastori bus praecepit, ut loquantur et «**

4 In memoriam 'revocent parochi verba sancti loannis Chrysostoini bi populus pastori· mcuna spiritualem fanterh coelestis dbetrinae patitur, ibi est omnis pietati» et religioni» <*xternnqium7/* Taliurq pastorum jtegligeutiam ite l^uientatui lere fimus „Aβγγπι/ί *poterunt pam^n, (t* non eraf *gut* frangeret e*s.“ ' Qôare curent /ldotes. timorem Dei et, amorefh virtutis in fidelium pectora, omni quo poaaunt modo, infundere. Ad populum erudiendum nihil magis conducit quam si catechisnn Romani, qui a ('leniente XIII appellatur „ad pravarum opinionum fraudes removendas, et veram sanamque doctrinam propagandam stehiliendatnquv. opportunissimum subsidium*44; aut etiam parvi catechismi pnnincialis ordinem et methoduma^n suis instructionibus teneaqt sacerdotes.

ll Maximopere cavendum est a prolixitate: Kani. .sermoni* satieta^*t* ut qpt sanctu· Gregorius Naxianxenus. ..non minus auribus inimica e»t. quam

l · roBnJmmquoque Nespulitsnuin (t<4i Zaic. I. X'-il hi vert» saurti l'hrrsosloml. bon. V> in Grnesuu. attribuit. tamen non inveniuntur.
! Three.'IV. i. ·
* c\m«t. *In Immum* ayes, die IS innil I'M

immodica· ciba· corpori.*
dicit: .Sermone· breve· valde accepti «eat; qai·•i •aat'boni, avidin· audiantur; ·i vero mali, param gravant.*

Semper vero ex oord» abundanti· o· loquatur, ac in ore et vultu interior «e«e animae, religione et pietate pleno·., dqpingat; memor «it «aeerdo·. Dpi verbum eho· edocere, param fractu· allaturum, niii (ecundum illud ip«e vivat, et facti· et rebu·, quod oro prolatnm eat. confirmet.

In potestate quorumlibet com non debet, concione· habere, sed ..fintax Matam MtMI; ideo nulli» regulari·, licet a proprio superiore approbatu·, illud munua praedicandi in ecclesii· non aui ordini· exerceat in noatra provincia, absque loci ordinarii licenti·, imo. regulares in ecclesiis suorum ordinum non praedicent. nisi petita episcopi benedictione Quodai ipse contradicat, nullo hiodo praedicare praesumant.

('•put IX.

D χ-λo/ù porocAiolibw*

1 Nihil magis religionis et ecclesiae interest, quam ut adolescentes, teneris sub annis.l scientiis profanis, statui suo accommodatis, non secus ac fidei' catholicae rudimentis, et bonis moribus imbuantur Etenim, ut docet summus pontifex Pius IX in sua epistola encvclica ad archiepiscopos et episcopos Hispaniae .Cum, veluti quisque vestrum optime intelligit. nihil sit quod magis ad rei tum sacrae tum publicae incolumitatem pertineat, quam recta jjpventutis institutio, ne desinatis unquam summa, sollicitudin^ advigilare, ut in omnibus istis publicis privatisque scholis doctrina -plene catholica tradatur, et luventus sanctissimae nostrae religionis praeceptionibus accurate excolatur.-

2 Curabunt igitur parochi ut m omnibus scholis sui» vera morahtati» et doctrinae catholicae prin- y' t ipia quotidie tnuiantur.W ludimagistri. verbi» atque monitis. pueros siTh u<<iumts»os nd pietatem et virtutem provocent Attente observent an magistri tout bene morati et grave*. η··η lusore* et ebriosi aut quomodo^bet scandalosi Si aliquando 'contingat quod magistri negligent puero·* tnorihu» et salutaribus praeceptu» erudire...buiusmodi magistro», negligentiae reo». ea«e corrigendo», et si ad bonam frugem reduci nequeant, ease dimittendo», m holaaque emendanda» esse decernimus nam. ut ait sanctu» Hieronymus, «midius est aliquid nescire secure, quam cum periculo discere ⁸ · Prout iam etiam in decreti» nostri» provincialibus sancitum eat. sub nullo praetextu licebit sacerdotibus, proprietatem scholarum eiectarum aut erigendarum ad commi·· sionario» educationissiiationali» transféré

3 Quoniam summo cordis nostri desiderio cupi mu», ut nuaieru» scholarum sub omni a»pectu catho- P licarum magi» ac magis |pud nos adaugeatur, impeusissime'commendamus parochi» ecclesiarum civitatum insignium in provincia, ut schida» virorum religiosorum ᵑ m suis oppidi» fundare et atabdire \eJint Subsidia impensaque neressiirm et opportuna null·· modo deerunt : etenim dilectarum ovium salut^ et religiosae institutioni consulenti Deu» ipse favebit

Optatnu» ut. quoad fieri potent, m quibus- ‹ umque schidi*. pueri a puelli» seorsim instruantur.

IV Vehementer angebamur, cum videremus ex schqh» parochialihun excludi, vel saltem leviter et *nonnisi* per transennam attingi studium linguae nosirar natumalis Maxinippere dedeceret. »l nostro ·ora·, varbuoi fidei patrib·· nostro pra«di<»«erant; ·t per quam, Meripate ia««dita p*ra*entio··. «ad·* tde· u m ruga et «ia· ■lacula ad ae·'neque tiwtomieea fait. Neaine· latet, avitam kaae Hagaam in praesentia long· lateque ap«d noa 'vigere, «uaque medium ···· supra omnia eSeaeiaaimum, qqo fidelium corda demulceri, et ad pietatem virtutejnque incendi, et a vitii· erroribtuque retrahi ixlidisaime prànnt.

luventua sola patri·· linguam ignorare incipit. Quidam haud modicam adlaboraverant. ut libri devoti in lingna noatra ederentur, et abaqu· magno diapendio ubique divulgarentur: ex quo labore haud parum fructus dimanasse in comperto eat. In manibus sacerdotum est sors antiquae et pluribus nominibus venerandae linguae nostrae. Agite B itaque, vos, o sacerdotes nostri, bonoque anitffo contendite ut in parochiis, ubi lingua bibero.c· viget, in singulis scholi·. classis in ea instituatur, cui luvenea omnes intéressé debent Praemii· quibusdam- cohonestandi erunt iuveniM diligentia caeteris praecellentes, ut alacriore usque 'animo in hot- studio proficiant, et aequalibus sui· exemplar praefulgentes, eosdem po»t se in eadem tucunda contentione abducant.

Caput X

Dr mlfiir.

I Cum rebus visibilibus populi erudiantur atque ad pietatem excitentur, impense hortamur sacerdote» nostro», ut indefesse elaborent in promovenda decentia et splendore domus Dei. ('um Pavide, altare Dei circumdare, et decorem domus eiu» locumque habitationi» gkiriae eius diligere videantur Neghgentia circa munditiem ecclesiarum rerumque ad divinum cultum spectantium, mentem de religioni» et altari» mysterii» vacillantem proclamat

2 Ad id operi» alliciant parochi fidele» suo», praesertim ‹ divites. ut paaton »uo succurrant, non solum propriis, sed. si nécessita» exigat. «ubsidii» undequaque corrogati». Solliciti sint omne», pastor et populus, ut altare nit&t. ut ciboria et universa demum templi Dei supellex, integra sit. munda et luculenta Altaria cum sui» mappis et ornamenti», ampullae, candelabra, uno verbo, quaecumque in sacrificio offerendo adhiberi sident, semper nitida sint et integra Quoniam wrx». cum piorum offensione. maxima nonnunquam occurrit negligent!» ‹urra punficatoria et corporalia, declaramu» quod nonnisi sex ad summum vicibus eodem purifica- ‹ torioyitT^Tlret. antequam apte laxetur Parilerf ⧹ singulis mensibus laventur corporajia Quod ut ·facibus fiat, in quaÇis parochiali ecclesia viyinti ut minimum m promptu erunt purificatoria et corporalia. et duodecim saltem linteola, ad abstergenda» manu» in celebratione missarum

In hisce rebus maximo esse solent adiumento m nonnirllt» locis constitutae /orpori» Christi sodahtates. ipiae curam custodiahique domus Dri habent, ilhusquë decorem curant, quae ut in unaquaque parochia quamprimum instituantur, sacerdotes diligenter studeant

Hac in re exemplum viris omnibus ecclesiastici» maxime imitabile invenitur apud sanctum Hiero nimuin, de Nepotiano loquentem «Erat sollicitus, si niteret altare, ei pancte» absque fuligine. »l pavimenta tersa. Am sar^rium mundum. »i vasa luculenta, et erat in omne» caeremonia» pia sollicitudo disposita Non minus, non tnaiu· negligebal

t»

' Mstth XIX. U.
t Kp. ad M. Mignr. I ♦IS.
cSpCll·. GUUÀU TOMCN XI.VU.

oMeia·; «bieamq·· ·■■ qaMNN·, te «mM»j iavaair··.* * ·

S. Uteqaaaq·· ««I'M à» baaa testa, ·* ••IHbi raiaan oüaatar. ·'latae maafiitia aoa mls- ia panai·, Md at ga partaeato, qaad plana·· Mpartaiaai habaat, aaratar. Pariataa ab tetatten parta •altam iaaraatati stet, ab axtarieca veto, ab omeibaa ouiusenmqus generis aotübaa laiaiaaaa aoa•arvaatur. Sacristie, ia qaa «as»a iudaxaeata, aaaa at reliqua aaelaeiae supellex serraatar, ia aaaququa eeelaeia tali· alt ut quoad aaplitadtoata et ornamenta eultai divino ait acooauaodata. Ia aa sériai· et cista· ooaatitaaatar, ad tottea acclaetai sapelleetilem recludeadaai aptae; item gaautaetoria habaantur osai preetbua ante et peat miaaaai reeitaadia; imago crucifixi apposita ait «acerdoti, dum ae aaeria veatibua induit

Sopiatur unumquodque altare aepto saltem ligneo, quod ab altari congruo spatio distet, et iatrs illud nulli laico praeter ministros ingredi lioeax, dum missae sacrificium celebratur. Apud unumquodque altare, a latere ubi epistola legitur, tabula saltem lignee pro urceolis reponendis, construatur.

4. Ut fontes baptismales in tuto sint septum ferreum vel lapideum vel saltem ligneum constituetur. ita tameni ut sacerdos et infantium susceptores intra illud consistere possint. Insuper, post illorum benedictionem, sub clave et sera custodiantur diligenter.

I*rope cuiusque ecclesiae portas, labra lapidea collocentur pro aqua lustrali servanda, quae semel saltem in^ hebdomada renovanda est

Quoniam campanae eunt veluti ecclesiarum tuba·, quibus Christi milites,ad ecclesiam cpnvocantur, in turri in singulis eqclepiis quamprimum collocentur, et statutis horis pulsentur, nimirum ante missam aut aliam functionem sacram, et pro angelica salutalione recitanda, sub auroram, sub. meridiein et inclinato sole.

Nomini in ecclesia, pro sedilibus imponendis, loca concedentur. Sedilium positorum dominium nulli tribuatur.

Unaquaeque ecclesia habeat aream satis amplam, qude cingetur muro vel cratibus ferreis aut ligneis, ne animalia ingredi possint.

Fenestrae omnes ita construantur, ut facile aperiri possint, ad aerem, quoties opus fuerit, renovandum.

In omnibus ecclesiis id observetur, ut mares a foeminis, religionis et honestatis gratia, seorsum •acris ritibus intersint, et ad sacram communionem admittantur.

Parochorum pariter est. opera omni anniti, ut coemeteria sint undequaque circumsepta atque diligenter et nitide custodita.

Caput XI.

Do quibuodaiu fidelium doootiobibtu.

1. Inter devotiones quas eccleaia Christi fidelibus populis commendat, ut divini ameris ignis in eorum, 'cordibus excitetur, merito et optimo iure recensetur assidua meditatio cruciatuum, quoa salvator noster perpessu· est, ut nos e servitute peccati et a daemonie custodia liberaret Populi nostri acerbitatum et dolorum unigeniti filii Dei, infami cruce pendenti·, memoriam recolere delectantur.' Hanc salutarem dominicae ^qsaionie meditationem magis magisque excitare adnitentur sacerdotes. Stationes viae erosis, ut dicuntur, in singulis ecclesiiq erigentur. Modum, quo per illas digne et devo^n-incedant, fidele·^ edoceant Dei ministri.

Deter··'gtoriaaaa Virginia anb «woe Ui uni stantia paritae recolant, «t ena «te ntamantimima et tristiselas matre ielaatos in terris, frneta pariMtMttt |n

9. Piam ooMuetndiMm qua· long· apud Idalom populum viget, signandi aa, pterio· ia di·, signe redemption!· aeterno, impoasa^fevMat et tueantur •aoordotea. Qnaadoque nate oonlos MoHnm eoaatitaaat verba TertalUnai, qui ritum apud obrietianoa mm aetatis natatum ita doNnoat: ,Ad omnem progressum atque promotum, ad oan«an editum atque exitum, ad restitua, ad calceatam, ad lavacra, ad mouses, ad lumina, ad eubilia, ad sedilia, quaecumqu· .nos oouversatio excreet, frontem erucis eigaaeulo terimus* l

3. Usitatissimum precatiodis genus, quo erga Virginem immaculatam amoris et reverentiae testimonium exhibemus, quod vulgato nomine rosarium appellari solet; et piam consuetudinem salutandi eamdem beatam Virginem ad campanao signum, mane, meridie et vespere; necnon pulchrum ot fructuosum cultum, quo per integrum mensem maii honoratur liaris, promovere sollicite curent sacerdotes nostri. Saepe in memoriam revenant ipsi sacerdotes verba sancti Bernardi: „Bi insurgant venti tentationum. respicit stellam, voca Mariam; ei Lactaris superbiae undis; si ambitionis, al detractionis. si aemulationis, respice stellem, roca Mariam. ei iracundia, aut avaritia aut carnis illecebra nsviculam concusserit mentis, respice ad Mariam. Non recedat ab ore, non receddt a corde^ et ut impetres eius orationis suffragium, non deseras conversationi* exemplum. Ipsam sequens, non <|rvis.; ipsam rogans, [non desperas; ipsam cogitans., non erras, ipsa tenente, non corruis; ipsa protegente, non metuis.*' et praeclara verba quae in Mrmoriu/s svlos *oacerdotalu* leguntur: „Beatus ille sacerdos, qui servus est Mariae, ipsique servos congregat Beatus populus, qui illam colit' Ili accipient benedictionem a liomuio. de rore coeli et <ie pinguedine terrae, gratiam in hoc saeculo et gloriam in futdro. Servus Mariae non peribit "

4. Benedictiones: *Benedicat titn Deu» rt Mana, imrdieat libi Dnu rt Maria rf Patricia», benedictio* - Dso *mt tibi, bnaiietio a Deo et Maria* sit *tibi.* quibus populi nostri se invicem, in lingua sua vernacula. salutare solent,'cum sibi obviam in foro aut in *(vi** veniunt, vel per operantes traiireun· omnino et verbo et actu a sacerdotibus foveantur De antiquitate similis consuetudinis audiatur sanctu?* Augustinus „Nostis quando transitur per operantes, est consuetudo ut dicatur illis. Ztoudirtto *g*per* ee·. Et magis ista consuetudo erat in gente Iudaeorum; nemo trahaibat et videbat aliquos facere aliquod opus in agro, vel in vinea, vel in messi*, vel aliquod huiusmodi: non licebat transire sine ^benedictione/1

Caput XII. *f*

Dt ad Mcram^ntum canjirmationig pgrtinéntibwi.

1. Quoniam omnes anniti debent, ut Christianae vitae perfectionem acquirant, qui sacramentum confirmationis accipere, debito tempore, negligunt, salutem suam in discrimen adducunt. Ideo Beto* dictus XIV praescribit, ut fideles moneantur. ruu'"l

* *Kp. ati Heliodorum.* epitaph. Sepotiao., opp, ·. HieKMr. Im I J - ' · , <

' Zv ninm. milii. cap. 8. <ψp. Tertnll.. ««d. Might*. II, WMr

' *Hom.* V ' *mtptr* «Missum est**, η. 17. opp. p. Beni.. i Mi<ne, II. 70 I).

1 *Βλεπγιλ.* tn ps. *I.'XX\'UI,* v. X «»pp. «.Auir. *d. IV. 14MB

Ê!»SÎtL.J iMiiiMn&tik vttP'MiiSsÜÎ[1] !'ïsrlftn I a fiiiiUiitn6B * .bucöiOiiiMnu· «L 4 i.rfiiiMu.jdl*Uls»IMaJ.IX6lL.4ti»ouu

gM«te patMii raata tawftt, ai, am paaaaat ·» naairwtiaany asaadara, 'Bbm faaaaa* aa aagi ât^àari Mai at iiatrlai· aaihalaui

aaUaaat, at, etna 4aa4aaiM· ·μ μ ,«μ μ M·ι μ βAη μ M*o I* valdaat· SpaatalMB *4· Mkaaat 4i8<aatia* saaarMaa, I* aataaa at dhaU b*· BMlffnMtiaBiB ·IφM aaatHmi ia adakiabtraaia hoe aaanaaaW aeaapta· faarit

». Caai ia aVqqa paraeUa aoaftnaaiioai· aaerapaataai adaiaiatraadw· ait, aaaaee aaaardataa daaaaataa, ia'qao aita aat paroehia, ibi adaaaa to-aaatar, ad oonfeaaSoaaa Idafiaaa, qai ao taaapara ad acnlaaiam aaaflauat, axdpiaadaa. Abeqao ai-praaaa lioaotia apiaoopi aamuiaaa abaaaa voluaaaa, iia aaoardotiboa axrepjja^qaioaa edalitaai aagrotaa-tium adt pariolitanHam eara danaadari Matingat

Taadam deelarapiua, quod diebaa pro ooaflma-tiohe adailaiairaada, omnea aacerdotae qui oonfea-aioaea audiunt, a caaibaa ia dioeceai episcopo reser-vatis ea occasione sbeolrere possunt.

Caput XIII.

Dt puibaadoat McrgtcMaa» missos rsapiewatibw.

I. In primitiva eecleaia, immensae Dei caritatis in myaterio qltaria sola recordatio fidelee ad eccle-siam alliciebat. Cum autem primua ille ardor tepescere coepisset, et in diea chriatianorum caritaa imminuta fuisset, quotidiana, quinimo ftequeaa assistentia missae aacrificio deeiit; idcirco hortationi-bua aliiaque mediis opua eat, ut homines perducantur ad cpltum debitum nanctae euobahatiae praestandum. Cum noa, non featia diebus tantum populum nostrum tanto aacrificio intéresse desideremus, ted etiam singulis diebua per hebdomadam, aacerdotee sedulam operam navare debent, ut (levotio fidelium qfga tam salutiferum tamque mirabile sacramentum excitetur; utque per quotidianam exsistentiam, quan-tum fieri potest, aacrificii oblationi, de tam salubri tamque suavi beneficio exsolvantur Deo gratiarum debitae actiones.

Neque arduum erit, pieotiasimorum populorum nostrorum devotionem erga divinissimum altaris mysterium accendere, qui fide et fervore adeo praestant. ut instante momento consecrationis et elevationis, prae laetitia gestire soleant et clamitare: Cewtws mi/fïeSÿue de odeen/a *tuo congratulor tibi, o /aleator atund».* ,

In maioribus anni eolemnitatibus. diebus scilicet sanctis Paschae et Pentecoste*. Nativitatis Domini. Assumptionis beatae Mariae virginis, sancti ft^tririi. et Omnium Sanctorum, celebrari missam in oratorio aut capella domestica prohibemus. In hisce enim «olemnitatibus fideles in quorum domibus aacerdotee erigere altare viaticum seu portatile solent, yi facultatum quas ex beneficio «edi* apoetolicae illia impertiti «ont proprii epiacopi, «trictiaaime ad eccle-Ria·. miaaae parochial! anaintendi Bauaa, conveniant neceaae eat.

Extra tempus stationum, in aqigiMa ecclesiis parochialibus, «altem diebus «abbatia et vigilue festorum in populo, missa celebretur.

2 Excitandi sunt fideles» ut illud sacrificium pro «e suisque Deo 'interdum, offerri curent; ut pro delictis propriis et. proximorum satisfaciant, et dominicae passionis fructus mereantur. Dum haec praedicant^aaeerdotes. ne aliquam missam celebran-dam sibi tradendam insinuent, ne venalia sacramenti suspicio otiatur

Offerri pariter curent sacrificium istud propitia-torium pro defunctis in Christo. Remeniacantur

ßbbbb^^ ^^bß^bb ^BtBfildiB Bββ β^μιβ‡

μ M·4* at pat MUagb, Mfa» we panai-BBbIb SBBb ^BBMBb t

Sbbb tapriMb ftnlBlB vbImmb <|bbb4 pfera WINB IB WRBW pWW) VpWW wCWBH·^·· aaaMaa taemateeeae, nuaquam aat aaaaH prioatim, pro mertuia aada, enkaia myatorium reaevari atadaat. Ia aatagHa aelaanieribaa at pubHcia pro deftuwtis ia Ohriato, Daa offerwudia, exemplo sint divites fratribas pauparieribua.

Quoad oblationes in aonnuUm loom fieri splitaa. ratioae sopultaras mortuorum, atatuimua, nihil praetbr voluntarie oblatum recipi poaee,

3. Curabunt vicarii foranei, ut, singubs annis, una ex diebua quibus ad oonferentiaa convenient aacerdotee, minea eolbmnia ***it rtftitm,*** pro episcopio dioeceaania vita fbactia celebretur; item altura die. pro aaeerdotibua, nt Aratrum anorum patientibus animis, aacrificii et precum anniveraaria oblatione, opem ferant, eaaque contemplationi! divinae dulce-dine potiri faciant in aaeoula saeculorum.

Caput XIV.

Dtfnfm A eemmaasone.

1. Laudabilia provinciae noetrae consuetudo in-violabiliter servanda eet, bia acilicet ad minimum in anno ad sacram oonfeesionem et communionem accedendi; primo in Pencha resurrectionis (quod quidem eoeleeiae praeceptum eet) et circa Natale Christi domini.

In auie instructionibus ad populum, sacerdotes adhortantur fidelee, ut non aemel aut iterum, aed saepe in ànno, et praesertim primis mensis cuiusque dominicis, et praecipuis anni eolemnitatibus. die-busqué festis beatae virginis Mariae, ad divinam mensam accedant. Optamus, sicut et sancta mater optat ecclesia, ut non solum frequenter, sed et. si fieri posset quotidie, sacramentali eucharistiae per-ceptione omnes reficiantur; imo. ut verbis sancti loanpis Cbrysostomi loquamur, ^quanta promptitu-dine parvuli papillas capiunt, et quanto impetu labia uberibus infigunt, cum tanta et n*M» alacritate desi-deramus universos ad hanc mensam accedere, «et ad ubera poculi spiritualis; quinimo cum longe maiori trahere, tanquam infantes lactentes, spiritus gratiam, huneque unum eesq» cunctis fidelibus dolorem, hae esca privari.-

2. Instruantur fideles de virtute huius sacramenti admirabilis et de cius effectibus, necnon de dis-positionibus ad illud recipiendum, ut ad hoc con-vivium se dignius comparent. In mente habeant omnes verba concilii Tridentini rDemum autem, paterno affectu admonet sancta synodus, hortatur, rogat et obsecrat per viscera misericordiae Dei nostri, ut omnes et singuli qui christiano nomine cen-sentur, in hoc veritatis signo, in hoc vinculo caritatis, in hoc concordiae symbolo, iam tandem aliquando conveniant et concordent, memoresque tantae ma-iestatis et tam eximii amoris Iesu Christi domini nostri, qui dilectam anitnam suam in nostrae salutis pretium, et *carnem suam nobis dedi£,ad man-ducandum. haec sacra mysteria corporis et «anguinis eius, ea fidei constantia et firmitate, ea animi de-votione et pietate et cultu credant et venerentur, ut panem illum supersubstantialem frequenter sus-cipere possint/ *

l Const. *Rtti partqralir, die SS* atari 1tM.

' *Bvm. m Mattk LXXXII.* al 8S. Montftw..VII. 7WE
• 5ê». XIII. 4e>»A«r.. Mp. 8.

Ia hae gtMtanm debite eetiam oumpte efet Ueti-

parMhid, uaaaquioqu· fidelia, qui hire ee· excipitur, utinfetqri tenetur. Me ImBm etat parenhi eut vicarii, in lioeetia aivq nxpaeeae alve tacit· aHeui impertienda, ad hee pceeaeptum in ab··· pnrnnhti adimplandum. fid debitum ardinem aerrandnm, «t gregi· revereatiaa et nmonm «rga paetorum ferendam; orna·· qui extra parochiam ad communionem paachalam admiasi fuerunt, Utter·· tettimoainlw ■eoum afferant opertet, pqr quaa propria· poster certior fiet, quod eum altero pastor· paschn rshpee celebrarunt. * Quicnmqne tettimonium hoc da celebrato paaebate non attulerit, eum iis, qui baiuemodi fi praecepto ecclesiae non aatisfacerunt, annumeretur.

Capût XV

Da custodi· MsdudUU «ecAoririios.

1. f Quoniam gravissimo irreverentiae periculo exponeretur sanctissimi altaris sacramentum, si in ecclesiis ruralibus, tempore praesertim nocturno, custodiri contigerit: mandamus quod in singulis domibus in quibus resident sacerdotes, tabernaculum aut theca decenter ornata habeatur, ad eueharinticum sacramentum, ut par est, conservandum. Ante tabernaculum, quoties 'fieri potest, et diurno praesertim tempore, lampas aut cereus colluceat.

2. Cum viaticum ad aegroto· deferendum ait, pyxidem in. gremio reverenter deportent ·acerdotes. Reminiscantur semper cibi coelestis quo onusti sunt, dulcisque 'oneris quod ferunt: item recordentur humilitatis, patientiae, caritatis, mansuetudini· et C obedientiae illius victimae salutaris, et ab omni actu et opere munere suo indigno indubitanter · abstinebant. Nemo ad prandendum aut cibum ullo modo sumendum accedat, dum hunc cibum angelorum secum portat: sed potius domum statim revertatur, et in tabernaculo pyxidem reverenter collocet.

In corde et in animo semper habeant sacerdotes verba illa eximia, quibus rhythmus sancti Thomae ad sanctissimam eucharistiam terminatur:

„Iesu. quem velatum nunc aspicio,
Oro. fiat istud quod tam sitio.
I t te revelata cernens facie
Visu sim beatus tgse gloriae. Arnen."[1]

(lidv appendicem primam/

Caput XVI.

. De matrimomi indiasofebililate.

1. De matrimonii indimolabilitate. quoties opus fuerit, instruant sacerdotes fidelem populum, ne· v unquam perditorum hominum, gui «r nohw · M fimt *, vesania abripiantur, qui dignitatem et sanctitatem huius sacramenti despicientes, libidinisque explendae furore unice ducti, nexum quem Deus ipse sancivit et consecravit, ultro scindunt, nefariis ot sacrilegis humanis legibus freti. Memoria recolant omnes verba Tridentini concilii: rMatrimonii perpetuum indissolubilemque nexum primus humani generis parens, divini spiritus instinctu, pronunciavit, cum dixit. *„Hoc nunc* os de oiribes meis, «t cero de cans *mea;'"* et praeceptum divi Pauli: *matrimonio iuncti eunt praecipio non ego,* «ed Dominus, uxorem *a* oiro *nondiecedere. Quodti diteeeeerii,* manere innuptam *aut oii·o* suo *reconciliari. Et nr* uxorem non *dimittat.'* *

jmm a lege peaaiaitaa^. diriaritar, pcoit a aowilio Ttidaattoa* atatatam firitfM par legitimam «atomi paatiMa dtapaaaatioeam, aut teter aha· aaagatfcas dotes baea peteatta a Ohrieto eeHete fuit, prout 'taaait m Meet eaaeta tuatur «eaieaia.

De email, propter quas antriaionium quoad thonua et habitationem ad eertum ioeertautro tempee dissolvi potaet, iadioum oedeaiaatioorum eat aeutentiam ferre. Ad eeoleeiam namque omnes matrimoaialea causae deferendae seat ut indicentur.

3. Noraat omnes naxam bane sacram sub Det tutela aemper extitieee, ab coque ad dignitatem «aerameati eveotum fuisse; ae propterea (ullum contractum maritalem inter ehriatianoe eine «aeramento concipi, nullamqne legem civili· potestati· eandem contractum oonnubialem irritam reddere poæe. Hoc eat illud quod siMnntei pontifex Pius IX ia ana conaiaturiali allocutione de luctuosiaaitno religioni· statu in Neo-Granetensi republics declaravit: „Cum nomo ex catholicis ignoret aut ignorare poeait, matrimonium eaee ᵛ* et proprie unum ex septem evaagelioee legia «aeramenti·, s Christo domino institutum, ac propterea inter fideles matrimonium dari non posse, quin uno oodemque tempore ait sacramentum, atque ideiroo quamlibet aliam inter ehriatianoe viri et mulieris, praeter sacramentum, ooniunctionem. cuiuscumque etiam civili· legia vi factam, nihil aliud esse nisi turpem atque exitialem concubinatum, ab ecclesia tantopere damnatum, ac propterea coniugali foedere sacramentum separari nunquam posse, et omnino spectare ad ecclesiae potestatem, ea omnia discernere quae ad idem aacrameotum quovis modo powuiit pertinere. . . ." [2]

V'aput XVII.

De ytib"9d"m *oblutiotubue*

1. In colligendis fidelium oblationibus, qui prunos christiano· ipaoaque etiam Hebraeo· aemulantes, primitias ex frumento aliisque frugibus, parochi* aut vicariis, ut 15ei ministris, offerre solent, mandamus ne plus exigatur, quam quod sponte et voluntarie offertur. Objurgationes contra eos. qui forsan minus liberales videri possunt, sub poena suMpensinnts vitentur.

2. In quibusdam locis nostrarum dioecesium mo* D obtinet, quod cum sacerdos ab una ad aliam parochiam sacri ministerii causa transfertur, et etiam aliis temporibus, collecta fiunt, ut hisce sacrorum ministris donativa erogent fideles. Licet hoc praeclare factum, de populi liberalitatc et erga clerum amore eximio, non secus ac de ipsorum clericorum virtutibus et in excdlenda agro dominico sudoribus, argumentum haud minimi valoris subministret. attamen, cum haec agendi ratio aditum aperire possit pluribus abusibus, mandamus, ne in ullo casu collecta huiuamodi flant sine expressa licentia episcopi.

3. Maxima cura .diligentia custodire oportet legata omnia pia, atque prospicere studiose, ut testatorum voluntas ad amussim adimp'leatur. Institui, caritas, religio aequb exigunt, ut episcopi hac bujmt re maximopere invigilent. Itaque mandamus omnibus

1 1 Ioann. II. 1M.
* Sess. XXIV, *dactr. de* mcf, *neatr.*
• I Cor. VII. 10.

\ Ses·. XXIV, *de eacr. matr.,* can. H
1 Ex allocutione habita ia <oasi»tori(· die ¥7 tembri* i&M.

aaeardotibae hoi·· provinciae, at, aalla intarpeaita aaam, aaatiaca· reddaat Inal ordinariam da quibneeuaqaa ldqjM*· pii» aat deaatieaibaa, quorum notitia ad ipaea perveflire eeatigack. Caatioaaa a lego eiviM requisitae, at legata pia reHgiooe eaaaarvaatar, ia aalla eaaa ourittaatar. Sacerdotes, qaea ia hao ra, quae taati religionis interest, igaavoe aat Mghgeatoe doproheadat epiooopua, arbitrio aaa paaiat.

4. Ia decretis primae synodi Taamaaaia saacitaai fait, qapd «sacerdotes caram animarum babantaa recipiant pro matrimonio aureum ia qao ineludentar debita epiaeopalia. ... . Obeervandum eat, stipendia in hoc statato recensita tantam respicere iafimam plebem.* Et qaandoqaidem in parochiis praesertim ruralibus, pauci tantum censum m/lomw pMw excedunt, strictissime iniungimus sacerdotibus nostris, ut pro aemetipeie nihil unquam exigant ad matrimonium celebrandum, praeter unicam libram atdr^ f) lingam, exceptio caaibua in quibua contrahentes ex communi consensu inter ditioreo recenoeri poesent In nullo eaau licebit reeuaare aut differre matrimonii celebrationem aub praetextu debiti haud sufficientis. Qui secus fecerit, arbitrio auo ab epiacopo puniatur.

Qui vero divites eunt, in hisce circumstantiis erga ecclesiae ministros longe liberaliores sint, quam eorum quidam hucusque se monstrarunt.

Caput XVIII.

De curo pauperum *et afflictorum.*

1. Inter officia pastoris merito recensetur cura, quam de pauperibus alliaqbe miserabilibus personis habere tenetur. Sacesdoa enim Dei minister est, de quo dicitur: „7Ui derelictu est pauper, orphauo tu *erit etdeutor* l et: *„Evangelitar* pauperibu» *mieit* me, *tanar* contrito» *cord*»." ' Concilium Tridentinum merito dicit, «quod praecepto divino mandatum sit omnibus quibus animarum cura commissa C eat . . pauperum aliarumque miacraltilium personarum curam paternam gerere:* et pontificale Romanum: «Viduae, orphani pupillique te benignissimum pastorem ac tutorem, se habere gaudeant. Oppressis defensio tua subveniat . . . Illis autem qui opprimunt, rigor tuus efficaciter contradicat.* Quapropter sacerdotes tenentur totis viribus, pauperibus aliiaque miserabilibus subditis opitulari.

2. Maximam libertatem loquendi et agendi, quae ex luria civilia dispositione unicuique subditorum competat, in miserabilium et pauperum emolumentum, *quoti*» prudentia et carito* id *iaat,* convertere satagant sacerdotes nostri; seseque pro maro domui Israel, prout decet miniatroa Dei. ponere non dubitent. Inauditae molestiae et persecutiones, quas cum patrimonio et bonis omnibus -spoliarentur, exulare cogerentur, morti ipsi traderentur, algeri animo, ut fortes athletae Christi, perpessi sunt D populi nostri, ministros Christi excitare debent, ut tempore et modo opportuno illis opem ferant. Neque funesta ac feralia illa tempora ex integro praeterierunt: etenim dita luctuosi crebro redeunt, in quibus gemitu et planctu fidelium nostrorum habitacula perstrepunt. Quam .saepe ad extremas angustias rediguntur fideles populi nostri, quinimo e domunculis suis, virtutum omnium domiciliis, misere eiiciuntur, et tamen patientiam lobi aemulantes. cum ipso exclamare solent: Deus dedit, Deus eripuit, nomen Dei laudetur et praedicetur! Quam saepe parentibus, amicis et terris amatis valedicere boguntur. et fidem suam, in cuius comparatione omne aurum et argentum arena est Axigua. in gravissima discrimina, adducunt; imo vero, sese destitutos praesidiis quibus in 'patria fruuntur. in A apertam periculum ia qao, eheu! multi nimio naufragium feeerut, deseceadao viae arctae quae ducit ad vitam, pro via apatieoa quae oondacit ad intaritam, coniMaat. Ante oealoe laetam continuam habentes. Hiaoe itaque malia. quantum in ■pais eat, ipeoaquo deoet, mederi velint aaoerdotea nostri: qui, ai in hiaoe drotantaatiie tacuerint, digni certe foroat ia eorum numerum reputari, qni in sacris paginis appellantur ..tpeculafsrvs cases, . . . CMN flMMp Mi VOIMtet

3. Opere et vittate entendant aaoerdotea, ae nun quae sua eunt quaerere, aed quae eunt leau Christi. Momoree loci quem tonent, et sacri characteris quo insigniti eunt, libertatem ecclealae et religionia bonum pauperamque et miaerabilium personarum protectionem M unice diligere et quaerere ostendant paatoroa Et paator ille supremus coronam iuatitiae illic non denegabit, quam apoatolua poliicetur omnibus qui bonum certamen certaverint, cursum consummaverint et fidem servaverint.

4. Quotidie memoria repetant sacerdotes, se in sortem Domini vocatos, et per ordinationem a reliquis Christi fidelibus segregatos, ad vitae probitatem et sanctitatem vere obligari; et propterea se partem gerere in rebus mundanis non debere, nisi in quantum regnum Dei per huiusmodi terrena negotia promoveri queat. Ob oculos habeant continuo, tum .status clericalis dignitatem et sanctitatem. tum legum patriae praescripta, et dubitare haud licet, quin bonum, spirituale et temporale populi sibi commissi, ut decet sacerdotes Dei. et successores illorum, qui ante ae causam miaerabilium cum fructu propugnavere, promovebunt.

Placuit mxntMm *peetribeu ut capiti XVI11* eoe *regulae adiiciantur qua* de ratione ngendi tetcerdotum m *rebut publici* ab omnibu* Hiberniae epiecopi* *lata* tant in eoneenta *habito anno I'iM. quaeque pottea tacrae huàu congregationi* adprobationem sani *conteciiae. — (Vide eupraj*

Caput XIX.

De *frequenti lectione decretorum tgnodaliUm.*

1. Impense rogamus sacerdotes nostros, et per viscera Dei nostri deprecamur, ut decreta huius synodi, necnon conciliorum anteactorum. frequenter perlegant et meditentur. eisque vitam in omnibus componere studeant. Verbis quibus Dominus ad prophetam Esechielem ' locutus est, hortamur universos: comedite volumen istud, et loquimini ad filios Israel. 1'tinam sit in ore omnium dulce sicut mei. quemadmodum visum est volumen oblatum Eaechieli. Et ut dicitur in Apocalypsi: *,Recipe librum et devora illum,* «I *fariet amaricari ventrem tuum, ted* in *ore tuo erit dulce tamquam m*I."* Qua. propter. *audi, fili* mi, *diteipiinam patri»* tui, *et ne dimitto» legem matri» tuae, ut addatur gratia capiti tuo et torque» collo tuo."* *

2. Ita fiet ut disciplina. ecclesiastica magis in dies stabiliatur, et boni mores continuo incrementum sumant. Sedulo meditentur verba concilii Aquiegranensis: «Qui divinis ae manciparunt officiis, studeant haec sedula meditatione, perlegere et memoriae commendare, et, divina adiuvante gratia, iuxta vires adimplere: vocatione ergo qua vocati sunt, nec ad dextram nec ad sinistram declinantes ambulent: quatenus divinis iussionibua obtemperantes, ad Christum de cuius sorte eoae noscuntur, qui via. veritas et vita est, eo opitulante, pervenire mereantur:* et pontificalis Rehiani in ordine ad synodum: «Eratree dilectissimi et sacerdotes Domini.

' Ps. X. 14 (see. Hebr.l. · · Lue. IV. 18.

. ' U ÏΛ'1. 10. · Apoc X,
= · E«*h. m,µ, · Pror, I. 8·«.

oooporaterM ordinis Matri Mils. Maa, quansvis H-digni, leoù· Aaron tenemus vu auto» inum Basiari at IthMMri. Mm stas dnsjutai apcataiarı-faagimur, vm M formant mptnagtate duoram dfoeL pulorum aetie. Mm pasterm vestri eamm, vm autem pastorM animarum vaNa cftetamru· Mm da vobis rationaai reddituri eumm muamo pastori nostro domine lésa Ctatato, vm da plobibM voUs eommendatta Et idoo, fratraa dlleiitimi·!, videte perioutam veetrum. Admonmam itaqno at ebaecra ■va frateruitafem veatra·, at qmo votas snggoriaas memorise oommoedetioot opéra exoteoatta* Qaod domiat» Deae, tu euanm bonitate otmieericordia, univers» conoedero dignetur. Amen.

Ego loaaaaa, arabiepiaMpa* TaaMeaata, datataM ■ubseripei.

Ego Georgina, epiaeopi» Blphtaeaaia, delaiern subscripei.

f Ego Thomas episcopus AUadaaeia, definiens B subscripsi.

Ego loaaaeo, episcopus ClonfertoMis definiens subscripsi.

Ego Patritius, episcopus Aehadenais definiem subscripsi.

Ego Patritius, epiacopu· Duacenaïa, definiam subacripat

Ego loanna·, epiacopua Galvienais definiens subacripai.

Ego Laurentius, episcopus BelltaoM» ot ooadiutor episcopi Elphinensis definiens eubeeripei.

Thomas MacHale, a secretio coneilii.

DECRETI'M

Mores coagragottoms dr fVepopeade *JUt.*

Mense augusti superioris anni 1868, ta provincia ecclesiastica Tuamensi, praesidente reverendo patre C domino archiepisoopo loaane MacHale, synodus tertia provincialis habita est. Quandoquidem vero eius acta ac decreta ad sanctam sedem transmissa fuerint, atque in generali eonventu diei M ianuarii nuper elapei eorum examen instituerit sacra congregatio Propagandae fidei, emineatiaMmi ac reverendissimi patres eiusdem sacrae congregationis unanimiter consuerunt laudatum concilium emo adprobandum, iuxta modum tamen litteris expressum quae praesenti decreto de moro adluaguatar.

Quam quidem sacri oonsilii eutentiam cum reverendus pator dominus Catatonas Bedtai, Thebarum archiepiscopus, atque eiusdem secretaries, retulisset sanctissimo'domine Pio papae IX, ta audientia diei 30 praeteriti mensis taauarii, sanctissimus eam confirmavit, rataaquo habuit, ac praesens decretum expediri mandavit.

Datum Borneo, ex aedibws dictas sacrae con- D gregationis do Propaganda fido, dta M februarii 1869.

Al. cardinalis Barnabe, praefectus.

Caistanus, arehiopiaeopua Thebarum, a secretis.

LITTERAE ABCHIKP1BCOPI

ad musso poattyteeei.

tt te^tUttiett pttii fit IX

Beatissime pater.

Acta et decreta concilii noatri tertii provincialis quod nuperrime ad felicem optatamque exitum, coopérante auxilio coelesti, perduximus, sanctitati tuae transmittere ia deliciis habemus Prout forma taris exigit, ,ot nos ipai . ta decreto do profitenda fide conatituimua, "hoc opus nostrum aupremo Roasasae cathedrae indicio rabiieimua, ut tu, beatjaaime pater, qui eundem Mthadre·, maximis sano tela robw adaaaMaa velfo; aat ai quid mteu rasta·, dater, Mad corrigaro O eaeedare dlgesrta .

mb*I hwMÜiftBts ot ·µ·µµ4*£Iβ0ι ₀·· pottootie eeppeetaaC» tavfos·, ia earitate, eolltciti nervure unitate· ta vtaenlo peeta ta «aa epMta nantameu, MOabotavtana' omnes pt baa opm ta pam tarai, at apiritaaHbaa tadigaatüa noetraram dtaaoaaia·. ooeansataa, diaeipUna· qaaa àaaadari dabait, ta pristinum stata· at aplaadora· Meritaeromuo at vocaremns

la quodam diaeipltaae capita, quae propter eraèntaa atragaa, qaibaa par plura saecsda rabebat terra noatra/apad nos a oaaaaa detexerunt, saevire hand votatatus ecfontoe qaod ta ptwnovdada discipitaa suaviter et leote procedenda· est. Qaao enavi spiritu fiunt, religioni st disciplinae clericorum ■agis proeant, qua· quae violente ot inconsiderate tentantar.

Erga patria», oletum popularoeque euoe, multem amabiles ob fidam quam eute materno lacte imbiberant, virtateoqM ehrietiaaaa, quibus Deum tenero m sincero antaio notant ac diligunt, huius provinciae praecoles noa immerito affectu tangebantur; Cuius propensissimae volutatis, decretum de cura pauperum ot afiUctorum, 'testem esse voluerunt.

Quae in hoe concilio nostro constituimus, ideo imprimis statuenda duximus, nt nolint sacerdotes nostri huic saeculo conformari, sed reformentur in novitate spiritus: ut nihil nisi sanctum cogitent, faciant, loquantur, quoniam sancti eunt ; ut abiictant omnia saecularia desideria, ao sobrie, iuste et pie vivant; «ut crucifixi mundo et moribus laicorutn, cogitent semper, sibi vivere Christum *esse.*

Faxit igitur supremus consiliorum moderator, ut quod unice in corde et in animo habuimus, quod votis omnibus expetivimus, rebusqüè otnnjbu·. ut decet eos quos Spiritus sanctus posuit regere ecclesiam Dei, praetulimus, ·ecclesia sancta Dei apud antiquam gentem nostram, quae nullis unquam promissis aut praemiis a soliditate petrae quiverit avelli, ubique flo0at et dominetur.' Velit beatitude tua, cnisget cura paetorum et ovium, supremum omnium pastorem exorare, ut qui coepit in nobi· opus bonum, perficiat usque ad diem adventus cummi indicis; ut postquam omnes, pastores et fideles, in timore ot trdmore ambulaverint in semitis Domini, tandem ad immarceseibilem coronam gloriae, quae pro servis bonis et fidelibus praeparata est. pervenire mereantur

Pedibus sanctitatis tuae advolutus ac benedic- D tioaem suppliciter effiagitans, pro me, pro episcopis saffragaaeia, pro clero et populo fideli totius provinciae, beatissime pater, devotissimus servus et in Christo filius

f' loannes. archiepiscopus Tuamensi·.

Datum Tuamab, die 18 septembris anno 1858.

RESPONSUM

summi *ftntifieit Mi* erchiepiscopwm. ,

Venerabili fratri loanni, arcbiepiscopo Tuamensi, PIt'8 PAPA IX.

Venerabilis frater, salutem et apostolicam benedictionem.(

Libentiasimo quidem animo tuas accepimus litteras, die 16 huius mensis datas,\et istorum quoque venerabilium fratrum, ooclooiasticurTpamepsu provinciae episcoporum nomta^ scriptas, quibus unu cum iisdem veaerabilibus fratribus, vehementer' es

■Urintea, nx aaore maiorum aete tertii provinciali·, ooadlu, a te atqn· ab ipaù nuperrime eutebrati, ·apreme noatro ot bai·· Mactae aefii· ia4Mo aab-Uoeco, kt note ipee probaro, tel, abi opu tarit, ·aaeadare valimua. Nulle interpomta mon, etandem ooMtlU aota noatrao ooqgregationi fidei propaganda· praopoeiteo eoguoeoaeda commiuuiiu, qaae congruum suo tempore de aetie ipeie dabit rmponeum.

Interim yero abstinere non poeenmua, quominus bac noatra ephtola eignifioemua, non mediocri oerta no· iucunditate affecto· fuieee, cum ex iiodem taie litterie denttp noverimu·, quae oit ·iugularia tua ot eorumdem venerabilium fratrum erga noe et banc Petri cathedram pietae, amer et oboervantia, quaeque paatoralia cura ac vigilantia in iie peragendis, quae ad maiorem Dei gloriam et animarum salutem procurandam conducunt Ac gratimimuni nobia fuit ax iisdem taie litterie intelligere, nihil tibi et ipei· venerabilibu· fratribus in hoc celebrando concilio potius fuieee, quam etudioeieeime aervare unitatem ·piritue in vinculo paci·, et conoordieeimie animi* ·edolo' consulere epiritualibue ietarum dioecealum neceeaitatibua, otnnetnque operam impendere, ut eocleeiaetica disciplina in priatinum atatum aplendoremque restituetur, ot sacerdotes propriae vocationi* ac dignitati* temper memore·, et ad sacrorum canonum normam pie sancteque vivente·, virtutum omnium exempla chriatiano populo praebere, proprii miniaterii munia naviter religioeeque obire studeant, nihilque niai sanctum cogitent, faciant ac loquantur. Periucundum etiam nobia fuit agna··ara, que Modio omnia a te et ipeb voueraibilibua fratribua eura tarit auaeepte de pauperibue et ealamiteeia, ot quae tea ot eoromdeea fratrum tarit' eoOMtede, ia opportuni* ineunda consilii·, ut aaaovoaater corruptelae quae triatiaeimia rerum ae temporum vieibua irrepeere.

Itaque tibi et iiedem vaaarabilibue fratribua merita· tribuimus laude·, quod ex canonum praescripto rursua conveniatis ia unum, et omni epiacopali aollioitudine ea consilia auecipere curaetia, quae in maiorem istorum fidelium utilitatem cedere poaae exiatirnaatia. Certi autem aumue, nihil unquam a te et oiedem venerabilibus fratribus intentatum relictum iri, quo istic sanctiaaima noetra religio magi· in diee vigeat, fioreat ac doiqinetur, et catholico· populne merito iuxta ac numero augeatur. Noe interim haud desistimus in humilitate cordineatri. fervida· clementiaaimo misericordiarum patn adhibere prece·, ut uberrima suae, bonitati· dona ■uper te et ipaoa venerabile· fratre·, omneeque istarum dioeceeiom fideles, propitius eemper effundat. Cuius divini praeeidii auspicem, et praecipuae paternae nostrae caritatis testem, apostolicam benedictionem. internb cordi* affectu, tibi ipsi eisdem· que venerabilibu· fratribus, et universi· iatarum ecclesiarum clericis laieisque fidelibus peramanter impertimur.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die 3ı· Septembria anno 1858. pontificatus nostri anno decimo tertio.

◆

k I'ius papa IX.

APPENDIX I.

LITERAL ENCYCLICAE

Sacrae congregationi» d» Propaganda fide.

Do eanetueima eucharietia deferenda.

I Vide ilifra, ad cotieiliuim plenarium ' Baltimoronto II, anno 1866.]

Quibus literis haec fuit

sfBIEfTA PAGINA.

1. *Er dubiile propoeiti» pro ehrietiam» Sineneibut·* Ad propositum dubium: „An sacetdotibus Sinensibua liceat in itineribus quae longiasima aunt, aecum deferpo eucharistiam ne ea priventur?'* Reap. *Non licere.* Qualificatives aancti Officii, die *ii* martii 1666, et eminentiaaimi approbarunt die 15 aprilia 1666.

2. Pro gubernatoribus navium Lusitaniae, qui singulis annis in Indies orientales navigant, potentibus licentiam deferendi sacramentum eucharistiae, ne nautae et rectores sine viatico decedant. Lecto memoriali et auditi· voti·, aanctiaaimua aupradictam petitionem omnino reiecit; ita quod nec in posterum ullo modo de ea tractetur. Sacra congregatio p sancti Officii, die 13 iulii 1660.

3. - Benedictu· X1VH *Inter omnigena»*, pro incolis regni Servian et finitimarum regionum: *At ubi (sicuti ibidem legitur) Turearum vis praevalet et iniquitas, sacerdos stolam semper habeat coopertam vestibus; in sacculo seu buraa pyxidem recondat. quam per funiculo· collo appensam in ainu reponat ·t nunquam solua procedat, sed uno saltem fideli, in defectu clerici, aaaocietur.**

C 4. Honorius III in capit. *Sane,* de celebratione miaaae. expreaae habet de delatione eucharistiae: quodsi „io partibus infidelium, ob necessitatem sancti viatici, permittitur, tamen extra necessitatem permittenda non est, cum hodie ecclesihk^tica lege absolute prohibitum ait ut occulte deferatur. Occulte deferre in itinere, nequit moraliter fieri abaque irreverentia tanti sacramenti."

5. Verricelli, *De apoetalici» mittioniiu»,* tit 8. pag. 136, expendit; rAn liceat in novo orbe misaionariia, sanctam eucharistiam cello appensam aecum in itinere occulte deferre** etc. et quidquid ait de veteri disciplina, concludit „Hodie universalis ecclesiae consuetudine et plurimorum conciliorum decretis prohibitum est deferre occulte sanctam eucharistiam in itinere, nisi pro communicando infirmo, ubi easet timor et periculum infidelium, et dummodo ad infirmum non sit nimis longum iter, sed modicum et unius diei."*

6. Thomas - Iesu *De procur. ealute omnium gentium,* lib. VII „Non auderem evangelii ministros (t qui) in illis regionibus aut aliis infidelium provinciis conversantes, si imminente morti· periculo ·ecum viaticum, occulte tamen, deferrent, condemnare."

APPENDIX II.'

DECRETVM

Saerae congregationi» de modo purificandi eofrceU

[V,de infra, ad concilium plenarium Battimorent II. anno 1866.]

Concordant omnia cum originali, in archivio archiepiscopali asservat, adhibitis etiam, propriisque locis insertis, litteris tamen cursivis, emen-<,"ionibu»* in "crM «ongregationie d® Propaganda fide instructione, quae in decreto approbationi- commelnoratur, .uppeditatis; in quorum fidem. me \,ubacripai.

Datum Tuamae, die H septembris anno 1859. *Thoma» MacHale,* a secreti· concilii.

I Vidt* sapra regulas stabilium a cenraatu Publiaeaai epiaoopomm 'Hiberaiae, aano JHM.

8YNODU8 DIOBCBBAMA MOlιOΠMBB TI NW MgMtt 11.

Synod·» dioeoasaas MoHaoafae fa Galba, wb-ά brats 11 augusti 1868, Mb Patau S*om Ludovioo Mari· de DtMx-Bread, episcopo MnHuMai

Exstant ooratitatioae· syaodalee fa opeye Mi titube:

Sexta syaodns dioeoesana MoliaoMto, oetebrata ab iltasteisafaio e* reversndisstiao dd. Patro 8imoae Ludovioo Maria d* Dreux-Brnad, Dai at apoatoNaao ftdis gratia episcopo Molinensi, anno Do«iui MDCOOLTUL Iblfafa, ιι tyjii Ü. Beaut, dd. epiv oepi at «fart typogruphi, MDOOCLVUI.

Ia-8», fit-Mp. -- Praia, Bibl. nat. B 93819; Mμ Mμ »

R^S, ^aaa synod·· dioeoasana oelsbrsta aat 11 MfMti if»».

P. 97-55, appendix documentorum ad bane sy-•odatn attinsatiam.

8YNODU8 DIOBCB8ANA ABDUBN818

1868 saptembria 4-5.

Synodus dioeoesana Aeduerais in Gallia, celebrata 4 et 5 septembris 1858, sub Frqderioo Gabriela Maria Francisco de Marguerye, episcope Aadueaai.

Exitant constitution·· synodale· fa opero oui

Synodi eccleaiae Aeduensis, Cabillonerais at Mr-tiaconenaia tertia, quarta, quinta, octave et nona, annU 1858, 1859, I860, 1863 et 1864 celebratae, ab illuatr. et rever. dd. Frederico Gabriele Maria Francisco de Marguerye, epiaeopo Aeduenai, Cabillonanai 'at Mariaoonensi, praelato solo pontificio assistente. *fht-*

Aeduae, ex typia Miqhaelia Dejuaaieu, dd. epiae. typograpbi, 1867.

In-8*, 9 f. - 192 p. — Autun, séminaire; Parte, Bibl. nat 91600.

P. 3-48, aynodua dioaeaaana III. celebrata 4 et 5 septembris 1868.

P. 5-99, aybodua dioeoesaM IV, celebrata 13 et 14 iulii 1859.

P. 117-98, aynodua dioeoeaana V, celebrate 93 augusti 1860. : f

P. 133-54, aynodua dioeceaana VIII, celebrate 93 et 94 aeptembria 1863.

P. 169-76, aynodua dioeceaana IX, celebrata 91 et 99 aeptembria 1,865.

CONCILIUM 8ANCTI-LUD0V1ÇI II

1858 septembris 5-12.

. Concilium provinciale Sancti-Ludovici II colebratum a die 5 ad diem 13 aeptembria 1858, aub Petro Riccardo Kenriek, arohiepiacopo Saneti-Ludovici.

Biblfographfa:

Acta yt decreta sacrorum conciliorum recentiorum, collectio Lacenaia, auctoribus presbyteris s. J., e dotnO b. y. M. aine labe conceptae* ad .ltacum. Tomus teKius ... Friburgi Brisgovise, sumtibus c Herder, MDCCCLXXV, col. 313-99 et 1181-96.

ACTA CONCILII.

Litteris indictionis ab iMastrimimo ac reversadisaimo domino Petro Riobardo Kenrick. Sancti-Ludovici arcbiepisoopo, datis obtemperante·, die 4 aep.tembria anno Domini 1868, in civitate Sancti-Ludovici, aedibus autem arehiepisoopi, convenerunt praeculca quorum nomina sequuntur·:

Reverendiaaimua dominua loannea Martinra, episcopra Milvauehierais ;

t Reverendiaaimua dominua loanna·, epiaoopra Sanctae-Fidei ;

Reverendiaaimua domino· loanna· Baptista, episcopus Messanae, vicarius apostolic» Kansas;.

Reverendisaimus dominus Henrietta Damianra, episcopus Allouerais; '

Revorendissimra dominus Clemen·, episeopus Dubuquooaia;

Reverendissimus domina· hcobna, epiaoopua Antigonensis, coadiutor' Sancti-Ludovici et' administrator Cbieagierafa,

Admodum reverendus dominus Augustinus Ravoux, administrator Sancti-Pauli.

Habitus eet in antecessum conventu· praesulum praeparatorius in quo plura ad concilium bene inchoandum reoteque absolvendum spectantia sta-•tuta sunt.

SE88IO PRIMA SOLEMN18.

Dominica XV post Pentecosten, die autem 5 septembris, coeptum eat concilium provinciale secundum Bancti-Lndovici in ecclesia metropolitans. Poat sacra, ab illustrissimo ae revsrendissimo domino archiepiacopo peracta, quibus iaterftieruat ambae super raeeraiti praaaulae, orationem ftwafa apud concilium populumque habuit reverendissimus dominua episcopra Antigonenaia. Exordium deinde modo solemni codcilio datum est; praemissae fuerunt caeremoniae uti habentur in pontificali Romano, fbsaequs preces Deo summo omnipotenti, et sancti Spiritus auxilium invocatum, ut felicem concilio exitum tribuere dignetur. Officiales dicti fuerunt: admodum reverendus dominus losephus Melcher, reverendissimi domini arehiepisoopi vicarius generalis, promoter; reverendus dominus Ed. Saulnier, notarius; reverendus dominus loaones Hannon, et reverendus dominua Thaddaeus I. Butlef, sacrae theologiae doctor, dioeoeseos Chicagiensis, secretarii; reverendissimus dominos episcopus Milnauchiensis et reverendisaiItibus dominus episcopus Sanctae-Fidei constituti sunt indices eauSkrum absentiae et concilio; et reverendissimi domini episcopi Dubuquensia et Antigonensis indices querelarum nominati sunt. Lectis concilii Tridentini decretis de professione fidei et de residentia, solemnem fidei professionem, 'adiecto iuramento, emiserunt reverendissimi domini episcopi Altonensis, Dubuquensis et Antigonensis. Quibus peractis, indicta est secunda sessio solemni·, feria quinta proxima habenda, et impertita reverendissimi domini arcbiepiscopi benedictione, omnes discesserunt.

PRIMA CO.VURMOATIO PRIVATA.

Die 6 septembris, hora aptem 10 ante meridiem, habita est prima congregatio privata, in aedibus arohiepiscopalibns, cui praesedit reverendissimus dominua archiepiaoopua. Praeter memoratos praeaulea, intérfrit etiam reverendissimus dominus episoopua Nashvillbnais, qui aperto iam concilio advenif

Adhérant etiam concilii official··, quod intelligendnm eat de caeteria congregationibus privatu.

Primum ad trutinam vocatum decretum quo provjdendum eaaet decreto aexto primi Sancti Ludovic! concilii. Re' autem penitua perspecta, existimarunt patres ab ordinariis in singulis dioeoeaibua legendos ease consultores qui commendabiles eesen.t aetate, scientia disciplinaque ecclesiastica ; quorum, uti quaesitorum, consilio freti) In rebus gravioris momenti, praesertim autem in causia criminalibus clericorum, iudicium ferre possent praesules. Et in istam- sententiam voce unanimi latum eat decretum quod incipit; ***Pteaut patribiu.***

Exhibitae lectaeque fuerunt litterae sanctissimi domini nostri Pii papae IX ad jiraeeulea primi concilii directae, quibus congratulari dignata eat sanctitas sua de primo concilio provinciali, anno Domini 1855 habito.

Designati deinde -fuerunt reverendissimus dominus epiacopus Messanae, reverendissimus dominus episcopus Banctae-Fidei, et reverendissimus dominus episcopus Antigonensis, quibus cura demandata est litteras ad summum pontificem, ad societatem <1*1licam quae a Propagatione fidei nomen trahit, et ad clerum populumque provinciae, nomine concilii, exarandi.

Postremo, lectae sunt litterae ab eminentissimo cardinali sacrae congregationis de Propaganda fide praefecto ad reverendissimum dominum archiepiscopum datae, [in] quibus quaestio era.t de quodam abusu qui in istis regionibus existere ferebatur, deferendi nempe aecum, nulla cogente necessitate, quando sacerdotes aegrotos actu non invisunt, aanctissitham eucharistiam.

• CONGREGATIO 1'RIUA PI HL1CA.

Die 8 septetnbris, hora 4 post meridiem, celebrata < est prima congregatio publies in ecclesia metropolitans. cui praefuit reverendissimus dominus archiepiscopus. Aderant etiam reverendissimi domini episcopi supra memorati una cum concilii officialibus.

Aderant quoque

Reverendus dominus Patritius Feehan. reverendus dominus Patritius t> Brien, reveréndus dominus Thomas Burke, e congregatione Missionis, revereridns pater loaephua Patachowski, e Societate Iesu, a rvverendisbinio domino archicpiscopo designati theologi. . J '

Admodum reverendus pater Thomaè L. Grace, ordinis Praedicatorum, a reverendissimo episcopo Nashvillenai adductus theologus.

Reverendua pater Franciscus X. de Coen. - societate leau, a reverendissimo domino episcopo Mtlvbauchienai adductus theologus.

Reverendus dominus pater K. Donnelly, a reverendissimo domino episcopo Sanctae-Fidei designatus theologus.

Reverendua dominus pater Walsh, a reverendissimo domino episcopo Measanenai adductus theologus

Reverendus dominus pater 1. McElhearne, et reverendus dominus pater I. Baltes, a reverendissimo domino episcopo Altonenai adducji theologi.

Reverendus dominus Patritius I. Rygn, a reverendissimo domino episcopo Dubuquensi designatus theologus.

Reverendi domini Gulielmus Dunn et Thaddaeus I. Butler, sacrae theologiae doctore·,· reverendissimo domino episcopo Antigonensi atlducti theologi.

Reverendus dominus Wheeler, ab admodum reverend^^domino administratore Sancti - Pauli designatus theologus.

Comcju **enniL**. TOKUsyXLVn. ‹ '

, Aderant quoque:

Admodum reverendua pater Iacobus OGbnnan, prior domus Cisterciensia, strictioris observantiae, prope Dubuque.

Admodum reverendua pater loaephua Jarboe, ordinis* Praedicatorum, domus seu collegii apud Siqsinnawa Mound, in dioecesi Wisoonsenai, prior.

Admodum reverèndua dominus Stephanus Rvan, risitator congregationis Missionis in Statibus Unitis.

Aberat admodum .reverendus pater loannes C. Druxta, pater provincialia Societatia Iesu in Missouri, qui ob surditatem qua laborat, aeae apud reverendiasimum dominum arehiepiacopum excuaavit.

In medium allata fuerunt ac perpensa responsa a theologis primae congregationis theologorum quaestionibus ipsia propositis data; praeaertim. utrumne expediret decretum concilii Tridentini de niatrimoniis clandestinis per totam provinciam istam (promulgare?

SEtTXRA CONGREGATIO PRIVATA

. die . Septembris, eodem loco, esdemque hora quibus prima congregatio privq^t. habita eat.

Secretariis nonnullae traditae sunt quaestiones novae a theologis primae congregationis theologorum expendendae.

Ad 'examen revocata sunt responsa a theologia, in prima congregatione publicat exhibita ; praecipue vero illud in quo agebatur de? decreto Tridentino de matrimoniis clandestinis in ista provincia ubique promulgando. Post diligentem rei discussionem, rationibus hinc et inde adductis et perpensis, patribus omnibus, excepto reverendissimo domino episcopo Antigonensi, visum est. nullo modo id expedire. ' Insuper, impense consideratis regionis istius circumstantiis, difficultatibusque quae persaepe comitantur huius decreti executionem, una cum abis et gravissimis rationibus, de sonsensu omnium latum q»t decretum secundum, quod incipit; Firàm *ret*

Poneute reverendissimo domino episcopo Sanetae-Fidei. actum est de territorio dicto -Measilla Valley. Significatis itaque atque examinatis argumentis quibus eius |nnitebatur sententia, patres eensuerunt a sancta sede petendum ut illud territorium dioecesi Sanctae-Fidei adiungere dignetur.

SEil NDA CONGREGATI^ 1TBL1CA

die . eodem loco eademque hora ae prima congregatio, habita est. Lecta ac discussa fuerunt responsa primae theologorum congregationis, de modo ac ratione ab episcopis servandis, in iis dispensationibus concedendis quas, ex potestate a summo pontifice delegata, concedere soient. ' Actum eat quoque de taxa seu mulcta aliquando annexa dispensationibus, et do facultate episcopi de huiuamodi taxa disponere.

TERTIA CONGREGATIO PRIVATA

die R septetnbris, hpra eadem ac die* hesterno locum habuit, in qua responsiones primae Congregationi» theologorum de potestate episcoporum dispensandi in matrimonialibus impedimentis rite expendebant patres.

Quaerebatur inter alia, an duritia cordis contrahentium. vel metus ne ecclesiam omnino derelinquerent, non obtenta dispensatione, sit de se causa valida ad dispensationem concedendam. Omnes patres hac de re non eamdem propugnabant sententiam aliqui e^im putabant illam cordis duritiam constituere causam sufficientem pro dispensatione concedenda; nam cum phifes inter fidele· facile a rejigionis praxi desciscere dispositi noscantur, mitius cum, iis, agendum esse videbatur. Aliter autem

O

aliis__visum eat, ηβ\ψύ* faeiu/ Idiepeuaatioatun A concessio leges eecldsiab eoactMadi plerisqea ooea- ■lionèfo praeberet, Suffragiis reoeamOs^priA' et / mi..'.r sOntentia plarea hpbuit XoseeoofM. Actam «at quoque de taxa tea mn|eta ietia diapeeaationibus aliquando annexa; .ae de ratjpae quant aenraee debent episcopi ai àtr-Hla pecunia dépendre relient aliter quam lia pine uaus\ ' 2-

De modo bons' èocleaiaatica servandi' deinde actum eet. Cunumethodus Apetenus adbibita nonnulla consectaria ab instituto episcopali aliena aecum trahat, et iia qui foria suit/et nonnunquam etiam fidelibus ipei* aneam praebeat praesulibui obtrectend·, et in ·ae perieuloea ab omnibus agnoacqtiir. patreb, ceneeptea ipaia minime competere buic malo remedium afferre quod' pro norma apud cirilip" tribunalia haberetur, quod nonniai 'a concilio, plenario prodire posset, decreverunt supplicandum eoae a sumtno pontifice ut eiuamodi coneüium quam primnm B convocari iubeat, cui difficillimffm hanc quaestionem specialiter referret. In quam sententiam. nemine contradicente, lÿtum eat decretum, quod' incipff verbis Cum modus. Ad abueua praecavendos qui ex nimis facili presbyterorum exterorum ad sacra munera exercenda admissione oriri solent, latum est decretum, quod incipit verbis: *Ut etalii.* Et huic adiectum eat decretum: Folds cupiuat, ut infelicibus qui ad bonam frugem reverti aerio vellent ostium aperrire^hr.

TERTIA <X>i>GRBUAT10 PUBLICA 1

eodem loco, eademque hora ac supra habita est die H septembria. In iIU plura theologorum responsa ad quaestiones iis propositas lecta ae ventilata sunt.

SESSIO SECUNDA 8OLEMNI8*

feri* quint*, die 9 aeptembri·, in eeeleaia metro- C politana locum habuit. Niteam eolemnem pro defuncti· provinciae epiaoopia celebravit reverendiMimua dominus episcopus Nashvillensis; concionem apud populum habuit reverendissimus dominus episcopus Dubuquensis. Designat* deinde fuit dominica proxima pro terti* sessione solemni hsbends, caetoraque absolut* sunt prout ta pontificali Romano habeatur.

QUARTA CONGREGATIO PRIVATA

Celebrata est die 10 septembris. in qua plura disceptata resolutaque sunt. Primum, adducto testi- Moeio oeleWrrimi Batboaae, ooaotitit epiaaepie aoa Ik w 3 décrétant eaittore 400 mal^ùûoaia' aliter gaam ,ia eooleaiis eelebrari mrohiberent, tatamque eet deorutum quo ordinarii /iUbeaatur fidotop ad reUgioea· Matrimonii oei^brattongm oaaibaa modie "iortarij! Deinde [fluree quaeétioneo ad saaetiaeimam ypaebariatia^ pertinentes diârnasee .aunt, letumque deeretum: Stoeeadpa caraMI qpweepi. Petree etihm oemuarnnt pedendum oase'p-anacta .sede ne privi? leginm iam ,aliia provinciis iatiua regioni· quoad miaaea de Regnis*. privatas oQnceeeum, etiapi provindae Sanett-Ludovibi concederetur. Insuper I*ta aunt decretk: Àfoeeontwr presbyteri et Contpiaeopi·.

QUARTA ET ULTIMA CONGREGATIO £pBUCA

habita est die 10 septqg^ris. hora 4 post meridiem. In illa perlecta ad examen revocata sunt plura theologorum responsa. In fine gratias fgit, nomine praesulum, reverendissimus dominus ascbiepiscopus theqfogis, quorum doctis sententiis sapientibusque consiliis patres agnovere se multum adiutos -fuis«e in praesenti concilio.

r CONGREGATIO QUINTA ET ULTIMA PRIVATA

die II septembris locum habuit. In ilis condita sunt decret* IX. X. XI, XII. XIII. XIV.

SESSIO TERTIA ET I'I/ГIMA

dominica XVI post Pentecosten 1 celebrate est. Post sacra a reverendissimo domino episcopo Sanrtae-Fidei peracta, et concionem quam apud populum habuit reverendus dominus loannea Hennessey, praeses seminarii Sancti-Ludovici, terti* sessio solemnis aperta est. Decreta lecta et a patribus firmata sunt, quibus deinde super altari subscripsere. Acclamationes solitae factae sunt, et caetera quae in pontificali praescripta leguntur. Accepta benedictione reverendissimi domini srchiepiscopi. omnea discesserunt.

loannes Bannon.
Thaddaeus I. Butler, sacrer theologiae doctor, al. prop., secretarii.

Concordat cum originali.
Edmundua Saulnier, notarius.

' UoÛ. Lnr. mendose dominica XV. '

DECRETA CONCILII.

1. Placuit patribus nt consultores ab ordinariis in singulis dioecesibus eligantur, quorum open et consiliis in rebus gravioris momenti utantur, et ex quibus assessores sibi "aut vicario generali in causis d criminalibus clericorum, iuxta nonnam in VI decreto primae synodi huius provinciae, eligant.

9. Visam eat patribua a sancta sede implorare ut Tridentini concilii decretum de olandestiais matrimoniis, quod (t quo) aliquibus in locis vim habere agnoacitur, nullibi in hac provincia pro promulgato habeatur, cum in novis civitatibus vix promulgari posait ob rerum adiuncta, ot plura incommoda ex varia legis dispositione hac in re aequi noecantur.-

3. Territorium dictum Meeeilla Valley, nuper e gubernio Americano acquisitam, quod hucusque ad dioeceaim Durango aliaave dioeceses ditionis Mexicanaq pertinuit, dioecesi Sanctae-Fidei adiici omnino oportere patres consuerunt, adeo ut tota regio quae ad americanum gubernium pertinet, episcope Banctae-Fidei .ubliciatur; petitionemque ad aeaotam aedem in hunc sensum porrigendam euoe decreverunt.

4. Cum'modue hucusque adhibitus, et in praesenti vigens, servandi bona ecclesiastica his in. regionibus, plurimis incommodis et periculis grivimimis obnoxius ait. ordinariosque dioeceaum curis temporalibus plus nimio, necessitate cogente, addicat, censent patres huius concilii summo pontifici supplicandum, ut concilium nationale quam primum celebrari iubeat, coi difficillimam hanc quaestionem referat, ut, lege 'aliqua in omnibus dioecesibus Statuum Unitorum vim habitura, accedente approbatione summi pontificia, statuatur, quomodo se-' caritati bonorum huittsmodi eoasuli possit, sixj capitulorum oathodralium erectione, aive coetu aliquo ecclemaatioo singulis dioecesibus constituendo, cui, una Cum ordinario, rorum ooclesiae temporalium administratio 'committatur, et penes quem itu de huiusmodi bonis disponendi, servatis sanctionibus canonicis de rerum ecclesiae alienatione, maneat.

fi. Ut malis quae' ex vagis sacerdotibus oriri solent obviam fiat, consulendum eat episcopis ut decretum IX concilii Baltimori babiti anno salutis 1869 stricte servent, etiam quoad sacerdotes qui

alicui (dioecesi in bf· Foederatis Statibus iam ad- A sacerdotem amantia debita instructam , praesidete
·cripti, in aliam transir· velint; «deo ut neminem fcriant.
ad «aera munia exercenda admittant, malto mmus IS. PetendAm a sancta aede prorogationem
incolerem cooptent dioecesanam, qui ab aliquo ad viginti aaao· dispensation··, qua> fidelibfia huru»
·piseopp,huius provinciae ob pravo· moros'dimissas regione facta aat poteataa caraibbs' vescendi diebus
fqcrit, pisi dederit verae jtoenitentiae et ·abbati in quibu·' inanium non eat servandam.
emendatiori· «i^na 14., Petant pqgrea hui·· ooacilii ,at in baptiamo
* 6. Valde cupiant patre· ut domn» aliqua roli- › adulto iritm heeat uti forma in baptismo parvularum
gioaa'iu hac provincia«aaoerdotea^ qui exercitio, adhibita nqguōdum sanet· «ede· aliter statuerit
·acri miniaterii remoti Aieriht, recipiat; eoequq ' '_ t Ego Petra» Richard , arebiepiscopus Sancti-
, ad^bonam frugem reverti volente· boni· moniti· ▌ Ludovici, definiens aubocripei.^
- · disciplinaque stricta adiuvet: ordinariiiV huiuamodi t Ego Riehardus Pius, epiacopu· Naahvilleiwia,
, sacerdotum eiuamodi domui religiosae ehlventibua definien· aubacripai \ '
' quae pro vietu vestituque talium nacaaaana essent. f Ego loanne· Martjptr·. epiacopu· MHvraucbcn-
7. Iniungatur presbyteria n·^femina» apud sq ·ts, definiens aubacripai ,
retineant quae in offeeaioaemr fidelium, incurrant, t Ego loanne·, |epiacopua) Sanctab-Fidei. defi-
aut quarum aetas aut more· sibi periculo aut alii- %iena aubaenpai. >
·candalo ease pqsaint; et conaulendum epiacopi· ut t Ego loanne· Baptiata, epiacopu· Measenenaia.
poenia etiam aeveriaaimia coeroçent saceraotsa aibi B vicarius apoetolieua, definien· aubacripai.
subditos qui femina» quaacunque itineri· comite· t Ego Henrieua fiamianu». epiacopu» Altonenaia.
faciant, et ancilla· in cura eorum rei domesticae definien· 'aubaenpai.
occupanteq, «ut «lias femina·, nulla aibi arcto con- t £g° Clemen·, epiacopu· Dubuquenais. Sbfiniena
aanguinitatia vel affinitatis vinculo devinctas, ad 'aubacripai.
, mensam aaauniant. t Ego lacobua, epiacopu· Antigonen·'·. roadiu-
8. Servandas curent veopi decisiones sacrae tor Sancti-Ludovici. et administrator Chicagienai».
congregationi· rituum quoad maceratione m aanc- definiens aubacripai?.
tiMimae eucharistiae ii» in locis ubi cubicula Ego Auguatua Ravoux. adminiatrator Saneti-
·upra locum quo asservatur aanctiaaima eucharistia Pauli. Min.. aubacripai.
inveniantur. Prohibeant ne benedictio solemni» eum
aanctisaima euchariatia plus quam aemei in eadem LITTERAE (JONC1L1I
eccleaia eodem die. extra diem festum corporis od mamm pontÿicam.
Chriati, nec de nocte fiat. Abuaumque qui alicubi Beatiaaime pater?\
praevalere dicitur, nempe sanctiaaimam euotTariatiam
aecum deferendi, eum aegroto· actu non invisunt, Concilium aeeundum provinciale in urbe Sancti-
omnino tollendum moneant aacerdotea sibi anbditoa; Ludovici celebrante·, inter prima nostri muneri·
et ai necesse fuerit, etiam poenis aeveriaaimia officia, duximus ad «anctitati· tuae pede· rota noatro
refragate· coerceant. C devotaaque voluntate· deferre. Cum in cathedra
9. Moneant episcopi aacerdotea animarum curam Sancti Petri aede··, universalia eccleaia» paator et
gclentea ne ullo aub praetextu matrimonio scienter magiater. ad te, tanquam columnam veritati· et in
iungant eoa qui ad alienam parochiam, multo minos reoua fidei et morum iudicem infallibilem, accedi-
dioeceaim. pertinet, absque consensu parochi aeu mua. ut quae tu approbaverim et ao· rata babeamu·.
ordinarii proprii; eosque aub poena auapenaionia quae vero tu releeeri·. oondemnemua.
huiuamodi matrimoniis adatare prohibeant, ipsoaque Intimo gaudio gari·· aunt corda noatra, rum de
coniuges qui ceram alieno parocho aut civili ma- universali laetitia qua beatitude tua varia» Italiae
gistratu aut miniatello haeretico contraxerint, ad provincia» peragrans, a fidelibus recepta^m audi-
bonam frugem revertentes, nonnisi poat gravem, verimu», et mente ovantsd exultani [ue vestigia
earnque publicam reprehensionem, ad ·aeramenta tua proaecuti aumua. Quae vota ab illia aceepiati,
admittant parochi. et · nobia. et fidelibu· curae no«tra· oommiastà
10. Consulendum epiacopi· ut in côncesaione habe·» oblata volumus, eaademque benedictione·
diapeuaationum matrimonialium forma ·cripta aeu qua· sanctitas tua Italiae populi· tunc impertita eat,
typis impressa utantur, et registrant dispensationum ut nobi» quoque* noatriaque ovibua largiatur enixe
in cancellaris aerv*ndum iubeaat. precamur.
11. Hortentur epiacopi fidele· aibi subditos ut Parva «unt quae de noatro paatorali labore
matrimonia in eccleaiia, et ai fieri poasit, etiam dicenda cenaemua. Granum ainapia. quod eat
intra miaaarum solemni·, celebrentur. ^Meminerint D regnum Dei. lente in arborem crescit; creseit tamen,
autem sacerdotes curam animaram gerente·, eoa et tradequaque volatilia ooeii ad eam convolare
qui matrimonium inituri sunt hortando· ···· ut, videntur. Dolet vero oor paetorum quod ad measem
iuxta consilium a patribus Tridentini· datum multam operarii aunt paaci, unde non raro fidele·
triduo ante matrimonii celebratorem sua peoeata et vitii· iadulgere et a vera religione deficere oon-
confiteantur, et aacram communionem accipiant. spicimua. Maiorem Dei gloriam aaimaramq·· «ole-
Noverint tamen sacerdote· sibi non licere suum tem a Cbriato domino tanto pretio redemptarum
denegaro ministerium iia qui huic salubri consilio ·emper prae oculi· habente·, varia ia synodali eoa-
acquiescere nolint, cum nulla lege eeeieaisatioa id cilio decrerim·· ac atatuimus, quibu· eatholiooa in
iis praecipiatur. fidei et merum bonitate confirmare, vitia exatirpare.
IS. Cieram suum omnino hortentur episcopi ut et haeretico· atque infideles ad veram fidem duel
disciplinis theologici», et lectioni ·· interpretationi posse iu Destino «peram·». Haec aaaotitati tuae
sanctissimarum scriptararom iuxta praescripta eccle- humiliter proponimaa, ut indicio tao, aamatente
siastica operam dent; coafeteatias, at aiaat, tboo- Spiritu sanoto, ea approbe· et auctoritate apoatolica
logicM saepias ia anno ia siagulis diooeeeib··, confirmer· et corroborare digneris.
saltem in civitatibus principalioribus, habendas in- Sanctitati tue omnia fhasta preeaatos, tuam-
dicent; quibus aut ipsi praesideant, aut aliquem quo apoetolicam benedictionem fiagitaatea. aeœ-
par maaebimu· «anctitati» taae obedientiaumi ta
Cbriato filii.

ao·

DECRETUM

tnrrat Λ» PrtfaBgeMe fit.*

.Cum mente septembris nuperioris anni 1858 in ri. usteSancti-Ludovici, Foederatorum flatuum America* septentrionalis, antistites ilRUs provinciae ecel*: siasticee secandam ab *A* institut· synodum çele- (braverint, praesidente reverendimitao patre jÿomino .Petro Ridlardo Kenrick, arvhiepiaoopo Sancti-Ludoviçi.' cumque eiusdein synodi acta adjfocreta proposita fuerint sacro corisilio ohristiano nomiqj^proj· pagendo, in generalibu* [comitiis diei' β decembris dicti anni 1858, eminentissimi ac reverendissimi patres, referent» eminentissime domino cardinali ^lyudo.ico Altieri.'censudrunt praedictum copcilium. paucis quibusdam ad peculiaris instructionis quae traditur formam, redactis, esse approbandum.

Hanc .ero sacrae congregationis sententiam cum reverendi^ pater dominus Caietanus Bedini, archiepiseopus Thebarum, laudati sacri consilii a secretis, B fetulisset sanctissimo dommo nostro Pio papae JX in audientia habita dieJU eiusdem mensis, sanctissimus eam in omnibus approba.it ac praesens decretum expediHijuesit.

Datum Romae, ex aedibus dictae sacrae congregationis de Propaganda fide, die 31 ianuarii 1859.

Al cardinalis Barnabo. praefectus.

Caietanus, archiepiscopu. Thebarum, a secretis

Beatissime pater.

Archiepiscopu, et epispopi provinciae Sancti-Ludovici. Statuum Foederatorum Americae septentrionalis. in secunda synodo provinciali congregati, humilité^, petunt ut in baptismo adultorum liceat uti formula in baptismo parvulorum adbibenda, ueque dum sancta sedes aliter statuerit.

F.x audientia sanctissimi habita die β Tebruarii 1859. sanctissimus dominus noster Pius, divina pro- C videntia papa IX. referente me infrascripto sacrae congregationis de Propaganda fide secretario, benigne annuit pro gratia iuxta preces, et interim curent de inducenda formula pro aduitis à rituali Romano praescripta.

Datum Hornae, ex aedibus dictae sacrae congregationis, dib et anno praedictis.

(Iratis sine ulla solutione quovis titulo.

Caietanus. archiepiscopu, Thebarum.k secretis.

Beatisaimp pater.

, Archiepiscopu, Sancti-Ludorici, ii Statibus Foederatis Americae septentrionalia, ei episcopi A suffrage»·! eiusdem prsviuciae ia >Muü syaodo ' provineiati congregiti, humibtar postulant;

1. Indultum, *iam aliis rsgionibus ebnosssum, missam privatam de requiem celebrandi die obitus seu depositionis, prseeAt^vel son praesente corpore defuncti, in festis duplicibus, at ettam missam de requiem bis | in mense festis duplicibus celebrandi extra, diem obitus seu depositionis.

2. Prorogationem ad viginti annos dispensationis; —. qua fidelibus praefatae provindiy factk^est po- · testas carnibus veeCendi "diebus eab^sX in quibu, iqpinium non est servandum.

Ex audientia sanctissimi -habita die [19] ianuarii I 1859, sanctissimus dominus noster Pius, divina providentia papa IX. referente me infrascript· sacrae congregationis de Propaganda fide secretario, auditis reeolhtionibus eminentissimonim patrum cardinalium praefatae congregationis eiusdem mensi» et anni, benigne manda.it rescribi [quoad primum]: *aftirmotif·* «N dmniÀMa; et quoad secundum: ad *dfomnium tantum.*

Datum Romae, ex aedibus dictae sacrae congregationis, die et anno praedictis.

Gratis sine uBa solutione quocunque titulo.

Caietanus. archiepiscopu· Thebarum, a secrêtis.

Beatissime pater.

Archiepiscopu· Sancti-Ludorici. in Statibus Foederatis American septentrionalis pro se et suis ·uffraganeie humiliter postulat:

Prirllegium dandi vespere post tenebra» benedictionem sanctissimi sacrameq^; illudque etiam asservandi in domibus religiosis, etiamsi non fuerint canonice institutae.

Ex audientia sanctissimi habita die I? aprilis 1859. sanctissimus dominus noster Pius, divina pro- ▼identi· ρ·ρ« IX. referente me infra»cr»pto earrap congregationi· de Propaganda fide secretario, benigne annuit pro gratia quoad primum, *dummodo non fit nimii trro, ft a confufiont virorum ft mulitrum tcandahtm non oriatur;* et quoad secundum: *pro gratia, urrati* urrandif,* id eat. cum lampade continuo accensa, et quotidie, ai fieri potent. πή·· « celebretur.

Datum Romae, ex aedibu» dictae aacrao congregationi·, die et anno praedictis.

Gratia aine uPa solutione quocunque titulo.

Caietanus. archiepiscopu· Thebarufh. a secretis.

PASTORALES LITTERAE SECUNDI CONCILII PROVINCIALIS 3ANCTI-LUDOVICI

The archbishop and bishopa of the province of Saint Louis assembled in provincial council, to the 'clergy and to the faithful of their respective dioceses, health and benediction ia the Lord! is

Three years ago. *hen we last met in provincial council, we offered yofftour congratulations on the flourishing condition of religion, on the success with which your efforts have been attended, and on the encouraging prospects opening to us in the future; we now joyfully renew the same, whilst we gratefully acknowledge that the counsels and admonitione which we then addressed to you have not been directed in vain. When we look back pt the past few years, and at all that has been aooomplished during that brief period, we cannot but feel grateful and thankful, and, whilst we ascribe all the praise and glory to him without whose aid we „labor in vain", yet we cannot but feel that much is to be ascribed to your generdus cooperation.

We are again aasombled in provincial council, to deliberate on matters of the highest moment to us all; not that we are at any time unmindful of

Archiepiscopu. et episcopi provinciae Sancti-Ludovici in concilium provinciale congregati, clericis et fidelibus suarum dioecesium, salutem et benedictionem in Domino.

Quod annis abhipc tribus, cum in concilium provinciale convenissemus, gratulati vobis sumus de religionis florenti conditione, de prospero conatuum vestrorum successu, deque optima spe. quam ostenderent futura; idejn nnnc denuo laeti facimus, gratiaque animis profitemur, eonsilia et monita, quae tum ad vos dedimus, nequaquam irrita fuisse. 8i enim respicimus paucos hoses postremos annos, -t quam multa tam brevi spatio perfecta sint recordamur, non possumus non maximas vobis agere et habere gratias; quamquam enim omnem earum rerum laudem et gloriam illi adseribimus sine cuius ope m senum laboramus, noa possumus tamen, quin plurimum vestrae operae tribuendum eme arbitremur.

, Rursus igitur in concilium provinciale convenimus^ ut de rebus maximi ad nostram omnium salutem momenti conferremus consilia; non quasi

at that perfectio· pod happiness to which we are invited. Bat we have meôin this solemn manner, -in compliance with, an ancient custom ia the church, hoping, to be thus 'more particularey aided in oar deliberations, to have oar aeal mere ee-|ttndled and oar minds more enlightened' by him, who has said/.Where there are two or three gathered together ia my name, there aim 1 ia the midst of them.* To him we look whilst we contend for the parity of the frith once delivered; to the saints, whilst we enact salutary ^awe to guard the sanctity of morals, and repress all turbulent excess by enforcing The canons of holy discipline. It waa for the attainment of those great ends that' provincial councils were first instituted, and that the archbishops and bishop· of the various provinces still meet and deliberate, .not that we are sufficient B to think anything *of* ourselves. as of ourselves: bat our sufficiency it from Ood." Trusting in hia strength, and hoping for hi· light, «» have, deliberated on what we have deemed to be of Bife molt vital importance to us all, and have endeavored to diecharge, faithfully, the onerous obligations imposed upon us.

· Before entering upon these important topics, we have to direct your attention.to another proof of the favor of the holy see, the mere announcement of which must thrill us all with the liveliest emotions of pleasure; Ïbe Holy father, on hie return from lïβ late auspicious journey through the states of the church, has, by-an allocution addressed to the cardinals, proclaim·^ the glad tidings of a jubilee. The feeling of heartfelt homage to the vicar of Christ, and the/attachment to the person of the supreme pontiff himself, upon-whom none can look without a gentiment of awe and reverential love, have been/so profound and so general as to fill the heart of (the venerable father of the faithful with the bolieit emotions of gratitude and joy. The presence *qf* the successor of Peter stirred the very depths of catholic feeling, and awakened an enthusiasm for the .Chair of Truth· and the .Centre of Vnity", not unworthy the palmiest days of christendom. To his triumphal progress the eyes of the entire catholic world were directed. We ourselves from afar rejoiced in his joy, and would fain have been present to sw4ll the chorus of homage and of praise. Crowned heads and nobles, of the most ancient lineage in Europe, vied with the humblest of the faithfol in doing reverence to the father, of the Christian world: and it is impossible to recall any period of history when a more profound homage, or a more ardent devotion was manifested by all D ranks to the supreme head of the Church, than has been exhibited to the preeent sovereign pontiff in hie late memorable journey. Hence, he would make us all sharers in the joy which he felt on hie return to his ancient capital, and with this view he lias thrown open the treasury of the church, calling on all his children throughout the world to come, and enrich their souls with priceless treasure·. He invitee all to .draw waters with joy out of the saviour's fountains'* ; bids .all that thirst come to the waters: and you that have no money, make haste, buy and eat; come ye, buy wine and milk without money, and without any price*. Surely, beloved breAren, yon will not slight this paternal invitation; you will not refuse to enter into the joy of the vicegerent

amore eompleetimar, orawtneqne, ateam perfoettoamsi ae beatitodmem, ad quam omnes invitamur, aetoqaamini; aed, ex vetare eeeleeiae jnetitato eolemni hoc more congregati sumas. spe addneti fore, ut de^ liberantibus nobis effidscius adesset auxilium animi qae nostri ae mente· magis' ab illo Meendemtur et ilhutrareutur, qai dixit?*. ΓM *net* Am eri *in» eon-*

Illum intneates .sapererstatosu *xad indita» tendi» tyoi',,* legumque salubritate Consulimus morum sanctimoniae. et omne· turbulentos impetus intentis saaetag disciplinis rineulia/Canrcemtte. Atque hae eunt graves censae, cur «t ipatituta* f^nmum {.sint provincialia concilia, et etiamnum varmrum provinciarum archiepiscopi et epieeopi conveniant ac deliberent: *.Non quod tuffieienIn tinuu* cofitere *aliquid a nobi», quawex* aoCt,. sed mpjtewnrie riCatrw *» Deo ni.'* * Huius ifitar nos virtute freti et lumen sperantes, de iis consultavimus, quibus summam ipsam rerum nostrarum maxime contineri, arbitrabamur. dedimusque operam, ut gravissimo nobis imposito munere fideliter fungeremur.

Sed priusquam de his summi momenti rebus dicere aggredimur, aliud a sancta sede profectum beneficium commemorare volumus; cuius vel ipse nuntius nos omnee-maximo gaudio afficiat necesse est. Nam sanctus pater, nuper ex faustissimo suo per provincias pontificias itinere reversus, habita ad cardinales oratione, optatam iubilaei celebritatem edixit. Quae autem ih illo itinere et Christi vicario data sunt fidelitatis et obsequii documenta, et ipsummet pontificem pia exceperunt studia, quippe qui ipso aspectu cuivis iniiciat admirationem sui et mixtum veneratione amorem, ea sic ab universo populo atque ex intimis pectoribus proficiscebantur, ut animum augusti fidelium parentis gratissimo sensu et sanctissimo gaudio perfuderint. Petri successoria praesentia commovit penitns catholicae conscientiae profunda, et iri *cathedram feritati» umtatieque* ssdcm mirabiles amores excitavit, ac ne gloriosissimis quidem ecclesiae temporibus indignos. Itaque ille eius triumphalis incessus totius catholici orbis oculos ad ae convertit. Nos quoque ex hac longinquitate laetitia eius laetati sumus, vellemueque praecentes augere potuisse illum venerationis laudisque concentum. Ipsi principes et generis antiquitate in Europa nobiliasiipi viri cum infimis fidelibus communis Christianorum patris honorandi studio certabant; nequq ullum profecto ex omni memoria tempus proferri potest, cum aut impensius obsequium aut ardentiora studia erga summum eeclesiae caput a cuncti· ordinibus declarata fuerint; quam quae huic sanctissimo pontifici nuper in illo memorabili itinere sunt exhibita. Quamobrem, cum illitu laetitiae, quam ex reditu in antiquam regiam suam cepit, nos omnes participes fecere vellet, aperuit eeeleeiae thesauros, suoeque omnes, qui ubique snnt, filios hortatur, ut veniant et animae suas pretiosissimis divitiis loeuffletent. Omnes invitat, nt „haariaat spui m gewdse ds /swtsfou safoatorw**: „Oasas· ririsafss, inquit, *mût» ad* eyaes, st *qui non hederis eryenriaa,* preperata, vstifv *et cemediti;* earito, «writs *abtqae arqento et abeque ulla* cemmafarien» striam *·t lat:"* Profecto, fratres carissimi, paternam invitantis vocem noa negligetis; neque abnuetis soeii esse illius gaudiorum, qui Chriati in his terris vico

1 Msttk. XVin
• Is*, v. 1.
* II Cor. III. δ.
* Iari. XIII. A
▪ Issi. LV. 1.

A of Christ upoa earth. Let Be earnestly exhort yea j, *to* seise. tW opportunity not only to east off the 'load yf m, Mt also to unburden yourselves of the temporal punishment to which you are still exposed from former transgreesioM. Cleaaso yoaneJjea from your iniquities, aad waah yourselves from every ·tain in „the blood <|f the Jamb*. Let thio eon- VI «deration for, your dteraal welfare on the part of the supreme ruler o? the ehurfch move yon to renew your devotion, aad yekindle y<£r love toward·,the holy see, who'ae occupant hat been divinqly appoin- 'ted the chief bis|iop and pastor of your aOojs. Recall ' the undying benefit» which that eqntre of unity has . in times past conferred on the human racevand you ' prayer· will spontaneously ascend, that the venerable' heir of auch ancestors may be preserved from the, ntarhinations of hie enemies, may be euetaiaod ·gainst thoae evil men, the foe· of all law and order, whose only hope ie in anarchy, and who, to B cover their base end·,—make of liberty a cloak for malice 4 ,W« exhort^on then, brethren, that you receive not the grace of God in vein.4 Gain for youreelvee the plenary indulgence now offered you, by a diligent compliance with the few eaey oon- ditions hereafter to be named. We feel that, in addreaaing you, we need not be more explicit regarding the nature of the ineatimable epiritual favor to be obtained. In those thinga you have >heen instructed from your youth, and are well con- , vinced that indulgences are most useful to Christian people. You, at least, are aware, that an indulgence is. not a pardpn for sin· past„ and that much lee· can it be a license for aina to come. It ie hardly necessary to remind you that it is a mere remission of the temporal debt due to tin; which? often re- main· after the eternal guilt ha» been washed away. Both are remitted by the application of the power bequeathed to the church by her divine founder, when he said; „all power is given to me in heaven and on earth,4 and „whatsoever you shall bind on earth, shall be bound also in heaven, and wbat- soever you shall loose on earth, shall be loosed also in heaven4.

We here append the conditions, by the exact performance of which a plenary indulgence may be obtained during the approaching jubilee.

1st. A worthy reception of the sacraments of penance and holy communion.

2d. To fast one day in the week.

3d. To visit three church·· designated by thé bishop of the dioceee, or to make throe visits to the parochial ehuroh, where thiro Is bat one, and there to pray for the intention of his holiness, for tbe peace and prosperity of the ehuroh, aad for ' unity and concord amongst all ohrietian people.

4th. To give alms to the poor, and to oontri- bate to the association for the propagation of the faith.

Bneh, beloved brethren, are the easy condition· by the performance of which this great gain to your souls may be acquired. Neglect not this great boon from heaven, which to many of you may be offered for the last time. Be wise ia time. Seise the golden opportunity which to multitudo·, oom- priaing perhap· oareelvee, will asearodly never return.

We regard the proeeat aa a suitable occasion to direct your atteatipn to a subject on which we have already repeatedly addressed you, aad to

ftufeitar. **suite,** vpe etiam atque etiam hortamur, **at, tantum opportunitatem aacti, non modo'abtioiatie anas peccatorum, sed etiam temporal·· pdenas lUatis, qaibus propter pristiaa dehota eetis obnoxii. Musdamini ab itiiqaitatibaa veetria, omneaque ma-^ calas vestras abnEta ia mmyaiw» span. 8it vobie haec cure, qaa eammus eoeleeiae rector aeternae felicitati veetraa prospicit, novum pjatati· amorisque imitamentum erga aanctam eodem, quam qui,nunc tenet, divinitus coastitutua eet epiacopOfum prinoepta et animarum vestiarnm^astor. ' Reoolite immortalia], bénéficia, quae, praeteriti· temporibus, ab illa sede unitati· in genne humanum dimanarunt; ot ultro Moendent ad Deem. veettae preces, ut tali&m maiorum venerandus haere· ab Boetium anorum machinationibus defendatur, firmeturque advenu· hominee improbos^omnis. legis et disciplinae inimicos; quorum epee ornai· in rei publie·· perturbation·** posita eet, quique, ut nequieaima occultent oonailia, ,^afem«n Aedsat *euuMee tiiorUtm"*1 „EaAoçteosm* vue, fratre·, m tn somaun yratioai *D*i reeipietie.“* ' Facite, ut oblatam vobis plenam indulgentiam lu- cremini, paucae et facile· conditione·, quae infra describuntur, diligenter implendo. Quae cum ad vos scribimus, minime opus es*e existimamus, de natura inaestimabilis huius doni, quod vobis offertur, plura dicere. Nam in his rebus · prima aetate estis eruditi, certissimeque crediti·, indulgentiarum usum saluberrimum esse populo Christiano. Et scitis vos quidem, indulgentiam non oeee praeteritarum culparum veniam, multo vero minus in posterum peccandi licentiam. Vix enim est, cur vos ad- moneamus, eam nihil aliud'ease, quam remitaionem temporariae poenae peccato debitae, quae saepe post dimissum aeternae poenae reatum manet luenda. Horum utrumque relaxatur usu eius potestatis, quam ecclesiae tradidit divinus conditor, cum ait: *„Data* «st «μ Λι omm· potestas m *eoelo* «t ›h terra,41 et, „QuascMetŷM *allifareritù wper* terram, crwit Uyata «t m cmIc, *et* puaseumpus sbltwritis super terram, «nmt *eoluta et* m eoelo." 4

Adiicimus hoc loco praescripta opera, quae qui accurate expleverint, plenam indulgentiam acquirere peasant tempore appropinquantis iubilaei. Sunt autem haec:

1. Digna susceptio sacramentorum poenitentiae ·t eucharistiae.

9. Unitis diei in hebdomada ieiunium.

3. Visitatio trium ecclesiarum, qua» episcopus dioeceeanoe deeignaverit, vel triplex visitatio paroe- cialis eoeleeiae, aieubi eat una tantum ; ibique orare ad mentem sanctisaimi patris, pro paco et prosperitate eocleaiab, et pro unitate atque concordia populi ohristiaai.

4. Eleemosynam dare pauperibus, et stipem **conferre pro societate Propagandae fidei.**

HaC snaK igitur, fratre· carieeimi, hand eane graves ooaditioaes, quibus diligenter expletis tantum illud lueram a vobie acquiri potsst. Nolite coelecte beneficium.négliger·, quod multis vestrum fortasse auac ultimum offertur. Matare eapite; arripite prae- claram occasionem, quae innumerabili hominem multitudini, ac fortem· vobis ipets, nunquam se rursus debit.

Hac opportunitate usi, aliud vobis oommoadaa- dum eeee arbitramur, de quo et saepius iam ad vos scripeimus, et **assidas nec sia· summa solBeitadiae**

1 I Prtr. O, 1C.
• II Cor. VI, 1.
• Matta XXVm, 1β.
• ik. xvm, is.

wlpch our own mind» «ver tern with th· Boat A oogitaaras; id «M grtTiwim»· iilad a«*etium pro-' ~ anxions solicited·. W« refer to -th·' all' im^rtaat pagaadi his ia loeuMoerdotii; qua, rati··· vol

topic of tie priréthood in th» country; how w· mMo··*»!·· iia parère pomimua,· qni .moste v»l may provide soocieore to thore whom death, or Infirmitate adm«ro dreedunt vol oeeurrere oresoaa-

infirmity, remora, or meet oar increasiag want· tibus bis necessitatibus, quae in dies patent latiup which are. fast becoming more numéros· and im- et gravius urgent^ Batis notum sst, maximp· perative. It i· well known that we have made ia tim·· sumptos ·- aobie et antes esrefactos st etiam anne past, add HU continue to make the heaviest pecu- fieri, nt indige··· sacerdotes, pro soa quisque niary sacrffio·· with a view to train ap a native dioeeaeiJ eduremus^varum fateri cogimur, no· id

X priesthood fbf our respective dioceaee, bnt we are no· sdmio ooaseeutoa, qudd vel optati· nastris vel compelled to admit that our suoce·· hitherto haa conatibus responderet. Varis· oanaae facil* afferri not been commensurate with' our desire* or oar poaeont, quare nostra iuventus gravetur catholici

— · effort·. Varioa· cause· might readily be*assigned sacerdotii militiam amplecti. Diuturna enim et for this unwiUtngnase «Q^the part of oar youth, to accurata probation· opus est; in que non modo enter the ranks of the catholic clergy. A tong and necessaria doctrina ssf acquirenda.* sed etiam ex- studious probation is required, in which pot only tho colendus animus et omnino mors· nie formandi ac necessary knowledge is to be acquired, but the Vfigendi, ut candidatus sanctis ef arduis muneribus. heart is to be trained, aad the entire character ad qua· repirdt, idoneus'reddatur. Itaque, sine so formed and moulded, st to fit the candidate for singulari Dei gratia, paucos qpperiri neceske est ex the holy and arduous duties which he propose· to iia. qui ^omni indulgentia educari soient, qui hoc discharge. Without a particular grace from on high, molestum et laboriosum vitae institutum subire we shall find few of those reared up ini every 'velint. Obstat et aliud. quominus ad ecclesiasticum indulgence who will submit themselves to this ordinem se applioent sut in eo perseverent; quod painful and laborious career, There is another a vobis, carissimi fratres, efficaciter tolli potest. obstacle to their entrance and perseverance in the Nam cum haec regio ita pit comparata, ut plurima ecclesiastical state, which you. beloved brethren. invitamenta iuveniles ahimos allicient in varia might effectually remove. In a country like our saecularis vitae itinera, editusque liberalism mu- own, where there are so many inducements held nerum aemulationi omnium pateant, et facile quivis out to the youthfill mind to enter the various operam suam quaestuosa collocare possit; minim· walks of secular life, where the learned professions sperandam est, fore multos, qui ultro id vita· ge- are open to the emulation of all, and many lucra- nus sequantur, quod non modo segregatum sit a. tive employments easily to be found, it cannot b· saeculo, sed etiam ssvers sui abnegation· insigniri presumed that many 'enti readily embrace a life debeat, atqu· adeo saepe non uno paupertatis in- not merely of retirement from the world, but one commodo conflictetur. Vestrum est, carissimi fratres, that >· to be marked by rigid self-denial, and often removere id impedimentum, et sponte gloriae Dei clogged by many of the privations attendant on partem earum fortunarum, quaa ab illo accepistis, poverty. It should be your care, beloved brethren, C devovere. Meminisse enim par est, aequissipum to remove this impediment, and to freely consecrate esse, ut sacerdote· ab ii· alantur, quibus laborant; to the glory of God's name-apportion of the wealth necessitate· eorum esse multas et graves; bon which you have received from his hands. It should pCase «oe opem petentibus negare; denique, sine be borne in mind that the clergy have a strict idoneis facOltatibua, parum ad amplificandam reli- right to receive a support from those for whom gionem efficere pome. Fidenter a robia, carissimi they labor; that their wants are many end urgent; fratres laici. auxilium exspectamus in hae tanta that they must always meet the demands of charity; necessitate, qua sic impedimur, ut nulla re fortasse and that, without adequate means, they can ac- magi·. Date igiteri non parce, sed prompte ao complish but little for the advancement of religion. liberaliter, ad sustentanda nostra theologica semi- To you, beloved brethren of the laity, we confi- naria et eoclesia·, quibus adhuc head sane, quan- dently look for aid in this our pressing want— tum par erat, pteviaum est: ut vix preosma ope perhaps our greatest difficulty. Give with no per summas difficultates eluctarentur. Dets st sparing hand, but cheerfitlly and liberally, for the doister vobis; et. cum vos ad tam sanctum officium ·apport of our theological seminarie· and churches, exsequendum cohortamur, illud mementote,, nihil hitherto most inadequately provided for, and often nos nobis ipeis quaerere, sed id solam potare · dragging out a precarious existence in the face of ·vobis, quo vobis ipsia libeNsque vostris immortalia the most appalling difficulties. A iv·, and it shall bona comparare possimus. Et quoniam aequum be given you;· and whilst we urge yon to the Dn0B ··*, semper ab Europa «aspectari, qui cleri discharge of this conscientious obligation, bear also nostri ordin·· suppleant, date diligentissime operam in mind that we seek nothing for-earselves, but ut huic ooetree penuria·, quantum in vobis est. e merely ask of yon the means to benefit, immortally, vestro numero delecti subveniant. 8i forte eluerit yourselves and your children. And as ws cannot in filii· vestris, ut erebro fit, studium hulu sanctae always look to Europe to recruit the ranks of th· militi··, fovete tale studium; quod nimium.saepe priesthood, let it be your anxious care to have parentes saeculo dediti in teneris animis opprimant. this want supplied, *· far as you may, from amongst Collaudate primum generosae cupiditati· impetum, yourselves. Encourage the desire of entering the atque ex hia pietetia igniculis saeram excitate ranks of the clergy, which you may frequently flammam. Vestra opera disoaat dihpsre deesrsas observe in your children—■ desire too often cru- demus pvi, assasacaatqu· puerile· meate· sanctl- shed out of the infant heart by worldly — minded tatis palchritadin· delectari. Regite docile· ani- parent·. Applaud the rising wish, and fixa the mo·, ne perituri· boni· inhient, red maneuras quae- infant spark of holiness into a hallowed flame. rant opes, et ad immortalem perpetaoque florentem Teach them to love „the beauty of God'· hotue*, coronam aspirent ·nd train up the tender mind to be touched by „the beauty of holiness*. Direct th· opening heart from the pursuit of goods that perish to the ·earch after treasure· that will not pass hway,

"and to" aspira'after the immortal erdwA théVdilj > ' _-X ,
<iot fade. , » *>., ' M I ?

Another important topic on which, wé feek-oβè »* h es urged to address you, is, the momentous ipii-ation of Christian education? Jiuch, we are -ware, has bqsn already said and w'ritten on.this vital subject, but much^misapprehensiou, we'regret, still* exists regarding, its real Mature. HovT oftbu must it b·^ repeated that, mere -secularoknow)edge Js not education? and Hur, of itself, it contributos liule, if Spything, to' the rèà, happiness àf thés individual? Eduction is sprêly. as the ternpitoelf I imports, something more than mere science, onthe acquisition of knowledge. It implies an dnfolding, and a direction of the powers of the mind, and a training of tlfo sffectidM Of the heart, to at yto mould -tbè·· character, and form the christkn and the man — a result never attained by the mere (ac.quisitioh of science. Should not the experiebee B of all times convince us that- mere human knowledge is not always virtue and ^ISppineks to man, and that the possession ôf the highest talents and of the most extensif acquireihenls are often found to be associated in the same individual with the most deplorable degradation? Thia has been the sad* lesson taught us by pie past, and it is, what we may too easily discern at the present time. It is the natural consequence of the unnatural divorce of religious from secular knowledge, of separating the knowledge that passes away, — a mere transitory acquisition. — from the oj^ know ledge that is eminently worthy of _»n -i being,.which.will continue through »11 <o, ■ science of the saints* — /the know I, ration.* Let jts implore you then. dettC,·* to guard yourselves.· jealously, against sophistry and delusion as would tend t.r m.o pursue mere human learning, to the negh ct ‹ i indivine. See that tbe children committed to your care be well grounded in the Christian doctrine, which is the foundation of real knowledge, and true happiness for time and for eternity. Let them attend schools where the principles of our holy faith are recognised as the first principlM of all knowledge, and are valued immeasurably above all human discoveries, and all earthly science. We cannot caution I you too strongly against those schools where divine faith is either openly traduced or, silently ignored, or where secular learning ia ' placed above the divine. Expose not those .little ones* to that dangexqus company, where the holiMt doctrinM of faith, all they have bben taught to cherish and revere aa moat sacred and divine, are treated with open derision, or with marked irreverence. Children are much influenced by human respect, and are far more sensitive to the shafts of ridioqle than is generally supposed ; expose not, then, their infant faith and their tender courage to so dangerous a trial. Their oars should no more be assailed by a taunt against their faith, than by any gross" expression that might be hurtful to their morals, for the true guardian of the parity of their hearts is to bo found tn th· strength and integrity of their faith. "We earnestly recommend, then, the poster· of our obarebM to spare no effort and to shrink .from no sacrifice that may be required for the Mtablishment of such schools as we have suggMted, in the respective pariahM committed to their charge. Let it bo their Mpoeial care that the precious seed of the divine word be sown in their young hearts, whilst, at the same time, they acquire the ksowledg· that may fit them for their career in life; and that unceasing care, aad all

~Xst et aliud maxithi .momenti argumentum, de'-quovebissoribem^eogimUr; id Mt Christiana eduoatio. Qua de re longe grerissim· etsi n<y ignoramus iam diota et scripta esse plurima,: tdmsn, qua· sit sere eyis nature, iirviti dimmus, èliamnamfe 'a multis pollerem indicator. Quàm sahpe bntmÇ inculcandum est, aliud esae,educationem, q^od mere humanam eruditipnem, et hanc quidem fier sç ipsam partfm/ bi ^juidq^m omnino, ad'heram hominis felicitatem coni Èst profecto educatio, id quod γοχ 'ipsa declarat, amplius- aliquid quam sola doctrina aut disciplinarum ' perceptio. Illlus enim munus Mt, sic excolere *pc* diriger· mentit facultates,' sio animi affectai moderari, ut indolM nioreeque fingantur, et cum homo, tum Christianus, conformetur; quoi ipsa fer ae doctrinarum studia nunquam e, kn non plane persuadent omnium aetatum usus atque auctoritas, mere- humana scientia non'semper contineri bene heateque vivendi^ rationem, exeellentosque ingenii dotés et maxima doctrinae ornamenta in eodem sdbpe homine contunota reperiri cnm summa infelicitate et misere* perditis moribus? Id nobis acerbissimum documentum reliquit superior aetas; quod prandentis, ut nimium facile cerni potest, exempla confirmant. Ita enim natura fieri neeesae est, quoties, natura ipsa reclamante, religiosa doctrina a profana divellitur, et haec fluxa ac brevi peritura scientia ab illi» distrahitur, quae sola summe digna Mt immortali tnenttf quae MMvilinm sanctam··, srwnluim | · i *Htin,* in aeterhum retinebit. SiniieAeos obsecre- › iirmrimi. ut diligentiMime caveatis ab eorum - › fallacibusque rationibus, qui vos inducere . id mere humanam eruditionem, posthabita i piTsequendam. Videte, ut filii vestrae curae I i‹ diti alta iaviant fundamenta doctrinae chriatianae. qua unu nititur oum germana scientia, tum praesentis vitae aeque ac futurae felicitas. In eas illos ■choies mittite, in quibus principia sanctae fidei nostrae habentur, ut vere sunt, prime omnia scientiae principia, et immeneio intervallo omnibus humanis vel inventis vel disciplinis anteponuntur. Non possumus vos nimium deterrere ab iis scholis, ubi aut divina fidM palam habetur ludibrio silentiove premitur, aut divinae doctrinae praefertur humana. Nolite hos parvulos obiicere in periculosos illos consessus, ubi sanctissimae doctrinae, quaa ut inviolabilM et divinitus traditas diligere ac revereri didicerunt, cum aperta irrisione aut cum insigni irreverqutia tractantur. Solent enim pueri multo magis moveri hominum verecundia, multoque acrius ridiculo pungi, quam vulgo putatur. Nolite igitur imbecillam «Orum fidem et teneram virtutem in tantum discrimen ooniloare. Neque enim minus ab auribus * parvulorum ea, quae cum Hilorum fidei contumelia, quam quae cum pudoris iniuria dicuntor, propulsari debent; quandoquidem eorum innocentia· optima custodia Mt firma et incorrupta fidM. Quare nostrarum oocleriarem rectore· graviter hortamur, ne quid omnino praetermittant aut reformident, quod pertineat ad eas scholas, de quibus significavimaa, in paroeciis sibi creditis eoaatitaendaa. Hoo sibi imprimis curandum eme statuant, ut, dum pueri ad suam quisque vitae muus obeundum idonea doctrinae praesidia comparant, eorum animis inseratgr divisi verbi pretiosam semen, assiduoque et tenerrimo studio excolantor eximii illi ecclesiae flores, aano unica »pM oias, aliquando peodse·· et oerone foturi.

tenderness be bestowed upon those precious'flpaver· A of the church, who are to be her only hope, her ijoy. and tier crown* for the future.

{n concluding-thia our pastoral address, we feel ourselves moved, beloved· brethren, to remind yotr~ of the 'affectionate solicitude with which we ever regard yop and your eternal interests, claiming in return only your docility end willing obedience. We can say in the language of the great apostole: ,We give thanks to God always, fur you all. making a remembrante of you in our prayers without ceasing.* is our, constant study by day, and often ^ our anxious"wakefill· reflection by night, hew we may advance your eternal interests, and may best dischaiym the awful duties, and acquit. ourselves of'the fearful obligation* ncumbent on. us. 'But without a ready submission, an entire obedience on your part, it will brfTihpoasible for us to fulfil, '■·« we should, the awful trust Committed to our B charge. We claim no authority but what we derive from him who has said. „He. that heareth you, heareth.me. and he that despiseth youv despiseth me.* „For Christ, therefore, *ve* art ambassadors — God. as it were, exhorting by us.** We feel indeed, beloved brethren, that, in addressing you. there exists but little·, if any, necessity for bringing to your minds those divhje admonitions. We would not insult your faith by supposing for an instant* that you could so far forget yourselves as to imitate the evil example of those who renounce the authority offhrist and hie church; of those „clouds, without wdterlwhich are carried about by winds; trees of the autumn, hnfruitful, twice dead, plucked up by the roots: raging waves of the sea, foamnig out their own confusion; wandering stars, to whom the storm of darkness is reserved for everl'. But at a time when, unhappily, evil example is ' not C rare, when the spirit of revolt and of license is abroad, we deem it our dut| to warn you of what is due to us, as well as to yourselves. On this head we may content ourselves with bringing before you the inspired words of the apostle: „Remember your prelates who hovb apdken the word of Ood to you. whose faith follow, considering the end of thetr conversation." . . . rObey your prelates, and be subject to them; for they watch as being to render an account of your souls: that they may do this with joy and not with grief. For this is not expedient for you.* Give this ready obedience and cheerful^compliance to the admonitions and warnings of those whom the «holy ghost has plased as bishops over you, tjiat they may discharge their duty With joy, and not with grief*; that they may console' themselves that they labor not in vain: for in hearing them, you but hear his voice who D is the chief „bishop and shepherd of your souls*.

„For the rest, brethren, rejoice, be perfect, take exhortation^ be of one mind,, have peace; and the God of peace and of love shall be with you.* „Tbe grace of our lord Jesus Christ, and the charity of God, communication of the holy ghost be with you all. Amen.*

We direct, that this pastoral letter be read in all the churches of our reopective^diooeeee, on the Sunday after its reoepBsm, or as soon after as may be convenient J

Given at Swint Louis, this HIth day of September, in the year of our lord 1868.

Sed nos, carissimi fretres._dum haaÆoncludimus pastorales liters·, impellit animus, ut meminepmq,* apud vos diligentis curae, qua pêrpetpo vobis et aeternae saluti vestrae consulimus, unum Vicis*im petentes, ut vos dociles elad obediendum faciles praebeatis. Ilis enim apostoli verbis uti possumus *„Greùiae agimue Deo temper pro emnibùv vobu, me-fi moriam ventri fadentee in ofationibue^poetriq vine intermûrione."*¹ Hoc interdyi semper animo volrithus, hoc saepe nôctu cure peri'igiiesXmeditaimir. ▮ qu^potissimum rdtione possimus aeternitati vestrkib prospicere^ et periculi plena officia, quibus obstricti sumus, explere. 'Nisi aiitem vos habemus obsequentes ei ad. parendum promptos, fieri 'nequit, ut hoc tremendum munus, quemadmodum oportet, exsequamur. Nullam aliam âuctoritatetn poscimus, njsi.quae ab illo emanat, qui dixit: *„Qui voe audit, me audit. et qui voi vpemit, me epernit.* — Pro Chrieto ergo legatione fungimur, tanquam Deo exhortante per non."* Quamquam, cum ad vos seri* bimus, carissimi fratres, (ferum aut nihil noesse esse putamus, divina haec praecepta commemorare. Nolumus enim iniuriam facere vestrae fidei, quasi ulla omninu sit suspicio, vos ita a vobis ipsis defecisse, ut imitari velitis pravum eorum exemplum, qui Christi et ecclesiae auctoritatem abiiciutit, *„nubee eine aqua? quae a ventie circumferuntur— arboree autumnalee, infruetuaveu, bie mortuae, eradicatae, fluctue feri marieu, deepumantee euae confiuionee; videra errantia, quibeu procella tenebrarum venata eet* m *aeternum.*"* Sed tamen, quoniam hoc tempore sic accidit, ut improba exempla non raro cernantur, et rebellio ac licentia vulgo invalescant. C omnino .monendos vos tease ducimus, quid nobis aeque ac vobis ipsis debeaÿir. Quocirca satis ease existimamus. ilia divinitus inspirata proferre apostoli verba: *„Mementote praepoeitorum veetrorum,* yw *·obi» locuti nuit verbum Dei; quorum intuentev exitum eonvervationie, imitamini fidem.. . Obedite praepoeitie veetrie et eubiacete eie; ipei enim pervigilant, quan rationem pro animabue veetrie reddituri; ut cum gaudio hoc faeiant,* et non *gementee; hoc enim non expedit cobie.*"* Excipite igitur promptis animis, et alacri obedieotia perficite quae monent ac praecipiunt illi, quos *Spiritue eanctuv poeuit rpieeopoe* vobisque praefecit: *ut eum gaudio* officium suum *faciant, ei non qementee,* eoque frusntuij solatio, ut non in vanum laborent, quos cum auditis, illius auditis vocem, qui est summus *epiecopue et poetor animarum* vestrarum.

„De cetero, fratree, gaudete, perfecti eetote, exhortamini, idem vapite, pacem habete; et Deue paris *et dileetionie erit vobincum. Gratia domini noetri* °\ *leeu Chrieti, et earitav Dei, et communicatio Spiritue nancti vit eum omnibuv vobiv.* Arnen."*

Mandamus, ut hae pastorales litterae legantur in omnibus ecclesiis nostrarum dioecesam, prima dominica postqnam acceptas fuerint, aut quam primum postea commode fieri posuit

Datum 8ancti-Ludovici, dio 12 metuis septembris anno Domini 1868.

¹ I Tkosa I, & . · IwL V, IS*.
' Behr. XIII, 7. 17.
▮ n co», V, SO. • II Cor XIII. 11, is.

I 8YNODU8 DIOECESANA PICTAVTEN8I8 III

1868 septembri» '15-7.

Synodus dioecesana Piotaviemi» III in Gallia, 4 ^celebrata diebu^^, 16 et 17 septembris 1858, sub Ludovico FranciscdDesiderato Eduardo Pie, epia.oopo P'tctariqnai.. « /k * .. 537-76.

Exstant constitutione» synodal·» in operecui titulus: *) - *Otwrt* dt Mfr dt PoitMrt,* (1866), II,

SYNODUS DIOECESANA CAMERACENSI8

1858. septembrit 17.

Syribdue dioecesana Cameracenais in Gallia, celebrata die. 17 septembri· 1858, sub Reosto Francisco Regnier, archiepisoopo Cameraeensi.

De hac synodo confer opus cui titulus:

Oratio habita ab illustrissimo ac reverendissimo dd. archiepisoopo Cameracensi, in synodo dioecesana, die 17* septembri»'1858.

8. 1. n. a., [1868], in-32*. 40 p. — Besançon, archevêché.

CONCILIUM 8TRIGONIBN8E

1858 septembris 19 - octobris 3.

Concilium provinciale Strigoniense in Hungaria, celebrstuin s die 19 septembri» ad diem 3 octobria 1^58, ^ub Ioanne Scitovsski, cardinali archiepiscopo Stngoniensi.

BlMUgraphis.

1) Decreta concilii provinciae Stngoniensi», anno Domini 1858, a dominica XVII usque XIX post Pentecosten, a 19 Septembria [usque] 3 octobris, in basilica Stngoniensi celebrati.

S. 1. n. t. n. a. [Romae, 1858), in -4*. 2 f. - 147 p. — Roma, Vittorio Emanuele.

Editio ad correctionem.

2) Decreta et acta concilii provinêiae Strigoniensis, anno Domini 1858. a dominica xtn usque XIX post Pentecosten, a 19 septembri· usque 3 octdbris in primatiali basilica Strigoniensi celebrati.- pestini, 1859. typis J. Beimel A Basilii Kosma.

-In-8* maiori, 3 f. - 234 p. — Besancon, archevêché; Roma, Propaganda.

3) Statuta synodi dioecesanae Strigoniensi», anno 1860, diebus 24 usque 28 septembres Strigonii celebratae. Pestini, typi» Gustavi Emich, academiae Hungaricae typographi, I860.

In-8·, 4 f - 218 p. — St. Gallen. Stiftsbibliotbek.

P. 1. mentio concilii provincialis anni 1858.

Acta et decreta sacrorum conciliorum recentiorum, collectio Lacengia, presbyteri» s. J . e domo b. v. M. »ine labe conceptae ad Lacum. Tomus quintus .. . Friburgi Brisgoviae. sumtibus Herder. MDCCCLXXIX, coi. 1-120.

Ioannes sanctae Romanae ecclesiae tituli Sanctae Gruci» in Hierusalem presbyter cardinalis Scitovsaky, Dei et apostolicae sedis gratia metropolitans· ecclesiae Strigoniensi· archiepiscopus, sanctae sedis apo* stolicae legatus natus, ordinum religiosorum per ecclesiasticas provincias Strigoniensem, Colocensem, Agriensem et Zagrabiensem visitator et delegatus apostolicu», inclyti regni Hungariae princeps primas. summus et secrqtariu» cancellarius, insignia ordinis Sancti Stephani regis apostolici praelatus et magnae crucis eques, sacrae ca^eareae et regiae apostolicae maiestati» actualis intimus consiliarius, artium liberalium et philosophiae nec. non sacrae theologiae doctor, etc. etc.,

Umvtrto citra st okumôsw *prvmeint* nostros *fiMibtu taluint* m Demine.

Licet in cogendo, quod non ita pridem in hac ipsa urbe celebravimus, concilio provinciali, condendisque in illo decretis . nihil aliud nobis propositum fuerit, quam Dei gloria et vestra salus: nihil tamen morabamur ecclesiam Romanam, omnium ecclesiarum matrem et magistram, in qua semper apostolicae cathedrae viguit principatus, mox evoluti anni mense novembri personaliter accedere, lata decreta principis apostolorum successori, beatissimo Pio papa^IX, vicario Christi reverenter praesentare, ut sapientiaaimo eiusdem iudicio expendantur, inviolabili auctoritate firmentur, apoatolica benedictione frugifera reddantur.

Unde unitas sacerdotalis exorta est, inde nostri etiam concilii decreta, suprema sanctissimi pontificis auctoritatA iam firmata, ad noe iam remissa sunt; nec aliud sqperest, quam ut aient pastoribus ita ovibus etiam illa innotescant, quo cuncti concordi studio ad praescriptam normam mores et, vitam componant.

Praecipue autem vos, sacerdotes Domini, cooperatore» ordini» nostri, maiorem in modum, hortamur. imo per viscera misericordiae Christi domini obsecramus etiam, ut docili et prompto a'nimo suscipiatis decreta, quae, praeter gloriam Dei et sanctae ecclesiae emolumentum, singulariter ad conservandum ordinis vestri honorem, et restituendam, quae iniquitate temporum pene conculcata et. auctoritatem vestram tendere conspiciuntur.

Credite, viri fratres, Deo perfectam, nobis autem obedientem^plebem non alia ratione parari, quam exemplis nostri»; quo proniores nos conspexerit populus ad (tortandum disciplinae ecclesiasticae iugum, ad obediendum praepositis, eo magis auctoritatem nostram suscipiet et vocem libentius audiet.

Vos quoque, carissimi, quo» dedit nobis dominus in aedificationem corpori» Christi, /memore· ease volumus, quod episcopi animarum vestrarum concilii celebratione nihil magis intenderint, quam ut 'pietas, ad omnia utilis, in domibus vestris reviviscat, thoru» immaculatus servetur, filios et servos morigeros obtineatis, in fide stabiles, in omni opere bono efficaces sitis, et ab illorum erroribus, qui, si fieri posset, etiam electos seducerent, immune· reddamiqi. Alioquin ipsi advertere potuisti·, quod non sit pax impii»; et quo ulterius quis per peccatum discedit a Deo, eo magis elongentur ab eo pax. gaudium et animi tranquillitas. Per observantiam statutorum concilii huius non aeterham duntaxst salutem cum fructu operabimini, sed temporpli quoque prosperitati insigniter consuletis. Utinam illo animo suscipiatis moqita nostra, quo nos eadem

ad vos dirigimus! Tune cette'non nobis tantum,sed 4 vobiemet ipsis etiam abundantissimam consolationem parabitis. t r-

Itaque, sive pastores siro oves, monente apdkolo, qnae pacis sunt, sectemur, et quae aedificationis sunt, invicem .custodiamus, Commuhis est hostis uttisqup nostrum, contra quem' luctamur; videtur quidem aciem praecipue contra pastores dirigere: sed credite, narissimi, illum ovibus quoqùe formidolosum ésae; si percqsaerit .pastores, certo certius oves quoqlie dibpergentur. -Communicate igitur 'tribulatione, coniungantos et orationem; uno eodemque studio animemur omnes, per bbservantiam decretorum concilii huius, Deu obedientiam viqtima gratiorem, ecclesiae sanctae consolationem, nobis autem omnimodam salutem procurandi et consolidandi; donec occurramua mnes in unitatem fidei et 'agnitionis filii Dei, in virum perfectum, in mensuram aetatis' plenitudinis Christi. Deus autem B paci» aptet nos in omni bono, .ut faciamus eius voluntatem; faciens in nobis quod placeat coram se, per lesum Christum, cui est gloria in saecula saeculorum. Arnen.

Datum Btrigonii, in residentia nostra archiépiscopal!. festo sapeti Matthiae apostoli [24 februarii] 18f>9. episcopatus nostri anno trigesimo secundo, archiepiscopatus decimo, presbyteratus inchoato quinquagesimo.

loannes, cardinalis, qua métropolite.

LITERAE,

ÿuiôui *concilii provinciae Strigonieneie decreta et acta mmmi pontificie revirioni adprobationigne eeebliaunteer.*

SANCTISSIMO DOMINO NOSTBO PIO IX
pontifici maximo, patras concilii Strigoniensis.

Beatissime pater.

Sollicitudinis nostrae pastoralis pignus, fructum synodalium consultationum, quas diebus istis Strigonii. eum Dei auxilio et sanctitatis'vestrae benedictione inchoavimus, in unitate spiritus continuavimus, summa cum exultantis animi laetitia terminavimus. Acta quippe et decreta concilii nostri provincialis cum profundissima veneratione ad boatoa"uncti-' tatis vestrae pedes deponere sustinemus, demisse orantes, ut eadem examini subiicere, defectum supplere, aç quae oraculo sanctitatis vestrae probata fuerint, apoetoliea sua auctoritate cummunire benigne dignetur. Libenter suspicimus ac ime venêramur in unctitate vestra vicarium lesu Christi, cui olim in persona sancti Petri sublimis collate fuit provincia ut confirmet fratres suos ; iuchndissimum nobis erit audire vocem Petri, eidemque tenera pietate obsequi. Utinam liceret beatos sanctitatis vestrae pedes osculo coram venerari, D exuberantemque pietatis nostrae sensum pro tantilla eiusdem consolatione vivae vocis oraculo explicare! Nunc autem non aliud possumus, quam apostolicam benedictionem pro nobis, creditoque curae nostrae clero et populo impensiuime efflagitare, et in devoto beatorum pedum osculo ima eum subtectione emori.

Strigonii, festo sancti Francisci seraphiei confessoris, 1858.

loannes, cardinalis Scitovsxky, archiepiscopds Strigoniensis et primas regni,
losephus, graeoo-catholicus episcopus Eperiesensis.
loannes, episcopus Vessprimiensis.
.Btephanus, episcopus Neosoliensis.
Augustinus, episcopus Vaciensis.
Entericus, episcopus Alba-Regalensis.
Georgius, episcopus Quinque-EccJesiensis.
Franciscus. episcopus Babarienais.

lAannas, episcopus laurinenais. '

.. **Michael,** archiaöbaa el ordinarius.'
Andreas Mésxdros, praepositus m[aior|. qua vicarius capitulari· Nitriensia.

8ANCTITATJ8 SUAE P» PAPAE IX '

Literae neper, decretu etfactie eoetctlii provinciae yStdgoainuie.

Dilecto Uio nostro loeaai titalo Bessoriaao prssbyUro sanctae Robanae crrirsifiM-enflnsl* SeitSrsakjr. archirpiscopo' Strigonlensi. eVvcmrabUlbaa episcopis sina saffraganeia.

PIVB PATi IX.

Dilecte fili noster, ac venerabiles'fratres, Salutem et apostolicam 'benedictionem. Summae quidem voluptati nobia fuere literae, quibus, dilecte IIII noster ac venerabiles fratres, provincialis Strigonienaia concilii a vobis superiori anno concelebrati. decreta supremo nostro et huius sanctae sedis iudicio subiecistis, atque enixe precati eatis, ut decreta ipaa probare, vel quoties opus esset, emendare vellemus'; siquidem in eisdem literis undique elucet eximie ac perspecta vestya erga nos et hanc Petri cathedram, omnium ecclesiarum matrem et magistram, fides, pietas, amor et obaervaatia. Qui quidem egregii vestrum omnium sensus omni certe laude digni, etiamsi nec novi, nec inexpectati nobis exstiterint, tamen vehementer nos oblectarunt. Iam vero ex literis de eodem provinciali concilie, die 27 huius mensis datis, a nostracongregatione Tridentinis decretis tuendis interpretandisque praeposita, cui eiusdem concilii acta ex' more cognoscenda mandavimus, ac nostram super illis mentem significavimus, vel facile intelligere potuistis, quanta nos laetitia affecti fuerimus, agnoscentes, idem concilium a vobis habitum esae. Sed nobis temperare nori possumus, quin hac nostra etiam epistola meri-<' tas vobis tribuamus laudes, propterea quod, post conventionem a nobis eum carissimo in Christo filio nostro Francisco losepho, Austriae imperatore, rege apostolico, religiosissimo principe, initam, ubi primum potuistis, nulla ihterposita mora, nostris monitis votisque obsecundantes, pro exima vestra pastorali sollicitudine, ex sacrorum canonum praescripto, provincialem synodum concelebrandam curastis, ut in Spiritu sancto congregati, collatis inter vos consiliis, ea constitueretis, quae in ecclesiastica ista Strigonienai provincia possent quotidie magis et Dei gloriam augere et cleri disciplinam promovere, ac populorum religionem pietatemque fovere. Multa autem cum animi nostri iucunditate ex iis. quae a a vobis in synodo gesta scriptaque eunt, novimus, dilecte fili noster et venerabiles fratres, qua episcopali cura, vigilantia, contentione et selo vestram omnem operam, diligentiam et industriam provide sapienterque impendistis in unctissimae fidei nostrae deposito integro inviolatoque custodiendo, in Pei cultu promovendo, in salutari catholicae eccleaiae doctrina tuenda ac propaganda, in cleri disciplina sarta tecta servanda, in accurata adolescentium clericorum institutione quotidie magis procuranda, in fidelium pietate morumque honestate fovenda, in vitiis eliminandis, atque in tot perniciosrsaimis refellendis et profligandis erroribus. Quocirca, dum vobis vel maxime gratulamur, quod in hac synodo concelebrande luculenter ostendistis, quam vehementer vobie cordi sit de catholica ecclesia, de hac apoetoliea sede ao de vestris dioecesibus praeclare mereri, es profecto spe nitimur fore, ut, Deo bene iuvante, /iivina nostra religio in ista Strigoniçnsi provincia quotidie magis vigeat, floreat, dominatur, et merito iuxta ac numero catholicus populus augeatur. Pergite vero maiori usque alacritate omnes gravissimi vestri muneris partes sedulo ac strenue

y <>·

implero, atque inteuaimtaM taudis exeubara, allaborare, et fldolos rabie oommisaL magia la dies eroseaàt ia easatia Dei et oognitioeudrôniai aoetri leea Christi, et ambuleet digne Deo per emnta placoatas, atque ia omni opere bouc frwtifloaiites. N· intermittatis unquam olementiaeimum miseri cordiorum patre· oraro et obeeerare, ut infirmitate· nostram gravissimo apoetolW principator osoro hisee praesertim asperrimis temporibus leberaatem omnipotenti tua virtute'sustentet, oaumeque aataa nootroe ad maiorem ecclesiae euae aaaetae utilitatem prooperitatemque dirigat Hoe qaidem ia omni orationi et obsecratione boat gratiam· actione ab ipso miserationum Domino humilitjb enixeqao expoeeimua, ut in abundantia divinae sitae gratiae robia temper adesse, ac pastoralibus vestris curia ot iaboribua benedicere velit CniUs superni praesidii auspicem, ac propeasimimae et studiosieaimM nostrae in vos voluntatis testem apostolioam benedictionem ex intimo corde depromptam vobis singulis, dilecte fili noster, ac venerabiles fratres, et universis istarum ecclesiarum clericis laicisque fidelibus peramanter impertimur.

i Datum Romae, apud Sanctum Petrum, dio 31 ianuarii anno 1859. pontificatus nostri anno docimotertio.

Pitts papa IX.

RMISKNTWIMI CARDINALIS A. M. CJtMANO

literal· super *adprobatiaiù deentonu» tv»ril>i* proriirmac

Eminentissime cardinali archiepisoopo Sfrigonienei.

Eminentissime ac reverendissime domine observandiaeime.

Catholicae fidei semen a divo Stéphane, Ungariao rege, istic priqiitua insitum, et praeclara dbectiluimi eius erga apostolicam sedem obsequii exempla edita, uti anteactu temporibus, ita in praesens potissimum amplissimos fructus attulerunt. Id enimvero Mnctissimus dominus noster et haec sacra congregatio Tridentini iuria interpres ~ac vindex nuperrime perspexerunt, ex prompta alacriqhe voluntate. qua vos, eminentissime domine, oeteriqne provinciae 8tri(f*qiensis episcopi pontificiis consiliis optatis^ue obsequentes, ubi primum datum est uti libertate facta per novissimam conventionem, quae inter yummum pontifice· et religiosissimum Austrias imperatorem celebrata est, automne illioo totius Strigoniensis provinciae antistitum concilium, quo opportunum multiplicibus praesentis sert- mal· remedium afferretis, convocaro institiriatis. Hinc in tantae molio opero suMpiendo, et res feliciter et fauste isti ecclesiae verteret, acaciam haiusce vestri consilii summo pontifici attulistis, et apostolicatn benedictionem velut auspicem exoptastis. Subinde vero synodalibus actionibus ex divini spiritus gratia et auxilio expletis, eum primum coetus iste vester dimissus est, nulla iatsrpoeita mora, iuxta praescriptam sanctae memoriae flixti V, ot novissimas lituras diei 96 iulii anni mode elapsi, haine sacrae congregationis, tibi, eminentissime domine, datas, synovialium legum corpus eidem eummo pontifici demisso animo obtulistis, ut ex apoetolicae sedis instituto et disciplina, ab hac sacra congregatione rite expenderetur ot roooghoeoerotar. Quod vero cumulate sacras ·congregationis voto utiafeceiitis, illud efliciendo, ut cuncta rocto et ex samaram canonum praescripto procederent, ex hoc ipeo colligi poteet, quod sacrae eiusdem congregationis, et summi pontificis, cui de moro hac de re speciatim relatum est, exspectationem ac opem impleveritis.

Porro spiritum sapientiae et iatolltt tins, spiritum consilii et fortitudinis, spiritum ssieutiae ut pietatis, ifirijtaafc. «faaria Doeniai ta modio vaatraa aaa defirisoe peespeotum est. Quippe vobis enta aataia aniaso laieofatfa, rode· oeevesrisoe pre modaraadis moribua, oerrigoedis axoeeaibea, oeetreveruiia eompoeeedia, aHieqae ex Merorum aaaaaam permissu *ordieaadfa Itaque, eatbeUeao Mai deposita· custodies iavieiatum et integium ab impiis novatore· erroribus et eommoutia, aee neo evaagelioam ·ovβ· heneetatem ot disciplina· a graaaaatibas vitiorum lectibus. firmam stabilomquo retinere sollicita studuistis. Et ut securius et sino periculo ia tam diffleili, mari navigium vestram ad salutis portum duceretis, sapientissime boo voluti aidas (prae] oeulia habuistis, ut nihil s vestro excideret ore, quod non e doctrina profluat sacrarum liturarum et sanctorum patrum sententia, non e iuria canonici fonte, vel ex sacro concilio Tridoatino et apoatolioia constitutionibus, praesertim nuperrime editis a sanctissimo domino noatro Pio papa IX. qui tanta sapientia universalia ecclesiae gubernacula moderatur. Itaque mirum non est. ai id legum corpus coagmentare datum fuerit, in quo nec apta membrorum conformatio miraque consensio, nec virium robur, nec ordinis pulchritudo, nec totius aspectus maiestas desideretur. Haec profecto laus vestro debetur operi, si uno velut intuitu totum corpus inspectetur. Sed nec aliter censendum eet. ei membra singulatim conciderentur.

Hic vero non cingula persequar, aed aliqua tantum attingam. Admodum placuerunt, quae a vobis sancita eunt tum de sanctissima Trinitate aliisque artículis fidei. sine>qua impossibile est placere Deo: tum de Moramentis, quae veluti stillicidia sunt profluentis in homines divinae gratiae: tum de hierarchies ecclesiasticae ordine, in quo ante omnia de summo pontifice ea etatuiatia, quae a filiis nbsequeotiesimis communi patri debentur. Maxima item laude digna habita sunt quae decrevistis, ut in iis, qui vum Domini fuerunt, vitae honestatis mundities intus et exterius eldeeat, et veluti sacerdotes sunt, ita et populus ait; item ut pretiosa sacrarum scientiarum supellex praeeertim in seminario minori et maiori renideat et splendeat. Neque minori in pretio habita sunt et ea, quae ad pietatem et religionem in populo fovendam sanxiatia, sive Merarum miasionum ope. aive laicalium sodalitiorum ae praeaertim societatis a diro Stephane aunonpatao subsidio, nec non et ea, quae pro parochialism scholarum institutione, adbibendaque cautione ia vitae communicatione catholicorum cum aoatholiois et ludsois, ac denique pro instauranda, exacto hoc triennio, synodi celebratione.

Quoniam vero in opere condendo illud praestitistis, ut communi velut in horreo uberrimos boni frumenti hamulos congereretis; quisque vestrum hoc tantum bonum in suam rem vertere, ooque uti ne moretur. Itaque, a4 vostros quisque dioeceses révérai, abi primum liceat, dato operam ut synodum diosesseaam oouvoeotia, et dominicum agrum vestro studio ooacroditam electissimo., eo frumenti semine foocundetis et excolatis, ubi inimicus homo xisania frustra saperaeminare conaretur. Ita nimirum continget ovas vestras ia perpotas· oibaro pano vitae ot iatoOectne, ad notants· oerupdem solatam, et inuaaroeaeibilo·'omnium vestrum coronam.

Haec habe noaiae sacrae congregationis. Ego vero, ad wo qaod attinet, singulares mei sensus ex corde testatos velim eminentiae respue, cui manus humillimo deosculor.

Eminentiae vestrae husillimu et addictissimus famulus A. M. cardinalis Cagiano, praefectas.

A. Quaglia, secrotarias.

Romae, S7 iaauarii 18W.

9

Exaltat spirites neeter ia Deo antatari neutre, dam aeeeedissae ia moatem, abi adosuvavnat patres eostri, st steterunt podes praedooasasrum eoeSrorum, evsagsifaaatium pao«m, evanguRnentinm bone.

Lactae, quo motropolim bane, aativitato ssnsti Btephaai proto-vagi* apeatotici inclytam, sacrisqae eonveatibus antistitam asisbrem, tyreaais taroiea obrueret, ia gaudium mntataa, squalor détenus est. Iiocum angueti olim templi, qaod. praaaalaa huias provinciM ia •ynodumoolleeto· saepe vidit, oecapat oxeelea basiKoa trium metropolitarem, Alexandri, Iosephi at loaania, muaificentia axcitata, et ad fastigium prope perducta, quam aata dnoa abhinc annoe (quippe die 31 augusti 1656), cardinalis et métropolite haies provjpriee in honorent beatae Mariae virginis in eoelos assumptae et sancti Adalbert!, episcopi et martyria, praesente angusto terrae principe, sdstantibus item pluribns serenissimis angustae fornus regnantis membris, cardinalibus, arolu- et episcopis, solemniter consecravit.

Teroentorum et ultra annorum intermedio decursu, ubi per temporum adiuncta licuerat, provinciae huius epificopos concilium celebrantes fausta suscepit Tirnavia. Redeant iam sacri hi coetus in pristinum locum, in basilicam Strigoniensis montis, et diuturnum ibi silentium ooocilii provincialis, in diem 19 menais septembris coni 1856 convocati et asservati, rumpat oratio piisaima. Itaque ante omnia regi coculorum immortali et invisibili, qui mira circa nos suae pietatis dignatione mutavit tempora et aetates, sit laus, honor et gratiarum actio sempiterna.

THTLU8 1.
Decreta formam ooacUU stttaantia.

1. *Dt muliditu* syuodahiaa

Ioannes sanctae Romanae ecclesiae tituli Sanctae Cru<u· in Hierusalem presbyter cardinalis Scitovssky deNagy-K4r, Dei et apostolicae sedis gratia tneiropolitanae-eoclesiae Strigoniensis archiepiscopu· etc. etc. *Coido ntpro col.* 643 C).

Ne singulorum causae, quae emergere possunt, rerum graviorum, quae a nobis in hoc provinciali concilio agi gerique debent, oenum impedire aut retardare possint: illis cognoscendis praeficimus reverendissimos episcopos Iosepbum Gaganecx Bper» iesensem et Emeridum Tdth Thaamaoensem, item Engelbertum Sohwerdfeger, abbatem de Zalavir, Michaelem Kemp, canonicum theologum, Ioannem Tetay, procuratorem capituli laurinsnsis, Iosepbum Prunyi, procuratorem capituli Posonieosia, Pantaieonem Golsssdnyi, ministrum provincialem provinciae Marianae, Franciecum Bltmelhuber, theologum, qui una absentium excusationes, quae ad nos missae sunt, tam eorum causas cognoscant, qui synodo non dimissa neque absoluta ce ebenadi causam instant aliquam habere existimaverint, easque omnes et singulas ad nos ordino deferant.

3. *D* ocroando nent».*

Ioannee sanctae Romanae ecclesiae titali Sanctae Cruci· in Hierusalem presbyter cardinalis 8citovssky, metropolita Strigoniensis etc. oie.

Auxiliaate Dosaino, ad celebrandum concilium provinciale in unum collecti, ita nos vernari oportebit, ut iuxta praefixum idmodi conventibus a ooaBilio Tridentino finem, omnia nostra stadia ot conamina ad firmandam in nobis ot fidelibus fidem, ohristiano· mores in vitam revocando·, excessus corrigendo·, controversias componendas etc. eta. impendamus. Quoniam entem in multiplicium et gravium obieolarum pertractatina· et ipsius eoasultattauie modaMMa, «uuMtatiouum varietate vel singularitate, persaepe talia peternat «cearrers, qua·,'si ad notitiam alteram queramsuaque perimuntur, hominem onriomtatam excitaro, sinistris iatorpreteticaibtM ansam dare, imo eavillaiieaee provneare pressat; s oeasibo et assessa rnveruadisaimorum eemprsviaeiabum epiecoperum doelarumua, quamlibet ad coacibum isthae eveeatam vel edmiseam grevisstme obligari ad secretum aanetimime ot strictissime observandum, son modo sapor obtectis pertractandis et pertractatis, sed una etiam super medalitate, qua quis in pertractationibus publiais seu privetis tantum, se gesserit vel enuociaverit. ' Dum autem obligationem hanc, quemlibet a praeside inchoando attinentem, e perenni ia synodis observato usu publicaremus ot fraterna eum caritate inculcaremus, e potestate iMtropolitica addimus, omnem illum, qni secretum istud synodale violasse comperiretur, ad indicium indicum synodalium pertrahendum et pro demerito castigandum esse. Alioqnin omnia hic pertractanda, dum sanctae sedis apostolicae scrutinio expensa et firmata fuerint, in typo publici iuris fient.

3. *Do otodo* mroudi.

Ioannes sanctae Romanae ecclesiae tituli Sanctae Crucis in Hierusalem presbyter cardinalis Scitovuky, métropolite Strigoniensis etc. etc.

Cum ille faerit usus coaetans ia conciliis provincialibus observatus, ut de modo in cooqilio vivendi per decretum monerentur tam illi, qui de iure et consuetudine partem in consultationibus synodalibus capiunt? quam illi de clero, qui in urbe concilii e muneris gesti rabone morantur, nec non illi etiam, qui privato ex impulsu tempore synodi horsum convolant: de consilio et assensu venerabilium comprovincialium episcoporum, nos opiooopv vocem levamus,' sancte promittentes quod, succollante insufficientiam noetram dextera excelsi. Obligationes sacerdotio propriae impleturi, singula die insuper pro fslioi consultationum harum effecta Deam supplici prece aditari, immaculatam matrem Dei, sanctam B^ephanum regem, aliosque sanctos et electos Dei exoraturi simus, memoresque monitorum, episcopis in persona Titi et Timothei .datorum, eam vitae rationem inituri erimus, ut detnus bonum exemplum in verbo et opere. Hoc scopo adhortamur in Domino per caritatem Christi omnes de clero tam synodali quam non synodal·, ut hi veri sacerdotis partes omnimode expleant in celebrando, orando, psallendo; modestiam clericalem in deferenda veste talari et collari exhibendo; sacras aedes quotidie visitando, et pro multiplicandis bonis sacerdotibus misericordiam divinam exorando, qui se qnpendaat, imo superimpendant muneri suo. Spirent voce et notionibus Christum ; spargant diligenter semen bonum in animos fidelium, non quaerant mundum aut ea, quae in mundo sani, sed losum crucifixum et ecclesiae catholicae exaltationem et gloriam. Cavoant autem ab omni contentione, immoderatione, conversatione sacerdotem dedecente; «ollas custodiant, et ibi in cubilibus sais compungantur, maditontar et salutari· pro futuro concipiant proposita. Quo entem quilibet occerionsm habeat spiritum rectam iaaovandi ia vtpoeribus suis, disponimus: 1. uCSn tribus ecclesiis pSrochialibus urbis huius, singula dis usque oonclasioaem synodi, hora matutina 7, item 8, missa synodalw celebretur, atque ad eius finem benedictio cum ciborio detur, quo quivis pro commoditate sua missam aliquam ex his accedat, et has signanter

eccleaia· risitat ». Quilibot, diobms (abbati, atrietum observet iaiunium. ExulSebim·· profitai· in eordibufi nostria, ai baae feerit observate rati· vireràdi ia pruoaoati aynedo; quod ipaum ceeeedut Dominua par gratiam suam. Aaae.

Ioanaea aaaetaa Roman·· aatiaaiaa titaS.Saaa-Ue Craoia ia Hieraaalem presbyter cardinali· M-tovsaky, matropoKta Strigonionai· ete. ate.

Initia ou· praesentibus raaarabiHbe· comprovincialibus episcopis ia cantata eoaailiis, doosrafcMS, qbod ai contingeret, hic aliquem at mambram«aynodi adesse. non tam···. iure admissum esse, vel aliquem loco non ano. gtadni vel oflMo ana hand convenienti «edere; vel aliquem non tibi oompetente ordine proloqui et eententiam dieeri, neaao illo facto sibi iua aliquod acquirat, aat de praahabito iure amittat, aed omnia in illo statu rata firmaque maneant, m quo ante celebrationem concilii huius provincialis erant.

I. D» non diacadrrris.

Ioannea sanctae Romanae eeeleeiae tituli 8anctae Crucis in Hierusalem presbyter cardinalia 8citov.tky, métropolite Strigoniensis etc. ate.

Episcopi, abbate· et procuratore· capitulorum, qui concilio huic ex officio intersunt, ex urbe hac. ante conclusum concilium et decreta eiuadem sub··cripta, discedere non poscant, neo niai gravibus causis adlatis, iisque per indice· synodale· pro veris recogniti· ac per praetidem probatis, indultus talis dari poterit. Quod ti aeeus quispiam attentaverit, iuxta canonum rigorem contra eum procedetur.

6. Dt

Ioannea sanctae Romanae eceletiso tituli 8anctae Crucis in Hieraaolem presbyter cardinalis Scitovssky, métropolite Strigonientia etc. ate.

Invocato sanctissimo nomine Iesu et protectione immaculatae et gloriosae Dei genitricis Mariae, magnae Hungaroram dominae, neo non principalis huius regni patroni sancti proto-regia Stephani coofemoris, praaaona concilium Strigonioasb provinciae nostra auctoritate metropolitan· indictum, convocatum et coactum, poet debitam detiberatioaem cum noatri· eonfratribna episcopia comprovincialibus (sede Nitrieoti viscanto, epiacopo Munkactiensi absente) Eperieeenai, Vcexprimieati, Naoeolieeti, Vscienti, Alba - Regelanti, Quinque - Cedetienai, Sabarienti et laarinoati, nec non arehi-abbate M. Pannoniae, de eoramdem oonriUo et sesrasa, tamquam legitime congregatum, hac ipaa dominie· XVII post Pentecosten in diem 19 meatio aeptembria incidente, aperiendum aaee doeernimra, iamque apertum declarem···. In-nomine Patria et PUH et Spiritus aaacti, amen.

7. Dt jrtfiieffHt /Uti.

loennas aaaetae Romanae saeh tiai tituli Sanctae Crucis ia ffiurualem preebytor aardiaali· 8citovssky, métropolite Btrigooieoass ets ate.

Synodus haec pravineiaba, in nemtus laau congregata, reoognoerit palamque pradtetar eam aptatele gantium, quod Bpiritua sta itus Ideo poouerit spicee pos ia scelsaia, at, spiritu divini aui magistri Obriati-Imu repleti atque animati, deperitum Mei, quod ipsis creditum est, in primaeva ana puritate ineoatamiaatnm custodiant, ut populum tibi etimmhirr in doctrina sana, in veritatibus tie eerie per unigenitum Mum Dei adlatis urnditiat, instituant, ad firmiter erodendum, permanendurique in Me eatbo liee varbo eoborteutur, et nxempte ritne, ad lagea eraagqSi «ββMβ₀, aieineint. Ut Hagea boo voripretaati, et gladia apiritim, qaed Mt verbo· Dai, aneati, petcmto· dam adveesma ialatioea emtrio Chriati, oemtru udwanrieo veritatia btoiari, valraaraoMBNh MB HMM, MOHI MNMI Wh MIVBm· aeatftaodera, lain aaqwiatimi mundi igaoa extiagoato, ad examplum patrem, imprimis anaatiaaimi aaesilii Trideutiri ·, decernit haec ayeodea, praemittendam aaae amnibue aliie tructatibra eatboKeao Mei profiasatoeem, ei quidem a Pio IV pontifie· maxime prueaeriptem; at ita osrtam (at inaoteecatquo toti ecclesiae, oains nos indigni ministri et membro sumen, aoe omnes et singulo· in concilio boo congregatos, veritatibos at principiis ia symbolo ilio expressis firmiter adhaerere, illa promulgare at tueri, pro illi· vivere at mori parato· aaee. Levem·· itaque manus oeuloaqae ad patrem, qni) ia coolie ÎMt, et promptitudini voluntati· noatrae benedicat, et sereno vultu voce· noatraa suscipiat.

8. Dt rsssdsaiie

Decreta concilii Tridentini de residentia ' publicata sunt.

TITULU8 II.

Do tide.

1. D<(Dte wse *»t trùte.*

Fide· catholica haec eet, nt unam Deum in Trinitate, et Trinitatem in unitate veneremur; neque confundentes personas, neqae substantiam Mparantes. Alia nat enim persona Patris, alia Filii, alie Spiritus sancti.

D Dto petrv crHItn* corii ri torror.

In Deo vivimua, movemur et eamus. Adiutorium noetrum in nomine cius: merces vero nostra magna nimis ipoe eat· Ipse creavit coelum et terram, et omnia quae in eia sunt; attingit a fine usque ad finem fortiter, et d>*ponit omnia suaviter. Quia vero miracula eius, quibas totum mundum regit univenamque creaturam administrat, assiduitate viluerant, ite nt pene nemo dignetur attendere opera Dei mira et stupenda in quolibet seminigrano; secundum ipsam suam misericordiam servavit tibi quaedam, quae /aceret opportuno tempo·· praeter utitetans cursum ordinemquv naturae, ut non maiora aed insolita videndo stuperent, qnibus quotidiana viluerant*.

In splendoribus sanctorum dominus est univer··oriim, neque ullius indiget; voluit tamen templum habitationi· suae fieri in nobis; sicut lutum fecit noa, pelle et carnibus veativit, oaaibua et nervia compegit, et imuffiavit nobis spiritum vitalem, ut iia nobis ipsto quoque continuo cerneremus opera aies, et admiraremur sapientiam, qna conditi sumas. Nostri autem capilli capitia omnes numerati sunt*. Numquid obtivisei potest mulier, infantem suum, st non misereatur (bo atari suit Rt ti illa oblita fuerit, Dominua tama· noa obliviscitur noatri. In maaibn· suis daocriptit noa, et muri noatri ante oculos eius semper*. 8i audierimus vocem eius et fecerimus omnia qnea loquitar, inimica· erit inimici· noetria ot alligat sfligoutM ara*. S varo inatitiaa sqpe profanaverim··, ot maadata noa cmtodierim·*, visitabit ia virga iriqnitat·· noatrae. Utiaam utieerioordiam suam non diaporgat a aoMal*

▮ fisas m, ds ternt. «tabi.
• fisas VI, aap. 1, d> «t asas XXΠI, «ap 1, ds r#.
* & AagusS Dati M * Jams (sjp, ri. taad, DI, part.U,pMir].
* «mm. X. ta · isri. xxm, m
• Imi. XIJX, 1* ·- ' Psrim. LXXXVin, M, M.

M, ΛΛΛΛ «ΛβiM JM* i^MOT*·

hbtaria »·· aAM Mat* **fH·** ewti·*· rwàtett» at ■MÜbatatto UBm* **beta** qvMa·! iahaHtat ia* ataasibUatt aafaat aaai^v ta^aaa aa4a at a^acta •■at eaMaie'. Qni s—Ha Mai iv—ri· humsni genaris ssnnidcrat, is gisrie st aaahatiasa pep··loram, is rates at **anatom** rsgnsrum nsn sited •Wat, qaam tisir—»tiassm sera—, quae eKm Dees ad tüoa larnal ieqeebatar, **4··** isgis abaaraaatia· iiadem inoalssrot*. Beipsu.eesii Marrant gieriam Dai at dtes 4iai srMtat verbnm*.

Him bou possum·· aiai vehessMter deplorare illora— pecieula, at detestari impietatem, qui ··· solum prsetia· ia omnibus its aibi indnlgeat, m <i Daaa aea aaaat, ned otigr* |a thooria ao de—Mtiaq deveeerunt, at Dai existentis— negsrMt. Utteanr saperont at recordarentur quod Spirit·· ssMtas par os David loeataa eat: *„Di*U intipi·»·* ia *terit tut:* non *ttt Rnu!ul*

Nequg illi ab hac rtultitia mult·— datant, qui supreme— aliquam virtutem admittant«(aidais, illa— tamen nonnisi in rebus creati· hsrnmqaa nir—aria avolatione invenire «ibi ridentur; quad qui appendit terram super nihilum *, at conçlqiit ostiis mare et mittit fnlgura, et' ibunt*, non esaot divetaua et distinctas ab iis quae faciunt verbum eiua*.

Illi quoque dignitatem aussi ooaeuloant, et ad •orte— aaimalinm irrationalium devolvuntur, qni in medio arirabilinm Dei ambulant, quin adaptaient ad coelum et terram, et nd omnis quae in ai· sant, et intelligsre velint, quia ex nihilo foeit illa Deas et hominum gena·l*. Si venerint tribulatione·, ad quem respicient, et qais erit fortitudo «oram?11

Quid autem do ili» dicamus, qui, postquam carnem maculaverant, dominarionom Dei spernant, maiestatem ante— sine bhwpheniaat T“ Diligafet malsdictiOsm et veaist iis. Nolunt bsnsdiotio··— et ek^pgqjbitur ab ii···.

Omalbus his piissime commiseration·tiacla—amus: Hodis si vocem sina aadisriti·, nolite obdurare corda vestral*, ab subito praeoccupati dis —ortis, quaeratis spatium poenitentiae, et invenire aoa po—iti·.

In principio erat Verbum, et Verbum oret apad Deum, et Deus erat Verbam. Verbam caro factum est Deu· enim, qai olim loqusbetar patribas iu prophetis, in plenitadiuo temperi· locata· est nobis in Filio **. qni eam dt spleador gloriae et (gara •obstanti·· eius, vohnit, ut adorent eum omne· angeli Dei, et thronus eia· lia taeoala— saeculi perennet foipeo inhabitat ornais plouitado divinitati· oorpori^iter'·. Ips/srt Deas bsosdiotm in —•oηîηl', cai proinde tamquam vsro Deo eiaede— cum Patro «abstantia· culta— latri·· exhibe—m Pator potostatem dedit ei iudieiam theerol'. Ipse •rt lux vora, qua· oeeiesti doctrine illuminat omsssn homine— veeiento— in hauc mundum **. Haic omne· prophetae torti—oniam perhibent rs—isriene— peooatoram accipere per no—M eius a——, qai «edant ia sum*·. I—o ipM Pator terti—tnh— perhibnit, voce delapsu ad ··— hainscsaodi a —agnMca gloria: , ®a art Maa Mat diitrtai, in qM erihi es—piseui, ·i^MMi Mrfit**.

Qnia vere tagum grave aat super Mee Adem a *a exite· da rastra aratri· aaaaaa, usque ia diem Mpaitaraa ia atatraaa s—nie— *, peenit De—toes ia ea toiqeilstem «ante— eertrum *, at per sum raaas·iliaret aauria ia ipsum, pns*MM par Magaiaa— ■aria etos, dra qaaa ia torrin, aiaa qeM ia esebs eeat*. laaaa Cbrirtas, to— ia ibatqaia· patri·*, tn— ia tssssra— earitada args ns·*, preposito aibi goodie Msttouit sruosm oMfcsisue esetompta , at ■im vWs—m ipanm propter passions— —ertis giaria at baaara aareaata·¹ Hear nobis tote eat rpa· o—aiaqM Idaeis. Kat aua ia Ipea Ism Christo de—inc aartra aniasMiusqM nostra— portio, cero at saagnia. Ubi erga portio nostra rognât, ibi aoa ragsara erodimus.

Noa ergo aat in alio aliquo mIm, neo aliud ao—en eat sub ooolo data· ho—ieibu, ia quo aperient I sea salvos lari*, qaam nom·· domini noetri lean Christi Nanaraai. Si qai· vsait ad vos, st hanc dootriaam noa hfbrt, nolit· raciper· «um in domum, see ave si dizsritis ■*. In boo cognoscitur spirit·· Dsi; omni· «piritua, qni confitatsr Issum Christum in earao vonis··, ex Dao sst, et omnis spirits·, qui •olvit Issum, aut divinitatem aut hdfianitatem ipsi abnegans, hie eat antiehristu·, de quo audisti·, quoniam venit **. Cum saim Dsua.tam stupendo caritati· consilio dliam suum unigeaitam dederit, atque hic divisant doctrinam homiaibu· asnuciavorit, quam »uolesiao · bs fundatae perpetuo tradendam cum disponestioM mysteriorum saluti· credidit: quM maior ingratitudo at impietas osso potest, qaam haac ipsi·· dispositions— sapstm—mea— pro■uociare, vsl, ut verbis ata—ur bsatissimi patri· Pii papas IX, rationem tanto hsbem ia pretia, tantopere sxtollen, ut vsl ipsi religioni aequiperandus staltmini putent?11

Sed otia— ilH, qai nses—itato— roligioai· ohri·tioBM admittunt qaidess, attamen quaslibet mete» cbrwtiana· eam ipse Christi religious, palmites r—cimc» eam ipsa vito, pari lose habant, lagabritor. hallaeinantar, santque fsllso— prophetae, qui dicunt: pax, pax, abi non «et pax.

Vae ilii· qaoqae, qai donnm Bdei, quae libs pmo tot hominnm milHbas obtigit, ob spem ■•ptiara—, sd ampliandam sortom generati— ex anime dadu—vitiato, voluntario reiiciunt repadiantve! Impossibile •st eos, qui aemsl —nt illuminati, gastavsrant etia—donum ooslesto et participa· facti suat Spirit·· •ancti, st prolapai sait, rarsua renovari ad poenitentiam **.

Qsiqni hâae fldem non tonetis, vsaito et garteto qaam saevi· ait Domitras ›*; vsaito st hsuriati· aquae in gaadio de fbntibab salvatoria, et ia die illa mox aliis etiam dioetis: nCbiqbMri— Dsmnts› *tt ûttttett* neemn «—·.***'

π
''* ''* *oftrilu* i«nrf*

Spirites «sartu·, qns— a Patre st Fili· volat um principio, sb setotuo protadita drmiter credi—ns et prsdtantar, ent pignaa hatnditatis ntatrsi, qnem habsatM a Dm et non an—m nsstri. Die pnatalst pro nebte g«mirtha· inmtrrahilibas, quia quid erars debeamas, asseimus.

1 I Tta. VI, 1«.
• H—r. IV, IX
• Dsst. xxnn.
• Parim. XTIП, » X
• P ta LH, 1.
• M XXVI, T.
l m xxxvm. e.
▮ ntd. v.t›.
•Psrtn.CXLVm, &
** П MsshsKVn, M.
|| Bmh. x x x iv, ia
*, i···· a
▮▮ f··!—. cvm, ia
** Parim xaV, a.
“ Mr.1, l-t; Gri.IV, «.
**Oatman. ·.
''I—π,ι
'' is—.v, βι:
'•toss. Li
** Asm·. X. «X
• Act IV. IX
M П Iran. X.
» I Irin. IV. A
** AA··. «·-—·. UM.
» Babr.VL A
uP ta.XXXQLA –
« IrtL XU, A.

poteet dieera: domine !···, aaaeta*.
like partita? doaa eaa aiagu
da· propria· euiuaqUo diapotttfoaem ot Caspars
tioaem·. *ta^.·-

cientia· aram a propria aeieati· rui dexteritate

•i ante· aeoepiati, quid gloriari·, quad aou aaeeperia? Nec nilo· aberrant, qui ia prudentia carni·, in astutia et nequitia beatae· ooaldut Spiritui enim Dei aovit cogitatio··· hernia··, quoniam vanae rant, pt diaperdot eoaaili· eorum.

Nescient pariter quo vadaat, qui eraraaenta novae legi·, tot gratiarbm frat··, negligent, aeque efficaciaaimi· Spiritu· «ancti praeaidiia privant Cum enim in media via defeberint qaie medebitur ipsorum?

Sed et de illi· doleans, qui de Spiritu raaeOo B male sentientes, apiritralia templa «iu· avadere non poMunt. Utinam domine· acetor I«A» Chriatna, qui venit coivere maceriam, et mediam pariet·· rumpere, efficiat, ut non tint in nobia aebiunata, noaque repleat omni gaudio et pace in credendo, ut abundemu· in ape et virtute Spiritu· «ancti!

2. *D» KcUt Chruii.*

Eeeleaia Cbriati down· Dei eat, iuxta apoetolum aedificata super fundamentum apoetolornm et prephetaruni, ipao «ammo angulari lapide Christo lean, qui eam rao «anguine aeqnUivit*. Prout nnaa mediator Deem inter et homines, ana idee et nuam baptism· eat: ita ot vara eooleai· noaaiai ua eeae potoat. No· enim est diaseaaionii Dea·,·aed pari·*; •i tarn atupondo mberatioaia ooarilio hAe* aetati· oeconomiam per flUum raam et Spiritum sanctum ipatitnit, utiqae hanc anieaa voluit esse via· aa- C lut», qua ad ipram perveniam·». Dum lea·· Cbriatu· oravit ad patrem, ant «eme* tun·» tint, rient ta petar m aw, «t qpe m te: "* utique haeraeea •t schismata T ab eeeleaia ana in omne aovnmpro·cripait. Huic unitati oouaervaadae adeo intenta fuit Chriati eeeleaia omni tempore, ut non singulo· tantum, sed integro· etiam popnioa ia seam rao abundare, in viaa genti·· abire peti··, quam hanc unitatem turbari, qaamvis dolon·,' permitteret Ideo eum tota ebriatiana antiquitate teuemaa, extra veram Chriati eeeleaiam «elatem exspeetari non poaae. aee habitor·· Deum patrem, qui eeeleaiam noluerit habere aratrem.

. Eadem eeeleaia raactitat» quoque gloria inelyta est. Fundavit enim eam lorae Christa·, qui eet fena orna» raaetitatix Ipea quoque srarameata novae logia saactificationem ot rraevatioaem interiori· homini· operantur in aebte per vetustari·· raeoeptioaem gratiae ·< donorum·, quae in ilK· nobia sfiferrator. Doctrina etiam, quam trudit eeeleaia, ad «aatetifieatioram eredeatea ducit ·* ■*» iafmiwhui beata· quidquum ex ea axaeulpere potaemt, quod viteo aoaetimeeta· adverarotar. Orati·· agimas porro Dee, quod hui·· antaria» fieribaa aee KMa ara rarae aea Mteuriat ara doriat·: parpuratam aaartyram exereitem, glsrisram eoafeararam eeetua, candidum vrigteu· agate·, de finraa patra· frudeta

•atarus eut (éditant osaesbit, eed triamphara traaeferotar ad i novam Isresalem, abi Dean abaterget o· ab ocaha raaetoraat, aee wit ifis luctae aequo aliae dolor,

Praeeat haie eee regitqae eam Romano· pontifex, Chritti vicariae, auooeaaor «ancti Petri, tique fidei. obhdieatiae et reverentiae viaealo inacti episcopi, apoetolornm qaeoeasorea, oouatituunt illum glorioeum principatu· qui non armi·, aed virtute Dei miriiep sustentatur. Non aliam tenent doctrinam* quam qnao ab apoatoli· velet per manus tradite ad not naque pervenit; non aliam vitae rationem noverunt sequendam, quam «anctorum patrum exempla.

Revera multa rant, quae no· in eooleeiae oatholiea· gremio inatiaaime teneant: tenet fide· populorn· atqae gentium; tenet auctoritas miraculi· inchoata, ape nutrita, caritate anota, vetustato firmata: tenet ab ipsa aede Petri apostoli, cui paaoeadaa ovee aaaa poat reaurrootioaom Dominua pommradavit, naque ad praecentem epiaoopatam raceaeaio saoerdotam; tenet poetroao ipram catholicae nomen*.

Vanite ergo, quiqui extra Cbriati eeeleaiam viviti». Venite fratre», ut inaaramini in vite: dolor eet, eum voe videmus praeciso· ita iaoere*. Qeicunque extra hanc domum agnum comederit, profeaua eat; si quia in arca Noe non fnerit, peribit, régnante diluvio*. 8i durum eat vobia contra •timulum calcitrare, potito et dabitur vobi·; quaerito ot inveniet»; pulaato et aperietur vobi·*. Nolito ultro altare contra altare erigere, ineonratilom Chriati tunicam nolite ultro lacerare. Sed venito, iao properate ad ace, alat» frater··· oaritati· et •iaoeritat» excipiendi qt fovendi. Nolito alii· cedere gloriam aniveraaB· reoneiliationi·. Voe, ah! voe ter dilecti, apponite araua, ut medium parietem, eie··dem rationi· et femiHao earcak» ««parantem, peraaepe fratrem a fratre, iao virum ab uxore ocinngratom «vectati· et ple·· toUati·, quo, aient «num eumdomqne Doua et domi··· noatru· eoHara, tea rao oodemque otia· orara, pari sententia eidem •erviamua. Domino leea, ta divino ore tuo promiaiati veatnrum «eee temp··, nt fiat ··«· ovile ot ana· pastor! Reapioo propitia· sepplieatioae· aoetram, et mieerioocditoreo«wede,at enuaüam oorda resipiaerat, et ad veritati· tara redeaat raitotam. Amea.

3. *Ü9 jUti·*

Iuxta mactam Aaguetiaum ' anDra aast maiores dtrittae, nui» theaeari, aalla mradi haiaa maior •ubetaMta, quum «at fide· «aiheiiea, quae peoeeteroe bemiaea ealvat, tafirmee eurat, mtiahnmram baptiaat, fidele· taetUrat, peetateate· reparat, iastoe aagasoatat, mauttyres oeeerat, ritgtoes et

A vda, dhahv« Ms
▮ IMB.XVH, - -
‡ I Oa.1 it
•OmTiKimn W'.
• A Cy». Jfo ed «met. (app, st. Bnta< p W).

▮ galeat. Otarie rpMuriat. team aaeeat/toadssk, at, (app, si. UramL, ПП, teuaj.
• & taura A· raeita, «aaria pmtra XrieWi (app, st. Brad.. IX. t DI
* A Bbr. Jd ad. «r, ad Draea («pp B. ■>·, ei. ■UraAtMi-
• Malta, vn, t'
* teret Z da emtraMMi [WP, «d. foeta, ᵛ, Ittefl

SaeerdetSS SSOaeesat, ' vegete eselestiheB praeparat, ta aeterna hen sdkals «mb aagelte annetta esmmneisat. Baoo Me· *t bR»i»»« salutis taitink, sesaisque iastiteatienis radix et feadaassotam, aine ia])«4W« Mt pteesrs Dh at *ni* Hir·· «has sonsertta· parvenir· ›. Nihil ata· Ota ▪suite·, ▪ihU —ata·, nihil viva·*. Hat Mt prviataatiaai- M· 4m·· Dai, qoe intellects· Matra· eaptit mm ta obsequtam, ipstaa, qni bm felB ·— fellerpotest, stasulqas addarimur' ia admirabita la···, quo taaabraa aaatia n—true diaaipaatur, quo tie at divinas vsritatos, at modsm reete Deum eolesdi paro cernam— intuitu.

Qaia vara aollicttadiaaa aoatra· eo praectp·· dirsotam aaaa oportet, ut. deyitati· profani· voeam novitatibus at oppoeitioaibn· falai nontinie scienttac *, Bdoi, quam tenets Romans catholics oodesta tenet, the—urns religioshsime ab omnibus ia bae provincia custodiatur; coneilii Trideatini* decreto obseqni copiante·, formata Pii pap·· IV * coram nobis aat vicarii· generalibus. professionem fidei edere iubemus:

1. Omnes, qnos in catbedralibn· eoeleaiia do dignitate, caaonioatu sat beneficiis residsntialibus provideri contigerit, tam noram nobia episcopis aat vicariis noatrit generalibus, tam etiam eoras capitulo, id Mt coram canonici· capitalariter congregati·*, ordine non urces—rio sefvato, coras qno prias aut poetariaa esitatur; naqne coram sebis aat vicariis Bostris repetenda, si capitulo istorfuerimus, da· emittetat*.

2. Qaicumqaa caram animarum obtinent, sub quocumque titulo, soilioet parochi vel administratore· vel eapsllaai teoatee.

S. Superiores etiam tam maiorum qnam minorum oeainariorum, et qaicaaque collegii· aUisve C institutis ab ordinario praedoiuntur, nee non exaainstores «ynodales.

4. Qnicumque disciplinas eaeras sive theologicas in universitate aat lyceis episcopalibus ve) rogularibut, quienaque ite· doctrinam religioni· ia gymnasiis pubteis vel instituti· privatis legiti·· auctoritate ftmdatis doeaertat.

5.» Coacioaatores, etiam regulares.

β. Deniq·· ludimagtstri pariter ad nanns V. A. D. eam proftssioaem ddai depoa—t

De eaaoaioeta, dignitate aat bMedeio enraie provisi profession·· ddsi intrn duos saltem msasM • di· obtenta· pesaaesienfo per m ipaoa, et bob per interpositam icooumtorcm, emittant, etiasnei oadem profession· eatis·· nd aliam eoaonientam, dignitate· vnl ad aliam paroebialam eeolesfam pta——santai ▪ Canouiei osoteriqaa ad renidentiam obligati oostrn foeieetea, fraetM oatu sum praebenda·, poet D dicio· dao· men··· ahpeos, sms bm fociaat, et si reditus obbm ia qnotidiaai· «OMistnat dfotribntionibas, eoe aaittaat absqne nKa seataatis declarateria; qata butes et respttivi distribetioaM paaperibns vel febriees eeelsetae sedero tsaebuntar, rtguh da trfoaaaM pessemfoae te mtafase euAragaate, niri-eaeri eoncilii eoagrsgatic renatari···· indulgsat, prout ta praoattaeto ease diotributtanum, esneedseo setatl. Oeotori vero pneafa a aaatia nsetiBis at praelaadata eiattitatiiai PH ΓY intentetis muistaboutar. Qaamvte vara aaaatdai oaDegtatetum eeetaatamm ab hutasmodi obligatione Mai professions· iHtitadi, hat oxsmpti, iUaa tamae ad butasmedi prafettitaa· aaaeapaadaa pra—eatfa doeroti vigere obHgamus, a· pettas ooataatadtaaaa baa parta apod aoa vigentem atare oasis· obeervari mandant··; priaa vats dignitas is odtagtatis soctaaiis ad emittsndsm profMsioeem •del sas taataa a coametadfa·, sad de atylo datariae obligatur.

TITULUS UI.

Do saarnmetata.

1. Dt estruweitis fa ptarry,

Dei filius propter no· homines et propter nottram —lutem deeoendit de eoelo, nt incarnatus Adae debitam solveret, veteria piacali cautione· pio cruore detergeret, efficeretq·· at obbm adeptione· filiorum Dei' .reciporem—. Venus, etsi illo pro omnibu mortaua Mt, non omnM tamen morti· eius benefleinm recipiant, sed ii duataxat quibus meritam passionis aiat communicatur Die itaqaei qni viam salutis in veritate dosait, ooMtitait una ritus, qnibas meriti passionis, prêts redemptionis participes redderemur, ex pleaitndiae eias accipient— gratiam pro gratia. Ritus bi saat septam nova· tegis asersaesta, par quas omate vera institi· val incipit, vel coepta augetur, vel amita· roparutur*. Cam saeramenta istbaee, ad salutem nostram a Christo domino instituta, sancte tractare oporteat. synodus haee provinciate declarat, μ omne· operam impensuram saw,. at saeramonta digno, sacramentum varo poenitentiae et eucharistiae etiam frequentius susci^iaatar, ac cuncta rite adminiatren- tar; qném in ecop·· sequentia statuit:

l. Curator— animera· oaatariqaa taeerdotos doctrinam de sacramentis solerter repetant, utentM in sped· aarso libro catechetieo, quem ex decreto concilii Trideatini in usum parochorum bests· memoriae pontidoM saacti Pius V et demea· XIII •di ins—rust. Magnam illud, qaod doctrine· de •acramantis in—t, rnouMiBtam «xigit, ut eadem doctrina in sacri· sermonibus ddeli populo intsgra •t ftequMtias exponatur, nna iadigitetar etism slgaidoatio eamemoeiarum, qnibas ecclesia in ssersmentornm administratioB· ati consuevit

S. Saeerdotes saernmeeta admtaistratari con- •eiMtia· suam a peccati labe sacra confessione. aut si confessarii copia non adesset, contritione perfoeta pergere festinMt, preoM ad Dea· fundant, et brevi meditatione perpendant dignitatem etsaaotitatam rqi quam tractatari seat. Si enim, ierit saaetam Paulum, sine ulla miearatioM mori debnft, qai irritam fecit legem Moya·: quanto magis putatis deteriora mereri sapptcia, qai lüna Doi ooncalenverit, ot —agate·· testaaseati pollutam duxerit, in quo saaetÜeatue est, ot Spiritai gratfao ooataawHam feeeritt

S. Fidel— moneantur, at ad surameata eoa- •etaatta pure, estate devote, ae tote sorporta habita ad wanom axternam pietatem ot ▪unditfom com-

4. Loens, uM aawsti adatintatmatar, porro VMS, Hbri, vestes quae adbibsdter, so peltasat ▪itese, qai rm, qua· tMCtatar, dignitati maxime convestit.

». Impenstaa psooeipit synod··, nt fa ensraateotorum ndettoiatrntfoo· rites et rubricas sosisrisstiess

• that. Trid, sesa VI. a ·; Brtr. XI, U

* & Ian, a·— *4*, fa JistMt, *A *. i. C.* («M, sd. Bnl

• Stea XXIV, tap. A dt r<.

• firasls vtasstar iat· nets «mihi brim pteviatial, •ssa 1

• Cat Tita, mm. XXIV. dr ηρ asp IA

' 8str. MMT. et— h one fagualin·, mC Bsttam dr qf. ripti. misa

• bsm. stagr. seas, CstageeMste.'M am*, me.

Ceasm. snsMii some XLVn.

› a—r. M—r. mu is Xnifa· MU Tserte, f —d isaa

• Ome. Tita, sees. VI, ap. A

• CmtTrta, mss VB, te·. ds ssmax, te gssssnfa

sive la mtasaH Bmmmm sire ia ritaaMbaa eeufinatae, •ana· at eiagutee ad tarai· obaavvunlur: peavu, «t ouratorea naimuram fis, »ae aHs ataatar Mbite ritualibus, qnam qaoa erdianrii taura· ia anus •aero· speeiatiai derigaarout, nee aadaaat 'Bagnara tatiwai, varuaceta Haga· seu^ex tel· sea ax parla commutare. Qai haie praeeepte aaa ebediverit, temeritatis suae poena· debit.

6. Igitar ia meosoriam revoeat syaodns eaaoeam decimam tertiam eoneilii Tridental;* qaisieseaat: „Si qui· dixerit reoeptea at adprobatos eceleai·· catholicae rit··, ia solemsi aaanuaaatoraai administration· adhiberi consueto·, aat contemni, «ut sine peccate a miniatris pro libito omitti, aut in noroa allot per quamenmque eoclaaiaram pastorem mutari poaae. anathema ait.!'

2. Dt kaptimo.

Cum baptiamn· ait primum maximeque neoee- urium novae legi· «aersm^nter», et qnaai ianua, per quam unica patet ad Christum ¥ia dicente •alvatore: „Ni»i quia renatu· fuerit ex aqua et Spiritu «ancto, non poterit intrare in regnum Dei;"'* ideo statuit synodus sequentia:

1. Paroehi moneant parent··, ut infante·, quam primum fieri poterit, ad eeoleaiam deferant baptixandos, ne aecua eoa periculo amittendae saluti aeterna· exponant.

2. In privati· domibus, excepto tamen manifesto neoeaaitatia oaau, et tune etiam exposite inter duoa cereo· crucifixo, baptismo· numquam conferatur.' Caveant itaque curatore· animarum ab hac regula •ire ob importuna· prae·· rive ob alio· rospoetu· recedere. Si vero, propter morti» periculum, ab obetetrice vel alia peraona baptismus neceaaiteti· fuerat collatu·, diligenter inquirunt de illius validitate ; cuius •i certiore· sint, sufficiat prece· ritusque eecleaia· consuetos supplaro; «in autem, sub conditione conferatur hoc •aeramentum. Ite baptixandi aunt etiam infante· expoaiti, etiamsi reperiatar soriptum, quod eo· baptisâtes esse testetur, niai indicatur parochia, ubi baptixatu ftterit infans, et inventum testimonium concordet eum notati· in libro matrieulnri.

3. Sectae Socinianornm sea Lniteriorum addicti, •d rinum catholica· eecleaia· venire copiante· vai •altem matrimonium eam catholico individue inire desiderante·, ob gravia, quae, validitati baptismatis apud eoa oollati obetant, dubia, anb condition· baptisoatur.

4. Quoad patriae· identidem iaoalcat synodu legem eoncilii Tridentia! stataentia, nt unua tentam •ive vir siv^s mulier, iuxta socrorsm caaenam instituta, velad aummum onaa et aaa baptixatu» de baptismo suscipiant'. Horum manu» eoBctiiam provinciale Btrigonieneo auno 1660, c. 3, J 6, rio exponit: «Meminerint competraa obligato· w ····, quando alita id minime fieret,, iathatea e ae •aere higutamatia faute sueoptam ia raUgioao ehriatiaaa inatituara, eamquo oreMeaom domiaieam, •alatatiouem aagolieam, aymbolam praateaoa apoato-Heam dooera, ia atiiaqua robae, qaao vel ad ehrtati··nem religionem, vel ad mora· infanaaadoa attinpat, diligooter eradira.** Caiue quidam maaari· patriae· admonere parochi aoa intermittent.

5. Rx hoc patritiorum amnem fheUa iateiHgitar, cniaam hominum generi aanetne huiaa tutela· ad- ahhlMt omMaMaada aaa ait, Hfimitum.H· qai ■u mgerere aat Malttor aeUat, eat sedate at aedaarate 'eeaeiiii Tridrattai ad paraphai oditu·', ▲ reaadae itaqae praaaipit baue synodus a anaaaa patrinseam: ialdetes, haaratteea, inManatiaaa, ex-•oMNMtentos, et iatardiotea, manifestos at aetoriae aaaaabtaarioa. atioaqae aetoriae peosatsros, ia apeeia etiam fflos fideles, qai mixtam metrimoaiu· illicit» innate·, consessem aaam dederant, at prate· ax mixto boo matriasoaio progigneadaa ia alia praeterqaam catholica religio·· eduoeatar. Bed nae mati •at aana meate deatitati, porro nee pueri, qui confirmât! aat ad primam «altem communionem· •dmiaai haud aunt, admittentur. Religioaoa a patrinorum munere canone· aroeat"; clerico· autem in eaoria ordinibus eonatitutoe hortatur haec synodus, ut musus hoe, ob vitandum speeialioram cum familiia nexum aliaaqu· ratione·, declinent.

β. Catholica eecleaia vult, ut nomen baptisando dandum «amatur ab aliquo, qui propter excellentedE animi pietatem et religionem in aanetoram numerum relatu· eat. Ite enim facile fiet, ut quivi», nominisimilitudine, ad virtuti· et aanctitati· imitationem excitetur, ac praeterea, quem imitari atndeat, eum quoque procetur, et operet «ibi advocatum ad salutem tum animi tum corpori· defendendam venturum ѣue Quare vetat haec synodus, ne baptixandi· nomina imponantur, quae in martyrologio Romano aut alii» probati· menologiia non laudantur. Ne autem eadem in una familia habeantur continuo nomina, consulant parochi fidelibua prole benedicti·, ut nomina «anctorum in familia nondum exiatenti··ligant.

7. Benedictio mulieri· poat partum nunquam in privati· domibus, sod semper in templo, qtfo eadem iuxta piam et laudabilem consuetudinem infantem oblatura, ot pro incolumitate Deo gratia· actura comparet, peragatur.

3. Dt confirmation».

Spiritu· «anctu·, qui auper aqua· baptismi salutifero descendit illapau, in fonte plenitudinem tribuit ad innocentiam; in confirmatione augmentum prae-•tet ad gratiam. Kt quia in hoc mundo tote aetate victuri· inter inviribiie· hoste· et pericula gradiendum eat; in baptiamo regeneramur ad vitem, post baptismum confirmamur ad pngaam, in baptiamo abluimur, poat baptismum roboramur. Et qnamvia ooatinno traaaiteria anfleteat regenerationi· benefici·; victuri· temaa ■eeeaaari· aut confirmationi· ₮uxili· Qaare monet aynodua fidalea, ut «acramentam confirmationi·, quo in baptixatia gratia •nnetifieana aagetur, et additur robur Spiritu· aaaeti tam ad firmiter eredondun, tam ad fidem ipeam •treaue profitendam, imprimiturqne character indelebilia, aaaeipero aoa ae^igaat

▲d saacipiaadam boe locrameetam non admittentur, aiai qai, nimititi medii et praeoapti, «citu mimria et ia specie doctrinam do huius saerateati natura ot efiteeta probe aovoriat 8i aatom qui teneriori aoteto rtcrsmtatam ipsum nondum Maeeperoat, suromoateH aeafaaaioa· prius mundent anima· suas, et seeroaanota auabarietia ·· rofieiaat, si Ibrte ad' eam ante· faoriat sdmtari

Patria^ moaa· ia confina·tinne obeat anus tantam sive vir sive mulier, iuxta saxum oonfirmaadi,

• fiam. YП.

1 Caae. pmv. Strifia. IMO, cap. ■ | 1, .fUtaribr, Orae. *Banf^* П, H.

• Iam.111,1

'■ Oria Trit, «am XXIV, a fi, *t» rtf.* amirta.

• C. IM, 4M. IV, d· amam».

' D· yatriui· baptiaaaiMU·.

• 0. IM 4, «st. IV, ™ Masser.

■ OstoA. esa» Tvta, *i»* pmstiMibm, ritibus st «a«nmatiis bapttami, u. ymnit.

• C.I. «AV, d» saasMst

fi«ri péttte, ttwrw» a pateto· Wpttooi *.

4. *Dt* euefinrisdu. .

Sacrosancta cuthaitatin, angustissia·· hoe mw lagis 'aMramenta, mbit est i* religio·· Christiana •aactiu·, nihil sublimi··. I» hoe seim incffabih mysterio diviti·· »ao* sni srgn nos aawris «MÜ •alvater eptimns; quoatam bo • fisatam taatam potier» hie neUs aperuit veras, at bentiesimua pater Piaa papa IX loquitur, etiam in aagustieeime •ni corporis aaaguintiqu· sacramento nobiecum •emper morari, ae nos peramanter paeeere et nutrire volait, quo ipae ia coelum rudiena ad dexteram patria, no· at aui numinia praeieatia at tntiaaimo •pirituaiia vitae praeeidio communiret, nt probe intelligeremu·, quod cat· Jilexiaaet sub·, in flnem dilexit co· ·. Quare hortatur synodus omnes ehriatifidclea, ut:

1. Pro more in catholica ecclesia temper recepto, latriae cultum, qui Deo debetur, huic sanctissimo sacramento in veneratione exhibeant, tive illud in •aerario aaeervetur, live publice exponatur, aive denique ad inflrmoe-deferatur. Nam, docent· concilio Tridentino, illum eumdem Deum praecentem in eo adeeee credimus, quem pater aeternae introdueent in orbem terrarum dicit: et adorent eum omne· angeli Dei. quem magi procidente· adoraverunt, quem denique in Galilaea ab apoetolia adoratum fuisse scriptura teatatur*.

9. Paterno affectu admonet haec synodus, hortatur, rogat et obsecrat per viaoera misericordiae Dei nostri, ut omnes «t singuli, qui chriatiaao nomine censentur, in hoc vinculo caritati·, in hoc concordiae symbolo conveniant et concordent frequentiae et digne praeparati accedente· ad aiens» Domini. Senioribus autem in memoriam revocat legem* aacri concilii Lateranensis IV a concilio Tridentino identidem inculcatam ', qua praecipitur, ut omne· utriuaque sexus christifideies, postquam ad anno· discretionis pervenerint, omnia ana peccata •altem semel in anno fideliter confiteantur proprio sacerdoti, aut alteri ab ordinario adprobato ad audienda· confestiones, «ucipiente· reverenter ad minas in Paacha «ucbariitiae aacramentu. Quod saluter· stetotam frequenter in eecloeia psblioetnr. Cauterum, oommuaio haec peacbaH· in parochi· propria fieri debet, niai coasuetado legitima communionem in aha parochia vel soelesia regulari» (die tamen Paoebatis excepto) licito poooe peragi declaret Id quod oonoeatieatiboo epiaeopia apud no· quoquo obtinet

S. Singular» «olortism parochorum «xigit prima communio parvulorum, a qua saepe totiua vitae ratio pendet ipsaq*· adeo aeterna sala·; plurimum quippe intereat quanta animi corperisve praeparatio·· accédant parvuli ad arbor» vita· in medio paradisi plantatam, cuius fractas immortalitate·· prueetat edentibus, ut ia fcrtitudine cibi illius ambulantes, ex hui·· sumtus peregrinationis itinere ad eoeleatam petitam elim perranir· mereantur. Quapropter praecipit synodus hnee, ut nd prim» communion» notiniri ii admittantur, qui rite edocti suat rabHmitaS» et pestium ssileatis panis, quem appetant Ante sacram sysaxim piis

eoBeeti, in prsssmitna ad oemeaiam inter preoea et oaatiea dodueantar, vota baptisasatis renoveut adetaaribea, ai tori pet», etiam perentibna, patri-ab et eoguatia.

4. Memore· aiat parochi, adoraadwOeebaristi» eeao viaticum ia Damine morwatium. iteqne solheite earoat, at fidele· aegre dooemboetoa hoe viatico •satare roborantur. Ideireo renovat synodo· legem *, qua stataitar: at eorpua domiai aoetri loaa Christi in peregrinorum atque iafinnor» gratiam ne ullo unquam tempore tanto iUoe bono fraudari contingat., ia sacrario sub fidoli custodia, adhibiti· clavibus, ae postit ad illud manna temeraria extendi, munde ae reverenter asservetur, ac saepe renovetur. Coram •aerario, in quo euehariatia aaeervetur, lampas temper ardent. Dum autem «aerum viatieum ad infirmo· defertur, sacerdotem praecedat quid», portando ardentem cereum in lampade, et campanula praetereunt·· ad adorationem provocando. Contendant parochi cohortatione raa efficere, ut rab baldachino deferendum ad infirmo· viatieum eomplures comitentur.

b. Curabunt epiaoopi, ut abusus in expositione publica venerabilia «aeramenti tollantur.

6. T» sacerdote·, tum laiei sacram coenam accedentes," praeter debitam animae. puritatem et humilem ao devot» oorporie oxtrineee» habitum, a modia nocte «aeram communionem praecedente inviolabiliter obeervent icianium naturale, quod parvitatem materia· neutiqu» admittit

7. Quanta cura adbibenda ait ut sacroaanctum mimae aacrificium omni religioni· cultu ae veneratione celebretur, quivi· facile existimare poterit, qai cogitaverit maledictum in «aeri· literis eum vocari,, qui facit opus Dei negligenmr. Nullum aliud opu· adeo «anctum ao divinum - christifidelibus tractari potest, quam hoc ipeam tremendum mysterium, quo vivifica illa hostia, qua Deo patri reconciliati sumus, in altari per «acerdot·· quotidie immolatur Hortatur idcirco synodo· omne· sacerdotes lean Christi, ut solerter legant cordi imprimant et opere exequatur ea omnia et singula, qaae sacrossaetam eondli» Tridentinum· de hoc novae legi· adorando. sacrificio eloqaitnr, et qaae rubricae missalis continent Praeterea, monet haec synodus, ut diebus Domini et fsetis, nnusquisque presbyter altare Domini accedat nisi gravi imp··podimento, uti eat eoetitaa, nimia nervorum debilita·, alia gravis infirmitas, prohibeatur; qui autem cur» animaram habent etiam diebus communibus tam frequenter celebrent ut suo muneri satisfactast Dq«°d ad fovenda^ in se et fideli populo pietatem, ac ad exoranda· - Dotnino gratias frequenti·· fiat,

d. *D*· paanitiwriq.

Si ea ia regeneratis omsibs», et Tridentiasm habet gratitude erga Deum esset nt institi» ia baptisme rpsins bénéficié ae gratia aeseept» con•taatar tamentai ; non Mseet opes afiad ab ipso baptisme aaeramont» ad peeentaram rsmimiaa» esss iastitatmn. Qoontam autem Doue dives in ntiaattaordta eegnevit figmaetem •••item, Ufis ettam vite· romeditar eeatalU, qui s»» poeton in pacesti Mrvitatem et daemenin p·ta·tel·· trudidisaest •ncramsatam videheet peenitantine, quo lapais p»»

I C. 10·, tat IV, 4« mmr.
I C. 100, dim. IV, ** muamr.
* ta ad psarisnti, prim«i. «ta sa·· IM ta S msM, ds hÀimb MrtriC te tertte litalilte
* OtesTrit, assaXin, ssp. a
* CuiWt ·µ ·.XIII, sap U
* C. I>, dipMattintm sam. X (·. M)(Ha>d«ma, VU, BD)
' Ctoa IM, ·» XIII, mm·. «· e» XIV, tan. t

' fipnii. prev. 8uiq«a· IMO ·. t FMarifr, Cta U «T.
• O»Trid^ mm. XXII, dM»d· riiwmatii H evtaata in eaMr. mtas·.
- * BmaXXIL

btfttaMa beneficium mertii Christi eppHuaMr·. λ oMffnjk ifoMlMd·⁝ fteeria ULti Mb» «aaa-

Cum eaim insta· septi·· ℳdat mm0mm mImmmi 'fideles euoe pceveeent, iavidMd ^^MVitM ot tutent •ppsetane, «t hoe vitae reasodfium, qaed modieue aaimarum raIMw beaiga· *teet,* hnae secandam poet aaaftagium tabnita, alacri aaims arripiant Eapropter:

1. Veheamuter optat syjodas haec previariaHs, ut Idolea par aaai daearsam saepias eonselentiaa suas boo salutifero lamymaeam lavaero anadare satagant; eoa autnm, qai salutis ea» eara ăieaa tanguntur, etiam obsecrat, at identidem ia aaao, festis imprimi· maioribus, et caltai Dei genitricis immaculatae Htoratis, praoeipae natem sacro ille et maxime acosptabili tempore Quadragesimae * et Adventu», peccata sua confiteantur, et iaiunetam poesidentiam studsant Idimplere. Becerdotibns autem, quorum officium eet missae sacrificium crebrius offerre, frequentiorem, ad minus menstruam, eonfossionem ininagimue, eo « impuri accedant, indicium sibi manducant damnationemque adquirant

' 4. Summa solertia et prudentia instituant parochi imprimis tenellam portionem gregis sui. Ubi nimirum parvuli ad annos discretionis pervenerint, manuducantur in faciendo conscientiae examino, ut confosaio eorum integra ait; *ne* secus per incuriam primi institutoris ad sacrilegas olim confsssiones via paretur. Adolescens enim iuxta viam suam, etiam cum senuerit, non recedet ab ẽa

3. Finito tempore confessionis et communionis paschalis, testimonia super bis colligantur, et quoad eo» qui praecepto ecclesiae non satisfecissent, sententia ordinariorum expetatur.

6'. Ds setreeM sectio·».

Extrema unctio non modo poenitentiae, sed et totius chrwtianae vitae, quae perpetua poenitentia esse debet, consummativum existimatum eat a patribus, ut Tridentinum docet. Clementissimus ẽn redemptor noster, qui serris suis quovis tempore voluit de salutaribus remediis adversus omnia omnium hostium tela esse prospectum, quemadmodum auxilia maxima in sacramentis , aliis praeparavit, quibus se Christiani, donec viverent, integros conservare possent· ita extremae unctionis sacramdnto finem vitae tamquam firmissimo quodam praesidio ſmunivit Itaque:

1. Monendi sunt fideles, ut, dum adhuc mentis, compotes sunt, hoc praesidio eo imprimis tempore, quo tentatio adversarii nostri vehementissime aat, se roborare satagant, nec existiment sacerdotem, extremae unctionis sacramentum administraturum, proximae mortis esae nuncium; verum potias perpendant effectus illos salutarea, quorum participes redduntur, qui hoe sacramentum digna susoipiuct Caetera sutam curatores laudministrando hoc sacramento. rituali dioocoeano se conforment.

2. Administranda eet extrema unctio infirmis praesertim illis, qui tam periculose deeambuat, ut in exitu vitae constituti ſideantur nequaquam autem tilia, qui, sum sano *·· corpore, probabile aut etiam certum adeant vit» periculum, qualee sunt iter maritimum iagreari, proelium oommiaawi, ultirio supplicio pleoteadi, foeminae partui proximae, nisi alia insuper accesserit extraordinaria apt lethalis

dttMI φB^IBBM ββOMPβ·iBMMB> *19Φ* BMI mm ſatieBi Iμ ^μ γμ Mr m

fcrri dnbet bee aasrassentum; mtotano varo amentibus, qai auMum ab octa ſurida MarvaDum ebtiadmmil. Moribund! autem aeceibaa destitati, Hoot oom> rnuateaeat aea pemiat revipera, ai ante petierint nat saltam chriatia» vixerint, boo saintis praaaidia mmriaatw; de qooHbot enim Moli, niai contrarium coaetet, praMameadum eet Maoe hoc aacrameatam petitarum Quod de haereticis, et notorii» impoenitaatibnsque peooatoribus praeeumi nequaquam potent.

7. Dr errima.

Sacerdotium novi foedaris salvator noster inetituit, atque apostolis eorumque successoribus in sacerdotio potestatem tradidit consecrandi et ministrandi corpus et sanguinem eius, nec non et peccata dimittendi et retinendi.⁝ Cum autem divina ree ait tam sancti sacerdotii ministerium, magna profecto sagacitate seligendi indefessaque vigilantia educandi sunt illi, quibus olim tam sublime ministerium, concredetur. Episcopi huius provinciae dabunt operam:

1. Ut erectis puerorum seminariis, tum in horum tum in clericorum seminarii», eam nanciscantur gandidati educationem et institutionem, quam celitirio huius ministerii exigit.

Jr. Ut ad sacros ordines unice digni promoveantur, curabunt episcopi, ut iuxta legem Tridentinam de ordinandorum aetate, natalibus, moribus et vita a viris fide dignis sufficiens obtineri queat testimonium⁝

3. Quamvis condigna laudo ornanda sint eorum clericorum inniorum conamina, qui in arte oratoria et catechetica privatim se exercent ; prohibent tamen patre» clericis ad subdiaconatum necdum promotis, in eccleaia sacrum sermonem ad populum habere, vel ibidem institutionem catecheticam fidelibus impertire. Saqri denique muneris dignitas postulat, ut clerici necdum subdiaconi ab^omni functione officiantie omnino abstineant. Vult tamen synodus, ut clerici iuniores sacerdotibus sacras functione» peragentibus reverenter ministrent.

4. A primitiis peomystarum omnes pompae saeculares et convivia strepitos· absint.

8. Dt tulrituini.

Postquam salvator noster mysteriorum dispeneatores instituisset, qui ^regi dominico praeessent, et in eum coelestis gratiae thesauros effunderent; nihil 'ridebatur ad generis nostri reparationem et aedificationem corporis Christi superasse, quam '•aeramentum, quo primaeva illa et individua maris -t foeminae societas, ex qua totum humanum genus propagatur, coelesti benedictione consecraretur, ut ex radice sancta melior sanction]ne pullularet sobolee, ot ox honorabili eoniagio ao thoro immaculato populus Christianas ad veri Dei et salvatori· nostri lesu Christi cultum augeretur. Cum tam sublimis sit finis sacramenti huius quod ipee ăpostolus magnum appellat, doserait haeo synodus: '

1. Ut sponsus et sponsa praevia .institutione diligenter praeparbntur ed sacramentum hoc digne suscipiendum, edooeaaturquo officia, quae ipsos tum relate ad invicem, tum relate ad prolis suscipiendae

* Coee. Trii, sssu XIV, cap. I.
• Prov. XXIV, ae.
• C. ix ds pMBiisnt X (S, M) [Hudoeis, VU MD]; itəeoae. TrH. ses· XTV, tap 5.
• Prov. XXΠ. e
• Csae. TrH., ·»·- XTV, deetr. de «xtroam enet
■ Coae. Trid., mea XIV, cap. % da aHtil· h. saor.

▮ Bened. XIV, *it tfn.* dissẽ, Ub. VHI, c. 6, a. 1 st »q.
* Baaed. XIV, *it tyn. Httc.,* Ii», vm. r.i, Ii–s.
* Coee. Trid, sem XXIII, ma 1·
* Co m Trid., »ssa XXIII, oap-A d» *nf.*
' BpteaV, M.

ceraboroe animarem leges, quae rrtlujaatim pataataa de usatriaMnio edidit, solerter diseaat, UlaaqM ad •reete atadaau**t** Hues la fie ms, impiora*· Spirit··

•oram matetiais, qaaatam tari poterit, Boris, ▪▪▪ rare a awridie aat plane tab vespartiaem erapaa- oulam paragatar. Porre, propter ialkagend·· lagia ecclesiastica· pariealam, nuptiales solomnitate· die- baa abotiaantiaa aoa eelebreatar.

4. Optat synod·· graviter monendo· aaaa eoa, sul nuptias inaunt, at tempeative aite matrimonium •■eram ooafeaeionem parafant, atqbvjrt rite ad eucharisticam eommnniBLaai accedant.

Da mtatis metnmontü.

Primum, quod in matrimonio quaeritur, iuxta •anctum Ambrosium, eat religio. Hinc, pfout lege mosaics Hebraei· matrimonia cum exteri·, praesertim eum Chananaeis, propter periculum perversionis, severe interdicta fuerunt, ita ecclesia quoque noatra omni tempore prohibuit, ne catholici eum aeatholicia ho4' sacro foedero iungerentur. Praeaertim aedea apoatolica eoniugia mixta aeu cum «catholici· inita vehementer temper improbavit, neque illa indulgenda exiatimavit, niai ex gravissimis causis, et aub certis conditionibus: imprints ne . coniux catholico· ab haeretico perverti ppasit, quin potius ille teneri M sciret ad hune pro viribua ab errore retrahendum; tum etiam, ut prolea utriuaque sexus ex eo matri- monio procreanda in catholicae religioni· aanctitate omnino educaretur '.

Certe coniugium iam e sua institutione poatulat, ut qui hoc vinculo iunguntur, non solum coniugii C nexu, sed etiam religioni· aonau sint una caro, unum cor et una quasi anima. Intima haec animorum coniunctio inter eo· aperari non poteat, qui in re gravissima et «acerrima dissentiunt, ita ut, quod alter summa veneratione colit ao frequentat, alteri ridiculum, auperatitiomim vel omnino idololatrtcum videatur. Unde saepissime evenire consuevit, nt coniuge» ea, quam intima inter eo· vitae societ·· exigit, I fiducia deatituti, aut triatem inter continua dimidia vitam ducant, aut par· catholica, ad in- differentismum vel plane defectionem e fide delapsa, •alutis periculum subeat, atque siq. magnum hoc •aeramentum omni «ua dignitate ot sanctitate exuatur. Tum vero quam pronum, ut in educanda prole, quod una par· aedificat, altera, si non directe, •altem indirecte destruat, ipeaqae prole· arbitretur parum referre, quam religionem quisque teneat; quotidiana experientia id sat auperque docet D

Denique, qua ratione coniuge· divaraae religioni· •e mutuo aedificaro poeeeat, inter quo· nae precum nec •aeramentorum communio obtinet; verum potiu·, dum, verbi gratia, uxor catholic· aancta incre- menta frequentat, id qnaai olam et furtive facere debet ne maritam ad impia dicteria provocet? *

Hinc, quantaoumque ait oaritaa, qua diseantientae a nobia in robae religioni· coneivee noetroa pro- sequimur, non poaeumns tamen non vehementia· doler·, mixta matrimonia adeo invalui···, ut exinde religioni cajhollioae multiplici·. eaqu· atrnnlmima vulnera inflHK cernamus.

Quia vero de animabus, quae aneipiti hoe com- mercio pereunt coram iuato iudiee strieta a nobia

rsseaeitaro stadaaat, aa Intima aibi paraa^daaat, aaa aaaa ia alia aliquo aaiutaut, quam ia Uaa Chriato proli atiam aaaa iam ia taaara aetata tam verbo ta· example iaatUlara adlaberent. Adoleeooatulas praecipe· vigili oculo oomiteatar, neque permittant cam huiesmodi familiaria· veraari, quibas vitae con- iagalia vinculo aliquando oonaooiari nefaa eat. Nee decipiantur earumdam teneriori aetate: nam ex- potientia docet, nianm nubendi in aliquibus maturius excitari. Bo magi· intendant pubeeoentibus puellis: periculo·· enim et difficilia eat animorum violenta reparatio, ai longiori oonauetudine aibi invieem quaai adglutinati aunt Alioquin advertere potuerunt pluribus in casibus, non tam ooniugem, quam potiu» eoniugia vire· et facultate· temporale·, vel «altem divitem haeroditatem ambiri.

Paroehi vero et qmnea, quibus animarum cura commissa eat, tam publici· quam privati· aermonibu·, omni tamen cum discretione, caritate et mansue- tudine doctrinam ecclesiae de mixti· eonnubii· op- portune proponant, dumque caritati· Christianae universalem characterem explicabunt, simul eiusdem limites divini* legibus defixo· clare edisserant. Tum vero asaiduis Deum exorent precibus, quo fidem in mentibus fidelium suorum augere, eoademque ab omni fidei nanfragio praeservare misericorditer dignetur. Vita praeterea moribusque suis ecclesiam lesu Christi amabilem personamque suam veneran- dam reddant, ut, emergente mixti matrimonii casu, verba et adhortationes ipsorum non in irritum cacant.

Si qui tamen - fidelibus ab huiusmodi matri- monio ineundo prorsus desistere nollent, eo conatus suos dirigant, ut pars «catholica legalem cautionem praestet de catholica omnis proli· education·, simul- que dispicient, num fides catholicae partis ab omni perversionis periculo immunis futura censeri possit. Tantum his praebebitis, adornent recursum ad ordi- nariatnm pro obtinenda in impedimento vetiti mixtae religionb dispensatione sedis apostolicae, siue qua ne denunoiare quidem audeant huiusmodi matri- monia.

Si autem postulata securitas non praebeatur, curo in casu hoc magnopere intersit, ut uniformis in procedendo modus, isque activam sacerdotis co- operationem, quantum possibile est. excludens ob- servetur, scopo hoc sequdntes statuimus regulas.

1. Matrimonio huiusmodi trinae promulgationes praemittantur, inter promulgandum tamen religionis cui partes addictae sunt, mentio. non flat

B. Tam ante, quam praeprimis intermedio pro- mulgationum tempore, institutio opini eam mansue- tudine ot sollicitudine impertienda, parti catholicae non solum non subtrahatur, quin potius illa, qua licet, diligentia tribuatur.

S. Cam pan catholica in proponito casu non tantam in canonicas sanctione·, sed etiam in legem natafalem at divinam gravissime peccet, in tribunali poenitentiae sacramoataliter absolvi non potest. 8i tamen ia matrimonio iam constituta in cor suum redeat, sincera reatus sui poenitudine ducatur, et, qnaatism in se eat, malum ab se oaqaatam reparare studeat, absolvenda eat; />um sancta mater eocleaia viscera misericordiae nunquam praecludat vere poe- niteatibns.

' Baaed., XIV, MaÿMV aeta [4is'M iarii Π4βμ

• Tørti, 44 <m, . A » [spp. TsrtaL, st. IUfM, 1,11MB •t ISMA].

4. Matrimonium hahsautodi, aaa quidem ia tee· ■acre, tee· tame· deoente, id aeflibû·, verbi tra- ha, paroeAtaliba· iaeatar, a* paroebu·, aai aaaa etas Moentia aHaa aacetdo·,, nsIfa qaideat aaeria veatiba·, adeoqae aea «tote, aea reehat·, habita tames oenlesisatino ladataa, et ad arodeetam gravi- tatem eompoeita·, citra* tadeadam UMrttaaHa, vd precem sacraram aat ritaa ^aari aaaaa, ooram daebaa aat trib»· teatibaa fleeteratteuem matti ia matri- monium oonaeaae· excipiat.

5. Vt haee matai μ μ μ «η declaratio η«Πi exceptioni obnoxia ait, eam' vir 'hia aat «imiliba· verbie exprimat: *Kf tt. N.* m eeerapem «iwjpfo *K. N. kotutiam* peraeMm, ama ipenm dsasram Wfne msem at *illitu* awrtret te faeiad|a> efotsaitadfo·. *Sic ut» Dttu* edtesri. Deinde eoaroasam enem «ponas catholica cie enanciabit *N. N.* m aMrvtam accipio *N. N. httutttuH ituuutit *rl tirttu,* two rpSMta deseram *tuqtu* meom at iUiaa atorteui is ftwemifM· riciwitadms. Sic me *Duu aOtuti,' hei·* Farpe *tt* omnes suadi.

6. Postquam haec peracta enat, parocho· matri- monium hoc eadem, qua ia aliia matrimoaii· in- ferendi· oportet, aolertia Nbro eopulatoram'inoerat. Forme immatriculationia aliia praeecripha rabrioia plene conformia tenenda eat; unice ia rubricam *Coptthtu* inserenda erunt hae··'verba: Mstuxm sn motrimowMim conasnaum daeianirwit rorem puredte proprio *N. N.* datayelo aSfcrdote *N. N.* tn nedihu *paroMalibtu N. N.* s

7. « Moneat coniugM, qnod matrimonio valido coniuneti aint, cuius iadiaeolubilitaa aliique legitimi effectua non aecus ac in aliia matrimonii· extra omne dubium poeiti aint.

H. fii vero aponai mixtae religiouie ab ambientia passiva acceptanda promue alieni forent, et ad illam declinandam non obstantibus parochi moniti· et hortamenti· ministrum aoatholicam Ane contrahendi coram ipoo matrimonii adire mallent, in hoc proponito impediri' non poerant, ooncedendaeque eunt ipaia teatimoniale· liter·· id aoluaPenuneiantee, quod, perneti· tribu· deauneiatioaibu·, nullum tale im- pedimentum, ob quod matrimonium inter hos «ponaoe valide contrahi non posset, detectum ait, nihil ultra addendo, unda ebneonaua vel adprobatio sacerdotis testimonimn dantia aubinferri poeeet.

9Â Intfbduetio eoa benedictio huiuemodi mulieri· poet nu^naa tam param adhibenda eet, quam param adhiberi potuit benedictio tempore initi matrimonii; haee enim ' ntr^Mie adprobatioaem auctoritate ecclesiae factam jBpoat. Introductio autem puer- perae cum prole quae apud catbeliooo baptieata eet, et ecclesiae catholicae raccrerait, lori potent. In cara nihilominus, quo prolue apud aoatholieo· baptieatur, et ab eocissis catholice abotrahitur, in- troductio fleri aoa potent

TITULUS IV. '

D· «fa tfivtaob

dam ipeo Deoa benedixit diei eeptimo, ot aaaeti- fioavit-illum: quia ia ipoo ceeeavarut ab omni opera nuo*.

In veteri foedero apad Israeiita· oelobratio diei •optimae eoe «abbati, vi tegis Vaeaieao, novam w®»WwBnBeB^mw vWVR» ppr ■·

meMBy Mædnm sst^ *utiit* eoMu. pofltoevdl efcni,

■βη,ΠΙ

g ^a· au ^o ^puu;, pu^mm oueuee SSw ^ie omdle pepuli cui· d^u *ht* die aajrtimo onbbaéime eet, rogale· emwde ^leatfne *j* oamde, gui^fompit epee ia Aae die, umririMr.* t ^^ndetn Domina digito na tabula ta*Meb ianelprit:

"»■Ila I·** nova a tempore apnatclerum ·, diea prima eoo dnmirioe oolebrari ooeptt, qaa nempe Cbrietue e eepuiohro «arrexit e* nova mdntie oeoeeomia per Spiritum aeaetum mundo alata foit

Diei domiaieao pearine dam alia foeta Meoeeeeuat, ia primi· quidem ad Veooleada qaoteaaia praecipua myetaria religioni· noatrae, tam varo in ammoriam et honorem beatimimae Mariae virginie, maeteram apoetoieram, martyrum, ahoramqeo aapotoram et eanetaram. Haec, foeta aaaum quari^eyehue ooa- ·tituont quo tota raiigio uoetra per oingnloo aanoa etatio temporibuo tum memoriae, tam praecordii· noetri· vivide imprimitur.

Fini· igitur horam diarum e»t nt ealtni divino ■acriaque oparibue pie impendantur. CoaMuedam eet ab opero maadaao, ut liberid· ad eoeleeia· ire, paalmie ot hymni· et cantici· ■prritualibua inciatere. orationi vacare, oblatione· otforrq, memorii· «anc- torum communicare, ad imitationem-etftam aaaur- gere, eloqui» divini· intendere, eleemoayna* in- digentibu· mittere valeat chriatiaaui*, ut, quantum in hac vita conceditur, «abbatum yillod aeternum, de quo apoetolua* dimerit, quodammodo prae· occupem», ht «cillieet, «i aune «uper pauca fidele· extiterimu·, emoneo felioitar praeacuti· temporia cireulo, ingrediamur in requiem Domini.

Unde non «in· cordi· amaritudine oernimua, quod Deo dicati dica, laaotiaque rerum officii· oonaeerati, ac Spiritu· «ancti doctrina inatitati, non modo ·ancte, ot oportet, non colantur, «ed, quod gravimi- mum eat, operibn», actibua ab eorum cultu et pie- tati· chriatianae atudio alienib, nefarie violentur. In tanta praecepti eccleeiae praevaricatione, aynodu· haee, aacroaancti Tridentini concilii /jaictoritati *. canonum decreti·, aummoram pontÿraum aanctioni- bu·. Pii V poptifleia oonatitationi eo nomine editae1, patrum deptque inatitutia * innixa, edicit et decernit

I. Ne aacria iia diobua, qui «anctA matri· eecle- ·iae institute aut uniuecuiuaque loci oonauetadine votove publies coluntur, eervilia opera exerceantur. Kt quoniam in iia, quae aequuatur, maxime peccatur, haee apeeiatim vetamua:

a) Ne iia diobua nundinae mercature agantur, nec apparatu· ad haee fiant, quibo· horum sancti- ficatio impediretur, turbaretur, aut fidelp· ab ea avocarentur.

b) Ne aetua foreneea cuiuscunque generis (casibus morum non foreatibu axosptia) auacipiantur. aut oxeeatioui mandentur.

e) No tempore cultu· divini, seu matutini seu pomeridiaai, vel occasio·· proeeeaioaum publicaram, aut aliarum eooleaiaatiearam fanctiosum collectae (dempti· consueti· ia «eeleria offortoriis) insti- tuantur.

d) Siarifiter ooasultatioaes a primeribua locorum paaatan M· diebua naitataa, prout et aeasioa·· «ic dicta· oeoooomiea· severo iaterdicimu·, eam his

■ Iata. XXXI, !·-(.
· IM. XX, X
· I«w. XVI, », Aat. XX, 7; Apra I, IA
· NimL I. prat, in req». ed »dror, mp D (Bstdada. V. ·MB; Pair. kA, «fi. Mbps. CXDL meJ.
, · EMs. IV, - asqe.
· fima Π (vqi patte· fifi ter. fis etasrv. tt evit) «t ta dmv.d· tevm. a - *
' KaL apr. IM».
› s Stmte.rep 7, ·yw4.8UsteteA.mp.il, Peteri^, Oree. Ae*. I, ·■».

«mimarem quiaa, fat auMn 4Mm trnftapM· Meaamiia, tnao tempera aaaeladi aateMt. CoaveMna taha ad ≪u m - peat flaitaa: litaniae, ai dfflferti aaqamMt, agi peOaruat.

a) Ma artaali, quo· μ · ad vietua aaaaaaariea certi· haria eeaa reader· iatagrum eat, prop· Malaria· ia aarumva peaapeate vauui expoaaatar: at idee a curaterib·· animaram aollitita iateadeedam eat, at her· eatenua praeaeriptn atriete obaarvetar.

f) Qaoaiaai autem axperteutia Mmpertam eat, 'depravati· bia temporiba· et moribaa, ad chore··, tripudia, aaitatioaM at id genua alia nunquam faro ooaveairi ai·· multi· et iia quidem greviaaimia Dei offeaaioBibaa, idque ta· ob obaeooaa dicta, iahoncataa action··, at peraicioaaa ad omnia opera carni· illecebra· illia odaiubetaa, tuai propter rise·, diaaidia, iaterdum etiam eaedee ete. inde coa·cqdentea: hia tot offeariouum at peooatoram aetninariia locum dari, iia praeaertim diebaa, qai diea propitiationi· tant, at iia ipaia diebat Melon pleroa- qae, nefarii· foti· aatanaa blanditifo JUeetee, a divini· officii·, religioaia aapplicatioaibaa lectioaibeaque ahcria abdafei, uvertique roda· a pericipiMdfo fldei redimenti·, alioaqua ab aliia chriatiana· pietati· offietia, in qua eo tempore religione iecambMdum eat, abstrahi et amoreri; hoc certa grsviatimam eat in ooaapectu Dei et eocieaiae! Quare interdicimu·, ne feativfo diabua aaltationea, tripudia, chorea· ducentur aut flant enta terminata divina pomeridiana, nere ultra defluat horam protendantur.

'4. Ut vero illi diea omni pietate et religione colantur, parochi crebro populum admoneant atque hortentur:

a) Ut illorum dierum tempo·, quod Deo eiuaque cultui debetur, iia kctionibua totum impendant, in quibua sancte trancigendum eat: idcirco frequenter fidelibus auae curae credit» inculcent, ne iter abaque urgeotisaima esus», priusquam integro mima· sacrificio devota intersint, auacipiant, niti ad enm locum proficiscantur, ubi cultui divino de tempore intereaeo possint.

b) Ut sacrum quoque sarmonam, alioqrin ad integritatem cultu· divini spectantem, fideliter audiant. 7'

c) Ut ftviM· etiam promeridiania pracaMtea pie religioaequa adsint..

d) Ut ia chriatiana· doctrinae redimentia ae praecepti· vel percipiendis vel revolvendi· vareentur.

·> Obteatamur denique et provocamus optimataa •t magiatratua, qni gubernationi praeeunt, alioequa dignitate praaoeUnnt, nt iu hia aliia fidalibua exemplo praeluceant, ot aolemaioribua imprimi· diebna, quibua humanaajredemptioni· myateria recoluntur, ad prinéipaleaP' oieletiam ooUactiv· conveniant. diviriaque eum pietate ad eenotornm aedificationem interant.

Dene autem at petar domini aaatri Io m Chrieti, pater miaeriodHiarnat et Dona totiaa eonaolatieaie, qui oqneola^.aoe ia omni tribulatio·· noetra, qatqaa per Moyaam «ervum Mum' dixit: ^flbaeilaM taDeuii

w *Dii it*

m eüa «ïμ ;** 1 det aabia virtutem et bModictioaam ab alto, at aeaetifleamM aabbeta tina, etinvneatar ■omen ti·· ia nobia, ut ingrediamur in requiem eina*.

9· De

Mallum aliud, opaa adoo «anctum ac diriuum a Chriati Mtiibua tractari potert, «t habet eoadliu· Ttlimtiuum, qaaa trimaad ▬▬ — viaiflaa ile baetia, qaa Dm patri reeaoaikati aam··, ia akari per eaoaedèaaa quetidie iaameiatar*. Vade aatia apparet, aanaam aperom e* diligentiam ia m pouaadam aaaa, ut Myalarium bea, qead culta· diviai eeatram eat, quanta matiuM fleri potest, noa •alum interieri enedia manditis et paritate, rarum anteriori qaoqae devotioni· m piataiia anpreaaiaae peragetur, atque ad augeudam eia· dignitatem omnia ooaapiraat Digaa·' quippe aat domi··· Dena aoater aedpere gloriam *»i* hoaarem ae virtatam', at ai. per quem omaia foate «aat, aerriaat etiam omuoa •reeturae. Per eiteraam porro iateraae religioni· aaaaifiietatioaem, aelomaiori modo, eoateatamur aoatrpm arga Deea amorem, gratitadiaom, aubieetioaem ae fiduciam, fltquc, at per externum exercitium interea roa·· fovaaatar, et adminiculi humani· ad rerum divinaram meditationem altius elevemur, atqua per riaibilia religioni·· ac pietatitigna in invisibilium amorem rapiamur; aed et alio· ad pietatem axcitabimaa, qui videndo opera noatra imitabuutur melior· ohariamata, et glorificabunt Patrem qui in coalis aet,

Syuodua haec laudem et gloriam Dei aiuaqur debitum cultam ia apiritu et veritate promovero deridereaa, et fideliam pietatem efficacia· excitare, excitatam accendere et alere eapiene, pro augendo culti» divini daeore aequantia decernit:

1. Clerici, qai cultui divino praeaunLmemorea •int, aucta nancte tractari debere, aciaatqùndalinm ora ae oculo· in ·· oonveruoa eeea, ac proinde interna· religioni ita studeant externam iuagero pietatem ac modaatiam, ut ipaonim devotione ac vultu ad omnem gravitatem compotito, fldelium corda iugiter iaoalaaoaat, et ad promenda· Deo laude· auaviter invitantur. Id quod et Tridentini patre· impensius commendarunt dicente·: „Docet omaino clerico· in aortem Domini vocato· vitam moreaque eic componere, ut habitu, geatu, iaeeaau, eertnone aliiaque omnibua rebua ail niai grave, moderatum ac rwigiono plenum prae ae ferant.* ▮

9. Parochi dent operam, ut eooleaiao mundae •int ac nitidae, nec exiatimant aa ofleio iam aatiefecue·, ti cura· huiua aadituo· monuerint; veram, ut aanotua Hieroaymu· de Nepotiaao habet, ipei •int eoUiciti, ti niteat altare, ai pariete· abaque faligiae, ti pavimMta teraa, ti «aerarium mundum, ai va·· tint luculenta*. Quae quidem aaororum locorum cura iugia tit omnino ot fatigari noeeia, nac ad aolaa maiore· aaai feativitatea reatrieta. Caateram laudabile obaaquium praaatpbuat fidei·· Deo, ai curae huiua at ipai participée e··· decreverint. Quapropter agendum erit, ut, quod in plariaque parochiia iam obtinet, ex virginibue atiiaque plia muliaribua parochia· ooaacribatar aodalitaa ouiu· membra pergrati officii tibi dMMt «oeleeia· ae capella· tinguli· Mptimaaia* ad mina· eemal purgare, Mra et mpaditie tabernaculi et aaoronim vaaoram aiioquin [apud] preabyteram maaMta.

3. Quia vero maiora fiaeta maiori etiam pompa •e ornatu celebrare convenit, anlamalnrihaa faatia eceietia· floribue, ftoadibua Mt aulatia (tapetibua) ia pariatibne aaaotaarii cXMaeetw^ aqrer^plure· aaoMdaatitr, tbcae adhibaantur, gradea arae inemiaee obtectae tit, et, ia quantum por fiaaultatau lieaerit, procuroutur hanginea myateria fldei noatrae raprno■eatantee, *aut* matii euiaa anlemnie diaa agitai.

' Paat. XXVm. ».
▮ 8thr.IT, t.

* Caaa TrM^ aaaa XXП. taerac. ta ahaarvaad ia Celebrat.

ad. Migre, I. «M).

limia· atriumq·· goribua aampaatrfbua, tama voxHlfe ornare, varbo, praratare «arate, quaa iagaatea·· arga Dea· *tt* aanetoa ataa amar *tt* prodaette pretira111 •uggaaaerit. Profecto, qui diMgit daeorem damna **Dai «t locum hsbitntieai· gloria· aina, ferito detegit quando «t quid fecero oporteat I

4. Imagine· «t «tata··, *ftr* qaa· pepuhm, »t conciliam Trideatinnm plariba· expreerit*, ia articuli· fldai commemorandi» «t rroaɪrëdte eoalrraater. beneficiorum u.Chriato coUatornm ndmanatur, «t ad •auetor·· imitebonem axcitatar, «aat ringutoria oroamante altaria· aaatrorem. Cureat itaqa· paroehi, at *ttt* romper aitid·· «iat; WM raro, m B quia nidi man· feet··, iaa qaia vetaatato attrita· vel quomodoeunqae vitiata· «aat, «copo ··· rmpea dereat, ramovaantar, at Ha pm aapmiorw acola· •iaatico· praavia edprobaada· «abatitaaatar.

IS. Altaria, vrea eaera, at cuncta qua· ad Mixa· •acrideiam et eultum caactaa enobari«tiae apeetaat, quam nitidimi·· ooaaarvaatar. Panuneata ¹arera, ■i ob tenuiore· ecdariac proventu» protioea procurari non pocccnt, ad miae· aat integra et munda. Item rubricae de parameetoram colore exacte obeerveatnr. Non tolnm aatem pro «eerdotibre, •ed at ii» qui mintotraat ad altar·, precarentur volta functioni «aerae congruae; feriaKbaa da·, dominici· et feetie diabna qaatam ddoleceantee ministrante· adhibeantur, ordinari· rebri^ia Adventa et MMta Qaadragmima, nbi fieri poteet^viplaeeie, •ub ffeyuum nigri· tegi· veatiti.

6. Snap· aeelaaiarem panpmtaa, ant defectu· C •rtidonm peritioraat, non veto aoeerdotum eoeordia e>t eauaa, qaod «oeleaia· rebaa ad eultam divinam •olemnina ageadnm naramarite aareant. Pi» mater eeeleaia ahnilibn· indigentii· in religio·· dliorum •uoram largitate «olebat remedium quaerere, eo· hortando, ut mente revolvant et imitentur illam promptitudinem, qua filii larael ad feeiendam opaa tnberaaeuli twtimonii et ad veatea aaaeta· et omnam cultam au·· armilla·, inaure·, aanulo· et dextrali*, va·· aurea, purpuram, byaaum at lapidea pretioeo· devoto animo Domino obtulmuht *. Patre» aynodi huiu· paterno affectu «t ddaeia provoeaat ddetea, ut horam, Ued et plnrimoram raaetaram aanotarnmqu· axemplo danti, pre angenda eultu· divini maieatate aymbobw aoaa aponto at hilarKaateao eonferant, Deo, a quo omnia aooeperuat ot «xapaetaat, ex ipein» doute ae dati» oblatioaai· feriant»·. Ut vero imagiaea, atataaa, vaate» «t vaaa aaaria ntibna inaervitnra ategaatiori atiam ferma reaptendaaat, epiaeapi ia maioribne eivitatibua, ubi artideaa pmitioree feoittne haberi poaaant, eenatiteaat quoad* aaeerdotea, qai rea aoeteaiarnm ¹ab nrbibna magia remotarum prompto animo enrabnnt, ad qnoa preiadae ooavmtaat ii, qui in naum eoalaaiarnm rearum rea noeaaaari·· ampre voiaaiat

7. Singularia daniq·· iamaaaenta aaeedaM decori oeltaa divini ax harmmü·· aanta Meliam. Qmeiroa inapoetorea aa direateraa aabalmum bmtetar •ynodna, nt infer eaetara inatitaifeai· feligiaaat obioata oaatua quequ· aoalaaiaatiai magnam babuaat ceram, quo aie in aaMia unae enutriti otdeiarepa •antriandi, «navi hymnorum aaararum modniatioM

miW) stoto sstoo mésÅmm eestotetot* jp ibm tolweMtot· ftsri· etoBpitoQM Btototo tuto* ^MMpttonfli NbShMh<.

^^9 ^999999 i£^99999 999^^9/999^99999/^9 99/^99^99t

Aretafsto· GsMsI, «b sator·· pnulioh· hh *s*U* ɪp·4·0 *f99Êi9* Immn* «•fe-tanda. «totoi baataa Maria· virgini. Wtium Mit, qpj per MMtiHitoM spMtolto st ʊκφβiM Dootai «Mwrrata·, «t tam epacba caaetorem patra· mutonm propagata· Mt Prnaoalnaa prearegutiraa, qaa· bretet vtegtoto Maria· n oanetaate aaalaaiaa diratria· toibnobaater, imprimte qnod aat·, mb at paat partum virga fearit; qaad Dai genitrix «it appellanda; qaed «ia· tota vita · peoaHari done) Dai femit iataararaM, omaibaa virtntibn· ia grade pnureteo ornata, nee aaqaaa vel umbra peccati eommaealnta, «i pro· omaibre eaaetia «t eieeti· Dai, imo pre· angalie quoque vanarationem conciltant, •aatqaa beat·· dixarnnt emnaa generation··, gloritaabaat, pro· amnibre poet Daum eotobaat, mataam ■temiaerdla·, grati·· «t pietati·, ooaaotatricaa· hnmaai geaaria etmealabrabant; qaia cart* Ida tenebant,'·», vehat Domini noatri genitricem, lelutem intuba·· nudo

laaffhbiHa barn at anivmaalia erga matrem Chriati •aantiaeimam piataa at veneratio aoatroram qaoqa· patrum eorda it· neeaadit, nt hi vix religion· Cbriati imbuti, iam altio· in oonteataada erg· Doiparam virginal· veneration· aniterantur; noatm namq·· proto-rex aeact·· Stephan·» morien· ocoie-•iam et regunm patrocinio reginae coelorum devovit ¹; eam hic et aina anoeataorea pluribu· tem-< plia, aria, atatuia honorarunt; aina imagine nummo· ■iguaque .militaria braarnnt; eam magnam «uam dominam, at patriam regnum Marianum ordinaria vocarent; apiaoopi a deeiao ooaoilii provinciae Strigonianaia, 1SO9 in Udvard celebrati, vaapertino Campanarum aono aalntandam voluerunt; fidaie» aempar et ubique per late pataua regnum Marianum piaa fldoi de immaculato conceptu ab olim firmiter *dhaeaarunt; Udam in iubila illimitata effoai aunt, et inter, piiaaima gaudia dulctoaimao\aatri auaa aodamarant: Tato pniriteu a», Jfaria, «t meeufe *erigi·* (MK* aan *ttt* m *tt,* data bcabaaimiu pater Pia» papa IX, viearіua Chriati, dia 8 menai· decembri» 18Mγ ia praeaontia cardinalium et apiacoporum 200 numerum proximo attingentium, ore Petri infallibili, matrem Dei Marina·, iam qua talem eultam, abequa tabe peooati originali· conceptam .feiaac, Bouma ia baaiiiea Saacti Petri proclamavit, et toti orbi, qt digma Mei, aaaaacfevit*.

A Itato hoc„ quod gloriam virgini· matri· immeuaum adauxit, oahaa muadaan in regno queqne' noatra multum ditatari «t r«luri»cm« eoapit, at •mpBere uaqu· eapdt ineretoaata. Mamoramnaaaltam aairam Ulam promptitadiaaa·, qua MeHa popula· •aao prcxiafe «lapa· 1MT, dte 8 reptembria, pro •alabraado feato aaptimo-aaaeutari ad toll·· Mariana· Styrtoa, ad provcaatieoaa· ancdtonla ragui prianati·, reb vaxilüa «aari itiaaria, agtempl· properavit, et qnid«m taata repta, at · *titre tree* epiacopi, at phare· quam dueauti · varii* dioeoaaibu preebyteri, cam turba cultorum Marianorum ciroa 86 millia

1 8··* XXV. 4« iavaaaL, vamral at ntoatta metUrum ·< «atri» taratelto*

* fata XXXV. «t, M

> Bnton te Wte ~ mfetata ~ IU

■ Balte MfeMfe Idte - dte UM).

ibi perne aoalaati refeeti. ■* oaprophar aaean Doarini per mm·)· bamodtoteak.

CoaMtam igitar, qaod aanottoatma virgo haea, pOT M&lHβ·IMI CMImIu I MMMBÜB ÎMfMMBlttk ewl· »«pta» aetomaitar at expHrite daeewte, pro aaa **t*VMi i· po^vhuB •kriefcifteew (mumMw twtat* ait aupar aaa benadietam ■aaaa, at nobto tliaa aaaa laaaa Chrtatem dominam naetrum propitia· redditam.

la roHquo, Hom do tpimnaulato «onoapta, qaa· maiora· noetri at taaaaraat at dooaoraat, in «ynodo bae provincial!, poat daotorationom dogmaticam eonooptaa toamaoalati prima, rira reMgion·, aaiata piiMimo, qaa arttoutan* *4pi tafollibiH aaetoritate ad oredoudum propoaitam, ex tarda amptootimar, public· ooattomur drmiterq·· taaaaaaa. Bnb bai·· immaculatae virgiato praaaidium oonfogfamn», potautimimo pOtrodaio ein· beatiaaimum ia Chrtote pâtre·, angaattoaimam terrae prinoipam, olerum deaiqae ot popalam uaivetuam pie aaoate oonaeadamua. ilia· invocabimua. et in hyaaia «c oaatieto aocia exaltation· conoclebrabimaa.

Quo T,ro baoc pietati· obeaqnia ab alito «militer praeatoater, taKterque eultetMariaao aotabifiora accédant iaoraaoata. ordiaamaa, at ia forata oaiw* ri· tanmeati, qaod ecdeatoattoi ia maaaa «ai ordinarii, aiva alteriua aapariorto aai, aat etiam laiei oatboliei ebr»m eoclaiaatici» petapni· nuncupant, tamper a<waatar baoc verba: «Et beatiaaimam aine macala moncoptam aomper virgiaem Mariam et omaea ^dnocti'; dein impenaiaa hortamur curato·:

1. Ut excola·· praerogati··· virgini· matri» ia publici· inatitutioniboa, praoprimia eiaa cultui aicratto' feotiritatibua, omni cam claritate et argamentoram 0 pondere proponant et enucleent

2. Ut omni aabbato ad reaperam cum populo, pulau campanae ad eooleaiaia ooarooato, roaarium cum congrui» myaterii» clara voca oraat, et ai aocommoda de beatiaaima matre cantica aubneetaat, adnitantarque ut in eia» foatiritatibo· e ddelibus quo plure· ad Moramenta accedant.

3. Ut · aede apoatoliea probatae, aodalitatae, qhalea imprimi· aunt ab Immaoalato corde Mariae, et Mnottoaimi Roearii, ia quantum iam in pemultia loci· extotant, aedalo foeoaater, et ubi necdum coadunatae ement, inducantur.

4. Providebunt petrae, at devotio in honorem magnae domjnae noetrae per deonream moneto maii peculiariter foventor, et in Hteaito touretanto «Regina •ine labe originali oonoapta* addatur. Denique,

6. Ut ipai preebyteri aaore aamalatioe· foatinaut cum eato Idohbaa coaloeow· ia aooietatem aab nominaXJoroaae aure··*, hortante beattoeimn Pio papa IX, ad^augondnm eultem Marianum opnatebiHtem. — Sancte *Dti fteOrie,* ora pra papula, mtcvwa» pre «lare, fatrreada pre daoaïe focaria·· •en·.' Srationt team iuaoana, pmemnua imptorant taom protectionem.'

< *Dt eniti Dti* daawetiaa.

Ubi aunt deo vel trea congregati ia ncmino meo, ibi »um ia medio eorum ', promtoit oh'm divi-

' · Qeaevia mnaa «onadtotai ea ana at trigtato aeaardMl· bm. qui, riaantt. antei, muih«i.4to, to ttemmi IminqL ■···na afonat. (hamae·· paairin Hm IX, brima· gtoa amto-

nmI ki Wmbm Iμ μ βΛμ β» *CL* apiat· am. «act. Patrte. ria n aev. UM).

• Matte. XVIH, to.

pnter val aantaafoteilto· aum Mbatto «t taadiiarib·· anto la matefaaa laaa .nnpagntto, daoni auae, aaltem aaaa at vaapari, ooram arnoidxe val toqna anate, mitarimrfilm MMria, qui aait eriri aaiaa aupar boaoa ai mal··, devote auppMaavarit; ai auto ot poat rotbetSoaoaa, ab iUo qui dut eqaam eaurieatl· k*a temtafo&Ämta

aotionam, ai ad trinum aalataMoaia angaïtoae pal· ■■ aanctae iaaaiaatiaaia Damini atataoriaai pto raaotoudo, vanaretur aaa aantram Dai Maria·, qnae aat adxilinm ahriattonoram. Naqaa dubitari poteat ox bac aimaltaaea davottona ot gaotiiHaaa pietati* •xercitatio··, plurima ia totem faaüia· tadnndat· eatolumeata; «iiqaidem quotiaa ipaa pater at materfomiliaa can aato ia die· ahpptoaat, tod·· iiadam ia memoria· rarocaiar ta· aaa a Dec eraatore et mandi gubernator· picaa dapeadoatia, ta» etiam quanto pretio omnaa et ataguii aaora· redo·P« •int, qaaato proinde cura et atadium aainti eorundem impendendam ait; hi vera ai prima aamiaa pietati· at devotioni· iam iatar domaattooe pariet·· cara parantem aaaoaperiat, et quotidie magia magi»·qu« aenau religioaia imbed foeriot, eo impoaaiu· atedobaat, at eidem ia aimpHeitate cordi» obedient, ceu aorri Cbriati, fodent·· rotantatom Dai' ex animo, reddantea quae aunt oaoaaria eaeaari, et qaaa aant Dei Deo, ■ quo ornato oedaefoo et dvitatto fotura .dapapdot proaperitea.

(hunmopara proiade 'delendam, quod· ealte· hio domeetioM in omni formo hominum elaaao, ai non penitua deaiit, multam tam·· imminute· ait; qaod dantar multi, qui, . audito aalutaiioeto aagaUeae putou, a'ee caput detagunt, aoe ooa»»r»atio··· aut occapatioaam interrumpant·, qaod iareaiantur non pauci, qui da atrato aurgeatoa, rei illud rapateatea. Dai, caiua aoliua foror· at gratia diam hoetemqae traaaogarunt, immeajor··, val mentem ad eam olerare negligent,· qaod damam talea quoqae obeerraatar, qai at ao reliquia caldore· oetoatont. orationem ante et poet maaaam erabeeeunt, trtotem in eo reponent·· gloriolam, qnod aupra pium vulgua •apere «ibi vtoi, roipaa doaipiaat!

Kt ideo patree ot matreafomiba· per aura aaorumque aalutem obtoetamur et dtotriotim monomaa, at cultum Dei privatam ia aaaa domoe revehet· oonteadaat. Profecto quo diHgeattore· ia hoe Doi •ervitio foerint, eo rictoaim plara ab oo araaotb recipient; liberalia eaim eot Deaa, at pharma eobto beneficia ultro largietur, ai ad foatem gratianun eiaa alacriter et aodalo aooaaaorimaa Parpamdaat proinde, qnantto »e Doi donto an baaeddto privent, qui hoooa pietatto axercitiam negligent. lagomtorima· quoqae aoaaaUoa taliam «tempi· aaetari, qui mythologie!·, imo obeooaato aaapa imnginiba· pariet·· eaoa profanant, contra, redemption!· aigno, venoranda Çhriati ernoo, item immaculatae Virginia atatrto et auorwm patronorum iannginibea eoadavia •un ornaro entbeoMot. Ut igiter adoptant baoc aaan aymbola raügioato, qnomvto Cdeiiam aootrerum paterno affaote hortamur ot obeootamaa; -aliàquia catholici bomtato habiteonh»·» aaUa m aadabriaa decorator, quant «orum toonibub, qui verbe at nx·mplo aoa doouaraat ftrmiter «code··, MaataHtor apornro, et Daûm enper omnia, proximnm ver· atout noaant ipaee diligar·. Otent amm doaaeatiato eoram h> voritatto tee^bae «t vtetetto nhriatiauM axatnph^ neotrioqno apu^l De^te· iaOe^^ateeaeibm· iteqnauù··, imo qaotidto, at taliter malarum auorua, quorum aaomoria acta ottom in bonedietioao oet, vontigia ••••ti, ipai qaoqua at BHi obadtontiaa boeodtotionem recipient.

at

Paraehee vere, votat mMatarii aratri edtetpeea, gravissime moMurae, e* patisteta, MM m M Maim ia Ohitate lose, abügMMM, a* barns tta tern ssglistam «alta· taaaMtoa· la vitam revsoare at omnimodo fevers stesgant

Hoe eeopo, qnotiee ipaoe haMtaeata tibi eredi toram fidelium ingredi eentigerit, opportune haw, ia primia tanteribw ta mehoaum eaeleaie» ape· •aoeaacaatiba», anmmaadeot, ta preenraudi·.Ma pistatis eathoUrae symbolis apart· aaam effarant, rabtidlte fulciant, taMter aaa netem paatarw.y eed at patrea familiaramqne beeethetaroa fiituri.

TITULUS V.

De Meaanfeta.

/. De ·MMN·

Querovi· Dai filius apostolis omsibus paras potratataan tribe«rit dieena: ,?Sew< «niait «w pater, *tt* apo mitte *tnz''*1 ta·· puaeandos ngn· et orae Patro oommiait'. Ipoum societies Petram eoa-•tituit*. Ipram iuetit aaoe fratres confirmare*. et hae raP ea. unitate eonstitata, eiaedem anitatis origine u ab uno incipientem sus auctoritate dite posuit*. Da toto mando igitar unus electae eat, qui'.et univeraarum gentium vomtioni, et omnibus apostolis cuaetieqae eodesi*· patribus praesit; at quemvis ia populo .Dei multi ament sacerdotes multique pastor·, 'omnes tamen proprie regeret Petrua, quoa principtkliter regit et ebriato·*.

Prim· ooeleaiao curat mox a Chriati anconea in qoetem Petrum obtinuieee quoquo eridrae eet. Ipso enim de safficiendo in locum proditoria apostoli propotitionem fecit, ae unum ex iis, qqi cum Chriato et apoatolie converssti rant, eligraduteJeelararit'. Ipee prior fidem Chriati ludaei· aananeiarit*, atque gentibu» etiam evangelii oatium aperuit*. fpee unireruqe coetu· in ludaea, Qutitaea et Samaria pertranerit, tamquam imperator, ut Chryaoatomtta exprimit, auM copia· rdraaee·: ipee denique in concilio laroeolymitano in dirimenda de legalibua quaeetione prim· part· tenuit**.

Chrietue domina· aooleriun. eno «anguine adquiaitam, ueque ad ooneummationem aaoeuloram perduraro eimalqae unitatem fidei in eadem pqr-•ererare voluit**: aecoeae igitar fiait, at primatu· honori· et iurwdictionia cum peraona Petri non exepirerot, aed ad Mooemorea illiu· traaairet Kt provida «ane Dei di«poeitione factem eet, ut anmmum eccleui*· imperium antiatite· urbi· Rom· tenerent; cnm enim haec multa regna eub ano uniret imperio, cito pervia fiebat populi· praedicatio, eoaleetia religioni·; aod et virte* divina mire reapkadait, cnm ubi caput doniinabetar aaperatitioen·, ibi cathedra Petri *nnt* magbtrn veritati· et aanctiteti·; et ubi gentilium priMipw habitabant, HHo ecaieatae etiam princip· reeiderrat.

Qumvia autem successor· eaacti P«W trium fere saeculorum deranu, praeter divinae gratiae virtutem, nonnisi proprio craoea,quem ia ttetimoaiu· fidei profuderant, resplendsrrat; quamvta item decreta sua potissimum e catacumbis te orba· mitterent: promptiasimum tamen apud omras fidetee pietati· et revereutiaie invenerunt obsequtam. 8i MBAβMM HtfettlNi· *mHb4* MH* Bη - ıequanta, finite isititit. Si datae «tarit, Bossaai peatMata aeutantia aataata eunt 8i «μ μ μ μ I mato Mmu«mmfc| anmjel· fcssikt «Sta· papae eptaaepi ataa msaa ebadivuramt. Si vere peaMee aaa tatamataa· eeaeUta «alabra· tare, ure· aanaita oWgamdi vim aaa baboeruat, alai realmaatia papae euflImgte et Meteritate munita. Si aeaioaiae pnrtienter* era esembra aaiaa eerperta, eaiae pontifex riaibUe aapat ast, paterentur, et adhuodum pattaatar; ipoe omntam peter et pastor attesta vooem, et qui ehrietinae nemine eeaeeetar, •tifiaia «Squa nsitis prnribna a pâtre mtoericordiaram •ffiagitaat, · et aaxilinm opportuno tempère eon-■oqunatar.

Patrua, princeps epoetolorum, eapet et colum»· fidei, ad hoe usqra teaapae et temper ia tait aucosesorib· Bomsais poatificibae vivit, indicium dieit'. M paoesodi. regendi et gubernandi anivoranm oestosiam eibi e domino nostro lanu Christo traditam plenam potestatem exercet'; Romana ecclesia, qaaa •■per immaculata menait, ot, Domino providente et beeto Petro apostolo opem ferente, ia futuro manebit, tins ulla haereticorum insultatione firms «t immobilia omni tempore ponistot*; eceleeia Romans eet omnium eooleeiarum mater et magiatra, MtboUoM veritatis et unitatis centrum, in qua eet integre et rora chririianae religioni» soliditas. et ex 'qua traducem fidei omnee reliquae eceleeiae maturator oportet*. Unde Petro in rnbue fidei et moram per oa pontifici· loquenti omnea per orbem fidele· et paetorm citra omne dubium luenium eemper praebuerunt.

Hanc erga cathedram Petri obedientiam, reverentiam et iaconoUMW adhaeaionem, «eut fidele·, ito et paetoroa eodeaiae et provinciae huiua eo libentius profltemqr, et inviolabiliter nos servaturo· spondemus, quo magis beatae memoriae praedecessorum nostrorum exemplo ad id provocamur. Orata eat memoria Oeorgii Ssalepcsdnyi. 8trigonienaia archispiacopi. qui quatuor propositione· cleri Gallicani anno 1682 editas, una cum caeteris Hungarian praesulibus, eodsm adhuc anno, ceu auribua christiani· absurdas et plane detestabile· proscripsit, ac universis istius regni Christi fidelibus interdixit, as sas legere vel tenere, multo minus docere auderent*. Pariter omnem exseruerunt telum, ut nullus schismati occidentali in Hungaria adhaereret, utve schisma eriontale per commendatam et acceptatam sanctam unionem multam minueretur.

I» hac erga auooesMrao sancti Petri fide et pietate eo amplio· firmamur solidamurqtis, quo oertiu •at, summos pontifie·, praetor sollicitudinem pastoralem erga omn· fidei· communem, specialem etiam protectionem st benignitatem genti nostrae exhibais·. Quantam anri argeatique vim saepies profuderint, ut adflicto haie regno cum agmine Taranrnm dimiraati opem forrsat, ad contestandum grati animi afisetum uMmoramua dnntaxst. pro merito vero enarrandam annalibus patrii· relinquimus.

Ideo episcopo^ hortamur, ut per subditum tibi cieram, hianc erga cathedram Petri pietatem et

› Issa. XX. XI.
• Issa. XXI. 1C-T.
• tuna χντ. n-e.
• *Iμ ,XXII,* U-X.
* 8. Cypr. D> neti, ssat |sfp, «4. Bsissil, p Ita|. .
* & Lss, a«ra>. » in amusara suw esswtpi· [■!- ˜ ˜ 4, opp. a Lvos, «4. Bsllcr., I, 1·).
™ Aat. I, » st »ta
▮ im. n, ia
■ IMX. M.
*· IhH. XT, T.
» «at·, xn, λ
» îMη,χνα «t-
1 Cera^hta. sct.ni. [KsrMa. I, UTO8).
• Ctaa. nerma, [BuAsata. O, «···]
* 8. Star··, Jfe ad Jtamasu·, e. 14, ama M, q 1 [»»■

deeeseerem suorum pro ratbine adieneSoeum Umiaa apostolorum adire, aat saltem per nanctos vel fltorne do stata ooaMarwm musram tatam noa nagiigant *.

per eaentimimum dominam nostrum, vel a sacris coagragetioaibus edendorum notitiam aibi comparata studeant, ut illa etiam in ecclseiis provinciae huius exocutieni mandari queant. Tertio, oum pietatis ratio, poetalet, ut pro 'summo pontifice, qua vicario Christi et omnium Christianorum patre et doctor·, ab universo clero per mimae celebrationem et cam populo instituendas precatione· pator ooeleetie exoretur: omni· sacerdos eo di·, quo sutamu· pontifex electus eet, collectam *Mm* amnium /detiam pro eo sumat. Quapropter electio summi pontificie- tum in calendario anniversario suo die notetur, tum etiam b populo fideli ex ambone sacro annuntietur,-isque- ad preces pro capite ecclesiae fundendas excitetur.

2. *Dt ntlrvpMt.*

Metropolitarum dignitas, si non nomine, quoad rem tamen ipsam et exemplar, probabilius ab apo-tolis suam habet originem. Qui ea dignitate eminuerunt, primi episcopi ', vel episcopi primae cathedrae * aut primae sedis * nuncupati sunt. Hodie archiepiscopi et metropolitae dicuntor, et praesunt uni provinciae ecclesiasticae. Synodus haec omnia iura et praerogativa·, quae archiepiooopo provinciae buiùs e decreto sanctissimi concilii Tridentini et ex praesente eocleeiae disciplina competunt, agnoscit ao veneraturi Illius itaque eet: '

1. Quolibet triennio episcopo· tibi suffraganeoe ad provincialem synodum convocare, eidem praesidere, illamque dirigere*, ita tamen, ut synodi C provincialis cuiusoumque decreta ac statuta non prius robur vigoremque nanciscantur, quam iuxta constitutionem Sixti V IsuMase (die 22 ianuarii 1&ββ] a sede apostolic· recognita fuerint.

■. Potest ·uffraganeoraro sitorum sbaentise a propriis ecclesiis cause· cognoscere, eoeque, si praetor legitimam a sanctissima Tridentins synodo * et Behedicto popa XIV in soa constitutione 4d *tutittrtet* (die 3 septembris] anno 1746 vulgata, praestitutum mddum reeidentia abfuerint, pro rata temporis subtraction· fructuum beneficii privare.

3. In causis appellationum in subditos suorum suftageMorum jurisdictionem exercere*.

4. Dioeceses 'comprovincialium suorum visitare, causa tam·· cognita et probata ia concilio pro-'vindeli *.

5. Episcopos comprovincial··, iexta dscretam sancti concilii Tridentiai *, ad sominaria erigeada D st eoBeervaada cogere.

6. Illius eet, aedo episcopali vacanto, vicariam oapitalarem constituere, si concernens capitulum intra praestitutam a sancto condito Trideatino** tempus, cum non elegerit.

Quia vero dieeeeeiem halo· provinciae unitatem ia métropolite fixam osse congregati episcopi sciant:

fas (die M dsosmbris i«qj et Bmed. XIV ^ued MMte |die W aanaMTIISO).

quid patiatur unum membrem, compotiantur omnia membra, et si gtortetur satsm membrum, eoagnadeaat omma membra *. Et ideo saepiae eoaailis eum metropohtaao ac invicem eoafimut, pastorale· ec tireularae Htaraa anos eum altero commuaieabaat; ■i quem aegrotare oompererint, eumdem viciniore· •altem visitabunt, et fraterne eoueolabuatar; pro defhacti fratris exequiis eoaflueat, et pro illius aaima· refrigerio ia suis osthedrshbu» ecclesiis solemn· sacrum dr rrpnwes celebrabant*.

d.' *Dt tfitttfit.*

Gravissimi ponderi· sunt verba, profecto penetrabiliora omni gladio ancipiti, et pertinentia ^eque «d diywioneta snim·· et «pint··', quae sanctam concilium Tridentiaum * de. episcopi· pronuntiavit, at ptonitoe sees voluit: at cam regimen eotieeiaram sit ipai· aagelieis humari» formidandum, attendent sibi et universo gregi, ia quo Spiritus sanctus eoa posuit regere ecclesiam Dei, qdem-aequisivit sanguine suo ; ut vigilent, sicut spoetolus praecipit, in omnibus laborent, et ministerium suum impleant.

Episcopis crédita sunt eloquia Dei, ut illa in ena puritate m integritate asque ad consummationem saeculorum custodiant,' et contra omnem altitudinem extollentem se adTersus scientiam Dei, forti animo tueantur, virtutum Christianarum exertitium adurgeant, et exemplo irreprehensibili· vitae confirment ao promoveant. Magna haec et gravia ofiloia huius quoque provinciae episoopi intime per^ sentiscente·, praesenti decreto statuant:

1. Ut,, secundum praeceptam apostoli* et decretum sancti concilii Tridentini *, sanctam lesa Christi evangelium per se ipsos praedicent: si vero contigerit eoa legitimo detineri impedimento, viros idoneos assumant ad huiuamodi praedicationis officium salubriter exequendam.

9. Cum gravissima aint verba apostoli ad Timotheum": „Oportet rptseopsms trrepreheauibslem esw;" neque dubitandam sit. et fideleo reliquos-ad religionem innoooatiamque facilius inflammandos, si praepositos suos viderint animarum salutem ae coelestem patriam cogitare*; totius demam familiae dominicae statum et ordinem nutare neoemom ait, si, quod requiritur in corpore, non inveniatur in capite*: episoopi omni virtutum Christianarum genere, praecipue autem candore innocentiae, divitiarum contemptu et igne caritatis eorruptoe ·astuli mores eonfUndere, populum voro sibi commissum aedificare omni virium contentione adlaborent.

3. Cum inter gravissima episcopi munera reputandum ait, at fidelibu· pastore·' praeficiat, oxpediatque, ut ait sanctum concilium Tridentiaum *·„ animarum saluti quam maxime a digni· et idoneis parochis gubernari; episoopi vseantibu» beneficii· parochialibus eos dantaxst praeficiant, quos aetate, moribus, doctrina ae prudentia ad vacantem ecclesiam gubernandam magis idoneos indicaverint.

· if»r. XΠ, M.

« Hekr. IV. 1ft

4. O^m MMta ssneUtam Tridaathmms 1 fro-quratem dintosria viritattoaeai augaepera eeaam··-det, idque idee, at pewter aamuaMeti Huflrrtilii •te admiaietratieasm, mt orthodexaqM dsstriae, Mpatete erroribus, tionamretw, pravi mares wnl-'gaatar, populas sxhortatioaibas m admoaMoaiba-•d roiigioasm vitataqas probitatem aeesndatur, «t •lia ad fidelium salutem opportuna eoastitaaatar; episcopi dieeetete aaaa froqusater visitaro, atquo qaotaaate notabitom ' sarum parta» invisero aaa intermittiuit *

5. Quod spostola· ia spfoteta ad H«braeoe IUI, IS, in genero eomssendat, eeribea·: n4ra0(MaMa« *tt 9^it9Î9tif itliiiit tuiti kattHi fmuntv Dttu,"* id specistim «pteoopte dictam existimari debet; atqh· idao tptaoopi officii sui esse repnteat, iia aditum ad se prompta admittar·, qui ipsos, val tamquam iudioes, vel tamquam patres, 'val oonsultorss adiutorasquaadir-desideraverint ': miserabilium praeaartim peraoaaram caaram continua aollteitudine proeequantar, quasi - propheta aibi dictum tenente·; „7U« drrv/ictas eat peupsr, orpAmso ta erit edtator·."· „& multam *Uti fiurit, eteeieuttr* trita·; si parum, etiam *teiytnue littnitr iatptrUri* ai impleatur .eliquande: *„Ditftnii, «Mit fn/Hribuf, Untitia «M aumbt* m eteeetem aaaeW·." *

Aditfva noa, Den· salutaris noster. ut quae te auctore facienda eognorimu·, te operante impleamus!

4. Ds eaaonMÙ.

Canonioatas et dignitates in ecclesiis, praesertim oathedralibus, honorfitoo .senatus eoeleeiae* nomine insignit saorosaMtam «concilium Trideatinum*. Unde suapte intelligitur, multiplias· ensque gravissimas incumbere obligatione· omnibus illis, qui huic «enatai adscript! suat

1. Ante omnia, auxiliante Domino, omni viriata contentione cultam divinam promovere, et irrepentem animis fidelium erga sacra teporem salubriter exemple eno eonfandera-etadeant Proinde canonici tam eathedralium quam ooltegiataram ecclesiarum offieium dipinam totum ia choro publice recitenti, non ordlMrtae distributionis lucro adducti, sicut monet antistes, quem pastoralis sollicitudo gloriosum reddidit*, eed Dei caritate religionisque culta commoti; ut vora ex animoqu· psalmi illa verba coacisSnt: .Pefaatorw seer^fleebe *tiki tt* ΑΦΜΜΝ9 Αν*ρ* *DttHttf* bonum *Mt."* Itaque auctoritate etiam Trideatiai concilii* praecipi»··,~at eum ia chora psaltondum est, canonici quoq··, quantum honoris grada c···teris praestant, tanto stedioaia· pealmis, hjnmis ot canticis modulantes. Dei laude· ooaeotobrant, aui officio ei defberint, pro abtontibu· hebetata?/ «t •arum partiam, quae ea ratio·· non obierint, diaiributionibns muletentar,*·.

Missa· oonventaali, quae pro boaehetorihaa ecclesia· celebratur, canonici si·· discrimin· iater-

1 3···. XXIV, eap S, d> rsftrs».

* Cara. prov. MsttoL, IV (part, t e. I, tl *rrr.;* Muta. XXXIV, f»DP

· Pa X, 14.

' Tsb. IV, ».

· Ps CXI, ».

* 3··· XXIV, sap. 1», di re^tna.

' A PtaaV, Gratae. CXXXV (fits » M»*. 1»Π]; M··»· dicta· XIV, Mfl. CVn.

· Crac. MtaM. prov. VI (ptaw IV, part», (.1; Kami, *CnoolL,* XXXIV, tMA],

* Sssa 1XIV, asp. 11, ds rubras,- Pta» V «nantit. M prane·· [dis *> sspMmtais I»Tip

>· Craa prov. MrtM. I [a N], Oamnanis ⩘ mtaMris, p », (Muta, tBata., XXXIV, tol>}; teoiet. (taMattadhsia [sap. an. de star, asm rsridsnt. in tant· m, »}.

·Αβi· MVHMiRMril

Amb ^olokswet· ift*

«umMtiMrtam anmmummtriram psmlranii. ia hae adimplaada Ha raraaatw, at at ribi baaaa eoataetimoaium «xhiboro valesiat luna «t eennalsoram exempte papain· IdaHe ad audiendum varbam Dui ■tadtodfas «oafluat, ipea quaqua iatervrairo conteudaat.

Ut autem raram diriaarum stadiam tam ia •tortate quam latete efficacias excitent, alumno· vero seminarii modsm rapte traetaadi verbum Dei facto doceast: eoacionaadi' manae aaaeaim, imprimi· faatte diphua, naaidu· exaroaeetl.

D«i>que; ad coadliandnm ordini pontificali dignitatem, augaadumqun-cultae diriai sptoadoromr.quotieneunqua eptecopua pontifie·!· 'officium celebrat, imo pro locorum cousuatadiab-etiam aftaa, canonici eidem sdsistaro teneantur*. Qeneratim eminentia dignitati·, quam candaiei in «eoleaii· garant, ratio poatalat, at in «piscopo. ano patrem ac supremum paetoram 'rospirientes, «idmn ut luminaria maiora ad exemplum aliorum clericorum condignam veneratione at obodientiatn exhibeant; nati ad concilium, episcopum sapis ac nancti· ooncilii· ultro •dinvbut: eleeti ad iudieium, raorin sedibus prompte pt intemerate fide adsideaut ; qua jrero arehidisconi, suos districtas sdlieite vinitate, etqM omn& in omnibus negotii· ecclesiae «i saluti· animarum, cumprimis ad nutum episcopi vel Capituli deputati aut sxmissi, «in· fluctuatio·· obsequantur, et sibi oommiesa eoasoientio·· exaequantur.

S. Quia vero nihil «st, quod alios magis ad pietatepi «t Dei cultam assidue instruat, quam •oram vita et axamplum, qui se ministerio divino dedicarunt*: canonici, meut honore et dignitate caoteris clerici· praestant, ita omnium virtutum exempli·, imprimi· vitae puritate, praeluceant oportet.

3. Memores verborum apoetolicoram: *ctatief* entem *ft wmawmoais neUta odUeiea, talitiu «««· HtMtiif fffaurtttttr* Dras/'* patre· pauperum <eee contendant. Ipaa prseatantimimx virtus, castitas, omneta splendorem et vim aedificandi amittit, si labe avaritia· maculata fuerit. Sicut ad fontes benedictionum divinarum, ita ad animos etiam fidelium nihil* tam expeditam facit viam, quam beneficentia; imo eadem defectas et fragilitate· etiam, qua· plena vix unquam declinantur, v«iamin· quodam obtegere solet. Alioquin redituum suorum non domini sed dispensatores duntaxat sent: et ideo durissimum indicium illie, si noa feocrint miewieordiam; quam autem poenam timer· possent, si protia peccatorum, quo nomine proventu» eeotoaiastiei passim veniant, in fomitem 'itidem peccatorum ooavorterontT

4. Corpus ooclesiae, ia capita Christo ooadonatam, nihil magis «nat, quam sincera caritas. *Aoe* rapa»»ssat «mn·^ ftrie *tiffifuli* dwi *uti·, ,ti* -dileriien·» hnhmriifo *ei êteifee·."** Canonici hac virtato so magie ptuoMgoro debent, quo' cortina «nt, primam eoraadom institutio··· huie virtati innixam M···. Idoo anaeta· Carol·· Borroma«a· caaoaioo· moenit: .Ornai· agito psos mutua, concordi voluntate, ot caritate fraterna vos tavieem diligito. Caaoniei enim «atit^ qai, stoat pro oellsgii ratio·· «t antiquo instituto uaa ia eoltogiata eccle-

› Ptovflr, Orae. Mhn», Π, Mt. «À

' Cora. MsdtoL prvr. V, «··· sd divina aflMa pertiaeat, [part. IΠ, 0.1; Maad, XXXIV, dKA]; Trta, sera XXIV, «ap. U ds r<srm.

■ Cena TrtiL, ···» XXII, sap. 1, dr raptem.

*Hta. ΠΠ,I

* leaa-xm, «;

faiatie; ita nam Ipeefa et sarientia fisodere, unaquo

tia oetiasiae ministri, 'quare· orat eoe anu» et sainte une, experieado videto, tient in ρ·I·o aerip-

/Vetruo fis «w·." Hmc oaritao Mperieribas affabilitate·, iafisrieribs· voro reverentia»'ri^perat; probata· vittate· aoatimio anget, defibqtao vara at ' MgUgentiaa Boaeade mianit; quae ptaaalara geeta coat, ad aedifitatioee· corporis Christi Mandat, ilia vwo' qaaa parpara· last, ad praecavenda» padHeru· soaedalum tenera cura operit

6. Dam da rubus gravioribus ia capitula deliberande» eat, eanun rerum deliberatio ao tractatio ta» suffragiis odhnt* pennittatar *, tu· illae ree quo ssaturiaa expendantur, in aaa sessions propositae, in alia docidaatar..

' 8. Una diatributionum quotidianarum ia omnibus oapitaKo, ta» cathodraHbus qaam ooDogiatis, iuxta monta· patrue Tri&atinorum ' indnoatar.

7. enailitar praebenda thoologaBs' et poeaitentiarii* ex monte eiusdem ooaailii Trideatiai per episcopos constituatur.

8. Quo fsciUua astern epieoopi in eoclosiis sibi 'oommissis et divine· oakum augere et caaoaioalem disciplina· tueri poeaint: interdum oanoaicali capitulo intéressé studeant vel illud ipsi ad eo convocent, ut habeant occasionem oognooeoadi, aa praescriptae capitulo leges inviolate' serventur-*.

5. *Dt* decease /srewrir sss esco eredidiaconis.

Nihil iuoundha quidem nobia foret, quam ei in medio crediti curae nostrae gregis continuo versari, atque tam huic immediate' per noa invigilare, quam etiam pastorum vitam moreaque ipei oboor- c varo pernemus. Quia tamen ratio muneris id nullo pacto admittit aliquot probati sacerdotes, qui literarum scientia, morum integritate ac rorum agendarum usu praeetantioree oint oportet, ediutoraa nobis eligendi eunt ut facilius omnia ea cognoscere ac perficere postimus, que ad gregis salutem procurandam pertinent Hinc, praeter vicarium generalem, vicarii quoque foranei, apud aoe viooarehidiaooni appellati, plores per dioooorim constituuntur, qui in aliquam pastoralia sollicitudinis partem vocati, episcoporum mandata exsequi, et ecclesiasticam disciplinam tueri debeat Quales vioe-arehidiaooni esae debeant hisco verbis docet concilium Romanum*: »8int doctrina, pietate ot prudontia praediti, qui pro Deo et propter Deum evangelism noa erubescant, sod de clericorum et laicornm vita ac moribus, ot quomodo paroehi .aliique animarum rectores in pastorali officio eo gerant diligenter inquirant et in laternis scratantar, ad eptoeopoe fideliter delaturi, au· clerus et populna, ut debet vivant Uum propria· in ocotmiia cultus adhibeatur, num supellex, sacra praedpee, debito nitore coacervetur, et visitationum decreta suae viat exacutioni mandata.*

Qaaaobro· rioe-erchidiaeoai:

1. Officium tibi ooamie···, iuxta ordinarii instructione· et ssudatam, statuta item uynodaBa, et designs iuxta legitimas tnuMttadiusa, fiitfgentar ·K-sequantur; momentus proinde gravissimi sai maner· sedulo Mopiuaque expendant, ot in eo •nati implendo proborum sequantur vestigia sacordata·.

i. In ena assidui vigilantes epeeada, parochorum" vita· et moros iugi tirouBapeetioae custodiant*; ac sollicita qnacrast: aa parochi pastorale· cura· ot ministeria· me exacte impleant; an praedicandi, oetoebeaeo servandi ot prolem instituendi munere sedulo fhngantar; m non eorum culpa ia oodoaia divinus saltus desideretur; an sacramenta ea, qua par eet, pietate, gravitate et alacritate fidelibus administrentur: an re ipsa praestentur es, quae epieoopi vqj alii eorum nomine in ecclesiae ac fideliam noeOMitatem utilitatemque impendi iueoorint; an peculii ecclesiae, piarum fundationum et B eloeasoaynaru», quae tribuuntur, fidelem et integram caram habeant; an beneficii aedea in bono stata coacervent, vineas, agros, hortos debite colant, neque cincturae eorum desolari patiantur: an libros habeant, quos praeaertim ex synodi huius decreto habere debent; quomodo aanctiammum eucharistiae sacramentum recto reiigioooque asservetur; an saltem qualibet altera hebdomada renovetur; praeterea an, quae io mioaae sacrificio adhibentur, uti calices, corporalis, mappae altaris, pura, munda ot docentia sini; aa baptisterium et saeroruan oleorum vasa tuto loco ot decenter asserssater; aa protoeolla necessaria ac libros haboant baptisatorum, ehrismatoram, eoniugatorum et mortuorum, atque hoa separatos, dscontea et ea ratione, quae citioribus mandatis praescribitur, comparatos diligenter custodiant An reliqua in hae synodo decrete aut synodo dioocosana deeernenda, sacrae item visitationis statuta inviolabiliter observent Verbo: vico-arebidiaooni agant et urgeant, ut in nuis distrietibuo morum sanctitas, ecclesiasticae disciplinae observantia, magis magisque vigeat et floreat Et si quos errare aut deficere cognoverint, eoo summa quidem prudentia et caritate, sed etiam libertate apostolica moneant ac, si res gravius remedium exigere videatur, eam ad nos aut viearium nostrum referant*. Denique de his omnibus, et si quid mandavit peculiariter epieoopaa, deque aliis, quae ad utilitatem animarum et episcopi cognitionem pertinent ipsum per literas certiorem reddant

3, Visitationem sui districtus semel in anno exequantur diligentissime per ae ipeoa, niti forte talio causa emerserit propter quam ipsos oporteat praefatas ecclesias saepius visitare; nihil tamen contra etatuta^synodalia aut praescriptiones ordinariorum disponant et do ipsa visitatione epiaoopo poet menae· rationem reddant Vititatiouum autem Marum hunc habeant scopum, at imprimis sanam orthodoxaaque doctrina· commandent dori et toties populi fidem ot morae explorent et quidquid depravatam flaerit ipei corrigent vel ad opiocopua referant clerum eum populo oobbrtatioaibua ot admonitionibus ad robgioae·, poem Bocuasque probitate· accendant; eootora, prout locus, tempus ot oooario foret ex ena prudentia ad fidehu· saluta· disponant. Quae ut folidua ttdHuaque neoadaat aaMt haec synodus vioo-arolridiaoonoa, nt paterna caritate·ae prodenti odo omnea amplectantur ot ■odmtieuimo se gerant in onuibus, no cuique· oneri aut soaadalo existant*.

▮ Alexander VU, condit M *(Pn* μ - - 4 - , dis t aprflis I«n „ '

* fiess. XXI, sap. t st ossa XXП, cap. t *ds rsfbraa;* BsastaA. XIV, Mit CVU

* Sosa V, sap. 1; OMu XXHL cap. 10, ds rrim

* fissa XXIV, sap fi, ds rfiWm.

* De iis qaas ad capitata· pertiaoM ; esae. prov. MedM. П1 («. 14; Mansi, Csesfi, XXXTV, M» DJ.

* TK VIL cap. fi. (Manat Ctasfi, XXXIV, IfiMAJ.

1 Cap. t arsdpnsstpiori (L fitL

* Cap. *1,* ds sfjlde erdidiacoM [L ·].

▮ Cum. Trit, sees XXIV, sap X ds rvfsrm.; et sap fi, ds sf)fcis artiWiaosos (I. ·].

4. Capital· ruralia, valgo corona» vel dietrio-. tusles congregatione», eam omnibu districtas «ai ■scerdotibu saltem quolibet semestri celebrant, atque conferant inter se, quae ad boni putori» officium et ad caram animarum pertineat; de difficultatibus et incommodi» uniuscuiusque parochia·, •i quando eorum explicatio rei remedium aliorum concilium et operam requirat, aerio deliberent; vioe-•rthidiaconi aliquot capita tum constitationum hniu synodi, tum eorum quae ia synodo dioecesana decernentur, praelegi curabunt, umalque aliquot' cacui conscientiae solvendo· proponent. Acta denique coronae scripto complexa, cum tota rei gestae eerie, eum epiacopo communicabunt.

5. Schola» districtu» spi annue vinitent, atque diligenter inquirant, num doctrina Christiana aliaqué publicae institutionis obtecta rite ao diligenter proponantur. Errore» et defectu hac in re admissos cum praeacripti» relationibus ad inspectore» epiaoopale» referant

·». Parocho» districtu» sui graviter aegrotantes, si fieri potest, visitent, consolentur, ac sacramenti» moribundorum muniri curekt. Cum aliqui» parochus supremum diem> obierit, convocati», »i beet caeteri» sui districtu» animarum pastoribus, funeri» iusta peragent. Animarum curam, sacerdoti a nobis approbato interim administrandam, ot quae sunt ecclesiae, custodienda committant, atque no» aut vicariam nostrum de tota re certiore» faciant Qua etiam commissent episcopale», re» parochiae adscitis idonei» testibus consignent, libro», scripta, supellectilem, aliaque omnia tuto looo deponant indicem vero, qui vulgo inventarium dicitur, et officio dioecesano submittant, et in suo tabulario servent.

7. Facultate absolvendi a peccatis reservati», aut vexilla, coemeteria etc. benedicendi, sibi nefors ab ordinario collate, prudenter ac intra terminos ab eo defixos, modo a sanctis canonibus praescripto utantur.

8. Curati vero quicunque, quavis dignitate praediti. vice-arcbidiaconis obtemperent. Quod si aliqui ad conveniendum negligenteVvrf'ad mandata eorumdem vice-archidiaoonorum 'exequenda contumace» fuerint, episcopi in illos pro modo culpae animadvertant. Hi autem vioe-arehidiaooni voluntate episcopi ab officio removeri semper poesint; ac, ai male id administraverint, poena» dent eiusdem episcopi iudicio. Denique synodus haec gravitatem muneris vice-arcbidiaconis commissi prae oculis habens, praecipit ut iidem iuramento officii adstringantur.

6. Dt taerit curieoihu.

1. Expedit maxime animarum saliti, · dignis atque idoneis parochi» gubernari*; quapropter eo connitendum eat, ut do moribus et suflcisatia eorum, quibus vacantia beneficia conferenda eruat, loeorum ordinarii certam sibi procarent cognitionem. Huc in finem sacra synod»» Tridentia· ia synodia dioeoesanis per epiacopo· vel eorum vicario· proponi praecepit ad minea sex examinator·», qui synodo satiafaciaat, et ab illa probentur, coram quibu· examen subira debeant omnee, qai ramum beneficium parochial· obtiasra capiant Haie «elatari decreto eoncilii Tridentini optaremus quidam ad litaram respondere: quia tamen sxtoasM jiiooeeciam et distantia loeorum haad admittit, at qaotiea porechialo beneficium vacare contigerit toti·· ad illud ad-■piraatee in looo examinatorem »e sistant: ideo curabimus ut norma apud noe provisori· vigena per sacram sedem adprobetur.

› Cost Trta, µ. XXIV, oapln, dt r<srm.

fi.i Pradbmie fidei et isrsaaslm do obedieatta ordinario ptumdanda ante iaotitittieaem aatborisabilem (investitarum diotam) intra mimam ia manna epiaeopi aat ei» vicarii erit aancupeadum. Institutionem Mthoriaobilam intra daoe menae· sequatur instituti· realis (etiam installatio vocate), qaae ordinarie per arebidiaconum aat vice-archidioeonam peragenda erit quaese ia eo consistat, ut populo parochiali, ad publica divina collecto, eam brevi allocutione novus parochus praesentetur, decretam episcopale publicetur, ipse curata· aolemnom fidei professionem faciat, praesentes vero fidei»· ad obedisndum voci pastoris commoneantur, temporalia denique beneficii iuxta authenticum inventarium novo parocho solemnitor resignentur.

3. Verbin sancti eoncilii Tridentini hortamur omnes, ut quiconque parochial··, vel alias curam animarum habente» ecclesias quocunque modo obtinent vel per »e, vel per alios idoneae si legitime impediti faerint diebus saltem dominicis et festis solemnibus, plebes sibi commissas pro sua et earum capacitate pascant salutaribus verbis, docendo ea quas sciro' omnibus necessarium eat ad salutem, annuneiandoque eis cnm brevitate et facilitate sermonis vitia quae eoa declinare, et virtutee quas sectari oporteat ut poenam aeternam evadere et coelestem gloriam consequi valeant *. Ad officium quoque institutioni» pertinet ut statis temporibus, ex iis, quae in missa leguntur, aliquid exponatur, atque inter caetera sanctissimi huius sacrificii mysterium declaretur Tempore autem ieiuniorum. Quadragesimae et Adventus Domini, sacra» scripturas divinamque legem annuncient*.

Haec sacrosancti concilii Tridentini decreta prae oculis habentes:

a) Praecipimus, ut sacer, argumenti praeferenter dogmatici, sermo ad fidelem populum omnibus dominici» diebus et festi» habeatur, una reprobantes et exstirpante» omnee contra hanc legem invalescentes abusu», quibus factum eat, ut quidam curatores animaram tempore aestivo sb annunciando verbo Dei per plure» septimanas penitus respirarent.

b) Omnibus feriis Quadragesimae, vernacula linguae ae sacrae scripturae partes praelegantur populo, quae in missa feriae currenti» continentur.

c) Sacerdotes, imprimi» iuniore», paterae alloquimur et hortamur, ut sermones suos soterter elaborent, bene memoriae imprimant, et cum modesta ■uavique gravitate proponant, scripta sua in ■crinium reponant, et, ubi iussi fuerint, eadem ordinario aut viee-arehidiacono exhibeant Ajioquin advertere possunt, sacram institutionem a pluribus fastidiri, qui omni modo excitandi erunt, ut libenter audiant verba vitae aeternae.

4. Institutioni catechetieae, tam in schola bis ad minas in hebdomada, tam in ecclesia diebus Domini et festi» solerter vacent*, ntentge catedhiamo qaeus ordinaria» designavit, unaque diligenter exponente· sacra· ritaa et oaaremopia·•edeaiae. Ad hanc cateebeticam in eooleaia institutionem sos etiam cogant iavenoe, qai schola» dominio·!·· aut rapotitioaale· frequentant, nisi pro •M proprius religioni· magister eonetitatu· habeatur. Ut pecorum quoque pactores et alii fidele», qui secus per annum verbum Dei aadire aon possunt, debitam in fide regatioqne morum suscipiant institutionem: parochi, mensibes saltem hiemalibus, ad locum debentem collecto» paterne instruant et

1 Seas. V, asp. S, ds rsfarss
▮ 8ssa XX cap·
* Sass XXIV, cap 4, ds r<«n·.
* S·» XXIV, cap. 4, ds tsfsrw.

adhorteafur. Servilium daaiqaa, **ma** haprimb'A aequioris, perueuensm sollicitam curum-habdaat. at festi· at dominie»· diebus, opportunis peat meridiembona, pro iustitutioM rebgioaa percipienda oengragentur. id quod in maioribus loci· religioaaram congregationum adminiculo, aat por pin aodalitia oommodi·· prooarabitar.

5. Adorandam miaoae «acrificium diebua dominieto at featia, etiam abolitis, offoraat pro «no popeio *; nee nllum stipendium propterea acceptaro audeant: Alia· autem ia septimana tarn frequenter celebrent, at aao maneri aatbfaciant'. Miaaaram denique, quaa iuxta mentem suorum fundatorum atari· temporibus persolvere debent, elenchum babeent, et eundem, -ut officii sui quasi moneantur,- in sacristia, ubi aaera. faqturi ae induero solent appensum teneant.

6. Sacramenta reliqua et sacramental»· debita cum pietate' et reverentia, rocheto et stola ornati, B administrent, caveantque ne eorum cuipa eut parvulu· aine baptismo, eut sdultus aine moribundorum sacramentis moriatur. Quotiescunque venerabile sacramentum in proceasione circumferendum, vel sub devotione quadam extra missarum solemn»·. exponendum eat, super rochetum et stolam sument pluviale; eapropter omnis ecclesia vestimento hoc provisa sit oportet.

7. Pauperum aliaramque miserabilium personarum curam paternam gerant*, itaque quk consilio. qua intercessione, et in quantum fer facultate· licuerit, etiam eleemosyna adesse festinent. Infirmos quoque frequentius visitent et consolentur.

8. Iugiter recolant verba apostoli: „£wmpta· *ttto fidelittm* in *verbo, it» eoneenutioae, 'ite caritate ittjide,* m *caetilate;*"* dein *„Sectare iuetitiam, pietatem„ caritatem, patientiam, mantuettediaem"*", ob-C serventque ea omnia, quae haec ipsa synodus provincialis de vita et honestate clericorum alibi proponit.

9. Bacri muneris pastoralis ratio exigit, ut curatores animarum legem Tridentinam de residendo* exacte observent: nec enim populum suum verbi divini praedicatione, sacramentorum administràtione, bonorumqne omnium operum exemplo pascere, aut pauperum et orphanorum curam gerete poterant, qui. ut concilium Tridentinum ibidem observat, gregi suo non invigilant neque assistunt, sed mercenariorum more deserant. Non ultra' tres dies a loco resident»·· absint sine obtenta licentia a vicearchidiacono; si vero ultra' integram septimanam abesse deberent, scripto exaratum ab ordinario babeant indultum. Quandoeunque autem eoe abesse contigerit, quod tamen praecipuis per annum festis districte prohibemus, sacerdotem idoneum, et qui- D dem, si tempus absentiae ultra septimanam duret, -b episcopo adprobandum, relinquant, qui ipsorum vices solerter obeat In reliquo satem decreta concilii de residendo actis huius concilii adnecti mandamus'ı, quae ut curatores frequentius perlegant impensius commendamus.

10. Dispositiones tum eoeleaiaaticaa, tum civile·, quae ad curatores animaram a legitima potestate mittuntur, aolerter obeervent, et protooollis inferant; et, si typis mandatae divulgentur, concluso anno in unum ligari faciant.

11. Ceueuetaa baptiuatoram, copulatorum ot defisaotertsm matrieea nitido et diligenter scribant ia eaa abeqne ordinariatus aaeouaa nulla· correcturas, mutatione· inferant Item libro· piaram fundationum, inventaria rerum ad ecclesiam et beneficium pertinentium, et annslea ceu historiam parochiae, nec non exactam fidelium conscriptionem habeant.

19. Rei teatamentarise. curatore· animarum nonnisi cum per testatorem aut pius cognatos palam provocantur, nee alias quam coram testibus, se immisceant; sedulo vitent vel auspiçionem avaritiae in suscipiendis stipendii*, ut dici amat, manualibus; caveant denique fideiiusaionem praestare pro debiti· sive cognatorum sive aliorum.

IS. Hortamur parochos, ut sacerdotes subsidiarios, cooperator·· vel capellanos dictos, ab ordinario misaos, fyatera» suscipiant et foveant caritate, eos muneris parte· edoceant, in necessitatibus adiuvent neque patiantur, ut extra aedes paroehialea eet» resideant seu vietum habeant. Cooperatore· autem paroehoa suoa revereantur, debitamque iisdem' praestent obedientiam. et sic utrinque facto comprobetur. bonum ease et iucundum habitare fratres in unum. Utinam etiam uno ore honorificarent Dominum, simultané· officium divinum, ad minus dum opportunum eat. persolverent! Bone Deus, quantum semet reciproce aedificarent, et quantae efficaciae praeberent exemplum familiae domesYicae et omnibus parochiae fidelibus! Inflamma. Domine, ad te tuorum corda servorum! Tu enim dixisti: *„Vbi duo eunt* eoeyrrpoti in nomine *meo. ibi eum* eqo in *medio eorum!"*

TITULUS VI.

De perfection· clari.

1. De vita et konutate clericorum.

„Nrihil est. quod alio· magis ad pietatem et Dei cultum assidue instruat, quam eorum vita et exemplum. qui se divino ministerio dedicarunt.* Cum enim a rebus saeculi in altiorem sublati locum conspicientur; in eos. tamquam in speculum, reliqui oculos conliciunt, ex iisque sumunt quod imitentur. Quapropter sic decet!'omnino clericos in sortem Domini vocato· vitam moresque suos omnes componere, ut habitu, gestu, incessu, sermone aliisque omnibus rebus, nil nisi grave, moderatum ac religione plenum, prae se ferant, levia etiam delicta, quae in ipiis maxima essent, effugiant, ut eorum actiones cunctis afferant venerationem.!*1

Quare, ad clericalem disciplinam in hae provincia conservandam, et ea parte, qua collapaa est, restituendam, has recte vivendi normas, ab eadem sancta synodo Tridentino aliisque generalibus, nationalibus ei quamplnrimia provincialibus. concilii·, apoatolicis constitutionibus, in specie etiam ecclesiam nunc gloriose gubernantis vicarii Christi in terris Pii papae IX encyclic·· diei 17 martii 1866, -ummatim deprdmptas, praescribimus, eaaque ab omnibus diligenter attendi et inviolabiliter observari mandamna:

1. Clerici omne· tonsuram, quam coronam* vocant, eamque conspicuam gerant, ad eam formam quam postulat cuiusque ordini· ratio. Profecto nou sanent digni regali sacerdotio, qui venerandum hoc signum erubeaeeront Capillis 'omnino simplicem quitum adhibeant Coma vero fiotitia, vel in essu neoeaaitatie, non aliter quam obtenta dispensatione, utantur*.

---

¹ Sesa XXIII, cap. 1 et 14, *de reform.*
' 8ms. XXIII, cap. 14, *de reform.*
• Smsl XXm, ÖM l> d» r^orw.
‘ I Ti*. IV, It
• I Tim. VI, 11.
• Seaa XXIII. osp. 1, *de rtform.*
' VMe Is Mlestioc.

¹ Sem. XXII, cap. 1. *de reform.*
• Benedict XIV. *De vymtda,* Uk XI, *e.* S. s 1

2. Habit·· qaidem bob facit wouaeham, decentia tamas habitu· extriaeeci morum boaeatatem intrinsecam ostendit*. Ipaa otfam scriptura dicit, quod „µ Mµ *eerptrit ft* riaw dMfaas.at fayrMMM Aosmus «mwcwt *îf iltol''*. Auctoritate igitur ooacilii Tridentini, atiiqqu· qnamplurimornm conciliorum canonibus, et apoetolims ooaatitutioaibB· moti, omaibus provinciae haiaa clerici· iniugimna, ut veetee proprio oongraentea ordini semper deforest, tacto minus functione· Mereo abeqae Teate talari peragar· praeeumant. Clericali ordini eonveaientea vehtea, talarem, cingulum et collare eeee, eondliâ tam in Hungaris, tum alibi celebrata, tum denique piorum ·acerdotdm, praecipue in dioeeoaibne patriae ncetrae, consuetudo docet. Absque bie igitur clerici nunquam in publicum prodeant, eo quidem minue, eum cauaa rationabilia* ob quam in hac lege interdum dispensari poeeet*, Deo laudes, in hoc regno nimia raro occurrat. Reliqua 'etiam reetimenta, quibus pro climati· ratione clerici utuntur, eius sint formae et'qualitati·, ut Deo potin· quam mundo placere Prelii· rideantur; neque obsoletis vestibus risum, neque novitati· atudio contemptum moveant. Clerici, rive provinciae huiua Btrigonienri», aive alterius, intra hanc provineiqm commorante·, qui in habitu clericali et tonaura convenienti non ineeeaerint, poena· et censuras constitutione Clementi· papae V *Qfiotuem* *· contenta·, incurrunt. Utrum exceptioni ·n hac regula locu· ait, episcopi diiudioabunt.

3. Comoediis aliisque profani· apeetaeulia non interernnt; ne aurea et ocuji sacris officite addicti ludicria et impuria actionibus sermonibusque distracti polluantur*. Similiter prohibemus eiuamodi conviviis aliiaque coetibus misceri, ubi amatorie cantantur et turpia, aut obscoeni motqp corporum choreis et MItationibus efferuntur. Saltum autem clericis districtim interdicimus.

(t litam quoqua_poneuetudinem graviter reprobamus, 'que hinc inde, occasione primitiarum, pro ornandi· et disponendis floribus ac sertis in ipsis templis, adoleacentula'e quasi paranymphae adhibentur. extra ecclesiam vero aaltus aut alia streperosa oblectamenta instituuntur. Celebrationi memoriae 'mortis Christi, quam neomysta peragit, simile· vanitate· quam parum conveniant, non ^e»t opus pluribus dicere.

d. Aleis ac chartis lusoriis, praesertim quibu· maior pecuniae summe exponitur, abstineant; alioquin Isimili» non solum animum non rafocillant, sed debilitant potius; insuper qui hac insana pas-› ·ione ducuntur, in multa alia vitia praecipitantur? cuiusmodi sunt fraudes et fallaciae, tum ingens temeritas, qua tales, tum m tum alios in extrema» non raro angustias ooniieiunt. Pretium peccatorum fortuito lusui exponere iniquitas maxima est I

b. Cleriei geoerstim armis non utantur, niai necessitatis causa; a venatione autem in sensu canonum«abetineant.

(h Ministri sanctuarii nec interdio, eo minue noctu, videaatar in oompiUs platearum. Si igitur noctu, ob rationem officii, domo exire debeat semper habeant testem actionum suarum, ne vituperetur ministerium nojtram.

1. Convenit nt menra clericorum frugalis sit. foveant attamen caritatem fraternam, et exerceant

I * bnwrnlMtiaaa. Attendant antesn, no tort· graveatar corda in erapala. Mensae vere ia qaibnoonaqae aocietetib·· coastiteti nunqaaas aaridesst anteqnaai^liiaatto proribus benedioaat; BoqasamenM discedant niai gratiis swum Deo religiose aetia.

8. Ut flagitii aeaadaffve nenasionam, qnaa in cauponis vel tabernis oocarrere solent clerici· adimamus, rinamodi locorum aditem iisdem interdicimus, nisi i» itinere naraeeitntis casM; et tunc eo maiorem modestiam et gravitatem prae se ferant quo magis observari ot indicari solent.

9. Quoniam, ob incontinentiae crimen, imo vel propter solam huius snspieionem, in clericalis militiae profaaaoribus maiorem in modum laiei homines offendi solent decernimus, ne cleriei eum mulieribus de incontinentia suspeetia habitant aut ullam cum talibus familiaritatem foveant; ancillae, quas coetrioe· aeu oeeonotha· vocant quadraginta annis minores nullatenus habeant nisi, ob peculiaria rerum adiuacta. specialem catenas a nobis vel officiali noetro indultum obtinuerint. Personas autem in peccatum cernis iam Isp·»·, aut indivortio viventes, etiamsi cognatione iunctae essent ad Mrvitium nunquam assumant. Quantum temporis iniquitas admittit eligere studeant'personas vita probatas, fama integras,' catholicas\et a pietate commendatas. Haram etiam cellae a sacerdotdta habitatione, quantum potest remotae sint nec cellas has absque necessitate ingrediantur,'nec ead mensa» suae applicate. vel eodem cum^illis cnrra vehi unquam licebit. Verbo, eam cum illis agendi rationem sequantur, quae suspicionem omnem Ixcludat. Si quem cuiusvis ordinis clericum, concubinam mulieremve eo nomine suspectam habere, autjilliua consuetudine commerciove uti compertum ftierit · in eum poenis a aacria canonibus inflictis, et alii· etiam arbitratu nostro irrogandis, animadvertemus *.

10. Ordinis prheteres clericalis memore», homines leves, in quibus nihil singularis pietatis et virtutis Christianae elucet, quo possunt studio, frigere debent: multo magis autem illos, quorum vita scelerata in vulgus nota est. nisi focfe apes affulgeat emendationis eorum.

Qui Deo militat, implicare se negotiis Mecdtaribus prohibetur. Ideo, coram indice Meculari, advocati aut procuratori» nomine causa· non agant, niai ab aliis in indicium vocati, suam vel ecclesiae suae, propinquorum etiam, si neeesM erit, et miserabilium hominum causas tueantur. -

Ab onmi mercaturae gepere abstineant. In negotiationibus mereatunqye m interpretes et medio» non ipterponant. Negotiationem quaestuosam cuiusvis geheri» clericis omnino inhibemus. Praeterquam quod talis occupatio eosdem a munere suo avocat. I raro prospere succedit, multiplie·· potius lite· et dissidia generat, certissima muneris pastoralis impedimenta.

11. Avaro nihil est scelestius'; nihil est iniquius quam amare pecuniam: hic enim et animam suam venalem habet*. Nee quidquam\est qqod fidelium fiduciam, tantopere minueret, quam inordinata in clerici· habendi cupido, quacum durities et immisericordia«uncta ^eM solet Ideo vel sociem avaritiae cleriei'aummo stadio declinent- Sollicitudo de crastino, qua nonnulli avaritiam suam excusant, vana eenseri debet: cum ignorent qaid^srit in erastino *. Neque labe immiMrinordia^ImmunM

i * Ceae. Trtt. ssm XIV, sap. S. de r^arin.
1 I · Bedl. XIX, V>.

* tUp. X d· vita *A hfinet. der.*. to Cloarat· et Siti V eonstit. OS ftaei isΓΓiwsΓ̂- - [die - taaaarii IMO).

* rap. Ilt d« n·· ·« taaMS. <*ar„ st eaaa XI. f*. ·. e· 3.

‡ Com. Trl*., ses» XIV, sap. A d· fflifsn·.; crastitatio ^UOMOS· (la eosc. Vises, edita. »·»· IMS}.

'■ ■C«B«.prov. Metis!Upsrt.t- .»» ; Msasi, XXXIV.»7D), ■yao*. BSdca·. HT», [H»r*Mlh.Vn.7teD|.spteP*tsrfly,I,107.

- * CCae. Trid. ■·» XXIV. tap. 8, dr *r^md;* eoae Medis! prov. VL »BM s« MUtiBoateB pwttaMt I·. STT; M»β4. XXXIV. MB RJ: ayno*. Strigra. 14W. ape* PMsrifr, I, MI st ssq.

* ftcU. X, p
\ · 1W*.. ». 10.
* Isc-ju 14

•aut, qui faturaa, prhiada imaginarias su·· Matari- a tat·· praesentibus Christi assmbtorum iadigsntiia aatepoauat.

12. Ns apud m fibro·, aevo pagalla· habaaat •at fagaat, quornm lectio»· bene agundi stadium, morum disciplina, et timor caritasqse Dei languescere posrit; mians adhue tegant libro·, quorum aaetoros rsguo Dei M Christi sportam bellum indixerunt

Ad sacrarum autem literarum studia diligenter omne· incumbant, ut, quod ipai Deo. obsequium debeat, rite praestate, et alios ia viam Domini dirigere sedulo valeant

13. Ad canonicas horas, qua partem cultus divini publici, recitandas se sub peccari mortalia reatu omnino adstrictos scire debent quicumque in sacris ordinibus constituti sunt, tento magis ii, qui beneficia ecclesiastica cuiusvis generis'obtinent Ae in eo super omnia laborent ut resuscitent in ae gratiam, quae «fata est ipei· per impositionem manus Nam tepor ille religionis, imo corrupti ac depravati more·, qui passim in populis regnant non alinnde incrementa sumpsere,, quam quod posteres animarum ipsi tepent, ac saepe scandalum praebent '. Qui horas canonicas recitare negligunt beneficiorum suorum ftectus, pro rate omissionis officii et temporis, suos non fsciunt sed eos, tamquam giusto perceptos, in fabricas ipsorum beneficioruiq. ve) pauperum eleemosynas erogare in conscientia tenentur'.

14. Ut autem in pietatis devotionisque spiritu in dies magis ac magis proficiant, sanctissima poenitentiae et eucharistiae sacramenta religiose frequentent clerici omnes; sacerdotes quidem singuli· dominicis ac festis diebus missam celebrent, nisi legitima gravique causa detineantur: qui vero curam animarum exercent, tam frequenter, ut suo muneri satisfaciant *

Ad celebrationem tanti mysterii corde puro, et animo ad omnem pietatem composito accedant; ideo debitam praeparationem semper praemittant. Kitus et caeremonias, qnae ad commendandam sacrificii huius dignitatem institutae aunt, quam exaltissime observent, praesertim autem gehufkxiones tales faciant, quae internam in spiritu et veritate adorationem signifieent. Finita missa, in pii» precibus et coelestis huius convivii meditations aliquamdiu defixi maneant Quare rectoribus ecclesiarum praecipimus, ut sacristies ecclesiarum suae curse creditarum fljxoriis tabellisqoe, quae preces ante et post missam dicendas continent, instruant. '

In canteris etiam sacris functionibus sam gravitatem ac pietatem prae ee ferant ut omnibus palam fiat, -se intime perlentiecere, quod sint Deum inter ct homines mediatores, et mysteriorum DeH dispensaturas.

Denique, sanctissimi domini nostri Pii papae IX verba usurpantes, omnes huius provinciae clericos molemus, hortamur et excitamus, quo orationi instantes. spiritu fervent··, ac pie •ancteque vivent··, praebeant in omnibus m ipsos exemplum bonorum operum, et Dei gloriae ac animarum salutis selo accensi, atque arctissimo inter s· caritatis vinculo obstricti, accipiant annataram Dei. atque ooneordtsaitnis animis coniunctisqu· viribus sub proprii sntistitis duetu in aciem prodeant, et praelia Domini tertiter proelientur'.

' èynoA Strigo·. 14K. cap S. »· 7, *Pttrrtf.* Omc. Asvg., 11. SM. ▮ »

' ' Cose. Lal. V. (Bart. IX. I7M EI.

* TriA ses*. XXm. cap. 14, de rgorsi.

* Altae. K sssii IMO.

Vosen- omrtaaL. Torres XLVIL

». *Dt* msdris prsnttemdsi pirirtia in olar·.

Qso certius eat, do arandas· pulvsrq paaktim. etiam religiosa corda sordescar·, ·· gravior argot ratio, at riante carat·· laaguorum apiritas exuat reaauritataqM gratia, per bona opera certam aaaaL vocatioaem faciat j

Itaqae, paterna moaita sanctissimi domiai aoaM Pii papa· IX obssqusuter adplicama·, qua apostolicis literis Qui pàvridwl sic sxprosait: ‚Cum compertum sit ad eeeterinatiei ordinis dignitatem st sanetimoaiam retiaeadam et coaservandam pium spiritualism exercitiorum institutum vel maxim· oondueers; pro spisoopali vestro solo tam salutare opus urgere, omneuque in sortem Domini vocatos monere hortarique no intermittaris, ut saepe in opportunum aliquem locum iisdem peragendi· exe> citiis secedent quo, exterioribus curis sepositis, ac vehementiori studio aeternarum divinarumque rerum meditationi vacantes, et contractas d· mundano pulvere sordes detergere, et ecclesiasticum spiritum renovare posaint, atque exspoliantes veterem .hominem cum actibus suis, novum induant, qui creatus est iniustitia et sanctitate.'*

Quamquam autem, ut libenter credimus, cum Deo coniuncti animarum curatores privatam recollectioaem interdum ad minus soleant instituere: quia tamen, ubi duo vel tres congregantur, in medio eorum est Dominus, et fideles ipsi publici· eleri exercitiis ad pietatem solent accendi; curabimus, ut sacra cleri curati exercitia, in aliquibus dioecesibus interdum iam asservata, in omnibus huius provinciae dioecesibus instituantur.

Caeterum ad providentiam ordinariorum pertinebit, ritum exercitiorum pre ratione locorum et indigentiarum definire, de directore spirituali providere. omniaque adhibere, ut collecti sacerdotes animo sincero inter orationis, frugalitatis, silentii et humilitatis opera sacras exhortationes excipiant, confessione sacramentali conscientias vere emundent, atque Spiritus sancti doni» rerreati ad sua revertantur.

Pari sollicitudine commendabimus et inculcabimus clero nostro annuam recollectionem sacro tempore quadragesimae peragendam. Hoc enim tempus, quo memoriam passionis Christi recolit ecclesia, prae caeteris opportunum est et nceptabile ad opera pbenitentiae in spiritu humilitatis et animo contrito exercenda. Singuli proinde in cura pastorali constituti presbyteri tribus diebus, per vice-archidiaconum districtualem defixis, in cellas suas reclusi, legetulis meditationibus, psalmis et precibus poeni-, tenfnlibus persolvendis, rosario recitando pie vacabunt. et ee diligenter ad saeramsntalem confessionem, in conspectu fidelium peragendam, praeparabunt: die autem snbsequa convenient debito tempore ad locum designatum; sub cruce, recitando psalmum ***Mittrm,*** procedent, rochetis induti, ad ecclesiam; orabunt psalmos posnitenuales, et spirituali districtuali ve) alteri de praesentibus in ecclesia, post cohortationem a seniore) de clero praesente pronunciandam. confitebantur, et e manu vies-arehidiaooni sub missa panem coelestem accipient, et cantando *Tf* Dsum ad aedem paroehialem revertentur, solatio spirituali repleti, et mox ad sua redituri. Gaudebunt in coelis angeli super sacerdotibus taliter inter suos poenitentiam agentibus. Laetabitur et grex fidelium, imo pastorum suorum exemplo ad ftoeaiteofipm agendam excitabitur, et non modo praecepto ecclesia· promptius parebit, verum etiam intelliget, salutis consequendae viam

▮ · » aov IMA

post tapeaaa aon olio· sapsresss, blbI riia poenitentiae.

N· aalon spirites clericalia, fracta* baren exercitationum, exareaeet, quotidiana aaerae acripterao rt librorum aaceticorum leetione, maditetioae. froquentiori eonfoaaioM, venerabili· eucharistiae. quae cosiest· antidotum eet, qso * peccati· praeaervamnr, iugi visitation· foveatar opportet Cui κopo opera aaeetwa arai aacerdotan aceonnoda (qaaHa •aat prae caeteri* «aream opa* *Manorial* vita* taetrdotali*,* Thomae a Kempia *iiiri de Imitation* Chritti, nUathta* saneti Francfort Balesii, *Stlilognia* ■ancti Augustini, Laurentii Seapuli *Certanun tpiritant* ate.)* opportune deservieat.

Obsecrat porro haee aynodua cuncto* ministerio altari* dicato*, ut a lectione librorum inutilium et reproborum penitu* abstineant. iacturam tam tempori* quam pecuniae, sed vol maxime quieti* internae ob talem lectionem, oon*cientiae «ibi ducant, nee emendo pravo* ingenii foeto* ad impietatem collaborent. Memore» autem obedientiae, quam eccleeiae spoponderunt. numqusm abaque obtenta facultate libro* prohibito* volvere praesumant; secus poena* in constitution* Pii IV quae ineipit Domimet' *gregi»* [24 martii 1564]. et bulla coenae decreta* incursuri

Certe si «acerdote* Domini a noxii* libri*, vani* inutilibusque pagellia abstinuerint. tempo* illi* erit non tantum hora* canonica* quotidio peraolvendi. verum etiam aacrae medicationi, exarnipi conscientiae. tam (generali quam particulari, rosarii recitationi. venerabili* eucharistiae visitationi, quotidie cum fructu, vacandi. Haec propriae perfectionis adminicula tanto magi* commendamus et inculcamus, quanto plura sunt vitae clericali* periatrial quae, nisi vigilemu* et pullulantia in nobis vitia continuo observemus, armitque spiritualibus debellare studeamus. certam adforent perniciem.

Bone lesu. tu sci*, quia amamus te.'et mori parati sumus pro te! Suppone fragilitati nostrae omnipotentem manum tuam. ut. quod per insgfficientiam nostram non valemus, tua gratia faciamus.

Ne voro in hoc summi pro clero momsnti negotio vel minimum quid intermisisse deleamus, obligamus spirituales cleri iuniori* directore*, ut alumnos artem qieuitandi doceant, et meditationibus quotidie aasecvandis sedulo exerceant, simulate libellos idoneos illis commendent, nt sperari possit, bene inceptam meditandi consuetudinem, postquam alumni adoleverint, in alteratp eorum naturam esae transituram, et. Deo benedicente, fructum centuplum allaturam.

I

3. Dr médit· angendo, doetrraas ia clero.

Qui errores expugnare, dubia solvere, veritate/D divinas explanare, et securam aeternae Salutis viam docere tenentur, in eruditione praesertim sacra continuo proficiant est neoesse, parati semper ad satisfaciendum omni poscenti rationem de ea. quae in nobis est. spe Vix est ulla muneris pastorali* par*..cui minister cognitione sacrarum scientiarum destitutu* debite satikfatqere quiret. Cum ara artium' sit regimen animarum, cura pastoralia in sacro curione ampliore* deposcit rerum divinarum legumque ecclesiasticarum notitias; ut adeo sacerdotes despecti Jant. *i rudes in scientia sanctorum et ignorantes Videantur, verendumque, ne sic doctrinae quoque ab 'ipsis praedicatae auqtorita* «vilescat *jihtia* tas^sntiom *rrptduti,"* ait Doïàinus, ,/vpstiom *te,* ne *taeardotin Jvngari»* urihi." * v

' I Petr. UI. 1«
· Ose»* IV. 8.

Ad Ugead·· titemram Btedtart in oforo, utiliter qaideus eoudueunt examina synodalia. du proqiovaadi ad beneficia ooram exgminatoribu· «laeti· doetrinae euan Miflcieatiam tenentur comprobare. Cam tamen examina haee rarius. ae art obligatio in sacris. scientiis profieisndi, institui praecipiantur. pras oculis habito iIIo divino effato: «Letoa *taetrdoti** rartadfonf asfentiom, *rt legem rofiarant* d* orv *tau, gain ttagaia* Damini ttertihm e*t"·* pro gravitate muneri* aoatri epiaoopali· hortamur, at paterae elero nostro, eum seneto Hieronymo ad Nepotianum. praecipimus [opp., ed. Migne, I. 533]: Nunquam de manibus tui· sacra lectio deponatur; dieee, quod doceas; lectione assidua obtine eum. qui secandum doctrinam eet. fidelem sermonem ut poseis exhortari in doctrina sana. Qui amant ·titiuatque scientiam, in qualibet urbe, imo in qualibet fere parochia invenient penum litorariam, roperient libro* utiles, et libro* quidem antiquitate ·aerato* non solum. «ed amplitudine quoque scientiarum ecclesiasticarum ritsigniere*. quam permuln aunt de aevi recentiori* operibus. *i*

'Scientiarum «arrarum studium in clero jugiter promoturi, sequentia constituimus:

1. Ne in sacerdotibus sacrarum disciplinarum ■tudium unquam restinguatur, aut languescat industria. ut beatissimus pater Pius IX ad episcopos imperii Auatriaci. anno 1856 die 17 martii. observat, in singuli* dioecesium regionibus, seu. ut apud nos vocantur. di*trictibus vice-archidiaconalibus. congressus habebuntur. In hia thema theologicum, quod cuiusvis anni initio ab ordinario proponetur, quodve quivis sacerdos usque quinquagesimum aetatis annum, nisi ab episcojw ob graves rationes dispernetur, elaborare debebit, discutietqr. Elaborate singulorum, in scriptum redacta, post concertationem in corona fratrum institutam ordinariatui exhibebuntur.

2. Episcopi se facile* praebebunt in resolvendi» taxis rigorosorum examinum pro presbyteri*, qui bono spiritu animati, ad lauream doctoratus adspirant: optant attamen, ut ratio obtinendi gradus academicos baccalaureatus. licentiatu* et doctorat···, constitutionibus ecclesiasticis conformetur.

3. Librorum vel etiam dissertationum breviorum editionem, de obieetis imprimis fidei et morum, semper grato suscipiemus animo; vohiinu* attamen, et,"in quantum opus est, mandamus, ut clerici nullum scriptum typis excudi faciant ante obtentum a nobis indultum, et pro re nata adprobationem.

' Denique studium literarum bonarum optime prompvetur virtutum illarum exercitio, quae tam temperia, quam bonorum temporalium honestam paraimoniam producent. Tale, sunt fuga otii. vanarum conversationum et lusus in horaa protracti. Qui has virtute* exercuerit, et reditus suo* ia luxum et re*, qtfibns facile carers potest, non converterit, illi et tempus, quo literis vscet. suppetet, et media eruditioni» ndquirendae non deenrtit.

*4. De t**tamenti*.*

Hominis christiani est, ut in condendd testamento non solum attendat quid «it iuris, »ed etiam quid ratione* conscientiae *at* ecolestae spiritu* dictent suadeantque Praesertim autem omnis affectu* improbus secludatur. Vae illi·, qui kyhoc gravissimo negotio vel animum implacabilem ostendunt, vel inordinatum amorem produnt.

Sacerdotes autem eo maiori studio et selo religioni* in cdndendo testamento utantur, quo sanctior est substantia de qua disponunt, graviorque ipsis incumbit obligatio post morteufetfkm aedificationem corporis Christi continuandi [et] bonum eccleeiae promovendi.

Novimus qatfim·, lag·· μ Mμ am tastamrata wii· temporibus, eb haîM· ip|rnhH|lim et '«gum eiviMam ia tastamauta eieriemramr iafiaxttm, varias subivisse mutatieuas: spiritus tamaa Matosi··* ideas semper maaat, beuaqu· at peevsata· ecclesiasticos oeasiderars oportet oeu M> fideliam, pretia pometorum at patrimouiam pauperam BQae sacramf coaeiiium Tridestinam * apiaaop» abisque bénéficia eeriqpiaatioa obtinentibus iataedixit, wne •x reditibus eodeaiao ooasangulneoa familiaresqu· •uoe angora studeaat, earn at apoatoloram eaaoaaa prohibeaat aa ras aeelaaiaatieaa, que· Dai sont, consanguineis doaeat, sed* û/pauperos sint, iia ut pauperibus distribusnX>^T6io monet idem sacrum concilium, ,ut omnam humanum hune ergs frétree, nepotoa propinquoetpie carni· affectum, unda multorum malorum in acclO».* heminarium exstat, penitus deponant*

Ia nexu horum, prout et conformitor articulo 21 novissimi concordati Austriaci, oramus at per sanctimoniam status sacerdotalis obtestamur hortamurque omnes in sanctuario Domini servientes, ut ooncessa libertate testandi, in spiritu duataxat eeeleeiae et iuxta sacroa-canonea utantur; inhibemus proinde, ne unquam testamenta contra sacro·, canones condant, aut reditus ecclesiastico· congruae suae sustentationi superfluos in usus manifeste profanos, vel unctitat^ et bonae famae status clericalis adversos. relinquant.

5. D« MMuun» HMuoridua.

Eccleaia militans nullis, magia quam vivis innititur column·· et lepidii us, qui non aliunde era. pntur, quam ex promptuariis et officina scholarum *. Quantam curam rectae seminarii coordinationi impendi oporteat, cum ex concilii Tridentini decreto ', tum ex eo etiam facile intelligitur. quod ab eorum, C qui in seminario vivunt, 'recta institutione totius dioecesis reformatio pendest.^Tt iuvenes sortem Domini vocati in bono· milites lesu Christi et fideles dispensatores mysteriorum Dei formentur, id vero est. ut a teneris annis ad pietatem, religionem, bonos mores, liters· et ecclesiasticam disciplinam erudiantur, semper quidem magno labore venit, his autem temporibus eo maiori labore veniet, quo minorem e domo parentum «dferunt pietatem, e contra autem quo magis genio aevi, perversorum exemplorum vi, et saepius directa etiam seductione in transversum acti sunt.

Qui speculator·· wnui super domum Domini, cuncta haec non tantum videmus, sed etiam multum deflemus; neo cessamus exorare patrem misericordiarum, ut emittat spiritum tuum, quo renpvet faciem terrae.

Hunc in finem, quoad'credita curae noatrae p •eminaria. sequentia statuimus/

1. Insignis ecclesiae utilitas, item piorum fundatorum veneranda voluntas poscN? ut instituta haec non modo conserventur, verum etiam destinationi suae aptiora usque reddantur. Talem igitur haec synodus exoptat eorum administrotioaom spiritualem et temporalem, quae seminariorum superior··, de credito sibi hoc pretiosissimo talento D«o \ationem reddituro·, aliquando coronet, noa damnet: Ut id obtineatur,

2. Superiores seminarii nonnisi tale· eligere adnitemur. qui fervore fidei, vitee iategritate, morum gravitate, conversationis affabilitate, ecclesiae amore, na usio dMpûaao ooelssiastisM Me a primo clori•otis viteo tireciaie eaaset tam gravi enari parea teatoquo hoaara dignae raddidmani.

J, Has ipyas dotas, oam eximia scientia, aut saltam nincoroseieatiaram amara, etiam in professoribaa n^iinam, tanta magia, qnod sibi mutuam praesidium praestant piatae et doetriaa; uoa patiemur ut. arida scientiarum proposition· u«rt< suum abeolvaat, aedeoinviaUm··1 nt alumni· vocationis suae amotam,· dignitati· sacerdotalis •estimium, et moram sanctissooiam propositioae doctriaaram instillent; suporioribas seminarii in conservanda et Armanda disciplina totoqno education·· ecclesia«riras negotio *auxiliatriaam manam praebeant, sc eum illis erodito· cara· sua· iurenos in viro· perfecto·, in mensuram aetatis planitudinis Chriati format· contendant.

-, 4. In id mantis nostma aciem primam dirigemus, ut eum accurato dalectu ii clericali thiiitiae adacribantar. a quibus merito poaait easpoctari, ut, iia in lege Domini ambulantibus ei de virtute in virtutem euntibus, eorum vita cunctis afferat venerationem, et eorum opera ecoleeiis nostris spiritualem afferat utilitatem '. In susceptione alumnorum unice pietatem, morum probitatem et facto· in literis progressus attendemus, posthabita carnis et sanguinis vel amicitiae aut commendationi· ratione. Neminem clerice!· militiae adseribemus, qui testimonio proprii parochi destitaotur, quo nos certo· reddi volumus, quod at adspiruntas inde e teneris [annis] probo· more· prae se I tulerint, et eorum parentes Christianam honestatem sectantur.

6. Quoniam, supra quam dici possit, interest, •os. qui in sortem Domini vocantur, ab ineunt· aetate ad pietatem morumque integritatem, et ad canonicfim disciplinam informari *; ut alumni genuino ecclesiastico spiritu imbuantur, seminariis nostris de statutis providebimus.

6. Quia labia sacerdoti· custodiunt scientiam, et legem requirent ex ore eius*. omnem curam impendemus, ut alumni seminarii sacratioribus scientiis sufficienter imbuantur. Hinc, sicut magistris calcar addere non intermittemus, ut munere docendi' quam optime defungantur, 'ita nos ipsi etiam tentaminibus assidue inter···· adnitemur. I t in sacra eloquentia debite exerceantur, eo magis curabimus, quo sensibilior est insigniorum ooncionatorum defectus. Quo autem lingua ebclesiae loquendi «t scribendi facilitatem consequatur, omne· disciplina· sacrae per magistros latine proponentur, «t per discipulo· eadem lingua responsa dabuntur, nec alia in studio tirocinii ecclesiastici erit conversationi· lingua qiiam latina.

Professore· sex, vel saltem quatuor ia quolibet seminario praeerunt quatuor separatis classibus theologiae studentium; iidem de regula ope concursus deligentur, dempto canonico theologo, promisso tamen diligentissime inquisitione, num ipsa caesarea et regia apostolioa maiestss aliquid eontra illos habeat circa res politica·*.. Nso nisi superato anno probationis definitive pro magistri· reputabuntur. Ab his dsposeimas, ut alumacs ex propositis materiis, tam in privatis eolloqUiis. quam in publici· quimestralibus examinibus pertentent, quo diligentia et profectas alumaerum pateant.

8. Ia re liturari·, a magistris faciliori breviorique ducantur via, prolixitatem devitantibus, quae ex-

! l'sp. 12. 4e tesfsasentw (8. SC'. e. IS, oria 12, qvi.

* Sesa XXV. esp. 1. *it* refersi.

* PH«r«y. Csnc. *Attf.*, U. 881.

* 8ssa XXin. «ap. 18, dr rffsrm. <

' ftrt» InvigUaMuM.

■ Benedicti XIV. UM prissusi, 1740, 3 dec.; bellar., I. 3.

■ Bsaed. XIV. loc. «t.

* Maisch. II, 7.

■ Ep. eaeyd. m dassiui aostri Pii papae IX die δ wv. 1864, CptisM nserifia

perisatia toato tardior·· boo tarai, aaMHhw Mtaar •tingaatoaiaaaotoataMMaotat. PNtoaaptoa·mailmi rationaM ·M·]µ ı m diutureaas aato H if·»· ssrsai ia aaaaiMriia. qai aacris diaaipltaia HM fariat tastitueadi. Sabol·· saaetas aaripOarae «t aneto aiastioa· biatorta· ta Had·· MaataMH· babwatar, ia quibus theologi» iatagre aaaiaa, aarvata aobo? Iastios ■•tbodo, tradatar. Prefeasto·· agut aotortor, at diaeaadi amor·· ia diaoipaBs «Mitent

9. Woa quidem. tamqaaai boaiaaa dirtai aaaaaa at summae rationia Igaairi, proaravendorani ad ordinat vitam, qutntan poaaamaa, aastimare studebimus1; ut tamea ordinandis maiori eam aeearitau manus impoaamua. nequs not ill·· provaxtaaa, nec illoa tantum offieium «aacepisee unquam poenitaat: meat superior··, ita professore· etiam aat· saeram ordinationem provoeabimua, at nobia, atterrato aocreto scrutinio, referant scripto, quid da «oram aetibua aut tnoribua, gold da eorum marito aentiant Deaique nunquam tina praevii· exercitii· spiritualibus et examine ordinandorum (hactenua etiam ubiqne usitati») clerico· ad sacros ordinet promovebimut.

fi. Z>« temmoni· porrorum.

rCum adolescentium aetas, niti rente instituatur, prona ait ad mundi, voluptate· aequandae. et niti a teneri· anni· ad pietatem et religionem informetur, antequam vitiorum habitua totum hominem posaideat, nunquam perfecte ac nine maximo ac tingulari propemodùm Dei omnipotenti· auxilio, in ditciplina eccleaiastica pertereret: sancta aynodua atatuit, ut ningulae cathédrale·, metropolitanae. atque hit maiore· eccleaiae, pro modo facultatum et dioecetit amplitudine, certum puerorum ipsius civitati· et dioeceti·. vel eiu· provinciae, ai ibi non ^aperiantur, numerum in collegio ad hoc prope ipaa· ecclesias. vel alio in loco convenienti ab epiaeopo eligendo, C alere ac religiose educare, et eccleaiasticis diaciplini· instituero teneantur.“ Sunt verba concilii Tridentini7. Quare.

1. Sancto huic decreto not eo promtiu· obsequemur, quod ad illud «equentibus verbi» summi pontifici» excitemur: „Pergite, venetqibile· fratrea. omnem impendere induatriam, quo aacrae militiae tirone» a teneri» anni» in eccleaiastica seminaria recipiantur, atque inibi tamquam novellae plantatione» succsescentea in circuitu tabernaculi Domini, ad vitae innocentiam, religionem,, modeatiam et eccleaiaaticum apiritum ẗonformentur. * Idcirco ampliore in diee sollicitudine eo oonnitemur, ut seminaria minora, puerorum dicta, quamprimum per temporum adiuncta licuerit, erigantur.

2. Cum recipiendo» ad hoc seminarium, e mente concilii Tridentini. ad minimum duodenne· et talea esae conveniat, quorum indolea et voluntaa apem adferat. eos eccleaiaaticia ministerii· perpetuo inservituro· ease: hortamur parocho» et magistro· puerorum, ut ex adoleaoentulia morum ingenuitate conspicui·, eos mature segregent et paterna aollicitudine foveant, quos ad clericale tirocinium vocato· et idoneos iudieoerint. Quo amplius leviticam iatam tribum multiplicabunt, eo iucundiua Deo praestabant obsequium et ecclesiae magnificabunt laetitiam.

3. Quoniam idmodi inatitutum magni· aolum impendii· coadunari valet, talibus autem ferendis quaelibet dioecesis par non eat; opportune duae tresve · dibeceaea viciniore· unirentur, respectu loci et expensarum, pro numero educandorum, per concernentes dioeceses ferendarum.

' *fwrltapmim* adoaaMtakbi hâta· aeeaaaifataa, aaivtesim ata· HM featoa, qtiss Imo altato ··<·-•Htaa Tridiatta·· a·· praptaiı atlam, aod saaadondo dMdgMt Tata· *ent:*

·) Fata pgaviateam aimtaaril matoris th«ologwi, qua·. a BMassariia arptaait paoaa taatam partisweiM· MptTMtat.

b) Aaa·· portio toriaetatum eatbodnliaar, paroabiaUum ot filialium, quao abundanto doto candeat.

ı ·) Stipandi» «wtaaiaatiMatadaatibaaaublovaadi·, val ia ooirvfotibaa adaaaadia deatiaaia.

d) Simplici· bsasdeia ta bune fiuem oouvartenda.

·) Taxa a benedciatii iuxta preeviguat^a norm·· daaumonda.

Hit accadent oblata et togata in finem tam sanctum par elwvm ot laioos. ut apenunua, faeieada.

5. Ordo domeutieus totaqne disciplina in bit institutis indicio ordinariorum definietur. Mnaeria, | ad quod alumni aspirent, ratio exigit, ut stadio lingua· latina· peculiarem impendant tolertiam. et · linguis in dioeceti vernaculi· ad minimum du·· addiscant.

fi. „Eadem ẗollegia,' verba aunt Benedicti XIV, „«ingulari epitooporum Mlicitudine foveantur nece··· eat, videlicet ea taepe visendo, singulorum ·doleacentum vitam, indolem et in ttudiia profectum explorando; aliqua demum beneficia ii·, qni virtutum tuarum tpecimen clarius praeatiterint maioremque laudem retulerint, ẗonferendo.'

7. Denique meminerint tam moderatore· quain alumni horum inatitutorum. «e nec in acientii·. nec in moribu· quidquam proficere, niai Christum elegerint laborum suorum ducem ac magistrum. Ad illum itaque confugiant, illum in venerabili eucharistia quotidie «aepiu· adorent et invocent, ut magiater noater. unu» cum ille sit. primum quidem oatendat viam, in qua unumquemque ambulare oporteat, dein vero viam vocationi» ingresaos bonitatem, disciplinam et «cientium doceat. Ille, qui aacenden» in coelum aedeneque ad dexteram Patri», promissum Spiritum «anctum in filio· adoptioni· effudit, gratia »ua efficiet, ut domu· in qua tenella haec gregi» dominici portio congregata e«t. repleatqr tota «piritu sapientiae et intellectu», spiritu consilii et fortitudini», spiritu scientiae et pietati» ac timori» Domini. .

TITIUS VII

Da regularibus.

Z>« regutoritaM.

Longe maximum eat diaciplinae regularia pretium. utpote quae hominem, abdicati» quibusvis boni· temporelibua. vitae commoditatibus, mundi et carni· voluptatibua, imo ipeo iisdem fruendi dear derio, docet, relicto patre et matre, «equi Chriatum.

Sed nec minoris pretii eat illa consideratio, quod abnegations eorum, quibus filii saeculi inescati nunquam satiari queunt, vivum in regularibus praebeatur exemplum, aensuum et concupiscentiae refrenationem, corpori» caatigationem. Christianae perfectionis consectationem, cum gratia Dei et poasibilem et fructuosam esae.

Ideo non dubitavit aaactiaaimua dominus noater Pina papa IX' conteatari: quod religiosae familiae ·d maiorem Dei gloriam et animarum salutem procurandam a aanctissintta viris, divino afflante Spiritu, institutae, atque ab apostolioa sede confirmatae, multiplici Caram forma pulcherrimam illam varietatem efficiant, quae mirifice circumdat ecclesiam, ac laetissimas iligs auxiliares Christi militum turmas

¹ Pondç Rom* ia ordiustioM diaconi.

* Seas XXIII. cap. 1». *Ae refert».*

³ Kncycl. IM·. die 8 dsc_ Xsspoii, in aubati. Portid.

' EncycL 8 deoembrb 1740 *Ubi primum.*

* Epiti. encyd. W oMNieratore· regular. onL 17 iuñii 1847.

·4··v

_^U.e^^, ,■ ^.....U' .

MMIHμ ηHι φMB gMzfapt' tMI fhttoUMM faB «MI nipaMea· mmd, MMMto atque prpeaddio •••■par h«nl Bt fce quid··· Maa, quia «4 •vangeBea· sapwutia· ceueiHa psefitamda «Mati, ib •gragii· «peribo» insistas· gloriaabqaa labmibua pmteagi aaapar vH «eut, quibu· da aatbaBaa eeel··aia eiriNqn· aaaiatata optime maruarunt Nemo siquidem Ijwrit val igMrure petaet, rriigiom» famüias val a prima, eurum inetitutiou· innumerie fero elaraiaaa viri·, qai osaigaaaa doctrina· atquaruditieais copia lasigwes, omnium vittatas ornata at sanctitatis gioria felgent··, ampliaaiai· quoqae diguitatibua. ilhmtres. atque ardenti in Deum st hominae amore flagrante», at apaetaeahis (beti mundo. aagaKa at hominibus, nihil aliud in defieri» habaara, quas osai aura, studio. eoatantione, in divinaram rarum meditdtiode dia» noetaaqua bearer·, mortificationem lean in ano oorpora circumferre, catholicas fidens ae doctrinam a aoba ortu aeque •d occasum propagare, ae pro «a fortiter pognera, et cuiuaqua generi· acerbitate·, tormenta, supplicia alacriter perpeti, ae vitam ipsam protendere, rude barbtuvwqne populo· ab errorum tanebria, morum feritate, vitiorum coeno, ad evangelic·· veritati· lucem, omnomque virtuti· et civilia aocietatis cultum traducere, liter·», disciplinas, arte· excolere, tueri atque ab interitu vindicare, tenera» iuvanum mente· et cerea corda ad pietatem et honestatam mature fingere, «anisque doctrinis imbuere, erranto· ad ■alutis tramitem revocare. Neque id satis: namque induti viscera misericordiae. nullum eat Heroicae caritati» genu·, quod, cum propriae etiam vitae discrimine. ipsi non exercuerint, ut captivi·, carcero inclusis, aegrotantibus, morientibu·. onnetisque nu»eri». egeni», periclitantibus. opportuna quaeque Christianae beneficentiae et providentiae subsidia amanter praebere, eorumque dolorem lenire, lacrvmas detergere, ac necessitatibus omni op· et opera consulere posent.

Magnificavit quidem non parum summus pontifex verbis his. regularium ad omne bonum promovendum. studia et contentionem; aat, ut testimonium perhibeat veritati, profitetur una, nunc quoque existere quidem sacrarum familiarum non pauco» alumno·, qui illustria patrum suorum vestigia prosequi. in ministerio saluti· laborare, bonemque Christi odorem uhdique diffundere student, non paucos attamen reperiri, qui, suae professionis et regularum minus solliciti. a suscepto instituto iia declinare visi «unt, ut non exiguo damno sint et sibi ipsis et ecclesiae.

Eapropter gloriose ecclesiam Dei gubernans pontifex maximus, eadem epistola «ncyclica enuntiatum de instauranda disciplina regularium consilium in effectum deducere, volens, visitationem apoatolicam ordinum religiosorum disposuit.

Quo tamen haqC salutaris dispositio pontificia uberem ferat fructum, oensuimua, collecti in unum, arborem hanc, in vinea Domini plantatam, paternis moniti· circumfodere, cohortationibus rigare «t fructum exspectare in patientia, per viscera misericordiae Dei nostri, cum oaritate paterna quosvis regulare· provocando, obsecrando, et pro gravitate muneri·, quod nobis ecclesia in concilio Tridentino [1] de regularibus imposuit, admonendo: ut omnee regulare·, tam viri quam muliere·, ad regulae, quam professi sunt, praescriptum. vitam instituant et componant; atque imprimis, quae ad suae professionis, nempe obedientiae, paupertatis et castitatis perfectionem, nec non quae ad communem victu# et vestitum pertineat, fideliter observent. In specie:

1. Quoad paupertatem. waHgiaa··, uti eapieea tam aat, nullas prutae» habet prapriatataaa. aive in vaatita, aive Kbtia, imagiaÜM·, peeuaia aut quacunque eepeiieatili, ita ut aupariar, dum at quando Hbare dmpeneae valeat da eataibe· quaa •ubordiaata· in usu habet. Oblata quaahbat et a queaud^M facta, dispositioni separioris quiaque •abmitiat eat ntiai. qui bona mouaatarii val couvant·· per official·· aiuadam, ad natam sunm amovibil··, administrari faciat*. In snpollactili eoUarnm at vastibns summa •implicita· et perfecta naiformita· observatur.

3. Quoad obadientiam. Haec debet eeee perfecta, eo *um*, ut quivi·, a primo superiore usquk noviaaimum novitiam. legibus, constitutionibua, reguli· «ni ordini», - saneta »ede apoatolies confirmati·. planum praestet obsequium : proind· librum vel teruionam haec in »e continentem, valut suum codicem legum, ia corde veneretur, eumdem frequentor releger·, «aper argumento meditari. sen- Hm penetrare contendat: «apertore» autem locale» stati» temporibus publice legi eurent: denique magistri novitiorum ad captum singulorum frequenter explanent. Sed nec minore propensione obsequatur uausquiaque mandato atquj^ispoaitioni «uperiori», in quo "Deum intueatur: quia omni· potestas a Deo data aat. et qui potestati «uperiori re»i»tit, Deo resistit qui autem resistunt. damnationem acquirunt.

S. Quoad castitatem. Cum banc angelicam virtutem in vaai» fictilibus multum fragilibus deferamu·, omni sollicitudine tuenda, et contra pericula medii» opportuni· munienda eet: inter quae referri debet quotidianum examen conscientiae, tam generale quam particulare;, frequen» sacramentali» confeasio; »i non quotidiana, iterata per hebdomadam mimae saorificii celebratio. Porro* oratio et meditatio quotidiana, horapum canonicarum adtenta, devota et simultané· in choro voce altiore persolatio, media sunt ad angelicam virtutem, hanc illaesam servandam eustodiendamque.

Pro coronide, superiore· conventuum, vo· graviter monemus. hortamur et obaeernmu·, ut religiosi viri vestrae curae crediti, serio méditante· vocationem qua vocati sunt, digne ambulent in ea, et vota, quae Deo semel voverunt, religiosissime reddere studeant. Omni vero vigilantia prospicite, uf mundi illecebris, negotiis profanis, spectaculis, lusibus nunciam mittente·, officia sua rite impleant, studeantque ea evolvere et condiscere. quae ad sacramentum poenitentiae recte administrandum requiruntur, nec minus quae ad verbum Dei fructuose annuntiandum, et ad frangendum parvulis per explanatione· eatecheticaa panem, sacri canone· opportune constituerunt. Caelorum, iurisdictionem nobis episcopis, uti delegati» sedis apostolicae, respectu regularium in concilio Tridentino' tributam, exercebimus et manutenebimu·: eapropter quaecunque demum a sancti» conciliis et pontificum constitutionibus vel a nobi» ratione praedicationi» verbi divini ct circa eurum animarum statuta sunt vel disponantur, observari praefati muneris nostri virtute praecipimus.

Postremo, eum omnos tam saeculare· quam regulare· elerici eidam militiae nomen dederint, eamdemque rausam aub eodem duce Christo icon omne» agant: omnium tinus debet esse spiritus, cor unum et anima una.

Eapropter iunctis. ut decet, dextri» simul atque

1 Ses». XXI. cap. β.

1 Cosc. Tri<L, ···». XXV. cap, tt. de reg.

* 9«m. XXV, de r«shl . item seM. VI. cap. S: »··*. XXIII, cap. Iδ; et aena XXIV. cap, d. de refers».

-A

saiatia, vigent inter «tenu· sosularecs «t rtfalaram a pretiosa iHa oouaaaaio eaiatoruas, qam aikfl Dee gratins, nihil fidohbos petret mm utetaa. Otom Mia ■as sit regularium et secularism, preelatnruai et •ubditorum, umptona a aoa UMfton· «■(- venalis oedosia, extra qaam nultaa omnia· sntvatur, qaornm omnium uat Mt Demissa, uu Ados, aaaa baptisma: deeat omsino, «t omnes, qai sinsdom ■ant corporis, aaias stiam slat voluntatis, st sicut fratres ad invicem vineelo caritatis slat adatrieti*.

Qua· vsro hiq ds regularibss sm dasldorars at praestolari ia Domino diximus, ad sanctimoniale· quoque referri volamna; dolenter enim peraipimna, nee in harum monasteriis ita perfectionem et dieci* Plina· observantiam, imprimis clausarum rigare, quem- admodum sacrosanctum oonciliam Tridentinam suis * conditis deeratis sanxit Si soclssia Christi aaivar- sim femineum sexum devotum appellat: quanto devotioni magia intentas csm oportet virgines Deo b sacratas, et per promissa inrata sitissimo ex tote devota·'. Hortamur cm proinde in Christo lesu, ut reddant omni eum selo et studio, quod voverunt; fugient mundum in cogitationibus quoque, ne in- ducentur in testationem; vitent consortia, conver- sationem mulierum quoque, sdeoque clauso ostio orent patrem, qui in coelis Hi. Quod fiet, si clau- sure religioM sancte custodita, nec ullUs exceptioni fuerit locus, prout id Benedicti XIV magnae me- moriae pontificis bullat' *Salutor· ia tccUtia ealkoltea,* die 3 ianuarii 1742 edita, praescribitur* et inculca- tur, quam per spirituale· sanctimonialibus qnovie anno republicandam disponimus.

Cfiteterum, cum haec de ordinibus religiosis enun« ciamus, una laeti depraedicamus, arborem hanc bonam, institutum videlicet regularium, nostris temporibus rursus viventes germinare surculos, novellos emittere ramos, et maiora usque capere c increments. In unica quippe hac provincia 8trigo- niensi, hoc ultimo decennio, filiis sancti Ignatii da i-oyola duas, clientibus beatae Mariae virginis de Monte Carmelo una.. canonisais de Nostra Domina una. domicellis Anglican;· una, sororibus Sancti Vincentii a Paulo decem domus fuerant apertae^ Sit propterea nomen Domini benedictum.

TITULUS VUI.

De perfectione populi.

1. Dt moriiut

Divinux salvator fidelem populum, sanguine suo redemptum, pastorali vigilantiae nostrae credidit, quam gentium apostolus inculcat, monens nos: *„jittftfuUt· août tt* Mmesrse *grrgi,* *a fao sm

Dr», puem acpwsiast sqapams· mao." * 8i itaque, pro muneris divinitus nobis concrediti ratione, ecclesiasticae huius provinciae populos moresque perlustremus, in Domino laetamur, cum cernamus:

a) Multos exsistere, qui* Christiana· fidei et cari- tatis spiritu animati, bonum Christi diffundunt odorem ;

b) Inventutem spiritu timoris Dei ac pistatis lacte enutritam, non tantum fidei siameutjs, sed pleniori etiam sanctissimae,nostrae religionis cogni- tio·· per curatores animarum aliosquo pios et reli- gioso· imbui magistros, atque ad virtutem morumque honeatatem iasütni;

e) Ipsum fidelem populum, magis in di·· salutari Deme ex cards diligere eiueque mandata sorvase, sanetaaria eim frequentaro ae ntigioM adire, mbbe 'tha olm sanetifiMre, divini sstsrifleii ealshratioei renremretu aeeedero, et singulari veneratione bea- tissimam Dei genitricem Mariam prosequi et eelere;

d) Fnmdesn fidslsm populum gratiosa loca, divae huiua matri· honoribus diaeta, (uti annue pluribus in locis, peculiariter vero asso priori in cellis Mariani·, spirituali oam solatio vidimus) magno numero exquirere ao visitaro, atque in varia soda- litia pia, ad magnum domesticae devotionis incremen- tem, coadunari; denique eoe

·) Beeris miasioaibns, ab aliquot annis in hac provincia Strigqnisasi asservatis, Mpositis omnibus curis terrestribus, avide et pio pluribus etiam diebus interfuis··; verbo, plurimos fidelium mutuam inter se caritatem fovere, et precibus instante· ambularo digne, Deo per omnia placere selantas, et in opere bono fructificantes.

Verum dum de hooce religiositatis st virtutis in plarimis huius provinciae locis incremento in Domino gaudemus, eidemque omnium bonorum largitori humiles agimus gratia·; tamen ex alia parte non mediocri afficimur dolore, dum confiteri cogimur, in quibusdam locis non paucos a pietatis operibus ot sacramentorum usu infeliciter abstinere, atque a morum honestate christianaoque vitae disciplina deflectere. Antiquus enim generis humani idemque perpetuus hostia, cum primum in ecclesia Dei, agro illo foocundo, quem Christus sudore suo et sanguine rigavit, coelestis doctrinae et disciplinae semina spargi animadvertit; confestim et ille erro- rum ao vitiorum sitania spargere conatur, j^uae ubi semel radices egerint viribusque invaluefIRt. mox Istiu· serpunt, et oppresso virtutum germino, ad mentium animorumque perniciem insolentiu· gras- santur. Ut quaedam specifice adtingamus:

D» *indifftrtniitiuo.* In maioribus urMbus, et inter eo·, qui plus sapiunt quam oporteat sapere, et noMsapiunt ad sobrietatem, pervulgatum cernimus indifferentismi religiosi, quo omnem religionem superfluam censent, monstrum, ex quo funestissima in Christianam et ciyjlem rempublicam redundant damna. Hinc enim qmoia erga Deum, in quo vivi- mus. movemur et sumus, officia penitus neglecta, hinc sanctissima religio contempta, hinc omnis iuris, iustitiae virtutisque fundamenta concussa. A qua turpissima sane indifferentismi forma haud admodum distat illud dc religionum indifferentia systema, quo homines a veritate alienati veraeque fidei adversarii, nullum inter veram religionem et diversas confes- siones diserimsn admittunt omnibusque aeternae vitae(portum ex qualibet religione patere asserunt. Quam absurda malitiosaque sit .haec sententia, vel inde. luculenter patet, quod vero et falso idém pretium tribuat, rationis ad inquirendam veritatem datae destinationi a diametro repugnet, Deum ipsum erga veritatem indifferentem impie statuat, et dum veritatem inveniri posse dMperat, erga infinitam Dsi creatoris et gubernatoris sapientiam et bonita- tem iniuri(os]a sit; quod item revelationem, velat superfluam, aut flui suo haud respondentem con- sideret, imo, «horrendum dictu! Issum Christum salvatorem nostrum, doctrinamque p«r sum de coelo adlatam quibuavis veteratoribus horamquo insulsis commentis maligno abqvqparot' Hio itaque, qui einsmodi sententiam tenMt, in Domino dennamamna, quod, sicut una tantam eat verita·, noqus vere simul esM possunt, ^nae sibi adversantur, sio«t unus tantum Mt Dona pator, unus Christus eius, unus Spiritus sanetus; una item hominum natura

' Clementia, c. aa. d· exoeasibas praelator.
' * Sen. XXV, ds repoL
* Ia sppaad. st.
• Art, XX, SS.

rotioaaMs, vi eufa «mm» aaam * Dm destiaatioMta A qa| 'eam Marie Mfa tectaatar HUMa^M Meliori· «oti, m ad km· MM^wri·· Mm mo U· fa . «oMItfai· speM possrarmrt; auimM mvwm erigere, •tireeti, MemqM tegibea ebririeti, ta «mm mm- «f» «tsxiHl divtai exhilararo, vmm timuu et pelltetar tabeerarque Medaero serietatMi reiigfa Mxiitata· disriper·, pro Modal· virtem aoatri· v»l mm: ifa MM testa· Mt «ttaM diriaifa faatata alteram beeeficüs Modem consolari. sorte atile et veritas, «se divfa -Ida·, hameau· «alati· initiem coron Dm Maritorian «rit. Et quia Dem aat qai omnisq·· lastifieatioeis fandamertam; qaa iaofa MOrittèat at vivificet pro idmodi iafeücibM «B viviti at «iaa quaimposribil· Mt placer· Doo, M «xoromaa. Conferantur eo. quae d· sepaltura •d eriorate aim coaMitiam porro·ira; at aaa aat alibi dfantar.

vara, aaaote. cetholiee, apoetritoa HnM«aa eeeteate ·< cathedra aaa saper P«trom, Doutai ooeo ftadata, extra quem Ma vera fidea, aaa aataraa iaveaitar •aim, oaM habere non poaait DoaM petram, qui eccleriom aoa habet matron, at falso ooafldat m •m· ia eccleaia, qui Patri cathedram dotent, super qtiam fandata aat eodmi·l. Can aatan divtai cultu· ratio ex hûoe * quobes constat, pii· Bdoi dogmatibus «t actioeibas boni· oeque doctrina siae operibas boni· accepta oit Deo, neque opera recipiat Deas'a religioni· dogmatibus seiuncte: neque ia •olo opero virtutum, aut in sola oboervantia mandatorum. «ad etiam in tramite fidei augusta et ardua •it via quae ducit ad vitam1: fidele· nostros in Domino monemua et hortemur, ut non «olum in catholicae religioni· profemione magi· in dira stabiles et immoti persistant, verum etiam per bona opera certem suam vocationem et electionem facere satagant.

8i vero quidam, quod Deua avertat, catholicam ecclesiam. quae ipsos edocavit et enutrivit, «pernendo. ad haeretico· aut schismaticos defecerint, episcopi quidem pia aollieitudine nihil intentatum relinquent, at infelice· errante· ad veram Mlati·viam reducant; «i tamen hi monite epiacopi sui contemnprent. et errorpm obstinato animo amplecterentur. et effective a fide deficerent, per parochum in ecclesia qua excommunicato· denuntiabunt ut ad cor revertantur et redeant ad fidei unitatem, eaeteri vero fidele· a periculosis tramitibus deterreantur·.

D« *noeidio,* Numerum eorum, qui vitae filum violenter disrumpunt per singulo· annos creecere experientia doeet. Phaenomenon istboc eo maiori nos moerore adficit. quo magia veremur, ne nostra culpa et negligentia in instituendis fidelibus id eveniat. Indubitata quidem interdum adsunt indicia, tristes idmodi casus turbato rationis usui adscribepdos esse; sed non raro plena conscientia et determinata voluntate tam atrox scelus Committitur. In postremo hoc cmo laeMtn ambitionem, frustratas «pes, magnam prodigalitatem, perpetratorum criminum conscientiam, lasciviam et licentiam vitae, horrorem futurae sortis infelicibus iatiusmodi hominibus laqueum parasse experientia testatur.

' Ut qui passionibus necdum plene exooecati sunt, horrore tanti sceleris percellantur, firmiter praecipimus, ut Meri canones de sepultura ecclesiMtica inviolabiliter, matura tamen cum deliberatione, prae oculis habitis excelsi quoqae regiminis dispositionibus, observentur. Deinde autem in publicis institutionibus saepius proponetur doctrina de immortalitate animae, de providentiadivina, de hominis destinatione, de patientia Christiana in advertis, de spiritu poenitentiae perferendi omnia, quae saepa saepius propria culpa nobis eonseieeimus, de\brevitate miseriarum humanarum, de aeternitate pbenarum inferni. Tum vero frequentius exquiramus'eo·,

De UupinM. Vitiem in populo multum divulgatam ae vix non univeraale, blMpbmnia eet. Heu! Magana eat numerus eorum, qui in divini· laudibus mati, at in maledicti·, blaaphemii·, diris imprecationibus lingua celeri et exercitate aunt. Concedimus quidem pieroaqae iliorum, qui de Dec et rebn· sacris -indigne loquuntur, non formalem divinitati· contemptum intendere, «ed eiusmodi verbi· soinmmodo ve) ad exprimendam indignationem. vel etiam ad iocos et facetia· abuti. Ab·-que dubio tamen etiam sub hac indigna Mororum nominum usurpation·, saltem indirectus Dei et sacrorum personarum rerumque contemptus latet; qui enim sacris hoc modo abutitur, boo ipso animum valde irreverentem ostendit, atque Mactissima nomina. Moramenta, crucem, etc. contemptui exponit. Plurima snnt. ex quibus eiusmodi graviter redarguamus et damnemus. Etenim idmodi homines animum irae im^tentem ostendant, et caritati fraternae desunt, prkesertim dum alii· imprecantur; ■ed et illi, qui verbis sacri· quoquomodo abutuntur, certe reverentiae illi· debitae plurimum detrahunt.

Verum etiam qui daemonM, tonitrua ete. effutire amant, mentem parum religioram, vesanam animositatem, et rorum formidandarum contemptum produnt. Accedit ratio «caudali: homines enim probi, dum talia audiunt, non parum contristantur: im■becilles vero, maxime iunioree. hanc impietatem facile addiscunt. Unde praesertim parentes et patresfamiliM culpamus, quod hanc maledicendi consuetudinem patiantur.

Eat certe peccatum blMphemiae atrocissimum. utpote quod tantis titulis, tante cum ferocia. Deo adversatur: est crimen laesae maiestetis divinae. Quid enim animum ferociorem et ab omni religione magis alienum testari potest, quam si quis Deum ipsum, omnium creatorem et supremum dominum, proxime ac directe tali modo laceMit? Certe lingua eorum ignis, universitas iniquitatis, ot sepulchrum patens est guttur eorum: quorum os maledictione et amaritudine plenum est'. Unde non miremur, quod iam in lege antiqua tam severae in blasphemes latae sint leges: *„Edue extra eattra,"* loquitur Dominus ad Moyten, *„et poumt imrt* qm mtdwrwit, «wvw sues mrprr rapW «MM, ' *ti lapidti* ram populus *tnurtmu. Qui bhuphtmas«ri<* noms· *Dotmài, ttorialur. La/ndihu opprimet* sum *oentit* mu/titude, srss *ille eioit lite pertprimn fiurit.* (hri *bletphtmottrii* uoown *Domitu, morte moriatur.·'*! Et quid pro aeternitate? *rMaMiei* rspuurn *Dei* non posssd«temt.* * Eundem in modum et ipM Mneta mater ecclesia in blMphemos severas dictavit poenas *. Tandem ipsa· leges civiles merito contra tantam ferociam armatas conspicimus. Summi imperantes hanc erga blasphemo· vindictam non tantam laesae divinitati, sed etiam sibimet ipsis ac publicae saluti debent; quae enim ab huiuseemodi hominibus timenda non sunt, qni Deo ipsi insultare haud reformidant! Quare nos quoque

1 8. Cypr. *I>t* ekttst. seri. (opp., ed. Balas, psg. IM). «M tsaea lagitar: .saper ··«■>*: sed ia dirt. M, c. 8 .super qaam* dicitor.

1 S. CyrilL Hiarosol. *fCttJ* IV. n. Si. *[Patr.* pr,, ed. Migne, XXXIU. 4M BJ.

1 β et ssqq.. de bservtida (·. 7.i

' Isrok. III. ·.

' Levit. XSTV. 14. Iβ.

* 1 t or. 'H. 10.

* Cap. β. de maledicis (5. 20'.

in spirit· Christi eoagregati, habu provincia· am tiatitea noetram lavamaa voeem, at fidalae noatro· in Doarino naram nt hortamur, nt liaguam roam ab omni blaaphemia, maladioto nt dir· imprecation·, quae diviaam vindictam dinbna noatria ndno «ridentem provocant, cohibere, illamque potion in ■ummi Doi inode· solver· adlaborent. Simul tiunmi et vestram, dilneti Alii curator·· aaimarum, pastoralem excitamus vigilantiam ne Minai, quatenus impiae blasphemandi eonsaetudini obviam ire, pestemque bane · oommuaitatibaa vestri· profligaro conemini. Quare, tum ia publica tum ia privata institutione, ac in sede oonfessionali, fidelea vaatroa de ingenti huius vitii reatu et turpitudine sedulo edocebitis, doaque ad Hlud declinandum potentius, quin et, vi cum consuetudinariis ita agere neooa earium visum fuerit, sacramentaiis absolutionis dénégations nrgsbitis. Tandem ubi loralia id exposcunt adiuncta, validisaimum tanto malo opponetia aggerem, si confraternitatem ad tollendum blasphemiae vitium erectam, in Galliaram regionibus late diffusam, atque per summum pontificem, die 30 iulii 184Î. approbatam et largis indulgentiis munitam, in parochias vestras induxeritis.

De latentia. Aliud foedum, quod maxime in populosis urbibus ebristianum consumit populum, ulcus, luxuriae vitium est. Ingemiscimus animo, recogitantes, qtiod adulteria, fornicationes, concubinatus, lenocinia, et alia earnis vitia, propter quae venit ira Dei in filios diffidentiae, adeo magnam generis humani partem.pervaserint, ut his aliisque libidinum furiis iam etiam bumilia et rustica tecta agitari incipiant, nec desint qui, posteaquam talibus *te* fiagitiis eoinquinassent, abiecta verecundia et pudore, de scelere et turpitudine palam ^leriari non erubescant. Sancta nostra religio omnia baec detestatur et condemnat; abominamur ea nos quoque maxime! Quiconque hoc peccatum perpetrant, de regno Dei excluduntur: *„Noliteerrare,"* monet apostolus. „n«yv« /onsicorn, «wgw *adulteri, nefin inollet, nega» matadorum eoneubitoree regnum Dei* possi*debunt"*! Et ibidem apostolus illis, quibus plena continentis nimis ardua videtur, aliud consilium dare nescit, nisi ut ad portum iusti eoniugii confugiant. Ratio vero, quam apostolus attexit, est, quia nobis in corpus nostrum aliud ius non competit. nisi ut illo legitime utamur. *„ Carptu* non /omicatiom, *eed Domino."* * Atque haec ratio hominem christianum eo arctius constringit, quo magis corpus neutrum per novam saluti· oeconomiam nobilitatum fuit. *„N»ecitie, guoniam corpora eeetra membra eunt Chrieti* aut uetàtit, fuoniam membra vretra templum eunt epiriteu sancti, g/m in 'robie eet, quem habetit a Deo, et non eetie eeetrif Smti enim eitie pretio magno. Glorificate et portate Deum in corpore reetro."* * Quare, cum vitium luxuriae sit illud, ob quod Sodoma et Gomorrba deletae, et ob quod ira Dei venit in filio· diffidentiae: voa, dilecti animarum ■curator·» at nostri in pascendis ovibus adiutorea, nulli parcit· labori nec requiescite, donee tollatur malum ab Israel··. Omne aptam medium, quod xelus saluti· animaram et prudentia pastoralia vobis suggesserint, arripite, nec deaiatatia, donec lues haec a coetu Christianorum propulsetur. ',

De ebrioeitale. Reipublicae christianae plane perniciosum vitium constituit etiam immoderatus potuum spirituoeorum, vini et vel maxime cremati, abusus. Unde redemptor ipse monet: *„AttendUe, 'ne forte graecatur corda eeetra* m *crapula ei ebrietate*;"* et apostoloralh princeps hortatur: *„Sobrii*

' i Cor. vi, ia, i», ao.
• ΑΛ'vť, ia.
• Ibid. VI, 1ft.
• Isd. U, 1«.
▮ Lm. XXI, M.

c m f mîiMv yWt*· μ jldta»N * Dv mmU elMtoettttM· etiam ratio aana, cnm bane opprimat, houtinem do , stata morali deiieiat, et ad oeaditioaam brutorum redigat; damnat religio, qaao bominem od Dei imagines formatum dooet; damnant triste· aequelas: egestas, matura mon aat certe aerumnooa acaootna eunt mue in vita comite·. Quatio denique aetornitaa illo· axspeciat! *^Müà errore,* nafua «irteei ragman DM peMtiMamt.*** Hinc sanctus Hieronymus bominem ebrioaum non solum mortuum, aed etiam sepultum dicit Experienti· recentiorum annorum teatatur, oontrh cruentum abrioaitatis monatrum nonnisi sub aegide eeeleaia· cum successu dimicari pooM. Societate· temperantiae tam mirabilem et laetam morum quoad haec protulerunt conversionem, ut summus pontifex Pius i papa IX, die 38 iulii 1851, odito decreto eoodem ad dignitatem oonfraternitatum ecoleuastioarum elevare, ac indulgentiis ditare dignatus fuerit. Unde quisquis eonfraternitates temperantiae, quas hisce auctoritate nostra praeaulea in hanc provinciam Strigoniensem bine inde iam inducta·, suscipimus, iuxta statuta per sedem apostolioam approbata, in communitatibus peste ebriositatis depanperatis coadunaverit, de republica tum sacra tum civili praeclarum in modum merebitur.

De profanatione foetorum. Majimo eum dolore cordis observamus et contestamur, abusu·, quibus festa profanantur, aetate nostra lugubriter creacere. Sunt plurimi, qui Deum per totam hebdomadam non W atrociter offendunt, ae recurrente die dominica. Corpus ad inanem pompam exornatur, suspenduntur qpidem labores diurni, sed saepe ideo tantum, ut aliis laqueus seductionis, ponatur, aut ut passionibus et infrunitis affectibus indulgeri possit. Ast *„.nolit» errare: Deue non irridetor"*. Alii dies festos servilibus profanant laboribus et vecturis, immemores mandati dominici: *„ Septimae di·· eabbati eet, id eet regniee domini Dei* h». *Non faciet m eo guidpiam operit, tu et filiae tout et filia, temu et ancilla."** Quapropter, cari pastore· animarum, summopere instandum nobis erit, ut, diebus festis, fideles verbo Dei et divino sacrificio mente vere devota assistant, non operando servilia, non otiando, sed liberis horis piis exercitiis occupentur, quae efficaciter conferunt. ut sanctificetur nomen Dei, et ut adveniat regnum eius.

Praeter enumerata hactenus vitia, sunt alia quoque. quae populum christianum, hic plus, ibi minus, foede, commaculant. Superbia, usurae, periuria. fraude·, vindictae studium, immoderatus sensualium gaudiorum appetitus, excessivus in vestitu et supelD leetili luxus, hinc ipde et furta et latrocinia vulgaria flagitis sunt.

Etsi haec ita se habere, vitia haec plus minus hic at ibi caput erigere, aut plane frequentiora ease ultro dolenter confiteamur; Dei tamen miseratione etiam, quod solutio est, videmus p|ures erigi et instaurari eeclssias, eas ornari altaribus, provideri, sacris vasis, vestibus, vexillis, imaginibus, poni statuas, eruees, capella· aliaque religionis symbola. Omnium nostrum erit in «numeratis vitiis exstirpandis, bonis vero quibusvis promovendis, prouti ssloaa et repetita provocatione venari, ita quam maxime exemplo praeiro. Sic fiet, ut in animis fidelium pia excitetur aemulatio, erga rea divinas amor, erga pastorem suum fiducia et veneratio. Kdspice, Pater ooeleatis, servo· tuoa. et miserere

• I Prtr. V, A
› I Cor. VI, a.
▮ Gal. VI.*V.
• DMUV, 14.

nostri, ut dimittas qaae eenseisatia metuit, et aducias quod oratio eoe praoeusait.

Omnium curaram, quae capitibus famiUarum incumbunt, princeps et ooastans,imo indispensabilis obligatio eat, natos ot familiares suos in obeequio veritatum revelatarum ot vitriftum Christianarum stadio, qua verbis, qua qxempHa, coneerrare perfeetioreoque reddere. *„Çiü* rasas ssaenMM erezrawqw

MddaK deterior," ait sanctus Paulus. Obsecramus igitur monemusque in Domiao omnes patre· at matres familias, ad quod ipso instinctu qaturali potentiua impelluntur, ut quorum cura a Deo ipsis credita eat, vita comité, felices et in aeternum beato· redder* oonnitantur; perpendant, sa pro obligatione hac naturali oooscientioae prpteta, gaudio ineffabili et puriaaimo perfasum iri, dum viderint conamine proprio membra familiae suae in pietate ot cultu Dei virtutumque disciplina proficere; memora· aint contrs, so pro neglectu officiihuius .durissimum habere metuendum olim Domini indicium, qui suos non erudierint ad iustitiam.

Curent itaque: 1. Ne quisquam de familia sua, sive filii filiaeque, sive servi et ancillae, sive alii de famulatu sunt, chriatianae fidei rudimenta ignoret. Quum ob causam curabunt, ut liberi et subditi sui scholas diligenter frequentent; emensi vero cursum scholasticum, inatitutionibus catecbeticis in ecclesia sedulo et attente intersint. Eapropter, in singula domo catechismus inomisse praasto sit, qui alioquin non est solum liber scholaaticu·, sed velut compendium credendorum ae agendorum, et indigentia' catholicarum familiarum, seniorum est ita ac iuniorum, ut. hoc prae manibus habito, seniores in scholis audita recoquere etiuniores pertentare dum et quando valeant. Adsit etiam in singula familia liber C unus alterve ad fovendam in familiis pietatem, quale· sunt liber evangeliorum cum congrua explanatione vita Christi, beatae virginis Mariae, sanctorum, historia biblica, et liber meditationum, speciatim Thomae a Kempis. item liber precatorius iudicio ordinarii probatus, ut imprimis diebus Domini et festis, horis liberis, collecta in unum familia lectione pia proficiat et aedificetur in salutem.

Contendant pater et mater' familias:

2. Ut frequenter Jniversa familia confiteatur, et sacram eucharistiam sumat.

3. Ut singulis diebus missae sacrificio ad minus unus alterve de familia intersit, aut saltem statis ieiuniorum temporibus, adventus et quadragesimae diebus frequentius et frequantiori numero comparcant; diebus vero Domini et festis non modo misaae sacri-.ficio. verum etiam sacris sermonibus, tum cultui divino pomeridiano attente et devote adsistant; et D ne quis iis sacria diebus opus servile faciat

4. Ut vigiliarum, quatuor temporum, Adventus ac Quadragesimae ieiunia,'sanetamque eccleeiae feriis sextis, nec non a maioribus nostris sabbato religiose , semper custoditam ab aau carnium abstinendi disciplinam, conseientiose observent.

5. Tempore supplioationujn publicarum, familiam suam moneant ut illis pie interveniant; item eum telo agant ut sodalitatibus piis, ab. auctoritate ecclesiae probatis, quam plurimi de familia sua adscribantur, ritibusque ecclesias, utpote aqua lustrali, aliis item benedictionibus devote udantur, quo cuncti his etiam mediis efficacius impellantur vivere secundum Chxistum eiusqua ecclesiae instituta.

«. Ne'pauântur in familia esse quempiam, qui blaaphemua, detractor,' calumniator, laseivus aift ebrietati deditus sit, qiii in arbitrario divortio vivat, verbo, qui ceteris turpis vitae exemplum praebeat,

et ia peraieiem suam abotuaque, pariraioaa moralitati eeaveatiouia quaaeat et ooaseetetar.

Haec vitae ohriattauae in familiis ooaaarvaadae media etiam a dossestieis aedium sacerdotalium pro ratione adiunetorum tanto magis adhiberi volumus, quaato ooavsnientius eet, ut domus clericalis paradigma vifaa vara Christiaans exhibeat. Eadem modia parochus patribus familias, tam publicis sermonibaa quam 'privatis colloquii· identidem proponat, utqao iis utantur, moneat atque hortetur, ot aio, qaae in suorum codent spirituale emolumentum ea praestare velint paternae corae studio, memores verborum et promissorum: *.Qtû* alios i^rwdstmt sd nutitiom, *fulgebant tient eteiine* m perpetuas *aetermtetea.*' '

Nos proinde e gravissimo responsionis onere. 'quod nobis "respectu fidelium nostrorum incumbit, eoe perviscera Christi lean monamus et cohortamur, B imo invirtute obedientiae adstringimus, ut horum mediorum usum in familias suas inducere pro gravisaimo reputant officio; neo terreantur obataculis, quae se experturos praevidenV Bonus est Dominus sperantibus in eum, animae quaerenti ilium, et promissum est: *Dabit ipintu»* donum *peUntibtu tt!* Petite ergo et dabitur vobis, ut gaudium vestrum ·it plenum.

tn horum nexu non possunt·· non vehementer dolere graviterque reprobare, imo damnate, quorumdam parentum sive ignorantiam sive vecordiam aut plane perversitatem, qui id unice curant, ut proles profanis cognitionibus et urbanitatis regulis imbuantur; quoad salutares vero fidei et morum veritate· easdem in ignorantia adolescere sinunt, Quid terra tain deserta et inaquosa germinabit, nisi spinas et tribulos! Indifferentismum idmodi per se perniciosum summopere damnamus cunctosque patres et matres fsmilias impensissime hortamur, ne liberos ·uos pretiosissimo omnium bonorum dono, quod eos unice vere beato· reddere potest. defraudent; aed contendant per omnia illud condigne aestimare, et cum eo proventum, quantum possunt. maximum facere!

Itaque. carissimi, obsecramus vos in Domino lesu per misericordiam Dei, reformamini in novitate ·ensus vestri'; quae aedificationis sunt, in invicem custodiamus; qui enim in boc servit Christo, placet Deo et probatus est hominibus*. Et vos. patres, educate filios in disciplina et correptione Domini*, ·cientes quoniam unusquisque, quodcunque fecerit bonum, hoc recipiet a Domino*. Omnis disciplina in praesenti quidem videtur non esse, gaudii, sed moeroris, postea autem fructum pacatissimum exercitatis per eam reddet iustitiae: propter quod remissas manus et soluta genua erigite!*

3. Dt missiOHiÔM *populeriba*.

Missiones populares, alibi gentium cum ingenti animarum" lucro frequentatas, novissime in hocce regnum apostolicum transplantatas esae in Domino gaudemus. Extraordinaria eiusmodi religionis exercitis, qua suapte indole attentionem hominum singulariter provocare solent, convictionem religiosam firfaont, remorsus conscientiae excitant, sicque ad. morum emendationem viam parant. Misaionibua popularibus varia circa ecclesiam catholicam prae* indicia I dissipari, ordini sqcerdotali conveniens aestimium restitui, spiritum catholicum renovari, pias sodalitates in usum deduci, homines longo vitiorum habitu depfavptos de lethali suo somno evi-

I Osa. XII. 3.
1 Roso. XΠ. S.
· Horn. XIV, 18.
' Epbm VI. 4.
' Epbea VI. 8.
' Brin. XII. 11 ».

gilare, rbliotam sibi naufragiitubulamapprehendero. a scandala'tolli.Noiustas laesiones debita rmtitutione," ât . ootnpenaatiene reparari, inimicos reconciliaris i letatem ^pacemque domesticam restitui. saepius xantram etiam circa fidem corda .resipiscere, perientih ubertiih dooet.

Quare, iTCTit episcopi uau%> missionum harum in(dioecesibus sbis «nenu "tenere «t augere studebunt, ita animarum etiam^curatoree, fidelibih sibi creditoMunsalutenTcertius ef effieqeiua -eperatpri. raissionsriok|ibenter recipient. canule fiiivebunt. et irio sue efficaciam eorumfem qiromcverc adlaborabunt; sltbquin ha^ ratione aibi quoque 'egregie consulenti quia Domino'quidem peTfectam. aibi autem dorileln et nbedibt^em plebem parabunt.

4. De locietote Sancti Steph^ni regit.

Neque illa emolumenta ignoramus. quae e societate Sapcti Stephani. cuiua eat libelles a viri» piia et rare catholicie scriptos. et ad pietatem mores- populi colendos concmnos. edere ac divulgare, quaere prope quinque iam millia membrorum numerat, in puptfTum chriatianura redundare possunt. I tinam igitur nummoa euoe ad hunc finem conferre non negligant. qui substantiam hu^is mundi maiorem habent, et lucubrationibus aula, quos Deus pluribus talentia ditavit, ad tam Salutares societatis huiua fructus concurrere non intermittant! Qei *ad* *<sri-tiam erudiunt multoe. guaii itellae* ta perpetuos *aeternitate· fulgebunt.*

.5. De unione iodabum.

Inter multiplices muneris nostri curas et difficultates. non mediocriter recreamur, dum videmus hic et illic, imprimis in maioribus urbibus, quales sunt Pectinum. Posonium, Tirnavia. iuvene^ qui exercendis opificiis se addixerunt, in . unum coetum coadunari, certas regulas et leges adoptare, ac ad ampliorem perfectionem religiosam contendere. Coetus huiusmodi iam vel ideo probare oportet, quod prona ad mundi voluptates aetas, libero a laboribus tempore, salubriter occupetur, et opportuna disciplina a vitiis avocetur, Iuvenea cura parentati destituti, in veritatibus fidei et morum erudiuntur, ac mutuis exemplis ad aemulanda meliora charismata excitantur.

Nec aliud erit necessarium, quam ut sodalium uniones in aliis etiam urbibus et oppidis frequentioribus coadunentur, et saoerdotm talibus institutio praeficiantur. qui sinceram religionis telum prae ae ferant, ac'infucato virtutis exemplo iuveuibus praeluceant. Funiculus triplex difficile rumpiturl. Redimamus tempus, quia diae mali autl.

fi. De nefietis parsiAiohini

Qui eet lux vera, quae illuminat omnem hominem venientem in huno mandam, qai oohm itabat verba vitaemeteraao, nobiliaaimam hominaa ad omne bonum instituendi provinciam, apeetoHa eoramqae enaaee soribue concredidit, dem dixit: «Amise, docete omnes eatis.** Ne vera petant eliquia, munero beo institutionis tantum aduldores fovendos eme, idem salvator mandi, dam edixit: ffinta porwioe ml me •omra, una amplexabatur eoe et baeodicobat aie.

Divinae huiua mtaioeh nane, vidoBoot iaotitmarfi, non adultos colum, ood et parvulos ae adolesoeétoa, memor eodeaia catholica, Boet quoad omnoo generis humani indigentias, maternam semper exhibuerit sollicitudinem praecipnam tamen formandis cuiusvis aetatis hominum meatibus, ae disseminandis religionts inter eoo raritatibus, earum impendit.

Unde factum eet. ut «bi praeeenes evaagelii imperturbate munere suo defungi potuerunt, illi tenebrae jnentium dissipari, lux vera de coelo adfulgere, moram bapbaliee exulare^ humanitas. Inansuetudo ac fratetqa/caritas vigere, Ihpi in agnos converti qoeperioC. */et* quo ulterius apoetolicam 'operam continuarutU. eo magia renovata fuerit -facies terrae.

Ajt neque inimicus homo dormivit; nimirum adgre tulit, infrunitis passjoniqus per magisterium apostolicuriT salutarè frenum infeci ; miseyb* piscatores nulla alia arte, quam doctrinae coelestia praestantia et vitae probilhte. mentibus hominntn "dominari ' ideo ^efficaciae muneris apostolici ex-\ qtusita arte praesertim recentiori aero obstacula \ posuit .

Attamen uugustissimlus imperator et rex apo^tolicua virili verbo enunciavit. omnem institutionem ad 'irae chriatianae legem cordibus inscribendam, imponendam ease ; libros ad religiosam tradendam instructionem adhibqjf<|oa. per episcopos, cellaris consiliis, determinari1; omnes scholarum elementa-'num pro catholicis deatinqtarurii magistros inspectioni ecclesiasticae subditos case ; inspectores scholarum dioecesanos ex viris ab antistite dioecesano propositis1 nominatum iri. Magistros scriolarum elementarium, habito tamen respectu iuris praesentandi. quod fora aliquibus competit, episcopi nominant, et ad munus suum instituunt.1 Hinc iam tnedio vice-archidiaconoruni. qui districtualea scholarum inspectores sunt, prout etiam medio dioeceaani inspectoris, statum scholarum et qualitates magistrorum ex annua informatione facile cognoscent episcopi. et ope organorum aibi sublectorum observatus naevos tollere, remissiores in munere excitari assiduos et idoneos convenienti honore prosequi, praecipue autem puritati doctrinae, tam in his quam etiam in sitioribus scholig. intendere difficile non erit

I't proinde scientia sanctorum in mentibus iuventutie laete effioreacat. ac ipsa religio virgineis fulgeat honoribus, non aliud erit neceese. quam ut sacerdotcae quibua cura scholarum ex offieio incumbit et demandata est. ea assiduitate, illa fidelitate officio suo satisfaciant,<quam rei ipsius gravitas et dignitas deposcit. Ante xxmnia igitur se ipeoa tamquam tenerae aetatis patres praebeant iuventuti exemplum. Non abhorreant pulveree scholasticos, in quibus ipsi quoque adoleverunt. Quid maius, quam*" animis parvulorum moderari, quala adulescentulorum fingere mores?1 Ne despieiant teneram aetatem, quam ipse Dominum amplexus eat. Apud adultos saepe supra patrum eadit semen: adolescentuloram autem corda facile fieotuntnr Diligenti muneris executions parabant sibi plebem perfectam. Etiamsi ad uberiprem prafoaeram scientiarum oognitioudm plebs eluctari non possit; eae tamea dogmatum fidei et morum notitias adipisci potest, at ehrietiani hominis obligations noa solo Imitandi nisu, sed cam certa quadam conscientia expleat. Praecipue autem pietatis spiritum, fu coacueris orandi formalia, nempe in oratione dominica, aahitatione angelica, symbolo apostolorum, decaloge, praoeeptis ecclesia*, oonfmolone generali eta, tamquam ia semino sapieater depositam, illfai inetiUeat; brevia^espiria, tempore

I led. IV, M.
* 4L V. Id. s
· MsttL xxvm, U-M

1 Gravantis (aaai) MH, art. Va
I M . art. Vin.
·· CSsaarat ragU catae et institut, aiaistsrü artastis* data «s W est. UCT.
1 & CbCTuaet, Mme *tO* ia «np J8 JfaML Iepp. sd. Meattam%vn. CTS»).

oppottôeo (dun. exempli gratia, pen·· eoeraetnnun, erticifiriup tnuwÿnnt. rel *d «onam horologii) dicenda, imprimi· autem nationi no.tr·· avitum •an^twfitnum Ronarium recitandi modum doceant, et nativum pudori· Mnaum tenerip animi· implantaro atudeant; hia enim praeaidiia innocentia maxime tuta redditur. „Qw' aWatvpent unam pereaд^n talem ■h Homtne meo, m« awaeapit^^^ixit b»m>nu«

TITIE S IX , S,
f i i
De dtoefpliAa. *.

1· Dt MMM *pro populo* -o/fernn

ü ^Obligationem eorumsAuibu» curaianiiiiarum cumtnis»a e»L»*erosancttm mimae sacrificium certi· dirbu» pro populo applicandi. quaqp concUium Tridentinum praecepto divino/nniti docet, clarissimis verbi· ft uberrime expoeuic Benedictu· XIV. ennstitutioîie *Cum temper,* edita 19 augusti 1744. Voluit nimbum •apientissimus pontifex omnem, super huiu» obii-Rationis «ensu. ambigendi^ocum tollere causamque delere fingendi 'laborem in praecepto. Declaravit autem summus pontifex, eos, quibua cura animatam demandata eat.. in dominici» aliisque per^nnum diebus feetis. non modo sacrificiirm mi.saaè celebrare, •ed illius etiam fructum pro populo sibi commisso applicare debere, nec illud pro abi» applicari, aut pn» huiusmodi applicatione eleemosynam percipi po«se. quemadmodum e «equentibu» citatae conati* turioni» verbi» liquet : ^Hacroaanctum misaae sacrificium a pastoribus animarum applicari debere pro populo ipsorum curae commino, id veluti ex divino praeçepto descendens a sacra Tridextina synodo diserte exprimitur (1. c.) per haec notabilia verba: CMM *prarcepto divino mandatum nit omnihu*. quibue animarum cura commieea ret, octe tuae dtynotcere, pro htt tarrifieium ojferr."*

Obligatione autem ipsa, secundum ulteriores con-Mitutionis huius tenore», stringuntur, non solum pari chi canonice instituti ac investiti, verum etiam vicarii sive perpetui sive ad tempus constùuti. sive *>mt de saeculari sive de regulan clertv assumpti, qui nimirum curae animarum exercitium habent, quae, ut dici amat, habitualiter «pectat ad quodpiam monasterium, aut collegium <'ui eccleaia parochiali» unita eat. nec porro ab hac obligatione exempti sunt vicarii illi seu oeconomi, qui. vacante parochia, ad curam in ea exercendam deputantur, dicti apud nos administratores parochiarum; denique eidem obligationi subjacent etiam capellani sic dicti locales, et curati ad nutum «amovibilee. quos ab applicatione missae pro populo immunes haud esse speciatim decrevit sacra congregatio concilii. 29 ianuarii 1724. in Ostiensi. Ab hac obligatione, praetextu contrariae consuetudinis, neminem eximi, idem D summus pontifex declaravit it> praeiaudata constitutione* dicens: FNon^pUi siquidem obtentu contrariae consuetudini»^ etiam immemorabilis, in propria ecclesia vigentis, se huiusmodi onere eximi posse sibi persuaserunt. Verum iam plurie» responsum fuit, huiusmodi consuetudinem, licet immemorabilem. quae potrus abusus et corruptela diernd^ est. nemini suffragari/ Addit denique pontifex: „Quod lieet parochi seu alii· ut supra· animarum curam habente·, congruis praefinitis reditibus destituantur: eadem (missa) nihilominus omnino impostorum ab ipsis debeat applicari/ Horum tamen· qui nimirum defectu oongruae laborant, curatorum sorti consulturus todea laudatus pontifex Benedictus XTV, eadem sua constitutione, episcopis fbcultatem tribuit dispensandi cuth iis. ut diebus festas stipendium 'sive eleemosynam ab aliquo pie offerente recipere/et pro illo sacrificium% libere ac lii^R •pplicarespoa»int. oum hae adieeta conditione, ut n. /quibuscutn ita dispensatum fixit. ad populi ibunwxih· tatem. ift ipsa partfchiali dreiesia missam celebrare. , V et mox tot missas intro hebdomadaisi pro. populo x applicare teneantur. qtot in diebus festi» intra egpidem hebdomadam occurrentibusiuxta peculiarem interitionem pii benefaçMrie obtulerint Sotandum . ▼ero. qqod sine peculiari· eiuatnodi facultate. «b episcopo in scriptis confessa, nemini sub quocunque titulo aut "praftextu. sive^nïïptearufti uve alterius cuiuslibet solemnitati». diebus dommicri et f^sti·. Mipendtain 'sive' eleemosynam r^ipere.' et pro ■.fttipendjjprt largiente missum applicare heraj. sed omnino pro t populo sacrificium reeensiti» diebus " offerendum sit atque applicandum.

Tenemur vero curati missam pro populo j»er »e B ipso» offerre, nec possunt alium sacerdetdm. qui id prae»tet. sibi substituere, nisi in casu legitimi impedimenti, «eu e causa gravi et legitima

Pro causa legitima substituendi alium Mirerdotem habenda est quaelibet absentia legitima, infirmitas. obligatio celebrandi missam conventualrm. ' quando nempe parochus simul est canonicus. cantar* christiana. urgens necessitas, debita erga episcopum obedientja. eiu»de«n' ecclesiae et reipubhear utilitas. In specie, curatores animarum infirmo» ab onere applicandi missam liberos non esse, ipso» proinde hoc onus per alium supportare debere, liquet e responso, quod sacra congregatio concilii ad car dinalem Crescentium, archiepiscopum Ferranensem, depmmsic

Missa pro populo applicanda per curatum celebrari debet in ipsa parochiali eccJrsis. ita definiente ('•arra congregatione concilii, in Lucana, die'1 f» »*»ptembri» et 17 novembris 1^29. Huc pro adiuncti» locorum recensendae sunt etiam reliquae intqa ambitum parochiae seu eccleeiae «eu capellae, quando cultu» divinu» parochiali» in eis celebratur.

Ceterum obligationi, de qua sermo est. «tatisfit per missam privatam; licitum proinde est parocho cantatum sacrum capellano «ive alteri sacerdoti, iuxta aliam intentionem celebrandum offa^e. dummodo ipse, sacrum lectum celebrans, illud coram populi »ui non eptgua parte in propria ecclesia pt> plebe apyfficare haud intermittat

Quaestionem haud modicis dubii» et controversiis hsetenu· implexam, de diebus quibus obligabo applicandi missam pr·» populo lorum habeat, clarissima in iure locavit ecclesiam Dei glono·» gubernans sanctissimas dominu» noster Pius papa IX. ope encyclirarum die 3 maii huius anni 1HS8 dimis- D sarum

Quippe notum est omnibus, felicis recordationi· Clementem papam XIV. die 2U iunii sano 1771. ad prece· augustissimae Mariae Thareaiae. nonnulla festa, constitutions I'rbani VIII · summi pontificis, praecepta, reduxisse, unaque pro suprema saa auctoritate induisisse, ut abolitis per se festis diebus, populi servilibus openbus vacare possent •imulque ab obligatione audiendi sacrum exempti χ essent. i

Quamvis autem summus poatifex huiusmodi indulgeatia ita populorum qouscientiae eonsciore. st eorum, qui in sudore vultus sui panem comedunt, indigentiae providere voluerit, ut sanctorum vetie-

: Scnbsndua videiar »wd»'». meat babM e*.»·'. Tnd ■ *·. XXIII. *et* rtfsrw.. rap. I

! Match. XVni· k
* Sssa IXΠI, t^L de nfsrOt.

! Sarra ntems congregate. M iwiri IMS
* inMvraa. die IX «eptsmbria IMS

4Λ·

ratio» et salutaris Christi fidelium poenitentia non a minuatur, ae idea «anctorum at¡solemnitatum offlis <'t 'insane in iisdem abrogeti^festis in quacunque t-rrj. celebrentur: pluree tamen anitArum pastores existimarunt. se hisce diebus ita reductis solutos esae ab obligatione peragendi sacrum pro populo.

Ad tollendum hunc abusum, supra laudatus beatisaimulf pater Pius papa IX ad episcopos orbis dederat literae. quibus enuntiabit, ut curati, omnibus fS* dominicis et festis diebus/Urbani papae VI|I constitutione defixis, etiama/harum nonnullae reddftae essent, ptout in imperio Austrian 1771 anno reverq reductae sunt, missae sacrificium pro populo curtie· suae commisso celebrent. qp

Quia vero in ecclesia Hungariae. ut e synodo provincial, annti 1H11 Tirnapise celebrata, palam fit. multo plura ac in Constitutione Jrbani VIII «numerantur, fentagcelebrata fuerunt: ad tollendam omnem ambiguitatem, praesentibus decîaramfis, obli- B gationem pro populo celebrandi parochis incumbere, praetpr dies Domini et fpsta nunc de praecepto, illis tantum abrogatis festis, qnae . in saepe disfa Urbani VHI constitutione occurrunt, quae sunt sequentia: ·

FVria 111 Paschalis et Pentecostes.
Festum sancti Mattbiae apostoli.
Festum sancti losephi, sponsi beatae Manae virginis.
Festum sanctorum Philippi et lacobi apostolorum.
Festum inventioni* Sanctae* Crucis.
Festum sancti loannis Baptistae.
Festum sancti lacobi apostoli.
Festum sancti Annae, matris heatae Mariae virginis.
Festum sancti Laurentii martyris.
Festum sancti Bartholomaei apostoli.
Foetum sancti Matthaei evangelistae.
Foetum sanct] Michaelis archangel).
Festum sanctorum Simonis et ludae apostolorum.
Festum aarteti Andreae apostoli.
Festum sancti Thomae apostoli.
Festum sancti loannis evangelistae.
Festum sanctorum Innocentium.
Fotum «ancti Silvestri confessoris.
Universum 19.

t His accedit festum patroni totius regni, quale est ««neti Stephani proto-regie. confessoris, et patroni civitatis aut loci.· quibuAcurati aeque pro populo suo celebrabunt. |

Excipimus in filiali obsequio et ven^ationе hanc summi pastoris nostri diapAaitionem, spe secura gaudentes. fore, imo pro munere nostro etiam commonentes ut eidem clerus loratus pro sua religione et pietate perinde filiali promptitudine obsequatur.

/. *Dt obadiontia *t morantia* oanamee.

Ecclesia catholica coelestium gratiarum varietate distincta, suorum connexa distinctione membrorum, per lcg^W mirabilem totius compaginis unita, in augment» templi Dei crescit et dilatatur (ita pontificale Romanum in ordinem diaconi). Summo sacerdoti sua munera tributa sunt; sacerdotibus locus proprius assignatus est; levit» sua ministeria incumbunt; homo laieus laicis praeceptis constringitur.I

Ideo autem ^dispensationis divinae provisio gradus diversos et ordines constituit esse distineto·, ut dum reverentiam minores potioribus exhiberent, et potiores minoribus dilectionem impenderent, vera concordia fieret et ex diversitate contextio, et recte officiorum gereretur administratio singulorum/'I

Duplex igitur est nervus, quo corporis huius partes ad^ invicem nectuntur: reverens nimtam obedientia inferiorum efga superiores, at burem erga illos caritas. Sicut erga inferior·· subieeti esae-de/ bout episcopis, eosque, iuxta saactum Hieronymum, quasi animae parentes suscipere: ita nos episcopi meminisse debemus et volume·, nos esse ' pastores, non perfusgpres : atque ita prеcense subditis oportere, ut non in eis dominetnur. sed illo· tamquam filios et fratres diligamus, annitamurque, ut hortando et monendo, ab^illicitis deterreantur, ne ubi deliquerint. debitis eos poenis coercere cogamur'

Ut igitur divÀçp eccl^iae membra reciproco caritatis eC obedientiqaArinculo in unum corpus. cuius caput Christus est. coalesqant. epiecopi numquam non memores erunt, se in caritate ^agere debere, iuxta illud apostoli: „Omnia cestro tn co-*ritol* fiant,* item: *oppfrtnno, import***, ar^ur, obérera,* increpo in omni *pOltmtia *t doctrina.*8i B autem ob delicti gravitatem virga opus fuerit, cum mansuetudine rigorem? cum misericordia iudicium. cum lenitate severitatem adhibere* scient,

Quod vero clerum huius provinciae concernit. tametsi in Domino glorientur episcopi, sacerdotes obedientiae et reverentiae praesulibus debitae memores esse: ut tamen in his virtutibus amplius firmentur, placet in memoriam revocare canones, qui hanc reverentem in supuriores ecclesiasticos obedie^tiam impensius commendant et inculcant

Obedientiae pretium his verbis laudant canones rObedientia victimis iure praeponitur; quia per victimas aliena caro, per obedientiam vero propria voluntas mactatur/* item rMagna quidem paupertas. sed maior integritas, bonum est obolentia maximum, si custodiatur illaesa, nam prima rebus, secunda carni, ferti· vero menti dominatur et animo, quos velut effrenes et libero* ditioni alterius, humilia iugo propriae voluntatis adstringit/ '

Reverens haec obedientia. quam presbyter m susceptione huius ordinis solemnibua verbis, bénéficiât! vero in aditu crediti sibi muneri* iurata etiam fide promittunt, illis duntaxat maioribus seu superioribus debetur, quorum iurisdictioni qui* subiectua est : caeteris enim maioribus sola competit reverentia ob eorumdem praecedentiam. *

Exigunt autem canones, ut maioribus ex officio agentibus semper obeditnt minores, unico casu excepto si nempe eorum praecepta, quod absit? divinae legi manifeete essent contraria ; nam tunc Deo magis esae obediendum quam hominibus, sanctissimi apostoli docuerunt?

In dubio, an id, quod superior praecipit, sit contra Dei praecepta, semper obediendum est;19 non secus etiam tunc, dum per observantiam mandatorum superioris malum quidem non ageretur, ast D bonum omitteretur.11 Porro etiam

Mandato superioris observatu difficili et oneroso obtemperandum/' et correctionem etiam iniustam patienter esse tolerandam,1* edicunt canones. Indulgetur tamen reverens expositio causarum, ob quas mandatum observari non posset?*

* Clemen», Mpwt. odCormtA. I. eap. 40, fPtfr. Gr., »4. Migne, I. W0A].

» Cap. 7. diet. 8V. V-

' *Xpi" ad X*p*t.* («pp. a. Hisr^ sd. Migna I, 888).
' Coee. Trtd^ M UH c. 1. de *rform.*
• I Car. XVI, 14.
• π Tt». tv. a.
• Cone. Trid^ ssss. XΠI, cap. 1, ds r<em.
• [8. Greg., *MoroL,* I, M, cap. 18), c. 10. cans. B. q·· 1.
• C. 1, de varior, signit (14) ia Kxtravagaat. loaa·· XXΠ.
« Reiftartnti. /·-. c·», Ute. I, tit. 88. ·. IS 7.
• Act V, W; c. M, cape Π, qs. 8.
*· c. 4, cana 98. qa. 1.
*' C. Mi. esas. 11, qs. 8.
·· C. 8. distinet. 18.
19 C. p, distinet 100.]
u Cap. 8, de rescriptis X (1.

Cta poenarum oenoaiearum fini· ptue caetbris A ill· sit, at «ia· uporitate disciplina popali» aalataria so ne<emaria conservetur, at oai correct! fuerint, amandentur; aut «i reaipiacere noluerint, carter! salubri in eosatiimadveraionis example a vitii· deterreantur . hnonente sacrosancto concilio Tridentino,! prijno levia suat adhibenda fomenta; peat, ubi morbi gravita· ita postulat, ad acriora et graviora remedia eet prpeefiendum:

Ipaa correctio de caritate veniena, pro culparum diversitate iam minor iam maior eat.' Si minore· poenae non sufficerent. ,et inobediens in hac malitia perseveraret, excpmmunicari iubriur? Eadem poena manet etiam laicoa episcopo silo inoMfidiente·-* '

In illo· denique^ qui epiacopi·* nui· insidias struerent, eo· contumelia, calumnia et convicii· afficerent, depositioni· poenam canone· «tatuerutit.* '

3. De ieitutio et abelitentia.

Disciphnam ieiunii et abstinentiae e veteri foedere acceptam, exemplo domini noatri Iean Christi sacratam. et a sancti» apostolis, dum ablatus ab eis erat sponsu· coelestis. frequentatam, in ecclesia semper viguisse historia testatur ; eamdem porro salutarem disciplinam inter praecipua' mortificationi» externae genera virtutisque adminicula et opera aatisfactoria merito fuisse rèlatam et laudatam, universim notum est. Idcirco concilium quoque Tridentinum obtestatur pastore^, ut ea, quae ad domandam carnem conducunt, praesertim ciborum delectum et ieiunium. omni studio amplectantur.* Quapropter, patre· huius synodi. salutarem hanc disciplinam sartam tectamque servare cupiente·, salva graeco-catholicorum disciplina, praecipiunt;

IZI't fideles in sacra quadragesima, dominicis diobm exceptis, ieiunium. quo et esus carnium et plure· per diem refectione· prohibentur, observent. ri yAunt enim, ut sanctu· Carolu» Borromaeus monet, illi quadraginta dies quasi totius annhdecima quaedam. quae in oblatione ieiunii pro fidelium omnium salute Deo consecratur/ ' Eadem ieiunii lege obstringuntur fideles duabus feriis (quarta nempe et ·exta) in toto adventu, porro fteria quarta, sexta at sabbato quatuor temporum, necnon in vigilii» Nativitati» Domini, Pentecostes. Assumptionis beatae Mariae virginis, sanctorum Petri et Pauli apostolorum et festi amnium Sanctorum. Abstinentiae vero lex. quae certis diebus eram carnium, non item plure· per diem refectione· prohibet, ad ferias sextas et sabbata totius anni, dominicas item quadragesimae extenditur. Si tamen festum Nativitati· Domini in diem abstinentia· inciderit, legem abstinentiae communiter non obligare, canonibus statutum est*

2. Meminerint fidele·, spiritui legis huius se sic tantum satisfacere, si ieiunio orationem aliaque bona opera innxerint, si non solum a cibis, sed et a vitiis abstinuerint Non enim, ut observat sanctus Leo, in sola abstinentia cibi stat nostri summa ieiunii, aut fruetnoae corpori aeca subtrahitur, niai mens ab iniquitate revocetur, et*jb* obtrectationibus lingua cohibeatur?

3. Lege abstinentiae obetrikguatur sepiqaalo maiore·: lege ieiunii ilH qui, vigesimum ^primum aetati· annum egtudsi rant*. Eximuntur autem, quo· aut aetas iacurvat. aut langues extenuat, aut necessitas arctat? qnqa exemptioais\musu diiudieare. nt ·i hae sufficient·· inventae I sint. dispensation?*· elargiri ad ordinario· locorum pertinet. Dispensati tamps ab alterutra obligatione minime existiment, ·e ab ali· ieiunii part· sclutbq erae *; potius memor··, esse opertet, ae aliis bonis opefibus abundantius vacare debere : dicente quippe ram to Caesario'A relateosi : „/Vo eo, fned « «f-potMTeso· wrimera, *ieeflriif* defiet rropor· pouperifius, «t percam,' puer non potest w»nn«ndo curors. etrentosyioi· ^·ndo redimere.,

4. Cun/novïssimfr-tempOr^ observatio abstineotiae in sabbatum cadras aggravata ait.» synodus vero maiorem in modum cupiat disciplinam hano B vetustissimam, spiritualium colatiorum et fructuum feracem, et in Mariano hoc regno apud plurimos catholico· -adhuc vigentem conservare, dabunt operam patres. Ut ad renovandum tepidorum fervorem, proborum autem telum confirmandum. · aanctieaimo domino papa pro observantibus spiritualia gratiarum munera obtineant.

5. Hortamur et monemus in Domino qupsvis de clero, ut disciplinam abstinentiae et ieiunii ipai manutenere. eamdem in publicis et privati^ institutionibus. maxime autem ex«mplo suo commendare et adurgere oonnitantur. Quapropter omnibus cuiusvis ordinis et dignitatis sacerdotibus prohibemus, ut 'ItF' ullis omnino hospitibus, nisi qui auctoritate ecclesiastica a lege abstinentiae soluti essent, cibos vetitos parari curent. Nos quidem etiam clericis ob capsas canonicas per dispensationem in tempus brevius subvenire non renuemus; declaratnu» attamen, in danda fideli populo dispensatione clerum ri nunquam comprehendi, sed teneri, ut singuli pro sua et domesticorum persona distinctum, gravibus rationibus munitum recursum nobis exhibendo. gratiam sanctae matris ecclesiae implorent. Si quis autem sine obtenta dispensatione, legem abstinentiae temere violaverit, et sic malum populo exemplum praebuerit; talis inobedientia non modo· in conferendis beneficiorum honorumque gradibus debita lanee appendetur, sed pro re nata etiam poenis canonicis punietur. Quibu» autem conoeeram est carnibus vesci, sub tempore dispensationi» carnea et pisce· simul diebus ieiunii adhibere prohibentur*.

4. De camm>HÙinu eum haeretici· *et eeluMeutieie ae*

liaereticum hominem post unam et secundam .Correptionem devitare iubet »postolus: sanctu Ploannea apostolus quoque prohibet recipere in domum, vel *Aee* ei dioere, qui non rectam fidem tenet. Sane freqeentiori et intimiori vitae commercio cqm eiusmodi hominibus vigorem fidei «anaim debilitari. et eum persona ipeum etiam errorem diligi, experientia dooet Periculum hoc eo main eet. quo magis norunt artem aliorum favores aucupandi, ipaiqus erroraa, quibu imbuti rant, sensualitati maiorem in modum blandiuntur: quid promu, quam ut sata· praesertim iuvrailis variis illicii· allecta decipiatur, et pedetsotim ruotu fidei naufragium patiatur!

' Ssss. XIП, cap. 1, *<U referee.*
* C. 17, au M. «I» S.
.* ri. X, de Bator. «t oM. U. SS); Item t 11. «t 14. cas». 11, qu A
* ri. II, mas 11, qu. A
* ri. 18. M, M. cas». 11. «a. 1.
* Couc. Trid. *eeee.* XXV. *ie* dcMctu dborsa «te.
1 riou. prov. Mette! I. 4s irisai· (put. П. e. 7. Maari. *CeaeU..* XXXIV, M B].
* ri. S. 4e obssrv. iriua X (A 14).
* Srrm. *41* <a Quadra?. 4 ai («*■ BaUsriai. L 1*7).
• S. Them.. Bmumm *titeeL,* pari. П. 3, qa. 147, art. A
■ BmsHrt XrV, AMM.J4,IUme.gdr»4cBV.wM»X.*,M.
■ Bwdtetas XIV, fa«M. *U.*
• la fissril. », aped Baaed tea. di [iaier spp. 8. Asg.. ad KigM. V. p П. POO·).
• SaesaduB Mutitutteam 1», 17 «t W Bsaadtetl XIV, Idtebu SO BSti 1741. n Mgwti n«. 8 tsBi 1744).

.<Et ideo, licet fidehbut «ostri· hac quoque oooa- ·ion· maiorem ta modem eommeudemu»,tae erga /homine· fide a nobi· diviaoa cantatam desiderari patiantur; ·imoktaman eosdem per'viooera miseri- oordiaa Chriati obsecramus, a« tins necessitate, aam iis'qui foris sunt, familiar; consortio nectantup.'

Quapropter:

1. Parochi crebro inculcent parentibus tam in publici· -oqnnonibna,- quam priratis Icolloquiis, ne prole· ^d »cholaa'acatholicaa, nec pro ifi«reatara,vel artificio/ aut tingffarum uau, ad ipatituta aut plana privatas haereticorum dotqos mittent Non enim' licet cum periculo aeternaq salutis, aire eeientias sire dexteritatem· aut filia 'emolumenta temporalia quaerere.

2. Parochi prohibeant, ne christlbni servitium ·uum ludaeia pmidnd impendere audeantl, ita ut fiant illorum domestici et familiares. Porro ne Christianae mqileres Judaeorum nutrices in eorum domibus ullo pacto sint, extra eorum domos vero, nisi cum necessitas, parocho probanda, postulaverit Moneant quoque parochi mulieres Christianas, ne opera obstetricum bebraearum utantur.

3. Dolemus usu invaluisse, ut quibusdam solemnitatibus, etiam catholici, sub specie eultus dirini, templum «catholicorum adeant, religiosis ipsorum ritibus intersint, conciones illorum audient quasi caritatis triumphum celebraturi, reipsa autem indifferentismum religiosum, qui pestis eat humani' generis, professuri. Igitur catholicos hortamur in Domino, no gonio aevi se corrumpi patiantur, neve per promiscuam templorum frequentationem fidem suam abnegent. Iam dudum divinus salvator monuit, ffl>n esse credendum Jllis qui dixerint:· „£ecs Atc *nt Chrictut aut illic.*"

4. Multo magis doleremus, si inter ipso· etiam sacrorum ministros invenirentur, qui homine· in oxterna notoriaque haereeum professione defunctos catholicis ritibus honorarent ac pro iis quoque, quos schism· - nobis aeparnvit incruentum missae dbcrificium offerre non reformidarent. Nnlli dubio ·ubiacet quidem, quod etiam illos, qui alienam a nostra religionem profitentur, sincera caritate prosequi 'cunctaque humanitatis ac benevolentiae obsequia prompte et amanter iisdem exhibereteneamur; divinus namque religionis nostrae auctor absque ulla promulgdvrt restrictione cardinale isthoc mandated): *t,D&yn pmcÛHoat* tata» *dati tc iftaat.*" At, quamvis, stricta nos maaeat obligatio etiam «catholicos et omnes, qui religione a nobis discrepant, ceu proximos nostros caritate non ficta· complectendi, pacem «t concordiam cum illic fovendi, dum ope nostra indigent, benevole ipsis succurrendi, bonum iliorum, non tantum spirituale ■ed et temporale promovendi; nihiloatinus tamen iisdem in robae sacria et dwiais communicaro, nominatim vero fenora eonm rita ooolaeiaotioe honorare, vol sacrum missae sacrificium pro eia see vivis son defenctia offerre, illicitum eet Positivam ecclesia· legem, qaao votat, no fena· aoatholicoram ritu ecclesiastico honoretur, essiifiniam pro ilUi, seu vivis sen dofenetio, offeratur, consequenter ne stipendia quoque aat fendatieom pro mimis huiaemodi apooptentar, olar» oamseiaat sacri enaeoaa: „Cleriei non sxhibeaat haereticis esslssisstits sacra menta, nec eoo ehriatiaaaa praesusaent tradere sepulturae, nec eleemosynas aut oblati···· eorum percipient** ,8i quia epiaoopne aat abbaa prsar bytere vel monache iamerit mimas pro haeretici»

caattra, «ea beet: Saoa eaim expedit rteedire.*| Raasaaitaa canonicas sanction* obssrrari, roetattiori etiam tempore atriotisaim· iaqulpnvit piae memoriae Orogorlaa papaXVI, qai, oborta' eirea ritimia exsequiis controversial ia literie atria apostalieia, ad Augustanum episoopUm J3 februarii IMS datis, ait: , jgimumaa explicare verbi·, quantum concepimus animi dblorem, enm ex (literarum tuarum) lectione eognooceremua inaaieee te, ut publices illae supplicationes, qnaerpro omnibps in Christiana et catholica societate defunctis institutae ab eectqsia sunt, haberentur isthio'firo muliere principe, qiiae in haeresi^-ec asanifestimime ruerat,| ita et diam obiit supremum. Nec quidquam ad id refert, si potuerit .in extremis citae motaedtia. ooeulto Dei -miaorentis beneficio. illuminari ad poenitentiam. Etenim secretiora haec divinae gratiae mysteria ad exterius ecclesiasticae potestatis iudiciutp minime pertinent atque hinc veteri ac nova ecclesiae disciplina 'interdictum est ne homines externa notoriique haereeum profemidqe defuncti, catholicis ritibus honorentur.** Idem summus pontifex'in sui· Uteris, ad abbatem Sirieasem, ordinis Sancti Benedicti, S iulii anni 1849 datis, postquam declaraaost, non' esse licitum pro haereticis, seu die ipso obitus seu anniversario, .offerre divinum sacrificijMf^'sio loquitur: „Nec ebi*i permittere possumus, ut ullo modo fraua fiat prohibitioni illi, quae in catholica doctrina invenitur de sacro fenore pro defences acatholieis non celebrando." Quorum omnium consideratione synodus haec disciplinam praememoratam striete observari praecipit et sive sepulturam «catholicis, ritu qui pro catholicis praescriptus est, sive missa· pro aCoetholici· vel sshismaticis tam vivis quam defenctia specialiter effere, aut stipendia pro hr· acceptare, auctoritate" ana prohibet et interdicit.

5. Ds synedte *prodacialiba*» «t dioscsatei·.

Multum salutare est sacrosancti concilii Tridentini decretum,1 quo provincialia concilia pro moderandis moribus, controversiis componendis, aliisque. quae sacris canonibus permittuntur, celebrari praecipitur. In illis enim episcopi diligenter inquirunt, quam religiose sanctiones ecclesiasticae observentur,cum sacerdotali caritate animadvertentes, quidquid humana Mgilitate aut innexcusabili negligentia seu malitia commimum omissumque ait in detrimentum eocleeiaaticae disciplinae, ut ad Dei gloriam, scandalis sublatis, ecclesia in proprio fulgore resplendens luoe sua filios dispersos sd *se* congregare valeat*

Unde, sicut vehementius dolemus, salutarem hanc conciliorum provincialium celebrationem in ecclesia Hungarian duorum saeculorum decursu interceptam fuiass, ita multam gratulamur, asserta oecioaiaa libertate, nihil iam obome, quominus rasonnati rosi summi pontifici· (diebnovembrial8bb) filiali mus piatate obeoqueetos, Celebrationem consiliorum, peaseipuum hoc rectas fidei et disciplinae revehsadao m eohdaadae vehiculum, deuuo. ad usum deducamus. Opportuna hac occasione aient promptissima utimur ad reatitaeadum eeeleeiae doeu» •t ornamaatam, ite ia feturam etiam nihil aobia sanctius erit, quam in Domino congregari in unum, et matais consiliis ea statuero, quibus, quod abieotam erat, reducatur, quod ooaftnotam feorat, consolidetur, quod pinge· ·* fcrte, cuntodiatur.*

Similiter iucaadnm nobis erit, cooperatores ordinis

1 Bsaa&tas papa XIV, Ds «pwds Airmans, hh VI, c. 4, s. S.

■ tap. a st IS, 4s Mmia

■ '.'ap. U, 6wte beent

1 Ou. tl, mna 11, qa. A

* Ses». XXIV. «3, d· rsfmvs.

* Psalm papa V, spei Ntsrffy, Cmc. Ifanp., O, *Mi»

' cn«a. xxxrv. ia

nbetri, àl exigéataam eisddem nnriimti comiW Tridcatn^m synodo diq^Moasma oongra^atae iatueri, ut, illeram, pcptaünti^aibM votisquo auditis, «a in Domino dooeraarnoa, quibagpot religio ot virtas laetissitqam incrementam oaMiMaatur. Interea etiam dilectos oobi· te Christe filios, Disi sacerdotes, paterno eflbeta hortemur, ot profligat» aeri .praoiudiciis, eliminatieqae, qai iniquitate temporam irrepserunt, abusibus, vmtigia praedecessorum suoram aequi aemulentur, k qai ia medio etiam tumultuum bellicorum ia Mie Dotaini bona niilitia militarunt,* etnn periculi· multi· m tribuiatippa pascebant gregem Cbriati. Certe princeps pastorum,' lesus Christus, piis constipas benedicet, dabitqué, ut futuros «ynodi mutuM'nostrae et fidelium Ubdificatiom^namplarimum intervient.

Denique, cum ia synodo dioeoeaana, docente Benedicto XIV,1 solus efiaobptu ait ludet ot legislator, ipaeque ano nomine faciat decete et proadulget, et quamvis adatantium consilia expetat, noa tamea cogatur illa ooqui: ' patres huius synodi in memoriam revocant sententiam beatae recordationi· Pii papae VI contra synodum Piotorieaoem, in bulla .doctorate *fiiti,* anno 17U4, b kalond» soptembris depromptam, quae sic sonat: „Doctrine, guoe stetmt, rq/ororoMonemabMaium carro sccisatoelieam diacqrfMMm M synodis dioseosems ob episcopo ot parochis *atftul·· liter pmdert,* et *itabiliri* detere.-/olea (eet), toemraria, *tpitcopaii* auctoritati»* laeeiea, repiaiiais bierarebici *tabvertwa, fame barriti Atriaaae,* o *Caiaiao innovata».*"*

·fi. De coemeterii» et ttpuUtera ecclesiastica.

Sancta mater ecclesia. quae no· vix in lucem editos 'maternis suscipit ulnis, ac per totam vitam sanae doctrinae pabulo et sacramentorum virtute fovet m nutrit in vitam aeternam, etiam poet obitum piam nobis sollicitudinem impendit; corpora quippe nostra, quae templa sunt Spiritu· «ancti, spe gloriosM resurrectionis, cum saeris ritibus, mandat terrae. animas vero fideliam suffragiis, potissimum vero acceptabili altaria sacrificio iuvet, ut ticIII omnibus peccatis expiatae lucis perpetuae recipiant boatv tudinem.

Ut vero eccleaia catholica, sicut teneram saam sollicitudinem, ita filiorum etiam dignitatem evidentius ostenderet, oorpora 'defunctorum eoorum fidelium, in loeo ad hoc specialiter destinato et precibus sacrato, sepeliri voluit, donec verbo virtutis Dei ad vitam aeternam in gloria resurrectura sunt

Coemeteria igitur, ceu loca sacra sollicito studio constituantur, et rite cincta contra profanationem, sive paaeuatione sive alio modo committendam, custodiantur. Fulgeat in medio coemeterii crux; convenit enim, at sub huius signo-requiescant a laboribus suis illi, qui sub eiusdem vexillo militarant in vita. Provocanda eat pro ratione locorum pia fidelium libéralités, ut in coemeteriis capella erigatur, in qna^atatis temporibas, pro refrigerio defanctoram, eacr ummissM sacrificium offerri possit. Cryptae, quae unico com foeultate episcopi erigi possunt in eoolesiis vel capellis, ingressa ab extus provisae, ot ita conformatas siat, ne aivo decori eoelaolao detrahant, sive vero fabricam debilitent Cellularum muri minimam unius ot medii pedis crassitiam contineant, neque ante effluxum 30 annorum reserantor.)

Similiter saepius per annum, praecipue autem in commemoratione omnium fidelium defunctorum, excitantur fidele· nd risitanda, arationis eansa,. coemeteria; hoc enim ot dotawtitJoahBen cMbroc, eam macta ot ealnbrU ait' Cogitatio pre doAroetu exorare, ut-a peceatia solvantur, et ipeoe Idoles a peccetis praeservabit, juxta illad: ^jfanegwv »erimime *toa,* et sa Xetornom' nen psroo>is.'fl,

. la hoe coemeterio sepoiiaatup 'catholici pie ia Domino decedente· Pro iis autem, qui extra communoaem ecoteaigjtieem, aut ia eommunioae quidem, act in statu gravia peccati notorio decesserant,, ob quod, socuadum canones, ab declesiastiea sepultura arcendi isxt,- alter «foostituetur lOciis nequaquam benedicendus, distinctam habens ingressum. Sacris enim canonibus institutum eet, direpte Innooentio IU, ift qnibfia nbn compiphicarima· vivis, nyn commuhicemus dbfunetis. et ut cgreant'ecclesiastica sepultura, qui prias erant ab eccleeissttça unitate praecisi, nec in articylo mortis ecclesiae reconciliata fuerint''.

In specqe sepultura ecclesiastica carere debent;'

I. Omnes>non baptisa?·. uti ktdsei. Turpe» seu pagdni*.

X Haeretici, et in puncto haeresi· eorum rbceptores, defensores et faetor»·*. Pariter carent sepultura ecclesiastica acbiamatici* et apostatae*,

3. Notorio excommunicat· ', nisi in articjilo murtis signa poenitentiae dederint, ac per eoe non steterit, quominus foerint abeoluti. In hoe enim casu dicti exoommunienti, etiam post mortem, ^itu ob ecclesia praescripto aboolvi, sicque abeoluti in loco sacro sepeliri possunt ac debeat*.

4. Qui ex impatientia, ira, taedio vitae, desperatione, vol alia simili censa seipeos voluntario occidunt* Çxoipitur amentiae casus, item ai suicidant ante mortem fMti poenituiseet.** Quod quis reperiatur in puteo vel flumine submersu», vpi laqueo suspensus, veneno aut ferro interfectus, sepultura carere non debet, nisi aliunde eonstet, quod aeipeam occiderat. id quod ia dubio praesumendum non eat: eum in dubio delictum, pdpe·ertim tam grave, de nemine praesumatur ,

b. Decedentes in duello1', aive in looo duelli et conflictus, sive extra hunc locum, e vulnere tamea ibidem accepto morientee, sive duellum publice sive privatam indictum fuerit, ac etiamsi vulnerati safe mortem non incerta poenitentiae signa dederint, atque a peccatis et censuris absolationem obtanuorint, oarebunt ecclesiastica sepultura, sublatd episcopis et ordinariis locorum super hae poena interpretandi m dispensandi facultate1*.

1/ 6. Usurarii manifesti, etsi poeniteaat, ac etiam Un ultima .voluntate mandent, ut per usuram adquisita iterum restituantur, nisi actu restituant, vel saltem- de .restitutions facienda idoneam praestset cautionem, priventur oocleeiastioa sepultura **.

7. Qui per annum integrum non confitentur, at tempore paschali sacram eynaxim aine insta causa

1 I Tim. 1, 11

* *De* sya. dise:., Ub. IO. α Ifi, n. 7.

* Balla JaMvrmi */Uti,* sint. IX.

' KoulirVn. 40.

• C. Ifi, de sspaltara X (fi, fifi . item c. 1, cas·. M, qa. fi.

* C. *n,* Sfi. ä de eoMsciutisM.

■ C. U, 1*. t b, cvedmem. 4e bsmt. X (fi, 7); C. fi, «S haeret ia VI.

■ C », «aes fit fio. fi.

* C. I.cq ·»χ., mea fifi, qa. I.

\e- 1, raaa fia, qa. fi, e Ifi, 4s aefeit. X (S, M .

* V· M, ds seatmtto asananaiia ■ (t ta): *tam* orogr. •rimopbraa et isguL in Naisse. 1» tolli IU». apM Barbemm. for. mL, L fi, aefi 10, n. SO.

• C. tfi, mna «fi. qa. fi.

** K eaao» IU de sraMnt assoauMniaeL·, ta VI (V. U J 11 Cap. 11. de mpultaris.

'· Cane. TrH sasa M, a 1·, d· *r^trte.*

*· BmedM. XIV, eraMC. IManMdro (dia 10 aee.] sans 170< «dits baUsriv BraM XIV, part. IV, p 1·.

« c. S. de maris Xi». 1»), item c,T. fis maria, in VI (V.fi).

non sUscipinnt, nisi de consilio sacerdotis hoe prorogasaint'

8 Pmnee. sepulthrti eccteéidôtiçu 'privantur, qui in upforio aàZcprto-peccato mortali'abkqfie pofihitentis decedunt A Tales eunti in scitiali ftfrto', rapina, eccletiarum violatione*, fornicatioitè, adulleno deprehensi'occiduntur, vel-seeus in actu mortalis peccati pereunt*. Non ,'pecus et ii, qui contra Deum-yql aliquem aanetum, et maxime beatam Virginem lipgaam in blaspbemiflm publice relhxar^ praesumpserint,-ai renqetint'Trecipere poenitentiam ^specialem··* ac p'eragbre, eeblesiisstiea carehunt (Sepultura i Concubinarii tnhnifeati at impoenitente»· .et- ^uffidem oatliolicamr sive «Apti, 'alve l^jblicis disceptationibus impaignant, eamdem, tsi impoenitentes obierint, habebunt poenam Patronos quoque ^ecclesiarum, qui se criminum, denegatione sepulturae ecclesiasticae vindicandorum, reos decerint, riW ecclesiae sepeliri' noti posse, per se in-B télligitur; ubi»enim nihil distinguitiv. ibi nihil excipitur.

Accedunt catechumeni, qui ignavia, aut peccatorum tempore longiori 'continuandorum desiderio correpti, baptismum suscipere negligunt:' si tamen praecipuis chriatianae religionis mysteriis imbuti, et christianis moribus exornati, *ac* baptismatis desiderio flagrantes inopinata morte absque baptismo eripiantur, ecclesiastice sepeliri possunt *·.

Infantds denique catholicorum, sine baptismo decedentes, in coemeterio communi quidem, non tamen ritu solemni sepeliantur. 8i vero unice dubium sit, an, dum baptisati sunt, adhuc vixerint, aut secus propter materiam vel fornam sint valide baplizati: non sunt priv^g^i ecclesiasuoa sepiftura ". Tandem si constet eoa in utero matris ■ iam esse mortuos, et si. haec simul mdrijtur. cum. matre'sepeliantur. C

Cum pulsus csmpanarum. quo mater ecclesia obitum suorum superstitibus filiis plangens annunciat, hoeque ad suffragia in illorum refrigerium offerenda pie invitat, ac fqnera honorat, manifestum sit communionis religiosae signum, pertineatque ad ritum ecclesiaaticum .funebrem: pro incumbente nobis munere damnamus et ultro abrogamus illam consuetudinem, quamquam immemorialem, qua quidam catholici funera quorumvis a sacris catholicis alienorum, pulsu campanarum, sive mox post obitum. sive sub ipsa cadaveris elatione, honorare solent. Eorum ènim, qui extra communionem ecclesige sunt, aut in genere, qui iuxta sacros canones sepultura ecclesiastica carere debent, funera campanarum pulsu honorare illicitum eet

Porro cum insigrie caritatis Christianae opus sit mortubs sepelird, paitperesqne semper habeamus nobiscum: confidimus animarum . ctiratorea pro D ratione locorum adlaboraturos, ut fideles pro sepeliendis pauperibus, quae' salutaris eonsnetudo iam in pluribus communitatibus viget in sodalitatem coalescant.

Denique patres huius synodi verbis etiam sacrosancti concilii Tridentinil1 provocati, curabunt „ut fidebam vivorum sjuftragia, miaearam, ecilioet «aerù fime, otstioaoa," eleemosynae attaque pietati* opéra, (J^quao'd fidelibus pro aliis fidelibus dofandtis fieri consueverant, secundam eopleeiaq^instituta pie et devote fittnt, et qaampro illis e» testatorum fundatiohibus vel .alia ratiope!debentur, non perfunctorie. efed a sacerdotibus et ecjle^iae *mihistria,.«t aliis .qui hoc praestare^tenentur, diligenter 'et ndcurate q»er*olvnntu£". -, i . ' l

-TITVM'S X.

De fine oonoUii. ''

V L °* *Juturi. «mM,*

Ioanneb, sanctae Romanae ecbftsiae. tituli Sanctae Crucis in Jerusalem presbyter cardinalis Scitovssky, primas regni et/métropolite Strigoniensis etc.

Omnibua et singulis, qui hic adsunt, et' de rare aé consnetuàine adesae debereni, detraticjgmus, sigpificaméa et indicimus: concilium |3fovinciale secundum 'in hac urbe celebrandum esae poat efluxum triennii a celebrata in qualibet dioecesi synodo dioeceaana.' pro publicaturae praeprimis decretorum huius concilii, ahisque pro opportunitate. necessitate vel utilitate particularium dioecesium constituendis, quam diem ai Dominus nos vivere concesserit, suo tempoye absque dilatione publicabimus.

' 2. D* eoHchuUitdo conellio.

Ioknnea, sanctae Romanae ecclesiae, tituli Sanctae Crucis in leruaalem presbyter cardinalis Scitovssky, primas regni et métropolite Strigoniensis etc.

Siquidem, Deo misericordiarum domino euctore et adiutore, en abdon^g sint, quae pro temporie ratione agi et absolvi poepe videbantur: cumque pastoralis quoque eura nos et reverendissimos episcopos ad ecclesiarum nostrarum pastorales vigilias revocet: in nomine eius, in quo concilium hoc provinciale indiximus, aperuimus, apertumque declaravimus, et inter occupationes quotidianas duarum hebdomadarum et ultra decursu asservavimus, in nomine quippe Patris et Filii et Spiritus sancti illud concludimus, et pro concluso enunciamus et declaremus. Sit illud ad gloriam Dei omnipotentia, honorem immaculatae Dei genitricis Mariae et omnium aanctorum, amen!

Omnia et singula, quae a nobis in hoc provincial) concilio decreta et definita fuerunt, subscribimus, et eadem, qua debemus, obedientia et reverentia, iudicio sanctae sedis apoatolicae, omnium ecclesiarum matris, emendanda et.corrigende humiliter subiicimus.

Strigonii, dominica XIX post Pentecosten, in diem 3 mensis octobris incidente, ipsa solemnitate sanctissimi Rosarii beatae Mariae virginis, anno Domini 1858. ~

Ioannee, cardinalis Scitovuky. archiepiscopue Strigoniensis et primas regni.
Iosephua, graeco - catholicus episcopus Eperieeonsie.
Ioannee, episoopns Veasprimiensis.
Stephenna, epioeopns Neooolienaia.
Angustians, episcopus Vaciaasis.
Emericua, epiaeopua Alba-Regaianais.
Georgina, epiooopu Quinque-Eocleaienais.
Franeiseue, episcopus Sabariensis.
Ioannee, episcopus laarineneis.
Miebael, arehiabbas ot ordinarios.
Andreas Mdasdroe, praepositas maior, qua vicarius capitularis Nitriensix

' c. IU, de posaiteatiis et nas X |6. 83).
▮ C. M, taux ia, eu. 3. c. 31, ibid.
• e. t. de hrtua (&, 13).
* C. ». de rapter. iaeeadiarlis X 16, IT).
* B esa. IS st M. eaux 1*. qa. », ob aaarfaaa legis ratieaem.
• C. ». de smMitio X (8, Wl
' Dide·
■ Ciae. Trid., mox XXIV, eap. fi, de *nftn».* aat. poena »b eeadesa legis ratione· V
▮ E canose >. distinet. «, de eoaeeentioM.
·r E canone S. do presbytero eoe beptisato [X, >, 43).
" Iuta reg· 1er. 30, ia VI.
** Sees. XXV. decreto do puigatorio.

Cedat in laudem et glorinah^sanctitsimu et in-'A dividqhe Trinifatis Petris, Filii et Spiritus spneti-,' honoram beatae Mariae semper virginis, immaculata» dteiparae, magnae .Huagarorum dominae, sancti Adalbert»', episcopi et mart/rie, sancti Stepbnni, proto-regis apostoliei. confbssoris, omniumque eleotorum. Dei; exaltationem sanctae matri· Oecjieeiae, animahim denique pretioso sanguine domini nostri lesu Christi redemptarum salutem. .Arnen.

' Anno a Nativitate Domini millesimo octingentesimo quinquagesimo octavo ; a^ erecta métropolite» sede Strigoniensi! octingentesimo quinquagesitrio octavo; e morte* sancti Stephnpi regis, ecclesiae. Strigoniensis nliafumque iq/Hungaria eccleeiaruav fundatoris ' munificentissimi, octingentesimo vigesimo; ab ultimo concilio* provinciae Strigoniensi», quod jn ecplesin metropolitans Stri-B gonii celebratum est, tercentesimo sexagesimo quinto : a celeberrima aynodo national, quae, Strigonio aub iugo Turearum gemente,'intra ambitum dioeceaia Strigoniensi» Tirnaviae coacta eat,* ducentesimo deamo; a consecratione'novae basilicae in monte Strijpnitensi reauacitatae, secundo; Ecclesiam Dei feliciter gubernante beatiaaimo patre Pio papa IX; sceptra vero imperii Auatriaci tenente huguatiaaimo imperatore et rege apoatolico Francisco Io«eph\I, I K

Eminentissimus ac reverendieaimue loannee, «anctae Romanae eccleaiae tituli Sanctae Crucia in Ieru-·alem presbyter cardinalia Scitovaaky de Nagy-Kér, metropolitans» eccleaiae StrigonienaU archiepiscopu», '«anctae aedi» apostolicae legatua natu», inclyti regni Hungtriae princeps prima», ordinum religiosorum per ecclesiasticas provincias Strigoniensem. Colocensem. Agriensem et Zagrabiensem visitator et 0 delegatus apostolicu»; insignis ordinis sancti Stephani regius praelatus et magnae crucie equea. saractae esesareae et regiae apoetolicae maiestatis consiliarius intimas. philosophiae et sanctae theologiae doctor etc. etc. ;

Dominica XV11 post Pentecosten, in diem IS septembris incidente, in primatiali basilica Strigoniensi concilium provinciale in nomine Domini aperuit.

ACTA PRAEVIA.

Festo Annunciationis beatae Mariae virginis anno 1858. eminentissimus métropolite reverendissimis episcopi» provinciae huius; Nitriensi, Munkiosensi, Eperiesensi, Vesxprimiensi. Neosoliensi, Vaciensi, (Alba-Regalensi, Quinque-Ecclesiensi, Sabariensi, laurinensi, nec non srchiabbati Sancti Martin) de Sancto .Monte Pannoniae, separati territorii archiabbatialis ordinario, significavit, se autumno ver- D tentis anni, Strigonii, concilium provinciale celebrare decrevisse, provocavitque unumquemque eorum,· ut obiecta. quae praeter materina iam alias indicatas in hoc concilio- disent! euperent, praevie indicarent. Responsis dominorum suffraganeorum perceptis, materiae in synodo pertractandae mox selectae et earum elenchus dominia suffraganeis remissus est. Festo demum sanctorum apostolorum Petri et Pauli, emineutiaaimua métropolite concilium provinciale in basilica, Strigoniensi celebrandum in dominjeam XVIt post Pentecosten, sequenti edicto indixit;!

Ioantes, sanctae Romanae ecclesiae tituli Sanctae Crucis in Ierusalbm presbyter cardinalis Scitovaxky de Nagy-Kér, inclyti regni Hungariae princeps primas et métropolite Strigonienaia etc. etc.,

Reverendissimi» fratribus 'episcopis dampro-viqcialibes, venerabilibus capitulis, jsbbatibus,'praepositis, phovinciklibqa regularibus, eadterisqds nostrae Strigeniensia~provincia«»cclesia»tici» personis, quae de iure. et consuetudine concilio pro vincinli intéressé debeiit, apintem in Christo Iesu. ;

Muneris nostri gravitai» et uw««u>eti concilii Tridentini ' mandatd provocati. conciliorum- tçetrjpolitAnae provinciae nèetrne Strigonienÿ· xerietn. ut plurimum, tristibus rerum vicitus impeditam, reassumendi consilium cëpünul. Quantum hi coetu» sacri praestiterint religioni et ecclesiae, voa minime latebit, imo vero ultro' eonfidimqs. voa in maximam erigi spem, fores ut nostris quoque diebus manua Domitii haud abbrevietur, et nobia in Spigtu «ancto coadunati», et pro gloria Dei ac exaltatione «anctae matris ecclesiae seminantibus et rigantibus. Dominus tribuat incrementa cqalestia!" 5

Eapropter, magnorum praedecessorum nostrorum vestigiis insistentes, concilium provinciale in ba«i-._ % lies nostra Strigoniensi, ad honorem gloriosae Dei genitricis in eoelos assumptae et saneti Adalbert! episcopi martyris, prope ante biennium in conspectu vestro 'sacro chrismate dehbdta et consecrata, asservandum. pro dominica XVII post Pentecosten, in diem 19 mensi» septembris anni currentis 1858 incidente, convocamus, atque per isthoc edictum valvale publicamus, ut ibi ad altare Domini in Spiritu sancto congregati, et arma lucis induente», ea statuamus, quae ad fidei puritatem et morum integritatem provehendam, eccleeiasticae et regularis disciplihae observantiam reducendam, iuventuti» christianam educationem Stabiliendam, abusuum. errorum excessuumve correctionem, scandalorum denique propulsationem, coram Deo et conscientia nostra profutura videbuntur.

Quanlobrem, omnes et singulo», qui ex privilegio vel consuetudine ius habent in concilio provinciali conveniendi et loquendi, hortamur ac. in quantum opus est, praecipimus in Domino, ut ad praedictam synodum pro supra defixa die, Strigoninm adveniant. Si tamen iusto fuerint impedimento retenti, idipeum per procuratorem sui loco exmissum legitime probare tenebuntur. Mandantes ut praesens edictum nostrum, ne eui detur ignorantiam obtendendi locus, ad valvas baailicae nostrae tnetropolitanae appendatui, et per dioeceses ad metropoliticam ecclesiam nostram «poetantes promulgetur. Strigonii. festo sanctorum apostolorum Fetri et Failli anno 1858. episcopatus nostri anno 31, archiepiscopatus 9. '

loanne» cardinalis archiepiscopu».

· Edicto hoc ad omne· suffraganeos provinciae Strigoniensi» et archiabbatem Sancti Martini dimisso, episcopi per metropolitan» provocati sunt, ut capitulis dioecesium suarum, etiam per metropolitan» evocatis, synodum hanc anaunciarent. et ea ad constituendos procuratores hortarentur. Id ipsum fecit eminentissimus métropolite quoad capitula dioecesi» Strigoniensi». capitulum nempe metropolitans» ecclesiae Strigoniensis, capitula item insignium oollegiatarum ecclesiarum Posonisnsi» ad Sanctum Murtinum et Tirnaviensis ed Sanctum Nicolaum episcopum. . Sed et abbatibae et praepositis, porro facultati theologicae Caesareae regiae scientiarum universitatis catholicae, quae intra ambitum dioecesis Strigoniensi» Festini eet, nec non ordinum religiosorum superioribus provincialibus indicate est synodi celebratio. Antiqua sanctae sedis spostolicae gratia.

* Aaao 1000. * Aeae 14ML
I Asso 1008. * Anno 1648. 4

1 Set». XXIV, cap. î. *dt rtfem.*

' ' A , I I ' A. ?

irt .dioecesi Strigoniensi duo e canonicis episcopali a vigor, ordini alcerdotali publies existimatio eouciliacharactere insigniuntur, et qua titulares dpiscopi intra' dioeceaim Strigoniensem in pontificalibus « ifraganeorum munus exercent. Etiam hos invitavit m-mreriipolita, ut consiliis, suis patrum .fulcirent sententias. Theqîogqs denique «t ipse métropolite plores «evocavit,.4t ut id ipsum suffraganei quoque facerent, preqvie monuit. Hia necdum peractis, eminentissimus métropolite certis percepit niinpiis, reverendissimum episqopum Nitriensem, Emeticum 1'alugyey, suffraganeorum provinciae Strigoniensi,* seniorem, qui, ingravescente infirmitate, reverendis; simlim losephum Viber. episcopum Halyenaem >» *partiliu».* suffraganeum episcopum Strigoniensem, metropolitan! capituli Strigoniensis canonicum, procuratorem suum nominavit, die 24 iulii e vivi, ereptum esse. Itaque vocatu, est ad synodum vicarius rIpitulari, Nitriensis

Interea eminentissimus métropolite beatissimo quoque patri Pio papae IX significavit,',se. votis eius obsecundando, synodum provincialeiil celebrare decrevisse. Responsum summi pontificis jnferiu, in congregatione generali secunda adfertur. Iam nihil aliud videbatur restare, quam curatofes animarum tii^lemque populum ad fundendas preces *pro felici successu . synodi hortarix quod hi, pastoralibus literis fecit eminentissimus metropolita.

loannes. sanctae Rotnanae ecclesiae tituli Sanctae Crucis in lerjusalem presbyter cardinalis Scitovuky etc. etc..

Honorabili clero archidioecesis nostrae Strigoniensis. salutem in Domino.

Ab incunabulis ecclesiae Christi, mansitandae veritatis catholicae securissimum reputabatur medium celebratio conciliorum. Iam sancti apostoli, ad componendam primam controversiam de observantia legalium inter fideles exortam, convenerunt videre de verbo, de veritate, et in plenitudine potestatis enunciare: *Vimm o»t Spiritui oaneto rt aobi».* Id ipsum totius retro antiquitatis monumenta loqyuntur. dum referunt,-quovis anno celebrationem synodorum lydium illum lapidem fuisse, quo veritas fidei a scoriis incredulorum repurgata, simplicitati et rectitudini pristinae restitui, morumque puritas e sentina vitiorum erepta super candelabrum collocari posset. Hoc unius supra viginti oecumenicae. centenarumque particularium per quasvis orbis Christiani provincias habitarum synodorum acta testantur. Nulla pene res disciplinae' ab ecclesia Christi. magi, depulit mores, quasi sacerdotum negligentia. qui ad corrigendos more, synodum facere negligent, suspicat. Henedictus XIV.1

In synodis enim de capite et membris, de fide et pietate, de religione et cultu divitao, de moribus et disciplina, de rebus omniBus ad bene christianeque vivendum commodi, vel heceMBriis tractatur atque statuitur? Quare merito earum frequens coactio a sacris canonibus praescripta, a sancta synodo Tridentina * praecepta, ab omnibu, pene summis ecclesiae capitibus, pontificibus, et ecclesiam Christi nunc gloriose gubernante Pio papa IX plus simplici vice commendath, nec non Concordati articulo IV disserte instaurata est.*

Nec in ecclesia patriae nostrae, sive nutantis consolidandae, sive/collapsae disciplinae erigendae, alia usitata4 fuit methodus, quam celebratio synodorum; hoc medio a sanctiseiaala institutW devii mores, si in gregem dominicum irrepserunt, corrigebantur. hac methodo religioni sanctitas, legibus

' *De «y*. dioec.,* lib. I. αψ. S.

1 Code. prov. Colon. tnao 1M9

betar. Perennantur furtivo licet oculo annales ecclesiae nostrae, signanter Ipdtri, Carpli Péterffy Sacra concilia «eofesšče Aingeriaiè' aut com. Ignatii a. Batthyin,) qpiacopi "Transsylvaniensis, *aecitauutieao rtgui feriae,* et evidpna erife in quovis fidei periculo, morum colluvie; quaestionum inVblutione. ad synodos, tamqpam berqicum quoddamMaorbi vemedium, arreptum fuisse refugium.

Tantorum motivorudf pondere i/m a depadibp, annorum noster quoque animus incessatiter impel; lebatur. ut visis de anno in annum evidentioribu, in profunda malorum moralium prolabendi peri^ culis,* ad hoc eiitcacissimum malorum remedium, synodorum celebrationem, confugeremus. Credite. fratres carissimi, quoties dies vitae meae episcopalis iam 30 annos excedentia, in mente habeo, totiea super eo contristor quam maxime, quod sollicitudini meae paetorali rynodalibua* coneultâtlonibue calcar itnpubumque dare nequiverim; alioquin inimicus rebus sacris mundua, ut diutius in omnigena perversitate infelix genus humanum detineret, provide ad rem suam impedimenta ponere debuit, ne tollendo pernicioso morbo conciliorum edictis pharmaca parentur. Bit itaque gloria et perennia gratiarum actio beatissimp patri Christi vicario Pio papae IX et augustissimo imperatori regi nostro apostolico Francisco losepho I. qui, junctis manibus, unitis viribus, duorum saeculorum defluxu inter* missam conciliorum provincialium celebrationem, remotis impedimentis, faciliorem reddiderunt, in vitam revocarunt.

Habe^nus itaque, dilectissimi, ineffabiliter in Domino gaudendi et exultandi causam quam muximam. dum vobis annunciamus. nos dortimea XVII post Pentecosten, in diem decimam nonam mensis septembris incidente, anno hoc 1858. in basilica nostra Strigoniensi. concilium provinciale asservare decrevisse, iamque etiam omnes et singulos, qui dc iure et consuetudine idmodi conventui intervenire debent, per edictum valvale evocavisse. Gaudete itaque vos quoque in Domino, et iterum dico, gaudete!

Quia* autem sine divino numine nihil est in homine, et quidquid possumus, possumus in eo. qui nos confortat: ad vestrae creditorumque vobis fidelium ferventes et frequentes confugimus preces.

Orate, levatis in coelum oculis tnanibusque. carissimi, ut spiritus Domini veniat ad nos. illabatur cordibus nostris, doceat nos. quid loquamur quidve agamus. Sit ipse et suggestor et effector consiliorum ac iudieiorum nostrorum. Sit initium et finis, sit Ilpha et omega nostrum!

Ad scopum hunc observabit» sequentia:

1. Iuxta praescriptum caeremonialis episcoporum, tribus dominicis ante initium concilii, seu dominici, XIV, XV et XVI, edocebitis populum, quid sit coneilium et quae utilitas conciliorum; provocabitisque eum ad servandum ieiunium, tribuendam 'eleemosynam, sacramentorum frequentationem et preces assiduas.

2. Tribus, bis dominicis, et quoad duraverit synodus, venerabile sacramentum sub mises exponatur cantata.

3. Singulus sacerdos sub misa, tam eantata quam lecta, sumat collectam *Dnu* m ts spareattum /ortitado ete." ex dominica I post Pentecosten.

4. Dictis dominicis sub pomeridians devotione, aeque cum exposito Mactissimo asservanda, orentur litaniae de sanctissimo nomine Ie^u cum oratione eadem *Datu* m *te tptrontuun fortitudo* lingua vernacula Festo autem Nativitatis beatae Mariae

virgin», ducatur, *β aliquam atatuam val capellam A bqatiaaimae Matri* aut aaltem circa oeeleeiaA processio, cum cantu litan^rum lauretanarum ' et *Salve regina* ad implorandafh protectionem Dei genitrici^ pro patribus concilii.

5. J'ost singulapi missam parochialem orentur tria Poter et As^· cnm supra memorata oratione. Denique, duplicate prece· et renutibus ihenarrabilibua aupplicate Domino ipàa inchoati concili^mou aermo, fuerunt tradita, ut eadem, -postquam dominlca, quatenus noa in nomine ipaius collecti, qt^congregatipnibua et particularibus et generalibus' voluntate et sermone et actibne eidem placeamus. Arnen.

Datum Strigonii, festo Visitationis lieatae Mariae virginis anno salutis 1868, episcopatus nostri trigesimo- primo, archiepiscopatus vero anno nono.**

loannea cardinalis archiepiscopus.

K

Dominica XIV poet Pentecosten et sequentibus, fidvles per universam dioecesim Strigoniensem B pietatis exercitiis modo praescripto vacabant; invigilia festi Assumptionis beatae Mariae virginis affixum est valvis basilicae Strjgoniensis edictum de celebranda synodo: appropinquante autem synodi initio, die 16 septembris, adpulerunt Strigonium reverendissimi pâtres,

Basilio Popovic·, graeco-catholico episcopo Munkâosensi. ob infirmitatem, ut eius literae 19 septembris eminentisrinw metropolitae .redditae perhibuerunt, non conüiarente:

Iosephus Gagaffasa, graeco-catholicus episcopus Eperieeensis, insignis ordinis Francisci Iosephi imperatoris commendator, una procurator absentis episcopi Munk&csensis.

loannea Ranolder, episcopus Vesaprimiensis, sacrae caesareae regiae apostolicae maiestatis consiliarius intimus, sanctae theologiae doctor.

Stephanus Moyses, episcopus Neoaoliensis. philo- C sophiae doctor.

Augustinus Ros^ovànyi de eadem *(trie),* episcopus Vaciensis. solio pontificio assistens, philosophiae et et sanctae theologiae doctor.

F.mericus Farkas, episcopus Alba Regalensis. insignis ordinis Leopold) imperatoris commendator, philosophiae doctdr.)

Georgius Girk. episcopus Quinque-Ecdeaiensis, sanctae theologiae doctor.

Fraociscus Szeocsy. episcopus Sabariensis, philosophiae doctor

Ioannes Simor, episcopus laurinonsis, sanctae theologiae dôctor.

Michael Rimely. archiabba· Sancti Martini de Sancto Monte Pannoniae, et separati territorii archiabbatialis ordinarius, sanctae theologiae doctoi*.

Ecclesia Nitriensi pastoris solatio destituta, Andreas MéssÅros, praepositus maior, vicarius capi- D tularis Nitriensis, sanctae theologiae doctor.

Omnes et soli cum voce decisiva.

Hi peramanter suscepti, die 17 septembris. apud eminentiasimum metropolitans consultationem privatam habuerunt, ea imprimis maturo consilio expendentes. quae synodi initium, patrum ceteronftnque synodi membrorum catalogum, obtectorum pertractandorum seriem ac distributionem, decreta denique formam synodi respicientia propius concernunt.

Placuit autem patribus ille rerum traetandarum ordo, quem eminentissimus metropolita, aliarum synodorum praxim imitatus, elegit et proposuit Voluit eminentissimus synodi praeses, ot iu pervestigandis obiectis, sicut omnibus rite convocatis salva esse debet loquendi libertas, ita ex adverso ius condendorum decretorum a solis patribus voce decisiva pollentibus, exerceatur.

Rai natura exigente, quadruplicia ordini· cvaaeeaus erant celebrati^nempe:

a) Canau/totaeNaa jarivatoa apiacoporuai.

In hia aelecta fuerujt objecta,, quae, aire auadeiitibua epiacopia, aire ad plecC» aliorum, pertractandayvidebantur. Eorum quaedam, nempe rea de aynoqi forma ugentea. in hio conferenti» mox ditcuaaa aunt; alia Vero commiaaionibua. de quibua examinata -fuissent, definitivam* epiacoporunTsententiam in his ipei· consultationibus -privatis exspectarent. '·

b) Coewnurioos/ syoocia/ft, seu congregationes particulares. In his pertractatae fuerunt materiae, a privata episcoporum consultatione designatae, quae* rite discussae, et manu notarii, a praeside commissionis nominati, conscriptae, eminentissime metropolitae sunt redditae eum in finem. pt in proxima congregatione generali perlegantur, et de iis libera omnium petatur opinio. Commissiones synodales erant'sex. quibus, sub praesidiis episcoporum, adscript· erant omniaj synodi membra.*

c) *Congregatione» generale».* Omnea et singuli ad synodum rite convocati, in unum, praeside métropolite, corpus coaluerunt, et in his congregationibus generalibus.de qbiectis. in commissionibus syoodalibus iam, discussis, opinionem suam depromserunt. Nomina iam amplius proloqui cupiente, metropolita pttres provisuros esse edixit.

d) *Se»ti<»no» pMicae* cum missa solemni, precibus in pontificali praescriptis et sertftone latino ^d congregatos. In his perlecta sunt decreta, prout'illis episcopi ultimam manum in privatis consultationibus adposuerunt.

Locu» eonsessuam. Consultationes episcoporum celebratae sunt in palatio metropolitae; commissiones synodales in hospitiis praesidum ; congregationes generales in ecclesia seminario archiépiscopal! adnexa; sessiones publicae in basilica primatiali.

De primo et secundo nihil est, quod dicatur; de tertio tamen et quarte nonnulla adnotare iuvat. Itaque congregationes generales habitae sunt in ecclesia seminario adnexa, honoribus sancti Stephani regis sacra. Medium sanctuarii occupabant mensa et sella metropolitae ante aram: uno gradu inferius mensa episcoporum: hanc, modico spatio interposito, sequebatur mensa, in qua inter duos accensos cereo· posita erant. crux, biblia, corpus iuris canonici et decreta sanctissimi concilii Tridentini. Latera sanctuarii in longum quatuor mensae, hinc et hinc duae, occupabant. In parte sanctuarii ultima, quae navim respicit, erant mensae duae, hinc et inde una. pro notariis. Navi-, numerabat mensas quinque in latum ita compositas, ut iis assidentes facie faciei metropolitae obversa essent. Mensa metropolitae bysso rubra, mensa episcoporum panno violaceo. reliquae, panno viridi tegebantur*. Aram cuius mensa, ut amplius esset spatium, loco dimota erat, tapetes ornarunt; meditullium autem arae, infra magnam et decoram sancti Stephani regis imaginem, tenebat statua candida matris Boni Consilii beatae Mariae virginis immaculatae deiparae. Ad cornu epistolae, penes mensam metropolitae, locata erat crux archiepiseopalis. Denique, pone sellam metropolitae, erant sedilia aliquot pro officialibus synodi: in navi autem pone mensas theologorum scamna pro illis, quibus patres facultatem dederunt ecclesiam ingrediendi.

Sessiones publicae in basilica celebrabantur. Partem sanctuarii arae proximam occupabat, sicut alias, thronus metropolitae, dein decem sellae brachia habentes, et flexoria rubro serico tecta pro

se*

epiaeopi·, at quid··· aerie a cernu aaaagaiH, m·®·· ·patio pro traaaauutibu· ratio*·, ad tom apUalaa porrecta. Modium aaaatuarii, iatar alalia capitulari·, tenebant aallaa abbatum at prnapeattoruaa, aaa aoa tnanaa, ia qna crux at'luliqai·· nartora· Adalborti, epieoopi martyria, Stephaai at Ladiaial regum, nec non Emorfci, dueia eoafimaaria, aaOooata na»a· bantur. Stall· canonicorum at aaaataa inferior* ·anctuarii araat oaaoaiaia, auparioribua religieeorum ordina· at theologi· deatiaata.

FaaMw darinar—„| Saaardotoe (yaodalea, dam conoesaua oommiaaioai·, oui aeoanaebantar, adiverunt, veate talari at pallia aocMaatico aunt veatiti; locum *rero* oongregatienia gaearalia Ingreaai, vaatem chorajem induerunt, at quidam epiaeopi rochetum, mantolettam et biretum; abbataa, praepoeiti et oanonici rocbetnm, moaattam et biretum: eaatori de clero aaeeulari rochatum at biretum; regulare· demum religioaum mantellum. Taadem proabyteri ad aynodum rite non eohvorati, locum tamen hunc obtenta apeciali facultate patrum ingreaei, talari, pallio eccleaiaatieo et bireto veatiebantur. In aeaaionibua publici· epiaeopi. abbate* et pruepoeiti pluviali et infula uai eunt, caeteri vero *rente* cborali.

Modum rieradi in concilio exhibet decretum in congregatione generali I publicatum, quod inter decreta huiu· concilii titulo I continetur.

Eadem die 17 aeptembria, caeteri quoque ad ·y nodum rite convocati fere omne· comparuerunt, et alii apnd eminentiaaimum^netropolitam, alii quam plurimi apud canonico· metropolitan»· eccleeiae Strigonienai·, rami alii in ceminario arobiepiacopati aut in conventu patrum Franciecanorum hoapitium caeteraque vitae neceeaaria obtinuerunt

Hia boapitia per praefectum hoapitum^deaignato ·deuntibua. eminentiaaimut mutropolita valvia baailicae primatialia, portia item ·ocleeiarum Sancti Jgnetii in civitate Aquatica et Sancti Stephaai regia ·d aeminarium, nec non eccleeiae conventu· patrum Franciacanorum aMgi iuaait edictum, quo congregatio generalia I die proxime aequenti, 18 aeptembria, in ecclema aeminarii celebranda indicebatur. Hoc modo ·nnunciabantur caeterae ^quoque congregatione· generale·.

CONGREGATIO GENERALIS 1.

Pie >8 aapcambria.

Omne· ad concilium rite convocati hora media decima convenerunt in aeminarium. ibique in conclavi per eubpraefeetam hoepitiorum praeparato ···umaerant veetom ehoralem, e* Ingreaai aunt eecleaiam Sancti Stephaai, oocuppatM quiaque anum locum, prout aubpraefactu· e mandata emiaoutteaimi m·tropolitae, per affixam achedam daaignavit; nempe: ad menae in medio MMtaarii poeitam ·ederunt epiaeopi auftrigaaai provinciae Strigonienaia, ordine promotioni· anae; parvo duo epiaeopi titulare·, aufraganei dloaceai· Strigoaienaia, poet hoa arohiabbaa Saaeti Martial at vicariiaa capitularia Nitrienafo; meaaatn primam ia latera aaaetaarii ad cornu avaageiii locatam occuparunt abbate· «t praepoaiti, ordine auae «Irottoaia; manaam ia advereo latere aaaatuarii ad eoraa apiatolae eitam procurator·· capitulorum, metropolitan·· «t eathe draiium «calamarum, eo ordina, quo ipei aatiatitoa ·ocleeiarum aedebant; roliquaa daa· iu aaactaario, et duae in navi mea··· itidem procurator·· capitulorum oathedralium, data eollegiatarum eceieaia rum, praapoaiti eacularaa, *et* theologi - canonici· ·Mumpti tacebant. Hoa aaquebatur procurator facultati· theologicae aaaaaraaa regiae univaraitatia Peatineama Loca dein aaaigaata auntpriari regeati vaeaatia abbatia· oediaia Ohtareieuai· da Kped, pepapeaiti· provtoatoKbae eoatotatie lean *et* Subederam Piaram, priori pruvteaiaH Sarveram beata· Mariae Virginia Mioiatria provtoeiabba· ordini· Saaeti Fruamaaai et ftutram mieeriaardi·· *er*diaia Saaeti loauui· da Dee, denique theategia

Hia loaa ana, art reeeuaitum aat, acaupaatiba·, hera decime advenit amiaeatiaaim·· métropolite, praelata per Theodorum OrdMy. canonicum metran potituaae eerlaaiaa Strigoeieaaei·, erue* arebiepieeopali. et comitaatibua eum aaerutariia primntalibqe Michael· Scbumiehraaat et comito Rndolpbo NyAry. Metropolita eoelaeiam ingreeeo, olera» iunior in choro ■navi harmonia eeeiait aatipboaam *Adeeto,* qua finita et oantoribua eonfaatim reoadeatibua, omnea ad genua provoluti recitarunt alternarim hymnum F«m craatar Spirit», eui aubiuaxit praeae· orationem ddmmtw etc. Precibua ad Deum ftiaia con·ederunt, et emineotieaimu· métropolite breviter elloquona congregato·, primum quidem gratiae dixit Deo, qui concernit videre diea iatoa, dein autem condigni· laudibua celebravit conventionem inter beatiaaimum patrem Pium papam IX et ·uguatiaaimum imperatorem et regem apoatolicum Franciacotn loaephum I nuper initam. qua conciliorum celebratio facilior evaait. Indicavit porro, eauaam huiu· congregationi· praetiminaria eam eaae. ut de forma 'concilii nonnulla explanentur, indiceturque. quem quid facere oporteat. Mox iuaait adponi bireta et legi catalogum patrum caeterornmque membrorum ooncHii. Ad haec loaephua 8aabd. metropolitanae ·edeaiae Strigonienaia eanoniena, cancetlariae primatialia director, legit catalogum, ut aequitur:

Nomina patrum caeterorumque membrorum concilié provinciae Strigonienaia, anno Domini 18S8. dominica XVII poat Pentecoaten. in diem 18 aeptembria incidente, in metropolitan» eceleaia Strigonienai celebrati

Metrofolil· r, :

Ioannea. accrue Romanae eccleeiae tituli Sanctae, Crucie in Hieruaalem preabyter cardinalia Scitovnky, archiepiaeopua Strigonienaia. prima* regni, legatu·natu· etc., pholoaophiee at aanctae theologiae doctor.

Kpifcopa eeffrefenei proeienat:

Sede epiacopali Nitrienai vacante, et

Barilio Popovic·, epiaoopo graeco-catholico Mpnkheeenai non comparent·.

Ioaephua Gaganeca. epiacopu» graeco-catholico· Epe^ieeeuai·

Iouiea Ranolder, epiacopua Veaxprimienaia, roactae theologiae doctor.

Stephane· Moyaea, epiaoopu· Neoeolienri·. philo·opbiae doctor.

Anguetinu· RoakovAnyi, epiacopu· Vacienai·. *olio pontificio aaaiaten·, philoeupKae et theologiae doctor.

Emecieua Farta», epiaoopu· Alba-Regal«naia, phitoaophiae doctor.

Geergiua Girt, «piacop·· Quinque-Eccleaienai·, Mactae theologiae doctor.

Fruariaeue Saeecay, epiecop·· Sebarienai». philo·ophiae doctor.

JaaaHe Simor, apieoopna laurinenaia. Macto·tbaelogiae doctor.

Spieeepn trrfff^p^eei pee abaacam Otripeeeeem:

loeephn» Vibee, douaaerutp· «piaeopu· Halyeeaie, ·uftrugMM· «piieop·· Strigonienaia, metropolitanae ·odariae Strigouianai· cautor «t canonica», philo··opbiaa «t theologia· doetor.

Emericaa Tdtb, oeaaaecretaa epieoopua Tbaunaa-oMria, auxiliari· aphaeapua Strigouianai·, metropolitan·· eceteeiaa Strigeaitori» euatoa «t caaoaicue

ÂniUeUee8tnliiitHU 4t â»—to Af—d»Aaaaaafen. A

Michael Stately. «nUkta. 8—eti Martial «t ordinarias, aiihi tbeetegtae dealer.

Andrew MdaaArea, tieeri— —picaleria, pâtit— acier —pituti Nitrio—ia. —netae logi— doctor.

. * Oaten' ehlata» — pvocpetati à^aUti:

8igiaaraad— Sahalte—. abba· Baaoti Btephui regis de Telky, ordiaia Saaeti Buedieti, —ania» theologica doctor.

Sd—aad— Koaairomy, abb— Saacti Gothardi. ordiaia Ciatorefeaai».

Nicole— 8ArkAay, e*t va 8a—torum Maaritit ot ·octorem martyram de BakonyMI, ordiaia Saacti Boaodieti. aaaot— theologi— doctor. b

Engelbert— Behvrerdfeger, abbe» Seacti Adriani de SaelavAr, ordiniaB—cti Boaodieti.

I looopb— RépAay, pr—positaa B. loaaai» BapL de JAaaô, ordini» Praeatoaatrate—i».

Bfeericua 8—ae»y, pt—posita» Sancti Mich—U» arebadgeli do Caorna, ordiaia Praamon»tratoasis.

CapitaZoram promeretor·».

Metropolitani capitali Strigoniensi»: looophn» Viber. episcop— Halyeneis, qui aupra: Emetic—Tôth, epi—opua Thatunacetwis. qai shpra; H—rimas Ssajbdly. canonice», auetae theologi— doctor.

Cathedralia capitali MaakAo—a»>·. exeaaationomi—rant.

Cathedralia capituli Eperieaenai« loeeph— Boité·», oanonicua; Basilina Hneskd. canonieua, a—et—th—logi— doctor.

Cathedralia capituli Vessprimieaaia: Igngfi—Mark!, praepositus maior et canonicus; Sigismunds· KovAca, canonions, —actae th—loge—doctor.

Cethedralis capituli N——lieotia; Franci—na Berlicxa, canonions.

Cathedralia capituli Vseienais: Antonina Kriaxter. qantor et canonicus,·. Io—phua Sods, oanonie—.

Cathedralia capituli Alba-Regale—is: Ignatius NyirAk. canonion·, sanctorum canonum doctor; loann— Paner, canonic—. \

Cathedralia capitali Quhque-Eeelosie—ta: to—·phua JônAa, canonic—; Mich—I VirAgh, oanoniena, —net— th—logi— doctor.

Cathedral)· —pitali Sabatie—io; loan—e Foketc, canonica», —net— th—logi— doctor.

Cathedralia —pitali luriaeaata: Frau—tae— Norik. praoposita· Sancti Adalbert! ot. canonicus. loanne· Tatay, oaaoafo—. D

Cathedral!· —pitali Nitrieasi·; loun— Krajetak, canoniena, turi» univnrui doctor; Stophu— Vagyoa, canonica»

Collegiati —pitali Poooaieati·: Ni—la— Charrier, cantor ot canoaic—, philooqphi— ot —neta» th—logi— doctor; loaoph— Pruyi, oaaoaien·, aaaetae th—logi— doctor.

Collegiati capitali Ttraaviem—: Penius GombAr, ouoaio—; looeph— Homoky, canonic—.

Collegiati capitali Soprani—«is: Excusatio——mi—raut

JVsapaM*ti Mfatiant:*

Aloysi— Jeaikoviea, pr—potit— Sucti Mich—ii» arcbaageli do Hatr—; looephuh. Bariayay, praepotat— Beatae Mari— virginis de Vkgujhtiy-. lou—e Korean, pr—poeit— 8a—tae Mari— Magdalen—do FtieA-Edra

Λ—arefer /baatitatia thaafepfe—

«·**'··· ''·*·· «iwnMiμ Mημ fMÎMMti

8e—aol Mtriid, erdtata 8—eti B—adiati. profaner stadii MbMai. feoaitMb th—lagi—a director pretia., pbüe—phi— et a—ataa tbeeiegi— doctor.

Antoni— Schvritsev. praeposita· provinciali· ·«-cietetie lo—

looeph— Pnrgstoller. pr—potitat provinciali· Scholarum Piaram, philo—phi— »t th—logia» doctor.

Ig—ti— Acker——». prior provinciali» Servoram b—tee Mari— virgini». .

P—tai— Goièsadayi, miniator provincialia ordini» Sancti Fra—i—i. proviaci— 8—et— Mari—.

Caarn—— Rcpka. miniator provincialia ordini/ Saacti Franciaci. provinciae Saactti»imi Salvatori··

Cains Agjies, minister .provincialis ordia» 8—rti Franciaci, provinei— Sqacti loann» Capistrui.

Gerard— Zob. minister provincialia ordini» Sancti Fraaci—i, provinciae Saacti Imdialai.

Iraa—— Strebieaky, miniator provincialia ordia» Sancti Fra—iaci Cepnmnora—.

Borgta» BaraAk. vicariua protiaciali· fratrum Miacricordia» ordinis Saacti louais do D—.

TiffUfi ft mmiftet:

Michael Kemp, Metropolitaea» ecclestae 8trigonienaia eanoaions, philo—phi— et —acta· theologi— doctor.

Io—ph— Diirgntb. metropolitan— ecclosi— Strigoniensi· canonic—, philo—pbiae et —actae theologiae doctor.

Io—phua 8ubd, metropolitan— eecleaia· Btngonienais canonicus, —setae th—logi— doctor.

Aloysios Grynaous. oanosiç— honorsti— Ssathmariensis. in universitate Psotiauti th—logi— pa·torelta prof——r, saactae th—logi— doctor.

Io—a— Evangelista Zalka. dic acaota Strigosi·—is pr—bytar, in universitate Pseti—nsi htatoti— ecclosiaatie— professor. aanet— th—logi— doctor.

lou—· Rasaacaka, ordinis Saaoti Benedicti, ta universitate P—tù—aoi ieris canonici profeaoor. philosophi— ot auctae th—logi— doctor. '

loeophus Daakd, dioecesi· Strig—ieaata pruebyter, in universitate Vi——asi >tadii bibUm professor, ·anctae th—logi— doctor.

Clemena Schrader, societati· lee·, in niver■itate Vieueati th—logi— profeeaor.

Carol— Somogyi. dieeeee» Strigoeieaaie pr—bytor, —metat» 8—cti Stophaai director, suctae th—logi— doctor.

Io——· Kopaa. cancellari— epi—opelas Bebari—ti» director, «anctae theologi— doctor.

Ladiala— Sehrtiber, eueellari— optoeopah» luti—asta diraetor, —acta» th—l»gie» <noter

Oaroh·· Ri—ely, prefeasov tb—legi— Btrigoeii, ■enatae theologi— daetor.

Nicola— Oeataa, prefeaeer theologiae, Noeeolii, auctae th—logi— doctor

Frenatae— BHtaralhaber. prufeaeer th—logi—etrigoaii.

Ledtaia— Oaete, prof···or th—logtea, Veaspriati, 1M procurator abbatia de HeMt, —notae theologi—doctor. x

loon—e Toldy, dloeoeata Wrrignnie—ta presbyter, ·tadiornm pr—feetas ia oettogie Pimaisiaan, ranetaa theologi— doctor

Mauritius Gdca, oaMiKM regularia ordin· Praumonatraataaaia da Jfisud. philasrvphisa ot cbaotogiaa doctor.

Unaph·· Villigar, ordiais Sahaiuium Hart·, philosophise M sonata· thuologiaa daetar.

Haachaha Koaatroaehita, ordiais Baaati Fruaeiaei. provincia· Capiatrua··, airtii thsalagiaa doctor.

Id oat: emiuMtiaaim·· asetropolita ot aaptuaginta doo aynadi mambra.

Ex hi· aune abfaarunt: Antonia· Rcaacaak, loeephu· Dankô et Clemen· Sehradar.

Catalogo perleeto, aacretarii primatial·· collegerunt liter·· procurationi· aeu credentioaalee oapitalarium et evocatorias theologorum? ThaologoaSaboriensem, ipurinanaam at Naoaobenaam roveroadiaaiiui episcopi par ae evocato· fuiaaeJriva voce testati rant.

Director cancellaria· primatialh extemplo lsgit decretum da iudieibua querelarum at ·xtyaattoanm, aeu. ut dici amat, iudieibua synodalibus, quod titulo I decretorum huiua concilii exhibetur. Perlecta aunt etiam agenda horum judicum, aequentibua concepta verbi·:

Agenda iudicum aynodalium. ali·· iudicum querelarum et excuaationum.

Benedictu· XIV officium iudicum syaodalium, alia· iudicum querelarum et exeuaationum. aio exponit: ad eoa iudice· pertinet quamtionee circa ordinem cedendi aeu praecedendi, inter congregato· forte excitatas, brevi manu, ut dieit volet, ita componere. ut nulli praeiudicium infeAlur; ad eoa pariter deferendae aunt excusationes «orum, qui ad synodum non accaaaerunt *. Itaque:

I. Querela· quoad praecedentiain nefora oritur··. ub eo. qui aibi iniuriam illatam aaje credit, ·d praeaidem huiua indicii scripto deferenda·, expendent et in caritate componant,

II. Literna procuratorum, apud noa crodentionales 'dictae, a praeside concilii tradita· recognoscent.

III. Examinabunt excusatione· eorum, qui ad synodum vocati non comparuerunt.

IV. Absentes tale·, qui evocati se neqnidem excusarunt, . quorum nomina notarim promotori, iste autem patribus signideabit, indicabunt; et si hi durante synodo non comparèrent, in nltima congregatione senteritiam patribus proponent, nt ab iia confirmetur, et execution! mandetur.

V. Quaerent de literia, quibua theologi ad ·ynodum hanc seu per metropolitan!, aive per aliquem patrum evocati sunt.

VI. Sunt custodes et vindices deeroti da servando secreto,

VII. Recognoscent libellos supplice· aorum, qui ante conclusam synode· diaeadaro aaptant, at sententiam setosus faroadam praecidi avuodi exhibebunt, ut ab ao confirmetur. Qui Hrtntiam diaoedendi aeoeperuat, typi· «xacriptam faroedorom decretorum adambratioaM», i· capite oeatiiHi ai··gulis membris concilii traditam, praaaidi indicii quaeralarum raatitaaro dsbeat.

VIII. Do hia omaibaa bror· protoeolhtm doceat, et synodo, abi pro···· aydodi *pet* promoter··· iuaesrit, eoagraam dabuat rolationam.

Indicibai «ynodaliba· eouatitatia, eorumqua agendis expositi·, lecta· aat seqaeaa catalog·· officialiam concilii:

Ut omnia, sicut dieit sanctu· Paalaa, aoaaadum ordinem fiant, placuit revarondiaaimia patrib··, prae «pianto id BeaadjctotXTV ia libro da ayuado ffioaea··aaa, daligara a^Waite apnadalM, qui aant aaqaaatoa:

' *Dt* syu. disss., Uh/IV, a t, ·. A

Mpraqfaatar.- Steph···· Kaparuiceky, temi··arii Saaoti Staphs·! vias raster.

' Ausnadarv·.* Io·· Tiber, apiaaapsm Halyaaate; M.,Virdgh, procurator capital! QuiaquafEaeimsanate.

Sacrsterh m Isaterw.Audro·· Lipthay, aeeia··iae matropolitaaM Btrigouiauaia oaaeaieua at arohidiaceaaa cathadruii·; A. Kriaator, procurator capituli Vaoiatefo; Big. Kovfics, procurator capitali Vaaspriaaiew·; Io·. Soltdaa, procurator capitals Epar-

Notarii ws mmianitas puMscw: I. Faksta. procurator eapitali Bubarianaia; N. Charrier, procurator capituli Posoniaasis.

Notaris m esuyrsyshaiiiius ««wrulidw.- N. 8Arkiay, ordiaia Sancti Beasdicti. abba· de Bakonybdl; I. Paner, procurator eapitali Alba-Ragalanaia.

Notarisu aetonsm (yuastaMms.' Ioann·· Evangelista Zalka, theologus.

Cosrsasoataris.· Laiarus Kinta, eceleaiae metropolitans· Btrigoaianaia canonicus; I. Krajcsik, procurator eapitali Nltrienaia; Fr. Novik. procurator capituli laurineaais.

Coq/sateris.· a) *Ia baciliea:* los Durguth, eceleaiae metropolitanae Strigoniemia canonieua, theologus; loa. Homoky, procurator eapitali Tiruaviensis; Samuel Mdrkfi, procurator facultati· theologicae; Borgia* Bursdk, vicarius provincialis Miaarioordianornm. b) In *ecciceia Sancti Ipaatii:* Emerious Baancay, predate· Csorneusis; loa. Soda, procurator eapitali Vaeianais; Ign. Ackermann, prior provincialia Servorum beata· Maria· Virginia; Caiua Agjiea, miniator provincialia provinciae Capiatraaae. e) *In cedcaie patnun Frmdcceaanun:* Fr.'BerlicM, 'procurator capitali Neoaoliensis; A. Schuitaer. praeposita· provincialia aocietatia Iesu; Pantaleo Goleasényi, miniator provincialis provinciae Sanctae Marine; Casa. Repka, minister provincialis provincia· Salvatorianae, Iron. Strebicaky. minister provincialia ordinis Capucinorum.

Post haec eminentiasimns métropolite confeaaariis quidem iuriadictionam pro foro conscientiae ·eripto delegavit, caeteria vero officialibus agenda aeque acripto exarata bie aaaignavit:

Agaada praafeatl hssoiuaos prevMaadia gt aubpraeftetl.

Praefectus providendi· hoapitibua omnem adbibat diligentiam, nt clerici ad synodum rite convocati honaatia excipiantur hoapitila.

Subproafeetaa advanientibua clerici· aynodalibua indicat aaaignata par praefectum hoapitia, nomina ooMigaat clericorum aliorum ad synodum admitti petentium, eaqu· promotori tradit; curat, at in aealaeila, in quibua sacerdotes aynodal·· missam celebraturi suat, parameate «aera maiori namaro adaiat; ipaa babat eurum ecclesiae, in qua aangrogatiooas gaaaralaa aaaorvaatar, providatqaa, ut cterua ayaodaBe coteriqaa ad lysrisa adasisai, ibidem mUm sesuunaqua habeant; aaaiguat dtatiqua locum, ubi ayaodum aditari habitam synodal··· esaemars deponaraqua posaint.

Promoter·· arguat Mb···· ayaodulaa, inaiatantque, ut omni·, quaa ia ayaodo facienda auat, oeiariter at fractuoee parfiriautar.

AgmA iwrrtarIirma.

Bacrotariaa aynodah·, pridia quam sangragatis gaaeralia aat aaaaie paHtea aaMrater, affigi iabet ·dictam de aalabroada aaagragatiaaa aat *aaaùtaa*

VN*· IMUNMf IMMM EMMR IgBMBq M·MM>· & ®4 SttBOtUB 8tN^teMHIMBp SNA VBA V®Jvt® ββ^1OOiβΦ patra· Fmaciecsaerum. I?s^^r^i i^lee^l a^te^Not^triti^i et acte· leeteeeo eum promoters eeeundario altocætim logent decreta lus pubBoatieaie ribi tradita.

la Marieeibes pubBeie univenea efaue-synodal!· fait professions· Mai. Notariorum oflMâm est notera aaa, qui notas cuaetareater faara prsfeorionom Mai. Cleriri synodales, qui priasao aaasioai aaa iatorfatunt. professionem Mai ia eoqueati aaaaioaa feeiant, eaiaa rai par promoters·moncantur. Nomiaa talium promotori rigaidoabut notarii aaaaioaa·.

Agoeda eetarierum la eeegvogatlsalbea.

Notarii ia congregationibus generalibus, altemis diebus altar, notabunt*noâtna abseatiem. Oaqne promotori tradunt, at, iabenta praeside synodi, indicas quaralarum et excusationum de iia sententiam ferant. 8ab pertractatione quaestionum notant nomina proloqui cupientium, eaqee promotori tradunt, ut per eam ordino vopentur ad proloquendum. Conscribant reflexiones omges eo ordine, quo fatae sunt, et protooollum mox post congregationem praesidi tradunt.

Agenda notarii actorum syuedaHum.

Conscribit et ^n aeta redigit omnem ratum gestarum seriem inde ab indictione synodi usque ad eius conclusionem.

Agenda eaereamnlarieram.

Caeremoniarii curabunt, at in basilica ad sessiones publicas omnia rite praeparentur; ordinant processiones iuxta mandata praesidia; constituunt assistentes eosque dirigunt; metropolitans locum congregationum generalium ingressurum, cum craeifero anhiepiaoopali, ad fores seminarii saeoipiunt *et* dedoeuat, tum abiturum comitantur.

Hio perlectis notarius actorum syaodalinm loanaea Zalka, theologus, aoeearit mensam, in fine sanctuarii narim respiciente venae cornu epistolae collocatam, et muaero fangi coepit. Promoter autem losephus Viber. episcopus Halyeesie, me prolocutus est: ,Eminentiesime ae revereediseimi ia Christo patres. Ego hniao venerabilis consilii benigne designatas promoter, proloqui aadeo ot aanuncio: praeter venerabilia membre haine ooncUH per cataloge· lectam ad communem notitiam perlata, eeee aliquos do honorabilibus presbyteria, qui in coagregatioaem admitti petant, quarum nomine ego indiguus istius concilii promoter supplico, ut deridere dignemini, auai riat admittendi?* Respondit metropoBta: .Legantur eorum nomina, ot referatur otteium quod gerunt'

> Coafestim legit 'premotor aemiaa sacerdotum ^ad cuugingtionem geuetalem admitti potentiam.

Hi orant;

loaaaes Buoeegh, abbas titularis ot eanoaieue eeeleeiao metropoliteneo Strigoaieeeie.

Antonius Baiatofy, prnspssifa titulari· ot parochus Ptattaeuria ad Aasamptam ia eoofa beatae Mariae Virginia.

Stephanas Lipovnieeky, abbas titalaris ot bibile-bmImîbb BWiVOpBliiBIMB MMAMs

Martinas Miskofay, presbyter dteoeoste StrigoniSBsia, rioo-atohidiaoeaas ot parochus Rtriginisaris

loeephas Orge, presbyter dieoetahi Btrigenisasio, emeritas rieo-arohidieooaaa, parochus te Nyorges-Ujfak

Fsrfaaedas Pelikia, presbyter dioecesis Btrigonieasta, professor theologiae ia seminario fltrigoaieswi.

JMSWMB IWWBmjl» ^wMJeW WWW· <XII(v·nieoaia, profanae tbialigiei in seminarie 8crigenienai.

Antestas Bpjfamky, presbyter dteeaaaia Btiiga

Fraarieses peeovasky, presbyter dioecesis 8trigeniansis et vioe-bibbotheearius nmtropoiitaMo

Akeysfa Haaaig, presbyter dissessi» Btrigosueaeia, oapellaaas sapitah Btrigenionuia.

loaanes Grestai, presbyter dioecesis Btrigoaiensis. profaner gymnasii arvhispisropsiis Tiraaviae

loannes Eajimik. presbyter dioecesis 8trigoniensta, profanor proeparaadiae Btrignnisosis

BartbokMMoaa Virther, presbyter dioecesis Varicosis. notaries conaistoriali·* et caeremonianus episcopi.

Angustians Bdatbd, presbyter dioecesis Variensia. professor theologiae ot praefatus studiorum.

losephus Marti, presbyter dioeoeam Alba-Regaloarie, caoremoniarius episcopi.

Vietor Ledominsky, presbyter dioecesis Kperieseaaia, offleii diooeesaai srohivariu*.

Carolus StegmSIler, presbyter dioecesis Baberiensis, sanctae theologiae doctor, profanor theologiae dogmaticae.

laoobua Forsacsy, director gymnasii 8trigoniensis, ordinis Sancti Benedicti.

Casparm Fehtor, Abel KovAos, Victorinas Vincee, Adalbertns Rxiaay. Dominicas Vassary. Paulas Btern, ordinis Sancti Beaedicti, gymnaaii Btrigonienris professores.

Gregorio· Array, canonicas regularis Praemonstratensis de Coqnm. philosophiae doctor.

Thomas Bpbayik, presbyter dlooessis Nitriensis, professor philosophiae

Valentinos Gramaatik, dioecesis Btrigoaieesis presbyter iubilarius, instituti Baaoti Alberti membrum.

Lauroatius Rudnay, diosessi· Btrigonieaste presbyter. metropolitanao sanctae sedis Btrigonienris notarius.

loaases Huber, presbyter dioecesis Quinque-Ecclesiensis, caeremouiariu episcopi.

Stephanas HaBhor, dioecesis Colocensis presbyter, oapeUaaus Rigyieseosis.

Stephanas KolJAr. presbyter diooooosis Strigonieasis, parochus Btrigoniensis ad sanctos apostolos Petrum et Paulum.

Ladislaus Bartal. presbyter dioecesis Btrigonieosis, oapeUaaus Btrigoaiouria.

loannes Balgd, presbyter dioecesis Strigeoieaole, oapeUaaus Strigeaieesia.

Igaatins Bapary, ordinis Sancti FmariMi. socrotarius provinciae Marianae.

loonpss Soreca, presbyter dioecesi· Strigouiea-

ΓfWW UWTmMW, QfVJni \MMηN·M * BM·p-Oetbted, cieres theologus IV aaai.

Pwt teete Metet

interrogavit: .Plaeetao revereedtmtmio patrifaa, ut Mi Mμ Mμ MγT* OstteoB

mmMMw telMf* IbmI mmBr Sb

te·

tybfp·· HtlytMW. 4μτ«Iμβ 4· m-

eoauibee et caput deeudautlbue, oloesdla BgMto peeauMiarit iurumeetam de servande sacrate, his veebis: .Iure et promitto me in eeueu ieeti dtereti

iavst

• patrita· eeteeta i qeid peepoMM retari», vet··

non preeiudteaad·; *A»* mb Qm· titaio I decretorum eoMiüi buta MBÜBMtw.

Go^GMQabq*»- Vibor Helyeaeie: Mdm. Ko-

davit: deraB eynidtleet ia aox o mbbümîmm abtre, iubeoa aaa per eeeretariam pabBeeri eingel· [mriaeqne] oommimioaia sMmWn *M* agenda, ordine at •equitur:

Sub pmeddio epieeopi Mniori» losepbi Qagaaoea B et epiacopi Thaemaoetaa Emorid T6thK Schwerdfeger, M. Keaap, I. Tatay, Io·. Prunyi, Peatalee Goleesdnyi, Fr. BMaulbaber.

Commiado baee constituet indicium querelarum et excnaationum. Membre commiadonia tempora • proprii· indicti buta kboribue libère poterunt soeedore Motion·· reliqnarum eoœmiadonum et quidem:

E. 8chwerdf«ger, eeeaioaea oommiasionia aoeundae. M. Kemp, tertiae, I. Tatay. quartae, ta Prunyi, quintae, Fr. BMmdhnber, Mxta·.*

CTOMMMMM *Ut*

Sub praesidio epiaeopi Veesprimisusi·, loaaais Raaolder, st atebiabbatia Sancti Martial, MiebaoHs Rimsly: Big. Srhnltem, AI. Jaaikorica, -H. 8eq|bdiy, St. Vagyon, Bas. Hseskd, Ice. Seda, Ite Saabd, Io·. PurgstaUer, Lad. 8tadberwCsr. Rimely. C

Commissio base qaaerst: de oflteiia sacrorum curiosam; de obligatio·· missam pro popalo offerendi; do aynodi· prorineiabba· et dfoecesoaia; de obedieatia et reverentia eanonica; de meribea populi; de mterionibus popularibus, «eeietet· aeacti Stophaai et unions aodabum opidoum.*

Sub praesidio episcoporum Stepbaai Moyas· Neoeolieata et Freaeied Ioaephu· Rdpdsy*·' tannes Arajeaik, loeepbsa Jdads, JoMpba· Saltita, Samuel MAritft, Tgustiu· Aabermann. Borgia· Buredk, Oarota flamtgyi, Mieolaus Costis, Ladislaus Costs, Pseebaba Kosstrasobita

Commis·!· baee .quaeret: de *ds ia Deam patrum et ia dominum oestrum lebam Cbrietum; de sedetis; ds prefeeetae Uei; de regularibam; deieiaaio •t sbetiatutia; de sepaitaa socteaiastioa. D

Sab praesidio epiacopi Vaetauie, Augustini Roekoviayi et riosrii eaptalata Mitrtaris Aadma Mtadroe: N. BteMay, Fr. Kevdk, ftig. Kovta, Ign. MyMk, M. Cheerier, P. Gearidr, A. Bebwitesr, I. Baarieeka, Maint Odee, L TeMy.

Oomerierie baee quaeret· de-eMremeeti·; de rehrfiMM ptsiMkri· swxiMi *4 et MWe*· *etM^olite$ 4e tseteeeeett· tiviMtVBi· At o mh wefeieee tt® betNlttitp et leAetfej Ae vie^enAMteeelAe·

Sab peaeridi· spisespersm Pmeriri Tirim Alba-Regnleata, et loaaaie Maner tataeaai·: Mmminei

Berttaa, ta H Ger/Zob, AL ta. Daakd.

Commbste heoa : de aanotUtatioae did ; de aagendo deoore «üta diviai; et bread· ealte beetae Matae rirginie/ de cultu Det domeatioo; de medii· pietatam ia tatiUie ebrietianie ooaservasdi.

His publicati·, aubiuxit «mtaotiaaimua metro* polita, aliquem condendorum ■tatutorum adumbrationem, aectiaraadi labori· mbm, iam mm paratam, imo typi· sxaeriptam, aata aaam exemplum e oommiseioaam preeaidibaa quiris sacerdos synodal!· aodpiet, quod tamen tuita obiecti pertractatione restituendam erit.

Durante beo ooagregatioM, distribui tarit eminentiasimus nwtropoKta ordinem egendorum aub oosetbe boo observandum.

Denique omne» ad geaae proroluti, orationem Ari taam praMidtai pie reeitarecunt, et Dominum tadsates, prueeedeut· eatiaentiadmo métropolite, reüqu*r*at locum congregationi». Hora erat poet meridiem priau.

Hora S, ia designati· ecclesiis, confsssarii exaudiverunt poeaiteates; hora &, iaospit ia omnibus eceledi· civitatis Campanarum pulsus, media bora eontiausadus, Mb. quo ia baoilica, ecclesiis item Baaeti Iguatii, Sanctorum apoetolerum Petri et Pauli, •t eoetaia oonvsuta· patrum Fnsdseaaorum, venerabilis eucharistie ia eatenierio oxpoeita Ait, et •scerdotea ia spiritu buatibtetis adoraverunt Domiaam ae ' megirtium ia aagustiastao ' aecrameato prseseatem, eumque viva gde exorarunt, ut tit dux •t column· igni· iia, qui in aanctiadmo nomine eius eoagreguti suat, et ut maneat ia modio eorum.

Hora 7, veaerabtii· euebariatia inter fsstivM carnium civitatis eampeaarum ooaeMtns, ia taberaaeaJam reperita est.

8E88IO L

Dtaafaa XVII (·« Fmtaaaata mptimbria

DUaeulo, maxima baatiioae primatial)· eampaaa •t termseesrem fragor aaaaaaianat diem aolemaom. Hase exaltatiaaia dgaa bora 7 ot 8 rursus repetita •aat. Tum eletua et peputa osnluit ad eoel··riam Baaeti IgaatH, potate primatiaH osatigeam, •ado ta media 9, peat entipbeaam Adeste Xtae BWTit ytWMMfo ^0 ttdÎMtft·' WMÜbnMBq AbImmMÎm ttyfetwi et iett0 Aμ β MtiythM ptMH wAtBtMBp iewM* ftMfaMB wUt pMeabtetum earn eeie rwilo; daita pepeta p·roebiarum Pittay, Beta Oyiigymeeii, Aquaticas civitatis et L. M. atas eam eafo paeoeHe; peet Bm area dsM^ praelata, asex oleeue iaaier, et WMtWW MtWtiBB 4kt MBBÎbv^ MMUtbS JMHMetttMBtefcp ecAi®·· ▫φH^Iμ Aβ ad setemmitatam magM samere ooavebtasa, peet bse elene eynedtae, · mmA^^^taaA --–

* Italae mririM· tarMaUs «aeea

tslw· 4·Aι^Ï®ivv·ι <t MtbsAMttaBq bi ®mbm

ÉÎNmS· JAAAA ^AAA^AAIM ^b^BÉAA Hφ9* bre» ta ptavtaK «t MM·, dag^to» Mataali pw»>

•tatae ta ptavtaü at infole, •nato^aaaequ pruoedaatih*· dnebna ptnebyteete dabantiaa tedattat ban «·Mηo·N*<ηη *ilripitHa tatae dnu dfoφ μ ν et eptoeepec eaodlfoNK pvMeeteete etacHta* •retaipiitnpali; tandem eMetatae pabitai ta davatu ttit*inpm taxa·.

Fia hau ta gnata· meardotu* ta papaK tarbn • for·' bnatowtaatu virgiak Marta· par platea* prioeipalaa progmdfon·, ia pltaaaai 8uati Tbaam· dedaxit; iada rte· ad do*oe capitatarin* daim ' ton iagr·*·, ta aato hau aadidei» traariaae, inox plaan* inclinai·*, qn(Ifor ad buiHm*, attigit Doaua andigu milia onarnat. Proeaaafone built··* iagradianta, antiphou Adaeta idantido* B rapetobatnr. MatrapaUta, put adoratioae* aaaotiûiati ad ara* eoamuieuti·* parut·*, throna* arohiaptoeopala* oaweeadit; apiaeopi vara, arohiabbu ta vicariat eapittaaria Nitrionaie ealtat bruhia babentu ooeaparut; pou ilk· aadabaat *oardotaa, dalmatiea iadati, biai ta biai. Abbatea ta praapoaiti iafolati Moaaaaraat aaltaa ia audio •uetnarii. raligta atalia euonieorn* ta itaariom aaactaarii aoaau. Daia oainantiuiiu· métropolite mi*·* aoleaua· da Spirit· aaatao cetaknavit Evugelio daeaatata, liber araagatianaa epieeopie offarabatar, oaetai eaaaa. Aata oommnaion·*, da* pax dabatar, apiaeopi oeetaati aaat raligai*· aaatatariai Adalbarti apiaeopi, Stophui, Ladietai et Emeriei eoafeeaara*.

Poat «mcuiona diaconat caeiait *Con/Uur,* qao daite, illteo iaeepit ehoru hymne* I*ada Siaa, et matropabta apiaoopia ad flaxoria ma daetaa tibea, daia oeteri» elerioia in ptano aaaotuyii ia •emieircnlo proatratia, eooloato aptatam porrexit

Dnrufa aaero aotamni, apiaeopm graaeo-eathoIicua Eperieaeaai·, adaieteptibm ai ouoaiei· Epericaoneiba·, litargiam ad ara* Sancta· Ornei· rita graeco peragit.

Put Jia awm «ai, o*ta* benodietio·· ta alti*· •vaagelio, aatropolita caaataa exam·, ptariak u mitra* nbri colori· aamapait, popalo iatarae by*nu* Fata uata* *Spirit*™ haagarioa liagu modataata.

Antagaaa ritaa a^nodalfo ineiparat, tot* oleraa procédait ahoro outora* aatiphe··· Aafoa rapfaa coneineato, ad eapatta* baaitieu Bakdaaiaa·* dicta*, at ibi oora* gratio* iaeaa beatiaaiam virgiaia Maria·, pro foBet a·····* labor·*, ad Daa* praeu faadaraat, at iataraaaai···· aaaetia•i*·· IMparu u aaaeti Stepboai ragia taaphrraraat. In bac priaaaiaaa atntna* iauaenlatai IMparu quataor iafoiati (to* praapaaiti aaaaalu* at na* •bbu titatari·) hnaaria mia portarnat. In Ip* mp«n· aranat oaMMaaratioaam&ibta·* prmaidin·, ■ox aagaebutar utiphanu at aratiaa* da baata Maria virgin·, da mae* Stephana at pro ramta•ieu peemtora*. Rada···, Htaaiu Imantaau cocinarnnt. Ad gradu aantaaarii parveafont··, tau. Btaaiare* bia Mnannnt ianttiiri*ai IdAÜriMIMg ■mart**, Adtabarta* nm am marita* Btoabatha*.

•yaadal* ax pqatidmL^Qtatau Mtia, praaamvit

btaata* autan*' aanatarnu; daia, aab ipri· MtaaHa,

•ravit, mpu apudau varM·.· Ut haàa pran mil* •ynada* vtaitan f, dtepengra +, biaidriui t O***, anuu. ve*m EM1L

dM^Nifa» ^Possiaaito pwiibBb et aaaa^^Ka ^av feMMi «Mtata, «ataMttataMm - α»»ι|·Kμ ÂMxpit Ijhmo Petat a^vaéaa ^pitakM^ aIoaa aMaaaîb vieibAB

*»x ««par ptaM uhtfb aanMam, apMtaa M^pMatfbaB aBaambb eet!

,TanarnMbu Star* ta i·* aariaiari. .

I apa put aaaira* rmit*. tend·* iBaxiue

titia, gnad aaa tant*, aad diviu foot·· foitu laariüi aida·, at ad bau naraaii*aa arbt*, contüfo* proviariale aatari, — abi aantaito aata uva* aaacala gutiltaai aapita, abattait ntaarlaan Daatiaaa valu··· comitati· a aardibuaataaatoe·* aoatrorn·, ta, raBctia ritib·· aata, eoavaHeraatar ad Don* ptvn* ta ver·*, at (Mη* ai* la··* Cbrtatnat, Ibanm ta doaian* Matra* Hic eoavaatatnt. abi dax, vaxülo eeataa doaànieu bolUeoau ganti praoiata, via* ataatit apertat, — abi divi Staphaai aova par agaa* aativitaa cor·* naivatao populo attalit rit·*, at gau aaaota, poptau ataetna, tivitu aaurdotali· at regia dieeretar. la monta boo *neto, •x bu roaeraada Sioa, ia onae* terra* axirit •oau ricarii Chriati SÙraatri II, gai pubKèia tabalia praadieabat, pietate proto-ragia hie guida* *etropolin, par aliu rare regai partu daea* aatiatita* udu deaigutaa ta ooaatitatu mh. Hie *»debat rax «idoribaa apoatobeta, hie ia eiaare ta eilieio foaia praeibu a Du axorarit, at utio, rirtata* da coalo ndtataa edoeta, lararatar ia aaagaiaa agai •t rax aairaraaaa ragea*, aatagaa* · rit· migrant, eatheltaa* videra auneatar. Praaeelaaa •aat oarniao iata· aotitiaa, Aattu veaarabilaa, atgna ad id aflteaciaaieM, at toto eonaaltatioae* ayaodafiaa daeana nM*iaari*a·, «oa arbori·, aanct* Staphaai amaa ptaatataa, divi Adalbarti apiaeopi c aaartyria aolHoitadia· rigatu, at virgiaitata piaotitoiai Bamri* dacia fraettifoatu, rareato· am·.

Patiaaiai haoe aaraaaaia digramionam, ravanadieaimi utiatitoa; *am mi* avantnun praamaaoratom* bma goaaeia noa potoat non atavari, ma admirari magnalia, qau miaarieon Dominu· ia hoe ta ox hooeta looo ia aalato* abavorn* nwtoora* opamt* ata. Sod gmdiamnr porro.

Exatirpatia a*gu <tvi Staphaai cnra gentilium •mtibna, tota ia agrnm Domini abivit Huagnria; gnu nt noa labrum, aod daleu ferrât frnetaa, atabiti· ia Ida paraayararat, dt amrib* ehriatiano bomia· digate aaaata diatiagnerat, laglbu adatriagmda Mt; gnod ai foeta* ut, qaaaadaoda* id a eoutitntioaibu imluiaitieie aaaeti regia et Aadrau I hio Strigonii pnbbeatie, et codici lag·* noatrara* illati·, laeataatar patot 8«gnabatnrfooat ham apoeha lyaodore·, iada a SeaboteuatiVanb i Sarapbiao archiapieeopo, aapo 10P9, aaaarvata, an»· •d ayaoda* dudarimani, ia amato hoa, prami dentibaa haiatibu *atropatitia, aau 1498 enaeta*· la oaraib* H· aaeria auvutibna, a did* ta*·da* pruvieio··, id regtau iutar obeMrabatw, gud diuidia prop· eaunta terdiae aauiliMrTridmtian* da ayaodia ia genere repetiti* annuiavit: -*· gnippe illu atbeuiutiaa· madfo* ad (dm trnmnda*, ad haareau axatirpandaa, error* •vaUandaa, *iru aanigaedu, ad dietipBaa* aoα!μ I··Mμ -ι μ MMμ *4μ *ϕ pMM At aaaaaγ4&α·ι ehrirtlaai popaB proenraeda* Eteni* perannando durata ban* H aaaMÜtere* panel* preelaitalta* («t m Ctatam Mterfÿ, eaSagtt ta leaie pnWiri foettX pria* iataMa evident St, aita* in hie fobm da rita gantiln* mMranda, da capta* euremantta, da diviuea* eerieenu eelebeatiene, foetet** veneratian·, ieiuiarea ta vigiMarn* obaarvatiena, da eoningi· Indaaoram en* abrietiatae raptabanda, da

ta

missarum celebratione, de vite *et* vieta canoni-, corn·. de abbetibes te moneteerib eta. ote. Verbe: non «te artieahm MW eatbelioM, non virtus rhristiaaa, qaae non sgrugis evolveretur te iaaaicarotar; prout ex advono vis «te onur dotertaed ecclesias opporitus, moribui nhristisnis periculosos, quem quinque ilKe aivalia paritatem veritatis revelatae maeuiaataas, mavaai aanctimeaiam 4aformaatoar, aaaaaas syaodernm Uteraa aaa peratringaraat, haoroooao te impietatis aaa argueront, 'gladio spirituali son eoafigereat: ai adoo aulfi dabitamaa, victoriam' eccleeiae eetboficao spud aaa Hungaroa do hostibus veritatum divinaram at virtutum chrietiaserum saeculis illis relatata, at continoative conservatam, freqaeatiorlbus conciliorum studiis tribuoadam venire.

Varum, venorabilM fratres, perhorresco, sensu doloris peracerbo concarnas (ne apud vos quoquo infandum renovem dolorem), perhorresco, inquam, saeculo sexto decimo ecclesiae Christi apud nos illata vulnera retegere, novatarientium ia sanctissimi filii Dei dogmata impiam malitiam adumbrare, temeritate horum, prout et nominis Christiani hostium Mahomedis asseclarum ferocia, in coelum clamantes iniurias. ecclesiasticae potestati, sanctimoniae et proprietati immensum usque illatas laesiones describere. Alioquin lubeas confiteor, me probe nec scire, an excitata victoriis Turearum rabies in totam pene regionem, sensim diffusa, an haeresis e Germania ad Hungaroa promota, in florentem sexcentis prope sanis ecclesiae integritatem maiori audacia desaevierit. Eapropter dico et-vice altara, quod perhorrescam apprime vel cum leremia suspirari: Recordare, Domine, quid acciderit nobis: intuere et respice opprobrium nostrum. 'lJpereditaa nostra, puritas fidei a patribus ad nos deducta, eet erroribus depravata; templa, sanctuaria, domus nostrae rapta sunt ad extraneos. Loquarne vel tacitas lacrymer, vobiscum, fratres venerandi, super desolatione, quae facta est per longo iateque patentem infelieis patriae partem? Sed imprimis in hoe sacro monte Sion, ubi basilica sollicitudine Dionysii de Zéch, cardinalis archiepisoopi, in splendorem non pridem refecta, et 1463 consecrata, solo eet aequata, lapidee sanctuarii dispersi, sacerdotes dispulsi. et in hunç sacrum locum ab'anno 1643 usque anni 1683 diem *M* metuis octobris, decursu proinde annorum 140, tam horrida inducta est vastitas ot desolatio, ut inter rudera delibutorum murorum vepres assurgerent; arbores adolescerent. Cecidit taliter corona capitis ooetaeiarnm nostrarum; luctus occupavit usque ad mortem cor moerene patrum nostrorum, nec aliud quid contritis filiis filiabusque Sion remansit, quam amaritudo amarissima!

Respiremus tantillum, reverendissimi patres, ne doloris acerbitati suoeumbamns, idque, eo fidentius, quia Dominus qui percutit et saaat, humiliat te exaltet, misertus est otia· ia dispersione ot exilio gementium, abetertitqne pedetan-^lm lacrymte ab oculis quaerentium Dominum. Verbo: requieverunt aenee sit iavenos ia laboribus suis, ministri altaris autem, imprimis praesules ecclesiarum, seductae a veritate ad viam rectam revocaro, templa Deo o ruinis odaoero, ea ia priscorum iurium usum reponere, solo fraagi nescio adnitebaatar.

8i quaeritis, fratrea, qaodaam fuerit eSoaciesimum modium taliter innovandi Asciem terrae,' ut fides divina cum virtutum —— consecta tione reveheretur; fidente» asseveraro sustineo, concilia imprimis pqaviaetaMa, aatieuefia sfifieamam baao exitaini Perpendite, quaeso, Ladistao Zalkaao primate, aaao 1696, ad Mobdes, que oum emeo o^ntactee ot patriae later paterna adduxit, Meae, et Paalo de Vteda, capte fitrigeetio ahisqae urbibus et psuesidiis, h petam tueto adversariorum, ad saeta repellenda aut saltem mianenda imbecilli, iasmovtaBs Mieolaae Otahns, aaao 1H3, ad tutelam fitrigeaieoesm designatae, quidquid adhos salvari potuit, salvaro adatato est Signanter, ** Mtliflfoftq BS pMOchî** ·€ aha rohgionis ot rivihsatioeie praesidia feroce bellico ot teehaie haereticorum penitas abolerentur, uis prae eaetoris restitit; imo, quo post nubila Pboebna ecclesiae illuoeooerot, ad synodos, velut heroicum tollendis mafia remedium, confugit, in praefatione synodi primae sequentia declarando: Subintraverunt clam in Christi ovile operarii subdoli, qui eo in angelos lusts atque iustitiae ministros transfigurantes, dominicum gregem io errorem inducere ac pomumdaro nitantur; quod nos magno cum dolore cernentes, ut miserabili malo obviam iremus, eam rationem ineundam existimavimus, ut vos, fratres, iuxta sacrorum canonum praescripta ad synodos convocaremus, vobiscum tractaremus. ao simul viam ostenderemus, qua ambulaverunt maiores nostri eum consensu in domo Domini.[1]

Hoc fine, praemissa Posonii 1669 eum praesulibus de celebrandis conciliis consultatione, nationalem synodum in annum sequentem proclamavit, et tam hoc quam et subeequo Tirnaviae asservavit. Erigitur lector editorum in comitiis hia decretorum admirabili sapientia, praecisione et selo, capita 38 erudito non minuo ae egregie evolvunt prope omnia fidei catholicae principia, omnia chriatianae vitae praecepta, totum per suos ramos disciplinam eoclesiasticam. Agunt de fide, sacramentis, de merito bonorum operum, de ecclesia, de traditione, de missa, ieiunio, purgatorio. de rits et honestate clericorum, de ordinandis, de beneficiaria, religiosis, testamentis etc. etc. Et quia escet enumerando constitutiones in quatuor synodia dioeceaania auctoritate eiusdem arehiepiscopi Olahi latas?

Si transeamus ad euroum rorum saeculi XVII, numquid aliam apud praesules ecclesiarum reperiemua de conciliis convictionem? Plane non. imo vero eamdom legemus, eamdtm manibus palpabimus. Eu, aano 1611, cardinalia Forgics Tirnaviae considet eum patribus provinciae, et in prima alloeutione edicit: Cum pro moribus moderandis, excessibus corrigendis, controversiis componendis saluberrime constitutum sit, ut metropolitan! tertio quoque anno provincialem synodum convocarent, vos, patres, per viscera misericordiae Dei nostri oro atque obtestor, nt in hac Dei causa nihil remisse ac dissimulanter agatis.* Hebetia, venerandi fratres, canones concilii huius ad calcem ritualis StrigonioM» expressos. Legito illos. Patres orsi suat ab iis, quas personas atque obligationes episcoporum oonoernaat, continuarunt de honestate et stadiis clericorum, do bonis eccleeiae, de visitationibus, ot sio pono. Considerando haee quis asserere vel opinari auderet, concilia non esse omnibus aliis utiHas malorum remedium?

Intervenit consilio haie Forgdcsiano Petrus Pssmaans, adhuc qua soeius lean; quid ergo mirum, quod magnus hio sMcsdee, pote quatuor annos ad principalem cathedram episcopalem subUmataa, viam synodorum delegerit, et ultimam usque halitum triverit. Sexies per quatuor lustro consedit eam suis. Hic omnibus omnia fretas, tenebras incredulitatis dispellebat, cultam diviaum attollebat, aedos Deo dicatas o manibus peregrinis eripiebat, scholas

1 Lago Ptearifr, Ctac. Amp., IX, te.
* tetaritr, s*, «ta, u, au.

«•sima, minore· et minima· aperiebat, dignitati at paritati status raoerfietelb aaaaaiabat. Aaraa aaat prvfisote verba, ad prawaata· ia prisa synode eaa prelate: Vo· eatiq, iaqait, lax maadi, vee cstis sal terra·. Si ·ήρ> .supra raUqaaa homines vos erexit Dai veeatie, agaoetita, dignitatem veetrnm, ot degeneri oeuvotantiom miniaterinm aabliaro nolito iavolver·; eogitgte, ia vobm ae vitae vestrae exespHe titans ose, at vol refieraetar, vol defbrmetar pkbk oonversatio. Ah! quid diei petaat exoeUeutius, quid commendari salubriust*

Nolo vos, dilecti ia Christo, dietin reoeasioas eonua oanonnm detinere, qai sub Emerioo Ldey ia provincial·, at tab Oeorgio Lippay in national! •ynodo spiritu Paxmankno conditi, errore· fidei comminuerunt, cleri at fidelias oonveniationem nd notabiles perfectionis plarkalk et ehrietianaa gradum (obliserunt; verbo, ecclesiam Christi pristino prope splendori reddiderunt; sufficktque dixiaae, certius quid non posee asseverari, quam quod apud no» fidei catholicae vita, moriba· Christian» puritan, disciplinae clericali observantia conciliorum celebratione restituta fuerit. Cum hac synodo Lippayana de anno 1648 Tiranviae asservata, clauditur roris conciliorum provincialium ; adeoque iam ante decennium completa eunt saecula duo, quod idmodi comitia episcoporum habita non fuerint Dioeeeeanae tamen synodi, teste Carolo Péterffy, ineirca decem pane· cathedrae episcopales in spiritu priorum provincialium collectae, fractum non conservarunt modo, rod hic et ibi haud param adauxerunt etiam.

Dolandum, iterum dico, contiro dolandum, quod in «ynodo Poeoniensi, de anno 1899. octo gravia obiecta in trutinam aumta omni hactanua resultato caleant; dolandum, uno verbo, quod concilia «ynodique formale· tam diu emanserint; emanserint autem, maximum obicem ponente Voltairo, Rousseau, Diderot, et impii· eorunv «ocii·, qui, gentilibus deterioro·, omnem de mundo religionem tollere, quidquid «aeram adusque fuit, convellere, totum institutum Christi eiusque eccleeiam ut phantasmata explodere, infinitis in orbem schediasmatibtu dimissis, sancta quaeque in vilipensionam deducere, et pestem hanc pro humano genero quam saevissimam imprimis viris, qui regnantibus a consiliis erant, inculcaro et persuadere osai labore adniai sunt. Unde sequi neceroarium fuit, ut iura capitis eccleaiae et praesulum succiderentur, liberta· communicandi cum capite, inducto placeto, praepediretur, complura conservanda· pietati· in populo exercitia exploderentur, inhiberentur. Quis non videt in medio idmodi tribulationum et tantorum rugientium adversariorum independent·»! ooneilioram celebrationem impoasibilem «vaaia··?

Statu· hic violeutu* diutius nos meliora sperare iubebat. donec Deus, euius miaericordiae non eat numerus, nobis suscitaret Franciacum loeephum I, caesarem auguatisaimum atque rogem apostolieum, qui, diaiecti· repagulis, remoti· impedimenti·, diesipatis nebulis, qua pilatissimus eccleaiae catholicae filius, eccleaiae nativa redderet iura, primaevam •asereret poteetatem, dum concordati eum sacra sede apostolioa pactati artieulia declaravit: *rtlifi» caihaUeu »ert·* tacte cenasrueMtar «·· sm snrifiM rt praarepetieM, ytotes/rm dsfof «s Dei irdinatiss», •t Msutei μ μ Iμ μ Iμ . £sterw ari/ eenecMr· reMrarv od sacrarum emiassim acrasom roarilis premnctelse *tt* syaede· dissessanas. — Sit eapropter esesari ot rogi domino nostro, perennis kus, sincera gratiarum actio, gloria sempiterna!

Prosper eveatus wte, vsaarabti·· fratre·, prout insflbhilitor nos laetificat, iia potentia· ana provoeat, et praemeditata, attamen iaeaaataatar nnemio vaatigk patrum, ad eeatilia, ad synodo· akari animo aoarolaataa. En tan oouvekvimns quoque quam' promtieeiase, voaorabike firatres at *Hi, eoarokvimas auto· ad haaa novam Sion, fraagi aeetio conamine et saactimonk ritae divi Stephani protoregie qnoadam seratas, et uto bieaaiw k conspectu rosaria ot rags, regnicolarum ot vestro, inter ilKmitata animi solatia per nee consecratam: oouvokvimus, at praeoepto seeroeeneti concilii Trideatini l expreeeo obeequium exhibeesu, at in conciliem provinciale oolleoti pro Annandis in fide fidelibus, pro moderandi· moribus, corrigendis excessibus, componendis controversiis, in madias conilia conferemus.

Sed tero, quaeret nofbrs eliquia VMtrum, tantusne eat apud noatratoa in consectanda fide catholica tepor, tanta morus corruptio, excesuum frequentia, ut ea solum interventu concilii tolli poesint! Crediderim quemria rrotrum mecum in illam abituram contention·, quod ubique locorum reformatio utilisime adhibenda, in non paucia partibus eccleaiaram nostrorum multum, hic et ibi demum abaolute necessaria ait Abstineo a rtcen·ione specifica malorum regnantium et increscentium, cue ea recensuerit beatiroimu· pater Piua IX pontifex maximus, duplicibus encyclic·· litari·, quippe cum exordio pontificatu· sui glorioai pro urbe et orbe destinatis, de dato 9 novembria 1846, ad no· item ditionum harum praaauiaa, dia 17 menai· martii 1856 paterna eum caritate dimisi··. In hia ait: „Bellum formidolosissimum contra rem catholicam univarrom ab ii· conflari, qu: a veritate auditum avertents, omnigena opinionum commenta in vulgus disseminare, omne pietati·, iustitise, honestati··tudium in animis hominum restinguere, more· corrumpere, iure divina et humana perturbare, catholicam religionem civilemque societatem convellere, labefactare, iso per rationalismus, indifferentiimum, communismum, socialisatam funditus evertero moliuntur." Sed I mit cum virga ad nos quoque altaris ministros optimus pater, non mediocrem dolores, quo afficitur, indicando super illis clericis, qui officiorum suorum obliti, minime ambulaat pro ea vocatione, qua vocati sunt, ut adulto· et parvulo· instituant, Moramentis muniant, et imprimis moram exemplo in via salutis adiuvent. Quis, quaero, horam vel unum apicem in dubium vocare praesumeret! Sans nemo.

Quid itaque occipisndum, quidre agendum est! Voo, reverendissimi sntistitro et filli honorabile·, e praemissis seitis quam optime. Ut quippe die· oon- D cilio provincial· sacrando·, locata in datorem omnium bonorum Deum fiducia, expetita matri· virginis Mariae protectione, omni eum promtitudiae, conamine, selo sacerdotem decente, percurram··; reformationis apud deradi inducendae a nobis pastoribus ad rogandam seoksiam Dai potitis, initium sumamua, felicius par inferiores gradus ministerii sacri ot fidelium classe· processuri. Loquamur cum libertate apoatoiica, cum candore, sed etiam cum moderatione et modestia clericali. Audiamus benevolo aaimo grata ot ingrata. Verbo, in omnibus cousaltationibus illo sanetistimo efato dirigamur et impellamur: Asmm od meserero *M fhrieet.*

Domine Iesu Christo, spes unica solatiumqu· miseriarum nostrarum, qui te nunquam eocksiao tuae defuturam promisisti, imo asseverasti: nbi duo tress* ia semis· tuo renmmnt, *ibi f» in*

' Pstw^, speiL, n, Mt-iL

1 fima UD, rap 1 dr *nftn».*

aeram, to rappUem depraeamur: vaai, advaai at mane aobiscum, Domino! Suggere, qnod beaucet reprime, quod malam eat! Dusse tsedia apsritom MptonMee *tt* psaAatsa, at nobtoeam alt at nobtovjb laboret! Ad to quoque levamus oculos aootros, mater mtosrioordiae, at earn *frtit fie btetiieat tuAit, tirft Merit!* Amsa*

Sermons finito, promoter dseuetum de aperienda synodo publicari petiit bit verbis: ^Eminentissime in Chriato pater. Omnia hodiernae fMtivitatis aotua cum exuberante laetitia aanunciat* quod celebratio conciliorum provinciae Strigoniensis duorum saeculorum defluxu intermissa, hia diebus de misericordia Domini in sacra hac Hungarioa Sion, nativitate. baptiamate, inauguratione nancti proto-regin Bteph^i inclyta et apoatolicin sudoribus sacrata, reaeeumenda nit. Ego, rentra gratia, licet indignua, huius venerabilia synodi promoter, aupplex oro, ut exultantia ecclesiae perficiatur laetitia per promulgationem decreti de aperienda synodo." Repoauit ennnentiaaimun metropolita: „Nostra auctoritate metropolitiea, de aaeeneu quoque reverendissimorum comprovincialium episcoporum, ad gloriam Dei ter optimi maximi, honorem nanctae Dei genitricia Mariae ac divi Btephani regia confessoris, legatur decretum de aperienda synodo." Tunc aecretariua synodi Andreaa Lipthay, canonicus, osculo veneratus maiftim metropolitae, ad sinistram eius duobus gradibus inferius aubaiatena. alta voce perlegit decretum, omnibua aurgentibua et decreti rubi reverenter audientibus. Ad haec promoter loaaphua A'iber, episcopus Halyensis, cathedram aacrorum oratorum conscendens, popuhim ad imploranda Dei auxilia hortatus eat. perlegendo sequentem patrum synodalium allocutionem: *

JAnos. a romai sxentagyhAanak jeruxsAlemi u. keresxtrol cximsett bibornoka, eestergomi érsek, MagyarorexAg hercxegprimAsa a m^ien ltossegyülekesett pdapdkbk, Krisstusban oaesea hiveiknek ildret e atvai AldAst!

Aldott legyen ax laten, a mi Vrunk Jéxus Kriaztuanak Atyja, ki megviltoxtatta as iddket, As megengedte. hogy anent nevAben e helyen daaxejôbesailnk asokrdl tanAcskorai. mik a«bitnek ApsAgAt, a». erkOlcadk tisxtaskgAt, an egyhAxi fenyitAk szilârdsigàt, a tAvelyek éa vissseAlAsek kiirtAsdt, egy aaôval ai egyhAs 6a hiveinek OdvAt kdxelebbrdl érdeklik de hatÀlyoaabban Mskdslik.

Asonbaq ha AtalAn torhea a pflspfiki hivatal teljesitAse, bisonyAra esen aainati tanAcakouAs annAl nehexebb, minAl tnbbfAle atArgy, mely tehetaAgünket igAnybe veesi, éa nagyobb a vArakosAa, melyet esen tartomAnyi sainat kedvea biveink ssivAben RllAbreaatett.

As4rt mindenekelfitt e mai Hnnep41y alkalmfival, mi pOspfikfik as SsMseeereglett egyhdsiakkal egyfitt, as irgalmauAg Atyjdhos fbrdulunk, hogy, adjoa nekdnk Bsentlelket, adjon mennyei bdleseeéget, mely velfink legyen, da velOnk munkAlkodjdk, hogy tudjuk, mi iogyen eldtte kedyee, nekflnk és nektok fidvfiaedgM.

AsutAn pedig kdrfink titeket is, atyAnkfiai, a mi Urunk Jésus Krisstus 4s a BaentlAlek eseretote Altai, hogy sogftsetok minket isaAdsAgtokkal, — kfinyfirfigjetok Arettflnk a mindenhatd monnyei Atya eWtt, — kérjAtek as IrgalmaasAg aayjAt, a aseplitolon ssüs^MAriAt, a mi legkegyeimoeebb Ades anyAnkat is, hogy pArtfogolje kivAaatinkat as *i* axent Fia, a mi Urunk JAsua Kriastu eldtt

Legyetok kdvetkesdlog kitfladen bnsgdk a templomok IdtogatAsAbaa, fdleg o sainati napokban, melyek a ti fidvdaadgtok esskdsldedre to vannak asentelve. — A bfindknek, malyekkel lolkitomere totaket. tothallhak, veoeetok vdgot, megbAavAa aaohat tfirodalmeeoa, 4e a psaitsesois aseatsAgAbea as Artettoa bArdayaak JAaue KrtostuMsk vArAvsl IsasMvAa. GyakoroljAtok magatokat a korseatAny ortdicsdkbea, 4s *egjftot* a j4 ceolekodotekre kdleeduda p4Ma Altaï busditadtok. Igy lienee, bogy, wd in ml Istoabes tdrtnk, Istoa ia houAak fog tirai irgalauuaigival, 4a uilunk 4s bennink lakôhelyst fog venni mOgAaak ksgyelmAvel. Igy lAsseu, hogy ki a bonde Ninive Mat irgalmaa lett, kegyolmM lom irintunk, vAtkM fiai irint ia. ia a ker katholika hitnek jimbor deeink istonfild iicte Altaï megdrsAtt 4gi kinceit nilunk fogja bagyni, hogy mqjd, middn asôrdlapAtjAt keaibe veendi. ne haasoatalan polyvAnak. hanem oeflribe gyfijtendô méltô busAnak taliltatbaaaunk igaasAga ilta).

A mi Urunk Jiaus Krisstusnak malaaatja. *in* a Bsentldleknek nseretote legyen mindnyijatokkal ia maradjon minddrdkkd. Amen. j l

Confeetim institit idem promoter: ^Eminentissime in Christd pater. Sanctis synodus Tridentina, sessione XXV. c. 2, *ît rtf.*, iniungit, ut singuli archi- et episcopi, item prMbyteri omnM in prima synodo provinciali, cui de iüre et consuetudine intervenerint, omnia et singula ab eadem sancta aynodo et aliis generalibus conciliis definita, palam recipiant, nec non veram obedientiam summo Romano pontifici spondeant ao profiteantur. Unde ego concilii bniue promoter supplex insto, et perdemisse requiro, ut, annuentibus reverendissimis concilii patribus, iubere dignetur eminentia tua reverendissima, legi et promulgari decretum de professione fidei catholicaeQuo publicato, stantibus ceteris, metropolita flexit in supremo arae gradu, et emisit professionem fidei sequentibus verbis:

Ego loannea cardinalis Scitovssky. archiepiscopua metropolita ecclesiae Btrigoniensis. ea omnia et singula, quae a sacrosancta generali Tridentina synodo aliisque oecumenicis conciliis definita et statuta eunt, recipio, nec non veram obedientiam summo pontifici spondeo ac profiteor, haeresMque cunctas alacris canonibus et conciliis generalibus damnatas detestor et anathematis", iuxta formulam a Pio [V pontifice in bulla /><ùmetsma praescriptam, quae huiusmodi est. rEgo loannea cardinalis archiopiacopua firma fide credo -t profiteor omnia et singula, quae continentur in symbolo fidei, quo sancta Romana ecclesia utitur, videlicet: Credo in unum Deum patrem omnipotentem, faetorem coeli et terrae, visibilium omnium et invisibilium; et in ùnum dominum Iesum Christum, filium Del unigenitum, et ex patre natam ante omnia saecula, Deum de Deo, lumen de lumine, Deum verum de Deo vero, genitum, non factum, eoaaubetantialem patri; per quem omnia facta rant; qui propter noa hominM et propter noatram salutem descendit de coelto, et incarnatus est de Spirits sancto ex Maria virgine, et homo factus est; crucifixus etiam pro nobto sub Pontio Pilato, pascua et eepultue oat: et resurrexit tertia die secundum scripturas, et ascendit in coelum,' eodot ad dexteram patrie; et iterum venturas Mt cum gloria indicare vivos et mortuos, cuius regni /non it finia; et in Spiritum sanctum, dominum Icantom, qui ex Patra Filioque procedit; qui cum Patre et Filio simul adoratur ot conglorificatur; qui locutus Mt per prophetae; ot nnam sanctam catholicam et apoetolioam ecclesiam. Confiteor unum baptisma in romtoaionem peccatorum; et exspecto roeurroetionem mortuorum et vitam venturi saeculi. Arnen. Apoatolicaa et eoclMirntieas traditionea, reliquaaque eiusdem eoclqmao obser-

. vstiraee ot ooastitutioaM firmissime admitto at amploetor. Ita· Hina scripturam iuta enm eaaaaa, qnsm tenait at tenet sancta mator eeelesia, ceins aat iadiearo da vero aaaaa at intorprotatiene aaararam scripturarum, admitto, neo tarn aaqram nisi iuxta raaaimem oonaaaaam patram accipiam at interpretabor. Profiteor quoque septem aaae vara ot propria sacramsata novae logia a laaa Christo domino noatro instituta, atque ad aalatam bumrai generis, Hoot noa omnia singnlia, netaaaaria, scilicet baptiomam, oonfirmatiopom, encharistiam, poenitentiam, extremam unctionem, ordinem et matrimonium, iliaque gratiam conferre, et ex hia baptismum, confirmationem et ordinent aine sacrilegio reiterari non poaae. Receptos quoque et approbatos ecclesiae catholicae ritus in snpradictoruni omnium sacramentorum solemni admiaiatfatione recipio et admitto. Omnia et singula, quae de peccato originali et de iustificatione in sacrosancta Tridentina synodo definita et declarata fuerunt, amplector et recipio. Profiteor pariter in missa offerri Deo rerum, proprium et propitiatorium sabrificium pro rivis ot defunctis, atque in sanctissimo eucharistiae sacramento eoae rere, realiter et substantialiter corpus et sanguinem, una cum anima et divinitate domini nostri Iesu Christi, fierique conversionem totius substantiae panis in corpus, et totius substantiae vini in sanguinem, quam conversionem catholica ecclesia transsubstantiationem appellat. Fateor etiam sub altera tantum specie totum atque integrum Christum "verumque sacramentum sumi. Constanter teneo purgatorium eoae, animasque ibi detentas fidelium suffragiis iuvari; similiter et sanetoa una cum Vhristo regnantes venerandos atque invocandos esse, eosque orationes Deo pro nobis offere, atque eorum reliquiae esse venerandas. Firmissime assero, imagines Christi ac Deiparae semper virginis, nec non aliorum sanctorum, habendas et retinendas esae, atque eis debitum honorem ac venerationem impertiendam; indulgentiarum etiam potestatem a Christo in ecclesia relictam fuisse, illarumque usum christiano populo maxime salutarem esae affirmo. Sanctam catholicam et apostolieam Romanam ecclesiam omnium ecclesiarum matrem et magistram agnosco; Romanoque pontifici, beati Petri apostolorum principis successori ac Iesu Christi vicario, veram obedientiam spondeo ac iuro. Cetera item omnia a sacris canonibus et oecumenicis conciliis, ac praecipue a sacrosancta Tridentina synodo tradita, definita et declarata, indubitanter recipio atque profiteor, simulque contraria omnia, atque haereces quaecunque ab ecclesia damnatas, reiectas et anathematizatas ego pariter damno, reiicio et anathematizo. Hanc veram catholicam fidem, extra quam nomo salvus eese potest, quam in praesenti sponte profiteor et veraciter teneo, eandem integram et immaculatam usque ad extremum vitae spiritum .constantissime, Deo adiuvante, retinere et confiteri, atque a meis subditis, vel illis, quorum cura ad me in munera meo spectabit, teneri, doceri et praedicari, quantum in me erit, curaturam, ego idem loannee spondeo, voveo ac iuro. Sic'me Deus adiuvet et haec sancta Dei evangelia."

Eminentiasimna métropolite, enunciate tota formula, libram ovangeliorum in alnis tenuit. ,Nunc raprdine accesserunt episcopi, ac detecto capite et genuflexi enuneiarunt hanc formulam:

Ego N. episcopus N., ea omnia, quae a sacra synodo Tridentina definita et statuta eant, recipio, veram obedientiam summo pontifici spondeo, haqresesque omnes a conciliis oecumenicis damnatas ipse damno, fldemque profiteor iuxta formulam, quam nue cminontissimu metropolita noster legit. 8io me Dens adiuvet, et baee sancta Dei evangelia. Poet episcopos accesserant arcbiabbaa, vicarius capitularis Nitrierais, abbates et praepositi, procuratores capitulorum cetoraque membra concilii, agmen claudentibus theologia, et omnes eauneiarant nunc recitatam formulam breviorem.

Deposita per omnes fidei catholicae professione, promoter petiit publicari decretum de residentia his verbis: ^Eminentissime in Christo pater. Sacra synodus Tridentina [1] praecipit, ut decretum enudem synodi Tridentinae de residentia in conciliis provincialibus et episcopalibus publicetur. Unde ego concilii huius promoter supplex insto et demisse requiro, ut, annuentibus reverendissimis concilii patribus, inhere dignetur eminentia tua reverendissima legi et promulgari decretum de residentia/

Promulgato hoc decreto, idem promoter prolocutus est: „8emper exstitit usus, ut in prima conciliorum sessione dies et locus secundae sessionis indicerentur. Plaoetne vobis, ut nunc quoque ita fiat?" Et annuentibus patribus, continuavit: rEminentisaimus ac reverendisaimus métropolite de reverendissimorum episcoporum comprovincialium consilio et assensu statuit et omnibus notum fieri pruecepiti secundam concilii sessionem dominica sequenti, quae est XVIII post Pentecosten, in hac primatiali basilica esse tenendam et celebrandam " Idem promoter notarios officii confeatim monuit verbis: „Ego humilis servus Dei. promoter huius concilii, rogo et hortor vos venerabiles huius sy nodi notarios hic praesentes, ut die hac intra et extra hanc basilicam omnes et singulos praesusceptos actus, cum praesentibus de nomine et charactere patribus synodalibus, aliiaque de clero, imo et lsicia, officiis publicis vel praenobili charactere conspicuis, diligenter connotetis et plena cum fide hiatorica deducatis."

Secuta est benedictio solemnia et hodiernae diei solemnitaa terminata eat.

Huic solemnitati, referentibus notariis, praeter clerujn synodalem et clerum iuniorem, alii aexaginta duo presbyteri diversarum dioecesium et ordinum religiosorum interfuerunt. Populus fidelia e vicinia etiam pagis sub vexillis suis adveniens, amplissima basilicae spatia conferta sua multitudine replevit.

Eminentissimus metropolita hodie e praesentibus clericis nonaginta refecit prandio.

Hora vespertina sexta, clerus synodalis adivit praesides commissionum, recepturus ab iis quisque unum exemplum adumbrationis condendorum statutorum, et suscepturus mandatum praesidum quoad tempus celebrandae- congregationis particularis.

Feria II, praemissis precibus, commissiones consederunt et sequentes notarii sunt per praesides constituti: in commissione I,' Franciscos Blfimelhnber, theologus; in commissione Π, Ladislaus Schreiber, theologus; in commissione ΠI, Samuel Mirkfi, procurator facultatis theologicae; in commissione IV, loannee Rusaioaka, theologus; in commissione V, loannee Zalka, theologus; ia commissione VI, Aloysius Grynaeus, theologus. Dein operi assignato manus admotae.

CONGREGATIO GENERALIS II.

Dis SS septembris,

Eminentissime métropolite hora decima adveniente, precibusque, ut in congregatione prime, terminatis, promoter Josephus Viber, episcopus Halyensis, prolocutus est: „Eminentissime ac

[1] Sees. XXIII. eap. 1. *<U rtfom.*

reverendissimi patre·. Ego hniaseoneilii promotor proloqui audeo at annantia, tree presbytoroo rite evocatos, qui in congregation· generali nuperrime »>fbrata non adfuerunt, iam compernis·*, et prester presbyteros qui in. proxima congregatione generali facultatem intrandi obtinuerant, esoo iterum aliqUoe de honorabilibus sacerdotibua, qui ad congregationem admitti petunt, quorum 'nomina ego indignus istius synodi promotor supplieo ot iusto. ut decidere dignemini, num aint admittendi'"-^Métropolite iusoit nerlegi nomine eorum. Promotor legit, aient sequitur: x

Antonius Resuceok, prior-regens abbatiarum Zircr. Pilia et PÀaatô.

Iosepbus Dankd, dioecesis Strigoniensi· preabyter. theologus.

Clemens Schrader, societatis leeu theologus, rite convocati compariierunt.

Sequente· autem admitti petunt:

Franciscus Nardi, suae sanctitati· summi pontificia praelatus domesticus, sanctae rotae Romanae auditor.

Ireorgius Schopper. dioecesis Strigoniensi· presbyter, professor ad unir«rsitetem Pestmeiwem. philosophiae et theologiae doctor.

Laurentius *Gy*urica, dioecesis Strigoniensi· presbyter. vice-archidiaconus et parochus in Fdss.

Ioannes Mplnhr, dioecesis Strigoniensi· presbyter. sanctae theologiae doctor, parochus Strigomensis ad Sanctum Georgium.

Franciscus Fongrficx. dioecesis Strigoniensi· presbyter. capellanus catholicus et ptaebendatils.

Demetrius jtmepy. ordinis Sancti Francwci provinciae Mariae, administrator in Csém

I'yriacus Pigy, ordinis 4«hcti Francise! provinciae Mariae, conventus Strigoniensi·' guardiaaus.

Ignatius Kecskeméty. ordinis sancti* Francisci provinciae Salvatoris, secreterius provinciae

Ferdinandus Heimlich, dioecesis Strigoniensi· presby ter, parochus in Bhcsa.

Franciscus Gerlach, dioecesis Strigoniensi· presbyter. sanctorum canonum doctor, capellanus in Mutais.

Ioannes Mslly, dioecesis Strigoniensi· presbyter, sanctae theologiaeufioctor.

Ioannes Homolay, dioecesis Strigoniensi· presbyter. parochus in Sancte Cruce ad Vagum.

Hi intrare iussi. porcipientesque tenorem decreti de servando secreto, iursmentum nuncuparunt.

Ad haec eminentissimus métropolite, salutato concilio, retulit, redditas sibi esae iiteraa a praefecto sacrao congregationis interpretum eoncilii Tridgptini. quibus conamina patrum eoncilii huius laud^^r. Mox iussit eas legi, sicut sequitur:

eJBientissime ac reverendissime, domine ob-D.servandiseime.

Accepit sanctissimus dominus noster literas ab eminentis tus, die 24 maii vertentis anni datas, quibus significas, te votis obsequentem ipsius synodum provincialem brevi celebrare statuisse. Quae quidem res tam. grata ftut sanctitati suad, quam quae gratissima, simulque certe ei spes eet, fore, ut euneta recto ot ex sanctorum canosum praeacrlfito procedant: quod falix fauetiunque ecclesiasticae isti provinciae sit, omnique ehristiano populo subiecto bene vertat.

Interea pontifex maximus acte synodalia suo tempore edenda exspectabit, quae, ut moris est, haec sacra congregatio Trideatisi iuri· interpres ac vindex, expendet m reeogneeeet.

Tandem vehtti benignitatis suae amplissimum testimonium apoetoiloam tibi totique siero ao populo bonedietiopem impertitur.

Haas tie manMSe. saaetistami damini neutri tibi osineeripri.· ego vera aiagnlaM· cbeervnattas mana seueos ex -daimo profiteer eminentias tene, ani mana· humillimo daoeaaJar. Romae, 85 mHi Ifififi.

Bmiaaatina tuae humillimos at stddioCieaimne famul··

C. Cagiano, praefectu·.
QuagUa, aecretanus
/ '

Eminentiseima· métropolite anne ordina praelegit aliqua operato eommimioaum, et ad facienda·, -i ita rideretur, reflexio··· clerum synodalem hortato· est. "

Ia hae congregatione pertractata eant capita de fide ia Deum patrem et dominam nostram Iseum Christum at Spiritum (auctum; de eccleaia; de rite et boeoetate clericorum ; da canoniei·; da seminarii· maioribus. /

Consultation· usque nrimam horam pomeridianaaKgrotracta, oratio *SM* team pr-eassdwm congregationi hodiernae finem imposuit

CONGREGATIO GENERALIS III.

Dis M septembri·.

Omnibus de ritu consueto finitis, promotor secundarius Michael w'irdgb annuntiavit, iterum esse aliquos de honorabilibus presbyteris, qai admitti petunt, et nomina-eoru<n. lubente métropolite, perlegit. sicut sequitur:

Georgius Opecska, dioecesis Strigoniensi· presbyter. vice-archidiaconus et parochus in Liteva.

Ioannes Schulci. dioecesis Strigoniensi· presbyter, parochus in Kfiveed.

■Antonius Kronperger. dioecesis Veasprimiensis presbyter, redactor pagellarum catholicarum germanarum.

Optatianus Héderviry. ordinis Sancti Francisfi provinciae Mariae, vicarius conventus Strigoniensi·!

Caesarius Vidlicskay. ordinis Sancti Fcancieci provinciae Mariae, concionator Strigoniensi^.

Quibus fidem secreti iurando promittentibus, in hac congregatione, praelegente ipso métropolite, quaesitum est de professione fidei. de sacris curionibus; de minae jyjp^^yopulo offerenda; de sacramentis; de augendo decore cultus divini; de ^rtiltu beatae Mariae virginis: de obedientia et reverentia canonica ; synodo provinciali et dioecesana.

His examini sublectis, congregatio inter pias ad beatae Mariae virginis preces solute est

SESSIO II.

Poauaiea XV1U post Pentecosten, die 80 eeptembns.

Dominica hac, seaeio publica est celebrat· in basilica primatiali. Hora septima ignnes canipanse quatuor parochiarum urbis annuntiarunt, cultum divinum parochialem initium sumere. Cultus hic usque ad horam mediam nonam duravit. Tunc oleres synodalis convenit in sacristie basilicae. Hora nona eo ordine, sicut priori dominica, procedens, coque modo vestitas, veniontem mstropolitam ad principalem portam basilicae reverenter suscepit, poractaque ad altare communicantium augustissimi sacramenti adoratione, ia sanctuarium deduxit. Sacrum pontificale votivam do boate Maria virgine hac die, celebravit reverendissimus loannes Ranoldqr, epieoopue VessprimieMia. 8ub hae ibissa, quoad oeralnm libri evaageliorum et pacem, ritus dominie·· priori· obearratus eet. Post */tt* misas set, rseedeate poatificaate, ominontie-·imus métropolite secessit aram, et persolvit prece·synodal··, in pontificali Remano pro secunda die synodi pmeeeriptoa. Recitat· deia hymno Ferti

materSfiritee, enter aMer,reverendiaaiaraaFrnMie> a eaa 8m«j, opiaaapu· Sabarianaia, tiam îH eatbe dram, at Haga· iatiaa ammanam babaft de mode utendi hbaTtata arclaaiaa.

Faite aetaon·, promoter loeaphna Vibor, apiaoops· Halyenaia, prolocuta· aat: ^Kainaatiaata· ia Ohriato pater. Cam ooanmiaaionaa aaa ooagregationaa partienlarea haiaa vaoarebilia nnaarlit ia gaudio apiritaa iam oomplnra obiaeta ayaodalia partrnctaverint, anque ia oongvegatioao gaaerali diacnaan aiat, into at eminentme tana, qua aaatropohtae, alioramqu· revereadiaaimoram epiaeoporam comprovincialium dotetainiaur aubiariat, aapplax inato iabare diguetar eminantia tea w legi at promulgari.ll

Ad haec. aooadentibaa aecretariia, at adatanto promoter» aecundario. a linantiaaimna metropolita decreta, quibua patraa auamam annum iam admoverant, publicari iuaait. Hunt autem aeqaeatin: praemiaao ingreaeu, decretam de aanctiaaiaa Trinitate. quod cleraa ayaodalia reverenter aurgena el conaiatena audivit; porro de eceleaia; de profaaaioue fidei ; de canonicia ; de vita et boaeatate clericorum ; de aeminarii· maioribaa; de epiaoopia; de «aeramenti·; de minea pro populo offerenda.

Perlecto quolibet decreto, emiaentiaaimua metropolita interrogavit: „Placetne vobia. reverendiaaimi patre·, perlectum decretum?" Patre· annuendo dixerant: ^Placet." Publicati· decreti·, et aecretariia. qui alternia vioibua legerant, recedentibua. promoter annuntiavit, futuram Maaionem dominica XIX poet Pentecoaten eaae celebrandam. Prima bora poet meridiem elapaa erat. dum. accepta aolemni benedictione, ex eceleaia in pacediaoeaaimua.

CONGRERATJO GENERALIS IV.

Die te aeptembria.

Hora decima, adveniente eminentiaaimo metropolita. finitiaque precibua praeacriptia. inatante pro motore Michaele Virigh. admiaai aunt ad congregationem

Agapiua Dank, ordini· Sancti Francieci provinciae Mariae preabyter. definitor ordini· generalia, cuatoa provinciae et guardianua concentu· Peatinenaia.

Franciacua Jankbvy, dioeeeaia Alba-Regalenei· preabyter. vice-arcbidiaconua et paroche· ia Solmdr.

loaephua Bognàr, dioeceai· Alba-Regalenaia preabytep. aurrogatua. vice-arcbidiaconua et parochia· in ■Mope·tor.

Qui intrare iuaai, ot verba decreti de aervando ·ecreto reverenter auacipieatea. oouauetua iuramentum nuncuparunt. Sequebatur aox pertractatio capitum: de eultu Dei domeatieo; de aadiia vitae chriatianae in familiia oonaervandae ; de ieiuaio et abatinentia; de aepultura eoelemaatioa ; de aeminarii· puerorum ; de medii· promovendae pietati· ia elero ; de terularibua ; de oanctifieatione diei dominicae et featoram^ de pontifice aaaxiao; do metropolita.

Re «edolo examinata et mature perpenea, congregati beatae Mariae virgini· praoaidium implorando, hora poat meridiem prima reliquerant loeum oongre|ationia.

&

CONGREGATIO GENERALIS V.

Dia te aaptMabria.

Obioctia aeleetia. in commiaaioaibaa iam pertractati·, indicta eat in diem 90 aapteabria oongregatio hae^, ultima, et, omnibna aicut de more finitia. inatante promoter· Michael· Virigh, adaaieai aunt ad aongregatienea aequent·· proabyteri;

Adolphna Maithdayi, dioacaaia Strigonienaia preebytar, » viee-arehidiaoonua et paroehaa in Udvard, .·anctorum canonum doctor.

laBna MteaMeyi, efifati priaatiatia nntevarian.

Aadraat ffubriaeky, dteaeiaata 8itlgaaiaaati preebyter, paroahn· ia Tnhnany.

loaephae Iteodok, diaacaaia Btrigouieeaia pro·bytar, paroehaa ia Guta.

Ignntiua OrundL dinaoaaia Strigoaianai· pmbytar, pnroohaa ia Haicaba.

Bdnardaa Simoaffy, dioeeeai· Btngoaiaaaia proabyter, paroehaa ia Kelt·.

Hit ad obeervandaa aearafam aacrementi fide obetriptie, partruetate aunt, qaae adbac reatebant, capita: de teatameutaa, de moribaa popali; de aiaaionibiu popalaribua ; de aoeietate aaeoti Stephani; de unione aodaliaa opificum ; de vitanda communion· cum haeretici·, achiametwia at ludaeia. de dMaaie foraaeia eea vice-arehidiaoonia ; de eebolie paroehialibua.

Rebua ad finem perductu, emineatiaeiaae metropolita enoomiia ornavit oleri ayaodalia aelua, ia diacutieadia qaaeetionibua eolerliam, et coaaptcuaa in proloquendo modeatiam. dictiaque beatiaaiaae deiparae laudibua, congregationi coronidem addidit.

Philyrae, adumbrationem eendaadoram alatutorum eoatinentea, finita ia ooagregationibua generalibu· obiectoram pertractatione, per aecrotarioa primatial·· collectae aunt.

Synodo nondum conclu··, obtenta taaen ' diaoedendi facultate, ad aaa revertebantur loaephua Barinyay, praepotitua beatae Mariae virgini· de VAghuihelv, Stephana· Vagyon, procurator capituli Nitrienaia, Antoniua Schwitaer. praepoaitua provincialia aocietatia lean, deniq|ra Carolua Somogyi, Aloyaiua Qrynaeaa, Clemen· Schrader, aocietatia lean. loaephu· Dankd. theologi.

SESSIO III

Dominica XIX pom Peataooetan. 41« U uctobna.

In aeaaione hac ulttaa. omnia rita aunt peracta. aicut in aeaaioa· aecunda. Hora octava et dimidia aacram pontificale votivum de «ancto Stephano rege confaaaora celebravit reverondiaaim·· Stephanua Moyaea, epiacopua Neoaolienaia. Precibua ·ynodalibua ie pontificali praeacriptia, bymnoquo VatM creator decantata, reverendiaaimua loaunee Simor, epiacopua lauriaeaaia. de pietate et doctrina clero neceeaaria latina dixit. Sermone finito, inatante promotore. reverendiaaimo loeepho Vibar, epiacopo Halyeaai. perlecta aunt decreta, quae emiaantiaaimi metropolitae et revarendiaaiaoram eptaeoporum determiniia «obiverunt: de aaactifieatioue diei dominicae et foetorum; de augeudo deoore cultu· divini; de cultu beatae Mariae virgini·; de cultu Dei domeetieo ; de nano pontifice ; de metropolita; de «acri· curionibua; de deeauia foraaeia; de regularibaa; do aynodo provinciali at dioaeaeana. de obedientia ot revetentia canonica; de promovenda pietate in claro; de medii· angendae doctrinae ia elero: do teataaentia; de aoaiaariia pleerorum; de moribna populi; de medie vitae chriatianae in familiia coaaaorrundae : da miaaionibua popularibna ; de aocietate Sancti Stephaai ; da narone ·odalinm opificum, de acholia paroehiabbna. te vitanda eommnnion· ena haeretici·, aehiamatute ·t 1adaera; de ieinnio et abatinentia : do. coemeterii· et aepnltarn eeeleaiaatica.

Patribaa aynodi lecta deeeate annata aan prebaatibaa, protpeter prolocuta· eet; .Emineetieataae ae revereadiaaimi patro·. Cum eoaauatude teacat, ut actione ayaodali ad finem perveniente, tempoq concilii provinciali· proxime celebrandi defigatur: ego venarnbilia haiaa ooacihi promoter ineto ot peto, at tempaa proximi ooneilii provinciae Strigonienaia determinati· et publicari ceroti·.* Ad

haec emiaMtistimas metropolita iamit legi dtetetam A d· foturo concilio proviaeiaH, enim texta· hebet ultimo· titula· deercionim hei·· tmaeilii

Mox iaetitit promoter: „P·1·Mři·i·ı etc. Cat <·». qaa· ad restitutionem et eoaeervatiogea chriatianae diaeipliaas ia ieta pnrviaeia pro hei·· temporia ration· agenda vidobaatar, Deo sector· et adiutore. eonfecta eiat; at pastoralis Mr· reverendissimo· epiaeopo·, qai hmo eyaodo interfuerunt et intersunt, ad eeeleaiaraai raaraa paetorale· vigili·· revocat: «go reateabilia hui·· synodi promoter inato «t peto, ut haie aynodo finem imponere et iam imponi decernat!·.*

Jjecto decreto de fine concilii, idem promoter subscriptiones unit:

rEminentissime etc. Cum haee sy^odalis actio ad finem iam perveniat, ego huius venerabili· avnodi promoter in«tO et pete, tient «acri· canonibus sancitum eet, omne· ordinario·, ad hoe B concilium vocato· non priu· discedere. quam omnia eiu· decreta aua manu super altare Domini sub·cri[>»erint.u

Sequebatur «ubecriptio. Eminentiatimum métropolitain ad aram subscribentem aecuti «unt ordine provitionia suae reverendissimi episcopi dioecesani, archiabba· et vicariu· capitulari· Nitriensis. Quibus decreta nominum anorum subscriptione firmantibus, ·ltum tilentinm rupit rboru· clericorum iuniorum, dulci harmonia concinentium: *AUthua! Confirme kot Dnu, food oprmtno m >· notir.*

Tunc eminentissimu· metropolita Ante aram ■eden·. pauci· aie affactu· eet congregafos:

Reverendiaaimi antistites. comprovincial·· no«tri, honorabile· presbyteri, adiutore· nofftri.

Magnificate Dominum rnecutn, et exaltcmua <' eum in saecula! Soli Deo. et nulli alteri ait honor et gloria, qui opua synodale feliciter inchoatum, feliciua abeolvit: dum oontinuative noatro propitiua ·datitit lateri, aalubria consilia suggerendo. dubia diaaipando. gravia alleviando, difficilia resolvendo. Vere nobiacum fuit, nobiacutn laboravit, nec ainet laborem, speremus oportet, ipaiua gloriae animarumque aaluti ex corde impensum. fructu vacuum abire

Nos ergo recedimus ab invicem corpore, aed non animo; recddemua, aed non recedet laus de ore nostro, nec excidet animo gaudium, quo. usque adhuc, perfupdimur: quod ad cooperandum missioni Christi lesu. ad dilatandum regndta Dei. ad confirmando· fratres in fide, ad conservando· filio· in obsequio ecclesiae catholicae vocati, pene· insufficientiam noetram. tantillum confert· valuerimus. Quidquid decrevimus et egimus, subiiciamus iudicio D ·postolieo beatissimi patris, qui nobis devotissimis filiis est corona gloriae, et sertum exaltationis; ut ratam aceeptamque habeat nostram erga ecclesiam catholicam pietatem, erga eum qua supremum pastorem perfectam obedientiam «t tenerrimam adhaesionem.

Vos. venerabile· antistite·, fratres ia Christo dilectissimi, recipite ah indigno eoneluti concilii praeside, humili métropolite vestro, gratia·, naaque quam maxima·. Voa enim tnsuAeieatiam meam, plus 70 annorum numero gravatam, et in manere episcopali par tres «t ultra deead·· indesinenti fsligio attritam, prompto anccollami·· fovistis; objectorum discussionem sapientia singulari. solartia infatigabili promovistis, admirabili providentia in definiendo processistis; ut enrsas a«gotiorum *oe*curius «t felicius ad scopum dirigeretar. Benedicat vobis Dominua d· Sion, ut fractu· conaminum veeteoHi ·baadaMer eam aaiari eeaqaieeeeatia et ·xabetaato o μ μ lo Mμ · videra ntareaaniai'.

aoetri, fratre· et «H MrimhiZ^vri^varifo ia minietorti· mo Mm portati· peedM diei et aaeta·, in paritetis at gaadio parte·· ·ararum noetrarum, et de hor* ia besom ••mit ·xcipieatiam ayeadaKeet eeoepatiwam mm, taliter verbo ot opere contestantes, aihil robi· ueepta· bUie·, iaeendia· ewe nihil, qaam pro Dm etesqee gloriae dilatatio»· operari, pro exaitatiMe aaaeta· autris ecclesias iaoommoda «abire, ae missioni· vestrae implemMto oaoperari. Pator coelestis ••propter offendat taper vos divitia· misericordi·· ·nae, duplicet conatam, acuat selem: ut qaa· iUo auctore cognovistis, eo qnoqes operaato impleatis!

Vos denique metrapolitanaa huia» aeoiemae oaaonwi, pro caritate patribns eoterieque membris concilii huia· provinciali· meatura (uparefflu Mte contestata, recipite a m· sinearua gratiarum actionem. Credite, qaod uni ax hia focistis, mihi fecisti·, imo Christo domino praestitistis qui dixit: Quisquis dederit vel poculum equae frigidae in nomi·· meo, non 'psrdet mereedem 'susm. Die eoeleetis retributor omnibus bona facientibus vobis reddat centuplum!

O Deus magne et admirabilia, quid retribuamus tibi pro omnibua. quae tribuisti nobia in nomipe tuo bin congregati·' Vox fenoibua haeret, ■d te condigne laudandum et glorificandum, qui doculati no· quid agamus; ostendisti quo gradiamur Domine, da robur et auxilium: ut quae ex concluait nostris tibi aunt placita, ea et dictis exequamnr at factis!

Sancta Maria, virgo immaculata'
Magna Domina noatra'
Per te mater gratiae
Opua finivimus.
Duc nos. et beati
Aeternum erimus! Amen.

Finita allocutione, loaephua Ssabo. metropolitanae eccleaiae Strigoniensis canonicua theologus, io gradu inferiori arae aubaistena. legit alta voce, patribus ac cetero clero miro concentu respondentibus. solemnea

ACCLAMATIONES;

I. Deo patri misericordiarum et totius consolationis. qui illuminans mirabiliter a montibus aeterni·, provinciale hoc concilium ad optatum finem mira benignitate perduxit: sit sempiterna laua. honor et gloria in aaecula saeculorum.

Roopontio: Amen. amen, amen.

II. Beatissimo patri et domino nostro Pio papae IX. sanctae et universalis ecclesiae pontifici: religioni· Christianae propagatio, omnium gentium obedientia,' diuturna incolumitas, aeterna memoria.

Roopmuio. Misericordiarum Domine, da illi iueunditetem cordis, fieri pacem in diebus «ius, amplificare regnum et gloriam suam, ac populum tuum corroborare.

III. Augustissimo imperatori et regi noatro apoetolico, Franetseo loeepbo I, publicae paci· auctori, libertatis ecclesiae assertori, populorum sceptro suo subditorum sospitatori: perpetua et illibata felicitas.

Rotponoio: Tu, Domine, per quem reges regnant, da illi vitam prolixam, imperium securum, domum tutam, exercite· forte·, senatum fidelem, populum probum, et quaeeunque hominis et eaeearis vota aunt.

IV. EmiaatUteiim* ae rovaraadiaai^· derate·„! Rnmbm mhmAb* wtts ·pastolie»·· legato nata, iedyti regal~II—gailee · prineipt pelarati e* arohiepieeep· Btrigealeaei, qui pos* duoruat, et qaed excedit, saeculorura «Sum, ia hae magab etiam aais impesaaia esatreeta et a m coaeecrata priteatiali heaihra syaedum iatam provinetolea eoagregavit, ae aapieatiaaM·· direxit: cam aelt» aaai· atageae gratiae.

Brapestase.' Magnae gratiae. Domiaua retribui, impleat oaaee petitione· eiee, et beatam faciat aam ia terra, laetator ia fracta operam ··orem quam loagiaaim·.

V. Reveraadiaaimi· episcopia, huiu· concilii patribus: multae gratiae, ot felix ad eoeleeia· an·· reditu·.

RMpenaM; Prosperum itor faciat eia Deoa ··lutarium noatrarum, 4v· immolent ei aecrificihm laudi· et benedicant populo «ao ia pace.

VI. Rupoaeie; Omnibu· huius concilii abbatibus, praepositis, canonici·, deputati*, viris religion· et theologi·: boni operi* praemium.

£upoa*io.' Benefec, Domine, boate et recti· corde, ut cum hi·, qui rerbum tuum bene administraverunt ab initio, partem habeant.

VII. Ciritati Strigoniénsi et omnibu· civibus eiu* pax et omnigena félicita·.

Rtffmuie: Benedic, Domine, filio· tuo·, et esto in circuitu populi tui. ex hoc nunc et (toque in ·accula.

VIII. Omnibu· huiu· provinciae Strigoniensis fidelibus fidei, «pei et caritati· augmentum, pax et gaudium in Spiritu «ancto.

nufmuie. Salvum fac populum tuum. Domine, et beaedic haereditati tuae, et rege eo· et extollo co· toque in aeternum.

Jni.. No·. Domine, memore· mandatorum tuorum et decretorum huiu· aynodi, ad faciendum ea in ·anctuerio, quod firmaverunt manu· tuae, corpora tibi famulemur et mente, intercedente uncta et >mm*cu)at· Dei genitrice, magna noatra domina Maria, cum uncti· apostolis tui· Petro et Paulo, ·ancti· patroni· et tutelaribu· nostris. Stéphane rege. Adalberto episcopo et martyri. Ladislao et Emetico confessoribus, et Eliubetha vidua, ut et no· et universo· curae noatrae pastorali creditus populus, post huiu· vitae labore· et certamina, ad requiem et coronam perveniamus qempiternam.

Assponsso: Fiat, fiat. omen, sntlsn.

Verbi· racrae huius iubilationia in ampliuimis ·patii· builicae primatial» adhuc resonsatibus, dum hora emet poet meridiem 2. eminentisaimu* metropolite noeter. exultante animo, levatiaque ad coelum manibus et oculis, incepit hymnum *Ti Dnat Im-* ^*tuuu*, quem cantorum chorus, comitantibus organo, tympani* et tubi* continuavit, et solutae extemplo in arce bombarda·, conoentoaque Campanarum totius urbi· pii· fidelibus laete annuntiarent, concilio Strignniensi inter laudes Dei. quo auspice inchoatum fuit, finem impositam e···.

Sequebatur oratio coneueta, mox benedictio ·olemnis, et tandem eminentimimo metropolitae cantanti Kvccdawu* m pace ornans responderunt: Amrn. Tunc episcopi acceaseruBt emiaeatimimum métropolitain, et accepte reciproco fraterno oacul ·, ·edixerunt gaudente* et glorificante· Dominum.

Patrae e* cédera memhea eeMtti, aibbqeo caraeeaatocatieetoti atetrapeMtaa ratiebaet Hae eelem aites diei aeqaeati· (CeetobrtoXqaae eaeeto Pnmemoo ·eraphfae «aera, cagwtimkma raro Imperatori ac iterum ia beaiUeam oeagragavi*. Hie patrue ceteriqne darie· eam «fleiahha· pahtiam MaHqee papale atmal ia aaam aottaeti, «aeram peatifitals eelebraato ipeo eatiaeatiminae meerep«lito, rogem ragam exoraraat, at aageetiacimam terrae principe* gratiae amae beaedtatieae munire, at eedeaiaae patriae incolumem coaeervare dignetur qaam longiaataso.

Finite eacro, praeaeatibaa patribae eetoriaque, emiaeatiaaimaa métropolite ia aaaetoario eolemaiter benedixit eraeam, quae anne turrim mcridieaelem baatlirae, ad fastigium pardaotam, ornat, Petree concilii Caterique clerici «alati* hoc tignum oaculo venerati, et portatam a duodecim preabytoria ad dictam turrim comitati «aat. Croce inter fimtiva· ovatione· torri imposita, cuncti raceeeernnt.

Hodie finem eortitae sunt cobealtatioaee quoque privatae epiaeoporam, qua· ultra quam quindecim vicibus erant celebrat·· · de quibu· tamen aota ·t instrumenta fieri non inaaCreat reverendiaeimi patre·. Id unicum hie adnotatar: acte iudieii querelarum et excusationum conventui privato epiaooporum die 2 octobrie fui··· per revareadiraimum praeeidem oommieeionie L exhibita, ot eententiae probatae M publicatae, per cancellarie·* priaaatialem fairae ii·, quo* concernunt, eubmia··*.

Tandem reverendiaeimi patra· ceterique clerici synodale* alii 4, alii b octobris reliquerunt urbem, in qua Deu· antiquae suae mirarieordiae radio· mira benignitate resplendere fecit, et patere* clementis visitavit plebem suam.

Omnipotenti Deo. substantialiter uni, trino personaliter. * quo et per qnem omnia, ait ab omni creatura honor et gloria in saecula. Immaculatae virgini Deiparae, matri ac dominae noatrae, quam aummo pietati· affectu proeequimur. ait ore consono, mente concordi canticum laudi· et devotioni· praeconium. Sancto Adalberto. epiacopo et martyri, ·ancto Stéphane regi eeterisque tutelaribu· noatria laus perpetua et gratiarum actio.

Haec aunt acia concilii provinciae Strigonienais, quae, requirente promoter* et iubaatibus eminentiasimo métropolite ac revereadiasimi· patribus a me' actorum synodalium notario accurate, quantam fieri potuit, exardta .sunt. In cuius rei fidem aub·cribo ,

loannes Ev. Zalka, mana propria,
actorem «ynodaliam notarius.

Strigonii. die 12 octobris 1858.

Haec omnia et singula ita acta et gesta fais··, nos. qui omnibus interveaimus^^in fidem subeeripti recognoscimus ne etteetamur.

Andre·· Lipthay, metropolitan·· ecclesia· Strigoniensis canonic··, qua saeretnriu· synodal»·.

loaopbua Ssabd, metropolitans· ecclesia· Strigm niensis canonica·, cancellarius archiepisoopalis.

Strigonii, die 12 octobris Ifibfi.

SYNODUS D1OECESANA BELLOVACEN8I8 II

1868 octobria 4-8.

Synodus dioeeesana Bellovaoensi* II in Gallia, celebrata a die 4 ad d>e<n 8 octobris 1868, Iqsepho Armando Gigaoux, episcopo Bellovaeensi.

Exstant constitution·* synodales' ia operibua quibua tituli: »

1! Second synod· dioedaaia, tenu h Beauvais, par Mgr Joseph Artxaad Gigneux. dvdque de Beau-

van, Noyoe «t 8enHe, amismat m «rfiae peaMBaal, A •te., h· 4, ft, 4, *T* et *S* wtetat lift·. fJaeÿmJ Bo t - ▼·ia» imprimerie d'Aeh. DoqjMdfiaa, Impit^iui 4e l'*r*ehé, IBM.

la-8*. SM p. — Paris, BibL Mt B170*».

P. 199-9M, appeedix **iiwialtna** a4 haae synodum attinentium.

2) (**Eirm** choisies 4a meaMigueur Jeoeph-Armand Gignoux, dvfiqM do Beauvaia, Noyoa at SaaMa. Teatm' **MAm**, uBuMilaM **arMaK** IbMno * via aeeardemu. **fiaa^Mj** Bieevnh, Dalawaia-Paatarai, **IMn-idtar**, SI. rue du CMtai, **il**, 1W4. **fla** */b»:]* Arras, typ. veuve Roeeeeau-Leroy.

la-8·, **tt-Mp-** Lyoe, BaacvMaa.

P. *3-117, aypadaa dieaeaaaaa Belraeeuriu, oelebrata ia nsaieri seminari°, diebus *, fi, fi, 7 at 8Octobris 185Λ

8YSODU8 DIOBCB8ANA REMRN8I8
(18M oetobrie fi-7.

Synodos dioeeeaana RomoMia ia Oallia celebrate diebus 5, 6, at *1* octobris 18*8, aab Thoam Maria Iosepbo Gousset, cardinali arehiepiecopo Remensi

Exstant constitutiones synodales ia opere eui titulus:

Statuta synodi ReaMOeis, ab cminetitiMimo ae B reverendissimo dd. Thoma Maria Joeepho, a. R. e. tituli 8. Callixti presbytero eardinali Gousset, archiepiaoopo Remoaei, anao Domini **MD00CLVIII** habitae. *[ItuiftH.]* Bemis, ex typie P. Regnier, bibliopolae, **MDOOCLIX.**

In-8·, » f. . 118 p. — Paris, Bibi. nat B 17149.

P 5-8, base synodus dioeoesana celebrata eet diabaa 5, 6 et 7 octobris 18*8.

P. 53-114, appendix documentorum ad hanc synodum attinentium.

CONCILIUM PROVINCIALE VIENNENSE
1868 octobris 18 - novembris 9.

Concilium provinciale Vienneqse in Austris, celebratum a die 18 octobris ad diem 9 novembris 1858, aub Iosepho Othmaro Raueeher, cardinali arahiepiscopo Viennensi.

BibUegrapMa:

1) Acta et decreta concilii provinciae Viennensia, anno Domini M. DCOCLVIII, pontificatus Pii papae IX decimo tertio, celebrati. Vindobonae, dkeffieiaa case. reg. typographies aulae et statua, **MDCCULIX.** C

In-8* maiori, 1 f. - 334 p. — Besançon, archevêché.

P. 10. 15-8, hoc concilium celebratum eat, 5 aeesionibus, diebus 18, 95, 30 octobris, 4 et 9 novembris 1858, a loeepho Othmaro Raueeher, arehiepiaeopo Viennenai.

3) Acta et decreta concilii provinciae Viennensis, anno Domino **MDCCCLVIII**, pontificatus Pii papae IX decimo tortio, oeiebreti. Friburgi Brisgoviae, eumtibns Herder, **MDCCCLXIV.**

I In-8', 1 f.-334 p. — Speyer. Priesteraeminar.

3) Acta et decreta sacrorum conciliorum reeentioram, collectio Lucensis, presbyteris a. J.. e domo b v. M. aine labe conceptae ad Lacum. Tomus quintus ... Friburgi Brisgoviae. sumtibus Herder. **MDCCCLXXIX**, coi. 121-330.

EDICTUM INDICTIONIS CONCILII.

Nos Iosephus Othmarus, sanctae Romanae ecclesiae cardinalis Rauscber, Dei et aedis apoetolicae gratia metropolitanae eccleeiae Viennensia archiepiscopua et prineeps, ordinis Sancti Stephaai regis magnae erucis eques, nee non ordinis Leopoldini praelatus et.magnae erucis equos, etc. ote.

Reverendissimis fratribus episcopis, venerabilibus capitulis metropolitano ot cathedralibua, abbatibus, praepositis, omuibnequo personis ecclesiasticis, quae concilio provinciae nostrae interesse debent, salutem in Domino.

Cum Deus ot redemtor noster dixerit: ubi eunt duo vel tres congregati in nomine meo, ibi sum in medio eorum, apostoli ipsi gravissimam, quaa de observatione rituum mosaioornm exorta erat quaestionem conventu indicto pertractandam esse consuerunt, et monente eos Spirit* sancto in exemplum eorum, quos sucooMoree habNhri- essent primum nobiliaaimumque concilium celebraverunt. Quocirca ecclesia, qnae superaedificata eat super fundamentum apostolorum, de rebus maioribus seu difficillieribus, advocatis 'episcoporum conciliis, tractare et deoernere consuevit. Ubi pietas et disciplina fioreret, frequentas. fuisse episcoporum conventus; ubi concilia oeeearofit, pietatis studia et disciplinae vigorem maxeaimo, historia ecclesiastica testatur. Cum eiusdem provinciae antistites peculiari quodam caritatis et officii vinculo iungantur, ex primis iam ecclesiae temporibus crebro convenerunt, ut de moribus moderandis, controversiis componendis, cunctis demum, quae gregis dominici salutem attinent, negotiis in honorem Domini ordinandis deliberarent et constituerent. Antiquissimi, qui apostolorum inscribuntur, canones praecipiunt, ut concilium provinciale bis quotannis habeatur. Idem patres Nicaeni ot Chaloedonenses decreverunt Concilium oomimonieum sextum constituit, ut synodus provincialis, omni excusatione remota, semel in anno fieret Concilium autem Tridentinum, qtaod murum ruinae domus Israel misericordiarum pater opposuit, inter tot salutaria D decreta sanxit et provincialia concilia, sioubi omise» sint renoventur ,et deinde quolibet saltem triennio celebrentur.

His ita constitutis, officii nostri ratio expoeeebat, ut nihil negligeremus, quod ad antiquissimum et sanctissimum synodorum institutum nostra ia provincia resuscitandum conferre posset, et oum de re ageretur, cuius usus his ia regionibus per tria prope saecula exoleverit, ad difficultatem et dubitationem quameunque praeveniendam, 2 apriha dio anni 1855, sacrae congregationi cardinalium concilii Tridoatini interpretum normam tradidimus concilium provinciale celebrandi, supplicantes, ut eam, in quantum eccleeiae sanctionibus et utilitati respondeat, adprobare dignetur. Emmeatisaimus autem congregationis praefectus, 16 eiusdem mensis die, perhumane nobis reeoripait, nihil ibidem adinventum y»»·»,, quod pragmaticis sacrorum canonum et ecpleeiastitac~>disciplinae institutis adversetur,

et sanstbeimem pain*, «ai raa «ahia ait^ Hi maxim· gnitum habuboe, rimuiqes eumnab la·-
pMpMÎfeM· te*
Austrian· dNeao interabosm rentiliorum sabbraadorum. warn, statist ae, faveat· st auxiMente Dao, inchoate iaai bter aaantam eedem at aagustbsbnm imperatorem concordia ad exitum porduoatw.

Christi ia tori* vicariam roti competam fecit omnium Bodorator Daaa, at gratia ipoiaa, a quo omne datum optima· ot donum perfcetum doseaadit, concordiae opaa abeohtum aat. Ce· igitur nihil ouponit, quod prohibeat, quia oaaoaioae de eoocihti prorioo ialibw sanction» axacutioai mandemus, implorato diriao auxilio ot beatissimsa Martaa virginb ot omnium oanetoram fatereooeiOM, oonseltbqu· reverendissimis fratribus episcopis oomproviaeialibus, concilium providerc. nostro· ia fisato saacti Lucas eraagwlbtae, 18 die maneb Celebris aaai hot», Viscnao, in ooeleeia nostra metropolitans inchoandum, decravimat ae per praeaentoo litteras indicimus et ooavocaar». Reverendissimos episcopos eomprorineialeo neo non reverendissimam epboopum auxiliarem nostrum, ut statuto tempore odocilio adsint, monemus st requirimus. Adressâtes issaper renersbiMs capitula motropolitanum et cathedralia nec non renerabHee abbates, praepositos, priores conventus!» et /uporiores provincia!» regularium, qui animarum curam agunt, aut quorum bonaaterib domibnsre beneficia curata provinciae nostrae inoatpstata srbtant. Onptoahsm matropotitausu par iraa, oatbodraba per Anea prosoratsr» aatfragib abaohrta maieribaa aUgeadae qetapareaat, flt osraas. qui Nitaris nostris logitims rosati oaat,. aliquem impodisMato légitimé retineri «attingat, oaaoam probandam nobb proponat. Ceterum, normae a sancta oongtagatio» approbatam, oatan exomplar adiangeadum oenaamu, pronto pedo ia omnibus singulbqee sequemur.

Qui quaarit mrasit, itaque at digni simus, qai •oagragati ia nOatiue Domini nuHo hseb ooehtaa •misso dirigamur, aaimum Mutions et ornai opero boae praeparem» oportet. CUm entem roetori navis et navigio defisroudb wasnsb eaaea existât, noa tutum orrlseiaetiees viros, sed stia· populum fidelem ad depretstteab noatrao eociotatam vocaro docet. Qaapropter nostram per erehidioecesim publims instituemus nppbeatioass, Quibas dementia divins exoretur, ut synodi eohbrudas digaum sit exordium, faustas progress» ot sXitns, fractas D^ mino beasdiesnte uberrima·, ot rereroudboimeb fratree eoopiaoopoe, ut ha» eadem ia dioooeaibuo ab oosnabab ordinant, hortamur ia Domino.

Datum Viennae, ia festo saacti Iacobi apostoli, dii M iulii anni saiotri 1868.

. I. O. oardiqalb Baneehsr, mai propria.

Kx mandato eminentbeimi acrevereadisaimi principis:
Ed. Angerer, manu propria, canoaieu honorarius secretaries.

ACTA CONCIU1.

[Excepta.)'

forum, *ftù conrmtmtU, rtttMO.*

Iuxta edicti convocationis tenorem, statuto tempore convenerunt:

Illustrissimus et reverendissimus domittus Ignotius Feigerie, episcopus Ssnhippolytanua

Illusfrissimus et reverendissimus dominus Franciscus looephus Rudigier, episcopus Lineiensis.

Illustrissimus et reverendissimus dominus Franciscus Zenner, episcopus Sareptsnus st auxiliaris stque vicarius generalis eminentimimi metropolitan.

Plurimum reverendus pater Sigismund» Schultes, monasterii ad Scotos Viennensis, ordinb Sancti Benedicti. abbas.

Plurimum reverendus pater Guilelmus Edor, monasterii Mslicenab, ordinis Sancti Benedicti, abbas.

Plurimum reverendus dominus Dominicus Leb·chy. canonicus regularis Sancti Norberti, Plagas abbas.

Plurimum reverendus pater Tbomas Mittorndorfer, monasterii Cremifanensiq, ordinb Sancti Benedicti, abbas.

Plurimum reverendus pater Edmuudus Komdromy, D monasterii ad Suetam Crucem, ordinb Cbtereienab, abbas.

Plurimum reverendus pator Honorius Burger, monasterii Altenburgonsb, ordinb Sanoti Benedicti, bbas.

Plurimum reverendus pater Eagelbortus Schvrerdfeger, monasterii Gottvioansb, ordinb Sancti Benedicti, abbaa.

Plurimum mvaresdus potor Angustians Stoininger, monasterii in Clara Valle, ordinb Cbtereienab, abbaa.

Plarimam ravarondua pater Abbiua Dorfar, monasterii Mttariaa, ordinb Cfetareiaub, abbaa.

Plurimum reverend» pater Ludovic» Stroehmsr, monasterii Soitonstadisnsb, ordinb Saacti Benedicti, abbas.

Plurimum reverendus dominus Adolphus Hsisingsr, canonicus regularis Sancti Norberti, Geranii abbas.

Plurimum reverendus dominus Adamas Schreck, canonicus regularis, Cbustroaeoburgenab praepositus et sbbas Latcraaoaeu.

Plurimum reverendas dominus Fridsrieus Mayor, canonicus regularis, ad Saaetam Florianum praepositus et abbaa Laisransnais.

Plurimum revsïbndua pater Albertus Eder, monasterii ad Sanctum Petrum Salbburgsnsb, ordinb Sancti Benedicti, abbas.'

Plurimum reverendus pater Nicolaus Thalhammer, monasterii Miehaelbarao, ordinb Sancti Benedicti, abbas.

Plurimum reverendus pater Benedictus Steiger, monasterii Nooetadionais, ordinb Obteroionsb, abbas.

Plurimum reverendas dominus Norbertus Zacb, canonicus regularia, Ducumburgensb praepositus st abbas Latersnensb.

Plurimum reverendus dominus losephus Sabbachsr, praelatus at custos ocelesiae metropolitans· ad Sanctum Scephanua.

Plurimum revorondus dominus losephus Columbus, abbaa beatae Mari·· virginis de Lucentia, et canonicus capitularis eedssbs metropolitanae ad Sanctum Stepbaaum.

Admodum reverendus dominus losophusScbeinsr, canonicus capitularis ' ecclesias metropolitanae ad Sanctum Stephanua.

Plurimum reverendus dominus Frautisdus Weruar, praelatas et decanus capituli Sanbippolytaai.

Plurimum reverendus dominus Leopold» Knohlbacher, praelatu et eabolastieu capitali Saabippolytani.

Plurimum rovaread» dominus loaanss B. Sohiodarmaysr, praolatw et scholastic» capituli Liucsowb.

Admodum reverend» domiam laoobus Reitebammor, eaaoeio» oapititH Ï iaiuemis.

Admodum rsveroad» pater Antoni» Scbuitaer, superior provincialis societatis Io».

Admodum reverend» demie» Ludovic» Siogl, superior provincialis clorieornm regularium Sanoti Pftli.

Admodum rsvarondus patsr leoebs» Mdl, a*· Λ parior proviaeiaHs oloriooram regularium pians* scholarum.

Admodum revèrundus patar ThaopMIaa Matqjka, superior provincialis ordiaia Praedicatorum Baacti Dominici.

Admodum reverendus patar Paalaa Nagy, superior provincialis ordiaia Frnaetocuaorum.

Admodum reverendus patar Iroaaeaa Btrebitnki, superior provineialio otdiaî* Oapucinorum.

Admodum reverendae patar Norbertas 8tanka, raperior provinciali· ordiaia Misoritaram.

Admodam reverendae peter Ignatius Aekermaan, superior provincialia ordiaia Servorum beatae Mariae virginie.

Admodum reverendae pator Gregorius a Senete Thereoia Barth, raperior provincialia ordinis Carmelitarnm.

Admodum reverendua dominât looephus Halter, decanus capituli collegiati ia Mattaee.

Reverendua pater Franciscus Xav. Hofer, monasterii Schlierbaoeasis, ordinia Cisterciens», prior.

Reverendus pator Bartboldua Picbler, monasterii Lambacensie, ordinis Sancti Benedicti, prior.

Plurimum reverendos pater Ambrosiae Becsicaka, abbas Campolliensis, ordinis Cisterciensium, et plurimum reverendus dominns Antonios Straub, canonicus regularis, Raioherebergonsi· praepositus et abbai Lateranensis, morbo senioqne legitime excusati aberant. Praeterea admodum reverendae pater Adamus Mangold, congregationis Sanctissimi Redemptoris superior provincialis, morbo detentus primis congregationibus eeseionibusque adesse non potuit.

(Congregationes generales habitae >nnt in aula maiori palatii archiepipcopi Viennensia, diebus 17,. '2<>. 33. 39 eeptembris et 3 novembris; sessiones vero in cathedrali ecclesia Sancti Btephui, loco in navi praeparato, diebus 18, 25, 30 eeptembris et 4 novembris, ubi coram synodalibns, ceteris recedentibus. decreta sunt lecta.]

[In prima Congregatione] allocutione finita, emi-nentissimus métropolite,, episcopis comprovincialibus assentientibus, presbyteros in congregatione praesentes omnes secreti sancte servandi sponsionem edere iuesit ba, quae sequitur, forma: .Promittent singuli hic praesentes per fidem sacerdoteleto, se tenorem decretarum, quae in sessionibus huius concilii legentur, interim usque ad promulgationem publicam suo tempore faturam, ea omnia vero, quae in congregationibus tam generalibus quam particularibus tractabuntur, semper in pleno et religioso silentio servaturos esse.* Singuli iuxta statu et ordinis dignitatem ad motaopolitam accedentes, secreti servandi fidem dederunt, dicentes: .Promitto id per fidem sacerdotalem '1·

Postea eminentissimus metropoHta decreta edidit de assumendo in concilii officiales viros, qaoe, communicatis eum illustrissimis ooopisoopis consiliis, ad partes istas suscipiendas selegerat. Constituti igitur annt:

I. ItfitCft ft •denss: Illustrissimus et reverendissimus dominus Franciscos looephus Rudigtor, episcopus Lincieasis

Plurimum reverendi patres Sgismuadas Schultes, Augustinus Steinipger, looephus Babbacher.

II. Prtuuiert» MfteUii: Plurimum reverendus dominus loannes Kutechker, sanctae theologiae doctor, beatae Mariae virginis de Pagruay abbas et aulae oMsareae parochus; nec non reverendus dominus losephus Fessler, sanctae theologiae doctor et iuris canonici professor.

Üeawdariï soeadS.· Adaesdum reverendae demiaM Mduardue Angeres, oaHaalariaa intimas sanctitatis aaaa, oaaoawaa boaissari·· acaiaaiaa motrepolitaaaeet eesretarius eauaoaHmaimi motropoHtaa.

Admodum reverendae domiaae Dominicae Mayer, aaaetao tbocdogiao doctor ot in anivarmtato Vieaneasi professor, 'eanoaioae honorariae aruiociae metrepolitaaae et rector seminarii arehiapioeopalb.

Admodum reveraadu domiaaa Ignatius Chaladpka, mueonicee capituli Beahippolytani et rector eemimuii epieoopalia.

Reverendus dominae Wenooakrae Koselks, commendator>ordinia militaria Crucigerorum eum rubra stella, aaaetao theologiae doctor et in universitate Vieaneaai profeaaar.

IF.ç-Nptara *ettuihi:* Revorendtis dominus Vincontiue Beback, canonicas rogulariarClaustroneoburgénois, sanctae tkgpjogiee doctor et in universitate Viennensi professor.

Reverendus dominus Ernestus Müller, sanctae theologiae doctor et in universitate Viennensi professor.

Reverendus dominus looephus Denkd, sanctae theologiae doctor et in universitate Viennensi professor.

*V. Ctrfma*ient*t magitttr adMorn:* Reverendi domini Vino. Bxrfoss, parochiae ad Sanctum Stepbamsm rector; Làd-'Doain, curator ecclesiasticus metropolitenu·; ^Cop. Gstir, curator ecclesiasticus metropolitan!»; Leur. Mayer, subrector seminarii arohiepiseopalis.

Postmodum concilii theologi et canonists? designati sunt ab eminentissimo métropolite:

Admodum reverendus dominus Dominicus Mayer, simul secundus secretorius.

Reverendus dominus loannes Scbwets, sanctae theologiae doctor et in universitate Viennensi professor.

Reverendus dominus losephus Fessler, simul secundus promoter.

Reverendus pater Philippus M. Guidi. ex ordine Praedicatorum, sanctae theologiae doctor, et in universitate Viennensi professor.

Reverendua pater Clemens Schrader, e societate lesu, sanctae theologiae doctor, et in universitate Viennensi professor.

Reverendus dominus Vincentius Seback, simul primus notarise.

Ab illustrissimo episcopo Sanhippolytano:

Admodum reverendus dominus Ignatius Chalaupka, simul tertius socreterins.

Reverendus dominus Matthaeus Binder, theologiae professor, ia seminario episcopali Saahippolytano.

Ab illustrissimo episcopo Lincienei:

Reverendus dominas looephus Reiter, canonicus regularis ad Saactum Floriaaum, sancta· theologiae doctor et professor ia seminario episcopali Lincienoi.

Officialibus constitutis, secretarii» primus procuratores capitulorum evocavit, ut eminentissimo métropolites procurationis suae instrumenta exhiberent. Quod ou succentive accedentes praestitissent, episcopis comproviaoialibus assoatieatibus, odprobati ot admissi suat.

[Ia II congregatione generali, eminentissimus métropolite] congregationes tres particulares, de quibus constituendis eum illustriMimis episcopis comprovincialibus convenerat, publicavit ot constituit

Couyrspotie partiralaris *1. Pnttu:* Reverendissimus dominus Ignatius Foigerle, episcopus Baahippolytaaus. AisMdw sioM ysrsns: Sigiem. Schultes.

I^WeUWW.[1] SK^V^9* *·Ä ÖẄwWD̈fiiHẄ, Å JMvw·)

A4. Raising*. Adam Bakreek, Beand. Staig*, Im. (Mambas, Fr. War·*, Aat. Sekurita*, Thosph. Matqjka, Igu. Aksnaaaa, *J.* Schweix, Phil Maria Gnidi, CL Behrad*. Metari*: Bra. Miliar.

flaagrajadia pai'h'aalaria ***II. Pnuttt:*** Bevereadiesimas domians loeephae Radigtar, episeopu Li»-eianaia. Aaaaaiia ataaa garaaa; Doaaiaaa Lebschy. OaaaaUaraa.· Honor. Bargar, Aifc, Stoiaiagw, Frid. May*, Mia. Tbalhamm*, Mora. Zach, laa Bchein*, Im. Reitahammer, Lad. BiagL Fr. 8trebitsky, drag, a 8. TherMta Barth, Fr. Xav. Hofer, Ign. Chalaupka, Don. May*. Natarms; Via. Sebaek.

Canyregah'a particularis ***HI.*** *Pτλμμ:* Revoreaditaimus dominus FraaciMOs Zenner, epiaoopaa Bareptanuo et nuxlliaria atqne vicarius generalia archidioecosi· Viennense ÂvsaMia ssces peraaa.- Guilelm. Ed*. CaaaaAaraa.- Th. Mittorndorfer, Edm. KomAroaay, Lad. Stroehmw, Alb. Eder, Im. Salabâcher, Loop. Kuohlbaoher, I. B. Schiedermay*, lo·.' Halt*, Iae. Seidl, Adam Mangold, Paulos Nagy, Norb. Btanka, Berth. Pichler, Im. Fessler, Mstth. Binder, Im. Reiter. Meteriu·: loa. Dankd.

[Ia ultima semione, postquam epieoopi ad altare ascendeat* in eornu evangelii decretis subscripeerunt, atque decreta de iadictione proximi concilii ot de fine huiua synodi lecta aunt,] etninentissimus ad altare accessit, et in faidiatorio consident, sermonem congratulskorium his verbis habuit:

BtMrmditnail fratru *»t coepitcoiH, ttiurabilri* eeusncvnfotss <■ ***Ckruto dUreiiMtau.***

Confitemini Domino, quoniam bonus, quoniam in aeternum misericordia eius. In festo sancti I.uAe, gentium apostoli comitis, cuius fideli ministerio Spiritus sanctus uti voluit, ut ecclesiae nascontis mirabilia nobis describeret et concilii ab apostolis celebrati memoriam conservaret, primam primi concilii provincialis Viennensis seeaioaem in augusto hoc templo habuimus. Incrementa dedit ipse, sine quo nihil possumus; et hodierno die, quo dedicationis basilicae Salvatoris memoriam recolimus. auxiliante omnium bonorum largitore Deo, magnum et venetum opus ad exitum feliciter perduximus.

Romana sanctissimi Salvatoris basilica magnarum. quks r* aoolMiaatioae subierunt, vicissitudinum monumentum et testis est Post immanem persecutionis procellam, quam Diocletianus nomen Christianum deleturus excitavit, rex coelestis, qui corda videt et dirigit, eocleaiam ex cataoombis triumphantem eduxit, et regM tertae venerant et munera ei obtulerant Hac tampeetete Lateranensis Salvatoris basilim in ipsa urbe Romana, superstition* pessimae arce tunc et propugnaculo, munificentia imperatorio erecta eat et ad instar manus scribentis, quae in convivio Balthaaaris comparait, idolis denuntiavit eorum'regnam numeratum et completum esae. Templum saeculis diffugientibus supersta·, in quo sicuti BilvMtar I litavit ita Pius IX litat testis MtOhristi omaipotsnti virtute regnantis et conservantis petram, super quam aedificavit ecclesiam suam; attamen simulacris aurei· et argentei·, quae vincente Agno et spoaM eius corruebant, portae inferi, permittent· in probationem nostram Deo, substituerunt psrveraiteti· praecone·, quibus datum est m magnum et loqacns blasphemiaa.' Itaque, eum sacram atque venerandum synodorum provincialium institutum, pootqaam hio in regioaibw p* ter centum termo sanos quieverat, Deo propitio instauraret*, officii episcopalis ratio postulabat, ut antistitae congregati vocem attollerent in prrorM et commenta, quorum tanebrfe iaimtaaa boaae ialitats veritati· tumna obdaeers ■ititar, e* tastiaseataas redd*eat evaagatis regni Dei, is qae, peoat ia rege m «sieram, anetorsina, eoa tat traasmutatie aoo vimsattadiais obumbratio. Opertabat praeterea aikil négliger·, ut gloria Dei omaipotesttie, ia qae eam·· et vivimus, et piissimi lean ia servamsato altaria adoratio aageatur et extollat*, atq«M cultas publici asaiMtas promoveatur ot oommeedetar; at cooperator* or-j diais aoetri monitis salutis et opportunis ordinationibus ooafirmeatar, instruantur et ad eoelMtia desideria erigaqtar; ut animarum immortalium corae quam efficactaaime provideatur, et quidquid pietatem alors possit, sumam eollioitudiae conservetur, restituatur et propagetur; ut cleri tenions institutio pro temporum ratione ac muneris sacri indigentiis disponatur, atque intensiora eruditionis ecclesiasticae studia incendantur et dirigantur; ut etiam eorum, quae ad temporalia ecelMiae bona pertinent, ratio diligenter habeatur.

Haec erant, de quibus, reverendissimis eoepiscopis operam mecum jungentibus, et omnibus qui convenerant, venerabilibus viris consilia conferentibus, invocato spiritps creatoris auxilio atudiMisaime actum est: de gravissimis hia rebus ea, quae ad maiorem Dei gloriam. expedire videbantur, concilii decretis definita sunt. Cunctis igitur iuxta canonum statuta rite absolutis, primum Deo adiutori, patri luminum, a quo omne datum optimum et omne donum perfectum descendit, debitam gratiarum actionem humillime defero; devotiaaime gratisbeatissimae coelorum reginae persolvo. sancto Iosepho sponso eius et omnibus sanetis, quos intercessione sua nobis, licet immerentibus, non defuisse confidimus; grates amantissime ago reverendissimis coepiscopis, qui de scientiae et virtutum suarum thesauro depromserunt, quibus concilii res promoverent; grates venerabilibus et Deo dilectis abbatibus, canonicis aliiaque refero sacerdotibus, qui consilio et opera nM adiuverunt; gratias ago universis tam ecclMiaaticia quam saecularibus personis, quae obsecrationibus et piis operibus divinae misericordiae auxilia pro concilii patribus efflagitaverunt. Omnipotens autem et clementiMimus Dominus, pater UMter in coelis et fortiaeimus suorum auxiliator, misereatur nostri, qui in nomine filii eius congregati fuimus, et universi provinciae Viennensis oleri et populi; benedicat nobis et illuminet vultum suum super nos, ut, quae in eius honorem constituta sunt, in eius honorem opere perfectissime compleantur. Ipsi sit gloria, laus et gratiarum actio in saecula saeculorum. Arnen.

Oratione habita, eminentissimus métropolite hymnum ***Tt Dwm laadaanu*** intonuit, qui coneipgntibus instrumentis musicis et Campanis sonantibus decantatus Mt; eo abeoluto orationem Mulle ··t, Dosttx·, ktuouas comomuM* virtus, recitavit. Exinde secretariu· primus acclamation··, respondentibus cunctis, hunc in modum protulit:

Aertumutio: Regi sacculorum immortali, Deo uni -t trino ab omni, creatura honor et gloria, at adoratio nunc et in diem nOternitatis.

ffssponsto; Amoa. Benedictus Deus et laudabilis et gicrioeus et superexaltatus in saecula.

.Asciometia Deo et domino nostro Iesu Christo, qui nobiscum Mt in sanctissimo altaris sacramento, benedictio et claritas et gratiarum actio et honor et virtus.

Responsio: Exaltemus Deo absooatlito et omnegente· veniant et adorent in conspectu eiaa.

Aoeiomatie: Beatiasimae Mariae semper virgini, reginae coelorum sine labe conceptae, laus et gloria perennis.

Reepeueio: Protog· mm, saaeteDei G«titrix,quam A beatom dicunt o o m* goasratioMe, at ab urbo at provinriaVieaMate omnia mala, iatsreouione pia depello.

Acctanafto.- Seneto loeopho, Deiparae sponso, sancto Stéphane protossartyri. aaaoto. Leopold© at omnibus sanctis Dei, dovotiseimus cultus.

XopoHSM. Sanati tai, Domina, noa ubiqus adiuvent, at misericordiam tuna pro nobis exoraat

Arefataetio.- Beatieaisno patri, Pio papa· none, Christi in torris vicario, at universae quae sab ooalo est ecclesiae moderatori, ehristiani nominis in omnea partes propagatio, cunctarum gentium obedientia, psx vera at multi anni.

I:npnuia: Domino Daus, sanctissimam patrem Dustrum ecclesias tuae eonservà, mitte ei auxilium de sancto, ut eo gubernanto omnes gantae illuminentur, et quae dispersae sunt, in unum ecclesiae tuae ovile colligantur.

Acclamatio: Angustissimo imperatori Francisco I loeepho, piisaimo ecclesiae advocato et omnis boni honestiqua defensori, cuius beneficio concilia provincialia instaurare licuit, adiutorium sitissimi et diuturna prosperitas.

Reeponeio: Pator totius gratiae, custodi imperatorem nostrum ut pupillam oculi, et multiplica super euin dona tua, ut gloriosus sit in conspectu tuo et coram populis terrae.

Acclamatio: Eminentissimo metropolitae, losepho Othmaro, qui primam hanc provinciae Viennensis synodum convocavit et sapientissime rexit, gratiarum actio et a Deo retributio.

Reepoiuio: Omnipotens Deus, effunde super métropolitain nostrum divitias gratiae tuae, ut quam diutissime provinciae Viennensi praesit ac prosit, sospes semper atque incolumis,

Acdamatio: Reverendissimis episcopia, qui ad sanctum hoc opus impigerrime concurrerunt, salus C et benedictio.

Reeponeio: Deus Pater luminum, illustra faciem tuam super servos tuos, accende corda eorum in aedificationem corporis tui, et protectione assidua eoe conserva.

Acclamatio.-^(iterabilibus abbatibus et omnibus ecclesiasticis viris, quos in laborum societatem reverendissimi patres adseiverunt, plurimus in diem messis aeternae proventus.

Reeponeio Propitius eia esto, Domine^et confirma in omni virtute gressus eorum.

Acdamatio: Deo dilectio sacerdotibus, nobilissimae urbi Viennensi et omnibus provinciae nostrae fidelibus trhnquillitaa, salus et divinarum gratiarum abundanti·

Reeponeio: Esto. Domine, in circuitu populi tui, et largire filiis tuis fidei, spei et caritatis augmentum. pacem et gaudinm de Spiritu sancto. D

Denique eminentissimus metropolita benedictionem pontificalem et facultatum apoetolicarum vigore indulgentias plenarias impertitus «st.

Omnes postea eodem, quo ecclesiam accesserant, ordine ad palatium archiépiscopal· redierunt.

DECRETUM

de aperienda epnodo.

In nomine sanctissimae at individuae Trinitatis, Patris et Filii et Spiritus sancti.

Nos loeephus Othmarus, sanctae Romanae eealesiae cardinalis Rauscher, *D»i et apoetoticae sedis gratis ecclesiae metropolitanae Viennensis archiepiscopns et princeps etc. etc. etc.1

Ad laudem et gloriam Dei omnipotentis, ad honorem beatissimae et immaculata· semper virginis Dei genitricis Mariae, sancti loeephi, eiusdem etoMsgt teginao spnnsi, Marti Rtophani pratomartjrts, sancti Leopold!, sanati Severint «t ousaiam saaetorum nae non ad saeetas matris smMm daooram, do ooasiNo at ooueeaeu ravereadtesimoram episcoporum comprovincialium, statuimus et deanimaa, bae ipsa dia 18 oetobris sanati Lucae evaageliacae sacra, initium Heri atque adeo factum osse ooaotlii provincialis, quod aoetra auctoritate metropolitans' indiximus, denuntiavimus et promulgavimus. Peter sutam ornais gratiae at fons totius consolationis ia adjutorium nostrum intendat, et lasum Christum ilium eius unigenitum, in cuius sanctissimo nomine congregamur, medium inter nos esse sentiamus

DECRETUM

de profectione fidei emittenda.

Cum fides, eine qus nemo Deo placere potest. initium ait et fundamentum salutis, atque inter munera sollicitudinis nostrae episcopalis, primum ac potissimum sit indefessis studiis providere, ut fides catholic·, qnam sancta Romana ecclesia tenet, in hac provincia incorrupta semper et integra vigeat, synodi huius provincialis initium ab unamini fidei, quam corde credimus, professione ducendum censemus.

Quocirca, sacri concilii Tridentini decretis insistentes, professionem fidei. Pii IV pontificis maximi constitutione acceptam atque promulgatam, a nobis et reverendimimis coepiscopis eeterisque in hoc Concilio inpidentibus palam et publiée emittendam -decernimus.

Formula prpfeedonie fidei catholicae
[Vide tupra eoi. 38 A].

DECRETUM

<ie modo cicendi m *eyaodo.*

Cum conscii simus, amplissimo metropolitae muneri impares esse humeros nostros, eamque praeterea esse humanae naturae infirmitatem, ut sufficientiam omnem, quaecumque sit. a patre luminum habeamus, in concilii huius provincialis celebratione non viribus nostris confisi, eed Dei unius, cuius ministri sumus, ope atque auxilio freti, tota mente supplices ab eo efflagitamus, ut nos regat, animumque nostrum ad ea dirigat, quae optima sint et provinciae nostrae οὠηιηο salutaria.

Obsecramus reverendissimos episcopos fratres nostros, qui nobiacum congregati eunt, per dominum nostrum lesum Christum et caritatem Spiritus sancti, ut cum omnes pietatis opes omnemque episcopalium virtutum ubertatem, qua praediti eunt, ad spiritualia provinciae commotfa perpetuo conferant, tum vero praecipue salutaribus consiliis sanctisque precibus conciliarem actionem, quam. Spiritu sancto auctore, hodierno die aggressi sumus, adiuvare studeant.

-Venerabiles abbates, dignitates et canonicos, omnesque sacerdotes Dei, qui nbbiscum convenere, cunctos praetor·· ecclesiasticos viros monemus et per viscera misericordiae Dei obtestamur, ut omni quidem tempore laicis hominibus virtutum suarum splendore praeluceant, maxime autem cum concilium hoc celebratur, officii sui metporos, Deo digne ambulent aanctoque vivant, prout decet cos qui in sortem Domini vocati sunt, sanctissimo quoque missae sacrificio concilii huius actionem pie iuvent -t omnium honoram largitorem Deum castissimis precibus exorent, ut divinae gratiae suae -lumen praeferat mentibus nostris ad consilia omnia suat cipienda et salutaria deonta sancienda.

Omnee insuper ot singulos urbis Viennensis eivae

* Stegnis, qsas esquantar, decreta ita isdyisnt.

! i~t *Act. eed.* Mstes Ira.. jariVin, decretus de Mis aee.

-t iMÜaa aobts ia' Christo carissime· hevtamur at araneas·· ia Domiao, at perpetuo qaidma, praecipuo aatem eoaeilü huins tempore, ad vùtntis Christiana· stadia animum erigeat, a mal» omnino abetiaeaat, desideria carnis noa perficiant, orationi incombant, Christum Dai filium in paaperibw pascant, peccata ooafitaaater, angeloram pane se reficiant, et quotidie Deum misericordiarum piis precibus exorent, nt in huius concilii celebratione at omni opera pastorali gloriae Dei ot animaram saluti religiosa aollicitadin· serviamus1.

DECRETUM

dt pratiudiei» non *afferenda.*

Decernimus, si cui contigerit, in banc provincialem synodum non iure admissum esse, vel suo loco non sedere, sententiamve dicere aut aliquid1 quidpiam agere; nemiirt propteroa illo facto ius acquiri aut acquisitum esse: nec vero de cuiusquam iure possessioneve quidquam detrahi ; sed omnia in eodem atatu rata finnaque manere. >n quo aane ante erant, quam hoc provinciale concilium haberetur*.

1 Cf. Act. acci. Metiri., pan VIII, decret. dr mede rwradi.
* Scribendum aliud.
1 if. *Ad. ccct,* Mediri., pars VIII, décret, da proaiad. mos *aferenAa.*

DECRETUM

Reverendissimos apiaeopo·, qui provinciali huie concilio intéresse debeat, obsecramus et monemus, ut, antequam absolutum ot do more dimissum sit, ex urbe Viennensi non discedant, nisi instem causam habeant. Qui eadem cognita et a nobis comprobata, abeundi facultatem a nobis impetraverit, procuratorem idoneum relinquat, qui synodi decreta -t constitutiones sub et ecclesiae enac nomino susscipiat et eisdem ' subscribat. Praeterea cetefos omnes nobiscum in concilio considentes hortamur et iubemus, ut, antequam concilio finio impositus sit, sino cama a indicibus excusationum cognita et a nobis comprobata, non discedant.1

DECRETUM

indictionis *// teenanie.*

De concilio et assensu reverendissimorum episcoporum comprovincialium decernimus, ut proxima sessio habeatur feria II post dominicam XXII post Pentecosten, quae erit die 25 huius mensis octobris, ita tamen, ut dictus terminus in congregatione generali eontrahi aut prorogari libere possit, sicut rebus concilii conducere videbitur.

1 Ct. *Act. ecrt. Mediat.,* pars VIII. decret. *iU* nos disc.

DECRETA CONCILII.

TITULUS ·i·
o· fids ao dootriqp oetholloa.

Caput I.

Ds *fine* Aominis *et gratia dieina.*

Discipulus, quem Dominus diligebat, qui et recubuit in eoena super pectita eius, dignitatem, ad quam homo nihil merens elevatus est, exposuit dicens: „Cum *apparuerit, tintiui ei erimus, guomaat mdeUmte C* ram aienti est.“1 Animae rationalis ad Dei imaginem creatae natura facultatem involvir. Deum ex creaturis et ipsis conscientiae sui testimoniis cognoscendi atque amore huic cognitioni correspondente diligendi. Est autem Dei cognitio, quae supra omnis naturae creatae vires exaltata est prout coelum supra terram. Deum videre sicuti est. divinae solum naturae connaturale est: creatura omnis, quantumvis excellens, ad sumtqum istud gloriae ac beatitudinia fastigium elevari nequit vine auxilio gratiae naturae eius indebito. Conditoria benignitas non tantum angelos, sed etiam homines vocare voluit, ut ipsum in sua essentia videant et amore huic cognitioni correspondente diligant : unde protoparentes nostros gratia supernatural! auctos in sanctitate et iustitia constituit, superna revelatione erudivit, perfecto in concupiscentiam imperio donavit, corporis immortalitate ornavit. Prasvarieatione, qua praevaricati sunt ad lignum scientiae boni et mali, gratiae supernatural» auxilia sibi posterieque suis perdiderunt, et quoad animam et corpus in deterius mutati sunt, ita ut genus humanum ex altissime prolapsum gradu impar omnino esset eluctando ad finem divina ipsi bonitate constitutum. Attamen mirabiliter conditum mirabilius reformatum est. Misericordiarum pater, ut salutis nos viam edoceret, multifariam multisque modis locutus est patribus in prophetis ; ubi autem venit plenitudo temporis, misit filium suum unigenitum, qui, veritate umbram fhgante, evangelism regni Dei praedicavit et Deo nos reconciliavit in sanguine suo, factus nobis institio, sanctificatio et redemtio. Ad superna redituras, operis etsi vicarios constituit apostolos, quos misit, sicut pater eum miserat. Antequam testee ipsi essent in Ierusalem et Samaria et usque ad ultimum torvae, acceperunt supervenientem in eoe Spiritum sanctum, qui ipsis suggesait omnia, quaecunque verbum caro factum eis dixerat, et in omnem eos induxit veritatem. Hoc est depositum fidei ab apostolis successoribus suis transmissum et continens universa, quae fide firma tenenda sunt in via, ut visione beatifica videri possint in patria. Quamvis autem fides ex auditu sit, ex nobis tamen evangelicae veritatis praedicationem neque, prout expedit, intelligere, neque fideli cordis obsequio amplecti valemus. Nam ea nobis credenda proponuntur, quae, cum ad finem, naturae viribua superiorem, ordinata sint, nativam insitamque mentis humanae facultatem praetergrediuntur; unde ad salutarem eorum intelligentiam gratia supernatural! quasi alis additis attollamur necesse est. Igitur idem, qui in apostolos descendit. Spiritus paraélitus nobis adest, ut diligenda credere et credita diligere possimus, et prout omnium conditor Deus vitam nobis submlhistrat et vivacem pqtentiam, a quo si desisteret, interituri casemus, ita creator spiritus lucem nobis infundit et gratiam, quae si a nobis recederet, in umbra mortis aeternae sederemus.

Caput II.

De recto rationie ktonanae in rebus dirime uso.

Revelatio divinitus data et illuminatio Spiritus sancti rationis humanae usum non excludit, sed supponit: nam, prout sanetns Augustinus dicit credere non possemus, nisi rationales animas haberemus. Ii, qui lumine coelesti illustrari possent, non 'casemus, nisi gauderemus facultate cognoscendi creaturae spirituali propria et eius quasi oculo: unde ratio vere ree Dei eet, qui nihil sine ratione tractari seu intelligi voluit.' Sed quoniam ree Dei est, intra limite· a Deo decretos consistat, ne, eum fortiora se quaerat, sal infatuatum efficiatur. Cum Adae peccato natura humana vitiata quidem, minime tamen extincta ait,* etiam in statu naturae lapsae anima immortalis de creatore, cuius imaginem refert, ipsa sibi testis est, et bestitudinis. ad quam creata est, desiderio agitur ; invisibilisque Dei virtus nobis

' i Iom ni. a.

1 *Kpiet. liO.* ad Cessent, a. 3.
* TerttU-. Ile *poenitent.* 1

per «a quae^ficta lut, quai eoMpicien^a exhibitor. Igitur ea Dei et mandatonsB ipsius cognitio, quae intra naturae rationalia limitas contınatur, menti humanae impervia hand est, ita inoten ut revelationis tamit» destituta ad oam difficillime neque eine errorum admixtibae eluctetor. Homini in nobilitatu ingenitae documentum intimua quidam Dei et abootatae .actuum humanorum regulae sensu· alte insidet, sed lumen est nubibus circumfusum. Non tantum gentes barbarae, sed etiam populi artibus humanis praeclarissimi gloriam incorruptibilis Dei in similitudinem imaginis corruptibilia hominis et tolucrum et quadrupedum et •erpentum mutaverunt, nec ii. quorum ingenium maxime excellebat. Graecorum philoèophi. Dei et fini», ad quem hominibus tendendum est. cognitionem. *intem^raUni* assecuti sunt, quin potius iis, (piae de rebus divinis recte dixerunt, errores multos et graves immiscuerunt. Imo. quod longe maius, B homo veritates ad Deum et vitam aeternam pertinentes, quibus assequendis ratio impar non est. etiam divino ipsi beneficio patefactas noir facile conservat, si fidei auxilia respuat. Unde viri chnxtiani. qui. postquam fidei naufragium fecerant, ad res divinas humanasque perscrutandas accesserunt. Dei optimi maximi bonorum et malorum retributoris existentism. immortalitatem animae, voluntatis libertatem aut aperte impugnaverunt, aut vera, quae retinuerunt, falsorum, quae addiderunt. consqrtio deformaverunt.

Propterea. qui in rebus divinis ratione recte uti velit, magistram sequatur eccleaiam, per cuius ministerium Spiritus sanctus nos instituit. Is idem, qui apostolis suis sensum scripturae aperuit, nos quoque eorum, quap ex Dei verbo scripto et sine scriptis tradito discimus, salqtarem intglhgettiam habere vult; unde nobis quoque lumen oordium C praesto est. cuius beneficio naturae viribus maiora ita patescunt, ut simul cognitio naturalis perficiatur, emendetur, confirmetur. Sed prout Deum non potest habere patrem, qui ecclesiam matrem non habet, ^ta non meretur audire Spiritum Dei lonuentem in corde suo. qui ecclesiam magistram respuit

Eide eloquiis divinis praestita hominis dignitas et libertas non pessumdatur. sed vindicatur. Errare non dignitatis, sed fragilitatis humanae est; ne nutem m salutis mysteriis angelicae quoque natura· vire» superantibus errore quodam Recipiamur, praeservat nos rationabile obsequium Deo docenti exhibitum. Putris omnipotentis, qui libero arbitrio praeditos nos creavit, haec est voluptas, ut libere moveamur in Deum. iis. quae divinitus revelata et promissa sunt, assensum liberum praestantes, et prout nulla, quae bona sunt, agendi, ita nec'ulla, D quae vera sunt, tenendi nobis infertur necessitas; ineluctabilis autem omnibus singulisque adest necessitas. aut Spiritus sancti nos illuminaturi gratiae cordis ostia aperiendi, aut aberrandi ab arcta via. quae ad vitam dueit.

Caput III.

Dt ifttellfctti *Jidri q*arrt*do.*

Naturae rationali proprium est desiderare, ut veritatis doctrinam' non credendo solum, sed etiam intelligendo apprehendamus? credendorum autem intellectum .fidet praecedat Decease eat. Prout homo visibilia, nisi turning collustrentur. cernere, nisi cernat, accuratius examinare nequit, ito supernaturalia. niai lumine fidei clarescent, uti expedit, percipere non potest, nisi, uti expedit, ea percipiat, in ipsis perscrutandis proficere nullatenus valet. Vt

. S. AugUsL, C<mi acodem., HI. 90.

A aafeto aguturia regni eeelom·, qnaatom boanto eerpors mort» eüeusdato Keaat, InteUigunna, ia caritote radicati et fundati atom opertet. Viri, quibas scientiae theologicae mcremaato aaxine debentor, ito vixerant, nt eoalitibns adacribi mererentur; eeelema, quos fidei patres ot doetore· oelebrat, eoe saMtoa et apud Deum intoroosoores colit Homini ohrirôaao, a quo Spiritus aaoctos contristatos dieeetot, reliquum eeae potest donum fidei, quae gratiae sanctificantia defecto informis redditur, sed non tollitor: undo einsmodi homo de fidei rebus multo optime scire et reete exponere potest. Attamen intimior illa rerum divinarum cognitio, quae dono intellectus continetur, non habetur sine gratia gratum faciente 1*et sanctam proinde dilectionem operante. Doua, qui caritas eet. pro amoris, quo in ipsum ferimur, mensura nobis innotescit. Si velit, ut non in nostram tantum, sed aliorum quoque utilitatem sapiamus, iuvabit nos. ut. quae intimo cordis sensu tenemus, verbiscongruisenuntiare sufficiamus.

Qqstftobreni fidei intellectum quaerentes.audiamus sanctum Augustinum, quo maior in rerum divinarum scientia post apostolos vix fuit wOra fortiter/ ait. rut det tibi Deus intellectum u 7 Neque fides deficiat, ubi intellectum proficere' non sentiamus, sed animosa. promto. inconcussa teneat cuncto, quae Dei nomine ecclesia credenda nobis proponit; quippe catholici est. cum ad intellectum pertingere valeyri. delectari, cbm nequeat, quod capere non possit, venerari? Haec est peregrinantium a Domino conditio, ut videntes per speculum in aenigmate ex 'parte solum cogndscamus? Haec est fidei nostrae rati(\ et meritum, ut divinae revelationi attendamus quasi lucert»e lucenti m caliginoso loco, donec veniente eo. quoi perfectum est. dies elucvacat? Omnee homines Deum. in quo sunt et moventur. aliquo modo percipiunt, «ed unusquisque inhietur procul eet Deus magnu» vmeen» scientiam nostram*

Caput IV

ZM *phHotophta thtolo(/»ae wubut* tnsermenti

('inn clementiRsimus Deu» hominibus revelationem humane sermone conceptam impertitus sit. omnia, quae ad sermonem humanum probe intelbgendum et efficacité^, adhibendum necessaria vel utilia existunt. ad revelationem dymatn intelligendam, exponendam et defendendam necessaria vel utilia habentur. Sanctus Augustinus sagacissime monet: rVerbis nisi verba non discimus, imo sonitum strepitumque verborum/ ' Signa sunt, quibus uti non possumus, nisi, quid significent, compertum habeamus; . eorum vero significationem assequi non vademus, quin rerq^n significatorum nobis cognitio aliqua insit, shpnojiis posthac ope sistenda, evolvenda, perficienda. Omnis homo, qui ad sui conscientiam pervenit, ea aliquatenus tenet, quorum cognitionem implicitam ipsa sui copscienti^ necessario involvit. Prima hac rationis explicatione continentur prima principia, de quibus doctor angelicus asserit, quod ratiocinatio humana ab tie •impliciter intellectis secundum viam inquisitionis vel inventioni· procedat, ad eadem rursus in via iudicii resolvendo redeat, ad hox^ph ipsorum normam, quae invenerit, examinet. Cognitione· has revelatio. quae ad hominem rationi· compotem dirigitur, r

1 X. Thom.. part II. B. <n. 8. *srt.^r*

1 — August.. *Kput.*
1 S. Anselm.. *Xput.* II. 41. Xf
• 1 cor. XIII. ·. IX.
' I Cor. XIII. IO. 11. Petr. I, '1·. i
• lob XXXVI. »·-·. /
S. August· *Dt* c. 11. /

bob expoait, »ed rappoait Qaapropter saatU banaaaa operation» «C tartar qua· «tarai eum sui ooaaci«Btta habeatur, agaidoaaai «xpoaitto •cientifiea, iu quantum accurate at gormaaa aat, ad doctrinam 'fidei apcrtia· explanandam non contemneada praestat auxilia; ad fallaciae, qua· veritati· oeorea adhibere nolent, refellenda· vix non neceaaaria eat.

Arduum eat negotium, ea, quae omnia mtelligendi actu· supponit, ita intellectu apprehendere, ut verbis apposite enarrari queant, intimos animi cognoscentis et volentis motus debita significatione menti quasi obiicere. obiectos distinguere et explicare. In primis principiis exponendis vel minima a recto aberratio, si in doctrina evolvenda eidem firmiter inhaereatur, ad omnia susque deque vertenda sufficit. Philo··} 'ih qui ea, quorupi nemo ignarus est. sermonis ope sistère ac in systema redigere primi aggressi sunt, eo devenerunt, ut sagittam volantem moveri negarent et Achillem testudinem, modo eum aliquantulum praecederet, cursu attingere non posse asseverarent. Alii alia nen minus absona protulerunt. Praeterea de rebu· humana arte effictis iudicare non posset, qui ea· conspiciendi et attrectandi facultatem nactus finem, ad quem comparatae essent, nesciret unde nec multiplices errores abesse poterant, cum hominis naturam et officia describenda susciperent, qui finem b<<mini statutum aut ignorarent, aut caeca prae-•unitione reticerent

® Cum sancti patres secundum apostolum omnia probarent, et. quod bonum esset, tenerent, gentilium philosophos non omnino repudiarunt, sed. quae apud eos recte ac praeclare disputata deprehendebant, in eruditionis ecclesiasticae usum converterunt; praetsnnssuni autem vin. quibus scholastica theologiam tradendi ratio originem et incrementa debet, philo- C •ophiain diligenter coluerunt et ad fidei intellectum promovendum caussamque agendam ftiagno studio adhibuerunt, ita tamen, ut, quaecunque doctrinae catholicae repugnaro sentirent, erroribus humanis .iccenserent et omnino reprobarent. Quapropter. poJt Clementem Alexandrinum et sanctum Joannem Pao^asrpnum beatus Albertus magnus, sanctus Thomas Aquinas, sanctus Bonaventura philosophiae eas attribuere partes, ut theologiae ancillam ageret. Cum maior et excellentior quam Dei *cognitio* non habeatur, ei promovendae cuncta, quae studiis humanis erui possunt, iustissime impenduntur, summaqde humanae scientiae gloria in eo reponitur, quod locum debitum servans verbo Dei explanando, et praeiudiriis. quae aditum ei praecludunt, abigendis inservire queat Cum veritas una sit. et ecclesia *n)i». quae fidei depositum attinent, neque talli neque fallere possit, m iis quae fidei dejvo-p itum directe vel indirecte attinent, philosopharum placita iuxtia ecclesiae doctrinam et mentem reformanda sunt, beet speciosis rationum momentis commendari posse videantur, aut eorum auctores inter artium humanarum magistros clari habeantur. -chologiam et ontoiogiam ecclesia certe non tradit; •i autem cognitione·, quae in omni homine rationis compote mento supponuntur, philosophorum aberrationibus deformari contigerit, nullatenus patitur, ut deformatae ad credendorum sive diligendorum expositionem transferantur, et fidei custos et rectae rationis vindex. Revera haberi mutuam rerum relationem, quam caussae et effectus voces rite intellectae innuunt, non ad fidem, sed ad cognitiones spectat, quae fidem ptaecedant oportet. nam in / Dçum creatorem coeli et terrae credere non valeret, cui (s u m m et effectus notw deeseet. Elstitit tamen, quem contrarium asseverare non puderet Cassa viri eopMmaata sorieaia ooatemsit; ai aatma uaquam ita resaseitareatur, ut parvulis ia Christo seaadalam poaereat. eerrissime ea indignabunda reprobaret. Aliarum, quas phitoeophia passa est. lapsionum eadem eonditio eat. p

Caput V.

Dt fmrfau buras tearperw.

..Xrceasc *·/. W mmas/ scendata.*ł 'Λ Cum natura simus filii irae, deessg non possunt, qai Dominum vocantem audire et in vi» eius ambulare detrectent in quibus adimpletur verbum. ,./mpe^Mvm» gaosi at tenebris.** ' Igitur, ipsis adhuc apostoli* mundum praedicatione sua illustrantibus, exstiterunt magistri mendacii.. qui secta· perditionis introduxerunt*. et errorum ferax erat aetas, quam martyrum candidatus exercitus sanguine, Christianorum •emine, condecorabat. Nobis autem, pet' mittente Deo. cuiu· iudiria abscondita et vise inscrutabiles, religionis fundamenta etWert rectique principia naturae humanae insita adversu· pessimorum errorum illuviem defendenda sunt Vani· gradibus eo usque res descendit. Prodierunt, qui auctoritatem ecclesiae revelationi· depositum custodientia et interpretanti· opinionum humanarum commenti· accenserent et credendorum fontem unicum sacras litteras, arbitrum summum singulorum iudicium statuerent Nequidquam ad Spiritum sanctum, cuius gratia verbum divinum adeuntes illuminet, suos remiserunt nam inter ipsos rerum novarum signiferos tanta erat in textu sacro explicando discrepantia, ut -evidentia, qua maior esse non posset, eluceret, spiritum Det haud id •uaceptsse muneri·, ut singulos quosque infallibiles redderet unde sensim sensimque in Spiritus sancti locum rationem humanam substituerunt Interea tempori· C nonnulli eo iam devenerant, ut revelationem qupernam et fidei mysteria Dei auctoritate credenda •criptis editis recusarent. Postquam classicum hi •d religionem chrietianam oppugnandam cecinissent, apud ipso· catholicos surrexit. qui rem christianam •e eversurum palam profiteretur. Assensum praebuerunt homine· libidinibus irretiti, erubescere nescientes. nidici· tamen, qui in nubibus coeli venturus est. memoriam reformidantes Convenerunt adversus dominum et Christum eius et gentibus proclamarunt proliciamus a nobi» iugum eorum. Tunc post Ner« ·nem pnmo doctrina salutis, quae agnum Dei tollentem peccata mundi commonstrat, odii gènen· humani insimulata est quo furore exraerati dixerunt impii No« *ttt* *D^uj*· Qui habitat in coelis, irrisit eo», loculus est ad ipsos in ira sua et furore suo conturbavit eos Neque tamen oblitu· est misericordiae suae. quam, cum semper exaltatam senserimus super omnia opera eius, postremi· praecipue annis in nobis magnificare dignatua est. Omni entm.^uo societas humana continetur, ordine confuso pessimorum licentia* triumphum agentv. Dominus rex omnipotens ex tenebns lucem produxit, et atpêra in via· plana· convertit. Ecclesiae in grege dominico pascendo libertas multi· modi· vindicata et aucta est. multorum corda ad eam. quae •ursum est. lerusalem erecta sunt Nos prae ceten· Domino confiteri decet et annuntiare misericordias eius, ipso enim Jargiente concordia inter sanctam sedem et augustissimum imperatorem sancita est. ut fidei, quae pgr raritatem operatur, incrementis fundamentum stabile et fortissimum munimen esset, atque Deo re.dditi·. quae Dei sunt, regis regum

/ M»uh xvm 7
Itat i< io.
' II I'*tr II. I.

protection· populiq·· ptoteta, q«ae «Maari· «aat, tuta mmrent Cm aato* taata sût beMfioia divina non mereatîba· collate, magaa tes··· restent pericula «t suite oertamina pre haareditete Doasiai ■ustinenda. Errore· «t ddiremaate, quorum praestigii· excitata eet perturbationis illius tempestas vix non ingentem operata ruinam, adhuedum confusiones ium tamqusm fleet·· feri marie despumant, scientiarum «t artium studia praeiadieiis Deo ot Christo eius infestis oommaealaat, et eumprimia apud hominte, qui aaimi cultiori· laudem ambiunt, late dominantur. Itaque iubonte Domino: eta···, m *ctitu!* Synodus haec in nomine Domini congregata suum esse ducit, vocem extollere in erratione· et commenta, ubicunque apparuerint, ecclesiae tudiciis et bonorum omnium detestation· damnata.

Caput VI.

Ih alhtitmo.

Cum eeee Deum ita perspicuum sit, ut. id qui neget, vix eum sanae mentis existimare lioeat, longa effluxit saeculorum series, quin tetre urgeret necessitas de informi atheismi monstro, quod et paganis execrationi erat, homines christianos commonendi. Nostri nequaquam in tantum lapsi sunt profundum malorum, ut athei nomen dedecdre carvat quo efficitur, ut eodem aperte gloriari nemo praesumat. Attamen ai Dei existent!· re ipsa excludatur. inanem aliquam Dei adpellationem adicngere parum prodest, imo multum obeat. Sanctus Λugustinus ait Religio est, quae superioris cuiusdam naturae, quam divinam Vocant, curam caerimoniamque affert? [1] Vbi .persuasio de existentia entis intelJigpntis. volentis, hominibus superioris abest, ibi nulla neque latissimo sensu sumta religio adest. Omnis igitur doctrina, quae Dei personaliU existentiam directe seu indirecte impugnat, ima religionis fundamenta adoritur. Quodsi talium assertores nonnulla, quae religionis esse videantur, hinc inde immisceant, aut verba ad simplices deludendos componunt, aut etiam necessitate quadam creaturae Mpirituali innata aguntur. Recognoscere nolunt, quem ignorare non possunt': unde fieri nequit, ut sibi ipsi constantes inveniantur. Praeterea incredulitatis praecoces non magis quam solis radibs extinguere omnem in hominibus religionis sensum delere valent; si autem pravis moliminibus ita eum apud plefo^que Conturbaverint et obscuraverint, ut cupidinUui licentiam refraenando impar omnino probaretur, pon tantum rebus civilibus ^irum immineret excidium, sed etiam tremendo Dei iudicio evenire posset, ut candelabrum moveretur de loco •uo. prout motum est apud tot Asia· et Africae gentes fidei olim lumine collustratas, martyrum et doctorum gloria, confessorum et virginum sanctitate decoratas.

Caput VII.

De mafertalmao.

In religionem et omnia simul, <Juae ad humanitatem pertinent, insurgit vesania eorum, qui nihil praeter res sub sensus cadentes exister· fingunt. Ili monstroso quodam aberrationum humanarum exemplo cogitationem cogitando negant et cuncta, quibus spiritus humanus sibi aliisque manifestus redditur, inter Xçffectu· reiiciunt, qui corporum motibus producuntur. Fuere, qui corpora exister· negarent; sed refragabatur unanime sensus intimi testimonium; unde factis propriis, quae cum dictis pugnabant, convicti sunt, eos ipsos de corporum existentia omnino persuasos esse. Eadem est caussa «or», aat udmaai iriàtr· faâriaater. Attam·· ·beard* earers non sotent, qui cogitandi agendive Hecntia· praetextum vel excusatio···· quaerunt: sx que commenta illa vire· ad horni··· movendos repetant

Deo, ubi praetor materiam nihil, loeus non est. Matarae numinis partes quodammodo assignare, eam piam matrem, sanctum, omnipotentem adpellare. sapientissime·, quibus cuncte regat, leges multis efferre, praeeti^iae sunt verborum dolose compositae, nt vane quaedam religionis specie· obtendatur. Haec tropi poetis remittendi rationem habent aut vocabulorum plus minnsve ornatorum inanis ·unt sonitus, nulla subiocta sententia.

Dei in honorem creata sunt, quaeeunque ex nihilo omnipotenti· voluntas produxit, et quo altius rerum creatarum nataram perspicimus, eo penitius, quod Deum* glorificent, intelligimus. Praeterea ecclesia catholica, quae Christi praeceptis edocta, misericordiae opere impense commendat, minime improbat, quod necessitatibus hominum inventionum sagacitate uberius provideatur. Quapropter, labores eorum, qui res corporales perscrutari et in varios vitae humanae u^us convertere student, in se spectati nihil, quod laudem non mereatur, liabent. Caveant autem, ne, quae de rerum corporalium natura invenerunt vel invertisse sibi videntur, ad doctrinam salutis calumniandam praepostero molimine transferant. Quod veritati repugnat, verum esse nequit. idcirco Christi fidelis certissime tenet, quaecumque veritati Christianae reapse adversentur, falsa esse, neque curat, quod scientiae laudem habentes quadam specie teri decipiantur. Errores breve* esae noscit et indicia vironùn quibus vera et solida scientiae augmenta debentur, antevertit potius, quam evertit

Caput VIII.

IU panihrutmo.

Cum extrema se tangant, qui mat<*riahsmuni et qui pantheismum sequuntur, eamdeni fere religioni cladem inferunt. Praeter Deum nihil ef quidquid existât. Deum esse: omnia Deum esse «'t Deum omnia: paucis his malesana illa disciplina absolvitur Non negandum, similia prolata esae n viris, qui r:i tropico potissimum sensu acciperent, aut fallacem sublimia et profundi umbram ita persequerentur, ut religionem /unditus eversam nollent: unde a principiis stabilitis declinare, quam sine Deo esae maluerunt. Qui autem pantheismum proprio sensu acceptum adstruere non verentur, nihil, quod religionis nomen utcunque mereatur, reliquum faciunt Cum commenta pantheistic· a Baruch Spinoct primum systematis in formam redacta fuissent, inter christiani quoque nominis viros sectatores habuerunt. quorum miseris lapsionibus patefactum est. quousque philosophia in Deum rebellans ratione, cui rrrum summam defert, abuti possit. Iuxta doctrinam Hegelii, quem laudationes blasphema· Christo domino aequiperarunt, cogitare ac esse unum idemque est. Tb cogitare substantiale, impersonal·, infinitum, inconditionatam. cum sui ipsius obiectum redditur, natura, cum ad se ipsam redit, spiritus efficitur. Praeter adumbratae evolutionis processum, qui initio ac fine caret, nihil omnino existât Quae ut entia individua concipimus, momenta sunt evolutionis τοὐ cogitare impersonalis. infiniti, quod etiam idea absoluta, ratio, spiritus mundi, Deus adpellatur. Itaque isthaec falsi nominis philosophia, religioni et scientiae inimica. Dei, (si rem. non vocis^strepitum attendamus.) existentiam. animae humanae immortalitatem et voluntatis libertatem inficiatur, atque assertioni, quae contradictionem involvit, ut fundamenta suo innititur: manifestum enim est. cogitationem cogitantia actum

. I Lib. LXXXIII. qnsest. qu.
' Tcrtull.. *Apolog. II.* 17.

MN «t ri» eogitei· imymcnh, «x q·· peat Mfr— spirit*· amargat, «xtetar· aMate eaaeipi pow·. Attaaxn ia abaardorun. eaptivitatem iatellaetam redagerunt boaaiaa· «aientiM aaa—ai magnte clamoribu· ageatea SarUtatte mareadam habuarvat, at aibi qnovodoeaaqwa parsaadaraat, poet cadae— haaeMtaai homini nihil apai val timoris super····. ac iudieii universalia lotam historiam aniversaient tenere.

Caput IX.

Ds deism·.

Dsismus Deum eine Christo habiturus non excellentiae. sed licentiae humanae documentum eet. Viri, qui rationis cultum profeeei. Dei et immortalitatis fidem cofttetendavere, ac religioni· rationalia /undameprôm proolsmaT,'Wnt, «d Dei cognitionem haud natyirae viribus eluctati sunt, sed quidquid ex ea retinebant, doctrinae christianae mutila et disiecta membra 'erant. Deismus phantasma est. quod incredulitati· viam primi et haesitantes ingressi figuraverunt. ut Deum verbis bene sonantibus praedicantes se de rebellione in Filium quodammodo excusarent Deistsrum si non ingenio, tempore tamen antecessori persuasum erat Deum eius rogatu doctrinam, miracula haberi posse negantem, miraculo adprobaviase. Vbieunque deitmus caput extulit, incautos pietatis specie demulciens, prodierunt brevi, qui eiusdem rationis nomine illorum doctrinam aut exploderent, aut ita interpretarentur, ut inanem vix Dei adpellatinnem relinquerent.

Iiomo. ut Deo (rueretur, vocatus ita affectus est. ut de divinis Deo minorem auctorem habere holit. Gentilium superstitio innitebatur persuasioni alicui, deos quondam ae hominibus manifestavisse, et nunc quoque oraculis et portentis respondere, ac pessimae. quibus polluebantur, abominationes optimi pessima corruptio erant ; infantes suos Moloch non obtulissent, nisi b'-mines paradiso clauso exul&nte» traditionem de redemptore. venturo comitem habuissent; cuiu· extrema hneamet^d anim<i idtùplatriae praestigiis circumvento firmitér inhaeserunt. Vicit leo de tribu Iudac et cecidit Babxlon magna, nec ultra iam invenietur1. Attamen non est in alio aliquo salus, quam in agno, qui occisus est. Iesu Christi Nazareni nomen retinere non iuvat. si quis verbum, per quod omnis facta sunt, eum esse non confiteatur. Quicunque Filium ad Patris dexteram sedentem negant. <'x inimieis sunt, quo» scabellum pedum Filii Pater ponet, et nescientes forsan, quid faciant, suppetias leruot iis. qui populos ad abyssum abominationis idolorum servitute peioris attrahes conantur.

Caput X.

De *indijfcrentt^mc.*

Quamquam nihil tit. quod potenti^simua et misericors Deus viueae suae facere debuerit et non fecerit, tanta tamenbeneficia non prosunt homini, qui oblatis uti nolit. Fides, sine qua nemo Deo placere potest, fundameq^um et radix salutis est: unde omnes, quotquot errore vel ignorantia vincibili, cuius proinde culpam sustinent, in haeresi. schismate vel incredulitate detinentur, a gratia divina et spe regni coelorum extorres sunt. Qui duriora haec esse reputet, caveat, ne misericordia maior es·· velit. quam piiasimus Iesus. qui, ut omnes homine· salvi fierent, flagellis concidi, spinis coronari, erucis patibulo affigi non dubitavit. Ceterum, cum sancto Augustino, imo cum ecclesia catholica, cuius sensum verbis expressit, dicimus et tenemus : „Qui sententiam suam, quamvis falsam atque perversam, nulla per-

1 Apocalypa. V, ft; XVI11, U, 81.

tttaei iiiaidtf dtebuduui, primirtim qaaan uaa andaeia suae pmaaoutteate papararuut. and a audactte ia sfrerem tepaie parentibus acsepemat, quaerunt autem enata aoUbettedtee vertetem, eerrigi parati, eum invenerint, nequaquam eunt inter haereticodeputandi1.*

Ad salutem neeoaearium noa eet, ai qute omnia, quae eodeaia eredeada proponit, explicita fide teneat, nooeeearium autem, ut ae unam quidem oornm caput deliberate ot pertiaaoi-uaimo reiraiat Deam audit, qui eccleeiam audit, et inter eloquia divina, quibus in via paete dirigimur, nullum adinveniro eet. quod contemnere liceat. Igitur natarum fidei, quam Spiritue aaaetns operatur ia cordibus nostris, prorsus ignorant, qui inter fidei articulo· essentiales et indifférente· distinguere tentant.

Eo tandem non pauci progressi sunt, at. qui de Deo quis credat, aut qnem ei cultum praestet, parum referre dicerent, modo vitam iuxta recti et honesti legea componeret. Hi. u; prima fidei chriatianae elementa addiscant seu in mentem revocent, cohortandi sunt Iesu· Cbriatus ideo servi formam accipiens se exinanivit', quia homo neque gratiam m Adam deperditam suis viribus recuperare, nec absque gratia ad Deum (t de) facie ad faciem videndum pervenire poterat. Quamquam opera, quibus Spiritus sancti auxilia desunt, non omnia ex vitiosa cupiditate procedant et peccata hint, omnia tamen ordinis naturalis sunt et proinde ad finem snpernaturalem benignitate divina nobis statutum nullam habent proportionem.

Animi de rebus divinis indifferentis, imo ab eis aversi, pessima radix est amor rerum labilium, qui recto ordine inverso iubtisaimus sibi et valde decorus videtur. Intelligentiae principatum ambientes summa formarum, quas induunt, varietate id unum doeent et urgent bona huius mundi summo loco ponere, cetera contemnere et quatenus hominem impediant, ne rebus temporalibus omnes nervos intendat, jugi intolerabilis adinstar abiicere. rationi conforme, dignum et iustum es··: haec postulare saeculi longissime progressi genium, haec decere omnem virum praeiudiciis antiquati· maiorem. „Fee, φ» *diati* *mahtm bofHtm ft* botrum molam, *pontntti luctu»* et lucem tenebras.!¢ 1 Vbi de diligendorum regula, de rerum humanarum summa agitur Omnis recti et pulchri aeneus, omnis m bonum verum seu apparens nisus, quaerunque demum i» hotpine pecudum agmen emineant, ex animi ad amorem conformati natura originem ducunt. Ipsa autem amoris ratio infert, ut sumnfb summus debeatur Princeps ista spirituum lex. bonisque malisque dispari quidem eventu, pari tamen necessitate imperans quam si reprobi declinare possent, ignis eis paratus extingueretur. Neque Deum prout naturae auctorem cognoscere, neque gratia redemtoris ad eum sicuti est videndum elevari possemus. nisi ad Deum supra omnia diligendum creati essemus. Qui. in sanctissimam legem, per ipsam naturam rationalem dictatam et divina revelatione iam inde a Moysis tempore explicite promulgatam, insultare decorum reputant, recti conscientiam, quantum humana sinat natura, conturbant e< vitiant, viam ad Deum rite cognoscendum sibi praecludunt, a rerum christi··narum intelligent!· penitus exulant

Caput XI.

Ds *toltrautia.*

Christus dominus, cum pro omnibus hominibus mortuus sit. omnes nos homine» caritate fraterna

1 Æpwt. XLIIL
• Philipp. II. 7.
i I«ai. V. 80.

complecti labet Itaqaa at omaee bnmiaee, qua· vere bone «iat, habeant, ex aaimo decMeeàre, praeibua a patre misericordiarum petere et, qaaataat eebto eoai*wnn mt, opere eftoere texemur. Homo fids ae moribus catholicus fratribus ab saaissis aHeeie iaatam se praebet benignum, mnerieordem, aed misericordem non taatum ratione corporis, aed ot ratione animae immortalia tanto pretio redemtae: quocirca de ipaia ad fidem Teram coarertendia nihil negligit, quod caritas audet ot prudentia admittit. Haee catholicorum eet tolerantia. Errantibus condolere pietatis, errorem veritati aequiperare impietatis eaae sciant: undo omnem, quae veritati iniuriam infert, tolerantiam longe reiiciunt quomodocunque incredulorum aive imperitorum laudibua celebretur.

Caput XII.

D« eommunismo.

-Homo, quem Daus pater omnipotens praeposuit piscibus maris et volatilibus coeli et bestiis univcraaeque terrae, haec in omnes, qui Domino placent, usus convertendi facultatem habet. Sed et sua ea facere potest, ita ut iure polleat de iisdem ceteris exclusis hominibus disponendi. Proprietatis hoc ius est. quo concusso societas civilis concutitur, quo everso everteretur: unde Deus morum legem in monte Sinui sanciens, ipsam bonorum alienorum concupiscentiam a servorum suorum corde exulare voluit. Christus autem, qui non venit solvere legem, sed adimplere, proprietatis iura confirmavit et eorum exercitium novo, quod dedit, temperavit mandato, ut diligamus noa invicem, sicut dilexit nos *. Quos ab aliorum rebus manus et desideria cohibere iubet, eosdem commonet, bona, quae possideant, ex talentis esse, quibus operari oportet, donec veniatp ot in illa dio rationem reddendam fore iudici. qui ad sinistram reioctis dicet: Quod non fecistis, uni de minoribus his, nec mihi fecistis

<'um saeculo decimo sexto bona ecclesiastica defectionis a catholica fide praemia exponerentur, visum est rapinas lusti quodam colore honestare. Contenderunt igitur, iure proprietatis in bona ecclesiastica non ecclesiam, sed civitatem polere. cuius rectores ea poppli utilitatibus merito impendant. Successerunt. qui crederent, eodem plane iure potestatem civilem de privatorum bonis disponere posse, ubi dr populi utilitate procuranda agatur. Negarunt demum, singulos salvo aliorum iure propriunl quid possidere posse. Omnes homines pari gaudere iure genio suo indulgendi, et proinde bonis, quae vitam beatam reddant, utendi; opulentiores praedones esse pauperum spoliis ditatos. Quae populi cuiusdam territorio contineantur, communia esse debere et praecipuas potestatis civilis partes esse, singulis labores, quos subeant, et bona, quibus fruantur, aeqaa lance dividere. Si institutiones, quibus societas bonorum communionem professa regi debeat, singillatim exponere conantur, absurdi facile coarguuntur, nec infrequenter ad aniles confugiunt fabulas. Excusatione tamen et commendatione doctrinae monstrosae assertores non egent, ubi applauditur iis. qui docent, vitae huius caducae oblectamentis frui summum et unicum generis humani bonum, et ut omnes eo potiantur, societatem civilem institutam esse. Qui ventum seminat, turbinem metet, et populus non intelligens vapulabit *. Communienti somnia, refragante rerum natura, ad effectum deduci nequeunt, ruinas grandes Deo permitèaïktp edero poamut neminem a Deo avulsum vella, humanam aat neeeire nataram i tanmaqam errarem civitatis ooaatituoadM normam denuntiare aaptentia eot, quae noa tantum ooram Deo ataltida habetor, aed, ubi rerum potitur, etiam eorum hominibu miserrimo eventu amentiae cito convincitur. „fhf«a eat ut mero düartie, dure smart u/ormu aawu*leU·, Immpnie- ti*»* lompedae *igni* etfut* fimwm·mm.“' Ut amor, quo Deo amileo reddirqur, ad Deum elevetur, lex divina et rei natura iubet. Ad ima depressus in pamionum impetum oonrertitbr; ai oooleatium memoria occiderit, pervastat terram, quae suis eum limitibus coercere praesumit. Quocirca, qui populorum saluti temporali et aeternae consulere adamant, magno studio procurent, ut stantes in fido inanibus verbis resistant, ne, eum seducendos ... praebeant, filiis diffidentiae annumerentur et ira Dei jn eos veniat'. Qui autem egenorum miseriis vere condolent, ad pietatis Christianae sensus augendos collaborent: etenim quo perfectius Christus regnat in omnium cordibus, eo magis abundant auxilia pauperibus praestita. Eis, quos flamma caritatis de concupiscentia carnis triumphantis incendit, meum et tuum sanctissimum verbum est, ubi ad aliorum, ast frigidum, ubi ad ipsorum bona rqfiutur. „Non vides/ ait sanctus Chn·sostomus, ..quomodo omnia communia Deus nobis concessit! Nam ai pauperes esse permisit, id in divitum gratiam fecit, ut possint per eleemosynam peccata deponere.*†* Hanc bonorum communitatem Deus probat et filius eius unigenitus praedicavit.

In tanto errorum diluvio, ne confundamur, speremus in Domino, qui recordatus est eorum, quibus arcam refugium dedit et adduxit spiritum super terram et diminutae sunt aquae. Firmiter animo inhaereat, absque virtute Spiritus sancti nihil nos efficere posse adversus fluctus intumescentes. neque donis Spiritus sancti dignos esse, qui aliud quid quam Dei honorem quaerant. I t autem mundi simus a sanguine omnium, non subterfugiamus. quominus omne consilium Dei annuntiemus eis: *„Indicia Domini orra, tuetilicata m*

Caput XIII.

De *immaculata beatieeimae Manae riripints nnceptione.*

Omnes, qui ubique sunt, fideles nunquam non tenuerunt, ancillam Domini, quae Dei genitrix appellatur et est. nulla prorsus peccati macula coinquinatam fuisse: unde beatissimam virginem sanctus Ephraem ab omni sorde et labe peccati alienissimam ', sanctus Ambrosius ab omni integram labe peccati praedicat*, et sanctus Augustinus de sancta virgine Maria propter honorem Domini nullam prorsus, cum de peccatis agitur, haberi vult quaestionem '. Si autem et virginem deiparam ab omni pronus peccati labe imtnunem esse et noxam originalem eis.-in quos transit, peccati labem ipferre, veritate undequaque nititur, justissima itfde conclusione deducitur, Mariam a peccate originali ptaeaervatam ease. Neque Pelagianoa fugiebat, quod Mariam originis peccato maculatam ease cum fide ecclesiae Dei matrem ab omni peccati latyc ▼indicante nullatenus consistere possit, et cum praetenderent. iuxta doctrinam sancti Augustini. Mariam

' Cant, cantieor. Vin, H.
* Epbea. V, ft.
† *Hmnil. LXXVTI* mi *loan.*, n. 5.
* Pu. XVIII. 10.
' *Oral. 11Å »anct. Dei Genitr.*
* Srrm *XXII in p».* CXVIII. ». 30,
' *De nat. et gvaL*, c. 3β. η. <ë.

' Io. XIII. 84.
› Hstth. XXV. 4Λ.
• Its, VIII. 7; IV. 14

ipaam dtabefa mmm4i traasariW, «UN dogmatic· daffnM··· d*cas»«q«t. Igitar quaaatiteaHcaa d· paseats erigiaali Mai aboasdi aaaag eae per taata tempeen tuntisque stadiis at euris agitata, sanctissime· palar Pina IX, octavo decembris anni 18M dia, eeaoeptui virginis saare, astante tinnm oppeaaiaaa qradidaraat. Cetera· atiam baa nnmaraaissima isnetni Homaaaa eoeiemae cardinalinm, sreduepieooporum et episcoporum coetu, tiamma virgo redemta aat at rodmata par filiam, proaaatievit at definivit doctrinam, quas tonat, qui aolaa salvator at radamtor naatar*, aad ao «X- beatissimam Mariam virginem in primo instanti ease osllaatiori modo, qno magia gratia· doaia baaiiaaa conceptioni· faisae, siaguKri omnipotentis Dei gratia ooebteaqaa «minat Proptar aangaiaem agsd, qai ot privilegio, iataita meritorum Christi laaa salvaab initio mandi oociaaa eat. praooaroor Domini toris humani goaeria, ab omni originali» culpae labe futurus, eam ia «taro matri» aaaat, daemoni» cdp- praeservatam immanem, esoa a Deo revolatam atque tivitati eroptns; propter eandem aeagainam Domini idcireo ab omnibus fidolibus firmiter oonataaterque genitrix fatura, no daemon captivam eam haberet, credendam *. praeservat· fait.

Quamvis sanetae sadis definitio in universe provincia Viennensi debito obeequio suscepta, magna Diem conceptioni virginie sacrum orientali· primum eceleeia perantiqno iam aevo instituit Ab diligentia promulgata et summa solemnitate celeoccidentalibus postmodern receptas est; inter quobrata sit, praeaens tamen concilium in lew Christi cum pias cultus latius diffunderetur, acre· in scbolis nomine congregatum aequum non dueit virginis. disputationes excitatae annfi. DoctmdSm de creatoris quae lesum Christum peperit, laude· rotioero. et matre ab omni peccati labe alienissima sancti fidei toto cordi·. gratia plenam salutanti· alfactu confi nostrae patros st tostos nunquam aocumtia· expii- b fitetur: Mulieris, quae serpentis caput contrivit, caverunt, aeque tunc vis eius et sansa· eodeaiae genitricis, quam beatam dicunt omnss generatione·. quadam definitione stabilitus erat: unde viri neque reginae, quam cherubim et seraphim celebrant, eruditionis neque pietati· laude defraudandi aut puritatem illibatam, qua maior sub Deo esse non ancipitee haeaerunt aut etiam defenderunt, deipotest, prout nulla promu·, ita neque peccati oriparam ab omni quidem peccati personali· reatu, ginali· labe coiqgainatam esse. non tamen ab originis peccato immunem faime. Attamen providit, a quo missu· Gabriel Mariam gratia plenam salutavit. Docti» litigantibus, festunq Caput XIV. conceptioni· ad totum orbem catholicum propagatum' et pastorum oviumque studiis concurrentibus egre- Ds homie·· «meia ratwwri, «na, corpus anunant». gii· ubique documenti· patefactura est, quantum ab omni doctrina peccati cuiuscunque labem in Maria Quae de anima humana et eius ad corpus relaadmittente communis sensus fideliam abhorreret tione ecclesia catholica nunquam non tenuit, sanctus Sedes apostolic· eorum, qui beatissimam virginem Cyrillns Alexandrinus, magni ac nancti Atbanasii ab originali labe ob praevisa Iesu Christi merita vestigia premens *, clare breviterque exposuit, quippe praeservatam ease tenebant patrocinium iam inde concilio Ephesino adprobante docuit: Verbum sibi ab anno 147b palam suscepit festum conceptioni· univisse carnem anima rationali animatam*. Cvrillutn adprobavit. et sententiam piam eo abundantius fa- et patres Ephesino· secutus sanctus Leo maximus, voribus cumulavit, quo clarius ecclesiae immacu- in celeberrima ad Flavianum epistola ait: In e· latam conceptionem praedicantis et colenti· con- cante, quam (verbum) sumsit ex homine et quam sensus saeculorum decursu elucesceret. „8i quid spiritus vitae rationalis animavit*. Eadem pronuniversa per orbem frequentat ecclesia, quin ita tiavit concilium Constantinopolitanum secundum * et faciendum sit, disputare, divo Augustino teste, in- uberius explanavit Constantinopolitanum tertium, tolerantissimae insaniae est***; et legem credendi cuius auctoritate decretum est, unigenitum Filium lex supplicandi statuit. Apud nos certe deiparae Dei et Deum nostrum carnem sibi, mediante anima sine labe conceptae cultus perantiqua et domestica rationali et intellectuali, compaginasse atque forre» est. diesque consecratu· ex duobus abhinc sae- masse*. Igitur quum Constantinopoli invenirentur, culis ritu primae classis eum octava praemisso vi- qui hominem duas habere animas traderent, congiliae ieiunio celebratur. cilium oecumenieum VIII ipsos sequentibus verbis damnavit. „Veteri et novo testamento unem animam, inde a decimo sexto .salutis reparatae saeculo, rationalem et intellectivam, habere hominem docente, summi principes, episcopi, studiorum universitates et omnibus deiloquis, patribus et magistris ecclesiae a sede apostolica frequenter et enixe petierunt, eandem opinionem asseverantibus, it» tantum imut Dei genitricem a peccato originali praeservatam pietatis quidam malorum inventionibus dantes fuisse, solemni decreto confirmaret. Tantae rei per- operam devenerunt, ut duas eum habere animae ficiendae Pius IX, dira licet tempestate agitatus, animum aerumnis invictum admovit; quippe litteris D impudenter dogmatixare, et quibusdam irrationalibus encyelicis Caietae, die a februarii 1849 datis, totius conatibus per sapientiam, quae stulta facta est. orbis catholici episcopos admonuit, vehementer se propriam haeresim confirmare praetendant. Itaque optare, ut maiori, qua fieri possit, celeritate ipsi haec sancta ft**ffniyeraalis aynodua veluti quoddam significent, qua devotione eopura clerus populusque pessimum xizanium nunc germinantem nequam fidelis erga immaculatae virginis conceptionem »rit opinionem evellere festinans . . .. talis impietatis animatus, et quo desiderio flagret, ut eiusmodi res inventores et patratores et his similia sentiente· ab apostolica sed· decernatur, atque imprimis nos- magna voee anathematizat'"*. Pari modo, cum in cere vel maxime se cupere, quid ipsi antistites hac occidente prodirent, qui praeter animam rationalem de re sentiant, quidque exoptent Litteris his ex- alteram statuerent, quae forma corporis sit. concitati archiepiscopi et episcopi sexcentis plure· at- cilium Viennense eos haereticis eccensendos esae testati sunt se et clerum popalumque eorum immaculatum virginis conceptum fide pia tenere atque condigna devotione colere, et omnes fere adiecerunt, admodum sibi in votis eme. ut sancta sedes ea de

' Litt. apost. *latfabüit L*nu.*
' S. Anethasv *Coadra Apaltia..* I, IA: II. I. 17.
' Concil. Effie·., set. I, ap. Colet.. III. 869.
* C. ℄ sf. »erm. 18 *<U* iri. dec. mens. 8. c. 17
· fan. 4.
* Edict. Constant, imp. ap. Colet. Vn. 1196.
' Act. X. can. H. ap. Colet. X. 688-9. *et.* act. grace, ibid.. X. 877 el breviar. synod., ibid.. X. 982.

! S. Angnet.. Opss.iripsrf. rrm/ni /ri. VI. 122.
' (one. Trident.. ses». XXV. de iarocat.. veatut rel.ianctor.
• S. Angnet.. *Kp. LIV. ait lanaar.,* n. 6. * !

decrevit: .Porro doctrinam neri aea pemtioaem temere »—ereetem eat vertentem ia dubiam, quod substantia aaimae rationalia Ma iateUoetivaa vere ac per «e humaai oorporis non ait forma, vetat erroneae ae veritati catholicae iaimioem fidet praedicto sacro approbanto eoacilio reprobamus; definientes, at eaaotfo nota ait fidei sincerae veritae ac praecladatar universis erroribus aditu, ao subintrent: quod quisquis deinceps emerere, defudere seu tenere pertinaciter praoeamaerit, quod anima rationalia seu intellectiva non ait forma corporis humani per m et enuntieliter, tamquam baeretiout ait censendus Ad hunooe canonum fideles remisit concilium Latoraneau V, eam in pemimoa errores, quibus recta de anima hominis doctrina tunc lacessebatur, sententiam ferret* Quocirca novissime sanctiaaimua pator Pius IX minime passus est laedi catholicam sententiam ot doctrinam de homine, qui corporo et anima ita absolvatur, ut anima eaque rationalis ait vera per ■e atque immediata corporis forma.*

Synodes haec in Domino congregata sanctorum vestigiis inhaerens et ecclesiae praeconium custodiens profitetur, bominem constare ex anima rationali, ad Dei imaginem creata, quae eet spiraculum vitae, quam inspiravit Dominua iu faciem eius, et ex corpore, quod per animam rationalem animatur et ex eius consortio, ut vivat habet Reprobat omnem doctrinam trea in homine substantias, nempe spiritum, corpus et animam, quae vitae corporalia principium sit statuentem. Insuper reiieit asserta eorum, qui protestantes, se duas tantum in homine substantias agnoscere, ipsi praeter spiritum animam
a adseribunt, quam unam eandomque cum. corpore substantiam dicant, aut corpus, quod substantiam psychicam per se viventem eeee praetendam; neque enim duplex in homine cogitandi eppetendique subiectum statuere licet, neque salva fide et sana ratione astrui potest, unam eandemque substantiam corpus simul et cogitandi eppetendique subiectum esse.

Caput XV.

D« *librit prohibitu.*

Cum Domino instituente oremus: *et* m hos *ixdueae m tentatiouem,* omnia fugienda sun^ quaecunque in arcta ambulanti via offendiculo ease possint. Vitemus igitur necesse est commercia eorum, qui contra fidem vel bonos mores linguam exaçuunt. nisi forsan, ut cum eis agamus, officii nostri ratio exposcat. Homines autem non tantum ore. sed etiam scriptis ad nos loquuntur: igitur peri diligentis ceveamus oportet a scriptis, quae fidei seu morum puritatem violant Cum verbis diffugientibus littera scripta ultimas usque tonas diffundi et per omnem saeculorum decursum manere possit, ad tentationis pericula dilatanda multo magia scripta, quam verba valent. Quapropter eeeleaia ex antiquissimis temporibus libros, qui viatori tentationis' laqueos tendebant, reprobavit et euoe ab eorum lectione prohibait Quod cum iustiseimnm et ad fideles custodiendos in via pacis omnino compositum sit, plurimi tamen durum hunc sermonem, eeee. neque hominem cordatum eum audire poses conclamant. Iis, qui religionis et rei civilis fundamenta oppugnant telorum loco libri seu libelli sunt; unde inter sanctissima hominis iura referunt, nullo impediente serpentis antiqui partes subire et homines ad deficiendum a vero ot recto sollicitare.

No* «■ aeriptiosrfbee ritaat alata, iniqaimimum oeneoat, iBosohris, quibas laadaterea ta a«torno aayeutar, undique aiaqnirialia motam petat homiaio ad laetar, qui Keetatam potaret civium demea ad eateteeieadum eo inoudmtai AW ta ii froquutiaeimi intolerabile ducant, libro carere, qui atounqeo curiositati mtisfaoiat anhaeque incitamu teram insatiabili nova quaedam atarat, quippe aut fluetaaatee ia fido ear eo paeto'ehrwtiani aunt, ut molesti nihil Christus petat Praeterea summa apud nos libros multiplicandi ot' propagandi facilitas.

Itaque synodus ia Domino congregata parochos ot confessorios obtestatur et iubot, ut nihil omittant, quo venenata pocula' a fidelium labiis removeri possint Prudenter cevendum, ne animaram pericula augeantur magie quam minuantur ', et patienter miseriebrdiae divinae via paranda eat gravissime tamen omnibus nunquam denuntietur: 8i quia scripta quomodocusque publicata, quae ad fidem labefactandam vel prava desideria excitanda comparata aint absque legitima causae legat euB1 peccatum amare et odio hebere animam suam, cui mortis periculum struat; ai autem de eiusmodi scriptorum pravitate sedis spostolioae vol episcopi iudiciis admonitus ab eorum lectione non abstineat sed ecclesiae prohibitionem transgrediatur, nullum prorsus excusationi locum superasse.

Qui lucri consequendi ergo libris perversis diffundendis, operam navant videant, an iustum sit fidam et bonos mores quaestui habere et ex animarum morte res domesticae sugere, ac timeant indicia praeparata homini, per quem scandalum in mundum venit.

Caput XVI.

De librorum approbamur.

Nullus quicunque vir ecclesiasticus libros, qui sacram theologiam, divinas scripturas, historiam ecclesiasticam, ius canonicum, theologiam naturalem aut morum disciplinam pertractant, publici iuris faciat antequam ab antistite dioecesano, vel ai ex regularibus fuerit qui secundum ordinis sui constitutiones superioribus generalibus penes apostolicam sedem residentibus subiecti sunt - superioribus suis hac de re licentiam rite obtinuerit.

Misaale, breviariuni, pontificale, caeremoniale, rituale, benedictionale et omnes quoscuuque libros liturgieoe, praeterea catéchismes et libros precum formas continentes sine permissu episcopi scripto typis mandare nefas eet.

.Scriptura sacra vulgatae editionis non imprimatur absque lauctoritate antistitis dioecesani. cui invigilandum eat ut exemplaris Vaticani forma inviolabiliter observetur.

Omnes cuiuscunque conditionis catholici, gravissime admonentur, ut libros ex professo de religione tractantes publicare non praesumant, quin eorum edendorum licentiam vel et adprobationem ab episcopo aut ab ipsa apostolica sede acceperint.

Ouncti praeterea eeiaot, quando in hae provincia eoelesiaatioa ab episcopo per seipsum aut vicarium eius generalem libri cuiusdam publicapdi licentiam adepti sint eam eeee, facultatis eoaeimas vim eumque yensum, librata ex permittentes iudicio nihil habere, quod fidei M doctrinae catholicae vel morum disciplinae rqpugnst, ulteriorem vero eiusdem sive commendationem sive approbationem licentiae titulo haud contineri. x

1 Clement, lib. I, 11, c. na.

* Sssa Vm, sp. Colet. XIX. eta.

* Lett epost sd (mknmt card, arehiep. Colonisas. IS iaaii 1867 datae.

* Engel, *lue* osa., V, tit.VU, ɳ. 9-10; Schmalyiyueber, V, tit. VU, ɳ. 59-»; iPfcUer, V, tit. Vil, ɳ. 7, 8, 1(λ

T1TVLU8 П.

De hierareUa ***xm*** «4 mcIsshm pubsraafios·.

CaputL

Cam prout unns Mt Christus, an* sit eoeleaia sponsa ipaia·, Domina· noster usitatis eissdem origine· ab aào ineipientem tvn suotoritate dispoeuitl Igitur omniba· quidem apostolis dixit: *„8icut mieit me prier, et ego mitto* m*,h› unum autem Petram petram Mnstituit, super quant aedificavit ecclesiam ·nam, ne port·· inferi praevalerent advenu earn;* pro α·ο Patro rogarit, na deficeret fide· eia·; unum Petram fratre· tuos confirmare iussit;* uni Petro agno· et ove· pascendo· tradidit* Petra· apostolorum princeps et caput temper in (ni· suooessoribua vivit* et pfit pontificem Romanum loquitur.1 Quapropter, dominici· obedientes verbi·, cum «ancto Ignatio martyre, qui secundus post Petrum Antiochenorum eccleeiam rexit,* ecclesiam Romanam caritati· coetui praMidentem * salutamus et cum tanoto Irenaeo discipulo «ancti Polycarpi, qni «anctum loannem apostolum docentem audierat, profitemur, cum hac ecclesia *propter petierim principalitatem* nreMM ««i omnem coawmrv *ecdemam, hoc eet, omnee,* pm' *eant endigue fidelee.*"* Cum omnibus autem, qui in orbe terrarum «unt, catholici· tenemu· et 'annuntiamus, quae concilii Florentini patres, occidente et oriente in unum conspirantibus, decreverant: Definimus Romanum pontificem in universum orbem tenere primatum et ipsum pontificem Romanum successorem eme beati Petri apostolorum principis et verum Christi vicarium, totiusque ecclesiae caput et omnium Christianorum patrem et doctorem existera, et ipsi in beato Petro pascendi, regendi ac gubernandi universalem ecclesiam dpmini'nostri Ipsu Christi plenam potestatem traditam esse, quemadmodum etiam in gestis oecumenicorum conciliorum et in sacris canonibus continetur.11

Conciliorum oecumenicorum auctoritati pontifices Romani nihil detraxerunt, sed eam potiu· commendaverunt unius moris cum sancto Gregorio magno asseverante: „8icut sancti evangelii quatuor libros, sic quatuor concilia suscipere et venerari me fateor/"* Cum autem corpus sine capite mutilum sit, concilium eccleeiam universalem repraesentans sine successore sancti Petri, qui ecclesiae caput est, nequaquam haberi potest.

Quamvis pontifex Romanus universae, quae sub coelo est. Christi ecclesiae moderator et pastor existât,** occidentis tamen ecclesiis peculiari simul titulo praeeat. Quarto iam post virginis partum saeculo, provinciae omnes, quae tunc Italiae, Galliarum et Illyrici praefecturis continebantur, patriarchal! eius iuri suberant: unde cum maior et melior Illyrici pars imperio orientali adiiceretur, episcopus Thessalonicensis delegationem accepit iura patriarchal!· his in provinciis sanctae sedis nomine exercendi: neque refragabantur Graeci, donec pace

a snelssiastina ioonoelastaram haereai pattaibals, niyrieum orientais pairisrahatai Coastaatiaopolitano ·surpatioss iniqaa traaaeribaratur. Pataiarehatui Romano Montait Oarmaaia laboribus apoatolicis virorum, qui patriarchal! summi pontifici· potestati suberut, ad Chriatam et vitam perdueta; sanctus Bonifaoina, qui in re christiasa par Germaniam propaganda et confirmanda omnibu· abundantius laboravit, legatione apostolic· Augebatur. Cum itaqne «odi apostolicae multiplici titulo devincti simus, sanctum nobis eat honorem matri, obsequium magistrae omnium ecclesiarum debitum coram coelo et terra profiteri, et Patro in Pio IX propensissima voluntate persolvere.

Caput II.

De epieoopit.

In ecclesia gubernanda et pascenda perinde ut B apostolorum principi pontifex Romanus, apostolis episcopi succeseerunt, „pro patribus apostolis ecclesiae nati oonstitutique principe· super terram/ 1 A .Spiritu seneto positi sunt, ut praesidente per summum pontificem Petro, regerent ecclesiam Dei,* cuius ratio per temporum et suceeMionum vices ita decurrit, ut super episcopos constituatur et omnis eius actus par eosdem praepositos gubernetur.* Ecclesia eat in epiaoopo, et si quis non ait cum episcopo uni cathedras Domini voce fundatae * adhaerenR, non est in ecclesia.* Unde militiae clericali adlcripti et fidele· omne· audiant sanctum Ignatium doctorem apostoli· supparem: *„8ine epiecopo nerio guidguam feriat* carum, fM« od «c*eieriam epectant.* Qai konerat epieeopum, a Deo honoratae eet;* fsu *clam epieeepo aligrid agit, diabolo preeetat* obsequsum."*

Iesu· Christus omnem tenens in coelo et in C terra potestatem mitisque idem et humilis corde apostolis et in eorum locum successuris legem statuit, ut, qui maior esaet, sicut minor.' et qui praecessor. sicut ministrator fieret*: unde Iesu Christi in terris vicarius servi servorum Dei appellatione gloriatur. Iura ex potestate ecclesiastica oriunda officii et eius sanctissimi rationem habent; facultatem enim continent, quae ad serviendum Christo in cohaeredibus eius necessaria est et non nisi huius servitii intuitu servis domui praepositi» concreditur. Igitur episcopi, quo maior dignitas et auctoritas eis colleta existât, eo religiosius teneant, nihil omnium, quae acceperint, alio se accepisse pacto, quam ut Domino ea in fratribus, quos suo sibi sanguine redemit, incessabili famulatu impendant. Haec summa sit vitae eorum, fratrum curam gerere aliorumque salutem lucrum facere animae suae.

Episcopus sine crimine sit sicut Dei dispensator, D benignus, sobrius, continens, iustus*. Parum tamen se praestitisse putet, si a concupiscentiis huius saeculi se custodierit. Vita quidem gregis vita est episcopi munere pro viribus functi, mora autem gregis, si in aliquo ei defuerit, mors episcopi est. Cum minister sit eius, qui animam snam pro ovibus posuit, totum ae suis debet. Presso igitur pede sequi conetur apostolos, qui mensae cura diaconis tradita dixerant: nNos autem orationi et ministerio verbi instantes erimus." ** Verbi divini propagandi et fructus eius multiplicandi tuendique magnis et parvis, nobilibijs et ignobilibus, sapientibus et insipientibus debitor est. Attamen in vanum laborabit, nisi orationi magno studio intendat. Interponat se pro populo suo. sicut

' <ypr. *De erit. eccL,* cap 4.
• Ioann. XX. SI.
• Matt·. XVI, 18.
• Luc. XXIL M
• Ioans. XXI, IS-7.
• Conoil. Epbea., act. IП, apud Coleti, HI. UM.
I CondL-Chalcedon.. ML II, apud Coletu IV, 1285.
• Euteb. CiBur., *IM. ted.,* III, 22, 86. ł
• ...τροχ«8^<ĩ>·η rrç; ὰ/οπη " ĬĖMt. *ad Ront.*
'· iWn., *Adv. haere».,* III, 8, n. 2, [V. de hoc teatimonio dit* Mrtationem editonm colL Lae. IV.)
Ĥ Cgbc. Floreat, definitio apad Coleti, XVIII, 598*7.
II Gt«««. K, I, M.
*· Theod. Stnd., *Æpiet.,* I. 84

1 August. *1. p».* 44. I 88.
' Aci. XX. SS.
• Cypr., A>. Ĭ7.
• Cypr., *Ep* 40.
• <'ypr.. *Sp.* 8».
· Ign., *Ad Smyrn..* c. 8.'
1 ibid., c. 9.
• Luc. XXII. M.
. · Tit. I. 7-8.
'· Act. VI. 4.

Aaron, qui ntum inter mortuo· «t vivante· pro populo deprecatu eet, et plage cessavit[1]. Spiritum creatorem humiliter et constanter exoret, ut ipso sanctam infundente dilectionem deeiderio apoatoli derideret, «nbus non tantam dvangelium Dei,cod edam animam tradere, et grandia amore dicere poeait: trIMtastfMi «ra *quotidiana* aoUiritado amnium icefuiarnm. Quis m/rasator «t «yo non te/frmorf y»» irewde/ieafw *et ego non uror?*"[2]

Cum epidoopalis muneri· gravitas nunquam non ve) angelici· humeri· tremenda ait, increscit onus periculi·, quibua Dei in terria regnum oingitar; aed et creacat animo· in Domino confidentium! „Accm-*gimini et estote filii potentes,* yuoeiem *melius eet, nat mori* in *bello, quam ridere mala gentis nostras et sanctorum. Sicut* autem *fuerit voluntas* in *coelo, sic fiat.*[3] ' Haec quibai fortissimus ludas armi· carnalibu» pro civitate Dei dimicaturo· confirmavit, optime describunt fervori· simul et patientiae spiritum, in cuius virtute pro coelesti lerusalem armis spiritualibus decertandum est, his praesertim temporibus, quibus nihil modici exspectemus oportet: etenim altissimus, qui abysso· intuetur, aut suum in terris regnum magna quadam et insigni victoria clarificabit, aut. quod absit! avertet ad tempus faciem suam et magna iudicia indicabit. *„Haec autem eet victoria, quae rincit mundum, fides nostra.*[4]" Tempore aoccptabili. quo verbum caro factum transiit benefaciendo, curationis gratiam implorantibus credendi conditio indicta est, et Petrus in virtute verbi, quo venire iussus erat, super aquam ambulans, quamprimum timeret; mergi coepit. Ut igitur digni simus, quorum ministerio haereditas Domini custodiqtur ab omnibus inimicis eius, paremus cor Spiritui sancto operaturo in nobis fidem generosam; haesitandi nesciam, quae divinum accepit promissam: *„fimen dico robis, si habueritis fidem sicut granum sinapis, dicetis monti huic: Transi hinc illuc, et transibit; et nihd impossibile erit* robis.[5]' [1]

Caput III.

De metropolita.

Sanctus Leo verbo et opere magnus scripsit: *„Quoniam et inter beatissimos apostolos in similitudine honoris fuit quaedam discretio potestatis, et cum omnium par esset electio, uni tamen datum est, ut celeris praeemineret. De qua forma episcoporum quoque est orta 'distinctio et magna dispositione prorisum est, ne omnes omnia sibi vindicarent, sed essent* ■a *singulis provinciis singuli, quorum inter fratres pri.ma haberetur sententia.*[6]" · Potestas metropolitans, quam apostolum gentium Timotheo in Asiam proconsularem, Tito in Cretam contulisse vix non certum est. antiquissima ecclesiae aetate instituta est, ut unitatem sacerdotum in vinculo pacis et vigorem ecclesiasticae disciplinae conservet. Iurisdictionis munia, quae metropolitae secundum praesentem ecclesiae disciplinam competunt, concilii Tridentini sanctionibus definita sunt. Potestatis insignia habet pallium, quo in sacris faciendis per omnem provinciam stetis diebus utitor, et crucem archiepiscopalem. quae in omnibus provinciae locis etiam exemiis ante ipsum defertur.

Frater, qui a fratre iuvatur, quasi civitas firma[7]. Quo graviora sunt tempora eo magis metropolita et ooepiscopi de iis. quae sollicitudinem episcopalem attinent, consilia conferre studeant, ut Dei honorem et gregia «nomini salutem innetis per omnia viribus efficacius procurent.

[1] Sum.
[2] Il Cer. XI. »-.
[3] I MaecliaS. UI. 58-».
[4] 1 Ioann. V. 4.
[5] Match. XVII, IS.
[6] *Episl.* 84.
[7] Proverb. XVTII, IS.

Caput IV.

De oaneilio pramnrinH.

Ecclesiam, apoatoli· exemplo praeonntibua, episcoporum concilia impamm stadiis frequentavisse et provexisse, tota aatiquita· Christiana abunde testatur· Synodos proviacialea ut fidei custodiendas, unitatis ·errandae, disciplina· vindicandae enoaeiaaimum modium oanonea comtoendant et urgent Ut quovis saltem triennio haberentur, patrue Tridentini decreverunt. Summi pontifioee nihil quod ad ea promovenda faceret, neglexerunt. Qui poten· eat et ·anctam nomen eius, insigni beneficio effecit, ut disparuerint, quae venerandi· episcoporum comprovincialium conventibus obstacula poptterant Magnus Deus et salvator noster spiritus sui dopia no· augeat, ut provinciae huius concilia beneplacita ·int in conapectu eiu» et ignem incendant, quem in terram mittere venit.

Metropolitae eat, concilium provinciale convocare eidemque praesidere. Ipso legitime praepedito vel ·ede metropolitans vacsnte. tam convocandi quam praesidendi ius ad episcopum suffraganeum antiquiorem spectat, licet inter convocandos habeantur praesules dignitate eum praecedentes. Episcopi sedi apostolicae immediate subiecti tenentur vicinae cuiusdam provinciae concilium una vice pro semper ·eligere, nuo facto in ipso eomparendi ius et obligationem habent.

Abbates, qui in populum iurisdictionem quasi episcopalem exercent, adire tenentur concilium provinciae, intra cuius terminos districtus, ubi populo praesunt, situs est. 'Ili, nec non vicarii capitulare· episcopatuum per provinciam vacantium suffragium decisivum ferunt

Metropolim, antequam pallium acceperit, concilium provinciale convocare aut ei praesidere nequit : ad episcopatum vero designatus, quamprimum confirmationis'aut translationis bullam acceperit, concilium provinciale, ad quod episcopatus ei collatus spectat, adire potest et debet, suffragium decisivum in eo habiturus.

Episcopi auxiliares, vel metropolitae vel aliis concilii patribus adiuncti. capitula metropolitanum et cathedralia. ecclesiarum collagiatarum praepositi, aut quomodocunque prima earum dignitas adpelletur, nec non abbates, praepositi, priores conventuales atque superiores provinciales regularium, qui animarum curae operam navant, aut quorum monasteriis domibusve beneficia curata incorporata existant, ad concilium provinciale vocandi sunt et consultativum in eo suffragium exercent. Capitulum metropolitanum per tres, cathedralia per duos procuratores suffragiis absolute maioribus eligendos comparent.

Conventus celebrandi tempus et locus convocationis edicto Statuitur.

Legitime vocatus absque causa legitima, métropolite probanda, non absit. Omnes, qui s. ' tgii decisivi iure gaudent, >i legitime impediti abfui :, procuratores mittere possunt et debent: qui.utrum suffragium decisivum' an consultativum laturi aint, concilium provinciale de casu ad casum decernet.

Tam metropolita quam ceteri concilii provincialis patres curam habebunt, ut secum adducant viros et doctrina et rerum gerendarum experientia claros, quorum consilio in decretis praeparandis utantur.

Aliarum provinciarum metropolitis vel episcopis, si concilio intéresse exoptent, sedes honorifica assignetur. Fraterna eorum consilia adhibeantur; suffragium decisivum eis conferri nequit.

In sessionibus publicis capitulum ecclesiae metropolitanae, vel si concilium, te cathedrali quadam provinciae eoclesia celebrari contigerit, ecclesiae huius capitulum capitulantes procedens aderit.

Tam in eeasionibM pablie» quam in eoagrogationibus, epioeopi exemti, qui concilium provincia· roepcctiva· selegerunt, praecedent attirât·· comprovincial··, nisi horum aliquis cardinalitia dignitate praefulgeat Ceterum episcopi comprovinciale· loca sua secundum consecrationis episcopalis susceptae tempus hatisVunt. Antistites dioepesano· episcopi auxiliare· sequentur; hos autem abbates populum habentes, ubi eorum aliqui· adsit vicarii capitulare· nec non ii antistitum absentium procuratore·, quibus concilium vocem decisivam conferendam censuerit. Post ipso· capitulo metro* politano seu cathedfaii locus erit. Post capitulum abbatibus «eu praepositi· populum non habentibus, episcoporum procuratoribus suffragium consultativum laturis et capitulorum metropolitan! et cathedralium deputatis sedep "·signanda venit. 'Ceterum de praecedentiis in synodo provinciali habendis concilium omni recursu rescisso pronuntiabit.

Metropolita concilii praese· mitram pretiosam gerat; episcopi mitris auriphrygiatis, quantum fieri possit, uniformibus, abbates et alii pontificalium usum habentes simplicibus ex serico utantur.

Decreta concilii sanctae sedi proponenda sunt. Ab eadem recognita metropolita promulget; promulgata per totam provinciam ecclesiasticam legis vim habent. Dubiis de eorumdem sensu obortis consulatur antistes dioecesanus. qui rem. si gravius seu difficilius quidpiam habeat, ad metropolium* deferat. Metropolita antistitum comprovincialium consiliis adhibitis definitionem edat, ad proximam usque synodum, valituram.

Annis, quibus provinciae concilium non celebratur. episcopi, praeterquam si magnae difficultates obsistant, ad metropolitan) conveniant, ut*de rebus ecclesiasticis facilius et efficacius quam epistolarum ··pe consilia fraterna conferantur.

Caput V.
De capituli caihedraltbut.*

In primaeva ecclesia maioris ponderis caussae, permittente temporum conditione, episcoporum coiibvsbibuK agitabantur, de aliis rebus episcopus presbyterii consilia adhibere solebat. Ad presbyteri gradum lentis tunc plerumque gradibus et diuturno in inferioribus servitio praestito ascendebatur, in civitatem episcopalem lectissimus quisque adsciscebatur. Presbyterium sede plena episcopi senatum constituebat, sede vacante dioecesis admiuistrationem gerebat. Episcopi vitae sanctitate conspicui, inter quos sanctus Augustinus exceUujt, magnis egerunt studiis, ut clericis praesto essent sanctimoniae sectandae adminicula, quae vita religiosa recte utentibus exhibet. Vitae clericalis communitas canonicus vivendi ordo haberi et dici coepit ac ad clericos rurnmunem vitam agentes translatum est canonicorum nomen, quo antea clerici omnes ecclesiae cuiusdam canoni seu matriculae adscript! ventre solebant. Conciliorum decretis effectum, est. ut saeculo nono adolescente, in Germania et Gallia vix superesset ecclesia cathedralia, cuius clerus non profiteretur vitam communem iuxta Chrodegangi Met'ensis regulam conformatam. Subeunte temporum vicissitudine, vitae communis vinculum dissolutum est, ecclesiarum cathedralium canonici beneficia tenere coeperunt.

Itaque capitula cathedralia nostrae aetatis successerunt canonicorum collegiis ad vitae religiosae similitudinem compositis, quorum in formam antistitum^mandata et conciliorum decreta antiqui aevi presbyteria redegerant. Episcopi senafhm constituunt. consilio ei et. opera in dioecesi gubernanda adsunt. Nonnullis etiam in rebus. de quibus iuris statuta et singularum ecclesiarum consuetudine· consulantur oportet, aatiatitis eet, ' capituli aut quorundam ·χ capitulo consilia petere. In negotiis, quae ipeum capitulum attigent, nec non in ecclesiarum sive beneficiorum unione consensus capituli accedat nece··· est. Altari et cultui divino canonici inserviunt horasque canonicas in eccle«ia catbedrali alternis choris canunt. Capitulum in corpore procedens primum post antistitem locum occupat.

Non immerito virorum ecclesiasticorum coetus ceteris eminentior laudibus et obsecrationibus publice Deo offerendis peculiari modo designatus eat. Cui in ·uperais coeli et universae potestates sanctus, sanctu·, sanctus proclamant, eum in hac lacrimarum valle sancta confitetur ecclesia, quam Dominus instituit et regit, ut homine· mortales ad angelorum consortia eluctentur. Propterea Spiritus sanctus omnes, qui aurem habent ad audiendum, commonet, ut nihil quidem agant, quod ad Domini gloriam non collimet, sed oratione fidei eum collaudare et invocare nobilissimum et gravissimum esse censeant. Canonici tamquam publici pro populo deprecatores constituti sunt et hoc munere ita fungantur, ut fidei et devotionis exemplo populum confirment et ad precum societatem aUiciant. Eandem legem sibi impositam sciant, qui canonicorum loco partem officii persolvunt. Nihil praeceps in vocis modulatione. nihil oscitans in «orporis habitu deprehendatur; omnia decora sint, gravia et Deo. cui psallunt, digna.

Statuta capitularia, ubi desunt, secundum sacrosancti concilii Tridentini decreta et constitutiones apoqtolicaa a capitulo condantur et ab episcopo adprobentur. Canonicus poenitentiarius et théologal)· iuxta modum a patribus Tridentinie praescriptum \ quantum fieri possit, constituantur.

Sede vacante iurisdictio episcopalis ordinaria ad capitulum transit; eam tamen intra octiduum vicario capitulari, qui suffragiis absolute maioribus eligendus est. absque limitatione committere tenetur. Si in mora fuerit, vicarium nominandi ius ad métropolitain. vel, ecclesia metropolitan· vacante, ad antistitem suffraganeum seniorem devolvitur. Sede vacante fas non est. quidpiam innovare vel iuribus episcopalibus detrâhere aut beneficia liberae collationis episcopalis conferre.

Caput VI.
Ds parochis.

Quamvis episcopus totius gregis ei commissi pastor et doctor existât, augescente tamen fidelium numero et dilatatis dioecesium finibus sensim sensimque receptum et canonibus postmodum sancitum est, ut presbyteris probatae fidei et doctrinae certa pars gregis perpetuo pascenda concrederetur. Parochorum his nomen inditum. Instituto parochial) ubique inducendo concilium Tridentinum ultimam attulit manum; episcopis enim mandavit, ut in iis civitatibus ac locis, ubi nullae essent ecclesiae parocbiales. quamprimum fieri curarent; ubi certos fines non haberent, sed earum rectores promiscue petentibus sacramenta administrarent, populum in certas propriasque parochias distinguerent, et unicuique suum pprpetuum peculiaremque parochum assignarent1. ‹ f.

Parochorum munus eo absolvitur, › ut plebis concreditae salutem cultus divini celebratione, sacramentorum administratione, doctrina, exemplo, oratione indefessi procurent. Baptismum, viaticum, extremam^ upetionem dispensare turis parochia!» est; mortis tamen urgente periculo, ab aliis sacer-

' Se»*. V, c. t, seM. XXIV. c. 8. de *re/urm.*
• Se**. XXIV, *de rtform.*, c. 13.

/ dotibus licite sdmIniAtrantar. Parochianorum matri- a moniis aaaistynti ita ut invalida sint, quae\rine eorum vel. episcopi ipsius licentia comm »Jio saçerd"ie celebrentur. Eosdem defafictctq» seoeliunt; si sl.ud sibi'sepulorum. elegerint^ afolak^Mfeu funejsiis iura percipiunt, Praeterea fideles admonendi "sunt, ut non omittent iuxta sacri concilii Latdra-. nensi· décréta communionem paschalem <a proprio parocho sut eius delegato suscipere. Ubi suteip legis •aluberrimaV observantia sino aiqmarum' periAulo urgeri non posait, episeopûg permitaftKUt fidelesJ , etirtn in alia quam parochialr eoropi eccfe·'» communione pqschali reficiantur. „

Iu ecclesia parochiali nemini sacra facere s#t.fune--dono» eCcJesiasticae quascunque obire hceÇnisi a parocfiovel ifiso episcopo facultatem acceperit. Pbrochu» presbytero». quos novferit, vel*qui idoneis documenti» probent, sacerdote» se esse nulla censum irretitos, semel aut iterum ad divina facienda admittere potest, b quamvis licentia per dioecesim celebraddi careant. Diutius commoraturos ad* episcopum remittat. Quando sdde» episcopalis longe distat, pro facultate inf<<rinedio tempore habenda decanum adeant. Pç**' hxteros ignotos nullisque documenti» idon<^ instructos parochus a celebrando omnino arceat.

Parochi» confirmatur vel - confertur facultas dispensandi cum ruricolis, ut diebus dominicis et festi*. audita saltem missa, in agria labores peragere pi'Rsmt. quibus imminente tempestate vere opus est. ne grave rerum suarum damnum patiantur. Vit-isrim necessitatis caussam avaritiae praetexentes non audiant. r

Parochi et omne». quibp4 munus parochiale etiam precario titulo concreditum eet. cuncti» dominici» fostisque diebus etiam suppressi» I missae sacrificium pro populo offerre tenentur. * Si autem gravi inopia laborent, episcopus ei» permittere potest, ut pro missa diei dominici vel festi stipendio, quo infra hebdomadam carerent, ipsi» oblato sacrificium pro populo applicandum infra hebdomadam supplere poMrint. Diem tamen, in quem sacrificium parochiani» debitum transferunt, publice denuntient.

In cultu divino celebrando normam ab episcopo praescriptam accurate aequantur, neque sine eiu» permissu vel praecepto aliquid addant vel detrahant vel quomodocunque immutent, aut extraordinaria pietatis exercitia instituant.

Inter eoa. qui vineam Domini çolere et aprum fertftn. nc eam depascat, prohibere debent, parochi insignem locum, occupant. Quocirca concilium hoc in Domino congregatum adiurat parochos per viscera misericordiae leau Christi, ut sponsore» facti gregi», pm quo hostiam se Deo patri obtulit, impensi» studii» allaborent ad quaerendum quod perierat, consolidandum quod infirmum, sanandum quod aegrotum, alligandum quod confractum eat*. Baptismo infante» abluere, condone· et puerorum institutiones statis temporibus haberj, moribundi» extrema ecclesiae sacramenta administrare, defunctos sepelire optimum quidem et eumme necessarium e»t: neque tamen .parochus, qui ex ordine haec absolverit, pastori et episcopo animarum nostrarum satisfecisse »e credat. Animi ad superna conversio a verbi divini praedicatione exordium Aaepe ducit, attamen sine sacramento poenitentiae non consummatur, iterato eius usu et pane, quem digne manducante» vitam aeternam habent, confirmatur et perficitur. Homini, qui coelestium itnmemor vixit, «aeramenta instante iam morte administrata parum prodesse solent.

' Encycl. 3 maii Ifite. Xmesfimmi rrdemtoru.
' Etech. XXXIV. 4.

Quaa^Eu aatem apgrote·^ integra meate existât, tempus irôrvriçati· tempus peppjtiationis eeee potest: quippe monite salitis 'fismlhm , admittere *·solent decumbente». quam homines pbgotiis et voluptatibus consuetis turbinis ad instar^abrepti.. Itaque parochus oves suas, agnoscat, «d sacramenta digne et frequènter I suqcipidffda parochiano» publicis et pri* taj^s moniti» disp[illegible] 'jim· audiat, apgrotos indefessa [illegible] monentibus [illegible] aaeietet

Cum ^mnibusSpir/tus sanctus dicat. „7&i d#rc- ^mîm *nt pifyfr,* orpitato À crû affator/' I parochi etiam vi muneri», quo funguntyr, pauperum,giiarum- A quo miserabiliun^ peWonaxum curam paternam gerere tenentur *. Paratissimi egenorum inopiam' pro redituum conditione sublèveot. miseros ompe» officii» benigne prosequantur. consolatione reficiant, ad memqriam ponderis gloriae, quam momentaneum hoc et leve tribulationis nostrae operatur, animum iacentem erigant. Parochiano» ad misericordiae opera crebro excitent. <2*^

. Residentiam religiose servenjp Per notabilem diei partem nunquam domo absint, quin repentini» casibus provisum ait. Vitra biduum sine decani praescitu et permiesu ex parochia non discedant Ut uftra seX dies abesse liceat. ab epi»copo facultatem scriptis expressam obtineant.

Vaput VII

ptfrocÀfffrw··

Cum ad impossibile nemo teneatur, nulla sane negligentiae culpa obstringuntur parochus et presbyteri adiutore». qui. et»i munus suum pro virili obeant propter nimium tamen parochianorum numerum eonlm necessitatibus plene providere nequeunt Lugubris autem et miserrima rea eat. populum catholicum presbyteria, qui sufficiant, et ecclesiis, quibus capi po»«it. destitutum lacere OW non *habrntet paitorrm"*·, et ad auxilia ferenda nihil non moliendum. Nequaquam expedit, ut parochia^ quaedam etiam in maioribus civitatibus constitu'a ultra decem parochianorum millia contineat. Contra nec iuvat. parochia» iusto minori*· e»se. Multa sunt, quae dissuadent, ne sacerdotes singuli exiguae plebi praepositi distribuantur, quin locorum conditio et animarum »alus id exigat. Vae soli. quia, cum ceciderit, non habet' sublevantem se'·· Ecrira, quam spiritu» sapientiae regit, communem virorum eocleeiasticorum vitam omni tempore commendavit et proflagavit. Domestica sacerdotis cum sacerdotibus consuetudo ad arcenda, quae minus decent, et alenda rerum sacrarum studia magnum affert momentum. Normae haec ad instar frabeantur. si novae parochiarum circumscriptioni» opportunitas adeit.

Caput VIII

Z)e adiutoribut parochialiintf.

Parochus, nisi infirmitate autfeenio impediatur, muneri» sui parte» per se ipsum implere obligatur Non sacerdoti parochia, sed parochiae sacerdos quaeritur, et ideo digniori seligendo magna cura impenditur, quia non nihil, sed plurimum refert, a quonam officii parochiali» functione» peragantur. Si autem eoius non sufficiat, tot sacerdotes ei »dinngantur. quot pro parochianorum numero et locorum conditione ad curam animarum rite peragendam requiruntur?

· I'*alm. IX. 36.
· · V»nc. Trid. ses». XXIII. c. re/arm.
· Marc, VI. 84.
· Eeri. IV. 10.
· I'nac. Trid. se··. XXI. dr rt/crw.. c. 4.

Parochi» cooperatore· fratres sacerdotii, fitio· a tau·· omnes aetatis bt experientia· ration· habdhrroonailio regat, exemplo excitet. iuntore» -ad curae · parochial» - munia benigna ' aaaidqitate informet? . bonorum operum, quibus Deum glorificabunt, particeps foturus, si patrem spiritOalejn eis-ie exhibuerit Cooperatoribus decens debetur sustentatio/convictore· sint parochi. qui^vitae^qecesearia benevole eis subministret. Ipsi ' autem, debitum parocho honorem deferant ac debibam ^biectionem praestent, eius apud parochianos reverentiam tueantur et propagent, labpnbusque »ψΛ vineam Domini ita colant, ut rectnreoiyeum constitutum e^sc nunquam ^hbriscantur

epieoopuk tlfcen recurrere debenti - * X-

Decanus facultatem habet absolvendi in casibus episcopo reservat» et intra diatficU» ei demandati limites peragendi benedictiones, >n qipbus iuxta ritus sacri rationem chrismatis unctio non intervenit

Caput IX.

λ *"Dt decanit.ε*

ÎQuo latius dioeresii* n limites extenduntur, e· u» episcopus rebus, quibus secuodubi beneplacitum Domini ordinandis intendere debet. per/sei Xip«uifi invigilare satis cat. Insignis itaque apud' y no· comprimé utilitas decanorum per dioecesin dispositorum, ut antistiti oculi wet suris loeo sint. De omnibus quidem, quae curam animarum et legum ecclesiasticarum observantiam attinent, speculatores instituti sunt; praecipue autem vigilent, ut sacerdotes dignos «e praebeant vocatione, qua vocati ·unt et âve» Domini Mimrha diligentia pascant.

De minoribus rebus fraterne eos admoneant; ni morem gerant, ad episcopum recurrant, cui graviora omni semota mora indicanda sunt. Habentur inanes rumores, quos contemnere decet; fama autem constans et multorum animos movens nunqqam parvi pendenda est: si fqndata sit, scandalum repnmert, ·in minus, innocentem suspicionis invidia liberare. iur> itia exigit et caritas. Qui. cum muneris sui rst.o id postulet, episcopum de scandali» vel graxi eorunr suspicione non admonet, offensae divinae et « detrimenti animabus illati complicem se esse sciat.

Decani est. parocho· et parochiarum rectores cuncto· in muneris rite adepti adminiatrationem inducere, ita tamen, ut relate ad regulares parochiae domui religiosae incorporatae administratores, lex f>ive consiletudo dioecesana intacta maneat.

Procurationi omnium bonorum, quae ad parochias vel ecclesia» parochial·· sive filiales pertinent, decanus iuxta normam eidem praescriptam invigilare tenetur.

Si parochus seu parochiae »rector gravi morbo decumbat, decanus eum adeat, de vita periclitantem ·aeramentorum praesidio muniat, sive, ut iusto tempore muniatur, curam gerat, et opportune eum excitet, ut domui suae disponat, neqne de stipendiis missarum forsan nondum persolutarum et de mercede famulantibus debita providere obliviscatur. Vita functum sepeliat, iuribu» stolae ad ipsum p pertinentibus, nisi regulari» parochiae domui religiosae incorporata· administrator fuerit; huius enim ·epeliendi iu» ad superiorem regularem spectat.

Decanus presbyterum aliquem idoneum ad parochiae vacantis admioistrationem deputet, usque dum episcopus, ad quem extemplo referendum est. ea de re constituerit.

Decanus parochi» permittere potest, ut ^x rationabili causa et de presbytero, qui eorum vice· ·uppleat, provisione facta a parochia sua per sex ad summum die· absint. Ad epwcopum tamen de licentia concessa referat. . Eidem conceditur, ut necessitate urgente presbyteris facultatem ·aeramentum poenitentiae administrandi vel licentiam missam.celebrandi rite obtentam in quindecim die· proroget, nec non, ut alius dioecesi» sacerdoti litteris formati» antistiti» sui munito tniaaam celebrandi licentiam in quindecim die· tribuat; qui

Caput X.

Dt rist/oboy *a* deemus be^euda.

Cum In provincia hae, quae aBsvanae ad HufigariaUvque limites extenditun eçiacopi visitationem . canonicam tetppore ^tatuto< absolvendo impares omnifin existant, decalits jmuaus demandatum est. parochiae districtus eis assignati quotannis visitandi eum in finbm. ut de eanuidem statu ad antistitem ·hfurate refetye queant,

vDecano adventante campanae iraisabUrvur. parochus cum sacerdotibus copperatonpn· »tola et stehtHo ipse, roocheto ceteri induti euro ad «'eclesise ostium excipient ei ad aacristiam deducent, ubi rocobetum Atolamqug sumet. Decet, ut missae a parocho celebrandae intersit. Post fissam vel. si q^mpiode ipsi intéresse non possit, quamprimum ex sacristie prodierit, sanctissimum sacramentum a parocho exponatur, irteenset ipsum decanu· et hymno sacro pro mor^, decantato benedictionem det populo. Quo? facto diligenter examinet altare primum maius, tabernaculum, ostensorium, Hbonum. cetera poetmodum altaria, fontem baptismale», sacrarium, confessionalia. omnemque ecclesiae adparatum. Ad sacristiam se conferens, calices, pyxtdetn portatilem. casulas, linteamina, et quaecunque cultui divino inserviunt. diligenter inspiciet. Hoc absoluto negotio, curai populo pias preces fundente eoe* meferiutn adib\. Ibi cum aliis, qui adsuUt, presbyteris psalmum Zir prq/wvd» recitabit. et collectam Ftdsfium *Dntt* owii··» com/iTpr dicet. Postea coemeterium perlustrabit. Si autem coemeterium longius distet, ad eius inspectionem absque populo, tempore quod commodius ipsi videbitur, conferre se poterit. E coemeterio redux, vel si eius visitatio dilata fuerit, statim post saenstiae inspectionem ecclesiae fabricam, quantum fieri possit, attente examinet/nis peractis, niai forsan scholarum inspectio alii cuidam sacerdoti concredita fuerit, scholam adeat, ubi pueri et puellae eorum, quae didicerint, coram eo tentamen faciant. Doctrinae christianae unum, quod necessarium eat, (radentis primae sint paries. Domum dein parochialem visitet; an reparationibus minoribus debijg sit provisum. an maiores quaedam requirantur, diligenter investiget, et an beneficii bona iuxta sanctiones ecclesiasticas administrentur, quantum res sinat, exploret. Itemque parocho, ecclesiae vitricis. et quodsi patronatus iuri subsit, >patrono sive eius mandatario advocatis perquirat de eis. qnae ad «dministrationem bonorum ecclesiae parochia!!· pertinent. Celerum omnibus aditu facilia, quaetqinque da rebus ecclesiasticis ipai significentur, patienter audiat et. prudenter ponderet; de omni autem visitationis negotio ad antistitem fideliter referat.

Caput XI.

D* ryaodc *3iatettana.*

Cum intqr episcopum at sacerdote·, |UO· IB commisso grege pascendo adiutores habet, tatimiM nexus intercedere debeat, ex antiquiaaimi· eeeleeÎM temporibus antistites suae dioecesis clericos, praesertim in animarum cura laborantes, frequenter congregaverunt. ut eoa salutaribus monitis instruerent, desideria patefacta paterne exciperent, corrigenda corrigerent, et quae dioecesis rebus produisent,

AC·

decernerent et pnrinulgarent " Hae sunt origines synodorum dioeoesanarum, qqae ut quotannis habeantur, patres Tridentini decreverunt .Eat* quemadmodum sanctus Carolus Borromaens di^it,[1] /genqralis quaedam visitatio synodos; alias enim per anuum particulares quasdam eoeleeias duntaxat vjS'ifkmus ; hic vero generarim sacerdotes omnea et clericos ac in ipsis suo efiam modo populos eia commissos.*[1]

Ad synodum dioeepsanam vocandi suat eoelesiae metropolitanae seu cathedraria canonici, ecclesiarum coliegiatarum praepoaiti^-vfil quomodoeunque prima earum dignitaa admolietur, nec non abbates,'praepositi. priores ^eonventualee atque superiores provinciales regularium, ŋui hnimarum curam agunt aut quorum monasteriis domibusve beneficia curata incorporate sunt neque sine legitime excusatione absint Vocatipraeterea adesae tengntur parochi et omnea aacerdotea in parochiaii animarum cura constituti, rectores quoque^ ecclesiarum jon parochialium. ubi cultus divinus publice celebratur; si autem de morum reformatione vel alia re totum clerum concernante agendum aut concilii provincialis decreta publicanda sint, etiam alii aacerdotea dioecesani. Delectus tamen ita habeatur, ut cura animarum detrimentum non capiat, neque ad synodum vocatorum numerus ul6b ducentos facile ascendat.

In provinciae huius dioecesibus synodum quotannis habere difficultate non caret Singulis, quibus non convocatur, annis decani post sbyolutam ab omnibus visitationem ab antistite advocentur, ut cum capitulo cathedrali et aliis viris scientia et pietate insignibus congregati, de abusibus corrigendis et ordinationibus, quibu^animarum salus promoveri possit, férendis. sententiam dicant.

TITI LUS 1)1

Dt naeramentu it Mtramtntalibui.

Caput 1.

Dt tacrautmiit ‹k gtturt.

Deus et redemtor noster lesus Christus, ut suoruni fidem exerceat pietetemque alat, gratiam, quam in ara crucis nobia meruit, per sacramenta novae legis in nos derivari voluit. Invisibilium, quae Spiritus sanctus operatur in nobis visibiles formae sunt.' omnisque vera iuatitia per ea vel incipit vel coepta augetur vel amissa reparatur.* Sacramentorum -vis non in eo reponitur, ut homines ad pietatis sensus excitent, quibns cordis ostia Domino pulsanti aperihntur, sed gratiam, quam significant continent atque proinde ex virtute Dei ordinatione eis insita sen ex opere operate conferunt modo validj administrentur, neque suscipientes operationi "Spiritus sancti impedimenta ponant Idcirco sacerdotes. quibub mysteria salutis dispensanda eunt animo alte impreesum gerant qualem et quantam rem pertractent. Ne materiae vel formae aliquid desit, summa diligentia caveant qeromonias ritusque omnes ritualia dioecesani ad «itrmam accurate persolvant et quamvis attentio virtualia ministri intendentis facere quod facit ecclesia, ad sacramenti' valorem satis sit impense tamen studeant ut in ipea administrations actualem attentionem habeant Verba distincte et artieulatim pronuntient; incessus, vultus, corporis motus, vocis modulatio rei sanctissimae, quae agitur, conscientiam exprimat et fidelea ad fidem firmam et devotionem intimam exeitet PtaitsHS pro viribes et rurem adianctis praeurent, et nitida et decora aint, quae ad seen»·' meatorum dispensationem 'roqairuntua ' Paroohi suos da sacrameatia et praeparatione religiose praemitteiuiA. quoties ocoMirofferatur, instituant; verbi diviupraedicqtores et religionis doctrinam publies vel privarim tradentes cuncti ea de re diligenter agant. Nemo periret, ai omītes eo, quo par eet, animo sacramenta susciperent. p

Caput II.

Dt tacnttunli itplimi.

Cum nemo munduli sorde. nec infant, cuius eat uniua diei vita super terram. ' baptismi uratis renaacilbur lex aqua et Spiritu sancto. ut filii X>i nominemur et simus. Regenerationis sacramentum ordino et neceesftate ÿrithum est. unde magna accuratione et reverentia administretur oporteC Verba. quibis forma absolvitur, eo ipso tempore, quo aqua infunditur, distincte proferantur. Pervetusta ecclesiae sanctione» vetitum eat. ne obscoena, fabulosa aut ridicula vel inanium deorum vel impiorum hominum nomina baptizandis imponantur. Si nomen decorum quidem, sed qqod sancti alicuius non sit, indi petatur, nomen coelitis adiiciatur. ut in Christi ovile recepto peculiarie .pud Ghristum deprecator non desit.

Canones iubent. ut baptismus, cum ianuu «it ad Christi ecclesiam, in eccleaia ad fontem baptisrnalem conferatur, nisi propter infantis infirmitatem aut aliam iustam causam exceptio gthnittatur. Hoc ubi usu retentum est. sedulo conservetur. Ut infantes parentibus petentibus in privatis domibus baptizentur. iia in locis, ubi eiusmodi consuetudo diuturno usu invaluit, nec facile tolli potest, ad tempus toleretur. Ut autem preces, quibus mulier post partum in ecclesiam introducitur, illicit post infantis baptismum supra matrem lecto decumbentem recitentur, abusus est. qui. si hinc inde vigeat, absque mora tollatur.

Ut aqua naturalia adhibeatur, ad sacramenti valorem pertinet. Alie· uti. quam ea. quae iuxta rnissalis Romani ordinem solemniter benedicta sit. praeter necessitatem non licet. Ne quispiam sine salutari remedio de hoc saeculo avocetur, omnis homo, ne infideli quidem excepto, idoneus baptismi minister est; et parochi curent, ut obstetrices baptismum rite conferendi rationem optime calleant Vinstante mortis periculo a Isicia baptizari, si superixerint, ad ecclesiam deferantur et parochus, quando lacramentum «elide ease collatum prudenter dubiari nequeat, ceremonias omissas supplere satagat; ilia· et ipsutn baptismum sub conditione iisdeni. cpnferat: ratio enim non sinit, ut videatur iterstum, quod non ostenditur gestum, nec temeritas intervenit praesumtionis, ubi eet diligentia pietatis

Infantes expositi, nisi eoa rite baptiastos esae plene constet conditione adhibita baptizentur. Schedulae cuidam appoeitae, quae infantem baptiaatum esse aaaerat, nihil tribuendum eet nisi forsan liber beptismalia rem ita ae habere comprobet. Quando quia ad ecclesiam redeat ab baereei. de qua prudenter dubitetur, an in ea baptismus debita forma, materia et intentione dispensetur, causa ad episcopum deferatur.

Cum petrini fideiuasorea sint baptizandorum, partes eorum sumere non possunt · quibus prudenter exspectari nequit, eoe, ei opus ftierit, aeturoe. ut filii spirituales, qnoe ex baptismi fonte susceperint, in fide catholica diligenter instituantur. Arceantur igitur a fide seu communione oatboHoa alieni, aed et publioe criminosi seri infames, item qui sana mente non eunt aut fidei rudimenta ignorant. Prae-

[1] Ia sya. dioec. XI. 4Λ. aed. Msdtoiaa., part. VII, p. 1480.
[1] I» ooBsaerat. dist 8, c. 88; ef. a August, JCyssC- iqj»
[1] Cone. Trfd.. Mas. VI. ia pieoam.

tor*· eoafirisstioais h o u ^Ho m muniti, et baptisnadi parsataa, nee bo b moaaehi val sstBotimonialee removeantur. Dao viri duaevw Bebanto son admittaatar' aaa· tamen et unam adhibere boet.

Infantum baptismua ultra biduam a nativitate noa differatur.

Caput III.

eurrnmmf» cMtrusfiosu.

Vita hominis militia eat super gerram: ideo quotqao^eper baptismum regenerati aunt ad vitam aeternam, Sçiritu promimionis nancto lignandi et confirmandi› aunt ad bonum certamen certandum. Qui, cum ad confirmationem poaaint accederet illam' neghgunt. · gravia peccati reatu vix excuaantur; quamri* eqim continuo transituris sufficiapt re-gener»tionisxbeaeficia «icturis tamen necessaria eunt confirmationi· auxilia, quae nostris temporibus· eo avidiua appetenda aunt, quo frequentio* immi- B nent tentationum pericula. Confirmando· aeptennium absolvisse ac rationis uaum attigiapn oportet, niai in particulari quodam «anu antiatiti dioeceaano aliter visum fuerit. Ubi frequentior adeat sacramentum suscipiendi occasio, agendum est, ut pueri puellaeque. antequam primam communionem susceperint, ad Spiritum sanctum accipiendum abaque rationabili causa non accedant; vicisainy ultra deciptum quartum aetatis annum confirmatio non dMKratur. Ante Pentecosten necnon appropinquante visitatione canonica, parochi ipsi vel per sacerdotes adiutorea, confirmando· erudiant in omnibus, quae ad tanti elacramenti vim et dignitatem iqtelligendam faciunt, eosque moneant, ut peccata confiteantur, et, nisi forsan ad sacram synaxin nondum admissi, corpore Domini reficiantur. Alius quoque «scerdos, Vui episcopus facultatem doctrinam religionis tradendi impertitus fuerit, de parochi vel ipsius episcopi licentia eoa instituere potest. Ad (Confirmationem ii solummodo admittantur, qui testlfironium de condigna praeparatione peracta scripto/exhibeant. Litterae testimoniales sacramento coBato parochia remittantur. uAparochianoa, qui/Spiritus sancti 'dona acceperint. in confirmatoriim librum referre poaaint. Confirmati omnibus, quibus sacramenti administrandi ordo absolvitur, orationibus devote adsint, nec ante-' quam benedictionem pontificalem acceperint, ex ecclesia discedant. Petrinus adhibeatur unus, mas mari, foemina foeminae. Sponsores in confirmatione esse nequeunt, qui in baptismo petrinorum munere fungi, prohibentur. Insuper confirmandi vitrico· seu noverca excludantur. Eundem in baptismo et in confirmatione sponsorem habere non licet.

Caput IV.

Ds sanctissimo *tuciarMat tacram^nto.*

In omnibus sacramenti· vere memoriam fecit mirabUium suorum misericors et miserator Dominus, in augustissimo vero eucharistiae mysterio divitias divini aui erga homines amoris vetat effudit, ita ut, cum ait omnipotens, pina dare non possit, cum sit sapientissimus, plus dare needat, cum sit ditierimus, plus dare non habeat '. Tantam ergo sacramentum omnes intondente· vira· veneremur, et ai quid sias gloriae impendere nobis oonosesum sit, maximum fecisse lucrum confidamus. Adset, qui noa uraavit, adest, qui pro nobia in ligno crame pependit, adest, qui mundum indicaturus redibit, rax ooeU ot tome quem engatarem chori adorant Quantam possumua, audeamus: nam maior eat omni lauds.

Tabernaculum. abi saartiseisss eucharistia recondito habetur, sanctiasimua, quem orbis terrarum LoeatiiM^, loras est, aam- Umb, qai. ia pwsmspi isMM pueruK figuram «Mia hoaaianm videadam praebuit, aab pania ibi speci· recidet. Qaod aaf- ' moaa fide tonemus, shmaraa. qaae Deo debetur, reverentiae signis profiteamur.' Tabaraaralam et intus et extortas, quam optime fieri poesK. exornetur.' Praeter vasa, quae sanctissimam suôharûttiam actu contineat, nihil omnino in eodem reponatur; neque calices. neque reliquiae, neque sacrarum oleorum vascula ibi recondantur. Sollicite occludatur; clave·, quas duas habere consultum est, .pfirbehua vel eius cooperator eusiodist. Ubicunque Dominas, fons amori·, pania aub-speci·'adiit, lampas diu noetaqUe colluceat, qua· fidelibus Deum praesentem annuntiet 'atque hominibus' recedentifius cultu· 'aliquam et amoris prOfessiofiem exhibere pergat NuMfi unquam'excusatio admittatur; per modici, qui' requiruntur, siyntus ad ea pertinent. quae cultue divinus absolute requirit. eUsTiTon alio modo, fidelium certe 'eleemosynis haWeri poterunt/ i Particulae consecratae toties renoventur, quoties pn> l locorum conditione necessarium sit, ut omne corruptionis periculum sollicite avertatur. De regula renovatio alternis saltem fiat hebdomadibus, nullibi tamen ultra mensem differatur.

Calicis et ciborii euppa saltem, nec non ostenr ·orii lunula ex argento sive puro confecta..et. nisi aurea, intus inaurata sint.

In eadem acelesia, nisi perampla sit. sanctissima eucharistia praeter evidentem necessitatem baud plus uno loco asservetur.

Tojprari· qon potest, ut in ecclesiis filialibus sacrosanctum sacramentum asservetur, nisi sacerdotem beneficiarium apud eas residentem habeant, vel quotidie in eis sacrificium Ihtssae celebretur et ab ecclesia psrochiali vel quadam virorum regularium domo non ita distent, ut incendi· vel inundatione superveniente sacerdos ad sanctissipam eucharistiam transferendam tempestive accurrero nequeat. Repugnat reverentiae Deo praesenti debitae, ut per integram septimanam vel et longius tempus sine adoratoribus' et venerationis documento in ecclesia occlusa delitescat. Ut autem populus viris ecclesiasticis longe agentibus coram sanctissimo sacramento ad litanias dicendas vel rosarium sliasve preces recitandas conveniat, refragatur reguli·, quibus eceleaia in cultu divino moderando utitur.

Cum Denm habitare nobiscum populi Christiani nobilissimum decus et gloriae, quae in nobis revelabitur, praelibatio quaedam existât, Deum habitantem nobiscum, ubicunque comparcat, summo adorationis obsequio confiteamur et celebramus Itaque publice prodeunti, ut aegrotos visitet atque aoletur, nullum desit venerationis signum. In civitatibus unctissimum sacramentum non aliter quam aub baldachino per vias publicas deferatur. Exéltatur praeterea parochorum/ piotaa, ut in maioribus oppidis, ubi locorum conditio difficultates non parit et baldachinum portaturi non deerunt, animum rei advertant, et quam primam flori potorit, venerationis illud officium Dee redemtori exhibeant. Praetor procesaionem ta festo corporis Christi habendam, aliamve pro qua expreasa antistitis licentia obton$p fuerit, saactiastmam sacramentum ex ecclesia profane non licet, nisi ut ad aegrotam portetur, vel quando instans profanationis periculum tranalatioaem fieri inbeaf.

Qui Mariam absolvit et loaaai ia sinu suo recumbere dedit, in sanctissimo sacramento nos exspectat, ut venia nos condonet, ooneolatioB· reficiat, ·mori· ulnis amplectatur. Vsuite igitar, adoremaa Depot, qui deauo exinanivit se et maiastatis splendorem modici panis specie contegit, ut in nubibus

coeli veaientis upestus initie nobie et festivus a eii»t*t; praeoccupemus faciem eius in oonfeesmne et'hauriamu» aquam de fontibus salvatoris! Absit, ut tepe*centibu· animis ab hominibus deeeretur, ‹fqV' propter hotninee inanituri reqidot! Sacerdotes eiue in eonoionibus publias,in juventutis institutione, in poenitentiae administrations^privatisque colloquiis fideles studiosissime institnMt ·atque commoneant, ut quam frequentissime pro 'rerum,«narum conditione ppeeint, ad sanetimimum «aeramentum devotissime visitandiim concurrent.. Verum ipsi exemplo eor praeeant. Praeter' paucissimos locos, quibus ecclesia a domo parochiali longius abeat/ parochus et presbyteri adiutorUs omnimodam /unctissimum «aeramentum adorandi commoditatem habent. ' Labdem merentur. qUi. cum poaeint. horae canonicae coram senctissimo dicunt.

Caput V.

7 › *Dt aacraamcto etutat tacrifieio.*

· nomo, qui per peccqfum morti· sententiam incurrit, et poenitentiae spatium et gratiae auxilia adoptionemque filiorum per sanguinem, in quo iustificati sumus, adeptus eet. Igitur, quae praeter peccatum et peccati poenae habemus, omnia virtute sacrificii, quod Dominus et redemtor noster pro nobis in cruce obtulit, tenemus et poeeidemue. Ipse autem, qni «acerdÿs est in aeternum secundum ordineih Melchisedech, quod cruentum semel peregit. incruentum perdurare vult usque ad consummationem saeculi: unde per vicarium sacerdotis mortalis officium' corpus et sanguinem anum Deo patri sub panis et vini speciebus offert, in remissionem eorum, quae quotidie a nobis committuntur, peccatorum. Haeê est oblatio munda, quae a solis ortu usque ad occasum in omni loco noftmi Domini offertur, neque, nuda est commemoratio satisfactionis in cruce peractae, sed* sacrificium verum et tremendum, quo Deus placatur et noble propitius redditur, ita ut, quoties huius hostiae commemoratio celebratur, toties opus nostrae salutis exerceatur Quapropter sacerdotes ad agni immaculati mensam accedentes memores sunto, se esae ministro* Christi et mediatores generis humani, et cum timore et trapiore. cum cdrdi· contritione ac illibata corporis mentisque puritate divinum istud et coeleste sacrificium celebrent, ut sentire mereantur boatissimartl praesentiam Domini. et excubias «anctorum angelorum, qui in circuitu ipsorum tantum mysterium eojlaudant et adorant. Ab omni delictorum sorde se custodiant; si, quod Deus avertat, peccati lethalia reatu se contaminaverint,' altare non adeant, antequam poenitentiae sacramento culpam abluerint, exeepto tamen neceesitatie urgentis casu, qui si contigerit, contritioni· actum summo studio eliciant, et confessionem sacramentalem quamprimum peragant.1 Nemo missae sacrificium absque veste talari celebrare praesumat. In usum sacerdotum, qui. eum peregrini sint aut remotiori loco degant, eadem induti ecclesiam facile adire non possunt, vestis talari» in sacristie praesto sit.

Religiosa impendatur cura, ut purissima aptissimaque sit materis in Domini dominantium corpus •t sanguinem convertenda. Hostiae sint ex tritici farina et aqua· naturali confectas, macularum expertes, recentes. Vinum, si haberi possit, seligatur album; nunquam non purum ait et bonum. Intolerabile esset, si ad tantum mysterium adhiberetur vinum, quod convivis apponere ecclesiae rectorem puderet In aqua admiscenda sollicite caveatur, nt permodica sit et vini naturam immutando plane impar.

I CracU. Truest, «sas. XIП,'4· sesharisx, asp. 7.

CerumnUiae, quaa eoetecia adhibuit ut majestas tanti aaeridcii commendaretur, nant diligentia observentur et oôndigea gravitate peragantur. Omni ergo mineae etiam defanatorum ot beati««imae M^ride virginie in sabbato tertia ad miaifanm horae pareS. impendatur. DiffieiiKmnm eet, ut quia missam breviori pereolvat tempore, quin in verbis et actioaibus delinquat; fièri nullatenua poteat, at in terbia enuntiandi· et actions exequendia earn prae «.e fera) gravitatem, sine q'qa exterior pietati· species ad dignitatem eilcritoii et populi aedliih^tionem omnino necessaria consistere nequit. Praeterea ipea rei divina plane natura et expreeaa rubricae praescriptio sacerdotem post porpori^ dominici eumtionem ali-,.°" quantum quiescere iubet in meditatione sanctissimi ·aeramenti, quod négligera Solent, qui «aera praecipi,4anter peragunt. Attamen ei qui» misshm quamcunqhe tempori· spatio quadrante minori persolverit, R «cthti e0 a gravie reatu· culpa vix esse egeueandum-

Ceteram quicumque sacerdotes-saeculares aeu ragu- 'lare· tanti mysterii reverentiam nimia festinatione violant, populoque scandalo sunt, ab antistite dioeoesano coerceantur. Minime tamen probandi, qui missae celebrationem nimia cunctatione protrahunt. Teneatur regula, missam ordinariam"dimidia hora absolvendam esee. Sacerdos ab ecclesia non diecedat, antequam Domino gratiarum actionem quam maxima posait devotione obtulerit. Quamdiu panis et vini species perdurant, Iesu· Christus épud nos manet; ut antem Deo in nobis pro nobis praesenti omni mentis oordisque virtute laudantes, mirantes, poenitentee, exorantes intendamus, ipsa ree iubet; unda qui sine ineluctabili quadam necessitate animum ad alia sua culpa converterit, gravissimae irreverentiae reum se esse sciat; qui gratiarum actionem obiter vel ne obiter quidem persolvere assueverit, maledictionem «e pro benedictione habiturum iustissime timeat.

Antiquitus fideles inter sacrificium obtdlerunt panem et vinum, ex quo eucharistia conficeretur et sacrorum administri 'alerentur. Huius in locum pecuniam numeratam contribuere post temporis consuetum est. non ut consecrationis pretium offeratur, sed ut sacerdos sustentationis suae stipendium habeat. Quamobram pia haec fidelium oblatio licite percipitur, modo, quodcunque nundinationem sapiat, longe absit. Sacerdos tot missas celebrare tenetur, quot a stipem offerente celebrandas suscepit, et quae de sacrificii tempore et loco adiecta forsan fuere, ^fideliter impleantur. Misas· pturee, quam sb eo intra bimestre persolvi possint, non suscipiet, nisi offerens dilationi expresse consentiat. Qui stipendio manuali accepta obligationem missam celebrandi alium in presbyterum transfert, integram eleemosynam, licet stipendio ab antistite statuto maior sit, eidem erogare tenetur, nec partem retinentem iuvaret, quod alter rei certior factus consensum tribuerit; quippe non de privatorum commodis, sed de sanctissimae rei decore agitur? *Alia tamen missarum fundatarum conditio ; eas enim, cui stipendium adiunctum beneficii titulo debetur, per alium sacerdotem persolvere potest, retenta ea stipis parte, quae stipendium ab episcopo constitutum superat.

Ut missae fundatae suscipi possint, secedat oportet episcopi venia et auctoritas. Approbatae iuxta conditiones in funditioqs additas religiose psgsolvantur. Si accidat, ut etiam absque beneficiariorum seu administratorum culpa fandi detrimenta capiant, ita ut eleemosyna stipendium ab episcopo decretum non amplios adaequet, iis, quibue missas celebrandi obligatio incumbit, earum numerum pro arbitrio suo minuere non licet; sed ad episcopum facultatibus apostolici· munitum, sive ad ipsam apostolioam sedem ooafagiandam erit

Nomo sub quoeenquo graetextu audeat alio in χ loco,/qnam ' in ecclesia aut in saeeltyB ot oratoriis intra facultatum pro eisdem eonceqpàram terminos, sacrosanctum missae sacrifioiom offerte. ·

v' Caput VI.

~~ *Dt tacre* comiMUasoas. ' '

Dei filius, qui suo nos sanguine redemit, qui Deus et bqmo pro nobis io altari residet, qui satisfactionis beneficia quotidie renovat, mirus amore ac potentia, quae hio maiora nobis tribueret, invenit; nam corpufmtum in cibum et sanguinem suum in potum nobis praebuit. Summum hoc inter tanta mysteriorum magnalia, stlnmum inter tanta largitatis diffuse beneficia et /ngnitatia. ad quam homo elevatus est. certissimum pignus: hac enim mensa frui non posset, nisi cum divinae consortem fieri naturae pater misericordiarum vocaret.

Primopsm'saeculorum fideles, quorum animis alte B impressum erat, se hac in vita paregrinanSt Domino, quoties sacrificio novi foederis aderant, sacra synaxi reficiebantur, modo plena gauderent communione. Labente tempore caritas refrixit in cordibus multorum. 'Unde concilium . Lateranense IV* decernendum duxit, nt omnis utriusque sexus fidelia, postquam ad annos discretionis pervenerit, omnia sua peccata semel in anno fideliter confiteatur proprio sacerdoti, et ad minus in Pascha eucharistiae sacramentum reverenter suscipiat; alioquin et vivens ab ingressu ecclesiae arceatur et moriens Christiana careat sepultura. Constitutionem patres Tridentini çanonc ab ipsis sancito confirmaverunt, addentes, optare se, ut in singulis missis fideles adstantes sacramentali eucharistiae perceptione communicarent. Haec ecclesiae est mens, haec mens ait omnium, quibus animarum immortalium cura commissa est. indefessis studiis fideles inducant, ut ad sacram C mensam frequenter accedant, eata tamen, quam mysterii ratio exposcit, praeparationem non negligent. Etenim minus sane malum est, panem vitae non tangere, quam sacrilego eum ausu accipere, ac indigne manducando mortem sibi manducare. Pueri antequam ad mysterium fidei admittantur, diligenter instituantur et praeparentur. Prima eorum communio. quo soletnniori fieri poterit modo celebretur, ut animis integris adhuc alte imprimatur aacrameoti maiestas et sanctitas. *„A fmetibtu torw» etg*eieitii 101."'* Quo saepius quis corporis dominici particeps redditur, eo uberiores feret virtutum fruetus, modo condigne paratus ad sacrum convivium aoeedat. Unde de frequentiori seu rariori communione generali quadam lege nihil constitui potest, sed haec confessarii prudentis et pii iudicio relinquenda sunt.

Prohibitum est in sacellis privatis cuiquam vel D aegroto sacram eucharistiam impertiri, nisi expressa huius rei Jicentia obtenta fuerit. a

Communio diurno duntaxat tempore, ab aurora usque ad meridiem vel immediate post missam, cuius celebratio hora ipsa meridiana inchoavit, dispensanda est; nec in sacratissima nativitatis, dominicae nocte fidelibus eam praebere licet. \libi autem primam missam hora matutine quinta celebrare consuetum sit, in ea vel post eandem synaxim sacram conferre fas est, quamvis aurora nondum lucescere coepisset. Praeterea, si tanta poenitentiam multitudo confluxerit, ut eorum confessiones ante meridiem absolvi nequeant, etiam post meridiem rite ieiuni ad divinum convivium admitti possunt.

' Cap. XXL
. ' Maith. VII. 1β.

Caput VII

· , *D* tacreewtti pumtntiei.*

· Deus, cuius misericordia exaltata eot super omnia opera eius, ^poenitentiae sacramentum secundam nobis poet naufragium tabulam dedit, neque tam nefjpium habetur et exitiale piaculum, .quod eodem non septies et usque septuagies qeptiee deleri possit Mira et vote divina dignatio, quod pater aeternus filium haereditatie prodigunt, si ad pedes eius procidens confiteatur: /War, peecuéi ooram eosto *tt* eoram tr, sacerdotis ore vestiri iiibeat stdta prima. Cum autem sanctissimos sit idem, qui-clementiasimus. peccatorem ex mortup- vivum efficere non poteat, nisi conversus fuerit *L.* viis suis malis et ad iustitiam faciendam cogitationes et Opera direxerit; unde deeet debita sacramenti materia, quando peccator confessionem .quidem in ore, aed contritionem nqn habet in corde. Cenfesaarii munus magas est res. ιιxm quae aacramentum poênitqntiae recte ∎ administrans solvit, in terrine ea soluta aunt in coelie; aed et ardàa est res: etenim non tantum depropriis peccatis rationem reddet epiacopo animarqm nostrarum, aed etiam do peccatis, quae pro sàcsÿ (ribunali sedens solvit vel "retinuit. Non hominis. sqd Dei exercet indicium, et quodcunque iudicaverit. in eum redundabit '. Igitur confessionale non adeat, quin animum ad superna attollens patris luminum auxilia imploraverit Cum autem de gratia divina temeri confidant, qui cooperandi laborem refugiunt, sacramenti poenitentiae dispensatores don negligent studia, quibus in eaneta regiminis animarum scientia proficere possint, et probatissimos theologiae moralis auctores assidue revolvant.

Inter praecipua parochorum habetur munia, parochianoa doctrina et monitis excitare, ut peccata sua C saepius in anno confiteantur, ubi autem reatu, qui ad mortem est. se pollutos sentiant, omnem praecidentes moram ad poenitentiae sacramentum confugiant. Caveant, ne horum aliquis cum languido ad probaticam piscinam iacente, dicere possit non hobsc.'"' Igitur tam ipsi quam sacerdotes eos adiuvantes, tribunal sacrum adituiA magna comitate excipiant; provideant quoque, ιτ≡ quis sacristairt" forsan segnitia seu inhumanitate a salutari proposito deterreatur. In magnis autem civitatibus, at ubi episcopo visum fuerit, etiam in aliis locis populo frequentioribus. quando parochus duos saltem laborum socios habet, quotidie prima incipiente missa, sabbato praetèrea et in foetorum dierum vigiliis sub ipsa officii vespertini initia, sacerdos tribunal sacrum ingrediatur ad confessiones excipiendas accinctus. Cum, piissimus lesua tanta nos omnes patientia in sanctissimo eucharistiae mysterio exspectet, dignui est. ut ministro eius gravo non sit/ gratiae reparationem quaerentibus aliquam moram impendere. Vqnient aegroti, si medicum praesto esse noverint. In \uavis autem parochiali ecclesia dominicis saltem festisque diebus et in pervigiliis eorum, nisi forsan vespertinum officium pro locorum conditione non habeatur, parochus vel eius cooperator ad confessiones audiendas paratus adsit.

Cum eonfeoaarii et iudiqis et medici doctohsque munus obire debeant, absolutionem impertiri caveant, nisi prudenter praesumendum sit, poenitentem omnia, quorum sibi conscius sit, peccata gravia speciemque eorum ac numerum exposuisse st contritum habere cor, quod DeusXnon despicit*; at-

• II Paralip. XIX. A.
* loaan. V. 7..
i Concit. Trident., aces. XIV. cap. fl, <le poemtent

tamen quor imparatos iudieent, non faeilq repellant sed ut parato»-eoa reddant, pie·allaborent Condoiere sciant jis qui ignorant eterrantÿ quoniam et ip*i circumdati aunt infirmitate. Eas igjturadh&rant interrtjgationea, quibo» plena rdatuum confeaeio eliciatur ^aque'tnon»taî qujbua poenitena ad delictorhm detestptfonem eaque expiandi dealdoc^m adducatur. Ab inutilibus tamen ef otiesis ao tanto "magia a periculo·!· interrogationibus abatinenni! 8i ad peccata confitendum àbcedÿnt homine·, qui ex. pluribus, imo plurimi* anui· «aeramentorum usum neglexerunt, aenfire «olent quifd in ria salutis non ambulaverint, et medicinam fscilp admjttere. ^trduum · vero negotium qonfessarii ddcessunt, qui consuetudine duce aive dnscientiae quae vocem· nonnuoquam aftollit, silentium impositori, quovia ferme anno, coranT tribunali »acro_compareM,k>x· «pectantee tamen et exigentes; ut^acerdoa.fi». quae afferre lib'edfv contentu· ipaoa poat generale· nos· nulla» l'admonitione· cito dimetet. Magna ibi prudentia et patientia opuaqst: nunquam tamen dispensator mysteriorum P«i miseria ill4|huctor ait, ut dicant: pax, ubi non eat pax. atque.corpori et «anguini Domini noatri* ipdigni communicent. TEo· vicinaim, qui aaepiua iam cordium aecreta ipai pandoriint ac frequenter «aeramenti» utuntur, non multum detineat eti rescindât inutilia verba, quae aequior cumprimis sexus texere amat.

Confeaaariua de poenitente complicia nomen nullo sub praetextu exquirat.

Mulierum confessione·, praeter infirmitati· casum, aliter quam in eeeleaia aive aacristia *et* in »ede confesaionali non excipiantur.

Cum aanctiaeima ait silentii aacramentali* religio, qipiecunque eius violandi vel remotissimam occationem praebeant sacerdotes summis curte evitent oportet. Quamquam sigillum non referatur ad rea. quarum revelandarum copiam poeniten» confeasario expresse ac directe -fecerit, -eiuamodi tamen, facultatem nec unquam petant, nec ultho -oblatam facile acceptent. Poenitenti iniuu^ant. ut. de negotio monendo» vel ipse vel per alium quemdam adeat, nisi forsan ea ait rei natura, ut abaque prudenti magnorum malorum metu alius quam confeaaarii opera uti nequeat. Ceterum eorum, quae in tribunali sacro perceperint, aint peccata vel aerupuli aut ineptiae, nihil omnipo neque tecto nomine et longo interiecto tempore enarrent. Quaecunque Dei nomine audierint, cum hominibus colloquentee nesciant.

l'un» sacerdoti· ad aram agni litanti· puritas summa eue debeat, concilium praesens in Domino congregatum omnes sacerdote», qpicunque in provincia ecclesiastica Viennensi sacrificium missae offerendi licentiad habent, commonet et iubet, ut semel ad minimum in mense peceata aua poenitentiae sacramento expient. X,

Caput VIII.

De iiuhtigintiu.

Cum pretium, quod Dei filius pro nobis obtulit, infinitum sit. ad omne, quo iustitiae divinae obstringimur, debitum solfendum plenissime sufficit; nt autem superabundans Christi satisfactio singuli· nobis applicetur, adiuvante gratia, quam idem Christus dominu· nobia promeruit, concurramus oportet operibus, quorum via vaiorque ex hac ipsa satisfactione totus pendet. Conglorificabimur,, ii compassi fuerimu». nec salvatu» est ernoe Christi, qui non est crucifixu» in Chriato '. In eo, qui peccati commissi malitiam perspectam habet totoque

[1] Prosp. Aqnil.

ootdis pemsiteutis sffneia detestate!, deeeser nequit volufi^· iniuriam Dpo illetata, quantum valet o^mpanaandi, quae ai uti*·ait et oonatana, operum piohim fructu* feret :unde ad poenitentiae integritatean satisfactio pertinet cuiua ope pro intentioniapdritate aq\animi ae ipsntn abnegantia firmitate .poenae temporal0*. 'n hac^ vgl Tsiterajsita luendae redimuntuj^g

Unigenitu· Dei filiua ecclesiae 'militanti, cur peceata et aeterna* peccatorum poena* remittendi potestatem fecit temporale· reaittum' poena· cohdonandi facultatem non negaviy quippe diapenaandura ei con»redidit pretiosisaineum Aeritornm tuorum thesaurum, cui merita beatissimae Dei genitrici· Mariae au'omnium electorum e primo uaque ad ultimum1 cumuli adinatar adduntur ita. ut aati··factionum Chriati, pradtet^uem Salvator non e*t '. valorem minime augeant, *pd ab m· ipsia vigorem, quo .polleét^totum repetenti Coeleatem hunc meritorum thesaufuro fidelibus adplicatura pia mater eeeleaia indulgentia· ei* lucranda» offert, qrfae, plenariae cuqnprimi», «alSberrimae aunt beneficio ad ecoleaiae mentem utentibu*. Cum peccati maculam delere nop queant, aed deletam^e*ae supponant, hominem excitant, ut ad «aeramentum poenitentiae recurrat et animam (leccati vinculi· liberatam angelorum pane reficiat. Ecclesia · indulgenti;· non* deaidiae. aed infirmitati nostrae aubrenit cum enitq vere conveni· , offerantur, nihil proaunt abaque poenitentiae atudio, quo animua a peccato ad Deum vere convenu· necessario agitur. Praeterea earum interventu a vitee huiue aerumnis liberamur, quatenus peccatorum commiasorum poenae, pon autent quatenus ordinatae aunt, nt Dei opera manifeatentur in nobia ·, sive tentationea aunt, quibus probemur necesse eat. quia Deo accepti aumua *: cuncta autein. quae toleramus. advena I)eo in aatiafactionem pro oeccapq offeremus. ai poenitentiae apiritu ducimur. Quapropter magno'indulgentiae lucrandi atudio ad iiMtitilte divinae pro viribua satisfaciendum et in omnibua vitae casibua crucem noatram tollendam efficacissime impellimur. Quo frequentiue hoc animo ad indulgentia· promerenda» eluctamur, eo celeriua ad vitae christianae perfectionem aacendeiua. Ut hac ratione poenarum temporalium remiaaionem quaerant, fidele» saepenuqiero commoneantur et diligenter instituantur.

Indulgentiis cognoscendis secundum patrum Tndentinorum decretei duo de capitulo praeficiantur. Nullae impostarum indulgentiae in ecdealis · aive saecularium sive regularium publicentur, quin earum litterae a praedictis canonicis subscriptae, et ab antistite per se ipaum vel per vicarium generalem approbatae fuerint.

Caput IX.

De socraeMnio *extremae imetioiti».*

Adversarius noster diabolus, qui tamquam leo rugiens circuit! quaerens quem devoret, nihil unquam omittit, ut iniustos laqueis auja detineat, et iustis eripiat thesaurum, quem fictilibus in vasis portant; cum autem vitae exitum homini impendere perspicit, omnes sitae versutiae nervos vehementius intendit: nam parum sibi temporia superes·· nosoit. Quamobrem elementissimus redemtor noater extremae unctionis sacramento finem vitae tamquam firmissimo quodam praesidio munivit Sacramentum hoc conferendum est infirmi·, de quorum morte

[1] Clam. VI. ap. RsynaM., *d an. 1340, a. 11.
[2] <>*. XIII. 4.
[3] loan. IX. &
[4] Tub. XII, ii
[5] Cone. TridMt, eeee. XXI, e. », *ie reform.*

tinetur et qui actuale 'Com^iswaat. peoeatum. igitur administrari ntqtiit mulieribus-parituris niti' peculiaris'et gravis mprbue acbedat, capitis potita plectendis, pueris qui ad usum rationis nondum* pAreneruqt, ani amentibus qui ad eum nunquam eluctati sunt. Negari autem nod(debet venibus, <|ui annis fracti et viribus exhausti in dies mori videntur. Aegrotis in eodem vitae periculo constitutis semel tahtum> conferri potest; si' autem convalescere coeperint, et postpa redeunte morbi ti denuo de vita periqlitentur, ipsos denuo inungere licet. In dubio parochus partem laboranti'utiliorem amplectatur.

Quamvis infirmo, a quo mortis'periculum abest, éxtretna unctio adbiinistrari non debfeat. inuhuib tamen cavendum ne nimis differatur. Magna sunt ben^fiela. quae ex coqleatf hac medicina in animam er nonnunquamyetiam in -corpus redundant: ne eorurh quidpiam aegrotante* perdant, animarum moderatores enixe studeant ut eia conferatur. Jum integris adhuc sensibus utuntur. Immisericors est eorum misericordia, qu^aegroto in summo iam vitae djaerirnine constituto nihil agunt, quam ut salutis recuperandae spe deludatur et ab omni- mortii imminentis Rogitatione avertatur. SupfPba peregrintSÇionis huius hora ultima eat, qua merita augere, gratiam amissam recipere, saluti* ..aeternae damna reparare Jicet. neque secunda habftur mors, qua primae vitium corrigi possit. *„Lignum* m yworwaJas *loco occiderit, ibi erit*"2* Ut igitur ad-tantum s4beundum discrimen omnibus, quae divina clementia nobis paravit, auxiliis corrobpremur, ecclesia orare nos docet: A subitanea et improvisa morte libera nos. Domine! Vere'auteiq inimici hqst hominis domestici eius, *i curis perversi* efficiant, ut Domino per aegritudinis molestias nequidquam pulsante, infirmus. quamdiu sensibus et nrente integer existât. extremam instare luctantf'Ignoret. atque morte* ipai improvisa occupatus, absolutionem et extremam unctionem spiritum iajn agens accipiat.

i Caput X.

Dt tacramento ordini».

Dominus Iesus. cum in ultima coena apostolis corpus suum comedendum et sanguinem bibendum dedisset, eos hoc in ipsius commemorationem facere iussit et proinde potestate auxit faciendi, qule-ipse fecerat. Cum aeternitatis nobis aditum devicta morte reseravisset, eis peccata remittendi etfretinendi copiam fecit. Cum completis Pentecostes diebus omnes Spiritum sanctum acciperent et loquerentur variis linguis, apostoli insuper Spiritum sanctum et mira ipsius dona in virtute eius, qui paraclituni miserat, credentibus contulerunt. Piissimus autem redemtor cum ecclesia sua usque ad* consummationem saeculi futurus, praeterea apostolis et successoribus eorum dedit, ut usque ad consummationem saeculi potestatem sacramenta conficiendi et dispensandi et gratiqm ad mysteria fidei et munia ecclesiastica administranda necessariam ritu externo ad alios transferre possent. Ordinis enim sacramentum instituit in consummationem et propagationem mirabilium, quae operatus est pro nobis. Episcopis, presbyteris, diaconis, quibus bierarchia divina ordinatione institàta absolvitur, cum initiantur, pro gradus varietate confertur. Ut sacerdotii ministerium dignius et maiori eum veneratione exerceri posset, ordinatissima ecclesiae dispositione plure* ministrorum diaconis inferiorum gradus adiecti et ita distributi sunt, ut, qui iam clerfchli tonsura insigniti essent, per minorèeud maiores assenderont. Iuxta ecclesiae larinae disciplinam, subdiaconatus ex duodecimo circiter saeculo ordinibus-maioribus ~~annumeratur~~, ~~un~~de subdiaoonia ~~liberum~~» non eat. statui clericali renuntiare, <?oelibatu^ue lege ac horas' canonicas reqtandi obligatipne constringuntur. Ordines minorés quatuor numpro sunt< acolytjjprum nempe, exorcistarum, lecfqrum et ostiariorum, qui fege ecclesiastica non impediuntur, ne ad*laieonim statum redeant r divina tamen verba recogitent: *„Ntmo mittme'manum euam adaratruti^ tt retpieient retro aptu» eet regno Dei."* f

Ecclesia homini* in Christo renati dignitatem considerans, exclamat: *O felix culpa, guae. nobi» talem et tantum meruit Habere redemtorem'* Quanto hoc aure' agat, in sacerdotio, cuiu* plenitudo episcopatus est. maxime elucet. Panem et vinum in Domini corpus et sanguinem convertere atque peccata remittere et retinere/divina fere et angelorum choris miranda potestas. Ex eius amplitudine de^laçatnr.x simuj, quanta sacerdote* non négligentes gratiam, quae ordinationis eperaè virfutq in eis resident? pro populi' fideli* salute efficere valeant -Attamen *„meteie quidem multa, operarii autem pauci:'rogWe ergo dominum meeeie, ut mittat operariot* m *mettem euarn"*f Etiam in sanctissima hac misericordiae divinae dispensatione adimplentur, quae Dominus noster mundo denuntiavit dicens: *„Vae robi», qw taiurati esti^guia eturieti»!"* 1 neque'beneficiis divinis àigni habentur, qui nullo eorum desiderio tenentur. Igitur dominicis praesertim quatuor tempora praecedentibus, populus opportunis sdn^onjtiofiibus ex-' citetur, ut pastores et in via salutis ductores, qui Spiritus sancti gratia abundent, enixis a Domino precibus effiagiret. *\

Cum sapientissime lege cautum sit, ne qui* legitimo sustentationis titulo destitutus, ad sacros ordines pqomoveatur, praesens «eynodus ecclesiae sanctioni ita satisfactura, ut aliunde dignis accessus ad sacros ordines difficilior haud reddatur, constituendum ducit, circa titulum mensae, ea. quae hucusque in hac provincia observata fuere, retineri debere. Adaequet reditus annuos ducentorum fiorenorum hucusque, consuetae seq ducentorum decem novissimae monetae.

Clerici* in minoribus constitutis neque in sacrosancti sacrificii celebratione, neque in aliis functionibus sacris diaconi sive subdiaconi officio fungi fas est. exqepto tamen necessitatis casu, quo acolythi subdiaconi partes vestem ei propriam sine manipulo .induti pervolvere possunt. t

Caput XI.

sacromra/o *matrimonii.*

Virum mulieremque Deus ipse in paradiso coniunxit, conjunctos mutua sibi caritate adhaerere voluit, qua maior non esset praeter amorem eius, in quo diligimus, quaecunque recto servato ordï^e diliguntur. Cum autim peccatum, quod in hunc mundum venit, matrinfobii sanctitatem polluisset. Deus et redemtor noster ipsum coelestibus instruxit auxiliis et ad sacramenti dignitatem evexit. Gratiae, quae venerando boo sacramento confertur, ea eet vis, ut coniuges cordis ipsi ostia pandentes, caput ex rarum mundanarum ductibus erigere ac in omni earum vicissitudine ea, quae Dei sunt, quaerere doceat Quo spiritu si agantur, sibi invieem virtutis cbristianae exemplo et incitamento erunt, filios ad eam, qua ipsi pollent, fidei et morum integritatem instituent, et pietate, honestate, omnisque recti et

' Lac. IX. «8.
| Mstlh. IX. 37-H.

decori' studio quasi lux lucebutft eorum boininibu*.\A Nihil efficaciu· ad diseiplipam familial iuxta pietati» çhrietiana^ /onnam reformandam, quam matrimonii «j'-ramentum ^auaceptam ab it*, qui bonae sunt voluntati». NHiil autem reipbbliogn sacrae atque profanae utjlius. quam famttta^Jiacjplinam sedUndum cor Domini oonatitutam esae,

.Cum latita «tht bona, quae *ex sacramento matrimonii non solum in singulo», *ed etiam in ^ccleejam et 'pietatem civilem jq^undare poaeint, parochi.omrifesgue animarum moderatore» ex cordjthia suorum removeri étudiant, guae gsatiae auxilia praepedire sôieht. Recogitare iubeant Christi JIdeJes. quod filii «anctorum tint, et nonposaint ita conidngi «icut gente» quae ignorqttt- Deum1. Idcjreo cdnnnbium irfturi. Deum a mente «ua non excludant, sed eiu^Xpluntatem diligenter explorent. Caveant adolescentulae. ne falsis pollicitatiottibu» aurem praeovrtnt et nuptiarum spe deceptae in libidinum laqucos inducantur. Sponsis inculcandum eet, quod licentia jnatrimonium praeveniente, animam gravi peccato.cohimaeulent. Si elementorum fidei ignari «int.* antequam ea edocti fuerint, ad nuptias non aoWnttantur.

Valde optandum et pro rerum adiunclin agendum cwt. ut matrimonio iungondi confirmationi» iam «aeramento muniti sint ad Deo in vocatione, qua vocati »unt. condigne serviendum.

Nuptiae tempore antemeridiano celebrentur. Quando* iuatae suadeant ut «n serotinum differantur, et scandat nenculum absit. episcopus va de re dispensationem indulgebit

Cum nihil-«naius, nihd aalubnu· rs/e,vel cogitari possit, quam sacrificium novi foederis, quo Dei filius patri victimam »e pro nobis sistit, souiuges non extguum lucrum fecisse putent si iuxtl pium et occleeiasticum ritum, sponsorum missa pro ei» ofFerat\r et benedictione» ab ecclesia praescriptae ei» impertiantur.

Sanctus^Ambrosius ait Quomodo potest congruere caritas, ubi discrepat fides"' Ideo sacramenti gratia matrimonium nobilitavit, ut eius beneficio contuges sic transeant per temporalia, ut non perdant aeterna, atque in^ebus huius et futuri saeculi mutua sv consolatione firment. Unde perfectioni foederis nuptialis multum deest, quodai cpniugum alter, a recta fide alienus sit; inèuper frequenter accidit, ut partis catholicae ac prolis fides in periculum adducatur. Quamobrem ecclesia matrimonia mixta improbat et semper improbavit. Parochus suos ab eiusmodj connubii» impense dehortetur. et eorum celebrationem nullatenus admittat, nisi debitis cautionibus praestitis, vel a sede apostolica vel ab episcopo facultatibus apostolicis munito dispensatio obtenta fuerit. Quodai tristis assiatentiap passivae necessitas adsit, pars catholica opportune commoneatur, quantam culpae culpam adderet, si infracta ecclesiae lege aliquem matrimonii benedicendi ritum a ministro acatholico peragi sineret.

Parochus prudenter et discrete agat, ut munda per omnia sint consortia, quibus gratiae supernae auxilia praesto sunt.

Caput XII.

Ds *tpautalibu» clandestini».*

Matrimonii ineundi promissio mutua, rata, deliberata, etiamsi Verbis solummodo et absque tentibus data fuerit, ad sponsalia valide contrahenda suffteit, multa tamen sunt mala et magna animaram pericula, quae cx sponsalium clandestinitate oriri noaeuntpr1.

Teb. Vjn. b. 4

Dt JbrabaM. II, c. ».

1 Bene.1 XIV. htbfitMt. *eeci.* 46.

Si reaiMena verwn fateri nolit, neque epistolas dederit, quibo» mendacii eoarguatur, quaexis ad probationem, implendam via abscissa est: unde eiuatnodi ^promissionibus ad mulieres seducendas tuto abuti potest, qui. Deum indicem non timet. Praeterea ctfm matrimonii donsumtna^i vinculum nonniai^morle rescindi queat, in ooniwge Seligendo perquam matura deliberatione opus eût; «t autem fidem suam aliquis praepropere consilio obliget, in sponsalibus clandestinis longe facilius, ^quam re publicata accidil Denique etiam in nectendo matriïnonii vihculo filiifaroilias obediant oportet Domino dicenti. Honora patrem tuum et matrem CUam. Quapropter nec eis licet, parentibus inscii* vel iustio ex causia ^dissentientibus, de matrifrionio contrahendo pacisd. Parochi ergo' et nonfeaaariL fideles a sponsalibus clanculo ineundis graviter debortentur. Scriptis exaratis vel saltem coram duobus sive tribus tv»tibus fiant.

Caput XUI.

I)« cauti» matrimonialibus.

Ad causa» matrimoniales summa cura et roligimie tractandae omnes, quorum interest, operam studiose conferant. Tam iudices. quam parte» prae oculis gerant, summam rei versari circa sacramenti divinitus instituti valorem, sive obligationes ex eiusdem susceptione redundante» Quamvis cunctae iuri» sanctiones et «cautione» accurate observandae sint, meminerint tamen.x in iudictis matrimonialibus non eatndem esse, ac «i r<'s mere temporales agitarentur. regularum iuri» rationem. Homo, dum exui est; in hac lacrimarum valle, de iis tantum, quat· fide divinitus infusa tenet, absolute certus e*sv potest, in ceteris, ne propriae quidem «alutis negotio excepto, praeter extraordinarium revelationi» supernae beneficium certitudini, quam moralem dicunt. acquiescaiAgpurtet. Quaelibet indicis humani sententia innititur praesumptioni alicui, quum a vero haud aberrare neque cunctis lègi» cautionibus diligenter observatis absoluto certum est. Verum publice multo magis expedit, ut interdum sententia; quae a iua,ti tramite aberraverit, firma maneat, qugm ut omnium sententiarum firmitate nutante, omnis iustitiae ordo perturbetur. Unde non tantum leges civiles, sed etiam canones «caruunt. ut sententia praestitis praestandis in rem iudicatam transeat, et irrevocabile inter partes iu» faciht. Attamen ecclesia sancta et tota pulchra regulam exceptione temperat, quoties peccati praepediendi necessitas id postulet. Némo obligatur ad. ea, quae salva conscientia praestare nequit itaque, ai sententia iudicis humani partibus ea permittat vel praecipiat, quae ut liceant, earum consensus non sufficit, iu» inter ipsa» facere nequit. Iudicia errore ducti sententia neque ut matrimonii legitime contracti vinoulu'â solvatur, neque ut impedimentum obstans tollatur, efficere valet: quocirca, niti forsan «patrimonium, cuius convalidatio -a partium oongensu pendeat, per eam confirmatum kit. i» inter parte» faciendo impar et quanduennque de errore eonstet. revocanda eat. Recogitent igitur oooiugra, ai iudice eorumdem falsi» depoaitionibua vel quibuacunque maebinationibu· in. errorem ducto aententiam nullitatia obtinuerint, matrimonii vinculum coram Deo non aolvi et etiam coram iudice humano reatituendum esae, quandocunque error probatus fuerit. Iudiceo autem matrimoniorum in omni caauum varietate videant, quid faciant; nam ipei quoque non homini», »ed Domini indicium exercent*. Taceat humanua affectu»;

* II ParaUp. IX, 6.

A

i^eque 'mortalium reverenti·. neque commiaarationi· lenaua eo· commoveat? *„Noη eoHtidtnt* ^arfOMom *patrptru, n>t honom vuttnai polenta. Iiut»^Miea prolrimo tw>."*[

Paterna'ConHnonitionnm effici», quae separationi a there et mensa citram iudice agitandae praemitti debent, parochus impensis studiis persolvat. Magnae non. raro negotii difficultates, ÿarum nonnunquam spei affiHget. Faciat, quae ipsius sunt> si eo ministrante Oeus corda coniuguth conciliaverit, familiae chriatianae integritatem seavavit;

Qeterum synodus statuit, instructionem, ' qurfm de causia matrimonialibus pertractandis eminentissimus metropolita exardeit et antistites anno 1856 Viennae congregati adoptandam esse consuerunt, sicuti hucusque in bac provincia ecclesiastica-normae adinstar erat, impostorum quoque adhibendam et accubate observandam esse.

Caput XIV.

De tacramentalibue.

«JJaxiinie. quae «aeramentis conferuntur, beneficii» divina latgitas minora addidit, quae tamen et ip*a magna; nam nihil modicum est. quod ad vitae aeternae bona refertur. Ritu» quidam et ceremojiiae «aeçae ab ecclesia institutae, opera praeterea pia, quibus scripturae sacrae effata gratiae divinae promissionem adiungunt. «acramentalia adpellantur: quippe licet sanctificandi vim opere operato se exserentem non babeant, tamen, qriando debita cum intentione 'adhibentur, pater misericordiarum et luminum pios in nobis motus excitat, ut eis ad fidei et spei,· poenitentiae ac amoris attollamur actus, quorum virtute peccata venialia expiantur et caritas augetur. Cum igitur nemo, possit nisi ex speciali Dei privilegio in tota hac mortali vita peccata omnia etiam venialia vitare, et caritatis augmentis homo christianus irremisse studio intendere dbbeat. sapientia, quae de sursum est. sacramentalibus continenter ao devote uti nos edocet: etenim ad auxilia superna multiplicanda et tutum vitae decursum sanctificandum opem ferunt. Qui autem minora negligit, metuat ne maioribus indignus habeatur.

Sex. ad quas 'revocari solent, classes inhuit versus: Orans, tinctus, edens, confessus, dans, benedicens. Oratio dominica, quemadmodum sanctus Augustinus docet, delet minima et quotidiana peccata; delet et illa, a quibus vita fidelium scelerate etiam gesta, sed poenitendo in melius mutata discedit.· Sed et aliao preces, quibus Deum in spiritu et veritate adoramus, maxime eae, quas prout horas canonicas ex ecclesiastica institutione persolvimus, salutarem hunc effectum exercent. Aquae benedictae aspersio 'pppulum ad superuas cogitationes excitatum sanctificat et mundat: quod idem valet de unctionibus» caeremonialibus, quae sacris aut benedictis oleis conficiuntur. In pania seu alius cibi benedictione orat ecclesia, ut sit omnibus sumentibus salus mentis et corporis et contra^omnes inorbos et universae inimicorum insidias tutamen. Quodsi benedictionis memores corporis nutrimentum ea capiamus mente, ad quam ecclesiae oratio nos informat, in animae convertitur alimentum. Confessio peccatorum non sacramentelle, qualis in missae sacrificio et in divino officio recitatur atque alias quoque perutiliter exercetur, confirmat augetque dolorem de peccatis commissis ac pro eis satisfacieivii stadium. Eleemosyna, cui cetera misericordiae opera, tam corporalia quam spiritualia, merits Mqmptgantar, ipao bm edocente. Spiritu ·ancto »b omni pèeento et a mone liberat.' Saeratnentalium quoque rationem habent benedictio épi»·copi, quem l>eu» foni totiu» benedictioni» di»pen^utorepi domui ^»nae praeposuit, et benedictione· candelarum, cinerum, ,palmarum, ' quae aecundum eccleeiae institutionem pqractae, -hominem in fide tantem ad altiiaimarum rerum memoriam extollunt.

titulus IV.

De cultu divino publloo et pietati», chriatianae operibu».

CapiU I.

ZΛτ çmZZks Jrrvni /η&ïαζ

-Deo laudes grotesque adunata fidelium multitudine persolvere, plurimum valet ad pietatis sensus alendos et confirmandos; nam. prout flamma flammis accedentibus crescit, «io fides et devotio nostra exemplis coetus christiani ad Dominum adorandum congregati, augmenta capit. Praeterea generi humano sanctissima est obligatio, bonorum omnium auctori palam iunctisque viribus litare. „Gloriam alteri mow dabo,“[2] dicit Dominus. Quamvis Deus, qui ens a se atque 'Iη se ac per se absolute perfectum est. creaturis seu laudibus ab eia^oblatis nulla ex parte indigeat, non velle tamen non potest, ut, quos sui ad imaginem liberrima benignitate creavit, naturae ipsis datae confonniter agant et proinde summo summum honorem deferant. Igitur publicum Deo cultum exhibens, persolvit tributum naturae rationali proprium, et eum. per' quem sunt omnia, coram orrinibus iustissimo humilitati^ obsequio profitetur.

Caput II.

Ds ecc/rsti>.

Deo. qui corda videt, maxime nitet ecclesia, ubi optimae voluntatis adoratore* congregatos conspicit. Qui autem spiritum sanctae dilectionis adepti sunt, desiderio desiderant, ut coelum et terra conspirent in laudem sitissimi, qui coelum et terram fecit et omnem ornatum eorum. Ipsa, quae optimam partem elegit, Maria unguentum pretiosum super Domini pedes effudit: reprehensorem habuit Isoharioten, qui pauperum caussam praetendens, pia officia perditionem vocavit; commendatorem habuit Dfriqatum, qui praedixit, fore ut, ubicunque evangelism in toto mundo praedicatum fuerit, bonum, quod operata sit, opus celebraretur; laudesque Mariae usque ad ultimos terrarum fines pervenerunt. Nunquam ab animo recedat, eumdem. qui Mariae obsequia probavit, Deum hominemque in templis nostris adesae. Cum ecclesia ex catacumbis et domibus privatis, ubi delituerat, prodiisset, quidquid artium aetas illa, quidquid divitiarum imperium Romanum tenebat, basilicis construendis et multiplici opere exornandis impensum est. Aedes sacrae, quae medio aevo erectae sunt, erubescere iubent aequiorum temporum gentes, industria et opibus longe maiores, fide et cunctis, quae ad coelestia tendunt, studiis inferiores.

Allaborandum itaque est, ut decorem domus Domini diligant fideles. Parochi satagant, ut eorum ecclesiae, quam optime fieri possit, exornentur. Pro veribus contribuera neu refugiant. Pastorum exempla pastorum verbis magnam ad animos oommovendoe vim addunt. Qui parum habeat, recordentur viduae, quae, cum aera duo minuta in

[1] Levit. XIX, 16.
[1] AhcJWrid., fi. 7.
[1] Tob. IV. 11.
[1] liai. XL11. A

gasophytecreui templi miaiaeet Doarioo tecta, plus A omnibus dedit Certe tamea maada aiat omni* et aedituis hac da re diligenter invigitetar.

Mundissima ait pelvis baptismatis, utpote aquam continens, ex qua et Spiritu sueto ia Adam mortuL renascuntur. Ubi haberi potent, ax marmoro eoa- Sciatur ; ai ex cupro constat, stannum, quo obducitur, frequenter renovetur, praesertim, quando ecclesiam humidiorem eoae 'contingit.

Sacrario decenter provideatur; aera occlusum ait. clavim parochus custodiat.

Neque in ecclesiis, neque in sacellis ad quae populo aditus patet, imago nova sine episcopi approbatione ponatur. Tabulae pictae, in domo Dei expositae, oculis ea exhibeant oportet, quae, cum credendorum et diligendorum memoriam excitent, ad fidem firmandam et amoris ignem incendendum faciant; nihil, quod superstitionem sapiat, contineant, (mini ex parte decorae sint et a procaci venustate alienae.' Monentur tamen parochi et omnes ec- <te»iarum rectores, pietatis incitamenta augeri, non minui, si pulchri vere talis ratio habeatur; neque -expedire, ut imaginibus superponantur imagines, mediocri* plerumque artis documenta.

Imagines ot ornamenta, quae vetustate deformate esse videntur, absque virorum peritorum consiliis .non rembveantur. ne contingat, ut rebus arte et industriaqtotioribus substituantur aliae, quae nullam quam novitatis commendationem habent. In ecclesiis exornandis sive reparandis, artis generi, cuius rationem constructio refert, diligenter attendatur

Nemini ecclesiam vel sacellum publipum exstruere licet, quin ab episcopo licentiam scriptis mandatam obtinuerit. Antistes, re ad ips^m delata, curam habebit, ut locus inspiciatur; idoneum repertum adprnbabit ; examinabit quoque, an provisum sit de supellectili, nec non de dote, quae fabricae conservandae sufficiat. Facultate concessa aedis construendae, spatium et primus lapis statis raeremorqis dicetur. Quaevis ecclesia sive sacellum publicum atrt ab epiacopo consecretur, aut a presbi tero, quem delegaverit, benedictione et precibus lustretur; quod ante quam factum sit. divina ibi officia celebrare nefas est.

Nulla ecclesia, nullum sacellum publicum absque iusta causa et episcopi auctontgte diruatur vel ad u»u« profanos convertatur.

?. Ciput III.

Zλ* *fretorum di rum eanctificaUoue.*

('um in poenam hominis, qui sicuti Deus ease voluit, terra maledicta ait. labores, in quibas ex ea comedit, accedunt concupiscentia· pravae, at quasi iugo imposito eum incurvent et deprimant, niti P oculis animoque ad coelam erigendis curam impendat. Idcirco Dominia ad Moyaem locutus eet, dicens: *f, Videte, ut eubbatum meum* custodiatis, pusa sigmun ert inter *me et* eos in *geuerutimùbue tutru, ut eciatie, guia* ego Donrinia, pus Mftctfÿfe» eos. *Qui fecerit* in *eo optu, peribit auimu itUus de modio populi eiue."^* De dominicis festieque diebus, qui sabbatorum religionem perfectiori cultu propagant, eadem lex populo chrietiano indicta eet. Dies Domino peculiari modo sacri laborum, qui temporalia attinent, interstitia imperant et mentis cogitationes cordisque desideria ad superna convertunt. Solemniori cultu divina peraguntur, conciones sacrae habentur, vespertina adduntur officia. Cam fideles etiai dMriatoia et omnjhna, quibua posient diebus ad otyataria fidei eoUbnmd» alte» confluerent, ineuperhabito persecutoris gladio ete impendente. eeetesia poatmodam explicita sanctione statuit, ut domiatote saltem festtoque diebus aaemaaeto missae sacrificio adsint; ot eiaa meas not, at verbi divini praedtcatioaem audire, aliisque pietatis exercitiis vacare noa omittent. Quae licet ad aiagulorum salutem pertineAnt, tignum tamen timui sunt inter Dominum et populum, qui, eum diem Domini observantia condigna sanctificat, regem aaeeutorum profitetur et gratiae faciem terrae renovanti viam parat. Unde qui religioni evertendae student, dominicae sanctificationem magnis odiis persequuntur, et nihil non agunt, ut. quamdio hostia placabilis offeratur et Christus ex suggestu praedicetur, communium dierum strepitus laborque producatur; horas pomeridianas delectationibus adscribunt. quarum in supplementum feriam secundum addunt Si voti compotes facti, dominicae sanctificationem opprimere possent, instaret peius quid, quam supplicium veteris testamenti lege sabbati contemtonbu» decretum et rryuirm. *<fuod ko* oerrierit Ubi, peribit*"* ' Populi evangelii lumine collustrati eadem tege utuntur, quam Capharnao Dominus statuit: Çteod ram *Dei* in eurus *ambulante hotpitio ueque çd corium exaltatum fuerit, bénéficia eprrto uxqur ad infernum demeroum* es/.' Qui rebus labilibus ita intenti sunt. ut. ubi ewqim augendarum spes qufcedam affulgere videtur. Christum et ecclesiam eius flocci habeant, vestigia sequuntur ludaeorum de Christi morte deliberantium Temporalia perdere timuerunt et vitam aeternant non cogitaverunt, et sic utrumque amiserunt '

Ceterum iridustriae utilitetvm praetexentium inanes plane causatione» sunt. Habentur gente* a fide catholica alienae, quae, cum terrenis rebus augendis summa industria et pari <*ucce»*u allaborent. ex dominicae colendae praecepto id retinent, ut in ea sollicita religione quiescant, hominibus catholicis dominicae contemtoribus ne umbram quidem excusationis relinquentes I ndeqiiaque igitur sapientiae laudem merentur lege» Austnhcae. qutrum patrocinio dierum sacrorum cultus adversus paucorum avaritiam sive licentiam defenditur, ne horum exemplis contagio ulterius propagetur

Kxstant nihilominus his in regionibus, quibu» ipsis diebus Domino sacris ita ministrandum sive serviendum eet, ut etiam missae audiendae copiam aut difficillime aut omnino noa ^abeant Hia animarum periculis, quantum res Sinat, declinandis, animus advertatur et praesertim agatur, ut nutneroeiMimM hominibus, qui viarum ferrearum rebus occupantur, diebus dominicis et festivis aditus ad sacrificium novi foederis pateat.

Sanctus Leo magnus dicit. Rationale et quodammodo religiosum videtur per diem festum in vestitu nitidiore prodire et habitu corporis hilaritatem mentis ostendere.4 Diei Domino festi cultus etiam in- externis festivus sit. Fidelibus integrum eet, post divina persoluta officia mentem relaxare animumque recreare, qui» timorem Domini et innocentiam chrtetianam violent Cum autem dominicis feetisque diebus ideo ab operibus mundanis cessandum sit. ab divinis Uberius vacare poes^us. reprobanda est desidia eorum, qui, misa» vix ac ne vix quidem audita, de otio tantum et deliciis cogitant.

Parochi impensam operam navent, ut pro rerum conditione his praecipue diebus nihil desideretur.

1 Coneil. Trident, ses*. XXV. de iav.. veeerst et reliqu. sanet, et sacri* imaginibus.

• Rxod. XXXI. IS-4

' Issi. LX. IS.

' Lac. X. JA.

1 S. August. Tract, 4» te Zoes.

* Leo IL. firm. 40, c. 1.

F

quo mystoriorum Doi revareatia eageri ac pii fidahunt alleoto· inflammari powiat Oflaxs divinaim bora etatota praaeia» axordiaator. <Si adaaaa diffaeat parochus, parochiaai morae taadioa vitaturi, accedere at ipai .different, aagiigeetiorw neghgentia· praetextam habebunt, et oania ordo turbabitur.

A

Capot IV.

Dt ttrii drssm pmaditoh'aaa.

Sanctus Gregorius Naxiausenu·, insignem inter eceleaiae doctore· locum tenen·, torbi dominici dispensatores admonet' ,Mihi quidem re* minime vulgari* parvique apiritu* eeae videtur, verbi perinde ac tritici mensuram tempestive cuique dare et dogmatum nostrorum veritatem cum iudicio dispensare; praesertim apud multitudinem, quae ex varii* aetatibus animique theètionibua conflata eat ac muaici 'fihiusdatn instrumenti multis fidibus con-·tanti· in modum varii· pulsibus opus habet, diffi- B cile eat, eiuamodi orationem invenire, quae omne· concinnare ac scientiae lumine collustrare posait*1 Itaque Chriatujn praedicandi munere functuri praeparationem diligentem praemittant : ..maMtctea eat, qui /oct/ *optu Domitu frattdulttttltr."** It sermonibus virorum pietate et doctrina praSatantium utantur, mintme improbandum ; in aancto hoc et aalutari miniateno non de auctori· gloria quaebeoda. aed de grege Christi pascendd agitur, et laudem merentur, qui fidelibua profutura, formicarum ad inatar. undique comportant Sacram empturam aaaidue relegant; nam et vitae et veritati· funa eat Adeant eccleaiae patrea et doctore·. qui ex limpidissimo fonte aquar' salvatoris impigre hauserunt

In populo fideli concionibus instituendo. parochi catechismum ex decreto concilii Tridentini eorum in usum editum ducem sequantur. Ita concione· suaa disponant, ut anni curriculum non absolvant, c quin populum de praecipuis fidei mysteriis mandatisque divinis ex suggestu instituerint. Ad catechismum dioecesanum frequenter recurrant, eius verba exponant, sacrae scripturae et sanctorum patrum eloquiis confirment, exempli· pro re nata dilucident. Doctrinae soliditati nyultum derogat nutantium verborum varietas, licet ad eundem sensum exprimendum tendant. Hi explicationes uberiore· adhibeant, curam simul agant, ut populus fidelis intelligat, quam optime ista disciplinae, qua a pueri· eruditus fuerit, respondeant. Cum autem omnibus omnia fierj debeamus, synodus non improbat, sed potius commendat ot praecipit, ut evangelii praecones pro re nata etiam ornatiori sermone utantur. Eorum, qui conveniunt, indoles et indigentiae spirituale· prudenter ponderandae et cuncta ad anima· Deo lucrandas pia assiduitate componenda aunt.

Evangelii explanatio non negligatur. Vbi I parocho unua «altem laborum «ocius praesto eet, in dominicis et featia, praeter copiosiorem sermonem, ante vel inter missam, quae ·olemniori ritu celebratur. dicehdum, mane in evangelium ea die legendum bomilia brevi· facilisque habeatur.

Sacerdos Chriatum praedicans Chriati rebus intentu· esto, de suis ne cogitet quidem. Regulam teneat, de «e ipso nullatenus loquendum e*«e, neque facile sibi persuadeat, iuatam haberi exceptioni· caussam. De iniuria. quam acceperit vel aooepisse credat, cum paroehianis nunquam ex suggestu «aero expostulet. Maneris sui partes explet, cura de peccatis, quae frequentiora apud suos occurrant, accuratius tractet, in eorum foeditatem invehatur, oppositae virtutis praemia et decor* commendet: attamen nunquam singulorum anandala He dntenbst, ut nomea ratiauima parum refrta*. Paraebas hominem, per quem anandalun: in piabam vasit, ad e* aooereat, at aolua eum nolo agat vel seniorum oommnnitat» offici· adhibeat. Publie·* ia peccante* deelamatienea eoa pro. temporum ratione magi* exaoerbare, quam ad saiatom confundere solent, imo magnae ioda lites et diffiealtatss enam possunt.

Caput V

Dt ftelrin· thmhttt

Etiamsi per provinciam Viennsnsem nulli parochiae ana desit sehol*. in qu* pueri* praeter re* ad vitae temporali* uaua apertante· fidei rudimenta atati* horia tradantur, parochi tamen non negligent, die dominie*, pueri· in eccleaia doctrinam chriatianam exponere, et quem in rudimenti· fidei progressum fecerint, explorare, It* tamen institutionem adornent ac dirigant, ut etiam adulti eam lubente animo frequentent, et cognitionum, quae regnum coelorum spectant, continuam renovationem habeant Sanctu· Cyrillus Hierosolymitanus. cuius catecheees insigne antiquitati· Christianae monumentum «unt. rudium in fide magistro· commonet „Aedificium quoddam cateeheain ease puta. Nisi fodiamus et fundamentum ponamus, nisi ordinata serie structurae vinculis apte coniungamna domum, ne quid hians reponatur, aedificatio, debilia fiet Oportet ergo lapidem lapidi apponere et angulum angulo coniungere, ut firma hoc modo aedificatio ascendat. Eadem ratione tibi tamquam lqpidea cognitionis afferimus."1 Haec aaneti patrie monita sequantur parochi, eum doctrinam chriatianam exponunt. Iuxta catechiemi dioeceaani ordinem normamque progrediantur, congruas explicationes et illustratione· addant; paucis quoque in auditorum memoriam ravocent articulo· fidei, sine quibus "res dilucidanda recte intelligi nequit Coronidi* loco, fidei et morum praecepta, de quibus actum «it. ex ordine recolant, et pias aliquas commonitiones addaqt.

Caput VI

Dt eoatw *tedtoiottiieo tt* musice.

Cum ea ait hominis conditio, ut ad animi affectus significandos et excitando· sonus apte dispositus maxime valeat, cqntus et musica a laudibus divini· nunquam abfuerunr- Curribus Pharaonia et exercitu eius in mare proiectis. Moyaoa et filii laragl carmen cecinerunt Domino, et Maria prophetissa sumsit tympanum in manu aua egresaaeque sunt omne· muliere··post eam cum tympania et choris. In templo Hierosolymitano levitae. numeroaiasimi deputati erant, qui Dominum in psalmi· laudarent -t canticis, in citharis et cymbalis iubilationis. Ritum hunc sacrum ecclesia novi testamenti suam in liturgiam ita transtulit, ut omnia, quae pietatem impedirent magis, quam augerent, omnino semota vellet. Vocum tpodulatio et organorum sonus id praestet oportet, ut altius haereat wo™ verborum sacrorum. Nihil igitur habeat, quod mundum sapiat, aut ex theatrorum symphoniis dosumtom efficacius sit ad animi fragilium amore vulnerati tumultu, quam ad sanctae dilectionis sensu exprimendo·, ngque tolerandum, ut cantos, qui redamtionis mysteria in missae sacrificio renovata comitator, spectaculi profani vicem subeat. Qnamvis nutris in regionibus fieri nequeat, ut homines sascalares a choro arceantur, nemo tamen admittatur, cuius conversatio notori* labe contaminata sit.

; S. Gregor. Nas.. *Orot.* ZZialias I). ɳ. 3Λ. S»(e<i Beasti. I. *l|.

' lerem. XIΛTII. 10

' l'yrilt Hieroeol- ZVoroTwA.. | *

Scholae puerorum ed **Mat**·· eeelestaatienm j cfformendoraia, modo rite fiiapatitaa «tot, doeori cultu· divtai egregie eonunlaat: unde ia **Mth**idra-**lib**·· «altom taalaaiia. alii adeiat, aag**M**rtar, abi desist, inatitaaatur.

Caput VII

Dt treitriit frituUt.

Admodum optandum aat, at dominicia at feat»· diebua parochiae adacripti omnea ia ecel**M**ta parochial! conveniant, at nobilitate opibuaque inter ·uos potion· pietati· exemplo cetero· accendant; neque param deeat incitamenti·, qaaa ax devotionis communione derivantur, ai nobilea eccundum carnem pietati· suae exercitia domibaa privati· recondant Locorum tamae dictantia, infirmité· et aliae enatae efficere poæuut,\t nonnulli in-oratorilieiptra privata· eorum aede· contenti· etiam dominici· fmtnque diebus, aolemnioribue tamen plerumque excepti·, ll minam audire permittantur.

Patre· Tridentini decreverunt: ‚Neve (episcopi) patiantur, privati· in domibuc et omnino extra ecclesiam et ed divinum tentum cultum dedicate oratorie ob iisdem ordinarii· dmignanda et viaitanda ·anctum hoc sacrificium * raecularibus ceu regularibus quibuMunque peragi.* 1 Ex quo tempore iu· permittendi. ut in alio loco, quam in eccleaia aut io oratorio ed divinum cultum dedicato hoatia divine litetur, cedi apostolicae reservatum eet.* Quando obtineri contingat indultum de miaaa in privato quodam laioorum oratorio celebranda, eiu· litterae curiae epiacopali exhibendae eunt. An Rete· curem gerat, ut locus oratorio deetinatua diligenter examinetur. Decorae ait oportet et separatu· a cubilibu·, ubi ree profanae tractantur. Altare parieti inhaereat; supellex necessaria adiit. Oratorium ad alium locum transferri nequit, nisi eadem ‹; inquisitione habite idoneas repertu· fuerit Indulti tenor strictiseimae interpretationis **M**t Unam tantum misMm, nisi secunda expreeM conoeeea sit, et eam ·olummodo indultariis praesentibus celebrare licet Ei assistentes, praecepto missam diebus dominicia et festis audiendi, non Mtisfaciunt, nisi ex iis aint, quibus ut satisfaciant expresse indultum sit Diebus solemnibus Pasehatis resurrectioni·, Pentecoste·, Nativitati· domini nostri Iesu Christi et aliis solem · nioribus diebus, praesertim die Epiphaniae et Ascensionis Domini, Annuntiationi· et Aseumtioni· beatissimae Mariae virginis, omnium sanctorum, nec non sanctorum apostolorum Petri et Pauli ac titularis eccl**M**iae, **M**crifieium divinum in oratorii· privatis celebrari non potest,* niai facultas ad aliqua vel et omnia festa illa expreroe extendatur.

Sacerdotes in oratoriis privati· celebraturi indulti apostolici tenorem attento examinent, aeque praetor 1› eiusdem limitoe divina ibi facere audeant

Vetitum eet in iiadem loci· sacram ·uehariatiam sine licentia ab episcopo impertite qn^bescanque dispensare.* Sacro**M**notum sacramentum ibi aseervare nefas **M**t.

Caput VIII.

Dt mltu btutittimat Meritt tirfimt, wnscti Zoesph *tt* MMMMN MNeteff**M***·

Quamvis sempiterna Domini virtus et divinitas per visibilia, quae fecit manifesta nobis reddatur, perfectiori tamen et nobiliori longe ratione ex iis intelligitur, quae Spiritu· Dei ia aaaeti· aui· agit Adamemus igitur, visibilia praetergressi, mentem i ei^vac^ -rifi sanatae, qufibssMssm Dmtm*.videre deaddarem··. · Admtiemur aNarieri mateetatom et benL tatoea, quae ex eis quaai ea pnriaei·»· quodam epeoalo ruaplendet Koneveuena, queo oonnipeteeo heaernt, et ia quibo· patria omnipotentia fi**M**ue adimplet, quae promisit dfoesm: „Be<te *terti Hi, teuitn, et* trenaiana sM**M**afra**M** sBie."1 Implorem·· auxilia eum Christo regnantium: nam Domiana, at clarificaret merita passio·» suae ia eia, et gratia· praemdia nobis multiplicaret ipeoe deprecaturo· «t intereeaaorm nobis dedit multamque orant pro populo Dei et pro sancta epeleei·.

Nihil splendidius **M**t illa, quae «pleadorem concepit: VJrgo, ex qua sol iustitiae ortae **M**t inter ereatara· sicati eoi inter aidera lucet. Potens **M**t pia leat Dei metor Maria. Poteatii· ooelmtibu· (amem velantibus, humanum genu illi offert quem genuit' **Ipu** tenente non corruimus, ipsa protegente non metuimus, ipsa intercedente digni efficimur promiuionibu Christi. Igitur prae omnibus sancti· et electra Dei colamus dominam et advocatam nutram, araiduleque precibus ad eam clamemus, ut mieerioord**M** oculo· ed no· convertet.

Probatissima **M**t precandi forma, quae, cum **A**lutatione angelica pie iterate quui roeis rosu iungat, roearii nomen haud immerito tulit. Roearii devotione gaudeat indocta·, nec eam aapernetur doctus, humiliana se sicut parvulus, ut maior sit in regno coelorum '. Omnm autem precum coronam ite texere studeant, ut mentem ad benedictam inter mulieras et benedictum fructum ventris eius erectam teneant, et mysteria reparationis nostrae per singulas decades disposite ex intimo animi sensu recolant.

Pius et optimus 'mos est, virginis Dei matris enitui mensem mainm singulari ratione addicere. Campis silvisque decor suus rediit, coelum ridet, floras florent: quo animus rerum divinarum amans invitatur ad memoriam reginae, quae velut e spinis mollis ro**M** surrexit acutis, nil. quod laedat, habens*. Monentur igitur parochi, ut, ubi fieri potuerit, mense maio in honorem beatissimae et immaculatae virginis Mariae, iuxta ordinem ab antistite dioecerano praescriptum aut apprqbatum, publica pietatis exercitia 'habeant

Cuncti, quibus Christum adorare et Mariam celebraro sanctum et dulce eet sanctum Iosephum devote colant. Chriati pater putabatur et patris officia oi exhibuit. Sponsu· erat Mariae, testi· mysterii incarnationi·, cusio· Filii Patris omnipotenti· et ·ponsae' Spiritus «ancti. Filius David iustu· et humili· confundit superbiae humanae fastum. Apud hominM faber lignariu· dicebatur, in coelis ineffabili fulget gloria, neque Christo, qui ei ut patri subdit·· fuit, neque Marte, quam in «ua recepit, eum negantibus.

Commuai· praeterea omnium catholicorum **c o u m** Mt, eximium cultam impendero sancto Michaeli arobangelo, principi militiae angelorum, salutis ·ignifero, qui bellam cum dracone victor commisit, ·t ia illo ultimi dteeriminis tempore magnus adintor qonsargM; annato Ieaani Baptistae, praecursori Domini, qui ia matri» utere aaaetifieatna, regem saeculorum baptisera meruit; eaaeto Petro, apoetolorum principi, sapor quem Deminue aedificavit eeelaaiam suam; «ancto Panic, apectolo gentium, qui vas electionis cat et praedicator veritati· ia

' rom. XXΠ.
▮ Bernd. XIV, sucysL tfsyus. ▮ 11.
* Bsota XIV, sacyd. ***Mtfet,*** f IX
* IM*.. ▮IX
▮ Lue. XΠ, ***V.***
• Matte. XVUL 4.
* Sedat, Cbnm patet, U, v. ta ta.

aaivetoo an···; MMto loaani, dMpula, quem Dornin* dilexit virgtal, «ai virginem matrem ·μ β-·Madevit aquilae, «ai revelate eant soerete eoa-. Isstis Ooeapireet omneo, qui proviaatem sive diocoeeim iaeaiaat, ia vsasratis*·· Maetorum, quM Dam i· provideetia *aa provteefan eivo diee-·eri patrono· Mit PeeuHari autem at quotidiana devotio·· siagulM qaiaqn· iatoedat ooahti, quem Mm rogeu«rationi· serramsnto protaetoraaa accepit et angelo custodi, qui aiaaaa a Domino eum comitatur ia omaibaa viie eia·.

Caput IX.

Dr *retraita* qwihulibu ptMûi*.*

Exercitia spiritualia publica, quae missionum nomine veniunt ntilitatam insignem afferunt. Cum concionibus per plurej eqptinuos die* habitis, praecipua credendorum capita proponantur et veritates aeternae insta connexione invicem se illustrante· B exhibeantur, facilius supplentur quae homines ignorant' efficacius inculcantur de quibu* parum curant. Pia multitudini* confluenti* studia mutuo se accendunt et alunt. Functionibus et exercitii* ·acri* per totum ferme diem dispositis, plerique devotione consueta maiori adsunt animum ad peccatorum confessionem impensiori stadio parant, et ex corporis dominici susceptione ampliores fructus percipiant. Eorum etiam, qui curiositate duce accedunt multi voce Domini ad ostium stantis commoventur.

Cum igitur Deu* totius gratiae, missionibus praedictis non infrequenter utatur, ut impio* ad ra convertat et eos, qui neque calidi neque frigidi sunt igne Spiritus «ancti foveat, atque ipeae loeum ·imul teneant renovationis spiritu*, sine qua pietaa conservari et augeri vix potest rite habitae omnibus ubique salutare* esae probantur. Quodsi autem parochiae sint in quibu* pietati* studium frigescere C et sacramentorum frequentatio remittere coepisset vel ubi superabundant· populi numero parochus ovibus quaerendis et pascendis sufficere nequeat animarum salus, suprema episcopi lex. ut ad missiones confugiatur, districte iubet.

' C^iut X.

IJr mrdnu.

Qsrtissimi· sacrarum litterarum testimonii* constat permittente eo, qui angelis tenebrarum quemadmodum mari* dMaevienti* fluctibus imperat daemones facultatem habere humana corpora obsidendi. Ex quo draco antiquus ligata* est et in abyseum mimus, asquedum in modicum tempus denuo solvatur tremenda haec occultorum Dei indiciorum hxempla ragp occurrere coeperunt Magnum aliquid ·untlexoroismi, qui potestatem eccleaia* in diabolum «t angelo* eius ooUatam patefaciunt, Cum rite D eis adhibitis infernus contremiscat, (ollioite cavendum Mt, ti^inane reddantur spectaculum, do quo aemulationem Dei *ecnndum shieatiam habente· doleant ·t impii aut leviori· ingenii homtaea^cavillentur: quod facile evenire poMet, si in mulierem hysterico malo laborantem aat in quemcanqae naturali morbo detentam, praepropero consilio proferrentur. Nulla* ergo qualiacuuque Moerdoa aadeat eoe, qaos energumeno* indicet exorcismi* adjurare^ nisi ab epiacopo dioeceaano facultatem scripto exaratam acceperit

Caput XI.

Dominus praedixit, fore, ut discipuli eia*, poatquam sponsu* ablatae «it, ieinnareat* Vt magistri verbe opere hnptarantar, apoetoS at qai apoetoli* fuiiiiaatibaa aaWtraM, aaaatfa aMHa egerunt Va fisrver remitteret iegt* aaaleaiaMica* aeaetio aooaant Noatri* temporiM diapesmetioaib·· indulgenter ooaaaaaia, aatiqaiar ietanierum rigor ita temperata* aat at ex pia esrpori* aflHatia·· parum romaaeat. Attamen vol hi minimi· iuoaadi aat commodi quidpiam Dai iataita *ibi aagara animum oouflrmat at ad patria*·, qaa*· ia aaaii* habemue, erigit; uibil tam axil* haberi, a qaa Dei iataita abetinero nimium non videatur, fidei emortuae doeumaetum det Igitar praecepto eoelesia· meritum obedieatiae ao *ai abaogatioam papale cbrieti*no lucrandam propouitar; attame* maior··· quoque dignitatem temporum ratio ieiunii eocleeiaatici ob-·ervaatiae addit; Ėdei catholicae profeeeio est, cui m subducere nemo tutam censeat memor Domini dicentia: „Çm neyoerril are raram domêribu*, ergabo *t tfa sum eerear petra «sro, get m raiUa **t.''| Haec parochi et eonfomarii fidelibus opportunis commonitionibus ante oculo· ponant ut eo· pudeat, escam corruptibilem animae suae saluti et Dei honori anteponere.

Caput XII.

Dv preparation·· jU«> auntiù.

Cum occultis Dei. qui abysso· intuetur, indiciis tot supersint gentes in tenebris et in ambra mortis sedentes, eximium caritatis fraternae opus est nomen, in quo nos salvo· fieri oportet, eis annuntiare. Non longe ab apostolico hoc munere abeat labor eorum* qui catholicis inter populos «catholicos agentibus verbum et mysteria Dei dispensant. Cum igitur beneficio divino in confemione verae fidei aati et omnibus salutis operandae mediis locupletati simus, ut lean Cbristo in iis, pro quibus mortuus Mt. gratiarum quidpiam rependamus, de fratriba· morti ·«eundae eripiendi* pia sollicitudine cogitemus. Qui vocati noa sunt ut ad fidei propagation·** laboribus ·uia conferant, eam eleemosynis saltem promoveant. 8i eleemosyna pane egeatibiu data animam a morte liberat et non sinit eam ire in tenebra*, quanta erunt praemia eleemosynae propter Chriati amorem erogatae, ut pania vitae aeternae Christum neeeientifiu* frangatur!

Sunt, qui aaacto operi inridiam concitaturi multi· commemorent, quot apud noa paupere*, quot ecclesiarum indigentiae habeantur. Hoc autem non dicunt, quia pauperum vel ecclesiarum utilitas tanto ei* cordi e*t: nam magni quid ae peregi·** autumant, ■i hi* rebu· mica· de eorum menai* cadente· impenderint; sed quia de Dei honore et beneficii, quo ·d fidem vocamur, magnitudine parum eurent, Ibi caritas diffuM in cordibus noatri· uaque ad eo·, qui longe rant, fratre· pertingit, multiplicabit quoque auxilia fratribus nobiaeum degentibus in temporalibus et «piritualibua administranda. Dilatentur'spatia caritatis, et eius efficacia oreeeet

In provincia Viennensi antistip|m maadatia stabilitam eat, ut die sancto Leopold* Àero pro miseionibus America· septentrionali· et in hebdomada maiore pro Terra sancta ia omnibus eeeMi* collectio flat Synod·· congregata ia nomi·· iprim, qui ornem homiam salvos omo vult, «aactem bane ordinatiouem oonfirasat et parochis praecipit ut antequam eleemosynas oolliguatur, populum de operis, in eui·· societatem vocatur, dignitate institaut et oommoaeaat Praeterea, in fheto Epiphaniae Domini, quo goetiam et nostram ad fidum vocationem eslebramua, vel alio'dio, soeendam aatiatiti* dioeeesani arbitrium, ad succurrendum missionibus per Orientent

I Aposal. XX, t, «.
' Mattii. IX. ».

· Mattk x an.

dupoaiti* collecta habeatur. Cota»*, quae ad iste A caritatis oflcifc officacias dirigsada «pcetant lego dioeoooaaa oHinabuatur,

°*Pat 1111

'Dt tit· religiose.

Sapienti* notera* adolescenti, quid adbae ipei droit, quaerenti dixit: „Si sis Jta^Mtae *tt»*, Mti*, seed* fota* Aahst *ft* da *feuftrii·»*, at daMta &- *taur*H ta ettb*, * "Mi, Mfaare ·*·/** Kt cam Spiritu oanatu effiuas Moot, ao apostoli viriffto magna testimonium reddsroat roourroctioei· Domini noatri, eoeleataa sppoaiti poaoeooiona* at substantia* vendebant et dividebant illa omnibu, prout cuiqns opua erat*. Hae doctrina imbuti et hia oxenpiia formati erant eanoti et Deo placenta* viri, qai vitam religiooam instituerunt trium votorum fundamento ·upentruetam. Disciplinae regularia professione animoque alumni non tantum rotaptatibu» et boni* B huiu mundi se abdicant, sed etiam ipoam ea habendi «peni et vorantatem exuunt, ut aeterna gaudia securius sperent; proprio indicio et sensui renuntiant, praepositis in canetis, quo legi divinae qpn adversantur, perfectam obedientiam exhibentes, nt Deum ducem habere plenius confidant. Intima >ui sbnegatio vitae religiosae adinstar animae corpus animantis et regentis eat, ae omnta, quo pollet, decoris meritique fons et origo. Haee hominis de se mundoque victoria mirabilis eet Spiritus sancti operatio. mirabilior poenitentiae operibus, quae ad ipsam conservandam et perficiendam ordinantur et ideo, quia fructus eius, sacrificium sunt acoeptabile coram oculis Domini. Sui abnegation» afflatu vita religiosa vivum et vivificum documentum est fidei quse in coelis habitat, et amoris qui regnum mundi et omnem ornatum saoculi contemnit, 'at^ue animi concupiscentia maioris exemplo infirmo* erigit, desides excitat, carni serviente* pudore suffundit, non raro et fidem negante* percellit Ipsa insuper potens Cot in omni operatione, qua Deus coram hominibus glorificatur, et cohaeredibua Iesu Christi misericordiae officia exhibentur. Qui praeter Deum nihil quaerunt, expeditiores sunt ad fratrum necessitatibus subveniendum, et incenri caritate, quae in externis quoque rebus auro ot argento pretiosiorem se praebet unitisque per obedientiae legem viribus maiora facile efficiunt quam homines, quibu* pecuniae et honori* stimulo* addere oportet Ope* autem, quas combinait*· tenet paupertati· religio·»* instituto in egenorum auxilia piosque omnee et ecc)e*ia*ticoq u*ue mirifice multiplicantur, non absimile* quinque panibus, quibus Dominae populum ad ipeum oocfinentem aluit Quapropter iaeipions erat sapientia eorum, qui sacrae et profanae rsipublicae utilitatem praetexentes„ regulares parochiali D animarum curae, inventât» institutioni ot aegrotorum levamini ita dicatos vellent ut omnibus, quibus vitae regularis spiritus nutritur ot confirmatur, internecivum bellum indicerent. Alimentis subtractis ·flamma decrescit st extinguitur.

Ecclesia Christi sponsa inter praecipua ornamenta, quibus ad nuptias agni se praeparat'*, vitam vero religiosam nunquam non retulit ot eius patrocinium eximia cura suscepit Boebeiae meati ot mandatis insistens, imo Iesu Christi ipsius moniti* obtemperans, oonriHun hoc ia Issa Christo congregatum vitam religiosam, qualem Issus Christus adumbravit et ecclesia commandat et propagat ipsum quoque commendat; et nihil, quod ad eam tMÙdhm.Mre m Mi» ι·<ιι·ι possit negiigeadam mm MdMt

Qus eMfori qai* seritate regt qui mMK super sedem maissteti* sane, estrinetes svietit, *e uberiori y froeta oitaa ta iaflnai* et ta oaroeribue iaota Hoot senteatia dotantis eundem regem vHtab-21 Synodus itaque adptaadit piis nfiHitami imperatori* otadHe, quibu* tabotam eet, ut ad caram hebendam oarooribaa deteateram noe noa h nsoeoomii* pabHoto decumbentium sorore*, quas Mtaerieordiae disant, aliaeqno congregationes caritate Christi oowpieeaemaltis in locis sdeeitae feerint; desiderat, nt nscroram antistites opu salutaro, quantum ros ejMt, foveant et protegant, atque patrem misericordiarum incrementa largiturum sperat. k /

Caput XIV. - A

Do mptatare ocelocMUtioe. J

Ecclesia eoe, qui in carne viventes benqfitSiotum oiu consortes fuerunt, etiam poatquam-udDominum migraverint, officiis suis prosequitu/. Fidelium in communione eceleoiastiea defunctorum corpora ritibus sacris in loco sacro conduntur, usque dum resurgant ad vitam quae finem non bebet Catechumeni, qui, dum ad baptismi gratiam animum pararent, ex hac vita vocati sunt, sepultura eeclesiastica afferantur; hos enim baptismate flaminio renato* esse merito praesumitur; neque sepultura separari debent, qui fide et caritate nobis ooniuncti erant Infans in utero matri* fidelis simul cum ea defunctus, simul cum ea sepulcrum habeat.

A sepultura ecclesiastica arceantur oportet infideles, haereoi aut schismate ab ecclesia alieni, excommunicari notorii et vitandi, parvuli etiam ex parentibus fidelibus oriundi, qui sine baptismate defuncti sunt, nec non. qui mentis compote* mortem sibi ip*i consciverunt, nisi forsan aliquo tempore superstitee tanti piaculi poenitentia tacti fuerint. Ubi medici consuerint hominem morbo laboravisse rationis usum praepediente, eorum iudicio standum erit ni circumstantiae, ex quibus eum menti* compotem fuisse merito colligeretur, plene probatae eeeent Prudente obversante dubio, funus ecclesiastico quidem ritu, sed omni maiori apparatu secluso terrae mandetur.

Sepultura ecclesiastica pariter denegetur eis, qui in ipso duelli conflictu1 vel in alio peccato gravi et notorio decesserint nec aliquod resipiscentiae signum dederint vel, qui imminentis sibi mortis conscii, extrema ecclesiae sacramenta ipsis oblata praefracte ao coram testibus respuerint; iis praeterea, de quibu* publice constet, quod non *u*oeperint *emel in anno sacramenta confessioni* et communioni* et absque ullo contritioni* signo obierint.

Paroehi, qui ab antistiti* dioeceaani sede haud ultra quatuor milliaria abeunt s sepultura ecclesiastica neminem repellant nisi autiste* vel eius vicarius generali* rem probaverit. Ceteri recurrant ad decanos rurales. Poterit tamen episcopus pro rorum adiunctis totum negotium ad se vocaro.

Caput XV.

D» ooMMteriw.

Coemeterium Christi fidelium sepulturis destinatum, episcopi vel presbyteri ab eo delegati benedictione initiandum est: quo freto loci religiosi rationam habet Ot eoolesiaatioo iuri rabost

Convenit ut in quovis coemeterio *aooUum adsit

' Metta. *XIX.* »1.
▮ Art. Π, **-&.
▮ Armai XIX. 7.

' Condi Triirat, Ma* XXV, aap. », ds referta.

doeenter iMIraotam, ubi pro aabnnbno N₀Hμ ,Λ quorum oorpete iM low»· tabam mire sanaturam oxepoctaat hootia propitiatorie etatm temporibus offeratur. Crucifixi oorte imago ia ooemsterii madio emineat Cetera· eaneta ia oo monda, décora, gravia. -Ut ia horti modum oompoaater, aoa toleretur. Lœi aoa aat, oeaüa vaaam aHqaam viteo vireat» apoeim obtendere, aed mentem erigere ad regqm eai omnia vivant

Corpora eotum, quibus sepultura ecclesiastica deneganda eat, terrae ita mandentur, ut a looo Mpuituris oeclesiastieis destinato aive reservato, aut muro aut sepe separata sint. Campanae sonitum non edant; parochus nae aine vestibus sacris adsistat tametsi non prohibeatur, abaque ullo communionis in aacria aigno intereese ' sepulturis actAolicoram, quibu^ officii cuiusdam notorii et communionem ecclesiasticam non attinentia vineulo obstrictus fuerit.

Sepultura notoria hominis infidelia aeu excommunicat! notorii et vitandi coemeterium polluitur; pollutum cadavere, ai a fidelium funeribua distingui possit semoto reconciliandum eat Aliorum, quibus sepultura ecclesiastica negari debet, humatione utcunque illicita coemeterium non polluitur.

Caput XVI.

D putato erga* dqfimctos.

Qui mortui aunt oculis nostris, niai lethali culpa polluti decesserint vivunt Domino, nobiaque fide et caritate coniuncti manent. Suffragiis auia nos invent, ad Deum videndum nondum admimi, ut suffragiis nostris iuventur. exspectant. Nunquam fiat, ut noa ipsis deeaae aentiant. Non lacrimas, aed bonorum operum auxilia a nobia postulant. Ab ipaia apostolis sancitum eat ut In venerandia tremendisque mysteriis defunctorum qgatur commemoratio '. Cum in fide adhuc ambulemue, nostra est hostia divina, ai nihil haeaitantea et in caritate fundati eam patri omnipotenti offerimus. Pretium infinitum, quo mundua redemtus eat, pro defunctorum debitis oratione fidei aolvamua, et roro coeleati perfundentur. Precea, eleemosynam, alia bona opera addamus.

Parochi et omnes verbi divini praecones, neo non religionis magistri frequenter suis exponant, quam salubria et sancta sit cogitatio pro defunctis exorare, ut a peccatis solvantur*. Beneplacita est in conspectu Dei» qui amat quos cruciat Salubria est animabus peccata luentibus, quoniam liberatio eorum acceleratur; salubris eat nobis, quoniam pio affectu eis impenso, indicis qui ultimum quadrantem exigit memoria nutritur, et peccati etiam venialis horror vel excitatur vel adaugetur.

Ubi sacellum in coemeterio adsit parochus in eo aliquoties per annum, lidentia ab episcopo obtenta, missae sacrificium pro defanotis celebret

In die commemorationis omnium defunctorum parochos, nisi tempestas immitior obstet nen f*e*l· omittat in coemeterio ipso concionem ad populum habere. Si, circumdantibus eum mortuorum exuviis, de certissimo rerum humanarum exite, de peccato, de pietate erga defunctos verba faciat animos facilius ot gravius commovebit

Conservetur et propagetur laudabilis usus precibus quae in memoriam incarnationis Domini ter quotidie recitantur, orationem dominicam et salutationem angelicam *defunctorum* levamini dicatam adiiciendi.

1 8. Chrysost., *Beuu. 3,* m sp. ad *mtlpp^* a. 4.
2 II Macehab. XII, M.

Conon, eunnai. rostt XI>vn.

TITULUS V.

De clertoorua vtta et protectu spirituali.

Caput I.

Û9 MI·* MMâÙNMM âÎfFMM

Militem Christi pugua ot Victoria eet servare perituram '. Attam··, qui neminem vult perire, eis propriam quoquo ipeorum animam et eam primo, looo salvandam commisit Si quis (avertat tantam misericordia aeterna ruinam!) animam suam perdiderit etiamsi lechariotie adinstar in lesu Christi nomine multas fecisact virtutes, lechariotie adinstar locum habebit inter eoe, quibus Dominus in seeundo suo adventu dicet„*Quie* nae;nem novi ve», discedite e me, g«ri opcraarim miqwtatem.ı' * Studia autem, quae ad nos ipsos sanctificandos conferimus, ' etiam fratrum saluti impendimus. Artem artium, regimen animarum * non, eallet cuius cor Spiritus sanctus non urit Parum moeunt verba eorum, qui. quod praedicant moribu^tepugnant et pastorem per abrupta gradientem grex pro humanarum rerum conditione ad praecipitium facile sequitur*.

Sacerdos Dei ita vivat, prout eoa, qui quotidie communicandi desiderium ei panderent, ipse vivere iuberet. Neminem fugere potest, iustisaimem hanc legem ease, et ex eoo ipsius ore indicandum, qui eam sequi nolit. Ceterum omnem peqcati maculam fugere et omni bono operi adlaborare nihil est, quod non cuivis in Deum et ritam aeternam credenti recta ratio dictet Qui firma fide tenet, gloriae vel poenae aeternitatem a labili tac vita pendere, ant sibi ipee inimicae sit, aut cuncta ita instituat oportet at comparet thesaurum oculis carnis absconditum.

Etsi ex nobis quasi ex nobia nihil, quod ad salutem vitae aeternae pertinet *. cogitare vel agere possimus, Deus tamen sine nobis salvos nos et sanctos facere non vult. Omnia, quibua regimur, divina mandata comprehenduntur verbo Domini commonentis: M/Vesôr, *fût* <W<, *eor ttneu*
Nostra autem super terram militia eo absolvitur, ut resistamus tentationi rebus labilibus impendendi affectus cordis, quod ut ipsi praebeamus, Dominus postulat Ne in vanum curramus, audiamus magistrum et salvatorem nostrum dicentem : „*Qtu uUt* peri *eu um, abeugot ueutipoeu tt tollat ertuom* suam *oi* wfsmtar nw.u* Omnibus et singulis, qui Christum sequi et cum Christo esse volunt constitutum est ut abnegent semetipeoa. Quamvis abnegatio sui, quae amorem Dei non augeat in cordibus nostris, genuina minime censenda sit, neque tamen verua est Dei amor, qui ad nostri nos abnegationem non impellit.

Caput II.

D» asoas».

Nonnulli, cum ecclesiam contemni, religionem oppugnari et communia ipsa veri rectique principia ooncuti viderent »·*l· superque ease crediderant ea, quae de fide sint retinere et tamquam retinenda defendere; in aliie multis genio saeculi induigendum ease non dubitaverant; aaeeeia tenebris medii aevi remittendam eeee decreverunt Cum autem eadem persistat corona insto decertantibus reposita, aademque naturae humanae conditio, eadem proinde

1 Lset. teititat VI. 11.
2 Matta *vU, »*
3 S. Greg. M., *Reg putor.,* I. 1; ef. 8. Grator. Nasisaa. t. *II, p.* 10.
4 S. Grog. M.. *Rrp. putor.,* I. U.
5 Coae. Ars··. 11. c- T.
6 Proverb. XXIII. M.
7 Matta. XVL M.

ascesis recto intellectae »nnàtn adosee parfit. „*Spiriteu* act, fm erâÿleot, care Mi prodes* gsrid-

1 Niai hane regulam teueamns, noqne coelestia neque terrena iateUigomua Bee corporales ■nedii ad finem ordinati ratioaom habeat Ad sensus et affectae nostros elieiendra eoneamat; concurrent autem aaoundum mutuam earum relationem a Deo creatore stabilitam, Vatican aaaeti Petri basilica, cuius ornaüaeiina moleo ad sublimiorum aenea spectatore·· exeitat, ei, qui corpus humano noatro centies mains haberet, crepundiorum elegantium loco eaeet. Quodsi autem rea corporales, quaechnque existunt, omnes eadem, quae nunc est, proportione accurate servata. centies sen milliea maiores aut minores redderentur, nihil, quod nostra interossei, quomodocunque mutaretur, quoniam rerum corporalium ad animi sensus ot affectus relatio intacta persisteret: unde permutationem aliquam contigisse ne animadvertere quidem possemus. Qui mente haec paulum revolvere, velit, percipiet, quanta veritate propheta dicat: *„£cee* praiss quasi *etilia eitulae et quaei* momsnivm *etaterae reputatae eunt, eece infulae quaei putuit eoiguue."** Idcirco ree corporales in se consideratae ad virtutum et meritorum augmenta nihil referunt, sed influxus, quem in animam imagine divina angelis supparem exercent, totus pendet ab earum relatione ad corpus; quod cum in rerum corporalium Complexu tamquam una ex iis locum suum occupet, animae simul ut actuum et sensuum eius instrumentum mediumque inservit. Haec retineamus oportet, ubi agitur de abnegationis ac poenitentiae exercitiis, quae corporis rultum rerumque corporalium usum attinent. Utcunque difficile sit, abnegationis spiritu sanctum Hilarionem aequare, fieri tamen potest, ut largiente Domino, cuius manus abbreviate non qgt, nostrum aliquis eo eluctetur, licet nullatenus fieri possit, ut C eodem ac sanctus eremita habitaculo, victu, vestitu utatur. Igitur minime negandum est, media, quae ascesis in rem suam adhibet, temporum et locorum ratione in multis temperari; finis autem, cui ascesis inservit, cunctis qui thesaurum gratiae in vasis fictilibus portant, quovis loeo et tempore communis esse debet. Omnis Christi fidelis pro conditione status, in quo, Deo vocante, Deo famulatur. habitus corporalis et aliarum circumstantiarum ad abnegationem sui humiliter et constanter tendere tenetur. Qui laborem Refugit, in mentem revocet, regnum coeli vim pati et violentos rapere illud.*

Ceterum spiritus divinus spiritus discretionis est. Contemnerfdi sunt, qui omne opus, intensiora pietatis studia referens, superlationis titulo traducunt. Aut animi a fide aversi sunt, aut exempla timent, quibus ipsorum desidia arguitur. Neque Dei amor, qui supremus eoae debet, nimius erae potest. Attamen etiam in poenitentiae et devotionis exercitiis homo se ipsum quaerere poteat, et quidem eo maiori periculo, quo sanctior reo peragitur. Quapropter, quLjuJ&omino profecturi tant, moderatoris conscientiae diligenter seligendi consilia magni faciant, et fructus, quoe pia ipsorum exercitia ferant, districte examinent. „JVacdw *epiritftf eunt eariteu, patientia,*

De mta contemplation et aeriae. .

Cum Maria verbi divini dulcedine detenta ad Domini pedra consideret, ipse, qui veritae et vita est, de ea dixit; *„Optimam portem elegit,* gnns *non* «ffWar «4 '■>*** Dasaianm quaesivit; nisi Doudnam mani nihil sibi ieveaisM viae aat. Iesaa qwwrrati coalitas apparuere; verem suaria aagelorum affatas et astres splendor aon commovit aaimam regem angelorum desiderantem. Betronum soavorra est, dilecti sui corpus plorans circumspexit,- Sed et Martha, quae satagebat circe frequens ministerium, sancta oret et magna coram Deo: nam unigenitum patrie eam ditexime. Ioannee apostolus nobia anetor eet.' Igitur ai Deus et redemtor noster aliquem vocare dignetur, qni cum Maria, raritatis Mariae aemulus, ad pedes eius sedeat, optimam huic partem cessisse, confitemur; imo deprecationibus et obsecrationibus ecclesiae magis, quam alii frequentissime ministerio prodesse potest. Deus enim virum quAerit, qui interponat sepem, et stet oppositus contra ipsum pro terra, ne dissipet eam, et utinam inveniat!* Nos autem, quos Dei filius ad gregis sui curam agendam segregare voluit, ita cum Martha ei ministremus, ut cum Martha ab eo diligi mereamur.

Caput IV.

De meditatione.

Licet vitam activam sequens meditationi tantum temporis, quantum contemplativam professus, impendere minime possit, nec ipse tamen unquam obliviscatur, meditationem esse fontem irriguum, qui in corde nostro ascendat oportet, ut fructus salutis ferat. Prout visibilibus, de quibus curamus, oculos animumque intendimus, ita, qui in divinorum intellectu et amore profecturus est. in ea mentis aciem convertat necesse est. Optima certe et Deo acceptissima oratio est muneris sui partes ita explere, ut Domino serrire et ei soli placere connitamur. Ut autem animi intentio in omni operis externi varietate apud Dominum maneat, quem apud nos gratia sua manere optamus, egregia quidem, sed ardua quoque res est. ac ei peragendae impares sumus, nisi, quae implicite semper tenere debemus, frequenter menti explicite pruponamus, et ad animi sensus dirigendos adhibeamus. Praeterea meditatio orationem mentalem, in quam assurgit, et nutrit et perficit; qui autem orationem mentalem negligit. neque verbis conceptam rite persolvere sufficit. Nemo nescit, verbum, quod cum .hominibus loquentes proferimus, cogitationes eeneusque nostros exprimere debere. Hoc ipsum praestet oratio ad Deum directa. Vix autem fieri potest, ut verborum labiis efformatorum sensui cogitatio et affectus respondeat, nisi coelestia meditatione assidua ponderare assueverimus.

Precationum verbis efformatarum praeetantissimae sunt eae, quas in sancto missae sacrificio et in horarum canonicarum persolutione enuntiamus. Non ipoi eas selegimus, sed Deus eas per ecclesiae ministerium nobia suggerit, et sensuum, quos foveamus, exemplar statuit. Si cuncta, quae in sacrificii oblatione et fioris canonicis lingua effert, intimo corde deaideramiu ot tenemus, quotidianam habemus spiritus renovationem, qua agente quotidie sapientia secundum Deum et Spiritus sano:i gratia augebimur. Ne tanto rareamus bono, theraurum sensae, quem verba usu trita contegunt, meditationis clave recludere satagamus.

Maxime salutaria est meditatio, quae vitae et passioni Domini nostri impenditur. Omnia et singula, quae verbum caro factum egit et pertulit, mysteria sunt sanctissima, in quae angeli prospicere desi-

| loss. VI, et.
* Issi XL. 1*.
* MstU. XI. IS.
.* Osisl V. M-J.

* Lac. X. 4S.
■ loss. XI. β.
* bseh. XXII, ».

derant. «t pretia rsdsmtionis pignoraque ha«reditatie •ostra»lesus duMssimna a prassspi, ia quo virgo materveum, reclinavit, nsqns dam olaritoaretar elaritate quam habuit antequam manda· Meet, magister at dux noator «et et saoerdos secundum ordinem Melohieodocb. Dei, forma» terri induti, vestigia frequeati meditatione aequamur, et eam matre amoris fonte iaxta crucem «tare adambmuaq donec ad magnalia eine propius contemplanda matre deprecauto aocedamu».

Ad bene meditandum viret nobis, si bonae*voluntati· timua, addet filius Dei, qui tacra communione quotidie nobiscum eate. dignetur. Nunquam eiua memoria a sacerdotibus eius recedat Quamdiu altius accendit toi corpori· oculi· conspicuus, pie recolant memoriam solis iustitise, qui ad iptot deecendere voluit; quanto ali occatum vergit mentit aciem intendant in beneficium altero mane rénovandum; quod quidem egregie eo» iuvabit ad omne opu· pium strenue exequendum et omnem peccati maculam sollicite effugiendam.

Caput V.

Dt harit conoMHM.

Cum eecleaia Dominum et apoatolo· eiua secuta, omne· fideles admoneat, ut orationibua et obseerationibua instent, clericis in maioribue constituti», utpote in opu· Domini aegregatia, insuper praecipit, ut officium divinum quotidie dévote perçoivent. Hoc munere tangente·, non privato sed ecclesiae nomine agunt; · qua deputati divinae ce maiestati tamquam deprecatore· pro populo sistunt, et in laudibus omnipotenti reddendi· angelici» consociantur chori». Itaque breviarium recitare haud parvam rem ee»e ducant, et mugnam adhibeant diligentiam, ne in externi» demi» vel in corde devotio abait. Ii. quibu» in cboro psallendum eat, laudem Domino devote graviterquo annuntient, et voee, vultu, corporis situ animum exprimant ad eam, quae sursum est, Ierusalem erectum. Ceteri horas canonicas, inspecto directorio, decenti loco decentique corporis situ, dicant. Omnea autem naviter studeant, ut ea, quae labia proferunt, mentio cogitatione et animi affectu prosequantur. Si orat psalmus, orate, et si gemit, gemite, et si gratulatur, gaudete, et si sperat, sperate, et ai timet, timete? Ad hanc breviarium recitandi perfectionem omnea constanter, humiliter, pie annitantur oportet. Lumen supernum petant; animum non despondeant; quantumvis men· evagetur, breviarium male non dixerunt, quamfiju bene orandi studia non remiserint. Perseverantibus profectum dabit ipse, ex quo sufficientia nostra est

Ad horas canonicas recitandas clerici in sacris ordinibus constituti, personae religiosae ad chorum destinatae necnon bénéficiât! omne· sub gravi· culpae reatu tenentur; bénéficiât! insuper post sex a beneficio adepto mentes, eiusdem fructus pro rata omissionis officii et tempori· suo· non faciunt, sed eo· tamquam iniuste perceptos in beneficii fabricas •eu pauperum usu· erogare obligantnr.

Caput VI.

*D** coneerserionM *taetrdaialit hotuttaia.*

Vita clericorum liber est laiooram. Itaque, sicut sanctu· ChrysoMomus monet: ^Sacerdotium obeuntem ita parum esse decet, m si in coelis inter illa» potestates esset collocati». Nsutiquam peasant sacerdotum vitia latere, aed etiam exigua cito conspicua sunt. Quemadmodum ipsorum praeclare gesta multi· prosunt ad simile studium evocantia, aie ot eorum vitia alios ad virtutum exerciti·eguioree efficunt et ad boaoram operam laborem torpore facient: quamobrem animae eiaa polehritadinem splendere oportet, ut spectatorum animo· oblectare «mal et illustrare possit.* * Haec eet hoatinia ia statu naturae lapsu ooaditio, at ad ea. quae sencibns corpori· grata tant cordis affectu· inclinet otai bone potio· affectum quam tentum a corpori· ratione pendentem qaurimu», unde non desunt exempla, vitae taedio capto· fuime homine· bona valetudine utentes et omnibus, quae mundus anhelare colet boni· affluente·. Dispensator, mysteriorum Dei nunquam patiatur, ipsum sicut illo·, qui spem non habent fallaci quadam et cito transitura gaudii umbra decipi et a via arcta deduei.

Victum cultumque corpori· ad valetudinem referendum eme et ad vire·, non ad voluptatem. vé! gentile· cordatiore· ultro fatebantur? Sanctu· Paulus omne· fidele· admonet: *„Bbrittaitt, eotatt-* «itione· *tt hit timilia, foot pratdica toHt, tieut pratdixi, qaotùam* çsu *talia agaat, rtfatua Dti* non *eotutfatntw."** De viri» autem ecclesiasticis «anctu» Petrus Chryaologu» dicit. „Ebrieta» in alio crimen eat, in aaoerdote sacrilegium ; quia alter animam auam necat vino, saoerdos spiritum sanctitatis exstinguit?* Quomodo vino veapere sopitus altero mane ad mentam immaculati agni aocedere audeat? Praeterea in vino luxuriam eaae. et verbum Dei et experientia abunde docet.

Praeclara et quaai «ftleatia virtus eat caatitaa, quae mundum de immundo, de honte domesticum, angelum de homine facit, quae sola in hoc mortalitati» loco et tempore statum quemdam immortalia gloriae repraesentat, moremque beatae illiun vindi* cat regionis, in qua neque nubent neque nubentur? Attamen quo magis illibata castitatis puritas virum ecclesiasticum exornat, eo miserius ea violata corruit.

Sacerdotem non tantum malum, aed etiam mali apeqiem fugere decet. A frequentiori consortio mulierum etiam earum, quae pietatis et modestiae laude non immerito potiuntur, pçnitus abstineat. Ancillae, quibus ad- res domestica» procuranda» indiget, maturiori» sint aetatis et integerrimae famae, castae, sobriae, subditae, ut. qui ex adreno eat, revereatur nihil habens dicere malum: ut iumtuosius vestiantur vel chorea» frequentent, non toleret. Quidquid familiarius commercium redolet, id longe abait. Ancillam commensalem non habeat, neque cum ea deambulet vel aliorum domus adest, aut eodem vehiculo, nisi forsan publico, vehatur. Ut rebus, quae ad eam non pertinent, se immisceat, vel dominatrici· parte· sibi arroget, minime patiatur. Actum est de auctoritate paroehi, quem sui a mulieris imperiosa voluntate pendere autument. Neque foemini» consanguinei» aliquid indulgendum, quod domum sacerdotalem dedeceat, aut negotiorum ecclesiasticorum ordinem perturbet.

Caput VII.

D euntis rtlaaalioat.*

Cum cogitationem ad pietati» exercitia sive negotia sine ulla remissione intendere humana* vix non superet vires, menti» relaxationem interponere licet: qnam si eo animo adhibeamus, ut ad servitium Deo at ecclssias praestandum alacriores efficiamur, opus bonum st meritorium coram Domino peragimus. Intentio animae corporisque vires in

[1] S. Augustin , *ta ft. so* «Mrrat, IV, η 1.

[1] S. Issa. Chryssst., *Dt tactrt.,* III, 4 et 14.
[*] Cicero, *Dt tf.,* I, Iie.
[•] Galet. V, 81.
[•] S. Clrysolo», .Sens. M.
[*] S. Bernard.. *Sf.* M.

honorem Dei instaurandi nobilitat omnia, qaaa iusta» et decorae oblectationi inservire poeaaut, »imul tamen ea arcet, qnae mtaieterie onero fungantibu» minuo decora eunt, probibetqne, no in licitis moderamen finio ratione dictatam segligatar, aut rebus m ae futilibu» nimius eordis affectae impendatur. v

Si clericus cartie pietis ludere amet, modum in omnibuo servet ; dominicis Tero festisque diebus ante officium vespertinum in ecclesia persolutam ludo non indulgent, nec eum aub nilo praetextu in multam noctem protrahat.

Theatrorum publicorum ludi acenici nqp infrequenter ii aunt, quot vitare oportet, ne auditae vel obtutue «acri» mysteriis deputatae turpium spectaculorum atque verborum contagione polluatur; saepissime ea exhibent, quibue delectari viroa in sortem Domini vocatoa dedecet Itaque, a quarto reparatae salutis saeculo ad hodierna usque tempora, plurima conciliorum decreta clericos a theatrorum frequentatione prohibuerunt. Quin etiam saecularium ocalus offendit, sacerdotes et maxime eos. qui in animarum cura laborant, vel regularis vitae disciplinae adscript! sunt, in theatria aliisque spectaculorum publicorum loci» conspicere, et in nrchidioecesi Viennensi dudum presbyteris confessiones audiendi ' facultas non conceditur, quin ei» lex a theatris ot spectaculi» publicis abstinendi scripto simul imponatur. Quapropter praesen» concilium in Domino congregatum decernit, sacerdotibus, qui facultatem poenitentiae sacramentum administrandi habent, aut theologiam seu religioni» doctrinam docent, necnon regulambus cunctis a theatrorum publicorum 'spectaculis omnino àbstinendum esse. De aliis viris ecclesiasticis antistites, prout in Domino expedire iudicent, legr'dioecesana eonstituant. C

Oinhes ecclesiastici viri choreis intéresse caveant, et si unquam contingeret, ut eorum quemdam in choreis saltare non puderet, poenis condignis coercendus foret.

Tabernas sive cauponas recreationis ergo non accedant ; cibum ibi potumve non capiant, nisi necessitas urgeat, praecipue cum in itinere constituti aliam refectionis opportunitatem non habent.

Sacerdos cum saecularibus, 'qui ad coonam, curtarum ludum aut alias recreationes clerici» non illicita» conveniunt, societatem neque nimis frequenter, neque sine magna circumspectione iungat, nunquam autem, etiamsi locus omnino Recens et homines honestissimi sint, modiam usque noctem" vel ultra eaudsm se detineri patiatur. Non obliviscatur suum esse, ut vespere ad sacram communionem mane suscipiendam animum paret; praeterea, quamvis confidamds, non haberi inter nostros sacerdotem, qui D ieiunium ! angelorum pani praemittendum violare audeat, tamen vel levissima tanti piaeuli suspicio fugienda est. Si autem accideret, ut sacerdotibus ad animum relaxandum coeuntibus compotationes et lusus mediam usque noctem, imo longius protraherentur, pessimum et prorsus intolerabile eeendalum esset.

Quamvis venatio molestiis non careat, facile tamen eam exercentium animum ita detinet, ut studio feras per silvas oamposque insequendi per integros dies indulgeant. Haec sacerdotem, qui rebus divinis vacare debet, parum decent, et ut muneri sacro desit, saepissime anasm praebent Praeterea ubi venationes maiori ciim apparatu instituuntur, non raro interveniunt, quae a modestia clericali abhorrent praesertim cum, laboribus exantlatis, se recreant Neque convenit, ut sacerdotes armis tractandis gaudeant, a quibus praeter neoeueitatis L eaab· geatendi», etiam detfti ta minoribna ooaetitaM arcentur. Caaonea igitur eleriooo omne» et tanto magia regulare» a venatione olamoroea prohibent; quietam, quae aine strepita, laqueia et retibus fit, non nimia frequentatam eiedom permittunt. Pressens antom synodus eonversetionis sacerdotali» decorem ita vindicatura, ut tolerandi» pareat, cuncti» aaoerdotibua. qui animarum eurum agunt, ont theologiam tradunt sive religionis doctrinam publice docent, omnino interdicit, ne venationibus intervint, quae confluente hominum turba instituuntur. Si eorum aliquem vel solum vel cum uno alterove amico ambulantem delectet, avem feramve ictu appetet, intra debitae moderationia limite» consistat: eis enim neglectis res intolerabilia redderetur. Alios clerico» et tanto magis regulares, ut qui sanctius vitae institutum profitentur, graviter dehortatur. ne se immisceant venationibus, quae confluente hominum turba instituuntur, vel alias quascunque ita tractent, ut statue vel officii sui rationem negligent. Dominicis autem festivisque diebus, viri ecclesiastici cuncti ab omni cuiusvis generis venatione, ne aucupio'quidem excepto, abstineant; decet enim, eos in festorum dierum sanctificatione saecularibus exemplo praelucere. Miserrima essetjjes, si populo ad ecclesiam undique confluente, sacerdotes ad silvas properarent. Ceterum eo de negotio statutis dioecesanis provideatur.

Caput VIII.

De restita *clericorum.*

Cum a concilio Tridentino episcoporum iudicio statuendum perpiittatur. quaenam vestis ecclesiasticorum ordini et dignitati conveniet, prout Benedictus XIV verissime notat, fere omnia, quae post Tridentinum celebrata sunt, concilia clerico» ad gestandam vestem talarem adegerunt.' Quorum vestigii» ingressa synodus haec in Domino congregata, sacerdotes et clericos omne» admonet, virorum ecclesiasticorum, quibus habitus religiosus deferendus non est, indumentum proprium vestem talarem esse. Hanc absque rationabili quadam causa non deponant. Quodsi ad deambulandum aeu viam longiorem ttnticiendam brevioribus utantur vestimentis, nigra haec vel saltem subobscura sint et ad modestiam omnino composite. Quodcunque scandalo posait esse populo fideli, vel ad saecularium ihorenu propius accedat, sollicite vitare Oportet : unde in hac provincia nulli, cuiuscunque sit ordinis seu conditionis. viro ecclesiastico fas est, femoralibus uti super caligae ad pedes usque drfttissis. Tonsuram clericalem et collare nunquam non retineant.

Regulares vestem religiosam iuxta regulae, cui nomen dederunt, praescriptiones fideliter gerant. neque praeter casus in regula praevisos deponant.

Caput IX.

De exercitii» tpiritualibu».

Quamvis sacerdos a divinorum meditatione nunquam recedere debeat, plurimum tamen iuvat. ut singulis annis, aliquos seliget dies, quibus, interrupto vitae consuetae cursu, veritatum aeternarum considerationi totus vacet, easque ex ordine recolat, et, auxiliante silentio, ad pietatis stadia incendenda maiori cum fructu adhibeat. His absolvuntur exercitia sacra, quae, utpote omnibueoritae spiritualis magistris nunquam non probatissima, sanctus Ignatius non adinyenit, sed in formam efficacissimam redegit et egregie promovit. Utilitatem, quam sacerdotibus afferunt, Clemens. XI his descripsit verbis: „Cum diuturna experientia compertum sit, ad retinendam

! Bened. XTV, *De* syn. dioee.. l. XI, r. 8, n. 1, 3.

coneervaadamque sacerdotalis ordinis dignitatem et a sanctimoniam magnopere ooadneere, ut ecclesiastici viri exercitiis aliquando vacent, quibus, quidquid sordium do mundano pulvere contractum est, commode detergitur, ecclesiasticus spiritus reparatur, mentis acies ad divinarum rerum contemplationem extollitur, recte aanotequs vivendi norma vel instituitur vel bonfirmatuV. * No tanta nostris beneficia desint, hae in provincia quotannis haberi solent exercitia sacra sacerdotibus recreandis destinata; quod ut diligenter retineatur, synodus haec in Domino congregata desiderat et statuit, imo pro dioecesium ambitu necessarium esse decernit, ut, ubi locus opportunus haberi possit, bis singulis annis instituentur. Sacerdotes autem magno studio confluant, et Spiritui sancto cordis templum sedulo parent, ut àp eoa habitationem faciat, et prout aquilae renovetur iuventus eorum.

TITULUS VI.

Da seminariis schollaqus.

Caput I

De seminariis iuxta sanctionss Trijeutinat moderandi».

Dominus, qui Moysi praecepit, ut septuaginta viros de universo Israel in adiutorium suum eligeret, atque apostolis filii sui comites addidit, qpibus opitulantibus orbem totum secundis praedicationibus impleverunt, episcopis quoque sequentis ordinis viros adiungit, quibus adiutoribus usi populi multitudinem pascant et gubernat. Presbyteros numero et virtute abundantes non habebimus, nisi dominus messis cos mittat. Ut eos mittat, instanti deprecatione exorandus, ast oratio operum quoque accessione fulcienda est. Idcirco synodus haec jn Domino congregata exoptat et statuit, ut .seminaria, quae sapientissima patrum Tridentinorum decreta excitaverunt, summis curis conserventur, excolantur, et èccleslae ad mentem in omnibua singulisque disponantur.

Cum adolescentium aetas, nisi recte instituatur, prona sit ad mundi voluptates sequendas, et nisi e toneris annis ad pietatem et religionem informetur, antequam vitiorum habitus totos.homines possideat, nunquam perfecte ac sine maximo et singulari propemodum Dei omnipotentis auxilio in disciplina ecclesiastica perseveret ', sancta et universalis syaodus decrevit, ut in seminarium pueri recipiantur, quorum indoles et voluntas spem afferat, eos ecclesiasticis ministeriis perpetuo ţnservituros quae quidem magni consilii institutio temporum nostrorum ratione singulari quodam et eminenti modo commendatur. Cum autem in provincia Viennensi loca seminariis ex antiquo addicta non ea essent, qusa praeter alumnos theologiae studentes etiam pueros humanioribus litteris erudiendos continerent, seminaria. quae puerorum dicunt, in seminarii maioris supplementum erecta snnt. Ut ea magno studio augeantur et excolantur, synodus praesens constituit.

Quoniam creatura rationalis intellectu et voluntate quaai alis, quibus sursum elevetur, instructa est, in presbytero doctrina et pietas requiritur. Doctrina absque pietate parum ei prodest; attamen pietas sincera non est, nisi ipsum impellat ad progrediendum in omni doctrina, qua munus sacrum obeunti opus est. Haec perpendant et ut regulam certissimam teneant, qui sacerdotii candidatos moderantur. Nihil omittatur, quo seminariorum alumni ad Dei amorem et profectus spiritualis desiderium efformeatar; exercitia pietatis, quae mentem alunt -t attollant, scientias requisitae culturam non impediunt, eed eius fractus multiplicant. Discretio tamen, animas regentia praeclarissima virtus, nullibi desideretur; praecipue in puerorum seminario sollicite adhibeatur. Animi iuveniles magna cum patientia et comitate tractandi, et aensim aensimque ad altiora studia erigendi aunt

Caput Π.

De rarsua tAeologtei guodriemrio.

Quemadmodum providus belli dux, pro hostium, quibuscum decertandum est, conditione arma parat et aciem pro locorum ratione instruit, ita et illi faciant, quos duces Dominus posuit in proeliis ipsius proeliandis. Ideo, in disponendis disciplinis, quibus militiae clericalis tirones imbuuntur, temporum et locorum ratio diligentissime habenda est. Non parum intereat inter aevum, quo regem legendi et scribendi apprime gnarum esse mira-'Vwuitur, et hoc nostrum, quo mulierem ruricolam legendi nesciam deprehendi vix non obstupescunt; etsi dilatata notionum multitudo profundioribus rerum praestantissimarum studiis parum profuit. Dedecet, altaris ministrum ignarum esse eorum, quap inter laicos cultiores nemo nescit: quocirca ad studia theologica il solummodo admittantur, qui gymnasii tam superioris quam inferioris cursum sufficienti cum profectu absolverint.

Disciplinis theologicis per quatuor annos incumbendum est. Eisdem studentes, quantum fieri potest. omnes in seminario episcopali degdnt.

Praelectiones theologicae exceptis iis, quae doctrinam pastoralem, catecheticam et eloquentiam sacram attinent, sermone latino habendae sunt.

In amplissimo theologiae thesauro plurima sunt reposita, quorum scientia sacerdotem ornat et iuvat. Quadriennio autem iuvenibus ad munia ecclesiastica efformandis statuto, utilia necessariis cedant oportet.

Omnium primum eet, ut sacerdos fidem, quam ovibus boni pastoris nomine praedicare debet, explicite et accurate noverit. Summa igitur cura adhibenda est, ut alumni fidei dogmata iisdem, quibus ab ecclesia definita sunt, verbis memoriae alte imprimant; praeterea, quae fidei proxima, quae scholarum disputationibus relicta sint, probe noscant. Sint ista prout petra, super quam vir sapiens domum suam aedificavit; et cetera ita superstruantur, ut invicem se illustrent, et ad salutarem fidei intelligentiam excolendam efficaciter opem ferant.

Episcopis Germaniae fidei depositum per tria et amplius saecula adversus protestantes, ex centum circiter annis etiam contra fidem negantes tuendum est. Multi habentur errores et pessime praejudicia. quae ita pervulgata sunt, ut eorum vestigia etiam libris auctorum, quorum institutum a religionis rebus proreus alienum videtur, frequentissime inhaereant, et quidem maipri multorum periculo, quam quod falsitatis praeooniq magnis voluminibus ex professo proposita catholicis parare solent. Tot igitur tentationum laqueis undique dispositis, clerici juniores efformandi sunt ad superandae insidias, a quibus neque ipsi neque plebes ab eis aliquando pascendae omnino praeservari possunt Fallaciae, quarum ope fides in Deum et Christum oppugnatur, detegendae, et hoc ipso ad nihilum redigendae sunt. Sagaci tamen delectu et provida oeconomia opus est. Cum quovis obscuro scriptore de antiquis commentis, quae parum mutata profert, fuse lateque digladiari, tempus terere, et discipulorum mentem turbare magia quam erudire esset. Ad errorum radices descendendum eat: quod et temporia et efficacitatia magnum erit compendium. Hoc veritatem tuendi munus et

* Clem XI, litt. apost., 1 febr. 1710; Bened. XIV, Znstihd. reel. 51.
* Cone. Trid., sees. XXIII. <r *reform.*, c. 18.
* Ibid.

in dogmatibus explanandis et in aliis dieciplinis a theologicis scituoc naviter sustinendum esU

Prudentissime consilio institutum est, ut octavo rumusgymnasialis anno, rerum Christianarum historia adolescentium usibus accommodata traderetur. Innumerae et passim vulgatissimae sunt calumniae, quae ex historiae depravatione in ecclesiam catholicam adornatae fuerunt: unde plurimum conducit, ut iuvenum animi adversus commenta illa veritatis expositione muniantur, antequam ex studiorum humaniorum disciplina dimittantur? 1L» ita compositi» theologiae tirones in historia ecclesiastica minime rudet* sunt, et iis primo theologiae anno eadem circiter, quae vix lingua germanica audierant. sermone latino exponere parttu utilitatis haberet. Quamobrem historia ecclesiastica ad tertium theologici cursus annum transferetur, et ita componatur, ut theologia dogmatica eam auxiliatricem et supplementum habeat. Ex abundanti rerum gestarum copia, ea potissimum seligantur, quae ad fidei dogmata Illustranda faciunt. Si erγ›T₀* etseffugia, quibus definitiones dogmaticae oppoMtae sunt, accanite noscantar. quaenam in eis ferendi» ecclesiae mens fuerit, apertius patet, verborum vis intimius percipitur, consimiles a vero aberrationes facilius deteguntur et refelluntur.

Magnam affert utilitatem, si professor dogmaticae kernel in hebdomade disputationes habeat, quibus anni secundi, tertii e| quarti auditores assistant. In quantum admittendi sint, qui rebus sacria.primo anno student, seminarii rector, communicatis cum professore consiliis, decernet. Ubi plure» Aabentur theologiae dogmaticae professore», pluris ' institui poterunt disputatione», quarum unam saltem qSiilibet auditorum praedictorum frequentet. Ea res Deo propitio intensiora eruditioni» sicrae »tudia egregie promovebit.

Studia biblioa primo et secundo anno locum retineant. Introductio iq scripturam sacram praemittatur. Grammaticae hehruicae rudimenta exponantur. Exvgeet sacrae scripturae secundum vulgatam accedat textus hebraici et graeci explanatio, cui. quantum tempori» dicandum »it. antistes constituet. Non iusto plu» insistatur rebus, quae, beet utilitate non careant. iniuria tamen iWupant tempus, quod aliis utilitate longe potioribu» debetur. In explicatipne eorum, quae ad fidei dogmata probanda et illustranda conducunt, peculiaris cura ponatur.

Ut^alumni aliquam. habeant sanctorum patrum praelibationem. e£\de Aivitiis scientiae et aedificationi» in ii«dem recWiiti» tempestive admoneantur, semel saltem in hebdomade, convenientibus cunctis theologiae auditoribus, per h unius spatium selecta sanctorum patrum opei 'autur. et quae difficultatem creare possint, paucis exponantur.

Quoniam cum professoribus theologiae dogmaticae specialiter deputati» viri, qui scripturam sacram Ot historiam ecclesiasticam docent, ad fidei doctrinam explanandam et defendendam operam iungero debent, consilia inter se conferant, ne eadem ree paucis mutatis a pluribus discutiatur, et tempul». quad in discipulorum utilitatem studiose redimendum e»t«.minus utiliter impendatur, g

In theologia morali, systematis ratio non negligenda, et pro tdkporum conditione allaborandum est, ut reeeeentur radices errorum, quibus, vitae Christianae principia pessumdantur. Attamen haec iu pertractentur, ut casuisticae nihil detrahatur: Bans ratio et usus ad conscientiae casus probo diiudicandos mallum valent; sed in difficilioribus rebus saepe fallunt confesearios. qui in eis nimium confidunt. Temerarium est, ubi de aeterna fratrum saluta agitur, négligera aurifia. quae ex laboçibus tot virorum ^pietate, doctrina et experientia insigniam. hauriri possunt Ceterum theologia moralis tertio anno consuetum locum occupet, novem quavis septimana horis tradenda

Quartum in anuum, theologia pastoralis sensu strictiori talia ' disciplina catechetica et institutiones iuris canonici transfereudae sunt Accedat eloquentia sacra et rituum sacrorum expositio, ita tamen, ut neutra huius anni limitibus restringatur. Parum prodest, eloqubntiae theoriam exhibere, nisi frequentioribu» adumbretur exemplis. Perutile erit, quavis septimana, unam ad minimum statuero horam, qua. alumnis omnibu» congregatis, declamationes habeantur et presbyteratu» candidati ad conciones graviter et devote enuntianda» exemplo et exercitatione efformentur. Neque nimium habeatur, eosdem ad proces publicas rite pronuntiandas in»ti- / tuere; nihil enim negltgendum est. quod cultus/ divini decu» attinet, et quambi^facile sit. simpliciarimam, quae in ei» requiritur. vocisHnodulationem recte assequi, experientia tamen docet, nonnullo·, nisi opportune hac de re moneantur, defectum u»u confirmatum difficile corrigere.

Coput HI. \

*De profundtoributi ducipiinarw** fÀeo/o^icantm stwdiù. k

Quamquam sacrorum antistites omnes nervo· intendere debeant, ut animarum curam gesturi scitu necessariis diligentissime imbuantur, in eo tamen gradum sistere non decet. Providendum insider, ne desint viri, qui ingenio et doctrina potiorrs ad ·fjrum divinarum scientiam excolendam concurrere, atque religionis caussam adversus inimica crucis Christi tuori queant; agendum insuper, ut praesto sint, qui solida et accurata iuri· canonici cognitione instructi, in causai· ecclesiasticis pertractandis utilem operam navare possint.

Quantum circumstantiae sinant, procurandum est. ut in usum alumnorum, qui ingenio et as· duitate excellunt, instituantur lectiones extraordinariae, quibus nonnulla capita rerum, quas cum reteris audierant, penitius eis explanentur Hac ratione^ non tantum cognitionibus augebuntur, sed etiarii exactiori· eruditionis specimen et incitamentum aliquod habebunt. Mult&m quoque iuvahit. si eiu^ modi iuvenes praecipua metaphysics» et philosophiae morales systemata edocebuntur, ita ut ostendatur, «quam parum sanae rationi satisfaciant, quae cum fide in Deum verum et caritatis lege, mandatorum divinorum compendio, nullatenus consistere possunt.

Attamen quantacunque cura et sollertia quadriennium theologicum disponatur, ne ad viros doctos efformando» sufficiat, rei natura prohibet. Itaque antistites eligant iuvenes dotibus eminentes, qui. postquam consuetum studiorum cursum absolverint, disciplinis theologicis vel iuri canonico tres sive quatuor annos impendant. Habentur in Viennensi studiorum universitate viri, qui magistros se ducesque ipsis exhibere paratissimi et dignis«imi sunt. Prout ignis lucet et ardet. ita, ubi 8piritus sancti gratia abundantius diffunditur, cutq caritatis ardore scientiae lux habetur. Sanctis redundabat aetas, quam praeclarissima ecclesiae lumina exornabant, et intensioribus pietatis studiis, quae sanctus Franciscus, homo vere seraphicus, et sanctus Dominicus, vir apostolicus, late·incenderunt, accessit scientiae splendor per orbem christianura coruscans. Quapropter^ concilium hoc in Iesu Christi nomine congregatum omnem quidem spem in Paracleto collocat, quem Iesu» Christus nobis misit, vult autem et Meeerait, ut, quemadmodum nihil.

quod caritati, ite nec aliquid, quad eeientia· augendae A prosit, nagligatar sivo omittetur.

Philoeophtam. quae nomen habeas, et rem, rincer· sapientiam diligit, eccleaia non improbat, sed approbat et in veritati· divinae illustrationem ne defensionem impendit. Ad fidele· confirmandum et verecundiam afferendum blasphemantibus quae ignorant, multum prodes}, ut Christi ministri in omnibus disciplinis, quae ad credenda et diligenda referuntur, principatum teneant. Bonum et optimum opus est. doctrina ore scriptisque tradita prospicere, ne homines inanibus deludantur verbis, et falsi nominis scientia a Deo. imo et a solida et recta humanarum rerum intelligentia abstrahantur Nostris praesertim temporibus excellens haec et Deo. qui neminem vuk perire, acceptissima praedicatio est. Modo caveant, qui Murtibus falsae philosophiae imperare conantur, ne ab eorum impetu ipsi abripiantur; et quo altius ascendere debet scientiae aedificatio, eo profundius fodiatur humilitatis et devotionis fundamentum

Multifariam utilis est peritia linguarum, quibus Deu» ad genu» humanum erudiendum primitus uti voluit. Ad graecam aditus facile patet. Sed et optandum est, ut nulli nostrarum dioecesium desit unus altervé vir linguae Hebraicae apprispe gnarus Ad solidam Hebraicae cognitionem non emerget, qui m syriaca/ chridaica et arabica hospes est; arabica? quantae sint difficultates, novit, quicunque idiomatibu» illie vel leviter tinctus. Cum igitur de longo labore patienter tolerando agatur, consultum erit, unum alterumv? sacerdotem iuniorem. qui his in rebu» versari delectetur, ad linguarum orientalium studia segregare

Caput IV.

1U theologiae profetwibtM i »rw»inar»o tpitcopuh* eoNfli/uendi».*

('urn. iuxta ecclesiae mentem et leges, in deligendis vins, quibus munus parochial? ' conferatur, multa cura et cautio adhibenda sit. aequum est. ut in constituendis magistris, quorum lectionibus efformentur clerici juniores, munus aliquando parochial? aliasque ministerii» sacri partes expleturi, neque cura neque cautio desideretur. Nemo igitur ad theologiam docendam assumatur, nisi eius idoneitas, quo meliori fieri, possit modo, diligenter explorata fuerit; inter idoneos magi· idoneus eligatur.

Vacante quadam institutji theologici diueeesani cathedra, omnium, qui^ps^ fungi desiderant, concursus publicus per totam dioecesim indicatur, niai vir suppetat, qui fide- et conversatione irreprehensibilis, scriptis editis vel professoris theologiae partibus laudabiliter iam expletis, scientiae probationes exhibeat, quae examinis cuiusdam successu luculentiores et certiores existant; tali enim episcopus audita professorum theologiae sententia, etiam absque concursu docendi munus c°ffleiTe potest.

Concurrente·, statuto die. iSrcbtoclavi eodem omne· congregati, iisdemrinterrogatiouibus omnibus. eodem tempore proponent·, scripto elucubrato satisfaciant, theologiae professoribus examini accurate invigilantibus. *f*

Interrogationes episc^^s assignat. De concurrentium scriptignibus tam instituti theologici, ubi cathedra vacat, quam alterius cuiusdam professores sententiam picant.

Si competitorum aliquis scripti·, quae elucubraverit, vel laudabili opera, quam theologiae professoris munere functus navaverit, idoneitatem plene probaverit, episcopus ei examini· huius subeundi onus remittat.

Praeterea concurrentes orqnes coram professori- bus theologi·· et viro ab aatistit· specialiter deputando do disciplina, cuius magisterium ambiunt, lectionem habeant Eximantur tamen viri, de quibus, cum docendi munus iam sustinuerint, constet, sufficientem dicendi facultatem iis non deesse

Si sacerdos praesto eat. qui scriptoris quidem laude caret, nec inter theologia· professores locum habet, ast alumnis erudiendis, cum eorum studia dirigeret, lectiones eis haberet, sive theologiae professores suppleret, utilem iam et probatam'operam contulit, episcopus cathedram vacantem provienne ei modo demandare, et postquam magisterii parte» per integrum annum laudabiliter expleverit, ipsum ad idoneitatis examen ea. quae .superiu» exposita est. ratione subeundum admittere potest.

Episcopus de vito, cui docendi munus conferre intendit, cum gubernatore provinciae agat, ut C'-rtu» sit. augustissimum imperatorem contra illum nihil habere circa res politica» '.

Caput V

' IU profetjorüw favdtntvm tkeolwicartun

Iuxta tenorem concordiae inter unctam sedem et augustissimum imperatorem initae. publici theologiae professore» et disciplinae catecheticae magistri. postquam sacrorum antistes de candidatorum fide, ^cientia et pietate sententiam suam exposuit, nominabuntur ex iis. quibus docendi missione»* et auctoritatem conferre paratum ae exhibet. Vit autem professorum facultatis theologicae quidam ab episcopo ad seminarii sui alumnos erudiendos adhiberi solent, in eiusmodi professore* nunquam non assumentur viri, quo» sacrorum antistes ad munus praedictum obeundum prae ceteri» habdeg rrn»et Quando igitur constituendus est publicus theologiae professor, qm seminarii alumnis ad scientiam theo logicam effortnandis operam conferat, et episcopu» virum, quem «cripta edita vel magisterium digne gestum idoneum esse comprobant, praesto habet, audita professorum theologiae sententia d· eodem assumendo ad maiestatem suam recurret 81 episcopus non habet, quo» absque concursu ad magisterium vacans assumi desideret, aut de eiusmodi viri delectu conveniri hau^ potest, summus in institutioni» publicae rebus administer eorum, qui ad magisterium adspirant. concursum publicum indicit. Interrogationes, quibu» satisfaciant oportet, episcopus designat et summo administro transmittit Competitores scientia? periculum facere possunt in omnibus instituti» theologici», ad quae concurau» indictio extenditur, et administro consentiente etiam in aliis. Scriptionibus conficiendis professores theologiae invigilant. Lectiôni a concurrentibus habendae praeter professore» vir ab episcopo designatus interest Auditis facultati» theologicae, ubi cathedra vacat, et alteri»» cuiusdam professoribus in consilium quoque vocatis, si administro sive antistiti placeat, ahia ecclesiastici» viris scientiae laude pollentibus, a maiostate sua is nominabitur, quem sacrorum antistes ad alumnos erudiendos prae reteri» habilem indicat, modo nihil eidem circa res politicas obstet.

Vacaifte cathedra facultati» theologicae professoris. cuius opera haud requiritur, ut alumni seminarii iuxta studionMn systema august.ssimo significatam erudiantur, antistes, si conveniens esecenseat, de viro sine concursu assumendo maioststem suam adibit. Publico autem concursu indicto, iuxta superius exposite procedetur et nunquam non vir nominabitur, cui docendi missionem et auctoritatem conferre episcopus paratum se exhibet.

Caput VI.

Dt eollatitmh» *toraUb*t t>r* ptuUralAtt*.*

Sunt inter ueenlare·, qai litteram· stadiis ita i;cumbant, ut magis scientiae praaeuntioaem testimonio quodam stabiliendam, qaam scientiam quadrant. et munus aliquod adepti, libris tabentor valedicant. Alia sint consilia virorum, quos Dominus ad altaris ministerium et vineae suae curam vocare dignatus esL ,,Lotae cas secerdolM ctMtedtMl scientiam.*'ı Cam animarum moderatores respondere debeant iis. qui legem exquirunt ex oro ipoorum, et de peecttis remittendis sive retinendis indicare, multa sunt, quae exacte memoria teneant, et mente plene asaeqa^ntar oportet, ne caeci ooeeoruD ductores fiant. Igitur profundiora qaidem scientiae sacrae studia omnem sacerdotem commendant; ipsa autem muneris sacerdotalis ratio prohibet, ne unquam languescant studia rerum, quarum cognitio ad ministerium sacrum pertinet.

I't sacerdotes ad piem habe sollicitudinem efficacius excitentur, ex antique ct perutili institutione vwentur ad congressus, quibus de rebus ad animarum curam pertinentibus, praecipuo autem de theologia morum et disciplina sacrorum rituum disseratur. etenim si lapis ad lapidem concussus scintillas exilire facit, quamvis nihil frigidius lapide, nibilque igne calidius, concussio tamen, victa natura, igneq, elicit; quod cum in lapillis contingat, multo magis idem fit in animabus, quae mutuo atteruntur, et igne spiritus coalescuntCongressus illi, qui collationes morales seu pastorales vocari solent, frequentisaimis episcoporum mandatis et synodorum provincialium decretis commendati atque praescripti eunt: concilium provinciale Romanum a Benedicto XIII celebratum statuit, ut episcopi cliryn adhibere non desisterent, usquedum hae collationes rite haberentur et frequentareutur*; atque in dioeeeai Romana, quae summum pontificem ipsum episcopum habet, non tantum diligentissime habentur, eed etiam, ut a moderatoribus animarum frequententur, magno vigore insistitur.

Cum igitur haec synodus in Domino congregata nihil praetermittendum ducat, quo animarum immortalium saluti pcovideri posait, constituit et decernit, ut collationes pastorales per totum provinciae ambitum instituantur et debita diligentia habeantur. Antistitum singulorum erit, statutis prospicere, ut conventus hi quam uberrimos fructus ferant.

Caput VII.

Dt studiis yymnatialibtu.

Cum velle adiaceat nobis, perficere autem bonum, nisi in eo, qui nos confortat, non inveniamus *, communis eat Adae proli miseria, meliora videre et probare, deteriora sequi. Hac autem tempestate meliorum quoque conscientia in discrimen adducitur, quippe res vereatur circa ipsa vitae moderandae principia, quae lex Christiana non sine testimonio animae natura sua quodammodo Christianae* enuntiat et sancit. Nemo nescit, altius praecepta descendere, quae teneris imprimuntur aetatibus: idcirco mundum ad supernorum contentum efformaturi, nihil non moliuntur, ut adolescentibus sensus a pietate Christiana alienos instillent. Hac in re multa et gravia a studiorum gymnaaialium institutione pendent. His enim scholis praeformantur, qui altari aliquando Ataupeqiamt, res civiles edariuisCrabant, magisteria ttmeloat, eaaaaae ia iadieBs egeat, artem asedicam exercebant, oawea demam, quibas uberior ia alioram aaimos agendi taealtae erit et copia: unde communis eeeleeiae et 'reipublicae mama eet, eximia cura cavere, ne litterarum humaniorum disciplinae venena immieeeaatar. Sepioetiseime igitur ia concordiae actu saacitum set, ut in gymnasiis et omnibus, quas medias vocant, seboiis inventuri catholicae destinetis, inatitutio ad vitae Christianae legem cordibus inscribendam pro rei. quae tractatur, natura composita sit.

Quamvis Deus iustus et fidelis non patiatur, aliquem supra id, quod posait, tenturi,* eius tamen, qui tentations victus periit, sanguis ab omnibus expetetur. qai homicidae ab initio ministros se praebuerunt. Vel laboranti, cum potuerunt, suppetias ferre neglexerunt. Itaque haec synodus in Iesu Christi nomine congregata non tantum vehementer desideret, ut providissima illa ordinatio opere salutari usquequaque adimpleatur, sed etiam monet et mandat, ut nihil praetermittatur, quo tanta res ad exitum perduci queat. Excitat sollertiam et assiduitatem virorum, quibus sacrorum antistites hie in negotiis utuntur. Cohortatur et commonet sacerdotes. qui praedictis in scholis religionis doctrinam tradunt, ut omnibus omnia facti, adolescentes peramsnter instituant et dirigant, errorum semina, quae forsan deprehendant, tempestive deleant, exercitiis pietatis, quibus insignis cura impendenda est, religionis sensa alant et excolant, atque pro viribus agant, ut condigno sacramentorum usu discipulis superna accedant auxilia, quibas oculi eorum aperiantur ut videant, et aurea ut audiant. Ceteros gymnasiorum et schidarum mediarum magistros exorat et in nomine Domini dominantium iubet. ut prv ipsorum doctrina et sollertia impigerrime quidem adolescentes erudiant in rebus, quae ad vitae temporalis commoda et ornamenta pertinent. cum enim lex divina perfectos nos esse velit, sicuti pater noster coelestia perfectus est. cuncta, quae officii nostri ratio postulat, quam perfectissime explere debemus; ut autem nihil unquam immisceant, quod levioris ingenii iuvenea in contemtum rerum divinarum interpretari possint, sed institutiones pro argumenti, quod tractant, natura ad legem christianam'cordibua inscribendam candide componant. Qua de re, cum catholici omnes et eruditi viri sint, synodus non modicam habet apem nam etiam litterarum studia plenius exhausta religionis cultum confirmant magis quam infirmant, nisi qpis in magistrorum quorumdam verba iurans, praeiudiciis, quae mentem excaecant. mancipftim se addixerit.

Viri, quorum nonnullis satie ampla doctrina non deerat, ipso litterarum humaniorum nomine in rei Christianae invidiam abusi sunt, quaai earum beneficio adolescentes homines esse discerent, gentilium exemplo a fanaticis, quae homine maiora peterent, studiis avocati, et ad ea. quae hominem deceant ct iuvent. instituti. Haec inter calumnias reiicienda sunt, quibus freti in Christi domini et ipsam rerum supernarum conscientiam insurgunt. Multa profecto et non contemnenda sunt, ad quae Graecorum et Romanorum scripta probe utentem efformare possunt. Non minima ars eet. sermonis ordinem ita texere, ut ex verbis in pulchritudinis formam compositis cogitationes et sensus quasi ex speculo reluceant. De rebus humanis viri illi plurima dixerunt, quae utinam ponderare et sequi velint improbi eorum laudatores. Insuper apud eos non

ı Malsch. 11. 7.

ı s. ChryftMt.. Srrw. roM. asem., XI. o. 4.

ı Pit. XV. cap. U.

ı Kom, VII. 1«; Philipp, IV. 13.

* <) treiimunium aeiiaas nataraliter chnstisase! TertulL. *Apolojtt.*. U. 17.

I Cor. X. 18.

pave· reponuntur, qvM ioaig·· «eat docunMatam * meati· basanes ia ipaia idololatriae teaabria auctorem «num qqaereotie, aaisae imtnortalia, quae ex sopore superetitionia at eoaeapiseentiae quodamunodo expergefacta, ad aittoraaa raram sensas Miarait Hiaea ad iuvenes erudiendo· uti, bonam at laudabile ·at: and· salti viri eeeleeiaatiei iique religion· oonspieui da humanioribus litteris excol«ndis egregie meriti aunt Haae aat··· ipsa stadia pessumdaat, qui iia io veritatis aeternae contestas abutantur. Rerum at monumentorum antiquorum intelligentiam nan aaar ;uuntar, et ne alii aaaeqnantur, impediant, opprimente· eam eonieeturaram licentia, quae eruditioni· molem inconditam reddit.

Qui fidei lumine collustratas divina novit, quasi in fastigio constitutus rea humana· respicit, et doctisagacibtuque viri· pr -devia errantibus regiam viam facile tenet. Hane aequantur litterarum humaniorum magistri. ut discipulorum profectui etI consulatur, atque veritati quam «cientia ducem profitetur, honor «uua illibatus maneat

Caput VIII

Dr teholi» rirmtttlarihti».

Scholae elementarea catholici· destinatae. quae parochiae ambitu continentur, univeraae parochi directioni et inspectioni subsunt. Pro viribus annitatur. ut in publici· privatioque scholis puerorum animi non tantum rerum utilium notionibus augeantur. ae fidei rudimenti· imbuantur, aed etiam totius instituti ratione ad religionis cultum et conscientiae sanctitatem efformentur. Magnae hac in re ludimagtstrorum partes aunt. Nihil in schola, nihil extra eamdem verbis prhferant, quod veritati et pietati Christianae consonnai non sit. Verbis exempla addant, in conversatione irreprehensibiles, in domo Dei devoti, in «aciamentorum Usu frequtntes. Parocho ludimagtster multum cordi sit. Est ex ovibus Christi ei concreditis, est in parvulis Chrieti erudiendis adiutor quodammodo ministerii ·acri. Comiter et benigne cum eo agat, patienter, prudenter, indefesse eum diriget, instituat sive corrigat Quando in aliquo muneri suo deerit, non ·tatim do eo desperandum 8i autem is esset, qai scandsla daret, nihil tolerandum, nihil dissimulandum foret Caveat praesertim parochus, ne remissius agst, quando ludimagtstrum vel adintores eius divina despectui habere, vel sitania efrorum in agro Domini disseminare sentiat. Hac in re. cuius rara apud nos exempla sunt, eo maiori vigore opus «t. quo peior instaret rerum sacrarum et profanarum clades, si venena, quae ab urbibus depelli nequeunt. longe tateque regione· inficerent. Valde proderit, ruricolarum filios, qui vegetiori pollent indole et in scholis elementaribus prae ceteris eminuere, ad luditnagistn munus efformare. Suis ·ufficient et contenti apud anos vivent.

In scholis moderandis, parochus qnae potestas civilia de rebus profanis pueris tradendis constituit, adcurate observet. X.

Presbyter adiutor, ~rui parochus catecheses habendi partes demandat, eius in schola regenda vices ita ut omnia, quae maiora vel difficilior· occurrunt, ad eumdem referat.

Capn^IX.

***Dt* ifdri rudiaetU·· m spAelw *tMuularibut* frodrads·.**

Cum hortorum cultores floribus plantisque novelli· multum curse laborisque impendant, Dei rademtoris ministri euris non parcant et laboribus, ut novella ecclesiae germina ex aqua et Spiritu sancto regenerata commoneant atque erudiant et in omnem salutarem doctrinam inducant. Quocirca sacerdote·, qai rudiments fidei in «chelis sleaseatariboa decent, haae Christum praedicandi missione· religio·· assiduitate «sequantur.

Benedictus XIV de oatochismis sapientissime pro mor· edixit. Nihil aniforaitate optabilia·, nihil ad praecavendo· qui ia asaltipbcesa eatochiaanoram varietatem irrepere poeeuat, errores eonductbilim stqas. opportunius, quam ut urus ideaque mode· in docendo et discendo chriatianam doctrinam ab omnibus teneatur.1 Et saactiaoimus pater Pin· IX. litteris apostolicia, quae h novembria 18M ad cardinal··, aschiepiscopos et epieoopus imperii Auatriaci dedit, eosdem admonuit oportere, nt in primordiorum scholis ii ad cateehesim tradendam adhibeantur libri, quibas, invents· unam eandemque addiscat doctrinam, atque ut nulla unquam quoad libroe ipsos fiat immutatio, nisi gravis adsit caussa et collatio semper inter antistites consiliis. Quapropter praesens synodus in nomine eius, qui parvulos ad se venire iueeit. congregata, statuit et praecipit, ut per totam provinciam Viennensem parochi et omnes sacerdotes, quibus antistes dioecesanus doctrinam religionis tradendi facultatem fecit, in scholis elementaribus tam publicis quam privatis unice adhibeant eatechismum ad compendii Canisisni normqm compositum, st in nostris aliisque partibus populo u«u diuturno familiarem, quem piae memoriae Christophoras cardinati· Migaui, arehiepiscopus quondam Vionnenais. edidit, et postremo eminentissimus métropolite. paucis quibusdam restitutis sive additis, approbavit. Alios libros doctrinam Christianam exponent··, qui auetoree habent ingenio et religione eximios, in suam ipsorum eruditionem ptiliter convertere poterunt, in scholis vero eorum nullum nullo sub praetextu adhibeant. Catechismus dioccesanus populo catholico mysteriorum et mandatorum Dei breviculum sit Oportet: et quamris valde laudandi «int. qui postmodum uberiore· doctrinae sacrae fontes quaerunt, plantui tamen intereat, ut firmunfiet stabile fandatnentum ponatur; unde sollicite vitandum est. ne pueri animis expressionum varietate distracti· nihil ex doctrina Christiana retineant, quam nutantes aliquas et diffluentes notionum umbras.

Igitur cuncti, quibas catechesis hebenda est. insistant et urgeant, ut pueri puellaeqae cateehismi verba memoriae accurate imprimant· qui qunndo id praestiterunt, in vitae diee thesaurum scientiae salutis alta mente reconditum habebunt. Idem tamen rerum divinarum summarium, quam optime poesint, enucleare et illustrare nitantur. Usitata et pueris congruentia saepe repeterewnon fastidiant,' parvoli facti in modio eorum, tamquam ·! natrix foveat filios suos'. Contempfirure stadsaat SCrmonssn pro capta eorum, quorum animas ad Dana pertrahere volant, et quemvis opas sit bslbotira Bode natricum et matrum bleeo ore sermyaea sam parvuli· dimidiantium, dummodo «ic tntelligatar illud, quod dieere volumus, satis eat*

Praeterea parochi et omnee aoisarom moderatore· parente· saepe graviterqne soaeant,/Hberae ipsis a Deo traditos esse, at non tantum corpus alant, sed etiam animae coram agant, «eo maiori qaidem stadio, qao maiori· est pretii. Nallam subterfugiant laborem, nt so· a prima aetate ad religionis coitum et eordis paritatem verbo et opere itAtituent. Praeveniatarfanima a Déo et pro Deo creata, in ipsa intelligentiab aurora moniti· salutis, cito occupetur divinis, ne subintrent eundos et diabolus, quibus in baptismate renuntiavit.

' Breed. XIV. comtit. *Sui* «h w «hi.
• S. AufWf.. *ht* *r*d.* tt. 17.
. · I Tbewj.11. 7X .
* le. Genofe, 7>ad. dr *parnd.* *Ckryt.,* prtfog.

k

TITULUS VII.

Do beaoOetts boateqas eoaiMiMttoi·.

Capat L

Dt btn^eienat Mtm ei oeltoriens.

Aequam eat, ut, qai altari iaanrait, de altari virât Quondam omnes aaalaaiaa par dieeomim poaaaaaionaa et proruto· comma·· aliquod aerariam efficiebant ex quo apiaoopaa clericorum, eoolasiarum et pauperum necessitatibus providebat. Postmodern in clerioora snstentationem praebendae eonatitata· et eum certi· officii· ecclesiastici· in perpetuum conjunct·· aunt. Praebenda (vel beneficio sensu ·trictiori tali) et officio abeolvitur beneficium ecclesiasticum. Beneficia vere talia au titulari· clerico ita conferuntur, ut invito, etiam poetquam ad officium peragendum inhabilia allectu· ait aliter quam in delicti poenam at sententia ia forma luria lata auferri neqbeant. Si autem officium 'ciroa animarum curam vereatur, beneficiarius eidem explendo impar adigi poteat at debet, ut ex beneficii fruotibu· in quantum sufficiant, officii provisorem alat. Beneficia manualia eadem adepti· ex eauaa, quam ·ntiste* coram Deo aufficientem judicat aine forma iudicii subtrahi poeeunt

Temporalia percipiendi iue beneficio contentum propter officium spirituale, cui annexum aat, aea·tituitur et confertur. Cum igitur «aecularc» officia ·piritudiia neque inatituere, neque eorum peragendorum iua et auctoritatem in aliquem transferre possint, beneficia erigondi et conferendi iua ad potestatem eocleeissticam «pectat. Patronorum eat, collatori clericum dotibus necessariis- praeditum praecentare, minime autem beneficium conferre.

Caput II. ' Λ

D eoncortu parthiali.*

Cum plurimum intersit, ut ad munus parochiale eorum, qui haberi possint, optimus .eligatur, concordiae actu sancitum eet, nt parochiis omnibus publico indicto concursu et eervutis concilii Tridentini praescriptionibus provideatur.[1] Patres Tridenfini eam statuerunt concursui parochiali legem; ut omnes, qui descripti fuerint, ab episcopo sive eius vicario generali atque ab aliis examinatoribus non paucioribus quam tribue examinarentur quoad aetatem, mores, doctrinam, prudentiam et alias ree ad vacantem ecclqmetn gubernandam opportuna·.'·-Cum entem in dioecesibus late patentibus frequenter accidat, ut parochiae vacent atque competentium numerus Shtis magnus esse soleat difficillimum eet, scientiae examen ea qua per eat, diligentia in ipsius concursus temper· peragere, nisi collatio parochiarum differatur ita, ut bis aut ter in anno concursus habeatur pro omnibus, quae intermedio p tempora vacaverint, beneficii· paroefiialibus. Attamen expedit ut parochiis rector· destitutis omni abscissa mora provideatur: quamobrem in provincia Vie··nensi, ee longissimo tempora institutum est ut scientiam eotum, qui ad parochias adapirant, explorandi ergo bia qdotannis examina habeantur, et qui in iisdem satisfecerint per sexennium ad munus parochiale adipiaoeiidum quoad «dentiam habiles censeantur, aliae vero,· quae attendendae sunt rea ad ipaum pro paroehi· vacante ooncuraam remittantur; quae quidem a patrUm Tridentinornm mente minime discrepare videntur.

Igitur aanctiaaimu· pater provinciae huius auti·titibus in decennium benigna eonoeaait, ut vigentem in dioecesibus «orum praxim exercere pergant.

A hah>#a«i>teo« bte Ia uno «imüm pre approbandi· qamri Minati·* «Mardotib··, qni parochorum ausa Amgl velint Admittendi dotibas praediti debent, quas «aeri eanones nt lex dioeewa·· postulant Quaestiones, quibus taxa too·, tum scripto respoffdeadum erit, ab axaaaiaatoriba··yaodalibes vel proaynodalibua proponentur ita, ut, prout bueuaquo faetam aat, dogmatica positiva, theologia moralia ot ius canonicum positivum prima· parte· teneant. 8i approbati, post sex abhinc nano·, beneficium parochiale petituri aint, praediato exaarinb denuo m aiatant oportet. Ab hae tamen lege epiacopua aadita examinatorum aententia eximar· poterit eocleaiaatiooa viro·, qui in praesentia inter synodales vel prosynqdalés examinatores adaciti aunt, aut propter muneri· aiva beneficii. quo fruantur, dignitatem vel propter diurnam operam, qua ecclesiae cum laudo servierunt, scientiae re- B quisitae probationem aatia auperque exhibent. Ceterum, beneficio quodam parochiali vacante, concursus iuxta lege· Tridentina· habebitur, examinatoribus adhibita ea, quae in ueu eat, cautione iudicantibua. quinam ex competitoribu· parochia vacante digni aint, et aervato semper antistiti iure inter competitore·, qui idonei reperti sunt, eum eligendi, quam ipse magia idoneum in Domino censeat.

Quo maior est concursus parochialis utilitas. »" diligentius observanda eunt, quae instituti integritatem at efficaciam concernunt: igitur praesens synodus in Domino congregata desiderat et constituit, ut concursus parochiali· iuxta patrum Tridentinorum decreta et intra facultatum apostolicarum terminos eximia accuratione habeatur. Cum autem iuxta eaedem Tridentfnaa sanctiones synodo provinciali liceat, si qua circa examinationis formam addenda Yemittendave esse cenauerit, providere.[1] concilium Q hoa nonnulla, quae ad rei profectum conducere possunt, ordinanda censet et ordinat.

Ad scientiae tentamen accessu· pateat omnibus sacerdotibus fide ao moribus integris, qui per trienafium animarum aurae laudabilem operam impenderint, vel ex quinque saltem annis facultate confessioÂs audiendi polleant . , -

Prout sepiper in ^ac peavincia observatum fuit, ita et impostorum qnfiestienes et casus, de quibus scripto respondendam eat, cunctis concurrentibus iidem eodem tempdre dictentur, omnibus pariter idem eodem temper· textus evsngelii tradatur, ·aper quo dicendi taeuliatem profiaturi scribant· Conclave clausum teneatur. Ante examinis finem nomini aditus, natnini praeter necessitatis casum exitus pateat'

Interrogatione· non extendantur ad ea, quae parochqa cheque ullo muneri· pastoralis praejudicio nescire potest; magna autam agatur vigore, ut otfnibua et singuli· ad paeochistn adspirantibu· persuasum sit, parocho neoessavia ignorantibus, idoneitatis testimonia non ease speranda.

In examini· loco scripturae sacrae vulgatae editionis, concilii Tridentini et corporis iuris canonici exemplaria ooncurrentiam in usam praesto sint Qao· Minns alios praeter hos libros sive «cripta consulint vel eniuaqnam in respondendo auxilio utantur, ipsa finis ratio prohibet; nt eiusmodi fraude· summa vigilantia arceantur, institis diatricte postuler Iniquiasimum foret, si sacerdos scientia, quam tenet competitor· maior, eodem coram examinatoribus minor appareret quoniam ipse ex memoriae penu cuncta depromserat alter fasciculum clam allatum vel acceptum adhibuerat. Sperat synodus, fore, ut

' Art XXVI.
1 Sew. XXIV, cap. IA dr rvform.

1 Sem. XXIV, cap. 18.
• Band. XIV. Cion illud.

eunctoe provindtae Viennensi· presbytero· tali· rai padeat; ri qai· de ea uaqaam cogitaret, admonitus ··to. ipsum conscientiae suae labem inferre, et, date deteeto, ab examine at indignae repellendam esee.

Si parochiae conditio aa ait at peculiarem rectoris habilitatem requirat, sntietiti liberam aat, competitorem, qui in generali tentamine ab examinatoribus idonea· reparte· fuerit, in ipho pro parochia vacante, ooncurra iterato, «eientiae examini ·obticere, quod at ipsum iuxta praencxiptione· Tridentjnas ab epiacopo aut ein· vieario/generali et tribu· ad minimum examinatoribus ·ynodalibu· ·ut' prosynodslibus habendum erit. Fieri poteat, ut eoncurren· omnino iciret. quae plebi ealtuk incolenti sufficiant, parum autem ecclesiae prodecset, ·i in magna ciritate aat in loco aoatholiei· frequenti munus parochial· gage-et.

Cum facile contingat, nt epiacopo tamquam in ·pecula constituto subditorum excensus examinatoribua ignoti patescant, facultate pollet, propter morum defectum reiiciendi competitorem, quem examinatore· moribus idoneum iudicaverint I.

Regulare·, qui parochia· domibua religiosis incorporatae administrant, populo catholico omnia curae parochialia officia exhibere debent; unde omnibua. quae in parocho requirantur, dotibus instructi aint oportet; qua de re in provincia Viennenai eo religiosius vigilandum eet. quo maiorem continet numerum parochiarum regularium domibua incorporatarum. Igitur regulare· ad parochiae incorporatae adminiatrationem deputandi, acientiac requisitae tentamen, eui atiam secundum aanctionea Tridentinaa aubiiciendi sunt*. in examine bis quotennia habendo eadem plano ratione ao parochiarum ·aecularium candidati faciant.

Caput III.

Di fatorum «edefaaticorum wu.

Omnes, quotquot boni· temporelibua potiuntur, villici aunt, sitissimi villicationis rationem diatriete ·b eis exacturi, omnesquo ipaa prudentia iubet, ea, quae breve· domini possident, convertere in .thesauros sine fise mansuro·. Peculiari autem et Mnctiesima obligatione teMntur, qui beneficiis ecclesiasticis perfruuntur Christus dominus, qui in terris ambulans permiait, ut «anctae muliere· da-suis ei facultatibus. ministrarent, ad dexteram patria sedens per eeeleeiae ministerium suscipere dignatur dona a fidelibus ipsi oblata. Christo dantur, quaecunque ad peccata redimenda et rem Christianam augendam institutis et beneficiis eeclc*iasticis tribuuntur: unde bona eeeleaiastiee res Dei, peculium Christi, pretium appretiati a filii· Israel recto appellantur. Nec minori hire peculium pauperem dicuntur; Dominua enim, qui apud nos manens voluit, ut pecuniis in loculos eius mimis egeni recrearentur,. eamdem, ad patrem rethx, Iqgam statuit loculos eius portantibus, id eet, bona ecclesiastica tenentibus. Absit, ut, quod Chrj^I ·ft, avaritiae, luxuriae vel carni et sanguini inserviat. Quamvis ergo clericus saecularis, quem paupertatis votum non constringit, benefieii frantuum insto perceptorum dominus non immerito ccnBatpr,.tamen, qnidquid sol eis post sustentationem statui eo» gruam supersit, id Christo in ecclesia et pauperibus reddat oportet. Quociren haec synodus in Iesu Christo congregata beneficiates omnM memore· ease iubet, quod sanctiMima constringantur obligation·, fructus beneficii, in quantum ad sastentationem ordini eorum respondentem necessarii non ·fat, divini cultus aagmoatb, acciam·· utilitati paaparaacqaa aeceasitetibus religio·· impendendi. Conaaagainaia, ci paupere· aint, nt pauperibus subveniant, aed caveant, ne eoadem reditibus coclmiastiei· augeant. De famuli· et ancillis audiente· aint verbi Dei praecipienti·: „Quscu«»f»w *.*. "A-fmd operates /Writ, ataftai m awroadem restitue, at stores· marenaarii tm apd (a eaaaaao non reutetseel." * Meroodem aervitiia eorum debitam debito tempore accurate perçoivent, et nulla modo neque depositi titulo et ipaie famuli· petentibus retineant. Domaaticorum caram paterno affectu habere aacardoti «anctam ait; inter eoa, quoa retributione iusta defraudavisse ad coelum clamat, principem ·occupant locum. Victaaim indecorum plane, ut aacerdo· ancillae, aeria alieni nomine, devinciatur; non raro evenit, ut hac ratione in servitutem ordine euo indignam redigatur, et praescindendum. eat quodcunque aneam praebere possit.

Caput IV.

Dt Uttwnhi drriconm. ,

Antiquiaaimo eeeleeiae iure statutum eat. ut bona, quae beneficiarius ex reditibus ecclesiasticis acquisierat, post eiua mortem ad ecclesiam redirent; unde Clerici, ne de iia ultima voluntate diaponerent, omnino prohibebantur. Poatea iis conceaaum eat. ut de boni· ex beneficii fruetibua comparati· ad pia· cauma· testarentur. Cum autem aaepe valde arduum existât, clericorum bona eeeleeiae debita a patrimonialibus et iisdem aequiperandis indicia humani sententia segregare, in multis orbis catholici partibua nec non in hac provincia immemorialis temporia consuetudine inductum eat. ut clerici pro foro extorno do omnibus, quae relinquerent, bonis etiam ad cansaas profana· valide testari possent 0 Exinde tamen ^ conspectu Dei nihil detrahitur obligationi ex' 'bonorum ecclesiasticorum natura oriundae, qpne in testamento condendo non minori profecto religione, quam in actibus inter vivos implenda Mt; etenim quae ultima voluntate statuimus, apud homines iuris effectum non habebunt, priusquam ooram indice vivorum et mortuorum steterimus. Mdrito tamen vir eoelMiMticus providet, ne post eius excessum egMtate opprimantur. 'qui sine reprehensione diuturnum ipsi fidelemque famulatum exhibuerint. Itaque si bonis sat valeat, pernionem eia ad vitae dies percipiendam statuat. Cumprimis caveat, ne qncillam haeredem scribat, a quo-scandahsm difficile abest.

Caput V.

De dericenm ab de/tmctorum *katrtfktaliiM.*

Clerico, qui proprietatis ius retinuerat, absque testamento defuncto, nequaquam expedit, ut bone, quae consanguinei patrimonialium et quasi patrimonialium, industrielium et pareimonialium nomine peterent, ab iia, quae ecclesiastici iuris eesent. de casu ad casum discernerentur, quippe maiori eccleeiae praejudicio quam utilitate lites mnltiplicarentur et odia. Quae cum ita sint, concilium in Domino congregatum intendit et statuit, ut firmae maneant regulae, iuxta quas negotium in provincia Viennenai hucusque tractari consnevit.

8i elerieus, do cuius haeroditate agitur, beneficio potitus fsssit, casu, quo illud ad mortis nsqne tempus non retinuerit, nequaquam excepto, tertia haereditatiq pare competit ecclmiae, cui beneficii ratione inserviendam erat.* Si plura simul beneficia habuit, pro rata redituum, quoe ex eis percepit, inter ecclesias reep^ctiva· dividatur; »i plura aucceeaive arelMiaa·

1 Beued. XIV cobM. (Vim *iUud,* ‖ 14.
* Sew. XXV, de regeMr.· c. 11.

' Tot. iv. n.

W·

cui ultimo looo deservierit, aduoribatar, niai opalanta . -itî quo casu ad alia* merito trqaafertar. Hao eadem proportione retente, tertiam bonorum relictorum partem habeant pauperes locorum, ubi beneficia tenuit, ita tamen, ut eodleaiaa opulentioris intuite nihil eis detrahatur. Tertia demum pars cedat consanguinei·, quibue, secundum logea Auatriaeaa, ius ab 'intestato sneoedendi competit lisdem. ai vere pauperes sunt, pars pauperibus debite in tentum assjgnari potest, in quantum portio ex tertia consanguineorum ipsi· obtingens, egestati sublevandae non sufficit.

Quando clericus nine testamento defunctus bénefigium ecclesiasticum nunquam tenuit, duas bonorum relictorum partes consanguinei, unam pauperes accipiant. quibus consanguinei vere figeni eo, qui superius expositus est, modo substitui possunt

Pars, quae ex antistitis sine testamento defuncti haereditate ecclesiae metropolitanae sive cathedral! debetur, si opus fuerit, seminario vol maiori vel puerorum assignari potest.' De utensilibus sacris, quae sanctae Romanae ecclesiae cardinales et episcopi ad Dominum avocati reliquerint servandae, erunt praescriptiones litterarum apostolicarum a sanctissimo patre Pio IX. die 1 iunii 1847 datarum.

Caput VI.

I)t bonorum rcdoiiatticorum adminiitrationr.

Cum bona ecclesiastica res Dei sint et peculium pauperum, summa, religione ac diligentia eorum administratio geratur oportet/quae etiamsi ecclesiarum rectoribus, nec non beneficiariis eorundemque collegiis concredite fuerit, sacrorum tamen antistitibus advigilandi ius et obligatio manet Propterea concilium praesens in Domino congregatum de bonorum ecclesiasticorum administrations atque custodia, C quae sequuntur, constituit.

1. Ad bona ecclesiastica conservanda necessarium plane est. ut accuratissima eorum recensio praesto sit. Igitur bonorum omnium ecclesiarum parochialium. etiain monasteriis domibukve religiosis incorporatarum. nec non filialium et beneficiorum saecularium, quaeeunque hac in provincia habentur, inventarium, ubi deeat, conficiatur, ubi adest, revideatur et emendetur. Duplex eius exemplum fiat, quorum alterum in curiae archiépiscopal)· vel episcopalis tabulario recondatur, alterum apud ecclesiam seu beneficium vel beneficiatoram Collegium adservetur. In utroque omnia immutatio, quam beneficium subite contingat, sedulo adnotetar. Praeterea singulis deinceps decenniis inventarium renovetur.

2. Bona ecclesiarum parochialium seu filialium, nec non fundationum piarum apud ectieriaa istae exstantium administrabuntur a spirituali -earundem D rectore. in curarum socios,adhibitis parochianisduobus vel ad summum tribus. '1

,3. Parochiani ad ecclesiae res procurandis assumti, (ecclesiae vitrici ve) quomodocunque pro looorum consuetudine appellentur), nunquam non viri pietate ac integritate conspicui sint; in quantum'fieri possit, tales praeterea, qui bonis temporalibus non egeant, seligantur. Ab ecclesiae rectore spirituali proponuntur. attentis desideriis, quae parochiani intra iusti et' aequi limites patefaciunt, ab epiaeopo Vel eius delegato nominantur. Ordinarie ad triennium assumuntur ; eo tamen tempore elapeo, denuo proponi et nominari possunt. Quando eorum cuidam debitas dotes deesse appareat, looo moveatur. Vitricos decanus instituat, et praemissa admonitione de obligationum. quas suscipiunt, natura et gravitate, Sponsionem ab eis exigat, fore, ut ad ecclesiae bona tuendum et conservandum pro virili contribuant

Otaionam sMotieMs prohibeat ne patroni da* beawmi aat fabrices proveatibm· quomodocunque ' disponant Cam autem ipsorum sit, ad beneficii et peculii eoeieeiaa conservationem aaxiliatrieee praebere manus, apprime convenit ut beneficiarium sive' ecclesias rectorem consilio invent et *d episcopum deferant, quae circa bonorum, administrationem minus probanda videntur. His attentis, nec non consideratis peculiaribus, quae obtinent rerum adiunctie, patronis liberum relinquitur, consessibus, quibus de bonorum fabricae administrations agitur, aut per se ipsos aut per delegatos intéresse. Delegati eorum viri sint catholici honestae conversationis.

5. Concordia inter sanctam sedem et augustissimum imperatorem stabilite sancitum eat bona ecclesiastica vendi vel notabili onere gravari non posse, nisi tum sancta sedes, tum maiestas sua ckesarea. aut ii, quibus boe munus demandandum duxerint, consensum tribuerint. Quocirca, si necessitas cogat vel evidens utilitas suadeat, ut ex ecclesiae sive beneficii bonis quidpiam quomodoounque alienetur, aut notabile eidem onus imponatur, ecclesiae.J>ecu\pm administrantes sive beneficiarius episcopum adeant, ut ea ·disponat seu agat, quae ad licentiam rite obtinendam requiruntur. Bona mobilia alienare, ut ex eorum pretio immobilia comparentur, nisi iniquis id fiat conditionibus, consultum omnino est: nec improbandum, ut bona immobilia, quorum administratio difficilis et minus fructuosa sit. divendantur ad acquirendos alios eosque commodiores fundos. Ceterum nihil intentatum relinquatur, ut beneficii aut ecclesiae cuinsdam, necessitatibus Mio quam alienationis remedio succurratur. ./

6. Facultas, bona ecclesiastica gravandi onere, quod notabile censendum non est. ab episcopo petenda renit.

7. Ecclesiae peculium administrantibus, quin licentiam ab episcopo obtinuerint, fas non est. eiusdem pecunias elocare, aut elocatas renuntiare, impensas extraordinarias facere, quae summam ab antistite constitutam supe-ent. vel liti de ecclesiae iuribns se immittere.

8. Quin ad episcopum recurratur, ecclesiae reditus in ordinarias cultus divini necessitates minoresque fabricae reparationes, nec non in res extraordinarias, quarum sumuis summam constitutam non excedunt, erogare licet, sortem' quoque, cuius legitime renuntiatae persolutio in difficultates impingat, vel census annuos aliasve praestationes ecclesiae debitas indice interpellato vindicare, modo de iure ipso lis non moveatur.

9. Quodsi patrono quidpiam eorum, quae administratores intra praedictos facultatum suarum terminos gerunt, ecclesiae utilitati obesse videatur, petere potest, ut negotium episcopo dijudicandum proponetur. Eidem porro liberum est, postulare. ut ecclesiae bona, ipso vel delegato eius praesente, revideantur a viro, quem episcopus designandum censeat.

|0. Rector spiritualis cum ecclesiae vitricis admini·-trationis gestae rationem quotannis conficiat, adhibito quoque patrono vel eius delegato, qui. si velit, rationarii exempler suis sibi sumtibus comparare potest.

11. Si patronus congressibus, qui bona praedicta procurandi ergo habentur, neque ipse, neque per delegatum intéressé facile possit, in dioecesi tamen commoretur vel delegatum ibi commorantem habeat, sententia scriptis ab eo significanda requiratur, quoties agitur de sorte legitime renuntiata, vel censibus aliiive praestationibus actione iudiciali vindicandis, aut de negotio, ad quod peragendum ecclesiae peculium administrantes absque potestatis

■«penori· licentia «t approbatio·· procedere nequeant. Porro peteati nefandum non eat. nt rationarium annuum, cui confidendo eoarmode adesae non possit, ipei vel delegato in dioeeeei commoranti ainnl, eum documenti· illuatrantibua tranamittatur. Debito tamen tempore aententiam suam exponere tenetur; quod ai neglexerit epiacopua decernere potest, ut rationarium ad eum in posterum non mittatur.

12. 8i patrono vi fundationi· relate ad bonorum ecclesiae administrationem maiora competant iura, quam decreti huius tenore eidem attribuuntur, nihil obatabit quin probatione praeatita eadem exerceat.

13. Rationem revidebit decanus rurali· aut alius vir ab episcopo deputatu·; revisam antistiti exhibebit auperadditia eia, quae foraan ad ecclesiae bona efficacia· conservanda aive utilius procuranda conducere exiatimet.

14. Rationis annuae ab episcopo approbatae sum-H manum gubernio imperiali communicandum et significandum simul eat, in quantum eccleaiae peculium aut incrementa ceperit aut imminutum ait.

15. Pecuniae praeter ea·, quae ad aumtibua quotidiani· aufficiendum requiruntur, nec non syngraphae, litterae fundationum, rationaria rite adprobata, omnia denique documenta ad eccleaiae bona vel iura pertinentia asserventur in arca triplici aera munita; clave· autem cuatodiantur a parocho et eccleaiae vitrici· vel duobus senioribus, ai tree numero aint; ita ut arca non niai omnibua in id conapirantibu· recludi queat.'

16. Ubi rector aivevitrici eccleaiae in operae, quam eiua peculio administrando impendunt, compensationem hucuaque emolumenta quaedam perceperunt. nihil immutandum eat.

17. Administratores regula·,quae munere fungentibus praeacriptae aunt, accurate obaervent. Detri- C mentum. quod eccleaiae bi^a eorum culpa ceperint. resarcire tenentur.

18. Quodsi de administratione bonorum ecclesiae metropolitanae seu cathedralie proviaum sit statutis auctoritate ecclesiastica comprobatis, ad eorum nonnam procedendum est. Ceteroquin episeophs virum dotibus necessariis praeditum, administratorem bonorum ecclesiae metropolitanae seu cathedralis constituat; qui duoa ad minimum sacerdote· aasesores habeat, alterum ab episcopo nominandum, alterum a capitulo suffragiis absolute maioribus eligendum. Si autem eeeleaia parochialia simul fuerit, parochu· accedat vel etiam; di episcopo visum fuerit, viri ab eodem designandi locum teneat. E parochianis adsciscatur vir catholicus, probus et sollers, sive duo, quando episcopus id expedire indicet. Ubi ecclesia iuri patronatu· imperali aive ex fundo religionis oriundo subsit, admittatur prae- D terea vir a gubernio caesareo denominandus.

18. Beneficiarius beneficii bona tam immobilia quam mobilia iuxta canonum praescripta administrare et custodire tenetur. U«a· fructuum hac ei lege competit, ut substantiae conservandae debitam curam impendat; si quid ea in re neglexerit, ad damnum beneficio compenaandum in conscientia obligatur, et ab epiacopo diatricte compellendus est. Minore· reparationes, quibus providere usufructuario incumbit, non differat, ne maiore· enascantur. 8i beneficium silvas habet, eae statuantur arborum succidendarum vices, quibua lucrum inter praesentem et futuros beneficii possessores pro rata temporie dividatur; statutae religiose serventur. De elocandis beneficii bonis, benefieiariua non aliter quam servatis servandis paciscatur. Cum locationes, quae anticipati· aolutionibua fiant, nullatenua in praeindicium successorum validae intelligantur.conducti mercedem in ampli·· quam seMatris teuapaa nen antecapiat Sine epiaeopi licentia neque eortee beneficio propriae ·locet neque elocat·· renuntiet, neque litem de .beneficii iuribus ineat. Si beneficium iuri patronatu· subsit, bie de negotii· patroni quoque sententia expetatur. Summario rationum eccleaiae gubernio exhibendo, parochu· incrementi vel decrementi, quod in beneficio parocbiali foraan contigerit significationem superaddat.

20. Si benefieiariua aedificiorum ad beneficium ·poetantium reparatione· negligat, vel aliunde beneficü substantiam officio convenienter cnrare omittat, patrono liberum eat. ea de re ad epiacopum referre, quin et petere, nt ipao aive delegato eiu· praesente, per virum ab antiatite designandum aedificia inapiciantur. vel aliae quaecunque rea in beneficii inventarium relatae revideantur.

21. Epiacopua pecunia· eccleaiae aut beneficii elocari non patietur, niai adsint cautione·, qua· rebite «d pupillorum bona lex civilis praescribit.

22. Si. lite quadam superveniente, patronus beneficii vel ecclesiae caussam suis sumtibua agere paratus ·it, advocati tamen ab e› seligendi personam episcopus ratam habeat oportet.

23. Fundatio pia ecclesiae vel beneficio oblata sine antistitis dioecesani auctoritate acceptari nequit. Eccleaiae peculium administrantes aut beneficiarius procurent, ut litterae fundationi· fundatoris ad mentem et secundum episcopi mandata exarentur. Episcopo confirmandae proponantur. Exemplar authenticum gubernio imperiali exhibeatur.

24. Ecclesia metropolitans seu cathedrali vacante, capitulum oeconomum iuxta patrum Tridentinorum decreta constituat; gubernium nomine fundi religioni·, cui fructu· intercalare· debeniur. aut oeconomum a capitulo electum approbare aut alium quemdam superaddere poterit, Hona, quae ad mensam episcopalem pertinent, tam mobilia quam immobilia accurate recenseantur: si quae desiderari contingat, illico vindicentur. Oeconomus administrationem ·ecundum canonica· praescriptiones fideliter gerat, eiusque rationem succeasori canonice instituto reddat.

25. Vacante parochia quadam aut alio beneficio saeculari, quod ad collegium beneficiatoruni communem bonorum administrationem habentium non spectat, epiacopua administratorem officii vel alium virum idoneum oeconomum designabit: gubernium eum fundi religionis nomine approbabit vel alterum ipai adiunget. Decanus, officii et beneficii vacantia administratore seu administratoribus, ecclesiae vitrici· nec non patrono aive eius delegato adacitia. perquirat an rea in beneficii et eccleaiae inventarium relatae rite conservatae exstent. Si defectus aliquis deprehendatur, ad eum supplendum necessaria disponat: attamen litem de beneficii seu ecclesiae iuribus, antequam episcopus permiserit, minime ineat. Administrator beneficii eius bona secundum canones procuret. In administrando-ecclesiae peculio, parochi locum officii administrator tenebit.

‘ 26. Cum fructu· beneficiorum vacantium, tn quantum hucusque consuetum fuit, [fet] imposterum fundo religionis inferendi sint, reditus anni intercalaris eodem, quo hucusque factum est, modo dividantur, rationes autem gubernio, utpote religionis fundum administranti. exhibeantur.

27. Ad beneficium promoto, poatquam institutionem canonicam consecutu· est. decanus^vel alius vir ab epiacopo delegatu· bona beneficii tradet, adhibiti· pro beneficii conditione ecclesiae vitricis et patrono vel eius delegato. In bonorum possessionem introductus scripto confirmet, cuncta, quae inventario contineantur, tradita sibi esse, et sponaionem addar.

fore, ut beneficium secusdum ecolesiastiôas praecriptione» administret et conservet.

Caput VII.

üt fonda rtlifietù et etodiomai.*

Cum saeculo superiori contingeret, ut magnus monasteriorum numerus multaque bénéficia simplicia supprimerentur, eorum tamen possessiones maxime ex parte necessitatibus ecoleaiaetiois dicatae eunt, efformato ex iisdem, bonorum complexu, quem ltandum religionis vocant Ex reliquis ltandus studiorum coaluit, cuius ope iuventutis catholicae institutioni provideretur. Igitur bone, quae'ita dictos religionis et studiorum fundos constituunt, ex eorum origine ad ecclealae proprietatem spectant: unde concordia inter sanctam sedem ot augustissimum imperatorem inita stabilitum est, ut a gubernio, ecclesiae nomine, et episcopis inspectionem eis debitam exercentibus administrarentur. De forma, iuxta quam antistites administrationis huius negotium inspecturi sint, sanctitas sua cum augustissimo imperatore conveniet. Praesens tamen synodus suum esse censet, quae ea de re desideranda videantur, exponere, praesertim quoniam spem habet, fore, ut episcopis operant conferentibus. provideri possit do pecuniis, quibus sacerdotibus in animarum cura desudantibus melius consulatur.

Episcopis communicetur oportet accurata recensio bonorum tam immobilium quam mobilium, ex quibus fundi praedicti constant, adiectis omnibus, quibus gravantur, oneribus. Edoceantur iidom de ratione, iuxta quam praedicti fundi ad hoc usque tempus administrati fuerint, ut suam de proventibus augendis sententiam, attentis rerum et loeoram adiunctis,dicere possint.

Modum quod attinet, religionis fundum ecclesiae neccessitatibus impendendi, omnino necessarium esse videtur, ut ad sumtuum. qui requiruntur, descriptionem quotannis conficiendam, episcoporum, quorum interest, delegati adhibeantur; ipsa vero descriptio episcopis opportuno tempore proponatur, ut, rebus mature perpensis, mentem suam aperire queant. Impensae, de quibus praevie conventum haud fuerit, episcopo, cuius dioecesim attinent, inconsulto haud fiant; antistiti autem non negentur ea, quae impraevisa aliqua necessitas postulaverit.

Expositio redituum, qui ex fundi studiorhm-bonis percepti fuerint,et institutortam catholicorum, quorum in usum conversi, episcopis quotannis communicetur.

DECRETUM

de Mfiecriptione concilii.

Nos losephus Othmarus etc. etc. etc. admonemus reverendissimos episcopos in hoc concilio praecentes, ut post nos, singuli, looo et ordine suo ad altare maius accedant,'et iis, quae in hac synodo decreta eunt, subscribant *.

Nos losephus Othmarus sanctae Romanae ecclesiae cardinalis Ranecher. ecclesiae metropolitanae Viennensis archiepiscopus et princeps, de consilio et assensu reverendissimorum coepiaooporum nostrorum, definientes subscripsimus.

f I. O. cardinalis Rauseher, manu proprie,

archiepiscopus Viennensis.

Ego Ignatius, episcopus Banhyppolitenus, consentiens subscripsi <

t Ignatius, episcopus Sanhyppolitanus.

Ego Franciscus losephus, episcopus Linciensis, consentiens subscripsi.

f fraaetoous losaphus, episoopus Undaasia.

Ego Franciscus Zenner, episcopus 8ersptanu> at metropolitan Viennensis auxiliaris, interfui et subscripsi.

t Ego Franciscus Zenner, episcopus 8srept*nns.

DECRETUM

4s rsdidmu *proaioti concilii.*

Nos losephus Othmarus etc. etc. etc. Reverendissimis dominis episcopis, qui huic primo concilio provinciali Viennensi interftaere, omnibusque, qui hic adsunt, indicimus ot annuntiemus, proximam sequentem synodum provincialem Viennensem secuhdam, Deo omnipotente auctorq et ad eius laudem, hae eadem in urbe, hoc ipso looo, triennio abhinc elapso, die a nobis designando, inchoandam et celebrandam fore *.

DECRETUM

de jine concilii.

Nos losephus Othmarus etc. etc. etc. Cum ea, quae ad fidem catholicam conservandam et disciplinam ecclesiasticam instaurandam, hac in provincia nostra pro huius temporis ratione agenda videbantur, Deo auctore et adiutore confecta sint, et episcopos, qui huc e suis ecclesiis evocati fuerunt, pastoralis cura et gregis necessitas domum revocet, ideo primo huic concilio provinciali Viennensi finem iure imponendum censemus1.

LITTERAE,

qttibtu decreta concilii recognitioni nanctae ledit mhieeta tant.

Beatissime pater.

Anno Domini 1573. loannes- lacobus. archiepiscopus Salisbnrgensis, provinciae suae antistites congregavit, ut concilii Salisburgensis snno 1569 celebrati decreta, postquam apoetoliea auctoritate confirmata fuerant, solemuiter promulgaret, ac fidelem eorum exeeutionem urgéret. Ex illo tempore sanctum et salutare synodorum provincialium institutum multis, quae impedimenta ponebant, concurrentibus, per Germaniam superiorem frequentari desiit. Omnium regnator Deus, sanctitate tua ecclesiam gubernante, potentiam et misericordiam suam multifariam glorificavit. Per late patens Austriae imperium saluberrimo concordiae actu nova ecclesiae dies illuxit; eduxit eam Dominus protector eius in latitudinem ad omne opus bonum operandum. Propterea obtemperans ecclesiae legi, tot conciliorum oecumenicornm Λdecretis sancitae et a patribus Tridentini, renovatae, ac monita secutus, quae béatitude tua anno 1856 ad imperii Austriaci antistites Viennae congregatos direxit, provinciae meae synodum convocavi, quae, cum die sancti Lucae sacro iuxta canonum praescriptiones aperta esset, luminum et misericordiarum patre incrementa dante, in festo dedicationis basilicae Salvatoris ad falicem exitum perducta est.

Decreta autem, quae implorato Spiritus sancti auxilio condita sunt, beatitudrnis tuae iudicio humillime submittimus, non tantum ut constitutio 8ixti papae V adimpleatur, sed etiam ut satisfiat desiderio, quo provinciae Viennensia antistites desiderant, bedi apostolieae obsequium, matri et magistrae omnium ecclesiarum debitum, exhibere, atque cathedrae sancti Petri, a qua unitas sacerdotalis exorta est. in omnibus et singulis iuncti esse. In decretis conficiendis imparibus lioet viribus nihil

' i f. **id.** *eccL JiedioL.* **pert. VIII, decret, de subscribendo.**

■ **if.** *Act. ecd. McAuL,* **tom. I, p. SO-, edit. MedioL IMS. IMensi, XXXIV. MO-1).**

l **Cf** ***Jet. ecrl. Medùi.,*** **part. I. decret, de indict cone, pror. Mediol. IV, [Mwwi, XXXIV, 17«-8).**

* **Vf. de*, ceci. Jfedwi, part. Vin, decrets de «ae concilii.**

egimua, quam at fldei catholica· puritas, dapabh A •rrorum oommanti·, illibata •arrêter, at pia sacerdotem ete«îm excitentur, dirigantur ot peyflciantar, ut carite· leeu Christi diffundatur in omnium cordibus, ot augeatur gloria eiua, qui mundum ite.dilexit, ut filium tuum unigenitum propitiationem daret pro peccati·. Sanctitas tua, si quid deait, pro sapientia et benignitate sua nobis subvenire, ea •utem, quae ad Dei honorem, ecclesiae decus et fldelium salutem conferre possint, auctoritate apostolic· probare et firmaro dignetur.

Ceterum, beatissime pater, ad pedes tuos provoluti, pro nobis et provinciae Viennensis clero populoque benedictionem apostolicam humillime efflagitemus, atque summae venerationis cultu persisto sanctitatis ""tuae humillimus, devotissimus, obligatissimus servus •'t creatura

Ios. Othm. cardinalis Rauscher, manu propria, archiepiscopu* Viennensis. B

Viennae, die 30 novembris anni Ib58.

LITTERAE

rmtaeff/ürimi *cardinali» Cagiano de recognitione decretorum concilii provinciae Vtennenti».*

Eminentissime ac reverendissime domine obeervandissime.

('um primum sacra congregatio Tridentina iuris interpres ac vindex accepit acta synodi provincialis Viennensi* anno mox elapso celebratae, non distulit injuncto sibi e lege Sixtina officio defungi, quod est huiusmodi concilia expendere et recognoscere. Itaque mearum esse partium duco, eadem acta rite expensa et recognite eminentiae tuae absque mora remittere. Quod ego dum animo libentissimo exsequor. ex sententia sacrae eiusdem congregationis C et êx auctoritate sanctissimi domini nostri, cui bac de re specialiter de more relatum est. nonnulla tibi rescribere suscipio. In primis gratum fuit, quod, vix licuit libertate uti per novissimum concordatum facta, statim antistites suffraganeos tuos convocaveris. quibuscum de re sacra componenda et constabilienda collaris consiliis ageres. Neque vero aliter erat exspectandum a te, eminentissime domine, quippe qui tantam in saluberrima ea conventione pertractanda partem obtinuisti. Deinde quoniam ad ea, quae in civitate totius ditionis principe fiunt, oculos defixos habent ii. qui eiusdem provincias incolunt, certa spes est fore, quod ceteri Austriacae ditionis archiepiscopi ex te, qui signtam veluti extulisti, exemplum sumant, quod primo quoque tempore imitentur.

Insuper debita egregio tuo obsequio laus praetereunda non est, quod erga pontificem maximum ostendisti, eo ipso, quod eiusdem auctoritati singula concilii decrete ex Sixtina lege demisso animo subiecte voluisti.

Sed propius ad ipsam actorum synodalium substantiam accedens, non sine animi mei voluptate significare tibi debeo, summopere placuisse ea. quae in eo conventu sancite aunt. In primis singulari laudis praeconio digna habita sunt, quae in titulo de fide et doctrina chriatiana continentur. Ibi nihil opportunius quam insanae huiua aevi philosophiae commenta publice denuntiare, unoque tempore veritatis hice dissipare et in tenue· veluti auras penitus redigere. Laus etiam tributa eat ceteris titulis, qui de sacramentis inscribuntur at sacramentelibu·, de hierarchia sacra et ecclesiae regimine, de cultu publice Deo habendo aliisque christianae pietatis^bperibus exercendis, de clericorum vite et spirituali profectu, ac tandem de seminariis eeholisque et de re bénéficiait bonisque •ecleeiae.

Cum autem tam amplum providarum legum thesaurum congerere contigerit, certe omni studio, exemplum eminentia tua praeferente, curabunt antistites tibi sublecti, ut tentum bonum quisque ad statum eceleaiae suae relevandum gregisque sui salutem curandum convertant. Nemo nescit istic •x praeteritorum temporum calamitate accidisse, ut usus, qui cum ecclesiae institutis persaepe minime convenirent, non sine animarum detrimento invalescerent. Hinc opportune quidem occurrunt synodic· illa decrete, quae salutiferam sacrorum canonum observantiam efficaci ratione restituant. Sed enimvero haec generalibus istius provinciae necessitatibus congrue prospiciunt Ut vulneribus cuilibet dioecesi illatis apte et propria remedia adhibeantur, dioecesanarum synodorum celebratione opus est. in qua episcopus quisque sponsae suae statum ob oculos habens et speciales conditiones penitus agnoscens, quod infirmum est, consolidet. quoî aegrotum sanet, quod confractum alliget, quod periit conquirat atque restauret.

Nonnulla, quae adnotatu digna visa sunt, habebis in pagella hisce litteris adnexa.

Quibus de mandato sanctae congregationis, cui praesum, expositis, ad me quod singulariter attinet, studiosissimos animi mei sensus impense profiteor eminentiae tuae, cui manus humillime deosculor. Eminentiae vestrae humillimus et addictissimus famulus.

A. M. cardinalis Cagiaho. praefectus.
A. Quaglia. secretanu*.

Homae. 2 martii 1851*.

I

LITTERAE

Mticlifrimi *patri» Pii papae IX de concilio Viennent.*

Dilecto filio nostro Iosepho Othinaro, tituli shnetae Mariae, cui a Victoria nomen, presbytero sanctae Romanae ecclesiae cardinali Rauscher. arcbiepiscopo X'indobonensi.

Pius papa IX.

Dilecte fili noster, salutem et apoetolicam benedictionem. Non potuimus non vehementer laetari, ubi in hac alma urbe noatra te denuo praesentem vidimus, ac peramanter complexi sumus, dilecte fili noster, qui ad nos venisti, ut supremo nostro et huius sanctae sedis iudicio subiiceres decreta provincialis synodi, quarti superiori anno cum venerabilibus fratribus istius ecclesiasticae Viennensis in Austria provinciae, episcopis tuis suffraganeia, omni cura studioque concelebrandam curasti. Summa quidem* iucunditate intelleximus, quomodo tibi cordi fuerit, eiusmodi synodalem conventum a canonicis sanctionibus tantopere inculcatum. ac temporum difficultatibus iamdiu omissum, cogere et habere, ubi primum id effici potuit post conventionem a nobis cum carissimo in Christo filio nostro Francisco Iosepho. Austriae imperatore rege apostolico, initem, in qua tractanda singularem tuam operam impendisti. Nec minori certe gaudio magis ac magis cognovimus egregiam tuam et eorum venerabilium fratrum pietatem, fidem, amorem et observantiam.erga nos et hanc Petri cathedram, quae omnium ecclesiarum non modo caput, sed et mater est et magistra, in qua unitas sacerdotalis ab omnibus servanda, et ex qua in omnes venerandae communionis iura dimanant. Nihil enim tibi atque ipsis venerabilibus fratribus antiquius fuit, quam commemoratae provincialis synodi decreta, ex more maiorum, nostro* et huius apostolicae sedis examini subjicere, ac simul enixe precari, ut decreta ipsa

probare., vel quoties opus esset/smendas* vellemus. Iam vero ,etiamsi congruum de ipsis decreti• resp · ^um acceperis, die 2ᴺ buiu». menti• derate, a <<o«tr4 congregatione Tridantinis decretis tuendi• >; lerpretandisque praeposita, cui memoratae synodi ·« U recognoscenda commisimu» noatramque mentem *gnificavimus. tamen haud potsumu». quin ha• ad te «cribamu• littera•, ut tibi, dilecte fili noster, eia» demque venerabilibus fratribus episcopi• tuis suffraganeis de hac re ex animo gratulemur Siquidem iucundissimum nobis fuit agnoscere', memoratam provincialem «ynodura a te ei»demque~veoerabitibas fratribu• iuxta nostra desideria ac monita et - ■.erorum canonum praescripta, fais·· peractam.atque dia suscepta consilia, quae in hac tanta temporum iniquitate, ad maiorem spiritualem istius Viennensis provinciae utilitatem procurandam, magi» conduoere poH«e tibi atque eisdem episcopis iu Domino visa f'Hrunt. Non mediocrem autem voluptatem COpimuK. cum ex illi», quae in eadem provinciali «modo a te et ip»is episcopi» sancita sunt, mtellexerimu». qua pastorali cura, sollicitudine, consilio provide wapienterque cautum fuerit, ut sanctissimae fidei nostrae depositum integrum inviolatumque custodiatur, et salutifera catholicae ecc.lesilba^doctrina quotidie propagetur ac defendatur Dmque cultus augeatur, ut cleri disciplina sarta tecta •ervetià-, et accurata adolescentium clericorum in~'>titutio| atque chnstiana iuventutt» educatio magis m dio» promoveatur, ut in populorum animis religio. pi«'ta» niorutnque. honesta» foveatur, excitetur, ut vitiorum germina evellantur^ ac multiplices et nunc praesertim serpentte errores ac monstrosa opinionum p<<rt«*nta propulsentur ac refellantur Itaque meritas tibi, dilecte fili noster, ipsisque venerabilibusJratrv bu« laudes tribuimus, ac certi sumus, t^atqdv illo» omnem deinde operam in dioecesants synodu ad C sacrorum canonum normam celebrandi», esse impensuros. ac pari xelo omniuue vigilantia nihil intentatum relicturos, quo et opportuna peculiaribus cuiusque aioeceseo» mali» remedia adhibeantur, «iinnesque de medio tollantur corruptelae, quae in propriam cuiusque dioefe»tm praetentorum temporum <ulamitate quovis modo irrepere potuerunt. Inleam profecto, spem erigimur fore, ut alii venerabiles fratre»! in Austrntca ditione sacrorum antistite», nostri» moniti• excitati, pro eximia eorum religione et episcopalis ministerii munere, tuum ac tuorum HuffraganeOrum exemplum aemulante», velint etiam ipsi maiori, qua fieri poteet. celeritate, provinciales primum ac dioecesana» deinde synodos ex sacrorum canonum praescripto concelebrare, cum maxima Kiri bona, quae ex .synodalibus hisce conventibus rite ileracti» in christianos populo» semper,redundent. Denique persuasisaimum nobis est. te. dilecte fili D no»ter. tuosque episcopos suffraganeos maiore usque alacritate et contentione omnes gravissimi episcopalis muneris partes. Deo auxiliante, esse impleturos atque intentissimo studio allaboraturos. ut divina nostra religio eiusque salutaris doctrina in propriis dioecesibus maibra in dies incrementa suscipiens. vigeat ac floreat, et earumdem dioecesium fidele» alacri et inoffenso^ede incedant per semitas Domini, atqUe abundent iu omne opus bqnum, et certam eorum vocationera et electionem faciant. No» quidem'haud omittimus divitem in misericordia Deum humiliter et enixe orare et obsecrare, ut uberrima suae bonitatis dona snper te, dilene fili noster, et episcopo» tuos suffraganeos propitius •emper effundat, quae in dilectas quoque ove/ tibi atque iUis tradita^ copiose de»cendant. Atque horum âuspicem et praecipuae nostrae benevolentiae pignus apostolicam benedicHnoem exjntimo corde profectam. tHri ipai, âtteete Ali neater ac veoarabilibua fratribua episcopis tui• suffraga··* eunctiaqu• clerici• laieiequa fidalibua tua• at illorum vigilantia• concreditiperamanter impertimur.

Datum Romae, apud 'Sanctum Petrum, die 17 martii anno 1869. pontificatu» noetri anno decimotertio.

Pius papa IX.

DE O INCILIORI M PROVINCIALIUM ('ONVOÇATIONE.

Concilium provinciale est conventu» a provinciae cuiusdam eodeaiasticae antistitibus pro moderandis moribus, corrigendis excessibus, controversiis componendis aliisqus ex saens Canonibus permissis debita forma habitu».

Concilium provinciale convocare, eidemque praesidere competit metropolita•; eo autem legitime praepedito ve) sede metropolitans vacante, tam convocatio quam praesidium ad episcopum suffraganeum antiquiorem spectat, licet inter convocandos habeantur praesules dignitate* eum praecedentes. Episcopi sedi apostolicae immediate subiecti tenentur vicinae cuiuedaiu provinciae ecclesiasticae concilium una vice pro semper seligere, quo facto m ipso comparendi iu» et obligationem habent

Abbates, qui :n populum iuriadictiouem quasi episcopalem exercent, adire tenentuj/ concilium provinciae, intra cuius terminos districtu», ubi populo praesunt, situs est Hisce nec non vicanis capitularibus dioecesium, quarum antistites concilium provinciale constituunt, «uffcngiuip decisivum compept It

Metropolita. antequam pallium acceperit, concilium provinciale convocare aut praesidium gerere nequit; ad episcopatum vero designatu», quampnmfim confirmationi* aut translationis bullam acrvpetit. concilium provinciale, ad quod episcopatu» iei collatu» spectat, cum suffragio decisive adire p<«t<^t et debet.

Episcopi auxiliare» vrj metropolitan vel sbm concilii putribus adjuncti, capitula metropolnanum et cathedralia, ecclesiarum collegiatarum praepositi nec non abbates, praepositi, priore» conventual•» atque superiores provinciale» regularium, qui animarum curae operam navant, aut quorum monasterii» domibusve beneficia curata incorporata existunh' ad concilium provinciale vocandi sunt et consultativum in eo suffragium exercent Capitulum metrnpolitanum per tres, cathedralia per duo• procuratores a canonicis suffragii» absolute maioribus eligendos comparent.

Concilium provinciale indicitur ope epistolae convocatoris•conventus celebrandi tempu» statuent]»

Legitime vocatu», absque caussa legXlma. a metropolita probanda, ηόη**abait Omtbqi. equi suffragii decisivi iure ggudent. ai legiUme impediti abfuerint, procuratore» mittere possunt et debent qui an suffragium decisivum. an eonaukativum laturi sint, concilium provinciale de casu ad casum decernet.

Tam metropolita quam ceteri concilii provinciali» patre» curam habebunt, ut aecum adducant vinis et doctrina et rerum gereudarum experientia claro», quorum consilio in decretis praeparandis utantur.

Quodsi aliarum provinciarum ecclesiasticarum ve) metropolitae vel episcopi* concilia provinciali intéressé exoptent, suffragii quidem decisivi ius ipSis deferri non potest; attamen, nisi peculiaria plane rerum adiuncta aliter fieri suadeant, sede» honorifica eis assignabitur et fraterna eorum consilii adhibebuntur.

In sessioftibns* pubhci» capitulum» «o c Usîm à metropolitans®. vel ai concilium in cathedmli quadam provinciae ecclesia celebrari contigerit, eccleaiae buias capitulum capituJariter procedens aderit.

Tam in sessionibus publicis quam in congregationibus privatis, epiacopi exemti. qui concilium provinciae respective® selegerunt, praecedent antistites comprovinciales, nisi horum aliquis cardinalida dignitate praefulgeat. Ceterum episcopi comprovinciales loca sua secundum consecrationis episcopali» susceptae tempus habebunt, salvae tamen quoad alios generis conventus permaneant praerogativae, quibus eorum sedes forsan potiuntur; deferant quoque privilegiis a sancta sede concessis, modo expressis verbis ad concilia provincialia extendantur. Antistites dioecesanos episcopi auxiliares sequemur1; hos autwr abbates populum habentes, vicarii capitulare» necnon ii antistitum ab»enfiumy< procuratore», quibus concilium vocem decimani R conferendam consuenti Host ipsos capitulo metropolitano acu cathedral) locus erit, quodai capitulariter procedens adsit Post capitulum abbatibus seu habenüboa, episcoporum praepositos populum non procaratoribas soffragiaai consultatorum laturis st capitulorum métropolitain al eathedralium deputatis sed·· assignanda vepit.

Ceterum de praecedentiis in conciho provinciali habendis, concilium provinciale, omni recursu rescisso. pronuntiabit.

Metropolita concilio praesidens mitram pretiosam gerat: episcopi mitris aurophrygiatia. quantum fieri posait, uniformibus, abbates et alii pontificalium usum habentes simplicibus ex serico utantur.1

Decreta concilii provincialis sanctae sedi proponenda et nonnisi post obtentam eius approba tionrm promulganda sunt.

LITTERAE

ab Mucius ronyrr^a/ioms rendît» prarfeefo *ad* prturipem arrAieptscopwm Y'iew«maem datae.

Perillustris ar reverendissime demmr uti frater

Nonna celebrandi provinciale concilium, quam in scripto mihi tradito die J apnli» complexus es. amplissime domine, lubentianimo animo sedulaque attentione perlecta e»t ab hac sacra congregatione Tridentino iuri vindicando praeposita. quemadm«>dum in vcM» te habere significabas Itaque non sine maxima animi met laetitia amplitudini tuse teatatum facere debeo, nihil ibidem adinventum fuisse, qsou pragmaticis sacro, jm canonum et ecclesiasticae disciplinae institutis adversetur Insuper tibi non minori gaudio significo. sanctissimum dominum nostrum, cui res haec relata est. id maxime gratum habuisse, stmulque summi» laudibus commendasse propositum tuum redintegrandi in Austrtaca ditione intermissum conciliorum celebrandorum usum, siatim ac. favente et auxiliante Deo. inchoata iam inter sanctam aedem et augustissimum imperaturam vestrum concordia ad exitum perducatur Si enim synodalium conventuum celebratio nullo non 'tempore utilissima, accidit eccleaiae Dei nunc quidem, cum post anteacta» diutinas vicissitudine· rem sacram componere continget, necessaria in isti» regionihu· sine ullo dubio dicenda ease videtur. Quapropter nihil sane magis opportunum erit, quam quod ir urbe imperii principe exemplum praeluceat, quod ceteri antistites sequendum sibi proponant Cetorum quam devoto studio ac religiosa diligentia in synodalium decretorum confectione, sacrorum canonum sanctionibus et pontificum Romanorum mandatis inhaerere propositum tibi habeas, ex eo certi asimuAi pignus exierit, quod veluti filius obsequentissimus Romanae ecclesiae, omnium matri* et magistrae, auvtontatem consuluisti vel tn ips.s D stabiliendis legibus, quae rationem rite habendi sessiones conciliare· reapicHint.

Qua de re peefîbares quoque meas gratulatione· adiicio, et anirdum tibi addere gestio, ut praeclara et salutaria quaeque capewna. de ecclesia Dei magis et magis in dies ben» merearis Tandem singularis aestimationis meae sensus profiteor amplitudini tuae', cui fausta omnia ac nslutana a Domino precor. z

Amplitudini· tuae uti frater studi^aiMimus

A. M. CagianoJ praefectus
A Quaglia. secretariu·

Romae. Ifi aprilia 1855.

SYNODES DJOECE8ANA GI ADALVPENSIS I

1859, ianuarii 18 - 25.

a Guadalupenaia I in America, d diem 25 ianuarii 1859. aub Theodoro Augu*nno Forcade. episcopo Imae Teiluri». /

' "^natuvis sbbai*s nnlhii· «i vb'sni capitnlare» «IhwcSMm vacante administrants» «Tiffnuni decmin inre pviuminr. iti U berem t&msii digintAU» epiecojtsl's <*on*ahnttt esus fnr ti< |M»*t cpiscopn» ,tn psrtibn* sed^ant.

' t .ingraurt esm* ridetur, m *affrag!om de iMvnm habent*** iti concilio provinciali praecedant reliquos in eddem ordini· vrsdu coDstitntiM In concilio pn>vin« inii Parisian·) anno 1849 ohbrato. Paqnert canonicus, qaa epiavpi Caninteusi· pr«K*nr*v r rapitnlam metropolitanum. imo et prsesnk*· rxtraprovin* «'ink's antecessit, <'Moram de ordine sedendi et vota pro-Jer^ndi m ecneiho provinciali observando (acrrmoRwZr rp*#-Xipomm. lib. Ï. cap. Sljgf i'V base habet «Iu ee«at<«nr vero et ordini proferendi vqta observatum eet. nt. episcopi prae- «·dant m\ta ordinem eonim pronxdinriA. nnlh< habho reup^xju «4 >hg»itale)D vel praeeminentium <*etl·,«ι·πιη iHgunatei» el . .-oi.'inci cathedralia ecclesiae, eum cspitnlanter proc««dunt ant -unt. praeferuntur ceten· omnibus aha· abbate· utu'ares et •.ahejite· q»uiii nmrw prsec«*duui. st po«t ro· oomiuendatani. dignitaie·. mox prtwnratvrv» capitulai uni eci losiarnm sthedralium. deinde celeri pro cuiusque dwitate ef grado, ut cap. XXIII. f XXIX. Jib. I. <le oritme th»n!i«a»>li. colligere h>*et."

Ii. praefato concilio Panstriisi |Man«i, XLIII. M7 ‹ I. .pu ad sessionem primam processuri convenerunt. Ha recen·-mini

l .illusInssinim· ac reverendissimus andnepisrupas Tarisieusis. cum illustrissimis a. reverendissimis episcopi· Meldensi. Versaliensi et Rlesensi. qui omnes rocbMto et mneetta nolacea induti erant 2. admodum rercrendw episcopus Anrelianensis lefikfuatus eam roebet to et morel ta nigri coion*, et reverendus 4<>nunns Paqnert. procurator illustrissimi ac reretendissimi episcopi I'amutensis, 8. illastnMutnus ac reverendissimis archi-‹ piscopns Senonensis. et illustrissimus et reverendissimus cpith-opus Trecenais in rochetto et mosetta violacea. 4. capitulum Parisienne. 8. deputati capitulorum cathedraliuiu. omnes 'Utn insignibus proprii capitali ; H. theologi, umomstae et concilii adiutore· cum habitu ch<<n «ibi proprio." Et m pnxea-Moiie sequentem tennernnt ordinem .Theologi et canonistae. qnomm primi incedunt, qui ab episcopo Aureliaoensi deaignato accjti snnt, posteriores vero, qui a reverendissimo domino ArotiepiMopo Parisiensi dAaignati Sunt, capitulorum cathedrabum legati, capitulum metropolitanum. episcopi extrapronn-.talea cum capcllanis extrt ordinem, procubator episcopi <arimtensis. XUrelianensis episcopus designstu·. episcopi cotnprvonciales cum capeilanis extra ordinem . . dominus archiepiscopus; concilii adiiitores.' Âtta ro«se. pnw. Paint., pâŝ. *»» -7.

' .Epiacopi capiant sacra paramenta, boc eat. sapra rochet* tum amictum, plÿnalia et mitrae aanphrygiatas uniformes, archiepiscopus vero concilio praeaideas iadutus erit amictu, alba, cingulo, stola et mitra pretiosa. Abbate· benedicti pariter cum pluvialibus et mitns simplicibus. <'oerewsow.. lib. I. c. 31. i II.

, Exitant constitutionis synodale· in opere cui titulus:

Acta et decreta synodi Guadalupensis I. Ima Tdlur·· habitae, ab illustriMimo et reverendissimo I r.»*odoro - Auguatino Forcade. Dei et apoetolicae >edis gratia episcopo *-imae Telluri·, anno DD. MDOOOLIX. meoee jaauario. Ima Tellure, ex typi· Gubernii. MDCCCLIX.

In-8*. 158 p. — Fari·. Bibl. nat B 18474.

P. 69. 78 et 85. haee synodus dioeoeeaoa celebrata eet, tribus aeeaionibua, diebus 18. 21 et 25 ianuarii 1859.

8YNODV8 DIOECE8ANA RO88A5EN8IS

1859 maii 1-3.

Synodus dioeceaana Rossanensis in Italia, celebrata diebus 1. 2 et 3 maii 1859, aub Petro Cilenti. archiepiscopo Roesanensi.

Exitant constitutione· synodales in opere cui titnlu*

Svnodu* dioeressna Rossanensis. habita in templo p pontificali, per triduum a kal. ad V non. maii an. a nativitate d. n. J. C. MDCCCLIX. regnante Pio IX pont. max., antistite Petro Ctlento. archtepiscopo Roasanensium. Neapoli, ty pis Januarii Palma. 1859.

In 'H", 64 p,- 1 f — Roma. Vallicelliana

CONCILIUM PROVINCIALE URBINATENSE

iunii 5-8

Concilium provinciale Vrbinatcnse in Italia, celebratum. tribus sessionibus, diebus 5. b et 8 iunii |h5A sub Alexandro Angeloni. archiepiscopo Urbmatensi.

BIbHtgrapbia:

I/ Concilium provinciale Urbinaten«e, Pm IX pont max. Urbini habitum, anno 1859. ab Alexandro Angclonie archiepiscopo.

In-4°. 116 p. — Roma. Vittorio-Emmanuel*· Ipse non vidi.

2I Synoduq dioeresana ab illustrissimo et reverendissimo dd. Alexandro Angeloni. Urbinatium archiepiscopo. in metropolitan· ecclesia qylcbrata. diebus I. II. HI septenior an MDI'ÇCLXXX. */nxiijnr.r* Urhini. gpud Sabinum Rocchetti. 1883 *[Titnln» fronti»:]* Synodus dioeceaana 1'rhinatensia. habita anno MDCCULX XX. *[Jnjttqnf]* Urbini, apud Sabinum Rocchetti. MDCCCLXXXIH. //« Urbini. in officina Sabini RoechettU Franciscus Alessandrini edidit a. MD CCC LXXXIH

In BA minori. XIH p. (indictio, oratio aynodalis)- 1 f ' 889 p - Firenze. Hibl. nax.

P v. mentio concilii provincialis Vrbinatcnsis. celebrati mense iunio 1859.

3) Acta rt decreta sacrorum conciliorum recen tiorum. collectio Laccnsis. auctoribus presbvtens e J . e domo b v. M sine labe conCVptae ad Larum. Tomus sextus . Friburgi llii«i«n»n*. sonitibus Herder. MDCCCLXXXH. col 1 132

ACTA ET DECRETA CONCILII

LITTERAE

pubhratfni» ronrilti

Alexander Angeloni. Dei et apostolicae sedis gratia metropolitanae ecclesiae Urbinatensis archiepiscopus, universis provinciae nostrae fidelibus.

Decreta concilii provincialis Vrbinatensis. de consilio et assensu venerabilium fratrum coepiscoporum huius provinciae sancita, et anno 1861 ab apostolica sede recognita et confirmata, nos pro archiépiscopal· nostro munero in lucem edimus ac publicamus.

Haec singulari animi con»e»iehe condita, qua decet, veneratione excipite et diligenti studio servare satagite. Ita sane divini honoris cultus, cleri disciplina, populi reformatio in universa provincia florescet quod vobis saluti, nobis laetitiae, fidelibus aedificationi in Domino erit.

Gratia Iesu Christi et communicatio Spiritus sancti sit cum omnibus vobis, amen.

Datum Urbini, ex archiépiscopal· nostro palatio, hac die 25 ianuarii 1862.

t Alexander, archiepiscopu·.

Ioanne· doctor Paolucci, cancellarius archiépiscopal·· et concilii provincialis notarius.

EDICTEM

ronrocatioms coariâi *provinciali» Urbinatenii».*

Aléxander Angeloni. patritius Vrbanientis et Vrbinatensis. Dei et apostolicae sedis gratia archiepiscopu· Urbinatium, sanctissimi domini nostri papae praeUtu^iiomesticus et pontificio solio assistens.

Reverendissimis in Christo fratribus episcopis, venerabilibus abbatibus et capitulis provinciae 1 rbinatensi·». ceterisque quorum interest, salutem in Domino.

Uum veneranda sacrorum canonum auctoritas frequentem conciliorum provincialium usum sive ad inores moderandos et excessus corrigendos, sive ad virtutes fovendas et ecclesiasticam disciplinam tutandam non modo Commendet. verum etiam praecipiat, non huic sanctissimo et^piwidentissimo ecclesiae instituto obsequentes, provinciale conciliuçi proximo anno celebrare statuimus; ut. consiliis et sententiis simul collatia. ea omnia, quae pro temporum et locorum ratione in Domino expedire noverimus, decernamus^

Hinc. Deo bene iùvante. utilitatem haud exiguam provinciae nostrae futuram confidimus, cum praeit teritorum temporum memoria et ipsa aetatis nostrae experientia apertissime ostendant, optatam Christianae reipublicae malis plerumque ex svnodis huiusmodi oriri medelam, et fidem ao pietatem in populis et ecclesiasticae disciplinae studium in clericis incrementa suscipere. Spes autem haec nostra maxime augbtur ex eo. quod dominici gregis universi pastor supremus Pius IX episcoporum coMentus ubique terrarum nostris hisce temporibus excitaverit, et quod de hac ipsa indicenda synodo propositum nostrum beatissimus idem pater ac princeps probaverit atque laudaverit.

Itaque, ad maiorem omnipotentis Dei gloriam, consultis episcopis comprovincialibus, pro archiépiscopal· nostra auctoritate, concilium provinciae Urbinatensia. in ipetropolitano hoc templo indicimua ac denuntiamus, 9 iunii anni 1859, scilicet dominica infra octavam Ascensionis domini nostri Iesu Christi, inchoandum.

Ad synodum take epiacopo· omaaa pronueiae Dottrte convocama·, ut hue eoastitnto die convenient, vel si legitima fuerint ease* praepediti, oAcft ·ui partes per procuratore· adimpleant

Convocamus praeterea abbaUs, «pitnium metropolitanaa, capitula cathedralium (eedeaiarum], ac ceteros qui de iure vel consuetudine convocandi eunt; et ne quis eorum, qui ob pr vilegium aut electionem aut quomodolibet concilio huic intereeee poeeunt ee rei ignarum profiteatur, vel neglectum putet edictum hoc ipsum ad valvae ecclesiarum saltem eathedralium provinciae affigi iubemue, «igno noetro munitum et ab archiepiecopali nostro cancellario subscriptum.

Precibus interim fervidis et assidui», tum publicis tum privatis. Deum optimum clemeutissimum, qpi sapientiae dator est. et a quo bona cuncta procedunt, nobis et ceteris in eius nomine congregandi propitiemus. sAnetao virginis Marra^ab origine immaculatae opem validissimamimploraotes. Ita sane felicem, qtiem ardentmsime exoptamus, concilii nostri provincialis exitum aasequemur. ut scilicet Christi religio in omnibus provinciae dioecesibus magis magisque florescat in dies, ac Undem de profectu sanctarum ovium fiant gaudia aeterna pastorum

Datum Urbini. ex aedibus archiepiscopalibus. pridie kalendas decembris anni 1858.

Alexander, archiepiscopus.

I. doctor Paolucci. cancellarius archiepisoopalis.

LITTERAE.

([Uibtif concilii provinciali» decreta ntmmo pontifici recoynotcenda ei approbanda enbticiwihtr.

Beatissirile pater.

Concilii provincialis Vrbinatensis acta et decreta. quae nos, beatissime pater, in utilitatem bonumque C buiusce provinciae statuenda esse censuimus. sanctitati tuae hunj/llime exhibere, tuoque iudicio recognoscenda et approbanda obsequentissime subrurere festinamus. Laetamur equidem, et summopere laetamur, hoc provincialis concilii opus, tribus abhinc saeculis'iam intermissum, hisce haudpacificis temporibus non modo susceptum, sed ex tno etiam consilio hnrtatuque peractum et absolutum offer? Id certe tibi inter tot ac tanta Christianae reipublicae discrimina haud levis consolationis et iucunditatis argumentum futurum esse confidimus. Hac quippe tempestate, qua mali homines boftos more» irrequieta contentione in licentiam-convertere, religionem et fidem evellere, catholicam ecclesiam eiusque regimen ac omnem potestatem in invidiam et contemptum adducere conantur, congrûum et opportunum visum fuit mutuam consiliorum opem inire communem, praescriptionum synodalium praesidium opponere Γ ad tantam rerum pravitatem a noetra provincia, quoad fieri potest, propellendam. Quod ut certius ac felicius contingat, provinciam hanc universam beatissimae Mariae ab origine immaculatae, quo nomine sanctissimam Dei matrem de fide hiyiorandam et invocandam a te, pater, nuper accepimus, addiximus et consecravimus.

Inter temporum vero calamitates et rerum discrimina. in quibus versamur, incredibili quadam animi laetitia et concordi voluntate tibi, beatissime et sanctissime pater, qui primum obtines et summum ecclesiasticae auctoritatis fastigium, illud quod iure divino debemus, summum obsequium perpetuamque subiectronem profithçiur; ac tibi tamquam unico et vero unitatis catholicae centro, ecclesiae fundamento, Christi corporis capiti, gregis dominici duci ac custodi, adhaerere obtestamur, parati ex animo. Deo in primis auxiliante. millies sanguinem fundere, mortem millieu obira, quam ab hac uaitate et subiocdoue vel quid minimum deflectar· aat disseutir».

Nos iatarim siaeoros animi scommi et opus hoc nostrum a te beaigne excipi preeantoa, apostolieam benedictionem super nos ot clerum ac fideles totius provinciae summa veneratione sxpotimua, et sanctwaimot pedes tuos hdmillime deosculamur.

Sanctitatis tuae humillimi, addictissimi, obeequentissimi servi ae subditi.

f Alexander, archiepisoopus Urbini.

t Bonifaeius, epiaeopus Caliiens» et Pergulanus.

t Ouerr* Antonius, episcopus Vadensis et Urbanienais.

t Philippus, episcopus Foroseœproniénsis.

t Fr. Elias Antonius, episcopus Ferotntnue.

f Clemens, episcopus Pisaurensia.

Ioannes Baptista canonicus Maneschi. procurator ejninentiseimi ac reverendissimi domini cardinalis Dominici Lucciardi. tituli Sancti Clementis, tamquam episcopi Senogalliensis.

Urbini. 6 idua iunii 1859.

v LITTERAE

approbationi» concilii.

Perillustris ac reverendissime domine uti frater.

Acts provincialis concilii Urbinatenaia, sb hac sacra congregatione» Tridentini iuris interprete ac vindice, ex praescripto Sixtinae constitutionis expensa et recognita, amplitudini tuae remissurus, magna laetitia afficior ex eo; quod hisce meis litteris collegarum meorum gratulationes et laudes tibi tuisque suffraganeis antistitibus pro meo munere significare debeara. Quidquid enim ad sacrum fidei depositum sartum ac tectum sollicite custodiendum. quidquid ad eccleaiaaticani disciplinam in utroque clero fovendam "t confirmandam, quidquid ad retrahendum populum a vitiis et in justitiae semita roborandum pertinet, id omne a vobis in hoc synodal· cunventu, sedulo studio, solerti consilio, prudentia singulari provisum est ac salubriter constitatum. Neque mirum id esae debet; vestras enmi constitutiones omnes a purissimis fontibus derivare voluistis, nimirum vel ex universali totius ecclesiae iure. vel ex superioribus Urbinatensis provinciae synodia, et ante omnia ex sanctissimi domini nostri monitis ac praescriptionibus, ad specialia huius tristissimi aevi nostri mala praevertenda vel reparanda identidem evulgatis Hoc porro tempore, quo petestas tenebrarum late dominari studet, euaque ad sectanda vexilla incautorum animos omni arte impellit ac trahit, vos. qui speculatores estiKJn Israel, sollicitudinem, vigilantiam. aolertiam angere debetis, ut nemo unus e vestro populo ecclesiae castra deserat atque adeo propius ac firmius eisdem adhaerescat. Id autem, divina favente gratia, vos assecuturos esse confidite, si huiusce synodi decreta (quod ultro per vos certe praestare satagetis i a vobis, a clero et populo universo in usum deduci et omni diligentia custodiri perpetuo connitemini.

Quod superest, nonnulla sacra congregatio animadvertenda censuit; patent ex pagella, quae hisce litteris inseritur

His de mandato eiusdem aacrae congregationis perscriptis, ad me quod pertinet, impensum animi mei studium profiteor amplitudinis tuae, cui fausta quaeque ac salutaria a Domino precor.

Amplitudinis tuae uti frater studiosissimus

P. cardinalia Catenni. praefectus.

A. Quaglia. secretarius.

Romae. 5 iulii 1861.

M·

In nomtM tandu st tsufteMÛte# TVtwtota, Λiτμ «t ***Filii et Spiritu» tncti.***

No* Alexander Angeloni. Dei et apoetolicse sedis gratia archiepiaeopua Urbini, una cum raverandiasimi» patribus coepitcopis nostria, in provinciali concilio legitime congregatis, haec quae aequantur statuimus atque sancimus.

Cum, docente apostolo, non sufficientes simus cogitare aliquid a nobis quasi ex nobis, sed sufficientia nostra a Deo sit!, et eum provineialia concilii opus, ad quod mentem et studia convertimus, eo vel maxime coelestis gratiae auxilio indigeat, dominua lesu». princeps pastorum, humillime fidenterque exoratus, adsit nobis, ut quaecumque ad Dei cultum, eleri disciplinam et populi salutem necessaria et opportuna fuerint, conktituamua et servari ruremus.

Quo autem id faHliua assequi possimus, beatissimae virgini Mariae, quam hac nostra aetate, totiu* orbis plausu et exultatione. puram ab omni prorsus labe semperqqe immaculatam de fide habendam et honorandam? auribus nostris audivimus ocuhsque perspetimus. provinciam Vrbinatensem universam intimo cordis affectu addicimus et ooneecraniua/ ipsam animo devotissimo atque in spem felicitatis erecto obsecrantes, ut singulari praesidio eamdetn servet ac perpetuo tueatur.

PARS I.

De fide, sacramentis ot cultu.

Titulus I.

Dr *fide.*

1. Accedentem ad Deum oportet« credere. Optimo igitur iure synodalibus conventibus mos fuit a fide initium caperel, quae fundamentum eat et radix omnis iuslificafionis. Nos ideo, quibus cura commissa est pascendi gregem Christi in provincia hac Vrbinatensi. quae fidem eji proximo unitatis centro deductam ab apostohea aetate hausit ac constans retinuit, et cui ex natali solo Vu IX. pontificia maximi, suprerni veritatis magistri, praeclara facta, est honoris. et felicitatis accessio, prunum summumque studium tribuendum esae ducimus eidem catholicae fidei corde credendae ad institiam. ore jiutem profitendae ad salutem*. Quocirca, cum ipsam tota mente ac intimo cordis Htfcctn tenemus, tum eamdem una oris confessione ot a nobis ét a ceteris in hoc concilio congregatis ante omnia palam profiteri nlhndamus.

Formula proftteioni» fidei.

Ego N. N. firma fide credo *(tupra coi.* **9-10).**

2. Hanc vero fidei professionem, quam modo in ipsa celebratior» sacrorum iurati praestitimus, ii oψηo*. qui de iurt» vel consuetudine vel synodali decreti» ad id tenentur, suo loco et tempore emittent.

3 Laicis latini eloquii expertibus, ai ad profitendum accedant, ut sciant et animadvertant, quod ore pronuntiant et corde sentire debent, opportuna commonitio vel explanatio praemittatur.

4‘ qeemam, ob temporum nequitiam et pravorum aadaeiam, non raro Contingit. ut multi exteriores religionis actus négligent vel erubescant, ideo episcopi mandent parochia et sacri verbi praeconibus, ut saepius doceant et denuntient: hominem, qui fidei inaestimabile donum accepit, praeter internum ac intimum mentis àwenaum, quo Deo mysteria aperienti credit, debere id, quôd animo inclusum habet, aperta professione summaque alacritate fateri ac prae ae ferre!, ut evangelium non erubescenti fides ait ad aalotem*. Dum itaque impii temeritate sua bonos ab aperta fidei professione deterrent et in quandam formidinem irrationabiliter eoniiciunt, Dei ministri ad fidem confirmandam et excitandam, quasi antidotum veneno opponentes, crebris praedicationibus allaborent.

Titulus II.

De iit quae ad fidem coneerrandam pertinent.

5. Ad haec maxime tempora spectare videntur illa principis apostolorum verba; *„Erunt magitjri mendace», qui introducent tecta» perditioni» . . . per quo»* wq acritatis *blatphemabifur*; " 1 et illa : M/a nori#simo *tempore renient illutore», terundum detideria tua ambulante» in impietatibu».”** Crescit enim in dies errorum colluvie*, et doctrinarum portenta ita ingruunt, ut catholica religio, si fieri unquam posset, everti videatur. Verum, cum nos Dominus posuerit murum pro domo Israel, ut staremus in φooiio in die cius*, iuaseritque veluti doctores et pastores non tnodo fidei depositum integrum illibatuingue asservare, sed etiam contradicentes arguero. et oves curae nostrae concreditas ab impiorum insidiis vindicare et pro viribus tueri: idcirco, errores quoseumqu? contra fidem, qui ab ipso ecclesiae exordio ad hanc usque diem in vineam Domini irrepere tentarunt et expresse rei tacite damnati sunt, reiicimus atque damnamus. Rg hia potissimum fidelibus nostri* exeerandos denuntiamus, *panfbettmum* et *rationahemum*? quorum altor unicam in mundo substantiam fingit, alter vero rationis vires supra fidem extollit ·; *indijferentiemum* eum omnigenae libertatis seu verius licentiae monstris, divinae veritatis eloquiis', sancteHim patrum sententiis· et ecclesiae indicio* reprobatis; nec non et *tocialiemum.* nefaria systemata, quae blandius mentem demulcent et latius ut cancer serpunt atque proprietatis familiae et societatis iura dissolvere mbliuntur. Haec omnia impiorum hominntp deliramenta quam plena sint errori» et fraudis, vel ipse perspicere potest, qui primis doctrinae christianae imbutus sit elementis, vel societatis et hominis naturam aliquantisper inspexerit.

' II cnr ŸÏI. ft.

* Pins IX. bull* *Ineffabili* Iht-*. W decetnb. I8ft4.

' tone. Kom. «ub Benrd. XIII. tit. 1 rtc somma Trinit.. c. 1, (Mansi. XXXIV. 18521; c-onc. pro», 1'rbinat. arrhiep. Tiranni rniirinnateni » a. rongreg. concilii litteris diei M dee. IM». |l»e<-rets bnins ◊'◇nc ter edita sunt, seilicet ab ipso archiep. Tiranni. Pisauri. 1570. a Mansi in *upplemeeto ad cone. Veneto - Ijabheana. Loca**. 1751. tom. V. pag. 88-28. denique m ManAbZiowc^.. XXXV, q4ft-70K.) Bened. XJV. *De* aynorf. diwca.. l. V. c. 2 et passim.

' Rom. X. 10.

' Catech. Kom.. ◊. 2. n. 4.

| Rom. 1. 1H.

• II Petr. 11. 1 et »η.

• lud. 18.

·' Baecb XIII. ft.

• tien. I. 1-2; Mach. VII. UH-. a. Iren. Contra Aarre*.. I. 1. c. XX. (ed. Migne, p. MW◇). TertalL, *De praeeeript.*, c. 1» (ed. Migne, II. SW8]- Origen., Jh» *prinetp.*, [n. 4, opp.f ed Migne. I. 117j. s.IHonys Alexaud.. *(outra Sabell.. [I*atr. yr..* ed. Migne. X. IXKW] : a. Ambroa. *He.raemer.*, lib. I. c, 4. (opp.,ed. Migne,1.141! Theodor.. *Baeretic. fab.*, 1. 1. */De Bermog.*, c. IX, opp.. ed. Migne, IV. BAH); a. Angnst., *De Gen. contra ManidL*, c. H. n. 10, (opp.. ed. Migne. HI, 178); cone. Lateran. IV, c. 1, de dde catholic* et reel. in omnibna symbol.

' Maith. XXVIII, 1H: Marc. XVI, 1.5; (1*1. I. ft.

• ^Cyprian. *De unit. cccle»*., p. IMA. oper.. edit. Balnt.: *. Hieron.. *Bpin. ad- Ifamaenen papam*, I. 1. n. itft. [opp.. ◇l. Vallara., Vem»n,, I, 89; ed. Migne. I. 35ft): s. Aug.. *Dr bap', contra DmatiMa»*. I. ft. c. 28 et *De haeret.*, c. 72; [opp.. ed Migu*·. IX. IW». VIIL 44],'s. Fulgent. ZV *remi/nnotte ptcc..* I. 1. r. 20. *Datr. lat.*, ed. Migne. J.XV, 548); Enseb., *Bid..* l. 5, c. 18. |opp.. ed. Migne. II. 460).

• Cime. Lal. IV. c. 1. de tide rath. symb. nom. s. Athanasn.

6, Ait et fidei·· animarum curator·· et Dai A vertu praeeone· uberem ae aineerasu habéîant doctrinae copiam ad huiasmodi refellendo· eavendoaqee aetati· noatrae gliscente· errore·, perlegant litteras 'hae de re a nummi· poutifieibus data·, ae fidenter et humiliter monita excipiant et iuaaa exequantur illioa apostolic·· sedi·, in qua, relut in aree inexpugnabili, Petrus per Romanum pontificem loquitur1, et semper in sui· successoribus vivit et indicium exereet4 ac praesidet et prhestat quaerentibus fidei veritatem *. Praesertim vero commendamus Gregorii XVI bonae memoriae constitutionem Mirari, litteras encyclic·· ad episcopos Poloniae, diei 9 iunii 1832, et ad episcopos Helvetiae, diei 1 iunii 1835, atque sanctissimi domini nostri Pii papae IX encyclic·· litteras data· die 9 hovembris 1846 et die 8 decembris 1849 (Alligata II et III) ac brete *Ad apottolieae* aedis /eari^twm, 2 augusti 105 i. commonentes atque enixe in Domino obsecrantes omnes nostrarum dioecesium B fideles, ut aures a sibilo vaferrimorum hominum cautissimi avertant, eorum consuetudinem devitent, atque nobiscoh) idipaum sentiant et profiteantur.

7. Cum autem oporteat episcopos non solum exhortari in doctrina sana ct eos qui contradicunt arguere, verum et vigilare et regere ecclesiam, et lupos a dominicis caulis arcere, haec iubemu* atque praecipimus.

a) Parochi, qui quominus curam agunt animarum, et quibus faqilius est latentes errorum fraudes internoscere. super gregem invigilent, sedulo inquirentes, num aliquis a recta credendi norma vel minimum declinet, statimqiie tam haereticos haeresisve suspectos. quam pravis circa fidem opinionibus imbutos, ad episcopum deferant, una cum numinibus testium, a quibus rei veritas haberi possit, atque ab aliis deferri curent, ne forte venenum latius diffundatur*.

b) Parochus fideliter investiget et saltem quo- < tannis episcopo referat de ludimagtstris, qui in sua paroecia pueros, adolescentes aliowque cuiusvis «exus privatim erudiendos suscipiunt, ab eisqtie licentiam episcopi scriptam exhiberi quotannis curent. Hanc vero episcopi non concedant nisi ad annum, inquisitione habita de hominum vita et ingenio ac servatis ex constitutione *Quod* dtrtqa *eapiintia* servandis, Compertum e*t enim ex furtiva edocendi specie plurimum malorum in familiis, risque nobilioribus, atque inde in Christiana republic· suboriri *.

c) Parochi itidem vigilafftia et cohortationibus enitantur, ut tetrrrima tot undique volantium et peccare docentium volumina, per quae incautorum mentes animosque ii depravant, qui palam et ad os loqui non possunt*, e suae paroeciae finibus procul abscedant. Cum vero opus erit, episcopi sui consilium et auctoritatem implorent. Ceterum quoad libros vetitos, eos legere, retinere, evulgare absque D aedis apostolicae venia, nemo audeat; et super his atque in emptione, retentione vel lectione sacrae scripturae vulgari lingua editae, serventur diligentissime sancti indicis decreta et pontificiae constitution··

d) Bibliopolae (quo nomine librorum iastitofes omnes ae quoque compreheneos intelligent), antequam libros quoaeumquo inferant aut venales proponant, librorum catalogum a se subscriptum episcopo tradaat, ut licendam obtineant ; compactam autem librorum struens, vulgo Z# AeZAr, abeque interventu episcopi aut eius deputati, nullo modo aperiant. Si seen· fecerint, libris suis fisco addictis. poenis etiam epiecopi arbitrio infligendis subiacebunt. Praeterea, episcopus vel aliquis ah eo deputatus, interdum per annum, inopinato bibliothecas invisat ac diM^enter inquirat.

e) Quo maiori audacia hisce temporibus extollitur *la iibertà doUa* afanijM, eo attentius invigilandum est. ut typographi decreta concilii Lateranensis et Tridentini ac indicis regulas observent I. nec quidquam absque approbatione typitradatur, vel traditum absque consueta et praescripta licentia evulgetur.

f) «Bftnorum vero, ut vocant, librorum societates. pias lecturas, ecclesiasticorum bibliothecas, mnlationes doctrinae excultas, concertationes episcopi omnes in dioecesitn suam, pro modo facultatum, opportune inducere et iam inductas fovere studeant diligentissime

g) Demum, cum nihil tantum valeat ad errores propulsandos sinceramque fidem ardentius excitandam. quam Dei verbum gladio ancipiti in scripturis sanctis comparatum, ideo episcopus praedicandi munere, quod ipsi praecipuum et principaliasimum est\ saepiasimdl in ecclesia sua fungatur, ac clericos et presbyteros omnes, si ita expedire iudicaverit, sacrae scripturae lectionibus, quas ad nonnam concilii Romani haberi curabit*, intéresse iubeat*.

h) Canonicum theologum ad ingruentes aetatis errores refellendos prorei et temporie opportunitate hortetur, et regularibus viris verbi Dei praedicationem diebus festis in ecclesiis suis, praesertim ubi vigent studia, iuxta Tridentini concilii .decretum *. quam maxime commendet.

8. In iia quae fidei negotium tangunt, veluti omnium praeetantissimum. diligentissime in primis se gerant episcopi. Quamvis enim haec Urbinatensis provincia, divino munere fidei arci, id est Petri cathedrae, proxima, fidei donum integre et sincere hucusque custodierit, tamen compertum est nullum securum esae'ovile, cuius pastor dormitat vel incipit dormitare. Ncriptum eat enim ; outre» *dormirent hominoo, renil tnitnicue eiue et ouperermaoit zizania.!*1 Hinc denique nobis ipsis pensanda -proponimus verba concili provincialis V Mediolanensia habiti a sancto Carolo.

rQuaru summum in haeresia crimine profligando studium, et cura quam longe omnium diligentissime episcopi esse debeat, cum aliorum multorum pontificum sanctiones iubent, tum vero et Innoceatii III rescriptum et Martini V constitutio iam pridem edita ostendunt---- Quibua constitutionibus tum in virtute obedientiae districte praecipitur, ut quae eo de genere in illis sancita sunt, ad ea efficaciter exequenda episcopi per dioeceses suas diligenter invigilent, si canonicam velint effugere ultionem; tum etiam deponi iubetur ah episcopali officio, ai

' «'one. Conutantioop. III, (set. VJU. Labbe, *Cone..* ed. Venet.. 1783. VU. 75WC, act. XVIII. Labbe. VU. niOC], et Chalcedon.. act. II. [Labbe. IV. 1935 E).

1 Vont. Ephe·., act. III. [Labbe. III, 1154 E).

' S. Petr. Chrysol.. f'put *ad RufycR,* (latbbe, IV, 8(19 A].

* S. Car., cone. prov. I. c, l, (Mansi. Crmrd., XXXIV, ec| etc., cooc. Mediol. pusim; cone. |jrov. I'rbin. arrhiep. Tiranni, tit. S. c. 1. IMahai. *Conrd.,* XXXV.

' 8. Car. cone. prov. l. 1. de profess, fidei et eis* tuendae cnra. [Man*i. *Cane.,* XXXIVjeR]; itidem in synod, prov. IU, c. 3 (cornee 4]. qnae a4 fidei tuendae Mtudium pertinent. (Muiri. (WV, XXXIV, I44|.

' Encycl. Pii IX. W noverohr. IM*i. *piuribu».}*

1 Reg. IV et X indici·: constitutio in bulla <'oraae. vt c«n*t ' DtHMtmri *gregi»* 24 martii 15M. Pii IV Bened. XIV. /V sywod., lit». VI. c. 10. in fine.

1 Cone. Later. V. «e··. X. [Manet. *Caneil..* XXX11. 3| conc. Trid., ****. IV; indici· regula X.

1 Cone. Trid., ·*··, V. e. 2; d. Thom. 111. qn, *»7. ad 1

* Cone Rom., tit. I. c. 3. [Mansi, *('one..* XXXIV. 18-Mi.

• Ibid., *c.* 7. [Mansi. Coae., XXXIV. 185«:.

1 Cone, prov Tiranni. de theol. et posait.. r. nnic.. |Mair*;. C«w»r.. XXXV. A55 conc. Rom. app.. p. W|.

·· Soa«. V. *c.* 1. *df* re/.

' Matth. XIII. 25

qui· eorum super expurgando de ena haereticae proritatis fermento nsgligsns fuerit ve) remissus.

, Proinde in ea perenni sollicitodiae perpetuaqus vigilantia epiacopu· venari in primi· debet, ut non modo peetilentiaeimtu ille baereei·. morbus nusquam in gregem sibi commissum irrepat, *ed omni· plane suspicio ab eo quam longissime absit

„Si vero foria··· (quod pro sua pietate et misericordia Christus dominu· avertat!) irrepaerit, in eo maxime elaboret omni ope, ut quam celerrime depellatur; quique ea labe infecti erunt vel auapecti, cum illis agatur ad canonum sanctionumque pontificiarum praescriptum.u 1*

Titulus ΠI

Dt taeranuntit.

9. Sacramenta, per quae omnia vera iuatitia incipit vel coepta augetur vel amissa reparatur, eo B maiore animi pietate et veneratione tractanda et percipienda sunt, quo illorum fructus est maior ac uberior. Quapropter haec de sacramentis generatim monemus et praecipimus. Parochi ea, quae a Tridentina synodo quoad sacramentorum administrationem definita et decreta sunt atque a rituali Romano praescripta, saepius legant et fidelissime observent*. Caveant, ne in eorum adminiatratione quicquam exigant aut petant, cum sacramenta ecclesiae non solum absque simoniae labe, sed etiam sine avaritiae suspicione praebenda sint*. Ut ad ea suscipienda aegros inducant, etiam non vocati accedant4* Omnes sacerdotes, in sacramentis ministrandis et sacris functionibus publice peragendis, talari .veste nigri coloris utantur. Quisque episcopus in sua dioecesi, pro locorum et temporum ratione, poenam prudenti suo arbitrio in transgressores constituat. C

1«». Cum populun^ ipsum reverenter ad sacramenta accedere oporteat, animarum pastores suscipientem commoneant, ut exteriori habitu vestiumque modestia venerationem ac reverentiam adhibeat*; ubi autem sacramenta eadem fidelibus ministranda erunt, illorum vim et usum (quod a parochis etiam inter divinorum celebrationem ex sacrosancti Tridentini concilii decreto peragendum est* pro suscipientium captu exponi curent.

Titulus IV.

' *Dt baplitmo.*

Baptismi sacramentum aeternae vitae et Christianae religionis ianua est; proinde de legitima, digna et pia ipsius adminiatratione, est ab episeopo et parochis maximopere curandum.

11. Fons baptismal*· in ecclesiis tantum parochialibus sit, et de episcopi concessu, sine praeiudicio D tamen iuriiim parochialium, in «Ilis locis, quae longius absunt, ut populi commodo consulatur*.

1 Part. I. c. 1. Quae ad ftdei tuendae studium pertinent, p. 176. edit Palar. 1764. [Mansi. *Com.* XXXIV, 849-8); Pius VI, const, Audorem /Uei, 98 aug. 1794; Pius VII. const *Kceleaaie a lem Caneto,* 18 sept. 1891 ; Leo XII. const. *Otto graviora,* IS mart 1895; Greg. XVI. encyeL *Inter praeeipaae toaehiaaiioM».* 14 mail 1844 et Pius IX. eocjd. sspraeit 1848 et 184», necnon allocutionibus diei 17 dec. 1847, *Vbt priMwn.* et » dee. 1864. Smptdan.

1 Cone. Trid., sees. VII et seq. ; rit Rom., rabr. de iis quae iir sactamentor. edminietr. generaliter servanda sunt

* c. I. q.'l, e. 1 ; «. Car, cone. Mediol. I.' part 9. c. 1, de iis quae ad sacramentor. admiuiet. generatim pertia., [Mansi, *Com.* XXXIV, ISA).

* s Car. cone pros. J, ibid.. [Mansi. Coae.. XXXIV. 16 C].

1 s. Car. cone. prov. V. part I. c. quae ad sacram, et sacrameniaiia ueueratim «perlant. [Mansi. *Com.* XXXJV, 861 A].

* 1 one. prov. frbin.. tit. XVII. e. 1, p. Id; a Car. cone, prov. HI. tit. V. [Mansi. *Com.* XXXIV. 148C, et XXXV, 668 D).

proxima, pel saltem ia eectasia, asara olea decenti *cànhM* looo religione aaaerveotar

13. Consuetudo aolemaitor benedicendi fontem, nos solum in soclesiis cathodrolibna, aed etiam in plebaaia, serretur in provincia nostra*. sacro chrismate quotannis renovato, sicut vetari canone decretum est4.

13. Infante·*· parentibus quamprimum* ad ecclesiam deferantur regenerandi, neque in privatorum oratoriis, nobilium obsequio, aut domi, praeter neceaeitatis causam, audeat quia baptismum conferre. Qui secus egerit, tali ab episcopo poena afficiatur, ut ceteri nunquam aimiliter praesumant *.

14. Regulares et sacerdotes saeculares, absque sui episcopi venia, ad levandum infantes e sacro fonte non admittantur. Item criminosi, vel de fide auapecti, vel rudimenta fidei ignorantes, nec' non omnes, qui eo anno pasehale contempsere praeceptum, ab eiusmodi munere arceantur '. Commatres vero et oompatres de-muneris obligatione et effectibus parochus moneat*.

15. Nomina incongrus, seu sb ecclesia usu non recepta', aut ea quae impiorum et impurorum hominum memoriam referant, omnino respuat: et illorum admittat, qui ob verae pietatis et religionis laudem ·anctorum numero adscript·, praesidio simul et exemplo esse queanti*.

16. Cum necessitatis causa omnes possint baptismum ministrare, non omittat paroehus crebro populum docere, quae sunt eo in articulo praestanda11. Omnee vero, de quibus, re diligenter perquisita, dubium fuerit, an baptiaati sint, sub conditione 11 verbis expressa ** baptizentur. consulto prius, si tempus suppetat, episcopo.

17. Obstetrices, quae post menses tres ab huius decreti publicatione, se ad baptismi sacramentum administrandum, quotiescumque necessitas postulat, idoneas non comprobaverint apud eum, cui munus hoc ab episcopo demandatum fuerit, et a quo idoneitatis eiusdem documentum scriptum, episcopo exhibendum, {non]receperint.officium suum nequeant praestare, sub poena quam I ordinarius ipse constituet **.

18. Usus offerendi sanctissimae Dei genitrici Mariae parvulos saeris^quis ablutos plurimum commendatur; quagp pius animarum curator, opportunis, prout .occasio tulerit, hortationibus, illum suis in paroeciis servare vel inducere cum magno pietatis incremento studeat.

' Id.

1 S. Car. ibid.; «aera nt. cougr. in Ariminen. Ie innii 166.1

1 S. Car. cone. prov. IV, part. II, c. X. [Mansi. Coae., XXXIV. 91» A).

• t*. OMm 194. disc 4. de consecr.

• Bug. IV, is cone. Flor., part. IU actor., [decr. pro Iacob.. Labbe. XVIII, 1894 El ; Bened. XIV, *De egnoeL,* l. XII. c. 8. n. 7.

. 4 Cletn. unie, de bapt. et eius effect; eoae. Rom.. tit. XXVI, e. 8. [Mansi. *Com.,* XXXIV, 1886 C].

' $. Car. oonc. prov. I, part II. e. 9. et II, tit 1, deer. 10. [Mansi. *Com.,* XXXIV, 18 A* et 10» D|; cone. prov. Avenion. de Gont anno 1796. p. 106. [Mansi. *Cone.,* XXXVII, 814-5), Kbred. de Guerin anno 1797. (Mansi. *Com* XXXIV, 1»99 B).

* C. 1 ot *ante* 106, diet 14, de coasserai.

' Cone. prov. I'rbin., ibid., c. 6. [Mansi. *Cone.,* XXXV, 85» I>|.

'· 8. Car. cone. prov. IV, part II, c. 9^[Maui. *Com.,* XXXIV. 91911.

n S ^'ar. cone. prov. I et IV, loc. est

11 Bened. XIV, *De egnod..* 1. 7. c. 6.

'· Ales. III in c. *De vabat* 9. de bapt |IU, 49]; Pius VI, bulla *ÀMtorem fidei,* prop. 97.

'· s. (''ar. cone. prov. V. (part I. c. 7). t. quae ad baptismum pertinent. ;Mansi. *Com.,* XXXIV, 869 D}; cost Aveuion., loc. cit. c. 9, [Mansi, *Com* XXXVU. 814 C).

F

«ot

Titulus V.

Ds *confirmations.*

Cum. in ftmni mortalia vitae cursu inter infen-liaÎDoi hottes et pericula innumera versemqr, saluberrimo Dei beneficio factum est, ut qui in baptismo regeneramur ad vitam, poet baptismum confirmemur ad pugnam1.* Quamobrem per impositionem manua epieooporum et per Spiritum sanctam pleni quodammodo chriatiani efficimur Satagant igitur parochi, ut uullo pacto negligqtar, immo vero digne ab omnibus aacramentum istud recipiatur, quo maiora hisce temporibus fidei ac moribus certamina impendent.

19. Parochi de tempore, quo sacrum chrisma ministrandum erit, fideles praemoneant, atque eius sacramenti vim et virtutem edoceant confirmandos, eosque ad confitendum disponant, ut mundi apiritum sanctum valeant accipere

('20. Episcopi confirmationis sacramentum solemniter ministrareveurent in civitate, saltem quotannis festis diebus Pentecostes, et in dioecesi sacrae visitationis tempore, semper autem, prout fieri poteti^ et quod antiqui moris est. servent: ieiuni nempe ieiunis. et maribus^ a feminis seorsim dispositis4,* ministrent. Si vero aliquem in locum pervenerint, ubi quempiam chrismatis sacramento nondum roboratum periculose aegrotare intelligent, hunc paterna caritate invisant et rite confirmenti. 8i is postea convaluerit, a parocho de recepta sacramenti gratia commoneatur·.

21. Praeter infirmae valetudinis casum, infantes confirmandi septennio minores non sint7, nisi iusta de causa aliud episcopo videatur*.

2*2. Si .de nominis impositione peccatum fuit in collatione baptismi, illud episcopus mutet, et nomen imponat, quod homini christiano congruat9*

23. Patrini et commatres confirmati sint, nec plures quam unum aut alterum^ nisi de episcopi licentia, praesentent'°.

24. Proprius cuique parochus tradat ddprobationis schedam in confirmatione exhibendam. Episcopus vero nomina omnium, qui confirmationis sacramentum susceperint, et nonjen patrinorum apposito in codice describi et servari curetll.

Titulus VI.

De sanctissimo eurharistiae sacramento.

Eucharistiae sacramentum reliquis omnibus longe praestat, cum sanctitatis auctorem et fontem lesutii Christum contineat. In illo Deua suae omnipotentiae, sapientiae ac fiagrantissimae caritatis erga homines thesauros pene exhausisse videtur; ipsum constituit memoriale mirabilium suurum, ac praecipuum ita

A pneuit in welssi*, ot ad hoc cetera ordinarentur MenuMote. Qua proinde sanctitate tractandum sit, Vix inteUigi aut dici potent. Maxima idcirco pastore· cura invigilent, ut qnae sacri canones et synodus haec praecipienda censent, ea ubique diligentissime custodiantur.

25. Venerabile eucharistiae sacramentum nedum in cathedraHbus et regularium utriusque sexus ecclesiis, sed, et in parochialibus omnibus, licet pauperioribus1, quacumque consuetudine non obstante. servetur9: atque in nobiliori, prout fieri potest, «tabernaculo tuto habeatur. Supra illud praeter crucem nihil imponatur1. Lampas saltem uns in conspectu tabernaculi perpetuo ardeat ·, atque renovatio sanctissimi sacramenti octavo saltem die quovis anni tempore fiat ·.

B 26. In ministranda eucharistia ordo servetur . rituali Romano praescriptus, et si intra missam, sive per modum sacramenti, sive ratione sacrificii contigerit ministrari, observentur sacrae rituum congregationis decreta. Erit haec quoque episcoporum cura, ut in unaquaque ecclesia cathedrali vel .collegiate praesto sit sacerdos, qui euehsristicum panem accedentibus administret, et ut in officio hoc ipso iam constitutus prompte ac diligenter muneri suo satisfaciat.

27. Dum ad infirmos defertur pro viatico, fideles ad campanae sonitum convocentur, ut maiori, quo poterit, comitatu, praesertim in urbibus deferatur, semperque sub baldachino aut umbella* et luminibus accensis; atque ad devotionem et frequentiam excitandam indulgentiae publicentur. Meminerint vero parochi, hoc esse negotium οιηπφιο suae co^nmiwsum industriae, atque re ipsa compertum esse, ut,refert Lambertini. *institutio 6.* non deesee. ..coHCxritum *populi atque luminis copiam in (Motions eucharistiae,* C iii *in locis, in quibus pastorum zelus erritanJa populi pietate ac reverentia erga hoc augustissimum sacramentum elucet "* Ministrent vero infirmis, nedum una vice, sanctissimum viaticum, sed iterato et tertio, eodem instante mortis periculo, si petant ·, nec non pueris, quos, licet ad primam communionem nondum admissos, diligenti examine compererint tanta pollere ingenii perspicacia, ut latentem sub speciehus sarramentahbua-Christum et firmiter credant et reverenter adorent7. x

28. Curent animarum rectores, ut omnes pueros ac puellas intra decimum et decimum quartum petatis annum (quibua perfectum rationis usum et rerum spiritualium intelligentiam consequi solent) ad primam communionem admittant, nisi cum* aliquo ex illis tardius aut citius id fieri in Domino iudicaverint*. Cum vero compertum sit, eos qui primum ad eucharisticam mensam accedunt, fructus uberrimos D referre, si ad eam digne pro humanae infirmitatis conditione percipiendam sacris concionibus et exercitationibus per aliquot dies instruantur ac excitentur, et ai auspicatissimi huius diei solemnitas splendidiore cultus maiestate celebretur, eiusdemque memoria salutaribus monitis commendetur perpetuo recolenda,

1 ‹ *Spiritus sanctus ii,* diet. A. de consecrat.

• Onmm 1. diet. 5, de consecr.

• C. *Vt* tetttmi H. diet. 5. de consecr.; ». Car. cone. pfor. I, part. II, [c. 2. Musi, *Cone.,* XXXIV, 18 El, et IV. [part. II, c. 3, Mana(, *Cone.,* XXXIV, 221^

4 t*. *Vt* irism K et seq.. disU 5, de consecr.: oonc. Rom., tit. XXVI, ‹. 4, [Mansi, Cw,, XXXIV,)8$6 EJ: ·. Car. cône, prov. IV. JpartU, c, 3. Mansi, Cone.. XXXrf, MIC), et V, [part. I. c, 8, Menai, Coae. XXXIV, MM A]. ·

• 8. Car. cone prov. V. [part I, c. β], qnae ad confirmât, sacrum, pertinent, (Mansi, CW., XXXIV, MM R).

• Tit. cone. Med. V (Mansi, Cime, XXXIV, »881.

1 ('one. prov. Urbini arehiep. Tiranni, tit. 18; a. Car. cone prov. 1, part, II, c.8, [Mv>*i, XXXV, WB et XXXIV, 18 E): cone prov. Bbred.. [Manti. Coae., XXXIV, 199SE] St catech. Rom. de confirm.

• Cit. eone MedioL V [Mansi. One., XXXIV, 868 BJ.

• S. Car. conc. prov. y. (part. I, c. 8), qaae ad sacram, confirm, pert., [Mansi, *Cone.,* XXXIV, 3MD).

'· C. *In catech.* 100, ‹. AW *piurtt* 101. de c,onsecr. diat 4.

' ('one. prov. Urbini. tit. XVIII, c, 1. [Mansi XXXV. 880C).

1 8. congr. spiac.. 14 maii 1H14. s. oongr. cooril.. M martii IBM.

• (kme. prov. Urbin. Tiraani. tit. XIX. c, 2. [Mansi, (\me.. XXXV. 881 AI.

• S. evagr. riL. 31 martii 1821. in decret, gener.

4 Cone. MHioL I, part. II, [c. 4). quae pertinent sd m encl.ar.. [Mansi' *Cone.,* XXXIV. 17 E), s. congr. concilii in Urbe V et.. M martii 1596.

• Ex cap. *Permittimus* 57, de seat, excom. (V. M*' et c. Car. qaae. prov. IV. p. 1U. odii. Pater., (part. U. c. 4. Mansi, *Cone.,*\XXIV. MB B); a congr. episc.. 5 apr. 1573.

• Based. XIV. *De* synod., lib. VU, c. 12. η. 4 et 5.

F Hefted. XIV, ibid., η. 8 et B.

4 Boned. XIV. *De synod* Hb. VII. c. 12. n. 2.

parochi nihil praetermittant, quod hae in re noverint *i* expedire ⁝ Optamus etiam quam maxime, qt pueros ipsos sanctissimae virgini ab origini immaeulatae, provinciae huius patronae, opportuna prece con-***crent, et pio sermone excitent ad tantae matris praesidium quotidie exorandum et virtutibus ei carioribus promerendum.

29. Quod iuxta ecclesiae praescriptum ⁹ in hae provincia singulari veneratione ac solemnitate peragitur, ut festo die corporis Chriati augustissimum sacramentum reverenter et honorifice per vias et loca publica circumferatur, episcoporum vigilantia et studio servetur et iu dies provehatur. Clerici quotquot sunt, ad supplicationem die hoc ipso, sive in cathedralibue ecclesiis, sive in patoecialibus pro locorum consuetudine conveniant \ Exempti quoque ac regulares omnes ad eam ℂompellantur Et quoniam maxime optandum est, ut fideles omnes Supplicationi eidem devote intersint, tum ad gratias Deo pro tanto hoc et ineffabili beneficio ex toto corde agendas, tum ad iniurias reparandas, quae cordi Iesu amantissimo in altaris sacramento quotidie inferuntur, indulgentias a summis pontificibus elargitas ipso festivitatis die vel dominica antecedenti publicent ⁝ cohortationibus opportunis superadditis, nd intimam cuiuscumque pietatem magis magisque excitandam.

Augustissimi eiusdem sacramenti expositiones sint de consensu episcopi, qui nihil omnino praetermittet, quod ad tanti sacramenti decorem et reverentiam ꝑertinet

31. Hoc etiam commendatum volumus animarum curatoribus, verbi divini praeconibus et confessariis ut pro suo quisque munere studiosissime fideles ad eucharistiam mensam frequenter accedere hortentur. Quod si. frigescente caritate, aasequi nequeunt, ut. iuxta Tridentini concilii vota ac pristinum ecclesiae usum \ omnea missae sacrificio adstantes non modo spirituali affectu,, sed sacramentali etiam eucharistiae participatione communicent, id saltem saepius et maxime solemnibua anni diebus obtinere ⁑nitantur Curent praeterea, ut fideles ipsi nullum praeterire diem sinant, quin Christum» Iesum sub sacramenti speciebus in ecclesiis invisant, bonorum omnium uberrimas benedictiones ex pio hoc more excepturi. Eorum denique exitio occurentés. qui panem hunc aeternae vitae et ecclesiasticum paschalis communionis praeceptum parvipendunt, mandamus, ut animarum curatores nunc in spiritu lenitatis rogent, nunc,gravibus verbis increpent, nunc minis et terroribus socordes,expergefacere contendant. -Si monita haec omnia irrita fuerint, singula nomina eorum, qui non paruerunt, deferant episcopo ⁝ Hic vero, praevia canonica monitione, in illos, prout in Domino expedire indicaverit, animadvertat, adeo ut viventes~ ab ingressu ecclesiae arceantur, et vita defuncti Christiana careant sepultura1.

Titulus VII.

Z>s aocroMMcto mûeas Mcri/feio.

3â. Quoniam non sacramenti solum rationem habet eucharistia, sed etiam sacrificii, immo vero unicum ac plenissimum est novae legis holocaustum, latreuticum simul, eucharisticum, propitiatorium et impetratonnm, ideoque cultus maximus ac praecipuus religionis est. hemo extra necessitatis casum1 nisi in locis peculiari modo religioni dicatis, id est in sacrosanctis ecclesiis vel publicis oratoriis, sacrum peragere audeat1. Episcopus vero, privilegio faciendi seu audiendi sacrum domi suae et laicorum, a quibus hospitio excipitur, sibi servato4, nulli sacerdotum in privatis domibus, iam expirato apostolico privilegio, ve) praeter concessionis fines missam celebrare permittat.

33. Parochi divinum hoc sacrificium quovis die festo, licet ex eorum numero qui de praecepto sunt sublato ⁝ pro populo et hora populo ℂommodiori celebrent; reliqui vero sacerdotes diebus dominicis et solemnioribus per annum sacrum facere non omittant. Nulli id agere plus quam semel eodem die, excepto natalitio domini nostri Iesu Christi, liceat; nullus quoque celebrans limites constitutos, auroram idest ef meridiem, ultra exiguum tertiae horae partis spatium, excedat". Immo et ipsi, qui apostolico gaudent induito, parce eo utantur. ‘

34. Calices, quibus Christi sanguis offertur, ex metallo (semper tamen intus inaurato) iure permisso sint, eoque pretiosiore, quousque facultates ecclesiae ℂoncesserint Pura et munda tum sacerdotia vestis, tum altaris ornamenta et sacra supellex ꝺempef niteat, 'moderato in eisdem gossipii usu ad normam sacrae rituum congregationis decreti I"\

35. Quae vqpo sacrificio inserviunt, ab episcopo consecrata vel benedicta sint11 ; nec aliis usibus quam ecclesiasticis et Deo dignis deputentur1J.

36. Quod si ttaec omnia, licet exteriora tangant, non temere quidem, aed iure decernuntur, quanta cordis interiori munditia et puritate tremendum hoc mysterium celebrandum esse putamus1 Accedat ad altaris tribunal sacerdos ut Christus, assistat ut angelus, ministret ut sanctus.11 Quotidianas cordis sordes, nam in multis ^offendimus omnea, frequenter poenitentiae sacramento eluat.14 Omnem exterioris devotionis ac pietatis speciem ad Christi fidelium aedificationem sincere adhibeat. Ea diligenter animadvertat, quae docet et monet concilium provinciale Mediolanense I. cui gravissima deces-

---

' Cone. Bardie-el- 1650. (Mansi. (one. XUV. 84 B), et Ravennst. 18M.

‘ Clement, unie, de relig. et venerat sanctor.; cone. TriA, sets. XIII. e. δ.

* Lambert.. *Inotit. red.,* n. 81.

' Conc. Trid., aeu. XXV' c. 18, de regnl. et mon.

‘ S. Car. cone. prov. IV, [part II, c. 4]. Quae ad sa. ench. sac-run. pertinent. (Mansi. *Cone.,* XXXIV. SMC].

* Coae. prov. Urbini Tirenni, tit XVIII, c. 2, (Mansi. Coae., XXXV, MIA].

' Cone. TriA. ⁑es XIII, de each., e. 8 et 9; c. Omnes Adeles 69, diet. 1. de ooasecr.

* S yniwb prov. Tiranni, ibiA c. 8, (Mansi, Cone., XXXV, «41 C); ». Car. cono. prov. ΓΠ, p. 78, ℞. 7, Mansi, (We., XXXIV, 149 Bl. et IV, p. 118, edit. Palar., [part. II, c.,4, Mansi, *Cone.* XXXIV. ⅏tW], BeneA XIV, *Dt* synod., I. V, c. 1, n. 7, et I. VK. c. 12.

* C'vn>·. prov. Tiranni. 1. eit c. nit; ·. Car. cone. prov. I, (pan. U. c 4). et II itit. I. c. 16, Menai, *Cone.*. XXXIV. 17 A et HOD]

' C. Omnia 12. de poenit. et remits. [V. 88]; Lambert.. Znatit 55 ; cone. passim.

I C. Consecrationem 1. diet. 1, de coneecr., Bened. XIV. *Gonetit.* 89, *Inter omnigenao,* f 82 (9 febr. 17441.

‘ *C. Tabernaenlnot* 8, dût 1, de oonaeer., cone. TriA, teas. XXII, decret de oelebr. missae.

* Const Innoc. XIU, 8 maii 1788, et BeneA XIII in n>nc. Rom., tit. XV, c. 8, (Menai. *Cone.,* XXXIV, |8?5 A].

* S. congr. cone., in Camerinen., 98 martii 1801 ; Utt. encycl. as. d. n.. 8 maii 1856.

* Bad. a congr. in Fesnlaa., M ten. 1771.

' Decret BeneA XHI et edict. Clean. XII, cone. Rom., app. 18. n 18; Lambert., *Inttii.* 16 et 84.

‘ Paola· III, balte 88, t II. 4 96 ; Lambert., *Inotit.* 1A

·· 8. Car. cone. MedkA I (part. II, c. 5). Quae pertinent ad miwae celebr., [Mansi, Cone., XXXTV, 19 D].

*· 16 tnaii 1819, et in Oenomanen№ 10 ian. 1859.

" ℞ i'erttmenfa 42, diet. 1, de consecrat; Lambert., *Inotit. eccl.* 21.

Il «'an. eoA

" S. Laurent. luettn.

u S. «'ar. cone. prov. 1, p. 9, edit. cit. (Mana. *Cone.,* XXXIV,

•oram nostrorum eoMontnt verba: .Sacerdoa, aato- qaatn celebret, m colligat et oret; antequam ad altare accedat, mimam perlegat; ucfii veetibu• indutu• cum nemine colloquatur, nec loquentibut det auree, et cum ad altare erit eundum, graviter et mode•te procedat.'*1 Cerimoniae, iqaibua tanti •acrifieii maieatae commendatur, et ritu•, quibu• mente• fidelium per visibili• religionis et pietati• •igna ad rerum altissimarum, quae in hoq sacrificio latent, contemplationem excitantur, ad amuMim observet et pie obeat7. Cerimoniarum magister in cathedrali eceleaia eo•, quibus prima celebrinSa eat missa, quosque in sacro agendo non admodum perito• episcopus forte deprehenderit, missae ritibus instruat. Quae alta, quae moderata, quae submissa voce sacerdos pronuntiare debet, ita pronuntiet, adeo ut distincte, integre et devotissime omnia peragantur*. Nemo, ut suae devotioni faveat, nimis morosus audientes taedio afficiat. Graviter corripiendus et puniendus est, qui citissime rem divinam faciens tertiam horae partem saltem non explet*. Postquam vero sacerdos tremendi huius sacrificii celebrationem absolverit in silentio secedat et congruo tempore in gratiarum actione devote permaneat.

37. Quem vero cerimoniarum magistri, ecclesiarum praefecti, sacrario praepositi negligentiorem in praescriptis deprehenderint, eum moneant primum, deinde episcopo deferant, qui gravi poena, hac ipsa etiam suspensionis, in contumaces animadvertet.

38. Missam, quae nova dicitur, nemini celebrandi detur facultas, nisi eum-cerimonias ex ordinario missae probe didicisse atque veniam ordinarii sui obtinuisse constiterit. In eiusmodi autem missarum occasione immoderata convivia aliaque profana arceantur*.

39. Nullus clericus peregrinus et ignotus, licet regularis sitt ad sacrum* faciendum vel sacramenta ministranda in qualibet ecclesia admittatur*, nisi ea exhibuerit documenta, quae fraudis cuiuscumque suspicionem penitus excludant, vel fidelem de se rationem reddat spectatae loci personae testimonio.

44'. Parochi populum frequenter hortentur, ut in sua paroecia festis diebus missam audiat, immo et quotidie, quoad fieri potest, huic saluberrimo intersit mysterio et maxima cum reverentia assistat.

41. Prae omnibus autem ii, qui altari propiore• populi nomine respondent et sacerdoti inserviunt, eam corporis modestiam et sinceram animi pietatem exhibeant, quibus sanctum , hoc officium decet peragere. Eiusmodi altaris ministril ubi fieri potest, sint clericali v^ste exornati.

42. Cum nihil sit quod tam pietatem offendat, immo ab ipsa retrahat sacrificii oblatione, quam illud quod peccatum grande nimis in veteri hostiarum immolatione appellatur7, quodque sacra Tridentina synodus imprimis exeeratur atque ab episcopi• omnino eliminandum iubet*, nempe quidquid est simoniaca labe vel turpi quaestu infectum aut non longe abest, uti nconditiones, pacta, necnon importunae atque illiberales eleemosynarum exactiones potius qaam postulatione•* 1; epiaoopaa auctoritate etiam apoatolic•, qua pollet ia omnibus ad magnum boe sacrificium spectantibus', abusas exterminet, quoscumque hac in re deprehenderit.

43. Quod autem ad missarum pia legata attinet, edicimus ut nullatenus, niai de ordinarii licentia et habita ratione locorum et temporum, acceptentur seu recipiantur*. Recepta vero in tabella, quae in quolibet sacrario dependeat, describi et descripta fideliaeime implpri mandamus. Sancta haec iussa detrectans episcopum, qui omnium piarum iure* est executor voluntatum, vindicem experiatur.

44. Quo vero facilius missarum adimplementum pateat, provincialis synodus iubet sacerdotes omnes diarium habere, in quo locum celebrationis, et personam pro qua sacrum peregerunt, describant, illudque praesto habeant ad nutum episcopi, praesertim in actu sacrae visitationis.

45. Demd^n concilii patres mandant omnibus notariis, ut infra tempus cuiusque ordinarii, arbitrio praefiniendum, omnium piorum legatorum fundationes curiae dioecesis, TTTqtm officium exercent, denuntient. Négligentes, si qui fuerint, pecuniariis aliisque poenis, prudenti episcopi arbitrio, plectantur.

Titulus VHI.

D/ *poenitentiae eaetamento.*

Ex proba atque optima huius sacramenti administratione. quod sanctus Hieronymus secundam tabulam post naufragium appellat*, morum reformatio ac peccatorum Conversio potissimum -pendent*. Episcopi idcirco atque omne•, quibus de animarum salute ratio pastorum principi reddenda est/niaximopere studeant, ut'scite et sancte tam salutiferum ministerium exerceatur.

46. Confessiones excipere nullus saecularis sive regularis sacerdos audeat, nisi habuerit beneficium parochiale/ aut ab episcopo loci per examen aut alias idoneus iudicatus sit et rite approbatus*. Quantum vero ad eorum approbationem attinet, qui episcopi mandato hoc officium obtinent, examen iure * et utilissime* subeant, saltem ii. quibus prima vice hoc officium demandetur, vel qui licet parochi (quod absit) vehementem imperitiae suspicionem episcopo ingesserinttc.

47. Quod spectat ad regulares, decretum concilii Romani in hac etiam provincia servetur: ut scilicet ad sacras confessiones excipiendas non admittantur ab episcopo, quomodocumque ad illud peritia et scientia idonei appareant, nisi praelati sui litteris constet, eoa scientia et vitae disciplina eiusmodi esae, ut ipsis laudabiliter id munus imponatur*'. Monasterii praefectus quotannis episcopum adeat suorum religiosarum facultates prorogari

' Cone. prov. Medio). 1 ibi, et Urbia. Tiranui loc. cit.

' Coae. Trid.. se••. XXII. c. 5; cone. Rom., tit. XV, c. 1, [Manti, Cone., XXXIV, 1874]; cone. prov. Tiranni, eod.

* Cone. prov. Urbini Tiranni et Mediol. I, locrcit.

4 Cone. Rom., append, p. 946.

" Cone. prov. Urbinat. Tiranni loc. cit.. c. P. p. 90; s. Car. cone. prov. 1. Quae pertinent ad celebr. missae, p. 9, edit. Patav.. (Mansi, Coae., XXXIV et XXXV, 868l.

* Cone, Trid.. msl XXIII, c. 16, de ref.

' 1 Reg. U, 17. , X

* Decr. de oba. et erit. in celebr. missae, se»•. XXII.

Cq x c iu

' Cone. Trid.. ibid.

' t one. Trid.. loc. cit/ Rened. XIV. constit. *Acvepimne.* 16 iulii 1748. •. congr. concilii, apud Fagnan. m c. *lirare.* n. 46. *de off. ordinam.*

' Bened. XIII. in cone. Rout., tit. XV. p. 17, Lambert.. *Infrit.* red. 56.

* C. Tmu (7, et *loanne»* 19. de testament., cone. Trid, seu XXII. c. l8, *d< ref.*

' Ep. 84, ad Pammach., |opp,, ed. Migne. 1. 748)

* S. Va», çonc, prov. IV, (Manri, *Cone.,* XXXIV. 297 El. et V.

7 Cone. Trid., sees. XIV. c. 7, et XXIII, c. 16, const. Pii [V quae incipit Avwctpu *apoftoL.* et const, Cum *gient accqeintna* Urbani VIH, [12 sept. 1898], cone. prov. Urbin., tit. XXI, c. 1.

* Cone.Trid., loc. cit.

* Lambert, *Inetit.* 86; Clerical, dec. 37. ŋ. 18. *de poenit.*

'* dew. X, eonstit. iSwpema, 29 dec. 168W Lambert.. /»-«rit. 86. et Pe syisod.. I. XIII. c. 9. d. 91.

" ('one. Rom., an. 1725, tit XXXII, c. 2, [M*ui, Co*»c.. XXXIV, IMOj; a Car. cone. prov. IV, p. 119, edit, cit., [Mansi. Orne., XXXIV, «7 81.

petens. h^on^UM* peritiae ac probitatis testimonium verbo^ out Scripto pm sua conscientia redjdat.

4b Nullus autejn confeasanu| 'quetpquaM .niai in mortis articulo aut periculo gravi constitutum absolvere praesumat a casibus se^i apoatoljcae vel episcope rpRprvatiR^ ai ad hqc expressa fhcultpte caruoritx-aub poenis ʎ iure Idtisl. "Ne huis aulem éorumdem cabçum imnremor id têmerh faciat, mandamur Ait* tabulam aeu exemplar casuum reservatorunj, penes ae Jjabeat. et ptpeterea appendatur iffi confessionario^id memoriam quandoque iuva^dam ': ef ut examinïn^i de ipsis ı casibus semper -interrigenturl. N .

49. Confesaarium provinciali^ a\.nôdua nOrtatur. ut ea perlegat et ad unguem exequatur, quae a rituali Romano circa huius aarramenti/administratiinem 'traduntur. Hinc scilicet, probatissimas leges et doeufhenta tum opportune tum facillime hauriet pr<> dispositionibus praeviis, pro absolutione concedenda vel differentia, pro injungendis «atisfactionibus et ceteris huiuamodi ; misericordia t<men in omnibus praeluceat. QuamVfa en^h terrorem iniiciat illud gravissimi viri effatum «Non esset hodie tanta facilitas peccandi, si non esset7-tanta faciliiHN absolvendi/* tamen id de indispositis intelhgendum est. «Sistunt se multi prorsus imparati, qin rx imparatis parati fiunt, si sacerdos sciat studiose, patienter et mansuete cum ipsis agere/* QunMrca confessariis omnibus mansuetudinem et misericordiam lesu Christi in prints commendamus. Mansuete audiant, mansuete interrogem, mansuete moneant, magia hortando quam increpando, -et cum iusta est causa cur differatur absolutio, terbia, quoad poterunt, humanissimis persuadeant, id eorum salutem omnino deposcere, eosque ad redeundum quamprimum blandissime alliciant. ut iia feliciter peractis. quae salubriter praescripta fuerint, vinculis soluti i peccatorum, gratiae coelestis dulcedine reficiantur·.

5<i. Parochi sedulo attendant, ut fideles confitendi modum probe addiscant et ad hoc sacramentum crebro et humillime accedant ('urent etigm. ut pueri rationis usum assecuti eo non careant; immo diligenter et discrete illos instruant ' et ad confitendum peccata alliciant, has sui munens partes non leviter et festihanter. sed studiose ac patienter pro viribus, maternis quodammodo visceribus adimplentes.

51. Si. ut ecclesiae et sanctorum pontificum monita declarant*, corporis infirmitates r\onnunquant a peccatis oriuntur, profecto expedit, ut praecipua haec morbi causa auferatur, dum opportunis medicinae remediis adiuvatur aegrotus; at quod maxijne interest, hoc est, nt poenitentiae, eucharistiae et extremae unctionis sacramenta debito tempore infirihis administrentur, ne morbo praeter p opinionem ingravescente, aut nullimode aut nimis sero haec tam valida animae subsidia conferantur. Episcopus itaque de animarum et corporum salute inter dioecesis suae oves sollicitus, tum in actu sacrae visitationis, tum alias per se et per parochos, prout oocaaio tulerit, medicos graviter excitet, ut Ajeemoret -obligationis suae, infirjnos tempestive 'de suscipiendis sacramentis admoneant1.

5*2. Episcopj, in* divitate M eo tempoft, quo saAa lustrant visitatione dioecesim. in frequentioribua locis |onfessarp>* etiam regulates, vel singulos, vel uü^vetsos. ag se convocent,aliquando, quatenus expedire judicaverint, et quael^orum sint muneris - Spartes.,accurate o<tendant. ipsosquÀ ad legitimam., dignam piamqbe salutiferi huius Aeramenti^»dministratiphem inflamment A sacerdotibus vero sibi subiectis cuncta, .quae infefhis de collationibus conKjtuentur, dmninitfde repetant

Titulus IX.

Zle.exfrmu amerion/. '

1'nctio aptissime Spiritus sancti gratiam repraesentat. quaV^ehcta. si qua sint expianda, ac pec-^ cati r^jquias abstergit, aegroti animam allevat-'et - confirmat, ac sanitatem cor^ris interdum, ubi saluti animae expedierit, operatur- Hinc haud minori diligentia et pietate sacramentum hoc ministrandum eat. quod «exeuntium sacramentum*(vocatur' Pt a patribus «perfectio et consummatio poenitentiae-4.

53. Licet a qunlibot presbytero collatum valeat, nemo tamen hoc audeat ministrare praeter parochum, ordinarium iure ministruml. Eo impedito vd in mora, aut mortis periculo instante, quilibet sacramentum hoc conferre debet sacerdos· Ministraturus stola et superprllicio indutus sit

54. Sacrosancti olei pVxidula argentea vel stannea pie et apte in ecclesia servetur, et maiori, qua potent, reverentia ab ipKy» sacerdote deferatur*. Illam post sacramenti ad.ministrationem non laicil manui committat vel domi aegrotantis relinquat, sed ipse referat ad ecclesiam

55. Quibus et quomqdo ministran debeat. parochus ex probatis auctoribus, imprimis ǂero ex rituali Romano perspiciet, ('aveat autem, ne sacramentum elUsniodi canibu* tradat, id est impoenitentibus*

5fi Sed no serius ministretur, cautissime ob servet. «Gravissime, jwout tnonet catechismus Romanus. peccant, qui illud tempus aegroti imungendi observare -solent, cum hic iam omni salutis spe amissa, vita et sensibus carere incipiat Constat enim ad uberiorem sacramenti gratiam percipiendam plurimum iuvare. si aegrotub, cum in eo adhuc integra mens et ratio viget, fidem et religiosam animi voluntary afferre possit.*" Hinc parochus moneat fideles, ut statim ac ex morbi vi sese ad interitum vergere sentiunt n, hoc spiritualis atque corporalis vitae divinum adjumentum pie Tibenterque suscipere exoptent.*

57. Quod si infirmus post extremam unctionem convaluerit, iterum huius sacramenti subsidio uti poterit, cum in aliud vitae simile discrimen inciderit n.

1 Cone. Trid.. bcm. XIV. ds sacrem, *pomit.*, c.7; Melcb. Canus. *Dr pomit.*. p. 9, Car. Biaachias, in app. ad dissrL 2. *dr potuit.*

1 Cone. prov. Urbini Tiranni. ibi e. 2. ·. Car. cone. prov. Medio!. I, (Manci. Cone.. XXXIV, BIY el XXXV, 664Y

* Lambert., /uri/. M. n. 13.

4 Bellann.,Serm.4, m dom. ʏ Γ Jdnent., Lambert.. Jacrit.66.

• Leo XII. encycl. /OaritateOrwti, A dee.] aa. 1883.

• Ibid.

' l'une. Roi., tit. XXXII, c. 3. [Mansi, Gene., XXXIV, 1900}.

* Coae. Lat IV. can. 22 ; s. Pias V, coast. .Super greyem fa rnart.l an IMS: Bmed XΓΠ in ranci Rom., tit. XXXTT r 1. (Mansi, Crac, XXXIV. IMO].

1 C. Cam m/frmd. IB. de posait, et remisa [V. 38). const, a Pii V. B martii 1M6. coac. prov. Urbiaat. Tiranni. tic XXL a 4. (Mansi, (W,, XXXV, 665): Lambert., hutit. 22.

' Conc.<rid., sees XIV, de mstW. sacram. erfr. «nd.. c- 2.

* Cone. Trid.. ibid., c. 3.

* Bened XIV, De synod. dwee., I. VIII, c, 3.

* Clem. *Rriifiott* 1, de privileg.. oatech. RoM., part Π. e. 6. f 13

* S. Car. cone. prov. V, p. 120, cit edit. Patav. 1754, (Mansi. (W.. XXXIV, B68E|; Bened. XIV. *Dr* synod.. 1 VIII, c. 4. f S. Car. cone. prov. Medio) IV,(Mann, Cone., XXXIV. 229 D b

* Cone. prov. Urbin. arebiep. Tiraani. tit. XXII. e. 1 ; a Car rone. prov. IV. p. IM. cjt. edit, [MansirCmc., XXXIV, 1. c.].

' Cone. prov. Vrbini TirannL loe. cit., c. X

'· Cateeh. Rom., de «rfr. «net. | 18; eosa prov. Urbin: Tiraaai. loc. dt.7 coac. MedioL I, anno 1566, [Mansi. Cs«e.. 24E). Remease anno 1366, (Mauri. Conc« XXXIV, 687D]. Biturioense anno 1565, (Mauri, Qmc., XXXIV, 910 CJ.

" Beued. XIV, *Do* *»rm . L VIII. a 8.

11 €k Frid., seaa XIV, toc. riL, a B.

Ponç provincial·· eynodu· parocho· idmonet, ne difficile^ aint ad sacramenti buiu· adminietrationem iterandam, iuxta veteri· ecclesiae usum ; nec reapiciant ad infirmitatem tantum, aed potius ad infirmitatis statum, qui iterum in* vitae diR-riraen relabi potastl. fia y

58. Aegrum inunctugt* rtf·i antea fecerat. parochus hortetur, ut ad aeÿrnam vilam ard|ntiua tapiret.aatqUe a mundi cogitatione arumutn. quoAi fieri potest, avertatb Adatantos uduumeat, ne inutilia misceant colloqui^. quinimmo orent pro infirmo eique assiduatu cuVam humanissime impendant. Quod si ,,sermonis\ ac sensuum usunf non amiserit, brevibus, suavibus ardentibusquv verbis exhortari atque juvare non cesset, et .cum pro(As moribundus est: in illius animae' rtyimendatione quam maxima potest intima amnii pietate statas, religiosas sanctaeque prec-> recitet- ' Parochos vero «aepiua moneant «episcopi. nt Citca aegrotantes rei morti proximos pietatis mynere ex actissiaie fungantur\ et graviorem a negbgeiitibus poenam deposcant. x **

Titulus \

Dt ordine.

Ordinis sacramentum maxime in ecclesia praestat Hinc enim ligandi alque sohendi potestas, hinc ‹ onsecratidi. offerendi ac ministrandi sacrificii divina proditur auctoritas hinc christiam p«qyih refectio et salus. Caveat igitur episcopus, nb ad tantam evehantur dignitatem. qui ambiunt \quiden» ad sacerdotium promoveri, sed non student digni sacerdotio fieri.

59. Clericali corona neminem exornet, jui sacro chrismate confirmatus, fidei rudimentis instructus ac legendi scribcndique non sit peritus, prout canones iubent; sed rdli potissimum initientur, de quibus probabilis contectura sit cos, ut Deo fidelem cultum praestent, hoc vitae genus elegisse''. Id5 verbis fere iisdem Romanum concilium Memorat ot nodalis conventus provinciae nostrae edicit* Praeterea non inutiliter praeceptum fuisse meminerit ut quilibet ordinatus ecclesiae alicui adscnbatur. sed ad hoc ut reapse ibi suis fungatur muneribus* Hific exemplo concilii Romani mandamus, ut clerici omnes tam in seminario quam extra degentes ..festis diebus singulis, praesertim solemnioribus. adsint ecclesiae cui adscript! sunt, propria ibi munia obituri; alias ad altiores gradus promovendi non promoveantur, et promoti, episcoporum arbitrio, pro inobedientiae gravitate multentur—·. Decernimus autem, ut assiduitatis huius testimonium clerici ab eccleeiae praefectis expetant idque ante ordinationem episcopo deferant '°.

6<λ Minores ordines ita conferantur, ut qualitas ordinandorum et, quoad fierf potest, temporum interstitia diligentissime observentur, ut clericus suae provectionis meritum ostendat n, atque ,,ita de gradu itf gradum ascendat, ut m eo <-um aetate · xirXe ^neritum it doctrina 'maior, accrescat, qt^-d bonorum 'morum expmplunh et aaeiduum in ecclesia ministerium atque maior erga pnesbvrero· et superiores ordines» revehentia et* crebrior quam anteX* corporis Chnati communio maxime romprobarum Cumque hinc ad altioreb gradus et sacratissima mysteria «it ingressus, nemo ns initietur. quem non scientiae spes maioribus ordiiuhus dignum oatgndet- ' Quaor-qxtudmiem rationem formidolosis verbis ab apostolo compiendai^m „Mantui <i/o impMiawens, *neçno* rommuNOOrimi pecMfu a/teais,** ' summi eccle*qae pasture* nunquam sacris antistitibus memorare cessahint*

61. Episcopus ph> sua prudentia ei ad sacrorum canonum mentem* constituat, quibus m studiis it quo teuipA-C versari 4e^e*nt clerici, upiwtm»· qui ad sacros ordines sunt promovendi. Enitatur ut ad suhihqconatum «sMinn-ndi m abqua domo ‹ h'roab per aliquod tempus commorentur*

Cum autem de illis agitu^t quos ad sacerd· tium assumendos censet, prudentiaainfe consuleret et perpendat, num hi ..sint ità pietate ac castis moribus conspicui, ut praeclarum bonorum operum exemplum et visat* monita ab eis possint expectart "*

6_' Ut autem episcopus omnia, quae ni ordinandis requisita sunt, certius et ad iur>* tramite* perspicere possit, id praestet quod Tridentuu s\ nodus de examine et inquisitione fieri uibet Quo loco, verbis ftentes decessorum nostrorum. Mepis copo* omnes obtestamur et ohserramua m Domtno. ut in ordinandorum examine exactissime elaborent, nec ullo pacto approbent, nisi quo* vere idoneo· per diligentem inquisitionem, adhibito peritorum consilio, repererint. cum ex hoc ip··» pendrai animarum salus et cleri reformatio, emtanturque per se ipsos examen peragere, vel illi saltem praerase, non omnem quamvis gravent occupationem huic anteponentes, in qua clericali* digmta* et animarum periculum versantur, quod si alteri examen rx causa demandetur. >* sit eiusmodi. ut episcopi conscientia tnento exonerari possit* Meminerint insuper, ne regulare* *ine diligenti epi acopi examine9 ordinentur "

63. Dici vrx potest, «p^riitum afferant utilitati* spirituales quae ordinandis prae*criptac sunt exer citatione·; si tamen iuxta tnentem ' sacri concilii atque probatas regulas <iiligen(rr peragantur Curent igitur episcopi, ut per decem dies qui *unt ordiçe sacro initiandi, et per tre* saltem tonsuram minoresve ordine· suscepturi nsdem vacent accuratissime.

Qua de re mandamus, ut i|wn m religiosum aliquem convenientes secessum, iuxta sancti Caroli verba11. rab omnibus curis et occupationibus liberi.

' Bened XIV, Ik sÿhed- iftorce·.. l. VIII. c. H.

* Cone. prov. I rbini Tiraani. lot. cit.

* 9. Car. cone. Medial. IV. Çhwu pcHiaen/ *ad* rjfrrw». unet, et *rtiig.* erga mortent. (Mansi, Coae.. XXXIV. 828 E].

* Cone. prov. Vrbinat. Tiranai, ibi. e. B, [Mansi, *(one..* XXXiV, ββιμ

* Cone. Trid., seas. XXIII, e. 4.

* Coae. Rom., til VI, e. I. (Maasi, Co·*·.. XXXIV, 1MI], et cone. prov. Urbini Tiranai, *dt ordin.*, c. 1. p. 28. (Mansi. XXXV, «66).

I Coae. Trid., sero. XXIII, c. 1«.

* Cone. Trid., ibi; conc Antiocben. sub Iui. I. c, a. Aurelian. V, c. 8 et paroia. Bened. XIV, *Lk eynod..* lib. XI. c. 8. a. 18.

* Cone. Rom.. tiL VI, c. 8. (Mansi. *Cone.*, XXXIV, 1888].

'· Co m. prov. Avφιoη., (Mansi, («oc., XXXVU, MB], et' Ebred., c. 18, (Mansi. Cbnc., XXXIV, 1M6).

II Cmc . prov. Urbia. Tiranai, d· wdm. c. 1, p. 38, (Mansi. Cone., XXXV, IMB).

l <onc. Trid . *re*. XXIII. c. II.

• l Tun. V. 88.

‘ Pin* IX in recyel. φ»ι *fdnnbut.* M n<.t, IMtt. st rncy. I. .VerfM. M dee. 1MH Rened. XIII in e<»»c. Rom., tit VI. ‹]. •(M·!!*). XXXIV. M Bened. XIV. 3 de« 1740

• Bened. XIV. *Inthi.* 42.

» Tone. Rom., tit XXX. c. 2. [Mansi, (ta.. XXXIV, 1BM6 Rened XIV. /k syao4.. l. XI. c. 2. cone. prov. Avrnion 1728. (Msuai. ‹ «sc. XXXVII. 82VJ. conc. prov. Ravennat IBW. *dt* m· ernm. ord.,6 (pro ritatiombas bai·· êbnrilii.ef. supra col 1BH-2M].

• Cone. Trid.. ses·. XXIII. e, 14.

' ('ap ii et 7. cone. Tri<L. ses*. XXIII, *de rtf*

• Voue. prov. Urbia. Tiraani. *de ord.. e.* 2, (Man*i. *<onc.,* XXXV, W6).

• Cone. Trid., ses·. XXIII, c. 18. cone Rom., lit. XXI. <. 8 ihiaue decret, liem. VIII, IA mart. 1686. [Mapai. t<mc . XXXIV. IMO).

'· Decret a congr. episc. et regni.. 8 oct 1882 Brn XIV. *Lk tynod..* I. XI. c- 2. et *Inetd.* 104.

'' la coac.prov.Mediol.1V. 1676, (Mansi, XXXIV. 888 Uj.

M·

in salutàribus meditationibus aliisque spiritualibus exercitationibus toti versentiir^rice e^moderatore religioso* viro, earum usu perito, quem episcopus in primis probavit 4 81 sacrarum studia disciplinarum ingressuri exercitationes easdem pie obierint, id profecto quoque utile erit quam maxime, ut de sua Vocatione editiores fiantl.

04. Ecquoniam scriptum est: „Royats dommam messis, *ut mittat\operariot ia manem* suam/i Mde^ ♦piscopi ad sacras ordiwiiones sese iuxta pontificale RomUnum ac cerimoniale -«pisc^porum praeparent, luvat hic etiam parochis commendare, ut dominico die statis ordinationibus proximW fideles' hortentur a» Deum hac de causa exorandum. Si quos tanddm in Mih paroecia naverint ecclesiasticae voc:iti'>nis bonae spei iuvenes. paterna ecfe caritate adijnent et rem ejdfcopo significent; &uic t^tinm clencos ab ecclesiastica vocatione vel disciplina alienos, si quos conspexerint, denuntient.

Titulus XI

De matrimonio.

Sacramentum hoc magnum est'. Eo autem studioMU!^animarum curatoribus est incumbendum, ut honorabile sit contiubium et thalairua immaculatus, quo pestifera huius aetatis contagio, carnis liber* tuns studiosissima, matrimonii gratiam vel spernit vel maculat Hoc autem consequentur. si edocuerint et çuraverint. ut ii. qui matrimonium inire volunt, cum Dei timore ineant et ecclesiae praecepta per omnia custodiant.

»'i Populum idcircn pro temporum et locorum ratione parochus doceat ea. quar de natura, fine et dignitate matrimonii praeclare habet catechistnus Romanus4. Praesertim vero ilios reprehendat, qui per illicitos amores sibi sternunt ad matrimonium viam, vel qui adulterinos in matrimonio fovent affectus Juvenibus autem suadere studeat, ne incaute et inconsultis parentibus matrimonium aggrediantur. Observet praeterea et libere admoneat, ne amores, ut vocant, ante matrimonium inconsiderate donis colant et familiaritate, quae, si absque fiagitio esse potest, fiagitii certe periculo et suspicione moi vacat*, neve in eadem domo cohabitent*, et nisi parentibus vel aliis praesentibus*, simul maneant. Sedulo quuque advigilet. \it in nuptiali ritu poenitentiae et eucharistiae sacramenta devotissime suscipiant*. Opportuno autem tempore gravi et casto moneat coniugee sermope de fide servanda, de mutua caritate fovenda, etipraecipue de pueris diligent* religioseque instituendis. Qua de re a pravorum institutorum praeceptis, quae ex hodierna corruptione et licentia consequuntur, eorum dem animum avertere studeat, in memoriam revocans Spiritus sancti monita aetatibus gentibusque universis convenientia: „Filii tibi sunt, erudi illos et curva illos a pueritia illorum*. Stultitia colligata est in cord)A pueri, et virga disciplinae fugabit eam1*. Tunde latera eius, dum infans estn. Lude cum eo. et contristabit te." I'

fifi. Publicationes seu denuntiationes iure praescriptas nullo modo aggrediatur, nisi contrahentes A ipsi petierint vel certo coA^enserintLet niai legitimum de utriusque statu libero datum ait testimonium· Denuntiationes vero eiusmodi featia diebu· intra miUarum solemnia tam in viri quam in 'muliefa paroecia ^iint neque eas praeterire aut minbere liceat absqu^ licentia episcopi. cuius arbitrio peremisse est dispensatio, gravi tamen et legitima de causa*. Quicunque vero aliquid cognoverit, quod nuptias impediat, id i-llico patefaciat; glioquin etiam excomriiunicationis aenteotia\ inpodetur\ Parochus ipse praeter^ tonem •re. et ai quid dubii circa impedimenta emerserit, denuntiationes suspendere. ordiqario denuntiare ai illijis iudidrtlm expectare non .omittat*. In testium* vero examine pro statu libero semper. eo<jue magis si de extraneis agatur, vel de civibus'qui extra dioecesim per aliquod notabile tempus commorati sunt, sacrae suprema»· umveraglis inquisitionis decreta custodiantur *.

G7 Matrimonii sacramentum non in privatis oratoriis, neque post meridiem aut extra celebrationem missae, ner eodem dic. quo ultima facta est proclamatu· celebretur'. Parochus absque episcopi licentia contrafaeiens. debita poena multetur*

Caveat parochus, ne va'igos extraneosque. qui nullibi sufficiens domicilium habent, matrimonio iungat. nUfi prius de eorum aetate, patria, religione et qunad matrimonium libertate diligens facta fuerit inquisitio, ac praeterea speciale al> episcopo obtinuerit mandatum*

«H Eos item, qui fidei rudimentis, quae filios postea dedero debent, sufficienter non sunt instructi, in matrimonio innger^diflerat'% Immo ad proclamationea nullo modo procedat parochus, usque dum tantae rei certiorem se fecerit"

7n. \ ideat. ne tempore ab erclesia prohibito nuptiales solemnitates agantur. Sed induitis etiam temporibus nihil procax, indecorum aut turpe, quod Christianas nuptias dedeceat, in eis toleret, contenden* ut oinni qua decet modestia et honestato fiant

71. In eos qui despectis denuntiationibus, secreto et quaai repentina aggressione matrimonium attentant vel contrahunt, severe animadvertant episcopi; parochus vero aut sacerdos, cui simile contigerit. ordinario statim denuntiet, qui praesertytas iure poenae- sumat"7 et testee pro modo culpae castiget ".

72. Quoad conscientiae, ut aiunt, matrimonia cautissimi sint episcopi, n8t ea concedant nisi de gravi, urgenti et urgentissime causa14. Permissa

' Iose. Ravessel 1855, *de meram, ordin.*. a. 4.
• Luc. X, 2.
1 Epbea V. 82.
4 Tit. de *matrim*
• Bened. XIV. brev. 17 ropt 1748, et *De* synod., l. VI, c. 7.
• ('one Trid., mm XXIV, c. 1.
' Rituale Rom. de matrim., çt a Car. cone. Mediol. VL p. 271, edit. Patav., 'Maori. Cône.. XXXIV, 597l; et Lambert., In-Ahf. 48. et *De* synod.. L XII, c. 8, n. 8.
• Cone. Trid.. mm. XXIV, c. 1.
• Eccli. Vn, 86 ·· Prot. XXII, is.
" KocU. XXX, IX ▸ U. XXX, 8. t

1 S. Car cone. Mediol. I et III, p. 87. edit. cit.. |Mansi. Ccmc.. XXXIV, 71 et 167 I>|.
.· Coae. prov. Urbia. Tiraaai, t. XXIV. c 2. [Mansi, ûmc. XXXV, 667].
* Conc^Trid-, Mes. XXIV. *de rtf. matr.*, c. I. Bened. XIV. coast. Astis 17 nov. 1741.
* Cone. prov. Urbis., loc. ciL
4 I'ose, prov. Urbin. Tiranni, tit. XXIV, c. 2. [Mansi. *Cane.*, 1. c.].
* Decr. diei 21 sag. 1870, et dre. 8 apr. 1847.
' et ▮ S. Car. conc. prov. L II et ΓΠ, [Maori. Cône., XXXIV. 72 A, 114 A, 188 B); ooac. prov. Kbrod. 1727. a 14, f 8, [Mansi. Cone., XXXIV, 1226J. ooac. prov. Toloa, anno 1580. cnn. 75. [c. VIII, n. 1, Maari, Cane.. XXXIV. 1980). et Raveanat. 1856. p. 87.
* Cour, Trid.. mm XXIV, a 7; cône, prov. Urbin. cit.. a. Car. cone. prov. II. decr. 96, (Maari, Cone., XXXIV, 118 C).
'· Bened. XIV, litt. encyel. *9tei* ft 11. 7 febr. 1742: a Car. cosa Mediol. IV. p-186, et V. p. 896, edit, cit., (Maari. (3cmc.. XXXIV. 816 et 480 B).
11 Bened. XIV, *De* synode dsoec., L VIII, a K n. 3. ibiqne decr. lusse. XU et Ckaa. XI.
la C. (Xmb *mhibita* dn., de clandest, deep. [IV, 8).
" Bened. XIV, *De* synode UK XII, a 6, a. 2
14 Bened. XIV, coast. Astis eoMs, 97 nov. 1741, ft 6, et Dr synod, disse,. L XIII. a 96, a IA

vero cum fuerint, invigilent ut suae curiae ministri A •t contrahente*, quod de aecreto servando et prolis 'denuntiatione statutum eat. religiose servent custodiantquK A

Titulus XII.

De eanctomm veneratione.

73 Probavit 'semper c^rtfiolicH'eeclesia semper* que sanctis suis cultum et venerationem detulit| ; de ipsorum immo reliquiis, imaginibus et invocatione. sapientissime, in Tridenfina synodo praesertim? plurima constituit quae ut inViolate serventur iubeant et curent episcopi. qahn etidtfi catholicae ecclesiae sensum *an«*4orumque episcoporum vestigia sectantes cultum ipsum alacri contentione ac vivido pietatis relu provehant, excitent et in populis-augere studeant Id cons·-quentur. hi festorum solemnitates sanvto'rumque cineres augusto apparatu et sacra ponipa ae' sincera in prinih et eximia pietate splendidiores reddere nitantur cohortationi· et Il exemplo'.

74. Sanctorum reliquiae in locis honestissimis decorisque thecis religioso asserventur. Non passim, nec sine luminibuC sed in maioribus solemnitatibus et statis diebus debito cultu ostendantur4. Num quam populo, nisi per sacerdotem stola et superpolliceo indutum, tradantur deosculandae'. Strictissime etiam mandamus, ne nllas^paroVhus. nisi ab episcopo recognitas, populo venerandas proponat, vel cum ipsis ordines ducat supplicationesque4. Sanctarum demum reliquiarum quodlibet sacrarium fidelem habeat catalogum, in quo. praeter cetera, de litteris authenticis mentio fiat, eiusque exemplar episcopjrfi curiae asservandum tradatur'

§<—4n*uvtas sanctorum imagines, pictas, sculptas y«| quomodocumque effictas, nisi ab episcopo antxa approbatas, prout iure statutum est*, ullo in Joco, aut quavis in ecclesia, liret exenipta. nemini C fas sit apponere Animadvertant etiam episcopi, ne quidpiam. quod ab ecclesiastica historia vel ecclesiae consuetudine distet*' aut aliquid falsi, profani vel inhonesti referat, pingatur aut sculpatur Quod si pictas imagines fictave simulacra, ob artificum inscitiam aut temeritatem, in hoc adeo peccare comperennt. ut ferenda nullo modo videantur, deleri vel peritorum consilio corrigi conentur. aut omnino a domo Dei, quam decet sanctitudo, et ubi maxime sunt fideles ad pietatem excitandi, removeant u.

Sanctorum imagines, antequam fidelium proponantur venerationi, ecclesiae ritu benedicantur

Praeterea nef praefatae imagines quaeatus gratia circumferri '. nec .venerandum Vvdemptionts signum, humi fingi vel 'V»«· sordidi· ad sordidiora prohibenda apponi, episcopi et ecclesiarum curator^· permittant

7t$r Si quando ex sacrarum' reliquiarum aut sanctorum .cultu contingat, ui de miraculo nuper rime edha rumor inXulgu· prodiverit, parochi praefectique ecclesiae cvQ&cientiani suam onerari aciant. nisi de eo certiorem mox 'faciant episcopum Lfie vero a forma <ire tradita pro novi· approbande* miraculi·, nunquam reerdat*. et primis illis v^igi qlamoribu* pijL_obsisri»ns. rei seritatem per-rrutettir et jirobet |frud^ntis*iiM>^ Quantum mini in r<*ligione et phetaèe **stabilisti** et augenda \4bor1s. tantum, in superstitione evellenda impendere debet «ura«» et diligentiae.

Titulus XI/I

De cantu et muinca

Musici rotventus ex usu ecclesiae et apostolieis verbis fovendi quidem sunt, monente Paulo *.,Docentfn commonente» roemetipitot pealmie, hymni» cantici» tptritwfcbu»* in *gratia, cantante»* tn *cotnithn» re»tri» Deo,****** vèrum illorum abusui et corruptelis quam maxime obsistendum e*t. ne in templo Dei et in ipsa satrorum soleinoitate sedeat abominatio

Ad-cantua igitur ecclesiastici corruptelas .renio vendas decuaque er.desiae tuendum ordinaria et etiam apostolica. qua pollemus auctoritati·*, haec decernimus et servanda mandamus

Lantus gregoriavi schola in omnibus seminanis «tse debet'. Hanc episcopi, publicis experimentis praemiis propositis, et praesentia ipsa sua. (iregoni magni exemplum imitantes, excitate ac decorare curent. Clerici omnes cantus eiusmodi scholam frequentant* Mansionarii. magistri chori et praecentores hanc cantus ecclesiastici peritiam legitimo comprobent experimento*.

78. Ibi vero ades' cantus figurati schola, musici concentus sint eiusmodi. ;ui populum ad devotionem accendant, non ad lasciviam provocent; nec profanum quid vel saeculare carmen, sive organo, aive vocibus, reddant lfl. Cantus in ecclesia et soni grave· et suaves sint 11 ; verba perfecte pleneque intelligantur"; verborum conversiones ac plures iteratione· evitentur"; et nulla demum sit inter verba suspensio ".

' Cone. Nicaeo. II, act. 8, 4 et 6: cooc. Trid.. se··. XXV, decr. 9.

l Seu. XXV. de invocat., venerat et rsliq. sanctor, et sache imagin., et toto tit de reliq. et venerat. Mactor.

l S. Car. conc. prov. Mediol. IV. de lacns reliq.. mirae, et D imagtn.. [Mansi. Conc.. XXXIV', 184 C)

4 8. Car cone. prov. Medioh I. de ia reliq. venerant.. [Mansi. Cone.. XXXIV, ISA).

* Cone Ebred. 1797, de reliq., c. 16,(n.l, Manii, (Amc., XXXIV, 1996] ; vide a Car. cone. Mediol. IV. de Mjris reliq., mirae, et imagiD., p. 100, edit ciL, ubi ftuim de hoc genere pertractatur. [Manii, *Cone.*, XXXIV, 186].

* Cone Trid., se·· XXV. et eonc. Ebred.. [Manni. *Cone.* XXXIV. 1996],

I Cone. prov. Avenion. an. 1795, {Mansi, *Cone.*, XXXVII, 80S), et a Car. «me. prov. MedioL IV, loc. cit., [Manii, *Cone.*, XXXIV,' 186).

* Cone. Trid., Mas. ciL ; *conc. prov.* Urbia. Tiranni, de sacris imaginiboa, tiL IV, c. 1, [Mansi, *Conc.*, XXXV. 649].

* Cone. prov. Urbin.. ibi.

14 Ibi et Trid., «esa. cit., et & Car. oonc. Mediol. I, [Manii, *Cone.*, XXXIV, 11 C).

Il C. *Docet* 9, de immunit, eccl. in 6, [III, 98]: conc. Trid.. sen. XXV, de invoc, etc:; cone. prov. Urbin^ loc. ciL; a Car. cone. MedioL maxime I, [Manii, *Conc.*, XXXIv, 11 D).

** 8. Car. oonc. prov. Mediol. IV, de aacri· rebqn mirae, et imagin-, P- 1«L [Mane, Cmc.(XXXIV, 186 CJ; oonc. Avmion. ιηηv 1796, [Mensi. f <«<·.. XXXVII. L c.|. pont. et nt. R<>ni . de ^ened. imag

/ ' Conc. Trid.. mm cit.

[' S. (ar, conc. prov Mediol. III. 9nae ad sacnuuentahs |*r(, . 77. edit. rit.. [Manni, C<mc., XXXIV, 147 D).

* Aaditamw 1. de reliq. et venerat, sanctor [III. 46] conc. Trid.. sees. XXV; Bened. XIV. de canonical. eanrtor.. I. II. c. 1. et dr synod., I, II, c. 9, | 8

* 8. Car. conc. Mediol. IV. de sac. reliq.. nine, et imag.. (Mansi. *Cone.*. XXXIV. 189 E]

* Colom III, 16. Kph. V. 19.

* Coae. Trid., mm. XXII. de obi. et rit in celebr. missae

l Cone. Trid., mm. XXII, e. 18).

* C. *<jnae ipoio* 6, diiL M. oonc, Rom., tit. XVL de rita Λ boneat, dencor., c. 8, [Manii, ('one., XXXIV, I860).

* Coae. prov. Bav, anno 1856. loc. dt.

'· Coac. Trid., mm. XXII, da ôba et vit. in celebr. missae coac. Tiranni cit., c. 1, [de magiitro mimosa Mansi, *Con^.* XXXV, 6981, edict. Lauret, conventas anno 1860. | M.

" S. Car oonc prov. MedioL L de arae, et cantor., [part. U. . 61, [Menii, *Conc.*, XXXIV, 67).

" Litu Bened. XIV ad episcopo· ditioni· eeet, 19 febr. 1749, I 9; oonc. Cameracense anno 1666, tit VI, c 4. [Mansi.. *Conc.*, XXXIII, 1409A]; oonc. Toletan. anno 1566, [Mansi? *Conc.*. XXXIV, 569 A) a Isidonu. *De oc&oiaot. oflk..* L I. o. 5 ; card. Bona, *De divina poaimodia*, c. 7.

'· Bened. XIV, loc. dL

" Edict. eminentiM. card, vicarii Urbie, anno 1866.

79. Praeterea maximopere cavendum eet, ne in A ipsoi instrumentorum muaicalium uaû et Tielectu vitium rit. Optaret equidem provincialis synodus, yt organo taritum in ecclesia locos eudt, et ut tibiae, ^ornua et reliqua musica instrumenta excluderentur, prout a' sancto Carolo. eximio celeaiasticae disciplinae instauratore.' iuaaum fuit ', }vel "Sit vocales tantum concentus et modulationes, ut eapellae pontificiae in al^na Ufbe mos est, audirentur; verum ob temporum conditionem sat erit commendare, ut muiiicae Tiuiusmodi /eum instrumentis, quae ore vel strepitu insonant, raro ac caute1 et cum episcopi venia adhibeantur!. Haec tpmen in maiori hebdomada aliisque prohibitis tempôribus1 omnino interdicta sint. Nunquam ! aurerh.-instrumenti (quod saepius usuvenit) centum obruant; sed^illum suaviter sequantur et adiuvent. Singula verba praecipua sint et adeo distincta, ut semper et facillime ab omnibus intelligi queant ; in symphoniis et ceteris ciuemodi levitates et rUmores absint omnino. Qua de re instrhmenta. quae harmonicos modos aut acutos aut stridentes sua natura edunt, ideoque pietati erga sacra mysteria et ecclesiasticae gravivitati adversantur, in ecclesiis posthac non admittat episcopus; admissa vero et inducta pro sua prudentia opportune et sensim eliminet1. Si haec omnia nullum effectum sortiantur, et musicalium concentuum ac instrumentorum abusus domus Dei profanationem potius quam pietatem in populis foveant, quisque episcopus pro tota dioecesi ac in ipsis regularium ecclesiis, musicam cum instrumentis, auctoritate etiam huius provincialia concilii, nulla interposita appellatione, omnino interdicere ac prohiberx· valeat et teneatur1.

Titulus XIV.

De *tacrotaudi» rccUtii».*

Quoad sacrosancta Dei templa, duo sunt episcopis maxime curanda;'ut scilicet rite constituta decore a sacerdotibus serventur, et ut domui Dei debitus honoq et summa a christiano populo reverentia tribuatur.

80. Nova ecclesia vel novum oratorium nunquam aedificari .possit, nisi congrua dote assignaient de auctoritate episcopi, sicut iure statutum est '. sed cum sacra aedes aliqua instauranda erit, vel eius forma immutanda, nihil inconsulto episcopo fiat, cui, peritis etiam viris adhibitis, erit cavendum, ne quid absonum vel incongruum extruatur. Cum novam autem ecclesiam excitare contigerit,studeat episcopus hanc ita erigi, ai commode fieri poterit, ut sacerdoa ad maius altare sacrum faciens orientem spectet: quod probatae consuetudinis et antiqui moris est1; ecclesias vero, sacelle, oratoria diruta ad eam retionem adducere curet, quam Tridantina synodus D iubet *. Invigilet ne ea. qnae de ecclesiarum fabrica ornatu, tempore Sacrae visitationis vel aliaa decreverit, rectorum incuria vel contumacia negligantur, et quocumque humano rekpectu posthabito, omnino etiam per fructuum sequestrationem adimpleri iubeat *.

81. Altaria Quaelibet ecclesia, conlegiata praesertim et parochialis,* habeat numero, altitudine ac deoore congrua. Elogia, .inscriptiones >t quae sunt huiusSgpûeria nullus audeat in ecclesiis apponere. nisi ea ordinarii auctoritas probaverit et concesserit.

82. Praecipua sacerdotum cura ad hoc conferenda est. ut in ecclesiis munda sint omnià, et rnnn(a decore et probe asserventur, nejmmerito sacra haec verba usurpent: *„Domute, dilcxi* decorum domus tuar *tt locum habitationi» gloria» tuat;"*1 immo illud imitari videantur,, quod sanctus Hieronymus in Ntqmtiano sacerdote commendat: Erat sollicitus, si niteret altare, si-parietes absque fuligine, ei pavimenta tersa, si ianitor creber in porta, si semper in officiis, si sacraripm mundum, si vasa luculenta, et in omnes cerimonias pia sollicitudo;, non minus, non maius negligebaj officium. Ubicumque- eum quaerMbs. in ecclesia invenires ·.

83 Ecclesiae caute custodiri inbejnue Ipsarum aeque ac sacrarii fenestrae, quae demissiores sunt, clathris tutae sint, ne sceleratorum hominum manus aliquid attentare praesumant1.

84. Nemo vasa, vestes aut alia ornamenta sacris addicta profanis hominibus aut ad profanum usum commodare audeat. Nemini item profana instrumenta aut paleas, hordeum et quae sunt huiusmodi. in ecclesias vel in oratoria, quamvis non consecrata, inferre liceat aut in illis servare1.

85. Ecclesiae et personarum ecclesiasticarum immunitatem, Dei qrdinatione et. canonicis sanctionibus constitutam *, quam diligentissime episcopi custodiant. Praedecessorum nostrorum vestigiis ac Mediolanensis concilii provincialis I decretis inhaerentes, mandamus, ne facinorosi in sacrarum donstitutionum fraudem ad asylum confugiant. Quapropter. si criminosus quispiam postulet ecclesiis, coemeteriis vel locis (mmunibus recipi, clericus antequam morem ei gerat, ordinarium consulat. Quod si idem inopinate aut vi ad eiusmodi loca venerit, episcopus rei huius certior fiat quamprimum, qui considerata qiersonarum, locorum et temporis conditione ac perspecta facti qualitate, id praecipiet, quod sacrorum locorum immunitati et honestati ac sifaul canonum menti . consentaneum indicaverit ".

86. Postremo monemus atque enixe in Domino obtestamur praepositos, parochos, decanos, ecclesiarum rectores, ut praesertim in metropolitans et cathedfttlibus ecclesiis, ea, quae a sacris canonibus et nostris hisce constitutionibus mandata sunt, optimo animo ipsi perficiant et ab omnibus diligenter praestari eurent Sacerdos quippe ac ii praesertim. qui in clero primas obtinent sedes, prae omnibus celare decorem domus Dei debent et locum

---

' Cone. prov. I, de musica et castoribus, p. 97, (Maori. Corn',, XXXIV, 57] edict, dt.

1 «'one. prov. Toto·, aaao I860. caa. 87. (Mansi. Omc.,, X1JV. BS5).

r 1 Cit odiet, sard, vicar.

* Cana Bom, tit XV, c. d, (Maaai. Oom. XXXIV. 18»).

* Baaed. XIV, dt Utt. aaepel ad epp. «Utieaia sod.. 1» febr. 1740.

1 Cone. Trid., seau XXII. deer, dt da obmr. at vit ate.; extnv. Doda de vita at boaoat derie. lat coat; edict. Alex. VII anno IMt; com. Rom., tit. XV. e. 4, (Mead, Oom. XXXIV, isvd).

* Cea. Ntmt », diet 1, do oeaseast; eeac. Chalaad, a 4.

* S. Car. coneprov Mediet IV, de ndadra Mriaa.

1 Com. Trid., seat XXI, iT, da ngli aaaa pwv. Urbia., Tinaal, de tlelselWum reparat, (Maaai, Oom. XXXV, 666).

1 Cone. prov. Avenion., til. XIV, [Mann, XXXVII.

–1 Pa XXV, 8-

1 *β)i* ad HOUodonat Hb. Π, a. SS. edit Venet. 1756. vel spirt SO, edit Maar., (a IS, opp. a Hier., ed. Migao, I. 588). queso eeac. prov. Pardig. aaao i860, p. 98, [Mead. Com., XLIV, 74], st coac. prov. Area, sue 1716. tit XX. [Maaai, *Cone.*, XXXVn. 807).

* 8. Car. OOM. prov. Medial TV, part II. do loe. smt ., (c. 11. Maaai Ome.. XXXIV. IWC].

1 S. Car. COM. prov. I. p. 9», [Maaai Om - XXXIV, 69f), et *tf,* da pntao an e sacria loris toUsado, p. 107. edit, pluries dt, [e. 17. Maaai Com., XXXIV, 904).

* Cap. 1 ot a, de ba seel. osa. a ot M; Cum. XVU, quaere 4; coastit Gregas·. XIV, 84 martil 1W1 ; coast Trid.. Mt XXV, cap. K, ds rsfbna.

1 Osac. prov. ûrbiai Tkanl lee. ait, e. 4, at a Car. mm Medial I p 96, adit ait, [Mead, Cum. XXXIV, dl 1).

habitationi» gloriae λυβ1.* /Uioqui quo» humana vefecuodia. desidia aut contumacia inobedientes effecerit, severe pro modo culpae episcopus coerceat3.

Tt.luli» XV?

De funeribus et eepuitùris.

Vt' vetus ecclesiae institutum, ad religiosum dormitionis locum inferendi fidelium corpora in dh? iudicii resurrectura, ac funus prt^ribus solemnibus^ue officiis ducendi, ea semper qua decet. religiAais ac pietatis ratibne peragatur, haec servanda proponimus. r · ' , . "

87. Vbi mortuos in voometOriis humandi viget consuetudo.'^lNtnc veluti iuti conformiorem * commendamus. et tunc in ecclesia nemo, nisi de licentia episcopi aut nisi ex sacrorum canonunVxlecretis i|*ai competat, sepeliatur

88 Episcoporum et parochorum sollicitudinis erit curare, ut coemeteria huiusmodi sint benedicta ac debito honore serventur Muris saltem trium cubitorum sint circumaepta elLianuis clausa4,* non fructiferis consita arboribus, nec profanis actibus aut sordibus co.ntaminata. Sanctae cruci» vexillum, medio coemeterii elatum, locum ab immundis spiritibus protegat et de eius sanctitate iter facientes admoneat, ut paulum precando consistant*.

89. Sive autem in ecclesia, sive in coemeteriis humatio fiat, qui communi utuntur sepulcro, viri a mulieribus aeiuncti distincto tumulo recondantur. Infantes ob suae innocentiae honorem separatim ab adulti» sepeliantur, et infantes, qui non regenerati decedunt, loco non benedicto, sed tuto, inferantur*. Pro clericis autem et sacerdotibus tumulus distinctus et insignior deputetur.

90. Cadavera defunctorum, nisi episcoporum sint, recto tramite ad ecclesiam deferri debent7, '.vero via usque adeo compendiosa sit, ut,ordinis eorum. qui f<m<<« ducunt, e^lican nequeant, tune via paulo longiori, iussu tamen sacerdotis qui funerfÇraeest *, procedatur. Caveant parochi ecclesiarumque rec->' tores, ne funebres apparatus et pegma funebre aliquid prae ae ferant, quod christiano homini eique defuncto parum congruat vel sacrum locum dedeceat. Item inscriptiones apponere vel funebres laudationes habere, nisi ab ecclesiastica auctoritate approbatas4, nemo audeat.

91. Episcopus pro sua civitate et dioecesi statuat, quantum mercedis pro modo laboris dandum sit curatoribus exequiarum ceterisque. qui dant operam in funere; idque ab omnibus'servari iubeat *·.

Pauperrimae personae, quibus mprtuis nihil superest aut ita parum, ut sua impensa humari nequeant, a parocho sumptibus ecclesiae sepeliantur l. .

Meminerint denique regulare» jiri ac telenet saeculares, gravibus poenis districtissime a sàcri< eanonib^kpraecipi, ne aliquos ad vovendum, jurandum vel fide ioUxposita seu ilia» promittendum inducant*, ut apud eorum ecclesias sepulturam eliganu. vel iam electam ulterius non immutent

92. Pium sanctorum. jUtrum institutum concelebrandi episcoporum exequias. provincialis h.ieVsynodus commendat e| exoptat. Quamobrem rogamus ut. epbcopo-defuncto vel rmwti proximo, duo e, capitulo dignii/re» comprorinchdem episcopum, quein moriens designaverit vel vicinum aut. «o impedito, alium comprovinoialerq episcopum moneant Hic statim, quoad fieri poterit, se illuc conferens, »i vivum invenerit, fraterno affecti consoletur et' illa officia prrftstet. quae ad anima? salutem'eo tempore requiruntur; mortuum vero aolemni morts ad sepulcrum prosequatur, nc pro huius officii gratia quidqusm otitim expansae nomine vel sponte oblatum accipiat* Cathedrali capitulo munus iniungittrr. ut de pastoris morte omnes provinciae tertiores faciat episcopo» Hi in ecclesiis cathedralibu» miasani pro eius anifria solrmnirer celebrari curabunt, et publicis ac privatis previbu» DuminUiA. ut mittat orbato gregi pastorem iuxta cor suum, obsecrabunt4. Peractis sidemni more defuncti episcopi exequiis. capitulum cathédrale vel ipsius vicarius, qui ad turi» normam infra octo dies constituendul est. publica» et privatas Indieat supplicatione», quibus clerus et populus universus omni pietate ac devotione optimum a Deo pastorem impetraro contendat*.

, Monet demum provincialis synodus, ut episcopi fieri curent quod a cerimoniali et concilio Romano cautum eat. sacrum scihcet anniversarium a die obitus pro ultimo ex episcopis defuncto, et altermk pro omnibus episcopis intra octavam fidelium de- 4 functorum, eamdem mensuram, qua mensi fuerint, recepturi *.

Parochos item hortamur, ut religiosae huius consuetudinis imitatores, anniversarium pro prae-. decessore suo missae celebratione obeant '.

93. Cum autem sancta et salubris sit pro .defunctis oratio, parochi saepius Christi fideles moneant, ut sanctorum requiem iisdem adprecentur, maxime vero cum ad id sub primam noctis horam campanae signo excitantur*.

fEpiscopi attente pervigilent, iuxta Tridentini concilii praescriptum, ut a concionibus et ab usu christiani- populi ea excludantur, quae ve) superstitionem vel turpe lucrum sapiunt. Curent denique, ut mortuorum suffragia, .quae missarum sacrificii», orationibus, eleemosynis ceterisque pietatis operibus fiunt, devote exsolvantur: et quae legata sunt pieque relicta, a sacerdotibus ceterisque ecclesiae ministris probe impleantur *. „

---

1 Cone. Avenion., tit. M1V, [Mansi, *Cone.*, XXXVIL. 298-9].

1 8. Car. conc. prov. r?—de eccl. et eanua cultu, p. 29, ed. eit, (Mansi, Orne., XXXIV, 61 D).

* C. *NuUtte morhuu* 16, caaa XUL qnaeot 9; nt. Ron. de exeq., eoae. prov. Mediol· I, de sepulturis (part. II. p. 61, Mansi, *Cone.*, XXXIV,'66); cone. prov. Ravena anno 1866, de faner, et sepnlt

* S. Car. cone. prov. IV. (part. I, c. 14, Mansi, *Cone.*, XXXIV, SOI D]; cone. prov. Avenioa., (Mansi. Coae., XXXVII, 606], Ebred., [c.XVU. n. 4. Mansi, *Cone.*. XXXIV, 1927]; et Burdig. cit [Mansi, Cmc., XLIV, 81]. j

* Cone. prov. eod.

* Cone. prov. Aveniea, tit. XIX, de sepult, et coemet., c. 3. [Mansi, *Cone.*, XXXVII. 606).

7 S. oongr. episc. et regni., 11 dec. 1615. et 1 ian. 1689. item ». rituum oongr., 1 dee. 1671.

* 8. Car. ©one. prov. Mediol· IV. de ftner. et exeq. [part. II, c. 12. Mansi, *Cone.*, XXXIV, 250 A].

* S. Car. oene. prov. I, de faner, et exeq. [part. II, e. 60, Maasi. *Conc^* XXXIV, 65 E].

'· S. Car. eoae. prov. VI, quae ad faber. pertineat [Vide MM.pnv.1, part.II, e. 00, Mansi, Cbno, XXXIV, 65 D.)

1 S. Car. cose. Mediol. I. de faner. st exeq. [I. c.]

* C. Ammorwm 1, de sepult ia VI [111. 12] et Clement, (btpûnttt 8, de posai*. [V. 8.]

* Cqne. prov. MedioL 1 [part. II. c. 50, Maori, *Cone.*, XXXIV. 68] et Bbred. [c. IU, n. 10] de episc. (Meari. Coae.. XXXIV. 1917].

4 8. Car. conc. prov. 1, de fanere episcopi [ibid.. Mansi. *Cone.*, XXXIV, «4 A].

* Coae. prov. Tiranai, de cathedral· eccl· vae., c. unicum, (Manti, Coae, XXXV, 667].

* Cerem, episa, 1. It, e. 86-7. eoae. Rom., tit. XV, de celebrat missar., c. 5, [Mansi, Core., XXXIV, 1876]; 8. Car. cone. MedioL t [part. II, c. 50, ot III, de iis' qnae ad divina officia pert. (c. 18), Manat *Cone.*, XXXIV, 64 et 1WB],

1 S. Car. Mediol. VI, de fan. [e. 17, Maari, Coae., XXXIV.514C]

1 8. Car. oonc. MedioL VI, de fan. [ibidem, Mansi, *Cone.*, XXXIV, 515 E).

* Cons. Trid., sees. XXV, deer. 1.

.■JJARR'IL

TSè clero..

I 'Titulus 1.·

De atefrapoiila.·

.^ntequam de pereonie ecclesiasticis. quae in hae pruvincia sunt, quicqutfra agamy·, èef nobia per gratum< adyStiperisrM hierarchiap^râdu· ôculoa tollere, ut. quam notai èpiscopali ordini· dignitati, quae jn indigpi· non deficit personi·, reverentiam exigimus, banc ei·, qui nos auctoritate antecedunto libenti ammo oxfoiSedihus.

tIlisWgitur. qui apostolica© nedièç ecclesiarum minium capiti· et cardinis, senatum .Yonstituunt eiusque nobijiroimae partes et praecipua membra sunt omnem^npendimua honorem ; cuncta autem, ►qu.ie in suae^oignitatis officio vel de mandato sanctissimi doùiîni nostri iusserint, observantia et. vhedientia prosequamur.

Verumtamen ei, qui primum obtinet et sbmrpum ecclesiasticae auctoritatis fastigium, beatissimo nempe et sanctissimo Pio papae IX eiubque in Romano pontificatu Successoribus, summum quod iure drvino debemus obsequium ac perpetuam s(ibirrtioneui spondemus, eique tamquam unico ac vero unitatis catbolicpe centro, ecclesiae fundamento, ('hristi corporis capiti, gregis dominici duci ac custodi, adhaerere profitemur, parati ex animo, Deo auxiliante, sanguinem totum fundere {potius] quam ab hac unitate et subiectione vel quid minimum ŭeflector aut dissentire.

94. Sed ecclesiae, quae ad instar corporis est, a prima aetate ' placuit, ut licet epicopi sui ordinis 'gradu pares siht. aliquis-tamen ex ipais, ad unitajem magis fovendam tuendamvé disciplinam, unicuique provinciae metropolitae seu archiepiscopi nomine praeficeretur.

95. Huic a sacri» canonibus iura et privilegia dignitati consentanea fnerunt fattributa, quorum praecipua haec sunt: synodtfm provincialem indicere eique praeesse[1]; provinciae dioeceses, causa in concilio provinciali probata et dioecesi sua plene recognita, lustrare[4]; ius dicere inter eo·, qui iuxta canonicas sanctiones a iudicio «uffraganeorum ad ipsum provocant[5]; vicarium, qualibet sede episcopali provinciae vacante, nisi capitulum infra octo dies ipsum elegerit, constituere ·; io tota provincia pallio statis diebus uti. crucem, suae iurisdictioni· insigne, ante »e deferre ac populo benedicere[7]. Haec iura et privilegia in metropolitano Urbinatensi concilq^patres agnoscunt, eique libenter iuxta sacros canones reverentiam &sferunt.

96. Maxime autem conferre ad optimum ecclesiasticae provinciae regimen et ad fidelium aedificationem sanctam antistitum concordiam ac necessitudinem compertum est. 'scriptura testante: ***Frater,*** ptri ***adûitahtr a ›fratre, pitti ààiai***

A Quapropter valde optat synodus haec, uf qupd modo .viget inter metropohtanum et coepiseopqs sanctae athicitiae et'caritatis vinculup), arctius in diei^per consuetudinem et mer mutua praesertira m, rebus gravioribus consiriavfoveatuK

J Titulus,JÏ.

De epiecopii.

' Magna sane et vefibrabili^ est episcoporum dignitas, qui ordinis plenitudinem et pothja Spiritus^banta charismata recipiunt, apostolorum in locum ' eiMbedunt, duces populorum et ecclesiae principes sunt constituti[1], quosque in 'ecclesia iure divino ordinis et iurisdictionis potestate presbyteris superiores[4]. pe,r omnés aetates summo in honore habitos, obsequenti, animo fideles non seciia ac.filiiu iugiter prosecuti sunt. Ast ǫuanto eorum exc^JIUA dignitas.^ tanto sunt munera graviora; permulta B enim Deo, permulta clero ac populo sibi credito sun) ab ipsis persolvenda.

97. Jnter omnia quae 'ad Deum referuit\nr fides eminet, qua sublata vel infecta.' fotum religionis aedificium corruat necesse est. Strenuo «atque invicto prorsus animo se gerant episcopi, si quid vel minimum fidei adversum in dioecgai oriri perspexerint. Suum praecipuum munus hoc esse meminerint: praedicare, sànam doctrinam excelso quodam modo proponere, adversarios repercutere. Id vero ma£is etiam praestent, cum a supremo dominici gregis pastore, cuius numquam fides deficiet, excitantur, ut vigiles custodias agant et „ubiquq latentes insidias[4] ab ovium pernicie prohibeant[1]. Quidquid igitur pnsriiati atque integritati -fidei et doctrinae adversank, perenni sollicitudine inspiciant, apostolica libertate tum ore tum scriptis convellant atque iuxta, canonum sanctiones C severe coerceant.

98. Cum magnopere in rationem divini honoris» cedat et ad pietatem provocet templorum nitor sacrorumque decor ac diligentia, haec quoque verbo atque exemplo zelare episcopum decet. Frugi quoad ·o. in honorem domus Dei conferat liberalitatem ŝuam Invigilet, ut sacramenta ubique in dioecesi recte et graviter ministrentur, maxime vero sanctissimum eucharistiae sacrificium.

99 Sanctae orationis spiritum summopere colat, quem veluti scutum ad decertandum assumet. eodemque ecclesiasticos viros, suos in religionis et caritatis operibus adiutores, instrui contendat. Spiritum hunc ipsum in populo etiam iugiter augere connitatur, secum animo reputan· neminem quicquam vel minimum perficere ǫosse, nisi divino praesidio per orationem implorando.

10(). Quod autem ad ecclesiasticas personas D spectat, primum debet iu se ipsum episcopus oculos qonvertbre. Meminerit igitur ex sanctorum patrum sententia ac Tridentini concilii verbis, se non ad commoda, sed ad labores et sollicitudines pro Dei gloria vocatum esse ; se non tantum verbo et sollicitudine regendum populum suscepisse, sed nfactis ,etiam suis ac vitae actionibus, quod est veluti perpetuum quoddam praedicandi genu·- i Ideo enim

[1] C. 17, de elect., in VI. {I. 6), Sixtus V, const. 76, /IbrifnsR vsrus, sano 16M], part. IV, bullar., p. 979; d. Bernard., *De coeuieterat..'* l. IV.

[1] Cone. Nicas»., c 6 et 7 (Labbe, II, 36]; Kuaeb. *Sutoriae eed.,* I. III. c. 4, (opp., ed. Mj<n*, II, MO]; Cbrpssst., fies. *H* «n st *1 w» // Tie'.* [oppM «L Moattanooa, XI, 787, 547).

[*] C. JWwiMt 6, dirt. 18, C. Stat riis» 95, de sooasst [V.4], cone. Trid.. seat XXIV, cap. 9, de *ref.;* Baaed. XIV, *De* synod, l. XIIζ c, 6, et Tagnan. ad c, *Stoat* rim· is accusât.. n. 96.

[*] *C. Soeuiu* 1, de oensibn·, ia VI, (II1, 90); Cenc. Trid., •ess. eit, e. &

[•] C. Buterafe 11, de off. iudk. ordia. [L 81), e. &mm 8, de appellat ia VI (II, 15); Baaed. XIV, coast quae incipit Ad msNMm, 80 mart 1748.

[*] Cone. Trid^ seas, «it, a. IS.

[1] Clmaattn, ArsMytwy 8, d· psivüsgüs (V, 7j; e. Ûa» ris d, de aaetsrit et nan paM (I, ·).

[1] Prov. XVUI, 1».

[1] Cone. Trid., sees. XXIII, c. 4.

[*] S. Leo magnos, Sena. 81, de anniv. Assnmpt *feen* 8. in ed. Bailerin. I, 11 ; opp., sd. Migne, I, 146 B).

[*] Coae. Trid., oesa. XXIII. cap. 4, eaa. 6 et 7, sad. seea ; 8. Kplph. Adsers. beers·., 76, n. 4, (opp., ed. Migne, II, 607), Bensd^ XIV, *De* synsdo, L XIII, e. 1.

[*] AUocnt, 9 dss. 1864; rids etiam m. dd. n. Utt encyti 9 nov. 1846 et 8 dss. 1848, ad spierπρo· Itabas.

[▪] 8. Car. «ao. prov. I (part II, c. 18, Mauri, Coae., XXXIV, MB).

[*] Cmrn. TM» mm XXV, m 1. ds r<.

*5 . ft

mundi lumina, sal terrae, populorum magistri, epia- A rationem omnrob informent '.et omniaVquae decretis
copi pro excellenti dignitate %tque munere £ppel< ' h^ce erunt inferius praescribenda, diligentissime
lantur'1. Quapropter „se muneri huic ĉonforme praestent.

ostepdant; in primis vero ita -mores suos omnes componant, ut reliqui ab eis friigahtatis, modestiae, x continentiae ac. quae aoa tantopere commendat Deo, sanctae humilitatis ex.èmpla petere' possint. Modqsta supellectili et mensa ac frugali victu contenti sint; in reliquo autem' vitae genere, ac tota sua domo caveant, ne quid appareat, quod a sancto ' hoc instituto sit ajienum, quodque non sinjplicitateâ^ Dei selum ac vanitatum coeteuaptum prae r- " se ferat/ '

101. Hospitalitatis officium ĵt banctis patribus frequenter ɜcommend.atum, qüantum per rftsorum & proventus licebit, prompte benigne<l.Je exercere assuescant, memores eos. qui hospitalitatem amant, Christum in hospitibus recipere'. Nihil ex reditibus ecclesiae „ad consanguineo· familiaresvo suos B augendos ĉonferant l, quod gravissime «Tridentino et ɜacris canonibus est ĥnterdictum

102.1 Familiares deligant'.eosque habeant, quos decet ministros, emle ministrorum Dei \ ne ex alienis vitiis turpem et quasi propriam contrahant dedecoris ĥabem *· Ita quod a ceteris civium familiis expectat atque optare debet episcopalis sollu citudo. proferat primum exemplo familiae suaif. quam sacrhrAentoruni frequentia, orationis pabulo et crebris exhortationibus opportune ĕxcitabit

103. Ipsi vero episcopi sacra decreta, apostolicas constitutiones et praecipue Tridentini monita àe episcopali decrrre ac gravitate ubique servanda ƀerpendant Et gravissima concilii Romani verba considerent: „Sui gradus altitudinis summique honoris atque dignitatis memores, ad infima quaeque se non abiiciant, nimium se potissimum saecularium consuetudine et familiaritate deprimentes ... ' In t' mutuis visitationibus omnique alio humanitatis commercio, sive intra sive ex'tra ecclesiam, cum omnibus uti patrqs et pastores se habeant, et supra omnes, veluti superiores.)«>cum sibi servent digniorem.–*

KM. Qpod ¥ero ad optimos ecclesiae ministros effortnandos attinet, ante bpinia ecclesiastica seminaria. ut oculi pupillam, custodiant Vix enim aliunde digni ministri haberi possunt, quam ĕ illis qui ab adolescentia et prima ipsa aetate ad sacra officia ritç informati fuerint. Hinc pluries episcoporum otnniutn studia, et Italorum praesertim, a /Sanctissimo domino nostro Pio IX pontifie^ maximo excitata sunt. Qutimobrem antistites provinciae huius, in .qua ecclesiastica vigent seminaria, ad ea animum adiiciant atque iuxta sacrorum canonum

105. PrnSterea antlnadvertant, ut -parochi et ' omnea, quibua ' cura aniroartim "credita eat. »ua munera probe noscant, 'notation negligent et'mo- ·. rum honeatate et sanctitate comprobent. _J'er»picuum est enim: - „I'arochi> officii eui ignaris. vâ.J- negligentibua, côntinuo-populorum^uores prolabi, et christianam laxari disciplinam, et religionis cultum exsolvi atque convelli, ac vitia omnia et corruptelas in ecclesiap^faciie invehi- '. Quapropter Ἰβφιΐο ĕxequartifr episcopi ^quod· Hire est constitutum. tum quoad eorum examen et delectum', tum quoad ,sùapenaionem et coadiutoris deputatTuuem ih». qui parochialia .negligunt officia4 Diligenter intendant per se. et per vicarios foraneos in parochorum mores et ministeria, ne cum pro episcopii munere It^icos de ipsarum vitiis redarguunt, uno ab eia sermone convinci possint, ..quod clericos ipsis patianfar esse ĕteriores

106. Ad ecclesiasticam disciplinam tutandum et magia magisque in dies ĕxcolendam dioecesanam synodum tçmp^re a se prftestitiïtcrhabere non praetermittant, prout a sacris canonibus, praecipue vero a Tridentina synodo et a nostris decessoribus lussum est7. Id ƭuamprimum a concilii provincialis confirmatione et publicatione, metropolita et singuli episcopi omnino praestent; in ŝynodalibu autem sessionibus provincialia decreta recipL.Jubeant et ad eorum observantiam subditos ĥortentur Quod si quandoquepƀ temporum locorumque çircomstantias id fieri nequeat, tunc valde utile erit, vicariorum foraneorum vel sacerdotum doctrina et prudentia praestantiorum congregationem convocare, in qua discutiarftur et auctoritate episcopi statuantur. quaecliniuue in Domino pro bono ecclesiarum et plebis regimine videbuntur expedire.

107. Dioecesis suae fidelibus ita praesint episcopi, ut non in eis dominentur, sed illos tamquam filios et fratres diligant. Propterva in audiendo faciles, in respondendo mites, patientes in sustinendo, in consolando promptiores sese exhibeant; maxime vero pauperum ac miserabilium personarum necessitatibus, veluti piissimi parentés, occurrant rQuo>s tamen si quid per humanam fragilitatem peucare contigerit, illa apostoli est ab eis servanda praeceptio'. ut illos arguant, obsecrent, increpent eum omni bonitate et patientia, cum saepe plus erga corrigendos agat beneolentia quam austeritas, plus caritas quam potestas. Sin autem ob delicti gravitatem virga opus fuerit, tunc cum mansuetudine rigor, cum misericordia iudiciutn, cum lenitate severitas adhibeatur. Il

. I> Nihilominus quaccumqtie praeceperint videant

' Cone. Rom., tit. XVI. de vita et honest, ckricor., ◊. 1. ;Mansi, Cotic.. XXXIV, 1879],

l Cone. Trid.. cit. suss., c. 1, rone, ('artbagin. in can. *Episcopat* 7. dirt. 41. conc. prov. I'rbinat. Tiranni. loc. cit. de ept»copi dignitate et qualitate

* t'ouc. Trid.. se'». XXV, c. 8. *de re/.*

* ('one. Trid.. ses». XXV. c. I, *de ref..* can. *Re» eecl.* 26, enm *eq.. canas XII, q. I ; c. Cam teeandam* 16.- de praebeud. [ttl, 6]; cone. prov. I'rbiD^Tiraanj, loc. cit. ; Beued. XIV. Z*e *eynodo.* L VJI, c. V.

* ConcTTrid.. mm. H. c. unie.

* C. (Vm·^*jwtorit 58 et* ssq. catu. 11, q. 7.

' Conc, pfcv. VrbinaL Tiranni, de episcopi dignitate, c. 3; S. Car. ciinç. prov. I, [part. II, c. 99; Mansi, *Cone..* XXXIV, 977 El. et IV {part. Ill, c. 1, Nanai. *Conc.,* XXXIV. S3 E).

* C. *Epiocopa»* 10, dist. 96; c, *Solitae* VI, ds maior, et obed. [I, 38] ; oene. Trid., NM. XXV, c. 17, *de ref.*

* Cone. R<nn.,,tit. XVI, c. 9, [Mansi, *Cone.,* XXXIV, 1879].

*· Kp. sncycl· Leon. XII *[Cantate* CArMti,496 dee. 1896), de extena. isbiL f SmmarM; Beaed. XIV, iit. encych *(Ubi premia, 9* 4m› 1740J, qaae sut 9, 1.1 einsdeu bnDarii.

l Tins IX. encycl. Çho *pluribnu.* 9 nov. 1846. et *Xoatw.* 8 der. 1M9, § *Post haet*

• Pius IX. encycl. 9 nuv. 1M6. $ I rnon. "X

• Conc. Trid., ĉes XXIV, c. 18. *de ref..* et se»'. XXV. ◊ M. *de rej ;* Hened. XIV. *I>e »ynodi>.* l. XIII. c. 9, et *Jnetu.* 7.

• Cone. Trid., sea·. XIV, c. 3 et 4, *de ref..* ĕa V. c. 9. Bened. XIV, ƀ *tynodv dtoece»..* I. XH1, e. W. n. 21, et *In»tit.* 9, n. 16.

• Cone. Trid.. ŝes XIV' *[de* re/. *prooein.).*

• Cone. Trid.. tea·. ciL, in prooem.

' C. 4nmu 16, enm srq. diet. 18; conc Tnd.. sexu. XXIV, c. 9. *de ref.,* cunc. prov. Trbini Tiranni, de rrsid. epim-. c 4,

• C. dn. dial. 18; Bened. XIV'. *Ue eynod.,* l. V. e. 9. cvuc. Rom., tiL II. c. 3, [Mauri, Co»c., XXXIV 1868).

• Conc. prov. Crbinat. Tiranni cit. ibi. *Acta eccle». Mcdiol..* part. I, p. 179, edit. cit.

Conc. Trid.. se··. Kill, c. 1. *de ref., cvuc.* prov. I'rbinaL Tiranni, de episcopi qoalit. et dignit., c. 4.

Il Code. Tnd., loc. ciL. ac ee··. XXV, c. 8; et conc. Tiranni. ibi c. 6.

ne çegligantur. Antistitum enim hoc valde auo-*a toritati detrahit paritque contemptum. Ipsi igitur omnia studeant ad divinam similitudinem fortiter suaviter<y|£' componere.

,1<^. Cqm ad sanam'doctrinam in populo disse-ıminandam eujnque ad optitna virtutum exercitia excitandum,' pastoris, commonitiones atque evahgelii ..praedicatio, praecipuum episcoporum munus1, cond-'ierant quam maxime, ideo ^tuius provinciae anti-stite» Tridentini çoncilii decretis obtempèrare ηδη 'desint, a quo gravissimis verbis definitum est: „Ec-clesiafum praelatos teneri per se ipsos, si legitime impediti non fuerint, ad praedicandum sanctum lesu Chrieti evangelium. Si vero contigerit epis-copos legitimo detineri impedimento, iuxta for-mam generalis concilii, viros idoneos assumere tene-antur ad huiustModi praedicationis officium^salu-briter exequendum*2.*

109. Toto ex animo curam impendant rectae b iuventutis institutioni, ex qua ecclesiae et societati tot bona consequuntur. Parentes commonefaciant de gravissimo, quo obligantur, onere pie et sanbte sobolem 'instituendi: si Id per se agere nequeant, iis sa^tem^utantur magistris, quos catholice et recte sentire perspicuum sit. Publions vero et privatos ludimagistros attentissime specu^enturi atque per selectos in civffotb viros, et ubiquo per parochos, eorum mores et doctrinam perscrutentur.

11" Verum ut episcopus muneribus omnibus suis perfungi queat, omnino necesse est. ut tam-quam bonus pastor et pater gregi su<r et filiis as-sistat et penes ipsos resideat1. Hinc nos sactf^c> sancti concilii Tridentini decreto obsequentes (quo mandatum est. ut in provincialibus conciliis decreta de residentia publicentur iterumque evulgentur, ne ulla temporum iniuria et hominum oblivione ac consuetudine aboleantur4), ea omnia iura. quae huc c spectant, et praecipue Tridentini ipsius decreta sub Paulo III et Pio IV sancita de residentia, in prae-senti provinciali concilio proponimus, evulgamus ac perpetuo servari mandamus. Antistiteg praeterea constitutioni inhaerentes Benedicti XIV *Ad tmi-cereae* \ nunquam ultra tres menso», nisi Romani pontificie venia, absint a dioecesi. Quod si quis ultra annum nulla legitima causa et facultate ab-esse audeat, suffraganeum metropolitanus. hunc vero antiquior ex residentibus suffraganeis Romano pontifici denuntiet*.

111. Nec plencf inspicere, nec universe provi-dere omnia, quae ad pastoralia sua munera spec-tant,. episcopi poterunt, nisi totam dioecesioi sae-piu· lustrarint7. Hanc ideo pastoralis munens sollicitudinem nunquam intermittant. Completa, autem ad normam sacrorum canonum* visitatione, tertio quoque anno, antiquisshnae observantiae D ac Sixtinae constitutioni inhaerentes, sanctorum apostolorum limina visitent, et' suae ecclesiae ra-tionem1 supremo catholicae ecclesiae· pastori red-(font.

112. Haecomnia provincialia-synodu· ceiritne-morat at enixe commenda! epiaeopi·* eqsque in· Domino hortatur, ut sua munera saepius coram Deo pepetpnt, perpendant ac meditentur, praeci-pue vero tridentini .concilii verba1: „Attendente· *-ibi et· universo gregi, in^juo Spiritue sanctu· po-suit eo· regere ecclesiam Dei, quam acquisivit 'sanguine suo, vigilent, sicut a^stolus pra^ipiL in omnibus-foborent et ministerium suum impleant ... atque ovium suarum, quarum sanguis de eorum est manibus a. supremo iudiee requirendus, custodiae incumbant.i!* Pastoralis Sollicitudini· monita et prae-clara episcopalis vitae (qua quidem nulla perfectior est1) exempla, quae sanctissimi, antistites Carolus Borromaeus et Franciscus Balesius reliquerunt, iugiter prae oculis habeant, ut ad optima quaeque in dies incitentur. Id episcopus profecto facilius tutiusque assequetur. si piam illam iudustriam ad-hibeat. quae a concilio Mediolanensi VI proposita est: „duos scilicet sacerdotes pietatis selo flagrantes spiritualique usu peritos ac prudentes pro con-scientiae suae religione secreto in civitate deligendi, quorum sacerdotum officium in primis sit. epis-copum assidue omni caritate et humilitate, omnique debitae observantiae officio pnvatitn sincere ad-monere. quidquid in eo desiderari vel opus esse viderint.*i*4

Titulus III.

Dc *capituli».*

Inter ea. quae a conciliis provincialibus statui possunt vel debent, expresse iuesuni est. pro regionis more et utilitatb. certam ad ministrorum officia, divinorum rationem disciplinamque chori formam praescribi, ut uniuscuiusque provinciae ecclesiae. c quantum fieri poterit. „eundem in psallendo teneant modum.41 |deo patres concilii, praesentibus cathedra-lium capitulorum nuntiis*, haec servanda proponunt. „ 113. In primis quae a sacris canonibus, ab apostolicis dqcretis ac praecipue a Tridentina sy-nodo quoad vitam et honestatem clericorum prae-scripta sunt, ea omnia conventaalibus collegiis ad-script! singulari observantia praestent. Cum enim canonicorum ordines, in ecclesiis praesertim cathe-dralibus. ad conservandam augendamque ecclesi-asticam disciplinam fuerint instituti, decet ut ipsi sacrarum legum custodia, fidei integritate, vitae innocentia praecellant, et aliis tum laicis tum cleri-cis exemplo sint ".

114. Sacrosancti Tridentini concilii decreto in-haerens, quo praecipitur, omnes canonicatus ac portion^· in cathedralibus ecclesiis habere adnexum ordinem presbyterii, diaconatus vel subdiaconatus, curet episcopus, ut in posterum, ad ipsips decreti normam, ab eiusmodi capitulis arceantur iuniores, qui et ad saccularia vota transire possunt et ob aetatis personaeque defectum' indecore inter seni-ores considere videntur·. Item ut dignitates et

1 ('an. *Epiacopu» nullam* 6. dut. 88, et *Epiocapu» guber-nationem* 7. diet, eadem; cone. Rom. tit. I. |c. 8. Mansi, *Conc.*, XXXIV. 1854|; conc. Trid., ste.V, c. i, et XXIV, c.4, *dertf.*

• ('one. Trid., loc. cit., sees. XXIV, c. 4; cone. Rom. sub Innoc. ILI, in c. *Inter cetera* 16, de offle. iud. [I, 81).

• Γ. *Qualiter* », de dene, non rssid.)III, 4); eoae. Trid., •mm VI. c. 1. et XXIII.4 1, de ref·, conc. prov. Urbini Tiranni. dr* resid. episcoporum, c. 1.

• Conc. Trid.. es··. XXIII, c. 1, de *rtf.*

• X. 18, torn. II eiusdem bullsrii, p. 59. |8 sept. 1746).

• ('one. Trid., „ »µ . VI. c. 1, dc *ref.*

' 8. (3ar. conc. prov. I, ds visitat., (Mansi, *Conc.*, XXXIV, 43 K].

• 1 Conc. Trid., ses·. XXIV, c. 8; c. *Relata* 9, cum seq., cans. Xnq. I; c· t'uni apostata 6, de ssnsib. (III, 80]; eoas, prov. Tiranni, ds rssid. ep&sooporum, c. 8; Bsaed. XIV, *Da* synod. L XUI, a 7.

' Iuxta instructionem editam .anno Î796 iussn Bened. XIl1 a ·. congr concili.

* Cone. Trid., sees. V|, c. 1, *de ref,*

* Innoc. III. in c. Mri 10, de renant. 11.9); d. Thomas. II. 2. q. 186.

* 8. Car. conc. prov. MedioLVI, de episcopo etc., p. 965. (edit P»U». 1734, [c. il, Maui. Conc.. XXXIV, 518 è|.

* Conc. Trid.. sees. XXIV, c. 19, de ref. prope, fln., et cbnc. Tolet, m c. *De ii»* 18, diet. 19.

* Honor. IU ad archiep. Senon. et eia· suffrny., in c. *Etti membra* 10, de iis quae flant a prae1st, (ILI, io|; ·. congr. concilii IV apr. 1696.

' Conc. Trid., sees. XXIV, <t 19, de *rtf.;* XIV, *De tynada dioocae.*, L XIII, e. 1, n. 5.

* Conc. Trid., sesa, càL; oone. prov. Urbini Tiranni, tit. de obtineat. dignitatM vaTomsafo, ·. 8.

ma^or.prout fieri poteat, par· canonicorum ŝacraè A quemadmodum et ipsiAn chori praefectum, ni suum th'eològiae vel iuris sacri laurea sint exornati :

115. .Uhiversi vero et airiŷili de capitulo prat latis suis debitam ^beervantiam *et* obedientiam impendant. His celebrantibus â^it alia pontificalia munia 'exercentibus^, assistant atque inserviant, eosque ceteris reverentiae ae intimae coniuctionis obsequiis prosequantur, sicut topiscopa^is dignitas postulat, et db illis expectore aequum est. qui ẽ'ougvU clesiae senatum constituunt, unum corpus cum episcppo efficiunt, et coadiutor··, consiliarii et ipsius fratres vocantur"·.

116. Divina officia et angelicum psallendi munus angelico, quodammodo spiritu canonici persolvant. Recta psallendi ratio requirit, ut omnes choro ăd ^dicti concorde· semper sint et a proposito tono numquam aberrantes, ne voces nimium aut deprimantur aut efferantur, ac ut in medio versiculi notato signo, distincta fiat intermissio : Omnes B vero eodem tempore assideant, assurgant, caput detegant vel operiant, stent aut genuflectant. prout officii et temporis ratio postulat. Collocutiones, risus aut alia huiusmodi omnino devitent; litteras aliave scripta non legant; nullus a stato cancello, nisi a praefecto chori venia petita et iusta de causa, discedat. Omnes in rem divin.am toti sint et Dei nomen reverenter et devote ĉollaudent

117. Haec ămn v^ero impensius praestanda sunt, dum missa, dtxjporum officiorum pars nobilior. ĉelebratur Quotidie ea, quae conventualis dicitur, etiam, solemniter sacrum faciente episcopo', pro benefactoribus est ăpplicanda Celebranti assistant, qui ecclesiarum stipendiis militant, et pro universa fidelium societate preces impense-fundant. In cathedralibus et conlegiatis ecclesiis, quo tempore parochus populo evangelium explanat, omnes etiam canonici a celebratione missae, sub poenis C arbitrio episcopi, ăbstineant Sic autem in ecclesiis maxime praefatis, quuad fieri potest, celebratio missarum omnibus festis diebus disponatur, ut nec modo superfluant nec modo frustra desiderentur10.

118. Verum a chori officialibus pendet quam maxime, ut cuncta probe et secundum ordinem fiant. Chori igitur praefectus, nisi ex ecclesiae consuetudine alius constituatur, dignior de capitulo habeatur. Is rerum omnium quae ad divinum cultum pertinent sollicitus, ministros suo munere sedulo perfungi et divina officia solemni ritu pro temporum ratione, horis ĉongrui ac pie ab omnibus agi curabit. Négligentes arguet, annotabit, episcopo deferet. Hic vero inobediente» coerceat,

119. Chori magister sju praecenter paallendi rationem proponat ac moderetur, idque faciat ditigenter et graviter, ut ĕdeĭe- ĭum libentissime audiant, tum mente Kd coelestia ferantur. Magistro cerimoniarum in iis, quae ,sui muneris «unt, omne· . pareant, nec audeat aliquis ab illius ordinationibus , auctoritate vel praetextu abscedere Sacrarii custode· séu sacristie, in ecclesiis maxime c\thedralibus, attentissime pervigilent, ut Omnia munda et puta sinti immo vdro quo ^iecet religioso cultu et splendore ñiteant. In aacristiam, praeter ratio-, nabilem causam, laicos non ădmittant Inaqia colloquia ab ea -oht ntes et omnia, quae caritati quomodocumque adversari sentiant, adstantes submissa tantum voce loqui sinant :

'120. Festis diebus quibuscumque, vel feriatis tempore divinorum, capitulare· ĉonventus absque episcopi licentia, non habeantur. Cum vero habentur. canonici capitulare· sententiam suam a, riant, sed postposito partium studio, fraterno amore omnia pertractent et extraneis 'silentio tegant. I In unoquoque autem conventu ĉar aliqua seu caput constitutionum clara voce et ex ordine perlegstur, hac ratione ut earum lectib unius anni vel duorum aut trium am6itnr prout episcopus definiet, compleatur. ›

b21. Inhaerente· eiusdem Romani concilii decreto atque menti pontificia! maximi felicis recordationis Clementia XII7, ecclqaiarum capituli» tam oathedralium quam collegiatarum, quae quidem velut corpora suis legibus vivere suisque legibus nutriri oportet, praecipimus, ut antiqua, si qua sint, statuta emendanda depromant, et, ubi desint, sex infra mense· post praesentis concilii publicationem omnino conficiant ac episcopo exhibeant1, In his autem capitularibus constitutionibus renovandis, emendandis approbandisque. forma et ratio ab ipso concilio Romano propositae * prae oculis habeantur.

122. Verum nil quidem constitutionum proficit emendatio, si earum notitia desit et observantia. Quamobrem, ut hac in provincia semper divinorum disciplina floreat et augeatur, mandamn·, ut statutorum eiusmodi, cum emendata et probata fuerint, exemplar quisque canonicus, antequam praebendae suae possessionem ineat, sibi comparet et apud se habeat. lubemus insuper, ut in ipsis constitutionibus vel earum appendicibus, noma quaedam perspicua de chori disciplina et ratione psallendi, ex probatis auctoribus 10 desumenda, adiiciatur.

123. Quodlibet canonicorum collegium diligenter suum archivium custodiat, in eoque ecclesiae suae D monumenta ad normam decreti concilii Romani apte servari et in di·· recondi curet11.

' Cone. Trid . loc, cit. cone. prov. Crbin. Tiranni. ibi [e. J). Leo XII. eonst. *i^nod* divina sapientia (28 sag. IKSM). ft 231 et 232,

' Cone. Trid.. sess. XXIV', c. 12, *de ref.,* Lambert., *inet.* J07, n. 160, ». congr. concilii, 17 aug. 1641.

' C. Abrit 4 et 8 de iis quae fiant · prselaL]III. 10); Thomas·., *De dioeipl. ercl.,* part. 1, 1.1II, c. 3 et 10.

* C. *Dolente»* 0, de celebrat, missar.. [III, 41): Clement. XI liti, encycl. ad epp. Italiae sim. 1708; Bellanpin.. Controv , 1.1, de bonis operib., part. 1, e. 18.

• Cone. Trid., sees. XXIV, c. 12; cone. prov. Tiranui, de choro, c. 1 et 2: a Car. cone. prov. I [part. II. c. M. Mansi, *Cone.,* XXXIV. 68-»]; Lambert.. *inatit.* 107, ft 25 et seq.

• C. *De* iis 13, disk 12, e. *Cntn creatnro* 11, de celebrat, misai III, 411-

1 3. rituum oongr., 12 nov. 1881, in Marsor.

• Bened. XIV, encycl €'a semper [I· aug.) anno 1744.

' Decret. Levret, episc. Marchiae et prov. Urbiaat. conv., ubo IMO, 1 17.

"" Decrete clt.

1 Cone, prov Vrbiui Tiramu. dr chori praefecto; ·. Car. cone. prov. I (part. II, c. 87, Maari. (Ame., XXXIV. 51 B|.

1 Cone prov. Urbiui Tiranni, de'ceriuion. niagist., r. unie., ». Car. cone. prov. I, de oftic. magi»L chori et cerimoniamm, [part. 11, c. 32. Manti, Cbm·., XXXIV, MC|.

1 8. Car. eonc. prov. 1 [part. II. c. 40, Manti. Cose., xxxiv, ω-«|.

* Cone. prov. Tiranni. de aacrista, c. 3, a Car. cone. Mediol. I. de offic. tacriat. [ibidem].

* Cone. prov. Tiranni, de oblinent, dignitat. etc., c. 4.

* Tit , e. 4 et 6, {Manti, *Cone.* XXXξv, I86β-«[.

I Breve 2 apt. 1718 *(inter cetera]* in append, eonc. Rom.

* Cone. Rom., loe. cit. ; eonc. prov. Benev. III.

' Tit. II, e. 4 et 5, [Mane, Coec., XXXIV. Iβδβ-Wj.,

'· S. Car. eonc. prov., at qaam tradit ep. Fulgis. Baptittellina.

II I'oie. Rom., de Ade iastnuaentor., Ut. XII, e.4. [Manti, Come., XXXIV, 1871}.

Titulna^IV.

Df nifieitH fm ifuctfi.

Optandum esset ut episcopM, paterno prorsus more te ferent, oohortationibM ac ohrurgationibM ■neittent, omnet poetet cibi tubditoe in officio Oontinere ; aet temporum calamitas et pravae hominum cupiditatet id efficiunt, ut non mantaetudine temper, ted aliquando uti debeat virga. Quapropter, pro divina, quam obtinet, auctoritate regendi ecclesiam seu clerum et populum sibi commissum, externam et coercitivam! tum iudicandi tum puniendi potestatem iuxta canonica? sanctiones, per se ipsum et per ministros, cogitur quandoque adhibere.

124. Horum primus est vicarius generalis. Hie praeter id. quod iuris necessitas in eo postulat, nulla sit alterius muneris residentia aut occupatione impeditus; disciplinae ecclesiasticae telo flagrans; iudicii maturitate et vitae honestate praefulgens; adeo ut non ad iudicia dirimenda tantum, sed ad omnja episcopalis sollicitudinis officia praesto esse possit.

125. Quaecunque suo officio adiuncta sunt, fideli atque sollicita cura circumspiciet et praestet. Ius integre ad sacrarum legum tramites dicat. Aequitatem quam canonM commendant praediligene. causas omnes, superfluis expensit et ambagibus reiectis. expediat '. Hi de matrimonii vinculo ex spectai! episcopi facultate vel de professionis validitate quaestio proponi contigerit, Benedicti XIV constitutionibus omnino inhaereat *. Ast in causis etiam criminalibus, et in iis quae ad disciplinam tuendam pertinent, cum constantia longanimitatem ac mansuetudinem adhibeat, et ad poenarum severitatem sobrie et magna circumspectione dereniat *.

Γ2H. Miserabilibus personis indefensis, ne suo iure fraudentur et adversariorum potentia et fraudibus opprimantur, paterna episeopi sollicitudo subveniat *. aliquem constituens ecclesiasticum vel alium pium hominem. Christianae caritatis operibus ac officiis deditum, qui misericordiae vhicera indutus, pupillorum, viduarum et egentiunt'liominum patrocinium\in omni causa (etiam apud forum civile) suscipiat *r Item in carcere etiam laicalis curiae noriiine detentis occurrat, ne quid necessarii sire ad vitam, sive ad defensionem, sive ad pietatem desit. Ideo episcopus per se vel per alium eosdem saepius invisat, et debitum caritatis obsequium, ut parentem piissimum decet, exhibeat, qjiosque pios viros ad hoc excitet '.

127. In archivip episcopali, cancellarii cura et diligentia, acta omnia tum ecclesiastica, tum civilia et criminalia itemque ecclesiarum, confraternitatum et piorum omnium locorum inventaria* recondan-

tw ac (debtor aaaarveatw Horam vero inventariorum authenticum exemplar ia arehivio altero apud oeelreiam, ooUogiam looamvo pium, cuius sunt bona ot iura descripta, habeatur *. OmnM etiam de beneficiis quibuacumque provisi novum inventarium conficiant Ulndque episcopali euriae exhibeant*.

138. Curiae ecclesiasticae taxa praescripta utantur. Episcopus.vero, ad omnem e foro suo avaritiae suspicionem dimovendam, eamdem typis publice propositam retineri iubebit

129. Suae curiae locum, acta et personas diligenter quotannis episcopus visitet, ac, ut aiunt, recognoscat *. Per viros ecclesiasticos prudentia et integritate praestantiores. quaenam sint ministrorum fidM. mores et in iis, quae sui muneris sunt, diligentia. exquirat et intelligat. Procuratores, qui causam iniquam scientes defenderint, eosque qui publice criminosi sunt, ab ecclesiastico auditorio interdicat*. Vicarius generalis episcopo praecipua acta curiae, civilia et criminalia, quotannis scripto significet atque ipsum certiorem faciat de iis. quae etiam extraiudicialiter gesta sunt ad tuendam in clero At populo disciplinam et observantiam eorum, quae in provincialibus et dioecesanis synodia sunt decnaia. Id et vicarii foranei. qui in cultioribus dioecesis locis sunt constituti *. prout plenius in prima dioecesana synodo describetur, pro sua regione quotannis facere teneantur.

Titulus V.

2λ* *parochit.*

Nobile atque insigne parochorum officium est. quibuscum episcopi iam multis abhinc saetulis curam animarum sibi creditam partiunfur*. Cum igitur ceteros sacerdotes, qui simplices dicuntur, praecellant parochi, hos strictiori cum episcopis observantiae atque ameris vinculo coniungi decet. Ex qua uen coniunctiohe illa consurgit mira ecclesiae unitas, qua hostibus suis terribilis fit ut castrorum acies ordinate '.

130. Parochi et omnes animarum curatores in sua paroecia intima officii ratione resideant, sub mortalis culpae reatu et poenis a iure praescriptis*. Vitra biduum absque episcopi sive eius vicarii generalia licentia in scriptis et gratis concedenda, idoneo tatndn oeconomo relicto, ab episcopali curia approbato, nullatenus a sua parocbiali statione discedant*. Discedendi autem per bimestre facultatem, quam sacri canones indulgent, nonnisi gravi de causa1" ab episcopo obtineant, et nunquam sacris Adventus vel Quadragesimae diebus ac in festis ecclesiae celebrioribua, quibus refiA maxime et in Doigino gaudere pastoris praesentia oves debent".

D 131. Cum teneantur pro suis ovibus sacrificium

. ' Mstth. XVIII, 15 et seq- I Tie. V. IU et roq- II Tua. IV. 5. I Cor. IV. 21. II Cor. X, 0; loaan. XXII coast. *Licui iuxta; s.* Aug. Sem. *331 it paruit.*, e. 8; a. louas. Chrysos»., Host, *ff* ia *II Car.* [opp., ed. Moattacoa. X, MB| et pesetas.

* Cone. Trid.. sees VII. e. 14. *it rf.*. et eras. XXIV, c. 90. et seas XXV. c. 10, *it nf ;* ronc. prov. Vtbin. Tiraaai. de iod. foro episcopi, c. 1 ; cone. Root. tit. VIII. e. 9, |Maasi, Coae., XXXIV, 18W|.

* tonat, fisa miaenatiowe, 8 aov. 1741. et Mi datans, 4 mart. 1748.

* Cone. Trid,, sens. XXV, e. 8. ds r<.

* Caa. iTtoria *tpite*. 71, eaaa XII. q. 9; cap. Ar parte 18, de foro compel, q II. 9|; cone Trid.. sees VII, c. 14, sms XXII. c. 8 sens. XXIII, e. 1. *it rt(.;* cono. prov. Urbia. Tiraaai, ioc. cit.. e. 9.

* 8. Car^conc. Mediol. III. (e. 18 Maasi, Cent, XXXIV, 178 A).

' Cono. prov. Urbia. Tiraaai, Ut civ, ci 8; a Car. erosa prov. Mediol. III, ds iis qnas ad episcopi forum perUa- [Mansi, Ornt, XXXIV, 179 D).

* Utt eacycl. [SixU V, froeodq/ 9» apt. 1887 ad oraro spp. Italiae.

1 Cone. Ross., tit. de (de instruis. |Maasi. *Oouc..* XXXIV, 18711 ; roue. prov. Crbia. Tiraaai. de ardüv.

* Cone. prov. Urbia. Tiraaai. de henef. rollat., c. 8. et de accise, etc. reparut, a 4 ; a Car. cone. Mediol. I. [part III, c. (3. Maasi. Cona*XXXIV, SIC],

* 3. Car. ooac. prov. IU. loe. cit

1 8. Car. coao. MedioL dt

* C uit, ds omc arohid. (L »βΓΪ Lient. cï de raser. [1.9|; conc. prov. Crbia. Tiras, et s. Car. ooac. Mediol. I. de vie. for [Maasi. Orne., XXXIV, 49.|

* Marins Lapas *Dt* porecA., Benod, XIV, *Dt ryuoia,* I.V, e. 4.

' Cant VI. 8

* C. 1 de oelebr. roiaror.; ooac. Trid- mm. XXIII. o. 1, de r<', ooac. prov. UrUai Tiraaai, de carat et eorum offic, c. 1; Barbosa ad ooac. Trid., seau XXIII. de rvf- c. 1, u. 80.

* Coac. Basa., Ut XVII, a A [Menai. XXXIV, 1MM|.

■ Croc. Trid- toc. dt

9 11 H.

offerre \ mandam·· id fieri reltgioeiMiai· ab om-■iboa, qai aaimariim caram. licet regular·· vd ad tempes eoaatihiti, exereant*. Quinimmo sopor bit constitutionem sanetismmi domini aoatri Pii IX nuperrime oditam attondeat, qui decernit wparoeho· alioeqae omne· animaram curam actu gereutos aacroaanctum missae sacrificiam pro populo sibi commisso celebrare et applicare debere, tum -om· nibui dominici· aliieque diebas, qui ex praecepto adhuc «errantor, tum' illi* etiam, qui ex Romanae apoatolicae sedis indulgentia ex dierum de praecepto foetorum numero sublati ac translati aunt, quemadmodum ipai animarum curatore· debebant, dum Urbani VIII constitutio in pleno suo robore rigebat, antequam festivi de praecepto die· imminuerentur et transferrentur. Quod vero attinet ad festos translatos.Jies. id unum excipimus, ut scilicet, quando una cum solemnitate, divinum officium translaturo fuerit ,in dominicum diem, una tantuq^ misas pro populo sit a parochis applicanda, quandoquidem missa, quae, praecipua divini officii pars est. una simul cum ipso officio translata existimari debet-

132. In sacramentis administrandis, quod praecipuum est parochorum munus*, diligentissime se gerant. Non difficiles aut tardi sint, sed libenter accedant, imrou lesu salvatoris exemplum quodammodo imitantes, ipsi oves perdita· quaerant. Ideo diebus festis ad confessionsles exedras ultro veniant*, et illi, quibus nullus eet in excipiendis confessionibus adiutor. praesertim in oppidis insignioribus. extraordinarium quandoque confessarium arcessant.

133. Obstetrices, quae in sua ^paroecia sunt, instruant, atque invigilent, num rite baptixandi rationem noverint; alioqui pas ordinario denuntient*.

134. Impensiorem praestent aegrotis curam, eosque. quamvis non vocati, invisant, paterna cohor,-tatione solentur et sacramentis communiant. Caveant. ne divinorum oubsidia medicorum culpa aut cognatorum stulta miseratione, tardius et fere ob morbi ingravescentis excessum inutiliter iisdem administrentur Hic tandem parochi, ubi extrema salutis necessitas intercedat, sacramenta suis ovibus esso dispensanda, nec eaa a pastore suo etiam cum vitae discrimine deserendas eme intelligent

135. Parochorum gravissimum officium salutaribus verbis populum edocendi in tertia horum decretorum parte perpendimus, in qua de christiana catechesi et verbi Dei ad populum praedicatione sermo est. Hoc autem loco meminisse tantum sufficiat. verbi Dei praedicationem inter praecipuae curatorum animarum parte· accensendam esse, et in illam non parum studii ac temporis insumendum, ut recte populus erudiatur: compertum enim est graviora pericula et peccata gigni ex plebis ignorantia. cui prope tantum per parochos occurri potest. Sed quoniam inanis praedicatio fieret, si nemo ad audiendum Dei verbum conveniret, parochus, huius concilii nomine atque in primis Tridentlnae synodi auctoritate, fideles suae curae concreditos moneat, ut frequenter et diebus saltedi dominicis nec non eolemnioribua, suam adeant paroeeUm I. ad quam, abi commode fieri pewit, verba* Dei auditari eoo- venir· tonantor Hortetur eri·· wepiasm· parento· ot domiooa, ut filio· ac famulo· domi suas ehrietiauam doctrinam odoceaat, oooque in fidei rudimenti· pleni·» erudiendo· ad paroeciam mittèro non deoiat *. Ipee vero videat, no manna unquam negligat puero· in cbriatiana doctrina et adulto· in iia, quae sunt ad salutem opportuniora, per parochial·· sermone· edocendi; neque nt officio huic non satisfaciat, legitimae uecemitatis causas sibi fingat ; ai quae fuennt, illas episcopi iudieio cognoacendas et adprobanda» committat. Festivitate· vero, quae dominici· diebus vel in propria vel in proximis paroeciis celebrabuntur^ haud suppetere iustam excusationis causam intelligat. Qui hac in re divinam offensam non pertimescens graviter deliquerit, condigna poena episcopi arbitrio* mulctetur.

13H. Oportet praeterea parochum notitiam habere curamque gerere gregis sibi commissi. Scriptum eat enim „Î>t7tÿmtor agnosce vu/ftun pecoris hui, toosçw yrcj/es considera.** * Hinc statum animarum paroeciae suae quotannis conficiat et episcopo exhibeat *. Libros baptixatorum. defunctorum et nubentium iuxta formam ritualis Romani descriptos habeat In propriis paroeciis curati omnes de singulorum vita et moribus diligenter inquirant. Quos vero compererint blasphemo·, feneratore·, adulteros vel alios quomodolibet praesertim publice criminosos, eos primum paterne moneant. tum si nihil profecerint. eoque maxime si afiorum ruinae causa sint, ad episcopum deferant; hic quod animarum saluti expedire videbitur, quamprimum decernet*. I t autem certa possit haberi notitia de trina canonica commonitione, parochus, singulis debito modo peractis. unamquamque in libro clam religiose servando adnotabit, dies in quibus illas,, habuit, et testes quibus, si fieri potuit, tertia vice usus fuit, commemoratis Nec clericos et sacerdotes ipsos a sua vigilantia et cura putet esse exemptos , ideoque si quosdam ex his pravo exemplo aina esse deprehendent. eos commonefaciat, et episcopo inemendabile· denuntiet. Verum illud semper et maxime curet, ut admonitione· vivido quidem caritatis gelo, sed paterna quadam benevolentia et mansuetudifee fiant, iuxta illud ,,Snriorrm *nt inertpattrit,* sed obsecra at patrem, tMreaes a/ *fratrtt,* anus at matres, rirafaraZas at sorores.*** In testimonialibus litteris, nonnisi legitima auctoritate requirente dandis", veritati et iustitiae prorsus adhaereat.

137. Inter pastorum munera illud est etiam: pauperum et miserabilium personarum paternam curam gerere*. Sollicite ergo de viduis, pupillis, orphanis. senio confectis inquirat, maxime vero de puellis nubilibus aliisque temporali aut spirituali misericordia indigentibus, quibus pro viribus opitulari studeat, alioeque suo hortatu ad id officii excitet '·. Tot igitur officia a parochis erga suas ove· explenda

| Id., seas. XAIII. c. 1. de *rtf.*

' Breed. XIV. const. (Vm smper nMotes. 19 *«g. 1744 s. coagr. Goacilii. to sog 1771.

' Lilt, recycl. B mati 1888 fAaMNtastiiw Redemptori·/.

' Cone. prov. Urbini Tiranni, de rorat, st ror. offte., c. &

* Cons. Bavean. nano 1888, de parsch.

* Cone. prov. Urbini Tiranni, de rorau, ibi. e. 8.

' Bensd. XIV, De spied. dieeee·^ L XII1 a 19 ;-· Car. eoa& prov. MadfoLV, (Mansi. Ccmc. XXXIV, 8MB] et roue, prov Totesuu saw IMO, (tU. IV. e. 1, Mand. (VV; XUV. M8] st lavmuu, anno 1M&, ds pareto.

| ' voc. Trid.. ses·. XXII. decret de steerv. et erit, ia crlrbr. bom

• Cone. Trid., eee*. XXIV, c 4. de *rtf.*.. a Car. oos<". MediuL VI.]Mansi, *('one..* XXXIV. 604 A}, et Breed. XIV. Dr «gned., 1.1. c. 14.

• Coae. prov. Urbini Tiranni. de carat, et eor. efic.. c. 4.

• Prov. XXVn. to

• Coae. prix. Urbini Tiraaai. ibi, d. X

• l ore. prov. Urbini Tiraaai. ibi.

| I Tim. V. 1.

• Itecret. Laaretsa. epieoopor. oeavsatas anno IMO. IU et 94.

• Aci c. «. eoae. TriA, sew XXIII. a 1, de raf.

" 8. Car. eeac. prsv. I [part II, e. M Mansi, XXXIV, 49 C) et IV (Msa< Oec., XXXIV, 9MB), BoMig. ana· IMO, de pareto.

ion aon modo oodosiaetiee, sod diviso etiewi atqae naturali ı Innixa, nuDimode negiigi vol «Ho oooafo tioaiboo suppleri qaoaat. Qnapreptor animaram caratoroo aliud assllum ottrium aat oaaa, quo a munere eue distrahi powiat, rodpiaat'.

188. Venue at a paatoriq familia ail prodeat, quod «abditorum mono offendat rai ipesim ia aao officio paetorum praepediat, parochus neminem ex cognatis ia parochialom domum* abeqae epiaeopi renia ad commorandum admittat. Hio pro sue prudentia ot auctoritate nullo modo annuat quia prine inquiaierit, num parentes, consangpinei, adfin» probatie moribna sint; num parochial» officia interturbare pomiht; num amore otii) et vitam aboquo arte et labore traducendi, quod Uoolet, mereantur. Ex eceleaiae redditibus (gravissimis «acroeanoti eoncilii Tridentini verbU parochos et qaoocumquo beneficia eccleeiaetioa obtinent» monemus) consanguineos augere nequaquam «tudoant, cupa et B apoatolorum canon» prohibeant, ne na ecclesiasticas, quae Dei aunt, consanguineis donent; aed ai pauper» eunt, iis ut pauperibus distribuant, eas autem non distrahant nec diwipent eorum causa; immo quam maxime pot»t eoo sancta synodus monet, ut omhem humanum hunc erga fratr», nqpotos propinquooque carnis affectum, unde multorum malorum in eocl»ia seminarium exstat, penitus deponant*.

139. Sed parum aliis potmt prodesse, qui sui ipsius curam relinquit. Quocirca curator animarum, prout monet apostolus, attendat ubi et doctrinae *; sibi primum, vix enim aut ne vix quidam alios a peccatis avertere, per virtutum «emitas deducere atque ad perfectionem excitare poterit, qui a via ' iustitiae et unctitatis ipee deflexit lis ergo quae mandi sunt reieetis, ot divina iugiter méditons, ad Dei gloriam et animarunt salutem summo studio contendat, quotidianae sanctae orationis exercitio c vacet avaritiae, quae eet idolorum servitus, vitium fugiat, suae prudentiae non innitatur, et, d quid gravioris momenti intoreemerit, canto aggrediatur ao episcopum consulat laetitiam, pietatem, caritatem, patientiam,, mansuetudinem sectetur*; virtut» uno verbo quaaeamque in populo cupit inserere, ipee antea suo exemplo referat et studiosius colat

140. Lectioni praetoreahtteudat; non enim sufficit, si pastoris sancta faerit vita, aid ali» erudire queat Quapropter, sanctorum virorum exemplo, studium sacraram litterarum nunquam linquat, sed quotidie aliquid addiscere vel memoria repetere ex sanctis scripturis vel probatis auctoribus aseueseet; et catéchisme Romano, parochis praooortim ab ecclesia proposito, familiarissime utatur'.

'Titulus VL

Da-MosrdoMsM.

Quamvis ea, quae sacerdotes praestare debent sub titulo de rite *ft hantftaU* rfsrinerww oomprehendantur, attamen pro nobili ot ooelrati, quo fulgent in ecclesia. ordinis gradu, nonnulla speriatim eis memoranda et praeripienda decimas.

141. Primum monemus atque enixo per visoera miesrieordias Dri «mim*4i>m, at trosnondam atqiso saaettoaitoam susihsrtotias atariima maxima ravoreastia at devotione quotidie celebrent aaaar dotasl. Oerimoai» ac rîfaa aeourata compleant ot ad hoc fidebeabae servandos ocdeeiaetiram idoneo» viram, defectae vel levissimos admonentem, quandoque adhibraat

143. Memor» conditionis ause ot promissionis ia acera ordinatione aao aatUtiti factae, baie omnia rovaireatiae ot obedientiao officia persolvant Sint sempor parati ia arduis illam consulere, eius mandatu obtemperare ot monita humiliter ao fidenter excipere. Caveant na exemplo suo minor» eleriei ot laid homines episcoporum acta et decreta discant parvipendere, dtiadioare et carpere. Hoc enim indignum »t ot divinam provocat ultionem, quod homo dignatione Doi honoratus, indignae ab hominibus indicetur'.

143. Mutua dt inter eoo ovangelicao dilectioni et sanctae amicitiae neceeeitado, ex qua dbi ut boni ac strenui sub eodem vexillo milit» tum auxilium comparent, tum exemplum haboant. Meminerint se caritatis ignem in aliis acoondsre, ex caritate operari, Christi charactere distingui non posse, nisi hanc mutuam habuerint dilectionem; .In hoc cognoscent omnes, puso dtadyndi mos «aris, ri ditodMMwm *habatriiu ad unitraf."** Sciant ot intelligent, se vocatos esse ad consummationem sanctorum in opus ministerii in aedificationem corporis Christi*; quapropter Oedraiis inservire, parochorum auxilio pra»to e»e iu deliciis habeant, licet nulla fundationis lege beneficiis suis adnexa obstringantur*. Dum autem exterius eocleeiastioa ministeria quaecumque libenter obeunt, interioris sanctitatis studium quotidiano piae lectionis et orationis, praesertim mentalis, exercitio adaugeant

144. 8ed et scriptum est; *„Labia uoriklu eattadiral* scwistMm, *ft lfgnt rt^airtat fx orr nar."** Maxime autem delendum est sacerdot» non deesse. qui, scientiarum curriculo expleto, scientiarum studia et exercitia proreus dimittunt quod et in morum ruinam cedit ot in sacerdotalis ordinis contemptum. Qua de re mandamus, sacerdot» per aliquot annos ab ordinatione sua, iudicio episcopi, ad examen vocari, ut suum in theologicis sacrisque disciplinis profectum ot idoneitatem ad sacerdotalia obeunda officia comprobent

146. Ut autem in sacerdotibus non tepescat immo magis magisque augeatur ooel»tis vocationis spiritus, qui disciplinarum vita et custodia »t. iubemus eoa, quoad fieri poteet saltem quolibet triennio, spiritualibus exercitationibus per octo di» vacare in religioso aliquo seeerau, quem episcopus dwignaverit

D

Titulus VII.

Dt rita ti hoHfftatf dtricaraai.

. Quae a nobis et antooesooribus aratris ad cleri saecularie disciplinam retinendam et reformandam ia conventa episcoporum Picentiam et Motanrsnsium nuper habito eoeotituta sunt et a sacra congregatione eoncilii* probata, noe non ea omnia, quae

‹ (dec. Trtd., sssa XXIП, s. 1, A r<.

* Coae. Baveaa. prsv., sa» 1806, 4s paiseb.

* (rins. Item, titXVI, e. p, (Mmd, Crias. XXXIV, 1B80], st sppauL F Btt; Bsned. XTV, *Dt* sprat L XI, a 14. st *M*. 8», V Car. ooee. prov. MotisL L (Kaad. Criss. XXXIV, N D).

* Cana Trtt sssa XXV, a 1 As Cries ssomdum M, de pneb. tm. 4) et a ta. «ena XVI, qJ 1.

* I Tria IV, IC

* i τι» vi, n. ;

* a. Osr. ssna IfedisL [IV, peram, a», Krad, Crisa. XXXTV, meDJ; o m prev. Ustori,TIh ml, *· «tau «M-

* Utt. «osyri 8 msU 18M, a d. a. PU peps· IX.

* 8. Cypriaa.. *ffitL tf al Π»rthl.* p. ISS. «per. edit. Bataa

■ Isaa. XIП, M.

* Bptaa IV, IS.

* Irina prsv. Ustori Tbsari, de darts qeibws., a S.

■ Bsrisb П, *1.*

* Ossa XI pm M«a a ssugr. rasam. 1 Me. 1T10; Baaed. XIV, Bu.eamuMuK.ad wdv.aptoa *ſW* primnaÇ » 4ea 1140; demuto Leant, epp. meveatna,· a. U; «smOK pm. « vnedi

A

saori canones ds rit» «t honestata ehrieonB complectantar, serran maaAamuB; qaorum praecipua capita, noa quasi aova edioeatas, sed adita »i»-eriori uapr aaimo oommeadaatae, hie rafetvi inbornus.

148. Qeaatvis habitae interiorem Sanctitatem aoa constituat, taaea ipsam noa lari indicio declarat, maioromque rira oooleeiaatieo conciliât veneration em. Quapropter qai east ia sortem Domini vocati, ita seipeos componant, rut habits, gents, incessu aliiaqse omnibua rebus nihil nisi grave, moderatum ae religione plenum prae se ferant.* Ill Ideo:

a. Clericalem tonsuram, referentem spineam Imu Christi coronem, veluti praecipuum ecclesiastici ordinis indicium, perspicuam semper habeant*.

b. Collare quod vocant, simplex et linea vitta ait, et illud citra domum numquam dimittant.

c. Comam studiose -non enutriant, et capillis simplicem cultum adhibeant *.

d. Clericalem habitum suo ordini et qualitati congruentem gerant; pallio et vecte usque ad talos protensis et demissis, saltem mane, in civitatibus utantur, maxime ver^ cum ad divina et eccleeiaatiea officia celebrdnde accedunt*, prout superius statutum eat*.

e. Numquam breviorem habitum induant qui genua plane non obtegat, et exiguos thoraces, vulgo *fiubrttini,* pileosque rotundos turbinatoeve more laicali, etiam *per* dioecesim itinérantes, ferant *.

f. Camisias nec ad collum nec ad manus crispatas aut nimia arte elaborata· praeferant *. Annulos non habeant, nisi id dignitas postulet; omnem habitus novitatem, unguenta, odoras et cetera iocalia devitent *.

g Non personati, nec vestibus saecularium incedant. Arma non deferant, clericorum etenim 3 arma sunt orationes et lacrymae*.

147. In victu et supellectili, quidquid morum dissolutionem vel saecularem ei foemineum cultum refert, prorsus abiiciant; sed simplicitas ecclesiastici viri, gravitas t: modestia in omnibus splendeant. Frugali mensa contenti sint **. Praecipue vero in conventualibus officiis et festis consueta prandia frugaliter parentur, iuxta modum ab episcopo definiendum. His ita clerici mensis accubant, ut sobrietatem et modestiam a liberioribus obseoenisque verbis omnino abhorrentem prae se ferant et sui ordinis decorem tueantur. Qui secus egerint, poena arbitrio episcopi plectentur **.

148. Vitae honestatem cautissime custodientes, non solum a malo, sed ab omni specie mali caveant. Qui euim in h»c genere spernit modica, boni nominis thesauri et ipsius virtutis tacturam facit. Ideo a mulierum consortio, de quibus aliqua heberi poesit suspicio, sub poenis a concilio Tridentino st sneris saasmbee impositis aHisqau arbitrio spisespi, pransa abstineant*. Nae ipsas mutiores, quarum eohabitatieuous ob arstius sagnatieais rineqham et iadabiqa honestatie laudum iuru siauat, ia parochiaJee demea, aW potita ordinarii vsaia', ad ooaviveedam admittant. Item omasa eeiaecamque grados et dignitatis mleeiaeCieos ascillam aibi adaciecera quadraginta nondum aaaos natam, et quam hoaeetaa moram et integra fama aoa commendent, intordicimua*; qua do re nullus clericus in' posteram rampera vel retinere eiumodi ancillas audeat, nisi ordinarii (qui pro sua conscientia d» praemissis inquirat) licentiam scripto impetraverit.

149. Cum laicalia oblectamenta, quae ecclesiastica respuit gravitas, et quibus animus a divinis robos nimium abducitur, a clericis sint devitanda. prohibemus:

Publicis theatris*, spectaculis profanis, publicis privatisque choreis, in quibus feminae saltant, assistere *, otiari seu ludere in officinis (Italice *etffi, tpreitnt, bottsjdrtn)* et ubilibet palam laici conventum faciunt, tabaceum publice fistulis haurire *(ftunart)*^* festis de praecepto diebus et conventualium officiorum quae fidelium concursu celebrantur occasions tempuri quovis ludo conterere*, ignea balista diebus festis venari ac eam sine ordinarii licentia deferre *.

150. Quoniam ii qui mensae Domini sunt addicti a saecularibus negotiis ex epoatolica sententia abstinere debent, ideo negotiationi per sacros canones sumtnorumque pontificum constitutiones * interdictae, neque per se aut per interpositam personam, neque proprio aut alieno nomine, clerici vacent Qui secus egerit, poenas iure latas vel ferendas omnino luat". Nundinas autem, pecudes, mercandi causa, ipsi nullo modo adeant1*, neque aliena praedia lucri gratia conducant aut mediatores in rebus contrahendis sese exhibeant " vel cantionem praestent ", nisi caritas erga proximum id postulet, neque procurationis vel advocationis officio in foro saeculari fungantur, neque curatione», tutelas et saecularis cuiuslibet personae negotia administranda, nisi in casibus a iure permissis ai ex ordinarii venia, suscipiant1*. Demum sanctae conditionis suae iugiter memores, nullum profanum

I Coee. Trid., see·. XXII. c. 1, ds *rtf.*

* S. Car. ▯▯m. prov. V [part. 111. c. 4, Mansi, Coae, XXXIV. 4M E|; esae. Bota. append.

* Coee. Hom, tit. XVI, c. ». [Mansi. Cone., XXXIV, 1M0] · cosc. prov. Urbini Tiraaai, de vita st honest. cleric ; a Os», sons. prov. I, de deris, vestit, [part. П. e. M. Maari, Osac, XXXIV. MC).

* Boned. XIV, *Dt t^tod.,* L XL c. B. tariri. M et 71.

* De sacram. ia gea^ deem. 15

* Coes. Ram., append, p 94»; deer Laarot. esav. t 19. ibiqw cas. et Bssr. dt.; et Breed. XIV, *Dt* synod., L XI, e.9, «»-4.

"et · Oses. prov. Urbini Tiraaai, loc. dt.. c. 9; a Car. eoae. prov. MedioL L los. dt.

■ A Assbrsa, Ip. »» ad MarooB. soror.. [epp, ad. Migas. П. 1049|.

– Oene. Trid., esas. XXV, c. 1, de r<.

II Domat. Laarot. spisespsv. Manatas, sano IMO, «9-19.

I toac. Trid., кк XIV. *dt rtf* m prooron, ses» XXV. *dt rtf.* e. IriUAondtun 1 east seq·. de oobab. deris, et mollor. |III. 9| eoae pror. Urbini Tiraaai. de vita et bonasi, deric.. e. B

* Unae. Roa . tit. XVI, e. 3. [Maari, Osae.. XXXIV. 1MO|; Beoed. XIV. *Dt ftd,* L XL c. t. et 14. et /ari. M.

* C. Uuhsase 94. diet. U ; eonc. Rem.. Üt. XVI. e B. [Meari. Coar. XXXIV, IH80I, Beaod. XIV, *Dt* synode L XI. e. € et /wt. 79. H3. ^ec aoa aoviaoiina eoae. prov. et Bearet. Laarot. IMO, i 5.

* Com. prov. Urbini Tiraaai. loc. dt.. c 4; a Uar. eoae. Modici. I [part. II, e. M, Maari. Osm, XXXIV, S7[; Boroaet. *Dt* Ients édite. st paseiai concilia.

* Deerat. Leant. 11 2

* Deerot. Laarot. dt. ii 4.

* C. (Xerosi *tfpti»* 14, ds rita et borisst. desis.. 'HL I). Beard. XIX, *Dt* speeds I. XL e. 10. et /ari. *tf*; dsep. Laarot. ■B

* Cap. rise, arate a. Bs vita et baaeri. alarie.; roastit. Btaod. XIV, .SocariMota, IB iaa. 17H; et ric. Lear. «pise, asuv. p &

* t.Cpprosnas4,sXXI,tal; e.tadtat.M, BeeMXIV. *Dt* spwod·. L X. c. S. ot osaat. /dperitiiaat ssrodMsŷ diri 9K Mr. 1741; Faguea. ia eap. Afalte 1. ao eisrU. vd SMnaeb. a M st séq.

** Alos. IП ia a gseaadbst BwStrida B, m deric. vd ■oaach. ; Bsnod. XIV, coast, *dpttt. ttrtd.* ; Chace. dNeeesssew 1, ds vita st bsassc, star. (IIL 1].

11 Dssr. Lear, dt, | 4.

·· Bsasd XIV, *Dt* spued, dieoIm.. L X, e. B.

■ Ceea prov. Urbini Ttaamd. ÜL du ri X

** C. Ctsrwris fidsiassorihae 1, ds «dotas» (IП.M.

** Dean prov. Urbtai Ttasaai, ttt dt, s. «.

negotiant vol artifloium elerioali ordini indoerae Λ axtntut, oonduonat, tractent vol allataaa· ilH so imatiraennt *.

161. tamtia vara qaaeeumque alia ad vitiun at honestatem clerioarnm ab oecumeniois aeaailMe τ·1 constitutionibus apfiBMilRis, prassertim ab sodom Tridentina synodo, statists sunt, a cleric· districtius observari mandamus'. Qai ia praaaiaaoiufa aliquo deliquerit, pecuniariis poenis, fraetuum aaquestratione atque etiam beneficii privatione aliiaque pro modo culpae ordinarii arbitrio plectatur*.

152. Si forte contigerit, ut presbyter, qui aliis offendiculo eoae possit, ex aua dioecesi ad aliam diu ibi moraturae proficiacatur, epiaoopus aut vicarius foraneue ordinario loci, quo idem commigraverit, etatim denuntiet*.

153. Cum cutem non colum c malo declinare, aed et summopere voportcst agere bonum, ideo minores clerici bis saltem in mense, et praesertim B in solemnibus anni festis diebua, peccata sua sacerdoti, quem sibi ordinarium conscientiae suae moderatorem elegerint, confiteantur, et ad sanctam eucharistiam, quao angelorum panis est, frequenter et devotissime accedant Sacris vero ordinibus insigniti qualibet hebdomada id facere, et omnes sacrosancto missae sacrificio quotidie assistere curent. Sscesdotes et clenci, cuiuscumque gradus sint et conditionis, aliquod diei spatium in pia aliqua meditatione ac spirituali lectione pro aetatis studiorumque ratione insumant cum mala omnia, quae in clericorum coetu deflentur, ex hoc orjri perspectum sit. quod ipsi dignitatis suae atque officii celsitudinem et sanctitatem vel negligent vel parvipendant

Titulus VIII.

D citri uhnati^tu.*

Clerus tum ad pietatem tum ad doctrinam este instituendus. Utraque profecto in seminariis primum excolitur; maiora autem incrementa deinde suscipiet in sacerdotum convictibus et per conlationee ac exercitationes disciplinarum, quas clerici didicerint

154. Quaecumque a sacrosancta Tridentina aynodo quoad seminariorum regimen et administrationem sancita sunt*, huius provinciae episcopi exquisita diligentia praestent eo magis quod gravissimis verbis a sanctissimo domino nostro Pio papa IX * ad hoc excitantur.

155. Puerorum electioni summopere advigilantes, parochorum potissimum sententiam exquirant, ipooeque pueros alloqui et iutuari studeant Quae sunt a concilio Tridentino requisita, exigant; praecipuo vero ut eorum indoles et voluntas spem afferat eos ecclesiasticis ministeriis perpetuo iaservitaroo.1

156. Rector sit morum integritate, gravitate ot consilio insignis; qui et suaviter et fortiter agone, D curam omnem et vigilantiam.erga ahtmnoe et ipeos seminarii ministros adhibeat Magistri hninamodi sint, „et clerici eum litteris moros etiam cloricis dignos in primis hauriant'** Director spiritualis ad clericorum animos rite informandos idoneus, la seminario semper, vel saltem statis horis, enm ab aliis negotiis expeditus sit commoratur.*

157. Heminaril oonetitetieMS, ή Mat, opieoopue eondeiat, eaaqae lypio, ai fieri poteet, committat, ot ai^afia quibraquo meraibas, saltem quae ad roHgiouom spectant et moram boaearatem, pabBoo Ugi mandet OMa ia bie raete ot ad nmumim deoaripta aorvari'ab 'omaibne caret diligratiraime *. Sesniaariouf vWwt frequenter, adhibitis etiam, si ipsi vidobjtstri aliia doctu piisque viris, et de omnibus accurate inquirat* Alumnos religioni aut virtutkminime deditos, niai commoniti resipuerint, prudenter^qliminet*; malorum vero aeminatorpa ot incomgmilee puniat vel etiam eiiciat *.

158. Optandum rat<maxime, ne alumni vacationum tempo^^ad suos laros redeant: tristis enim experisdina docet, tunc omnem institutionis fructum persaepe diffluere vel gravi iactura deficere. Quocirca curent episcopi, ut vel rus mensibus autumnalibus mittantur, vel noctu in seminario degentes mane ad proximam aliquam civitati domum rusticandi causa eant vel saltem, si hoc quoque oblectamenti genua desit aliis honestis solatiis in seminario ipso detineantur. et exhilarentur. Quod si horum nihil fieri possit episcopus vicario foraneo et parochis singillatim clericum quemlibet discedentem commendet ut eiusdem per se et per alios curam habeant, et. cum redierit quae ab eis iuxta capita proponenda requiruntor, obsignatis litteris fidelissime referant. Clericos, ai qui forte fuerinK moribus vel natura Ad malum propensiores, ipe\ seminarii rector parochi aliorumque sacerdotum peculiari curae pro sua prudentia committat.*

159. Ast maximi momenti est ut liberalium artium et scientiarum disciplinae, quae in seminariis comparandae sunt et ad quas convenire clericos omnes oportet recte et probe tradantur. Omnes itaque seminarii scholae, praesertim vero illae, quae ad sacras disciplinas tradendas institutae sunt, optima et absoluta, quoad fieri poterit, ratione commendentur, prout iu Lauretano conventu propositum est*, et episcopi ipsi in Domino expedire indicaverint.

160. Cantus Oregoriani et sacrorum rituum lectiones theoretics et potissimum practice habeantur '. Clerici, etiam dum adolescentes inferioribus studiis vacant, tum lectione tum translatione pleniorem, prout fieri potest catechismi Romani notitiam sibi comparent ut a prima aetate praeclarum hoc opus diligere ac prae manibus habere assuescant

161. Summa vigilantia in id potissimimi intendost episcopi, ut sacrarum disciplinarum studia in clero vigeant ao floreant in dies. De locis thoologicis, do hodierni temporis erroribus plenius disseratur, ac per circuli concertationes iuvenum mentes exerceantur et acuantur. Ex hoc profecto oleriei, saltem ingenio soleotiores, ita instituentur, ut divine opitulante gratia ,potentee sint exhortari in doctrina sana, Ot.ooe qui ooatradiount, arguere**.*

Ut autem olpriei litterarum ot sacrarum rerum studiis magia assiduam operam dare queant, efficiant episcopi, ne élisais ooeapationibus vel ipsis ecclesiasticis non necessariis officiis distrahentur*.

• Id dt. do ragot dois. iatetA, 'I 1 tt t

• Cone Trid., ssss. XXII, c. I, de *n(.;* BraeA XIV, *Dt* L XI. e. 4.

■ Conc. prov. tirbiai Tirerai, de negot cleric, iatorA. e. ta.

■ Deent Leant dt, 1 7.

• Coeo. Trid., «a XXΠ1, e. IB, dr r<, BoeoA XIV, *Dt tfttti,* 1 XI, c. A st *M.* ao.

• Utt.erayd.Qmjttari»,Owv. IMAetJMs, «dos. IMO.

' IA, lac dt; oras. pvw. Uvbtai Ttiamd. de oamtesr. elerieer, o. 1.

• B. Ong. Barbarie., cerat abat Pater, p 4, a IA

• Deer. Learat, qood ai dtr. tutar.

' 8 Car. Mac. prov. U [Menai, Cera, XXXIV, lie D].

' IA. fert Π, e. K, [Mead, L c.).

* A Car. eoae. prov. dt, c. 5 (Vide eoae. prov. Urbia. Tirerai, L e, c &.]

* Conc. TriA M o. Oar. cera. prov. dd

* B. Barbarie, ibi, part I, c. 7; orat Bonna, sano 10M.

* Appendix raa.IV.

* Cera. Trid, seas. XXHI, o. 10, de *rtf.;* orae. pros. Urbini Tirerai, de ao·, a 4; dêored Tneret. optes. navantes.

* Titi, A

* BanoA HU, Maopt 179A Is approna

IO. Poet on, quae ad aemiaaria «t elericoram Mhalaa apectant, aihil oerte mafia confert ad pietatem at doptriaam eoram, qai raaaaa out •aeerdot» initiati, qnam ai ia oonatitata dome Tel in qaodam ooalsgio vitam aliquot par annoe ducant, ibiqua aai ordini· ministerii· atque virtutibus, gravissimo viro moderante, initientur. Id etiam in totius cleri utilitatem verteretur, eum locus idem ut sacer recessus ecclesiasticis viris omnibus quolibet bienbio per orbem patere posset. Quod quantum ad cleri pietatem, xelum. reformationem adiumenti afferat, vix dicere valemus. Optimam igitur hanc institutionem curare animo proponimus, illam enixe a Deo. a quo omne datum optimum est, pro bono dioecesis exposce* atque cum sanctissimo domino nostro suppliciter agere, ut facilius iuxta dioecesis cuiuslibet conditiones haberi poesit *.

163. Cum absolutae clericorum institutioni plurimum prosint conlationes ab episcopia Piceni et Metauri in conventu Lauretano constitutae, praesertim si ad pietatem atque ad ecclesiasticum spiritum magis confovendum ordinentur ac dirigantur: ideo provincialis haec synodus enixe commendat atque hortatur, ut quisque epiacopua, sicut in Domino expedire judicaverit, pro personarum locorumque ratione conlationes huiusmodi * in suam dioecesim inducere et in dies excolere studeat. Quod si pluries in mense oonlatjones haberi nequeant, meliori qua fieri potest ratione, consuetae ac praescriptae casuum moralium ac rituum conlationes ad normam concilii Romani * in civitate habeantur. His quoque locus erit per dioecesim coram vicariis foranei·, qui cassum solutiones ad episcopum mittent*.

Titulus IX.

D» *nyulanhu» utruuqut* sanis.

Permagnum regulares ordines ecclesiae Dei adiumentum afferunt et decorem ; qui praedicationibus, adolescentium educationi, pauperum infirmorumque necessitatibus sedulam operam navantes, et virtutum exercitio ac voto peculiariter Deo inservientes, a Christiana republics mala et calamitates quotidiana et sollicita prece student avertere. Hinc nos, flagitiosorum hominum, quibus aetas haec nostra abundat, votis ac conatibus obsistente·, ecclesiae sanctorumque patrum doctrinam ex animo sectantes, gravissimis verbis huius provinciae fideles commonemus in Domino atque hortamur, ut pervulgata impiorum placita reiiciant, deflenda exempla detententur, et religiosos ordine·, qui in ecqlesia sunt, non modo legitimos habeant, sed eos regnis, nationibus ac societati universae quam maxime utiles omni studio et obsequio prosequantur.

164. Patres concilii regularium privilegia, quae legitimis eccleeiae decretis aummorumque pontificum constitutionibus sut innixa, fatentur et integra servanda esse ab omnibus tabent. Quae vero ex ipsis constitutionibus et decretis communire iere religiosi viri praestare debent, pro sua singulari pietate atque obedientia a ee praestanda intelligent; praefecti autem provinciarum et coenobiorum praepositi diligenter ea servari mandent, invigilent, et ad id subditos auctoritate et exemplo compellant. Optandum enim est, .libertatem, quam nonnullis apoatolic· sedes privilegio exemptionis iadalsit, aie integram obeervari. at at illam alli noa infringant, et ipd eius limitée non excedant.* 1

166. Benevolentiae et sanctae necessitudini· vinculum, quo cleros saecularis et regularis -simul, quaai sub eodem duos eodemque in certamine, militum acies adstringitur, episcopis ac regularium ordinum moderatoribus curantibus, servetur et augeatur in dies. Parochi et sacerdotes debitum cis obsequium et honorem deferant Regulares autem in omnibus et praesertim in sacris peragendis, concordiam cum parochis foveant; claustrum, tutum ac quietum regularium virtutum domicilium, diligant Jhc·praescriptis horis repetant, et numquam de se ^^odant populo exempla nullitnode sanctitati professionis suae consentanea. Sacris vero antistitibus omnem quam possunt opem efferant ", in multis iuxta canonicas sanctiones subiaceant '. in omnibus venerationem exhibeant*. Concione· et divinorum officia ita moderentur, ut populi frequentia non desideretur, ubi episcopus praedicaverit et pontificaliter celebraverit '

166. Officii autem partes quoad regulares viros nobis ceterisque Italiae episcopis a beatissimo patre ac princtae Pio IX (quem Deu· sospitem diu servet) commendatas, perpetua commonitione exequimur, idque ipsius supremi pastoris verba referendo, quibus nihil melius aut efficacius dici potest ;

„Quoniam ex monasteriis recto administratis ingens in ecclesia Dei splendor atque utilitas dimanat, et regularis etiam clerus adiutricem vobis in procuranda animarum salute operam navat, vobis ipsis, venerabiles fratres, in mandatis damus, primum quidem, ut religiosas familias cuiusque dioecesis nostro nomine certiores faciatis, nobia peculiares aerumnas ingemiscentibus, quas multae illarum in recenti calamitoso tempore perpessae sunt, non levi interea consolationi fuisse animorum patientiam atque in virtutis et religionis studio constantiam, quibus plurimi ex religiosis hominibus ad exemplum se commendarunt . . . Deinde vero, ut praesides earumdem familiarum et superiores, ubi opus taerit, illarum moderatores nostris verbis adhortemioi, ut pro sui officii debito nulli parcant curae atque industriae, quo rtgularis disciplina, ubi servatur, magis in dies vigeat et floreat, ubi vero detrimentum aliquod passa fuerit, omnino reviviscat et redintegretur. Moneant instanter iidem praesides, arguant, increpent religiosos illarum alumnos, ut serio considerante·, quibus se vtftis Deo obstrinxerunt, illa diligenter reddere studeant, suique instituti regulas inyiolate custodiant, ei mortificationem lesu in suo corpore circumferentes^ ab iis omnibus abstineant, quae propriae vocationi adversantur, et operibus instent, quae caritatem Dei et proximi perfectaeque virtutis studium orae se ferant. Caveant praeaertim supradicti ordinum moderatore·, ne ulli ad religiosa instituta aditum faciant, nisi cuius antea vitam, mores atque indolem accuratissime expenderint, ac deinde illo· tantum ad religiosam professionem admittant, qui, tirocinio rite poeito, ea dederint verae vocationis signa.

' Appendix, asm. IV.
• Idsm.
▌Osm. Bern, In sppsnd, p. M·.
* DuntUaunmns, I*
Conea, sesseu pessos XLVU

* Ianoe. IV, ia esae. gss. Lsgiux., rdsL ia e. Vstavtes I. ds privilegiis ia ·, Bsued. XIV, *D** spwd. dioec., lik. IX, s 16 st saq.

* C. Jte ssdsvvtas M, c. 1·, q. 1, s. Iosa Ctapstoot.. *Am t ·A mif.* (a. «, «pp., sd. Mosttaaoos, I, 4taL>], Pagasa, ia a 8Spsr *Ut* ds m ot o. ia daa.

* Bsaed. XIV, *D·* spasd, L IX, e. 1*--, et L XIII, e 11; Pagasa, qai fast· ed sap. Orsoš; de od. ordia.

* Ong. XV, osast. IssMutatih t feta. 1«M. et aliae perMltM.

* Xxtrav. Mpsr mU. S, da sepultoris (ni, ·]; Based. JIV, Do spnsdL, 1. IX, e. 17.

ut isdieari marito possit, ipsos non alia do canae a religiosam vitam amplecti, olei «t Deo unico vivant, ot suam atque alterum soIntum pro csdnsque instituti rations procurare possint Super hia autem deliberatum flxumqne nobis eet, ut ea Omnino serventur, quae ad religiosarum familiarum bonum statuta praescriptaque sunt ia decretis e nostra congregatione super stata regularium, die 25 iaauarii superiori anno editis et apostoliea nostra auctoritate sancitis.“*

167. Quod ad virgines Christo dicatas attinet, et primum ad eas, quae sunt regularibus legitime subiectae, episcopi, quidquid est sollicitudini suae per sacros canones * commissum et iniunctum, non parvipendent Praecipue vero vigilent, ut clausura, cuius „sub obtestatione divini iudicii et interminatione maledictionis aeternae" * episcopi custodes sunt, diligentissime servetur. Profitentium voluntatem caute et diligenter per se ipsos vel per suum vicarium explorent4. Animadvertant, ut praefecti monasteriorum, praeter ordinarium confeeaarium, bis aut ter in anno alium offerant extraordinarium *, eumque non sqmper ipso ex ordine*, sed, saltem semel in anno, saecularem aut alterum diversi ordinis sacerdotem; aliter sua auctoritate ipsi provideant episcopi7.

168. Sed praecipue episcoporum cura esse debet circa subiectae sibi virgines Deo dicatas. Eas custodiant, eas habeant relut ecclesiastici germinis floreo, . . . illustriorem portionbm gregis Christi *. Ideo non modo per vicarios aliosque provectae aetatis speetataeque religionis et doctrinae sacerdotes. sed eae per ae ipsos invigilent. Quod bonum est. discrete et sollicite in eiusmodi conclusis hortis inserere, quod autem malum maloqne proximum e«t, sensim studeant eradicare. Interea permultum, immo summopere refert, ut sacerdotes a confessionibus ordinarios scientia pierfeetionis bdoctos atque integritate et prudentia praestantes constituant; extraordinarios vero bis aut ter in anno communitati offere non praetermittant*.

169. Ab ipsis coenobiis, quaecumque castitati ac vitae sanctitati adversari videbuntur, intus et extra penitus amoveant '*. Sacrarii custodes, capellani et ceteri monasterio proxime inservientes non moribus tantum et gravitate, verum aetate commendentur.

17". Incumbant episcopi, ut e monasteriis, immo ab ipsarum monialium cordibus, proprietas omnia exulet, et illa, meliori ratione qua fieri poterit, in eia stabiliatur servetorque rerum omnium communio, quae nihil habet et cui nihil deeet11. Ob-aerxMttmm itaque vitae communia maxime oom>T mendandam ubi viget, florere ae intactam servari curent, ubi vero nondum eet, pro sua prudentia. si fieri possit, studeant instituere*'.

171. Virginee, quae facultates et corpus Deo comment, nobiliorem partem albi, mentem scilicet, nnUo modo reservent Semotae idcirco humilitatis at obodieetias virtutes toto ex' animo et pro viribtoa edant OflUaliem oleetio ae deputatio, praesertim abbatissae, omni partium studio posthabito, fiat. Ceteris ea praeficiatur, quae eorum Domino ad disciplinam tuendam «ve restituendam servandamquo magia idonea videtor. Monialibua voro quovis nomine praeposita abusus eliminet, pacem foveat, omnes ut flHao diligat, ad perfectionem excitet, et omnium necessitatibus, quoad potest, subveniat.

1.72. Aat votorum, quae nuncuparunt, adimplemento addenda est constitutionum observantia. Quanto haec perfectior erit, eo magis monasterii disciplina et pax atque singularum monialium sanctitas proficient. Ideo praecipimus, ut in singulis virginum coenobiis a quadam ex monialibua. ceteris professis audientibus, statis temporibus, pars aliqua B vel aliquod caput legatur constitutionum sey regularum. Huius lectionis initium flat a primo capite, et ita procedetur ad extremum : hoc absoluto, ad primum sit regressus, ut, eodem ordine serrato, numquam sanctae ipsius exercitationis usus intermittatur*. Praefectam autem seu abbatissam monemus, ut ceteras ed summam legum observantiam non'minus exemplo suo invitet, quam auctoritate compellat*.

173. Verum dixi vix potest, quantum spiritus pietatis et perfectionis e clathris seu auditoriis effluat, et ideo quam magni momenti sit. ut eiusmodi monasterii locus, qui diaboli insidiis maxime patet, sancta custodia et pia severitate* communiatur. Quapropter pro monialibde huius provinciae nobis subiectis haec servari mandamus:

a. Auditoria ad iuris tramites et propriae constitutionis regulam caute custodiantur*; certis vero temporibus statisque diebus omnino sint clausa. Quandocumque vero monialis ad clathra seu auditoria accedit, abbatissae facultatem petat atque adstantea sorores, quas auscultatrices vocant, adhibeat.

b. Viri regulares, absque episcopi licentia, iuxta canonicas sanctionee et praesertim decretum generale sacrae congregationis episcoporum et regularium 13 kalendaa decembris 1623, iussu sanctae memoriae Urbani VIII editum, cum monialibus colloquia omnino non habeant*.

c. Capellani, officiales, famuli, opifices et ceteri, qui monasterio inserviunt, de rebus inutilibus et de nugis saeculi loqui non audeant cum monialibus. sub poena suspensionis ab officio aliisque episcopi arbitrio.

d. Ubi episcopus visitationem habeat, vel quoties monasterii ouiuscumque septa exploret, accurate observet, num claustra, ostia, elathri, cancella, fenestellae, et quae sunt huius generis, ad eam rationem serventur, quam constitutiones et eynodalia decreta exposcunt

174. U monasteriis, quae puellas educationis causa excipiunt ea omnia fidelissime serventur, queo pro earum ingressu ot egressu sacra congregatio episcoporum et regularium mandare consuevit*, praesertim quoad aetatem, atque antea probo exploratos mores et sinceram educationia voluntatem.

* Cit eaeycl. *2MIt,* * Çimbmi «ens.

* Btned. XIV, ooart. Or.ritama [»1 oct 174«], t. IП, p. »7 cius bnllarii ; Greg. XV, coast. AwcnàsMi, et sMae peeptarea

* l'ose. Trid, seoa XXV, e. 5; cosHt Bosif. VŒ, Aoo- *ntloto* (de state ragul. in A IП, IS]; t Pii V, oins ISM.

* Coae. Trid., ease dt, a 17.

* Cone. Trid, orna XXV, a 10, de isgniar.

* Bessd. XIV, *Dt tynodo,* 1. XПI, e. 11, a 17.

* Beaed. XIV, toast AMtoraûs eunu 5 aag· 1748, quae late hase rem disputât

* 8 Cypriaa, *IA. It UUt. altf»*., (ed. Betasii. VsMt, 1788,. P 410 AJ.

* Co m. Trid, «ms dt, a sa. Vidsud. etiam' « Mt Autoeniie amw 1748.

** Cour. prov. Urhial Tiraaai, de seoaiaBh, a 1.

» Com Bum, tit XXX a X [NsmA Orna, XXXIV, UM}.

** Bernd. XIV, *Dt* «m<L LXœ, s. IB, a.»

* 8. Car. ooae. prov. I, de ptopr. ng. st mast his assidue leg, [paît. IП, c. It Mansi, Orne, XXXIV, to).

* & Car. mm. prov. ModioL 1» IM.

* 8. Car. mm, prov. Matted. I, de elsnam [part III, c. t* Matta, Oom, XXXIV, «7J.

* Com. prov. Urhia. Tiraaai, do moaiaHb, u 1 ; a Car. moo. prov. MedM. I, de daaoaiu.

* DmnhfltatiV, mm UM; aoosgr.ngsLtonev.ISM.

* Oom. Bom, tit *DO,* at, [Messi, Ohm, XXXIV, 1M1J,

175. Quod vero ad doasoe, conlogia, conservatoris attisai, ai qtaa suat eiraraodi, advigilat epiacopas, «t femina·, quae ia illi· citra vota ooauaaaan vita· degtust, ad fin«m inatitati contendant, statuta euetodiahl at praeeipue in timor» Domini ot virtutum piatatiaqae exercitio in diea proficiant.

PARS IП.

De disciplina.

Titulus I.

Dt tùuphwne.

Nll blasphemia atrocius, qua homo ad Dei gloriam conditu·, et praeaertim Christianus, tot beneficii· cumulatu· non horret ponere in coelum os suum, et creatori omniumque domino temerario aura vel haeretica mente maledicere. Hoc inexcusabile scelus in veteri testamento **mon** vindicabat *; «aerae autam eccleaiae constitutione· suspensione, excommunicatione aliisque poenis multarunt gravissimis', et ipaae civilium potestatum leges,'qUandoque poena capitali proposita, exterminandum duxere *.

176. Quamobrem, ut eiusmodi detestabile blasphemiae crimen longius, quantum fieri poteat, ab hac nostra Urbinatensi provincia dispellatur, in blasphemo· modi· omnibu· pro modo culpae insurgant, episcopi *. In illo· quidem nefarios homine·, qui perveno animo et ea mente delinquunt, ut eorum, quae sunt Dei et ecclesiae, despectum ingerant, alioaque exemplo suo ad peccandum pertrahant, omni canonum ac legum, quae vigent, vigore animadvertant *. In illos vero, qUEuob aliorum persuasionem ac exemplum deliquerunt, ita ut magis seducti quam seductore· haberi possint, mitiores poenas seu potius medicinae adhibeat coercitione·, iuxta edictum Lauretanum apostolica auctoritate roboratum, quod edidimus anno 1855, et quod, perpetua synodali constitutione innovatum, concilii appendici adiicimu· *.

177. Ast nihil cum ii» remittendum est, qui horrendum haereticalis blaspbemiae facinus admiserunt. Horum enim impudentia et impietas asperius iuxta summorum pontificum constitutiones et supremae generalis sacrae inquisitionis decreta contundenda sunt'.

178. Nec pariter quicquam indulgendum est iis, qui clandestinis sectis, e tenebris ad rei tum sacrae tum publicae exitium et vastitatem emersis*, quovis nomine adseribuntur. Hi quippe tenebrosi sceleratorum hominum conventus omnes, pluries a summis pontificibus damnati *. eorumque adepti, aggregati quocumque nomine, excommunicationis A gladio permshs, tamqaam haurstici vol de haereri •aspecti habendi ae denuntiandi sunt

17». Veram ad blasphemies peatem fugandam communi studio ab omnibus elaborandum est

Parochi **tum generarim** fideles moneant, tum privarim blasphemo· aeriam objurgent *, denuntiandi onus et poenas suum gregem edoceant*; atque ad lucrandas indulgentia· a Romanis pontificibus pro blasphemarem reprehensione et denuntiatione concessas, fidele· hortentur*, et quadragesimae tempore sermonem adversus blasphemiam habeant*. Confeesarii vero gravea ininngant poenitentias, quae culpam vindicent et consuetudinem eradicent *.

Parente· corrigant filios et castigent; famulos et artifices desperatae emendationis domini eiiciant *.

Meminerint magistratus per Dei gloriam, quae blasphemia maxime violatur, ut quam ad blasphemo· compescendos auctoritatem habent, exerB ceant, uberrimam piae curae mercedem a Deo expectantes, praeter decem annorum indulgentiam, quam Leo X ipsis et iudicibus et deferentibus elargitus est'.

Omnes vero fideles qui nomen Christi profitentur. si quemquam contumelioeis aut obscoenie verbis Deo maledicere vel in beatam Virginem et sanctos impia evomere audierint, eum moneant et increpent *. Et utinam nos populum nostrum verbis iisdem hortari possemus, quibus populum Antiochenum Chrysostomus hortabatur: „8i quempiam in bivio et foro blasphemantem audieris, accede, increpa, et ' si verbera infligere oportet, ne recuses; ipsius faciem alapa percute, contere os ipsius; percussione manum tuam sanctifica." '

180. Ad impetrandam vero blasphemantibus veniam et mala quae ex eorum malitia bonorumque timore scfcietati impendent deprecanda, optat proC vinciatis synodus, ut in qualibet eccleeia cathedrali. collegiate et parochiali, saltem singulis annis, die ab episcopo deputanda, solemnis fiat venerabilis sacramenti expositio, et opportuna concione populus •d tanti facinoris detestationem atque ad fundendas preces sanctissimo cordi Iesu excitetur.

181. Ceterum edictum Lauretani conventus episcoporum Piceni et provinciae nostrae in omnibus servetur; et ne unquam oblivione deleatur, mandamus. ut quicunqne curam habent animarum eiusdem titulum I *<Mla httUmmia* primo cuiusvis anni dominico die populo legant et explanent.

Titulus 11.

Dt fettorwn ditrwn adtu.

Inter ea, quae peculiarem episcoporum sollicitudinem exposcunt, id profecto recensendum est, ut di·· festi ab omnibus pie et religiose custodiantur, D ne quod est ad Dei gloriam animarumque salutem constitutum, in divinatp offensionem et animarum perniciem transferatur.

182. Parochi in primis et quotquot eorum funguntur officio, omnia quae ex ecclesiae institutis

---

' Levit. XXIV, 18.

1 Csa. Çeelû 4, diet. 86; can. Imperat. 88. canas XI, qn. 8' can. dgeetoleoae 13, mass XXIV, qa. 8, e. 18, de baeretic. ia 8, (V. 8|; Lee X ia cose. Let., essa IX, et Mast. Supernae 8 audi 1814; Hae IV ooaet hàexnus 18 spr. IBM; Greg. XIII coast. Alaw 5 Isl 1880; Bened. XIV, *Ad* mareraMe 8 sept 1748. praecipes varo a Pias V const. Cam priamm 1 apr. 1888, I 10, p. 834, I IV, part 8 ballarii Roauat

* Novell 77 ot capitular, ragam Fraacor.

' Gone. prov. Urbinat Tiraani. do bleephelalis, c, 1.

* Bdict Leant. episc- coavsatu a ssds apostolica eontnsat. 14 iaa. 1866, la prow·.

* Appendix L

' 8. Pii V, eoast Cam primom 1 apr 1588, aliaeqas sapra cit const, ooagr. a. oflMi, decreta 8 dee. 1746, 81 iaa. 1780, 4 iaa. 1758 ot 88 sept codes* aaao.

▪ Has IX eaeyel Ç*m pin*ita*.

* Clsm. XП ssrat I» sasdnenM [88 apr. 1788]: Bened. XIV. FVssides [18 maH 1751); Has VD, XtShaisS [18 sept. 1881); preIripus van Lso XП, Φ*· gnmora 18 mart 1886; st Has IX, MtsmpaL

' S. Car. cone. prov. Ill [Mensi, Co**c., XXXIV. 143 D).

1 Cone. prov. ÙrMai Tiraani; eoae. prov. A venion., de blaspkem.. c. «a. [til X. Mansi. Com·, XXXVII, 28»].

. 1 Leo X in eoae. Lai, Bened, XIV, oensl cit. *Ad* evecroMr.

* Deem Laarot. episoopor. eonveatu, I 88.

* 8. Car. cone. Mediol. I, de Masphem. [pari I. e. II, Manti, *Ov.,* XXXIV, 18 B).

* A Car. eoae. prov. eil, [Maasi, Coae.. XXXIV, 13 C]. Leo X, const. Ityenme 5 maii 1514; ·. Car. eoae. prov. I. de bleephem prope fta.. [Maasi. IiAme., I. e.], eoagr. a ofleii oire. 8 maii 1858.

▪ X C8r. cone. prov. Mediet I, loe. eil

' Msm·7.1 ed popri. AatieeA, prope ta., [a. 18, opp.. ed. Meatfcaesa, П, 18).

vel episeopi maadato iubsatur, parfieiaat diHgaatiMime. fkcraa functiones «tata bora at ad popuH commoditatem celebrant '. Ia divini» ofleiia nimiam feetinaflonem nimiamve dieternitatam, qua populem •candalo afficiant aat taedio, devitant. Cerimonia» decore et exquuita diligentia exequatur. Supellectilium nitore, elegeatia atque festi» diebus ornatiori apparatu fidelium pietatem allioiaat.

183. Summo autem studio contendant, ut sanam atque optimam catéchisme Romano doctrinae copiam haurientes edoceant et deolaient, quot mala oum animae tum rei familiari, ex diarum festorum infractione- immineant, quot vero bona ex Dei benignitate profluant a sanctorum dierum veneratione.

184. Praeterea moneant fideles, ne festis diebus omnis eorum pietas in hoc tantum sistat, ut missam audiant et a servili quocumque labore cessent, ne otio se.dedant, ne aleis, comessationibus, ebrietatibus, choreis inhonestis diem sanctum agant, sed divini praecepti finem prae oculis habentes, piis operibus vacent, sacris officiis et concionibus intersint, sacramentis se nutriant, misericordiae opera exerceant, ac in precibus recolendisque Dei maximis beneficiis versentur

185. Magistratus civitatisque proceres paterna, qua eos prosequimur, benevolentia hortamur atque obtestamur iii Domino, ut munus, quod ipsis impositum est. accedendi ad ecclesiam, dum episcopus divina mysteria vel officia aolemniter peragit, pie persolvant, et in iia omnibus, quae ad religionis cultum festorumque dierum celebritatem pertinent, maiorum vestigiis inhaereant, èx'empi imitentur. Nutnquani ex eorum animo excidat, quod scriptum eat: *,,Niti Dominae autodierit eieitatein, finutra vigilat, qui cuetodii eam."* *

186. Quod vero attinet ad illa, quae in festis diebus devitanda sunt, invigilent provinc^ huius episcopi, ut profanae negotiationes et mercatus cessent', iudiciorum strepitus conquiescat, nisi casibus a iure permissi» ·, ludi equestres et alia ludicra et vana spectacula non fiant theatra, comoediae et alia scentea. absque episcopi venia, non habeantur: sacris vero temporibus Adventus (et) Quadragesimae, singulisque sextis 'feriis, ob memoriam passionis domini nostri Iesu Christi, sint omnino interdicta. Curent quoque episcopi et parochi, ut festorum sanctorumque dierum celebritates, quae sive in civitatibus sive per dioeceses instituuntur, adeo religiose tum in templo tum extra peragantur, ut ad Dei gloriam, sanctorum honorem ac salutem animarum merito referri possint, ne illud contingat, quod Dominus loquitur pér Prophetam: *ego proiiciam ... et diepergam mepor eultum* wsCmm *ftereu eoiemnitatum eeetranm."* *

187. Servetur tandem in omnibus Lauratani D ,oaa. II. 14 et seq.

episcoporum conventus edictum in appendice referendum; atque eiusdem titulum II *<Mf inotter-*

«metae d«U«/«sto, quisque parochus secundo ianuarii dominico die legere quotannis et exponere non omittat.

Titula HI.

De ecalesseram asturofsaas.

Quanta veneratione sacrosancta Dei templa fideles prosequi debeaat, quantumque in hoc studii et auctoritatis episcopi teneantur conferre, ex poenis, quibus Deus in veteri testamento dooorom et reverentiam domus suae tutatus est ', atque ex maxima humilitate et veneratione deduci potest, qua prisci fideles sacrae aedes subibant.

Reges enim ipsi atque imperatores ed earum fores aurea diademata deponentes, custodias dimittere consueverunt *; et sacri antistitas, fide virtuteque praestantisaimi, sanguinem suum fundere Aon dubitarunt, potius quam sacra templa violari permiserint

188. Saecullres igitur àction omnes, vana atque ideo profana colloquia, deambulationes, strepitus, clamores summo studio episcopi ab ecclesia et sacrario àrceant In porta ecclesiae vel extpa portam nemo divinis officiis, praeter necessitatem, -assistat *: fn choro, divinorum tempore, laici homines, cuiuscumque dignitatis sint, non ŝedeant Saecularia iudicia 7 *et* profanae conciones in ecclesia * non habeantur. Uno verbo, omnia, quae non modo pietatem et religionem laedunt, sed proxime ad eam non tendunt vel loci sanctitatem dedecent, ab eo omnino feiiciantur.

189. Parochi fideles edoceant, quomodo ecclesias ingredi et in eis potissimum se gerere debeant, iuxta constitutionem sancti Pii V1; episcopi nihil omnino eorum praetermittant, quae ad Dei laudem et domus eius decorem pertinent11; sacerdotes sancta sua conversatione summaque reverentia fidelium pietatem, devotionem et fidem excitent. Divini verbi praecones adversus domus Dei profanationem insurgant et hac de re in Quadragesima vehementem habeant concionem

190. Praepositi ecclesiarum, rectores et capellani pro suo 'munere invigilent, ne quicquam irreverentiae admittatur in templo; si quem autem deprehenderint delinquentem, per se vel per alium moneant et. nisi paruerit, eiiciant; si commode id fieri nequit, episcopo statim denuntient. Hic severa coercitione huiusmodi contumaciam contundat, et rectores ceterosque ecclesiap ministros hoc in officio négligentes gravi poena coaroeat1:

191. Ceterum Lauretani consessus mox evul-

1 Is. LVI, 7; III Reg. vπî, 18; IX, M. 1er. VI, 11 et LV, 11; ├ LXVIII, 10; Matth. XXI, 1»; Marc. XI, 15; Luc. XIX, 5;

* S. loan. Chrysost., Orel, post *redit. ab mL,* [s. V. opp„ ed. Montfeneou, III, 498 C.|; edict. Theodos, post leg. 4. cod. Theodos, de lie qai ad eccl. conftg.

■ 8. Ambros., xpto. 17, a. 18, ool. 898 et seq., t Π1, edit. Veaet. 1781.

* <■ Apostate» 88, diet. 1, de coaeecrat.; c. ftrnetoss 5, diet. 41; c. Kt Aoe' durias» 8, mue. XVI. q. 7; ooac. Trid., sees XXII, decret de ohesrv. et vit ia eelebr. missae.

* C. Iftssu 84 et seq., diet 1, de ooqsecrat; ». Car. csae. prov. I/ de ecdqn et ear. ealta [part. Π. c. 57, Maasi, *Cône.,* XXXIV, 81 BJ.

* C. *Sacerdotum* 80,'.diet 9, de eoaseen; c. *Ut laici* 1, de vita et honest cleric. [III, 1).

* C. Oum *eed* 5, de tomnait [III. 49].

* C. *Decet demum* 9, de immunit., in 8, [III, 98].

■ Cone. BUberitsut, c. 86. ool. 964, 1. 1, ooUat Hardnin.; owe. Crirthag. Π1, c. SO, [Maari, *Oene.,* II, 11, et IΠ, 885).

*· 8. Pin» V, «met 5, |4; c. *Decet* 9, de tournait sod. in 8

** Ooae. prov. Tirnani üriiia^ de sacros. eodpa., e. 4. v

■ Dsaret Learnt opine. osev„ | 98.

11 8. CUr. esas. prov.' L ds eeslea. et earum saltu, [Masai. Ctoe-, XXXTV, a DJ.

' 8. congr. ooacilU. 98 iaa. 1771.

■ S. Car. eoae. prov. V, {part I, c. 8, Mansi, *Orne.,* XXXIV, 350 C).

* Ad III decalogi praeeept.

* Coae. Rosa., tit. XI, de feriis et feston dier.' observant., e. 1, [Maasi, Cssk, XXXIV, 1M8|; cone. Tolet Π1, c. ,98, le. 98. e. XIII, q. 9).

* Cône. Rom., loe. oit.; pateob. Beau de III dec. praecepto, 4 10; a Car. cone. prov. I, de feston dier. culta [part I, c. 19, Maasi. Cour., XXXIV, 18).

* Ps. CXXVI, 1.

* À Pin» V, const. 5 *[Cum primum/;* Bened. XIV, fitt encycL *Ab eo tempore* 5 novsmbr. 1746 et *De epnod.,* 1. VU, a 9, st L XI. c A

* C. I et 6 de festi» [Π, 9]; a Pin» V, toast rit

* Based. XIV, De speed, LU. e.9-1; s.Car.«me. prov.I, de feston dier. ealta, [Maasi. Ctoe., XXXIV, 1SJ

** Malaoh. Π, A

V gatam edietum narrari praecipitur, eiaaque tituli III a dvtfa *profanation· dette chi·»·* quotannis lectio, at ·apra, tertia ianuarii dominica fiet '.

Titulus IV.

Do «amt.

Aetna hostra quae intemperantia progreditur, sacrosancta ecclesiae ieiunia quamvis imminuta et moderata, parvipendit, e4 eccleaiae ipsius auctoritatem temerario ausu contemnit Advigilent ideo episcopi, ut ieiunia in eorum dioecesibus observentur, et sana doctrina hac de re in uopulo studiosius disseminetur.

192. Quadragesimue ieiunium, quod est maxime sacrum et solemne;' mtigQntisaitue fieri ţurent populum vero edoceant atque per parochos et eoncionatores moneri faciant, ut per id tempus eo magis ad Dei verbum audiendum conveniat, orationibus instet, operibus misericordiae se impendat.

193. Sacrosancti domini npstri Iesu Christi Ad-b ventus aliorumque dierum praescriptam abstinentiam ciborumque delbctum ţueantur atque ea omnia, quae huc spectant, sacrorum canonum decretis, praecipue vero Benedicti XIV constitutionibus, moderentur :

194. Verbi Dei praecones animarumque praesertim curatores declarent, ieiuniorum et abstinentiae institutionem sanctam esse et saluberrimam, nec, uti dictitant veptris cultores, naturae legibus adţersam sed laudibus amplissimis a patribus commendatam1, atque antiquissimo ecclesiae usu et auctoritate » firmatam, perplurimum prodesse ad peccatorum satisfactionem, ad vitia comprimenda et ad virtutes a Domino impetrandas.

195. Demum hac etiam ratione, episcoporum Piceni et provinciae Vrbinatis edictum innovamus et confirmamus; eiusque titulum, quod inscribitur *dolia* rioZtuioue *dei* diÿitm» quarta cuiusque anni C dominica ob omnibus animarum curatoribus, ut supra, legendum esse mandamus.

Titulus V.

De morum Aonestate.

Scimus equidem, monente supremo ecclesiae speculatore ;' et tristi edocti experientia noscimus, quantum diversis in locis ii excreverint, qui seipsos turpis fornicationis coeno commaculant et alios contagiosissimo exemplo *tii* peccandum pertrahunt, quibus divina imminet sententia: *t,Vao homini illi, per* ÿtum *ocandalum ţonit.* * Nec obliti sumus, sed serio perpendimus, magnam multiplicis peccati huiuamodi gravitatem poenis coercendam esse gra-t vissimisl: Quapropter, ne muneri nostro, quantum temporum calamitas patitur, deficiamus, haec iubemus. '

196. Adversus eos, qui in concubinatu et ideo d in damnationis statu11 vivunt, cuiuacutnque gradus oiut ei conditioni», si postquam ab ordinario attain ex officio tor admoniti, concubinas non eiooerint, seque ab earum consuetudine non seinnxerint, curiae ècclesiastica ad n-rmam sacrorum canonum, praecipue vero Tridentini concilii '. omni iuris severitate acriter animadvertant.

197. Muliere» illas, quae excusso vereenndiae fraeno et divini indicii timore depulso, turpem pro corpore quaestum faciunt, debitis poenis coerceant Lenone quoque, si qui fuerint, poena ad iuris tramites ţnulctentur

198. Episcopi et parochi fideles moneant et obsecrent, ut prae oculis apostolica habeant verba : *„Aη nociti»,* jumiiem membra vestra templum mmt Spiritus sancti, *φΰ* in vobis est, juem bebetis α Deo, et non estis vestri *f Empti* enim estis *pretio* mo;no. *Glorificet·* et *portat» Deum* in *carpor·* eestro." * Memores igitur dignitatis, suae ab iis refugiant, quae nec nominari deoet inter ŝanctos luvenes autem ed pietatem attrahant, alliciunt atque in eis devotionem erga beatam Virginem immaculatam, huius provinciae patronam, inserere ac colere studeant, Omnes demum hortentur, ut bonis artibus otium, quod multam docuit malitiam, e civitatibus, quantum fieri datum est, expellatuj'*

199. Cum hominum malitia eo processerit, ut ipsa physica experimenta et phaenomena, quae vocant magnetics, ad curiosa sectanda, ad superstitionem exercendam/ nec non ad bonos corrumpendos mores detorquere nitatur, epiacopi sedulo advigilent, ut novum hoc perversitatis genus, quod alibi late serpit, a nostra omnino absit provincis ; atque ad dignoscendos propellendosque magnetism· abusus parochorum vigilantiam excitent et inspecta rei veritate procedant, prae oculis habentes decreta hac de re lata et praesertim decretum supremae sanctae Romanae et universalis inquisitionis diei 30 iulii 1856, in appendice referendum7.

200. Quidquid reliquum est in edicto conventus Lauretani continetur titulo *deU' immoralité* ab omnibus servando, et a parochis ex ordine, quinto scilicet cuiusvis anni dominico die prout supra, legendo.

Titulus VI.

D» verbi Dei praedicatione.

Cum plurimum ad populi profectum intersit, ut divini verbi praedicatio rite et iuxta ecclesiae mentem fiat, nonnulla hic monenda et praecipienda ducimus.

201. Sacrosancta Tridentina synodus' et per-, plure» pontificum constitutiones * in mandatis dedere, ut omnes curatores animarum festis diebus de rebus divinis populum edoceant. Parochos igitur in Domino obsecramus, ut hanc pastoralis officii partem nutnquam omittant ; et ne Dei *termo,* qui virui eet et efficax, ministrorum desidia et levitate infructuosus evadet, enixe hortamur, ut sedulo ipsius

1 Append. I.

* 6. Augxutitu, De bqpris. contra Donntist., l. IV, c 94, [opp.. ed. Migne, IX, 174] ; s Hieron., *Ep. 41 ad Mareellam.* [opp., ed. Migne. I. 476] ; a Leo magnas, *Serm. 43 de Qaadrag.. c.* 2, [sers». *44,* is ed. BaUerini, opp., ed. Migne, I, 986).

* Cone. prov. Crbin. Tirana!, de ieiun. obeerv., c. 1.

* Cone. Trid., sees. alt. de delecto cibor., ielun. etc.

• C. *IUa* II, diet. 19; c. Jerntma 17, eam seq. dût. 5 de Mpecrat ; Bened. XTV, const Si /rstsnritns, s. 98, 11 eiusd. flkrii [8 iulii 1744], const *Noa amhitèmca* 19 (80 mali 1741], TSenhssMMt, B- 180, ibi [10 iu. 1746). Vide etiam ipsius Jast 16 st 16.

• 8. Tho II, 9, quest 117, art 3 in corp.

' Leo magnas, *Hoc-.. ⁄st* aeg. *de Qaadrajoe. (term. 39* ss^ oPPm rd. Migne, L 26·]; » Basiljus, *Hom 8 de ieimt.* ot passim, [ed. BeneiL, II, 10 et sa).

'* Pius IX, encyti 8 dec. 1849, f *Ceteram.*

• Matth. XVm. 7.

** Cmk. Tri*., M«. XXIV, «. 6, [«· rat utria.]. '

1 Cone. Trid., loo. cit. ; ooac. Laterau. sub Leons X. seas. IX, [Mansi. XXXII. 88») ; mm. Tolet. I, c. 17, [Mansi. III. 1001µ

* C. *Vidua* 10, at iM gloss, dut M ; c. *Meretrice·* 11, cana ■XXII, 4; a Pius V, ooust. *Ad compeŝcenda* 70. in bnllar. t IV.

* S. Car. oono. Mediol I, de neret, et lenon.. p. 30, edit, oit., [part. II, e. 06. Maasi, Coae.. XXXIV, 7»),

* I Cor. VI. 10-90.

* Epb. V. X

* S. Car. oona prov. I, de teistrionib.. cingar, etc., [part. II. c. 06, Maasi, Ose., XXXIV. 73 A].

' Append., num. V.

* Sees. V, a S. ı ,

* laaoc, XI, coast. AjrosMiri assawri», Bernd. XŒ, Za erqaeaw ariHaaMs [M sept, ⁋ ; Boned. XIV. Must Am' asàtıai» [7 fete. 174»].

concilii carba perpendant: .plebe· tibi oommiasaa pro aua et earum capacitate pascant salutaribus verbi·, docendo ea, quae scire omaibua nscessariune eat ad salutem, annuatiandoque eis cum brevitate et facilitate sermonis' vitia quae eos declinare, et virtute· qua· sectari oporteat."[1]

202. Praeter·» cum patribua eiaadam aacroaa^cti concilii visum fuerit' maxime referre, nt liber ·anctae synodi auctoritate ederqfnr, ex quo parochi et ceteri, quibu· docendi munus impositum eet, certa praecepta petere atque depromere ad fidelium aedificationem posscqt, ut,quemadmodum unu· eet dominua et una fide· *, ita etiam una ait tradendae fidei et chriatianae eruditioni· communi· regula", ideo provinciae huius episcopi nulli parcant labori, ut parochi hoc aureum opus frequentissime prae manibua habeant, attente legant pieque meditantur*.

203. Praedicatore· utinam et ipei, qui solemniori quadam forma, praesertim in Quadragesima et Adventu; evangelium annuntient, catechismo ad parocho· uterentur! Opus enim doctiacimoram virorum atque, «ancto Carolo Borromaeo promovente, ·ancti Pii V immortali· memoriae iuaau editum, omnia fere brevi comprehensa volumipe refert, quae nd Christianorum idstitntionem ab innumeri· pene scriptoribus allata aUnt, et quae clerici· divino cultui addicti· et animarum saluti procurandae destinatis aunt opportuna. Super hi· mandambs, ut praedicatore· ea omnia, quae a sacris canonibus injunguntur, antequam praedicandi munus suscipiant, praestent*; atque ut'ea, quae del-s<tra· praedica-. tipnis forma in instructione sancti Caroli ex usu et auctoritate sanctorum patrum proposita sunt, addiscere studeant '.

In quadrageeimali praedicatione sermone· de novissimi·, de filiorum educatione, de ecclesiarum veneratione, de btaphetoia. de ieiuniia, de morum honestate habeant, et per octo dis·, populum spiritualibus exercitiis ad rite satisfaciendum paschali praecepto curent disponere *. Quadragesimae autem et Adventus praedicatioum completa, parochus loci et vicarius foraneus de rorum observantia, nec non de ooncionatori· conversatione et populi profectu certiorem reddant episcopum*. Concionatores nihil ullo unquam tempore imprudenter, vel ad lacrymas provocandas, dicant aut faciant quod a Christiana discinlina ait alienum. Populum gehsratim, nullum ltotepi speciatim expresse vel tacite corripiant, niai i^rasibus a iure permissi·. Haereticorum argumenta et opiniones, quanto minus fieri potest, referant; se^^uidue reprobent, praesertim quando coram idiotisj· imperitis hominibus concionantur **.

204. 'Aliud onus parochis est impositum, ut scilicet „dominicis et aliis festis diebua pueros in singulis paroeciis fidei rudimenta et obedientiam erga Deum et parentes diligenter edoceant" **. Huius officii necessitatem experientia vitae magistra manifeetieeime testatur. Eo enim neglecto, quod inter graviora pastoris manere roconeeadam eat, populne ad ignorantiam ot prope ad conditionem infidelium gentium deducitur. Hiac vehementer in Domino hortamur ac gravissime commonemus parocho· omnea, ut huic muneri pleniaeime aati»-faciant, ae epiacopi eorum negiigeutiam coercere, atque per alium supplere ad iuri· tremite· ooX ganter*.

205. Verum ut hac etiam ratione unu· idemque modus ab omnibua teneatur, provinciali· synodus exoptat, ut «aeri antistite· in christianae doctrinae methodo praeeeribenda ot in publici· regularium scholis etiam servanda, varietatum confusiones et incommoda devitent. Hoc entem facilius in provincia noatn^ praestari potest, ubi iam usu antiquissimo fere per omnee dioeceses receptu· eat celeberrimus libella· venerabili· cardinali· Bellarmini rite, examinatu· et adprobatus*. in dioecesi Romana praescriptu··, universi orbis* et maxime ditionis ecclesiasticae episcopis commendatus*.

206. Methodus autem in Christiana catechesi pueris trsdenda es nobis motissinqum in votis est, quam episcopi huius prtivincias^t Piceni in Lauretano conventu constituerunt. Et ut episcoporum et parochorum studio felix respondeat exitu·, mandamus: *j*

a. Ut parochi fidem zde bonis ac religiosis moribus· omnino denegent parentibus, tutoribus, domini· qui filios, pupillo·, servo· et eiusmodi sibi subtectos ad doctrinam addiscendam mittere negligunt.

b. Item puelli· et adultis denegent, qui doti· nomine aubsidiis inhiaro*, petrini vel commatris munus obire[1] aut matrimonio iungi exoptant '.

c. Parochi sese litteras eiusmodi testimoniales nequaquam his daturos quotannis coram populo profiteantur.

d. Cum parochis graviaeime incombât catechesiin tradere et eam omne· puerosvftueuasque edocere, episcopi parochos ad plenam ac sedulam huius muneKM satisfactionem urgeant. Hi vero parentum^ studium et puerorum frequentftm saepissime excitantes, industria sollicitudine enitantur eos, qui Christiana institutione magis indigent et magis ab ecclesia refugiunt, videlicet pauperum filios, ad Christianam doctrinam illicere atque adducere. Id facillime assequantur tum erectione congregationis doctrinae christianae, iuxta summorum pontificum et plurium syhodalium decretorum vqfa*, tum piis munusculis ac diligenti examine, cum pueros puellasque ad confirmationem et primo ad eucharistiam admittunt.

207. Quilibet animarum curator omnium suae paroeciae puerorum atque puellarum a septennio ad quartum' et decimum expletum annum ** cala-

' Cone. Trid., loe. eit. j

■ Sess. XXV. *j*» isdios libr. et estecb.

' Ephes. IV, 5. A '

* Chtech. prsef, | 8

* Pins IX, eatycl. A·Hù, 8. des. IMS. | *Se* SSdttn, Cieto XΠI, sacyel n dwaŝniî0 *afm* (Id Isa. 1781]; Essed. XIII *ia* coac. Rob., tit I, e. 4, (Huett, Cbw., XXXIV, 18*4); Beaed. XIV, oonst J9M seeeese·, cote. prov. Urtial Ttisaai, ds prsedie. verbi Dsl, e. 1.

* Cone. Trid, rom V. e R.st ttM. XXIV, o. 4. ds rifbna, «UK. Let rab Leone X; eomt InsendaWs Grog XV, a iaaii IβM ; const, enpsrisa Oleas X. si tali 1870, ctac. Rose., tit. I, e. 10, [lÖul Csw, XXXIV, 18*7).

' Isttatioees prasdiestisaia verbi Dei sx cosc. prov. III, decreto .edito a Caroli Borroaad Man, *Ade* MsdisL, part. IV, peg. 40», edit. Pat, 17*4.

* Dseret Leant esnventus, I it

■ Décret. Lsaret, f tit la due.

'· Cote. prov. Ürtai Tiranal, tit *e pntsd. verbi Dei, e. S

** Coac. Trid., ses» XXIV. e 4

1 Cote. Trid., lse. dt; a Pias V, eoastit. £x debslo (8 oct 1*71) ; Clero. XII, Bsdoraiw g^cei (18 nui 17881, Bened. XIV, Cheat rptipeott' [M lanii 17*4)

* Ctaro. Vm. ooaat Mtrato (II·*].

■ Com. Bob., tit I. e. 4, (Manti, *Ope.*, XXXIV. 18*4)

* Boned. XIV, coast MM aelaittr (T Mr. 174SJ, el ooset. Cleat VIH, /Wortolti.

* Innoc. Xm par t osngreg. epise. aaao ITS*, Pins IX, sncpeL 8 dee. 1848 I Mo evdsaa

1 Edicta eat Ibboc, XL bbbo I<7·; Clem. XI, tue 1701, Clcdi XΠ, BBDQ 1780.

' Decret, ueagr. particBk corBm Ibbm, XU, bbbo 1698, «mL a XL BBB· 171X

* Bcaed. XIV, coert Eb· imwm, | S et 11.

* 8. PiB» V, awl. ML 1671); Pwlp V, eoe«t. Me creAto [6 «et 1607]; BmbC XIV, ewk wWnëí, dicta erciM. MmKoL, et wm. et paea.

'' Codc, Rent, tit L e. 4, (Manti, Cote., XXXIV. 18*4).

logum habeat, abeqae legitima causa absentee ad- A notet, mpneat et, ai oomaonitioue despecta. non ipraefiat, epiaoopo donantiot.

908. Demum vigilent episcopi, at sacerdotes, qai diebus dominicis in ruralibus eocleciia missam celebrant, iniunetum onus adimpleant oateehosim, vel immediate ante sacrum vel postea, pueris tradendi atque actus fidei eam populo recitandi *.

Titulus Vii.

De

Pro incorrupta morum ac vitae adoleacentinm disciplina episcopi perplurimum allaborent. Et in primis sedula curo prospicient, ut .ludi litterarii magistri atque bonarum artium professores, ab iis ad quos pertinet, non solum doctrina, sed etiam moribus probatissimis ac fide praeaertim orthodoxa praediti, eligantur'. Ut autem ii munus suum digne obeant, haec synodus provincialis servanda praecipit:

2<>9. Omnes, qui docendi officium' suscipere volunt. cuncta praestent, quae a summorum pontificum constitutionibus, praesertim Leonis XII1, iussa sunt.

210. ('aveant ne libros aliquos non solum nominarim vetitos, sed etiam vel obscoena vel turpia continentes, discipulis legant, interpretentur vel retinere permittant4. Quicumque in hoc deliquerit gravi ab episcopo poena mulcetur, ac etiam, si opus fuerit, a docendi munere removeatur.

211. Tam publici quam privati ludimagistri periodicam sedulo dent operam *. ut alumni, habita cuiusvis classis et aetatis ratione, doctrinae ehrietinnae atque divini timoris, qui initium sapientiae est. principiis imbuantur. Singulis vero sabbatis vel. hia feriatis, die praecedenti, integrum quod C post meridiem fit. scholae exercitium in tradenda catechesi Christiana insumant, ea forma servata, quam episcopus praescripserit*.

212. Sacri antistites gravissima verba perpendant. quibua a summo ecclesiae catholicae speculatore commonentur, omni scilicet industria atque onera jfiagnaque animi firmitate connitendum edse er irr iia omnibus invigilandum, quae scholas et puerbrum ac iuvenum utriusque sexus instructionem atque educationem attingunt; eo magia quod exploratum sit hodiernos religionis hatnanaeque societatis inimicos diabolico plane spiritu in id suas omnes artes conferre, ut iuvenum mentes et corda a prima ipsa aetate pervertant, atque scholas et instituta quaelibet inventoris educationi assignata, ab ecdgsiae auctoritate sacrornmque pastorum vigilantia Omni ex parte subducant'. Hac in re magnum episcopi sollicitudini suae habebunt sub- D sidium. ai tum iubeant, tum studeant ea omnia servari, quae sapientissime a Leone XII felicis recor&tionis * et a sacra studiorum congregations qu^ŷ puerorum scholas etiam privatas*, constituta sunt.

Titulus VIII

De beeii eperidw «n pepw/o /fremdis.

Quoniam praedictum est qaod novissimis diebus in multis frigeeoet caritas, et filius hominis vix quodammodo fidum inveniet in terra *, idque per illos, qai antichrist! opus perficere moliuntur, ideo ne filii lacie (filii] tenebrarum sint, nostrum est toto pectore incumbere, ut fidei lumen atque caritatis ignis in populo excitetur. Quare episcopi omnes in sua quisque dioecesi haec praecipue religionis ac sanctae caritatis opera libenter saa auctoritate suoque ct»nsilio commendare et excolete contendant.

219. In primis sacras missiones et spiritualia exercitia promoveant. Difficile dictu est quantae utilitatis sint extraordinaria eiusmodi subsidia, ubi idoneis commissa fuerint operariis, ut tum bonorum pietas foveatur, tum peccatores et longo etiam vitiorum habitu depravati homines ad salutarem poenitentiam excitentur, atque ideo fidelis populus crescat in scientia Det et in omni opere bono fructificet, et^itbenonbu» coelestis gratiae auxjliia munitus, a perversis inimicorum ecclesiae doctrinis constantius abhorreat'. Ad hoc igitur utiliu· ac facilius assequendum

a. Episcopi per orbem singulis decenniis sacras missiones et quinto quoque anno pias exercitationes, missiontini forma, ad populum ^ra civitatum tum frequentiorum locorfim haberi curent. Ubi autem missiones erunt instituendae, dent operam, ut ecclesiastici viri a aqeculi tumultu qunad fieri poterit, segregati, spiritualibus exercitationibus per dies aliquot vacantes populo exemplo praeeant .1

b. Parochos enixe hortentur, ut permutato inter se praedicatiouis officio, vel missionariorum ministerio'implorato. quandoque in suis licet ruralibus C paroeciis idem praestent,

214. Praeclarum et christiano nomine valde dignam opus propagationis fidei. Lugduni, anno 1822 exortum, a summis pontificibus Pio VII. Gregorio XVI4 ac Pio IX1ŝcommendatum, et pluribus indulgentiis locupletatum, in provinciae nostrae dioecesibus iam pluribus abhinc annis viget. Verum ad istud animarum paetores. et praecipue locorum ordinarii, fidei ac religionis dilatandae xelo succensi. verbis et scripto subditos sibi fideles nunquam desinant excitare. Immo simul omnes preces supplicationesque Deo patri omnipotenti offerre quotidie non cessent, ut cum messis multa sit. mittere dignetur operarioe in vineam suam, et opportunis subveniat auxiliis, ad onera ubique terrarum * perferenda pro maiori catholicae ecclesiae dilatatione. ut omnibus tandem hominibus in unitatem fidei occurentibas. fiat unum ovile et unas pastor ·.

Huic societati sdfinis eqjt illa, cui nomen a sancta infantia salvatoris, quae in Gallia, episcoporum studio institute, et ad plurima loca Italiae invecta, nec non sanctissimi domini nostri Pii IX eiusque prae- g decessoris benedictione ae oeclasiae theeaaris donata, pueris inter se foedere innetis constet. Eius excellentissimum consilium est puerulos, praeaertim Sinenses, miserrime a parentibus dqrelictos bsptismate regenerare, iisque in maximo cum spiritualia t?m corporalia vitee discrimine eoustituria^ aliorum universi orbis puerorum precibus et peeuaia afferre subsidia . . . Haiusmodi christianae institutionis genus in suam quinque dioecesim inducere, ac tem-

1 XIV. const. *B* summe; cone. Row., tit. I. c. B, (Maasi, Omc., XXXIV, IβΔδi-

1 Pteâ IX, etTrscyti. Aosfts,] *Ko* ante·· et atq.. cane, prov. Urbini Tiranni. de scholis et marist.. c. anic,

• Coast. Çsod dàrÛM Mpwntia 98 sag. 1894 et adiert.

* Cone. prov. Erbia. Tiranni, I. c.

' Ctea Lal. V, son. 7; Beaed. XIV. const. *Bei* stinûm. 4 *Rit ecce&t,* Léo XII. const.eiL; edict. Innor. XU. aaao 188·.

• Dseret. Lauret, cptseop. Pieea. et Metaaroa., esaventm 197.

' Kneyti. sit. Abatis, 8 doc. 1848,] flond mm.

• Cons'. Çned Mu mpirntie 98 sag. 18M»

* OrdiaaaMuto per k senok privati» 98 settambre 1898, decret, 9 sept. 1888 et 9 sept. 1885.

' Lac. XVm, 8.

' Pios IX, encyti. 8 dec. 184». f Epndoaa. *

* Dserrt. Laan-C. epiae. eonveutea. arta aUag. Utt F.

• Encyti. 18 ian. 184Λ

• Peer S au< 1881

* <lc. deerat. 5 Mg. IMI.

quam arbusculam assurgentem in vinca Domini excolere diligenter velit, uberrimo· fructu· allaturam *;

215. Sed aliud eximium ex spiritu sancti Vincentii a Paulo bae nostra aetate exortam eet opus, quod in singulari caritatis exercitio versatur, pauperes invisendo et multis ao gravibus corporis et animae noeeesitatibus fatigatos in Domino pie sublevando. A Oregorio XVI primam probatam, laudibus ao indulgentiarum thesauro a summo pontifice Pio IV 1 auctum et a sacris antistitibus summopere ţommendatum provinciae huius episcopi promovere non desinant, atque per tot fisgns ac totum pene orbem ad rei catholicae et oivilm societatis bonum feliciter diffusum, hac in Metaurensi regione latius inserere conteUdant

'216., Aliud praeterea pietate et religione plenissimum opus praefert pia societas sacratissimi cordis Mariae virginis immaculatae pro peccatorum conversione. Quot haec spirituales fructus eosque'1 uberrimos progignat, non opus est commemorare, orbi universo iam laetissime exploratos. Idciroo provincialis synodus curatores animarum et maxime episcopos hortatur, ut opus hoc sanctissimum, quod facili omnia potentis orationis auxilio constat, per civitates atque oppida celebriora erigi curent, erectum custodiant atque ferventiori spiritu ĩmbuant

217. Cum denique praeteritorum temporum et ipsa aetatis nostrae experientia apertissime doceat, plebem Christianam assidua sollicitudine, spiritu lenitatis, voce et exemplo sacerdotum excultam, ad omnem pietatem facillime adduci, erit parochorum curae alia quoque, et ea praestantissime, sancta religionis exercitia pro locorum et personarum opportunitate promovere, veluti devotionem erga sanctissimum oor Iesu, praesertim inter ecclesiasticos viros; quotidianam in chriatianis familiis rosarii beatae Mariae virginis recitationem: ŝanctorum angelorum, praecipue custodis, cultum ; suffragia et preces pro animabus defunctorum, et quae huiusmodi generis sunt.

Titulus IX.

D col^fratirfuMlbiu.

Non est inficiandum, laicorum sodalitates, si recte constitutae sint et probe sua munia persolvant, domus Dei decorem et pietatem in populo valde confovere. Hac igitur ratione provincialia synodus hortatur et mandat. "

918. In primis ut omnes animarum curatores unum saltem laicorum utriusque sexus sodalitium suis in paroeciis erigant vel institutum urgeant ad meliora. Explorata ree est, nihil ad id efficacius esse parochorum exhortationibus ooramque studio impensissimo pro Dei gloria et proximorum salute.

919. Curet episcopus, ut quaelibet congregatio et cuiuscumque nominis sodalitium suas habeat constitutiones illasque fidelisaime servet.

990. Sodalitatum expensas ita episcopo· praefiniet, ut redditus, qui ad pios usus vel legata persolvenda intelliguntur oollati, ad alios vel inutiles vel privatos usus nullo modo convertantur. Ideo episcopus, cui ồmnia dioecesis sodalitia, etiam in regularium eoslemie ', subiiciuntar, ab ipsis admiaistrutiouis rationem quotannis excipiat, et quid in Domino expedire indicaverit, decernat :

991. Moaeat itidem peruehoe, ut libentissime faveant eonfrnternitatibua, atque eonfratres ad pietatem sensim ot leniter adducere satagant Sodalitia vero hortetur et compellat, ut in omnibus reverentiam et obsequium parocho praestent cuius in ocelssia sunt instituta. Quas vero proprium intra paroeciae fines oratorium habent ita ab eodem dependeant ut paroeciae publica officia nec impediantur. nec perturbentur, nec đeserantur

999. Studeant sacri antistites, parochi et confraternitatum moderatores, ut sodales non tantum oblatione· suas contribuant et qnae extrinseca emit curent sed verbum Dei pro suo statu suaque conditione opportune audiant: publicis supplicationibus frequenter ac devote * adsint et ad orationem serotinam statis diebus conveniant. Hisce quidem operibus, coelesti in primis gratia favente, sodalitia ac ita fidelium plebs ad religionis et pietatis studium facilius excitabuntur.

Titulus X.

Iodl pur.

Quod attinet ad loca pia atque ecclesiasticorum bonorum administrationem, magna cum diligentia episcopi atque universi huiusmodi locorum rectores, quaecumque ex pia fundatorum ac benefactorum dispositione relicta et iniuncta sunt, religiosissime praestent :

993. Episcopi autem iuxta sancti Tridentini concilii decreta, etiam tamquam ' sedis apostolicae delegati, in casibus a iure ooneesais, omnium piarum dispositionum tam in ultima voluntate quam inter vivos sint executors·. Habeant ius visitandi hospitalia, collegia quaecumque ac confraternitates laicorum. Eleemosynas montis pietatis sive caritatis et pia loca omnia quomodocumque nuncupentur. etiamsi praedictorum locorum cura ad laicos pertineat, atque eadem pia loca exemtionis privilegio sint munita, ac omnia, quae ad Dei cultum aut animarum salutem seu pauperes sustentandos instituta sunt, ipsi ex officio iuxta sacrorum canonum statuta cognoscant et ềxeqnantur

994. Omnes vero praedictorum locorum administratores, tam ecclesiastici quam laici. singulis annis administrationia rationem ordinario ad mentem Tridentini decreti" reddere teneantur. Quod si ex consuetudine aut privilegio aut ex constitutione aliis ad id deputatis ratio sit reddenda, tum cum his adsit ordinarius vel ipsius delegatus. Liberationes aliter factae dictis administratoribus minime suffragentur :

295. Tandem decessorum nostrorum et concilii Romani exemplo inhaerentes, ut bonis ecclesiae, quae Christi et pauperum patrimonium, tum administrandis tum conservandis praecipua quadam ratione consulatur, .statuimus ac districte maqda-

* Pius IX Ut. smjtoL ad totius orbis spise. *fifol^*arîbus, • aov. IM·.]

* Décret 98 martii 186·, brevia 18 mart. 186«, Mmart IW H 10 iaa. «t 18 aag. 1886.

■ Ceae. prov. Bardig. asso IBM, 4e bonis oper. hVdb, [tit VI, c.8, a. 8, Mansi, <W.. XLTV, 114). Vide AaaaL aoe. et Manuale Mlle SooeU dl a Viaoseao 41 PnoU, Ômŝvâ; IMA

* Grog. XVI, bnvs M ape- 1888 st altera 4 Mr IMI. Pius IX ia assa! ksias sraMooaftat 8am. 8: Netinis atsriabs ed istrasioni intono aU IrdoonftaSsraitt dti Beatissimo ed Imasaeolnto Caere 41 Maria, edit. Pior., I860.

* Bened. XIV. *Inl. «d* 106, n. 87.

1 Coee Trid. was. XXΠ, 1, 8. *nf.*

* Coae. ibi. e. 8-8; ooast. Clem. Vit. 94 dee. 1804, qnae intipit QasaΣWrιĩ, 8 glsrmilyasr, ooec. Rom.. tit XX1H. e. 1■, (Meati. Coee.. XXXIV, 18M 8).

* Baaed. XIV, *D,* «yaeti., L XΠ, e. 7. s. 7.

* 8. eoagr. ooaeiL, 91 ius. 1889 et 8 maii 1497; eoae. prov. C biai Ursavi, de prereas., e. 1 et seq.

* Coae. prov. Urbiai TixaaXi, ds boopiL ot aliis lotis piis, p. 68 st de pmaaa, p. 63.

* Coae. Trid., assa XXII, o. 8. ds *nf.;* oene. psov. Vrbiai Tiraaai. de bospit aliiaqae piis totis, 1 19.

* Ibi, c.8,

* Coae. Trid., Ibi ; Clem. VIII, asSat, ^MMCwmfur 94 dee. 1804, cose. Bsm.. Ut XXIΠ, e. 1-9. [Manti. Cbec. XXXIV, 18W 8); Mac. prov. Urbini Tiraaai, ds boapit., p. H et 80.

bu, at omH· «t einguli quarameunque acelaaiarum reetoraa hospitahumque et aliorum quorumlibet piorum locorum administratore·, infra sex mea··· ab huius synodi publicatione aumerando*. omnium -t singulorum bonorum mobilium et immobilium inriumque et actiosam ad ecclesias rei pia loca, quae regant vel obtinent, qaovia modo pertinentium eam sain qualitatibus, mensuris, fandorum vocabuli· et lateribus coram honestis et fide dignis personis authenticum inventarium conficiant ac in dao. publica instrumenta seu exemplaria redigant; quorum alterum apud ipsam ecclesiam vel pium locum, alterum vero in episcopali arcbivio ad perpetuam rei memoriam conservandam reponetur. Qui vero negligentem vel minus fidelem in hoc exequendo sese praestiterit, graviter ab episcopo fructuum 'privatione atque aliis ad ordinarii arbitrium poenis plectatur*

Titulus XI.

Da ieeimit.

Decimae quae sunt divina tributa, integre ecclesiis et sacerdotibus sunt persolvendae. Vaide enim pertimescendum est, ne si decimae, quas sibi Deus in signum universalis dominii servavit et ad divinum cultum ministroriunque sustentationem dari praecepit, retardentur aut subtrahantur, populus ad decimam revocetur, et servetur Dei iustissima consuetudo, ut detur Impio militi, quod negatur sacer-' doti, et tollat fiscus, quod non accipit Christus1..'

226. Quocirca magna cum diligentia attendant episcopi, ut iuxta divina praecepta* et sacrorum canonum decreta* atque nostrae Urbinatensis provinciae constitutione· ac consuetudines, decimae tum praediales tum personales persolvintur*. I Eoa vero, qui propriae salutis adeo perstant immemores, ut decimas spiritualibus parentibus suis subtrahant sut praestare recusent, debita poena ad iuris tramites coerceant et ad solutionem compellant*

227. In exigendis autem decimis atque in iis, quae ad earum modum ac quantitatem attinent, si quid corruptelae episcopus in sua dioecesi irrepsisse cognoverit, illud ad sacrotum canonum ac decessorum nostrorum mentem 1 pro sua prudentia et arbitrio, atque, ubi opus fuerit, apostolica implorata auctoritate, removere contendat.

Titulus XII.

D synodi proeMciolis eonstitutionibiM.

Cum vim obligandi nulla constitutio possit obtinere, nisi promulgetur et poenarum sanctione muniatur, ideo qnae sequuntur demum edicimus.

228. Horum decretorum publicatio ex eo die facta intelligatur. quo eorum exemplar ad valva· eccleeiae metropolitanae* aliarumque ecclesiarum Ssthedralium et collegiatarum editum ae propositum erit. Duobus ab hac publicatione mensibus exactis, omne· decretis iisdem, et si quid contra admiserint, poenis constitutis se obstringi sciant.

229. Ut autem plenius et ia perpetuum decretorum eiasasodi notitia et observantia ia hae provincia vigeant, mandamus eodem ia fatura synodo dioecesans quamprimum a praeeuntium pubKcatioae logi ae referri 1; huiuamodi exemplar a singuli· eecleaiis eathedralibue et collegiati* nec noa a seminariis et vicariis foraneia perpetuo in proprio arehivio servari'.

230. In congregationibus casuum oonaeientiae tam in urbe quam in ceteris dioeoeaia locis, nec non in capitularibus conventibus* aliqua decretorum pars, et ea praecipue, quae ad vitam et honestatem clericorum atque singulorum officium et divinorum celebrationem spectant, legatur*. Parochos vero hortetur episcopus, ut crebro huius provincialis concilii decreta persolvant*.

231. Si qua poena e concilio provinciali imposita est. ea persolvatur; nihil autem poenis illis derogatum sit. quae latae vel infligendae sunt per sacros canone·*. Ubi vero nulla exprimatur, episcopus prudenti arbitrio suo ac omnibus iuris remediis vel etiam censuris ad parendum compellat'.

232. Tam metropolita quam suffraganei curent, ut haec concilii decreta fidelissime custodiantur.

233. Domqm concilii patres constitutioni summi pontificis Xysti V /mmeuM* lubentissime obsequentes. omnia et singula, quae in hac provinciali Urbinatensi synodo doqreta actaque sunt, qua decet obediqptia ac reverentia, auctoritate et iudicio sanctae Romanae sedis, omnium ecclesiarum matris et magistrae, emendanda et corrigenda humillime subiiciunt

Ad Dei gloriam christianaeque religionis et catholicae fidei incrementum.

f Ego Alexander, archiepiscopus Urbinstensis. interfui, decrevi et subscripsi.

f Ego Bonifacius. episcopus Callienais et Pergulanus. interfui, decrevi et subscripsi.

+ Ego Guerr' Antonius, episcopus Vadeirais et Urbaniensis. interfui, decrevi et subscripsi.

t Ego Philippus, episcopus Fdrosemproniensis, interfui, decrevi et subscripsi.

+ Ego Fr. Elias Antonius, episcopus Feretranus, interfui, decrevi et subscripsi.

t. Ego demens, episcopus Pisaurensis, interfui, decrevi et aubscripsi.

Ego loannes Baptista C. Maneechi. procurator eminentissimi ac reverendissimi domini cardinalis Dominici Lucciardi tituli sancti dementis, tamquam episcopi Senogalliensis, interfui, decrevi et subscripsi.

NOTARIORUM CONCILII ROGITU8.

Ia Dei nomino, amen.

Urbini, die 8 iunii, feria IV post dominicam infra octavam ascensionis domini nostri Iesu Christi, aqno 1869, decreta et constitutione· concilii provincialis Urbinatensis lecta et publicata fuerant ex suggestu, alta, clara et intolligibili voce, de mandato illustrissimi ac reverendissimi domini domini Alexandri Angeloni, arehiepieeopi Urbini, per reve-

' Coae. prov. Vrbiai Tiraaai, 4« «des. atqae alior. pior, locor, repant., c. S; ooac. Bml. Ut. XΠ, c. 1, [Maasi. Omc., XXXIV, IMP]; a Car. eoae. prov. Modiol. 1Π. [vMe cone. prov. Mediol. I, part. II, c. Mt. Mauri. Coee. XXXIV. «7 C].

* IcoL ia rit. dedieaL eodaa. poat Rool, p. 9.

• Levit XXVILtOet asq.; Naat XVIII, 11; Deat. XVni, 9; I Cur. IX; eaa. Latia·*· triWa M. eant 14. qa. 1; o. 96, 4· 4eeiau [IΠ, 90).

* Cap. Mr trwwatWM 99, e. *Λα », ia* deeiqp.. Osai I, eod. Ut.)ni, 9); eoeo Trid., seca XXV, c. 19.

• Coae. prov. Urbia1 Tinaai. 4· doesaia, p. --, e. 1-9.

• Coa·. Trid. sasa XXV, e. 19 *ia raf;* eoae. prov. Tirtiai Tiraaai, ibi. e. t*.

' Coae. Trid. dse. tit, st ooae. prov. Tiraaai, ibi.

* Board. XIV, *Da afaei.*. L XIH. e. 4, a. I; a Car. eoae. Mediol. V. (part, m, e. 90, Msasi. Coae., XXXIV, 497 D).

Coacti. ennasL. tomus XLVB.

> t unc. Ro·.. Ut, II. c t, (Messi. *Cook*, XXXIV, 1999], e Car. eoae. prov. V [I. t).

• S. Car eoae. prsv. MedioL [L c.|, coat. prov. Rsveaaal. et passiai.

■ Coae. prov. Baveaaat. dt. Ut. tn.

• Ibi et ecae. Boas. appeo4. p. 999, a Car. coat. prov. I. e. ta.

• 9. Car. ia oata. sex ooae. prov., e ta., Beast. XIV. *Da agaaia,* I. XIH. c. >, ceae. prsv. Bsaeveat. at. cap. ta.

• coae. prov. I'rMa. Tiraaai. 4s poenis, e asie.

' 8. Car. ooae prov. IB et V, e. to.

• Coast. 117. L IV ballar, part. IV. p. 9M. Bnri XIV, *Da ryed.* L XItI. c, 8.

ββ

rendbaitao» domiaoa Aloymam Patraagoliai, trahi- diaeonum, at Curtium AUppi, eaaouicum huit· motropolitaaa· aodaaia·, pruaaaati· aooeilii aaeratariau, eoram laudato revareadbaime Brehiapbeop· metrepolitano, aompar at ia omuibua prearidanta, adataatibua ai Indicia faraatibu· iUMiaiaa at revareudiasimi· patribu· at domiab BonUaeio Caiaai, apiaeopo Urbaaiae at Saaeti Anguli ia Vado, Philippe FrateUiai, apbeopo Foroaamprouii, KUa Antonio Alberaai, opiaaopo Moatb Feretri, Clambata Farta, ·piaeopo Piaauri, et revereodbaimo donuao Ioanaa Baptbta oaaonioo Maaaaehi, vicario generali, procuratore «paeialitor ad hoe deputato emiaantiaaimi et rererendbaimi eardiaalb Dominici Luociardi, epitropi Sanogalliae ; nac non adatoatibua revarendbrimo capitulo baiat metropolitan··, reveraedbtimi· dominia Oarardo Sagrodo, abbate provinciali congregationi· Camaldalensia Sanctae Craeia Fontb Avellanae, et Humberto Bovi, abbate Sanatae Mariae Claravallia,, reverendiaaialie dominia procuratoribua capitulorum qathedraHum provinciae eoclealaatioae 1'rbinatenaia, omnibu per edictum diei 80 novatnbrianni 1858 vocati· et legitime congregati·, in tribu ·eaaionibui habiti· in hac eccleaia metropolitan· anno ab incarnatione domini noatri leau Chriati 1859, dominica infra octavam Aaoenaioni· domini noatri leau Chriati at aequentibu feriia aecunda et quarta, diaba· teiboet qaiata, texta et octava meati· iuaii, indictione Π, poatiloatu aatom aanctwrimi liimini noatri domini Pii divina providentia papa· IX ■ane tertio deeimo, ibidem praaaaatibua admodum revarendb domini· Antoaio Lambarti, arehipreabytaro paroohialb eeelaaiaa Sancti Bartholomaai huit· civitati·, at Demialoe Faci, arahiprtebytaro Sanati 8trgii einadam eiritatb, et ad praedicta omnia ot aiagnla teatibue apecialiter rogati· et adhibiti·.

Super quibu omnibu et aiagulh perneti· et gnati· in praedicto ooηάHo provinciali Urbinatanai, praaaeu inatrumontam oonfocimu no· iafraaeripti notarii, iutaatibu revereodiaaimb dominia aiuadam concilii promotoribua Vinoentio Ciecolini, huiua metropolitan·· praepoeito, et Victorio Roaaini, archipreabytero catbedraHa ecclemae Seaogallieuia.

In quorum Mem hio nw ·nbaeripaimu et «ignb cancellari·· archiapboopalb Urbini hu tabula· munivimua, et in eadem eccle·!· metropolitan· coram aaepa laudati· illutrimimi· et reverendimimi· patribu et domini· publieavimu·.

Ita eat: loanna· Paoluqci, iuri· utriuaque doctor, oanceilariu arehiapiaoopalb et apoetolica auctoritate notarié· publicu, concilii notariu.

Ita aat: loaanea Venturini, iuri· utriuaque doctor, oanceilariu archiepiacoptlb. concilii notariu·.

ADLIGATA SIV Î APPENDICES.

Adligatum L

EDICTUM CONVENTUS LAURETANI.

Il cardinal orriaaaren i oerdine/i waeom « *fli altri* areteeacori · emeo·· drib Mare*·· « dette prerineia *UrUoait ai 1er*» amafitrim» dicrotam, pace · bmwdialaae m *Oui Crût*».

Per mono di «peciale oongregaaione degli eminentimimi aignori cardinali di aagra Romana congregation· interpreti dal aacroaanto'concilio di Trento, la matitA di noatro Signore Pio papa IX felieementa regnante, aon venerato dbpaocio del 14 giugno 1855 ai A dagaata approver· le determinationi pre·· dell'apboopato della Marche e della provincia Urbinate riunito per la conferent· eccletiaitiche diaoipliaari in Loreto aei meai di febbraio e manto dell' anno 1850. Quiadi A che i ·ottoacritti cardinali, arciveaoovi a vaacovi nella quareiima del corruat· anno 1866 ai faano un ·aero dovere di pubblieare la dbpoauioni aha li giudicarono opportuna a rimuovare i dbordini · gli ·candali che nel popolo eriatiaao ii io m reai più frequenti.

La beatemmia, Γ inoaaervanxa dalla faata, la profanatione delle chieaa, la violamona da' diginni, la immoralité aono i capi dai quali «ogtiono derivare gli acandali, · paraib an quaati pib apacialmente abbiamo dovuto portare Ia noatra attention·.

Noi qui non ripetiamo quanto orreada ai· la bettemmia, colla quala ai maladice e diaonora direttamente que) Dio ohe ci donb ſaciatenaa per benedirlo ad onorarlo ; quanto irreligio·· · dannoaa inaieme 1' inoaaervanta dalle feate e per la grave offeaa che ii fa · Dio il quala come padrona de' tempi ha acelto per ae tai giorni e rberbeti · auo culto, e per la privatione dei bani · graven· de' mali che, tecondo la infallibile di tui promeaaa, Γ aocompagnano; quanto empia la profanatione dalle chieae, che «on luoghi di Dio, alatti a au pid ·peciale dimora, della aua maeatb ripieni, luoghi di oratione e di culto; quando ingiurioaa allchieaa la violatione da' digiuni per lo aproto di un precetto che montre in nulla nuoce, anti giova alia ·alute «te··· dei oorpo, e d' immenao, vaataggio allo apirito; a quanto indecente Γ immoralité per Γ abbrutimento di qualli, fra' quali, aiccome fra aanti. neppur dovrebbeai nominare quqlaiari immondaua.

Ci aaterrramo ancora dal rammentare con quai ·averi caatighi abbia Iddio comandato nelle divine ·aritture »i punbaero i raddetti delitti. con quali uiandio eiano puniti dalle leggi eaaoniche e civili. Tutti aanno che lecondo le qualité delle delinquente · delle pernone, aecondo le circoatante ed i tempi, or la acomunica. or il careere, or le multe, or la fuatigatione, or 1' eailio, or anche la morte furono ■empre la pene ordinarie.

Santa pnnto derogare a quanto au cib trovaai aacor oggi in vigore, noi qui veniamo a preacrivere oib che principalmente tend· a reprimere e ad impedire gli aoandali.

Di «omma ripugnanaa ed anguatia ai ⊱ per noi il dover aolo pubblieare delle miaure dirette a queato fine, quati che fra i crietiani vi ai· chi più ai contenga in dovere pal timore delle noatra pene, che per le minaooe dello alecao divin maeatro, di cui ·empre praaenti aver dovrabbonti quelle terribili parole: gui a ooiui, pal quala aaaoa lo acandalo. RVaa mudo a acandalia. Vue homini illi per quem ·eandalum venit.*

Ma polebè 1' aaperianta ci aaricura che nA l' ·more varao Dio, nA la fora· del dovare, nA il timore dagli atarni ad ancha tamporali caatighi da Dio minaociati valgono ad impedire in taluni la pubblica violatione dalla divine ed eoelaaiaatiehe leggi: noi, cui incombe di procurare con ogni atudio la talvetaa delle anime tutte all· paathrali noatre aura comme···, non poaaiamo non far aao della verga che Dio ha depoeitato nella noatre mani par ·dificuione, ove la neoaaaith lo richiede. aenaa renderci reaponaabili della perditione di coloro che per nbatra colpa o dalla via dell errore non ritraeatero il piede, o i mali eaempi non puniti aeguiaaero. Γ'''χ

Mantre yero^uM abbiamo potato dbpenaarci dallo ttabilire dalleXpene contro coloro che foaaero per mandaro augli pecennati titoli, abbiamo avuto in animo \più di^piadieare dia di punira; onde ci aiamo propoati di diatinguare i delinquenti pervao-

tiéori dai delinquenti pervertit!. quelli ofeé che ai faaao pabWM trasgroaeori dalla leggi di Dio - dalla ohioae par attenuare o vilipendera il riapotta a la voMratioaa che ai dore alla ooso tutte che riguardaeo la raligioM, da quoin eha lo ai faaao par aoa eoaaro diloggiati, o per inoonaideratessa, o par facilité di seguira i pravi esompi. Ooatro i prini, aoi ci vodiapo obbügati di procédera eea tatto il rigora dalla vigeati loggi oaaonicho a avili. Ooatro i soooadi poi, arato apecialaaeata riflosao alla queatité dogli scaadeli a dello sodnsioai eho heano arato taogo aoi raoonti oconvolgimonti politià a rabgioei, Belle speraasa di oonseguirne l' amenda anche oon pene miti, o moglio temperamenti medieinali, abbiano stabilito di procedere colle norme seguenti.

Titolo I.

DtUa iestvmmio.

Artioolo 1. La bestommia, e qualunque ingiuria proterito ali' altrui preceua ooatro il sentissimo nome di Dio, o dalla boatioaima vsrgine, o dai nanti aéré punita eorrasionalmente eon dieei a trente giorni di carcero, o di rigoroai apirituali eeercisi in qualche casa religiosa ad arbitrio del! ordinario.

Artioolo 3. Nel easo di récidivité, la pane sard più eeteea, e dovrh eepiarsi aoehe ooh aleuni giorni in pane ed aoqua, seconde la maggior o minor graveuse delle ciroootanse del delitto e del delinquents.

Artioolo 3. Nelle recidive ulteriori ai applicberànno le pene ordinarie canonicbe o civil) in vigore, ad arbitrio del! ordinario.

Articolo 4. I eanettieri, osti, bettolieri, trattori, e simile, sotto le pene compress nell' articolo 1, saranno tenuti a corragera i bestemmiatori, ed C anche espellere dalle loro botteghe, sale eridotti coloro che prooeguiaeero a beetommiare dopo la corrosione.

Articolo 6. Nel caso che i suddetti trovamero oppositione e non riesciasero ad espellere ı beotommiatori, come copra, ne faranno rapporta sollocitamenta alia curia; al che mucendo ripetutamento, saranno prese ooatro essi minare di maggior rigoro.

Artioolo β. Sotto questo titolo non s' intondono compresi ooloro eho studiatamento introdnoono o con parols o eon scritti false mamimo ooatro lo divinité, o contre la dottrina della ehiese, ed in genero quoi ohe profsrisoono boetemmio eratioali, perché, questi non sono complici bestemmiatori, ma dogmatiasanti ed erotici, o per lo mono soopetti di erosis Contre di questi si proeedoré nelle forno consueto. E qui rieordiamo l' obbligo gravissimo eho oorro ad ogsuno di deaunstaro a' com- D petenti tribunali ecclesiastici, fra il tamino di an mess, sotto pena di soommuaioa di lata sontoasa, i nomi di quoi che avraano oonoociufe aver eetornato lo suddotto e simili perverse massime, o proferito bestammie ereticali.

Artioolo 7. Eseeado per ooperionao molto giovovolo ad impedire le beeteuunio, ia erosione di una confraternité di pie persone, lo quali vestito di Ὀηοοο e ooperte ool oappuocio, quando l' ordinario oosl orederh pià eopodiente, vadane prooentandosi o solo, o in dae, noi ridotti e luoghi ove più frequento h queste visio, per oorroggore oou aasorevoh modi e eoa fraterne parole i bestemmiatori; non ohe il suono della oampaaa maggioro dal luogo ia giorni ed ore determinato per riehiamare alia memoria di oiaaouno o l' impegao di utonersi dalla hestommia, o l obbligo delle fraterna corresiooe. ia ciesruna eitth o passe delle nostro diocesi vorré eretta, ovo. non estote. Ia euddetta confraternité sotto il titolo dei saatissimo nome di Dio, o non potandoai queeta erigere, tard ingianto lo stooeo officio ad ana confraternité gid erotta oanoaioameato; ed ordiniamo eho ia eiaaouaa cittd o pense, si suoai una campana del maggior tompio per an quarto d' ora in ogni sebato alio oro duo di notto.

Titolo II.

DtUe MMMττοβMβ delle/esto.

Articolo 8. Net giorni festivi di praoetto, dalla messa notto antooedeate sino alia messa notte susaegnente. ognuao si aatenga da qualunque opera servile, 0 da ogni ultra anche nop servile in detti giorni vietata.

. Articolo 9, Noi casi di nécessité non contemplati nogli articoli seguenti. dovré ciaecuno riportare il gratuito permenso da noi, o. del nostro vicario generale nolle citté, dai vicarii foraaqi nelle 'diooosi, e in mancansa di ossi dal proprio parropo.

' Artioolo 10. É viotato far mercati; onde cadendo questi ia giorno di festa, sieno traeportati ad ultro giorno non festivo antecedente o suseeguente. Lo atomo dicaci delle doro. 8e perd alcana di queeto taré stata fia qui tollerata in giorno festivo da tempo antichissimo, lo cari sache in apprenso, purehè si chiudano le botteghe, e si desiste dal négociera nolle ore dei divini uffisi.a forma della coetitutione di Benedetto XIV, *Ab* eo tempore, 3 novembre 1746.

Articolo 11. È proibito egualmonte eeporre suile piasse ed altri Inoghi pubblioi, o portare in giro mercansie di ogni genere.

Artioolo 19. Quelli perô i quali in htogo fisso o consueto, vendono peeei, frutta. erbaggi, ed citre coeo commostibili, saranno tollerati, purchh stieno lontani dalle ehiese, in proosimith delle quali sarh eempre proibito il situarsi, ed in tempo dei divini uffisi tengano coperto lo loro merci, desistendo dsllo spacciarle.

Articolo 13. Tutte lo botteghe, fondachi. officine e luoghi consimili debanno rimaner sempre ebiusi, e non potrnnoo aprini, se non nel caso che servuo d' ingresso alie proprie abitaaioai. pel solo eomodo di eatsarvi o di uocirne.

Articolo 14. I oaffettieri, trattori, spacciatori di sale e tobacco, pissicagnoli, macellai, fornari, venditori di farina e di altro coeo commostibili, osti, bettolieri, ed altri venditori di vino, anche in case privato, potranno stare solamento oon lo sportollo aperto e sensa coea alcana in montra, tranne il tempo dei divini uffisi, in cui dovranno tonore affato chinoe lo loro botteghe e luoghi di emereio.

Articolo 16. I barbieri, eccettuate le ore dei divini uffisi ed i giorni di Pasqua e di Natale, potranno tenero lo sportollo aperto, ma ricoperto oon una tonde.

Artioolo Ifi. Oli spesiali, in qualunque giorno ed ora, potranno somministrare medicine, e tonore aperto lo loro farmacie quanto basti ad avere lume sufficiente.

Articolo 17. Niuno potré trasportar merci, o ultra roba qualunque eon carri, oon bestie o in ogni altra maniora, se non nel caso che continui il riaggio intrapreeo in giorno di lavoro, e dopo aseoltata la easts messa

Artioolo 18. È proibito dovuaquo ogni ballo, come puro ogni giuoco noi caffé, osterie, bettole, tareras o simili, ed sache nelle piasse e nolle strode tanto nelle citth ohe aolla diocesi. Bolo nolle ore pomeridiaae, terminato lo eacre huuioni, si tollereraaao i giuoehi non proîbiti dalle vigenti leggi; me i giuoehi di becce, di palla, di pallone.

te·

d? ruaaola e aimili cono del tuito proibiti ia vicinabaa delle chieee, dei monwteri, dei 'oouoervatoij di eitelle, e degli oopedali degi' informi.

Articolo 19. Non potraano i ciarlatani. ealtimbanehi, ed altri circolatori ootto q»aianque nomo ■i comprendono, montare in palea, ni tenere eircoli di giuoco, di canti, aubni ad altro, nè vendere aeque baleami e ooee aimili. In queeto numero cono compreri quei girovaghi che wpongono pelle •trade e nelle*piane altarini, credenaette o altri continenti di etatue e d' imagini aacre, narrando atorielle, predicando miraqoli, vendendo, brevetti, cartine ed altro aotto titolo di devotione, il che reata oempre proibito anche no' giorni feriali.

Articolo 20. Non ' ei potranno egualmente far pubblici apettacoli e rappreeentame anche religione •enta formale permeaao.

Articolo 21. Ogni traagteoaione degit ordini 'eeprewi in queato titolo aart punita correaionalmente B con la multa da paoli einque a acudi tre, o con il carcero dai due ai dodici giorni, avvertendo che •i procedert con maggior rigoro oontro i padri, padroni e curatori che avewero ai loro figli e dipendenti fatie fare aimili opere vietate.

Articolo 22. Sard duplicata la pena oontro i recidivi, cbntro i caffetierf, oati. bettolieri e aimili' che permetteeaero il giboco (a aeneo dell' articolo 18) nelle loro botteghe: contro coloro che faeeoaero feate di ballo, o preetawero il locale; e contro quelli che godendo délit tollerania o permiaeione di vendere nel tempo lecito i noli -cemmeatibili, •pacciaaaero o vendewero in detto tempo altre merci in frode della legge»

Articolo 23. Nelle récidivité ulteriori ei prenderanno miaure di maggior rigore aecondo la qualité della contravvenaione. e la graveaia delle circoatanie. C

Titolo 111.

Delia profaofuioae dalle chine.

Articolo 24. Dovendoai aaaiatere con tutta devozione elle funaione aacre. mawime al aacroaanto aacrificio della mown, e dovendoai rimuovere tutto ciè che pub perturbare la celebraaione dei divini miateri, o recare ecandalo. o dietrarre i fedeli dall' oratione e dai raccoglimento. ei entri nolle chieea con devote umiltè e vente etrepito; con le ginocchia piegate e con ogni riverenaa vi ai adori Γ auguatiaaimo aagramento, e vi ei etia aempre con edificante compoateaaa; non vi ei domandino elemoeine dai poveri ee non ee fuori dette porte;. non vi ei eceitino tumulti,' nè vi ai facciano rumori o cicaleggi, od altri atti vani o indecenti; e motto mono vi ei ardieca di amoroggiarel 0 di oommettere qualaiaei oaoenité con agbardi,. oenni, aorriâi eoc. Ognuno genufletta al)' elevaaione dell' oetia aacro- D eanta e alia benedigione ool venerabile, nè pin ri voda la pratica veramente veandakwa e depiorabile di molti criatiani di -taraene in piedi nol tempo in cui ri montra al popolo il aacmmentato Signore per ' eeaere epeaialmente adorato e ditfondere eopra di eeao le copioee eue benediaioni.

Articolo 25. Faoeadoai nolle chieee mueiohe con ietrumenti, rieno erne tali da ooadiavarn beaai il eanto nut non opprimerio, perché le parole domno ewer aempre coal dirtiatamente proferite ehe da ciaacuno facilmente 'a' iateadaao.

Articolo 26. Eeeendo inoltro to eaddotte muriche introdotte e tollerato nolle ehiooe per oeritaro nei fedeli pii afletti vono DU, maggior fervo;» e riapotto nette fwtivité -più eolenni, rwtaao vietate le. muaiche ad une toatralo o eoaea gravité oeepeaiaatioa, non che quelle armonie, o melodic anche coli' organo eoltanto, le quali richiamino yplla memoria ultra oonrimili, che. ne' pubblidi epettneoli eervirono ad eccitare o acoompagnare eentimenti amoroai e laacivi.

Articolo 27. Si riprova -altamente la ecandaloea abitudiae di molti cbe ei recano alla ehieea ne' euddetti giorni più eolenni al eolo fine di ricreare Γ animo colla muaice; e eenaa alcun eentimento di fede. di pieté e di religione, dope eaaorei trnttenuti anche indeeentemente nella ehieea durante la rnueica, al terminare di eeea e non della funaione ee ne partono. Che ee anche pel tempo avvenire le auddette muaiche aerviranno di oocaeione a taie ecandalo, verrano ewe del tutto proibite.

Articolo 28. Si entri nelle chieae con veatiario riepettivamente conveniente, e aena' anni indoeeo. Le donne poi^j guétdjno dall entrarvi a capo cooperto, o irnntodeatamente veetite ed ornate, non eolo pel riepetto dovuto al luogo canto, ma anche per evitare il grave peccato di ecandalo, di cui ai renderebbero colpevoli ; e aappiano che ove ci proventaaaero* coal immodeatamente veetite a rieevere i aantiaaimi aagramenti ne aaranno tenute lontane a norma dell' editto d' Innocenxo XI di aanta memoria promulgato e confermato da Clemente XI èotto il dl 5 luglio 1713.

Articolo 29. È rictato 'appoggiirai 'indccentemente ai eacri altari, popdrvi copra cappelli od rtltro. e di aedere itriverentemente colic epalle voltate al· aantiwimo aagramento. come altreal aaaiderai entro i confetoionali.

Articolo 30. Non ai conducano cani nelle chieae. nè vi ai portino caneetri con polli od altri animali, i quali rimarranno a profitto dei aiigreateni e cuatodi delle medeeime.

Articolo 31. Preaao le porte delle chieae di fuori. e più di dentro, è proibito atarai fermi in atto di .vedere o moleatare chi entra, e chi n eace.

Articolo 32. In proaaimith delle chieae medeeime non ei facciano bagordi. giuochi, atrepiti e auoni, nè ei aprano oeterie. bettole ed altri luoghi conaimili di ridotto e di clamore.

Articolo 33. Nelle eagreetie non a' introducano pereone eecolari « molto meno donne venta neceaaiti. e vi ri oeeervi, per quanto è poeeibile, eaatto ailenxio.

Articolo 34. Nelle proceaaioni ei oeeervi la debita religioeiti ; e quando e' incontri nelle pubbliche viq il eantieaimo viatico, a capo acoperto ei pieghino le ginoochia a terra.

Articolo 35. Contro i violatori delle preacritioni auddette ei procédera con pone correaionali giuata la gravité della colpa, e,lo ecandalo da eeea derivato.

'Articolo 36. I recidivi aaranno puniti con pene più gravi; ed i rei più volte infriittuoeamento puniti con pone oorreaioaali, o reaponaabili di dolitti più gravi aaranno puniti a forma de' aacri canoni, è del vigente regolamento penale, articolo 74 e eeguenti.

Titolo IV.

Della riolarione dri *digiaai.*

Articolo 97. - Nei giorni di diginno, ed in quelli in cui aono viotati i cibi di graaeo, iatervenendo giuata eauaa è lecito ia privato il *far* uao di queoti. prerio il giudirio dei modico. Ad evitare pert lo Mondalo, non potraano i looandieri, trattori, caffettieri, oati e aimili aomminietrare cibi viotati ee non a quelle pereone oho earanno munite di attwtato Armato dal modico e dal parrooo riepettivo.

Articolo 38. I modici e i parrochi non potranno rilaeciaro qneeti attwtat? oho a pereone ohe, aecondo Ia Uro parilia o ooeoionaa, giudiehèraano aver bieogno di far neo di ribi viotati.

Articolo 39.' A quoi che oono legitfimamente diepenhati da' cibi proibiti è vietate farne ueo ne'

L V

giorni di aatinenza « di digiuno palesamente Bella trattorie. locande, caffé, oaterie od altri luoghi pubblici; solo ai permette prenderli in looghj o camere separate.

Artieolo 40. È coea veramente deplorabile che alcuni locandieri. trattori, oati^i aitnili, con grave scandalo e con ammirasione de' buoni non abbiano in pronto ne' giorni di astinensa, cibi di magro da appreatare agli oapiti che non aono premuniti d' attestato del medico e parroco, come sopra. Si commenta ad essi 1 obbligo atretto che loro corre di non far mancare ne' loro alborghi in detti giorni i nominati eibi, e la reité che in case oppoato incorrerebbero di legge violate.

Artieolo 41. Gli octi non potranno cuocere pubblicamente cibi di graeco nei giorni auindicati; e qualora lor ne portauero persone abilitate a mangiarne con license in iacritto, li prepareranno in focolari non espoçti al pubblico.

Artieolo 42. I contrewentori delle disposizioni comprese in questo titoio saranno correzionalmente puniti come all'artieolo 91.

Artieolo 43. Doppia saré la pena pei recidivi; e contre quelli che ai feranno rei di moltiplicate récidivité o di formale disprezzo. si procederé con tutto il rigOre delle leggi canoniche o civili vigenti.

Titoio V.

Delia immoralità.

Artieolo 44. È vietato 11 vendere, donare, aomminiatrare ad altri. in qualaivoglia maniera, o esporti al pubblico aotto qualunque preteato. libri, stampe ed immagini oacene, aotto pena di detentione dai cinque ai quitidici giorni. oltre la perdita degli oggetti.

Artieolo 45. 1 canti osceni in qualunque luogo e tempo aaranno puniti col carcere dai tre ai nove giorni.

Artieolo 48. Sotto la ateasa pena aono vietati i bagni e la peaca a corpo ignudo in luoghi pubblici e frequentati, b in vicinanza delf abitato, o con promiscuité di persone-, dei due sessi.

Artieolo 47. Le rappresentasioni licenzioae in qualunque maniera facte, as in privato, aaranno punite col carcere dai cinque ai quindici giorni, ae in pubblico, col doppio della pena.

Artieolo 48. Saranno egualmente puniti coloro che nellè proprie bettole, cantine, oaterie. alberghi ed altri luoghi aomiglianti, danno comodo a persone d' ambo i sessi di perdersi in liccnsioei trattenimenti; e non desistendo si faranno aoapendere del loro esercizio.

Artieolo 49. È vietato agli osti, locanderie, caffettieri e simili di ritenere al aervizio del caffé, locande, oeterie e simili le donne precettate dalla curia per la loro cattiva condotta. In caso di traagresalone se ammoniti oontinueranno a ritenerle, aaranno puniti come ali' artioolo precedente.

Artieolo 60. Le pratiche soepette di delitti contract al buon costume, quando conati dello scandalo, se saranno continuate dopo le ammoniaioni, verranna/re^reeee coi preeetti delle curie; e in caso di eontravvsmzione avranno luogo le pene determinate nel precetto.

Artieolo 61. Tutti coloro ai quali incombe la cura e custodia deigiovani, quando siano riconoaciuti o eonniventi ai loro amori licensiosi, o eolpevolmente trascurati nel rimuovere le occasioni, se ammoniti peraiateranno, aaranno puniti ool carcere dai tre ai nove giorni. Accadendo il caso ohe debbano punirai le giovani da loro dipendenti, earn pure saranno puniti ool doppio della pena,. e verranno rigettate lef iatanze ed azioni che veniasero promosse per ottenere compensi o riparazioni di qualunque specie.

Artieolo 62. Nei eaai di récidivité in .qualunque contsavvenxione contemplate in questo titoio, s' infliggeranno pene più gravi seconde le cireostanzej

Artieolo 53. Contre quelli poi che aarannô ripetutamente recidivi, o rei di altri delitti contre i buoni coatumi e contre l' onesté. compresi speeialmente nel regdlamento penale in vigore dal $ 168 al § 187 inclusivamente. si procederé a forma delle vigenti leggi canoniche o civili.

Pi'zporirioni communi.

Artieolo 54. In tutti i casi sopraespressi. per applicare la pens meramente correzionale. avré luogo una procedure npedita e sommaria quando consci del fatto in genere e in specie, e i nomi dei delatori e dei teatimonj saranno sempre tenuti segreti.

Artieolo 5.5. Le multe andranno per meté a beneficio de luoghi 'pii da stabilirsi dall ordinario; e per 1' altrs meté si daré una parte ai delatori, e 1' altra alht t»rza pubblica. se vi saré intervenuta Allorchè poi saranno inflitte altre pene, se il reo avré mezzi. dovré anche pagare bsjocchi 50a beneficio dei delatori e della pubblica fons, come sopra, oltre le consuete di alimenti ed altro come di ragione.

Artieolo 58. I cursori ed altri agenti delle curie non che la pubblica forza sono incaricati di attentatnente vigilare ppr 1 esecuzione di quanto si prescrive in questo editto, e di procedere anche all immediato arresto dei delinquenti in caso di deprensione in flagranti.

Artieolo 57. 8e i suddetti saranno trascurati nell' adempiere i loro doveri, si procederé quanto ai cursori ed altri agenti alia immediata loro distituzione, e quanto agi' individui della pubblica forza ai provocheranno contre essi dai superiori militari gli opportuni provvedimenti.

Artieolo 58. Il présente editto dovré tenersi eempre pubblicamente affieao nelle aagreetie delle ohieae parrocchiali e delle altre più distinte o frequentate, come pure nelle locande, trattorie e oaterie aotto pena della multa di bajocchi 20 da applicant, eome sopra artieolo 65.

Artieolo 59. Saré inoltre questo editto pubblicato dai reverendissimi parochi dall' altare ed affiaso ne' luoghi consueti; dopo di che avré forza come se fosse atato a ciaacuno personalmente intimato.

Ilgto a Loreto, addi 8 marzo 1850.

t Filippo, cardinale arciveacovo di Fermo, presidents.
t Giovanni, cardinale veseovo di Osimo e Cingoli.
f Domenico, cardinale veacovo di Senigallia.
t Carlo Luigi, cardinale areiveaoovo veacovo di Jeai.
t Antonio Maria Benedetto, arciveseovo vesoovo di'Ancona.
t Alessandro, areiveaoovo di Urbino.
t Feliciaaimo, arciveacovo di Camerino e amministratore di Treja.
f Luigi, veseovo di Fano.
t FranosaOo, veacovo di Fabriano e Matelica.
t Bonifacio, veseovo di Pergola e Cagli.
t Eleonoro, veseovo di Montalto.
t Franoeooo, veseovo di Saaaeverino.
f Amadio, veacovo di Macerate,e Tolentino.
+ Guerr' Antonio, yeeeovo di 8ant' Angelo in Vado e di Urbania.
t Criapino, veacovo di Montefeltre.
+ Filippo, veacovo di Foseombrone.

t Fed·!·, veaeovo di Ripatransone.
f Giu&aaoesoo, vesooro di Raoeuti - Loreto.
t Certo, vseeovo di Aseoli.
Giovanni Battista Cerati, vicario spostoBco di Pesaro.

* JuUlfBfe* XX·

8ANCTI88IMI DOMINI NOSTRI Pn DIVINA PROVIDENTIA PAPAE IX.

Eputola tncyeliea ad oenus *patriarchal, primet» architfiaeopat ft fpitëapat.*

Pros rire IX.

Venerabile· fratre·, salutem et apoetolieam benedictionem.

Qui pluribus iam abhinc anni·, fVide *buUariuat.)*

ddllgatom m.

SANCTISSIMI DOMINI NOSTRI PII DIVINA PROVIDENTIA PAPAE IX.

Epiftola 'tneycliea ftatribm arekitpiteopu ei spss-copsr *Italiat.*

Pics papa IX.

Venerabilibus fratribus archicpiscopis et «episcopis Italiae.

Venerabiles fratres, salutem et apoetolieam benedictionem. Nostis et nobiscdm una conspicitis. (Fids *buUarâtm.)*

AdUgatum IV.

REGULAE EPISCOPIS COMMENDATAE AD PLENIOREM CLERI TUM IN LITTERIS TUM IN PIETATE PROFECTUM.

A. De litteris et seisetUs, ad «sm 1» ssmtaartls elsriel tastttaeedl sut.

Maximi momenti estiut litterarum et scientiarum disciplinae, quae in seminariis comparandae sunt, et ad quae conveniruclericos omne· oportet, recte et probe tradantur. "~

Graecae linguae échoie, si fieri possit, maioribus saltem in seminariis habeatur; omnino vero latinae et italien·, atque ea ratione ut recte et elegarer scribere et loqui possint, qui in ipsis se exercuerint, quod summopere iuvabunt episcopi.

In grammaticae classibus et in humaniorum literarum schola, aacrae et profanae historiae atque geographiae elementa tradantur, necnon latini rhythmi leges, ut clerici sacros hymnos diaeant componere.

Variis rhetoricae exercitationibus multam dent operam clerici et ad illud potissimum dicendi genus incumbant, quod simplex est persptouumqus, eo non omisso, quod sublime et dignitate plenum est. Cursus hic duos anno· integro· complectatur.

In philosophia severi·' logica· reguli· assuescant. Caveat vero episcopus diligentissime, n· huius disciplinae professores, maxim· qui in seminariis docent, ad moderna systemata, qua· vel ad idsalismum vel ad panthmsmum vergunt, declinent; sed medium, quod naturae hominis et fidei catholicae consonum est, probe tenentes, sanctorum patrum •t imprimis angelici dootoris «teneant tradantque doctrinam. In disserendi autem exercitationibus, quas saepius clerici colant, latino sermons atque scholastica forma utantur; argumentatio vero per circulum quovis sabbato fiat.

Physicas et mathoseos, qua· philosophiu insignes sunt parte·, elementa non desint, quibus clerici mentes exerceant et ditent atque vim ratiocinandi acuant. Interim, prout studiorum atque aetatis ratio tulerit, cantus gregoriani. eomputi scelssisstioi et sacrorum rituum lectione· freqnsnteeti. Ad cantus vero scholam nemo, antequam octavum et decimum annum expleverit, exercendus admittatur. Cerimonias clerici omnes qualibet aetate nota discant, sed theoretics nonnisi philosophico eurou paranto'.

Ad sacras autem disciplinas potissimum summnmqns stadium conferendum est. Integer imprimis theologiae cursus habeatur, nempe dogmaticae, morulis, saerus scripturae et historiae ecclesiasticae. Quodsi aliquem episcopus ad scripturae et historiae scientias hauriendae nos compellere duxerit, scholae tamen eiusmodi omnino, quoad teri potest, habeantur, ne in ulla provinciae dioeoeei saluberrimi horam studiorum rivuli exsiccentur. Studiorum theologiae curriculum ita episcopus moderetur, ut •i quamdam excipias minus proficuam quaestionem, de omnibus plene in quadriennio tractetur. Argumentatio in forma quovis sabbato in theologiae dogmaticae schola fiat, in qua episcopi praesentia animum omnium maxime incendet. De religionis fundamentis, de ecclesia deque hodierni temporis erroribus plenius et potissimum disseretur. In theologiae moralis autem schola casus morales bis in hebdomada proponantur*, in quorum solutione, uti semper, a nimia laxitate et rigiditate aeque declinandum est.

Ea omnia nunc ' recensentur, quae ad studia generatim attinent, quaeque ab episcopis, quantum fieri poterit, pro eorum prodentia servari plurimum interest*.

1. Libros pro unaquaque classe ipdi praescribant, quibus inhaereant magistri scientiarumque professores, pauca admodum auctori adàenda dictantes.

9. Studiorum praefectus constituatur, qui scholae singulis mensibus invisat iisque semper advigilet.

3. Curent ut in scholis humanitatis et rhetoricae sancti Hieronymi epistolarum libri I, II et III in vulgarem sermonem transferantur.

4. Ut idem fiat de I, II et III catechiuni Romani parte, et iubeant clericum quemlibet explicationem oen versionem eiusmodi proprio charactere perscribere et sibi opportune servare.

6. Ut iuris saltem canonici institutiones in seminario habeantur atqne hae philosophiae cursu expleto.

6. Tirones cuncti serum, quas audiunt, lectionum compendium suo labore et charactere committant scripto et- servent

7. Discipulorum merita ot demeritaUiuxta 87 ot 88 constitutionis *Quod divina tapimtia,* a professoribus notentur.

8. Satagant episcopi, ut ab omnibus clericis propositus eurous plane conficiatur, et illum pervertere D aegra sinant; stadium quoque et exercitium scribendi et loquendi ea lingua, que latinae ecclesiae lingua eet, summopere provehant foveantque.

9. In cuiuslibet uni exitu, dato experimento, fiat solemnis praemiorum distributio. Tertio quoque mense, aliquo muera proposito, privatum examen habeatur.

B. De eravieta su esilegto serui, qui ad seeerdetil gradum svseti sut.

Pro collegii propositi regimine' nonnullas praecipuas regulas statuimus, quas episcopus pro su prudentia moderari poterit.

1. Nullus sacerdos a seminarii disciplina, antequam euroum scientiarum compleverit, discedat;

* Ceu Trid, assa TTnT. a Id ds *nf.;* ecae. prov. Urbia! Tiranal, de sees., e. 4; dear. Inaret. Bysseoy ecaveatas.
■ Deerat Inaret, episeep. eekveatas, ds elero tatnro, p. 8
• Id. "Id.

item a collegii' convictu ipee per biennium excusari nequeat.

3. Ubi satia ampla et commode patet collegii domus, diu nootuque in ea maneant sacerdotes, de quibus sermo est; secus, si necessitas id postulet, unusquisque sub vesperam ad suos redeat, et postero mane ad collegium statis horia revertatur, consuetis officiis ex ordine vacaturus.

3. In collegio sacrae eloquentiae lectiones quotidie per unius horae spatium, arbitrio episcopi habeantur; quibus omnes nuper ordinati intéresse teneantur.

4. Curet episcopus, ut praecepta, sanctorum uau et sententia ecclesiae probata, de cura pastorali, de mysteriorum divinorum celebratione et de temporali etiam paroeciarum administrations diligenter tradantur.

5. Praecipue vero contendat, ut orationi et verbo Dei instent, quo digni existere possint veri et mystici corporis Christi ministri. Ideo quotidie per horae spatium, nisi quandoque officii opportunitas vel moderatoris voluntas aliter petat, sanctae meditationi incumbant, ratione apprime cognita. Nulla insuper absque spirituali lectione praetereat dies.

6. Sacrorum bibliorum studio, cunctos utriusque testamenti libros, praesertim vero novi, diligenter evolvant, quod intra bienniyn facillime potprunt perficere, si libros eosdem brevi quodam commentario'explicatos adhibeant. Probatissimum archiepiscopi Antonii Martini opus hac super re maxime commendamus.

7. Ad omnia paroecialia officia peragenda quibus idonei erunt praecipue in civitatibus praesto' sint, nullo, quoad fieri potest, accepto stipendio.

8. Conlationibue tandem et coqferentiis. de quibus modo agitur, diligenter intersint.

C. De eonlatlealbas.

I. De conlationibue inter aacerdotee pro confeuionibue fidelium pie eciteque excipiendis.

Magni equidem momenti sunt ad animas e diaboli laqueis, quibqs detinentur, expediendas, atque expeditas de virtute ad virtutem perducendas confessariorum prudentia et doëtrina. Explorata profecto ree est, sacerdotes, si' e scholis recta petant exedras ad confessiones excipiendas, in multis haerere, in multis, quae discretionis sunt, peccare et quandoque usum et naturam, tanquam agendi normam, nemine admonente, sibi sensim et perpetuo adsumere. Conlationes itaque ad confessiones rite excipiendas opportune instituuntur. Earum methodus haec erit.

Donec una conveniunt sacerdotes (nam tantum sacerdotes sunt ad eas admittendi, sive saeculares, D sive et utinam ! regulares),' fiat lectio spiritualis alicuius directorii. Inter cetera huiusmodi opera illa, quae Scaramellius et Cestelvetere conscripserunt, a nobis commendantur. Congregato coetu, adsit unus qui confessarii partem sustineat, et alter sorte eligatur qui poenitentem referat, puta avarum, recidivum vel gravibus obstrictum peccatis, qui ab eis expediri velit aut in virtutibus se exercendi percupidum ostendat. Poenitens quod vult confitetur; confessarius quod debet respondet. Dehinc qui inter praesentes dignitate et doctrinae usu praestantiores sunt, modeste et quiete de iis, quae confessarii loco dicta fuerunt, sententiam aperiunt. Aliqua praeterea ex arbitrio praesidia et iudicio episcopi quaestio proponitur, scripto solvenda, de theologia aut de iure canonico aut de ritibus aut de philosophicis studiis rem ecclesiasticam proxime attingentibus. Super his sententiam pariter suam dicnnt sacerdotes qui adsunt magis spectabiles. Conlationem claudit et dimittit praeses.

Ad oonlatiOnem praeteret utilius habendam istiusmodi regulae conducunt.

1. Episcopus praesit, aut vir aetate, uau, doctrina et pietate praefalgens.

3. Ineunda oonlocutione et familiari consuetudine spiritus .convalescat; et discretum de habitis in conlationibue silentium servetur.

3. In rebus, de quibus tractandum est, ordo habeatur, ne ex abrupto fiat exercitatio aut certus ex eis fructus percipi nequeat. Hinc in cuiuslibet conlatiopis fine praeses locum denuntiet moralis theologiae necnon eruditae quaestiunculae materiam et disserentes pro futura conlatiorte.

4. Conlatione qualibet conclusa, omnis disputationis fervor conticescat.

5. Ipso primo cuiuslibet mensis iovis die habeatur.

Ad certam sanctae unitatis praxim inducendam in confessariis, quam tantopere b. Leonardos a Porto Mauritio commendat '. episcopus curet, nt sacerdotes confessarios vel ad confessiones probandos quandoque in civitate et cum dioecesim lustrat in locis insignioribus convocet eosque de praecipuis capitibus admoneat, in quibus agendi uniformitas commendabilior est. Praeterea, ut fysi sanctorum praesertim virorum sententiis et usui adhaereant', naviter advigilet ac studeat.

II. De conlationibue inter aacerdotee ad verbum Dei recte utiliterque anmmlùrndum.

Praedicationis verbi Dei officium, de quo gloriatur Paulus, quod sibi praecipuum servarunt apostoli, et redemptor noster Iesus Christus suo exemplo potissimum extulit, tanti sane est, ut gladio ancipiti in scripturis sanctis atque ex utraque parte acuto, cui nihil resistere et subterftgere possit, comparetur. Denegandum tamen non est, virtutem hanc pulcherrimam praeconum defectu ex parte diffluere. Hinc apostolus ad Corinthios: *„In eecleaia endo quinque verba eentu meo loqui, ut et alios metruam, quoin decem millia verborum in lingua.“* * Plurimum itaque interest „ad Dei gloriam et ad coelestis regni propagationem et ad animarum salutem, non solum quales sint qni praestantissime hoc munere funguntur; verum etiam qua via quave ratione illud praestent"*. Quae regulae nec traduntur. nec facile tradi possunt in scholis, sed ex sacrarum scripturarum lectione et sanctorum exemplis ac recta exercitatione addisci possunt. Proinde uberem afferent fructum conlationes hisce regulis peragendae.

1. Convenientibus sacerdotibus et diaconibus (minores enim clerici intempestive convenirent) ex sacria bibliis aut ex homiliie sanctorum patrum lectio aliqua habeatur.

2. 'Praeses sermonem faciat de plana et familiari collocutione, unam ex ordine vel alteram exponens de praecipuis legibus ad recte et fructuose verbum Dei praedicandum, quas eX probato auctore sumet ab -episcopo designando. Hoc loco synodus provincialis vehementer commendat opus de eloquentia sacra celebris A. Audisii, aurea

1 '"pera *Lega de' confessori* etc.

1 Vide Skonita s. Car. Borromsei et a Fraucieci Saleeii. praxim confessariorum s. Alpbonai de Liguorio et optu recens editum: *Manuale de' confessori* per 1'abb. Gaume, composto dei ..Sacerdote eaaetifleato*. della pratiea ,di s. Alfonso, degti arvertimenti dal b. Leonardo, delle istrusioni di a Carlo, detrli srvisi di a Franeeeeo di Sales, dei consigli di s. Filippo Neri e degli avrili di a Franeeeeo Saverio.

• I Cor. Xrv. 1».

• S. Car., *Instruet. praedic, ertn Ifc*.

monite sancti Francisci Salesii et instructionem absolutissimam mandato concilii "pravincialiB 'Mediolanenais III editam a sancte Carolo *. Ia sequenti conlatione idem fiat, aad anMa aorte eligendus recenseat<breyiter, quid in antecedenti dixerit praaoee.

3. Exercitatio horae spatium, ut supra, non excedat, et quovis mense, secunda die iovis habeatur.

4. Curet praeses ingenia clericorum et sacerdotum exercere nd aliquant quandoque sacram concionem publice habendam, ut usu perficiant, quod datis regulis perceperant: eosque ad id exeitet, incendat et opportunis iuvet consiliis. '

Neminem episcopus ad ooncionandi munus admittat. nisi idoneum ordinarii sui testimonio comprobatum'. Qni vero ex eius diooceeanis operam praedicationi navere poscit, exemen subeat de praecipuis regulis rectae et fructuosae praedicationis, quod fieri potest ab ipsomet praeside conlationis. Nec tamen facultas been facile ei concedatur, nisi conlationibus saltem per biennium interfuerit. ‹ imnes vero, sive dioecesani et extradioecesani, -ive regulares et saeculares, qui non lesum Christum, sed seipsos praedicarent, vel qui improbis moribus scandalum populo inferentes, destruerent facto quod ore aedificare videntur, continuo a praedicationibus arceantur * atque ad rectos tramites plectantur ‹.

III. Di eoalationibtu eam» moralium.

Consuetae casuum moralium conlationes ad concilii Romani et synodi dioecesanae normam * inviolate hebeantur. 5

1. Coram ordinario in civitate episcopali, coram vicario foranee per dioecesim fiant.

2. Sorte eligatur qui de scripto proferet propositi casus moralis ac rituum responsum. Solutionis vero omnes folium, proprio labore et charactere exaratum, delegato episcopi vel vicario foraneo dent, qui pariter episcopo illud transmittat*.

? 3. Legitime'prohibiti quominus accedant, cahaam episcopo aut vicario foraneo significare teneantur. Si quis parere Contemnit, poenas synodicas luat'.

4. Horae unius spatio conlatio sit definita. Haec in civitate saltem quovis mense, die tertia iovis indicetur: per dioeesis loca eo die. quem vicarius foraneus denuntiavit.

5. Synodus provincialis singulos episcopos hortatur, ut confessariis. qui insigni, negligentia has morales conlationes posthabuerint, patentes litteras, msi examine praevio, band confirment.

IV. Dr conlatiooibtu ad tecluiaiticum tpirihtm w citro eottfooenditm augtndtmtgtu.

1. Conlationibus his praesit, ut supra, vir doctrina et virtute, sed praestans praecipue qui spiritu lesu Christi, quantum fieri poterit, plenus sit.

2. Sacerdotes admittantur vel clerici, qui, scientiarum curriculo peracto, in scientiis et pietate progredi percupiunt.

3. Dum congregantur, lectio fiet de vite sancti Caroli, qui cum beate virgine Maria praecipuus erit huiusmodi conlationis patronus, vel aliorum sanctorum, qui .in salutem animaram seee impenderint ac fructuosius all^orarint.

4. Congregatis omnibus, praeses de iis, quae ad spiritum pertinent ecclesiasticum, sermonem' habeat et omnia edoceat, quae ad'sancte et recte ministeria sacerdotalia obeunda, quae ad quotidiana exercitia sacerdoti pro sui ipsius sanctificatione opportuna, et quae ad vividum et prudentem pro Dei gloria aaimarumque salute selum magis conferre indicantur.

5. In exitu conlationis, qui selectiores sunt inter sacerdotes praesentes, ad aliquid conlatis rebus addendum invitentur. Vix insuper dici potent, quantum eonlationi huic prodesee poterunt episcopi seu idonei alicuius ecclesiastici spectatique viri, qui fortasse per civitates transit, praesentia et cohortationes.

6 Praeses quam maxime curet, ut dilectio et sanctae amicitiae viuculum inter sacerdotes sdseriptos servetur et foveatur 8i quempiam autem eorum vel in ecclesiasticis ministeriis, vel in clericalis vitae ratione negligentiorem deprehenderit, eum paterne moneat et ljbere reprehendat

7. 'Conlatio haec singulis mensibus quarta iovis die habeatur nec horae spatium excedat. Quotannis vero una solemnior fiat coram episcopo et clero quaai ad rationem reddendam et ceteros excitandos

"l Adllgatum

SUPREMAE SACRAE ROMANAE INQUISITIONIS· ENCYCL1CA AD* OMNES EPISCOPOS ADVERSU^ MAGNETISM! ABUSUS

FeriU IV, die 80 iulii 1HÔ0,

In congregatione generali sanctas Romanae et univeraalia inquisitionis, habita in conventu Sanctae Mariae supra Minervam eminentisaimi ac reverendissimi domini cardinales in tota republica Christiana adversas haereticam pravitatem generales inquisitores, mature perpensis iis. quae circa magnetism! experimenta a viris fide dignis undequaque relata aunt, decreverant, edi praesentes literas encyclicas ad omnes episcopos ad magnetism: abusus compescendos.

Etenim compertum est, noqum quoddam superstitionis genua invehi ex phaenomenis* ms^neticis. quibus haud scientiis physicis enucleandis; ut par esset, sed decipiendis ac seducendis hominibus student neoterici pluree. rati posse occulta, remota ac futura detegi magnetismi arte vel praestigio praesertim ope muliercularum, quae unice a magnetisatoris nota pendent.

Nonnullae iani hac *jie* re a sancte sede datae sunt. responsiones 'qd peculiares casus, quibus reprobantur tanquam illicita illa experimenta, quae aff finem non naturalem, non honestum, non debitis mediis adhibitis assequendum, ordinantur; unde in similibus casibus decretum set foria IV ,'21 aprilis 1841

„Usum magnetismi, prout exponitur, non licere/ Similiter quosdam libros eiusmodi errores pervicaciter disseminantes prohibendos consuit sancte congregatio. Veram quia praeter particulares casus de usu magnetism! generatim agenduqr^rat, hinc per modum regulap sic statutum fuit feria IV, 28 iulii 1847 : „Remoto pmni errore, sortilegio, explicite aut implicite daemonis invocatione, usus maghetismi, nempe meras actus adhibendi media■physiCs/aliunde licita, non est moraliter vetitna, dummodo non tendat ad finem illicitum aut quomodolibet. pravum. Applicatio autem principiorum «et mediorum pure physicorum ad res st effectus vare snpernaturales, ut physice explicentur, non est nisi daoeptio omnino illicite et taoreticalia.'*

Quamquam generali hoc decreto satis explicetur licitudo am iUicitado in nsa aat abusa magnetismi, tameg ideo erevit hemtaun /aqJitia, at MgMft

! Vide hanc msfract. praedicor. certa *Dtl* in *Actor.*, part.' IV. p. Mβ. tit 1. edit. Patav.

* Decret. LAûrrt. ceavsntas, I M.

* Dpcret. Lauret, dt.

* Leo X is wee. Let, asm II ; encyst. laate. XL - let 1*00.

* Cose. Bcm. tit XV, e. », [MaaaillCtam, XXXIV, 1«»); yaastai dioeom synod.

, '. Dserst lean*. dt, tub.

licito stadio scientiae, potio· curioaa sectante·. magna cum animarum iactura ipeinsque civili· societatis detrimento hariolandi divinaadique principium quoddant ae nactoa glorieator. Hine eomnambuliami et clarae intuitioni· uti vooant praestigiis mulier culae illae, gesticuhtionibns non qempe; verecundia abreptae, ae invisibilia quaeque conspicere effutiunt, ac de ipsa religione sermone· instituere, animas mortuorum evocare, responsa accipere, ignota ac longinqua detegere, aliaque id genus superstitiosa exercere ausu temerario praesumunt, magnum quaestum sibi ac domini· suis divinando certo consecuturae. In hisce omnibus quacumque demum utantur arte vel illusione, cum ordinentur media physica ad effectus non naturales, repehtul deceptio omnino illicita et haereticali» et scandalum contra honestatem morum.

A Igitur ad tantum nefas, et religioni et civil* societati infestissimum, efficaciter cohibendum, ex* citari quam maxime debet pastoralis sollicitudo ae selus episcoporum omnium. Quapropter, quantum divina adintrioe gratia poterunt locorum ordinarii, qua paternae caritatis monitis, qua ·4τβη» obiur; gationibus. qua demum iuris remedfis adhibitis, prout attentis locorum, personarum temporutnque adiunetia. expedire in Domino iudicaverint, impendant operam ad huiuamodi magnetism» abusus reprimendos et avellqndos. ut dominicus grex defen datur ab inimico homine, depositum fidei sartum tectumque custodiatur, et fideles sibi crediti a morum corruptione praeserventur.

Datum Romae, in cancellarie sancti Offic.ii apud Vaticanum, die 4 augusti 1856 *

V cardinalis Macchi

acta concil ii.

In Dei nomine, amen.

Vrbini. die 27 maii 1859.

Concilii provincialis 1'rbinatensis. cuius acta describuntur. celebrationi ea omnia praecesserunt, quae de iure et consuetudine praemittenda sunt; praesertim vero indictionis edictum datum a dominatione sua illustrissima et reverendissima Alexandro Angeloni, archiepiscopo. sub die 30 novembris 1858. rite publicatum in unirer·· provincia; nec non literae ifivitatofiae speciatim directae ad episcopos, abbates et capitula cathedralia; et preces indictae, ut synodalis conventu» prosperum assequeretur effectum (Adligata 1. H. IIπ. sliaque id genus.

Inter haec in primis memorare praestat, quod sanctissimus dominus noster Pius papa IX, per liter·· sacrae- Congrégationi» concilii diei 14 februarii 1857 et secretaries status 10 maii 1859 (Adligata IV. V, VI), susceptum synodi celebrandae consilium probavit atque laudavit.

vSacri antistites, qui iam ad civitatem Vrbini stati» diebus, obviam eunte ipso métropolitain», sohunniter advenerant, privatim praeviam congregationem habuerunt. In ea actum est de voto decisiro procuratori ezninentissimi episcopi Senogalliensis et de voto item abbatibus dando, do horarum distributione, de secreto servando, de literis pastoralibus ad populum habito concilio publicandis, de concilii officialibus et de aliis ex more pertractandi».

In ipsa privata congregatione. · meiropblitano et convocatis episcopia mandatum fuit. vut prima publica indiceretur congregatio. Quaniobrem hoc ' mane, videlicet 27 maii 1859, ad fores aulae o6ngregationum ^onciliarium. ad valvas palatii archiépiscopal!» et metropolitanae Vrbinateesis, notifie·tiones de prima publica congregatione concilii I) provincialis habenda per cursorem curiae archiépiscopal)» affixae sunt, tenoris sequentis: Hodie hora 4I› pomeridiana, in aula archiépiscopal! erit congregatio publica, ad quam non modo qui in concilio provinciali iocum habent, sed et ceteri, tum ecclesiastici tum laici. qni audiri velint, convenire poterunt.

Ex cancellari· archiépiscopal!, die '27 maii 1859.

Ioannea Paolueei, cancellarius archiépiscopal!».

PVBLK'A CONGREGATIO 1.

In nomine sanctae et individuae Trinitatis. Patris et Filii et Spiritus sancti, amen.

Anno ab incarnatione Domini 1859, pontificatus 'sanctissimi in Chribto patris et domini nostri divina providentia papae Pii IX anno decimo tertio, die 27 maii, hora quarta cum dimidio post moridieinv dato eigao eam maior· aere campaao aoeMao

Cor «x» Mussarem χι,v11

B metropolitanae. ad primam congregationem publicam in aula palatii archiépiscopal!» convenerunt

I Reverendissimus dominus dominus Alexander Angeloni. Vrbini archiepiscopus.

II. Reverendissimus dominus Bonifacius Cajam. Calliensis et Pergulensis episcopus

III. Reverendissimus dominus Guerr Antonius Boscanni, Vrbaniensis et Sancti Angeli in Vado episcopus.

IV. Reverendissimus dominus Philippus Fratellini, Forosemproniensis episcopus.

V. Reverendissimus dominus Clemens Fares, Pisaurensis episcopus.

Deest reverendissimus dominus frater Eliaa Antonius Alberani. Fesetrnnu· episcopus.

VI. Reverendissimus dominus loannes Baptista canonicus Maneschi, sacrae theologiae ac iuns ' utriuaque doetor. sanctissimi domini nostn Pii papae IX cubicularius honoris, vicanus generalis Senogalliensis dioecesis, uti procurator specialis «eminentiMumi et reverendissimi domini Dominici tituli Sancti ℂ lementis sanctae Romanae ecclesiae presbyteri cardinalis Lucciardi, Senogalliensis episcopi.

Desunt, qqamvis invitati:

Reverendissimus dominus Gerardus Aloysius Maria Sagredo. abba» provinciali» Vatnaldulrnais Sanctae Crucis Fontis Avellanae, in dioecesi Pergulana.

Reverendissimus dominua Humbertua Bovi, abbas Sanctae Mariae Claraevalh», parochus et vicanus foraneus in dioecesi Senogalliensi.

Abbas titularis Sancti Laurentii in Campo, in dioecesi Pergulana.

Abbas monasterii Camaldulensiunif do civitate

Praüçente» fuerunt procuratores capitulorum

Pro coptlulo mfiropolitano

Reverendissimus dominus Petrus Ferlani. canoni eus theologus, Çiuri» utriuaque doetor et aherae theologiae maguter atque in hac pontificia universitate collegii theologici praeses.

Reverendissimus dominus Petrus Albertini, canonicus poenitentianus. iuris utnusque doetor. sacrae theologiae magister et huius pontificiae universitatis rector magnificus. v

Reverendissimus dominus Antonius, canonicus De λ'1·. sacrae theologiae et philosophiae doetor, in hac pontificia univeraiUfe sacrae theologiae dognJaticae ggt morati· professor ac in collegium theologicum cooptatus.

*/¥· etfiivfo ScnofUij**:*

Reverendissimus dominus loaephu· spraepositus Maccbiati, iuri· utriuaque doetor.

Reverendiasimus dominus Petrus Faggioni, ea- A nonicus theologus, sacrae theologiae doctor.

Pro capitulo CaUapti:

Reverendissimus dominus Andreas Mochi, praepositus et prima dignitas, iuris utriusque et sacrae theologiae doctor et protonotarius apostolicus.

Reverendissimus dominus Victor canonicus Amatori.

Defuerunt reverendissimi procuratores capituli Pergulensis.

Pro capitulo Sancti Angeli in Fodo:

Reverendissimus dominus Antonius Faeti. praepositus, sacrae theologiae doctor, in venerabili seminario philosophiae professor et reverendissimi episcopi provicarius generalis.

Reverendissimus dominus Michael canonicus theologus Faggiolini, sacrae theologiae doctor et in B venerabili seminario eiusdem facultatis professor.

Pro capitulo Vrbanienai:

Reverendissimus dominus Carolus Travaglini. I canonicus archidisconus. iuris utriusque doctor, institutionum iuris utriusque in venerabili seminario professor, et reverendissimi domini episcopi in iudiciaiibus prpvicarius generalis.

Reverendissimus dominus Placidus Lombardelli. canonicus theologus et in venerabili seminario sacrae theologiae professor.

Pro capitulo Foronempronienni:

Reverendissimus dominus Augustinus Cardinali. canonicus archipresbyter coadiutor.

Reverendiasimus dominus Raphael Monacelli. canonicus poenitentiarius. iuris utriusque ductor ac venerabilis seminarii rector.

Nondum advenerunt procuratores capituli Feretrani.

Pro *capitulo Pioaurenai:*

Reverendissimus dominus Vincentius Rdggiani. canonicus praepositus et prima dignitas, iuris utriusque doctor at sanctissimi domini nostri Pii papae IX praelatus domesticus ac protonotarius apostolicus. Λ

Reverendissimus dominus Franciscus Marchionni. canonicus archidisconus. sacrae theologiae poetor et in venerabili seminario sacrae theologiae professor

THEOLOGI ET CANOXISTAE:

Pro arcbidioeceti Urbinatenai:

Reverendissimus dominus Vincentius Ciccolini, ecclesiae metropolitan» praepositus et prima dignitas et theologiae doctor, et in collegium P theologicum huius pontificiae universitatis recensitus.

Reverendissimus dominus Aloysius Petrangolini, huius metropolitanae ecclesiae archidiaconus, iuris utriusque doctor, in collegium legale universitatis adseitus, iuris canonici professor ao reverendissimi domini archiepiscopi\provicarius generalis.

Reverendissimus dothinus Petrus Forlani, canonicus theologus, iuris utriusque doctor, sacrae theologiae magister et in hac pontificia universitate collegii theologici praeses.

Revbrpndisaimus dominus Petrus Albertini, canonicus poenitentiarius, iuris utriusque doctor, sacrae theologiae magister et pbptificiae universi- ‹ tatis rector.'. V

Reverendissimus dominus Antonius, canonicus ı'1 De Via, philosophiae et sacrae theologiae moralis et dogmaticae, professor.

Admodum reverendus dominus Vincentius Antonius Bianoolini, paroecias Sancti Pauli civitatis ' Urbini prior, designatus fuerat, sed obfuit molae valetudinis causa.

Admodum reverendus dominus Seraphinus Ortolani, sacrae theologiae doctor et paroeciae Sancti Spiritus arehipresbyter.

Admodum reverendus pater Maximilianus e Castro Aemilio, ex ordine Reformatorum strictioris observantiae Sancti Francisci, philosophiae et theologiae lector ac in pontificia universitate Urbini sacrae scripturae et historiae ecclesiasticae professor, nec non illustrissimi ac reverendissimi archiepiscopi theologus.

Reverendissimus pater Cyrillus ab Annuntiatione beatae virginis Mariae, ex ordine Carmelitarum excalceatorum, missionarius apostolicus. iuris utriusque lector, definitor provincialis et ex - risitator B generalis,

Admodum reverendus pater Venceslaus ab Ecio. ex ordine Reforn^itorum strictioris observantiae Sancti Francisci. sacrae theologiae lector.

Admodum reverendus pater Angelus Petrini, ex ordine Minorant conventualium Sancti Francisci, philosophiae et sacrae theologiae lector et in collegium philosophicum huiusce universitatis adscitus.

Admodum reverendus pater ' Alphonsus Maria Gagliotta, et ordine Sancti Hieronymi congregationis beati Petri do Pisis, ex-minister provincialis, philosophiae et sacrae theologiae lector.

Admodum reverendus pater Nicolaus a Sancto loanne in Mariniano. ex ordine Minorum capuccinorum Sancfi Francisci. philosophiae et sacrae theologiae lector et minister provincialis, designatus defuit.

Pater loeeph Fiacoletti. clericorum regularium pauperum matris Dei scholarum piarutn. philosophiae et matheaeos professor emeritus, modo eloquentiae professor ih venerabili seminario Pisaurensi, designatus defuit.

Pro dioecesi *Senogallienti:*

Reverendissimus dominus Victorius Rossini, iuris utriusque doctor, canonicus arehipresbyter et prima dignitas capituli Senogalliensis. ac sanctissimi domini no*tr' **.* P*PM IX cubicularius honorarius,

Admodum reverendus pater Camillus Arcipreti. ex ordine Minorum conventualium. ex-miniater provincialis. sacrae theologiae magister.

Pro dioeceti CalHann:

. Reverendissimus dominus Andreas praepositus Mochi, de quo superius.

Reverendissimus dominus Victorius canonicus Amatori, procurator capituli, ut supra.

Non adfuere theologi dioecesis Pergulanae.

f¥o *dioecesi Sancti Angeli* m *Vado:*

Reverendissimus dominus Antonius praepositus Faeti, procurator, ut supra.

Reverendus dominus Michael canonicus theologus Faggiolini. procurator, ut supra.

Pro dioecesi Urbapienei:

Reverendissimus dominus Augustinus Leoni, cathedralie Urbaniensis canonicus theologus et theologiae doctor, rector et eiusdem facultatis professor in seminario Urbaniensi et in spiritualibus ' illius reverendissimi episcopi provioarius generalis.

Reverendissimus itominus Placidus canonicus Lombardelli, ut supra.

7¥e dmerasi FerearasproiwMi:

Revereadieaimus dominua Ludovicus Leonardi, ranonicus archidiueonu· cathedratie Forosemprenienais. iuri· utriaaque doctor et provicariu· generati·.

Reverendissimae dominas Raphael canonicos poenitentiariu· Monacelli, de quo «apra.

Abtuere theologi et eanonistae pro capitulo Ferçirano.

/>· *diooetti* Asoareasï.

Reverendissimus dominus Vincendus praepositus Reggiani. de quo supra. et

reverendiss<vnj>s dominua. archidtaconus Marchionni. de"qbo antea.

Aderant etiam ministri et officiale· pro concilio designati.

Porro haec erant conclavi* ornatus et dispositio: super explicato tapete erant aedili» cametalia pro metropotitano. qui insigniorem habebat locum, et pro episcopis provinciae in modum coronae ordinata. Paratae erant quatuor insuper inferiores sedes pro reverendissimis abbatibus, ad dexteram scilicet duae et duae ad sinistram. Reverendissimi domini archiepiscopus et episcopi ante »e mensam habebant cum necessariis ad scribendum. A parte dextera ante mensulam coopertam, et cum theca calamaria et charta uti supra, considebant promotore· eoncilp. quorum primus indutus erat sua veste canonical· violacei coloris cum fascia et alter serica veste praelatitia violacea: prope eos ad mensulam ipsam, sed ex adverso metropolitae primus notarius indutus laureati toga nigri coloris vesti talari superimposita. A parte autem sinistra pariter considebant duo secretarii concilii, induti sicut ceteri canonici ecclesiae metropolitanae. et alter notarius toga eimiliieç , indutus.

Prope parietes erant hinc inde sedilia pro procuratoribus capitulorum metrog^litanae et cathedralium. et ex adverso, in conspectu scilicet sedis metropolitan!, pro theolo'gis et canonist!· singulis, designata iuxta ordinem I praeeminentiae proprii episcopi.

Iuxta ianuam sedebant reverendissimi dpmini deputati ad renuntiandum et introducendum, et propiores ad ipsam duo ostiarii concilii.

I>eputati capitulorum theologi c^tcrique concilii officiale^ vestem talarem gestabant nigri coloris, excepti» deputatis capituli metropolitan! et Pisaurensis. qui vestem et fasciam violacei coloris induebant.

Reverendissimus dominus metropolita. a reverendissimis dominis episcopis et procuratore emjnentissimi episcopi Senogalliensis iuxta eorundem praecedentiam comitatus, ingressus est aulam, praeeunto cruce, atque subsequutus a cerimoniarum magistris; et ad secern suam quisque se contulit. Crux fixa fuit in medioφî)·o prope theologos et canonistas ex adverso arcniepiscopi. et ante illam omnes procubuerunt, exemplo metropolitae. Hic •tatim recitavit orationem *Adntmu» Domino;* qua peracta, sedit una cum aliis et patres sic comiter allocutu· eet:

«Venerabiles fratres et consacerdotes carissimi, optata die· nobis illuxit, qua provincialis concilii actionibus initium dandum est. Maxima perfusi laetitia vos intuemur, praeclari .sapientia et virtutibus provinciae antistites, vos, venerabiles bbates, capitulorum nuntii, et quotquot circumsistitis ecclesiastici «viri in Dei lege doctissimi. Divina opitulante gratia, nane eo vel magis confidimus, opus ad Del gloriam inceptum fanate feliciterque progredi ac finem accipere. Verumtamen ne nostra culpa aut fragilitate, Dei ddqum deficiat, omnia •ancte et recte peragere contendam··.

«Dum conciliari· decreta proponuntur, licebit omnibua qeaecuaque voluerint proferre, immo quo istud fiat liberia·, vulgari sermoae loqui iudulgemu·. Verumtamen a prudentiae, discretioni· et caritati· regula nullus abscedat Omnia honeste et secundum ordinem fiant, omnia aedificationi· et-veritatis amore, non contentionis et aemulationi· aelo gerantur.

«Si quis praeterea concilii patres adire privarim voluerit, ut aliquid in Domino cum eis loquatur, id etiam pergratum e.*it. Sed cum sincere loquitur tunc humiliter acquiescat. Quomodo autem oporteat omnes nos in domo Dei et coram fidelibus hisce diebus conversari, synodale, ut moris est. decretum definiet ac statuet.

«Obsecramus tandem omnes vos. venerabiles fratres et consacerdotes carissimi, ut hoc potissimum tempore lesum Christum pastoruta principem nunquam exorare intermittatis pro felici exitu concilii, ad quod ecclesiae praecepto vocati sumus.

«Ita profecto studia nostra, quibus etiam «upremi pontificis benedictio accedit, nobis benevertent et provinciae Vrbmati universae/

Tunc «urgentes ostiarii aha voce digerunt A>tre *omnet,* et primus ex ·ooΓθ1ηΓü· facta debita reverentia subiunxit «Reverendissimi patres et domini, exeant omnes praeter reverendissimos episcopo», abbates et officiales concilii/ Mox ostiarii ianuam, quam ipsi post ingressum reverendissimi archiepiscopi clauserant, reserarunt, et praeter reverendissimum archiepiscopum. episcopos et officiales concilii omnês exierunt. Clausa ianua. duo reverendissimi promotore· in conspectu reverendissimi metropolitan! ante mensam progressi sunt, factaque debita reverentis, 'institerunt pro inchoatione concilii provincialis his verbis; «Reverendissime in Christo pater et domine metropolitans patresque reverendissimi. Instante iam celebratione concilii provinciae 1'rbinatensis, edicto pridie kalends· decembri·-uperioris anni legitime convocati, et adveniente iam die salutaris istius vestrae actionis et synodalium deliberationum, nos. huius concilii proraotores; Vincentius Ciccolini. praepositus et prima dignitas huius metropolitan! capituli, et Victorius Rossini, arehipresbyter et prima dignitas capituli cathedral·· ecclesiae Henogalliensi*. auctoritate metropolitans literis di^. S aprilis 1R59. quas publice exhibemu·. constituti, pro officii nostri munere requirimus et humillime instamus, ut concilium huiusmodi, rite denuntiatum et promulgatum, hoc ipso die per vos declaretur incipere et inceptum esae ad Dei gloriam, christianae religionis et catholicae fidei incrementum/ et ad verba çttas *publico* rx-*hibomno,* reverentissimo metropolitan*) ceterisque patribus actum eorum nominationis super mensam exhibuerunt, quod unus e notariis excepit (Adligata VIJ. VBJ). et redierunt ad lora sua. Tunc metropolitans ait: «Habeatur sententia patrum/ et unus ex secretariis interrogavit patres hac forma; «Reverendissimi patres et domini, placetne vobis ad laudem et gloriam sanctae et individuae Trinitatis. Patris et Filii et Spiritus sancti, ad tuendam et augendam christianae religionis disciplinam, pro moderandis moribus, corrigendis excessibus, controversiis componendis aliisque ex sacris canonibus permissis, Vrbinatensi provinciali concilio initium fieri?- Statim alter ex secretariis una cum notariis se contulit ante metropolitanum. et. facta reverentia ab illo et genuflexions ab iis. recepit votum eiusdem metropolitae, qui reopondit: «Placet/ Idem factum fuit cum omnibus reverendissimis patribus episcopis singulatim et iuxta eorum q*-dinem, quorum singuli responderunt; «Elaoet,** et deihde relata fuefitint ^vota ad metropolitanum, qui

ait: „Decretum placuit omnibus patribus, itaque decernimus provincialis Urbinatonsis synodi initium fieri et iam factum esse.* Revoreadismmi patre responderent: „Deo gratias.*

Tune annuente metropolitano aperta est ianua. et seçretbrivs alta voce sic fatua est:

„Reverendissimi patres et domini, si quis vestram habet aliquid, quod ad hanc sanctam synodum referri velit, datur ei libere dicendi facultas■* idemque italics repetiit notarius: "Reverendissimi padri ■ signori, cbiunque fra voi ha alcuna coea da produire a cognisione di queeto sacro concilio, è in piena fscolth di pariare.*

Postea secretarius vocavit procuratores episcoporum sbsentium hac formula: „Accedant episcoporum procuratores, qui volunt audiri.* Et deputatus ,ed renuntiandum et introducendum his verbis introduxit procuratorem eminentissimi episcopi Senogslliensit: "Reverendissimi patres et domini, adest procurator eminentissimi episcopi Senogalliensis absentis. qui habet, quod ad hanc eandem synodum referat * Procurator se contulit in conspectum metropolitan· et coepiecoporam eisque debita reverentia exhibuit mandatum eminentissimi episcopi, quod a metropolita apertum fuit et traditum primo secretario. ut illud legeret, prout alta voce fecit. (Adligatum IX). Exinde procurator sedit in loco ab ipso metropolitano designato post episcopum Pisaurensem. causa vero excusationis eminentissimi episcopi Senogalliensis dilata fuit. Deinde canonicus deputatus prosequitur: "Reverendissimi ptftres et domini, adsunt procuratores metropolitanae ecclesiae Urbinatensis et cathedralium suffraganearam. scilicet Senogalliensis. Calliensis, Vadensis, 1'rbaniensis, Forosemproniensis et Pisaurensis, qui habent, quod ad sanctam synodum referent:* qui eodem modo ac procurator eminentissimi episcopi Senogalliensis. aulam ingressi procurationis acta metropolitano exhibuere. quae fuerunt, prout supra, lecta, examinata et admissa.(Adligata XT. XII. XIII, XIV, XV, XVI, XVII). et unusquisque ductus fuit ad locum sibi paratum, iuxta ordinem episcopi sui. Tamen deputati capituli Senogalliensis consederunt post metropolitanae ecclesiae capituli deputatos, supra nuntios capitulorum Calliensis et Urbeniensis, licet eminentissimus episcopus Senogalliensis' abesset nec fuerit antiquior inter suffraganeos; quod factum est ob cardinalitiam dignitatem, qua ethinentimimus episcopus ecclesiae Senogalliensis praefalget.

Postea secretaries advocavit theologos et canonistes his verbis: "Accedant theologi et canonist··, quorum nomina et qualitates superius adnotata eufit* Dum secretarius ipse singillatim eoe renuntiaret, ingressi sunt et a canonico deputato deducti ad locum prout supra dispositum. Rursus secretarius: r Accedant canonici, qui volunt audiri,* quorum nullus adfuit; item: „Accedant parochi, qui volunt audiri,* nec ullus comparait; item: „Accedant clerici, qui volunt audiri,* et nullus audiri petiit: denique: wAccedant laiciset alii quicumque, qui volunt audiri,* et cum nemo comparaient, ab ostiariis clausa fuit aula. Tunc surrexerant promoters· et ante metro-, politam se contulerunt, et factis de more reverentiis, sic postularunt: "Reverendissimi domini, cum pro eminentissime episcopo ecclesiae Senogalliensis, personaliter ad concilium non accedente, procurator compareat, nos huius concilii promoters· instamus, ut procurator ipse non admittatur nisi legitimo instructus mandato, et, si placet, cum voto ex gratia.* Quibus metropolita reepondit: "Habeatur sententia patrauf.* Tunc secretarius ad patree: "Reverendissimi patree et domini, plaeetn· vobi· admittar· procuratorem «mlaeatisaimi «piMopi Bsnngnllimmie, dummodo constet de legitimo mandato, et eum roto decisivo ex gtatiaT* Alter oX eoeretariisOum notariis venerant in conspectam metropolita·, et iuxta solitum episcoporum vota. collegerant verba: PIAcet; quae secretarius ipee retulit metropolitan, qui ait: ..Placuit patribus proposita instantia; de eoram,igitur aaeeneu procuratorem eminentissimi episcopi Senogalliensis admittimus, eique tamquam legitime delegato ex gratia votum decisivum conferimus.* Redeunto secretario cum notariis ad loca sua. metropolita episcopos his verbis interrogavit: "Reverendissimi patree. scitisne inter fine· festrarum dioecesium aliquem eoae, qui in provinciali concilio ius aut privilegium voti decisivi habeat?* Et unusquisque ex episcopis respondi}: ,Nescio* Denuo promotores se contulerant ante métropolitain et institerant pro decretis praeviis eoneilii. dicens alter ex eis: „Reverendissime domine, illud in more positum est. initio provincialis concilii decreta promulgare de modo vivendi in synodo, de iudicibus querelarum, de iudicibus excusationum, de praeiudicio non afferendo et de non discedendo ac de ipsius synodi officialibus constitagndis: ideo nos. huius provincialis concilii promWores. pro officii nostri munere a reverendissima amplitudine tua petimus ac humillime instamus, ut. quemadmodum moris est. eiusmodi decreta edicantur et ptomulgentur;* et inde locum suum tenuere. Tunc metropolitanus primo secretario, ut publicarentur, decreta quae sequuntur, tradidit, et secretarius ad suum locum reversus eadem stans legit, consentientibus patribus.

DECRETA PRABVIA

Decretam de modo vivendi.

Nos Alexander Angeloni. Dei et apostolicae sedis gratia metropolitanae ecclesiae I'rbinatensis archiepiscopus.

1. Cum scriptum sit: Qui *„indiget eapientia, pootnlet* e Dso" et ipee *„dabit epiritum bomea pe*tantihu m" ', omnes qui in hoc adsunt concilio obeecramus. per dominum nostram Iesum Christum et per'caritatem Spiritus sancti, ut his potissimum diebus adeant cum fiducia ad thronum gratiae et apostolorum more spiritum sapientiae et intellectus, spiritum consilii et fortitudinis, spiritum scientiae et pietatis a Domino petant unanimes, ut coelestis sapientia, qnae ex ore altiseimi procedit, nobiscum sit et nobiscum laboret, et doceat nos quid acceptum 'sit coram eo omni tempore. Item orationes, petitiones, obsecratione· et gratiarum actione· fiant pro beatimimo patre ac principe Pio IX (quem Deus servet diutissime), pro cunctis eoeleeiae ordinibus et ouneto populo christiauo, necnon pro regibus et principibus et omnibus qui in sublimitate sunt, ut quietam · et tranquillam vitam agamus. Lahdibus itaque divinis maiore quo possumus studio hisce diebus incumbere, sanctae meditationis exercitio, quo nullum fere utilius eet, vacare, sacram quotidie devotissime facere, ieiunium sextae feriae in memoriam dominicae passionis agere atque in adoratione sacramenti augustissimi divinae gratiae auxilium implorare in deliciis habeamus. Ad hanc coelestis auxilii opem implorandam hortamur etiam omnes civitatis et dioecesis Urbinatensis incolas, qubrnm et totius provinciae gratia conventum hunc celebramus, ut anteactae vitae peccata deteetentur. eucharistiae sacramentum salubriter sumant, ambulent in timore Domini, desideria carnis non perficiant, in oratione, eleemosynis piisque operibus •ese exerceant atque ecclesia·, praesertim templum

' Ise. I, A.
• Les. XI. U.

hoe metropolitaaum. visitent, at indulgentiarum thesaurum consequantur. Poet haec, omnium qui ad hone convenerant synodum, canota sit vita et conversatio. Antistites iidem spectabiles seoe exhibeant virtutibus omnibus, quas sublimis eorum dignitas postulat, et quibus sane praelucent. Ecclesiastici viri, qui adsunt, incessu, gestu, sermone aliisque omnibus rebus, iuxta Tridentini concilii praeceptum [1], nil nisi grave, moderatum ac religione plenum prae se ferant. Familiares etiam suos unusquisque instruet et erudiat, ut in omnibus actionibus privatim et publice religionem et honestatem prae se ferant, sicut decet ministros ministrorum Dei.

In sententiis vero dicendis, iuxta Toletani concilii statutum, omnes colloquantur sine contentione pacati (d. Augustinus), et quidquid sentiunt, in spiritu lenitatis proferant, et quidquid dicunt, sic mitissima verborum prolatione temperetur, ut nec audientes B offendantur, nec recti iudicii acies perturbato animo inflectatur'

9. Insuper statuimus atque decernimus, quid si forte contigerit aliquos debito in loco non sedere et sententias proferre et alios quoscunque actus facere, nulli propterea praeiudium generetur, et a nullo novum ius acquiratur.

3. Denique sub poenis a iure statutis inhibemus, ne quis Corum, qui provinciali huic synodo intéresse debent, a civitate hac discedere praesumat, nisi discessus causa a patribus cognita et a nobis probata fuerit.

4. Quoniam vero ad huius provincialis synodi aetiones et tractationes varii requiruntur adiutores et ministri, hinc delecti à nobis et ex decreto designati fuerunt:

1. Ad officium indicam qarrrlarum:

Reverendissimus dominus Bonifaciue. episcopus Csiliensis et Pergulensis.

Reverendissimus dominus Guerr' Antonius, episcopus Vadensis et Urbaniensis.

Reverendus dominus Aloysius archidiaconus Petrangolini. provicarius generalis Urbini.

Reverendus dominus Carolus archidiaconus Travaglini. provicarius generalis Urbanise. Qui scilicet cognoscant et iudicent querelas contra quoscumque in concilio delatae.

Quodsi fortasse accusationes fuerint contra ipsos iudices querelarum; tunc earum cognitores constituimus reverendissimum dominuny Philippum, episcopum Forosemproniensem et reverendissimum dominum Ludovicum. archidiaconum Leonardi, eiusdem provicarium generalem.

II. Ad officium indicum cxeuoationum:

Rever«ndissimus dominus drater Elias Antonius, episcopus Feretranus.

Reverendissimus dominus Clemens, episcopus Pisaurensis. Qui scilicet absentium excusationes ad noe missas cognoscant et eorum, qui ante finem concilii iustam aliquam discedendi causam se habere existimaverint.

III. Ad munno proattmm concilii.

Reverendissimus dominuk Vincentius Cicoolini. huius metropolitanae' capituli praepositus et prima dignitas, sacrae theologiae doctor et in collegium theologicum huius pontificiae universitatis cooptatus.

Reverendissimus dominus VictoriusÜtoesini. capituli Settogalliensis archipresbyter *et* prima dignitas. iuris utriueque doctor et sanctissimi domini nostri Pii papae IX cubicularius honorarius.

IF. *Ad* asereterwrm·:

Reverendissimus dominus Aloysius archidiaconus Petrangolini, iuris utriasqae doctor, pcovicarius generalis Urbini, in pontificiae Urbinatensis universitatis eonlegium legale adscitus et iuris canonici professor.

Reverendissimus dominus Curtius Alippi. metropolitanae canonicus, in seminario sacrae eloquentiae professor emeritus.

F. *Dopuiati ad* rensmtiemfam *rt introducendam in* concilium :

Reverendissimus dominus Curtius Scipioni, metropolitanae ecclesiae canonicus et in seminario Urbinstensi professor emeritus.

Reverendissimus dominus Aloysius Bartolucei, metropolitanae ecclesiae canonicus et reverendissimi arehiepieeopi Urbinatensis secretarius.

F/. *Notarii:*

Illustrissimw^ominus loannes Paolucci. philosophiae et iuris utriueque doctor, cancellamus arehiepiscoprlis ptque notarius publicus, conlegio philosophico pontificiae universitatis adacriptus. et in venerabili seminario clericorum physicae et matheseoe professor emeritus.

Illustrissimus dominus loannes Venturini, iuris utriueque doctor, cancellarius et notarius ad acta archiepiacopalis.

FI*1. Tnta ad acia:*

Admodum reverendus dominus Antonius Lsmberti. paroeciae Sancti Bartholómaei in hac civitate arcbipresbyter.

C Admodum reverendus dominus Dominicus Fagi, paroeciae Sancti Sergii in hac civitate archipresbyter.

VIII. Magiotri cerimoniarum:

Reverendus dominus losepb Joci, reverendissimi arehiepieeopi et metropolitanae ecclesiae cerimoniarum magister ac eiusdem metropolitanae beneficiatus.

Reverendus dominus Ignatius Panicali. sacrae theologiae doctor, cerimoniarum magister et ecclesiae metropolitanae beneficiatus.

Reverendus dominus Franciscos Salvi, cerimoniarum magister substitutus et eccleeiae metropolitanae beneficiatus.

IX. Ad officiant oofiariorum:

Reverendus dominus Paschalis Tamanti. ecclesiae metropolitanae beneficiatus.

D Reverendus dominus Paulus Maestrini, ecclesiae metropolitanae mansionarius.

Horarum ordo et distributio durante synodo provuriali pro iis. qui in palatio archiépiscopal! hospitio sui recepti.

Surgent mane hora 5, mentali orationi privatim vacabunt, miaaaroque celebrabunt vel audient.

Congregationes generales habebuntur mane hora 9, usque ad horam II'ѕ.

Prandium erit hora 1 pomeridiana, quo durante scripturae saerae vel vitae sameti Caroli Borromaei lectio fiet.

Congregationes generales habebuntur-poot prandium bora 4l;t, usque ad horam fibs.

Rosarium in sacello archiépiscopal· hora 9'».

Coena sumetur hora 10.

Qui vero extra domum archiepiscopalem degunt, hac ipsa horarum distributione quoad poterant servata, ad congregationes generales stata hora huc convenient.

1 Cone. Trid, mea XXП, de reform., e. 1.

■· Coae.JTriA sees П; ma. Tote*.

Hic autem praMtat adnotare, quod episcopi et A procurator eminentissimi Senogalliensis ia palatio archiépiscopal! commorantur, et quod alii omne·, tum abbates trim canonici tum theologi ao oaaonistae, hospitio a civibus pari Hbereliteto vxeepti suat.

PromôtorM modo ut supra institerant pro decreto de silentio servando his verbis: .Reverendissime domine, ad libertatem dieeereadi et ad decretorum auctoritatem tuendam plurimum confert, ut quaecumque in congregationibus et conciliatibus sessionibus proposita et decreta fuerint, silentio tegantur. Nos propterea huius concilii promotores instamus et petimus, ut omnM in concilio adstantes spondeant, silentium se servaturos de iis omnibus, quae in conciliaribus actionibus agentur, quoadusque decreta ipM edita faerint."

Tunc métropolite ait: Habeatur sententia patrum: et secreterius: .RererendiMimi patres et domini. plao*tne vobis, mox facte procuratorum instantia, et ut silentium de more servandum omnM spondeant hac formula: Promitto me nihil ex eis, de quibus agitur in congregationibus et sessionibus, esse revelatarum, quod possit detrahere vel reverentiae concilio debitae vel honori cuiusvis personae. Promitto insuper me nulla decrete coneilii divulgaturum. antequam a uncta sede recognite et typis demandate fuerint?" Et alter secreterius cum notariis de more recipit vota episcoporum et procuratoris eminentissimi episcopi Senogalliensis, qui singillafim responderunt: .Placet," absque tamen iuramenti vinculo; facteque relatione de votis abibdem secretario ad métropolitain, hic ait: „tiiout placuit patribus, ite decernimus et mandamus." Tunc secreterius pronuntiavit formulam de silentio servando: .Promitto me nihil ex eis etc.", et alter secretorius una cum notariis eodem modo quo supra recepit promissionem omnium, qui aderant in aula, C incipiendo a métropolite usque ad ostiarios, singulis respondentibus: „Promitto."

His peractis, de mandato metropolitan! lecta fuerunt clara et intelligibili voce vicissim a secretariis decreta concilii incipiendo *b eius proodfhio, in quo haec ipM tote provincia eoclMiastica consecratur deiparae Virgini sine labe originali conceptae. usque ad titulum de extrema unctione exclusive. Tunc primus ex secretariis interrogavit patres hac formula: "Reverendissimi patres et domini, placentae vobis decreta et alia modo lecta?" Cumque alter secreterius cum notariis vote eollegisMt a singulis patribus, et omnia favorabilia ftiisMnt, ea retulit metropolitano, qui ait: "Decreta et alia modo lecte placuerunt patribus; de eorum igitur asMnsu illa statuimus ut lecta sunt." Et mox tradidit primo secretario decretum de indictioni congregationis crastina die habendae, quod secretorius ipM publicavit iis vhrbis: "Reverendissimi patres et domini, crastina die hora nona antemeridiana, habebitur congregatio hoc ipso in loco; itaque licebit unicuique quaecunque voluerit aut verbis aut scriptis ad synodum referre." Metropolitanus ceterique omnM surrexerunt, et flehis genibus metropolitanus dixit orationem Apurais *tM frotte»,* qua finite et archiépiscopal! cruce praecedente, métropolite, episcopi et reliqui omnM iuxta ordinem ab aula exierant

Postea cancellarius archiépiscopal!· tradidit cursori archiépiscopal» SebMtiano Vigani notificationM pro indictione proximae publicae 'congregationis, crastina die hora nona antemeridiana habendae, eiusdpm tenoris quo supra pro prima congregatione. , -Firmati: loannM Paoluoci, cancellarius arehlepis- eopahs et concilii notari···. modi de consensa patra» ocacilii subrogare." Secre-

PUBLICA CON0KKATIO II

SaMta Ma M mail IMS, hara · Mt· asarHia··.

Praemiaao campasse signo, prout ad primam congregationem. omnM, quihaic adorant, ot insuper admodum reverendissimas pator Nicolaus a Sancto loaano in Mariniano, ex ordine Minorum Capuoeinorum Macti Francisci, philosophiae et theologiae lector et minister provincialis, 'theologus pro arehidioeoMi Urbinatonsi, in constitutam archiepisoopalis palatii aulam ad *ua loca convenerunt. Praecedente cruce, ingroMi sunt metropolitanus, episcopi et procurator eminentissimi episcopi Senogalliensis; ante crucem in medio consessus locatam, uti supra, prociderunt omnM ad orationem *AAtumu»,* et deinde clauM fuit ab ostiariis ianua, egremo crucifero. Tunc sederunt omnes, et primus e secretariis ait: „Reverendiuimi patres et domini, si quis vestrum habet, quod ad Mnctem synodum referre velit. datur êi libera facultas dicendi," et notarius idem, subsequutus Mt italics: .ReverendiMimi padri e signori, chiunque fra voi ba alcuna com da produire a cognitione di quMto Mero concilio, è in piena facolth di pariare." Tunc unu· ex deputati· ad renuntiandum et introducendum in concilium ait: "Reverendissimi patres et domini. adMt procurator reverendissimi episcopi Feretrani absenti·, qui habet quod ad hanc sanctam synodum referat, et aperta per ostiarium ianua, introduxit procuratorem ipsum, reverendiMimum dominum Aloysium Mariotti, cathedmli· Feretranae canonicum, iuris utriusque doctorem, provicarium generalem illius dioecesis et in seminario institutionum civilium et canonicarum professorem, qui sistens ante metropolitanum et /acta ei ceterisque req^ntia, prout de more, exhibuit mandatum sui episcopi, illudque metropolitanus aperuit et tredidit primo secretario. ut ipsum legeret, prout fecit, et inde dedit notario, ut reverendissimis iudicibus excusationum exhiberet (Adligatum X).

Interea reverendissimus canonicus Mariotti recessit ab aula, et cauM excuMtionis absentiae reverendissimi episcopi Feretrani et admissionis procuratoris ad proximam congregationem dilata est.

Deputatus ad renuntiandum subiunxit: "Reverendissimi patres et domini, adsunt procuratores cathedralis ecclesiae Feretranae, qui habent quod ad sanctam synodum referant." Et introducti sunt reverendissimus canonicus Aloysius Mariotti et reverendissimus Aloysius Ambrosini, eiusdem cathedralis canonicus et in Feretrano seminario theologiae moralis professor, qui de more exhibuerunt mandatum delegationis capituli Feretrani. lectum a secretariis et a notariis inter acta relatum (Adligatum XVIII). Tunc deputati praedicti a patribus D admissi deducti sùnt ad locum constitutum juxta otdinem consecrationis sui episcopi.

Deinde instantia a promotoribus facta, et de mandato metropolitan·, praefati reverendiMimi domini canonici Mariotti et Ambrosini, necnbn admodum reverendiMimus pater Nicolaus a Sancto loanne in Mariniano silentium, iuxta fordam in prima congregatione relatam, spoponderunt. '

Hic synodi promoturas servatis servandis institerunt pro subrogatione unius ex iudicibus excuMtionnm his verbis: "Reverendissime domine, cum reverendissimuvçpisoopus Feretranus, qui iudex excusationum a patribus delectus fuerat, ipse exeuMtionis cadsam praetendat, no» huius concilii promotorea instamus et humiliter petimus, utjunpHtado tua velit aMam episcopum ad munus eius-

loaanee Vratariai, nenrellartas ârehiepis- tarins de mandato mstropolitaai interrogabat reye-

domini, phcetne vobis modo facte promotorum instantia, tt ad munus iudicis excusationum sufficere ae subrogare dominum confratrem nostrum sacrorum canonum peritissimum Guerr' Antonium, episcopum Vadensem et Urbaniensem?4 Collecti· de more suffragiis et metropolitano renuntiati·, hic ite edixit: "Placuit patribus, ao propterea de eorum consensu substituimus ac delegamus reverendissimum dominum Guerr' Antonium, episcopum Sancti Angeli in Vado et Urbaniae, eique ac reverendissimo domino Clementi, episcopo Pisaurensi, delegamus cauaam excusationi* reverendissimi episcopi Feretrani una cum illa eminentissimi episcopi âenogalliensis/

' Continuate inde est a secretariis de archiepiacopi mandato titulorum synodi provincialis lectio clara, intelligibili voce et pauais ad unumquodque decretum interiectis. incipiendo a titulo de extrema unctione ad titulum usque de vita et honestate clericorum inclusive. Complete lectione, primus ex secretariis solita formula interrogavit omnes concilii patres de praelectis decretis, cumque singuli alteri secretario et notariis votum cum. Placet, dedissent, et huiusmodi vota metropolitanus accepisset, is ait: ^Decreta et alia modo lecta placuerunt patribus: igitur de eorum assensu illa statuimus ut lecte sunt.*4 De mandato eiusdem secretariu· annuntiavit futuram congregauonem his verbis: "Reverendissimi patres et domini, hodie hora4tt, habebitur congregatio hoc ipso in loco, itaque licebit unicuique quaecumque voluerit âut verbi» aut scriptis ad synodum referre/ et metropolitanus recitavit orationem *tibi gratias,* et ita finem accepit haec secunda congregatio.

Qua finite, notarius cursori archiépiscopal! tradidit notjficatione· affigendas, quemadmodum affixae fuerun.t ad fores metropolitenai* ecclesiae, palatii archiépiscopal)· et aulae, uti supra, pro tertia congregatione habenda hac ipaa die. hora quarta cum dimidio, tenoris superius reUti.

Firmati: loannes Paolucci. cancellarius archiepiecopalis et concilii notarius.
loannes Venturini, cancellarius archiepiscopalis et com ilii notarius.

ITBLICA fONGRKGATIO III
habita theta die 28 maii. hora 4' · pomeridiana.

Stata hora, praemissis praemittendis, celebrate est tertia congregatio in eadem aula archiepiscopali, in qua omnes, qui hoc mane, interfuerunt et insuper admodum reverendus pater loseph Giacoletti, clericorum regularium pauperum matris Dei scholarum piarum, philosophiae et matheseos professor emeritus, modo in venerabili seminario Pisaurensi eloquentiae professor. Et cum unusquisque locum suum teneret, ingressi sunt archiepiscopus, episcopi et procurator eminentissimi episcopi ^enogalliensis. cruce praeeunte, ante quam omnibus procumbentibus métropolite recitavit orationem .Adsumus Domina, et postea omnes consederunt. Tunc secreterius consurgens ait: "Reverendissimi patres et domini, si quis vestrum habet aliquid quod ad sanctam synodum referre velit, datur ei libera dicendi facultas/ et notarius itidem repetiit vulgari sermone, sicut in primis congregationibus.

Instantibus concilii promotoribusX admodum reverendus pater Koseph Giacoletti promisit se silentium servaturum, lecte formula quaè in prima congregatihae relata est.

Reverendissimus episcopus Urbaniensis publicavit decretum a se et ab episcopo Pisaurensi laturh quoad excusationem reverendissimi episcopi Feretrani:

"Nos Guerr' Antonius, episcopus Sancti Angeli in Vado et Urbaniae, et Clemens, episcopus PisaurenAia, indices eicusationum absentiae epis* coporum in synodo hae Urbinatenai delecti ac deputati, mature perpendimus atque examinavimus causam venerabilia fratris nostri episcopi Feretrani. Cum causa huiuamodi sit infirma valetudo, quae quidem ad praeeens licet gravis, tamen recuperatu facilis, quaeque ex medicorum consilio et iussu, uti probatum est, impedit quominus personaliter ac* cedat ad hoc provinciale concilium, et infirmitas per exceptionem inridicam excuset ex iure canonico episcopos ad personaliter interessendum concilii· provincialibus, uti habetur diet. 18. can. 13. cuiu· canonis verba sunt: .Si episcopus métropolitain!· ad comprovinciales episcopos epistolas direxerit, in quibus eos ad synodum invitet, postpositis omnibu· (excepte gravi infirmitate corporis) ad constitutum diem adesae non differant': ideo in Domino indicavimus. atque amplitudini tuae, illustrissime ac reverendissime praesul, referimus ac denuntiamus causam a laudato venerabili fratre nostro Elia Antonio, episcopo Feretrano, propositam.,ad mentem sacrorum canonum habendam et reputandam ease legitimam. Quod autem spectat ad alterius excusationis causam nobis commissam, habebitur ratio, et interim etc.

Firmati: t Guerr^Antonius. episcopus Sancti Angeli in Vado et Urbaniae.
f Clemens,'episcopus Pisaurensis.

Post "huiusmodi publicationem metropolitanus ait: ^Audito iudicio et relatione reverendissimorum episcoporum qui fuerunt ad iudicandas excusationes absentium in hoc copcilio delecti, reverendissimum dominum episcopum Feretranum quominus accedat ad concilium hoc provinciale excusamus, eiusdemque nomine procuratorem Aloysium canonicum Mariotti. provicarium generalem, admittimus.

"Interim vero Deum optimum maximum obsecramus pro salute venerabili» fratris nostri, ut confirmate citius valetudine, ad sessiones saltem solemnes pro sua pietate atque erga sacros canone· observantia accedere possit/

Deinde promotores stantes ante métropolitain pro admissione procuratoris episcopi Feretrani sic institerunt: "Reverendissime domine, cum pro reverendissimo episcopo ecclesiae Feretranae personaliter ad concilium non accedente procurator compareat. nos huius concilii promoter©· instemus, ut procurator ipse admittetur, si placeat, cum voto ex gratia/ Metropolitanus respondit: rExeat procurator reverendissimi episcopi Fqretrani, et habeatur nententia patrum/ Egresso procuratore, primus ex secretariis quaesivit: "Reverendissimi patres et domini, placetne vobis admittere procuratorem reverendissimi episcopi Feretrani, dummodo constet de legitimo mandato, et cum voto decisive ex gratia?4 Alter ex secretariis una cfim notariis vota exgepit a metropolitano, ab episcopis et procuratore eminentissimi episcopi Senogalliensis, interrogans de more quemque ex illis: "Placetne?4 Et cum unusquisque respondisset: "Placet/ retulit ad metropolitan) dicens: * Piacuit omnibus4 et metropolita ait: "Placuit patribus, proposite instantia; de eorum igitur assensu pro-, curatorem reverendissimi epiacopi Feretrani admittimus, eique tamquam legitime delegato ex gratia votum decisivum conferimus/

Tunc reverendissimus dominus Aloysius Mviotti tamquam procurator, sicut supra, admissus, comitatus a reverendissimo domino canonico Scipioni deputato ad introducendum, ductus fuit ad sedem post reverendissimum episcopum Pisaurensem*

De mandato inde reverendissimi metropolitan) continuata fuît a secretariis lectio titulorum synodi a titulo ds^etsr» educations ad totum usque titu-

lum *d* tedetianun vtneratioiu.* Deinde modo et forma oonouetu primus ex secretariis interrogavit patres, an placerent decreta et alia modo lecta, et alter ex secretariis ac notarii collegerunt atque métropolites retulerunt vota, quae omnia favorabilia fuerunt. Metropolitanus ait: „Decrete et alia modo lecte placuerunt patribus, do eorum igitur assensu 'illa statuimus ut lecte sunt/ Secretorius indixit, de mandato reverendissimi archiepiseopi, congregationem futuram his verbis: «Reverendissimi patres.et domini, feria secunda, quae erit 30 currentis mensis, hora 10 ante meridiem, habebitur congregatio hoc ipso'in loco, itaque licebit unicuique quaecumque voluerit aut verbis aut scriptis ad synodum referre/

Et consurgentes ac recitata a. métropolite oratione *Agimui tibi gratiat,* praeeuntibus cruce atque arcbiepiscopo, episcopis et procuratoribus episcoporum absentium, exierunt omnes.

Affixae inde sunt notificationes pro congregatione iam indicte, prout supra.

Firmati: loannes Paolucci. cancellarius archiepiscopalis et concilii notarius.
loannes A'enturini. cancellarius archiepiscopalis et concilii notarius.

PUBLICA CONGREGATIO IV
habita die 90 maii. ferio 9. hora 10 sute meridiem.

Praehabitie publicatione huius congregationis et signo aeris campani metropelitense ecclesiae et archiepiscopii, congregati sunt omne* loco et mqdo consueto. Divino auxilio invocato cum oratione *Admmtu,* consederunt omnes. Unus ex secretariis latine et inde notarius italice renuntiarunt iisdej$ verbis, quibus in ceteris Congregationibus conciliaribus, facultatem datem esse unicuique dicendi. Tunc deputatus ad renuntiandum ait: «Reverendissimi patres et domini, adsunt procuratore* cathedral·* ecclesiae Pergu|en*is, qui habent quod ad sanctam synodum referant/ et ab ostiarii* aperte ianua. introducti sunt reverendissimi domini Franciscus Sensi, utriusque iuri* doctor, capituli Pergulensis praepositus ac prima dignitas, et loannes Serra, in sacra theologia magister et seminarii Pergulensis moderator., qui ante metropolitan· humiliter stante* excusationem postularunt his verbis: «Illustrissime ac reverendissime metropolitans ecclesiae Urbinatensis archiepisoopo vel maxime digne, huiusce sacri concilii praesul ac sidus praefulgens, clarissimi patre* virique* omne* praedtentissimi, eiusdem praesuli* gaudium et corona, contra votum bx inopinati* gravissimisque causis remorati sumus' quominus praestitute die ante amplitudinem vestram sisteremqs. Quapropter, ut ea qua polletis dementia veniam nobis concedere dignemini, enixe deprecamur, sinatisque ut in hoc clarissimo conventu sistere et sententiam nostram nomine capituli iuxta mandatum dicere libere valeamus/

Ad quam excusationem métropolite respondit, eorum adventum etiam incepto concilio pergratum esse, eosqus a se et a concilii patribus libenti animo excipi. Deinde deputati mandatum capituli Pergulensis exhibuerant, quod lectum et admissum fait (Adligatum XIX), atque ad instantiam promotorum .et de mandato archiepiseopi silentium spoponderunt iuxta formam superius datem, ac tandem ad locum suum *se* contulerant post procuratore* cathedral·· Calliensis.

Tunc mandante^eodem reverendissimo arehispiscopo, continuate fait lectio titulorum synodalinm incipiendo a titulo ds *MtnU»* ad titulum aeque ds cos/rdisrwtatshw exclusive. Postea secretaria* modo et varbia, ut in abis oeugragatioalbua, interrogavit patras, an pbwereat fipsreta et aba lecte, et alter secretaries una cum notariis recepit vota, quae omnia favorabilia fuerunt et relate sunt ad métropolitain, qu» ait: «Decreta et alia modo lecte placuerant patribus, igitur de eoram assensu illa statuimus ut lecte sunt/

Indicte fait ultime congregatio generalis hoc decreto s sacretario publicato: «Reverendissimi patres et domini, sabbato, quae erit dies 4 iunii proxima, hora 9 ante meridiem, habebitur congregatio hoc ipso in loco; itaque licebit unicuique, quaecumque voluerit, aut verbis aut scriptis ad synodum referre/ Aeta inde sunt Deo gnatiae consuete, oraffone, et apertis ab ostiariis innuis dimissa est congregatio.

loannes Paolucci, cancellarius archiepiscopalis et concilii notarius.
loannes Venturini, cancellarius archiepiscopalis et concilii notarius.

PTBUCA CONGREGATIO V ET ULTIMA
habita die «abbati, 4 iunii IMS. hora H sate meridiem.

Cum prima die mensis iunii incidisset festum sancti Crescentini. patroni huius urchidioecesis, ac inde publica peracta fuisset supplicatio ad eius honorem (qua* sacras celebritates concilii patres invitati sua ,praesentia 'condecorarunt), hoc die 4 iunii hora antedicta. habita fuit 'publica quinta congregatio per notificatiouem iam indicta.

Ad confirmandam augendamque laetitiam sacri consessus, die prima currentia circa horam tertiam pomeridianam. huc pervenit Reverendissimus frater Elia* Antoniu* Alberani, ordini* antiquae observantiae beatissimae Mariae virgipis de Monte Carmelo, episcopus Feretranus. Ad solitum aeris campani signum in archiépiscopal· aula congregati sunt omne* praesente* in alii* congregationibus una cum laudato episcopo Feretrano, qui sedit iuxta ordinem suae consecrationi* post episcopum Forosempronien-sem. Facte oratione *AdnmHt* et denuntiate cum formis assuetis libera dicendi facultate, reverendissimus episcopus Urbaniensis et Vadensis publicavit votum a se et a reverendissimo episcopo Pisaurensi latum quoad excusationem emineritissimi episcopi Senogalliensis his verbis:

«Nos Guerr Antonius, episcopus Vadensis et Urbaniensis, et Clemen*, episcopus Pisaurensis, indice* excusationum in concilio hoc provinciali selqeti ac deputati, eminentissimi ac reverendissimi episcopi Senogalliensis· vidimus absentiae causam in suo procuratorio mandato tenoris sequenti*. (Per extensum legitur a primo secretario adligatum IX.) Cum causa proposite a supralaudato eminentissime ac reverendissimo patre ac domino si* supremi pontificis voluntas,.ei per litteras secretaries status diei 3 septembri* 1868 patefacta, hanc debito obsequio ac reverentia accepimus et admisimus absque ullo examine et discussione, ideoque legitimam ac iustis*imamk prout est, iudicamus et tibi, illustrissime ac reverendissime praesul, talem in Domino renuntiamus/

Subscripti: f Guerr' Antdniis, episcopus Vadensis et Urbaniensis.
f Clemens, episcopus Pisaurensis.

Métropolite stetim sequens decretum publicavit: «Audito.iudicio et relatione reverendissimorum episcoporum, qui fuerunt ad iudicandas absentium excusationes ip hoc concilie delecti, quamvis eminen-.tissimi ac reverendissimi episcopi, Senogalliensis praesentia nobis optatissima -et iueundissima foret, atque conciliatibus actionibus ft deliberationibus eximia qua pollet doctrina pt prudenti· utilitetpm at gradua .eatehadin* ae spleumfWnaeratMnem et hoaeris iasrsmtmtum aftsna posset, tamen sum ax-

ÜB

cusationû causa «b eodem eminentisaimo sc reve-A rendissimo epiacopo proposita ait supremi pontificia voluntas, hanc tamquam legitimam ac iustissimam ▼enecamur, atque reverendissimum dominum loannem Baptistam canonicam Maneschu vicarium generalem, eius nomine procuratorem, prout admisimus, praesenti decreto admittimus ac recipimus/ De mandato reverendissimi archiepiscopi lecta fuerunt a secretariis decreta synodalia quae supersunt incipiendo a titulo *de confratermtatibus* ad titulum ultimum inclusive *de synodi provincialis constiti tionilus.* Habitis sententiis votisque de ihore susceptis super decreta et alia lecta, cum patres singuli consensissent, reverendissimus dominus archiepiscopus dixit: „Decreta et alia modo lecta placuerunt patribus; de eorum igitur assensu illa statuimus ut lecta sunt-.

Surrexerunt statim promotores concilii et coram reverendissimo arcbiepiscopo. institerunt pro indic- B tione futuri concilii provincialis: ^Reverendissime domine, cautum est veteri canone et usu receptum, ut in fine concilii provincialis proxima synodus provincialis indicetur, ideo nos, buiusce provincialis concilii promotores, humiliter reverendissimam, amplitudinem tuam rogamus, ut proximum futurum concilium provinciale omnibus, qui intéresse debent, indicare velit/

Primus ex secretariis de metropolitan mandato ita postulavit: ^Reverendissimi patres et domini, placetne vobis, ut hac in synodo proximum futurum concilium de more indicatur et denuntietur*" Cumque patrum suffragia affirtpativa inventa fuerint, iussione archiepiacopi secretorius legit decretum hac de re publicandum:

nNos Alexander Angeloni, Qei et apostolicae sedis gratia metropolitanae ecclesiae Vrbinatensis archiepiscopus. Cum Tridentini concilii praecepto'C constitutum sit. ut provincialia concilia quolibet saltem triennio habeantur, de consilio et assensu reverendissimorum coepiscoporum nostrorum, futurum huius provinciae concilium anno 1862 celebrandum loco et tempore alias significandis et constituendis iis omnibus, qui interesse possunt vel debent, indicimus ac denuntiamus/

-De mandato eiusdem reverendissimi archiepiscopi primus ex secretariis stans indixit primam sessionem huius concilii provincialis pro crastina die his verbisj ^.Reverendissimi patres et domini, crastina die, hora 7, ante meridiem habebitur solemnis supplicatio, prout publico edicto denuntiatum est. Dominatio sua, illustrissimus ac reverendissimus dominus metropolitanus. missam celebrabit, in qua episcopi omnes pro' eorum pietate, et ceteri, ut moris est, tum officiales concilii tum capitulorum nuntii, theologi et canonistae, sanctissimam eucharistiam sument. Quibus peractis, primae solemnis sessionis initium fiet/

Postea omnes surrexerunt. et. recitata ab archiepiscopo oratione *gratias,* absoluta est quinta et ultima publica conciliaris congregatio.

Subscripti: loannes Paplucci, cancellarius archiepiscopalis et concilii notarius.

loannesVenturini. cancellarius archiepiscopalis et concilii notarius.

SESSIO PRIMA,

fa saMcfissiMas *et individuae Trinitatis, Patris et Ftiii ot Spiritus sancti, ainerf*

Urbini,') anno a nativitate * domini nostri Iesu Christi 1859, -dominica infra octavam Ascensionis Domini, die 6 iunii, pontificatus .sanctissimi domini' nostri Pii divina providentia papas noni anno XIΩ.

Caraksmmu. tum XLVU.

Quemadmodum fuerat constitutum tn ultima generali congregatione, et nuntiatum per notificationes a cursore archiépiscopal) affixas, necnon festivo sonitu quem omnes civitatis eampanae ttfm sero praecedente tum illucescente huius diei aurora dederunt, celebrata est prima Vrbinatensis provincialis synodi sessio. Hora igitur septima ante meridiem clerus saecularis et regularis et piae sodalitates, pontificiae universitatis doctores et professores ad archiépiscopale palatium se contulerunt, necnon illustrissimus ac reverendissimus Tancredi Bella, huius Urbinatensis et Pisaurensis provinciae delegatus apostolicus. una cum variorurb ordinum magistratibus, officialibus et collegii nobilium t^lumnis. Advenerant etiam ultra omnes illos, qui ad publicas congregationes interfuerunt, duo abbates, nempe Sanctae Crucis Fontis Avellanae et Sanctae Mariae Claraevallensis.

Illustrissimus a&reverendissimuadominus Alexander Angeloni, Vrbini archiepiscopus ac provinciae metropolitanus. pluviali ac mitra pretiosa indutus, baculum pastorale manu gerens, comitantibus reverendissimis episcopia: 1. Bonifacio Cajani. episcopo Calliensi et Pergulensi. 2. Guerr' Antonio Boecarini, episcopo Vadensi et JL'fbaniensi. 3. Philippo Frateliini. episcopo Forosemproniensi, 4. fratre Elia Antonio Alberani, episcopo Feretrano, 5. Clemente Fares, episcopo Pisaurensi, indutis pluviali et mitra, 6. procuratore eminentissimi episcopi Senogalliensis. et abbatibus indutis pluviali et mitra serico-alba. ante altare, quod est in archiépiscopal) sacello, genuflexus, cecinit primum versiculum hymni *Veni creator 'Spiritus,* et ad metropolitanam ecclesiam solemniter processit, confraternitatibus, clero regulari ac saeculari, theologis et canonistis. Concilii officialibus, capitulorum procuratoribus, capitulo metropolitano, abbatibus atque episcopis ex ordino praecedentibus, eubsequentibus vero delegato apostolico ceterisque laicis magistratibus, stipantibus militum agminibus, et ubique festiva et devota fidelium 'circumstante corona. Inceptum decantando hymnum, psalmum *Miserere* et cantica *Benedictus* et *Magnificat* pulsantibus campants metropolitanae et aliarum ecclesiarum civitatis, solemnis supplicatio deducta est per viam quae dicitur a Sancto Aloysio, transiens prope monasteria Sanctae Clarae et Sanctae Vatharinae. ‹

Cum ad ecclesiam metropolitanam omnes pervenissent. ad locum eis constitutum iuxta cerimoniale Romanum processerunt.

Illustrissimus et reverendissimus metropolitanus, dum canebatur tertia, in throno paramentis sacris indutus, missam in pontificalibus de Spiritu sancto celebravit, quae a capellae metropolitanae cantoribus, insonante absque instrumentis organo, decantata fuit. Intra missae solemnis. omne· episcopi, abbates, eminentissimi episcopi Senogalltensis procurator, capitulorum procuratores, theologi, canonistae et synodi officiales sacram eucharistiam de ipsius celebrantis manu susceperunt.

Absoluta mista, illustrissimus et reverendissimus metropolitanus, indutus pluviali, in sessiqnem descendit, et‹ cecinit preces a rituali praescriptas pro synodi inchoatione. Quibus habitis, delegatus apostolicus cum suo comitatu egressus est ab ecclesia, et 'synodi ostiarii a summo presbyterio alta voce dixerunt: osiw. Tunb populus ceterique locum in synodo non habentes exierunt et ianuae omnes ecclesiae clausae fuerunt.

Postea metropolitanus suggestum a cornu Svangelii in extrema presbyterii parte conscendit et sermonem habuit. 'Quo finito, perrexit ad altare maius ibique super faldistorium sedit.

eo

i

Prom'otores steterunt saiite métropolitain bis verbi· x&aaerendiMiine ,‹ (Joméie. Déo optimo maximo, a ψιο bona cuncta procedunt/ gratina agimuR. *qWd optatu· die», videlicet primus huius mensi}, iunii. adeat, in quo solntfni^er ihcbogftd» eat Vrbinatenaie provincialia s/nodris, iuxta edictum d^tunT a reverendissima amplitudine turMie 30 no* vembris superiori· anni, et ritein'taïverea prjrincia tua ecclesiastica promdlgatufn.. Proinde no·, Xïncentipa ràocolini. praepositus et prima dignitas huius metropolitan! -capituli. et"Victories ifessini. archi* presbyter et prima dignité· capi/uli rathedraba eccleaiae tienogallienaia. huius provincialia concilii promoter··. a reverertAiaaima amplitudine tua auctoritate tua metropolitan· constituti. ut ex literia apparet datis àie 5 proxime praqteriti aprilia. pro ofjcii nostri munere instamus et requirijnu*. ut amplitudo tua reverendiaainpa decernat atque declarat (rbinatenae provinciale concilium hac ipaa dic incipVre et iam inceptum ease. Eiu^eftFautem concilii nos interea prosperum exoptamus successum, idque a Deo piis orationibus supplice· deprecamur.- Metropolitanus respondit ? ^Habeatur sententia patrum- Reversis ad locum suum promotoribus. primna ex secretariis ambonem in cornu epistolae prope presbyterium positum ascendit et patres interrogavit: rIllustrissimi ac reverendissimi patres et domini.plact'fne vobis ad laudem et gloriam sanctae et individuae Trinitatis. Patris et Filii et Spiritus sancti, ad tuendam et augendam christianae religionis disciplinam. pro moderandis moribus, corrigendis excessibus. controversiis componendis, aliisque e sacria canonibus permissis, l'rbinat?nj»is provincialis concilii initium fieri!- Lecto decreto alter secretarius cum notariis ad metropolitanum et ad singulos p^res accessit, qui votum eorum exquirens habuit responsum : „Placet.- Votis omnibus concordibus metropolitano relatis, hic alta voce dixit: „Decretum placuit omnibus patribus; decernimus itaque primae provinciali nostrae synodo initium fieri et iam factum ease, ac ideo agendae sunt Deo gratiae.- Reverendissimi patre· responderunt : rI)eo gratias.- Tunc secretarius acceptum a metropolitano sequens decretum ab ambone legit: „Nos Alexander Angeloni; Dei et apostolicae sedis gratia metropoli tanae ecclesiae Urbinateosis archiepiscopus. ad laudem etygloriam sanctissimae et individuae Trinitatis. Patns et Filii et Spiritu· sancti. ad honorem immaculatae aemperque virginis genitrici· Dei Mariae, mecnon sanctorum omnium et praeaertim patronorum coelestium huius noatrae civitatis et provinciae. ad decorem sanctae catholicae et apostolicae Romanae ecclesiae, de consensu qt consilio reverendiasimotum, coepiscoponrta nostrorum, decernimus et statuimus, hac ipsa die 6 mensis junii et in hac ipsa hora incipere et inceptum esee provincial· concilium, quod archiépiscopal! nostra auctoritate pridie kalends· decembris superioris anni 1858 indiximus?

Promoters* ante metropolitanum se contulerunt et instituerunt pro decreti· praeviis: „Reverendissime domine, illud in more positum est initio provincialis concilii, ut decreta A» asode *eieendi* in synodo, ds w*dicibue* ynerrierem, *de ntdicibve* ajMtisehsiw, *de* ipesMj synodi *qffieialibv»,* et decreta *de pntèdicw* non *ferende et de* non *diecedeiede* constituantur. Ideo nos huius provincialis concilii promoter··, pro officii noetri munere, a reverendissima amplitudine tua petimus ac humillime inrtamus, ut quemadmodum moris est huiuamodi decreta edicantur, et promulgentur.-

Tunc primus «ecretarius accepit a metropolitano decreta praevia, quae in congregationibus constituta sunt, eaque renuntiavit de mandato archiepisoopt, asMotieatibus patribus.

A · Postea promoter·· instituerunt coram métropolite pro secreto servandol^ReverendiMime domine, ad libertatetÀ -deserendi et ad decretorum auctoritatem r tAendaM .plurimum eonQrt. ut qusec^mqneJn congregationibus eteonciliaribus se*sismbi/s proposita et decreta fuebnt.silentio tegaptur^Nofe propterea, huius coqcilii promotiore·, instamus et petimtft. ut omnes in ooncMjo sWitante· spondeant, se silentium servafutos de ii· omnibus. quAe in éonciliar}busK actionibus agentur, quoadusque ' decreta ipaa edita fuerint.- Metropolitatiu* respondit ^Hibeatur sententia patrum.- et primus secretariis ita postulavit ah^mbonc : pReverendiasimi patres, placetne vobis mox (acta tpromotomm instantia, et ut silentium de moro snrvafidum omnes spondeant hac formula. PrbmitL· me nitpl ex iis de quibus agitur in congregationibus et sessionibus esse revelaturun^^uod possit detrahere vel reverentiae concilie debitae vel honori B cuiusvis personae. Promitw insuper me nulla decreta concilii divulgaturum, antequam a sancta sade recognita et Ivpis demandata fuerint !-

" As^ntientfbus patribus, de mandato metropolitan!, notarii promissiones a singulis receperunt, incipientes a panonicis mctropolitanae.

Hac promissione ab eis qui eam nondum praestiterant facta, promotores. ut vocarentur omnes qui intéresse debent huic synodo, ita instituerunt rReverendissime domine, adest dios 5 iunii. qua legitime moniti reverendissimi episcopi huius 1'rbinatensis provinciae concilio, quod initium habuit, intéresse debent,: quapropter nos. huius provincialis concilii promotores. pro muneris nostri ratione instamus et requirimus, ut omnes et singuli freverendissimi episcopi. qui adsunt et qui adesse debent, nominarim vocentur- Metropolitanus respondit: rIta decernimus atque mandamus.- et primo secretario nomina C eorum, qui vocandi erant, tradidit, uscenditquc >ecretarius ambonem et vocavit nominatim patres, qui omnes adfuerunt, excepto eminentissimo episcopo Senogalliensi. cuius loco respondit procurator rEius nomine procurator adsum.* Defuerunt etiam duo ex reverendissimis abbatibus, qui tamen claustrales sunt* omnes nec ullam jurisdictionem territorialem habent.

Postea promotores instituerunt pro fidei profeaqione: rReverendissime domine, ex sacri Tridentini concilii decreto sancitum est. ut omnes, qui provinciali synodo intere··· debent, initio concilii illius. cui prima vice adsunt, fidei professionem emittant. Ideo nos, huius synodi provincials promotores. humiliter petimus ac requirimus, decretum illud legi et ad praescriptum omnia et singula praestari ab eia qui tenentur.- Metropolitanae ait: rIta decernimus atque mandamus.- tradiditque primo secretario D decretum quod publicatum fuit: „Noi Alexander Angeloni, Dri et apostolicae sedis gratia metropolitans· ecclesiae L'rbinatensis archiepiscopus. quamvis eximio Dei beneficio summam esse in civitate et provincia nostra catholicae fidei venera* tionetn pro comperto habeamus, tamen ut sacrosanctae Tridentin·· synodi decretis religiose obsequamur, professionem fidei, Pii IV pontificis maximi constitutione propositam, a nobis et reverendissimis episcopis in hoc concilio sedentibus palam et publice ·mittendam decernimu·.-

Tunc metropolitaBU· deposita mitra et genuflexus professionem fidei Pii FV constitutione propositam emisit Idem fecerant postea episcopi omne· et procurator eminentisriml opiseopi Senogalliensi·, ante altare maius flexis genibus, in manibus metropolitan!.

Promoter·· rie inde postularunt: nReverendissime pater, eum eoeleriae catholicae et sanctorem patrem auctoritate valde oonunandatum rit, ut fideles sub

peculiari eanctjrum patAxinio sese constituant. quo A ficiatis instrumenta·*. èt notarii stante· responderunt

poasint fidentia· ad eorum prece· et praesidium confugere, ne·. huius concilii propoteres. enixe ab amplitvdfnb tua petimus, ut provincia haec, Urbi* natensi· vifgini Mariae sub titulo conceptionia immaéélatof djoetur. atque Acrqtur.- Et rne^/ politanua aubiunxit * «Habeatur sententia pdfaun. SecAidu·'secretaria· una cut^ notariis acceprf a singulis patribn· vota, quad cum omoia favorabilia fuiaaetat, retulit metropolitano. qui ait: «Consenserant qpatres. ac propterea agendae sunt Deo gratiae.**

^tatim omnes episcopi et grocurator SenogsXienai· ante altare steterunt ibique genüiu· provoluti sunt-una cum metropolitano. qui alta et clara voce hanc orationem pronuntiavit; «O virgo, mater Dei Maria. Vrbinatensi· provinciae pastores ad pedem tuum virgineum ·empftque immaculatum, qui siluis deceptori· caput confregit, humillitne provolutos respice et exaudi. Onus angelicis humeris formidandum sustinentes, et inter buius mundi syrte» et {empestâtes non .nubisque commissae animas ad fidam littoris etation- m adducere optantes, ad te octrioe attollimus, qu.k« marts stella et spes nostra vocaris, idque fidentius feliciusque. quod te novis fulgentem splendoribus micare atqu^totiu· orbis plausu et exultation* puram ab omni prorsus labe et semper immaculatam invocari ac de fide honorari auribus postris audivimus oculisque perspeximus.

«Nihil. o mater, auspicatius nobis est, quam ut id. quod lycea magna* et provinciae et imperia saepius praestiterunt, nos quoque maxima laetitia perfusi praestemus.

«Pro ea idcirco, quam in divinis tenemus nostri· in dioecesibus potestate, pro tradita nobis a Spiritu sancto animarum cura, quarum de no«tri· manibus sanguis est requirendus. Urbinatensem provinciam universam tibi, augustissima virgo, ab origine immaculata. intimo cordis affectu dicamus, addicimus, consecramus.

r() Maria, o novo iam suavissimo nomine patrona et advocata, tu super pastores gregis filii tui benedicti redundantes divinae misericordiae divitias effunde, tu clerum spintu sacerdotali ad Dei gloriam inflamma, tu populum nostrum, qui te matrem amantisaimam colit ac diligit, perpetuo tutare, atque effice, potens es enim et summo flagrans amore, ut provincia haec universa fide integra, castis meribus. incorrupta disciplina in dies floreat et iugiter in tua tutela felix conquiescat. Amen.**

Consedentibus postea omnibus, promotores redierunt ante metropolitanum postulantes sessionis prorogationetn: «Reverendissime domine, cùm omnia, quae in hac prima sessione tractanda erant, ^emporis defectu commode aocurateqne expediri non p possint, nos, huius provincialis synodi promotores, postulamua. ut hac ipsa die, hora & post meridiem eandem sessionem continuando expediantur.** Metropolitanus vero dixit: «Habeatur sententia patrum.- Primus secretarius ita interrogavit patres «Reverendissimi patro· et domini, placetne vobis, ut haec prima sessio prorogetur hodie hora 5 post meridiem?- Moro solito receptis suffragiis metropolitanu· dixit: 0Decretum placuit patribus, ac propterea ita decernimus atque mandamus.- Patres responderant: «Deo gratias.-

Itenun promotores sistentes ante illustrissimum et reverendissimum metropolitanum et prospicientes concilii notarios dixerunt. «po·, huius provinciali· concilii promoter··, rogamus vos.,dominam loannem Paoluoei ot dominum loannem Venturim, eiusdem oonciUi notario·, ut de omnibus et ·ingulis in hac provinciali synodo peracti· unum vel plura con- «Conficiamus.-

Aperti· ecclesiae iaouts. metropolitan^· assurge*· jnanu benylixit adstantea. et depusitib *erri· paramentis cun omnibus mi concilio locum habentibus per maiorem portam nd palatium archiépiscopale regressus ^st. x **

't O^XTAIATIO SBWIOMS PRIMAE.

Dicta die 5. menti· iunii eiusdem anni, hoia^-^ poqt meridiem continuatur prima seesio etiam iuxta notification*· ad fore· metropolitan·^ eccleaiae et archiepiaeopii per cumorein^ffixa·. et per maiori» aeri· campani qonitum denuntiata. In archivpi··oopali palatio convenerunt omne·, qui lAcum in conexio habept. et a sacello eiuadem palatii profecti (metropolitanu· et çpisco^i rochetto. moxxetta ·t biteto. abbates mantelletta et cruce. Senogalliensis procurator praelatitia «este talari violacea, capitulorum deputati habitu chorali. theologi et canonistae ve»te^ talari, notarii denique laureah tofca nigrn coloris induti, quemadmodum et hoc mane) per aditum internum ad ecclesiam descenderunt. Metropolitanus ecclesiam ingredient, per contactum episcopos et per aspersionem ceteros aspersit, deinde ad altare sanctissimi sacramenti progressus est ibique oravit. Postea venit ad altare maius et unuaqyisque ad locum suum processit. Tunc sacris vesdbus'immutatis, ceterisque iuxta pontificalis Romanirpraescripta servatis, metropolitanu· continuavit primam semionem. Concilii qstiarii «olitis verbis populum ceteroaque locum in synodo non habente· dimiserunt, et clausae sunt ecclesiae fores. Promoter*· ante metropolitanum ita reverenter postularunt: «Reverendissime domine, ut huius synodi finis praecipuus, morum correctionem respiciens, ecclesiasticarum rerum restaurationem assequatur. nos. huius synodi provincialis promoter*·. · reverendiwma amplitudine tua petimus legi et publicari decreta quaecutuque. quae tua caritas et prudentia, de consensu confratrum episcoporum, pro Vrbinatensi provincia ecclesiastica mandavit atque constituit, quorum virtute clerus et populus in-, ·tractior in dies flat, et ad sanctae disciplinae ·ervantiam paratior atque pronyftior sit.** MItropolita respondit, «Ita decernimus atque mandamus**, et consignavit primo secretario decreta, quae erant legenda. Secretarius pluviali cum mitra indutus asoendit ambonem et alta, clara et intelligibili voce concilii decreta legit e(publicavit (ooadiutu· inde ab altero ex secretariis), incipiens a proerimo usque ad titulum cie sacrosoMcro ausrae socrijfao melusive. Ad signum illustrissimi et reverendissimi metropolitan! secretaria· lectionem dimisit, et de eiusdem metropolitan! mandato stans. »ic patres requisivit: ^Reverendissimi patres et domiqi. placentne vobis modo lecta decreta?** Secretaria· alter st notarii, more et forma assuetis, exceperant a singulis patribus vota eaque retulerunt ad metropolitanum. qui ita decrevit: «Patre· consenserunt; ae propterva ita decernimus atque mandamus - Responderunt patres: «Deo gratias.- Tunc de promotorum instantia et metropolitan» mandato publicatam fhit a primo secretario decretum ab ambone his verbis expressum: «No· Alexander Angeloni. Dei et apoetolicaa sedis gratia metropolitan·· ecclesiae Vrbinatensi· arcbiepieeopua. cum ad omnia, diligenter aocurateque tractanda et edicenda, qua· ad huius eoncilii expeditionem supersunt, seesio haee non sufficiat, de oonaiHo atque aaeeoeu venerabilium fratrum eoepieooporam uoetroren», decernimus atque indicimu·, secundam habendam rase ··Mionem, cuius initiam^ fiet crastina dio hpre nona

.ante meridiem/ Eodem modo ut hor mane pro-
rqotores rogarunt notarios de instrumento con-
1 ficiendo. quibus notarii^responderant: "Conficiemus/

Post haec templi foribus ostiariorum ministeriq apertis et eiusdem aditu populo patefacto, metropolitanus declaravit primam seasicMem expletam et solemniter manu omnes benedixit.^ Deinde, depositi· sacris paramentis. edulem vis qua venerat ad residentium suam* archiepiscopalem. regressus est.'-/

Subscript^ loanne» Paolucci, cancellarius archiépiscopale et concilii notarius.
loanees Venturini, cancellarius archiepiscopajis et concilii lyrtarius

SESSIO SECUNDA g

In Dei nomine, amen.

Dio b mensis iunii anni 1859. feria secunda post dominicam infra octavam Ascensionis Domini, hora 9 B antemeridiana, initium habuit secunda synodi provincialis sessio, quae indicta fuit locfft et more solitis. Illustrissimus ae reverendisair^s dominus archiepiscopus. episcopis ac concilii patribus illustrissimum comitantibus, ex archiépiscopal) sacelb*. habitu et ordine in primae sessionis prosecutione servatis, ad metropolitanam etclesiam per externam viam venit, et facta adoratione ante eanctissimuni sacramentum, omnes ad propria loca se contulerunt. Metropolitano in suo throno cappa. et episcopis rochetto et moxgetta indutis, faldbtorio utens, misaarç de Spiritu sancto cum cantu organo, ut hesterna die. in pontificalibus celebravit illustrissimus et reverendissimus episcopus Forosemproniensis. Finita missa et sacris vestibus ab unoquoque iuxta dignitatem et ordinem assumptis, (populo interim ab ostiariis dimisso et clausis templi portis), post praescriptas preces inchoata fuit altera sessio.'

Concilii promotores steterunt ante metropolitanum sic postulantes: "Reverendissime domine, dies adest, in qua. iuxta decretum a reverendissima amplitudine tua emissum riteque promulgatum, secunda publica sessio provincialia Urbinatensis concilii habenda aat, quaeque praemissis iam sacria ritibus et cerimoniis a canonico iure praescriptis^. initium habuit. Interea noa, huius provincialis con- A cilii promotores, a reverendissima amplitudine tua petimus humiliterque requirimus, ut decreta omnia in hac secunda sessione promulganda e suggestu legantur atque edicantur.' Quibus metropolitan™ respondit: „Ita decernimus et nfandamus/ Recepta ejtjanib™ illius décréta e suggestu secretarius clara f*et intelligibili voce legit a titulo d» pesmtantias tocramsMta ad titulum usque ds «piscqpM inclusive. De mandato inde illustrissimi ac reverendissimi metropolitan), secretarius patres aie interrogavit: D "Reverendispimi patres et domini,\blaoeatae vobis modo lecta decreta?* Tunc alter secretaries et notarii a metropolitano, episcopis, eminentiosimi SenogalHensis procuratore ac abbatibus vota solita formula: "Placentae?* exceperant, et cum unusquisque respondisset: "Placent,* retulerant ad metropolitanum, qui ait: "Decreta modo lecta placuerunt patribus, ideo agendae sunt gratiae Deo/ et patres responderunt: «Deo gratiae.*

Insti terunt tunc promotores apud metropolitanum his verbis: "Reverendissime domine, cum omnia, quae in hac secunda sessione tractanda erant, temporis defectu commodo aoearataque expediri non possint, nos, huius provinciale synodi promotores, postulamus, ut hac ipsa die, hora 5 post meridiem eamdem sessionem continuando expsdisn tur/ Primus secretaries ex suggesta a pataibus yVbbi». qt haec secunda sessio continuetur hodie hora 5 pomeridiana?" Patres vota cum Placet*, alteri secretario et notarii» dedere, et metropolitanus eisdem receptis decrevit: ^asenaerunt patres, et propterea ita decernimus atq%e mandaipue/

Promotores eodem,modo, quo in prima sessione. Togaverunt ut de rebus omnibus geatjs instrumentum conficeretur. notarii responderunt ' rdbnficiemus/ \

'-Deinde apertae -^unt templi fores. etTnetrps politanu» manu, aed non solemniter benedixit 'adstantes. acueris depositis paramentis. per internam viam ad archiépiscopale palatium rediit

<<NTINVAT1<I SESSIONIS SEiTNpAE

dic\j die tt menwi« innii, bora 5 pout meridiem

Vesperi» et matutino cum laudibus pro crastina die a reverendissimo capitulo absolutis, continuata fuit secunda concilii cessio, quemadmodum publice fuerat indictum. Metropolitanus ceterique concilii patres ex archiépiscopal) palatio descenderunt in metropolitanam ecclesiam, ibique iis omnibus praemissis quae praemittenda,erant. et postquam dictae fuerunt praescriptae preces, dimisso populo clausae sunt januae. Reverendissimus episcopus Calliensis et Pergulensis ascendit suggesttim in cornu ovangelii, orationem habuit, quam mane ob temporis angustiam habere non potuit.

Post concionem, promotores concilii constiterunt ante metropolitanum ita instantes: ^Reverendissime domine, iam hora adest, in qua. iuxta decretum a reverendissima amplitudine tua hbdie maita. emissum. secunda sessio huius concilii prosequenda est. Interea nos. huius provincialis concilii promotores. a reverendissima amplitudine tua petimus humiliterque requirimus, ut decreta, quae in hac secunda <\pessione adhuc publicanda supersunt, e suggestu legantur atque edicantur/ Metropolitanus cum respondisset: "Ita decernimus atque mandamus/ primo secretario decreta, quae erant publicanda, tradidit, et secretarius ab altero etiam quandoque adiutus ex solito ambone eadem alta voce legit, incipiens a titulo *rf» capitulé* usque ad titulum de regutarifo» inclusive.

De iussu metropolitan), a secretario patres ita fuerunt inteq^ogati: ^Reverendissimi patres et domini, placentne vobis modo lecta decretaAlter \ex secretariis et notarii vota patrum exceperunt leodem modo quo supra; quae cum omnia affirma- ^tiva fuissent, metropolitanus ait: "Decreta et alia modo lecta placuerunt patribus, ideo agendae sunt Deogratiae/ et patres responderunt: pDeo gratias/

Postularunt inde promotores a metropolitano, ut indiceretur tertia concilii sessio: "Reverendissime domine, cum ad omnia diligenté*, accurateque tractends et edicenda, quae adhuc supersunt ad huius concilii expeditionem, tertia sessio necessaria sit, nos, huius provincialis cohcilii promotores, instamus rogamusque. ut (dummodo placeat reverendimimae amplitudini tuae) haec tertia sessio habeatur et celebretur feria quarta huius hebdomadae, id est, die 8 huius praesentis mensis, hora 9 ante* 'meridiana/ Metropolitanus respondit. „Habeatur sententia patrum/ et secretarius ex ambone: "Reverendissimi patres et domini, plaoetae vobis, ut postridie hora nona antemeridiana habeatur tertia sessio?* Votù de more collectis et relatis, metropolitanus dixit: "Patres consenserunt, ae proptarea ita decernimus atque mandamus/ Postea dedit^ primo secretario decreta qpa· sequuntur a suggesta legeada: ^Kos Alexander Angeloni,

diligenter aceurateque tractanda et edieenda. quae ad huius concilii ' expeditionem stopersont, aeeaio hae^ non sufficiat. de conatlio atque ascensu venera* bilium fAtrum coepiseoponfm>nostrorum decernimus atque indicitnua tertiam habendam ease sessionem, cuius initium fiet postridie, hora 9 antemeridiana.

,;inauper, cum iuxta pium catholicae ecclesiae unum, provincialibus conciliis mos inoleverit, ut epi£ copi, antequaih ad ultimam ternionem progrediantur, patent et requiem* sacris antistitibus, qui ante eos episcopalia dignitatis onus in provincia sustinuerunt, a Domino deprecantur, denuntiamus atqtte .edicimui iis omnibus, qui ed hanc» synodum cohvenerunt. at* que fidelibus huius dioecesis et provinciae, quod solemni'sacro et oxequiis in metropolitano templo hac ratione habendis initium fiet crastina die hora 10 antemeridiana.*

Rogarunt concilii promotore* notarios, ut conficerent unum vel plura instrumenta, quod notarii spoponderunt. Apertis inde eccleaiae ianuis. solemniter metropolitan!!» omnes benedixit^et depositis sacris indumentis, ad archiépiscopale palatium per interiorem viam regressus est.

loannes Paolucci. cancellarius archiepiscopalis et concilii notarius.

loannes Venturini, cancellarius archiepiscopalis et concilii notarius.

, Die 7 iunii anni 1854.

Prout in praecedenti sessione statutum et denuntiatum etiam fuerat per publicum edictum, hodie hora 10 ante meridiem. iRustriuimus ac reverendissimus metropolitanus jnwesee una cum patribua, capitulorum procuratoribus. theologis et canonistis ceterisque conciHi officialibus, a sacello sui ^chiepiscopalia paltoiii se contulit ad ecclesiam metropolitanam. ad quam confinxerat devota fidelium multitudo. (

Missam de \requiem pontificaliter celebravit illustrissimus et| reverendissimus metropolitans, qua absoluta, episcopus Urbaniensis et Vadentia italice ad populum e suggestu sermonem habuit. Quatuor absolutionibus ab episcopis et postrema a metropolitano ad tumulum in medio ecclesiae solemniter elatum ceterisque omnibus rite peractis, metropolitanus, ordine et comitatu quo venerat, breviori via ad archiepiscopium regressus est.

loannea Paolucci, cancellarius archiepiacopalis et concilii notarius.

loannes Venturini, cancellarius archiepiacopalis et concilii notarius.

8ES8IO TERTIA ET ULTIMA.

In Dei nomine, amen.

Die β mensis iunii anno Domini 1854, hora 9 matutina, prout indictum fuerat ex decreto in fine secundae sessionis et ex publicatu edictis, initium fuit tertiae huic concilii provincialis sessioni, prae* sentibus iis omnibua. qui in aliis seestonibue interfuere. Ad metropolitanam eodeeiam iUuetrueimm ao>xreverendieeimus archiepisoopus, concilii patres, officiales oeteriqns, prout in seosada sessione, se contulerunt; facta adoratione ante altare sanctiaeimi sacramenti, unusquisque in proprio looo constitit Missa pontificalis (metropolitano cuppa induto et assistente in throno) a reverendissimo episcopo Pisaurensi calibrate fuit

Hac absoluta, et demissa per ostiarios fidelium multitudine, necnon debitu pronibus habitis, episcopus Forosonproaieasu ascendit suggestum ad cornu evaagelii positum, ae sermonem ad congregatos habuit, a

Promotoree. modo et verbis, aliae-relatis. po»tu\ lerunt ut decreta in hac tertia et ultima sessione publicanda edicerentur. Metropolitanus eadem decreta tradidit primo secretario, qui omnia e suggestu legit incipiens s< titulo 4# MaepAemte 'ad finem, scilicet usque qd titulum* de modi-prorisinclusive.

' Completa omnium decretorum lectiohrrde metropolitani mandato secretarius patrea aie interrogabit pRevprendieaimi patrea et domini,^plarentne vobis conflit prôvincialia lecta decreta?** Tunc, iubente metropolitano. secrdtariua alteb—et—nocarii vota a singulis patribua exquisierunt /et omnia yavorA· hilis retulerunt metropolitano. qui ait ^Decreta provincialis concilii lecta placuerunt omnibus patribus; ideo agendae eunt gratiae Deo/ et patrea responderunt FDeo gratias/

Promotoree, cum prope esset meridiet, pottulerunt, ut prorogaretur haec pensio ad horam 5 poat meridiem, atque ita (consentientibus patribua, et, ut in ceteris sessionibus. de mandato archiepiscopi) decretum «et denuntiatum fuit. Instantibus denique promotoribus, notarii spoponderunt aeae de rebus genti» confecturos instrumentum Patefactae fuerunt eccleaiae portae, et exutis sacria paramentis, metropolita ceterique ad archieptacopium regressi aunt.

OWTINVATio s^loxis TKRTUF.

Eadem die 8 mensi» iunii anno Domini Is54. statuta hora 5 post meridiem, illustrissimus ac reverendissimus dominua archiepisoopus. comitantibus concilii patribua. de more, ad ecclesiam descendit. Adoratione facta et sacria assumptis indumenti», omnea ad designata loca, ut tertiam synodi sessionem absolverent, processerunt.

Promotoree ante métropolitain sic institerunt ^Provincialibus conciliis in more positum est. ut postquam aynodalia decreta condita fuerunt, testea synodales ad morum correctionem pro unaquaque provinciae dioecesi constituantur ac publicentur. Nos idcirco, concilii promotoree. humiliter petimus aÇque instamus, ut decretum hujusmodi e suggestu edicatur ac promulgetur/ Metropolitanus dixit: „Ita decernimus atque eligimus/ et tradidit secretario decretum, quod hic e suggestu legit: rNos Alexander Angeloni. Dei et apostolicae «edis gratia metropolitanae eccleaiae Urbinatenais arehiepiscopue. Vetus est consuetudo ex constitutione Sancti Romani pontifiais Eutychiapi et sacria canonibus inducta, ut in provincialibus conciliis duo vel plures spectati et probati viri pro unaquaque dioecesi deligantur, qui diligeriter animadvertant, an aliquid emendandum oorrigendumve sit, cognitumque proximo provinciali concilio ad metropolitanam et cnmprovinciales episcopos referant, ut, si quid ab episcopis minus provideri possit, a synodo provideatur. Quare nos institutum tam venerandum -equuti, de consensu venerabilium fratrum coepiacoporam nostrorum, ad hniuunodi munus renuntiamus et praeferimus eos, quorum nomina hic describuntur;

J¥o qrcAidieeeeei t/rtawteiui.*

Reverendissimum dominum Petrum canonicum Albertini, universitatis rectorem, turis utriusque doctorem.

Reverendum dominum losepbum archipreebyteram Paolini, vicarium foraneum.

/¥o dioecesi Smopaiimmi.'

Reverendissimum dominum Antonium de comiti-,bus Tasini Fugnaai, canonicum cathedralie.

Reverendum dominum Raphaelem Emanuelli, ■aerae theologiae doctorem, priorem parochum et etanfam forwwe Tumbae.

Pro dioocon Callioiui:

Reverendissimum dqminum Angelum eaaonicum Federici, miroionartym apostolicum.

Referendum dotàinnm Alexeridrun* Blasi, oath··. drelis ecclesiae vicarium perpetuum.

/Vo' diooeooi Ptryujene:

Reverendissimum dominum losçphuin canonicum Cini.

Reverendiaaimum dominum Blasium Defixa Laurentinum.

Pro dioootoi Vqdtnoi:

RéverendiMitpum domirium Antonium canonicum Mancini.

Reverendum dominum Aloysium Baatianelli, *seminarii rectorem.*

Pro dioectn Urbaniotui:

Reverendiaaimum dominum Franciacum canonicum Albertucci.

Reverendum dominum Victorium Guidi, manaionarium cathedralie.

Pro diotcooi Foroompronimoi:

Reverendiaaimum dominum Venantium canonicum Ordonaelli.

Reverendum dominum Laurentium Mariani, parochum Sancti Severi.

Pro diotcooi Forttraqa:

Reverendam dominum Hectorem Venanai, archipreabyterum Plebia Sancti Leoni··.

Reverendiaaimum dominum Carolum Caaotti, canonicum inaignia collegiatae Sanctae Agathae Feltriae, vicarium foranenm.

Reverendum dominum Petrum Valentini, archipreabyterum Sancti Michaelia archangel· in Macerata Feltria.

Pro dioocon Pioaunnoi:

Reverendiaaimum dominum Salvatorem Ortolani, canonicum theologum catbedralia, iuria utriuaque doctorem.

Reverendiaaimum dominum Antonium Genova, priorem Sancti Cassiani, cubicularium honori· sanctissimi domini noatri, iuria utriuaque doctorem.

.Cum vero ex iia qui delecti fuere, quosdam abesse contingat, epiacopi cum ad suas redierint ecclesias, inaiurandum ab ei· excipient,. quo M obstringant, se id munus recte fideliterque gesturos, veraque omnia quae cognoverint ad proximam provincialem synodum relaturos/

Statim notarii presbyterium conscenderant et eorum primus alta voco edixit: .Testes synodale·, qui sunt praesentes, accedant coram iUnatnssimo metropolitano ad praestandum iaaiurandnm his conceptum verbi·: luro me fideliter manae meam impleturum, et omnia remoto affecta ae cupiditate relaturam, quidquid aut videro, aut ad auree meae pervenerit, quod proximo futuro provinciali concilio dignum fuerit ad sacrorum canonum meatam referre/

Cum aeiam praesentes fuerint tantam dno · testibus, canonicus Petrus Albertini videlicet pro hac archidioeeeei et Francisco» canonion· Albertucci pro Urbanienei dioeoeei, ii tantam genuflexi ante metropolitan! ituinrandum praestiterunt.

Tunc promotor·· ante metropolitan· ita instiierant pro concilii subscriptione: .Reverendissime domine, expedita ,est iam, divino frveate auxilio, promulgatio omninin, quae ia hae synodo decreta seat. Quapropter Aoe, bnias ooaqlii provinciali· promotoree, rogamae\ ampUtadiaem tuam rereread toeiamm, ft. adman*· digestu! merindjeahnoe pariae emae·, qai Mia <mmI· tan («fil Mbeta A ordine debito,\cl eram maximun huiu· metropolitana· epclesiae .accedent et nationaini episcopi Sinogallienaia/ statuta et promulgate aunt, subscribant/ promotorea iterum ibatiterunt patentee

Et metropolitan!!· ait: .Ita decernimus, si patribus placeat/ tum aecretarius a suggesti: ad patres: .Reverendissimi patres et domini, placetne vobis huius provincialis synodi finem fieri?* Et eum singuli patres consensissent et eorum vota metropolitan fuissent relata, hic ait: .Itasentiunt patres. Quapropter Deo, bonorum omnium largitori, gratias agentes, Urbinatenai provinciali huic synodo finem fieri decernimus/ et sequens decretum tradidit secretario, qui, illud ex ambone perlegit: «Nos Alexander Angeloni, Dei et apostolicae sedi· gratia metropolitan·· eeeleeiae Lrbinatettaia arebiepisoopue, eum Deo auctore et adiutore abeoluta eint, quae pro-temporis ratione agi gerive pose· videbantur, dsisudfcn» huius provincialis concilii Urbinatenai· finem fieri et iam factum eero/

Dehinc concilii promotoree rogarunt notarios de instrumento conficiendo. ' Quibus ii responderunt: .Conficimus*, et primus ex notariis conseenso presbyterio alta ot intelligibili vooo instrumentum publicavit, quod in caleo synodi reperitur.

Quibus omnibus absoluti·, metropolitano· sedens in faldiatorio super altaris gradu·, ad patres haec monita dedit:

.Venerabile· fratre· et coaeacerdotee oarieeimi.

.Labor·* noetrnrum atque eanetae ooeveraatioaie noatrae iem adeat flak. Prodenti· et caritate

Tunc tea^ee ad acta et *duo no ii prope aram maximam.accesserunt, et auper ips|u» mentam originalia concilii decreta aubacripta «pnt tum a métropolite, tum a coepiscopis. tum a /procuratore emi-.

Pcatibaeu promotorea iterum ibatiterunt patentee

Et metropolitan!!· ait: .Ita decernimus, si patribus placeat/ tum aecretarius a suggesti: ad patres: .Reverendissimi patres et domini, placetne vobis huius provincialis synodi finem fieri?* Et eum singuli patres consensissent et eorum vota metropolitan fuissent relata, hic ait: .Itasentiunt patres. Quapropter Deo, bonorum omnium largitori, gratias agentes, Urbinatenai provinciali huic synodo finem fieri decernimus/ et sequens decretum tradidit secretario, qui, illud ex ambone perlegit: «Nos Alexander Angeloni, Dei et apostolicae sedi· gratia metropolitanae eeeleeiae Urbinatensis arcbiepiacopu·, cum Tridentini concilii praecepto oonatitutum ait, ut provincialia concilia quolibet ·altem triennio habeantur, de consilio I et assenau reverendissimorum coepiaooporum nostrorum. futurum huiu· provinciae concilium anno 1862 celebrandum loco et tempore alias significandi· et constituendis iia omnibus qui interesae possunt vel debent, indicimus ac denuntiamus/

Hia expletis promotorea sic petierunt, ut concilio fini· imponatur: .Reverendissime domine, cum omnis quae agenda et tractanda erant in hac provinciali ■ynodo divino favente auxilio ad optatum finem perducta sint, ideo nos, eiusdem provincialia aynodi promotoree, aSreverendisaima amplitudine tua petimus rogamusque, ut hoc concilium cum sancta benedictione concludere, dimittere et dissolvere velit/

Metropolitanus respondit: .Ita decernimus ac mandamus, si patribus placeat/ tum aecretarius a suggesti: ad patres: .Reverendissimi patres et domini, placetne vobis huius provincialis synodi finem fieri decernimus/ et sequens decretum tradidit secretario, qui, illud ex ambone perlegit: «Nos Alexander Angeloni, Dei et apostolicae sedi· gratia metropolitan·· eeeleeiae Lrbinatettaia arebiepisoopue, eum Deo auctore et adiutore abeoluta eint, quae pro-temporis ratione agi gerive pose· videbantur, dsisudfcn» huius provincialis concilii Urbinatenai· finem fieri et iam factum eero/

Dehinc concilii promotoree rogarunt notarios de instrumento conficiendo. ' Quibus ii responderunt: .Conficimus*, et primus ex notariis conseenso presbyterio alta ot intelligibili vooo instrumentum publicavit, quod in caleo synodi reperitur.

Quibus omnibus absoluti·, metropolitano· sedens in faldiatorio super altaris gradu·, ad patres haec monita dedit:

.Venerabile· fratre· et coaeacerdotee oarieeimi.

.Labor·* noetrnrum atque eanetae ooeveraatioaie noatrae iem adeat flak. Prodenti· et caritate

-axicia pietate et summa consensione'habere^nr, quod praesentiam dfvini Spiritus, qui pacis et unitatis spiritus eat, declarat et in miram Christi fidelium aedificationem cernit, ac nobis omnibus jucunditatis et sanctae exultationis causam praebuit. Sini omnipotenti Deo gloria et honor; ai qilidem tu s^lua dignus es. Domine Deus noster, accipere gloriam et honofcm et sapientiam et fortitudinem ^et benedictionem in saecula saeculorum. Nunc ex conciliorum uau et eanctorum patrum exemplo postremis verbis vos et nosmet ipaos adhortAmur. Parum est. venerabiles fratres, parum est optimo consilio decernite. nisi quod decretum est sedula exeeutione praestetur. Nostri suscepti operis raHo duabus quasi'pertibus constat: constitutione et adimplemento. In hoc fideles esse oportet, in illa prudentes. 8i prudentiam in sanciendo praestitistis, fidem ia exequendopraestemus, ut et prudentes et fideles servi inveniamur.

rQuamobrein nobis primum, venerabiles fratres. B proponamus illa evangelica verba „Si diligis me, pasce oves meas." Ita Christus beato Petro, ita Ut omnibus, qui in partem pastoralis sollicitudinis vocati sumus. Certe si Christum, ut debemus, diligimus, ei Christi gloriam quaerimus, si Christi regni propagationem cupimus, id praestantissime erga gregem nobia·commissum caritate, non verbis solum declarare, sed factis etiam comprobare oportet. Quantum consilio, opera, actionibus. Spiritu sancto duce, possumus, tantum ad nostrarum dioecesium totiusque provinciae utilitatem ac bonum afferamus. Nec laboribus territi, nec difficultatibus deiecti, nec satanae colluctatione fracti,- ab instituti operis cursu umquam desistamus, sed divini amoris igne et gregis nostri caritate succensi, nedum labores perferre, sed vitam ipsam et sanguinem, uti boni pastores, profundere et quotidie parati simus mori.

rDeinde, oculis in coelum erectis, non utilitates C nostras, non commoda, non honores Spectemus, ne in incertum curramus, quasi aerem verberantes, sed ad Dei voluntatem, tanquam certam normam consiliorum atque actionum nostrarum, cogitationes et studia convertamus. Oculis nostris libertatem illam spiritus et virtutem proponamus, qua armati patres nostri apostoli, qua muniti martyres, qua instructi nostri ordinis sanctissimi homines mundi oblectamenta et gloriam despiciebant, omnia arbitrantes ut stercora, ut Christum lucrifacerent

„Praeterea, quod in nostro munere positum est id agamus semper et in dies perfectius, et cum instent tempora periculosa, eo magis nobis dictum putemus, quod apostolus subdit Timotheo: *v7\it voro oigila,* m omsihas lehore, epw /ac *nengoUttao,* mimstertKm tuum impls." Id singuli uniusculusque gregis utilitas incredibiliter implorat et deposcit. Id optimus ac maximus pontifex Pius nonus e nobis desiderat et vehementer exspectat Idipongt_exigit vestra virtus, quam in vestrorum populorum vita et salute debetis exprimere. Id denique flagitat a nobis Christus, qui oves a se pretio sanguinis sui redemptas nostrae fidei concredidit et de manu nostra requiret

„Verum ot vos paucis alloquar verbis, qui et mea estis corona, et qui cathedralium universae provinciae capitulorum nuntii in hoc eolemni conventu merito adestis.

„Sancta vestra conversatio universae civitati exemplo et concilii patribus pergrata fait, mihi autem laetitiae et uberioris fructus caneam et spem attulit Ad spectabiles coetus vestros mox redeuntes, omnium eoneilii patrum benevolentiae, observantiae atque fraternae caritatis significationem referte.

.Verum obsecro vos, oonaanerdatea et fratres in Domino carissimi, ut eiuamodi senete exempla dL

vina gratia adiuti numquam deseratis, imàto in dies augeatis; aanptan eat «nial „Quilustus est. justificetur adhnc. et qui sanctus, sanctificetur adhuc.** Memores perpetuo eetote vocationis, qua ros dignatos eat vocare Deus 'water. . et sicut ordines vestri a reliquia aeiuncti sunt, ita-praecipuum quoddam atque praestantius vitae genite sequimini. Una animi concentione unoque spiritu idipaum inter vos capite, caritMqm custodite vestris' cum antistitibus ac sommant eia 'venerationem impendite. In conspectu Dei omnipotentia puro corde, sqncto corpore -angelicum psallendi munt/s persolvite. Qnaecumque vero summa. .omnium concordia in lioc provinciali concilio constituta sunt, omni reverentia excipite omnique studio servate

^Vos praeteres viros ex utroque clero delectos, doctrina praestantes, in hoc, concilio advocatos. Λ apoatolicis verbis alloquar. Deu# dedit pastores et doctore* ad consummationem sanctorum in opus ministerii, in aedificationem corporis Christi Agite idcirco, carissimi, proeliamini proelia Domini. Proferte uti boni patres familias de eruditionis restrae thesauro nova et vetera ad gliscentea quaquaversus refellendos erroreq. Sacrae çcripturae libros, qui sacerdotales libri optimo iure locantur, pervolvite. Sanctorum patrum et doctorum sapientiam exquirite. Ecclesiae catholicae et apostolicae Romanae sedis, cui fidea numquam deficiet, ludicium imprimis tenete et perfecta veneratione colite. Virtutum denique exercitio studia vestra et pietate scientiam exornate, ut ad instar fulguris coruscantis et voce inaonetis et exemplo praeluceatia.

rVerum non tantum invicem noa commoneri et exhortari, aed mutuo sanctae orationis auxilio confirmari iuvat. monente Paulo ; „Fer omnem orationem ei obseeratioMm *orantf* ornei tsmporv ts pro omnibsu aonciu «t pro m«.' Quapropter omnium precibus me et meam ecclesiam commendo, praesertim vestris, venerabiles episcopi, quibus ut patribus obsequor, et quos ut fratres sincero cordis affectu diligo, et quorum virtutum exemplis valde ad meliora provocor. Infirmitatem meam vestris oonsijiis, vestra virtute, vestra acceptabili prece adiuvari instanter requiro. Ipse ego memoriam vestri in orationibus meis semper faciam, et a divina clementia illud enixe exposcam, ut sicut una in provincia et prope eidem in statione sub crucis vexillo militamus, iu una cum animabus nobis commissis in coeleetil gloria simul regnemus: fiat.**

Oratione habita, metropolitanae ante altare maius *To Dnu»* praecinuit, et sacra qupplieatio deducta fait q>er eaedem vias, quibus progressa faerat in primo sessionum die, itinere tamen inverse, intervenientibus omnibus qui tunc interfuerant, exceptis confraternitétibus.

Regressus arehiepisoopus fa ecclesiam metropolitanam recitavit orationes a pontificali Romano praescriptas; episcopus Calliensia et Pergulensis antiquior inter euffragaaoos s suggestu eeeinit acclamationes, quae sequuntur, patribus eeterieque respondentibus.

Forans.- Deo patri misericordiarum et D»totius consolationis omnia mus. honor et gloria m saecula scoculprum.

Boqpenmms.- Amon, amon, emea.

Forans: Beatissimae virgini Mariae sine labe originali conceptae, cui Urbinatensia provincia a sancta synodo eet solemniter consecrata, gloria, laus et plausus perennia.

Reapoaomn.* Beatiamma virgo, respice de coelo fideles ad te confugientes illooque defende ab in-

* Kpkm. vL

aidiïa venenosi serpentis, cuius caput vel £ prjmv^A ipstaute eoneeptûs tùi tontrivisti. I

Persas .x Beatissimo domino nostro Pio pkpas IX, -summo, sanctae ot universali* ecclesiae pontifici, Christiani nominis -in omnea . parte.; propagatio,. ^cunctarum gentium obedientia, pax vent, diutdma prosperitas. i

Responsum; Domine Dem, sanctissimum patrem. i nostrum ecclesiae tuae conebrrayribitte illi auxilium de sancto; eo gubtrqante omnea gentes tlfamineb; "àaepphim.

tur, *et* qqae dispersal supt, in unum eoeleeiae tuae ovile colligantur. . -- <

Fern».' Illustrissimo ac verendissimo domino Alexandra Angeloni. arohi^iscopo nostro, buiua synodi 'praesuli, eiusque ministris salutaris vigilantia in' laboribus constanda et ftlix exitus. '

Reeponetun: Omnipotens Deus, ΦρβΧ pontificem ^ostrum Alexandrum benedictionum tuarum dona perpetua multipliça. »

Virtue: Sanctissimis episcopia comprovincialibus vita et salutaria vigilantia. I

Seeponnun: Deus, pater luminum, illustra faciem tuam I super servos tuos, accende çorda eorum in aedificationem corporis tui. · 't

rirrnu: Regibus et principibus omnibus catholicae religionis xelus, iustitia et pacis fecunditas ei contra Christianae fidei hostes victoria.

B^s^onn*·*.- Princeps opeleetis^terrenos principes,. cathohcsb fidit, aeqpitgtis etc^aeordiao conserve- , toreo^stqUe' -Jtpstfam . nostrorum pxterminatores, custodi. · ^ ,

Farsa»: Clero civitatïû.et totius provinciae nostrae tranquillitas, naius e% divinarum gratiarum . [illegible]. · <

Ryspoasum; Benedici, Domine, filios'tuos,-et eato înv circuitu populi tui ex hoc nunc et us^ue in

x Verftu: Populo chriatibno universo pax Christi botproa.· ' *I/ 'X* ij

SUepomeun: Memento, Domine Deus,, in beneplacito populi tui, et confirma in omni virtute gressus eiua, perpetuumque tuae benedictionis rorem illi infande.

I Deihde illustrissimus ac reverendissifaus metro-' politanus stans cum mitra pacis amplexum a singulis B episcopis reeppit; 'publicata fuit indulgentia, et, monente diaqono ac accepta benedictioney omnes recesserunt in pace. ' .

Ioannes Paolucci. cancellarius arohiepiscopali» et concilii notarius.

Ioannes Venturini, cancellarius archiepisCopalis et concilii notarius.

ADLIGATA AD ACTA CONCILII.

Adtigatum I.

Litterae invitatoriae ad epiecopoe, abbate* et capitula.

A4 eptsespssw

Alexander. Angeloni,· Dei et apostolicae sedis gratia metropolitanae ecclesiqe Urbinatènsis. arcbi-' episcopus. ' .

Illustrissimo ac reverendissimi) in Christo patri C et domino N. episcopo N. comprovinciali nostro salutem.

Adpropinquante die. quo provinciale concilium, divina favente misericordia, est celebrandum. Iicit omnes, qui invitandi sunt, iam publico edicto advocaverimus, tamen pro debito arcbiepiscopalis officii nostri munere et pro singulari, qua amplitudinem tuam illustrissimam as reverendissimam colimus» observantia, te nominarim his nostris litteris invitare non praetermittimus, ut scilicet denuntiato concilio proxima die b iunii in Urbinatoasi nostra metropolitans ecclesia, iuxta 'sacrorum canonum statuta, intéressé Velis.

Cum veto ad privatas praeeynodalee congregationes hebendas aliquot dies tlaqeseario sint tusui mendi, idcirco te peramanter rogamus, ut oonciih initium octo saltem diebus adventa tuo praevenias.

Tecumque, prout eet- in sacris conciliis oboer- D vatum, cathedralis ecclesias nuntios, necnon selectos ex cleri tui corpore viros experientia, doctrine ot pietate praestantes addicas, qui concilio prodesse et testium synodalium munes, si ois demandetur, recte fideUterqus adimplero valeant

Nostram capitulo oathedrali epistolam his litteris adiunetam ab amplitudine Ius raddi postulamus. 81 quae praeterea tibi opportuna videbantur, pro singulari tua prodentia disponas.

Interim Christum pastorum principem ex anhno precamur, ut cumulati· tuas gratiae donis te, ftater carissime, prosequatur.

Urbini, 9 aprilis, 1869.

Subeeriptus: Alexander, arehiepisoopas.

A4 abbates

1. Sanctae Crocis Fontis Avellanae, in dioooaai Pergulana, ordium OamnHnlagcie.

9. Monasterii Camaldulensium in civitate Pisauri.

S. Sanctae Mariae Claraevallis, in dioecesi Senogalliensi, ordinis Cistejciensis.

.4. Sancti Laurentii in Campo, in dioecesi Pergwkaa, ordinis 'Cisterciensis. 'v

Reverendissime pater.

Quimvis ad concilium provinciale venerabiles abbates ipso iure vocentur, eorumque expressam mentionem in epistola convocatoris fecerimus, quam die 3<T noveinbris nuper elapsi publicavimus, cuius exemplar ad te quoque, pater reverendissime, missum fuit, tamen pro singulari qua te complectimur benevolentia te nominarim invitare ex animo gaudemus, ut eidem concilio intéresse velis. Diebus vero octo ante ooncilii provincialis celebrationem, cuiua initium erit nonis iunii, consuetae praesynodalee congregationes habebuntur, quibus ut tu, pater reverendissime, adiumento eis tuis consiliis ac prudentia, quam maxime optamus.

Quod reliquum est a venerabili confratre nostro episcopo . . . edisces, dum nos singulari animi obsequio tibi a Domino fausta omnia adprecamur.

Urbini, 9 aprilis 1869.

Subsignatus: Alexander, archiepiscopus.

'A4 eapitala eathodrslta.

Alexander Angeloni, Dqi et apostolicae sedis gratia metropolitans·* ecclesm· Urbinatensis arcbi-- episcopus.

Rovorondissimis dominis dignitatibus et canonicis capitali cathedralis eoeleeiae N. salutem.

Ex edicto convocationi· ooncilii provideras nostrae Urbinateaeie typis mandate ot pubjido proposito probe nostis, capitula oathedraHa, quae praecipuum sacrorum antistitum cenatam constituunt, iaro ad synodum provincialem advocari.

Nihilominus in observantis animi testimonium et pro arohiepiscopali· oHcii nostri muera, vos ad ooncilii huius celebrationem, etiam nominarim datis hisco litteris advoodta non omittimae, at videlicet aliquos ex ordino vostro integritate ot doctrina praestantes viro· eligatis, qui legitimo instructi mandato, ad provinciale eoacDam nonis iunii inohoandum vestro neutius adveaiaut

Quoniam vero congregationes privatae in aula*A-nostra arehiepiscopali huic erupt praemittenda·, profecto expedit, ut ipsi procuratores et nuntii, diebus saltem' octo ante denuntiatum diem, Urbinum se conferant ad sententiam suam liberius praesertim in iis'qua* ad capitula aliquo modo pertinere dignoscunturvaperiendam.

Si quid est reliquum,-carivimus confrater noster, episcopus vester,'pro sua eximia prudentia indicabit.

Quidquid aute^n constitueritis,' optamus nobis quamprimum renuntiari, ut id quod opus est praestituere posripjus. .' -A

Valete in Oomino, à quo fausta omnia vobis precamur.,

Urbini. 9 gjjrilis 1859. «

Subsignatum: Alexander, archiepiscopus.

Adnoiatio: Similes litterae ad eapitulniu metrcpoUunum datae eant.

Adligatum Π

continet instructionem i»d populum occasione indulti quadragesitqalis datam, qqae fideles maximam conciliorum utilitatem edocet et ad orandum hortatur.

Adligatum IΠ

continet edictum, quo a 1 mqii usque ad 5 (8) iunii praescribuntur quotidiens sanctissimo exposito per turnum in .singulis metropolis eccleaiis facienda, litaniae omnium sanctorum dtebus festis in ecclesiis parochialibus et Sanctimonialium recitandae et collecta de Spiritu sancta ia missa.

Epietola ad eacram congregationem concilii pro oenia obtinenda a commo pontifice Pio IX.

Eminentissimi et reverendissimi patres.

Quamvis, ut in omnibua *fere* dissitjs catholici orbis partibus, ita in regionibua Italicis et in bac ipsa summi pontificia ditione postremie'hisoe tem; poribus perplurea. habiti fuerint epiacoporum conventus, id maxime auadente beatissimo principe ac patre nostro Pio IX (quern Deus sospitem incolumemque servet diutissime), provincialia tamen concilia nunc quoque passim, etiam in hoc ipso ecclesiastico statu, celebrari accipio.

Qui ergo hactenus, ne ulla singularitatis nota afficerer, cum provincialia concilia longa aetate desueverint, a concilio provinciali Urbinatensi convocando me abstinui, ipse modo, ne singularia videar omittendo, quod alibi peragitur, et ne ceteris archiepiscopis segnior fnuneribua desim, quibua coram Deo et kancta apostolica aede me devinctum esae aentio et gaudeo, conailium vestrum prudentiaaimum humillime expostulo, eminentiaaimi ac reverendiaaimi patres, uti scilicet pro summa vestra benignitate ac sapientia mihi significetis, utrum et quomodo Urbinatense quoque provinciale concilium habendum sit.

Cum nihil magia exoptatum mihi ait quam sanctae eiusdem dedis obaequentiasimo et libentissime animo lusca facert, tum nihil magia iucundum, nihil item magia aecundum, quam illa omnia promptissime aggredi et sedulo exequi, quae eius auctoritate suffultus, ad Dei gloriam et ad' animarum salutem plurimum conferre tuto cognoverim.

Rem totam expendendam dafiniendamque iudicio vestro remittens id unum depireoor, patres eminentissimi ao reverendissimi, ut, quando, ~litteria hisce meis affirmative respondendum censentia,' nedum veniam et auctoritatem pontificia optimi maximi, sed et apoetolicam benedictionem, mihi etiam atque etiam roganti impetrare velitis, ut opus u> Dei nomino susceptum ad finem usque divino Spiritu affiaato Mioiter perducatur.

Interim ea qua decet reverenti· et obsequio sacram vgatram purpuram humillime exoscular, eminentiarum vestrarum revare'ndisaimariKp humillijpua, addictissimus, obsequentissimus servda

Alexander, archiepiscopus Urbini.

Urbini. 18 ianuarii 1867.

C Adligatum V.

Litterae, datae nomine Cummi pontificie, guiprobat et laudat condlii convocationem^

Peril^iatris ac reverendissime domine uti frater.

A Qfias eminentiraimiq patribus sacrae- congrega·* tionia concilii amplitudo tua dedit Citterns, sub die 18 ianuarü nuper elapsi, de suscepte consilio provincialis synodi convocandae, sanctissimus dominae noster, cui ab infraacripto cardinali,praefecto eiusdem- sanctae, congregationis, relatae eunt, probavit atque Iqudavit. Cum itaque nihil obstet, quominus amplitudo tua, auditis prius Vrbinatensis istius ecclesiae episcôpis auffraganeis, synodum ipsam cogere valeat, sacra congregatio in eam'erigitur spem, iit collutis cufn iisdem episcopis consiliis ac studiis, ea decernantur, quae universo cuiusque gregi, Deo be^p iuvante, commodo et incol^mjtatrisint fututa. Haec habuimus scribere amplitudini tuae, cui fausta omnia precamur a Domino.

Amplitudinfq tuae uti frater studiosissimus

A. M. cardinalis Cagiano. praefectus.

A. Quaglia. secreterius.

Romae, 14 februarii 4857.

Adligatum W,

Iterum etepreaea munnvi *pontificie eoluntae.*

Illuatriaaimo e Ireverendissimo aignore.

Presso il dubbio, eaprecaomi da voatra aignorla illuatriaeima e reverendirain^a coi' pregiato foglio in data 5 del. cocrente, non eaity a dichiararle che le attuali, circOstanse non hanno,, per gratia del cielo, rispetto ai paeti dello atato pontificio, tali complicationi da ingerire quei timori, onde elle aembra eaaere preoccupata. Da cib consegue on- offrirai alcun giuato e rilevante motive di aoapendersi la celebratione .dellq intimato ainodo provinciale, potendoai invece ravviaarla ancor più opportuna negli attuali momenti anche per meglio concerterai tra i aacri paatori, in ocpaaione delle loro conferente, il modo a tenersi nolle riapettive dioceai, come per eccitare maggiormente nei present! bieogni tra i fedeli loro dioceaani *lo apinto di preghiera, coal per metlere loro in visté, Γ importante di corrigerai ed emendarai da quei disordini ohe presto o tardi portano seco eventure e flagelli.

Questo è il riscontro che mi convien darle dopo avere anche poato aotto gli occhi del aanto padre il precitato dilei foglio, ed in tale occasione mi pregio di nuovamente attestarle i send della mia più distinta «time.

Di voatra aignorla illuatriaeima et reverendissima servitor vero

ŏ. cardinale Antonelli.

Homa, 10 maggio 1859.

Adligatum VU

Litterae, qsribsu *eligitur prima dignitao eapituli metropolitan ad officiam promotorie concilii.*

Reverendissimo «ignore.

Nelle congregationi private tenutesi in Senigallia nel meee di ottobre del perduto anno, in preparuaiohe al concilie provinciale, io propoei ai reverendiasimi padri la signoria voatra reverendiaaima ali' uSeio di promoters del concilio medesimo, in unione ali' reverendissimo monsignor Vittorio Rossini srciproUs e prima dignité del capitolo di Seaigallia.

Aygndo i yenerabilF^adn aullodati benignamente a accolta ed apnrovata la' proposta, mi è grato nominarla, t siccome la nomino colla présente, ali' ufficio stiindicato.

\ Porto filjucia che la sigporirvostra reverenditeim» nari per.ac^sttare questo importante ed onorexole officiose che non'solo sata ρΛ intervenire alie, sessioni conciliari, ' ma anche aile coltgre^axioni generali preparstorie, le quali avranno principio, a Dio piacerido, circa il 26 di maggio prossimo.

Attenderb non .estante un grato riscontro per nor^ys e frattanto con'sensi di parxiatisaima stima. ho il piacere di segnarnii di vostra signoria tere-' rendissima.

Domino obbedientissimp servitore

A. aroivescovo di Urbino.

Urbino, 5 aprile 1859.

. Il signore don Vincenso Ciccolini, proposto dei capitulo metropolitano di Urbino.

Adllgatum Viu

continet similes litteras, quibus eligitur prima dignitas capituli Senogalliensis ad alterius promotoris tnunus.

Adllgatum IX.

Dominici tituli tancti Clemruti» cardinali» Luceiardi, rpiteopi JSmogallimoi», procuratori mandatum.

Dominicus, tituli sancti Clementis sacrae Romanae ecclesiae presbyter cardinalis Lueciardi, .Dei et apostolicae sedis gratia episcopus Senogalliensis et comes, abbas commendatarius sanctorum Pastoris et Damiani etc.

Indicto provinciali concilio in metropolitano templo Urbinatenai propediem habendo., hos pontificiae inhaerentes voluntati nobia patefactae per litteras eminentissimi domini cardinalia A secretis c status diei 3 septembres anni 1858, in praefato provinciali concilio per ipecialem procuratorem potius quam 'personaliter, ut quaestiones arceantur, quae circa praeeminentiam insurgere. possent,' pro qua respective praestita fuere iuramenta, intéressé statuimus. Quare plurimi facientes eximiam probitatem. integritatem, selum religiosis, prudentiam et doctrinam, quibus praestat reverendissimus dominus loannes Baptista canonicus ManescM, sacrae theologiae ac iuris utriusque doctor, sanctissimi domini nostri Pii papae IX cubicularius honoris, vicarius noster generalis, per praesentes patentes litters· eumdem in nostrum specialem procuratorem, qui personam nostram sustinens, sa omnia gerat in conventibus tum privatis tum publicis ipsius concilii, quae nos ipsi, si personaliter adessemus, gerere possemus ac deberemus, eligimus, oonstitnimus et deputamus cum facultatibus omnibus necessariis et opportunis, quae ad munus ipsum Amni ex parte obeundum requiruntur. Eique adiungimne uti theologum admodum reverendum patrem magistrum Camillum Arcipreti. exprovincialem ordinis Minorum sancti Francisai conrentualium, guardianum in venerabili coenobio Senogalliensi. alterum ex nostri· theologi·, virum gravem et prudentem, doctrina, religione et probitate conspicuum, ratum ex nunc habentes quidquid ab eisdem gestum fuerit in concilio «ntedicto.

In quorum fidem praesentes litteras manu nostra subscriptas sigilloque noatro obsignatas iussimus expediri.

Dominicus cardinali· episcopus.

Livius Bruschettinins, canonicus generalis.

Datum Senogalliaa, -λ palatio nostro spisoopali, 'Vili halandas lanii au» ghristi ite·.

-Kieuaatio *epitcopt Frrcirqm, iptiuogur procurator^»* r*iist<t«tio.

Illustrissime ac reverendissimo domino domino' Alexandro Angeloni, archiepiscopo Urbinatenai. eeterisqqe venerabilibus patribus ịR. ɛɑʀɛiliɑ ɛɑʀ: gregati salutem .et tançtus Spiritu· in agendi», consilium ''.

Cum tenui»· msa et admodum incommoda v·)φ tudo non solutn ex consilio, sed etiam ex medicorum iussu mihi impedimento· «it. quominus in hoc provinciali concilio praesens consideam, et optatis sanctisque perfruar gaudiis, quqe venerabiles, patres in unum caritatis vinculum conveniente· exhilarant. vobis omnibus hac mea declaratione contestor, me. etsi sbsentapi facie, corde tamen et animo praesentem coetui vestro, immo nostro, affuturum, et hac de causa sentiam quae vos senseritis, decernam quae decreveritis. ac ea omnia, quae in utilitatem bonumque quamplurimum totius provinciae statueritis, rata ac ajgtrobata habebo meaque subscriptione confirmabo.,.

Quoties vero opus esset »c vobis placeret, ut in, efficacius huiusce meae voluntatis testimonium isthic coram vobis repraesentarer. Sunc non dubitarem dominum Aloysium canonicum Mariotti, meum provicarium generalem, nominare ac .deputare, prout, si opus est et placet, nomino ac deputo, qui, quoad eius fieri potest. quae de iure sunt peragenda meo etiam mandato exequatune^

Fausta interim omnia, immaculata deipara nova huiuace provinciae patrona, a Deo adpYecatus. summa observantia et veneratione haberi eupio. humillimus, addictissimus servus

Fr. Elias Antonius, episcopus Feretranus.

Pinnae Billorum, ex aede · episcopali, hac die 26 maii 1859.

Adllgatum XI

Capitali mctropolitanar Urhinatmtis procuratorum cicctio.

Capitulum metropolitanum ecclesiae Urbinatensis:

Reverendissimis dominis Petro Forlani, canonieo theologo-, iuris utriusque doctori. sacrae theologiae magistro et in hac pontificia universitate collegii theologici praesidi.

Petro Albertini, canonico poenitentiario. iuris utriusque doctori, sacrae theologiae magistro et huius pontificiae qniveraitatin rectori, et

/ Antonio ήρ Via, canonico, philosophiae et sacrae Mheologiae doctori, in hao^pontifieis universitate theologiae dogmaticae et moralis professori ac collegii eiusdem facultatis doctori.

Cum nos, dignitate· et canonici sanctae metropolitanae ecclesiae Urbinatenai», sacrorum canonum iure atque intentissimi archiepiseopi nostri Alexandri Angeloni. provincias huius ecclesiasticae metropolitae, litteris ad concilium provinciale mox celebrandum advocati fuerimus, cumqua nos ad congregationes generales, quae in aula archiepiscopali habebuntur, accedere ob sacra quotidie peragenda haud valeamus, idcirco vo». confratres carissimi, praesente - authentico mandato constituimus et delegamus ad comparendum, interveniendum et assistendum quibuacunque sessionibus ot congregationibus privatis et generalibus, tam in palatio archiepiscopali Urbin\~ quam in eoclesia metropolitans ot alibi celebrandis, ad votam diooudem no fwnadam ao alia othnia

facienda, quae capitulum universum facere poscet A ae si conlegialiter adbaedt.

Vineentiua Ciocolmi, praepositus et vicarius capidi.
Aloysius Bertolucci, canonicus secretarius.

.Datum ex au|p capitulari, XVI kalebdaS maiaa anni'1859.

Adligariun XH—XIX

continent simile^ litterae de electione procuratorum aliorum provinciae capitulorum.

Praesens cupis concordat cum suis o^ginalibue.

In quorum fidem:

loannes doctor Paolucci, cancellarius arclyepiacopalis et concilii notpriue.

loannes doctor Venturini/cancellarius archiepisdopalis et concilii notarius.

Urbini, hac die 18 novembris 1860.

SYNODUS DIOECESANA ANDRIEN8IS
1859'iunii 15-7.

Synodua dioecesana Andrienais in Italia, oele- B brata diebua 15, 1$ et 17 iunii 1859 aub loanne losepho Longobardi, epiacopo Andrienai.

Exstant conatitutionea synodales in opere cui titulua:

Conatitutionea dioeceaanae in eccleaia Andrien. cathedrtji, XVII, XVI et XV kalendaa iulii infra Pentecosten octavam a. D. MDCCCLIX promulgatae, ab 111"° et r"'° d"* loanne loaepho Longobardi, in aacra theologia doctore, equite ordinia claaaia Frànciscl I, Dei et apoatolicae aedia gratia epiacopo Andrienai. *Antign».]* Neapoli, ex typia Cajetani Cardamone, MDCCCLIX.

In-8·, XXIV p. (convocatio, oratio aynodalia, acta) - 1 f. -181 p. — Rome, adminaire Canadien.

P. 139-78, appendix documentorum ad hanc synodum attiqenfium

P. X: „Nostri praedecessores, a 277 abhinc annis„ huic muneri [de synodo celebranda, deesse coacti aunt."

P. 30. mentio synodi dioeceaanae Neapolitanae celebratae anno 1576.

SYNODUS DIOECESANA AEDUEN8I8 IV
—J 1859 iulii 13-4.

Synodua dioecesana Aeduenaia IV in Gallia, cele- C brat* diebus 13 et 14 iulii 1859, sub Frederioo Gabriele Maria Francisco de Marguerye, epiacopo Aeduenai.

De bac synodo confer opua cui titulus:

Synodua sexta et aynodua septima eceleaiae Aeduenaia, Cabillonenaia et Matiaoonenaia, annia 1861 A 1863 celebratae ab illustrissimo et reverendissimo dd. Frederico-Gabriele-Franciaço de Marguerye, epiacopo Aeduenai, Cabillonenai et Matiaconenai, praelato aolio pontificio aaaiatente. *[Ituignt.J* Aeduae, ex typia Michaelia Dejuaaieu, dd. epiaeopi typography 1862.

Γη-β·, 52 p. — Autun, séminaire; Paria, Bibl. nat. B 19729; Paria, 8aint-8ulpice.

P. &, mentio aynodorum dioecesanarum. scilicet aynodi III anno 1858; aynodi IV anno 1859 [diebua 13 et 14 iulii); aynodi V anno I860 [die 23 augusti).

CONCILIUM PROVINCIAL^ WESTMONASTERIENSE III
1859 inlii 13-24.

Concilium provinciale Weatmonaeterienae III in Anglia, celebratum a die 13 ad diem 24 iulii 1859, praeside, Nicolao Wiseman, archiepiacopo Weatmonaaterienai.

Hibliegraphia:

1) Decreta quatuor conciliorum provincialium » Weatmonaaterienaium, 1852-1873, adiectia pluribua decretis, rescriptis aliiaque documentis. Salfordii, ex typis loannis Roberts.

Sine anno, in-8*. xii p. (index) - 448 - xxiii p. (index). — Roma, collegio Ingleee.

P. 1-94, concilium I anno 1862. P. 95-147, cone. II, anno 1855. P. 149-206, cono. III, anno 1859. P. 206-342, cone. IV, anno 1873/

2) Decreta quatuor conciliorum provincialism Weatmonaeterienaium, 1852-1873, adjectis pluribus .decretis, rescriptis aliisque documentis; editio secunda. Londini, Burna et Oeten.

Sine anno, in - 8*, xii - 454 p. - xxiii p. (index). — Roma, 8. Anselmo.

Eadem paginatio ac in praecedenti editione.

3) A. M. D. G. Acta et decreta tertii concilii provincialia W*eatmonaa*teriensis habiti, Deo adjuvante, mense iulio MDCCCLIX, in collegio 8. Mariae apud Oscott, abjectis pluribus decretis, rescriptis aliisque documentis. Londini, apud Thomae *(tie)* Jones, MDCCCLXIV.

In-8e, 1 f.-ii-108p. — Roms, Assomptioniatea.

P. 80-198, appendix documentorum ad hanc synodum attinentium.

Quaedam exemplaria habent mendose in titulo: Londini, typis Thomae Jones, MDCCCLIV, et in fronte (consectar»). MDCCCXLIV. Exemplar adest Romae, collegio Ingleee.

4) Acta et decreta sacrorum conciliorum recentiorum, collectio Lucensis, auctoribus presbyteris e. J. e domo b. v. M. sine labe conceptae ad Lacum. Tomus tertius ... Friburgi Briagoviae. sumtibut Herder, MDCCCLXXV, coi. 995-1038 et 1349-68.

5) The synods in English,, being the text of the four synods of Westminster translated into English, add arranged under headings, with numerous documents and references; by the rev. Robert E. Guy, o. 8. B., under the supervision of the right reverend bishop Hedley, o. 8. B., with a preface by the same. Stratford-on-Avon, St Gregory.'» press, Warwick road, MDCCCtxXXVI.

■In-8·, 1 f. - iv p. - 1 f. - 312 - iv p. (index). — Roma, S. Anselmo.

Decreta quatuor conciliorum permixte habentur>

α·

DECRETUM

Mener *teugrtgeUeeit ii n^pegeade /Ut.*

Poet reatitatam i* Angit· eeeltoiaetiaam hierarehiam, III eynodaa provincial!· habita eat anno ··perior» apud sanctam Maria· da Opeottf praeaideete eminontieeinio ac reverendieeimo domino Nicolao Wiseman. cardinali archiepieeopo Weetmonaaterienai. Cum autem praedictae aynodi acta et decreta propoeita fuerint in goneralibue comitii··aeri conailii chrietiano nomjni propagando, die 1β *aprili·* huiu· anni]860. referente emineritiaeimo ·c reverendiaeimo domino cardinali Lndov\oo de Alteriia, eminentimimi patre· consuerunt «ynodum III provincialem Weatmonaeterieaaem, iuxta modum expreaaum in adiecta inatrOctione de more tradenda. eaae adprobandam.

Ilane vero aacrae congregationi» «ententiem cum revbrendua pater dominua Caietanua Bedini, archiepiaedpua Thebarum, «acri conailii Propagandae fidei a aecretia. retuliaaet aanctiaaimo domino noatro Pio papae IX in audientia diei 22 aprili» 1860. ■anctisaimua yearn in omnibu» ratam habuit confirmavitque ac praeaen» ad id decretum Mpediri iUMit

› Datum Romae, ex aedibu» aacrae congregationi» de Propaganda fidq. die 2 maii 1860.

Al. cardinalia Barnabe, praefectu».

Caietanua. arehiepiecopu» Theba-
Im m t tigilli. rum, - accreti».

DECRETUM

·ecroe *congregeliem* dt Propaganda fidt.*

Anno I860 »ub die 2 maii. decretum prodiit e aacra congregatione de Propaganda fide, quo, iubente aanctiaaimo, acta et decreta III aynodi provinciaNq^ Weatmonaaterienaia adprobata fbenint, iuxta tamen modum literia diei 8 praedicti men-ia expreaaum. Porro quoad eam aynodi partem quae de collegii» agebat in Anglia exiatentibua, ac praeaertim de illorum regimine, nullum aacra congregatio tunc temporia Sfidicium ferendum eaee exiatimavit. ideoque ad relativae quaeetionee dilato responso, voluit ut eminentimimu· arehiepiecopu·, omnee</ue Angliae Cpiacopi excitarentur ad opportunae notitiae exhibendae, dum interim collegia eo Uterentur regimine, quo a nonnulli· anni· uea héraut.

Cum vero aupralaudati eminentimimu· archiepiacopu» atque epieeopi provinciae Weatmonaatorieneie omnia plane .exhibuerint qnae a «aero concilio fidei propagandae héraut roquiaita, eminentimimi ac reverendimimi patra· eiuedem aacri' conailii, in feneralibne oomitiia habiti· die 18 iulii anni 1863, mature ooneideratie expoaitfa circa decretum XV aynodi III Weatmonaeterionai·, ipeum decretum adprobandam ···· oenanarunt iuxta tam·· modum et mentem in adieotia Ntorie explicanda.

Hanc vero aacrae Congregationi· eontentiam par reverendum patrem dominum Hannibalem Capalti secretarium aanctiaaimo domino noatro Pio papae IX relatam, in audientia diei 19 iulii 1863, «unctita· «ua benigne in omnibu· approbavit, ae praeeeua in rem decretum expedire praecepit.

Datam Romae, ex aediboe fictae «aerae congregationi· de Propaganda fide, die 14 eeptombria 1863.

Al. cardinali· Boraabo, praefectae.
Lonu f tigilli. H. Capalti, tolcretariu·.

EPI8TOLA PATRUM

WMfIFNM· '

Beatimime pator.

Sacro· beotitadiad· veatrae deeeenlantee pedea,ibi **dmtaamum h** han nmAra tortta provtoatab

Aeyoodo, nee arebiepiaeopea et epieeepi Augitae, eommani voto deeeraeada eeaeaimaa, qnae quidem ornata - aeaetitate veetia, «**yrtui** qua pellet auctoritate, vel approbata ot ooatrmata, vel etiam emendata laeto animo recipient··, (delitor ad exeeatioaem mandanda.

In iaia ayeodo illud ante omnia prae ocnlie habnimua, at qnae nobia contulit imnaenea bona hiérarchie ecoleeiaetioa. ea in diea magie magieque cumulare aollicite ainderemu». Sacroeaucta eane Tridentina eynodua nihil «anetine habuit, quam ut unnequiaque epiecopne aeminarium pro cleri «ui educatione habeat, ubi filio· euoe adhuc tenello» veluti in proprio einu foveat, vegetiore· manu paterna dirigat ac «uatineat.

Accedit quod nemo pontificum, qui in apoatolica aede poaiti, orbi» terrarum eccleaiam rexerunt, tantum pro clericali educatione promovenda allaboravit nemo tantum, quantum beatitqdo tua. exquiaita ae magnifica cura perfecit.

Namque praeter ea quae alii» in civitatibu». praeaertim in patria abiolutiaaime peregit, inter tot praeclara munificentiae monumenta emicant, velut ·plendentia quaedam aidera, duo illa beatitudini» ^eetrqe nomine inaignita almae Urbi» ornamenta, collegium et aeminarium eximio quodam paterni pectoria affectu creata. Sed nec ulinm unquam aevum nee rerum viciaaitudo de noatria noatrorumque cordibua grati animi aenaum evellet, quod collegio pro Anglia fundato «anctum er venerabile Pii nomen impoaitum fuerit.

Talla veetigia humili greaau pereequentea. hoc praecipue opu». hunc laborem nobi» alacri animo impoauimua. (t et) «ingulia noatria dioeceaibua aeminarium ipei exclusive proprium quantocius erigendi. Multa nobi» superanda erunt obstacula. non pauca perpetiende incommoda; »ed cum non currenti» noatri debili· ingenii, aed miserentis Dei' viribua -innitamur, forti animo ad omnia toleranda noa li-^benter tradimus. »i modo viderint oculi noatri hoc ·alutare opu» et novam hanc benedictionem a Domino acceperimua.

Cuiua quidem benedictioni» pignus et uiigurium ante eanctitatia veatrae proatrati humillime ac affectuoaiaeime poecimua. benedictionem ecilicet apoetolicam, quam auper noa populoaque nobia concredito· nt largiter effundat beatitude vestra itnplommoe.

In eynodo. apud «anctam Mariam d» Oeoott. die 24 iulii 1869.

Banetitati» veatrae humillimue et devotieeimua famulae et creatura,

Niodlaua, cardinalia Wieeman.

Humillimi et obeequentieaimi et devotieeimi filii ·t famuli.

Ioannee, epiecopna Beverlaooneie.
Thomae loeephna, ordini· Sancti Benedicti, epieoopu Meeeveneie et Newportenei·.
Onlielmua Bernardo·, qrdinia Sancti Benedicti, epieoopu· Birmiagnamiensia.
Onlielmoa, epieoopua Hagnbtadeneia
Thomae, epieoopu Sutlrirareenaii.
Onlielmoa, epmeopw Selferdeame.
Iaoobna, epieoopu· Salopiau·!·.
Richard··, epieoopu· Nottinghamienei·.
Alexander, epmeop·· Liverpolitanna.
Oulielmna, epieoop·· Ptymuthenaia.
OelMimaa, epiaanpo» CaRneieneia
Franeme··», epieeopee Nocthantonieame.
Oeorgtna, areMeptoaep·· ΊΗραβηηϋηηβ, eeudintor nAmafinini aardieah· arehiepii ·opi Ifiitm laiitirfiaafa.

ACTA SYNODI.

Annuente «MtMtao domias awtn Pio pop· IX dilata fuerat eolobrutio torti·· «ynedi proviaci·· W«atmoaasteriaaeie, adkdiom 6 iulii 1858 indict··. Ram doiaeeps eonvoeavit ad dihm IS iulii aano 18*9 per litter·· dat·· di· 36 martii aiaadaai aaai eminentissimus et revereadwsimi»· arehiapisoopn·.

Xemina roram pat mtar^wraal date tartâ·· aynodo prooMcMli *WutaHtuiterienti.*

0 Praefuit eminentinimu· ac reverendiaaimua domino· Nicolau·, tituli Sanctae Pudentiaaae «anctae Romanae eccleaiae presbyter cardinalia .Wiseman, archiepiscopu· Westmonasterienai·.

Interfuerunt ' illuatriaaimua et reverendiaaimua loanne· Briggs. epiacopu· Beverlaeensi·. consecratu· die 39 iunii 1833.

IlluatriMimu· et revemmdissimu· Thomas Iosephus Brown, ordini· Sancti Benedicti, *epiacopu·* Newporten·is et Menevensis, consecratu· die 38 octobri· 1840.

Illustri«sin|us et reverendiaaimua Gulielmu· Bernardo· Ullatborne. ordini· Sancti Benedicti, episcopus Birminghamiensi·, consecratas dieSI iunii 1848.

Illuatriaaimua et reverendiaaimua Gulielmu· Hogarth, epiacopu· Hagulstadensi·. consecratus die 34 augusti 1848.

Illustrissimus et reverendissimus Thomas Grant, episcopus Suthwarcenais. consecratus die 6 iulii 1851.

Illustrissimus et reveryndieaimusGulielmusTurner. episcopus Salfordensis. consecratus die 35 iulii 1851.

Illustrissimus et reverendIsaimus Iacobua Brown, episcopus 8alopiensis, consecratus die 37 iulii 1851.

Illustrissimus et reverendisaimus Riebardus Butler Roskell. episcopus Nottingbamiensis, consecratus die 31 septembris 1853.

Illustrissimus et reverendissimus Alexander Goss, episcopus Liverpolitsnu·. consecratus die 35 septembri· 1853.

Illustrissimus ei reverendisaimua Gulielmu· Vaughan, epiacopu· Plymuthenais, conaecrctu· die 16 ·eptembris'1855.

Illustrissimo· et reverendiaaimu· Gulielmu· Clif-
I ford, epiacopu· Cliftonienu·. consecratus die 15 februarii 1857.

Illustriaaimus et revereqdiaaimus Francisco· Kerril Amherst, epiacopu· Northantonienai·. consecratus die 4 iulii 1858.

Illuatriaaimua et reverendiaaimua Georgina Errington, archiepiscopu· Trapesuntinua, coqaecratus die 35 iulii 1851, coadiutor eminentisaimi arehiepiecopi WMtmonaaterienai·.

,Suy>«i ioivs srdsissMt

Reverendiaaimua domino· Placido· Burchall, abb·· et praeses generalia congregationi· Anglo-Benedictinae.

Reverendas admodum pater loaephu· Johnson, provincialia soeietetis lean.

Reverendus admodum pater Ignatius ab infante leau. provincialis congregationis clericorum excalceatorum Passionis domini nostri Issu Christi.

Reverendu· admodum pater Robertas Cooke, provincialia Oblatorum beatae virgini· Mariae, aine labe originali conceptae.

Revarendna admodum patyr Angelus Maria Rinolfi, provincialia congregationi· Caritati·.

Reverendus admodum pater Samaei Augustinus Procter, provinciali· ordini· ^raedicatonun.

Reversadne admodum domina· Ioan·· Maguire, ·aerae theologiae doctor, eaaoaieaa theologus eocleaiae matrnpaHlaeaa

A Revareodaa admodam doeainaa Rsehardos Brewno, caaoaieoa eedeeiae Beveriaeeaais.

Revereadae admodam demis·· Thema· Flaaagaa, canonicus eeeleai»· Birmingbamieaai·.

Reverendae admodum domina· Radulpbua Platt, praepoeitas ecclesiae Hagulstadensi·.

Reverenda· admodum domiaaa Marcus Aloysius Tierney, canonicus poenitentiariu· eccleaiae 8uthwarcenaia.

Reverendus admodum dominus Joanne· Rimmer, canonico· eccleaiae Balfordensis.

Reverendu· admodum dominus Randolphu· Frith, canonicus ecclesiae Salopians··.

Reverendus admodum dominus Iacobus Jones, praepositus eccleaiae Nottinghumiemis.

Reverendus admodum dominus Thom·· Cookson.
B praepositus eccleaiae Liverpolitanae.

Reverendus admodum dominus Radulphus Brindle, praepositus eccleaiae Plymuthenais.

Reverendu· admodum dominus loanne· Williams, canonicus eccleaiae Cliftoniensis.

Reverendus admodum dominus Marcus ‹Héron, sacrae theologiae doctor, canonicus theologus ecclesiae Northantoniensis. »

Thoe/oyi *ffiteopomm.*

Reverendus dominus loanne· Chaillot, adductus ab eminentissimo archiepisoopo.

Reverendus admodum dominus loanne· Walker, ·canonicus, ab episeopo Beverlacensi ,

Reverendus admodum pater Norbertus Sweeny, prior electus cathedralis. ordinis sancti Benedicti, ab episcopo Menevensi et Néwportensi. ›

C Reverendus admodum dominus Georgius Morgan, sacrae theologiae doctor, canonicus, ab episcopo Birminghamiensi.

Reverendisaimus dominus Robertas Cornthwaite. sacrae theologiae doctor, e cubiculo honori· sanctissimi domini noatri, canonicus, ab episcopo Hagulstedehgi

Reverendus admodum dominus loanne· .Crookall. ·aerae theologiae doctor, canonicus, ab epiacopo Buthwarcenai.

Reverendu· admodum dominus Petrus Benoît, canonicus theologo·, ab episcopo Ralfordensi.

Reverendu· admodum dominua Ambroaius Lennon, canonicus, ab episeopo Balopienai.

Reverendu· pater Aloyai*· Toreelli. ordinis Praedicatorum, ab episcopo Nottinghpmiensi

Reverendu· domina· Riebardus Vandepitte, ab
D episcopo I^iverpolitano.

Reverendu· admodum dominus Gulielmua Agar, eanonieua theologus, ab episcopo Plymathea»

Reverendus admodum pator Dominicus Aylward, ■ubprior conventas Bylvaeonstri ordini· Praedicatorum. ab episeopo Cliftouieesi.

Retsreadus admodum pator Hyacinth·· Ludovicos Goain, prior conventas Silvaoeastri, ordinis Praedicatorum, ab episeopo Northaatoaieosi.

Revorendus admodum dominus laeobus O'Neal, canonicus metropolitans·, ab arehiepineopo TrapofXuatino.

fVesdiostorM syusdslas.

Reverendas admodum dominus Henrico· Eduardo· Manning, sacrae theologiae doctor, praepositas andemas metropolitan··.

Reverendus admodum pater Hyacinthus Lodovieas Goain, prior eonvoataa Bylvaoeestri, ordini· Praedicatorum.

Secretarii,

Reverendus admodum dominw Rodolphee MMβλMM

Reverendae admodum IM» leaaaee Morrih ssnouMms ffertbaatoeiMsta.

Reverendus domians Thomas Taakar ReakoU, aaaraa tkoologiaa dcster.

Rsvsrmdus admodum domiaus Eduardos Windsyer, canonicus Plymutboasia.

Cesrsmeninrit.

Reverendua dominua laoobus Laird Petterson, praefectus caeremoniarum eminentimimi arehi-epiaeopi.

Reverendua dominua Edmundus Stonor.

Reverendua dominua lacobus Moore.

Center.

Reverendua admodum dominua loannea Crookall, sacrae theologiae doctor, canonicae 8uthwaroensia.

A'otorrâs.

Dominua Georgius Bowyer, iuria civilis doctor, eques Hierosolymitanus.

Ottiarii.

Magister loannes Iosephu Mac Gahran.

Magister loannea loaephua Clarke.

Die 11 iulii 1869, hora 8 pomaridiana, habitus eat <ub praeaidentia eminentimimi archi-epiacopi, conventus praeparatorius omnium episcoporum, excepto epiacopo Plymuthenm qui nondum advenerat, et probata eunt nomina officialium synodi, prout ia decreto quarto alarius patebit Actum est de distribuendis materiis de quibus tractari deberet in congregationibus particularibus, et assignata fuit, eeayrryelfom *peiurali* seu meruli discussio omnium decretorum quae ad oqllegiorum negotium relationem non haberent.

Die 12 iulii 1869, hora 9, cum quadrante, habitus est conventas episcoporum, qui una cum eminentissime archiepiscopo res in congregatione generali mox habenda disposuerint. In ea congregatione et rursus in congregatione generali, eminentissimus silentium indixit de omnibus in synodo peragendis usque ad definitivam sanctae sedis decretorum approbationem.

Cum episcopis visum fuerit arahiepiaoopum Trapeiuntinum, ooadiutorom cum fbtara tueosericee eminentissimi arebiepisoopi, do iuri non gaudere suffragio décisive, is a patribus aiimissus Mt cum voto eonsultiVo. Licet dubium 'i~~тiarant fuerit, utrum ex responsione sacras rituum ooagregutionis in Aqsileiensi, dio 30 Septembris,169« *, eidem archiepiaeopo eoadiutori eam reapoaatoaem aUagaati, oompetorat ius sedandi supra episcopos*arnhispiacnpali dignitate aoa fulgentes, eousoeruat «pieeopi sacram congregationem do Propaganda fide ii revisione actorum synodi soeuadae proviusialis, fietsrmiissss ipsius locum post epleeopoe iuriedietioM pollentes.

Statuerant patrue duas ooogragatioaes particulares esso nomiaandaa, unam eoffieet *ft ttliepUe* nuncupandam, aliam vora meratem seu ysasretem appellandam.

In congregations morali eruat ravwoadi petrae domini arehiepiscopue Trapesuntinna, episcopi Meas vouais et Nowporteaais, Piymntbeaste ot CHftonioasis. Theologi : raveroadi admodum domiai dg*r, Benoit, Brindle, Browne, Craokall, frith, Jobes, Oldraa ; reverendi admodum potens Ayhrard, Ooika, Gonia, Johnson, Praetor; aoesotarias: raveeepdue demines Benoit i

A In altare congregations pecten dividenda «nat emaes raliqui opiecopiot saeordotas ex utroque eloro.

Bm* U ‹m *ttmHk,* habhs mt
PBIMA OONOBIOAIIO (MBOMAIA

la qua, potoquam eoacioaam habitant aaiiaaa-timimaa arakiopieoopaa, iastaatibus promotoribas, leetam «et deeratum *Dt* aporianda sywedot et inducti eaat procuratorae capitulorum, qui instrumenta eaaa deputation» exhibuerunt Deinde probata aunt dempta *Dt mettait titer* in synode erwda; do non prwosndiarad·, de *^ffUelihu, ft*a·» *iiteedteit, 'lit prtfttttleite JUti* et de rostdowtie in aeaaione prima ferenda. Eminentioeimus deinde redeuntibue theologia secretum. modo quo supra oxpoaitum eat «errandum praeseripait

Hora tertia, habitua eat conventui episcoporum, quibus emidbntiasimus proposuit ordinem in quaeB itione collegiorum vel seminariorum pertractanda teneadnm. Statutum eat primo determinari debere quonam modo regimen eorumdem collegiorum perfici vaderet; et deinde methodum stabiliendam eoae per quam studia et pietas alumnorum promoverentur. Epiacopi arbitrati eunt haec omnia per decreta nanctae sedis indicio submittenda peragi debere. Sententia patrum fuit tria collegia panctae Mariae de Oscott, Sancti Cuthberti et Sancti Edmundi, prout oonatituta roperiuntur, seminaria in stricto sensu sacri concilii Tridentini hodie dici .non posse. Omnee episcopi exoptarunt nt vera seminaria erigerentur.

SESSIO PRIMA,

dio 13 iulii habita eat in qua eminentissimus archiepisoopus cantavit missam solemnem. qua finita, sermonem habuit super verbis Ecclesiastici. *„Et* «ume «rate *Deam* emmam, qui *mapaa fteit emai terrae,* ytri eugii dise aoeteM a «rater *metri» attirer, tt fteit* notescam escandum suam misericordiam, *det* netes Mcunditatem cordis *ei jieri paete» m iitbtu eeetrii* in /rrasi, *per diet* sempiternae;"! invitavitqne omnes ut Deo patri misericordiarum gratias agerent de felici nuntio pacis initae in Italia qui ipsa die aesmonis adveaorat, omneeque summa laetitia ob amorem et affectum erga summum pontificem et dilectam patrem Pium papam IX affecerat.

Aperta per decretum synodo, et data libertate per proelamationem ad valvas ecclesiae factam petitiones ad synodum deferendi, ingramus «st reverendus admodum dominua Maguire, canonicus et procurator motropolitaaao, qui documenta ad capitulum metropolitanam spectantia nonnulla ad synodum a sacra congregations de Propagande fide remissa phtribus obtulit Eminentissimus dixit eadem dooumonta ab ipsa sacra congregatione ad se fuisse missa, sod poms relinqui apud secretarium synodi.

Deinde lecta fuerant nomino eorum qui adesae deberent, st lata aut decreta Ds mstAode atlas, MM* <l< ÎUÀ-

iff CMMM p WWI ds rsasdantte et ds prq/ssstoa· *JUti tmitteadi.* Eamdom professionem emiserunt, iuxta symbolum Pii papae IV, episcopi prima vice praesentes, Livsrpolitaaus scilicet, Ptymnthonois, CUftonioaeis et Northaatonisasis.

(Hio vero inserenda videtur animadversio sectae congregationis do Propaganda fide, ia epistola diei 8 mail IMO ad emiaeatimimum arahiepiaoopum, sequentibus verbis:

,In actis synodi legitur fidei profsminnsm emisisse iuxta symbilum PM papae IV spieoopds prima

M, tat

vira praaraatna. **ltd** vara ad lagia rigor·· Mt· J mm vidaatar, at **it**« ^η Hμ o μ - mH HH ami»· **tut** utiatitM, qui aam ia aateaati· aynodia eat»· dum aadaariat; earn taarau **an eautaati** raoaptum •it at ab amaibaa cooeilii **patribu** aompar Hat, idcirco aacra ooagregatio eptat, at ia fiataria eoaethia apiaeopi omnM **Mui iuta** formulam Pii IV abaqno allo diaerimmo profltautur.*)

Lato alio decreto ***Dt tntiett II*** feri» tertia hebdomad·· poat dominicam V poat Peataeoatea [habenda]. redierunt eocleaieatioi et fidei··, «t facta oratione mentali de pnnetia tribu· lecti· a reverendo •dmodum domino Bagnall et a reverendo admodum domino praepoaito Manning, dimiaaa fuit aeaaio per benedictionem ab eminentimimo datam.

Hora 3 pomeridiana, in conventa epiacoporam lecta Mt ephlola eminentimimi praefecti «aerae concregationia de Propaganda fide, data aub die 30 iunii 1859. ea die accepta, ex qua patebat «en- tentiam patruft diei praecedenti· de vote deeiiivo eoadiutorum eum futura aucoeaaione non admittendo, fuime conformem menti aacrae congregationi· '. Deinde phtre· ad uaque horam 6'i proeeaMrant in praeparatione decretoram in aynodo proponendorum.

Die 14 iulii, habitu· mt conventu· epiaeoporum mane ab hora 9*« ad horam 1 l/i et veepere ab hora 3'< ad 6'T. interpoaita respective motu mediae horae. Congregatione· vacarunt. In conventu epiacoporutn atatatae aunt line regulae in oongregationibua deincep· cervandae. Singuli· epiacopi·, incipiendo a iuniore. liceat aententiam auapi ·■ congregatione exponere donec omnM «ernei locuti fuerint, niai neoeaae «it per brevem interrogationem ■ententiae alicuiua vim et aenaum. melini explorer·. Poatquam omne· loquendi oecaaionem habuerint, ■inguli iam ***i>=t*** dicti· aova. «i valint, addere poterunt.

Die 15 iulii, habitae auat congregationM particulare· theologorum ab hora 9 ad 11; ab hora **II*i** ad 1·/» epiacopi convenerunt, et raram ab hora 5'« ad 6'«. Theologorum congregatione· fuerunt etiam ab hora 3 ad 4'«.

Die 16 iulii, epiacopi eoagreeai auat ab hora 9 ad 10*i; theologi voro ab hora 10*« ad 19*«; horia vero pomeridiaaia iidem convenerunt ab hora '2 a^3*«; et deincep· epiacopi ab hora 4 ad 5*·.

In conventu antemeridiane, aanumopere oupieatM epiacopi aubmittere aaactae aedi flagratu ipaoram Ldeeiderium, ut venerabili· Beda per declarationem wt coneraaionem **nmmi** pontifleia honorari poaait veluti doctor unworaalia **emMao.** oommiaoruat epiaeopo Hagalatadenai, in eeiua territorio idem aanctua eonfeaaor vixit et deeeaait, **linque**·· Anglia·•t toti eodaeine virtutum Marum odoram ot exepiplum, ut naa eum epiacopi· Meaavoaai «t Nawporteaai ae Birminghamieaai ordini· Sancti Baaadieti, cuiua idem venerabili· Bode fiait alaaaaua, vocalia in adiutorra reverendi· eaaoaiei· William· et Morria, cauaam promovmt apud «aerarum rituum congregationem.

Interim epiaeopo· Cliftoaienaia praeparabit documenta de maiori diffuaione, quam apiaeopi promovare dealderaat, oulta· «t adorationi· aaeratiaeimi cordi· **Imu.**

Cum aanetaa Eleutheria· pontifex primm miaaionarioa ·ad Britannorum coavormonem daatûaavarit, patre· atataarunt petendam mm traaalatianam frati ipmua atqu· elevationem ad ritum duplicem, ad alium diem, eum die· ipaiua propria· ait' fratam primae ◦lo mù aaaeti Auguatiai, Angiorum «piat«H.

Cum qunaatio (ait] do benere quem aanata aadm porminiaM eredhur tribuendam ibu qui pre aanata fido aetbolie· «t **uiMi** aedi· priant· ia Anglia aaaguinom auam poat evaraiauem avita· religtoaia •ffbdaruat, «piaeopi 8alfi»rd«eai· at Livarpolitanua. in quarum tarritarie plurimi **ahdoaarii «mm** temporum nati auat, debeat da hae quaeatioa· aoMratum inita examen,

Dia 17 iulii, dominio·, hora 10. miam celebrata eat ab epiaeopo Nàrihaatonionai coram eminentimimo archiepiaoopo et praOMntibaa omnibua epiacopi· et theologia. Deinde habitu· eat conventu· epiaooporam in quo ramiara fuit aeaaio aecunda a ferilt tertia proxima ad diem aequentem. In boe conventu promotorM dixerunt M habere iua protMtandi. •i neeeaaitaa adearat, de rabm faetia ia eoagregationibaa partionlaribua epiaoopornm. et non aolum de actibna aeaeionnm publicarum, licet epiaeopi non teneantur admittere prote·talionem.

Hora 2'i ad 4'v habitu· Mt conventu· theologorum.

Die 18 iulii, ab hora 9 ad 10*t, habitae aunt congregation·· particulare·, qua· aequutua Mt conventu· epiacoporum in quo tree congregatione· conatitutae aant Ipeo duarum priorum.

1. Coeyreperiel de ***ditciplina adtnt etH/fUnx.*** Epiacopi: Bovariaeonaia, Hagdatadenaia. Nottiaghamien·!· et Northantonienaia. Theologi: reverendi domini Morgan, Walker. Bagnall, Lennon, Windeyer. Burchall, Procter, Stonor et Roekell. Secretariua: reverendM domina· Cornthvraite.

2. Conyregotw ***dt rtfit/mt ceUtfionun.*** Epiaeopi: Birmiaghamienaia,8athvrarcenai·. Salfordienaia. Salopian···. Livcrpolitaana. Theologi: reverendi domini Maguire, Platt, Browne. Cookaon, Rimmer. Frith, William·, Brindle, Jone·, Flanagan, Oldron, Morri·. Manning, Chaillot, Vaadepitte, Patteroon, Kinolfi, Toreelli. Secretarial: revereodea pater Sweeney.

3. ***CtffrtfeUt tmiu ttu ftHtrelit.*** Epiaoopi: Trapmuntinua, Manevieaaia at Newportouai·, Piymuthenau, Cliflonianaia. Theologi: ravereudi domini Crookall, Agar, O'Neal. Moore, Jobaaoa, Igaatia·. Cook·, Aylward, Gonin. Saaratarina: ravaread·· domina· Bealot.

Ab hora 2 ad 5*« convenerant apiaeopi, quorum congregationi auecamarant congragatioam theologorum.

Die 19 ialii 1859, miaaam da requiem pro omaibaa apiaeopi· Anglia· defancti· oalabravit apiacopua NottiaghamiamH·, praaMnta amiaeatiaaimo arehi·piacopo cum anffragaaeia. Poat miaaam abeobattoaM data· aaat ab epieoopi· Livarpolitaao. Plymathanaa. Cliftoaiaaai at Nertbaatouienai.

In aula paramaatorum babitm aat coaventna apiaooporam, coram qaibm revaraudM domino· Daniel Roak, mera· theologiae doctor, eaaooieua, •xhibuit «miaaatiammo aroMapiaaopo littoral rate dapatationia ia procuratorem aapituli Suthvrareeaai· vie· reveraudi domiai eaaoaiei Tieruoy, qai ob advenam valetudinem a aynodo abire ooaetM fiaeruL **Ratalerut** opiumpi Boveriaooaai· et Birmiagfeamietmia iadiem edraMtianum M ovaminame dubium, atrum MH◦M idem eaaoaioM qui ia ahena diooorai ordiaario nammoratur, d^ebu varo - «tutati· eapitularibM prueaeripti· ad eatbedraiem ae aiatit ad diriaa officia peragenda, dealt legi reaidentia·, idaoqua iaoopax ait dapatationi· in proeuratareaa; atque advagtaatM aanctam,.««dam rideTiara obligation··· ramdratia· ad earn adauadi diriaa odfie|a" atatia diabaa, arbitrari dubium minime obataru uMeio prueuratMi» **œreenda.** Indu pàmiana tvtqgen-

SBÇÜXDA 00N0UGAT10

esfAadrstios esfosndo. Hω» β'«, dimissa firit congregatio.

Die 90 iuSi, hors 9*/·, celebrata eet

8E88IO 8ECUNDA.

Missam legit in pontificalibue- epiacopu Birminghamiensis, qua finita, poet eoncionom sopor verbis sancti loannis: „Csrt«staM, notate ostta *tpiri*tai credere, ***tti fnbaU iptritai, fi*** an *Dm* stat/* * a reverendo- patro Gonia, ordinis Prudioatorum habitam, in aolemni sessione lata eant decreta *D** commtMiotM taeosMpteMonw et da eotAsdrotaoo. Ab B hora 9 usque ad 6, interposita mora mediae horas, habitus est conventus episcoporum.

Die 91 iulii, hora 9, habitae sunt congregationes particulares quibus succernit congregatio episcoporum. Eodem ordine factae eunt congregationes horis pomeridianis.

Die 99 iulii, hora % habita est oongregatio episcoporum, et hora 9*i celebrata finit

TEBTIA IONGRBOATKI GBNBRALB.

In bac congregatione adatiterunt cum voto consultive a patribus concesso reterendus piter dominus Bpaocapietra, archispisoopua insulae Sanctissimae Trinitatis, st reverendus pater dominus Foteads, episcopus Imae' Telluris (Guadeloupe) in ladiis. Post discessum theologorum plura decreta probata sunt, st statuerunt patres quonam mode esset respondendum pluribus quaesitis a sancta sede remissis.

QVABTA OONGBBGATIO GEtKRAUA

Haee celebrata firit dio 93 iuHi, hora 9, et ia ea emineutiraiteu arehispiaoopu theologis ot secretariis particularium congregationum, nomine episcoporum, gratias st lendes tribuit

In hac congregations prorogato est tertie sessio ad dominicam proximam, ot poet recessum theologorum plura décréta examinata eant Continuato fiiit congregatio per horas pomoridtaaaa.

Dominica, 94 iulii, celebrata tait

8K88IO TERTIA ET ULTIMA.

In ea mimam do Spiritu raneto enatavit apiesopu Plymuthenem, qua finita, eonrinusra habuit reverendu admodum dominu Maaing, praepositu mstropohtaaae, super verba: «Bspientie osdgtsneit *tibi* 4φβNNMρM * do beneficiis ia eoolutam collette pu oekbrationom aacroseaeti ooaciHi Trideuttoi.

Ia raasiouo tata suat ornata décréta ia alita seesionibu omissa, prout ia elencho haheatar.

In fine tactam eat decretam de fitters synodo quarta provinotah.

Ante discessum patrum opteeopm Boverteoenste, nomino omnium oeopieooporum, dixit: .Grattas vel maximu reddimu emineattae tuae rsvereadtasimu do beaigitate, patientia ot assiduitate quarum exemplum per totum synodi doeunam nobis dedit Virtu ducta virtutem addit eia qui eum ipuo pugnam ineunt;- et indafesou labor et coûtera nolim emineattae tue alacritatem viruqno tribuant optaeopta qui his adunati smiaeuttam tuam ia onero episcopali sutiaeade eum mm aodifioettane adorire# sunt Mihi eoa erit datam ad quartae syao£ onto-

Rurineulimitera **fait** an earn

pew, rapsriores eoUogii qai omnia ad brattonem necessaria na» stadio

Poet rugNsoum (deHam, leeta ■eta orationis meataHa a reserandis dominia ■U et Manning, pront in prioribasseraidnibu; processio, ot poet aoclanaationoo pnleborrima m4dulatiose expressu ot osculum pacia, aysodas dim finit.

OrvUeni» OMtitatat ta print·

I. Dilectissimi fratres. leva oculos in coelum,, ad Deam patrem omnipotentem, Deum fortem et dominam virtutum, orantes nt sanctissimam dominum ae pontificem nostrum Pium benigno oculo respiciet, et valida manu tueatur. Sit ei auctoritas, sit ei 'potestas, sit ei firmitas. Contra eum non praevaleat bomo: ut neque calliditate deceptui, nec vi oppressus, in pacifico aui muneria cursu turbetur.

II. Dilectissimi fratres, ad thronum divinae maiepfatia aciem mentis dirigite, et patrem misericordiarum et Deum totius consolationis suppliées rogato, ut eminentissimum arohiepisoopum et reverendissimos patres hic in synodo congregatos, benedicendo benedicat, ut opus feliciter compleant, ad quod eoo adunavit Bit illis fons aapientiae ver-\ bum Dei, scaturiens aquas refectionis in omnem populum eaaotumque clerum ; veritam dico, de quo ait Dominae: «Hon redibit ad me vacuum.· 8int eorum concilia consilia sapientiasimi, sint sermones sermones Dei. Sint speciosi eorum gressus, sint pulchra opera manuum, sint gratiae plena corda, sint coelestes animarum virtutes.

III. Dilectissimi fratres, convertite mentes vestras et corda sincero affecta ad Deum creatorem ac redemptorem nostrum, et orate, nt dignetur benedictionis sum copiam super omnes effundere qui huc convenerunt. Gratiae divinae ros largiter super omnee descendat, eoe impleat, permeet, et ad ipsam animu medullam penetret, ibique ingiter permaneat. Impertiatur clero in miaisterio suo seneto amplissimum fractam, ot omnibu ehristifidelibu abundantiam bonorum omnium in vita hac labili, et tandem gtartao immarcescibilem coronam. Amen.

tria.

I. Fratres carissimi, ad Doom patrem omnipotentem conversi, toto auimi vestri affectu, aie onto: Pater immauSM mairatatta, *Dau Maiiu*

*9** ira tee ·

^tiiftftitti it
(M tt WMMM ɘWMI ftMNHp *tt Htf·*
^BMÏβρo *tt* <·*>

fiNW *ttittit* n I *ttftiitiiiu mH) tt iuttiit*
rara^ W *tt ttti at*
^itt tiki jttttttt tt ittttttitt^i

• Respice ergo, Domtao Sabaoth super pauperes tuos, super netastos ta swndisitate *atfirv·*, ut quod petas eet, sedantes ta tsnstaw *fi (f* iq) matae asortat** *. **In earoeribu ot in ptochotrophiis detentis misericordiam tuam praesta, ut ad au cito Hbore pouotrot lumen eatboüeM fidei, exoreittamque omnis**

* I tora. IV, i.
.tara.ML L

' IBtaVn. I·.
* Bmusikn, IS··.
'ACfllh

pietatis, ut otia» mt•» BM qM• VinXarit bu<MI savaritM *eerhuu* saltem Aat mu *eit* aUigotaml.

IU Frntros terissimi, qai etatia*!• dome Domini, ia atri» doma• Dei Matri, attollito muu vsstr•• i• sanet•, «i rogate Filiam Dei, dicentes: O aeterna •apieatia, verbnm Dai iacaraatam, ia to eontinans omnia, at attingone a fia• ad fiaam, euiue delicia• •ant asM cam filiis hominam, inaliaa te ad parvulo• Metro•, par plate•• dvitatam balantes, at vsluti ovm pascua incassum quMrentas, pabulo rite• at intellectu•, at aqua sapientiae «alutari•' destitute••: aat etiam ad arida deserti at cistern•• dissipatas currente•, ubi nullua aapor veritati•, nulla refectio salutari••. Tu, qui patri tuo aeterno gratia• egisti, quod profunda sapientiae divina• mysteria absconderit a sapieatibus et prudentibua, et revelaverit parvulis*; manda sanctos angelos tuos et eorum qui vident faciem Patria, ut captivos eripiant, errantes reducant, periclitantes tueantur, labant» B sustineant, in recta gradientes via confirment et conducant: ut intercedente beato Hieronymo, cuius festum hodie agimus, ne unus quidem parvulus quem ecclesia tua peperorit, de matri• sinu evellatur aut< allici•tur, sieque non pereat vel unus quem pater tuus coelestia dederit tibi*.

III. Fratres oariaeimi, aie divinum apiritum Dei cum fiducia alloquimini: Veni, sancte Spiritus, paradite. oonMlator optime, fons aeterni amoris, et vinculum indiaoolubijia et tempiternae caritatis, oculo• tuos, suavissima lum radiante• i° n» coniice, et omnM menti• nostrae tenebras benigniaeim• dusipa. ,8it carito» tua ditto•• in oordibua uMtric, regnat ubique mansuetudo, et pax tua quae omnem exsuperat Mnsum *. Inter eo• qui saecularibus negotii• implicantur, et quoa tui »oliu* mancipato• voluisti mm ministerio, intercedat non aolum una fides mentium, aed et una pietaa actionum, quoties- C eumque pauperum Musa e» in eadem castra et •d unum proelium convocaverit. Sia, o bone Spiritui. solatium nostrum, eis fulcimen, sis tranquillitas et portus tandem quietia aeternae. Fac interim ut sit bonum et ineundum hio nobis fratribus habitare in unum, in gratia spiritualis concordiae et pulchritudine sancta• diteetionis. Amen.

Oretioeu mentalia ûi *tertie eeeeieee* pameta tria.

I. Accedamus, fratre• carissimi, ad Deum nostrum, patrem omnipotentem, sio deprocantes: Infinitam maimtatem tuam, Domina, humillimo veneramur culta, toque omnium bonorum datorem, et omnium gratiarum auctorem et distributorem, flexo genu adoramus, laudamus, tibique grati animi repandimus obsequium ; µ quod diaper•» famul» tuM in unitate congregasti, tribuens illis apiritum taum bonum, ut quae ad bosorem taum conducant libera mante statuerent. Et nunc eum vaaerit tempus spargendi vir» lapidM sanctuarii tui, quM uno tempore colleger•••, pone signaculum tuum super asamquomqae illorum, signum gratia•, tesseram benedictionis, ut ad »a redi••• feli» itinere, ooltoctam hic amitarum cdmninm et ipM dispergat maltisqao distribuat.

II. Venito, proetdamns, fratr» carissimi, auto betem Christi domini, dulcissimi Issa, dioamasqne salvatori aoetro: Quare obdormi•. Domi••, dum auvi• Patri tui fluctibus agitator? QuoadueqM ■sana tua in sina tao, dum venti in eam rnaat, miaaatnrqM saevieatM T Evigila, Domi»•, at extende manam tuam at bmobinm tuam, et impera ventis et Anatibus, nt sileant at qniceceat. O Issu, prin- •ape pacte, peeifite nectat, fiat pax aobia ia virtato taa. Na ssbm gaates in nomine sancte tao credente• m matno devorate, et bellaram unasaaitate, te, qui miti• m et humibs mrda, volati abnegaro. Mitte ia eor rogum st principe», qui te aolant at •gaoeeaat, cogitatio•» paete et amoris. Areum contere, et confringe arato, et scatam combare igne. aufsrOM bella aaqne ad finem terrae.

III. Tandem, spiritum «apientiae et ' veritatis cum fiducia sopplicemna, dtMntea: Spiritus dulcedini•, erudiens dm in eceleaia Dei, radiisque tui •plendoria illumtMnp itor nostrum, te nunc, cum ferventiesimi cot^f affectu deprecamur, ut quidquid praelatorum UMtrorum sapientia pro clericali praesertim institutione decreverit, quidquid eorum mente• magnanime determinaverint, illud omne virtute tua compleas, prudentia dirigas, et ad optimum finem perducas. Seminaria ubique exsurgant, adolescentibus referta, tua gratia abundantibus, te aeptiformique tuo munere replefis. qui in di» tua superna illustratione directi, cum n». patresque nostro• sancto•, exceperit in futura vita Domini nutri sinua, ad convivium aeternum, ipsi opus laboremque nostrum melius quam nos perfiriaflt, consolident ac aeternent. Amen.

ACCLAMATIONES.

^rcAteteeems••: Deo vivo et vero, qui hicem inhabitat inacceeaibilam, cum unus ait et trinus, laus Mmpar et decus, honor et sine fine gloria.

Chenu: Ta laudamus, te confitemur, una et indivisa Triait•••. Adauga fidem in hoc divino mysterio, ut omn» cognoscant te Deum patrem, et quem misisti Imum Christum, cui, tecum et cum sancto Spiritu, omnis honor et gloria.

ArehUiecetnu: Sanctissimo domino nmtro Pio, universalis ecclesiae pastori, lesu Christi vicario, pax et tranquillitas, et omnia prospere.

Chenu: Fiat pax in virtute taa, et abundantia in turribus tuis. Dominus custodiat te, bt neu tradat te in animam inimicorum tuorum.

ArchUiecemu: Eminentiaeimo et reverendissmo archipraesuli Wrotmouaateriensi, gratiae incrementum, et ad laboro• animus et robur.

Chenu: Mitte ei. Domine, auxilium'de sancto, et de Sion tuere eum, ut tibi soli adhaerens, et terrena despiciet, et ad coelestia Mmpar aspiret.

jfrcAsdseqsm*•.' Reverendissimis patribus, episcopis hic coadunatis ex corde gratiae, felix reditus ad sua, et iu virtutibus quibus ornantur quotidianus profectas.

Chenu: Pro gratia quam attulerunt, reddti eis, Domine, Mptuplum in sinu ooram. Angelas tuUs sanctus comitetur eos, et dirigat ped» eorum in viam prosperitatis et pacis. Corona decoris at diadema speciei flant secleaia• virtato• eorum.

ArehHieeemu: Clero omni, iis praeaertim qui hae cosvenerunt, et fidelibus huins provincia•, in vera fide inconcesse firmitas, ia pietati• operibus iadefésaa ssoidaito•, et ia caritati• vinculo imperturbabilis securitas.

Chenu i Hit splendor vultus tui. Domine Deus noster, super no•, et super SUm nostro•; et opera maenam Mstrarnm dirigo super a», et opus manuum DMtrnnm dirige.

Ani^Uieeeeee: VeaesabiHbu• patribm et fratribus nostri•, cpiMopla at sacerdotibus, qui aliquando hie ia synodo congregati, na»c ia paM Christi qaieaeSat, claritas «empitoraa.

Otsnu . Aatorna fac, eum canetic tais, is gloria numarari; Ut cnm amodo fixerit nobia Spirit•• nt leqniMeumne a laberibe• noatria, ipsi roeipiant bm ia natarae tnbatnMula.

'ΠΤΙβ Π.Ι
'M.XV, •.
•IaaX,M.

'4saa.XVn.f7.
'BpAIV, T.
'Mam,L

AreMiaetaut: Bynodi aoeinb filiaeta Melter Art wiiHi saeetie, beoediorioaibu· repleamur coeobeorvaates,. at ia ortbodexa Ma aaateiaa semper uniti, tateresdeato pro nobi· laaaaaiata Dai geeitrice Maria, earn bearis aanrtyribusTbseaet Géorgie, Isetibna, at ad vitab perveaiamu· aetoraam.

Crierai: Amen, smoe! Hat, flat'

DECRETA SYNODI.

H. D autied»* site· ia synode ·rraeada1.

III. D» non praefadieendo."

IV. Dt «JJ/MaMaa synodi.

Constituti aunt:

Promotorea, reverendteimi domini episcopi 8uthwsrcensis et Cliftoniensis.

Secretarii, reverendi domini Rodolphns Bagnall, Ioannea, Monta, Thomaa Taaker Roakell et Edusrdua Windysr,

Caeremoniarii, reverendi domini laoobu» Laird Patterson, Edmundua Stonor et lecobua Moore.

Cantor, reverendne domina· Ioannea Croskall.

Notarius, domina· eqaea Georgia· Bowyer.

V. Dt taiicAtu ia nonri· *ptraoaalHatfieattitaaadit.*

Constituti aunt reverendiaeimi domini epiaeopi Beverlacenu· et Birmingbamienaia.

VI. Dt non *iitetAaado**

*VII. Dt prtjtttimt jUti.**

VIII, Dt resldnst»··'

IX. Dt sacâmde *ttatiaaa.* I

Audita aenteatia patrum in bac prima aynodo praeaentium, aeeuudsm aessionem habendam eaae. Dei favente gratia, feri· tertia proxime faturae hebdomadae poet dominicam quintam Peateeoate·; monente· omne· et singulo· ut ea die adsint, «ab poenis contra oontumaoes «tutati·.

Datum apud collegium Sanctae. Mariae de Oacott, die 13 iulii 1869.

N., cardinalia Wiseman.

X. Prvrofatia uuittit ttcaadai.

Cum decreto IX sessionis primae huius concilii provincialis, dio 13 iulii 1869 habitae, de consensu patrum decreverimus Masionem secundam habendam es·· die 19 iulii, faris scilioet tertia praesenti· Hebdomadae V poet Pentecosten, nunc, gravibus nos moventibus causis, de eorumdem patrum oonsenau, sessionem secundam ad diem 90 curresti· mensis, feriam quartam hebdomadae praedictae, prorogandam esae decernimus et mandamus, ad quam diem sciant omnes se adesse teneri.

Datum apud collegina Utanetae Mariae de Oacott, die 17 iulii 1869. jg cardinalia Wiseman.

XI. Dt ttttiaat tarte.

D· sententia patrum statuimus tertiam sessionem huius aynodi habendam ···· sabbato huius hebdomadae. -vsP

Datum in aecunda aeesions, die 90 iulii 1869.

N., cardinalia Wiseman.

XII. Proroyrtio sessieans *tertiat.*

Sessionem huius aynodi tertiam pro sabbato currentia hebdomadae, die seiUoet 98 iuMi indietam, de oouceaau episcoporum ad diem proxime Mqnentom, dominicam VI port Psutoeoetan, prerofnmus •t prorogatam declaramus, ad quam diem «annue •t singuli sciant m «dama teneri.

Datum apud collegium Sanctae Mariae de Oacott, die M iulii 1869. ' jj cardtnaiia Wlaeman,

nato liaeSi n b imWtaJta^rttatad.

Tjtulua I.

XIII. Dt tttiuaariit cttdnlii.

Sancta domini noatri lesu Chriati aponaa, eccleeis catholica, eo coniugali· dilectioni· vinculo cum divino sponso socistdr, ut non aolum praecepta et monita aeternae vitae ab eo avide ae amanter accipiat, aed in omnibua eiua actibus atque fore geatibua normam et exemplar auae pariter operationi· inveniat. Propterea, quaecumque vel conaulto creat vel aponte quodammodo germinat, formam ab ipao aaaumit ad quem, oculos aemper dirigit, in quem cor defixum continuo tenet.

Quid ergo mirum, ea quae in eccleaia instinctu quodam exorta eunt, et paulatim creverunt, donec perfectionem attingerent, pro educandi· sacerdotibus collegia inde originem traxisse ubi coepit et sacerdotium. Etenim redemptor noster quoa voluit et daeignavit sui sublimia ministerii successore·, hos primo quidem a mundanis occupationibus, ac a paterna etiam domo ad se vocavit, sibi aggregavit, et suo consortio condecoravit.

Sic aeofaim non solum a turba, aed ab ipais discipulis, eoe quoa ad apoetolatum appellavit, instruebat ao informabat. Illis, quae ad populum obacuriua praedicaverat, clarius explicabat, exquisitiora tradebat de ae, susque miasione, et de auo regno in terris fundando. Caeteri· loquebatur ia parabolis, doctrinam veluti adhuc in Sinaitico illo farno ac nube involutam tradena; illos, sicut Moysi in oacamine montis Deus oa ad oa loquena, aie idem nunc in claritate divini vultu· instruebat. Neque hoc solum pro suis efformandis ministris agebat, aed ita familiariter eos tractabat, ut omnia eum eis communia haberet, eorum lite· pene puerile· componeret, contra cavillant·· pharisaeoa defenderet, dubiaque etiam levissima tolleret. Eos solabatur, erigebat, reprehendebat et objurgabat: quid plura? Se magistrum, illos discipulo· appellabat. Erant etenim.

Eraf igitur hoc primum totius eoeleaiae seminarium, Christi domini contubernium. Ubinam sane gentium, nisi ibi firmam suam et sublimem hansit fidem piscator Petrus, nbi Thomas ardens desiderium Dominum ad carcerem et ad mortem comitandi, ubi praecipue Ioanne· amori· in Deum et homine· disciplinam coelestem, niai ex diuturno consortio cum D incarnata sapientia, dum ,in torris apparuit, et cum hominibus conversata art?* Et quidem divina ista doctrina noa ex doctor!· sublimior· cathedra cum pompa proferebatur, sed potias familiari ac continuo colloquio inaisaabatar. Sic enim convesoene praecepta eto tradebat; sic nunquam saeviora aut pulchriora ex divina mento protulit, quam eum in supremi· suis epulis da amore quo in illo· et in nos ardebat, effata eeelertis,. facundo ore, pronunoiavit.

Quam suorum inrtrucrioaem non verbis tantum, sed et actibos complebat: non tam discipulo· et successor·· quam socioa et consortes in suo ministerio sdsoisoeae. Nem vetat equila pullo· suo· ad volatum inatena, ipee discipulo· bino· sato ae pisemitebet in taM· tecum quo erat ipee venturus, ut preadiiareni verbum Dei, Mgrotoeqne

MMMItj te Ht Mb MtgfvM Mpbi pΓMî>

Perfectissimi aeminarii Me fonaam ia qno fetari outodu gregis - boaot^a^oro iostre-aatar, ot ad opu sei oβoll disponuntur. Ba þria cap· ipao pastore·», «pisoopu totiu aoeiaaiaa at conditor, qai bob dedignatur seigM· imperitis m etiam redibu dicare, quu quids· ât» expolire prime· aoa erubescit, at tune par convictam oaceesitadinemque perpetuam, raie moribu auiequo oogitationibu penitus imbuere. Sioque tandem praeparato·, post sacrum aeceuum, virtute uova ex alto induto·, Spiritu sancto repleto·, dignos suaa fidei praecones, et sui perpetui sacerdotii in totum orbem particípes demandavit. Ex hoc tam praeclaro, immo divino exemplo pronum erat prospicere immensa fere commoda toti ecclesiae eventura. Vix ergo tria prima saecula transegerat, vestosque sanguine tinctae mutaverat, cum viri sapientia et pietate inaignee de clericorum educatione serio meditari et tentamen aliquod felici successu coeperunt. Inter quos primus eat commemorandus sanctus Hipponensis episcopus Augustinus, qui in suam domum socios et commensales sacerdotes, diaconos et subdiaoonoa, assumpsit, qui omnes victu, supellectili et vestitu aequales, vitam vere apostolioam degebant. ‰Volui, ipse scribit, «habere in ista domo monasterium clericorum.“ 1 Sed testimonium clarissimum nobis praebet secundum Toletanum concilium, quam accurate in antiqua ecclesia seminariorum fundatio describatur, quamvis hoc nomine nondum fuerint designata. En ipsa Toletani verba: «De his quo» voluntas parentum in primis infantiae annis in clericatus officio vel monachal» posuit, pariter statuimus observandum ut mox cum detonsi, vel ministerio lectorum contraditi fuerint, in domo eccleeiae, sub episcopali praesentia, a piseposito sibi debeant erudiri. At ubi octavum decimum aetatis suae 'annum compleverint, si gratia C eis castitatis Deo inspirante placuerit, hi tanquam appetitores arctissimae vitae, levissimo Domini iugo subdantur, ac primo subdiaoonatus ministerium, probatione habita professionis suae, a vigeaimo'anno suscipiant.“1 In quarto pariter eiusdem urbis concilio, duo contubernia describuntur, veluti in ipsis aedibus episcopi exiçtentia, unum presbyterorum cum eo/conviventium, puerorum alterum, qui separatim alebantur et erudiebantur cum ape illorum pluree suo tempore sacerdotium àppetituros

Sed ut ad tempora nostris propinquiora tandem dsveaiamns, non possumus noa laetari, a Domino nostrae huic regioni ac patriae elargitam fuisse gratiam, ni gloriam dicamus, primum seminarii et nomen et institutionem ecclesiae suggessisse. Eminentiseimu enim, vereque clarissimus cardinalis Regiaaldu Polus eum Anglian ecclesiam, misere destructam atque undique spoliatam, aputoliu D auctoritate visitaret, anno 1666, inter egregia plurima decreta quae pro reformatione regni statuit et edidit, boe veluti praecipuam talis reformationis modum excogitavit, ut unaquaeque cathedral»· ecclesia sibi annexam haberet scholam, in qua «Sobolev quaedam, et tanquam seminarium ministrorum instituatur et boaaervetar. Pergit vero vir praestaatiasimu adeo praeclare totam rem describere et declarare, ut ipsi sanctae Tridentiaae synodo noa solum exemplar, sed et verba praebuisse videatur. Nam quaecumque de puerorum selectione et admissione, do studiorum curriculo, do modo providendi sustentationi seminarii ex fructibus beneficiorum aliisqus ecclesiastici» provsntibua, in Tridentia» eapientierime suat statuta, ea fore ad verbum ex Polane demoto transcripta osmpareat.* Qua quidem laude neseimu prorsos si ewivis maior tribui possit

8ed longe omnem laudes· superat quam valeat bagua nostra proferre, omnia praetergreditur humani ingenii encomia, decretam illud vere aureum, vere apootoiioum. quo sacrosancta Tridentina synodus seminaria ubique terrerem ooadeoda ot conservanda mandavit Documenta· quidem est ob sapientiam ac gravitatem sensus ao verborum omnibus venerandum, quod nulla poterit abolere vetustas, quod camum aut irritam reddere nequit ulla rerum vicissitudo, ulla locorum permutatio. Viget enim robore, ab indefioiente ecclesia Dei ipsi indito, ex cuius feracissimo sinu exsurgens, non temporis decursu vel humana industria, eo in immensum crevit ut statim fructus uberrimos ubique produxerit.

Languebat vel potiu» prona et deiecta iacebat Anglia nostra, eum haec peragerentur, violentia et crudelitate oppressa, ita ut nullum immediate fructum inde percipere valeret. Sed quod primus sanctas Carolus Mediolani exsecutus est id nostris, quamvis eos fere vitae taederet, haud segniter sunt imitati. Nam quantocius Alanus, vir omni dignus enoomio, Duaei celeberrimum illud collegium instituit, quod per tria ferme saecula tot emisit confessores quot sacerdotes. Sed tamen in ipsa Anglia impossibile erat tunc temporis seminaria instituere.

At tempora, Dei miseratione, in melius sunt immutata; et restitato hiérarchie ecclesiastica, ruinas templi denuo restaurare, et loca eaneta pristino reddere splendori licet. Iam, veluti sacerdotalia et apoetolicae tubas clangor, auree nostras personant haec verba, plena auctoritatis, plena veritatis, quibus inchoatur illud decretam :

«Cum adolescentium aetas, nisi recte instituatur, prona sit ad mundi voluptates sequendas, et, nisi a teneris annis ad pietatem et religionem informetur, antequam vitiorum habitus totos homines possideat, nunquam perfecte ac sine maximo ac singulari propemodum Dei omnipotentis auxilio in disciplina ecclesiastica perseveret: sancta synodus statuit, ut singulae cathédrales, metropolitanae atque hia maiores eccleeiae pro modo facultatum et dioecesis amplitudine certum puerorum ipsius civitatis et dioeoeeie, vel eius provinciae, ei ibi non reperiantar, numerum in collegio ad hoc. prope ipsa» eccleaias vel alio in loco convenienti ab epiecopo eligendo, alere, ac religiose educare et eecleeiaetici· disciplinis instituere teneantur.* '

Tanti quidem ponderis fuit audientibus hoc decretam ut omnium patrum arripuerit consensum, ita ut in actis sanctae synedi aie claudatur huius sessionis relatio : «Quae omnia ab omnibus approbata aut per verbum Aneri nomine fere «discrepanto. Atque in huiusmodi oonoordia dimissa est congregatio, ubi vere adfait Spiritus sanctus *

Cuiu quidem Spiritu sancti impulsibu cedentes, vel potius eiu lumine radianto continuo ducti, receatiores summi pontifie·· nunquam dubitarunt, oooasiooem nanti, iterem atque iterum decreti huiupleniseimam observantiam inculcare ot iniungere. Inter quo· summa eum veneratione ut a nobis nominaadu Benedictu XIH, disciplinae ecclesiastic»· insignis Instaurator, qui in constitutione anno 1736 data, quae incipit hia verbis froditas ‰Mis ordinario· Italiae olloqueu, eis districte iniungit, «ut in cathedrehbu in quibu seminarium

* Ap Thsms·, ▮ Sto, ei. IfeA
• Ou MISMaass П, iMA, I, s« (HaiMa. II. lises}, •feta

▮ Osa esitatis rsgta X. «II.
* 8su xxm, ds 46
• M» »M im.

haotenus eroetun aoa hit, illud quamprimum erigi ae omnino inetitei sweat* Moque haa a^aataüea iusdone eoatentus, ooagregatioaem emis ratissime ism cardinalium instituit, „De sq^ünarüs* nnncupaadam, eai curam, oommidt invigilandi taper erootioeo seminarioram et redituum asrignetione ex haaefidis desumptorum.

Evanire vix potuisset, at poetifex Tante ipae praeditae ingenio, et sacris sdontiis ornatus, qualis erat Benodietua XIV, de educatione clericorum ignarum aeae demonatraret Contra vero, vix aedem apoetoUcam occupaverat, cum epistolam encyoUeam ad omnea epiaoopoa' universalis eodesiae direxit, quae inter acripta doctisaimi illiua pontificia coeundum locum tenet, ex qua haeo cola verba citanda duximus. „Çordi idcirco vobia eaae debet, ut ubi forsan nondum inetituta fuerint clerioorum seminaris, quam citissime instituantur, vel iam inatituta âmplificentur. *

Tandem ut ad ipea tempora noatra perveniamus, sanctissimus domtnua et commua pontifex, qui aublimem Petri cathedram feliciter occupat, velati gloriosi cui decessoris Benedicti XIV vestigia premens, in primis quas poet electionem emisit encyclicas litteras, anno nempe 1846. eisdem paene verbis eamdem sollicitudinem praescribit et inculcat. „Quare vobis nihil antiquius, nihil^potius esse debet, quam omni opera, solertia, industria clericorum seminaria ex Tridentinorum patrum praescripto instituere, si nondum existant, atque jnstituta, si opus fuerit, âmplificare. 1

Quo vero modo praeclarissimus iste pontifex exemplo exhibuerit quod sermone docuerat, non est nostrum dicere. Manet enim, et Dei favente gratia, aeternum manebit bnius sui studii insigne monumentum, seminarium Pium pro omnibus dominii pontificii dioecesibus institutam, opus quidem tanto nomine dignum:

Haec quidem totius eccleaiae vox, ab ipsis eius primordiis, et quidem a magistro Christo ad nostrum aevum nullo non tempore resonans, vere traditio quaedam eccleaiaatiea dici pptest, talia ut indubiam normam nobia praestet, qua ratione clerus omni virtutum genere comparatae^ ad agrum ecclesiae excolendum aptissimos, nobis suppeditetur. Attamen non solum aures, sed et cor nostrum perculit ista sponsae Christi noatraeque matris vox, noaque in synodo excitavit, ut accingamus lumbos aoetros ad amplius et perfectius aedificandam banc domum Dei, in qua novellae olivarum sedeant ia drouitu mensae nostrae, mensae quidem coelestia, quae abundat panibus.

Unuqquieqne episcoporum sibi proponit omni industria eo toto cords dehinc huic studio inoumbere quo meliore poterit modo, seminariam in propria dioecesi instituendi. Etenim eum ama sit ista sponsa, cui Deus ipse illum eoaiugalie dilectionis nodo colligavit, cumque nulla pretiosior corona sit qua redimiatur quam virtutes srelssisstinas undique splendentes, nulla sona pulchrior qua praecingatur quam piorum clericorum circumdans caterva, nullum gratius donum, acceptius nullum poterit quisque suae offerre sponsae, quam huiuamodi sanctam familiam, quae et praesens solatium et apem feturam praestet. Cui voto faveat Dena, gratiarum^ùmaium dator, bonique sator consilii, qui do soniociam non unam nobis coniugatam, hactenus sterilem, habitare faciet in domo matrem filiorum laetantem. Fiat, fiat.

• BaUss. «■■■, BsMdct. XIV, num. X *[W* primum, >4tt. ΠΛ]

▮ **Mg** Mta,

Titulus IL

XIV. D» ttitogjit.

Quamvis ex praahtb satis oeaotet meatam epiooporum Angtiae banc oaee, at eorum unusquisque seminariam propriuaa in eaa dioooeai habere sibi firme proponsrit, tamen non negligendum quidquid ipoi pottit ad tempos supplere.

Clerus quidem saecularis Angliae aune inatitoitur in tribua collegiis pluribus dioecesibus communibus. Bunt into:

1. Collegium Sancti Edmund! in archidioeceai. 24 milliaribua Londino dissitum, pro duabua dioecesibus.

2. Collegium Sancti Cnthberti, pro quatuor integre, ae partim pro quinta.

9. Collegium Sancte Mariae pro tribua, et partim pro eadem ac in praecedente periodo deaignatur.

Romanent qyidem tree dioeceses, Neoportensi». B Cliflonienaia et Plymuthenaia, quae hac in re omni cnbaidio privantur in Anglia, neque partem in ullo ex nominatio collegiia habent.

De hisce collegiis in genere iam ab anno 1855 sacra congregatio christiano nomini propagando, voluit ut in proxima, tunc imminente, synodo II provipciali diligens investigatio institueretur, prout moljua constabit ex tenore seqpéntis epistolae.

< EPISTOLA

curMtalta iVaaaoei *ad* emMsntusimum cardinalem ercmapiseepuae fFestmonosisrienssm.

„Eminentiaaiino e reverendissimo signor mio , oasibo. r·

Quantunque ritenga che 1' eminensa vostra disponendo le materie da traiterai nel sinodo provinciale non abbia trascurato il punto coal intéressante della clericale educasione. non le cari discaro che le raooommandi queat' oggetto in un modo speciale. mentre <Mgeseo segnatamente dipende il progresso délia religione. Nolle circostansa, che tutti i veocovi ai troveranno riuniti, sarelÿbe molto opportuno considerare il metodo usato nei collegi e seminarii pgr bon formaro i giovani ecclesiastici nella pietà e nella ecienss, e determinare almen le basi dei miglioratаenti da introdurai per ottenere più felici risultati. Non ooeorre ricordarmH' eminensa vostra le sapientissime preecriaioni Tridentine au tal materia, ɛ lo regole introdotte da senti prolati e raccommandate da una felice eaperiensa; apparterrù al discernimento ed illuminato solo doli' eminensa vostra e dei suoi colleghi, il fare quelle utih preecrisioni, eho aruto riguardo alio stato dogli ecclesiastici stabilimenti in Inghilterra, ed alie altre dreostanaa, si crederanno eseguibili ed opportune.

Iutanto oon profonde ossequio le bacio umilisaiD mameate Io mani.

Di vostra eminensa umiliaaimo, devotissimo servitors voro

O. F., cardina! Fraasoni, prefetto.
Al. Barnabe, segretario.

Roma, dalla Propaganda, il 97 giugno 1865.

Ex his litteris patet, synodum provincialem sibi munus demandatam habepe, ao oaus sibi impositum, primo quidem statum pruedoatem horum collegiorum investigandi, et tunc II bases quaedam ponendi quibas maiora vel meliora firmiter superaddi valeant

PAB8 L

Dt ftoâv MttbfWflNVp M *ɪt* M

1. Haee materiem

ttprt MMM goNroete **Mitihi** ab ipat

■ii>n iaoitua, amoria aciiieot a* grnti animi, erg■un nebiaque riaeeraada tom, i• quibua h i fera•omaoa, poet pria• radiant• fidai at deetrinaa, inatitutionom noatram aoeloaiaaticam paene totam aeeopimua. Ia aia non aolum puori litter•• didicimaa, aed vocationem ocelaaiaatieam v»l aceepimu•, vol confirmatam, aat «tian ad maturitatum, Doo adjuvante, perductam axparti aumua. Ibi praoeoptorum^ noatrorum praeclari• exempli•, aximia erpditione at moaitia aalutia efformati, Mnam aemper doctrinam at inatituta pietati• plano haurire pactore nobia datum eat. /

Neque inter no• deaunt qui clauatria ab ineunte adoleacentia dati, aequa teatari poaaunt quanto selo, quaataque .devotione religioni viri «tudeant itrvene» ad opua propagandae religionin itrenue praeparare.

Et quamvia indignoa noa aentiamua honore tanto onere gravato nobia imponito, neque virtutibua noatro atatui oonvenientibua no• comparato• audea- B mua exiatimare, tamei\ ai quid in divino ndbtro miniaterio obeundo nanctae aedia indulgentiam nobia conciliavit, ei quid boni deaiderii, et religioni• etudii in nobia benigne perapexit aupremi paatoria oculata perapieacitaa, id revera omne noatria hiace collegii• aoceptunxMultro referimu•. Hi enim fonte• doctrinae tam aacrae quam profanae, hae radice• totiua noatri qualiacumque profectu•. Quamdbrem, ai nono de clericali educatione anxii quodammodo, et qnati imo pectore anhelante• trndtaturi tnmua, et,ai eam in nobia reponat «anetq aadea fiduciam, ut de Unta re nobia agendum praeceperit, et haec noatra aolicitudo, et iata inaignia benevolentia, inatitutioni huic noalrae aeque eat tribuenda. Accedit vero quod regimen internum iatorum collegiorum, atudiorum curriculum, diaciplina acholaatiea, parum aut nihil temporia lapau fuerint immutata; unde de hiace omnibua ex propria experientia indicium ferre c poaaumua. Et hoc in ipao limine liceat aaaerere, ai quid mutationi• temporia lapau in ipaia occurrerit, illud in meliua aemper fniaae.

Sic, verbi gratia, omnia ante pauco• annoa vel a fundamenti• conatruota fuerunt, vel ita amplificata ut fere nova dici poaaint. Apud cingula, eccleaia aatia ampla aedificata eat, ancra aupellectile ita inatructa,' ut eocleaiaatica officia in ea digne ac décote peragantur.

Bibliothecae apatioaae, optimi• libria ^refertae, maxime qui theologici• diaciplinia tractant, veluti •anctorum patrum «cripta, concilia, et in «aeram •eripturam commentaria, in duobua «altem aunt comparatae.

Aedificiorum molea non aolum immenao creverunt, aed ana pulchritudine at daeenti ornata oculo• ipaorum «catholicorum feriunt, at ad Admirationem trahunt Multa etiam qaae ad bonarum artium D atudium conferunt, apparatae ad acientiarum phy•icaram cultum, at quae mentem ad Deum cogitationeaqua «ancta•, inter tarrenaa occupation••, poaaunt facile revocaro, na omnia abunde aunt provi«a.

Haee quidam omnia exteriora ac valiti materialia dumtaxat attinguat: ad graviora ergo pargamua.

3. In ipoo limine pronam aat obeervare, in omnibua iati• collegii• aimul craaoara ae iaatitai iivonaa qui laioali atatui, MBpi derioaH daatiaaatar. Non quidem aaquali pr^Krtiona hoc in omnibua occurrit Collegium Sanctae Mariae maioram numerum laieorum quam clericorum in •» nutrit; ia Saaeti Cuthberti domo iati illo• longa aapaean£; in metropolitaao praei, iatiqne ab illia Mparatim, pro aaeeaiari vita eduoanter.

Oravea quidam adhue exiatuat ratione• pro mixta hac adnaationa.

a) Paupertaa collegiorum, quaa aoa «inerat ■altam in aBquibua, ut «afficiam numere• alumnorum pro «tata eedeeieatioo amtaotatur, mai aub•idio aaaeularia inatitutioni• ndiuvetur. Hinc vara diei poteet, hactena• inter collegiorum ampliarim•uateutaoula faiaae convictorum aaeenlarium penrionaa. Laaaio igitur gravia infligeretur duobua •altam ax collegii•, ai atatim hoc reditu privarentur.

b) Pancitea collegiorum pro aublimioribua di«ciplinia laicia tradendi•, epiaeopia aano maximi momenti eaae debet, ut iuvenea, pene• quoa olim erit eoeleaiae iura protegere, et religioni omnimode •uceorrere, rint non aolum ab eccleaiaatici• viri•, •ed etiam iub ipaorum epiacoporum tutela, in aana doctrina inatructi; multique eunt patreafamili*• qui nihil hoc antiquiua habent, quam ut filii etiam inter clerico• educentur: ita ut virtute• hi• magi• propria• acquirant, et etiam vocationem eccleaiaaticam a Deo nanciscantur.

o) Tandem haec ipsa apea motivum praebet pro hac educationi• methodo.

3. Quamvia rea ita ae habeat, minime dicendum educationem adeo laicia accommodari, ut non ait apta eeeleaiaaticia efformandia. Hoc enim aatia conatat ex eo quod iam eat a nobia pcaelibatum; ex hiace nempe collegii• ad dominicam vineam excolendam, non aolum [non] pauci epiacopali honore inaigniti, •ed operarii innumeri xelo et piatate inaignea [prodierunt], quorum indefeaaia laboribua fidei catholicae progreaaua maxime, poat Dei miaerantia praeatitum incrementum, inter no• debetur.

Baaea ergo totiua educationi• aunt ferme illae, quae' in collegii• pure eocleaiaatiei• aeu aeminarii• generarim atatuuntur. Studia enim, regulae, diaeiplina et pietati• exercitia ea, plui minua, in omnibua aunt, quae in perilluatri illo Duaceno collegio, c quod omnia noetra velut almam matrem venerantur, quodque per tot aaecula non tam aacerdotea quam martyre• eccleaia• procreavit. Quorum quidem veatigia et noitrorum collegiorum alumni premente•, non aolum laboribua brpvi ae confiai, aed et a lue graaaante quovi• tempore exringui, forti pectore paaai aunt. Hinc vere poaaumua aaaeverare, in atudiorum curriculo et ordine praeaoripto notabile• mutatione• non fore neceaaariaa. ai aliquando laici amplio• in iia non inatituentur.

Etenim, a) humaniore• littera• bene docentur alumni, qui atudium linguarum antiquarum ut fundamenta totiua inatitutioni• neceaaario ponere debent. Nam proteatantea, contra quoa eat contendendum, in illi• addiaoendia totam fere operam et tempua terunt, ad textu• originale• Novi Teatamenti et ■anctorum patruth provocant, magnique hanc eruditionem faciunt

Ad quaa vero adiungunt noatri recentiorum idiomatum cognitionem, gallici praeaertim et italici, ad •aeram eruditionem comparandam non parum conducentium.

b) Similiter phyricanim acientiarum «t matbeaeoa ■altam rudimenta debeat neceaaario attingar•; oum ex hiaoa atadii• tot errorum monatra advenu• fidei principi• • neoterici• in modium proferantur. In Haee diaeiplini», noenen in aana philoaophi• morali, parum Mt aihil differre poterit omnium inatitutio. Itaqua ai quid in iati• videtur aliquando deaiderandum, non eat corte nt aliquid inde detrahatur, aed ■t aatiua aliquid ai» addatur.

4. Do religioea paerorum iaatraetione, ai oa eat omnibua communia, ot omnium captui accommodata, certam aat diligontiaaimam atadium in eo poni, at ooetna atriaeque aaibaa ai* auffiniana Nam ri pre 'uno erit boo fuudamoatam. tantnmatedo ampliori» dootrinae in thooiegina aura• aolide deouper adiieien-

daa, erit pro laicio tota eruditionis armatura, qua A mupiti erraris et oorruptioais saeculi hostiles conatae sustinere et superaro valeant In hoo vojati stadio virtutibus ao sanis principiis imbuuntur, quibus colluctationem adversus mundi illecebras ot naturas ad malum proclivitatem aggrediantur. Neque hac ape fraudatos, se dicere possunt episcopi cum inter laicos suarum dioecesium nobiles etiam iuvenes nons paucos ia suis collegiis educatos videant, fidei firmitate, caritatis exercitio et caeterarum virtutum splendore clarissimos.'

Quomobrem dici forsan potest, ampliorem ae solidiorem esse in catechesi et in rudimentis fidei ac religionis instructionem puerorum statui ecclesiastico destinatorum, eo ipso quod totam doctrinam hauriant quae laieis praebetur. TaHs enim ista est, ut non^solum primoribus Ubiis studia shers videatur attingere, eed potius theologiae, et controversiarum •peciatim, quoddam in se.germen continere. B

5. Denique ipee exercitia spiritualia talia sunt, ut forte in collegio mere laicali essent mitiganda. Sunt etenim ea proreus cum nonnullis, sed levibus discrepantiis, quae in antiquo illo Duaeeno collegio, iam a sancta sede approbata, servabantur. Quotidiana Scilicet meditatio et ad sacrum sacrificium / assistentia; bina sanctissimi sacramenti pota refectiones visitatio ; quotidiana lectionis spiritualis ob- I 5Ç I -ser|antia; preces nocturnae etiam duphratae ante cubitum; recitatio rosarii; observantia qrctias(ma festorum eoolesipe; freqqjnns benedictio sanctissimi sacramenti; omniifin officiorum ecclesiasticorum exacta et cum elatu celebratio, non solum in diebua festivis, sed et in maiori hebdomada et aliis praescriptis temporibus; frequens Omnium communio, et inter ecclesiasticos alumnos saepius etiam iu hebdomada, cum praevio ad sacrum poenitentiae tribunal accessu; tandem exercitia spiritualia rigorose tradita c et peracta; en quae omnibus laieis et clericis sunt communia quibus depiere quidem, non vero addere facile qseet. |P

PARS II.

Dt iis *qua» taggtrtada mdfntar pro maiori eoUrgioram teeMattieoram profert*.*

F^ilius quidem est defectus perspicere et notare quam' iisdem ren*ediuh> apponere. Illud quidem omnium est, hoc \gircorum. Sed ei in praefatis videamur elogium quodammodo nostrorum collegiorum contexuisse, potius qam vitia aliqua eis adhaerentia vel maculas saltet^Mgito monstrasse, id certe non'est nec montis. caofinKi neque incuriae tribuendum. Quae enim hactenus dicta sunt solummodo insinuant vitia nulla existera quae eradicanda vel funditus evertenda videantur. Defectus ergo potius quibus hupplendum, quam mala sananda nobis D Occurrunt. De hia ~ergo~ pauca dicamus. "

1. Et primo quidem, ubi praesertim laicoram multo superat clericorum numerum, difficile est spiritum mundanum excludere, aui totamdqmum sensim penetret eique dominetar. Expolientia noa docuit multorum gooatioaas, quamvis ab'initio satis firmas, fuisse ex hoo consortio labefactatas ac demum omnino eorrâime Sed etiam in eoe qui perseverant infinditur aSqnando saecularius rarum nimia cupiditas, quao solum Dei et animarum imminuunt et a studiis suris ad leviora abducant

Unicum pro hoc defects ramsdiam corte eet segregatio derisorum a laieis, praat iam ia nostra synodo provinciali I (XXIV) plead an consulto declaratam aqt Et revera in eo capito Iam aeeareto anne affulgere propina, videndi seminaria in si dioseeeibaa fhndata. Tqao quidem unusquisque episcopus invigilaro poterit educationi suorum, eioque proprium spiritum voluti inenffiare. Sed interoa de novo inculcamus at ii modi adhibeantur quos ibi recensuimus pro institutione adoleooeatiutn qui dignitatem appetunt sacerdotalem.

Quamvis enim instructio solida, de rebus spiritualibus, ipsis insimul cum laieis tradetur, tamen ab ipsis teneris unguiculis eoram mentes adhuc immaturae candore lucentes, exquisitiore rerum / divinarum sensu eunt imbuendae ae propemodum / animandae; unde strictior animi motuum sensuunf que custodia, intensior in stadiis assiduitas, exactior disciplinae observantia. Rrvidior in eecleaia pietas, primo aspectu ab aliia eoo discernant qui meliorem partem sibi elegerant. Igitur peculiarie quaedam instructio debet ia singulis collegiis provideri pro iis qui statui ecclesiastico eOee addixerant, talia ut fundamenta iaciat futuri provectus. Non omnino exacte potest huius inotructionisVforma piu omnibus definiri, eo quod in singulis coHegiis systema studiorum et personarum varietas mel?w'~ uni quam alteri methodo aptari possunt. Utram, exenfpli gratia confessarii· ordinariis hoc laboriosum officium ait imponendum vel uni aoli diçdctori spirituali concredendum ; utram omnes simul vel <pauci seorsum, utram fraquentius vel maloribus intervallis sint pueri et iuvenes in hac spirituali palaestra exeroepdi, prudentiae et experientiae eoram, penes quos est regimen collegiorum. relinquendum censemus.

9. Inopia sacerdotum hoc effecit, concurrente etiam collegiorum ipsorum paupertate, ut theologi qui studiis incumbere indivise mente deberent. saepe ad officia administrativa vel discipfinaria obeunda sint vocati. Cumque cursus theologicus nunquam ultra tertium protrahatur annum, saepe illum> non attingat, impossibile est, nisi pro iis qui rapnmiori ingenio sunt dotatL xompletam et perfectam eruditionem theologica^j acquirere. Episcopi raro tempus concedere possunt pro longiori disciplinarum curriculo, et collegium ipsum redditus non habet sufficientes nec quidem sufficiens spatium ut professorum copiam sustentet. Neque, veluti aliis in regionibus, in civitatibus sita sunt nostra collegia quo lectores alias in ecclesiis occupatos ad docendum tantummodo per aliquod quotidie tempus possint sibi assumere. Ruri sedem habent, et quaecumque fere 'ad piorum ' plenam instructionem requirantur, intra domesticos parietes contineri oportet. Minim igitur non est si docentium corpus praecipuo constet ex iis qui vel studia theologica eodem tempora prosequuntur, vel qui ea interrumpunt ut htaras doceant Isti quidem multo minue quam illi amittunt, eum ani soli negotio quovis tempora se dedant Superiorum ergo solertiao et solo oommoadsmm fundationem oathedrarum oum dotations convenienti. Sed desiderandum ut nullus clericus minus quum quatuor integfoe annqs in theologia eddisorada insumat, eamque non interrupto cursu absolute percurrat..

S. In hoc vero laudanda sut nostra collegia, quod pro sacra thsolqgia tradenda profaeeoree etiam in longinquis regionibus quaesierint at inventos I benevole exeeperint, sive Itali siro damnai fueriat. Hoe reoans eveait, quo satie seaotat nihil eorum . superioribus.magis esse cordi quam ia hisse stadiis prodeere. Sed adhae foraea optaednm esset ut numeras oathedrarum theologicarum augmaatetar, et a viris doetis et etiam Inarantis istae occupentur.

r ibi decretu «tint referre qnam eliqnid d· novo

oogaitio sacrarum diacipGitenun, sed etiam Ulis j quas nunc traduritar, alia· perutiles adiungi possent

4. Quamvis. verbi gratia, stadia· same scripturas eon negligatar, sod potins diligenter pro ronin conditions oolatar, tamen rix saMeioas videtor ipsias traditio pro quaeotionibaa enucleandis quae his miserrimis temporibus·quotidie insurgant, vel ad opus praedicationis vel etiam ad aseetioam et ipternam animi eruditionem. In Anglia enim vix diet potest immensum quantum creverit hostium religionis acerbitas adversus omne quod dicitur Deus aut quod eolitar praecipue vero eius unctam legem. Talis vero sont ista, at rix sine solida eruditione possint confutari.

5. Ad hanc acquirendam multum certe inseret linguae hebraicae atudium saltem elementarium; ita ut omnes delibando gustent quod nonnulli meliori ingenio dotati forsan impensius prosequentur; quod vero nemini utile non erit etiam leviter! attigisse.

, 6. Cum per hierarchiam ecclesiasticam feliciter in Ang'lia restitutam, administratio dioecesium iuxta regulas iuris sit gerenda, cumque graves quaestiones in synodis tam provincialibus quam dioeeeeanis occurrant tractandae, quarum solutio a canonicis legibus pehdeat et deliberationi ac consilio sacerdotum committatur, crescit in dies necessitas iuris ecclesiastici studium inter nes aggrediendi Institutiones saltem iuris canonici vel Devoti vel alterius probati auctorifomnes percurrere deberent, sicque se sanis principiis fundamentalibus instruere.

7. Linguae latinae in theologia discenda et docenda usum magnopere commendamus, praeaertim vero in scholasticis disceptationibus et publicis thesibus sustinendis. Nam eius exercitium omnibus viris ecclesiasticis summi momenti est, maximo si ad dignitates vel munera ecclesiastica promoventur, ut l documenta rite conficere et epistolas conscribere etiam eleganter latino sermone valeant. Sed insuper accuratior est semper dogmatis definitio, et securior sanorum verborum forma, si in illo sermone· memoria teneantur, et in diaeatiendo proferantur. in quo jpudita nobia ab ecclesia et sapientissimis theologis fuerant Repagulum igitur ponendum censemus neglectui huius catholicae ecclesiae linguae, quae vinculum orthodoxi oonaeosus et tuba universalis veritatis recte dici potest. Examinationes in theologia, quantum fieri potest, latine habeantur.

8. Fides quidem ex auditu, auditus autem per verbum Dei. Quomodo autem audient sine praedicante T 1 Eat ergo faoc inter sublimiora'sacerdotis officia esse verbi IM^prpeconem, non verborum eopia facundum, sed sanae doctrinae traditione fructuosum.%Nec minoris facienda sunt alia munera pastoralia, veluti eatecheeeoe explicatio, fidelium in via salutis directio, aliaqus plura quae enumerare esset eupervaeaaeumjMaximo corte prodesset fhtaris sacerdotibus qoquXfie gregibus illis committendis, si theologiae pastoralis quam aiunt brevis saltem cursus, vel etiam cum asceseos studio conjunctus, studiiraddi posset. Quodsi hoc fleri nequeat, saltem posset alumnis inculcari, at priusquam ad ministerii sui exercitium progrediantur, aliquam scientiam in hisce disciplinis adipisci strenue cenentur. Similiter possent eorum mentes ad studia liturgies et historiam ecclesiasticam excolendam feliciter dirigi *ptrftctm tit hama Dti* 'ed oesnv opus botmm ssstructas*I.*

9. Tandem ut finem huic sermoni aliquem ponamus. si pueros a primis annis in pietate ac virtatibus oocleeiastiois esatriri et erudiri voluimus, quanto magia provectiores et vegetiores, -non amplias lacte, sed cibo fortium pasted cupimus videre. Progrediantur nunc de virtute in virtutem, sitiora petant, ad Deum innovatio conatibus propius accedant, nt haeroditate quam appetiverunt digni inveniantur.

Nunc de modo promovendi in eeelesia *gloriam* Dei atque animarum salutem, et propagandi erga divinissimum eucharistiae sacramentum ardentem pietatem, erga immaculatam Dei genitricem,Mariam tenerrimam devotionem, eunt magis magisque instruendi. ita ut omnium mentes caritate et selo inflammentur. Qnod si aliquoties episcopus ipse poterit collutionibus talibus de rebus praesidere, et suorum verborum vim et gratiam praestare, nihil melius, nihil aptius nostro iudicio excogitari potest, ad clerum spiritu Dei plenum in nostris hodiernis collegiis educandum.

XF. *Dt eoUryiàntm rtfumar.*

Hactenus de disciplina interna trium collegiorum loquuti sumus, et cum maximi momenti sit ut eorum regimini recte gerendo prospicietur', atque ut iura. quaecumque oa fuerint, tam episcoporum in quorum dioecesibus collegia reperiuntur, quam aliorum in iis interems habentium aeqpa ratione ponantur, sequens methodus, propter ediuncta specialia trium collegiorum, dummodo accesserit sanctae sedis licentis, stabilitur, ita tamen ut haec methodus debeat vim hebere per modum provisionis ad tempus factae, donec sancta sedeo eam revocaverit et dummodo nullatenus impediat vel moretur erectionem seminariorum in singulis dioecesibus ad formam concilii Tridentini quamprimum perficiendam.

1. Soli ordinario dioeceoeos, in qua collegium situm eet, competit, jurisdictio et cura spiritualis collegii.

'J. Ius et auctoritas ordinandi *et* moderandi statum materialem et temporalem, studia, regimes, et disciplinam collegii spectat ad conventum episcoporum jn eo intéressé habentium, scilicet ad archiepisoopum Weotmonasteriensem. et episcopum 8uthwaroensem pro collegio Sancti Edmnndi in dioecesi Westmonesterionsi posito; ad episcopos Hagulstedensem, Beverlacensem, Salfordieasem. Livsrpolitanum, et Salopiensem pro collegio Sancti Cuthberti in dioecesi Hagulstadensi sito; ot.episcopos Birminghamiensem. Nottinghamiensem et Northantonienaem pro collegio Sanctae Mariae in Oscott in dioecesi Birmingbamiensi sito. Decernimus administratioaem bonorum temporalium fieri debere in solidum ^uoed bona mobilia et immobilia collegiorum, donee sancta sedes iura separata βiogulorum determinaverit Ad id autem obtinendam, ppisoopi in aliquo ex tribus collegiis intéresse habentes nominent pro eodem collegio unam vel tres idoneos viros qui accurate, et onerata ipsorum ooasdoatia, statam qaoremeumque bonorum, reddituum et iurium quovis titulo eidem oollegio spectantia», ot abivis existentiam, additis do singulorum origine, destinatione et praesenti eoaditione opportunis notitiis, intra annum officiant, et sanctae sedi exhibeant

3. Hic conventi» fleri debet semel quotannis, die ab episcopis intéressé habentibus, in primo ipsorum conventa, qui intra annum a die approbationis huias synodi explendus eet, in futurum constituenda.

4. 8i quando maior pan episooporam voluerit episcopus ordinarias debet convocare episcopos partem habentes ad tenendum extraordinariam

b. Bingnlia eoavutibsH preosrit ordinarim led; a at in paritato saffragierum ipsius rata· ait duplex. Ubi duae tanta» aiat dioataaaa, ai apiaaopi ia una· convenire aaataatia· neqneaat, quaëstiojsd apaate lieam sodom indicanda defaretar.

«. Quo vigilantia at via quae ex aaitate at praeMstia superior» profluunt, nunquam dsActaat, auctoritas eoMtanter exaraeator per ordinario· led. qni tenetur sequi regalaa ia reepoctivo ooflegie constitutas, at décréta ab ipee una ea· episcopis intereaae baboatibae lata. Ordinarius toaaa aaUae mutation» at expaeaaa aotobUee atque extra-ordinariae facere poterit. absque eoaaenan maioris partis eptocopora· pruedictora·.

7. Ut gubernium collegiorum stabile sit st drmam. nulls metatie essentialis dat quoad collegii regimen at administrations·, nisi per daereqpm conventas annui fuerit approbata, atque ia cou* ventu superioris anni proposita.

8. Cum rectoris officia· ait gravissima· et ea· viri pietate, sapientia et rerum exponentia conspicui ad illud gerendum assumi debeant, collegium unj rectori seu praesidenti committatur, qaem episcopi simul collecti per maiorem partem suffragiorum designabunt.

9. Nominatio vioe-rectorto dat a rectore cum approbatione maioris nameri episcoporum per ordinarium loci communicata. .

10. Professores theologiae et philosophiae nominentur ab ordinario cum consensu maioris partis episcoporum; alii vero superiores et professores a rectore do consensu ordinarii.

11. Oeconomus eligatur ab ordinario do consilio reliquorum episcoporum et de consensu maioris partis eorumdem.

13. Nullus alumnus ecclesiasticus potest in collegium recipi quin faerit munitus documento porc quod epiacopu ouiu dioecesi debet inservire, se eum tanquam idoneam approbasM declaret.

13. Nisi casos ait vere orgeae, expulsio alumni ecclesiastici, etiam noa tonsoreti, ne dat per rectorem nisi de oonseaeu episoopi ipdos alumni.

JTFZ. *D*» •iasMsserws timstropAis.

Ex nova dioecesium eireumscriptione, vel aliis ex causia, facile contingere potest, ut Mthotid nonnulli propinquiores sint eccleaiae vel missioni ia dioecesi vicine citae qua· ulli ia propria adhuc existent!. Quo in casu possunt exoriri quaestiones tum circa obligationes vicinorum sMordotu·, tam circa dictorem fldoliam iure ad iUorum sacrem ministerium. Cum vero hniusaeodi casus ad saacta· aedem fuerit deductae, et sanctitas eas beaigne eam remiserit ad haac synodum provincialem, at pro similibus etiam quaestionibus previdrotar, can-raereat patres sequentia decreta statuenda, variis rerum adiuactia quantum fleri potori accommodata.

1. Si catholici contermini ito proximi fuerint ecclesiae alterius dioeooseoe, ut ad illa· confluant pro officito divinis et Moramentorum frequentatione, oiqno eleemMynae suas elargiantur, eeassedi suat eidem velati adscript», ooneentieate suo ordinario, qni sacerdoti illius misaionia assemaries fosultotea impertietur. Iste tone hebebitur pro eorum mtosionario, qui tenetur om visitare at instruere, ac aegrotis aseietrrs; ita ut do ipeorum salute conscientia sua oneretur.

Itaque

a) optoeopi conflam atiquM déduites Uatitea, do communi oonseaea, huic extra dinonesanae animarum curae praescribent, intra quos dicti aooesdotto mtad-
fornin' «·\PI"OГЇ rtpbpf

b) CeiboMci intra boo terminos Aegeatae inseri-beatar ia Bbro status animare· sesimiss sui sie addicentur, Kqru· baptismata, matrimonia et deoccans ia libris rospoetivis etaedem lori iaooribentar, apperito nomino dieoeenoos, quo sonatst ipeoa dioeoeeooe videas enbditoo Mme, ri aüqaaado forts ab ordinario ddes ex eia extractae verifIcandao ftiariat.

e) 8od iadulta qaadragoaimaba et aba quae directa ab ordinario dependeat vel proveniant, ipri ab eo i^dptaut et oa obaoreebaat: quae oaaia saoerdoa, qri eorum eurum bebet, ipsis eomauaieare tenebitur. Et oie pariter moneri debeat, et collectio dioeemanis pro suis viribus contribuant, nisi alitor inter m convenerint episcopi.

S. 8i roro loagiua eomaorentar ab utraqae ocoloaia quam ut poasint vel ani vel altari rationabiliter ascribi, aequo unam neque altara· froqaoa-
B taro commode peaaiat, tene epiacopi illi sacerdoti eoa attribaeat commuai consilio cui melius et fariliae competat illorum cura, habite ratione.

a) Canteris paribus, distantiae relativae loci ab utroque miaaioaario, iuxta regulam in synodo 1 Weotaonaoterieaai constitutam.*

b)'Commodi pro itinere,'volati si ex ana parte via ferrea, vri pubUoum quod niant vehiculum, ad Innum do quo agitur vel eius viciniam pertingat, oum aie quaevis longior sit distantia, facile erit brevius itor.

c) Valetudinis, aetatis et roboris uniuscuiusque sacerdotia: eus iuior, praesertim ai pedibus incedendum, moHue onus portare valebit

Quidquid vero epiacopi quovis alio meliore modo inter m in tali casu convenerint, habeatur pro rato: salue enim animarem iaprimia quaerenda, nec de modo, ai licito, nimium sollicite est cogitandum.

*XVII. D** calAedretice solcendo.

Eminentitaimas prUafectus sacrae congregationis de Propaganda fIdo, nomine eminentimimorum patrem illius sacri consilii, per litteras die 13 februarii currentis anni, ad illustrissimum et reverendissimum dominam episcopum Liverpolitanum datae, voluit committere huic synodo provinciali dubia exorta in ipsius dioecesi cirea oathedretioum quotannis episcopo solvendum, quae quidem dubia a sacerdote suo dioAcesano ad Mactam sedem dedaeta sunt, at quid ia tota pteoMrtim dioecesi circe m tenendum Meet decerneretur. Porro ip» sacra congregatio plurima ex istis dubiis sapientissime,-ut solet, enudearit et solvit

› Ad quinta· vero dubium, gradum sistit sacra congregatio hisco verbis: .Dilata, et exquiratur votum concilii provincialis.* Dubium hoc quintum MquactifrM vocibus exprimitur: .Utrum conveniat sanctas sedi determinare summam solvendam hoc titulo, in Anglia ri epoetatim in dioecesi UverpoHtaaaT*

Duo ergo nobia Ue remittantur dolibqraada de vaiore eathodrettei et indicio sanctae sedis submittenda.

a) Quid in specie conveniat sanctae sedi doflnire de oethedratioo clero Livevpotitaao conveniente?

b) Quid generati· pro Anglia statnendn·?

Ad pruna· quaesita·, re accurate ponderata, respondendo· eenseaua, nutatam u ü m librae sterlingae, habita ratione conditionis et bonae voluntatis illies aodifleantissinti atari, non μ η nimiam vel oaeroea·: quod darius patebit ex sequente responsioao.

· rap χπτ it

Ad imuXm igitar quamita* reapoademua, prinoqm* aliq«14 daaem amm, ante quataor aaaoa, opiecopea ia conveeta m extro-eynodali de hue ro tota deUbornaoe, at nnaniari tau veto hau an*-■aat unite libruo pro eatbodrotieo ia tote Angba dotarainMae. Ad net*» haine'deebtaûe, plana epmmpi ia* ia auto dioooeaaaia eynodfe Kbta* a elata exegerunt, videlicet, eanineutiaeimm uratropohtaau, epieoopi Barariaoaaaia, Liverpotiteam, Birmingtauniomia, SaKordiooria, «t Notthinghraienaia. Haae,aaro com, iubonte ancra congregatione, ra* tota* donne oxagitevimua, nonnulli ex epiaoopie Matra oonoeaeui patofoeerunt, quod propter paupertatem plurimi aai don, iapoeribile eaoot haae eu**» niai a paaria ex eo expetere. Quapropter, aa* elero benevolo et amaater aaapar agendi cupidi, qaaa aoqnuatu doeenûmua.

1. Ce* maxime expediat, at uniformité· atatuatar per oaaea Augliae dioeoeeee ia raiera eathe- B drntici quotannia aoheadi; c» rare ia aliquibaa dioeeaaibaa qaibua magie benedixit Deaa una libre bob aaaat uimia, ia aliia vero paupertate laboraatibaa altra viroe cleri reputetur; oam denique minime ait aequitati oomentano», ut pauperioraa oopioaioribua aequiperentur, rod ooutrnrie eam debeat, deoeraimu aequale* debere in poetarum eaee eolation» eathedratiei in omnibu dioeomibu at eonatare medietate Hbrpe aterlingae.

3. Ca* raro hiaoe dubiiia de valore cathodratioi annexam eeaet *pt* altorum enodandum, quod noera ooagregatio nobia pariter demandavit, acUicet do peraonia a quibu aolvi debeat eathedratioua: conditionem noetri eleri, aaaoque auatentationia rationem perpendentm, aequantor viroa oedmimtidbe deeernimu ed illud volvendum tonari:

a) Singula oapitala ex eommnni mama

b) Preabytoroa titulo micaioaia ordinato·, qui atipendia ab aliqua eoelaaia vel oratorio recipiunt.

c) Qui curam gerunt animarum.

d) Qui prauuut ecdooiia vol oratorüa publicia, niai epacialem exemptionem probaro valeant.

*XVIII. D** rimmiiciem moeatiyetMiue.

In primo noatro concilio provinciali, iuxta aacrac congregationje de Propaganda fide iutructioaem, quaedam de comamaioae iaveetigatioaia decreviana. Quonip* vero aliqua dubia do modo .exaequandi quae aaaoita faerint eubinde exorta aint, re materiae parpenaa, ita etataonda* propoaaimu.

Qai ad eupridietam oommtaionem ia aynodo dioaauana nominati fuerint, ad proxtaam aynodn* dioeceeonam officium retineant: quando iterum confirmantur vel alii nominentur. Si voro interim morte vel renuntin^oM ebenina ex nnaoro deputator» eommtaio imMaqte ftmrit, epleoepu ali» ooaaili- D ari» nominabit, eervata proportione inter capitulum ot cieram, quae in prima aynodo provinciali commendate fuit.

XIX. Ikfurtt hoIrade.

AndiÜa vufiragua comprovincialium opiocopor» in fine auriaàla ultimaa tartina aynodi aoatrae provincine pnweentia*, deeernimu quarte* fitter» aynod» provinniala* habaadaaa eue, ri Deo placuerit, die octava ot aequentibu meo» teXii, teripiende oriHoet faria tertia heWe*adae quartae poet Ponteeoetea, anno IMA

In quorum Ida* haa praaaantae ia aedem aeaaiouo pabHoari iuatau, die M inlU 1MB.

M., cardinalia Winonaa*.

Mioolaaa aiaeratioae divina tituli Saaetae Padae- tSWM* ββββi®®

dinahe Wimman, nrafcieuiaupu Wmainannata riauia, ad*enet raveren**i*ee petrae ium qm huic ayaodo iure intereunt, nt peat ae, ainguli eao looo M ordine, ad altare maiqe accedant, «t iia qaae ia hae ayaodo doereta aunt, cnbeeribaat

Data* ia ayaodo, dio M iuhi 186».

' M., cardinalia Wtoomaa.

'Deo aaetore ot adiutoro ea* abooluta aint quae pro temporia ratione agi gotique peau videbantur, euaquo putoralie cura roverendiaaimoo opiooopoe qui hac in concilio* evocati eant, ad occieeiarum enare* atatioaem et paatorul» vigilantia* revocet; propterea huiu aynodi finem iure taeieadum oenauiam.

Datam in aynodo, dia 24 iulii 186».

N., cardinalia Wieemaa.

Omnia et ningula in hae ayaodo atatute, decreta et acta, qua decet obedient!· ot reverenti·, auctoritati, eorrectioai ot emendationi aanetac Romanae ooeleaiae, omnium aoelaeiarum metri· et magiatrna, et Romani pontifloi·, Chriati vicarii, indicio emendanda, corrigenda, mutanda aabiicimua.

t Ego Nioolapa, oordiaalie Wiaeman, arehlepiaeopu Wmtmonaatoriemia, dothieu aubecripri.

t Ego loanne·, epiaoopu Boveriaoenai·, deflatam eubecripai.

+ Ego Thomu looephu, ordiaia aaaoti Benedicti, epiaoopu Monovoaah ot Newportemi*, deflatam aubaeripri.

t Ego Qulielmu Beraardu, ordiaia aanoti Benedicti, epiaoopu Birmiaghamiaoeia, deflniau eubeeripei.

t Ego Gulielmua, apiaeopu Hagulatadenria, deflnianv aubaeripai.

f Ego Thomu, epiaoopu Snthoueeaaia, daflniena aubaeripri.

t Ego Oulielmua, epiacopua Salfordienaia, definiam aubaeripai.

f Ego laeobua, apiaeopu· Salopienaia, definiam aubaeripri.

f Ego Richardea, apiaeopu Nottiughamieaaio, defiaiem aubaeripai.

t Ego Alexander, epiacopu Liverpolitanua, definiam aubocripri.

f Ego Gulielau, epiaoopu Plymuthoaaia, deflaione aubeenpai.

f Ego Oulielmua, epiacopua Clifloniemia, definiam eubeeripai.

t Ego PranoiMU, epiaoopu Northantonienaia, deflatam aubaeripri.

f Ego Georgina, arebiapieeopua Trapeeutinu, ooadiutor amiaeattaimi cardinalia Woetmoautorionaia arohiopiooopi, Mbmripri.

Rodolphm Bagnall, aannuiau· Birmiaghaaaienaia.

loaaMa Morria, eanonicu Morthaatoniearia.

Thema· Tmker Roakell, aaarao tboologiaa doctor.

. Eduardne Windayur, oaaoniom Plymatbeneia.

\Hmc omnia ot atagnla ia tribu aemionibm acta, decrete et aubeoripte eunt. Ite taeter ego notarim rogatae ia collegio Sanctae Mariae dio Oacoft, dio Mfinfii-IM».

Qeorgfaa Bowyer, equea a. *. o. leruaele*.

laeebm Irnird Patteraan, taaria.

' Bdmudm Stoner, taetie.

APPENDIX.

PARS I.

1. Dt qriuof tinñntirr

Bpiatoia amleeatimimi demtal aardtaait· pradteti maraa

AMteAVtftMAHIMI WwtlMVMéerioOMM·

Le oomunieo quaato rooeatemeete ba avuto luogo in propotito de' diritti ebo poaooeo competere nei ainodi ai ooetytori oon fatera aaoceeaiono preaoo h Propaganda. Mol goanaro del ootreato anno, in occeaione cbe etominavaari gli atti e decreti del tend liaodo proviacitio di Tuan, fu diacuaao -e i veaoovi coadiutori aveeacro o ao diritto di cedere nei einodi ren roto deliberativo. Π oonaultore che areva etnoeao il eno voto aal einodo Tuamenae, eitava per latarmativa ana dedeioeo della eagra congnegaiioce dei riti ehe trovaai nol Gardollini tom. I, p. 44, edit. '1. Ma gli eminentiaainii padrigiudicarono inveoe bo noa faoeeao eoaa al propotito. Imperocchh d je parole del decreto .Coadiutorea cum futura ruooeoaiono in aynodo provinciali codeant iuxta tentpua eorum promotion»,· ai rileva beati che i coadjutor! beano luogo noi aiaodi eooondo Γ ordine di loro promotione, ma non aembra panto potent dednrro il loro dirlttn ti voto deliberativo, tanto più che aeguirebbeae in tti.ohao che ad ana medeeima ebieea eompeterebbero' due' voti. Ma v' è anche di già. ImporooaM avendo il aicodo provicciale di Quebec ammeaeo nei veocovi ooadjatori della provincia il diritto di cedere nei concilio ooa voce deciaive, nella generale adunante di maggio del 1853 Ai propoeto il dnbbio „ae doveune farti ticuaa omervatione augli atti del concilie Queboooueo*, o gli eminentiarimi padri riapoeero : .Affirmative ot ad mentem. Mena eot, ehe ti écrira tu letton nolle quale ei faocia ooaoeeere che non eonviene dare tic coadiutori vote doeiaivo, e che per ogni maggior cautela, ti o implorata dal canto padre la aaaaxione degli atti.*

11. Dr altrnutiu eeaemrtiimm coBotioM. *Dr fuit uncti Eirnthtrii nurtyrit. Dt futt* eerreh'etimi *Ctniit.*

Beatiatimo pator,

Cardinal» archiopiooopua Woetaionaatorrentia et epiacopi atifragaaei Angliae humillimo petunt:

n) Ut aanctitaa veetra benigne velit iâdtitam ad quinquennium oratoribua ooModote, vi etina vtieaat canonioatna vacaatee duobna momtibuo cumme pontifici reaervatia ia au» reepeetivo dteoeetibua eonfèrro, dummodo noa fttoriirt comme pontifiai ex tiio tittio qnam regtiao mentium raeervati vol aflbeti, et dummodo cnuntiaM epioeepi vore reaidoaat

b)· Ut eaaotitaa voetra benigno dignotur indtigere ut ftotum aaaeti Koctberfi pictiltii ot martyria, ob coincidentiam dM M maii cam aaaeti Auguetiti Anglorum apootoU facto, die proximo non impedito iuxta rubrioaa deeignaade, aub ritu duplici eam officio ot mime proat in alma Urbe recitantur, per totam Aagiiam recitari valeat.

c) Denique, at aaaotitaa vatipa ex benignitate apoetoHoa tatam eacratierimi eordta leou ad ritam dupUde coeundae diaria pro omnibua Ia AagMe divinum offieinm recitantibua elevare dignetur.

Qua· gratiae etc.

«X Iattiaria maatMari habita dte **Murthllta**

tantitatane domiant nectar Hm dtviaa previdentia papa IX, retaonte me iataooripte c mt m otmgrogatioaia do Propaganda fido oeeretarie, audita roaolutionibua eminentatimoéum patrum cardinalium

A etadom eaetae eoagregatioci» diei 15 apriha 1950, benigne annuit pre gratia in omnibua iuxta potita.

Datam Romeo, ex aedibaa diotae oaerao oocgrogutioaia, dio et aaao praedicta.

Orath vino alia eolationo quocumque titulo.

Caiotaaua, arohiepiacepua Thebarum, a accretio. *Lut^f tifilH.*

111. Dt xifrtfu pro «oerrdoMM *irfuulir.*

Boataeimo padre.

Il cardinale aroiveeeovo di Weatminoter e gli altri padti dal «nodo eappUoano ebo la aantith voetra ai dogni oouoedore o aantionaro lo diapoeiioat aegueati, lo quaH aouo otimato giaato (purahd la eanta code voglia approvarlo) dai eaeerdoti del benemerito ciero aaooiare, i quali haano eonaidorato la quootioae.

Noa coetaado di oerto ae, e qutie, fona ebbia queata pie nuança di otiebraro une meaea per tutti o ringoli i eaeerdoti dei regno, e non potando allégerai in favore dtila medeeima tioun atto di approvaaioao auperioro. ti aappliea che voetra aantith q. quiete dello eontoienxe, voglia aanuUarla qaalora eoaa aia ia vigore, aaaolvendo ognuno ehe in bnoaa o dubbia fade non 1' abbia oeaervato, aoetituendoai iaveoa 1' uao oeguonte, il qtttie ai oontideri reotare in rigore ficchè non aia eambiato in titro einodo provinciale.

L' Inghilterra ai tonga per diviaa ia due parti, dalle qntii la meridionale eompreada le eontee delle diooeoi di Weetminater, Southwark, Newport, Clifton, Plymouth, Birmingham, Northampton e Nottingham, nolle quali ora ti trovano 363 eaeerdoti aecolari ineirea; e la aotteatrionale, la quale oontenga le eontoo dello nitre diooeoi oct: nolle quali trovanei «rea 367 eaeerdoti aecolari. L' uao d' applicare la meato aia in avvenire riatretto ai veacovi (anche regolari) od ai eaeerdoti aecolari eompreai nolle divitione alia quale il defonto avri appartonnto, colla conditione perd che un eatalogo eaatto tie tenuto dai eaeerdoti in oiaacuca dioceei, e che neeauno abbia i) diritto di peroepiro il auffragio della meaea, il qualo abn titoi per ao o per procura iocritto in dette oattiogo, come obbUgandoai a celebrare durante il corno dtila vita una meato per ciaeoun degli titri veacovi o aaoerdoti ineeriti aei catalogi dtila reapottiva parte meridionale o ootteotriontio.

I eaoordoti oho per qaaluaque cauto ai traataiaeero pormanontemeato dall' una til' titra di quanto divirioti, traetairaano titreti il loro nome da na eatalogo ali' titre, o godraano 'dei euffifragi di quoHa tiviciono cotante ata qualo oaranno atati laaeritti ti tempi dota tace morte. Quam poi ohe namini di apparteuere ata ginrteditioao dei veoeeri dtil' Inghütana o ehe meqjono in eoopenrioao pordoao il diritto d onftagio. I aaoerdoti dei ool-**Ïiagieti** ali'cetera, a qutib obo femtro aaaeati corte peatitaa potrauno godere dai nritagi otii' eeariverti ad eatalogo dota roapottive dioceei. Cbhmquo d toerivu ad oattiogo, code ogai diritto vere o dnbbio al lantagglii dtila provia uaaaaa, ebo in taxa doB' apoctotaa eanrinoi, la quale umilmeete ai implora, verrit abrogata.

tappboaao inohro l yeooevi ebo Ia mnae da

dentia papa IX, refiureata ooagregatioaia do fide aocçetario, audita|^

roeolutionibna oarineutierimerum patrua eardinalinm j rinedem aaona congregationis dibi 15 aprilia 1800, beaigae aaaait pro gratia ia omnibua iuta petite.

Datam Romae, ex aedibua dieJae eongregationis, die et anno praedletie. V

Gratia aine alla solutione quocumque titulo.

Cuietenae, archiepieoopua 'Thebarum, a aeeretia.

Loau f tijilli.

IV. Dt nan *larùli* m *dMtu abttuuxtiat.*

Beatissimo padre.

1. Nella formols seconds, ehe ei anole aeoordare ai veaoovi d' Inghiltetra, qi concede la potestà .dispensandi, quando expedire ridebitur, auper eau carnium, ovorum et Ikoticinioruni tempore ieiuniqrum et quadragesimae.* Quindi i veeoovi oonaiderando,- ehe Γ olio come non prodotto in Inghilterra non ai pub 1 adopraro come condimento, hanno invece del medeaimo, ed in foras di questa faooltà permeaao 1' uao .dello atrutto e del coal dette graaeo squagliato, che tieoe luogo in Inghilterra dello atrutto. Vedendone permeaao 1' uao nella quareaima, li fedeli hanno oominoiate da più anni ed in buona fade, a farne uao ancora nei giorni dell' aetinensa dalla carne fuori di quareaima.

I padri perd del terso ainodo provinciale umilmente aupplieano, che voatra aantità ai degni, oompaaaioaando la miserim dei poveri, e oonaiderando I"affetto col quale aogliono oeoervare la legge dell' astinensa, e la l^ro buona fade, aansionare I"uao .già principiato, e conformare l'induite temporaneo dei veaoovi muniti della formola, di modo ehe aia leeito in avvenire il dbndimento delle anddette aoatanse, cioà dello atrutto o del graaoo squagliato, tanto nella quareaima che negli altri giorni di c .digiuno e di astinenxa nei deooreo dell'anno.

2. Per il medeaimo motive della mancansa cioà doll' olio, ed etteoo oho ia molti laoghi il peace è ccarao, e che altri oibi quareaimali come frutti, invelate act. non poaoono proeurarri del popolo durante la quareaima, ed atteeao oho 1' abbondanaa dei cibi permaeai nella quareaima rende più facile Γ osaervansa del digiuno, aupplioano, inoltro, che vostra aantità ai degni eenoodero, oho nella rofeaioaa, ebe praeeo i fedeli di eoMionsa retta ei permette alla aere, ai posas iateodurre I"uao del latte o del butine, li quali sono già permaeai nella Scoria, nei Belgio, ed altri luoghi aettentrionali, non ehe del fromaggio, ehe forma une delle rieorae principali dei poveri. Che ect.

Forte IT, «te Small IMP.

Sanetiaoimua dominas noster dominae Piae divina providentia Papa IX, in coûta audientia reverendo patri domino adaemtri. eaori OMeii impertite, audita relatione euprsacripti supplicia libelli, ana oom emiasatiasimorum ae ravereadiarimorum domiaorum Mactea Romanae ecclesiae cardiaaliàm ia tote republics ehriatiaaa 'ooatra haereticam pravitatem geaeràlinm inquisitorum aaftnagiia, quoad primum ex poatalatie ia aupapaeripte aappbri libello' oontaatia benigno aaaait pro gratia iuxta pteeea, excepta tamen foria sexte materio hebdomadae, ot quonaqee perduraverint faoultatea opieoepis oratoribus ooaoeasoe aab formula i, ooatanriio aoa obstantibus quibuamunqua.

QoMbd *psklt*

rnnribeadum mandavit aeu expedire.

Aagotaa Argenti, annotee Romaaaa et uivenalio iaqutaitieaia notarius.

Locus *t ^f^·*

te>·.

F. JfomMMnte da culte mèrtyrum Anpiaeenorwat.

I. Liber vetustus in arohivio societatis Io m cui titalus: Fore rwppteigâe deifo rriajûia cita a del jderiMO martirio dri P- Rodolphe defaeowa dalla eempoymo d> Gssd, p. 108.

„Nè maneo ai richiede ad un vero martirio per la fado nelli uociaori la eeprooea inteumone d'uccidерli per tal canna; i quali ail' incentro fanao profeaaione continua d' inimici di quelle, e di quanti la predioano. Corne non impedl, che fosse tenuto per martirio vero quelle dèl P. Campiano della compagnie di Gesù, o~ compagni alumni di sua aantità, che patirone dalla regina d' Inghilterra gH anni pasaati: con tutto che eeaa non dioeva .castigarli perehb erano cathelici, aqxi protestera non ammuaarli per la fade, per paura che haveva di qualohe motive, ehe ai potoaae aollevar dolli christiani nasoosti di quelle iaoia nei auo regno: e con tntto che ia voce del castigo sonars per rebelli alla corona; nondimeno dice per questo non laaciô il papa Gregorio XIП e- lutta la corte Romana di tenerli per fedelisaimi martiri; a come a tali sue aantità fece pinger la historic del lor martirio per tutte le mura della objace del collegio degl'Ingleei oh' egli fandb in Roma.*

3. Marons Antonios CiappiUs in vita Gregorii 'papae XIII quam Gregorio XIV dedicavit, ac Romae edidit anno 1691, eap. XIII, p. 19. „L'anno quinto del euo pontificate iatitul il collegio Ingloae nella chieaa della Trinità, vicino allo oarceri di sorte Savelis, haveedovi fatto fare delle case vicino commodo habitationi per li ooUegianti, e fatto dipingere la ehieea con 1' historia de' santi martiri dell' iateeaa natione.*

3. Pater Philippas Alegambe in libro cui titulus: .Morte» illoatrea eorum do societate Iecu, qai in odium fidei necati sunt,* odito Romae anno 1667, agens de patre Edmundo Campiano, eap. 26, p. 100: .Accedit ad cumulum auctoritatis,' Gregorii XIII, pontificie maximi consensus, quem feriese potestatem araa sacrandi martyrum AngUeanorum nostrorum reliquiis, haud aecae quam si in sanctorum oaaonem taaont adseripti, tectis eat Arnoldos Rayaaius, Hierùgaaophylaeio Belgico, ad p. 174, laudans episcopum Tarasaineneem auetorem.*

4. Arnoldue Rayaaina, Dnaooneis oaaonieua, in libro, cui titulus: .Thesaurus sacrarum reliquiarum Belgii,* edito Duari anno 1698, agona do patre Edmundo Campiano ot sociis: .Certum eat, Grogorium XIII tantum illia martyribus detulisse, ut declaraverit, eorum reliquias in coneeorandia altaribus adhibori posse looo reliquiarum sanctorum oaaoni-Mtonm,: cuius declaration!· meatio fit àb episcopo Terraoonao in historia martyrum Anglicanorum huius aetatis, quate hispanioe edidit.*

5. Frater Xtidacea de Yepoa, ordinis Sancti Hieronymi, eonfaecarios Philippi II regis Hiapeaiaram, et episcopus Tiraaoaoaew [ia libro] oui titulus: .Historia particular de ia penorâeion de Inglatom, y de loa martirieo mas ineigum etc-,* odito Matriti nano 1699, L 9, a. 6. .Quoriando la reyns y ou ooneqjo eararoeer ou gloria eoa loe naevos y falsos nombres de taayetoaea y trayderes, hoaroloe Dieu, inspirando a au vicarie Gregario XIII, que doelaraao en el aune de oeboata y dos, que les eatolieoe pudiesan osar do ses rnMqeiaa ee lao altares a deado huvieeso faite de las de les eantea aatiquoe. Y aientaa se fherge loe sadotaoaiadoa, achoado Aulim lee deasentoa, y daada gloria - M··, ·· ■· ri diaà en eu ■ P»dieade lee heregee hiver sates graadeaaa, alegraaee lee jaatoa sa el Seaaer (que son lue MJm fieleo do la iqderia sotolie·)

qaa slaban *y* revoreriaa estes saatas martyre: A eumphendos· «o silos la patates dsl Seaner, qaa la· ha promstido vitoris y hoars oa **rinapiii** do foe agravioa, qua baa aaftida **perseasate**, srisado waido abatidos *y* hamlHadoa per aaa eaearig··.*

6. Casser eardiaaUa **Barëfae** ia sariptioM da 'Martyrologio Romaao, e. 8. «Maa eat praetor·· qnod quia miretur, si ia eodem ipaa, da qaa agimus, ' martyralegio ctarissimos iftoe mnrtyiss **rideat** praotarmisses, qaos nostro saaealq eb taaadam **pre** pegandamqne eatbolioam Idem poeaas atroeterim··, ai qai alii olim martyre, ia AagUa potissimam atque ia Gslliia ab haereiiaia pamoa, at ia coalum (at pqr e«J eradere) intar alioe martyre aequali scimns triumphi gloria eooptatae; see tamper illos inveniat recensito·, qui relut tonitrui fllii ia similitudine·· fulguri· ooreoMti· noro orbi evsagelico lumine illuxerunt, ac fldei causa ntartyrium'subiere. Moa enim, ut apparat, fiait ia praesens Romanae eoele- : •iae institutum novum eouscribere martyrologium, •ed ratus, ut diximus, ex veteribus exemptaribus restituero.·

' 7. Idem in nota ad diem *99* decembris, agon· de sancto Thoma Caatuarieasi, episcopo et martyre. «Videre meruit sascnlum nostrum hae ex parte (feliciseimum quamplprimq· Thorns·» sanctissimos saoerdotee, nliosque sobiliesimos viro· Anglicane· ampliori, liceat dieere, martyrio coronato·, duplieisquo tituli coronis aucto·; eum non solum, ut Thomas, pro eoclssisstioa libertate, «ad pro ede catholica tuenda, retitaenda ac conservanda nobilissimo martyrio occubuerint; ut inter alio·, quos nuper sancta societas leas relut agno· innoxio· in sacris septis sancti· eruditionibus ad mdHyrium acceptissimas Deo hostias saginavit; quos Romanum, quos Rhomense sacra collegia, quae dixerim celsas turre a facie aquilonia, et fortissima propugnacula c fldai, amiserunt ad 'triumpho·, provexerant ad corona·. Macte animo, macte virtute, Angiiennoram nobilissime ao glorioeiamm· coetu·, qui tam illustri militiae ·nomen dedisti, ac sacrament· tangfeinem spopondisti. Aemulor sene **re** Dei samulstion·, cum vos martyrii candidatos ao no^Msoimas purpurae martyre designato· aspide. Ooripellor et dieere: Morittur anima mea morte iuetonm, et flant novissima mea horum similis.*

8. Frater Ledoviees Oranatensis, ordinis Praedicatorum, in libro eai titula·: *(λ* ***fÜMe*** parte dsBa *el m WU dhBs* sdito Venetiis anno 1590, cap. 18 p.-70. «LVstoria de) martirio di questo padre (Bdmende Onaspiano) e de' saoi oompsgni b molio degna d'eaMta sagata. PsrooM di loro pemiamo dire a gran'ragioa·, dae volte essore stati martiri, l* ana. per Ia flsda, Γ abra per **b** oarith: ofcri **l** una par naa **uMietiri** agii D hcrbtici, · 1' nitra per non iseeprtee **ii** eataltai,

leali naH'αio · Dio, · M&'aitro a saei prnariari o frstslH.* Mt p. 74; «Resta hem, eta -il eristtans letter· consider! eon oeeU di tad·, een quale alta-

fode morirono, · leuM s'iors presiati) peeeiosbb •seeado si cradalmeute triboiati, non gh eeepenero

corona.

8. Pater Petrus Ribadenayra, eaeietaite **la··**, in •ppeadioa aau Hhro IV quem addidit triMa KaeW Saadari de origin· as progress sebismatte aagtaeai, edito Oolontas AgripptaM nBM 1610, cap. 98, p. 181, tftni. margin. «Imago patri· [OampiaaiJ, aeeietatte Isen, Lsediai ab haeretieta martyrio aMteti, seHtar ab Indi·*. «Vidi ago boat) palris Bdmuadi Oampisai • «odrtata laau imagiaam, quam roa Leudini adao barbaro de medie sastalistis in India sabtifasimo •Metam: seio eundem eodem tempora quo **re** illum axearnidoebatia, ut laou Chrieti martyrem fuisse honoMtum; roa autem vslut Dei aeetedaeque sm· boetee et tyranno· maledictos*

10. Patar Andre·· Hadamonitaau in libro, cui titata·: «Rsaponsio ad epistolam Issaei Oasauboni,** •dito Coloniae Agrippinae anno 1818, «tp. β, p. 199: «Bdmnndum Campianam potui··· vitae etiam ipsum rase abneganda pontificis in prindpe· potestate ooaaulero, sati· aperte significat etiam Lanoilottu· Andre·· ip Tortum sua. Quam vestram confessionem, accipio; rei quod gloriosum est **Meto** Dor martyri' ritam pro dafensioao soelesiae, **retro** etiam testimonio, abUoere voluisse; rei quod etc."

11. Paulus Bombinus in libro cui titulus: «Vita •t martyrium Edmuodi Csmpiam martyri· Angli • societate Ieea,k odite Mantuae anno 1690, cap. 58, p. 80S. «Romae etiam in Asglorum templo, inter caoteroo egregia pro fide Christiana ad oruorom usque eertantos ip Anglia martyr·· forando pugna·, Bdm,utda· pluribus tabulis publice«poetatur, jfeque usquam de **dus** robus fortiter in Christi obuea tolerati· commentarii historiaevs prodiere'(prodiere autem pluribus linguis plus duodecim) quin martyri· titulum praatalerint.*

Ineaper ipse historiam claudit his verbis. «Lan· Doo, beataeque virgini matri Mariae, et beatissimo nostrorum martyrum Anglorum principi Edtiiundo Campiaao.

> Una ait merces operi, o beate
> Martyrum princeps, mihi, Csmpiane,
> Pectus .intactum. Titulis id unum
> InsOre **nostris**/ '

19. Dominus Bernsrdinus de Mendosa, regis Hiapanianim apud Angliae reginam orator, in litteris ad dominam Annam sororem suam, datis 4 decembris 1681. «Peiohd mi trovo in passe, onde non mi sta boM inviate a mio nome qusllo, che s'appartiens a* martiri, Γ havrt in **mo** di Serrano. Prego vostra santith di mMdarta a copiare, · inviaro a' padri delta compagnie di GesA ia mio nomo aociochi la promuhghino ia tutte ta loro ease. B v'aggiunga •he quaati si trovan' qui, ed io in partieotare, poeso fitr **Ma,**|che atteso il modo con she ,il Campiaao ha patitor sgH è da oontarsi fra' maggiori martiri della «hire di Dio.*

18. Pater Robertas Personias, aocietatis Iesu, in litteris ad patrem Cfiaadinm Aqparivam, praepositum generalem, M dsemnbrie 1681. «Graadtataa è ta diMgomm eoa ebe **neTIagUitem rieemao** le reliqui· del padre OampiaM; **s** danaro ia copia ai

del **sm** tegegno, pur oenae ffetto di ruber·· una **retail**; · portolta dove in «■ · an eattolieo multi si n'eraqo adunati: e tanta ffe ia. eoasslasioM

sOegrmma e «emmneioM di epiriti trnawrri.*

14. Pater Ioann·· Gerardhm societati· **lam** ia retattaM **sm** mana aeripta. «Tornandemi **um** volta dal tribunal·, aadai a vedere mt imprigioMto nalta

«tu **Mtm**; · trurario qaaTA ben-ginste, ebe

Martiale; · vel trovai maaae ia ferri par null'altro aha are Iodate il padre Campiano.*

15. Gormans aaoaymus auto annnm Γ690 ouidam patrie Campiani tragoedia· hue titala· praafixit: «Ambroeiaaa tragoedia, auctore beato Edmuado Campiaso gruooo, latino, poeta, oratore, philosophe, theologo, virgin· ot martyre/ [

16. Littorao ooUogii Qtaoëouai· anno 1606: «Graaoü Btyroraai vir amt priaiae aobilitatia, patria Edmuudi oli· Pragaa diacipnlua, qui earn omnia digna lande de praaoaptore suo memorabat, taet varo peculiari etiam vaneration· ilium proaaquabatur, at inter prsacipuoa patrono· quotidie precibua colebat. Aocidit nt ooaiugam pariandi tempo· fafellerit ote. Marita· ot de ooningia at de proli· periculo •oitioitua: O beata, inquit, pater Edmund· Campion·, >noourra uxori mou laboranti. Vix edixerat, et atatim uxor facillimo enixu masculum peperit Marita· et filio et ooniuga aalva laeta·, ut banafioio gratus asset, Edmundi nomen infanti imposuit*

17. Gilbartna Genebrardoa, ordini· Banoti Baeadicti, iu libro oui titulus «Chronographi·*, odito Parisiis anno 1685, ad annum 1581. «Edmnndns Campianu· et alii «ancti ot docti martyrio attoiuntur Londini.*

18 Aubartu» Miraotu in, libro, cui titula· «Chronioon*, ad annum 168Î. TEdmundua Campianu Loadinaaai·, «ociatati· leau saeardoa, martyr noatri •accoli dariaaimua, pro orthodoxa religion· Romaaiqua pontificia auprema pnetoritato Londini halandidaoambris immanissima mactatur *

19. Pater Mstthjp Tanner, «ociatati» lasu, in libro cui titulo· «Societas leau usqua ad (anguini· profusionem milita»·* etc., edito Pragaa anno 167S, p. 13. «Plurimi, eum ut martyrem venerati «unt et venerantur; quo· inter aereoiwimi etiam orbi» ohri·tinni principe·. Sane aoroaiaaimua Leopoldua, épis- C eopua Paaaavianaia at Argentinean!·, at Mreniasimua Carolus, episcopus Wretialavienaia, uterqua arehidux Anatriae at auguatisaimi oeeaaria Fardisendi II filiua, cum vetus «ocietati» lesu collegium Pragsc ad Sanctum Clamantem invisareat, primario in cubiculum deduci sa expetierunt, quod aliquot annorum Pragaa habitatione Edmundus Campianu· oonsacrasaet. Iu quod non minoro reverentia, quam •aerarium quoddam et templum, capite nudato utarquo ingressi et in genua provoluti aunt, dignum ea veneratio»· pavimentum dieeatee, quod nobiliadeo Chriati martyria (ita illi· loqui ox privata devotion· libebat) pas caloaviaaat Ampli·· etiam idam pavimentum venoretua eat ex prima Angliae nobilitata Henricua Ortoaua, cum duci· Lotharingia· oratore idem aliquando oubiouhua inviaana; ubi toto corpore in illud provolutu·, davotiaaimU aaopiua I oaenli· aolum libavit: beatam praedicana quod tam D veaorudia plauti· tritum faiaaat.*

90. Pator Fraaciacua Boares i» libro eai titulus «Defausio fidai catholica· *ot* apoatolicao.advorau· engtioeaso aoctae arroros,* odito Coaimbricaa aaao 1619, lib. VT, o. 11. ,Aη qui propter Bomaoam religionem et obodiautiem ia Anglia mort· muletati sut, inter rare· martyrepriat annumerandi Ī Bici·ua ergo non solum aub Haurieo VIII, sad otiam aub Eliaabetha ot Inoobo plura· ia Anglioana por·acutiou· aaartaaa pro Oripto ràsoopiaso, ·qui inter varo· Chriati martyre· magna gloria at conatanti varitato oomputaatar. Ita aoatiui do hia aoactia viri· omnea catholici aoriptoroa qui de Aaglioanu rebua'his tmnppriba· acripearunt. Nam Polydorea Virgüh» ata. idem de ilba at da aliia auh EHaabetha iatarfaetia affirmat ot vjHa «ampfis ao ratioaibua estaudit Bandarpa, du Uh. I et Œ do •ohiam. Anglieaaernm etc. Ex aaaa 1681 at aequae tibua patrie Bdmandi Caapiaai a sooiatat· loaa at alioram multorum Martyria. praaelariaaims refert. Atqaa code· modo da. his martyribna aeoaereat Ganabrardua in Cbroaographia uno 1564, refere· PaalaM lovinum, Georgia· Lilina in Chronographi· at Blaidam lib. IX. Itam Snriu in aua hiatoria, Borina de aigaia node·., part. I, lib. Xi, a. 1, ate., Didaoaa Yap·· apiaoopua TarUaonanria in Anglioana hiatoria, Andrea· Filopater ate., illeatriaaiana Baronina in marfyrologio dia 99 decambria eta., Petrea Opmaerna in noviaaimo opera «Chronographis* uno 1686 et Laurentina Raycrliack in tom. II aiuadem Chronographi·· anno 1606, ete. Nihil ast ergo quod catholici de iatorum ·anctorum martyrio dubitent. Nam, iuxta regulam Auguatini, eum aint certi, eoa in unitate eccleaiae pre eodem nnitata et obedientia mortuu eaae. dubitare non poaanot, quin aint tamquam martyre· coronati, ot intorfoetorea eorum tamquam peraecutorea martyrum oau indicando·. Nemo igitur, ut Cypriane· dixit, infamat martyrum dignitatem; nemo eorum gloria· daatruat at coron·· etc.*

91. A nobili familia Cbolmaiey aaaerratur ·<(- hue reliquiarium, in quo ennt diapoaitae duodecim •anctorum ao beatorum reliquiae, quibus appositi •unt aequante· tituli: Ec ligno *8. Cruets, S. Qmriiuu, S. Btmarii ah., & Fieten», B. Gtnuti, B. Alaùii, B.* Bteaidei, *B. P.* Xeaarii, *S. Flari M., B. IFelprii, B.* Camprem Jf., *B. P.* Zynetii. Cnm vero in hoc reliqaiario sanctissimi Ignatius et Franc. Xaveriua adhuc titulo beatorum nuncupentur, constat efformatum ease ante annum 1691, quo •cilicot anno iidam beati a Gregorio XV canonisati eunt.

Da relevantia heram awaaaMutaram.

Ex hi· monumenti· quae attulimus, conatat, primo· Chriati martyre·, qui rab Henrioo VIII et Eliaabetha in odium fidei necati aunt in Anglia, non aolum a pii· fidalibu· at illuatribu· viri· in •nmma veneratione fui···, aed ex indulti· Gregôrii XIII cultum ecelatiaeticum habuime. Primum indultum eet, ut eorum imagine· ac martyria pingerentur, oiuadom pontifici· iuaau, in eeeleaia collegii anglieeni do Urbe. Booundum indultum, quod maximum «t ac praecipuum, eet faculta» amo 1589 tribute adhibendi horum martyrum reliqui·· in con·aerandia altaribus, loco martyrum oaaonixatorum. Ad hoc autem, ut a aaneta aade obtineatur confirmatio huiu· cultu·, noeoeea eat, ut rite probentur praedicta induite. Primum da picti· imagiaibua probari non potaat niai per hiatoriooe: eaeuadum autem duplici via; vel in madium afferendo re·ponaum Gregorii XIII, vel ai hoc invaairi naquaat investigando diligenter, au in vetustioribus altaribaa, qua· adhuc axstaat in Anglia, revera reporiantur reliquia· Thema· Mori, cardinali· Roffauais, Oampiani at aliorum qui aata annum 1589 martyrium facerent

. Hoc sutam ai probe fiat, non vidao cur fhoili ration· reatitai non poaait eultaa publica· at aoela·iaatiens illnatriorib·· viri· qui in odium fidai paaai aunt.

EPISTOLA

reearendi *pGtri?* domtre aecretorn Morer oeuprépe- *toertnea Titaau ai teàiuaiManaa erdU-*

Eminoatiaaimo et raverendiadmo principo.

Nall'atto cha mi reeo a dovara di aoauaara q voatrn eminewa revareedimima il ricavimaata dafto •critto da loi inviatomi, · «empilât· da un toologo di aaa fiducia, nolle acopo di appiaaara alcuno diffi-

colth eh· potrobbsro per avvcntar· offrirai all·•agra congrogarione det riti riguardo all'efficio dei •anti martiri Inglcsi implorato dal terso siaodo provincial· di Westminster, laseiar nea peace di assieurare la .steeea smlhsnia vostra oho mi readerb •ollecito di sottoporro quanto prima oodccto modesimo scritto al savio giUdirio jlefli sminentissimj padri componenti il sagro consesso.

Frottante, profittando di questo favorovol· iscontro, mi do 1'onore d'inolinarmi al baoio deUa sagra porporo oon sonti dei più profonde oteequio, di vostra eminens· reverendissima, umilisaimo, devotissimo, osaervantiaaimo servo

Å. Capalti.

Roma, dalla segreteria dei aegri riti, ii 13 giugno I860.

Eminentissime e reverendiseimo signor cardinale Wiseman, sroivesoovo di Westminster, Roma.

PARS Π.

I. Brevt de habitu eborati eapitnlorua.

PU S PAPA IX.

A4 perpetaam rei sramsriam.

Sacerdotalis indumenta plurimum conferre ad sacrorum rituum maieetatem compertum eat; quamobrem praedecsssores noatri Romani pontifice· ecclasiasticis viri·, qui in cath^dralibua templi· sacra peragunt officia, consueverunt elargiri pSeuliaria honoris ornamenta, nt iis ancti, maior· eniti gravitate ae splendore aaeroe ritus expiarent, eg quibus excitari vehomenter solet Molium piet·· et religio. Itaque cum venerabilis frater hodiernae archiepiacopus Westmonasterisnsis preces nobis admovendas, curaverit, ut, tum capitulo metropolitan·· eceleaiae, tum capitulis anffraganeis, certa quaedam indumenta in sacris obeundis functionibus concedamus, facile adducti sumus, nt huiusmodi precibus obsecundemus, illa etiam de causa quod de corumdem capitulorum pietate, et ecclesiasticae disciplina· singulari observantia, illustri· accepimus testimonia.. Quapropter omne· et singulos, quibus hae literae ravSht, peculiari beneficentia prosequi volentes, et quibusvis excommunicationis et interdicti, aliisque ecclesiastieis sententiis, censuris et poenis quovis modo vel quavis de causa latis, si quas forte incurrerint, huius tantum rei gratia abeolventee ae absolutos fore oeaeentee, auctoritate nostra apostolic·, tenofe praesentium, concedimus et iadulgetnus, ut canonici mstropoHtaai capituli Weetmoaasteriende talarem vectem, non tamen sericam, violacei coloris, canonici astem capitulorum suffraganeorum talarem item vestem aec tamen sericam nigri colori·, panne rubro extremis oria adsntam, cum globulis pariter rubris, in saeri· functionibus induere, utqne tam metropoli-D tauum quam suffragan·· enpitdn aarieuhàn manicatam vulgo npchettam cum fimbria valge marietta duodecim poIRoss mensurae Aaghoae per altitudinem minim· excedente gestare, ne···· paffielnm, seu moaaettam, neu tamen sericam, viaiaoei eoioris adhibere pomint, qaas extremis oris pellem albam prosfsrat mustela· alpinae vulgo amellino, et panne etiam laneo violacei eoioris subent· esae queat «un globulis eoioris rubri. Volumus autsm, ut editam decretum die 14 mtrii mail anno 18M aeearato observetur do eanoaioali iaduronte ı ia reepootivie scelesti· adhibendo, itemque sueti Unatur eeelwiaeticae praescriptiones siren tempos, -as lésa, quibus vestium MaoafoaUam iraamsate adhiberi, ac gestari quant. Boo ∞µ∘Bµ ı, otquo tadni-

dfoti XTV, pnudiseasaris nulli, saper dbhiiui materiarum. aliiaqnr apcatolicia. ac in univerealibu* provincialibusqus et synodaübns conciliis, ' editi· geaerabbas vel specialibus coastituiioaibas et ordinationibus, eeterisqu· contrariis quibuscumque.

Datum ex areo Gaadulphi, sab annalo piscatoris, die 14 nurii 1858, pontificatus nostri anno duodecimo.

Im ıı ***f tifilli.*** V. cardinalis Maochi.

II. Bmt neper ttoetiatt protectorl· *tt i/ptitimu*

rwtbris *ooUepii* Aagfonnn UlyssipeMnsla

PIÜ8 PAPA IX.

A4 fltaram rei «cerariam.

Vice· in terris gerentes illius, qui ab ipsis ecclesiae suae exordiis fassit apostolo· per mundum universum ire, et praedicare evangelium omni creaturae, nihil magis cordi habemus, quam ut haee, eadem evangelii praedicatio omni ratione iuvetur, et ad eam rite ao recte homines instituantur. In B eum finem Romani pontifice· praedecessores nostri collegio pro Anglisanis missionibus in civitate Ulysaiponensi constituto pro sua in ecclesiam universam sollicitudine, iuxta temporum adiunota providere non omiserunt lam vero episcopali hierarchic nuper per Angliam restituta, archiepiscopus Westmon.astericnais et episcopi regni eiusdem nonnulla proposuerunt, quibus bono illitas Angliei collegii regimini melins provideretur. Quibus omnibus mature perpessis, nos, ut bono praedicti collegii missionum ae votis memoratorum antistitam fiat satis, I de consilio venerabilium fratrum nostrorum sanctae Romanae ecclesia· eardinalium negotiis propagandae fidei praepositorum, auctoritate nOstra, tenore praesentiam litterarum, nuntium epostolicum apud aulam Lusitanam pro tempore existontom collegii de quo supra, pro Anglicanis missionibus Ulyssipone existentis, protectorem constituimus, quod munns ab C cessation· officii praesuli· inquisitoris, cui olim fuerat tributum, vacabat. Volumus praeterea, atque decernimus, ut deputatio rectoris sinsdem collegii fiat per congregationem fidei Propagandae praepositam, post propositionem episcoporum Anglia·. Hash constituimus, volamus atque decernimus, non obstantibus, quatenus opus dt, nostra et cancellari·· apoetolipa· regula de iure quaesito non tollendo, necnon eonstyutionibus et sanctiohibus apostolieis, eetorisque contrariis quibnscnmque.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, sub annule placatoria, die M iannarii 1854, pontificatus nostri anno octavo.

Pro domino cardinali Lambruschini,
Io. B. Branoaleoni Castellani, substitutus.

III. Dt rin *eruat, eatfrattrnitatibut tt eonpedaribeu.*

Beatissime pater.

Nicolaus cardinatis Wieemaa, arobiepiseopn· Waetmanastariansis, et episcopi Anglia· ad pedes •naetitatis vsatias prostrati, supplicant nt sanctitas vestra dignetur renovaro foeditates· oratoribus ad quinquennium sencernam die 7 mali 1867, erigendi ■Satioeec vine mucis sive per ae sive per delegato·, necnon et erigendi ooufratorritatoa approbatas, et delegandi saeerdetec qui beoedtotioaem et diatributionemeenpalarinm et Insigniam enrnmdem eonftntarnitatam exsequi valeaat Rsaineatiasimuaarehiepiscopes ot spiseopi oratores humiliter petunt ut · 'raaovetar dicta faoalta·, sine densata, .dussssodo non religiosi quibus privilegium competat,** oto.

Qnaro, ete.

fa entimdta snnstimtad habite dis fit meriti 1MM.

tiaactisriMs demhrae neater Pin· divin·'providentia papa TX. referente me infrassripto saeroe'**

congregationis d· Propaganda fide cardinali prac- A
I foeto, b»*ignc annuit pro gratia ia forma at ter-
mini· transactae concessionis, dempta tamen clausula,
.dummodo non eutent religiosi. quibu* privilegium
.competat.*

Datum Romae, ex aedibus sacriae congregationi*
de Propaganda fide, die et «nao ut supra.

Grati* *ine nile omnino solutione quocumque
titulo. Al. cardinali* Barnabe, praefectu*.

A IF. *IMfatu pro aristiouM inremenio.*
Bx audieatte suetimlml habita per me IÀS>ript«·
·aerae eeagrecattaei· d* Propaganda dde sseretariam,
die *1* mali 1774.

Sanctissimus domino* noster Pius divina provi-
denti* papa VI pro eximio, quo -flagrat, catholicae
religioni* latiu* propagandae (tudio, animadvertens
bono ac ineremcnto apoetolicarum missionum plu-
rimum potae conducere, »i ii, qui in collegii· aive B
seminarii* utriusque cleri evangelii praecone* mox
futuri, educati *unt, vel qui titulo miasionia ad ec-
clesiasticos ordine* fuere promoti, animo identidem
recolant iusiurandum, quo ae obstrinxerunt. coope-
randi Deo in aalutem animarum: eo* vehementer
hortatur, ut in anno· aingulo* io anniversaria die
praestiti juramenti illud repetere curent; serio
méditantes divinam erga se bonitatem, quae eos
constituit verbi ministros ad annuntianda mirabilia
virtutis ac potentiae suae; quam immaroewdbilis
gloriae corona ei* in.cpeKs parata sit, si officium
suum sancte, riteque impfoverint; quamque e contra
districtum maneat iudiciuhi, si negligent!* vel so-
cordia sua, quod absit, qussnquam perire contigerit

Id autem ut promptius et alacrius praestent,
sanctita· sua unicuique illorum plenariam indulgen-
gentiam, animabu· quoque in purgatorio detenti*
‹ applioabilem, et perpetui* valituram temporibus, C
r peramanter impertitur, non modo cum praedictum
juramentum primo emiserint, verum etiam cum illud
statuta iam die renovaverint; dummodo in utroque
casu conscientiam suam poenitentiae sacramento
expiare non omittant, ae eucharisticam communio-
nem suscipiant, vel missae celebrent sacrificium.

Datum Romae, ex aedibus eiuadem «aerae con-
gregationis, die 7 maii anno 1775?

Stephane* Borgia, secretorius.

F. *Sucripta ad atiuaU* *4 6r*moriua· *tpactântia.*
IVj4· oene. prov. П.)

14. Peorstiim pro celebrationg nonnullorum fiMtora* MMMtonM* SctfMud·**

Ut «anctorum virorum qai dum · Domino in
terri* peregrinarentur, Britanniam sanguine pro
Christo effuso vel eximiarum spleudore virtutum
longe lategus illustrarunt, indelebili* usque memoria D
vigeret, revsrendissimi Deborensis, Philomeliensis,
Amoriensis et Ramateasis epiaeopi, Anglicaai, regni
in praesens vicarii apoatoUei, apud aaaetam sedem
plurimum institerunt,; supplicantes ut priatiaam et
ob temporum coaditioama intermissam consuetudi-
nem restituero dignaretur, nelebrandi scilicet ia toto
eo regno certis statutisque diebna officium ot missam
de noanuUia ex ipaia qui ibi clariori sanctitati· fama
floruerunt.

Cum autem ad Christi fidelium pietatem ex-
citandam et adTbaaotorum patrocinium demerendum
conducere id pome videatur, «anetismmua dominus
nooter Clemen* papa XIV, pro paterna illa caritate
qua AngHoaaam gentem sanotea Romanae eeoleeiM
communioni adhaerentem complectitor, pusiquem
ex mei iafraaeripti sacrae oongregatiotea de Pro-
paganda fide secretarii relation·, in audienti· diei
90 martii currenti* anni, dsprebeadit sancto· de

quibus officium et missa postulatur esse in Romano
nisrtyrologio descripto· (excepto tantum uno, scilicet
sancto Davids, Maneveasi episcopo, do quo tamen
officium et missam celebrant sub die 1 martii mo-
nachi congregationis Anglo-Bonedictiaao) et fere
omnes in pervetusto Sarisburiensis ecclesiae calen-
dario ot 'missab, quod olitn commune erat pluribus
Auglioanae provinciae ecdcmm contineri, prae-
fatorum vicariorum apostolicorum pfecibus benigne
annuens, omnibus et singulis-ex clero saeculari in.
dicto regno existentibus vel extituris qui' ad divinum
officium recitandum quocumque modo tenentur, prae-
cipit et mandat, his vero qui sunt ex clero regulari
permittit, ut infrascriptis diebus illud subtritu ad-
notando de sanctis qui sqquuntur persolvant, simi-
liter et missam de eisdem sancti* celebrent de-
sumptam de respective communi prout sequitur.

19 ianuarii, sancti M*olstani, episcopi Vigorniensi*.
duplex de communi confessori* pontifici*.

1 martii, sancti David, episcopi Menevensis, duplex
de eodem communi.

9 martii, sancti Ceaddae, episcopi Licbtfeldensis,
duplex ut supra.

8 «martii, sancti Felici*, spiscopi Diimnocenaia,
duplex ut supra.

SO martii, sancti Cuthberti, episcopi Lindisfarnen-'
si·, duplex ut aupra.

3 aprili·, sancti Richardi, episcopi CicMtren*^
duplex ut supra.

19 maii, sancti Dunstani, arcbiepiscopi Canturaicn-
·is, duplex ut supra.

35 maii, sancti Aldhelmi, episcopi Scireburnensis,
duplex ut supra.

8 iunii, sancti Gulielmi. episcopi Eboracensis,
duplex ut supra.

, 99 iunii, sancti Albani, Britanniae proto-martyris,
duplex maius de communi unius martyris.

7 iulii, translationis sancti Thomae Cantuarieusis,
duplex maius de communi unius martyris.

15 iulii, translationis sancti Swithuni, episcopi Vin-
toniensis, duplex de communi eonfoesoris pontificio.

17 iulii, translationis reliquiarum sancti Osmundi,
episcopi Sarisburiensis, duplex ut supra.

31 augusti, sancti Aidani, episcopi Lindisfarneusis,
duplex ut supra. e

3 octobris, sancti Thomae, episcopi Herefordensis.
duplex ut supra.. '

10 octobris, sancti Paulini.

19 octobris, sancti Wilfridi, archiepisoopi Ebora-
censis, duplex ut supra.

95 octobris, translationis sancti Ioannis de Bcver-
laco, archiepisoopi Eboracensis, duplex ut supra.

3 novembria, sancta* Winefridae virgini· et mar-
tyris, de communi virginum et martyrum.

14 novembria, translationis reliquiarum saacti
Eroonwaldi, episoopi Londinensi·, duplex do com-
muni confessori· pontificia.

16 novembria, Macti Edmnndi, archiepiacopi
Cantaarienma, duplex ut sapra.

17-novembria, aaaeti Hagonia, episcopi Linool-
niansia, duplex at supra.

5 decembris, impeti Biriai, episoopi Doroeatrieaaia,
daplex nt supra.

Insuper eadem sanctitas sua dederat in con-
currentia altaria* officii «errari debere rubric··
generale·, et, ei egetur do ooMarreatin officii eiaa-
dem ritaa, praeferri officia sanctorum regni.

Datam Rem··, ex aedibu sacrae congregation»
de Propaganda fide, die 91 martii 1774.

Stephana* Borgia, morae oongregationi· de
Propaganda fide secretaria·.

Lectu *t tifiUL*

18. Keduotto feetorum et vlgiUarum.

DICUTUM
Mérse rMjreyfwwll dt *rntfaganl» rit.*

Ex andUati· aaaetMari baffle · aartU 1Π7.

Sanctiaatmu· domiOus noater Pia· divina providentia papa VI,. ma infraseripto baerao oongregationi· da Propaganda fide secretario referente, attenti· poculiaribua cireumitanti» eathoiioorum' ia Anglian regno degentian, eoa benigne dispensavit a praecepto audiendi «aerum et abatiaandi ab operibus «erviltbu· per diea festos cuiualibet anni, excepti· tamen dominici· et feria Π. poat Paacha resurrectioni· ac Penteooatea, necnon aolemnioribus reliquia feati·, scilicet Natalia Domini, Circutnciaionis, Epiphaniae, Aacenaionia, Corpori· Chripti, Annuntiationi· et Aaeuaiptionia beatae Mariae virginie, aanetorum apostolorum Petri et Pauli, commemoration· omnium sanctorum et demum, ubi colitur, patroni ' etiam loci. Vigilia· autem feati· ut aupra diapenaatis annexa* «anotiiu «ua mandavit tranaferri in IV et VI feriant unraacuiueque hebdomadae Adventu·, in quibus .ieiuninm idem servandum erit, quod in Quadragesima et quatuor temporibus anni aervari debet, (licet Anglia in more sit feriis VI ieiunia vigiliasque celebrare. Quoad vero ' eceleaiaatica officia, aanctitaa sua declaravit ea aie ut antea retineri oportere, tam in miqaae celebratione, quam in horis canonicis Acitandia. Insuper sicut interdum evenit, ut die quo festum agitur sanctorum apostolorum Petri et Pauli contingat in eodem ^regno collectio foenorum, et meaais triticea aliquando incidat in festum Asaumptionia beatae virgini·, ita sanctiasimus hinc quoque proapiciens, vicarii· apoatolici· locorum reapectivi· plenam largitur facultatem dispensandi in simili casu a praecepto abstinendi ab operibus srtvilibus, in duobua praefati·, audito tamen C prius tanctae missae sacrificio, abi illud Commode fieri poterit. 1

Datum Romae, ex aedibus sacrae congregationis de Propaganda fide, die et anno quibus supra.

Stephanu· Borgia, aacrae Congregationi· de Propaganda fide secreterius.

Locas *f rijiUi.*

la. Suppressio istanil feriae aaxtaa.

Ex aadlantia UMUetal babita «e 8 intii 1781.

Relatis per me infraaeripto aacraa congregationis de Propaganda fide- secretario pracibu· vicariorum apostolicorum Angliae humillime aupplioaatium pro dispensatione · consuetudine inter catholico· aiudam regni iamdiu vigente ieiunandi in qualibet feria VI per annum, excepto tempore Paschali, aeenon abatinendi a oarnibu» tribus diabns rogationem, et dia feate sancti Marti evaagetietae, aaactisaima· do- D minim noster Pin· divina providentia papaVIpraecipuqa ob causas et circumataatia· eathaliooa omne· in eodem Angliae regno Regente· benigno ao perpetuo dispensavit · prostata ieinnii obaervantia in qualibet feria VI per annum, salvo tamen' isiaaio ab eccleaia praescripte feri» VI quadragesima· rt (IV temporum, et firmo aemper remaneat· praecepto ieinnii in singuli* feriis IV et VI nninaqniv· que hebdomadae Adventus, quod looo nrana vigiliarum catholioie AngHa iniunetum fait ox apoatolieo induito die 9 martii 1777. Quoad vero abetinoatiam a oarnib··' per tree diea rogationum ante festum Aaoenaionia Domini et die faeto aancti Mani svangeHatae, voluit aaaotitka asa ut pia baae et ab aatiqnia temporibna firmata eoaenetudo

Datam Romae, ex aedibus eaerae congregationi· da Propaganda Ada, dio ·< aano quibua «apta.

Stephana· Borgia, taeraa congregationi· da Propaganda fide secretario·.

Lomu *t tifiUi.*

>7. Ptap»—»tlc abetiahntiao «abbad, aaaoti Marte te rogatioenm

DBcurrcM
Mcrw CMgerfUitait gnuratu ds Pi«p«jjh4u jUt, AsMse dw /7 aait anna *Vfio.*

Cum reverendi patre· domini vicarii apoatolici regni Angtiae, pluribua adducti· gruvibua rationibus, vehementer petierint pro univerao illo regno dispensationem ab obaervantia abstinentiae ab eau carnium die aabbato in quo ieinnii praeceptum non obliget, itemque- dispensationem, ab eadem abatinentiae obaervantia, quae in memorato regno viget. die sancti Marci evangelistae et diebus rogationum; ■aeni congregatio generalia *it/* Propaganda fide habita die 17 maii. anno 1830, referente eminen-. tiaaimo ac reverendissimo domino Benedictu «anctae Romanae ecclesiae cardinali Barberini, consuit ac decrevit, «applicandum sanctissimo domino nostro, attenti· ac durantibus ciroumstantiia, pro gratia iuxta petita. | k.

Hanc autem aacrae congregationi· sententiam, sanctissimo domino Prfi papae VIII relatam per reverendum patrem dominum Castrucium Caatracane. ·aerae congregationis secretarium, in audientia die 33 maii anno 1830, sanctitas site benigne in ornabas probavit et reverendis.patribus dominia vicani» apoatolicis communicandum iuaait. |

Datum Romae, apud sacram congregationem de Propaganda fide, dié 29 maii 1830.

D. M. cardinalis Capellari. praefectus.
C. Caatracane. aecretariuV

18. Beduotio fastorum.

DBCUTTM K
»icrat cvnfrefatiMtu fmfruht
dis *K* ssss *Uiio.*

C^m ia sacra congregatione generali de Propaganda fide habita die 17 maii 1830 perpensae fuerint preces reverendorum patrum dominorum vicariorum apostolicornm Angliae. quibua petebant nonnullorum dierum festorum in eo regno adhuc vigentium diminationem. referente eminentissime ac reverendissimo domino Benedicto janctae Romanae ecclesiae cardinali Bhrberini, eidem sacra congregatio, rebus omnibua matare*eonaidaratia, cenauit ac decrevit, supplicandum aanctiaaimo domino noatro pro D auppreaaione, durantlbus oiroumatantiia, feati de praecepto hactenae ibi «errati in attaque feria aeonnda Paaohatis ae Pentaooate·; itemque pro tranalatio·· feati Annuntiationis boat·· Mariae virgini·-t sancti Cuthbarti in comitata Dunalmanai diatrictus aepteatrionali·, ad diam dominicam proxime aequantam.

Hanc autem aacrae congregationi· sententiam, aanctiaaimo domino noatro Pio papaeVIU relatam per reverendum .patrem dominum Caatrutiuntlaatracane, aacrae congregationi· aeeretarinm. in audientia diei 33' maii anni 1830, eanetitae ana benigne in omnibua probavit, et vicarii· apoatolieia communicas- t

Datum Roma·, ax aedibua diet·· aacrae congra- - gationia, die 3» maii 1830.

D. M. imrdinalfe ■i, praefectas.
C

Weetmonaoterioneie.

Ad promovendam magia in Anglia devotionem erga amantimimnm humani generis redemptorem Christum leeum, et sanctissimam eius matrem bea- tissimam virginem Mariam, eminentissimus et reverendissimus dominus cardinalis Nicolaus Wiseman, arohiepisoopus WeetmoMsteriensis, a sanctissimo domino nostro Pio papa IX supplicibus votis postulavit. ut privilegium concedere dignaretur clero Angliae, transferendi ad primas dies sequentes liberas mobilia festa tum mysteriorum et iustrumentorum dominicae Passionis, assignata certis feriis a dominica Septuagesimae et deinceps in Quadragesima, tum festa eiusdem Deiparae determinatis intra annum dominicis affixa. .Sanctitas sua, referente subscripto sacrorum rituum congregationis secretario, eiusdem votis clementer deferens, induisit, ut enunciate festa mobilia dominicae Passionis ac beatae Mariae virginis amandari valeant ad primae dies sequentes liberas, quoties, iuxta decreta, designatae feriae vel dominicae impeditae occurrerint; attamen quoad officia mysteriorum et instrumentorum dominicae Passionis, voluit ut ultra Quadragesimam non transferantur; servatis rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscnmque.

Die 10 iunii |058.

t C., episcopus Albanei^eis cardinalis Patriti, sacrae rituun, congregationis praefectus.
H. Capalti. sacrae rituum congregationis secretenus.

90. Ds oommomoratioao sanoti Ooorgii.

Sanctissimus dominus noeterPins IX, die 94 maii 1863 declaravit, quod in sanctorum suffragiis, atque in oratione *A cuncti·* commemoratio sancti Georgii tantum fiat, omissa commemoratione aliorum sanctorum, praeterquam in <asu ordinum regularium quoad commemorationem sui fundatoris, et salvis privilegiis particularibus A sancta sede concessis.

VI. DE INDULGENTIIS

in Metis domini nostri leeu Christi et baetas Mariae virginis.

Beatissime pater.

Per rescriptum sacrae congregationis de Propaganda fide diei 14 maii 1863, sanctitas vestra benigne dignata est concedere omnibus dioecesibus Angliae indulgentiam plenariafa sub solitis conditionibus in omnibus festis domini nostri lesu Christi et immaculatde ipsius matris; per decretum A voco «sois congregationis indulgentiarum diei 18 soptambris 1869, declaravit sanctitas vestra per verb, „ia omnibu festis domini nostri lasa Christi* iatelligi debere festa Nativitatis, Cirrameimoais, Epiphanias, Paachatis, Ascensionis et Corporis Christi. per verba autem ,in omnibu festis beatas Mariae virginis* foeta Conceptionis, Nativitatis, Annuntiationis, Purificationis et Aaeumptionis.

Sed cum ia omaibuo calendariis Angliae editis non solum festa praedicta, sed etiam, per errorem, ot alia secundaria festa Domini nostri et beatissimae Virginio utpote hoc privilegio decorata, per varios annos sint publicata. atque persaepe a suggestu ad fideleo in diebus dominicis a sacerdotibus sint promulgata:

Nicolaus, cardinalis archiepiscopus Westmonuteriensis. pro se suieque suffragantis, enixe supplicat, ad evitandum scandalum et ne minuatur sacramentorum frequentia ratione indulgentiarum hactenus publicatarum introducta, ut sanctitas vestra benigne dignetur concedere ut singuli fideles in Anglia degentes lucrari valeant indulgentiam plenariam animabns in purgatorio detentis applicabiletn. dummodo rite confessi et sacra synaxi refecti, coram aliquo altari pias ad Deum preces fuderint iuxta mentem sanctitatis vestrae, a primis vesperis usque ad occasum solis dierum festorum sequentium, scilicet sanctissimi nominis lesu. Desponsationis beatae Mariae virginis. Orationis domini nostri lesu Christi. Passionis, spineae Coronae. lanceae et Clavorum, Sindonis, sanctarum V Plagarum, pretiosi Sanguinis in utroque festo. VII Dolorum beatae Mariae Virginis ia utroque festo. Auxilii Christianorum. aacratiraimi Cordis domini nostri lesu Christi, Visitationis, beatae Mariae virginis de monte Carmelo et ad Nives. Transfigurationis domini nostri lesu Christi, sanctissimi. Nominis Mariae, beatae Mariae virginis de Mercede, solemn itatis Rosarii beatae Mariae virginis, Maternitatis. Puritatis et Patrocinii beatae Mariae virginis, sanctissimi Redemptoris. Praesentationis et Exspectationis partus beatae Mariae virginis.

Quare, etc.

fraadwetis ₐₐᵤVmoᵐˢᵘ **taMo** *<bt* **s-frArMnt** *t·ΛΛ.*

Sanctissimus dominus noster Pius divina providentia papa IX. referente me infraacripto sacrae congregationis de Propaganda fide secretario, benigne annuit pr6 gratia iuxta preces

Datum fy>mae. ex aedibus dictae sacrae congregationis. dis et anno praedictis.

Gratis ' sine ulla omnino solutione quocumque titulo.

H. Capalti, secretanus

LITTERAE SYNODICAE PATRUM Ç

We, the cardinal archbishop, and the bishops of the province of Westminster, in provincial synod assembled, to our dearly beloved brethren and children in Christ, the clergy secular and regular, and the faithftff under our jurisdiction, health and benediction in our Lord Jesus Christ.

For the third time we have the consolation of addressing you in a joint synodical letter. We have supplied, through the divine blessing, the omission of our periodical synod, to have been held, in due course, last y*ar. But the delay, we humbly trpst, will be for you profit, as it has given more time to mature ou judgtdegt4 and our thoughts, on tho important subjects which awaited ohr consideration.

8tk weighty, indeed, wore many of these, that the'period during which we onto was prolonged

Noe *, archiepiscopus et episcopi provinciae Westmonasteriensia, in provincialem synodum congregati, carissimis nostris in Christo fratribus/bt filiis, saecularis et regularis ordinis derieisA ae fidelibus nostrae iurisdictioni subtectis, salutem et benedictionem in. Christo lesu domino nostro.

Nunc iam tertium lubentiesime facimus, ut voe per communes literaa synodicas alloquamur. Earn enim synodum, quae superiore anno, ut exaeto legitimo tempore, habenda erat, omissam. nunc demum. favente Deo, repetivimus. Quae dilatio, ut nos quidem confidimus, vobis in bonum vertet, cum plus spatii necti simus ad matuhnda nqgtra de niaximis rebus, quaa eramus tractaturi, indicia atque consilia.

Atque earum quidem' adeo graves eraat nonnullae, ut diutius nobia, quam iu prioribus synodia,

· Vorate ousts ab oditraibus GsBsrtsais Jointe,

beyond that occupied by any prenions synod. Wo were, however. happy in this, that every bishop composing onr hierarchy was able personally to attend; and that with ths exception of the late venerable . bishop of Liverpool, doctor George Brown, we have to deplore no lose by death between the last and our present synod.

A marked feature ia thio mooting has been the great increase in the representative· of religions orders, ancient and recent; some present by virtue of office, others brought, as their theologians, by several bishops. It has been pleasing to meet in the shady alleys of the grounds, or to see mingled with the robes of our canons, and other secular priests, in our more solemn assemblies, the ancient habits of those venerable conventual bodies, which, though banished for centuries from our native land, have left their names indelibly impressed on the public places and thoroughfares of our cities. And scarcely leas encouraging has it been to find established amongst us so many of those modern congregations. which God has inspired holy men to found, in order to meet special wants created by the changes in the social world.

The return of the first, and the establishment of the second class of monsstic institutions, form a motive for great encouragement, for when the divine goodness thus sends workmen,ts our vineyard. peculiarly qualified for the various works conducive to ita perfect cultivation, we eannot but feel that this spontaneous mercy marks one of those hours in its providential care, when our heavenly master goes forth into the very market-place of hie better Jerusalem, to press into hia service here whoever ean be spared, or seeks more active occupation. even in a strange land.

Nor can we overlook, dearly beloved in Christ our lord, that such a striking, and almost unexpected aid from without does not. we humbly trust, come to us as a reproof, but rather as an approbation. and a support. For^, although it may not become us to utter words *tn* obmmendation which may seem to reflect book praise upon their source, it would be unjust in aa. for fear of sueh aa imputation. to hesitate one moment in expressing our hearty approbation, and even admiration of the devotedness to their duties of tbe elergy of our province, of tl,eir disinterested seal, their multiplied labours, their self-sought increase of toil, end their self-imposed burthens.

If you. the faithful children of the church. en-D; joy increased facility far assisting at the celebration of the divine sacrifice; if you witness not only on greater feasts, but on minor or local festivals, the churches crowded, .and tbe altars approached by multitudes; if in towns you enjoy the blessing of devout'evening services, with frequed^benodietions, and expositions of the most blessed sacrament: If you see the functions of the church performed with a new splendour, and eorupuloM exactness, with riehiyps in every requisite for them, whether decoration, or vestment»"and plate; to whom do you owe all this but to your tealous clergy, who have readily sacrificed their own time, honest recreation, aad, wW four we must add, often health, to procure you the\spiritual graqeo which these additional "practices ofdsvotioa *confort*

fuerit ooMideadum. Cetorum illud nobis gratissimum flsit, quod e nostro episcopali ordine nemo non intereye posset, neque, praefer venerabilis memoriae episcopum Liverpolitanum, doctorem Georgium Brown, quemqaam inter hanc et ultimam synodum desideraremus morte sublatum.

Unum porro habuit hic conventus insigne ac propriam, quod ex religiosis ordinibus, tum antiquitum recentibus, multo piares in eo, quam antea, consederunt; quorum alii ederant iure sui muneris, alii ab episcopis adducti theologi. Erat certe quod laetarere. cum vel in hortorum umbraculi· obvios haberes, vel in solemnioribus. consessibus, inter canonicos nostros aliosqne saeculares sacerdotes, suis quosque vestibus ornatos, versari cerneres antiquos habitus venerabilium illorum collegiorum: quae, quamvis ante aliquot iam saecula e nostro natali solo pulsa, tamen in foris plateisque nostrarum urbium sue nomine in perpetauml/impressa reliquerunt. Neo minus fere sd confirmandos animos valebat, quod apud nos constitutae reperireotur comploro· ex novis illis sodalitatibus, qua* vin ·ancti divino instinctu condiderunt, ut pecolisres necessitates ex mutationibus humanae societatis exortas sublevarent.

Est profecto, cur nos magnopere confirmet cum veterum monasticorum -ordinum reditus, tum recentium institutio. Cum enim divina bonitas eiusmodi operarios in hanc vineam mittat, qui variis operum generibus, qnse ad eam perfecte colendam pertinent, maxime sint "idonei non possumus in hoc sponte concesso -beneficio non agnoscere unam ex illis providentissime dispositis horis, cum coelestis paterfamilias exit in forum mêlions suae civitatis lerusalem. ut eos ad serviendum sibi his in locis impellat, qui vel alibi non sint necessarii. vel plus operis ac laboris, etiam in extern regione, desiderent.

NetVue vero illud praeterire possumus, dilectissimi in Christo, fana mirabile ac prope inexspectatum, quod foris accepimus, auxilium, non vituperationi alicui, (sic enim confidimus nos quidem). sed magis approbationi et succurrendi studio esse tribuendum. Quamvis enim non deceat nos fortasse ea commendare, unde laus ad nos ipsos redundare videatur, tamen ifliusti simus, si talem criminationem veriti, ullo modo dubitemus palam profiteri, provinciae nostrae olerum quam ex animo probemus, immo vero etiam admiramur: id eius est tuendorum officiorum stadium, is proprii negligens commodi selaa, ea laborum .magnitudo, ea denique ultro quaesita operis accessio, et onera oneribus sponte cumulata.

Etenim si vos fideles eoeleaiae filii, maiorem naoti eatis facultatem divini sacrjficii frequentandi; si non modo in maioribus solsmnitatibus. sed etiam in minoribus aut certorum locorum propriis, referta hominibus templa aras piis convivis affluentes videtis; si in urbibus alere vestnun pietatem potestis vespertinis illis caerimoniis, et frequenti expositione ac benedictione sanctissimi sacramenti; ai eoeleeiae ritus, ut videtis ipai, novo splendore, diligenti cura, insigni omnium rerum necessariarum ornamentorum, vestium, vasorum, apparata peraguntur; quibus tandem haec'omnia debetis, nisi optimis sacerdotibus vestris, qui suum tempus, honesta sua oblectamenta, fortesce etiam saepe suam valetudinem libenter impenderunt, ut vobi* spiritualia bona, quae cum hae piarem caerimoniarum secessione opninneta suat, osotpararentT

Qaodai twat ia emnihua Aagliao partibnsnova

mena· for daily propitiation of God'· wrath; if thio old aad wrwtohsd, though roaonjtlo ohapela of oar •ires are being rapanodod by larger aad more becoming odifioe·; if aehoola have been enlarged aad multiplied to more than doable their former di* meneione aad number; if religion· toaebere are gradually becoming, in almost ovary town, tbe instructor· of the future mother· of our dock·; who·· baa generally been the assiduity, th· labour, th· solf-oaorifioe. to do these great things for God, but the missionary priest's, seculsrxlr regular, who, often nobly seconded by tbtfsgeneroeity of the laity, baa laboured for yeanL and spent himself before he has seen the first aspirations of his hopes crowned with complete success?

It was for a clergy that worked thus that aid waa needed not to supply defect·, but to add to our power. God looked mercifolly from hi· high throne in heaven, upon his servant·, who had ahrunk from no toil, and quailed before no danger, whose youth was often too early crushed or blighted for this world, or rather too early bloomed for the next, who had spared themselves in nothing, and in nothing sought themselves; and sent them his help from hi· holy place.

New wants in Ibe spiritual life had sprung up. and God supplied them. How were our numerous convents to receive their at least annual demand for a spiritual retreat, without bodies of men, ready for this new requirement? How even were they to be adequately provided with directors, without an extraordinary supply of priests with leisure to undertake the office? How were the clergy of our multiplied dioceses, almost at one and the same time, to enjoy the annual refreshment, now^o valued by themselves and their fengregstions, of accurately conducted spiritual exercises, without learned and grave persons, trained by express study to their direction, and even extraneous to tbe class of ecclesiastics to whom they have to offer wive end pious counsel?

And further still, the time had manifestly come when masses of evil had to be driven into by combined force; when the accumulation of vice and indifference in our great cities had to be broken up piecemeal, dissolved; and washed away, so as,to pollute no longer the streams in which they bad collected and grown. Even in country places, the quiet course of sound old catholic traditions had often become almost stagnant, with little influence, little progress, and little feeling. It bad become obvious that the application of'nome new power was necessary for both. In the first Especially, the combination of an almost rude strength, concerted operation, and often long continuance was Accessary to drive a wedge into the resisting block of aggregated and hardened sin. And where could these conditions be folfilled, except in a body of men trained up to tbe work on a uniform plan, free from other responsibilities, and able to raise their voice with 'a new energy in every place which they visited? Who does not remember the stirring and awakening results of the early labours of these missionaries — some of whom, like the good fathers Dominie sad Gentili, have now long departed — when they fint visited our congregations?

I Thank, God, then, that in all this ktia ^oly

quae ad propitiandam quotidie D«um pertinent, copiosius instructa; m vStasta ot misera maiorum nostroram ssoella, qunasvts antiqaitate vsaeranda, tfimon maioribus ot dsooatioribus aodifidi· eeassruat; m ad scholarum ampbtadiaea ot numstum tantum, acesssit. ut iam sint duplo, quam antea, capacior·· atque plure·; ai ia omnibus paouo urbibus fit paulatim, at, qua· matroe familiarum nostrarum suat feturaa, religioaarum magistrarum utantur disciplina; qui sunt ii plerumque, quorum assiduitas, labor, devota caritas, res tanta· Dei causa effecit, nisi mismonarii sacerdotes, saeculares aut regulares, qui. laicorum saepe generosa liberalitate adinti, multos annos laborarunt sequo ipsos impenderunt, priusquam prima· ape· sum se rota prospero eventu expleta cernerent?

Profecto sic strenue laboranti clero opus erat auxilio, non quo sarcirentur defectus, sed quo vires nobis adderentur. Benigne respexit Deus e coelesti sede famulos suo·; qui nullum laborem subterfugerant, nullum periculum detrectaverant; quorum saepe iuventus immature ad hanc vitam atteri aut consumi, vel potius praemature ad alteram florescere ·olebat; qui nulla in re sibi pepercerant, nulla in re se ipsos quaesiverant; misitque illis auxilium de loco sancto suo.

Exstiterant in spiritunli vita novae necessitates; his Deus providit. Quomodo enim tam multa monasteria eum, quem minimum quotannis petebant, spiritualem secessum impetrarent, nisi adessent virorum collegia, qui ad haec npva munera essent parati? Aut unde iisdem idonea moderatorum suppeteret copia, sine extraordinario aliquo sacerdotum supplemento, quibus otium ad id muneris non deeoset? Quomodo autem tot dioecesum sacerdotes, fere tono eodemque tempore, annuis spiritus exercitationibus, iisque accurate moderatis (quas nunc cum ipsi tum ii. quibus praesunt, fideles tanti faciunt), refici recrearique possent, nisi praesto forent viri docti et graves propriisque studiis ad id opus instructi, iidemque etiam ab eo cleri ordine discreti, qui prudentibus piisque eorum consiliis dirigendus esset?

Praeterea vero manifestum erat venisse tempus illud, cum ingens quaedam vis melorum, consociatis multorum viribus, esset comprimenda; cum congeries illa vitiorum, quae in magnis urbiffus nostris inveterato torpore concreverat, tandem aliquando perfringenda, disaolvenda. proluenda Meet, ne diutius flumina tanta tamque foeda colluvione contaminarentur. Quin etiam ruri quietus ille cursus ineorrupta'e, ut a maioribus tradita est, catholicae disciplinae multis locis paene constiterat; parum ea vim suam exercebat, parum valebat ad profectum, parum in animos penetrabat Apparebat utrobiquo novum aliquod robur esse adhibendum. Et in urbibus quidem maxim· prope violenta vi, et conspirante mbltorum opera, ac saepe diuturna contentione uti necease erat, ut in densam illam coacervatorum et induratorum scelerum molem velut cuneus quidam adigeretur. Quae quidem fibinam timui omnia reperirentur. nisi in collegiovirorum, cum una ratione ac disciplina ad hoc opus institutorum, tum ab aliis officiis liberorum, quibus liceret, quemcumque locum adirent nova semper vi vocem attollere? Quis non recordatur, quos motus animorum concitarint illorum misaionariorum labores (ex quibus nonnnjli, ut optimi patres Dominic [congregationi· sanctissimi P.] et Gentili [congregatione Caritatis, Rosmin.], iam diu ad unicam requiem suam diseeeserunt), cum primum nostros conventus visitarunt?

Gratias igitur agamus Doo, cui* sanet·· spirites hnao tanta viti»· ■oiatiiqM iMroaanuta sotit attulit;'

of which the fallwt evidence was given u ia thia a provincial aynoC by the truly cordial aad brotherly cooperation of tho two order* of clergy. But oven this harmonious activity Would bo rary-inanflMont if it were not well ·qoonded aad supported by you, our dearly beloved childra·, tho catholic laity of England. At all time· wo have found you ready' to come openly and boldly forward, to aatert the principle· of your religion aad the daim· of the church. You have readily thrown into the scale, when needed, the weight of your rank, your ancient descent, your «ocini poeition, aad political influence: and. where providence bed not beotowed them, the weight of your number·, and the unanimity of your voice·. Much have we gained in thia manner: not only in moment· of crisis and emergency. when a resolute attitude vu neceesary to stay artificial agitation oppoeed to us, but in the more tranquil adjustment of our demand· in favour of education for our poor. It baa be·· by thia support and unanimity of counsel and of action, that our poor school committee has succeeded iu maturing and carrying measure· which all now acknowledge to have procured moat important advantage·. It has bean through the same combined activity that our separate reformatories have been obtained, on a footing of equality with thoee of other·. And finally, the seal of all catholic·, and their earneat advocacy, have «cured permanently to our soldier·, at home and abroad, thé inestimable blessing of chaplains, honourable appointed, and treated a· become· their sacred office.

But we cannot pass over the most signal and public demonstratio· of our unanimity in truly catholic efforts, qo recently given, by one of the most numerous and distinguished meeting· for any religious purpose, ever held in the metropoli·. When we consider whet was' the purpose of this assemblage. — in the eye· of God nothing lew, in the eight of scoffers nothing more, than the eternal interests of the outcasts of society, whom crime has thrust into prison·, or wretchednere ba· «wept into workhouse·, — we thank the Almighty, in the sincerity of our hearts, that He hath given such a gift to you, of compawionate charity and its oourageo.no advocacy. ♦

But. dearly beloved in Christ our Lord, let u earnestly remind you our work, in thia matter, is not yet complete. The just and salutary measure· for which we have contended have not as yet boon gran-

First. — the obtaining for our gallant and loyal catholics serving in her mqjeety's fleet, the aame means and opportunités for receiving religion· instruction, exhortation, and sacre^ ministration. μ have been secured to oar eoldier* in the army: for surely there eaa be no difference of equitable claim· between thoee who risk their live· on land, and thoee who doubly imperil them at sea.

Secondly, — the placing of catholic prieoners on the lame' footing as proteatant· in all that regard· religion· aaeiatance and consolation: for since, profesaedly, the prison is now regarded as a place of reformation rather than of expiation, and since no one can doubt that the root of faith once planted in the heart, end never totally destroyed by a career of vice, is the beet, and often the only hold which later call· to virtue can eeiae, it stands to reason that catholic delinquent· «ta be'reetored to a moral life

quod evideutiarime ooaaprehavit, in hae provinciali aynodo, tarn ax aaimo taanqae fraterne coaseeiata ntriaoqae cleri ordini· isduitri·. Veram no haac qaideas eeneordMma Wrium eoninaetto aati· efficeret, airi eadem a vobis, oariarimi fllii, UM AagHao catholici, invaretar et sastineretur. Atque omni quidam tompore voo paratoe reperimoa palam snimoeeqne prodire, ad religioni· veetrae lege· ot ·cdeeiae iure tutanda. Non dubitastis. eum opua hit, alii vwtram nobilitatem, antiquitatem generis, ·oeialem conditionem, auctoritatem in republic·. quaai in librae lancem conticere; ceteri, quibu· haec non dederat providentia, vestri numeri pondu et oonapirantium suffragiorum globum. Et multnm profecto hac ratione consecuti nmn·. non friodo in robu anc.ipitibu et aubitio easibus, cum constanti·' opu erat ad cohibendo· motus in no· de industria concitato·; aed tum etiam, cum tranquilliu ea. quae pauperum nostrorum educandorum causa patebamus comparanda erant. Dio igitur auxilio iliaque con·iliorum et virium eoniuactkme effectum eat, ut curandi· pauperum aeholia 'delecti viri ea suscipere et exsequi pneeent. ex quibue na^t» utilitatee provenisse omne· nune fetentur. Eadem illa in rebvd gerendi· eonsensione propria· et peparetaa emendandae juventuti schola·. eaaque pari cum ceteri· eiusdem generi· conditione, adepti sumua. Denique omnium catholicorum industriae et gravissimae interoeeaioni id maximum beneficium debent nostri milite·, ut domi et fori· stabiles habeant capellanoe, quibu· nec honeatum salarium. nec «ancto muneri debitu honor deait.

Veram nostrae in vere catholici· «tudii· concordiae illud imprimi· insigne et publicum documentum praeterire non powumus, quod nuper editum eet in uno e maximi· eeleberrimieque conventibus. qui religionis causa in hac metropoli unquam sint habiti, Cum enim, quid ei propositum enet, intuemur (id autem erat Dei iudicio nihil minu·. derisorum opinione nihil ampliu·, quam aeterna ·alus hominum ab humana societate reiectoram. quoa ve) acelus detrusit in carcere», ve) egestas in ergastula compulit), singulare· omnipotenti gratia· agimus, qui vobia tam piam caritatem et ad ·occipiendam miserorum causam tantum animum inierit

Quanquam sinite. carissimi in Chriatu domino nostro, von admoneamus, nostrum opu» in hoc parte nondum eeee perfectum. Quae enim poetulavimua iuata et tolutaria, ea ne conesms quidem adhuc eant, nodum effecta. Sunt autem numero tria

'Quorum primum eet. ut etrenuia et fidelibu· catholici*, qai in regia elaaee etipendia merentur, eadem ad Christianam doctrinam piaaque adhortationeo andiendaa st sacra percipienda facultas et commoditas praebeatur, quae nostri· in terrestri exercita militibus decreta tot; nulla enim profecto oaum reperiri potest, cur non eadem aequitatis ratio et in iia 'valeat, qui terra periculum vitae subeunt, et in iia, qni mari bifariam periclitantur.

Alteram eet, ut vineti catholici pari ratione ac protestantes tractentur in iis omnibus, quae ad religioni· auxilia et solatia pertinent. Cum enim iam fateantur omne·, carcerem ad emendandum potius quam ad puniendum adhiberi; cumque nemini dubium ewe powit, quin fide· semel animo insito, ac ne flagitiosa quidem vita unquam penitus evulsa, optimam ao saepe unicam valut ansam praebeat, qua scelerati ad virtutem reduci queant; facile intalligitur, catholico· nocente· ad vitae honestatem

Thirdly, — th· attaining atailar jnatie· for th· wretched inmates of th· werithonaa, who·· only crime, ia often aad misfortune, aad who ara evan more unfairly treated than professed aad ooademnod criminals; for wherou th· regulation of prison are at loaot, ia their reapootive clan··, uniforai, aad preecribed by a public authority, the rule· and usagn of than reoeptaote· of wretchedness are subject to tho oapriciou enactments of local juriadictiona. sometime·, indeed, — aapeoialiy ia large town·, — juat aad liberal ia their dealing· with oar poor, bnt often narrow-minded and bigoted to an almoat incredible degree. Hence the riait» of tb· print to them afflicted and oppressed croaturea of God are limited, hampered, aad almoat hindered, by troublesome and obstructive condition·, which require a strong hand to (weep them away, and substitute for them a generous and kind-hearted legislation.

Indeed, it ought not to be forgotten, that none of these classes of subject* of the crown have forfeited, even by crime, their full right to religious toleration. It is no part of the sentence of the law upon any delinquent, that he shall be deprived of the means of practising his religion, or shall be compelled to submit to means directed to make him a protestant. In this respect — that is. in what touches his soul — the jurisprudence of the land grants no authority, deprives men the most guilty of no single * right. How much les· should those who offer tbeir lives to defend the honour and dominions of the erown — how much less do those 'whom misery has struck down, lose by their position that freedom in believing in God, and in worshipping him according to their consciences, which other members of the same state legally enjoy! Yet, practically they are treated, and theoretically their case is discussed, as if such a distinction did exist between them and others.

If we have entered into these details, it haa been for the purpose of keeping your attention wakeful to the cause that our clergy and laity have so cheerfully undertaken, with a view and a determination that it shall be carried. Now,, notwithstanding the energy displayed, and the prospect of success which seemed to await it, we must bear in mind that hitherto our hopes hav· not been realised, and no concessions have bean definitely made. Our work, therefore, is not accomplished ; and we must continue our unrelaxed efforts, and our happy cooperation, till we can congratulate, not ourselvea. but our poor, that we hav· no more to solicit on their behalf.

While, however, we thus express our confidence in the faithful discharge of respective duties by ·very class of catholica, to whom this our synodical tetter is addressed, thorn are several pointe, of deep interest which have occupied our thoughts during this meeting, and which we consider worthy of being brought before your attention.

1. The first is, that ever new, and ever engrossing topic — Jh· education of our poor. Ever new, beeanee ever true is that divine word, thqt „the poor we have always with n»". 4» a tide ever moving, and ever driving wave on the track of wave, each different, yet seemingly the same, does the dull unvarying motion of time, send forward a

Tertium illud oat, at sequabilite· taris vindicetur miaaris argantalovwm inquilini», quorum unicum mop· ·riaseo eat dira calamités; qui tamen acerbis· etiam tractaatar, quam qui suat aperte sc lerati iudieioq·· 'damnati, flem oareeram quidem logea, ia aaoquoquo horam genere, parra saltem et eaedem ubique met, et pnblioa auctoritate praeeoript··; ia hi· vero miseriarum reeeptaealia, disciplina et coaraetudo ex ouiuaquo loci magistratuum arbitrio et libidine peadot; qui quidem interdum. praesertim ia magnis arbibua, insto humaaeqn· tractant nostros pauperes, at saepe ita angusti, animi rant et superstitiosi, ut credi vix possit. Itaque sacerdoti» aditu» ad hosce afflicto· et oppremos homines coarctatur, impeditur ac paene obstruitur molestis difficillimisque conditionibus; quae ut tollantur et in earum locum liberale· «t humanae lege· substituantur, haud mediocris requiritur vigor et auctoritas.

Enimvero memini··· oportet, in his generibus hominum huic regno sublectorum, neminem. η· admisso quidem scelere, plenum ius sua sequendi sacra, quod ei lex tribuit, amisisse. Nabil in legibus, quas de nocentibus statuunt, usquam scriptum est, quare quisquam ex bis aut privandus sit facultate suae religioni· colandae, aut ea cogendus admittere, quae eo spectent, ut proteataatica ssora suscipiat. Hac in parte, id eat in iis, quae ad eius animam pertinent, patriae leg·· nullam cuiquam auctoritatem tribuunt, neminem quamvis sceleratissimum ullo iure privant. Quanto igitur minus ii, qui ad imperii nostri decus et iura tuenda vitam suam devovent. quanto minus ii, quos calamitas afflixit, in sua quisque conditione fraudandi sunt ea eradendi et secupdum suam conscientiam colendi Dei libertate, quae ceteris eiusdem regni civibus lege conceditur! Et tamen sic usu illi tractantur, sic rattone de eorum causa disputatur, quasi inter hos ut illos tale aliquod discrimen intersit.

Quodai haec singillatim persecuti sumus, ideo fecimus, ut voe intento· teneremua ad eam causam, quam tum sacerdotes nostri tum laici tanto studio susceperant, ut eam ad exitum perducor· statuerent. Veram, quamvis strenue acta ros sit, et de successu bene sperandum videretur, non est tamen dissimulandum, miaim· adhuc evenisse, quod exspectabamus, nec quidquam certi concessum Aiiara. Itaque nostrum opra nondum est expletum ; quodque coepimus, non remissa 'ontentione et felici concordia persequamur necease est, donec, non nobis ipsis, sed pauperibus nostris congratulari ponimus, nihil supereese, quod eorum causa postulemus.

Bed quoniam noe confidere profitemur, omnes catholicorum ordine·, ad quos nunc scribimus, suis quemque officii» diligenter satisfacturos, .nonnulla rant, eaque maximi momenti, quae et synodi tempore multum animo versavimus, ot nunc digna putamus, quae vobi» ob oculos ponantur.

1. · Pristam est illud semper novum, semper gravissimum negotium educandorum pauperum *. Semper novum, inquimus, quia nraquam non vora eet divine illa vox, no· sempar pdupere habere nobiacum '. Quemadmodum enim perpetuo mobilis aestu alios semper ex âliia, re diverso·, spacfe eosdem, volvit fluctu, ita sibi semper simillimu temporis

' Pnwses MMÜU paaparua sahslar·· » ayaoUo testeur» laateti. fait Quotas Iragdate, qai, patentera imnim vitea ama'pauparib·· adamatis dsdkant, pates rata smrtsm ia

•aooeaeioa of youag claimant· te mt teatdereem aad a charity. If you eater tha «ebeol to-day whiehyou viaited rix year· age, yw mm te ·μ tha aasa objecto before you, and foal tempted iasxhlnimu „Aro we m more forward yet with thia avwiaaiiag educatio· T* ,Yta,‘ aad ,No·, aright be tha beaete reply. Ym! you contemplate before you what-looks identical: tha «mm ayaa, the «aate enato af oountonaam, tha aaaa variatte· of «hara«ter, tha •aaa sprightlineM and tha aaaa dulneea, — partage the vary aaaM raga, aad eartaialy the aaaM aqualidneaa and daetitatioa. And yoa witeaaa, too, the aaaa patient, untiring, round of teaching, of forbearing, of exhortation aad mild raproof in the brother, or the sister, who hue Mt for yean at the preaiding dssk, and trill ait there, haring erer the poor for companion aad for charge, till death ahall hate transferred each to the oompanionihip of guardian angels, whom botl\ hare imitated and helped.

And yet in the moat eaaential respect, No! All that it profita to care for ia different Theee are all now immortal soul· that hare to be saved, and we moot do for them what we hare dene for other·. During the interval between our riait·, more than one ware baa passed over and away; and who will ever recover and rejoin the particle· that eompoMd it? Some bar· sunk into the aaad, aad are slumbering somewhere amidst children'· grave·; moat have beenwaahed out on the broad ocean of life, dissented far and wide, ovm to the Antipode·; some float on nobly on. the aurfaee, while other·, perhap·, are sinking. But you have don·' your duty generously to al), and to many who have sueoeaded them.

So now you are providing the same bleaainga for another generation; and another will follow C thia, and claim your anooour, aad you need· muet grant it. Thia wm not a temporary charity, that was to end in a few year·. So long m God i· not wearied with doing good, but goM on giving hia world new aoula, to love him and bo saved, we moat not tire of aeoonding, by our feeble effort·. Hi· benevolent intentioM. Nay, lut un make up our mind· that thia ia an heirloom that we have •ecured to our familiee — a lagacy which we moat leave to children aad auoeeeeoro in our property. Never can the burthen be taken of any catholic ••Ute or poeaeaawa, of educating the poor in the fear and love of God.'

We need not, therefore, exhort you, aa we have done in our previoua.Synodical Letter·, to peraevere in thia important undertaking. We feel grieved every time that we notice a fitUiag of in the return· of anbeoripMoM collected for educatio®; bnt never more than when we find thin diminution •fact the fend· of oqr poor achool committee, .for •very year add· another evidence to' former proof» of the immenee utility of thia institution. In it· exertion· 'we can find no trace whatever of relaxation or fetigue; in it· cloee adheatoa to our •piaoopal policy, in ita parfeet coherence and unity in itaelf, and in it· external activity aa wall 4a impartial administration, we detect no alteration or symptom of deejine from flrat fervour. Wo feel happy in having at our aida m feithfcl and •o saalona a Coueil.

■•«te· W.gfecJ

ntotus pwMM· qesadam affluantiam parvafornm Mpptonm pietati noatra· ot earitati obviant defect, flaholam at iagradfare hodfo.-'quaai anta aax anno· iaviearia, eadem oauda pain· atiamnnaa ta videre, et vix non feraitaa exolaasM: Quid? nihila· igitur la ista perenni sdueatioa· progressi aanu! Et forte··· reapeadaatw tibi eomiter aie: nihil et multum. Nihil, inqaam ; quna eaim oernia, aadam omnia mm vidMtar: Hdma oeuli, iidem vulta· at habita·, •udam varietaa ingeniorum, eadem alacritas et aadami pigritia; fertam· iidem panni, carta idem •quater MilemipM iaopin. Raroua mundam pqtiantiam, Medam ia m redeuntea docendi, fovendi, hortandi, leniter obiurgaadi cur·· vide· UHm fratri· aut sororis, qui ia hi· eatbedria iam malto· anno· sadent, st tamdiu aedebnni, hac «adorn tamper pauperum ‹ corona ot familia, donec morte ad angelorum custodum aoeietatom tranaferantur„ quo· et imitati •unt et adiuverunt.

At vero in eo, quod caput Mt, multum profecimua. ea enim omnia, in quibus opera fruetaoee collocetur, alia aunt. Alia· aunt videlicet animae immortale· et ad salutem perducenda·; quodque aliia pMMtitimu·, idem hi· praMtare debemu*. Ex quo schola· viritavimua, non una affluxit et refluxit unda; quia autem tamquam' gutta·, quibue constabant, ropOriat rurouaque componat? Aliae arena hausta· aunt, et alicubi inter parvulorum aepulcra quiascunt; aliae vMtissimo jactantur vitae oceano, longe latoqne -usque od plaga· noatria vrotigiis contraria· diâperoae; nonnullae in aumma aqua inrigne» feruntur, dum ahae fortaaM merguatur. Sed voe tum illis omnibua, tum multi·, qui iis aucoeMcrunt, ganoroee id, quod VMtrum erat, praestitisti·.

Nunc igitur alii·, qui modo auoeroecunt, qadem provideri» beneficia; hoaque rursus excipient alii, VMtramque opem expetent, quam ei· item tribuere oportebit Neque enim temporaria haec erat caritas, quae pannorum annorum «patio terminaretur. Quamdiu enim Duu» non fatigatur benefaciendo, •ed pergifenovM creare anima·, quae illum ament ot «alutam consequantur, ne no· quidem pigeat oportet, quoad fert noatra imbecillitas, benignae ei·· voluntati obsecundare. Immo vero reputemu· nobiacum ipai, hanc ease haereditatem noatria familii· a nobia comparatam, idqne tamquam legatum filii· noatria et bonorum haeredibus relinquendum. Neque enim a euiusquam catholici praedii· aut poaae·· ■ionibna secludi unquam poteat oau· hoc pauperum in Dei timore et amore educandorum.

-Non eet igitur, cur voa hortemur, quemadmodum in auperioribua aynodieia Uteri·, nt tarn grave •uaeeptam opu» peraequamini. Dolemua sane, quo-Um aaimadvartim*», in peenniia pro educatione colligendi·, nomiauaa aubecriptioaM minui; nunquam varo magi·,' quam cam m deminutio noetri ooUegti, pauperum acholia praopomti, nararinm affleit; cuina instituti quam ait inaignia' utilitas, cum iam aate perspectum Mt, tam in aaaM aioguloa avidentiua comprobatur. Nam ia illo coetu nuUum omnino indicium remiaeae aut quasi defeeaao industriae animadvertero poasumus. Sic enim m ad nostram epiacopalem auctoritatem kpplicat, aio cohaeret et •acum ipso consentit, aio fe rebus agendi· ot aumma aequitate adminiatrandia hpraatar, ut nihil ia eo non ;ribi conata··, nihil, quo^primnm fervorem ullo mod· imarinutanÎ indicat, ropariamu·. Praeclare nobipeum actam putamus, quod tam fidi tamqua diliguatte Manilii opera nobm uti ooatigit

1. Onm «a ro, da ‘^na mada diximus, aauiano-

•••ding their «HUree to catholic schools. Un-; fortunately. ssaay catholic poor, themaalvm net educated, allo* tbemsnlvM to be soduced by the advantages propoeed to allure their children to heretical school·, or to be carried away by the ery of .odneatioa*, considered merely u'» means of getting on in the world/-and to do not either perceive tbo^vUs of an erroneous, or appreciate th· blessings of a sound education. Hence, even if anxious to give to tbeir children the benefit of some iatelleetual training, they only think of its secular portion, oaring bnt little for ito religious, and really vital, element.

Let it, then, be the incessant endeavour of us all. to rouse the poor from this apathy. Let the pulpit, the confessional, the domestic visit, the tract, and the casual conversation, be brought to bear on this moot grave and ruinous indifference. In inculcating the necessity of educating children, let ouch words and reasons be always- employed as can be applicable to only one mode, only one principle, as can convince and persuade, that only an orthodox, sterling faith can form the solid basis of those virtues which alone can secure real happiness in this life, as well as salvation in the next: patience, meekness, purity, charity, piety, and unbounded reliance on Ood. In all missions, or retreats given to the people, let this be a topic never omitted, and let the preacher fervently urge, amoqg the matters on which conscience is to be examined, and if nectessary, amendment be promised, the duty of not merely educating, but of educating as catholics, all children whom parentage or guardianship enables or permits to do so; and let all who prime·· influence with ths poor, as masters, as landlords, or as benefactors, insist upon ear· in this particular respect beyond any other. Hence we most warmly approve such pious association· as may exist for looking after the children of the poor ·ystematically, where each member adopt·, aa a particular charge, a few familiee or children, frequently visited, or spoken to, for this special purpose.

By such multiplied solicitude, we may hope that parents will be brought to consider the education of their children in catholic faith and observances, not so much as an advantage to their Offspring, but as a duty of their own; not merely as a means of securing prosperity to those whom they shall leave after them, but, if in tbsir reach,' as a necessary condition of their own salvation: for let it be often urged upon such négligent parents, — and if possible inscribed on their very walls. — that „if any man hath not care of his own, and especially of those of his house, he hath denied the faith, and is worse than an infidel**.

.3. But there io another branch of education, no les· important, which has greatly occupied our thoughts during the present synod: it io that of clerical education. If you look back, dearly beloved, on the statistiM Of catholicity in England, even within your memory, you will easily see how, year by year, the number of mission· and of priests hay increased, till both may be said to have been more\ than doubled in a generation. · And this increase, \ while we sincerely thank God for it in the past, wo humbly trust will yet grow a hundredfold.

It is evident that the means of supplying thio exigent demand should keep just proportion with

gentis ia mittendis ad cathefieae scholas suis liberis Delendum est enim, quod multi paupere· catholici, nullam ipsi educationem nocti, vol oblatis emolumentis, qnibas eorum liberi ad haereticas afficiantur schola·, duei oe patiuntur, vel eorum vocibus transversos agi, qui educationem eo solum praedicant, quod adiumontnm afferat amplificandae fortunae; atque ita neque pravae educationi» mala perspiciunt, neque sanae bénéficia, ut oportet, aestimant. Ex quo fit, ut, quamvio liberorum suorum ingenia excoli cupiant, tamen ds saeculari tantum doctrina cogitent; de religione, quae puerilis disciplinae caput eet, haud multum laborent.

. Illuc igitur assidue contendant noatra omnium studia, ut pauperes ex illo torpore excitemus. Hoc suggestus, hoc tribunal sacrum, hoc privatae salutationes, hoc populares libelli, hoc fortuiti sermones spectent, ut expugnetur haec tam gravis tamque exitialis ignavia. In commendanda autem necessitate eduoandoruta liberorum, eiusmodi verbi· et argumentis semper utamur, quae in unam duntaxat educandi rationem atque legem quadrent, quaeque demonstrent ac persuadeapt. nulla alia re, nisi recta et germana tide, iaoi pome stabile earum virtutum fundamentum, quibus solis cum vera huius vitae felicitas, aeterna salus continetur: patientiam dicimus, mqnsuetudinem, moram integritatem. caritatem, pietatem, inconcussam Dei fiduciam. Quoties habentur missiones vel exercitia populo traduntur, nunquam haec ree praetermittatur, et inter illa, quorum in examinanda conscientia habenda eat ratio, et, si necasse eet, emendatio promittenda, graviter inculcent ooccionatoree officium. non edueandi solum, sed catholice educandi omnes pueros, quos quis sic educare vel cognationis ratione vel tutelae iure possit; et quioumque, ut magistri, ut fundorum domini, ut bene meriti, auctoritate valent apud pauperes, ii diligentiam illorum irt\hse magis, quam ulla alia in re. exstimulent. Quare etiam magnopere probamus pias illas societate·, quae dedita opera pueris pauperum provident: quarum singuli socii paucas familias panoosve pueros ut sibi proprie commissos curant, eosque buiusce rei causa crebro visitant vel alloquuntur.

Hac multiplici sollicitudine adductum iri speramus parentes, ut liberorum suorum in catholica fide vitaque institutionem, non tam ut illis utilem, quam ut sibi ipsis praeceptam intueantur; neque eam solum ad prosperitatem eorum, quos post se relicturi sunt, referant, sed etiam (si modo in ipsorum potestate sit), necessariam 'propriae salutis suae oonditioaem esse intelligant. 8aepe enim negligentibus huiusmodi parentibus inculcandum, et, si fieri poteet, in ipsis eorum parietibus inscribendam est illud: »β> gw>« suer··» *rt* muumm dooMsticeram cerem non hebet,›gdem nepostt, et eet Mpidafi *dftfrior*"!

3. 8od est aliud quoddam educationis genus, idque non minus grave, quod in hoc conventa animos nostros magnopere occupavit: ea est clericalis educatio. 8i enim literis consignato· rei catholica· in Anglia, etiam vostra memoria, progressus respicitis, facile iutelligetis, carissimi, quantum ia singulos anno· et missionem et sacerdotum creverit numerus; ut dici possit uterque, una hominum aetate plus quam duplicatus. Et no· quidem, ut pro praeterito incremento sinceras agimus. Deo gratias, 'ita confidimus fore, ut idem etiam oentim tantpm augeatur.

Sed, ut croeoenti in die· necessitati satis oesurri possit, apparet, pari ratione etiam crescere oportere

it; *ytt* this b not theeese. W· have indeed «x- A sellent college· at home; bat tbosgh they have all bees either rebuilt or oonsidsraWy enlarged'witU· a few year·, their somber has dimiefahed There wore four pedMiastieal college· when England wae divided into four districto: time are but three now 'M it forme thirteen diocese·. There are undoubtedly excellent subsidiary collagen abroad. Rome, Lisbon, Douai, aad Valladolid, contribute additional reeouroee to our limited supply of priests; aad more recently wo have to thank the divine goodness for haying inspired a convert to the faith with those princely thoughts that, in old catholic time·, .distinguished a Wyokham, a Chicheiey, or a Wolsey, for the' foundation of a college at Bruges, to educate additional clergy for England. Already the fint house, prepared tempo* rarily for the reception of studento, him been exchanged for larger and more commodious one; B and even thb is only held till ground can be found suitable for the erection of a now and complete edifice. With the kind concurrence of the learned and exemplary bishop, the very reverend canon .Dessein has been appointed its first rector; the reverend doctor Leadbitter its vioe-reotor; and the reverend abbd Boone its procurator and administrator; while the office of professors is discharged by those of the seminary, the schools of which are as yet frequented by the students.

While we yield to the modest rqserve of the I generous founder, in not Airther alluding to' his munificent undertaking, we not the less earnestly recommend him to your fervour aad constant prayers, that God will give him length of days aad vigorous health, to see it accomplished, and productive of solid and lasting benefit

The divine goodness has indeed.manifested itself C to os in this matter, so as to direct our particubr ' attention to it For example: in one diocese of France, an archbishop has oferqd some free funds in his- seminary for the education of clerics for England. In another, a sealous priest unbiddsn, has formed an association, and has collected fond· through that charitable country, for the free education of English boys for our missions The great benedictine house of,Subiaco haa shown a signal interest in this holy work.

Yet all the·· means of providing a succession of apostolic labourers have not proved sufficient Hence, we should bo. fearfully destitute of ecclesiastical ministers, were we not asabtod by the sealous concourse of prissts from many countries — from Italy, Belgium, France, aad Germany. But still more heavily are we, indebted to the episcopate aad priesthood oζ neighbouring Irslaad, for an D efficient supply of excellent clergy, who fill, ap so maay important misoionary station·, which bot for them would remai· unoccupied, to the great detriment of religion. To all the·· reedy follow-labourers we owe indeed much gratitude; fortbey have po made England their home, that it would be difficult to discover that it is only their adopted country.

Bat while it i· a great aad signal blessing to any country thus to be able, by it· overflow, to enrich other·, it is no doubt a deficiency in any, not to suffice for it· own requirement·. No church can be considered fully and satisfactorily established till it is selKrapplyiag, end not dependent en the generosity aad charity of foreign Inada, or of sepn-

supplementa atque subsidia; twia nequaquam ita se ros habet But nobis quidam domi egregia ooUegia; eod haec etoi presto aasb vol donne aodifieata scat vol non parutp amplificata, numere· tame· minutes est; nam quatuor eraat ecclesiastica ooUagia tarn eum Anglia in quatuor regiones divisa erat; nunc vero, eum haec trodbeim dioeoesee comprehendat, ea sont numero non amplius tria. Non eet dubium, quin foris sint egregia quaedam subsidiaria collegia, Romanum, Ulysipponense, Duaeense, ValBeolotaaum; quae parvis nostris sacerdotum supplement» son* addunt copias. Praeterea divinae bonitati agendae suat gratiae, quqd nuper viro ad veram fidem converso nobile consilium (quale .olita; dum ree catholica florebat, Wyckhsmi, Chioheiaei, Wolsaei foerat) inieoerit collegii Brugia condendi, in quo alii quoque Anglian clerici edu-| carentur. Iamque prima domus, quae ad tempus excipiendis adolescentibus instructa erat alia ampliore et commodiore permutata est; quae quidem tamdiu solum retinebitur, dum area novo a fundamentis exstrdendo aedificio reperiri possit Benigne autem operem suam commodante episcopo, optimo et doctissimo viro, admodum reverendos canonicus Dessein primus rector constitutus est; vice-rector, reverendus doctor Leadbitter; procurator et administrator, reverendus doctor Boone; docendi veto munere fepguntur aeminarii professores, cuius scholas alumni etiamaum frequentent.

I Etsi autem modestia» generosi fondatoris id concedimus, ut munificum eius consiliuni non pluribus commemoremus *, illum tamen vestris ardentibus et assiduis precibus valde commendamus, ut Deus ei diuturnam vitam prosperamque valetudinem tribuat, quo'opus sunm videat absolutum et magnorum perpetuorumque bonorum ferax.

Profecto divina bonitas ite se nobis hoc in genere declaravit, ut ad se mentes nostras cogi-'tationesque converteret; velut quidam arehiepiacopu· Galliae vacuas pecunias in auo seminario obtulit ad clericos pro Anglia educando·. In alia dioecesi industrius sacerdos non rogatus societatem instituit, et per illam beneficentiae deditam regionem pe-·, conias collegit, ut .gratuito instituerentur adolescentes Angli missionibus nostris destinati. Quod pium opus inclyta Benedictinorum domus Bublacensu insigni stadio complexa est

Vevum na haec quidem omnia ed paranda apostolieorum operariorum supplementa satis essae usu cognitum eet Quare gravissima sacrorum ministrorum premeremur penuria, nisi strenui sacerdotes tot diversis regionibus, Italia, Belgio, Gallia, Germanie, nobb 'opem tulissent. Bed multo etiam magis nos ubi-beneficio devinxit episcopatus et reliquus clerus vicinae Hiberniae, ex qna submissi nobis egregii sacerdotes tot magni momenti statiδnibu· praesunt quae, nbi ilB adessent, cum magno religionis detrimento vacuas manerent^ Quibus omnibu laborum nostrorum impigri· sociis magnam sane habemus gratiam; qui AngKam ita suum fecerunt domicilium, ut vix suspicari possis, hanc illis solum adsritam esae patriam.

Verum, ut felicem merito praedicare licet eam terram, que abundantia su alias locupletare potest, ita haud dubio'malo aliquo· laborat, quae suis ipsa necessitatibus minime sufficit Nulla, enim ecclesia plane et satis firmiter constituta haberi potest, donec propriis sustentetur bopiia, neque in aliorum vel populorum vel optoeoporam hbsralitete et cari-

rate bierarehtM. It ia oar duty to labour, and not A to sparo ouroelvas, till wo see our respective dioceses furnishing ua with a steady and sufficient succession of missionaries, thoroughly trained under our own ayes, who begin thia oarefeZwhere, through God's mercy, they intend to finish it; making the sacred ministry independent of circumstances or events, which may some day Cut off, or seriously curtail, supplies from extraneous sources. For thia we have determined to labour, — for this, if it please God, to suffer, — until we see accomplished the strong desire, or rather, fulfilled whe wise injunctions of the holy council of Trent, that each diocese should have its own seminary, episcopal in name and in character, dear to the bishop as the apple of hie eye, and jealously reserved to his own superintendence and vigilant solicitude.

It is clear, however, that all this must be the B work not so much of time, as of energetic and persevering cooperation. The first end moat important step to be taken is the collection of funds both for the present increase of ecclesiastical education, and for the foundation of diocesan seminaries; for it must be borne jn mind that the want is present end urgent, ea well as future and prospective. While our missions, have increaaed immensely in number, tho foundations for clerical education have not increased in any like proportion; indeed, in many places there has been no increaae at all. We are, therefore, most anxious to augment the number of clerical students in actual education at home find abroad; and for this we ask your charitable assistance. At the same time, we most earnestly recommend our nobler purpose of erectipg local seminaries to your generous consideration. When you are looking around you for some truly C excellent object for your charities; when you are weighing the value and importance of various institutions, to decide which shall be the recipient of your alms in life, the depository of your pious wishes and legacies after death; remember, we pray you, how immeasurably supreme are works of spiritual mercy; and how among these must be supereminent, that, which includes them all — the furnishing to thousands, for an unlimited duration, of a holy and teamed priesthood. Seldom, indeed, is this exalted application of disposable means taken to heart, or even brought under consideration. Perhaps some of us may have to reproach ourselves with this deficiency — because we have not clearly enough made it known, or Urged its remedy. If so, we venture to hope that thia united appeal, the result of much reflection and deliberation, aided, we humbly trust, by the light of that Holy Spirit, P whom you all so fervently joined in invoking with us, will come now before you with a more efficacious pleading, than could have been the result of our separate and individual addresses.

Each bishop will, however, adopt those means for promoting these great purposes, which his own wisdom and experience may suggest to him, as A most likely to prove successful hi his own diocese.

4. Since we last addressed you synodically, our country has added to its judicial institutions one concerning which wj^ feel it our duty briefly to instruct y^u? A—new court has been appointed with* power to grant the dissolution of marriage, under the- name of the Divorce court. We nped not remind you, our faithful -and dearly beloved

tate consistai. Nostrum igitur officium Mt, tamdiu oonniti, nuque nobia ipsis pnroera, du··quisque nostrum suam dioeooaim it* instructam vidcat, nt constantis et ■donna suppeditet missionariorum supplementa; qui quidem, sub oculis nostris diligentissime instituti, ibi laborum suorum cursum incipiant, ubi eum, Deo bene invente, finire rogitant; ita ut sacrum ministerium non pendeat ex temporibus vel casibus, quibus foria affluentia subsidia aut praecidi prorsus aut non parum imminui possint. Huius rei causa nihil non et facere, et, ai Deo ita pladqerit, pati decrevimus, donec impletum videamus illud, quod vehementer cupivit, immo vero sapienter praecepit sancta synodus Tridentinq. ut unaquaeque dioecesis suum haberet seminarium nomine et genere episcopale ; quod episcopus tamquam pupillam oculi diligeret, cuiusque summam administrationem et assiduam curam sibi ipsi studiose reservaretl

Ceterum apparet, ad haec ômkia efficienda, non tam tempus, quam intentam et perseverantem omnium simul operam requiri. Primum igitur ac praecipuum est, ut pecuniae colligantur, cum ad augendam in praesens ecclesiasticam educationem, tum ad dioecesana seminaria fundanda; meminisse enim oportet, necessitatem non modo .urgere praesentem, sed etiam prospici futuram. Nam cum missionum nostrarum numerus in immensum creverit, reditus clericis educandis constituti haudquaquam pari ratione creverunt; immo multis in locis ne creverunt quidem omnino.. Quare, quoniam magnopere cupimus augeye eorum numerum, qiii domi et foriq, ecclesiasticis disciplinis dant operam, caritatem vestram atque 'opem ad hoc flagitamus. Simul vero praeclarius illud consilium, quod cepimus, dioecesana condendi seminaria generosis vestris studiis ex animo commendamus. Si enim circumspicitis, quae potissimum res piis largitivnibus vestris digna videatur; ai. perpensa variorum institutorum dignitate aq praestantia, quaeritis, cui ex his et eleemosynas vestras, dum vivitis, erogato, et post obitum pia vota et legate committere malitis; mementote, oramus, quae sit spiritualis misericordiae operum paene infinita dignitas, inter haec vero ipsa quam longe excellat illud, quod unum cetera omnia comprehendit. Ut multis hominum millibus multisque aetatibus sancti et docti provideantur sacerdotes. Quae tamen adeo praestans collocandorum beneficiorum ratio iis, qui de rebus suis statuere volunt, raro vel cordi est vel omnino in mentem venit. Ac forsitan aliqui nostrum sibi ipsis hunc subsidiorum defectum oblicere debeant, quod non satis vel necessitatem aperueriri, vel eius remedium nrserint. Quodsi ita sit, nunc cum, post diligentisaimam deliberationem, adiutam, ut pie confidimus,' lumine _sancti illius Spiritus, quem tam ardenter nobiscum omnes' invocastis, una cuncti vos appellemus, non immerito speramus fore, ut haec communis omnium cohortatio plue apud vos hebeat ponderis, quam habere potuit singulorum^

Ceterum, unusquisque episcopus eam ad haec magna consilia exsequende inibit rationem ao viam, quam, pro sua prudentia et rerum usu. proposito in sua dioecesi assequendo maxime accommodatam esse cognoverit.

4. Ex quo ujtimum ad vos e synodo scripsimus, iudicialibus patriae nostrae institutis unum secessit, do quo vos paucis a lmtmendos esse ducimus. Novpm enim quoddam constitutum esi iudioium, quod divprtii curiam nominant, cui dissolvendi matrimonii facta est potestas. Nihil eat cur vos moneamua, fideles carissimique filii, huiuamodi

cbïïdren, that" niA «tribunal can only bave been, estibliahed for those who hjld marriage to' be a worldly or temporal contract, djUsolublp by the civil power; or who interpret bcripture^^ń the subject., in a maimer totally at variance wiffa the sense ever held by the one nMr^catholic and) apostolic chur^ But for you. who havÿ^ always "be^Q taught, and believe, that the^contract is based on the divine declaration, that rwh»t G*d hath joined together, let no maq put asunder**; for .you. who believe th>t matrimony is a sacr^Mient, and- a symbol of thatindmeohiblr union, wherein Jesus Cfirikt espoused His church; such legislation la not. and cannot be. NeCfcr, therefore, can you have recourse to this tribunal, fur purposes diametrically opposed to rfie dnerrihe <»f*your holy mother, fhe church.

But even beyOnd this almost superfluous warning, we must sincerely deplore thjg^ innovation in our legislature, which we cannot^but consider calculated to enervate great principle·, in Jhe social and domestic life _,..f our dear, country, by' creatmg facilities tor diaaolving bond*, the very aacrednea* of which administered «'motive for their being respected. and being more easily preserved unbroken. Nay. it may be treated, by evil mind·, at holding out temptation*, if not inducement*, to tho*e preliminary act* which are requisite for obtaining relief from obligatj/na that time or wicked passions bare made distasteful. God grant that it be"mot ao and that a remedy may »<»>n be applied to so serious a national calamity. \

Fɔ. It i* our duty to inform you. that having, in former provincial *ynoda, appointed a committee to revite the tint catechism, it* laboura, happily cloaed. have |>een laid before biahop* appointed to examine them, and have received their approbation, The first publication of this revised and approved catechiam ba* been entreated to Messrs. Richardton 4 Bon of Derby, and no other edition but their* is to be considered a*, at present, sanctioned for ute in our diocese*.

. k We entered on the duties of thia synod -midst the diataat, but harrowing detail* of war — of war between the two catholic empires of Europe, of war upon the fair plaint of Italy, of war Aidden. /'rapid, and destructive of many lives. But what specially afflicted us was the intense pain and grief, which we knew affected the heart of our holy father and pontiff, whoae peace waa menaced, whose states were dismembered, and wbote rights and character were rudely aaaailed by speech and by pen. It'M true that the active and incessant occupations of our synodical duties left ua but little time to attend to other thougbta; yet we could not be indifferent to such subjecta as these. But the more bright aa the more sudden, baa come upon us the announcement of peace, or of its precursor, an armistice. We have thus been able to sing our united Te Deum in thanksgiving to the God of peace, as of battles, for so signal and so unexpected a blessing. And you have all joined with us. on the same day. through our different dioceses.

Yet while we have thus justly rejoiced, our hearts are not entirely, relieved of their load. We cannot but fear, that the waters which' have been stirred up by such a tempest, will long continue to heave and fret, and agitate with anxiety the tender heart of oifr supreme pastor. We have, indeed, all heard with edification of the tranquil-

indicium illi* duntaxat institui potuisse. qui matriiffbnium. pro more 'humano aut'ad tegnpus inito Contractu, qti a cirili magistratu diasolri, queat. sic ipterpretentdr, ut ab ea sententia, quam semper teniAt una. «ancta, catholica et apostolich eccleaia. proraua âiscedaqt: Ad vo^ vero, qui et semper docti estis çt crediti·. hUuc contractum divin* ilia. ^entedtia «ici: „Çyod *û/tu eotumurit,* Aomo' *non t'paret,'* matrimoniumque essq 'aacramentum, et illius indissolubilis coniünctionjs symbolum. quae' eat inter letum Ghristum et spopsam eiu* ecclesiam ·; ad vos, inquimus. huiusmodi legesnccl pertinent nec pertinere possunt. Nunquam igitur vidais licet laïc tribunal adire ad ea obtinenda, quae'eum «anctae matri* veatrae ecclesflf^loctrina apertissime pugnant.

Bed. praete^ hanc prope supervacaneam admonitionem, non po*«urnua non vehementer dolere. quod in noatrum iu* invecta ait haec novitaa. qua ids agi plane putamus, ut enerventur magnae leges, quibus carissimae nostrae patriae civilis et domestica vita continetur; cum occasio et facultas praebeatur éius dissolvendi vinculi, cuius ipsa *consecratio* monebat, ut sanctum haberetur; iuvabat. ut facilius inviolatum servaretur. Imnio vero fieri potest, ut ea res improbos homines, si minus inducat, certe sollicitet ad ea perpetranda, quae necosso est praecessisse. ut quis vinculi, quod diuturnitas aut flagitiosae cupiditates odiosum fecerint, dissolutionem obtineat. Faxit Deus, ne hoc eveniat, et tam gravi publicae calamitati maturum rcmediym afferatur'

b. Nostrum est vos certiores facere, cum in superioribus synodia provincialibus viros delegerimus, qui primum catecbismum recognoscerent, horum opus feliciter absolutum esse, et ab«epiacopis. quibus eiua examinandi cura delata eat. probatum Primam huius recogniti et approbati catechiami editionem Richardaonio et filio. Derbiensibus. curandam dedimus; neque ulla alja. nisi illorum, editio ad usum nostrarum dioeceaum in praesens approbata haberi debet.

6. Huius synodi labores tutu auspicati sumus, cum longinqui, sed acerbissimi afferebantur eius belli nuntii, quod inter duo catholica Europae imperia in pulcherrimis illis Italiae campis gestum est, repentinum, celere, multis mortalibus fatale. Illud vero nos imprimis angebat, quod sciebamus. quam'gravi dolore ac l|y;tu afficeretur animus sancti patrie nostri ac pontificia, cum eiua pax periclitaretur, rejpium distraheretur, iura atque auctoritati tum oratione tum calamo acerrime impugnarentur^ Quamvis enim multis et assiduis synodi occupationibus distentis nobis, parum vacaret alia cogitare, non poteramus tdmen non talibus rebus commoveri. Interim, quo magis inopinatus, eo gratior nobis accidit vel pacis vel ad pacem dispositarum indutiarum nuntius. Itaque licuit nobis carmen *Tt Drum* concinere, et paci· non minus quam exercituum Deo gratika «gere pro tanto tamque inexspectato beneficio. Quod Idem a vobis omnibus eadem die per singulas dioeceses factum est.

Etei vero ex ea re merito gaudium cepimus, nondum tamen omni angore levati sumus. Neque enim possumus noti timere, ne fluctus tali procella concitati diu tumeant atque aestuent, et paternum summi pastoris nostri animum curis exerceant. Audivimus quidem omnes pio cum gaudio, quantam animi quietem atque aequitatem inter hos' acerbis-

* Maith. XIX, β.

resignation which he baa displayed, amidst the late trying occurrence·; and bow the devoted himself with unaltered countenance, and unruffled /.mind to the arduous dutie· of his sublhne office. Ahile the tumultq^of war were al^ostf within his 'froiUierp; and the insùlts of ine^htfrdroation almost within hit gates. He had. indeed, been alçêadx a m|n of sorrow 9 onV acquainted witt grief; ^nd we rtever feared his failing to preserve his . M^il in peace.

But such a new and uqmerited return oT trials that seemed ended, so unexpected an interruption of a prosperity ^that had crowned his unweaned assiduity in his temporabwdministration. inax easily undermine the strength of the most vigorous and tqoat serene temperament. The reign ,>f our beloved pontiff is^too precious to the churfbAand its .long thened duration is too „important to all his and her children, not to demand our instant and unceasing prayer for hie health, his tranquillitv of miiyi. the peace of his dominions and that of the church. Continue, therefore, dearly beloved brethren and children in Christ, to offer up your earnest supplications to the Father of mercies, that He will look down with affectionate compassion upon His suffering kingdom on earhvx and that He will preserve, prosper, and exalt her head, and the viear of His beloved eon.

We tntot that thia expression of our filial and dutiful -feeling, when .placed at the feet of the sovereign pontiff, will be accepted, by him. not only as our personal and united homage, but likewise as the tribute of that affectionate sympathy in which we are snre you join us.

To conclude, dearly beloved brethren and children in Christ, we entreat you to hold fast the doctrine of yonr holy mother, the church, in all simplicity of heart, without cavil, and withoq^ anxiety. Accept the truths of faith in the plain meaning in which they wore taught you in vour infancy, nor fear that the progress of human learning. or the discoveries of modern science, can shake the* foundations of your everlasting belief. Keep ever „the form of sound word·–, which You have learnt, without innovation, without attempto to adapt it to any particular theory. Be content to remain docile children of the church It is true, thanks be to God. that her doctrines and practice· are no longer objects of virulent attack, or blasphemous ridicule, m once they used to be, almost daily; but o·τ dangers rather lie. on that account, deeper and lews patent. It is by the attempto to draw away our middle classes, and even our poor, to unbelief in Christianity, that oA· religion is now most endangered. By lecture·, by tract·, by perio- dio<l literature, by shallow science, by works of fiction. — by a thousand other means, the poison of infidelity is sedulously ftyfused into the minds of many unprepared by preservative· unfurnished with antidotes; and unfortunately, the havoc thus caused is perhaps greater than what sectarian attempt· have ever effected, in reducing our dear children from the bosom of the church.

Resist, all ye who can, these wicked efforts: exclude as much as possible fresn circulation among those whom you can influence, the pestilent works which bear infection into the catholic home; provide. to the utmost, sound and counteracting knowledge, by the formation of such institutions, whether libraries, reading-rooms, association·, lectures, or other means, as may help to direct the

simo· caaua praewe tulerit; nuam constanti vultu^ quamque tranquHla .mente arduis cel»t»«inh muneri» tui officii· se devoverit, ruin belli tumultu» prope intra ein» regni fine·, contumeliosae seditio»«»rum voce· paene–tn ipaa urbe exaudirentur Et quidem iam priuiwJtir dolorum fuit, iasuetu* rebus a<h er»i». .neque unquam veriti sumus, ne in conservanda aniftia pace derideret.

Verum twm imrqentu» periculorum. '*ni 'praeteriiMe videbantur. /editu», Um improvisa perturbatio' proaprntatin. quae ex constanfissima rrî» assiduitate in administranda r« public* efflοruerat, facile vol firmissimi corpori* et temperatissimae nkturae robur lalwfhctare potest. ('arissimt p**nt^ficis regnum (ani salutare eat ecclesiae, (antique intereat totius populi chrietiani idem quam diuti»- aiipv prorogari, ut plane oporteat, fervidi» neque intermissis precibus exorari illi à nubis prosperam «^valetudinem, animi tranquillitatem, et -cum K<>manae civitati* tum eccleaiae pacetn Pergite igitur, ut facitis, fratre» filiique m Christo carissimi, misericordiarum patri impense supplicare. ut benignissima pietate respiciat laborans suum in terri* regnum, utque huius principem et dilectissimi tnln sui vicarium tueri, ornare et extollere dignetur

Hanc nostrae piegati» et venerationis significationem summo pontifici, cum ad eum dolata fuerit, gratam fore conri<î>^nue. non modo ut nostri cum singulorum tum omnium obsequii .testimonium, sed etiam ut piae affectuum communionis pignus qua vos quoque nobiscum sociari certo scimus.

Sed ut iam finem faciamus, obtestamur vos. fratre» filiique in Christo carissimi, ut sanctae matris vestrae ecclesiae doctrinam firmiter retineatis, cum onini simplicitate animi, ut sine argutiis, ita sine anxietate. Suscipite fidei ventate* eadem illa sinceritate, qua vobis parvulis traditae sunt; neve timete, ne forte humanarum disciplinarum progressio aut recentiori» huius scientiae acumen semper mansurae fidei nostrae fundament^ labefactare posait. Tenete setnger. quam ^pMcistis. formam •anorum verborum '.neque innovante» in his quidquam. neque ea ad ullam singularem disciplinae formulam accommodare conantes. Sit vobis satis, manere dociles ecclesiae filios Cuin» doctrinae atque instituta. Deo gratia eet. ism non violenter oppugnantur illa quidem aut impie deridentur, ut olim paene quotidie fieri solebat; nostra vero hoc in genere pericula magi» recondita sunt et minus patent. Quae arte» adhibentur ad medium populi nostri ordinem atque etiam paupere· a christiana fide abducendos, iis nune maxime religio in discrimen vocatur Praelectioni bus. libelli». ephemeridibus, levi eruditioni» genere, fabuli», denique »excei>tialit» modi», infidelitati· venenum propinatur multi», qui ctffitra illud neque munimenti· neque remedii· •unt instructi; itaque gravius ex his fortasse damnum consecutum dolemus, quam quod seriae unquam attulerunt, dum carissimo» filios nostro» ab ecclesiae gremio abstrahere conantur.

Resistite igitur, quotquot potestis, nefani» his machinationibus; arcete, quoad fieri potest, ab ii», apud quo» valeat vestra auctoritas, venenato» illo» libfos, qui pestem catholicis domibus important; providete omni ope atque opera «anae et salubris doctrinae copiam, condendis eiusmodi institutis, velut bibliothecis, legentium museis, societatibus, praelectionibus, alnsque id genu», quibu» cultiorum

eager curiosity of the educated over siftiHtnd yet agreeable paths, nor suffer it to wander into the broad road, of perdition.

Above al), encoürage every practice of piety and. approved devotion; for these are the great safeguards of faith —*%r more than intellectual discussion or abstruse investigations. Towards the most adorable eucharist, ahd towards the immaculate mother of our ^ord. we exhort you to entertain the most tender, aa the most solid devotion. and to promote it in al) who depend on you, or look up to you. with singular earnestness and -'untiring fervour.

rBe nothing solicitous; but in everything by prayer and supplication, with hanksgiving, let your petitions be ii>ade known to 04d.

.And the peace of God, which surpasaeth all ‘understanding, keep your hearts and minds in Christ Jesus.

rFor the rest, brethren, whatsoever things are true, whatsoever modest, whatsoever just, whatsoever lovely, whatsoever of good fame. — if there be any virtue, itany praise of discipline, think on these things.

„And may God supply all your want, according to his riches in glory, in Christ Jesus.

PNow to God and our Father be glory, world without end. ' Amen.

rThe grace of our Lord Jesus Christ be with your, spirit. Amen."

Giveiftin synod, at Saint Mary s college. Oacott. this 16,k day of July, in tbe year of our Lord 1859. and ordered to be read in all churches and chapels of the province, the Sunday or Sundays after it shall have been received, when also the *Te Deum* shall be sung or recited once, in thanksgiving to Almighty God.

hominum avida curiositas dirigatur ad tutas eas-demque tucunda· quasi semitas. neque in latim pereuntium viam deferri sinatur.

Imprimit vero fovete atque excitate omnem religionis probataeqtfe fetatis exercitationem ; hae enim praecipue conservant fidem, longe magia, quam ulla erudita disputatio vel abstrusa investigatio. J4anctisaimam eucharistiam ÿt immaculatam domini nostri matrem, hortanwr vos. ut-Jenerrima*" et eadenr solidissima deyotione^olati^i atque hunc cultum inter eos omnes, qui vobrt subiecti sunt *ut vostram auctontateiji res|>iciunt. singulari et' indefesso studio promovendum curetis.

,.Nthil solliciti sitis, srd in omni oratione et ob-secratione, cum gratiarum actione, petitiones restrae innotescant apud Deum." 1

„Et pax Dei, quae exsuperat .omnem sensiAn, custodiat eerda vestra et intelHgentias vestras m Christo Igesu.

,,De cetero, fratres, quaecumque sunt vera, quae-cumque pudica, quaecumque iusta, quaecumque sancta, quaecumque amabilia, quaecumque bonae famae, si qua virtus, si qua laus disciplinae, haec cogitate.

,fJ)eus autem implent omne desiderium vestrum, fecundum diritias Aae in gloria in Christo lesu.'*7

„Deo autem et patri nostro gloria in saecula sae-culorum. Arnen.

*..Gratia domini nostri lesu Christi cum spiritu vestro. AmeuC**

Datum in synodo, apud collegium Sanctae Mariae Gscottense. die 16 iulii anno^omini nostn 1859; mandamusque. ut haec epistola legatur in i>mnibus ecclesiis et sacellis provinciae, die dominica vel diebus dominicis postquam accepta fuerit; cum etiam "Kymnu* *Te Deum* semel decantandus aut recitandûs ent ad gratias omnipotenti Deo persolvendas

' Phil. IV. b-H. » ptu|. IV. im *). » |b . 23.

SYNODVS DIOECESANA MOLINENSIS VII

1859 augusti 10

bynodus dioecesana Molinensis vU in Gallia, celebrata die in augusti 1859, sub lwtro Simone Ludorico Maria de Dreux-Bréaé. episcopo Moliuensi.

Exstant constitutiones synodales in opere cui titulus:

1! Septima synodus dioecesana Molin|ensis, celebrata. ab illustrissimo et reverendissimo dd. Petro Simone Ludovico Maria de Dreux-Brésé, Dei et apostolicae sedis gratia episcopo Molinensi, anno Domini MDCCCL1X. Molinis, ex typis U. Enaut, dd. episcopi et cleri typographi, M. DCCC. LIX. In-8e, 2 f, - 50 PV]– Bibi· nat. B 17684.

P. 3. haec synodpsAdioeceaanacelebrata eat die In augusti 1859.

P. 25-47, appendix documentorum adhanc synodum attinentium.

De hac synodo confer etiam opus tui titulus

2) Summa statutorum dioecesis Molinensis, iII*! ac r*! dd. Petri de Dreux-Breve episcopi, jussu edita. Molinis, typis A. Ducroux et Gourjon Dulac, dd. episcopi ot cleri typographi. 18*4

In-8". 2 f. - 6o p. — Andora (Italia), canonici regolari.

Mentio sequentium synodorum Molinensium

P. 3, syn. Molinensis I celebrata anno 1853. p. 9. syn. Π anno 1854. P. 23, syn. III anno 1855. p. 6. ·vn. IV anno 1856. P. 10, syn. V anno 1857. P. 1<i, syn. VI anno 1858. 2<>, syn. VII anno 1859. p. 61. »yn. VUI anno 186o. P. 35. syn. IX anno 1865. P. 21, syn. X anno 1866. P. 14, syn. XI anno 1867 P. 15. syn. XΠ anno 1868. P. 32, syn. anno 1871. P. 8, syn. anno 1873. P. 15, syn. anno 1874.

8YNODÜ8 DIOECESANA VALLEGVIDONEN818

1859 augusti 27-9.

Synodus dioecesana Valleguidonensis (Laval) in Gallia, celebrata diebus 27, 28 et 29 augusti 1859, sub Casimiro Alexio Iosepho Wicart, episcopo Valleguidonensi.

Exstant constitutiones synodwles in operibus quibus tituli:

1) Actes du premier synode diocésain de Laval, tenu dans l'église de Saint-Michel, les 27, 28 et' 29 août 1859, par M** Casimir-Alexis-Joseph Wicart, Arrnne de Laval, publiés par le· notaires du synode. avec approbation de monseigneur l'évêque. Laval, typographie de H. Godbert. imprimeur-libraire de l'évêché, 1859.

In-8·, 45 p. — Le Mans, ville; Paris. Bibl. nat. B 17687.

2) Statuta synodalia dioecesis Valleguidoneosis. ann. Dom. MDCCCL1X, ab îllustr. et reverend, dd. C. A. J. Wicart, episcopo .Valleguidonensi, edita. Valle Guidonis. Godbert, 1859.

In-8·. 36 p. — Le Mans, ville. — Ipae non vidi.

CONCILIUM PROVINCIAE BURDIGALENSIS,\ CELEBRATUM AGINNI

1859 Beptembris 8-1β

-Concilium provinciae BurdigfTénsi·. celebratum Aginni in Gallia, a die 8 ad diem 10 septembres 185' praeside Ferdinando Francisco Augusto Don; net. archiepiscopo Burdigalenai.

BibHegraphla:

1) Cérémonial du concile provincial, tenu.a Agen, le 8 septembre 1859 et jouft suivants. Agen. Prosper Nowbcl. imprimeur de l'évêché. 1859.

In-'Ïi 56 p Paria, Bibl. nat. BÙ513.

1\ l - 2. liste des évêques et de leur· délégués.

2) Discoure prononcé par son ém monseigneur le cardinal Donnet. archevêque de Bordeaux, dans la cathédrale d'Agen, le H septembre 1859. pour l'ouverture du 4* concile de la province. Agen, imprimerie de Prosper Noubel. 1859.

1π-HA. 11 p L\4p/. Fourvière; Paria. Bibl nat H 17658

3) Discours prononcés par a. é. Mgr le cardinal Donnât, «pour Couverture et· la clôture du concile dAgen; allocbtion prononcée par l évêque d'Agen [Jean Levexou deresins], à la Hôtuse du concile, le 18,septembre 1859; acclamationes patruin in fine concilii. AgéK P. Noubol. 1859.

In-8 32 p. — Paria. Bibl. nat. B 17t»89.i

4) Arta et decreta, concdii provinciae Burdigalensis, in civitate Aginnensi. anœq Doniini MDCCC1JX celebrati, a sancta sede recognita Aginni, tv ph» P. Noubel. typographt il) ac rr dd episcopi. MDCCC.LX.'

Bq A, 169 p Autun. séminaire; Chambéry, séminaire; Lyon, abbé Martin. Lyon, séminaire.

5) Acta et decreta sanctorum conciliorum recentioruni. collectio Lacensis, auctoribus presbyteris a. J , e domo b. v. M. sine labe cbnceptae ad Lacum. Tomus quartus . . . Friburgi Brisgoviae. sumtibns Herder. MDiWLXXDL coi 729-92.

PROMULGATIO CONCILII AG1NNENS18

a

/·rdiNondus *Francisent Augustus Donnet, D ft àpostolica sedis gratia, sanctae Romana èccleslà presbyter cardinalis tituli Sanctor Maria* in Via, *archiépiscopal· Burdigalensis. Aquitania primas, ciero ft populo provincia ñostra Burdigalensis, salutem «t brnedictionetii in domino nostro lesu Christo.*

Non aljfimagis tempore, venerandi cooperatores et carissinu in domino nostro lesu Christo filii, sacerdotes oportuit sana, imbui et innutriri doctrinal. Videntur enim infernae potestates enixiori opera ad /d intendere ut ecclesiam commoveant, et defotimatam suique dissimilem oculis hominum proposant I t enim volebant salvatorem lesum pro sedjuctore turbarum ; et discordiarum auctore haberi, sic hodie nonnulli homines erroribus depravati ac perversi, ecclesiam, et inertiae condemnant, quasi progressionem temporum rerumque impediat, et malae industriae, quaai factis quibusdam faveat quae terrarum orbem conturbare possint.

Itaque, nunc quam maxime, intelligetis, dilectissimi fratres, quanti intersit ad commune omnium veritatum et virtutum simulque omnis verae progressionis principium accedere. Principium autem et fons, ut scitis, purus, scaturiens, inexhaustus, ecclesia est. Quae quidem vos per summum pastorem alloquitur, etiamque per episcopos praesertim id synodo congregatos, et quidquid doctrinae quidquid prudentiae vel peritiae e rerum usu habent, tanquam thesaurum in medium conferentes.

Pie igitur et verecunde, necnon propenso et alacri animo, decreta qnartae huiusce provincialis synodi, in antiquo Agenno feliciter habitae, accipietis ; omnia quae a vestris episcopis praescripta aint parati facessere, quos pro dilectis patribus habere debetis. utpote qui vos pro dilectis unice filiis habeant. Hos vestra fides solabitur, diligentia adiuvabit, et ipei ciroa pastoralem baculum, more gregis, stipati, cor unum et animam unam habentes \ ad parandam animarum salutem, magnum opus ac difficile, simul et augendam Dei gloriam, collaborabitis.

Quod ai superbior iste et contumacior spiritus qui seculum perflat, in aures vestras insusurret grave onus et iugum esse quae a vestris ppiscopis praescripta sunt, hoc recordamini de eodem dictum a Christo lesu : *„lugum* meum saaee *est et onus meum fere,* et illud fortiter et amanter têllite super ><·„ Nec immemores estote ecclesiam, quanquam sic *,tterribilis* '\+ "*castrorum acies ordinato* ' non posse tamen pacificis armis imperium suum. proferre, si laxaverit ordines, neque vires et gloriam, soluta militiae disciplina, acquirere.

Quare nos volumus et tubemus haec Aginnensi synodi decreta primo quoque tempore promulgari, et. ubi primum innotuerint, omnibus sive sacerdotibus sive fidelibus pro regula morum haberi.

Datum Burdigalae, sub signo et sigillo nostris, ac cancellarii nostri subscriptione, die 18 mensis iunii anni Domini 186(1

t Ferdinandus cardinalis Donnet. archiepiscopua Burdigalensis.

De mandato eminentissimi ac revererendisaimi cardinalis archiepiscopi Burdigalensis.

Fonteneau, canonicus honorarius, secretarius generalis.

LITTERAE

mdicrioRts *concilii provincia Burdigalensis* in *cimtate* AytHncHSt *celebrandi.*

Ferdinand Fr'ancs Augustus Donnet, Dn et ssdis àpostolica gratia, sanctae Romanae ecclesiae cardinatis presbyter tituh Sancta· Maria in Fia, *archiepiscopus Burdigalensis, Aqmianiae pnmat, feverendissimi fratnbu episcopis, clero et populo provincia nostras Burdigalensis, salutem* tn *Domino.*

In tribus iam celebratis provinciae nostrae Burdigalensis conciliis curam omnem impendimus, ut, per varia decreta, necessitatibus et emolumento religionis opportune provideretur. Quod, Deo favente, obtenpim fuisse, tum ex approbatione apostolica, tum ex felici experientia iam nobis compertum eet.

Interea tamen, quia, labente tarapore. nova mala prodeunt, et vetera renaacuntur, cumque insuper continua opus sit sollicitudine, ut bona procurata stabiliantur et proficiant ; ideo per sacrosanctum concilium Tridentinum sapienter et provide cautum est ut quolibet triennio synodi per metropolitan! cogantur pro moderandis moribus, corrigendis excessibus, controversiis componendis, -aliisque ex sacris canonibus permissis.

[1] Tit. II. L [2] Ioan- VII. 12. [3] Act. IV. 32., [4] Matth. XI, 80. [5] Cantic. VII. &

Huic eoctosiae mandato com gaudio obsecuti, A in nostra nffima provinciali synodo, 'Petrocorap tribu· abhinc anni· celebrata, statuimus et decrevimus ut. anno' praetenti, 'horum, in civitate, Aginnensi, provinciae nostrae congregaretur et haberetur concilium..

!'t hoc decretum executions demandetur, munu·-. que nostrum hac in parte adimpleamus, quartum provinciae Burdigalensis conqiliup, in eecleaia cathedral) Aginnenai, ad diem 8 aeptembria huiusee anni, in feato scilicet Nativitatis beatae Mariae virginie Incipiendum, diqbUsque sequentibus codfinuandum Ot absolvendum, indicimus et per rprs^sfntps con- I voeamua.

Quocirca illustrissimos ac reverendissimos episcopo» comprovinciale· nostros monemus et requirimds, ut ad hoc novum provinciale concilium, aive per ae, sive per legitimos procuratore·, cum aui· reapectivia theologia e clero aeeulari vel regulari 1| desumptis, conveniant.

‹ Imnibua insuper et aingulia qui, de iure et consuetudine, ad synodos provinciale· vocandi sunt, mandamus et praecipimus ut die praefixo huic concilio curent adesse.

Itaque capitulum ecclesiae noatrae primatialia, simulque caetera capitula cathedralia provinciae nostrae Burdigalensis noverint ae per praesente· moneri et convocari, quatenu· legitime congregata, canonicum saltem unum e gremio electum delegare studeant et ad concilium deputare.

Quapropter illustrissimos ac reverendissimo· fratre· nostro· rogamus utjtraesentis mandati copiam Facere curent capitulis suis.

Et pios fideles hortamur ut asaiduis precibus a Deo, qui pater est luminum et a quo bona cuncta procedunt, virtutem implorent Spiritus sancti, cuius ope et gratia ea per concilium decernantur quae C fidei stabiliendae aut vindicandae, malis praecavendis aut corrigendis^ bonis moribus tuendis, pietati et caritati fovendis utiliter et fructuose inserviant.

Datum Burdigalae, in palatio nostro, sub signo sigilloque nostris. . ac secretarii archiepiscopatus nostri subscriptione, die 19 aprilis, anno Domini 1859.

t Ferdinandus cardinalis Donnet, archiepiscopua Burdigaleqsis.

De mandato reverendissimi ac eminentissimi cardinalis archiepiscopi,

Fonteneau, canonicus honorarius, secretarius.

LITTERAE SANCTISSIMI PII PAPAE IX

•miiwntissimo cardtnoA orchupiacopo Bardtpofansf *et epiecopie ein» enffraganei», tupec regepto exemplari primi* dsersti coneilü Apsmssusts.

Dilecta filio nottro Ferdinand», eecrae Romqaae ecclietiae preebptero cardinali Donnet, arckiepuoopo Bnrdigalenti, et venerabililtu fratrilita epiooopi» eiue e^frepaneie

Proa rara IX.'

Dilecte fili noster ac venerabiles Aratres, salutem et apostolicam benedictionem.

Nuper ,ad nos pervenerunt vestrae gratissima· litterae, die 11 proximi mensis aeptembria datae, quibus, dilecte fili noster ac venerabiles fratres, nobis misistis exemplar decreti, quod in provinciali synodo congregati de sancta sede apostolic· et Romano pontifice conficiendum vulgandumque curastis Verbis explicare vix possumus qna consolatione affecti fuerimus inter maximas nostras angustias, eum idem decretum legorimns. In illo #nim undique mirifice elucet singularis so perspecta vestra erga nos et hanc apbstolioam sedem fides, egregium sane studium,' quo civilem nostrum et eiusdem'sedis principatum, veluti beati Petri.patrimonium strenue defendere, et a variis inimicorum hominum calumniis vindicare contenditis Dum autem "de hac insigni vestra religione et virtuttfx « summis 'certe laudibus digna vobis, dilecte fili noster •c venerabile· fratres, ex animo vehementer gratulamur. a vobis etiam atque etiam>exposcimus ut ib hac thnta temporum perturbatione et iniquitate, pergatis maiore neque alscritato studieque praeliarij praplia Domini, omnesquegravissimi vestri episcopalis I ministerii partes sedulo implere. Ne desinatis unquam t^im voce, tum scriptis, tum aliis quibusque opportunis modis, catholicae ecclesiae causam fortiter tueri, eiusque' salutiferam doctrinam magis in dies propagare, eamque in omnium animis site defigere , ac tot exitialium ^errorum tenebra· dispellere, et inaidiantium hominum fallacias detegere, refellere, et miseros errante· ad veritati·, iustitiae aaiutiaque semitas reducere. Certi autem aumus, vos feVvidas Deo optimo maximo sine intermissione prece· esse adhibituros, ut Omnipotenti sua virtute velit no· confortare et consolari in omni tribulatione nostra. Nos quidem haud omittimus ipsum clementissimum miserationum dominum humilitor enixeque orare et obsecrare, ut uberrima qnaeque auae bonitati· dona «uper vos propitius semper effundat, quae in dilectas quoque ovea vestrae vigilantiae commissas copioae descendant. Atque horum auspicem, et praecipuae, qua vos prosequimur, benevolentiae testem apostolicam benedictionem ex intimo corde profectam, vobis ipais, dilecte fili nostfir ac venerabiles fratres, cunctisqne istarum ecclesiarum clericis, laicisque fidelibus peramanter impertimur.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die 3 octobres anno 1859, pontificatus nostri anno decimo quarto,

Pina papa IX.

LITTERAE

eminentissimi *cardinali» arckiepitcopi Burdigaleneu, qtiibtu decreta concilii Aginnentie ntnmi pontifici» resisiogi eubiicinntur.*

Burdigalae, 15 novembres 1859.

Beatissime pater.

Concilii nostri Aginnensia primum decretum ad sanctitatem vestram aeparatim missum, tantaque benignitate ab ea exceptum, quod afflictissimo patris nostri cordi ,non mediocrem consolationem attulerit, cum comprovincialibus meis episcopis plurimum gaudeo, Deumque oro atque obseqro ut, populi sui vota tandem exaudiens, hoc qualecumque grandis doloris lenimentum in pacis et triumphi laetitiam cito convertat. Caetera interim eiusdem nostri D ooncilii decreta, eodqpi spiritu condita, eadem animorum concordia coram Domino discussa, de perniciosissimis huiuaee temporis erroribus, de populi christiani clerique disciplina, de studiis ecclesiasticis, nunc sanctitati vestrae humiliter offero, ab eminentissimis et s^ientissimis eius adiutoribus consideranda et recognoscenda, ut,- si quid in eis emsndandum vel corrigendum sit, qua solent prudentia et benignitate notent et signent, sicque opus cum Deo inceptum, et in civitate Aginnensi feliciter absolutum, Romae' itidem feliciter perficiatur et consummetur, et in publieam lucem prodiens, ad ecclesiae decus et animarum amplissimae huius Burdigalensis provinciae salutem proficiat!

Hunc laboris nostri fructum ut speremus, beatissime pater, ipsa nobis suadet concilii celebratio, totiusque populi Agindensi· in publicis actionibus pia exultatio. De his enim apud sanctitatem vestram

Agjnnum nos vocabant ad qtwHt nostn concilii A celebrationem, tum dilectissimi nostri fratri· ef coepiscopi insigni* pietas et «enectu· veneranda, tum ipsius civitati· antiqua glona et plurimorum ·anctorum martyrum semper viven· memoria. Iam in primo nostro ingressu patuit omnibu·, «anctorum filio· non esse dégénéré·.' qui Dei ministros tanto hosore colerent et in nostra cardinalitia dignitate ··actam sedem venerarentur. Nec suus tali initio, defuit profectu·. Verbo dicam: quot die· epiacopi in seminarii secessu hospitati aunt, tot die· festos agere visa eat universa civitas. In fine autein cdncilii una mena__fuit, un* vox^ omnium patribus eorumque supremo rectori proaper* omnia ferventer acclamantium. Qui Hetue ex oculi·, qua^vox ex pectoribua erupit, cum >anctiMimo patri, regi man·ueto, Christi patientis vicario, ab ingratis flagellato et spinis coronato, pacem et consolationem <|e Spiritu sancto, coeleste auxilium, et de hostibus B ecclesiae triumphum, clerus universus et innumera fidelis populi multitudo imploravit! Tota piis gemitibus et ardentibus precibus personabat vetus Sancti Caprasii basilica, nec ulli dubium fuit bis votis respondere in coeli· beatorum martyrum Aginnonsium, eaeteroruinque provinciae nostrae Burdigalensis sanctorum, vel potius beatorum omnium preces aliquando tandem a Domino exaudiendas.

Hac eadem spe etiam nunc erectus, ex animo ·um. et quoad vixero, sanctitatis vestrae, beatissime pater, servus obedieniissimus et devotissimus filius.

t Ferdinandus cardinalis Donnet, archiepiscopus Burdigalensis.

LITTERAE

eminentissimi *cardinalis praefecti sacrae congregationis sacri concilii Tridentini, super revisione decretorum concilii Aginnensis.*

Eminentissime ac reverendissime domine q^servandissime.

Ciim haec sacra congregatio Tridentini iuris interpres ac vindex acta quartae synodi provinciae Burdigalensis, iuxta sanctionem constitutionis sanctae memoriae Sixti V incipienti· *Immensa,* nuperrime expenderit et recognoverit, meum est eminentiae vestrae eadem remittere, unaque hisce litteris declarare, quam iucunda probataque acciderit tum sanctissimo domino nostro, cui hac de re speciatim relatum est, tum eminentassitais patnbus diligenti* vestra in synodlibus huiuamodi conventibus, uqo quolibet recurrente triennio, ex praescripto concilii Trtdêntiei redintegrandis. Enimvero industrio gnsvoque agricolae salte non est agrum suum, bono lectoque frumenti semine consparger·, nisi vigili aasiduoque studio mala xixania quae supérseminat inimicus homo, in tempore secernat qc stirpitus etollst. 'Qfiod quidem exemplum egregie, vos. eminentissime domine caeterique suffraganei praesules, imitati, ea. quae, recte pnspteritis conciliis statuta fuerant, ratp firmaqup msnere voldisfis. praeterea ·alubbrrima decreta addidistis, quae huiusce, temporis errores dissiparent, novellis necessitatibus remedium kafferrent, ac malis ingruentibus' paratum obicem opponerent. Sed ,inter haec pontifex optimus maximus et eminentissimi patre· dmf> potissimum capita singulari laudi^ elogio insigniri consuerunt B ui^pm est. quod contra neotericos errores et conatus de civili summi pontificis principatu praeclara multa disceptastis; alterum est. 'quod universo ·ynodalium sanctionum aedificio sanae doctrinae fundamenta posuistis. Quae cum ita sint, nihil aliud superest, mjei ut omnes, quod per .vos ultro facietis, sive universim, sive singuli in suij quinque dioecesibus, quanto consilio ac sapientia consultissimas hasce praescriptiones edidistis, tanto studio et assiduitate easdem in usum deducj satagatis. Interim Deus pro sua miseratione perficit, ut bae vestrae leges iis .evangelii seminibus similes evadant, quae *„oedderunt tn terram bonam, et dabant frudum, aliud centesimum, aliud sexagesimum, aliud trigesimum"1.*

Cdeterum quae paucula eminentissimi patres adnotarunt, prostant in adnexa pagella quam una cum hisce litteris accipies.

C Haee habe nomine sacrae congregationi· cui praesum; ego vero, quod ad me singulariter attinet, impensos observantiae meae sensus ex animo profiteor eminentiae tuae, cui manus humillime deosculor.

Eminentiae vestrae humillimus et addictissimus famulus.

A. M. cardinalis Cagiano, praefectus
A. Quaglia, secrstarius

Romae. 9 maii 1860.

1 Ms^th. XIII. 8.

DECRETA CONCÎLII.

TITULUS PRAEV1U8.

Decretum de aperienda synodo.

In nomine sancti«*imae et individuae Trinitatis, Petris et Filii et Spiritus sancti, amen.

Nos Ferdinandus Fraifeiscus Augustus Donnet, D Dei et sedis apostolicae gratia, «anctae Romanae ecclesiae cardinalis presbyter tituli Sanctae Mariae in Via, archiepiscopus Burdigalensis, Aquitaniae primas;

Ad maiorem Dei et salvatori· nostri Iesu CJiristi gloriam; ad honorem immaculatae semperque virginis Mariae Dei genitricis; ad laudem sanctorum · angelorum, «anctorum Petri apostolorum principis, k eiusque fratris Andreae, Stephani protomartyris, huius cathedral·· ecclesiae patroni, Capraaii, Phaebsdii. Delphini, Amandi, Beverini, Paulini, Eutropii, Hilarii, Ausonii, Frontonis et Philibert!, aliorumque omnium «anctorum qui provinciam hanc illustrarunt; ad Burdigalensis, Petrocorensis et Sarlatsnsis, Aginnensis, Imae-Telluris, Pietaviensie, Engolismensi·, . Lucionensi·, Rupellensis et Santonensis. Sancti-Dionysii, Sancti-Petri et Arois-Gallicae eocleeiarum decorem;

Statuimus et decernimus, de consilio et consensu reverendissimorut\ episcoporum comprovincialium nostrorum. hac ipsa die 8 septembres anni Domini 1869, in hac ecclesia cathedràli Aginnensi, incipere et inceptum esse concilium provincial· quod nostra Metropolitana auctoritate indiximus et convocavimus. .dominum Iesum humiliter et enixe obsecrantes ut in nobis impleat quod Ipse dixit: *„Vbi eunt duo ·el tres congregati* in aesuas awe, *ibi sum* m audi· *eorum."* *

Lecta rant deiadr dsevet* *Ite made vivendi m* syaods/ct *.De profuelino/tdei",* prost Is o mh Ü» Burdigalsasi. asso IMO. •Ujsr sb onaibaa sd id sdstrieti· prvisssio tdsi causales -ml— est. K

TITULUS I.

De fide »t d· doctrina ·oo1μ 1μ .

Caput I.

De sancta sede aposloUca et de Romano pontifice.

1. Filiorum ecclesiae, imo et pastorum, simul ut in unum conveniunt, ea debet esse communis omnium voluntas, ut oculis in Deum primum eroc-

') MMtL xvm, 90.

tis, mbx 'ad- patrem aspiciant/qui.Christi vitM* In'Â navi) sixania. ^Nop modo enim pacem intdr christia-

ierris agit, et, pro Spso legalfone fungitur.. Nps vero. in hac synodd Aginnenaj feliciter congregati, ad supremum ecclesiae 'caput eo promptius mente et animo dirigijnur, quod ab ultimo 'Rostro in civitate Petrocoransi concilio; inter gravissimas subinde 'eqprtas tempestates, non defecerunt verba, decrjta, , allocutiones et litterpS^ apoetoTioae, quibus, phoque ac paeticipamis in. ecclesiae I Snnis, 'Ptns pastor t gregem. sibi qemmissum pabulo sanae ^dqctrinae enutrire àq lumine boni conyilii illustrare, et regerqr non debtitit. Verim haec in ebrde omniiim^trxhri, hsec decreta a<R populorum nostrorum ' notitiam devenire, has litteras et constitutiones apostoliôas ' promulgari et ft; prsxtm adduci, erit prhecipuus permultorum' tpiiusce qgpriti concilii nostri, decrç-torum -scopus. Ita enim verus elucebit erga sanctam sqdem noster affectus, veru semper comprobabitur erga pontificem Romanum et successoèenl B sancti Petri filialis reverentia, ' si diligimus eum et mandata eius custodimus.

2, Quidni vero afflictissimi patris priora gaudia regerere fas sit? Duobus eiiim vix abhinc annis, dum pro singulari sua erga immaculatam sanctissimamque Dei genitriceiq. virginem Mariam pietate, religiosissimum augustissiipumque Lauretanum templum venerabundus adiret, ac deinde ad invisendos pontificiae suae ditionis populos primarias apostolici patrimonii civitates peragraret, omnes undique omnium quacumque transivit locorum,-omnes omnium ordinum, omnes omnium aetatum, tam egregias erga pontificem ae regem, suum pietatis/ fidei, omnimodaeque observantiae significationdir^nani-, festare Taetati sun|, ut hoc ipsius, iter Sanctissimae nostrae religioni* pontificatusque Romani perpetui» . solemnisque videretur 'triumphus.

Neque omittebat interea pastor sagacissimas ea c aive «tatim et extemplo peragere ac statuere, alve memoriae suae ac consilio committere/ quae ad ipsorum populorum religionem ma£ls magisque excitandam ac fovendam, atque ad maiorem eorum in temporariis quoque rebus utilitatem promovendam commodaque procuranda, conducere existimabat.

Audire est verba piiseimi pontificis ac selantissitni principis amplissimum cardinalium coetum de tot et tantis sui itineris fructibus alloquentis: „Nunquam vero, ,aiebat,* desinemus in humilitate cordis nostri Deum bnixe orare et obsecrare, ut tum populos quos super invisimus, tum alios civili huius hpostolicae sedis principatui subiectos, uberrimis quibusque divinae stiÿe gratiae donis volens ao propitius semper cumulet, eoeque sui sanctissima fide, spe, caritate ac solida pietate, omniqne vera virtute quotidie magis repleat; iliorumque labores, industriam, commercium ooelesti suo favore dirigat, D adiuvet, fortunet, ao det illis omnem de rore ooeli et de prtiguedine· terrae abundantiam, et ipooo carissimos nobis populos omnipotenti sua virtute a pestiferq tot serpentium errorum contagione defendat, atque a nefarii* impiorum hominum inaidiis, fallaciis et molitionibus, tueatur et eripiat.- 1

Quod ut averteretur malum^simulque debitae Deo gratiae redderentur, publica* prece* cum indulgentia in forma iubilaei per universum orbem indicenda* auctoritate apostolic* mandabat Éx hoc autem opporiunisairao iubilaeo quot quantaquo religioni ao aaiuti animarum per multa* huiusoe provinciae parte* incrementa aooeeterint, nemini inficiendum.

S. Beee autem in agrum Domini tam vigilanter excultum supervenit inimicus homo ot supetsemi-

1 Allocutio haHta die sn ssftsmbris 1867, ad oases s|is-4ir> U.

-nOv^principepturbaüùn ingemuit, ipsamque a Deo iterUtq , iterumque ' efflagitandam totis viribus con- V clamavit pontife^ . vicariam illius gerenv operam , qui resurgens a mbvtuA et id coelum asoendeas.paoem' V reliquit discipfiHs suis1; se<J insuper ad.gratissimum. dolorem qu<4 cubi bonis oftinibup,- (Jropter bellum I -, inter catholicas nationes excitatum, premebatur, \ maxiibus ' accessit moeror ob Tuctuosün rerutù I conversionem- ad perturbationem qyae in nonnulli*^ *pontifi^iae_difioni*pKovinciis, nefaria impiorum alvquot opera ac dacnegt. tego prorsus,ausu, nuper evenit ".

Dum autem in tanto rerum turbine ad fratres suos episcopos per totum orbem sparsos sanctissimus pontifex sese convertit, ut aliqliod dolori suo solatium quaerat. ret iam. ut ipse ait. ex ipsissimis y ' suis litteris non parum «olatii percipit, confidens nempe-nos desideriis curisque suis cumulate responsiros"; nos equidem omni qua possumus filialia ' animi observantia et amor^/tot et tantis amantissimi patris ac pastoris amaritudinihds condolemus, cunctosque fideles curae nostrae ^commissos'enixe hortamur, ut suarum nostrarumque precum ett orationum qiiasi manu facta vis Deo inferatur, sicque optatissimus ille quamprimum elucescau_die* quo et ipsos filios resipiscentes atque ad officium reductos iterum paterno siqu regius paatorcum gaudio excipiat, et omni perturbatione sublata, ordinem tranquillitatemque in tota pontificia ditione restitutam videre possimus.

4. Inteçea, cum perversis quibusque fraudibus et artibus, sed praesertim fraudulentis calumniosisque permultis editis libellis, bonorw ipsorum catholicorumque mentes a vera sentientW. ratione nonnunquam dimoveantur, nos cum ipsomet summo pontifice iterum palamque edicimus necessario servandum esse sanctae Romanae sedis civilem principstum. ut m bonum religionis sacram potestatem eine ullo impedimento exercere possit Dena itaque mentis ac cordis noatri gratitudine sanctissimo Christi vicario congratulamur, humilique qua decet reverentia plaudimus et assentimur, dum ipse palam hoc profitetur, indutum se virtute ex alto, quidvis discriminis, quidvis acerbitatis' ante perpessurum quam apostolicum ulla ex parte deserat officium.

fi. Neque jaudiendi sunt captiosissimi religionis Christianae Bemanaeque ecclesiae hostes, dum aut asserunt' ecclesiasticum regimen temporali hominum commodo legitimisque societatis civilis progressibus, per se et natura rerum adversari, aut nonnisi miserrimam de facto sortem obvepire civitatibus ac populis huiuscemodi dominatui subtectis con- (clamitant. Sane, neminem fugit sacerdotalem character em nihjl praeiudicii afferre iis ingenii naturaeque dotions ao viribus quibus utilis reipublicae zeotor perficitur: quod quidem ratione simul et luculenta constat experientia. Quaecqmque enim crimina male conficta exaggeraverint ignari aut malitiosi ac vaniloqui homine·, ea certe quae palam in urbi* et orbis/ theatro petent omnibus, quae oculi* sui* testes/quorum hic etiam inter nos stant plure·, vidi···'·· asseverant, referre non piget: videlicet, integerrimam totius publicae rei curam; indefessam ia amovendi* calamitatibus levandisque populorum aerumnis, tollendisque, si qui erant, abusibus, sollicitudinem ; sobriam et cautam, ut decet, sed sinceram et diligentem eorum omniunf, quibus scienti* vel industria societates

1 IpioM· eacyelios Pii papas IX ad omass Brimopos. *r* aprilis IM·.

' AUoestto habita dis M Iunii IM·, *4 omass episcopos directa.

• Pplvich -n-y-ll-e sd omnes sriseepe·, 1* hmU

civiles nuperrime dotaverunt et ornaverunt, probationem et adoptionem; parcam e^.providam cbmmunis aerarii loeconomiam ; ' aicque cito resartas civilium turbarum, fictae et lubricae pecuniae feracium, clades ot ruinas'; nec taiben intermissam ilfam quae opulentissiiboa reges saepe superat ^magnificentiam, sive ad publicorum monumentorum decus et incrementum, sive ad urbis veterum coemeteriorum sumptuosissimam, doctissimam piigaimamque recognitionem *, sive (ut tôt misericordiae operit et instituta tacqamus) ad fovendas urbis ^shntdaa academies omnibm gentium.,et ecclesiarum alumnis liberrimo accessu patentes; aequam denique datam omnibus merentibus rgtionem, sine ulla personarum aut conditionum acceptione, *adi* &ene et decenter servata, ut par est Christi regia vicario, ecclesiastici ordinis ac regii sacerdotii praestantia. Sed quis commemorandi finis praeclare gesta, fortiter ificepta. ;Jerumque ipsorum malis artibus impedita et turbata, qui nunc ea aibi deesae queruntur?

6. Faxit tergo bonus Deus ut„ cum tot calumnias opprobriaque perpessus sanctissimus pastor et mitissimus rex, discipulum non esso super magistrum ex his didicerit, maiorem quoque esse qui in ipso est quam qui in mundo, quam citissime experiatur, quod et ardenter exoptamus et suppliciter petimus eoque confidenhjfie speramus, quod coelestium sanctorum turbam, cui augendae et glorificandae totus videtur esse mjrabiliter serenus et divine prudens pontifex, nobiscum unanimiter et ôffica/ius pr<> e<k adprecaturam nqn dubitemus. Fausto etiam et materno vqltu.ipsi in omnibus occurrat beatissima et immaculata virgo Maria, cuius templum sub titulo Beatae Mariae de Bono Occursu hodie dedicatum et consecratum, omnes quicumque sumus in hac sancta synodo congregati pie visitamus; et ad cuius pedes vota, orationes et consecrationes pro dilectissimi patris nostri incolumitate et prosperitate, pro omnium eius iurium conservatione, dominiique integritate, humili, filiali devotoque corde profundimus.

X ^Caput II.

Da recnttiorilnu circa Mataram 'divinam rrroribtu.

Si quis in veritate non stans, a sapientia aeterna et mundi luce domino nostro Iesu Christo perfide exsulaverit, saepius contingit ut, ex sapiente factus insipiens, dicat in oorde suo: *„Non cat Dnu."* ' Nec mirum profecto, sed iustum eos qui tantum Dei nos supernaturaliter illuminantis et sanantis donum pertinaciter respuerunt, nativae infirmitati suae nunc derelictos, per poenalem et crescentem caecitatem eo usque descendere, ut ordinis mere naturalis certissimae, notissimas et quasi fundamentales veritates iam amplius non videant, et ideo negent atque impugnent. Ideo Christi ecoleaia, cum primum .contra haereticos fidei suae integritatem, eiusdem postea contra incredulos veritatem et divinitatem servare ac defendere debuerit, nunc ipsissima humanae rationis dogmata -atque principia, imo Dei, qui rationem condidit et docet, naturam et existentiam, contra rationis ipsius niminm superbienti? et ideo ultramodum insanientis furorem, vindicaro ac tueri manifeste cogitur. Quod quidem atheiamy exsecrabile et quasi intolerabile portentum plurimi (eheu! iam non omnes), subtilissimorum et doctorum sophismatum nubibus operientes, aliis et forte sibimet occultant. -Cuilibet autem eorum scripta sapienter legenti vVram cisentialemqud Dei notionem ' in eorum, mentibus', proreus evanuisse ef ide\r Deuth ipsum periiboe patebit. .Ille enim Deum"negat." art Tertullianus, „qui quod Dei est aufert -Stet' pro argutaehto haec dogmatum, quae blasphemante· delirant, expositio sive synthesis!

/ 1. a) ,Licet logice ' différant, substantialitas tamen unum et idem eunt Defis et mu^us.^idèo ut nihil aliud sit Deus quam mundus in idoali sUo a mente nostra intellectus, itemfjue nihil aliud mundus, nisi .Deus ipse in^suh regii perceptus: unde- sqquitur theologiae et cqsmologiae unicum obiectum esse sub duplici aspectu consideratum."

b) n^iuudfis igitur Dei non eat opus, sed actus et quidem necessarius et .ab aeterno continuus. Est iterum eius forma gt guasj, ~~figura~~, ~~inadaequata~~ tamen, etsi ad perfectam, et ideo inaccessibilem adaequationem propria vi îc natura incessanter tendat. Ex nihilo iam non venit; nee uljuin ipei extra ee quaerendum eet principium. Sibi eat auctor et cauea, aibi ipei Deu·: siquidem, etei contingens ait et temporalia et finitus, prouj a senau percipitur et ab imaginatione fingitïr. 'Io se tamen, et prout a fatione \ probe intelligitur necessarius eat, et aeternus et infinitus."

5^ c) „8i autem haec Dei cosmica manifestatio abstrahatur, iam Deus nihil reale eat. Concipi potest, minime autem videri, minime cognosci. Nihil enim reale est et ideo cognoscibile, vtiisi sit determinatum : niai autem terminetur, nihil determinatur: quod autem terminatur, finitum eat et imperfectum. Seae ergo mutuo et per essentiam excludunt reale et perfectum: nihilque potest esse perfectum, quin sit ideale." Quid autem de Deo* Reale quid esse non 'quidem omnino negatur, aed C'per mundum e\ in mundo tantum reale esse affirmatur. Ideale ^simul quid esse docetur, sed „solum in mente nostra, a qua, non sicut obiectum a subiccto, sed sicut ens universale et indeterminatum ab eius determinatione particulari, distinguitur; quatenus mens humana sit para et actus ipsius Dei seae temporaliter cogitantis et contingenter contemplantis".

d) pReipsa omnia est Defis, non tantum potentia, sed actu. Est natura vivens et vivificata, in quantum sensibus nostris per suas transeuntes et mundanas formas est perceptibilia. Est spiritus vivificans, in quantum a conscientia nostra excogitari potest et coli. Eatxdemum ena mere metanbysicum seu idealis perfectio, in quantum rationi numanae, pe^, abstractionem ab omni re et qualicumque determinatione, conceptibilis eat." Et hoo est, inter huiusce Dei divina, sic divinissimum, ut D passim Dei nomen et ultima ratio huic abstracto et mere ideali enti reservari videatur.

e) r8icut autem non aliquid, ita nec aliqyis eat iste Deus. Etenim sicut perfectum et reale, ita universale et individuum inter ee repugnant^ Si quis est Doue, iam Deus non est. Quisquis enim aui conaciua iure dicit : Ego, ab aliquo utique se discernit; atqui iam non eat ille vel illud a quo ee discernit; ergo non est omnia, non eet ena universale, infinitum, absolutum; unde patet quod non sit Deus.!!

f) ,8i quis tamen Deo ia ideali suo concepto quidquam moralitatis attribuit, rationem evacuat, purissimum veri Dei conceptum adulterat, et, nedum Deo pie obsequatur, athéisme viam aporit. Etenim sicut nihil physici, ita nihil moralis eum

! Iytotols • eoagr. da Propaganda fide ad sàrass episcopos, 18 aprilis 18(7.

▮ Psala^Xm,.!.

' *Àdtan. Marci·»*., Mb. I (c. β, opp Tertall, «L Migse. Π, MbC].

Dei metapbŷuicia 'et absolute essentialibus attributis compatibile 'eat. Propterea, quemadmodum errarunt pagani, eum, sensibus et imaginatione decepti, corporalem Deum sibi finxerunt; ita/ nec reipsa Eminus ërrant.aWïliani, cum Deiith spiritum, indipdyum et qingularem, viventem, - sui conscium, intqïligintèm, liberum, imo bolium, sanctum, iustum et misericordem, deinde creantem et creaturam suam àlloquonteni et postea indicantem sibi concinnant. ' Nullibi existit ille Dens, sbd nec existera potest.. Est merum humanae conscientiae somnium, sese considerantis (atque diligentis animae nostrae figmentum; spirituale quidem idolum.'aed demum idolum a nuperrime sed ineluctabiliter grassante philosophia iam detectum atque damnatum, proxime vero e medio tollendum."

gl Si quosdam alioa^ audieris, mutatis forsitan verbis, stat doctrina et manet impietas. Ex quibus unus contendit „nihil aliud Deum esse ac facultatum nostrarum omnium vocem et quasi clamorem ; montia humanae semper quaesitum, nunquam autem inventum, imo nnnquam inveniendum idesle: quod, si comprehenditur, evanescit; rursum, aj exprimitur, terminatur, pt in quantum terminatur e vero fit falsum; licet ver«m omnimode non amittat: unde sequitur nullo symbolo veritatem divinam posse unquam contineri, nec ab ulla ecclesia edoceri, quamvis veri portiunculam omnia quaecumque symbola contineant et qualiscumque ecclesia retineat. Merum denuo nomen revera Deus est. .utile quidem et observantia dignum, utpote antiquissimo humani generis usu cultuque Meratum, et ideo servandum, si quidem vol a solertissima philosophia vix Stippleri potest: inane tamen et vacuum, nihil distinctum, nihil definituri), nihil propriam, nihil vere reale designans".

h) luxta alium autem rVerum et unicum veri Dei nomen natura eat: quae etsi omnia realiter contineat et sit, secundum essentiam tamen et in suo summo considerata, axioma purum est et quaai ultima et universalis quam scientia indigitat et prope tangit formula, extratemporalis. extralocalis, indifferens, immobilia, omnipotens, creatrix, a qua principia et leges et res et ideae et facta necessario ae continuo fluxu dimanant".

i) Haec tandem, tfecnon omnia sive religiosa, sive etiam metaphysics, quasi sublimiora et inaniora acriter impugnans et flebiliter irridens reeentiorum scribarum superbissimus et impiiesimtta, absolutum quidquam et supramundanam et divinum esae quam impudentissime negat: imo in profandum veniens '. et usitatos hactenusque notos humanae audaciae et perversitatis finea trunsgrediens, adorandi et supramodnm diligendi Dei - universalissimam ideam saluberrimamque notionem quasi rationis et conscientiae et reipublioae et totins generis humani pestem denuntiare ; et Deum ipsum, ante seeula et per secula et post secula benedictum, omnium bonorum principem atque originem, malum ipsum esse et malorum omnium fontem blasphemare minime veretur.

2. Nos autem verbo Dei innixi, et unius ecclesiae eius, catholicae nempe atque Romanae, verissimam, certissimam, perpetuam indedinabilemque doctrinam tenentes, Jiaec oinnia supra diota, utpote doctrinae huie e fronte contraria et ideo erronea. falsa, impia, blasphema, seandaloM et haeretica, iudicamus. damnamus, roiicimus et abominamur: eauMmque veritatis ad ipsius primum vindictam et laudem, deinde ad Christi fidelium consolationem atque tutelam, pro offieii nostri manere et gratia, suscipientes, einsdemqne Ittcem perpetuqm 'veteri errori novia fucato sophismatibus opponentes, sequentia statuimus, declaramus et pronuntiamus,

0- Intimiorem Dei · naturam, quam propter nimiam cbaritatern qua ,diloxit noai sponte et .gratuito nobii Debe ipse revelavit, sicut nec sensus corporalis percipit, nec aibi fingit imaginatio, ita, nec ipsa'ratio naturalia attingit; etsi qüod Deus sit et .ex parte quid sit, ex iis quae facta sunt ' ppesij ooncIddere *. Unde „Dr«s etneens seiratinai eostmm" * et incomprehensibilis cogitatu* in sacris paginis dicitur. De quo etiam Paulus:' *„Quae Dei* sunt 'acato *eognotit niti Spiritu» Dtf"* * Quapropter si huic supra-intelligibili Doi naturae comparentur conceptiones, ut aiunt, quas pura hominum ratio xde illa aibimet efformat, nubes potius dicendae' sunt quam lumina. 8i vero testimonio quod de B seipsa reddidit et reddit haec sublimis et Benignis- '.sima natura, rationis istius qifalescumque conceptiones opponantur, non iam sufficit si per fidem transcendantur, sed tanquam tenebrae et mendacia pestifera ex fide negandae sunt et omnino reiieiendae.

Becnlorum antecessor ef creator' et rex' Deus, ab aeterno et in aeternum vivens*, a se et in se plenus, perfectus atque beatus, nulla cogente necessitate, nullo alliciente proventu, quaecumque libere voluit liberrime faciens ", coelum et terram et omnia quae in eis sunt'1, creaturarum scilicet universitatem temporaliterenihilucreavit ·*. Omnium aqtom sive invisibilium sive visibilium ", sapientissimns conditor, artifex" et plastes", quaecumque fecit opera in mensuraret numero et pondere disposuit": quatenus, post perfectum, omnia respiciens quae, antequam crearentur, ipsi erant cognita ". non immensum, sed finitum, ut vere est, mundum videt: *„Ip»e enim Jine» man,ii intuetur."* " Cum autem omnia quae facta sunt, *„er ip»o,et per* ipsum *et* iis ipso" " sint et in esse suo perdurent, ipse vero ante omnia, supra omnia et independenter ab omnibus est, existit et vivit; unde *„Qmne» gente» 'gnati* non *tint, lie tant coram eo, et gnati* m'Ailum *et inane reputatae eunt ef"";* et aere omnis creatura in coelo et sub coelo nunc et semper ipsi confiteatur dicens: *„Dene meut et* tu, *gnoninm bonorum meorum* non *eget."lu*

c) Licet ad hanc quam inhabitat Deus lucem inaccessibilem '' mentaliter tendere et ascendere in hac vita minime possimus, nisi primum a sensibilibus rebffs earnmque phantasmatibus pro posse, mentem abstrahamus; imo deinde haec omnia quae imagines et similitudines divinorum exemplarium ^habere" novimus aat intelligimus transeundo, omittendo et quasi negando; attamen sicut per has D negationes, non nihil, sed ens et"plenitudinem efitis inquirimus, ita per has obstructiones, non abstractum quid et insubaiatens appetimus et sectamur; sed ut. post Augustinum, loquitur et definit concilium

1 Ephes. ir, 4. ' Hebr. 1. ».
' Bom. I. so. • I Tim. I, 17.
• Rap. XIII, I. ' pester. XXXII, 40.
« Iob, XXXVI. M. ·· Pt. 0XIII, 8.
• Ier. XXXII, IB - ·· Act. IV, M.
• I Cor. II, 11.
** Cone. Lal. IV, cap. 1; Bug. IV, *Cantate,* inter decreta cone. Florent. (Bardonia, IX, 1083 B.]
** Symb. Nicaea. " Iob, XXVin. 84.
« 8m. XIV, ». " Bom. XI. ae.
·· Issi. XLV, 11, ·· liai. Kb, 17.
** Sap. XI, SI. ·· Pa XV, 8. /
·' BoeU. XXΠI, ». ·■ I Tim. VI, 18. 1
** Dionys. Areop., *De* ie. aoua. eap. VII, 8, [opp.. ed. Misse. I. 87» D].

Lateranense IV/ rem summam1, rem veram, uni-A versaruin renitn creatarum et omnis quam: habent realitatis superoriginale pridtpium et supereffectricem causam; Deum nempe yiventeri, in cuius majius incideYe, impiis quidem hoffendum piis 'autem felicissimum : quisquis eninreum per speculum et in,aenigmate* a longe nunc, cernens, fideliter crediderit et confessus fuerit,.nil dubium quin facie âd faciem et sicirti est in aeternum visurus sit.

d) Quemadmodum; autem ab Omnibus quae percipimus aut intelligimus ' superessentialiter exemptus Deus*. res tamen est, et omnium reaiissima, ita quamvis infinitus et immerisus et incircumscriptus, discinctus tamen manet et inconfusus et inconfusibilis. Omne est omnium et omnia in ompibuv. sed effective tantum et ^exemplante?, mînimç vero per essentiam*, unde non ineptius eum nihil in nullo, quam in omnibus omnia esae dicitur*. Equidem enb istud commune, universale B et metaphysicum quod sola mente abstractive concipitur et mera mentis huius idea est, nullibi reipsa subsistit, nisi in subiècti creatis in quibus actiialiter per propriam formam determinatur et ideo res fit. Ens autem illud supra omnem entitatem excellens7, qtiod proprie Dei essentia et substantia et natura et existentia et Deus ipse est*, in se absolute et ideo exclusive est, existit atque subsistit; unicujn. singulare*, individuum1*, a mullo quocumque alio receptibile11; etiamsi aliqu^ et vero sensu se ad extra communicet, inrpartitum manens et absque ulla cum participibus illius mistionis communione ''. Verba quidem hic secum pugnare videntur: ecquid mirum, ubi de ineffabili fandum est,, et verborum significantiam rei ipsius natura consumit? u. .Sed quod insufficienter exprimitur, rationabiliter apprehenditur salubriusque creditur.

Ad illud declarandum eat utique esset quod, C per totam scripturam. Deus nomen habere dicatur, quod distinctionis et proprietatis proprium signum est: sanctum est enim et terribile nomen eius14, aeternum *. admirabile1*, omni quod ubicumque nominatur aut nominari potest sublimius17^ adeoque ipsi proprium ut nulli sit cominui^icabile I". Sed et[aro. Deo ipso teste et magistro, hanc eiussummam inenarrabilemque naturam incomprehensibiliter in tribus personis subsistere novimus; quod profecto ipei propriissimum est ; si quidem de nullo alio ente sive physico sive metapbysico. ullatenus potest affirmari. Hasce iterum hypostases seu personas, quae Deus ipse sunt, realiter ab ^nvicem esse distinctas, ex eodem infallibili magisterio accipimus atque credimus: unde vel in hac infinitatis et unitatis abysso, veras determinatione· vel proprie-

Mtes esse 'quam .certissinle tenemus. Ex quibus huiusQ· unius , unicaeque Trinitatis personis, si unam specialius, scriptura duce, considerare yelimus, scimus in principio ease Verbi/m, ef Verbum esae apud Dbom et Deum ease Verbum1; Deum scilicet de Deo,' filium a patre^et patri consubstantialem1, per omhia^simnem ac prorsus aequalem. Verbum autem idem ac /terminum sonare nemo non v4det: Siquidem, quemadmodum verbo ae'ntentm. ita termino seu figura substantia definitur, termimftec^ et ideo manifestatur. Quapropter 'de hoc Dei verbo disserens'Spiritui sanctus, imagine^ divinae j»onitatia*. imaginem Dei invisibilis * iterum, et expressius figuram seu characterem substantiae eius * illud vocat. Ed ergo in Deo terminus, sententiae sive menti quam totaliter enuntiat. Inci quam essentialiter declarat, bonitati quam spiritaliter repraesentat, substantiae quam incircumscripte, figurat omnino connaturalis et perfectissime aequivalens, et ideo ipse, infinitus, immensus, aeternus, Deo internus et verua Deus, *od vere in Deo' terminus, et quia Verbum terminus..

p) Cum autem illa supra-quamperfecta simul et realissima essentia, sive natura, sive substantia, quae Deus est. summe rationalis, aut potius intelligent, aut potissime iptellectus purus sit, [eam | sui ipsius consciam, èsse.-uisi amens, nemo inficias ibit. Licet enim tres in Deo distinctas esse personas, divinitus· edocti, profiteamur. Deum tamen in his tribus indisiuncte Subsistentem, nihilominus unicum quid et perfectissime singulare ex scripturis nostris accipimus et tenemus. Ibi enim tanquam unus in tribus personis suis nos Deus alloquens passim dicit Rego sum qui sum*; ego Dominua et non est alter7; ego ipse, et praeter me non est alius"*.

f) Nihil autem humani, sed nec angelici, huic C supereminenti Dei naturae proprie et essentialiter attribui licere et ab ecclesia catholica unquam attributum fuisse, apprime norunt apud nos vel rudes atque parvuli. De Deo equidem, non uti vult, sed ut potest, loquitur homo ^infirmus et exigui temporis et minor ad intellectum"*. Obiecto fidei impar quidem sermo; obiecto tamen suo fide» par omnino manet. Et cum, Deo auctore, huic imperturbabili serenitati zelum 14 atque iram 11 ; huie immutabilitati consilium 1?, electionem imo alicubi poenitentiam14; huic omnia cernenti et infallibili intelligentiae ignorantiam 14 aut oblivionem1*; huic tandem omnimodae et supramodum perfectioni quoscumque alios nostros aut cognoscendi, aat volendi, aut sentiendi, aut agendi, aut vivendi modos accommodamus. Dei maiestatis nullatenus rei, ipsius autem dulcissimae benignitatis alumni ac discipuli, scimus haec omnia humanae capacitati aptiora esse quam sublimitati divinae17: quaeeumque autem ilia quae de Deo nostro humanitas praedicamus, in ipso typice tantum et originaliter et ultra-excellenter, modoque plane divino superesse non dubitamus: de caetero tandem Apene omne quod de Deo dicitur, eo ipso iam indignum esae quo potuit dici- I* certum habemus. Attamen quia imbecilla et indigna, non ideo falsa; et quia

1 *De doctv. chriat.,* I I, c. A, [opp., ». Aug., sd. Bened., III, H B]; vide Petrum Lombardum, m *I. Sententᴬ* distinct. V. B, cui subscribit conc. Later. IV. in decreto fidei, cap. 2, défia, contra abb. loacbiiu.

• Hebr. X. 31.

• I Cor. Kill. 12.

' Dion., loc. cit., cap. I. fi. (opp.. ed. Migne. I. 591 Cj.

* S. Thom., Sum., I p.. quaest. III, art. 8 ad 1.

• Dion., ibid., cap. VII, 8.

1 Dion., ibid., cap. I, 4.

1 S. Thom., ubi supra, art. 8 et 4.

I Greg. Nysa., Oral. cataaA. cap. 8, (opp. 8. Greg., ed. Migue, U. 17D|.

*· Cone. Later. IV, cap. Mrmtfer., *et.* Petav., De TrOut, Ub. IV, c. 13.

II 8, Thom., ubi supra, art. fi ad 3.

n 8. Dion., loc. ciL, cap. II, fi. [opp., I, 64* B).

»· 8. Hilar., De Trimi, Ub. II, b (ed. Vsroa., 17*0, II, fib D).

·· Fs. CX. ·.

>· Kxod. III, 15.

*· ludis. XIII, 18.

11 Bpbsa. L 81.

"Bap. XIV, 91.

1 loaa. I. 1.

' Sytnb. Nicaea.

• Sap. VII, 96.

• (.dolosa. 1. 15.

• Hebr. I. *.

' · Kxod. Ul, 14.

• Issi. XLV. e.

• Deutar. IV, 8Λ.

• Sap. IX. ».

'· Num. XXV, II.

■ Pi II. &.

■· Kphra. I. II.

·· Ibid. I. 4.

>· G» VI. ».

'· I Cer. XIV, 88.

■ IV XII 1

·' 8. August- sd éMmph'c., 1Λ. II. q. ». (opp. S. Awr,, od. Bened., VI, 119 CJ.

• S. Greg. Maga., J/sr., lib. XX, <ap. 3», (opp. 8. (Jnr, U. II. 174 BJ.

■M syakolte obvelate· D··* ibtgeri ot exinde proponere noquiarae, aaa idoo Mata· eolimuo at oxhtbemas. Quando saim, at ad aa aaa revooaret at aibi 4·''·« iungsrot, placuit Dec temporalem amuwiri tecaaiicaaai et, manens qaod oral, qaod aaa ipai oamua dignatus art fieri. rarer homo Mt at apparuit ids· iNe qai rarae Deoe orat ot> aaa apparebat Msdn· ergo ilia oania quae hominem naturaliter deoeat at oraaat, naturae divinae ex omni parte rapuguent, par bare ipaa at io hie ipaia personaliter '.volait nobia revelari; aiqaideaa dicenti diacipalo: Ostende nobie petram et aafleit nobie, respondit ills Jmmo leant Christi·: „Tonte *teaapara* aobücMSi ram, at non copnoautM meF *PUlifft,* fai oidrt me, tidal *at firm* mem·,"*

g) Denique do ' hoc trino ot uno et eolo vero Doo noatro credimus, pronuntiantor et contestamur quod boant et omnibonue et euprabonna ait, totue existons bonitas*, quatenus totam eiua essentiam, quidquid tqadem ait, bonum ipoum definiat atque explanet*; non alio ideo bono bonua, aed ipee aibi bonum quo bonua eat*, et bonum omnia boni*; unde ipee dixit: „JVsmo bouua, niti aolua Dana."* 8i qui eunt enim qui merito dicantur boni, id illis ex hoc advenit, quod a Deo eunt, et aliqua bonitati· eiua participatione et imitatione*\d illum ordinaqtur*. Propter enim bonitatie euae auperabundantoa divitiae, non pamua mt solum eme ipeum bonum, id mt suam ipsius naturam a nullo particlpatam*. Unde, cum ait pater luminum. „epaad fww non aat *trtuuunttatia nee rieiaritudiuii obumbratio,* omna dation optimum *et* ornos denum perfection" ab eo, aient a libero fonte, dmcendit**: et, priuaquam ftierint, omnia diligentII. aperit manum auam et omnem creaturam implet benedictione1*; qui ai non aedificaverit domum, in vanum laboraverant qui aedificant eam. et nisi custodierit civitatem, frustra vigilat qui custodit eam*·. IUiua enim abeentia, tenebrae, mora et infernua ; ipaiua autem praesentia, lux, pax)et omne gaudium. Quem noaoe consummata itia eet, et ipaiua iuatitidqi et virtutem scire, radix eet immortalitatis **: "cui credere omnia rapientia, in quem sperare omnia virtue, quem diligere omnie pietas, <cui obtemperare omnia ordo, oui servire gloria 'et relue, cui adhaerere bonum bonorum, quo fimi vita aeterna eet; eui igitur boaodiooadum omni tempore et semper laua eiua in ore homing· **; oui revera benedicunt et ultra cacula benedioeat omnes iuati, omnes réotj, omneo pH, omnes veri nomiois rapientes et docti, a quo domum p* poenam ad ordinem redacti hi ipad ' omnea qui, 'eaeteria benedioentibaa, illum blaapbeaaverint, aut ilii maledixerint, aut do illo tacuerint, eine laudi ot honori tam iuoluotabiliter quam invito inD aeternum cooperabuntur.

* Dica.. *De lia. aaaa.*. osp 1, A (opp. a. Dise . ed. MigM, I, MI AJ.
* Issa. XIV, B-t.
* S. Issa. Duua. *D, /U, adMeaa,* Uti IV. obp. 14 forias· cap. IS. opp. & Issa Demasti, eA Lo-Qsisu, I, MB].
* 8. Dion, L dt., eap P. 1, (opp sd. Vgra, I, MCI.
* & Augusti, 4M. UV (si cun, ad Maoedea., n. 1«, opp & Asg- Π. MOi].
* I<L, *Dt* 7VMt, Uti vm. sap A (spp vm, MC).
' I «. xvm. ».
* 8. Tbo·., Sneu, p I, q. 4, a. 4 (ex BsatMs).
* Ioan. Dsiaese.. I. o.
'· Ias. I. It.
** Bap XI, M
'•PtiCXUV, M.
*. PtiCXXVI. 1.
**a«.xv, a.

Oapat III.

A mirooM·.

1. Ut, iuxta doerotum Patria, da potentate taaebrara· aoa eriperet, at ia edmirabite lumen rantraaefaret *, ab ioounabaito mandi proaieraa, deiade per aoeala multa authentice praenuntiatae at hietoriee praefiguratam, ia eradjtia temporibus * at quasi pleao hietoriee meridio ipse tandem verna homo apparuit Iliae Dei. Voleua autem turrim magnam aedificare, templum Dei scilicet quod eet eaneta ecclesia, aient sapiens arehiteetua prine fundamentum poeuit*. seipsum nempe, cai per fidem innixi tanquam lapidee vivi enperaedificamur * et creacimua in habitaculum Dei in spiritu*.

Quamobrem divinitus agone qui ae Deum verum praedicabat, ea palam et raultotiee fecit quae, non negantibua ipeia ludaeie*, mortalium nemo facere poterat: quaeque talia operantia deitati omnium fidem alliciebant, tiré potiua imperabant. Unde ,ipae: „Op«m quae epo*fteu ... luuc* tsstimonn·· per*hibant* de ara. Si non /ano opera palrtx met, *nolite credere tttihi! ri iitnn foda. H n atiki* non eullw ervdere, oprribns crvdtle, u< ropnoeoa/M et *credatia getia Puter* ta me eat *et ego* tn *Putre"'*

Hae vere divina nec imitabili miraculorum temera religionem tuam Cbriatua inaignivit et poat grande illud aaluberrimumque reaurrectionie suae miraculum, cui atteatabantur et etiam nunc attentantur omnia alia *, virtutem similia imo maiora * patrandi apoetoUa item et teetibua suis larga promu· potentimimaque manu donavit. Ex qub ..pro/seli, prosdtcoaannal «tbtpw, Domino eooperaa/e *d aerutonm cattflrumte aegæntibæ riguit"* '·. Et aie incredibilia rei quae non videbatur, haec incredibilia quae tamen fiebant et videbantur mox in universo mundo fecerunt fidem",

9. Hane vero, quo clarior fitmiorque eet, divinae origini· noatrae notam eo magia detestantur ineectanturque illi omnea qui, cum lux ait in mundo, tenebrae magia quam lucem diligunt ", nec tanta ac tali apiritua et virtutia oeteneione " devicti, aapientiae vero Mcnlaria. quam stultam vocat Deus **. malis artibus deoepti ac obligati, miraculum ex religione tollere, ex historia delere, in rationali hominum ·enau abolere, Oxqra omnem possibilitatem ponere, imo omnium capaci et omnipotenti manui Dei eripere, falsae 'scientiae nomine et impiae aapientiae et ■endaciseimM oritioea, audeat atque conantur.

3. Infirmis autem in Ide, et hia ipeia sanctae benignaeque fidei noetrao ingratissimis hostibus oouralentoa, quos utique sanari potiua, ei fibri potest, quam oppqgnari volumusl*; mortiferis quao grassantur opinionibus et vanieeimio edhtie, veram, certam ealabromquo verbi Dei lose Christi, eiusque unione spoasao, matris noetrad, esciscis a doctrinam oppo-

a) Qasaquie miraculum a priori negat ot, nti in oe impossibile ot Doi eepientiae nuturaequo ordini ot immutabilitati contrarium semper et ubique negandum seoo^ooetandit, Dei libertatem toUit,

* I Pstr. Π. 8.
■ A Aagusti. *Dt aa*. Dei,* Uti XXΠ, osp 8. (opp & *kaf..* ei. Benotioti, VO, MB).
■ I Cor. IΠ. 10.
- I Poti. II, K
• CoL Π, M (vsi pati· KpA·. Π, Bt -<; CaL O. AM.IV, 14.
" Maro. XVI. 10. Augusti, IMA

nana aia· emnipoteasqae domiaiam abrogat; nataram iam eoa servam. aed domiaam. iaro divinam ·C qaati Daa· aaee iaaiaaat; aeasam homiaa· oommanem pessamdat, ornatam temporum et genti··· illaetristimia, aaaetistimi·, simal et doctissimi· viri· oontameliasf faeit; nee fidei tantum. sed at Mnae rationi a fronte adversatur.

b) Quisquis itarem aive vetari·, sive novi testamenti miracula plana divina, divinité· certa, necnon ·b ecclesia catholica semper credita atque praedicata, nihil alind eese affirmat niai mendacia, aut ignarorum homirfum ·omnia, aut humani ingenii ideales foetus, aut mera symbola poetice inventa, philosophice explananda, historice vero indemonstrabilia, et ideo non vere facta. >ed nudaa. ut aiunt, legenda·; «i autem forte facta, «cientia humana penitua explicanda, etiamsi huic explicationi «cientia nunc impar exiatat: testiqionium Dei abnuens Deumque ijjsum mendacem faciens * cuiualibet etiam hiatoriae certitudinem tam infideliter quam irrationabiliter et exitialiter infirmat.

c) 8i quia autem non Chriati et eiua discipulorum idiraculia. nec extraordinario et in ae aupernaturali divinae providentiae actui, mediia vero humani· et ordinia mere naturalia, mirificam christianismi aive institutionem. aive propagationem, aive etiam uaque ad noa conservationem tribui posse opinatur, historiam corrumpit, conatanti et infallibili eccleaiae traditioni contradicit, remque chriatianam omnem penitua evertit.

d) Nec vere iterum, nec recte de hac eadem re ·entit et credit, quioumque in «acri· paginis conscripta prodigia indubitanter quidem ^admittens, qnibua vero libet alii· in aeculorum decursu in eccleaia Chriati patrati· fidem omnino denegat. Noverint ergo omne· et meminerint non abbreviatam eaae manum Domini1: ('hriatum leaum dominata noatrum. in cuiua virtute et nomine aua signa fecerunt primi eiua apostoli, Deum eaae qui non mutatur illumque cum eccleaia aua' omnibua diebus fideliter permansorum, et in ea et per eam uaque ad consummationem seculi dirinitud, prout volet, operaturum Quod quidem, etsi non aliunde, ex hoe admodum demonstraretur quod, inter tot cuiusvis aevi et nostri etiam tempori· homjnes quo· «anctorum albo adaeripsit eccleaia. neminem ad tanti honori· fastigium unquam evexerit et evehi pome, statuerit, nisi de miraculis ab eo patratis constaret

4. Quod ad nove miraeola attinet, nemo ea leviter admittat; nemo praesertim ea palam promulget aut praedicet, nisi ratione habita omnium regularum quas de hisoe rebus statuit pradentiasim· mater eccleaia. quasque in pontificii· constitutionibus * leger· eat.

Caput IV.

Dt pre/ect· *JUti* apud *tsltnu gtot·*

1. Salutari· verbi Dei liberam et ubique gentium diffamai praedicationem, bonignissimiqne pastori· lesu in toto orbe tarraram adventum et regnum, desiderio desiderare non deatitit nae unquam desinet piissime Chriati spon·· sancta mater eooleeta. Ad id oratione·, varba, instituta, collecta·: ad id omnis st indefessas labor; ad id «ador ot sanguis. Ecquid ·aim nimia, imo quid satis ad salutem animarum quas anqusivit Dominus proprio sanguine?

Quoniam autem, in eoolsaia. quae owpu Christi est, uno patiente aat gaudente membro, compatiuntur vel ooagaadeet enatare membra, ao· amnaa Bardignleuti· provincia· syuedalitor .aggregati, optooepi, do his qaao ia extremi· partibu· Orienti·, tribu· abhinc anaia, oestigsrsat. fraterno· cohibere aat tacere aoeea· mininae presume·. Malta qsidsm hic infaaata et fleta digna Atiaee, aed et nane ···· novimus atqae dolemaa. Gratia· aatem Deo quod simal do multi· gloriari atqae laetari debeamua. ot adhuc meliora haud immerito aperemua'

2. Haec autem eet prior nostra gloria et laetitia, quod multi ex noatri· dioecesibus oriundi, tum clerici, tum presbyteri, tanta itinera tantoeque labore· inire non dubitent ut hi·, qui nunquam illud audierunt, verbum Cbriati annuntient Quo· cum ore proprio Cbriatu· laudaverit quid eoa amplius laudare neces»e'

Iam vero quam fidelia aint verba Domini persecutiones praenuntiantia * bia qui pro eiua nomine dimittunt omnia, experti aunt iati omne·: siquidem tenebrarum rector et morti· princepa satanas. ab initio homicida et in plenitudine temporum deicida. quantum hominum, aed imprimi· chriatianorum sanguinem etiamnunc aitiat, hisce noatri· temporibua palam ostendit. Vivit et per aecula vive't in mente fidelium memoria fortium Chriati athletarum, fratria loaephi Mariae Diaa nempe et fratria Melchior, qui iam triplici religioni·, apo&tolatua necnon epiacopatua titulo fratre·, cum uaque ad mortem certarunt pro lege Chriati, fratre· martyrio peratiterunt.

3. Maxime in voti· nobi· esset ut eosdem Cbriati milite·, quibu· annumerari meritinime posset episcopua Acanthenaia Petrus Andrea· Retord, qui poat innumero· et fructuoaiesimoa labore· inedi· consumptus, in ailvia longo quasi martyrio enectu· eat, beatiasimua pater, in eccleaia supremus doetor et iudex, fastis «anctorum adseriberet.^ Quamobrem epiacopi buinsce Aginnenaia concilii, ad pede· sanctitatis suae humiliter provoluti, unanimi eonseosu et voce expostulant ut ipai placeat summa qua pollet auctoritate uti. ad causam beatification!· horum Dei servorum, necnon et aliorum quorum in praecedenti nostro concilio mentio facta est', promovendam et, \Deo auspicante, absolvendam.

4. Iamdiu enixis precibus poatulabamus ut divina bonitas libertatem, qua in hia regionibu· ad aalutem animarum procurandam indiget ecclesia. ip«i largiri dignaretar

Quibus votis nostris Dei providentia annuere nuperrime visa fuit. Dum enim divini sermonis praecones sanguini· effusione nan apostolatum decorare non desinerent, Francorum imperator et Hispaniarom regina, ad ooeroendaat ferorum hominum audaciam, tuendamque iustissimam subtectorum suorum ibi degentium libertatem, feliciter arma b iunxerant, unde non parva spiritualis roligioaique proventu· spes Christianorum cordibus affalait.

Prorsa· castorum deoebat ut has duas ipsas catholica· gentem qua· iam propter toti·· mixtam in hac orbis parte ■·orum martyrum aanguiasm ·adam coelestia gloria adunabat, profaso nune simal et commixto militum suorum eruero, triumphi terrestri· idem deea· iUastrarot Pro quibu· gratias Deo et his omnibua, quicamqae sint, qui in hae insta et sancta causa adlaborurunt, «t «tiamnam adlaborant, debitas persolvimus lau<«b.

Quia vero absque Deo juvante, tient nihil boni in terris incipi, ita see pqrflei potest: qaia etiam maxime exoptandum est tot facta· expensa·, taatnmque laborem initum, «aagnin«mq·· profusum, noa qaidem haaroti aat schismati, h^m tantam tem-

* I Issa. L 10
* Issi. UX, 1
* Mstesh.nl, 4.
* Matth. XXVm, M
* Ite X, balte flhpmta· neufMil, XIV tal tau. (1» dsc.) IM«, st MausA XIV, Di amtei·. saafiarom.
* Mais. X, (A
* 0···«. Htismr. tiL L a 7.

poreli eceimedo, bone rare veritati at iuatitiae, Chriat· at eceleeiae profieere; liiatjpai··· patrem at paoterem eooati, qui vieiuioree agace, •rbi· samps *tua*» (deles. ad preoss. ebeeeratieaeo, pro taati iaewti felici exit· fusdead··, ardeatimimie xerbia eompaut; noe quoqus haiae proviaciae apisoopi, oAnss nootraram dioeooeeon fideles vehemeetsr hortamar, ut oretionib» piisqus votis illum Deem et dominum propitium faciant, eui salvare proprium •at, cui misereri periucundum, et ia cui» manu at cor regum, et rirtua armorum, et ealua gentium, et \jere omnia eunt.

T1TULU9 II, *J*

D» dtartpllna et regimine ooolMiaetioo·

Caput I.

*1), atilitotc concilions protincioUts ct pnuctdtn-^*

***** oAwrra/ioM*. b

1. Quod tam salubriter de celebranda quolibet triennio synodo provinciali decrevere Tridentini patres, id semper exsequi maxime in votis habemus. Tum enim Spiritus sanctus episcopos „posuerit regere ecclesiam Dei quam acquisivit sanguine suo", eo fungi munere efficaci» nunquam illi powunt, quam cum, synodaliter congregati, coadunata auctoritate et praecipiunt et doceut.

2. Ex constanti usu ecclMiae compertum Mt quam utilis fuerit sacrorum conciliorum celebratio, in quibus antistites, auctoritate divi», ea omnia sanciunt quae ad stabiliendam fidem, informando· more, fovendamque pietatem proficiunt.

Grati» ergo agere debent pii omnM imperatori Francorum, qui concilia in Galliis iam nunc libere celebrari, nuper in solemnibus imperii comitiis declaravit.

3. VenerabilM vero cooperatore· et consacerdotes nbstros omnM obsecrem» in Domino ac obtestamur, ut praecedentium decretorum, pagtu» attentiori et repetita lectione percurrere non desistant. Quae enim iam in hac provincia, Deo aucter·, ab istis sanctis legibu effluxere bona, eadem eo maiora uberioraque obventura iure ac merito speramue, quo frequentior Mt fuerit lectio •t observantia diligentior.

Et non sacerdotM tantum, sed ili» etiam fideUs qui aliqua pollent auctoritate enixe rogamus, ut moniti· et exemplis decreta nostra a subditis procurent observari, quatenus Domino placente·, animam suam liberent, et in ordine etiam temporali sibi et caeceris consulant.

4. Quapropter quae a nobis iampridem decreta fuere, ea omnia iterum atque iterum decernimus atque confirmamus, et ab omnibus ubique adamne•im servari mandam» _

Prae caeteris autem commendamus decreta; de praedicationibus ia misea parochiali, iuxta alterutram methodum oatechiami concilii Trideatiai ordinandis; de parvulis sedulo cateehiaaadis et ante primam communionem rite examinandis; de diei dominicae violatione coercenda et tollenda: de pravorum librorum vitanda lectione, tandem de mundani· usibue aoxiisque esculi voluptatibu fugiendis, ad mentam eoacilii Petrooorepsia, oui·· regulae accurati» serventur.

Caput II.

Dt piit ptrtprtneUtsiu».

1. Nemo sano est qai eompqrtam Bea habeat stadium pia quaedam loea sunqtis st prssaertim beatae Mariae virgini dicata, | Oertaeque wn* imagine· venerandi et deeenadVeand dfaetta, nae sine magne roljg>ais »>eta ta eooiooiajrigaît, tepescent· psstaeodam Ide, postremis hisee teaepeeibas psulatim plaribaa ia leeie defeeisae. Iam Taro bene pristiaeram dieram devotio, bob multis ebhisc aania, eamao omnium eatboboortim at imprimis episcoporum plaaau, iuGallia refiores- oare videtur, at pervpicuum eat, bob modo ex Ireqaontiori popalorem concursu, aad etiam ax seis veaeraada baoo lore decenti» decorandi, et same aedae ibidem existent·· inataaraadi, imo roro maiori sumptu denuo aedificandi.

2. Nobia igitur laetandum, in hac prorincia Burdigalsnsi non pauca eupereeee sanctuaria, ed qua·revivieeunt illa· piae peregrinationes. Etenim, praeter antiquum et celebratiMimum «anctae Radegundis sepulobrum et feliciter bac noetra aetate redintegratum aancti Eutropii tumulum, et sanet) Philibert! oesibus quidem, minime Tero gratia vacuum Nigrum-MonMterium. plure, eminent ecc leeiae Beatae Mariae virgini dicatae, pari populorum concursu frequentatae; ut, apud BurdigalensM, ecclMiae Beatae Mariae de Viridi Luco, de Talentia. de Montigo, de Laureto, de Finibus terrae, de Arcagione; apud Petrocorenses. IccIMia Beatae Mariae de Capellula: apud Pictavienses. ecclesia Beatae Mariae de Pietate; apud Engolismenses, eoclMia Beatae Mariae de Ob»ina, aliaeque plures apud RupellensM et LucionensM; tandemque apud Aginnensee, eccleaia Beatae Mariae de Petra Acuta et eoclMia Beatae Mariae de Bono Occursu quam, hac ipsa die, toto praesente concilio, eminentisrimus metropolitanus, eum episcopis Petrocorensi et Rupellensi, praesentibus reliquis concilii nostri patribus, aolemniter consecravit. Quin et in novellis coloniarum dioecMilpis in honore habentur, apud MartinicensM. eoclMia Beatae Mariae de Liberanda, et apud Ban-Dionysianos. ecclesia Beatae Mariae de-Bono auxilio; et in insula Guadalupe nasci videtur pius harum peregrinationum motus, indeque fidelium selo ac labore toti regioni iam veneranda exsurgit ecclesia Beatae Mariae de Abyssis.

3. Quapropter nostri muneris esse existimamus laudare primum piorum aliquot scium, qui nostra hac aetate iter Hierosolymitanum seu Romanum ad limina apostolorum susceperunt, eorum deinde devotionem probare qui viciniora sanctuaria visitant. Persuasum enim bebemus religionem bonosque mores plurimum inde proficere posse. Idcirco omnes'sacerdotes et praesertim locorum parochos enixe adhortamur, ut ad illu peregrinationes rite ordinand» et in sus sanctitate continendas, sive concionibus, sive festis et solemnibus caeremoniis. sive aliis adminiculis quae suggeret selm. nihil non moliantur.

4. At vero oum optima quaeque in abusum converti poesint et aliquando convertantur, quemadmodum compertum eet in ipsis peregrinationibus qaae, vel temporum iniquitate et morem corruptela, vel incuria forsan ot negligent!· paetorum, quibusdam ia locis ooeasionem profanis st exitiosis conveatibas dederunt, nostro offleio deeese videremur, nisi sos abus» insecturi aat praevertere, ut possum··, niteremur. Moneant ergo parochi sodale fideles, eum op» fuerit, qaam pie, qaam sancte fieri debeant locorum sacrorum visitatione·, ipsisqao ia memoriam reducant ealataree illa· concilii Mediolanensis IV prsseoriptioaM: .Peregrinando omnia fugiant qaae devotionis stadium perturbant aat impediant, at iHu amplectantur quibae illud excitari solet.... Ad sacre loea qaae religiose visitatori seat, eam perveaertat, nihil sihad sibi propoeitam habeant qaam nt .aat iubilaoam todul-

ouriomtate peecaadive oticMiens abstinentes. Itaque primo eonfiieai cum sacrum eucharistiam sumpserint, tom religiose saaetoram etataa seoleeiaa visitsat. ita at, ipoorum loooram admonitione, maior affectae'ia ipsis resurgat ad exeitaadam pietatem et saactoram quorum auxilium implorant, oretiouibmadiuvoatur.* [1] Qaae omnia aano acenratius servabuntur, ai parochi interdam ipsimet peregrinantibus praoenatee, absque tamen prueiudicio officii paroebialia. illos earn religioso apparatu, in hymnis et canticis spiritualibus ad base sanctuaria deducant, et eodem modo expletie piae devotionis exercitiis. ad propria reducere satagant.

Caput III

Dr bina misse* *erUbrationr.*

1. Quod iampridem decreverat Innocentius IIP. quod postea fuaiu* evolverat Benedictus XIV ·, quodque moitié abhinc annis mandaverat provinciae hoatrae Burdigalense concilium *. de misas, nisi gravem ob caneam, bis in die non celebranda, illpd iterum in becce synodo docemus et mandamus, eo fine, ut per tatam provinciam, iuxta canones sacros, praxis una statui possit.

Iure igitur competii Vacuitas missae, eodem die, iterandae sacerdoti illi qui duas parochias regendas habet, et concedi ista potest ab episcopo illi sacerdoti qui duas habet, in eadem parochia, ecclesias inter se distantes.

In eadem vero eccjesia. sacrorum iteratio illa, episcopi accedente consensu, toties licita esL quoties absque ea pars magna populi praecepto missae audiendae difficile satisfacere valeret, propter ecclesiae exiguitatem *. Quod quidem ita est intelligendnm. ut ei alius sacerdos praesto esset, parochus praefata fpcultate uti minime valeret.

Advertant etiam sacerdotes praedictam facultatem ifn quolibet casu non concedi nisi pro diebus 3>ominicis et festis de praecepto servandis.

2. Parochus duas diversas parbchiaa regens, et missam bis in die celebrare permissus, pro populo utriusque parochiae singulam missam applicare tenetur.

Parochus, qui. iuxta superius dicta, unicam regens parochiam, bis in die. sive io diversis ecclesiis, sive etiam in eodem ecclesia. missam celebraret, secundam missam pro populo applicare equidem non tenetur, sed pro hae secunda missa stipendium accipere prohibetur.

Qaod de omnibus quibusvis aliis sacerdotibus, etiam non animarum coram habentibus, intelligeadum est*

Ex hac autem jegula generali excipiendae sunt missa* qnae ia solemnitate nativitatis Domini a sacerdotibus celebrantur, pro quibus, ut ait Benedictae XIV, caritativa stipendia recipi possunt.

S. Qsomodo in purificando calice sene garera debeat, sacerdos bis in die diversis in scelestis celebrans, sacra rtunm congregatio indicat, ceins nuperam instructionem ' ad huinaoe concilii calcem reponi volamus.

Caput IV.

Dr r^beriwrr missos pro populo.

1. Litteris sais encyclieis ad totius orbis episcopos directio*, summus pontifex Pias IX veram et perpetua·, Hoot multia ia locis aNqaaadia obliterate·. sanctae Romanae oedooiae dtecrptamm. de applicanda populo intentione miesarum. in praxim mvoeana, ante omnia magnificontiasima illa et profundissima qaae supremum eoelemae doctorum decet doctrine, totam sacrificii legem M notaram solem* nitor enuntiavit. Quam quidem epistolam dogmaticam simul ac disciplinarem, actio haiasee concilii adnecti volumaa, enectis sacerdotibus attente legendam ae meditandam, ab ipoiaque plebi unae speciali kelo et cura exponendam et evolvendam. Ne intermittant unquam parochi praesertim aliiqae divini verbi praecones, et omnes quibus munus erudiendi populum est demandaturrf eum edocere quam praestantius sit incruentum missae sacrificium cunetis religiosae pietatis exercitiis, etiam publice peractis et quantavis solemnitate peraolutie.

'i. Omnes igitur deineeps sciant animarum curatores ae ad missam pro ovibus sibi concreditis offerendam teneri, omnibus dominicis aliisqne festis etiam reduqtis quae in Urbani VIII catalogo ' recensentur, addito. Clementia XI iuaau. Immaculatae Conceptionis festo.

8i qua tamen, speciali in casu, gravis occurreret in hac observanda legb difficultas, sacerdos, dispensationis causa, sacram concilii congregationem adeat, ordinarii sui commendatione invendus.

Si in aliquo festo reducto missa celebranda sit. aive pro sponsis, sive pro defuncto in eius exeqniis. tunc alio deficiente sacerdote, parocho licet applicationem miasae pro populo ad sequentem diem transferre, nisi tamen, ob hoc ipsum festum, officium publicum et a populo frequentatum in parochia ex usu celebrandum esset.

3. Ex praedicta obligatione sibi imposita, occasionem sumant animarum pastores instruendi fideles. quantum in votis ecclesiae sit. ut festa etiam reducta semper religiose observent, et praesertim missae sacrificio, quod pro ipsis applicatur, ea qua par est fide ac pietate, pro posse suo intersint.

Caput V.

Dr MrratisMuio *e«r4r donum nostri Jrtu Chritti.*

1. Decretum quoque illud ' quo sacratissimi cordis domini nostri lesu Christi festum ad universum orbem extenditur, in hocee concilio nostro eo libentius reponi volumus, quod festam iatud, ia Galliis nostris olitn ortum, nunc instantibus Lutatiae apud eminentimimum cardinalem legatnm - *Irtrrr* omnibua eiusdem imperii episcopis, apud omnes mundi ecclesias summus pontifex inseerit celebrari.

2. Gratiae ergo debitasqne laudas summo pontifici Pio IX persolvimus, qui preoes illae «florsntimimi ac sedi^poetolicae obsequontiasimi Galliaram episcopatus* ' benigne accipere dignatus eqf. Et eum reeentioribus hieoe diebus. piissimae sanctimoniali· illius, cui Dominus ipse cordis sui mohas amandi arcana revelavit, baatifieationie causa reos) sumpta fuerit, maxime in votis bebemus at causa baee apud sacram rituum oongrogatioosm nuper adducta, felicem sortiatur exitum, et salutiferam hanc devotionem novis augeat incrementis.

S. Et faxit dominae noster Issus Christus at. sacratissimi cordis sui. cui totam provinciam nostram in concilio Burdigalonai solemniter dedicavimus, cultum et amorem vividius finrsseers do dio ia diem videamus. Nihil ergo in hoc pio opere omittant animarum pastores, prae oculis semper istud . habentes, m eo magis ovibus suis eeee profhturos

I *Dr* ntigiMM psnerM. [HardMla X. «ICC, MO A).
* Cap. CsusMI * de osilirat aüsmren (III. 41).
* Const. Murasti aeris, 4is l4 uaitii 174*.
* Ceae. Bmffg. anno IMI [HarMa, X. IMO A-BJ.
» VH. Bess*. XIV, *Dr* sesr. ustio, Hk. IU, t V. * 4-
* Onera ritaUm ssnfr, M sept. IM*
* VidO ed esiema a.VL
* Ornet. li m MuiBil, db - ·N IN*

[1] Deere». Bb pus, M aaiwU WU». VMe stiam Cmntu·ri praeibas pro a L, a. IX

* Vwba Aeanti *** pus

quo maiori erga «or Domini saaeiiaoimum arserint a cbaritatie igno.

Caput β.

Dt et^Irelient tt iaeiauiwiMr «aafaaiarwa.

1. Stadia· illud qao, aliquot abhiae aaaia, ia omnibiM huinoco proviaciae^Sooeeaibaa, imprimis metropolitano duce at aaapieo smiaenüommo cardinali archiepiscopo, novae aedificantur ecclesiae, vetereeque inatauraatnr at amplificantur, applausa nostro prosequendum duximus. Vigeat ergo et in diea increscat ulna ille qao diligitor deoor domna Dei, et loeua habitationis eiua; eo tamen pacto ot nihil inchoetur niai episeopo consulto et approbante, serventurque in ombibua sacrorum canonum praescripta et Christianae architecturae traditiones.

'2. Cum autem in quibusdam regionibus populus multo frequentior excreverit, necesse eet ut sive in urbibus sive etiam ia pagis novae erigantur parochiae. Quas erectiones, ubi opus ftierit, locorum ordinarii, concurrente auctoritate civili, quamprimum fieri procurent.

3. Quae quidem praesertim in coloniarum dioecesibus exsequende commendamus. Licet enim pro hac parte iam multa feliciter in illis regionibus incepta sint, pauciores adhuc et plerumque angustiores sunt ecclesiae: quo fit ut multo plures incolae ab ecclesia longe dissiti, . propter seris intemperiem aliasve causas, divinis ab officiis in magnum animae suae detrimentum facilius abstineant. Et si quando pluvias, vel -nimium solis ardorem, vel alia viae longioris incommoda pro nihilo habentes, ad aedem sacram se conferant, saepius exiguo loci spatio foris stare, sine ulla tecti umbra vel protectione, misere coguntur. Quapropter omnea, sive in coloniis, sive in Gallia, rebus publicis praepositoo precamur et obtestamur in Domino nt C ad erigendas parochias et amplificandas ecclesias in hac provinciae nostrae parte, ope mutua collaborent, ipsosque fideles adhortamur ut pro viribus ad sanctum hoc opus ferant auxilium, spontanei et hilares facti datoree, quos diligit Deus.

4. Altaria fixa, haereticorum eitiliumque bellorum perturbatione fere ubique destructa, ita peulatim restitui desideramus, ut singulae saltem maiores ecclesiae altari suo praecipuo fixo, iuxta sacros canones, decorentur.

Caput VII.

Dt costa *tedttuttliea.*

1. Sanctus ille mIus qui in.lendem Dei nostris diebus exarsit, seu in reparandis templis ao do novo aedificandis, seu in iavootigaadm enclaeiasritiis antiquitatibus, et omnibus quae ad religionem psrtinpnt in Inceni proferendis, noa foret plenas ae integer, nisi in divina psalmodia pre aoetre clerical! portione «luceret.

9. Doctorum ergo hominum iaveeiigatioeibaa aucti excitatiqus clerici omnes cantum famam sea planum, utpote propriam oooleoiM manicam, Mmmo studio excolant, ao canora saevique voee promere sciant Huius «antas frequentes lectienes ia maioribus ot in minoribus nostris seminariis haberi, ac de eo bis ia sano examea fieri volemae et mandamus.

Illum quoquo a scholarum primariarum alumnis edisci, qua melius fieri poterit, vehamontar exoptamus, maximo ia coloniis, abi uni saepe «satori incumbit omnes officii partes deaantnre.

Denique fideles omaos exhortamur ut, ia divinis officiis, ihrioona eaatibao voces sans sanior eeatangant

Sa OOβ&OβïA

maadaaa, theatralia, prefaaasve redoleas oaatileaaa.

Capat Tin.

etiam othaieoo
roHgioeao semper fait earn bane carte
praecipuam ssoo decet apad Idoleo qui in
Moram dofaactorum eo Cbriati quondam
membra ot Spiritus templa venerantur,
eorumqu ' resurrectioasm ima fide exspectant,
Haae autem futurae rosu iconis exspectationem,
imo cuiusvis faturae'vitae ex animis tollere
et omnino, ai possent, abolere, omni ope eum
eonentur apud nos eheuj pauci nec infimae
notae homines, bi o in abolendam simul noemeteriorum nos rum sanctitatem et religionem
quasi mann facta* conspirant: quos nimium in hac
impietate adiuvat infirmorum quorumdam Christianorum negligentia.

3. Ad tantum malum avertendum, quantum possunt, invigilent parochi ut sacris istis locis curo legibus eecleaiasticis et civilibus-sancita non desit; ut sint bene septa, ab omnibus sordibus munda, ut nullo terantur confabulantium aut onera portantium pertransitu, sed solis pateant piis defunctorum visitatoribus, qui quoties ad suorum sepulchre vel ad crucem in medio etectam devote oraverint, indulgentiam lucrari possint ab ordinario concedendam.

3. Si de novo creando coemeterio agatur, prudenter a parocho praemoneatqr episcopus, qui nimiam ab ecclesia distantiam vel aliud forsan incommodum poterit praecavere, nec ipse benedicet, neo a suis archipresbyteris aut decanis benedici sinet novum istud coemeterium, nisi de eius sanctitate iuxta ecclesiae regulas observanda ipsi constiterit.

TITULUS III.

Do offioUs episcoporum et diveroorum eoeleeiae ministrorum.

Caput I.

Dt tfiteopit.

1. Veterum conciliorum, eorum speciatim quae Mediolani a sancto Carolo Borromaeo celebrata sunt, vestigia-premsutoo, plura iis addi volumus quae in ultima Burdigalonsi synodo de munere pastorali noatro repoliuntur decreta, ita ut non solum nobis subditos, aed et nosmetipoos quoque doceamus.

9.' Omnibus etsi virtutibus fulgere debet episcopus, utpote in candelabro positus, ut luceat bia^ui ia -domo sunt, iis praecipue eum adornari oportet quae maxime ad huius temporia statum rationemque) pertineat

Sit igitur in eo satas ardeas cnrsqns da die in diem vigilantior, at illos errores fugare valeat illos vinoere socalares mores quibus hodie sacrae doctrinae noa notam veritae laederetur, eed et corrumperetur sanctitas: Omnibus autem ingravescentibus erroribus, sic crosoat opieeoporam salus, ut cujn prudentia, mansuetudine ot doctrina, errantes corripiant et emendent Bi ad hanc emendationem non profecerint non ideo defictaet: nam, ut ait Chrysoetomus, quod nostri maneris fait praestitimus, doctrinam fratribus committentes, sive ÜM persustdeautur, sive non persuadeantur; ai enim persnasi fascist ·* do ipsis ot do nobis beao merebuntur; ai non fuerint persuasi,, supplicium sibi aoeerseat inevitabile, nobis autant no tantillam quidem m o v i peienuH ›.

▮ fi. leas. Cbryssm, <fa, tttL /lAXeasni, mas I, n.8, ffifaaCbvae AMMfammwI>nfi*M m

5. Queuiaan autem Mm ex audita Mt, et η π μ Christi saaat uaivetun, inter praneipuM rai muneri· partes tenebit spisoopM miarionM mmm fovere, st pruodieeatinm setmoee·, quoad fieri potent, verbo mo confirmare, rieque pia exeraitia Mlemniter •baolvare. [1]

4. Bpiscopea ia propria dioeoeai Mcronun canonum custodiam habst. atqus in id potiMimum incumbere dabat, nt quotquot Deo devincti atqu·^ eccleaiae obeequiis aunt apeciajiter mancipati, canonum atatata raligioM custodiant

Hind quoque, forma faotna fragia ax animo, non verbis tantam ant pruaceptis, aed et exempli· epiacopua prosequi non omittat quod, par aacram rituum congregationem «ancta sedes saepe docuit: ordinariue stricte tenetur providere, ut rubricae et aacrae rituum oongregationia decreta rita «errenturl.

6. Bponram suam ecclesiam unice amet, eique toto oordia affectu adhaereat; eam vivuo diligenter B excolat, ditet et ornat; eam moriens rerum auaruqi, •i non omnium, «aerarum aaltem et de proventu eocleeiaatico acquisitarum, testamento ante acripto, haeredem relinquere non negligat, ad mentem conatitutiouia Pii IX, die 1 iunii anni 1847*.

6. Tandem quia, ut ait diru· Thomae, praelati in vita contemplativa excellente· eaee debent *, orationi ioatabit epiacopua. ut gratiam obtineat in tempore opportuno ac miniaterium suum aupernae virtuti· rore fecundet.

Caput II.

D· ΜΛΟΗΜΙ.

1. Eocleaiarurfi cathedralium canonici, divina· laude· quotidie in choro cantante·, angelorum, quorum munere funguntur, fervido· ardores aemulari studeant. (

2. Choro fideliaaime assistentes, aacram liturgiam C et quaecumque aunt de ritibua decreta adamuaaim exaequantur; memore· praeaertim eorum quae erga chori praefectum ac caeremoniarum magistrum in •acria functionibua observare debent iuxta episcoporum eaeremoniale: nec tantum eorum verbi· acquieaeant, aed et oculo· in ipeoa convertent·· obaervent; et illico illiua nutu, aut levi aliquo signo vel intuitu, quod agendum ait significantibus, atatim pareant *.

5. Canonici omnea, etyun honorarii, in ehoro praeaentea, pie ac devote divino cultui aint intenti, nonniai divino officio cantando vacent, neo inter missarum oonventualium solemnia, ve) etiam dnm home canonicae persolvuntur, e choro diaoedant niai ex rationabili et probata causa.

4. In audiendi· autem verbi Dei concionibus, in propria ecclesia frequente· mm canonico·, et eô vestitu quo in choro, pro diversitate temporia, utuntur, induto· mm convenit.

6. Ab omnibua accurate servetur residentia, ae de abMntiae suae tempore, quamdia aciliost protrahendam sit, cum decano in capitulo conveniant, illa prudenti aervata ôanoaum praeeeriptione, ut semper numero «officiente· in civitate adsint, ne unquam chori servitium interrumpatur, aed cum devotion·, pietate et reverentia et omni decoro, ut par eet, officium divinum peragi possit.

·. Hae autem legM noetra· urinam ad trnasmnriaaa provincia· Burdigalensis ecclesias «pectarposMUt! Bed quanquam d· capituli· ealbsdralibM ibi erigendis synodorum praecedentiam vota nendam A sint impleta, firma taaaM nobia apM manet brevi foturum ut, iuxta mande·· saneta· sedis apssteBms, in hia ooloeiarum ecefosii· caaseieorsm eepituln erigantur ot constituantur.

Cqput III.

Dt nrufi^preriptsri· et deomtia

1. Arahipraebyteri et doeani, iuxta iam decreta in concilio Burdigalensi anni 1860 de disciplina ecclesiastica, de aoeleaiarum «tata, de mandatorum litterarumque episcopalis» aaaervatione, necnon et codicum parochialism, de sacrae liturgiae observadria, de abusibus omnibua bono animarum noxii·, acS| iis quae illud aut promovent aut retardant, >de visitatione ardiolarum, et de oaeteri· huinsmodi, quomodo in ·ηϊ· M habeant districtibua, acripto •d episcopum auum bi· per annum referre non omittant *.

3. Illud quoque ab ipaia praestari volumus. quod ab eorum «elo maxime pendet, nempe ut in >uo deeanatu, collatione· eecleaiaaticee iuxta atatutas regulas fideliter habeantur, ac iu illi· ea omnia accuratissime serventur quae aunt praescripta: nec niai caute coram laicia extra aeaaionia tempo· do collationi· quaeatioajbu· disputetur.

3. Archipresbyteri at decani omnea, tanquam ■aerum depositum, aerarium dioecesanum sui districtus cuatodiant et Mrveat in area privata et distincta. Regela· quoque ed huius rei aerariae dioeceaanae perceptionem, ac atatuti· temporibus ad caneellariam episcopatus transmissionem apertante·, sedulo exaequantur, ut ea in sacria rebus non deficiat cure quae in civilibus tam perfecte noscitur praestari.

4. Invigilent insuper ne quaesitores, quicumque sint, in suie districtibua collectas agant, niai licentiam expresMm ac «criptam epiacopi loci aibi exhibeant, ne fraudulenti quaesitor·· ae eleemosynarum iniasti raptores dioecesanis piis operibus detrimentum afferant.

Caput IV.

Ds pereeJUs wnsapu sseerris.

1. Parochorum ac vicariorum vitam communem, iam in tota fere provincia de facto pi de praecepto vigentem, ubique apud 'nos induci vehementer optamus, propter immensa quae ex ipsa fluunt in «forum commoda.

Bed ad tale contubernium iuxta leges charitatis instituendum, necaasa Mt ut parochi iuniorca plerumque sacerdote· quos habent vicarios, quaai filios diligant, eorum defectus mansueta portent; eosque non monitis tantum dirigere cuannt, aed Mia praeMrtim exemplip ad fidelem «aerarum legum observationem eoa informare. Quid Mt enim vicariates nisi quoddam seminarii complementum, et qufdVm vere practice·, cui dum praeficiantur parwstwf creditos aibi iunioras aacerdotes omni dilectione et cura iuvare debent; quatenus vigorem virtutis aacerdotalia inter tarias aoculi insidias custodiant, sieque in hoc sacri ministerii tirocinio ad omne opns bonum instruanturT

2. Vicarii autem parochum valut patrem venerantur «t ament, illius monita audire ac exsequi, illi in omnibua obsMundara studeant, ut pia unitM Mrvotur, sine qua aegra ac parum proficit opus Dei. Illius mensam non dcMrant pro epulis alienis, nisi •o shltras praemonito; om a prasbyterali domo, nisi praimima loei indicatio··, plura· borne abfstnri •gradiantur. Irasper doanM non fréquentant quae, quantamvis beueetne, uihifoaainM esoerdetalidigni-

[1] Dsc.cs·. w «apt. Iflte. a *440. [GarMHni, a*. Œ,Bsm, a. 4M0, a* 1, HI, m.]

tail minus concordaro viderentur. tt quid ferto minus (return ex parte puraohl ipefe perfersedum fiserit, humiliter tneeaat, poète et beat čommuai ibtaita ȝustinente aequo ipece ssmid'rmitss, aw minorintquo dictam apootoH: «ditor ottorws eaerv portato, to toe adfapfeMfe ⁋* *OMM.tu*

8. Que ad bonam parethiae ăministration plurimam iuvare aoeeaatar, ea omnia oodalo mrvent animaram caram habontoe. Mimae nmtatinao aliorumque generatim paroebiaNnm exercitiorum fixes ûnt et diligenter teneantur borne. Catechismi atque praedioationoe, ad religionem propagandam asservandamque adeo neeamariae, accurate ac regulariter fiant, prout ia dioeeeeanie etatutie provisum eet, id eet, eum brevitate, simplicitate sermonis, cum pietate, et pro eapta audientium, pruemieoa semper aeria oonvenientique praeparatione, tono qua nec suus honor, nec verua fructus praedicationi eoae potest.

4. Missiones dari curent populo tempore convenienti ac debita diligentia, aoocruitia confemariis ao praedicatoribna qai eaera eloquia et talutia monita familiari sermone explanare, eademque in omnium cordibue, poatpopitis inutilibus quaestionibus, interere et fideles in lege Domini erudire valeant.

Zelo solantes animae sibi committat, eae confraternitatee instituent, quae experientia utiliores comprobavit ad pietatem fovendam. Pauperes, paterno quo decet affectu, sjngulos agnoscant ae pie euetentent. Morbo quolibet laborantes, ·non eemel tantum, sed pluries vinitent, et sedula ueque ad aeternitatia portum vigilantia et fideli cuatodia perducant. Idcirco non renuant parochi aanctiaeimam eucharistiam iterato, competenti tamen interpotote tempore, deferre ad aegroto», qui etiam perseverante eodem morbi periculo, illam aaepiua per modem viatici, percipere cupiunt, cum naturale ieiunium aervare non valent

Utqus tollatur abusus, in quasdam praesertim nostrarum coloniarum partes lapsu temporum introductus, sacram viaticum non deferendi nisi his qui per totam vitam suam laudabiliter seee gesserunt, adoptamus quae hac de re reoentior synodus Pertus-Hispaniae praeeeriptot, cuius verba referimue:

.Nullum ex hae vita tone viatico discedere tohat parochus post absolutionem illi datam ; eum absoluti et in gratia, uti moraliter post absolutionem eet sperandum, oonstitati, ius habeant ad corpus domini nostri lesn Christi ȝuscipiendum.

.Neque eorum culpabilis ignorantia ciraa fidei mysteria cohonestare poterit abusum eis viaticum' denegandi, vel status peccati mortalia, ƥuta aat concubinatus, usque ad mortem protracti- Abootationis emwésÿax non meet, ai ignorat praecipua sanctistossae Trinitatis et Ineswuatioais mysteria, vel to poenitentiae signa non dederit. Ideo eonfemarii erit eoa, quatenus infirmitas ot tempus permiserint, instruere čire illa mysterio sanctissimas Trinitatis, Inoarnationia\m Passionis domini nostri Isea Christi pro peccatis TOetris, necessitatem sacramseti poenitentiae ad peccata remittenda to aeteraem vitam comparandam atque realem praesentiam ia senotissima eucharistia, in quantam eoram iateffigeatia id consentiat; et postea absolvere, obligatione Hs imposita, si ex infirmitate convaluerint, ampHoria et plenioris instructionis, atque deinde eucharistiae sacramentum ădministrare.

.Quoad vero personas in psecato ooeetitataa, hae regulae et praecautionesiserventur, quab prudoatieros to dsetierae tbeeiegi praebeat, nt abootatio He ia mortis periculo impertiatur; qua de re eoufiamariae iadieare debet. euhm erit poat abeelatioaeai viaticum meribaade adminiatmre. I'a asortis dfooriariae eatm oeaetitetio omni anode eeoaneadam eat. Saemmeato propter hemiaea Ohrietae dominae dignatae eet iaetitaera Neque eto nenee viaticam denegandi nimie culpabilia aagligeatia morioatia qni nunquam ad aaaetam communionem aoooasit. cam e contrario haec potius dit ratio illud administrandi, ut praecepto Domiai, antequam o vita diaeedat, satisfaciat: .Jaira, eaten dico oefes, nato etomhieaearitw. sontsm *ftlii* ismieti, to Meritis ƒou senpumem, mm hebetstis estem *in* ŏebis" De iota negligentia aient de aliis peeeatie dolent, to contritae absolvatur, ut viaticum deinde ƒecipiat.

b. 8uam aaape saepius visitare ae perlustrare parochiam debet parochus, ut nihil eum lateat, et omnes et singuli, ai possibile eet ab eo apprime cognoscantur. Idcirco, ut in concilio Rupellento provisum est, liber do animarum omnium stata,f quantam fleri poterit ab eo privatim instituatur.

6. Specialem erga pueros curam exhibeat: iunioree a teneris annis ad ecclesiam attrahat, quo per variae soli ȁat pietas et veritas usque in ima cordis et mentis eorum insinuentur; illos doctrinam sacram pro eorum capta doceat; in sacro poenitentiae tribunali identidem audiat et ibi prima vitiorum germina ex eorum corde evellere, quosque peccato inquinatos deprehenderit, disponere et absolvere non ·négliger, cum tanti intersit templa Dei viventia a spiritu nequam et omni immunditia custodire, et toe eoa indefesso labore ȁd sacram rite disponat synaxim. Quod ai lethali morbo laborant, qui iam usum sufficientem rationis habent ad peccandum, et videntur confessionia et extremae unctionis capaces, de sacra etiam communione illis conferenda parochus non dubitet.

7. Quae omnia uno tandem verbo complecti licet: pie eancteque vivendum parochis atque vicariis. Benigne excipientes omnes tobi eomtnissos, eos praecipue Deo commendent, iugi oratione gratiam Dei postulantes; ite ut fidelee de utroque loquentes aeque dicere pomint: est /ralrwm amator. . . . ZBe eto gm mattam orto pro populo." *

Caput V.

De roq/sseerils tam seeutorlbus quam feyuterllu

1. Confessorii omnes ot iubiores praesertim, munus hoc confessarii atque directoris animaram summo i» pretio habeant, quo nimirum nihil praestantius ad bonos morae tuendos, m cum vera doctrina et pietate exerceatur. Dentur enim idonei confessarii, dixit sanctas Pius V, pontifex maximus, ot eoco » sanitas orbis terrarum.

Confeesarins ideo eemper prae oculis hebeat hanc legem ex ipso rituali Romano depromptam: Videat diligenter sacerdos, qnaado et quibus conferenda, vel neganda, vel .differenda tot absolutio.

3. Porro panem'abhinc annis, prietinq ac imprudenti rigorisme suooeetot apud multos caeca ae nimia facilitas, ex animi imbecillitate potias qnam ex animaram solo procedens, qua excessus graves, pravique morae haud aliter quam levia tractantur, Mopiaaque praetermittantur nulla speciali adhibita medicina. Caveant ergo eoafemarii ne indieoriminatim to abaque prudentia remittant vel retineant peccata, quin ea tratinati fuerint ad pendus sanctuarii. Poeaitentium babltadinee curent ex veris principiis apud probatos austeros iuxta varies aecus «on-

*<Mo α П&

XŒT, MBA

mandate. Monita dara m aoghgaet ia nwi caritate poouiteate statui osaditioaiqao nnagiaaalia, aae praetermittaat spportapn eb rwiiit praebere. Cx •aab et UmpWto foatibuo bearbat qaae deceat ad eaaabtieae at mysticae essentia· legee saltent primariae appMeuadam et taadem' ia ardab qaibuequs diffiealtetibu· ab epieeopo bob dedigneatar •xpoetalare eolatioaem.

' 3. Lugendum aobie eat quod saepiae reooncilia-tionis sMramaatam fructu suo eareat ex toto per defectum verae contritionis, ex parte veto per defectum eonveaisntie poenitentiae adimplendae. Ideo confessant omne· poenitentem ad sinceram interioremque peccati detestationem addocere, studeant, ae illi imponant poenitentiam salutarem, prudenter insuper impellentes ad orationem et alias quasdam exteriore· poenitentiae exercitationes.

4. Missionarii ipsi sciant se in animarum ministerio plurimum proficere, si non desistant quoad habitudinarios a regulis sanae theologiae moral», attenta nihilominus gratiae abundantia, necnon exercitiorum spiritualium vi ac virtute, quae sane multum invent ad animarum cibationem citius obtinendam. .

6. Quoad officia contogatorum, et abusus ao vitia, ebeu! nostris temporibus frequentiora, prudenter iuxta regulas sanctae ecclesiae agant confessarii, attendentes ad has propositiones responso •acri officii diei »1 maii anni 1851 damnatas, quas ad calcem concilii nostri reponi volumus *.

Caput VI.

De montas et Msrrrratau *eltri.*

1. Quae in huius provinciae, tam veteribus quam reeentioribus synodis, de moribus et conversatione cleri provide sancita fuerant, iterum iugi omnium sacerdotum nostrorum meditationi commendanda ◻ duximus. Non enim sine magno animi nostri dolore quaedam interdum in domo Dei exoriri scandala videmus, inter ecclesiae ministros non nominanda, quae accuratior decretorum nostrorum observantia feliciter impediisset Meminerint ig tur clerici omnis se in sortem Domini vocatos, non solum ab omni vitio longisaime abesse, sed etiam omni virtutum genere ornari debere, *tptctaathmt* factos, ut ait apostolus, atsmde *et* astpstts *et* heewsitas, *nemini dantee* ullam q/sMioasm, ne mtuperetar ipsorum mmtsterwm, aed in omnibus exhibentes semetipeo· *tient Dei* ministra·*.

9. Sed et haec specialius iis commendamus: profanis et secularibus negotiis, iis praesertim quae matrimoniorum negotiationes spectant, non se immisceant Avaritiam studiumque pecuniae, quasi mettent omnium vitiorum, fagiant. Ab omni ludo immoderato aut aleatorio aut lucroso abstineant. Commessationibus tumultuo·» minusque honestis ae nuptiarum epulis non intersint Forum, mercatus, nundinaeque fugiant. Coram iudice laioo lites nunquam, inconsulto episcopo, ineant Non sint procaces aut dicaces, neque profanis et mundanis coetibus eeee adiuagant, scurrilitatem verborum sicut et operam devitent Habitum ecclesiasticum fideliter geetent. A librorum prohibitorum lectione abstineant Ne cum laicis nimium familiariter agant: ita enim minus honorifice etiam apud bonos mox heberentur. Meminerint non sine ecclesiastici honoris damno quosdam adhne minus observasse prohibitiones· tabaci fumifici, factam in concilio Burdigaleasi *, quam denae renevamue: id saim mores sostri noa faraat b ebriata In Hafiam demibas froqueutaadie, praesertim ubi muHsres inaieree versantur,*aoa slat assidui. Cumque a superioribus, vel etiam ab ahia Ide dignis, de obmnrmaratioao inde apud populum exorta moniti fhariat, monitioni statua persaat, nee, praetextu falsae aoonsatioai·, pertisMee in eos-temaeado paterne vel aarico* ooasilio se ostendant. Ptnribus saim Id maximae raiaae causa fuit. Longas ot fireqaeatoa peregrinationes devitent, et sacram rssidentiae legem amanter observent. Nimiam familiaritatem .ususque mundanos inter se vitante·, se mutuo et revereantur et honore praeveniant et earitate diligant, et, si opus sir. fraterna monitione adiuvent Tandem sint orationi, sive mentali sive vocali, assidui; sacrae scripturae, theologiae, sacris canonibus aliisque scientiis ecclesiasticis quotidie dent operam potius quam otio aut vanis confabulationibus, aut cursitationibus, tempus terant. Vitam denique omnem regule certa St fixa dirigant, huiua verbi memores: Qui regula vivit, Deo vivit*.

TITULUS IV.

De quibusdam malto hniusoe tempori·.

Caput I.

Dt Hatphmia.

1. Quamvis, favent· Deo(mores provinciae nostrae mansuescere videamus, dolemus tamen paucis in loeis persistere, aut etiam recrudescere, nefandam blasphemandi consuetudinem. Non raro etenim per urbium platans, per ruricolarum vico·, imo et in cultiorum hominum conventibus, funestae voces sonant quibus fidelium aures laeduntur et mentes contristantur.

9. Neminj tamen licet ignorare quam grave ait blasphemiae peccatum, imo et in se peccatorum maximum, quo Deus directe impetitur, et dehonestatur sanctum et terribile nomen eius: unde angelicus doctor asserit blasphemiae peccatam ad idem genus cum infidelitate pertinere, ipsamque aggravare, et esse omnibus qui apud inferos suorum scelerum poenae luunt commune *. Non mirum ergo delictum istud pessimum in veteri lege morte fuisse punitum, dicente Deo: „Qni blasphemaverit nomen Domini, morte moriatur."· Hinc, in iura canonico, tam multiplices poenae, quibus etiam olim personabant edicta potestatis civilia ia blasphemator·· decreta.

S. Provideant ergo parochi sciantes gloriam Dei et honorem nominis eius sanctissimi, ut ab oribus suis omni ope et opera hanc detestabilem blasphemiae consuetudinem evellant et eradicent. Hortantur vividius parentes ut primum sibimetipsis invigilantes ori suo custodiam ponant, ne unquam declinent in verba blasphemiae, ut liberos, domesticos omnemqus familiam ia Christiana semper verborum honestate contineant, sortantes in cordibus illad apostoli dictum: „ OmnistaupAserio *tolletnra tebii.*"" insuper populum sibi commissum repetita saepias concione «doceant, quam grave iotad secnadum decalogi praeceptum: ,Nos assumes nomes domini Dei tui ia vanum ;* * quam sedulo vitanda verba vel leviter biaepbemiam soaanti· aut ad blaspbemiam accedentia, quam denique sit lubricum iter in hae materia inter mortale et veniale.

Quapropter obsaeramus ia Domino carissimos cooperatores nostras, nt scienter faveant piis sodali-

1 Greger. Nyssss.

▮ Anses, p. Π, qusest. IS, ut. » st A

• Lsvitto XXIV, IA

• tebas IV, U.

• Vite ad Miam, a X

•IOn.iv.I: BOs.VII

• «h W, * «4, (M Orna, XUV, fiPCJ,

tatibus quae, peotraarie hteoe temporibus erectaa, blaophemiM reparandas snomsque detestabilem da medio tollendum speoialiuo iuteadant

Capet II.

De HfMtaMku et ortibas *iliMt.*

1. Cum inter variae, quae nostris temporibus irrepsere, superstitiones et artes iUMtaa, aoa ultimum sane locum teneant certo damnandi abusus magnetiami, utpote religioni, soeletati domestieao st^oivili summopere noxii; cumque ad talea abusae reprimendo· et avellendos, potissimum nobia ultro seoe offerat remedium in promulgatione decretorum quae ea de re. canota cede· edi mandavit, in praesenti intendimus promulgare et revera promulgamus encyclicam sacrae Romanae universalis inquisitionis, ad ounotoe orbis episcopos directam die 4 augusti anni 18^6, adversus tnagnetismi abusus, in qua, bis abusibus damnatis, nihilominus ea quae de ardua quaeitione forsan sibi scientia vindicare potest intacta servantur'. Praecipimus ergo ut omnes et ii praesertim qui puram habent animarum, illi integre et' absolute in praxi adhaereant, nec qualicumque modo ab ea declinent.

9. Instanter praeterea adhortamur parochos ut indeficiente selo laborent in mundando agro ipeis concredito a variis aliis superstitionibus quae, velut prava germina, ex ignorantia erumpentes, ac inter ruricolas praesertim gliscentes, fidem saepe moresque oorrunfpunt ae insuper ansam praebept ecclesiae sanctae hostibua, sive eam impugnandi, sive pietatem religionemque in ludibrium vertendi. Ideo nitendum ut ex quibuedam coloniarum partibus evellantur ultima priscarum superstitionum semina: in his, insana consuetudo, e veteribus sanctorum sortibus forte delapsa, qua ex aeupunctis de imitatione Christi libris occulta et futura detegi creduntur.

Item arceantur et alii usas superstitione non vacui, qui, quaai morbos quoecumque propulsandi vim haberent, in nonnullis provinciae nostrae loci)* adhuc supersunt, in commune animarum et corporum detrimentum.

Caput III.

De deeertione egremm et iamifratieue ta *trie».*

1. 1st et aliud malum -de quo omnino silere non possumus, nimius videlicet ardor praecipuas in urbes, relictis agris, migrandi, ut quandoque fit in nonnullis provinciae nostrae partibus. Timendum sane videtur ne istiusmodi migratio, levioribus de essaie suscepta, vana nimirum curiositate, lucri faliscis appetitu,, vitaeque liberioris, mollioris aut etiam elegaatioris amore, in magnum non privatorum modo, sed et societatis tum religiosae, tum «Vilia vergat detrimentum.

9. At certe neminem latet ia quanta mm oobiiciant pericula incauti inveMB ntrinaque sexus, qui, postquam ae parentum vigilantiae omniumqae notorum oeulis subtraxerint, arbitrio rao quaai permittuntur. Enimvoro non raro fit at, negleeta pronaa religionis observantia, amirnaque fidat et morum integritate, infelices, eheu! vana ope delui, ad ima miseriae et infirmitatis prolabantur. .Nec minua certe, ut omnM norunt, societati immineret exitium, si nimia hominum multitudo, rara deserens, in magnas undique conflueret civitates, et praesertim i» urbem quae genti nostrae toti domiuttur. Ideiroo parochi rurales hortentur, si opus sit, fideles aibi commissos ne natale solum, seu, ut apte dicunt, oampadDe avitaque sepulchre deserentes, ex florentibus agria in fumosarum urbium tecta temero discedant. Item menant tum parentas, tam scholarum magietroa, sive religiosos sive laicoe, et, ornai qua polleat auctoritate, iuveoee ab ieutih *fi* praep estera migratione avertant, nae aequam eae impellant ad ambiosdum et oapeesoadam vitae statui quem predeatia votet, utpote eorum conditioni et opibus miaiam accommodatam. Summopere caveant et ipsi sacerdotes propinquorum amori plus aeque indulgentes, no in id vitii minos prudenter incidant

3. Utilissimum etiam foret praecipuos fundorum cuiusque loci dominos qua docet prudentia monere, quanti ipsorum intersit .opes suas fere integras in urbibus non consumere, sed agros suos saltem saepe visitare, si non ibi commorentur; agricolas consiliis et adhortationibus excitare et adiuvare; congruam denique redituum suorum partem in suscipienda et perficienda opera impendere, unde mercenariis familias suas honesto labore facilius alendi et educandi detur facultas,

Sacerdotes tandem scholis specialibus faveant nuper institutis, ubi utriuaque sexus iuvenes Christiane informantur, tunr ad agrorum culturam, tum ad diversas artes quibus honeste inter suos postea victum quaerere valeant.

4. Non parum autem ad haec omnia obtinenda conduceret, si publica potestas, erga rem agrariam iam sollicita, familias agriculturae penitus deditas, plurimaque prole florentes, communibus aliquantulum levaret oneribus, et congruis honoribus aliquo modo adornant.

Caput IV.

De ĸ*Mii eaixtie.*

1. Dolendum valde quod multis adhuc in locis huiusce provinciae exstent scbolsv, mixtae religionis nuncupatae, in quas indiscriminatim pueri etiam acatholiei cum nostris admittuntur. Neminem fugit quantum in damnum religionis cedat tale consortium, ai quidem tenella puerorum catholicorum fides in discrimen venit, et exinde latius serpit indifferentismi labea. Tanto huic periculo, pro munere nostro pastorali, occurrere volentes, istiusmodi scholas improbamus, ex mente sanctae matris ecclesiae quae eas semper, pro posae suo, impedivit, aut, si quando pro bono pacis tolerandas duxerit, salutares saltem praescripsit cautiones, quibus propriorum filiorum fides et pietas intactae servarentur. Admoneant igitur parochi parentes, nt ab istis scholis filios suos avertant, ipsique plurimum instent ut catholicis pueris scholae speciales aperiantur. 8i autem votis aliquandiu frustrentur, invigilent saltem, iure suo utentes scholas illas visitandi, et ea omnia praestent quibus in tuto sit puerorum catholicorum fides.

Denique, apud scholas mixtas superioris ordinis, psi quae forsan iu disciplinis tantum litterariis pro necessitate tolerantur, omnino saltem providendum eet ut, iuxta admonitiones spoetolicas frequenter iteratas, magister de religione et de historia diseerens sit orthodoxus, neque libri ulli adhibeantur nisi catholicam doctrinam redolentes.

3. Nec parum etiam dolendum quod apud nos exstent quoque diversi sexus scholae quae innocentiae puerorum tanto eunt offendiculo. Rogamus ergo nostros in Domino cooperatores, ut eis de medio tollendis semper et toto nisu intendant Opportune igituj et importune/ prudenter tamen, instandum apud magistratus, neenon apud pios et beneficos parochianos. ut special*, ubicumque opus fuerit pro puellis erigantur scholae. Cum vero minorum, parochiarum reditus saepias ad id aint impares, hortantur saltem ut, quod iam in multis locis obtinuit, sebatis utriqua seni «anastas praadciaatar

■UM pro morum iueolamitate ait seearitaa. Ubi •■tool erit eabeoad· eobelee commuais **iiunitii,** earn^ frequenter visitoat peroehi, eedule advigilantes •t ooaaia seeoadum ordinem ot regal·· **tut**

S. Plasdimns ideireo ills prudaatissiaM· ordiaatioui ia quibnedam leeis, sbi aaiaa aat sehola, institutae, qua «ana puellae Mntum, veepora paori ad earn mitterentsr; aioqaa rusticationis labori, marna iaoolamitati, ot diuturniori scholae frequsntationi provideretur.

TITULUS V.

Do atudUe ooeieataatlrt·.

Caput 1.

D» scholis aacuadenta m pm«m paaa socsrdotr» rapunt.

1. Cum adolescentium aetaq^iniai recte instituatur, prona ait ad [mundi] voluptatee~tequendas, et niai a teneris annis ad pietatem et religionem informetur ', in vetitum naturali impetu ruere soleat, pueros B mature instruere et regere solemne habuit eccleaia catholica. Quam rem curare si semper necesse fuit, quanto magia hisce temporibus, qhibus et mores solutiores et pravae passim doctrinae facilius greesantes, non tantum societatem civilem invadunt, sed etiam ipsa familiae penetralia commaculant!

3. Monent patres huiusoe eoncilii Aginnenais omnes quibus juventutem tradunt educandam roagistros. ut ministerium suum, ecclesiae et reipublicae Christianae utilissimum, honorificent, ideoque munus suum ament, multam operam in studendo pensisque praeparandis ac borrigebdis ponant; non teranttempus in legendis loviusculis libellis et diariis, quae innumera aetas nostra profundit; puerorum animis se penitus insinuare et mentes potissimum regere conentur; in observanda regule domus ecclesiasticae in qua magisterium· exercent, alumnis praeeant, et propriae itidem regulae, quam ipsis praescripsit episcopus, alacriter obedient.

3. Praeter seminarie minora, in quibus, iuxta mentem concilii Tridentini. pueri litteris et scientiarum elementis imbuuntur, et moribus clericalibus a teneris assuescunt, habent etiam variae dioeceses Burdigalensis provinciae aliquas scholas, collegia ecclesiastica nuncupatas, in quibus iuvenes, imprimis laici. liberalibus artibus student,, ut postea pie ac religiose educati, vitam chriatianam in seculo agant, sacerdotalis ministerii quasi adiutores. Meminerint horum collegiorum magistri quam utile sit hanc iuventutem, familiae et patriae ^pem, fidei et scientiae afflatu, florere et fructibus abundare.

4. Nec magistri, quanquam bene informati, se suo officio rite fungi posse praesumant, nisi scientiam suam semper nutriant, imo et augeant, atque in difficili pueros educandi arte magis ac magis proficiant. Ideo volumus et statuimus ut in qua- D cumque ecclesiastica domo collation·· frequente· habeantur de bene regendis pueris et de doctrina praesertim grammaticali, quibus adsint et allaborent magistri, et de quibus relatio bis in anno ad episcopum mittatur.

ƀ. Clericis omnibus, qui in nostra provincia puerorum institutionem curant, diligentissime eommendamos ut lectitent eximio· illo· libro·, aive pridem notissimos sive recentes, qui de erudiendis et educandis pueris et adolescentibus tractant, et quos opportuniores et probatiores iudioaverit episeopuM^

Caput II.

Dt mettrilmi sretiuenrs.

1. Eorum eet qui praesunt rei public·· caverne munita loca moenibus et-propugnaculis exuastor, beedque apart· togioao roUaqaaatar. Haa qooque pietati· eMaalb aobolaa ot quasi ooeordotii oppida exagitaret epirita· aeqaam rt oooaparrt, ai paetacua ▾ igilaatia tdoH praemuniret raetodia

Itaqaa patrue ooeeiHi Agiaaoaaia, decreta synodi Burdigalensis renovantes rt Aaiaa expNcaate·, enferre volunt quidquid haaaaa foraaa fragilitate «outre haec decreta Irrepserit. Haec praecipue notanda ducunt.

a) Caveant adolesoentee ne, intuitu temporali· commodi, maioribus seminariis adseribi praesumant, donum Dei nooeientea, nec suo pretio aestimantes.

b) Caveant ab odio salutaris cuiuslibet freni et regulae impatientia, quo vitio praesertim laborat nostra haec aetas, et quo nullum sacerdotali vocationi magis eat contrarium. Non possunt enim, quisle propriae voluntati serviunt, leges non saepe contemnere, eorum omnium quos praeposito· habent sapientissime etiam carpere mandata, ipsosque pa·tore· ausu temerario impetor·.

c) Monet et pro Deo hortatur enixe clerici» synodus nostra Aginnenais, ne sint ex iis quos dicit Spiritus sanctus seipsos amantes et quaerentes quae sua sunt, quique, ai non fuerint saturati, murmurabunt: meminerint in sortem Domini vocatis spiritu vivendum, spiritu et ambulandum.

d) Luxum omnem abhorreant, memoresque verborum aynodi Burdigalensis ·, nec capillos more mundano nutriant aut tondeant; in omni eorum habitu clericali, nec affectata cultus et elegantias diligentia, nec sordes et . nimis abieeta incuria appareant.

e) Feriarum tempus aliam novitiatus clericalis formam esse noverint, et qnse in seminarii ·' litudine operosa didicerint, iam publice exsequantur, pietatemque. laborem et disciplinam sectentur. Parochos adiuvent in iis operibus ministerii quae suis ordinibus competant, in visitandis aegris, rebusque omnibus quae ad divini cultus honorem et ecclesiarum munditiem atque decentiam pertinent.

Vitent interea nimiam laicorum et imprimis mulierum familiaritatem, publicos conventus itineraque inutilia. Non sint otiosi aut garruli ; ab insulsis et scurrilibus verbis abstineant, nec numerentur inter derisores quos divina sapientia reprehendit. Ita demum omnem vitae suae rationem instituere discant, ut nihil unquam prae se ferant nisi grave, moderatum ac religione plenum.

'i. Praecipit synodus Aginnensis ut prima theologiae elementa in maioribus seminariis penitus ediscantur, valdeque exoptat ut quotannis et per integrum annum loci theologici, in gratiam tironum limen scientiae sacrae adeuntium, accuratissime indigentur.

Dis quas docent rebus magistri spiritum et vitam infundant, discipulisque instillent pietatem, nempe luculenta intermiscendo sanctorum patrum loca, pro opportunitate, et maxime doctrinam divi Thomae Aquinatia .quotidie hauriendo, quam de fontibus patrum propinavit.

Scripturam sacram, primarium omnis theologiae fontem, praecipuo stadio addiscant, auxilio identidem adiuti interpretum in ecclesia catholica probatorum.

Sacrae liturgi·· scientiam clerici diligenter edoceantur, quo brevius et faciliua · seminario in totam dioeoeeim divini cultus et doctrina et peritia deriventur.

Ita cantam ecclesiasticum dieoaat, et de hoc ·xamipentur, ut non modo divina offioia decenter •aeviterqne decantare possint, sed etiam ipsi pios •dblesoentee bane planum eantam in parochiis docere.

' Orna IMA. sssa XXIП, ds sqf, ssp. 10.

• Ttt. IV, a U, [MmeU Om, XUV.ati - „

3. Ad cieram ooleuiarnm quod attinet, sx Gallia A totum fsrs adventitiam, grati·· certe agunt insularem opiesopi piis praesulibu· qui elorieorem suorum dono - coloniarum inopiam ditaverunt,' oosqus oboseraat ut ista nsessssria sarita· numquam deficiat; noo tamen iatarea clerico· ox ipsis, coloniis oriundos, in ipsi··oloniis instructo· ot quasi formato· sibi ia postorum acquirendi spem abileiuat, Ibi praaeerti* summos pontifex illa· novas sedes erigens de seminarii· inatituondis providus mandavit, ot non sine fructu iam fhit primum aliquod rei,huius valde difficili· tentamen.

Curent igitur parochi et scholarem magistri, si quas in pueris sibi commistis ecclesiastic·· voca- tioais indicia dignoscant, pretiosa haec germina fovero ··c nutrire, quae quidem cura in parentibus sit prae- cipua Hi autem meminerint filios non tam suos v quam Dei esso, cui vocanti et eligenti obsistere erimen sit et grande periculum, cui obedire «t se B suosque libenter offerre, summum decus, summa felicitas, patriae sains et animaram copiosa redemptio.

Caput III.

D» minoribu» dnmnoriu.

, 1. Bciant qui iuventuti clericali educandae prae- sunt magistri, adolescentium animos, cereos in vitium flecti, mundi contagione cito deprmfandos. nisi malum hunc spiritum, cui misere seculumservit ac famulatur, continuo amoveant. T .z

Quapropter hanc suam formam, qmun rissCribus seminariimindidit sancta synodus Tridentina. fideliter volumes retineri.

3. Excolantur a primis annis inter horam alum- nos exquisiti illi urbanitatis et comitatis mores qui ornamento et dignitati sunt clericis, nedum a Chri- stiana pietate abhorreant. Omni autom diligentia ot instanti sollicitudine servetur ecclesiastica inventus c - mundano cultu et - naturali ad corpora plus aequo curanda proclivitate, dieente apostolo: Nolite con- formari huic sedulo; nos enim ana spiritum huius ' mundi accepimus.

3. Quoad clericalem habitum et tonsuram, ubi visum erit episcopo, iis adolescentibus conferantur, qui pietate, labore et sufficienti profectu in litteris id meruerint.'et quorum, ut vult sancta Tridentina ? synodus, et mandat concilium Burdigalense,' indoles .et volunbss ujem afferant eoo ecclesiasticis ministeriis perpetuo inservituro··

Iuniores autem pueri, ut ab ipsis tenerioribus — . annis clericalibus iflfeptur moribus, sacelli choro assistant, canant ejjLerviant, eo habita et ea . modestia quae ecclesiam decent.

4. Caeteram omnia quae iam sanxit ea d· re ultima Burdigalensis synodus ' et quae hic statuimus, volqmus a moderatoribus seminariorum nostrorum D Isaepe legi, sedula meditatione recoli, ot etiam magistris explicari, potissimum ià, supra diotis collationibus.

5. Rationem studiorum, de ooueoasu episcopi, seminariorum moderatrices .ordinent at tusadtur servandam, atque in ea exsequenda iaVigileat, ut dieoipun bene potius opus, quam multum operis absolvant ·

,fi. Pueri non linguae latina· grammaticam, nisi galli··· linguae elementa eongrueajter edooti, ag- grediantur; latinem varo, utpoto ecclesiae osthoUsas propriam, diligentissime sc praecipe· .adierant. Sadala itans ' cara graecas lingua· doaaadaa st discendas impendatur. : In utriasqaa eaim aam- paraadq cognition· «ηηχ stat risseisnram, at aiuni, studiorum ; mamiaisaaqua perpetuo dabant scholarem nostrarum magistri, a doro unae ut ojim, bonarum litterarum fortunam pendere,

i-i-g—— porro latinam qao fidaliu· «erret eleri- ociis ordo, methodo· illas commandamus, tantorum virorem «xperieatia probata·, quarum ope floruerant ·attactu temporibus res litterariae, et eximiorum manat scriptorum gloria superstes.

No vero in legendo et in dieendo, tum latino tum galbee, peritia negligatur et decidat, eam voci· nitiditatem et discretam verborum claritatem, qua sermo lucet placetque, quotidie a discipulis observari curent magistri, et insuper publicae lectionis et recitationis instituantur exercitia/Clericis omnibus haec pontificalia Romani verba/iuvat huc referte : .Studete verba Dei, videlicet lectiones sacras, distincte etKgperte. ad intelligentiam et aedificationem fidelium, absque omni mendacio falsitatis, proferre; ne verite· divinaram lectionum incuria vestra ad instructionem audientium corrutn- pater? '

Caput IV. \

Zλτ «sastia· *traetuxM i»mionim\»ac*rdot>fm.*

1. Quaecumque de sexennali ioniqptm sacer- dotum examine, necnon de concionibus scribendis ot in isto examine dijudicandis, a concilio Burdi- gklhasii tam provide aancita fuerant, haec omnia commendamus ac strictius etiam eraccuratius ser- vanda decernimus.

S. . Quoniam autem dignus eat operarius mercede sua, statuimus iuniores sacerdotes titulum bacca- laureates adeptos in theologia vel iure canonico per quadriennium tantum, licentia vero decoratos per biennium examinandos esae; doctores denique ·b omni examine eese solutos.

3. Sed cum nemini aua fraus aut negligent)· patrocinari debeat, si quis huicce examini «strictus. negligent)· aut quocumque praetextu, diepeneatione non obtenta, illud non subierit, vel congrnenter non responderit, hunc declaramus ita legr'suoiectum remanere ut omnia examina numero praedicto nihilominus el/tfuidem convenienter absolvere te- neatur. 4

Caput V.

Ds *tluelofieû* seu *teeUtiattieit itudii» ampliandi».*

1. Quae constituta iam fuere in aliis provinciae nostrae conciliis ut magis ac magia sacrorum scien- tiam excolant sacerdotes Domini, haec in praesenti commendata iterum atque praescripta volamus. Imo. vero, ut augescant illa theologica studiaf tuni quoad "materiae amplitudinem, tum praesertim quoad seriam oontinuamque datam operam, et optamus vehementer et instamus. Quanquam enim libenter fateamur ab omnibus Christi sacerdotibus. qui magna caoteroquin cum laude et utilitate varii· in paroecils* animarum saluti incumbunt, eminentem scientiam exquirendam exigendamquo ut omnino necessariam minime asse, tamen ut eminentiores sint quamplnrimi, quis in eceleris Dei optandum imo aliquatenus rsqsrisitem diffitebiturt In '·· enim tempora incidimus qua·, eum pestileatihrimi omnis generis errores Ingruant, cumqes impii homine· varam omnam scientiam submoveant omnaequa 'sophisticas fallacia··adhibeant ut ehristiaaam reli- gionem hufeaao gensri iaimioam, veritati contrariam, insulsam, ridiculam, absonam efficiant, a nobis pro- feoto amplam, profundam, solidam theologicarum omnium scientiarum peritiam exposcunt iabentque. Itaque, tum adversa· ara qui veluti externi eccle- ------

1 D· «rttML beC.

•iam Dei impatunt, tum adveraas eoa qai in ipaina valati lina oriri possent errore·, ot anna aciantia· •aaeipiaat, quae gannias et ampla theologi· miniatrat, iiaque utantur quamplurimi, non utile modo, ■ed et nec—arium ducimu et daclaramea.

2. Quapropter instituta iam a nobia rant quae, ■d id eonaeqnaadum, maxima eondueera valent, ac reipas satis quaai easant, modo acit· ac perite iis utatur quicumque ingenio pollet, et Deum eocle•iamqua Christi amat, auique memor eat aacerdotalia officii: id genaria aunt eccleaiaaticae collation··, iuniorum praabytarorum sexennale examen, gradu·deniqoe theologiae et iuria canonici, quae omnia, post emenaa iam in aaminania prima htudia, ai vigilanti conatantique animo arripiantur, quanti valeant ad pleniorem et ampliorem theologiae acquirendam acientiam nemo eat qui non videat.

3. Id autem ut plene aliquando eonaequantur iuniorea. imprimi· advertant rolumua qua debeant uti methodo. Ac priqio quidem intelligent nullo·fore in theologi:, progresaus. niai prius philosophicis studiis diligentem operam navaverint, accuratiaaimae quidem dialecticae, tum vero praeaertim metapbysicac generali, in qua. ut patet, tantopere hodierni aophiitae errant ut in pantheiami monstrum devenerint: nec caetera· philosophic·· parte· negligent. quae, ai physicis notionibus corroborentur, viam aperiunt ad omnem feliciter pertingendam theologicam acientiam. In ipsi· autem philoaophici··tudii· caveant ne a trita maiorum nostrorum via facile recedant: probatos vero in ocelesia catholica auctores unice sectenturi sciantque divum Thomam sibi plurimum prodesse posse ut ad theologiam quasi manu ducantur.

4. Haec autem multis sane constat, amplissimis quidem illis, partibus: scriptura sacra nempe, cuius litteralis, ut aiunt, sensus apprime est arripiendus penitusque attingendus, cuius etiam textus a prava crisi critice docteque vindicandus; theologia deinde sive dogmatica aive morali; patrum scriptis et liturgiae monumentis, iure canonico, historia ecclesiastica, et ipsa arvhseologia. quatenus praeaertim ad dogmata. cultum bistoriamque refertur. Atque ut plene 3>haqriatur omnis illa scientia, meminerint iuniores liostri non a leviuseulis et compendiosis auctoribus, non a diarii· foliolisve |eam] esae repetendam. neque tantum opua per transennam aut brevi tempore fore conaummandum; sed e contra si ad 'fonte· primaevos deveniant, si a magnis principibusque doctoribua doctrinam derivent, si sanctos patres non imparati abeant, in iiaque, methodo tantao et ordine servatis, immorentnr: si denique. UWhefrbo dicamus, qualibet in materia, melioribus utantur auctoribus, eosque potius quam eSrum interpretes legant; si ipaimet acri constantique animo, diu legendo, meditando scribendoque, totos se iji studiis illis impendant. Neque tamen ita aga—fet nimiam in operam veluti irruant, cuncta confqse oUUgaado. quod vires frangeret ipsamque pessumdaret scientiam.

Abhorreant autem ab illa proprii sensus existimatione et propriae opinionis tenacia, qua fit ut scientia inflatus doctor, non 'ad utilitatem ecclesiae, sed ad eius pernicieffi ingenium et studia convertat, hnmilitatisque et caritatis oblitus, non iam pacem et aedificationem, aed lite·, iurgia, legitimaeque auctoritatis contemptum seminet. Pietatem vero perpetuo colant, et ad Deup. qui pater eat luminum* frequenter recurrant, propter quem ipaa illa laboriosissima atadiii suscipiuntur, quique illis benedicit, atque praemia eat tandem oollaturua aeterna.

TITULUS ULTIMUS

Caput I.

D* fmnilfetiun dieratar— Aratu sanrihi.

Decreta huius concilii provincialis nemo praelo ■ubiiciat ia lucem edenda aut promulget, antequam a aancta aede apoatolic·, iuxta constitutionem Sixti V quae incipit Immanaa, expensa et recognita fuerint. Litteris autem quibus illa recognoscantur, a sanctitate sua obtentis, ea statim imprimantur, impres·aque a singulis epiaoopis, vel in aynodo dioeceaana, vel, ai celebrari nequeat, extra synodum quamprimum promulgentur.

Caput 11

Df iadiettoar futuri rottrilii pronitnalii

Cum sacrosanctae synodi Tridentinae decretis statutum sit. ut, qnolibet saltem triennio, celebrentur concilia provincialia; ut ecclesiae menti obsequamur noa Ferdinandus Franeiseus Augustus Donnet, Dei et aedis apostolirtègratia. sacrae Romanae eecihsiae cardinalis presbyter tituli Sanctae Mariae in Via. arehiepiacopu· Burdigalensis. Aquitaniae prima·, de consilio et consensu reverendissimorum episcoporum comprovincialium, proximum concilium huius provinciae anno 1869 celebrandum, loco et tempore ulterius indicendis, iam denuntiamur et indicimus omnibus qui adesse debent. ~

SUBSCRIPTIONES EPISCOPORUM

Nos Ferdinandus Francisco· Augustus Donnet. Dei et sedis apostolieae gratia, sacrae Romanae eccleaiae cardinalis presbyter tituli Sanctae Mariae in Via, archiepiscopus Burdigalensis, Aquitaniae primas, haec decreta a nobis, de consensu et consilio reverendissimorum coepiscoporum Aostrorum definita, subscripsimus.

f- Ferdinandus cardinalis Donnet. arehiepiscopu· Burdigalensis.

Ego loanne· Baptista Amedaeus George, episcopus Petrocorensis et Sarlatensis. subscripsi.

f loanne·. episcopus Petrocorensis et Sar latensis.

Ego loannes Amatus de Levexon de Vesins, episcopus Aginnensia. subscripsi.

t loannes, episcopus Aginnensia.

Ego Theodorus Augustinus Forcede. episcopus Imae-Telluris. in insula Guadalupe, subscripsi

t Augustinus, episcopns Imae-Telluris

Ego Ludovicus Franeiseus Desideratus Eduardus Pie. epiacopu· Pictaviensis, subscripsi.

t Ludovicus Eduardus. episcopus Pictavienais.

Ego Untonius Carolus Cousqtpu. episcopus Engolismensis, subscripsi.

f Antonius Carolua. episcopus Engolismenais.

Ego Franeiseus Augustinus Delamare, episcopus Lncionenaia, subscripsi.

t Franeiseus Augustinus, epiacopua Lueionensia.

Ego loanne· Francisco· Anna Thomas I>asdriot, epiacopu· Rupellensia et Santonanaia, aubacripai.

t loannes Francisco· Anna Tbomaa. epiacopu Rupellenaia at 8antonenaia.

Ego Ignatius Schvrindanbammer*, illustrissimi sc rSverendisaimi domini domini Amandi Renati Maupoint, episcopi Sancti-Dionyaii. in insula Unionis, procurator designatu· subscripsi.

Ignatius 8chwindenhammer. proeurator^Se■ignatiu.

* Saperior eongrsgatioah ***StaeÜ-Sfiritt»*** st Oriis hastae virginis Mariae.

Ego Prudentius Gueadou », illustriaaimi ac reverendiaaimi domini domiai Ludovici Martini Per-

eban, ,epi»oopi Sueti-Petri «t Arcia-Gallte··, ia inante Martiaieu, procurator daaignntua, aubaeripui.

P. Gnaadou, procurator deaiguatua.

▮ Vicari·· (aaoaUa illaatriadtal ae levavn^dM·l apiMan ▮ Saaeti Patri at Arda GaUteaa.

ACTA CONCILII.

ACTUM PRAEVIUM.

Anno Domiai 1869, die 7 Septembria, pridie 'Nativitatis immaculatae Mariae virgini·, hora pomeridiana secunda, in civitate Aginaenai, ad eo^ cilium provinciae Burdigalenaia celebrandum, iuxta indictioni· littera· ab eminentiiaimo metropolitan)» die *29* mea·!· aprili· data·, omne·' eiuadem provinciae convenere praesule·; et quidem summo cum religioni· honore pietatisque fidelium aedificatione et incremento. Vere etenim memoranda feativa illa die·, qua civitaa Aginnensibm «ibu suo Christi legato· alacri cum xelo exeipiena, veneratioui·, qua cum successoribus apoatolorum devincitur, tam magnificum exhibuit omnibus argumentum; in hoc eo magi· gratulanda quo magia spontanea fuit ista civium religioni· manifeatatio.

Emineatissimo metropolitano, quem Mquebatur ccncilii patrum caterva, obviavit reverendu· domina· Aginnensis episcopus, cum univeno capitulo,.necnon ex civitate et ex omnt~-dipeceai affluente clero. Triumphali quaii inceaau, Medio· inter premi populi fluctu·, >equentibu· magistratibus militumque praefecti·, quorum «tudio debita laus sileri Aon poteat, profusi· undique aerti· et floribu·, ac multiplicati· eleganti· architecturae monumenti·, inacriptionum et ornamentorum ingenio ac varietate conspicuis, ex quo primum civitatem ingremi aunt, larga manu et abaque intermiaaione, prae fidelium pietate ac multitudine, benedictionem effundente·, ad ecclesiam catbedralem, et a cathedral· uaque ad •eminarium incedebant concilii patre·.

Cuius praeclarimimi religioni· triumphi memoriam in huiuace concilii acti· conscribendam eme iidem patre· voluere. '

Sane etiam laudandi erant Aginnanaea, qui omni pietate prosequi non dubitarunt quo· *ic singuli· triennii·, *ex* quo iam conciliorum coadunandorum facta fuit faculta· ac licentia, praecepti Tridentini urget atudium.

Omne· peramanter et quam hoiiestiaaime in aede· seminarii maiori· reverendu· dominu* Aginnenai· satiate· excepit epiaoopo·, nec non et procuratore· episcoporum abaentium, deputato· capitulorum et alio· aacerdotea concilii adiutorea, quo·, pro facultate ipai· a iure facta, ad aynodum vocaverant praeaulea.

Adfuerunt igitur, praeter eminentiasimum ac reverendiaaimum metropolitanum, dominam dominum I Ferdinandum Frauciscum Augustum Donnât, sanctae Romanae eccleaia· cardinalem presbyterum tituli Sanctae-Mariae in Via, Aquitaniae primatem :

Ulustriaaimua ac reverendiaaimua dominu· dominu· Ioannea Baptista Amedaeu· George, epiacopu· Petrocorenais et Sartetenua;

Illuatriaaimu· ac reverendiaaimus dominus dominus Ioann·· Amatus de Levexou de Vasina, episcopus Aginnensis;

Illustrissimus ac reverendissimus dominus dominus Theodorus Augustinus Forcade, episcopo· Imae-Telluris (m teawte *Gee^ahtpe);*

niustriasimus ac roverondiaaimna dominu dominus Ludovicos Francisco* Desideratas Eduardos Pie, episcopus Pictaviensi·;

Illustrissimus ac reverendissimus dominus domi- ..... \ _ t _ C _ C .u·M,>ηu. Fneolis-

Illaatrimim·· ac rovereadiaaim·· domiaua domino· Franciaeus Augustinas Datemur·, apiaeopu· LaeioMMte;

UlnstrimimM ae reverondiaaimus domina· domino· Ioua·· Baptista Francteeu* Anna Thomas Landriot, apiaeopu· Rupellea·» ac Santonnai·;

Reverendus domina· Ignatius Bchuindenhammer, •aperior generali· congregationi· 8ancti-8piritus et •anctimimi Cordi· beatae Mariae virgini·, vicarius generali· trium epiecoporum coloniarum, et illu-trimimi ac reverendiasimi domini domini Amandi Renati Maupoint, epiacopi 8ancti-Diony*ii (te teaote B Uuimug) procurator.

Reverendu· dominu· Prudentio· Gueadon, dioeceais 8sncti-Petri et Arcia-Osliiose vicarius generali·, illuatrimimi ac reverendimimi domini domini Ludovic! Martini Porche·, epiacopi Sancti-Petri et Arci·-Gallicaa (te teavte *liartimc")* procurator.

Reliquorum varo qui concilio intererant accurate deacribuntur omnium nomina in inatrumento authentico primae congregation» generali·.

CONGMtGATIO OKNKBALIS I.

Eadem die 7 aeptembris, hora vespertina 8. habita eat congregatio generali· prima ad admimionem. •ive deputatorum capitulorum, quorum iamiam exhibita necnon et recognita fuerant in praevia episcoporum congregatione procuratoria instrumenta, •ive reliquorum membrorum concilii. Porro admimi aunt a reverendimimi· patribus:

1. DrjMtati capitulorum provinciae.

Ex parte capituli^ eccleeiae metropolitan·· dominu· Gsato de Laborie, canonicus.

Ex parte capituli eccleeiae Petrocorensis: dominu· Adolpbua du Pavillon, canonicus, decanus capituli.

Ex parte capituli ecclesiae Aginnensis: dominu· Petru· Deycbe, canonicus, archipresbyter ecclesiae cathedralia.

Ex parte capituli eoclealae Pictaviensia: dominu· Carolus loaepbus Chaubier de Lami·), canonicus, theologus.

Ex parte capituli ecclesiae Engolismenais: N***.

Ex parte capituli ecclesiae Locionensi·: dominu· Carolus Soyer, canonicus, decanus capituli.

Ex 'parte capituli ecclesia· Rupellenai·: dominus Eutropius Leo Thibaud, canonicus, archipreabyter ooeleaise cathedralia; dominu· Petrus Friou. canonico· '.

9. Titolofi ft cmcoinftcu - Iufutu rpifcopu

E dioecesi Bnrdigelensi: domini Ioannes Baptista Carolus Gasailhan, vicarius generali·; Germanus Babatbier, canonicus honorarius; Ioannes Martial, canonicus honorarius, superior collegii Vasatensis; Petrus Gervais, secreterius amiaaatisaimi ac reverendibaimi cardinalis metropolitan!; reverendus pater Monjardet, ordinis fratrum Praedicatorum ;reverendus pater Turrenniua, superior domus Pasaionistarum in dioecesi Burdigaleaai; reverendus pater Bellon, superior oblatorum Mariae Immaculatae ia dioeceai BurdigalenaL

▮ Daeiaat capitulera·· ooloniaflaai fcpatati, quia ba«

E dio·©··! Petroeoroam: domiat Maximus d· 8aint-Exup4ry, vicarius guaeralio; Fimiaa* Psyrot, coaonieua honorarios, «operior seminarii minori· Borgetaoonsie; Petrae Dion, director in seminario maiori P·trocorensi; reverendas pater Ambrosius, provincial·· fratrum minorem Capuccinorum, oon rutu ««vitati· Petroeorenai· custoh, ac sOcrae theologiae lector.

E dioeoeei Aginnenai: domini Ludovieu· Borda·, vioerius generali·; loannes Petra· Eduordus Manec, vicarius generali·; reverendus pater Iacobu» Maria Fortoul, Mariata, superiot seminarii maiori·, doctor theologus; reverendua pater Franciscus Mercier, Marista. theologiae moralia in «eminatio maiori professor; reverendua pater Maria Henricns Anastasias Gaud, Mariata. theologiae dogmaticae professor: reverendua pater Franciscus, provincialia Carmelitoram discalceatorum.

E dioecesi Imae-Telluris: domini loannea Baptista Lequette, vicarius generalia Atrebatenaia et Imae-Telluria; reverendua pater Gauthier, e oongregatiohe Sancti Spiritus et Sancti Cordia beatae virgini· Mariae: domini Antoniua Golvinua Pluchon, secretorius illuatriaaimi ac reverendiasimi domini episcopi Imae-Telluria.

E dioeceai Pictaviensi: domini Amedaeus de Béchillon, vicariua generalia; Carolua Ludovicua Gay. vicariua generalia; Georgius Creuré, doctor theologua, ia aeminario maiori Pictavienai director; reverendua dominua ^Ineeimua Menault, ordini· Sancti Benedicti, monaaterii Sancti Martini Locogiaeensis.

E dioeceai Engoliamenai: domini Ludovicua Alexander Couaaeau, vicariua generalia; Frederica· Saivet. canonicus honorarius, doctor tneologu·.

E dioeceai Lucionenai; domini Leo Villette, canonicu». vicariua generalia; Gabriel Gouraud, vicarius generalis, superior seminarii maioris; Alexander Bourbon, canonicus honorarius, director in seminario maiori.

E dioecesi Rupellensi: domini Petrus Friou, canonicus; Guillelmus Deltheil, canonicua honorariua, superior seminarii maioris: Antonius Augustinus Rainguet. vicarius generalis, superior seminarii minoris de Monte-Leonis.

E dioecesi Sancti-Dionysii: dominus Hervé, vicarius generalia Sancti-Dionysii.

E dioecesi Sancti-Petri et Arcia-Gallicae: reverendus pater Emonet, e congregatione Sancti Spiritus et Itqmaculati Cordia beatissimae Mariae virginis, superior seminarii maioris in insula Martinica.

Tum lectum est quod de offleiariia concilii ·patribu· in congregatione particulari statutum fuerat.

Designati sunt:

Phr officio promotoris: dominus loannes Baptiaia Carolus Gaaailhan, vicarius generalia Burdigalensi».

Pro officio vice-promotoria: dominus Carolus Soyer, ctmonicua Lucionenai· ac eapituli decanus.

Pro officio secretariorum: domini Maximus de Saint-Exupéry, vicarius generalis Petrocorensis; loannes Martial, canonicus honorariua Burdigalensi·, ac seminarii minoris Vasatensis superior.

Pro officio notariorum: reverendus pater Maria Henricus Ansstasius Gaud, Mariata, director in seminario majori Aginnenai; dominus Petrus Gervais, secretorius emioentiasimi ac reverendisaimi, domini cardinalia metropolitan!.

Pro officio magistri caeremoniarum: .domini Maximus de Saint-Exupéry, vicarius generalia Petrooorenais; Petrus Friou, canonicus Rupellensi·; Antonius Golvinua Pluchon, secretorius illustrissimi ac reverendissimi domini episcopi Imae-Telluria.

Hia peracti·, menait eminentiaaimua cardinalia praeses eadem ia hoc concilio ac in praecedentibu· Burdigalensi, Repelle··! et Petroeoreasi, *tata* servando circa ordinem «edendi m procedendi, necnon ot circa habitum quem gestare quisque debebat, tum in congregationibus privatis aut generalibus, tum in sessionibus publicis.·

Demum «totuere patres primam sessionem habendam eeee in ecclesia cathedrali, die sequenti, 8 septembris, hora 7 matutina.

Abeolutaque eat prima haec congregatio generali· per orationem Sub tuum prwriditim.

SESSIO PRIMA.

Anno aalutia reparatae 1859, die 8 septembris, in festo Nativitati· immaculatae deip^ae Virgini·, hora 7 matutina, celebrata eat prima concilii sessio.

E sacello seminarii maiori» ad ecdleaiam cathedralem Sanctorum Stepbani et Capraaii aolemniter processerant. pontificalibus induti omne·, concilii patre·, necnon et cum ipaia capitulum eccleaiae Aginnenaia et concilii adiutorea presbyteri

Dum incessus. omni qua decet pompa, per platea· varii· modis mirabiliter ornata·, piissime praeaertim frequentia populi, fieret, «anctorum litania· elenia decantabat.

Maiori· bonoria synodo ab omnibua conciliandi causa, sicut pridie, festinantes ad ecclesiam convenerant civitati· magistratus praecipui.

Omnibus templum ingreasi·, prae affluentia sive cleri sive fidelium nimis angustum, ante altare in semicirculum dispositi· reverendisaimi· episcopia, et poat ipsos sedentibus deputati· capitulorum provinciae, theologia it canonist», eminentiaaimua ao reverendissimi» metropolitanu» horam tertiam de aoiio inchoavit. Qua absoluta, solemnem missam de Spiritu sancto celebravit, intra quam, de manu eius, omne· quotquot aderant, tum episcopi, tum concilii adiutores presbyteri sacram eucharistiam susceperant.

Missa finite, omnibusque rite peractis, et precibus de more recitetis, disertum de praehabitis antiquitus in nostra provincia synodis, necnon et de utilitate sive etiam necessitate conciliorum in genere,- hodiernae praesertim respectu societatis, sermonem ad populum habuit eminentisaimua ao reverendissimus Burdigalensi» archipraesul

Postea, promotoria ad instantiam, iussit eminentissimu» praeses ab uno e concilii secretariis recitari decreto *d»* operwudu *tynodo, de modo mtendi* m *concilio,* et *dt emittenda profetrione fidei.* Quam fidem catholicam, iuxto formulam a Pio IV praescriptam. supra sancte Dei evangelia pfofessi sunt omnes qui praecedentibus conciliis tfon interfuerant.

His ad pontificalis Romani normam peractis, instante promotore, ac de beneplacito patrum, promulgatum fuit decretum de continuanda hacee sessione, die 11 eeptembris, dominica scilicet infra oetaram Nativitatis beatae Virginis, in ecclesia Beatae Virginis de Bono Occursu prope Agennum; salva tamen facultate dictam sessionem prorogandi, aut in aliam diem transferendi, si concilio expedire videretur.

Demum, benedictione archiépiscopal! accepta, inchoatoque hymno *Te Deam,* per aliam viam quasi triumphalem, eum eodem comitatu militari, eodemque populi concursu, ad seminarium ouine* regressi eunt.

CONGREGATIO GENERALIS II.

Eadem die 8 Septembris, hora pomeridiaaa 4. habita est in aula maioris seminarii congregatio generalis secunda, cui interfuere rocheto et mosetta induti reverendissimi concilii patres, procuratoresque

episcoporum absentiam; eaoteri autant ta habita ribi proprie.

Recitat· ab smleentiaaimo ptneaido oratio·· JrfMawa, iadicta Mt primam rejpl· axereidereai a patribus .atatuta, servate atbi iure quaedam opportune pro drcumetaatiie iuuautaadi.

Hora 5, eiguum ad aurgeadum.

Hora 5'/», oratio vooaM· ot UMatalia per dimidiam horam ia aula congregationum geaoraüum.

Hora 6, omnes ooncilii patree ot theologi Manam privati· celebrant in variis seminarii moo M·, nut in oodosiia ot monasteriis civitatis.

Hora 8, jentaculum *.

Horn 8*/t, ooagrngatio epiaooporam.

Hora 10, eoagregationea partieulares, saltern per unam horam.

Hora meridiana: prandium, quo durante float lectiones o scriptura sacra et Ubria piia. Inde procedunt omnea ad aeoeUum, psalmum Maarwv recitantes. Poet orationem Anystas, fIt adoratio sanctissimi sacramenti. Deinde relaxatio usque ad horam aecundam.

Hora a1», congregatio epiaooporam.

Hora 4, congregationes particulares per horam.

Hora 5*/t, congregatio generalia

Hora 7, ooena et reliqua, prout habentur poat prandium.

Hora 8'h, oratio ,vespertina in aula congregationum.

Deinde deeignatae et ordinatae aunt variae congregatione· eo qno aequiter modo:

Congregatio epiaooporam.

Praeaea: eminentiadmue ac reverendissimus dominua dominua cardinalia Donnet, metropolitanua.

Becretarins: dominua Bordes, vicariua generalia Aginnenaia.

Congregatio da *fidt.*

Praeses: illustrissimus ac reverendieeimue dominua dominua Ludovicus Francisco* Decideretur Eduardus Pie, epiecopue Pictaviensia.

Vieea gerena praeaidia: dominae Carolus Boyer, canonicae Lucionensie, decanus capituli.

Secretarius: dominae Carolus-Ludovicos Gay, vicariua generalis Pictaviensia.

Theologi: dominus Deltheil, maioris seminarii Rupelienais moderator; reverendus pater Moniardet, ordinis fratrum Praedicatorum; dominua Loquetto, vicarius generalia Atrebatensia et Imao-Tellurie; reverendus pater Gaud, in seminario Aginnenei theologiae dogmaticae professor; dominus Gervais, secretarius emineutiasimi ao reverendissimi metropolitan·; dominua Creusé, doctor theologus et in seminario Pietavlenai director.

Congregatio *dt diteiplioo tt rtginù*t* etiriarieatiro.

Praeebs: illustriammus ao reverendissima* dominua dominua loannas Baptista Amedaeua George, episcopus Petrocorenaia ac Sarlateneia.

Vices gerens praesidis: reverendus pater Freneticus, provincialis Carmelitarum disoaloesMÎrum.

Secretarius: dominus Dion, director in seminario Petrocorensi.

Theologi: domini de Saint-Exupéry, vicarius generalia Petrocorenaia; Friou, oanoniona Repellenti*; Bourbon, canonicus honorarias Laoionenaia; Pluohon, secretaries illustrissimi ao reverendissimi domini domini episcopi Imae-Telluri*.

Congregatio de bwrereéte *tt dt* atOrihM *tltri.*

Praeaea: illustrimimus ao reverendissimus dominus dominua loannes Amatus de Leveson de Venina, opiaeopua Aginnenaia;

‘ Vieea goreao praoaidia: domina* Gauailhaa, vioarins generalia Bardigaleaaia.

Soeratariaa: reverendua pater Ambrosias, euatoo eeaveetaa Oapeoeinonun la dvitato Potreeoread.

Theologi: domini do Lemay, aaaonieam Pietaᵛ ieaaie; Thiband, oanoaioaa archipreabytar oodeeiao BapoUeaaia; du Pavilion, eanonioee Petrocorenaia, dooaaua oapituH; Oonaaaan, vioariua generalia EagoHsarenris; revendue pater Herder, in aemiaario Agiaaoad director.

Congregatio da yrteadem mal** liriaaia temperia.

Preeaee: iUuetrimimus ao revereadimimua dominae dominas Frandeeua Augustinus Delamare, episcopus Lndoaouaia.

Vieea gerena praesidia dominae Manec, vicariae generalia Aginnenaia

Secretarius: dominua Villette, canonicus, vioariua generalia Ludonende.

Theologi: domini do Laborio, canonicus Burdigalensis; Ballon, nuperior Oblatorum immaculatae Mariae; Doyebe, oanonicua,<archipre«byter eoeleeiae Aginnensis; Hervé, vicarius generalis Sancti-Dionysii.

Congregatio d* ataadMa *toe/nittiint dt* asminaru*.

Preeaee: iIlnstrisaimus ac reverendiseimu* dominua dominua loannes Baptista Frandeeua Anna Thomas Landriot, episcope* Rupelleneis ac Santonende.

Vieea gerens praeaidia: dominua Babathier, canonicae honorariae Bardigaleaaia.

Becretarins: dominua Rainguet, viearius generalia Rupelleneis, superior seminarii minoris.

Theologi: domini Martial, canonicus honorarius Burdigalensis, superior collegii Vaeatenaie; Peyrot, canonicus honorariae Petrocorensis, auperior seminarii minoris Bergeracensis; reverendae /pater Fortoul, doctor theologus, moderator semiqarii maioris Aginnenaia; dominas Gouraud, vicarius generalia Lucionensie, seminarii maioris moderator; reverendus pater Emonet, auperior seminarii Sancti-Petri et Aroia-Gallicae.

Congregatio *dt bout rtligiooit prooiottndo* in *eolatiit.*

Praeses. illuatrisaimue ao reverendissimus dominus dominus Theodorus Augustinus Forcade, episcopus Imae-Telluris, in insula Guadalupe.

Vieea· gerentes praesidia: reverendus pater Schvrindanhammer, auperior generalia congregationis Saacti Spiritus; dominus Gueedon, vicariua generalia Sancti-Petri et Aroia-Gallicae.

Secretarius; reverendas pater domnus Menault, ordinis Sanoti Benedicti do abbatia Looogiacensi.

Theologi: reverendae pater Gauthier, e congregatione Sancti Spiritus, etc.; reverendus pater Pitron. o congregatione Sancti Spiritus etc.; dominua Pluohon, secretarius reverendissimi domini domini episcopi Imae-Telluria.

Congregatio *dt* decretu.

Praeaea: iliuatriaaimus ae reverendissimus dominas dominua Antonina Carolua Couseeau, episcopus Engoliamensis.

Vices gerena praeaidia: dominus de Béchillon, vioariua generalis Pictaviensia.

Secretarius: dominus Leqnatte, vicariua genentlia Atrebatensis, et Imao-Tellurie.

Theologi: reverendus pater Terrenius, superior Paaaionistarum; Moikiai Baivet, doctor theologus, canonicus honoranna Enta>Hn*onata; Goiiraud, vicariu generalio Luoienensia; Gervais, secretarius eminentiaaimi Metropolitani; reverendus pater-do-

Pariter specialis iaatitata eat ooegregstio adj examee libri caarsmouialis ia provinsia adoptandi, iuesuquo patrua Putroeacesmiu* ab uno · oouciliii theologi· ooaeianati. Huie aatem oongregatioal adaeripti Mat revoreadieriari domini domini Putrooorae et Imae-Teltaris episoopi, domiau Friou, canonical Rapelleoaia, et domina· Dion, director in aeminario maiori Petrooorensl.

Postea, paterno plane eloquio omnea hortatui eat ominentiaaimM ac reverendissimus concilii praeeas, nt cum omni manauetudine et caritate, in. congregationibus tum generalibus, turn particularibus, aece gererent, its ut iurgio et altercationi omnia editae praecluderetur.

Deinde, ad promotoris initantium, voluit eminentissimua metropolitanus omnes ,sd hanc synodam legitime vocatos promissione solemni sese obligare ad servandum foris silentium de omnibus quae in dicto concilio examini subiicerentur «t decernerentur, quoadusque publice lecta fuerint in concilii sessionibus; et praesertim ad ea reticenda quae possent detrahere vel reverentiae concilio debitae, vel honori cuiusvis personae'*.

Cuius obligationis ab eminentissime metropolitano explicata necessitate et congruentis, omnes dicta promissione sene adstrinxerunt.

Absoluta denique fuit haec congregatio generalis secunda per orationem Sui tams pnwmdtMsi.

CONGREGATIO GENERALIS III.

Die 9 septembris, hora pomeridiana 6, in aula seminarii habita est congregatio generalis tertia, cui ipterfuere omnes concilii patres, deputati ac theologi.

In hac congregatione ab uno e notariis exhibita et a patribus approbata sunt authentica instrumenta eorum quae ab adventu patrum, videlicet in vigilia synodi inchoatae, in congregatione generali priqta, in sessione prima, et in congregatione generali secunda gesta fuerant.

Deinde a secretario congregationis *de dieciplioa et rejimiue eccleeiaetieo* lectum eat caput unum eui titulus erat: *De utilitate coueiliania· prceiacialiia·,* in quo plurima maximi momenti et in praxi difficillima novo examine digna a patribus aestimata ·unt.

Post haec per orationem solitam congregatio absoluta est.

CONGREGATIO GENERALIS IV.

Die 10 septembris, hora pomeridiana 2'·, in aula seminarii maioris, congregatio quarta generalis habita est.

Absoluta de more oratione *Adetume,* et lecto ab nuo e notariis, a patribusque approbato eorum quae in praecedenti congregatione gesta fuerant instrumento, in aulam congregationum introductus est reverendus dominus, loannes Baptista Delrieu, canonicus ecclesiae catbedralis Aginnensis, necnon et studiis in minori seminario praefectus, quem ad concilium omnibus declaravit eminentissimus praeses, ex parte reverendissimi domini domini Aginnpnsis episcopi vocatum, congregationique de studiis eoqlesiastieis adseriptum. Qui, requirente uno e promotoribus, ea se, de secreto observando, promissione obstrinxit quam emiserant omnes initio congregationis generalis secundae.

Priusquam vero secretariis congregationum dicendi faceret copiam, omnes certiorari voluit eminentissimns praeses de plena concilii membris concessa facultate circa ea quae examini subiieienda venirent, in omni animi libertate et simplicitate cordis sententiam suam palam faciendi.

Tum ah uao e particularisa· eeagregatioaua secretarii· unicum laetum set caput deerstonuu, primum scilioet ia titulo primo: ds /UmUm *ei*

Quod decretum dum recitaretur ita intimi· omnium affectibus consonare visum eet, ut vix sese cohibuerit quia in acclamatio··· erga oommunem fidelium patrem erumperet coetu·. Quod ia monumentum filialia obaorvsatiao et devotioni· omnium concilii membrorum erga summum pontificem, in instrumentis ooaciliaribas eonaignandum voluere patres.

CONGREGATIO GENERALIS V.

Eadem .die, hora vespertina 6, congregatio generalia quinta habita eet. In es yinter patres non sedit reverendissimas dominus dominus episcopus Pictaviensi· legitime impeditus, neque inter adiutorss presbyteros reverendus pater Moniardet ordinis Praedicatorum, cui per unum aut duos dies abeundi ftierat concessa facultas.

Lecto ab uno e notariis et a patribus approbato eorum' quae acta fuerant in congregatione praecedenti authentico instrumento, congregationis decretorum Mcretarius decretum *de piie peregrveatioteibtu* recitavit.. Quo quidem peracto, nonnullisquo expositis animadversionibus, indicta est sessionis primae continuatio sequenti die habenda in ecclesia beatae Mariae virginis de Bono Occursu prope Aginnum. Et per orationem solitam congregatio absoluta eet.

SESSIONIS PRIMAE CONTINVATIO.

Die 11 septembris, dominica decime tertia post Pentecosten, in festo, sanctissimi nominis Mariae, hora matutina sexta, ex aedibus seminarii maioris, primae sessionis continuandae causa, ad ecclesiam beatae Virginis de Bono Occursu sicuti indictum fuerat, omnes curribus vecti processere patres.

Primum hac ipsamet die ab eminentiseimo metropolitano solemni inaugurandum erat consecratione Dei genitricis sanctuarium hisce regionibus percelebre, recenterque elegantiori aedificio constructum, quod pro sua pietate ac munificentia, necnon et huiusce dioeceseos cleri ac fidelium liberalitate, in memoriam definitioni· de immaculato Deiparae conceptu erigendum, solemniterque a metropolitano, praesentibui provincialibus episcopis tono temporis conciliariter Agenni coadunandis, [consecrandum] peroptaverat reverendus dominus dominus Aginnensis antistes.

Consecrationis igitur ritus ad fores ecclesiae solemniter inchoavit eminentissime· Burdigalensis archipraesul, cooperantibu· reverendis dominis dominis episcopis Petrororenei ac Rupellonsi.

Omnibus ad pontificalis Romani normam peractis, ooncilliique patribus necnon et theologis pro more sedentibus, missam solemnem de consectatione ecclesiae eminentissimus cardinalis decantavit.

Post evangelium, in suggestum ascendens reverendus dominus dominus Pictaviensis episcopus, aptissima eoncione de bono huiusce ·olemnitatis occursu inter arduos synodi labores, clerum omaem et populum laetificavit

Peracta misa·, sacrisque evangeliis iuxta crucem srcbiepiscopalem super pulpitum repositis, eminentissimus praeses pluviali indutus, caeteris vero concilii patribus ac membris in habitu chorali sedentibus, orationem ufdmuaus recitavit. Tunc, ad promotoris instantiam, · suggestu anus e secretariis tria decrete elara voee recitavit videlicet: 1. *de oMieutia et aatere er/a unctae· eedeat ei Hoteonn potitificeee;* 2. *de utilitate anciliorum;* S. *de piie peroymatiotubue.*

Quae cum eminearìaaimu· metropolitHn·, IB»-, ·titaaimi iae'reveroudWnri tipiaeopi, adatodn^M reverendorum apiacoporum abwetium proeuratore· «ibi placere par vie·· daclaraaaaat, inatitaruat promoter·· at, proptar abundantiam decretorum quae conficienda cupereraat, praaaeaa prisa· laaaioaia continuatio feria V in eaooflo nasinarii autiorie reaarameretur. Et ita a patribua atatatam aat.

Et baie primae aeaaionia eontinnationi per orationem Safi tara» Aae impoaito, medio· iater preaai populi finctua,*iterati· patnm benedietionibua caput inclinantia, nnmeroaiaaimoque praecedent· clero, reoeaaere revereadimimi praeculca.

CONGREGATIO GENERALIS VI.

Dic 19 aeptembria, bora pomeridiana fi, loco aaaueto congregatio generalia habita eat." Sederant omnea concilii petrae, .et inter adintorae praebyteroa admiaaaa eat reverendua pater Damaauc Pujol, · aoeietate lean, nuperior aeminarii maioria Aturenaia, ex parte reverendiaeimi domini domini epiacopi Engoliamenaia vocatae, eongregationique de atudiia adaeriptu·, qui ad inatantiam promotoria, de non revelando recreto promiaaionem emiait.

Deinde a secretarii» congregationum lecta aunt plurima decreta< 1. *De bim calobratioae minete;* 3. *de appUeationo* mtato» pre *populo;* S. da *effieiie epiecoporum;* 4. da *deeertione agrorum et de immigration* m *urbee.*

Hia habiti», piuribuaque agitati» difficultatibu·, de more congregatio abaoluta eet.

CONGREGATIO GENERALIS VIL

Die menaia aeptembria 18, bora pomeridiana 6, jhabita eet congregatio generalia aeptima. In ea non aedit legitima impeditu· de cauaa dominua (Gueadon, vicariua generalia ac procurator reverendiaaimi domini domini epiacopi Sancti-Petri et Arcis-Gallioae in inania Martinica.

Quibuadam propositi» de decreto iam examini aubieetfe. videlicet *de dooertione agrorum* etc., animadversionibua, quatuor a aecretarii» recitata ■unt decreta: 1. *de oetredueimo corde* domini no»tri *Inu Chrieti;* 3. *de euperotUombue ae de ambio illicitie;* 3. *de echolie eeeeaedariie eacerdotibue eemminie;* 4. *do anpUfioatedia et* multiplicandi» *coloniarum ecdenia. Et* finem habuit congregatio per orationem *Sub* teem *praeddium.*

Eadem die, bora vespertina 8, laici eodalaa Sancti Vineentii a Paulo, expostulate haooe ab. eminentissime metropolitano-gratia, coram patribua et eeeteris concilii membri· in aulam ooagregatienum convenerunt De varii» sodalitatis operibqa relationem legit praesidia vio·· gerens:,cui paterni· D plane verbi· reapondenaeminehthaiimuBurdigalenai· arohipraesnl, oonfratribus fide iam adimpleti·, pro ·orum pii· operibu» gratulatu· aat, eoa adhortana in «ablevandi· pauperibu· de anima aeoiper quam de corpore «ollicitiore· eme. Hnie.ooUationi finem impocuit benedictio, quam omnea inaimul impertiri ·unt patre·.

Itidem ailentio non praetermjttemu· in huiuaoe concilii authentici· instrumenti· pia» plurimorum e patribua peregrinatione· tum ad antrum «ancti Capraaii, martyria et epiacopi Aginnenai·, et ad eiua reliqui·· in eodema bathedrali naaervata·, tum ad reliqui·· «anctae Fidi·, virgiate Aginnenai· et martyria, ad eeeleaiam ipaomet ia looo ubi martyrium pama e»t exatructam.

Sanctimonialium monaateria pariter eueoaariv· v^ifnvprnnt η trop qni in xenodochio etiam aegroto·

congregatio generalis

Die 14 aeptembria, beta pomeridiana fi, habita eut congregatio gcaeralà octava. Ab une e notarii· laetam «at et a' patribua approbatam fuit ·oram quae in acti· congregationi· praecedenti· oon·aiguaatur Mtbentioum iratrumentam.

Deinde a aeeretario congregationi· d· fide lectam eet decretam *de* rpeantiaribua «rrarihaa arce nataram dtanam. Quod quidem propter grave· quaeationaa in eo ardua eum metaphyaiea agitata· maturo dintunoqee examine ab omnibua perpenram taerai. In eo autem diacutnndo per totum huiuaoe congregationi· tempo· curam impenderunt theologi, aotatuque dignimimae prodierunt aaimadveraionea ·t explication··. .

8ub finem varo, on plurima' iam parata et examini aubiicienda decreta, patribua viaum eat dena aequenti die habenda· fore congregatione· generale·, quarum proxima ad horam diotae diei ·eaquidecimam, ante meridiem, indicta eat

Propter eamdem rationem atatuerant, in congregatione aibi propria, reverendiwimi patrea duaa adhuc aeaaionia primae habendae fore continuatione·, quaa ad feriam quintam et «extern adacriprit eminentiaaimna praeeea.

Et finem habuit congregatio per oretiqpem Sab tenu promùtatm.

CONGREGATIO GENERALIS IX

Die Ib aeptembria, hora matutina 5*i, congregatio generalia nona habita eat Inter patrea non aedit reverendiaaimua dominua dominua episcopo» Imae-Telluria, legitime impeditu·.

In ea congregatione propoaita aunt quinque decreta, nimirum:

I. De atiraculie; 3. *de aedificatione et iuetauratioue eednianm;* 3. *de .emonieie;* 4. *de erthipmbfteni et decante;* 6. *de echolie mixtio.*

Quibus mature perpenaia, antequam recitdretur oratio, indicta fuit ad horam veapertinam «extam huiuaoe diei congregatio generalia decima.

CONGREGATIO GENERALIS X.

'Eadem die, hora in praecedenti congregatione indicta ab. eminentimimo praeside, congregatio generalia decima babita eat. Interfuere omne· reverendiaeimi patre·; aolua autem inter adiutore· presbytdro· abfuit dominua Gaaailhan, viearius generalia Burdigalenris «t huiuaoe concilii promoter, cui gravi de cauaa, per unum aut alterum diem abeundi oonee··· fuerat facalta».

A aecretariia congregationum quinque propoaita ·unt decreta:

1. *De profectu fidai apud eadem goatet*; 3. *de fmchii et* rorem *oiomriie;* A *de* eoqf«Mar»» tam 'aaeniartb·· quam. rapniarAna; 4. da meieribua *eenfuariie;* 5. *do eautu eetieeieetiee.*

Mature ac »erjo inter theologo· variae illae quMatione· agitatae «unt; et de more abaoluta eat congregatio generalia.

·Eadem die plurimi · varii· dioeoembu» provinciae tum diaconi tum aubdiaconi coram reverendimimi» patribua pro gradu baccalanroatu· in theologia obtinendo examen rabierent.

CONGREGATIO GENERALIS XL

Die 16 «eptembri·, hora matutina 3½·, habita ·et congregatio generali· undecima Ab uno e notarii· lecto et approbato eorum quae in praecedenti congregatione acta' fuere authentico instrumente, «equentia a secretarii· congregationum

S. flMTtfal* M ! 4L *&9* MMMB0

Quibua, pro tempori* iadulgeutia, eedulo axamiaûb, quotient di»atiaadnm adhuc uatn wperorat decretam, oaaaaa menait emiMritiaaimM praaaaa kora vaeperti» 6·/· alia· fora Aabondam eo»> grogationem geeerelem, oui omMein^habitu ohorali eaaiatero deberent ob aeeaionia prima aocundam continuatioeem immediate »ecuturam. Per oratione· eolitaai coigrogatio baec abaolata art

Hae ipaa die, ooagegation» pridie a patribu inatitutae, pro temporia copia, examinibua aaoordotum qui pro grade licentiae in theologia obtinendo ex diveraia provinciae diooceaibue convenerant, operam dederunt

congregatio ginbbaus XII.

Badem die, horn veapertina 51/», in loco aaaneto habita eet duodecima et ultima congregatio generalia, cui in habitu ohorali, tient iuaai fuerant, interfuere omnea concilii patre* necnon et deputati ac theologi.

Probata relatione eorum quae in praecedenti congregatione acta rant, a aeorotario congregationi* atudioruto lectum eat unicum decretum, videlicet d* rkaolopie» aau eedaaieatiei* atadiia oupaadia.

. Nonnulli* vero circa materiam in decreto agitatam auditi* animadveraionibua, adatantea admonuit eminentiaaimua praeaea - hanc congregationem generalem eme ultimam, ideoque atatait folia quibua, durante concilio, adiutoree preabyteri uai ' fuerant apud unam ex theologia quem deeignavit eme deponenda, neminique licitum eeae quidquam ex hi» tibi retinere aut aecum auferre.

Priuaquam vero eongregationibua generalibua finem imponeret eminentimimua Burdigalenai* archiepiacopu·, omnea laudavit de animi moderatione ac patientia in enucleandi* quaeationibua, necnon et de urbanitate ac reverentia in ii· agitandi* ·errata Quo facto, nullaque interpoaita mora, ad aacellum «eminari! proceaaionaliter omnee progremi aunt.

SESSIONIS PRIMAI CONTINUATIO SECUNDA

Die 16 aeptembria, hora veapertina 6, ex aula congregationum generalium, in qua omnee ultimo coadunati 'erant, eminentiaaim» metropolitan» ac rev.erendiaeimi epiacopi cum moaetta et bireto, praecedentibu preabyteri* adiutorib» in habita ehorali, ad aacellum aeminarii proceaeenint aecundam primae aeeaionia continuationem habituri.

In aanctuario «ederunt patro· cum procaratorib» epiacoporum abaentium in hemioyelam diapoaiti; in inferiori autem parte rodebant theologi et D canoniatae, aderant etiam plurimi civitatie preabyteri, necnon ot plurimi ex tota provincia graduum theologicorum candidati.

Iuxta crucem arcbiepiacopalem raper pulpitum avangelia repoaita faerant; et ab ominontteaimo cardinali recitata oratione ridmto», ad inatantiam vioepromotoria (eadem quippe eemper gravi dotent» d^-aauaa aberat domina* Gaaailbaa, vioari» generali· Burdigalenda, concilii premotor), de mandato ominentiaeimi praooidia, e ·nggeatu un» e concilii decretorii· legit decreta quorum tituli aequantur.

1. *Dt* reamtiorihi· ôire· di*wom netowm arroritoa; 8. da btoi ealairetio·* uri··»; 3. da applicatiori* mireoa pre pepolo; 4. da ead^ieetiaria ei

fi. ***it*** *teerutittimo eeMt* domari aaalri *IttH ClritH; 7 J- Mnfnhmin* ! 8 *tit murrtUfiottAtn tt arUbttt* ·MMMt; ·,' da aaMia «tor; 10. de Mnoatoa; 11. de ■ndipreiiytirNi at daamtiA

Qu» earn amiaeatimimaa preaaaa, ilha*riammi epiacopi, admoduaequo reverendi opieoeperam abeeatiam proearatoroa aibi placere per view deolanviaaMt, propter abundantiam doerotord· quae legeada «apereraat, iaatitit concilii vioopromotor pt primae aeacioam tertia continuatio dio aequanti, in eoceUo eeaainarii, hora veapertina 8 haberetur. Kt ita a patribaa otatutu· eat. Et haie aemionia primae continuation! (nom impoauit emincatiaeimua metropolitan» per orationem *Sut* tiana proeatdaaa.

8B88IONIS PRIMAI CONTINUATIO TIRTIA.

Die IJ eeptembria, bom veapertina β, eodem omnino ritu ao in die praecedenti, seaaionie primae habita eat continuatio tertie. Haec autem eunt quae in ea fuere promulgata decreta:

1. De moritur et oowwrMtiona *dtri;* 9. da «Mari» aaaaaaati tortorum aMarrfatiun; 3. de cariente»; 4. de atotii* reriariaatiri*; S. ***it*** *xcmivui tdttlit teclttietHeit; fi.* d* *ttaitribut* aemûrarwa; 7. ***it*** mmortbu* aearinari»; 8. d* amp/^omidu *tt exMpiioetiil ctietitrta» tcdttUt; 9.* ***it*** *eeçfrtteriit* ton aacadqpto* quum repaierai··, 10. da coemetarü*.

Quibua perlecti* et a patribu· approbati·, vioepromotoria ad inatantiam, de beneplacito patrum, ab emineatimimo praeaida indicta eat concilii aeaaio racunda qt ultima, dia proxima 18 aeptembria, ia eccleaia eathadrali celebranda Tunc de more continuationem aemionia primae abaolvit metropolitan» per orationem Sui tuum.

Eadem die, axamiaib» candidatorum pro gradu tum licentiae, tum doctorat» in theologia obtinendo, totum tompuo impenderunt plerique patre* ac deaignati theologi. Ad veaperam, rab praeaidentia reverendimimi domini domini Pictavienai* epiacopi, congregati aunt examinatore* ut de uniuacuiueqae candidati raeceaau definitive atatuerenL

Laureatorum vero prodamatio ac graduum collatio in diem wquentem, poet habitam concilii ultimam aeaaionem, translata, in aula congregationum generalium, praeaidentibu· eminenti*aimo cardinali metropolitano ao reverendimimi· epiaoepia, quoa circumdabat preabyterorum concilii adiutoram corona, aolemniter peracta eat.

8E88IO SECUNDA ET ULTIMA.

Die 18 aeptombria anni 1869, dominica post Penteooaten decima quarta, in fe«to Septem Dolorum beatae Mariae Virginia tient indictum fuerat, in eocleaia eathadrali, aeeunda ac ultima habita eat concilii Aginnenai· aeaaio.

Solemniter, tient at in prima aeroione, ad eccleaiam proceaaere petrae habitu ohorali tantum induti, aolo oxoopto metropolitano cum mitra pretiooa et baculo pMtorali incedente. Hoa antecedebat capitulum Aginnonae, oanoniatarum ae theologorum caterva, necnon et olor» numeroaiaeimu «anctorum litani» por plate» decanta».

Ad oeoloeiam iamiam oonvoaeraat praooipai urbi* regionioquo magiatratua, militum praefacti » duoeo iagoMquo fidelium multitudo.

Amicta rapor racketta·, atola, pluvialique rubri eoioria l et mitra auriphrygiata induti· reverendi*·imia patribu·, horam aacri officii tertiam da aolio ■olemnitar iaehoarit eminratiaairau· praeaea; miaaam deinde in pontifioalib» decantavit, intra quam, quia ipai pri» mi··» privat» egerant, neque epiaeopi, neque praebyteri adiutoree eacram aueharietiam do manu arehipraMaHe anaoeperuat

Expleta mima, *acra evangclia iuxta crucem ■rohiepiaeopalem in pulpito de more poaita «ont.

quae »4 mode· ootobm ia aedilib·· aui* circa»-j dedere pontifie···. Tone, aedulo mrvati· omnibua. qua· ia poatifioali praaMvibeatar, Mntoaem - aafgetta ad populum habuit revercudimtaM· apiaeopna Imae-Tellwi· eompeudio·· axpoaaaa aoaeilii Aginenii· laborca.

Poat eonoipuMU, promotori· ad inatantiam at da mandato aminanüaaiaai metropolitan!, ab ano a aecretarii· varia lacta'tant capita decretorum, ·eilioet:

1. *Dt βύτοαιΐν;* 9. da *tfiteepif;* 8.. da pervehit at tenon aieerrit; 4. da *prrftctn faiti* oped teftrot paataa; 6. da tmaMpraliana mricotenon m eriet.

Quae decreta cum a patribaa probata fbiaaent, denuo inatantibna promotoribua promulgatum eat decretum de toatibna aynodalibua, qui eo quo aaquitur ordine deaignati aunt.

Pro dioeeeti Burdigalenai: domina· Ioanne· Paulua Aemiliua Glgnoux, viear?0· generalia.

Pro dioeoeai Petrooorcnai: dominua Renatae Bernaret, oanonicu·.

Pro dioeeeti Aginnetpi: domina· Lndovioua Bordet, vicariat generalia.

Pro dioete·? Imte-TeBurit: dominât Thomae Nicolaua Bellaunty, vicano· generalia

Pro dioeeeti Pictavienti: dominât Çarolua Iotephut Chaubier de Larnay, eanonieua théologal··.

Pro dioeceaij Engoliamenai: dominua Rocha· Branelière, eanonieua, archipretbyter. eeeletiae eathedralia.

Pro dioeoeai Lucioneuai: dominât Auguatua Beniamin GoUraud, vicariat generalia, teminarii ·aperior.

Pro dioeeeti Rnpellenai: domino* Eqtropiut Leo Thibaud, canonico·, archipretbyter eooleaiae eathedralie,

Pro dioeoeai Baneti-Dionyaii: dominua Ludovicua Margerie, vioariua generalia.

Pro dioeoeai Sancti-Petri et Arcia-Gallioae dominua Prudentia* Gueadon, vicarie· generali·.

Deinde ad inatantiam promotorum, et de iuttu eminentiatimi praeaidia, vocati aunt nominatim omnea qui concilio interetae tenebantur, qui reipea omne· aderant vel procuratore· miaerant.

Inauper lectum eet decretum de aubaqriptiou· decretorum, quo approbato, ad altare aubaoripta aunt concilii decreta in forma arnueta, ab omnibua ·ive epiacopi*, aive epiacoporum abaoutiua· proeuratoribua. Tandem ad instantiam promotoria, iuaait eminentitaimu prae··· legi deerat* tum de proximo concilio provinciali, tempore at loco ulteria· indicandi· habendo, tum de fin· huieoe Aginaenti concilio imponende. Et ita netam eet.

Poatea ad populum oonojon·» habuit'aminentiaaimua cardinalia de fellei praeaeatia ooneilii axitu, patreaqu· oonoilii et omnea adataatea paterna ferventiqu· eharitate alloquena, aeelamatieaea mox decantanda· explanavit Dein hymnum Tt Dtoni inchoavit choro alterni· vocibu* proeequeuto, euiua in fine olerum ac populum aolemnitor benedixit

Tunc demum a domino Sabathier, eaaoaioo honorario Burdigalenti, decantatae tant aoclamationea, omnibua et praeaulibua et «acardotibua et fidelibu· uno ore et animo rcependentibut.

Decantati· aoclamationibn·, raverendiaaimu· domine* epiacopu Agiauenai· auaviaeiako termo*· eminentiaaimo Bardigaleaei erchipraeauli, revereaditaimia comproviacialibna apiaoopia, aecaon et procuratoribua, deputati· ao theologi·, plebi· raae nnHiflrRfionem nr «nlendorem «axe Aginaenti dioevero, dacibua militum omnibaeqae fidelibu· meritum pro honor· quo eivitatb Agianaarie venerando· hoapitea proaeouti erant, .·· uahui ia aeaaionibue pabliefe frequentandi·, gratulata· tat

Oaeulo tnneto tano aeea aalutaverunt patrue; et a oonoiUi promotor· promulgata indulgentia eentam dierum Un qui itteioni interflaeraat concerna ab ·ariaentunimo praeaide,' omne· ad anlam teminarii maiori· aolemnitar rcgretei tant, hymnum Mtŷaifaet daro decantant·, patribaa via quaai triumphali inoedontibot, innumtrabiliquo populi multitudini ·ndeqoaquo afltaenti bonodieontibut.

In aaeello teminarii eminentieticeu* metropolitannt orationem *Sub* hnun recitavit, tioque tetaioni et concilio finem impoanit.

ACCLAMATIONES PATRUM

m *fan concilii Apimumic.*

Socrctarûu concilii. Gratia· Deo omnipotenti, bonorum-omnium auctori et petri luminum.

Raapondant eme*·. Confiteantur tibi. Domine, omnia opera tue, et pro impiorum blaaphemiia, nomini teneto tuo omne· aaneti tui benedicant.

&. Beatiaaima· Dei genitrici Mariae immaculatae novna honor, nova gloria..

R In omnibua viia hilaritate vulta* tui, et bono temper ooeareu filii* apia te pia mater oatendat.

8. Banctiaaimo noatro patri Pio papae IX, rogi manaueto, Chriati patientia vicario, ob ingratia flagellato, «t opinio coronato, pax et conaolatio de Spiritu «aneto.

S. Induat eum Dominât virtute ex alto, et de Sion tueatur eum; obvietque illi in o<n»i tribulatione beata yirgo Maria, quaai mater honorificate.

8. Eminentiaaimo noatro praeeidi, «anctae Romanae ecdoaiae cardinali, Aquitaniae noatrae primati, aaneti operi· incipiendi auctori prudentiaaimo, ·iuademque perficiendi oonatantiaaimo, magnae grati··, multi anni.

R. Magnae gratiae, multi anni, et «anctorum operum felix oonaummatio.

8. Reverendimimia epiacopi· huiua concilii patribua, magna· gratiae oum multi· anni*.

R. Magnae gratiae, multi anni, iter proaperum, tuta navigatio, et felix ad auaa eccleaia· reditu·, ·t populi ab ore ipaorum verba talutia audiant, et tota diiection· perficiant .

8. Omnibua huiu· concilii procuratoribua, canonici·, deputati· et theologia, diveraorum ordinum religioaia, aaneti labori· adiutoribua, boni^operia praemium.

R. Bcnefec, Domine, boni· et recti· corde, ut eum hia-qui verbum tuum boae adminiatraverunt ab initio partem habeant

S. Glorioaiaaimo Francorum imperatori Napoleon!, oonciliorum noatrorum libertati· «aertori, ■ova lana, multap gratiae.

R. Cuatodiat eum Domina* protection· aaaidna, ·t bonae voluntati· ··*· oileumapeotioae tutiaaima.

8. Civitati Agiauenai, magiatratibua et eivibna eia·, pii· miuiatrorum Dei hoapitibim, pax ot omnimoda felicita·. x

B. Sanctorum olim trita veatigiia, martyrum rigat* «anguine, aperiatur torri* et novam «anctorum tegetem aemper fecunda germinet

8. Omnibua hnina provincia· Burdigalenai· fidelib» fidei, «p*i et eharitotia augmenta», pax et gaudium de Spiritu aaneto.

R. Salvum fac populum tama, Domine, et benedic haereditati tuae, et rege «ot, et extol)· illo·

& Noe tandem «ancti operi* adiutore·, leeb daaritoe, maribu diriuaeto·, corde autem «t spirit· ■emper unito·, fac, Domi*·, omnibu· praeire ia via A mandatorum tuorum et ad aeternam rimul pervenire oeeleeti» ooneilii fertilitatem.

B. Fiat, let! Amee, amen!

VARIAS APPENDICES.

JUa. UtUna at «llecatio··· apaataU*·· appaadHba* bala* eamiUi larartae (I-V at VIII) aaittaatar.

Vt Da ara duplleto oaltota, quaado aaoerdo· aedon «Ma duae mim·· oalabrat.

*(Ex decrtti» tecrat ritum co*frtfationii rtetntioribtu.)*

Dubium I. An retinendua ait uau qni dicitur rigare . . . ia Gallici· dioeceaibua, vel ait permittendae alibi, adbibendi aoilicet ob peculiare· ratione· dnoa calice· cum lacerdoa daaa celebrat miaaaa eadem die in eodeaiia longo diaaiti·?

B. Unum duorum calicum in oara pome permitti. B

Dubium II. Bt quatenua ob peculiare· ciroqm·tantiaa huinamodi n«u« retinendu· ait, vel permiti tendue, quid «errandum circa purificationem primi calici·, ut et reverentiae ■aeramento debitae oon■ulatur, et eaoerdo· ieiunua maneat pro eoonnda miaaa . . .?

B. Ad mentem. Men· eet ut conficiatur"in·tructio.

INSTRUCTIO.

Quando aaoerdoa eadpm die Au mi···· diaaiti· in loci· celebrare debet, in prima dum divinum ·anguinem aumit, eum diligentiarime «orbeat Exinde auper corporali ponat calicem, et palla tegat, ac iuncti· manibua in medio altqri dicat: *Q»od trt nmpeiauu,* etc. et aubinde aquae vaacnlo digito· lavet dicent: *Cerptit* taum, etc. et abetergat. Hiaoe peracti·, calicem «uper corporali manentem adhuc, 0 deducta palla, cooperiat, ceu mori· eat, aoilicet primum purifloatorio linteo, deinde patena ae palla, et demum velo. Port haec mi(aam proaequatur, et completo ultimo evangelio, ruraua atet in medio altari, et detecto calice inapioiat an aliquid divini ·anguini· neene ad imum «e receperit, .quod plerumque continget. Quamvia enim aacrae «peciea primum «edulo aorptae «int, tamen dum ·umuntur, cum particulae quae «fircum aunt, undequaque aureum deferantur, nonniai deperito calice ad imum redeunt. Si itaque divini «anguini· gutta quaedam ·uperrit adhuc,. ea rurau· ac diligenter aorbeatur, et quidem ex eadem parte, qua illo primum aumptu« eat. Quod nulUmode omittendum eat, quia ··orificium moraliter durat, et auperextantibua adhuc vini apeoiebua ex divino praecepto compleri debet.

Poatmodum aaoerdo· in ipenm calicem tantum D ·altem aquae fundat quantum prine vini poauerat, eamque circumactam, ex eadem parte qua aaenim ■anguinem biberat in paratum ra« demittat Criioem aubinde ipenm purifioatorio linteo abatergat ac demum cooperiat, uti alia* fit, atque ab altari diecedat

Depoeitia (aeri· veatibua et gratiarum action· completa, aqua e calice dimiaaa pro rerum adiunoti· vel ad diem craatinum «erretur nempe eo rar*ua ·aoerdoe redeat miaaam habitura·) et ia aeounda purification· demittatur, vel goeaipio aut atupa ab»orpta oombdratar, vel in «aerario, «i «it exrioaanda relinquatur, vel «Umittatur in piwinam. ‹

Cum autem calix, quo «aoerdoe primum eet nana purificatu» iam ait, «i ille ipeo pro miae· altera indigeat, enm «eeum deferat: aeena varo in altera mieea divereo calice uti poterit

η··ο ! 1. mirlv IR'·,R

VIL Decretum aaarao ooucragnttoaio rituum quoad fertum aaaettaaiml cordi· laeu.

Urfita *tt triit.*

Bx quo Clemena palpa XIII foetum in honorem aanctiaeimi cordi* lean onm officio et miaaa nonnulli· eeelerii· celebraro permirit,' ad immenaam divini huiu· cordi* charitatem recolendam tanto ubivie ardore fidele· populi ee excitato· «enaerunt, nt nulla iam pene exatet dioeceri· quae privilegium ·iu«dem ferti peragendi ab a^ottolica «ede te non impetraviaae laetetur.

Id reyerendiaaimi Galliaram epiecopi attendent··, ut fertum fidelium aaimie adeo ineundum et in omai fete caiholico orbe tam eoneordi pietate, frequentatum ab univeraa promu· «celeria amodo celebretur, humillima ea de re vota ana aanctiaaimo domino noatro Pio papae IX per aubacriptum cardinalem, cum nuper in Gallii· legati · latere munere tangeretur, aubiici curarunt Oooaaionem namque ·ibi datam lubenti animo arripiente· publicum ac ·olemne in peraona cardinalia legati teetimonium exhibendi «nae erga aedem ·poatolitam veneratioui·, ipaum Paririi· commorantem ingenti numero convenerant, intimamque ao plenieaimam adhaeeionem anam Romano pontifici veluti catholicae unitati· centro et leeu Chriati in terti· vicario profeaai. ut fertum aacratiaaimi cordi· leau ad univer·am extendere dignaretur eocleaiam enixi· precibu· portulavere.

Haa autem prece· florentiaaimi et «edi apoetolioae obaequentiaaimi Galliaram episcopate· cum in urbem regreeeua aanctiaaimo domino noatro ·ubacriptua cardinali· aacrae rituum congregationi· praefectu· retulieaet, placuit aanetitati «um illa· dementer excipere, novaque cupien· praebere incitamenta fidelibus ad amandum, redamandum, amplectendum vulneratum cor eius qui dilexit no· et lavit ηο· ·Λ peccati· noatria in «anguine auo. officium «anctiammi cordi· le«u pro regno Poloniae et clero Urbi· a «aera rituum congregatione probatum die 11 maii anni 1766, cura respondent· miaea fiiimraittar, in univer·· eodeeia quotenni· celebraH mandavit aub ritu duplici maiore feria VI poat octavam Mhctimimr corpori* Chrirti, eervati· tamen rabrioi·, et firmi· remanentibu·, quoad «cdeaia· privilegium habente· vel ampliore rite, vel alia die, vel diverao officio fertum irtud celebrandi, ·ingularibua indulti· ab aportolioa aede hncuaque oonoeMi*. Contrarii* quibuaoumque non obetantibu*.

Die 93 augurti 1856.

Leeu* *t tigilli.*

C. epiacopu* Albaaenri· cardinali* Patriai, ·aerae rituum congregationi· praefectu·.

H? Capalti, èaerae rituum congregationi» ·oeretariue

IX. Decretum *t»ant* eoaccegattoUa 'rltdum quoad peeoea peo-rapromo Imperante.

ZaqMTH *GtUiann».*

Quod aportolu· in priapa ad Timotheum epiatola non hortatur eolum, aed obracrat, ut oratione·, population··, gratiarum actione· fiant pro regibue ·t omnibu* qui in eublimitate «unt, ad quietam et tranquillam vitam in omni pietate et oaetitate agendam, id aummua pontifex Clemen· XIII religio·· adeo fideliterque retinui··· eccleeiam catholicam docet, nt omnipotenti Deo. per quem rege·

regnant nt logum oouditor·· iusta dooornuat, sub- limiora· potestates ip«i non oommeudavarit modo, ▾arum *tiam propria quarumdam nomina infra misrae aotiopom aaori· ia diptychis raqjtari por- misarif, aarumquo rogiouum eonaaetadinea uunquam improbaverit, in quibas id more aatiqaiaaimo re- ceptum fai··· oonatarrt, dummodo do regibua age- retur qui spiritum unitati· iu vinculo paci· cum ecclesia Romana servarent. (Clomoa· XIII, in brevi 6 maii 1761, ad imporatrieom Mariam Tbera- aiam et in littaria eneycliri» diei 6 eiuadem men- ai· ad omne· Austriacae ditioni· opiaeopo··)

Cum itaque Galliarum imperator Napoleon III, per suum in urbe legatum huic unacted apostolieae ·edi exponi nuper féqorit, oonsaatudinem banc nominandi supremum imperantem in mineae canone a vetustissimo tempore, cuiua originis memoria non eat, in Galliis obtinui···,-moramquO praeterea anti-' quitu· introductum ibidem vigere pro eodem supremo : imperante singulare* prece· addendi, tum in mimis fclemnioribus par annum, necnon in missa praa- aanrtifIcatoram, faria VI in paruceve, tum in prae- conio paschali, die sabbati sancti, atque in litaniis sanctorum, cupienaque pio· huiuamodi usus in toto Galliarum imperio euStodiri, et apostolic* accedente auctoritate omnimodam firmitatem accipere, cum supplici· bqc de ra vota «na per eumdem legatum sdhetissimo domino noatro Pio papae IX fecerit exhiberi, «anctitaa sua, poet maturam deliberationem, Romanorum pontificum decessorum suoram vestigia premens, qui supremos magnarum nationum prin- cipes, Romanae divi Petri cathedrae communionis vinculo socistos. similibus identidem non dubitarunt cohonestare privilegiis, istiusmodi votis benigne censuit annuendum, praefstosque usus quibuscum- que contrariis minime obstantibus, ratos habuit, et confirmavit, atque in omnibus et singulis diodeeai- bus i^tra fInesOilliei imperii constitutis servari praecepit.

Memor autem, quae in ecclesia fiunt, omnia ex apostoli praecepto ' honeste et secundum ordinem fieri oportere, praenotata· pro supremo principe preces ita in omnibus Galliarum ecclesiis recitari voluit, ut una eademque ait ubivis usurpanda me- thodus, servatis sd unguem praescriptioniou· quae sequuntur.

I. In missae canone nomen imperatoris sdiiciatur, hac.sdhihita formula „et pro imperatore nostroN .. .*, quae dicenda erit post -mentionem factam Romani pontificis et episcopi dtoecesani.

II. In missis solemnib» per annum, expleta antiphons quae dicitur communio, semel cantabitur versiculus nDomine,salvum fac imperatorem nostrum, et exaudi nos in die qua invocaverimus te*. Reei- tatis deinde orationibus posteommunionis, illarum postremie addetur, sub unica concluaiono, sequens collecta:

^Quaesumus, omnipotens Deus, ut famulus tuus imperator noster N ---, qui tua miseratione suscepit regnngubernacuia, virtutum etiam omnium susoipiat incrementa, quibus decenter ornatus, vitiorum monstra devitare, hoste· superare, et_ad te qui via. veritae et vita es, gratiosus valeat* pervenire. Per Do- minum. etc.* ›

III. In missa praesanctificatorum, feria VI in Parasceve, inter orationem pro cunctis aoelosisa ordinibus, et aliam pro catechumenis, haoc pro imperator· dicatur:

'Oremus «t pro gloriosissimo imperator· noatra -N ---, ut Deus st Domina· MataRdotUH sodium •naram Mmatrioom sapientiam, qua populum sibi oommimum gnbarnnt in omni iuatitia ot aaaotitat· ad diviaam gloria· at noatn· perpateam pace·.

Oramna. Flaetemaa geaua.

Jt Levate.

Omnipotens aampitarna Deu·, qui regni· omnibu· ··terna potestate dominari·, respice ad Francorum benignus imperium, ut et imperator insto im- peAado, at populo· fideliter obediando nd gloriam tei nomini·, at regni tranquillitatem unanimi pie- tate conspirant. Per Dominum, ete*

IV. Praeconium paschale, sabbato sancto, hac ratione concludatur:

„Precamur ergo te, Domine, ut oos famulos tuos, omhemque cieram, et devotissimum populum una eum beatissimo papa nostro N . . ., et antistita nostro N ---, necnon gloriosissimo imperatore nostro N . . ., quiete temporum concerne, in his Paschalibus gaudiis assidua protectione regere, gubernare et conservare digneris. Per Dominum, etc.*

V. In litaniü sanctorum, eum deventam fuerit ad preces, inter versiculum ,ut inimicos sanctae ecclesiae, etc.!*, et alium „ut regibus et principibus, ete.*, addatur versiculus: „Ut imperatorem nostrum custodire digneris, R- Te rogamus, audi nos * Item post psalmum „Deus, in adiutorium. etc.*, dicto versiculo „Oremus ριψ» pontifice nqgtro N . .. R. Dominus conservet eum, etc.*, illico subiungatur:

„V.-Oremus pro imperatore .nostro N . . .

„R. Domine, salvum fac imperatorem, et exaudi nos in die qua invocaverimus te.*

Denique absolutis precibus, immediate post ora- tionem pro papa adiicistur superma notata collecta : 'Quaesumus, omnipotens ' Deus, jut famulus tuus imperator noster N ---- etc*

Has itaque precqs, quas iuxta formam modo descriptam approbare sanctitas sua dignata est, ita et non aliter in tofo Galliarum imperio recitandas esse decrevit.

Inhaerens autem constitutionibus apostolieis pro- hibentibus ne in corpore misaalis et breviarii Ro- mani nilo pacto adiiciantur quae, ex singulari privi- legio, alicui tantum dioecesi, proVinrise vel regno pertinent, ut id quoad superius induites pptees stricte ab omnibus servetur in Gellia, iussit preces ipsa·, una cnm praesenti decreto, nonnisi in appen- dice missalis et breviarii Romani ad usum diverso- rum locorum destinata, vel in supplemento missarum atqus Officiorum uniuscuiusque dioecesis proprio, apponi debere.

Quo vero expositae hW^usque pontificiae suae 'voluntatis"·ordinationes ad notitiam episcoporum Gallics imperii perveniant, et illorum quilibet in commissa sibi dioecesi, iuxta debitum pastoralis officii, plenam earumdem. ordinationum observantiam^ urgere possit, idem sanctissimus dominus noster, praesens voluit a sacra rituum congregatione edi decretum, contrariis non obstantibus quibuscumque..

Die 10 septembris 1867.

C. episcopus Albanensis cardinalis Pfrrixi, sacrae rituum congregationis praefectnI'

Loras *f*

H. Cyalti, sacrae rituum congregationis .secretaries. . /

IMPERII GALLIARUM.

Promulgato in Galliis decreto, boo vertputp anno, die 10, septembris a sacra rituum congregatione ·dito, quo precum publicaram pro imderatore re- citandarum methodus et forma praescribitur, haasi- taate· nonnulli episcopi circa varum decreti ipsius sensum ia articulo saeundo, haec prapooaonmt dubia :

' . . — . mm *ft,* «te.,

iB—

ia misais solemnibna, sxpteta communionis antipbona, adiici debeat nomen propriam imperatorie poet verba Imparatorum «rastram, proat hueuaque fleri ooa-•uevit?

2. Quomodo intelligenda ait praeeeriptio dicti articuli secundi qua parte statuit veraiculun Bran'sr, •atoaun fac, etc , cantandum esse «mei. Num ita at tantummodo a celebrante, eeu elero, enatari debeat? An potiue ita, ut semel quidem enatari debeat, eed iuxta receptum morem alternatim et a celebranto, eeu clero, et a populo?

Hia porro dubita ad aacram rituum congregationem pro opportuna declaratione delatio, eadem ancra congregatio respondendum cenaqit:

Ad primum, affirmative;

Ad coeundum, negative quoad primam partem; affirmative, quoad secundam.

Hanc vero aacrae congregationi• declarationem, referente subscripto secretario, aanctiaaimue dominua noater Piua papa IX ratam habuit et confirmavit, oamdemque veluti partem praecitati decreti' diei 10 aeptembria I857I ab omnibu• ad quo• «pectat servari praecepit, contrarii• quibuacumque non obstantibus.

Die 17 decembria 1857.

C. epiacopua Albanensis cardinalia Patri«i, aacrae rituum congregationia praefectua.

* *Loctu t Milii.*

H Capalti. aacraq rituum congregationia aecretariua

X. Responsum aacra• Romanae unlveraalia Inquisitioni• quoad tuum matrimonii.

Consultatio. — Quaeritur a aede apoatolica qua nota theologica dignae aint trea propoaitionea coquente•. nimirum:

1. Ob ratione• honestas coningibna uti licet matrimonio eo modo quo usus Onan

2. Probabile eat iatum matrimonii uaum non esae prohibitum de iure naturali.

3. Nunquam expedit interrogare de' hac materia utriueque aexua coniuge•. etiamai prudenter timeatur ne coniuge•. aive vir aive uxor, abutantur matrimonio.

RESPONSUM.

Feria IV, dio 21 maii 1851.

In congregatione generali aacrae Romanae it universalis inquiaitionia. habita in conventu Sanctae Mariae aupra Minervam coram erainentiacimia et reverendiaaimia dominia aanctae Romanae dccleaiae cprdinalibua, contra haeretioam pravitatem genera—libua inquisitoribua, propositi• dubii•, ut aupra, iidem eminenti*9imi ac reverendissimi rracribi manderunt.

.Ad 1. Propoaitionekn ease acandaloaam, erroneam, et iuri naturali matrimonii contrariam.

Ad 2. Propositionem esae acandaloaam, erroneam, et alia• implicite damnatam ab Innocentio XI, propoaitione 49.

Ad 3. Propositionem prout iacet [esae] falaam. nimia laxam, et in praxi periculosam.

Angelua Argenti, aacrae Romanae et universali• inquiaitionia notarius.

XX. Saura• Romanas ualvaroaUa Inquisitioni• •nnyollca ad omnea epiaoopo• adversus magnetiami / , abusus.

hria IV, di 30 iulii 1856.*

. In congregation^ generali aacrae Romanae et universali• inquiaitioni•, habita ia conventu Sancta• Maria• sapra Minervam, aminentiaaimi ae rovarondiasimi domini cardinal•• ia tota repsbbca ekri-

OssNBk «MMnaa. Mmai XIΛH.

atiaaa adveraua haereticam pravitatem generale• * inqnisitorsa, matare perpensi• iaa quae circa magaetiami experimenta a viri• fida digni• nndequaque relata eunt, decreverunt edi praeaentea littera• encyclical ad omne• episcopo• ad «agnetitani abuau oompeaeendoa. J

Etenim compertum eat novum qudmiam auper■titionia genua invehi ex phaenomeni• magnetic!•, quibu• haud acientii• pbyeicie enucleandi•, ut par •met. aed decipiendi• ac aeducendia hominibus •tndent neoterici plure•, rati poaae occulta, remota ac futura detegi magnetiami artè, vel praeatigio. praeaertim ope muliercularum, quae unice • magnetiaatoria nutu pendent.

Nonnullae iam hac de re a aancta ^ede 'datae •unt reaponaionea ad peculiare• caaua, quibu• reprobantur tanquam illicita illa experimenta, quae ad finem non naturalem, non honeatum, non debiti• medii• adhibiti• assequendum, ordinantur; unde in •itpilibua caaibua decretum eat feria IV, 91 aprilia 1841 : Uram *magnrtitmi, prout rrpoûttur,* non *lierre.* Similiter quoadam libro• eiuamodi errore• pervicaciter disseminante• prohibendo• censuit aacra congregatio. Verum quia praeter particulare• caaua de uau magnetiami generatim agendum erat, hinc per modum regulae aie atatutum fuit feria IV, 28 iulii 1847 : „Remoto omni errore, aortilegio, explicita aut implicita daeinonia invocatione, uau• magnetiami. nempe merua actu• adhibendi media phyaiea aliunde licita, non eat moraliter vetitu•. dummodo non tendat ad finem illicitum, aut quomodolibet pravum. Applicatio autem principiorum et mediorum pure physicorum ad rea et effectua vere aupern^turalea, ut physice explicentur, non eat nisi deceptio omnino illicita, et haereticsli• •

Quamquam generali hoc decreto satia explicetur licitudo aut illicitudo in uau aut abusu magnetiami, tamen adeo crevit hominum malitia, ut neglecto licito studio acientiae. potiu• curiosa sectantes magna cbm animarum iactura ipaiusque civilia societati• detrimento, ariolandi divinandive principium «quoddam ae nactoa glorientur. Hinc aomnambuliami et clarae intuitionii, uti vocant, praestigiis, mulierculae illae, gesticulationibus non semper verecundis abreptae. ae invisibilia quaeque conspicere effutiunt, ac de ipsa religione sermones instituere, animaa mortuorum evocare, responsa accipere, ignota ao longinqua detegere, aliaque id genus superstitiosa exercere ausu temerario praeeumunl, magnum quaestum aibi ac domini• anis divinahdo certo con-^aecuturae. In hiace omnibus, quacumque demum utantur arte vel illuaione, cum urdineitiir media physica nd effectus non • naturales, reperitur deoeptio omnino illicita et haeretilalia. et acandalum D contra honestatem morum..

Igitur ad tantum nefas, et religioni et civili •ocietati infestissimum efficaciter cohibendum, excitari quam maxime debet paatoralia sollicitudo, vigilantia ac aelua/epiaooporuni omnium. Quapropter, quantum divina 'adiutrice gratia poterunt locorum ordinarii, qua paternae chantatis monitis, qua severis obiurgationibus, qua demum iuris remediis adhibitis. prout attenti• locorum, personarum temporumque adiunoti•, expedire in Domino indicaverint, omnem v impendant operam ad huiusmodi magnetismi abusus reprimendos et avellendo•, ut. dominicu• grex defendatur ab inimico homine, depositum fidei sartum tectumque cuaf^diatur, et fideles sibi crediti a moram corruptione praeserventur.

Datum Romae, in cancellaria Sancti Officii apud Vaticanum, die 4 augusti 1856.

V. cardinalis Maechi.

8YNODU8 DIOECEBANA BANCT1DIONY8II II
1869 aeptembria 18-β.

Synodus dioeceaana Baacti-Dionysii Π ia insula a diota la Réunion, celebrata a die 18 ed die· 1# aeptembria 1869, tab Amando Renato Manpoint, episcopo Sancri-Dionyaii.

Exstant constitutiones aynodalee in operibua quibus titali:

1) Ordonnancée aynodalee de monseigneur Amend-Rend Maupoint, évêque de Saint-Denis, publiées à eon second aynode diocésain tenu lee 13, 13, 14, 16 et 16 septembre 1869. Paria, imprimerie Simon Rafon et Cie, 1, rae d'Erfurth, 1869. In-8*, 88 p. — Paria, Bibi. nat. B 21260.

P. 6, praecedens aynodua dioeceaana celebrata eat anno 1858.

8) Diaeours synodaux pronoaeés par ₮" Amand-Read Maapoint, évêque do St-Denis, à aeo aynodoe do 1868, 1869, I860, 1861, 1869, Mcompagnée dee convocations A oea mémos ayaodeo et de ea circulaire aur lee études ecclésiastiques. Angere, E. Baraaeé, itap.-lib. de M·* l'évèqne et da elergé 1863. In-18*, 9 t-DC -459 p. — Lyon, abbé Martin; Paria, Bib), nat B 19686.

P. 1, synodus celebrata anno 1858. P. 58, aynodua anno 1859 (aeptembria 12-6). P. 101, aynodua anno 1860 (aeptembria 24-8). P. 178, aynodua anno 1861 (aeptembria 21-3). P. 277, aynodua anno 1862.

SYNODUS DIOECE8ANA ANDEGAVEN8I8
1859 reptentbrio 87-9.

Bynodua dioeceaana Andegarenaia in Gallia, celebrata diebus 27, 28 et 29 septembris 1859, sub Guillelmo Laurentio Ludovico Angebault, episcopo Andegarensi.

Exstant conatitutionea aynodalee in operibus quibua tituli:

1) Histoire du synode diocésain d'Angers, terra i par MgrGuillaume-Launent-Louis Angebault, érèque d'Angers, les 27, 28 et 29 septembre 1859. Angers. B imprimerie de Lainé frdrtia. rue 8aint-Laud, 9, 1860. In-8", 99 p. — Paris, Bibl. nat B 18895?

9) Statute synodaux donnés au clergé du diocèse d'Angers par Mgr Gaillaume-Laurent-Louia Angebault, évêque d'Angers, après le aynode tenu lea 27, 28, 29 aeptembre 1869. Première partie. Angers, E. Baraaeé, imp.-lib, de Mgr lévéque et du clergé, rue 8eint-Laud. 83, M.DCCC. LX. In-8·, VII - 266 p. — Lyon, aéminaire.

SYNODUS DIOECESANA MONTALBANEN8I8
1859 octobria 8.

Bynodua dioeceaana Montalbanenaia in Gallia, celebrata die 8 octobria 1859.

Exatant conatitutionea aynodalee in opere cui titulus:

Ordonnances synodales et mandement de moneeigneur l'érèque de Montauban, *[lung"·.]* Montauban, Foreatié fila (Charles), imprimeur de Mgr l'érèque et du clergé, place Impériale.

Sine anno (1859), in-8·. 1 f.- 21 p. — Chambéry, C séminaire.

P. 1. baec statuta edita sunt in synodo dioeCessna celebrata die 8 octobria 1859.'

CONCILIUM VENETUM 1
1859 octobria 18-novembris 4.

Concilium provinciale Venetum I in Italia, celebratum a die 18foctobris ad diem 4 novembris 1859, sub Angelo Ramanotti, patriarcha Veneto.

Blbllegrsphia:

1) Acta et decreta concilii provincialis Veneti primi, habiti anno MDCCCLIX ab excellentissimo· et reverendissimo d. d. Angelo **Ramanotti, s.** e. r. e. majestatis e conciliis intimib, a supremis dignitatibus coronae regni Longobardi-Veneti capellano, abbate commendatorio perpetuo 8. Cypriani de Muriano, p miseratione divina ac apostolicae aedis gratia sanctae metropolitanae ecclesiae Veneriarum patriarcha, Dalmatiaeque primate etc. etc. etc., a sancta aede reoognita et adprobata. Veneriis, typis Josephi Grimaldo, seminarium patriarchale edidit, MDCCCLXIII.

Ln-8·, IX p. (praefatio, approbatio) - 275 p. — Roma, Vaticana.

P. 213-32, litterae apostolicae Zéro* Åmvkmos qua oonrentio cum Austriae imperatore rege spostélieo confirmatur, sub data Romae, 3 novembris >856. Oonrentio autem datur Viennae, 18 augusti 1855.

2) Acta et decreta sacrorum conciliorum recentiorum, collectio Lacessis, auctoribus presbyteria s. J., e domo b. r. M. sine labe conceptae ad Lacum. Tomus textus . . . Fnburgi Briagoriae, sumtibus Herder, MDCCCLXXXII, ool. 283-374.

IO8EPHU8 ALOYSIUS, SANCTAE ROMANAE ECCLESIAE PRESBYTER CARDINALIS
trevi'sanato.

sacrae caeeareae regiae apostolicae maieotatia a consiliis intimis, imperatorii ordinis Austriaci Coronae et ferreae magnae Crucis eques et praelatus. a supremis dignitatibus coronae regni Longobardi-Veneti'| capellanua, abbas commendatarius perpetuus Salicti Cypriani de Muriceo, miseratione dijtina ac·apostolicae sedis gratia vinctae metropolitanae ecclesiae Venetiarate patriarcha Dalmatiaoquo primas etc. etc. fto. '

Quod eaerius 'espt ia sotie, qead. inrita » quod in hac alme Veneriarum urbe iam ab anno 1859 celebratum fuit, decreta et acta typis ederen-' tur. tandem. Deo adiurante et immaculata Deipara opem ferente, absolutum perfectumque est. Illud autem praecipue in causa fuit, cur hucusque ipsum provinciale moncilinm evulgari noli potuerit, quod pientissimi ac religiosissimi praei >ria nostri Angeli Ramanotti, coins nomen semper apud nos in benedictione erit, acerba et lacrimabilis mora rem optime inceptam praeter omnium opinionem retardaverit. Neminem profecto latet,'quanta animi alacritate- quantoquo etai ad-

laboraverit, ut ipsam di rita

uium huius Vssetae provinciae praaeulum suftagiio perduceretur. Vara· eaim vsro viguantisaimi prensatis solticitado non acquievit; ted statim ao absolutum concilium Asit, hysmis rigores atqus longi itineri* molestias despiciens, Romam profectus eat, at propriis manibus acta universa ooncilii beatissimo patri at domino noatro Pio divina providentia papae IX consignaret, ao san* oonsilio, nt ipaa décréta Cbriati vicarius at apoatolorum principia successor sapientiesimo sup indicio expenderet, attaque inviolabili auctoritate firmaret. Interim dum Romae eadem acta et decreta sanctissimi pontificie supremo indjpi^SOMnnBrentnr et adprobeta Venetiae remitterentur, illustris haec archidioecesis amantiasimo ane viduata fuit pastore, ac propterea rurans ipaiua concilii evulgationem retardari oportuit. Aat Dena ille, qui, ut inquit sanctus Paulus, infirma mundi elegit, ut confundat fortia*, no» indignos proreus pro sua misericordia ad sublimem hanc nancti Laurentii lustiniani patriarchalem cathedram evexit, ut ea omnia, quae ad ipaiua maiorem gloriam, ad bonum eccleaiae atque ad animarum salutem confqrre possunt, pastorali sollicitudine compararemus. Hinc nihil nobie magia Cordi fuit, etatim ac ab Utinenai archidioecesi ad Venetam hanc ecclesiam translati fuimus, quam ut acta concilii, cui et noe libenter interfuimus, quantoevus ederemus, ut omnibua ea innotescerent, quae in commune bonUm epiacopi in unum collecti sapientiaaime statuerunt.

Faxit interea Deus.» ut omnea iuxta normam in hac ipsa synodo constitutam studio concordi vitam moresque suos diligenter componant! .Quod ut facilius obtineri queat, vos, venerabiles fratrea, ministerii nostri cooperatores, obtestamur atque per viscera t^omini nostri lesu Christi obsecramus, ut nedum prompto bilarique animo ipaiua concilii decreta suscipiatis. Sed et opere, quod maxime intereat, compleatis. Hoc e^im 'modo lift ut difficillimis praesertim hisce temporibus dignitas sacerdotalis, contra quam scelestissimi homines tantopere debacchantur, sarta tectaque conservetur, et Christi fideles presbyterorum exemplis succensi, ad ea omnis, quae ad ipsorum salutem constituta sunt, sanctissime implenda excitentur atque inflammentur. Quod si nobis omnibus edlaborandum perpetuo est, ut paremus Domino plebem perfectam, qua ratione, amabo vos, id tfielius censequemur, quam plena et fideli observantia eorum omnium, quae in ipaa synodo praescribuntur? Hinc populo vestnseuris commisso, venerabiles fratres, necesse est, ut quae praecepta sunt ita exponatis, ut ad ipsorum obedientiam ignitis verbis cunctos excitetis.

Vos quoque, filii in Christo carissimi, illud attente consideretis velimus, quod huiusce Venetae provinciae episcopi universi in Mhc concilii celebratione nihil aliud in mente habuerunt, quam ut maiorem omnipotentis Dei gloriam promWerent atque animarum vestrarum saluti omni meliori modo consulerent. Oh, si quae a patribus praecepta sunt, a filiis ad amussim observarentur, et morum integritas et innocentiae candor et religionis amor et fidei firmitas et caritatis ardor et omnium virtutum ornamenta ubique reflorescerent! In tanta temporum acerbitate, x In tanto ouiuscumque auctoritatis contemptu, vos, dilectissimi filii, verbis apostoli Pauli alloquimur: „OMUe praspositM wstrw, .«t smZmocs4s sis. /psi enim persipihmt, paesi rutiewm pro oMmahsw esttrw reddituri.**1 Illud vero maneat vobis semper alta mente repositum; Dei vocem audire, qui pastorum ecclesia» verba exaudit; se propterea, „Aodss s u ms

IM1 MOÜÎÎ * 1*4

'lQm.XW. 'Mc.XXO.ltl · K.XOT. ·.

eum gaudio illam suscipite, at uberrimos spiritualis vitae fructus in animis vestris edero vaUat.

Interim gratia domini nostri lesu Christi et caritas Dei et communicatio sancti Spiritus sit eum omnibus vobis. Amen.

Datum Venetiia, in residentis aoatia patriarchal, nonis aprilia anno 188S, ipso dominT nostri lesu Christi resurrectionis die.

t loeepbus Aloysius, cardinalis patriarcha.
Io. Baptista canonicus Ohega, cancellarius patriarchalis.

OonoUU adprobatio.

ANGKLO RAMAZZOTTI.

Venetiorum patriarchae etc. etc. etc.

Perillustris ac reverendissime domine uti frater.

Acceptis actis primae synodi provincialis Venetiarum, sanctissimus dominus noster et sacra base congregatio Tridentini iuria interpres ac vindex probavit maxime laudavitque selum amplitudinis tuae, quo patriarchatua gubernacula vix suscepisti, et posthabitis horum tristissimorum temporum difficultatibus, auffraganeos antistites in coetum convocare iuxta sacrorum canonum praescriptiones et hortamenta a unctitate sua recentissime semel iterumqne facta, non retardasti. Sed et insuper instituto synodicorum decretorum examine, idem unctus pater, cui res isthaec de more specialiter relata est, et eminentiaeimi patres non parum habuerunt, cur sapientiam, consilium ac sollicitudinem commendarent, qua ratio ac norma istius excolendi dominici agri collutis una consiliis instituta est, ao -perpetuo servanda mandata. Ea namque singula, quae fidem et christianam doctrinam, persona* eoclesiasticas et res sacras. praesertim sacramenta, respiciunt, talia viu sunt, ut ad cultum divinum conservandum et augendum ac spiritualem populi utilitatem promovendam et amplificandam mirifice conducere queant. Itaque, cum haec ia usum deducta fuerint, spes certissima, Deo iuvante, effulget, illud fore, ut non solum, quae aiaania istic inimicus homo forte superseminaverit, radicitus evellantur et a bono semine segregentur, aed et, si iterum vaferrimus ille humani generis hosti* melum «erneo clam effundere ituddfit. a strenui* dominici agri operariis, antequam adolescat, in tempore suffocetur ac perimatur. At unum eat, quod aine apeeiali laude abire nolim, videlicet continuo «ervata in synodalibu* actionibus ratio, ut quasi fundamentum incerentur saiictissimi domini nostri oracula, quae in suis poblicis actis saluberrime identidem promulgavit, ex quo inter tot ac tanta, quae nunquam desinunt, rerum discrimina. Petri naviculam gubernandam aggressus est Ceterum de peculiaribus horum temporum erruribns ubique misera grassaotibus, quo* everti ac dissipari rei ratio postulat, pro certo habet haec sacra congregatio huiusmodi caput reservatum esse, ut in altera, quae iam indicta eet, synodo apprime pertractetur. Denique nonnulla, quae in aetorum synodicorum examine adnotata sunt, habebis sx pagella, quae hisce litteris attexitur.

Haec scripei amplitudini tuae ex auctoritate summi pontificis deque patrum ominentissimorum sententia. Ego vero singulatim impenso* animi mei sensus ex corde testatos velim amplitudini tuae, oui fausta quaeque ao salutaria a Domino precor.

Amplitudiniq tuae uti frater studioaieaimua

P. cardinalis Caterini, praefectas.
A. Qaaglia, secretorius. -- S

Romae, 9S iaaMrii IBM.

Bdiota de oonoUio **provtaotali Tinittanur palmo.**

No· Ai/thu- Bammtti,

aaorae caesareae regiae apostolicae * oonsiliia intimi·, a supremis dignitatibus coronae regni Longobardi-Veneti capellanna, abbas commendatorius perpetuus Sancti Cypriani de Mariano, miseratione divina ac apostolicae aedia gratia patriarcha Venetiarum Dalmatiaeque primas, Venetiarum provinciae métropolite, etc. etc. etc.

Cum lege Tridentinorum patrum oanctiMima cautum ait, ne metropolitan!, quolibet saltam triennio, provincialem synodum cogere omitterent, cumque, praesertim post conventionem initam inter summum pontificem et Austrias imperatorem, nihil sit. cur summe expetendum Venetae huius provinciae bonum diutius differetur: Nos, qui, meritis licet imparibus, metropolitanam hanc sedem iam ferree ab annq conscendimus, saluberrimam hanc nostri muneris partem alacriter praestare volentes, singulos provinciae noatrae illustrissimos ac reverendissimos episcopos, litteris nominatim iis datis, ad synodum in nostra patriarchal· eccleaia habendam vocavimus.

Praesenti porro hoc edicto, hanc ipsam provincialem synodum in patriarchal· basilica Saneti Marci Venetiarum, die 99- maii anni 1859 inchoandam, poenis a iure statutis, indicimus ac denuntiamua tum praefatis illustrissimis ae reverendissimis episcopis. tum iis, qui de iure vel de consuetudine adesae aut debent aut possunt, tum ceteris, qui hoc ad ae pertinere quavis ratione putarint, nominatim vero abbatibus nullius dioecesis, qui intra provinciae nostrae fines constituti, sibi roetropolitanum. cuius synodo intersint, ad formam Tridentini non elegerant, capitulo metropolitanae ecclesiae nostrae, nec non aliarum ecclesiarum cathedralium capitulis, quae, ut mos est, a suis procuratoribus in synodo repraesentantur.

Eo autem, ut nemo vel ignorantiae excusationem adducere vel sO neglectum dicere audeat, edictum hoc, nostro sigillo et cancellarii patriarchalis subscriptione munitum, typis evulgari, et ad valvas tum ecclesiae nostrae metropolitanae. tum singularum cathedralium ge ceterarum in universa noetra provincia' insignium ecclesiarum, affigi mandamus.

Datum Venctiia, die 19 aprilis 1859.

t Angelus, patriarcha.

Io. Baptista, canonicusGbega, cancellarius patr.

Loews *f rigi/li.*

Not Axgthit Raeuuotti,

sacrae Caesareae regiae apoetolicao maieatatis a oonailiia intimis [etc. side supra].

Per edictum datum 19 praeteriti mensio aprilis, provincialem synodum in patriarobali basilica Sancti Marci Venetiorum, die 29 maii inchoandam solemniter indiximus.

Verum eum interim, spe pacis amieoa, bellum exardescere coefArit, quo perdurante epiacopi neque suas relinquere sedes prudenter possint, neque synodalibus pertractationibus, qua par eat, animorum tranquillitate intereaee; episcoporum ipsorum expetito consilio, dictum provinciale concilium ad tranquilliora tempora (quae utinam quam primum effulgeant!) differre decrevimus.

Quapropter omnibus ae singulis, quos in commemorato edicto ad synodum convocavimus, per praeeena prorogation^ edictum deeunttaasua na doclaramua, indictam pro die 89 m M peavtapfate oogere, aienti firmissime ia animo habemus, nobis përmittat. Inierim reverendissimos antistites cetaroeque omnes, qui interests debebant, vehomeatiaeime in Domino rogamus, ut iam coeptos fortame labores atque inites consultationes do rebus ad synodum pertinentibus non intermittant, sed potius maiori alacritate atque assiduitate urgeant, ita ut, quod dilatione amittitur, maturitatis atque perfectionis merito reparetur.

Simul autem humillimae eaaqne ardentieaimae preces ooram Deo fundere nunquam oeaaemna, nt, pleniaaima eeeleeiae pace restituta, exoptatum synodalium constitutionum opua aggredi atque ^omplere quamprimum valeamus.

Ut autem rei notitia ad omnes, quorum intereat, queat pervenire, praesens (hoe prorogationis edictum, nostro sigillo et cancellarii noatri subscriptione munitum, typis evulgari et ad valvas tum ecclesiae noatrae metropolitanae. tum ainguUrum cathedralium, ac ceterarum in universa nostra provineia insignium ecclesiarum affigi volumus atque mandamus.

. Datum Veneiiis, die 13 inaii 1959.

t Angelua, patriarchs^

Io. Baptista, canonicus Ghega. cancellarius patr.

Loau f tigiUi.

Not Aogtlu» Bamattotti,

sacrae Caesareae regiae apostolicae majestatis a consiliis intimis [etc. vide supra].

Coneilium provinciale litteris datis die 19 mensis aprilis anni currentis indictum, bello interim exorto, per alias nostras litteras die 12 subsequentis maii prorogatum, ad tranquilliora tempora, de confratrum etiam nostrorum episcoporum consilio, differri decrevimus,

Cum vero de omnipotentis Dei misericordia rerum facies in provincia noetra nuper per pacem initam immutata sit, nihil propteroa in praesentiarum obstare indicamus, quominus tantum opus, diu concordiqUe voto expetitum, tandem perficiendum curemus.

Igitur, opitulante Domino, intercedente beatissima ac sine labe originali concepta Deipara virgine aanetisque omnibus, quorum patrocinio Venetae provinciae eeeleeiae gloriantur, primum antedictum provinciale concilium in hae urbe, in cathedrali nostra et metropolitans divi Marci basilica solemniter celebrandum, et die 18 proximi mensis octobria inchoandum edicimus atque statuimus.

Quapropter omnes et singulos provinciae nostrae illustrissimos ac reverendissimos episcopos aliosque quoecumque, qui de iure vel de consuetudine adesae aut debent aut poaaunt aut hoc edictum ad ae pertinere putarint; nec non abbates nullius dioeeeaeoe, qui intra provinciae nostrae fines constituti sibi metropoMtanum, cuius synodo intersint, ad formam sacri concilii Tridentini -non elegerunt, capitulum metfbpolitanum ecclesiae noatrae. et aliarum eoqjeaiarum cathedralium capitula, per suos procuratores in synodo repraesentanda, auctoritate noatra patriarchal· poenisque a iure statutis, iterum requirimus, nominatim monemua et hortamur, ut die et loco praeotitutia, per se vel procuratores legitime delegatoe, in concilium provinciale commemoratam eonvenire ac personaliter eidem sacrisque omnibus functionibus ad synodum neque absolutam patrumque dimissionem intereaee teneantur.

Interim sutam omneo ad thronum gratiae cum fiducia adoamua, Deumquo huwitUmia m assiduis ■ *■ «MMM, «t, utae Bpirita «Meata,quid-

eeeaitatibua expediat, «d Domini gloriam Mimarumqus aalotom opportuna deliberare possimus. Ut denique omnibua, quorum intereat, hoc innoteeeat edictum, idem maiori noatro sigillo et eancellarii noatri subscriptione munitum, typi, evulgari ot ad valvaa tum eocleaiae nostrae metropolitan», ti>^ singularum eathedralium ae 'ceterarum in universa A noetra provincia inoigniam ecclesiarum affigi mandamna.

Datum Voaetiia, ex asdibus patriarebaKbua, die 17 Septembria 1869.

t Angelaa patriarcha.

Io. Baptista, canonicae Ohega, cancellarius patr.

Locat t tifiUi.

DECRETA CONCILII.

In nomine aanctimimae et individuae Trinitatis, Patrio et Filii et Spiritus aancti, amen.

Nos Anguina, miseratione divina ac apostolis» sedis gratia patriarcha Venetiorum, ad Dei omnipotentia, beatae Mariae virginie Deiparae aine labe originali conceptae » sanctorum McfeTevangelistae et Laurentii protopatriarchae noatri ceterorumque patronorum nostrorum laudem, haec pro chriatianae morum dieciplinae conformatione, qna clerum popnlumque fidei noottae concreditum praelucere toti, in Christo visceribus expetimus, de concilio et accensu reverendissimorum dominorum coepiscoporum nostrorum in hac sacra synodo provinciali Venete prima decernimus, statuimus atque sancimus.

Senctistimoc *oirgitti Manat ri»* labe coactpta* tgnodi dicatio.

Quod ab ipsa synodi inchoatione lubentieaime unanimi suffragio decrevimus, ut sive ad solemniorem fidei noatrae professionem, sive ad debitos reverentiae, amoris ac grati animi sensus testandos, sive ad uberiores elucubrationum nostrarum fructus impetrandos, sanctissimae virgini Deiparae, inter omnes filios Adae singulari prorsus divinae gratiae munere ab originali culpa praeservatae, primum hoc Venetae provinciae concilium sanctum esset ac dicatum, illud nunc, synodo absoluta atque ad laetum ultra spem exitum perducta, maxima cum alacritate implere contendimus.

Tibi igitur, sanctissima Virgo, haec sacra synodus, in nomine Domini congregata, se suaque omnia in honorem purissimae conceptionis tuae, per dogmaticam sanctissimi domini nostri Pii papae IX definitionem, toto plaudente terrarum orbe, inter articulos fidei recensitae, humillime vovet ac consecrat. Recipe. virgo piiaaima, recipe in tuam benedictam fidem primam hanc provincialem synodum tuis sincerissime congaudentem triumphis, tuis confidentem praesidiis. Recipe patriarcham antistitesque omnes, olerum populumque inclytae Venetiarum urbis totiusque provinciae in tuam I singularem custodiam, animosque ac vireo servorum tuorum ad ea opere exsequenda, quae mente ooelitus collustrata inteliexerunt, ampliori gratia exorata corroboree. Impetra omnibus fidelitatem, impetra constantiam, quousque perveniant ^d beatissimam D illam coelestis ecclesiae societatem, cuius umbratilis quajbdam prolusio ac tenue vestigium in ipoo concilio, tanta animorum oonoenaione tantoque gaudio concelebrato, nobia, Deo largiente, monstratum eat.

DECRETA PRAEVIA IN PRIMA SESSIONE PROMULGATA.

Decretum de synodo tncbnanda

Nos Angelus, miseratione divina ac apostolicae sedis gratia patriarcha Venetiarum, primas Dalmatiae, ecclesiasticae Vedetae provinciae métropolite etc. etc. etc.1

Ad Dei omnipotentia, beatissimae Deiparae aine labo originali conceptae m oMdti Marei efiBhgeliet» ceterorumque patronorum nostrorum laudem, de oonailio ot consensu reverendissimorum coepiscoporum nostrorum, decernimus hac ipsa die. quae 18 est mensis octobris, anni a nativitate dominica 1869, et pontificatus sanctissimi domini nostri Pii papae IX decimi quarti, adiutrice divina miseratione, initivm fieri atque adeo iam factum esse concilii Veneti provinoidlis primi, quod die 10 Septembris huius anni noetra metropolitans auctoritate secundo indiximus, denuntiavimus et promulgavimus.

Decretum de ofltetallbuo synodo oolobrandae deputatis.

Cum nonnulli officiales ac ministri requirantur, ut ea. quae in synodo facienda sunt, diligenter, celeriter, fructuose perficiantur, ideo delegimus1:

Promotoret eye^fi: Admodum reverendum dominum Frid. Mariam Nob. Zinelli, Franc, tectorem ex comitibus Falier.

Secretamua egaodi: Admodum reverendum dominum Franc, doetorem Panella.

Secretario adinaehua seu isetorvs·.· Reverendum dominum Ignatium Zoreetto.

Jfotaritua: Admodum reverendum dominum J. B. Ghega.

Praefectae egnodali dieeiplinae: Admodum reverendos dominos Ant Visentini, Car. Macearini.

Praefectam eynodali trruhiua Admodum reverendum dominum J. B. Andreotta.

Coafetearioe eyaodi: Admodum reverendos dominos Franc, doetorem ex comitibus Falier. I. de Ménech. I. B. Andreotta. f. B. doetorem Zannettini. J. doetorem Rodor, reverendum patrem Bebaatianum Casara.

Magietroe eaerimomgram: Reverendos dominos Ant. dell'Andrea, Car. Vorano.

Oetiarioe: Reverendos dominos Alex. Tori, Marcum Moratto, Barth. Degin, Franc. Giustina.

Et ne singulorum causae graviorum rerum cursum impedire aut retardare possint, ad cognoscendas absentium, si qui forte erunt, excusationes et eorum, qui ante finem synodi instem aliquam ab ea discedendi causam se habere existimaverint, nec non ad cognoscendas accusationes et querelas contra quoscumque delatae, et alias causae et controversias inter quosvis ortas, etiam inter reverendissimos episcopos et eorum capitula,

Jadecte guerelorum ft eaceuatioaem c ms **M** mmh u st nommMMM.' Reverendissimos dominos Benedictum do Riocabona, comitem, Romanum, episcopum Veronensem; Camillum ex comitibus Benson, episcopum Adriensem; quibus adiungimns: admodum reverendissimos dominos Antonium Frauciscum Marehi, loannem Baptistam Andreotta,

ut praedictas cannas omnes diligenter prius discussas ad nos in synodo referant, nt, prout nobis videbitur, quod magis expediat in Domino decernamus ao definiamus.

Decretam de modo tiveodl et do praotuOMo aOe affiaremdo et do non discedendo.

Scientes, quod initium sapienti» eet timor Doiiini, sententiam beati lacobi humilitor nobis pro-

---

* Mms mlhme satam <mnmimesta ted|Mk ,

· Titais» ot sffida hsnm, qui saqmemr, virerem smHama eam ia fies omafiis ttsaaa MhmMa.

ponimus: „*S* pros ***nitm fffttnMt iadifft MfiMttit, pettniei*** a *Dto,* pan dot MHwtat *ft* non ***ifpropfret, ft dtMiur ti ... Oeuu detuM tftiMMM ft*** comm ***domtm fmfftttM Jffumet Mt, tfiefodMU ■fetrt hnuduM."*** * Ideoque atatuimna et doerevimua, to· omnea et tingtilo·, qui Me adstati·, exhortudoa eaae, prout exhortamur, ut iu timer· Dei ambuletia, et deaideria carni· eompeacatis, et inatetia orationibus, quotidie pro pace prinoipum ehriatianoram at usitate ecclesiae, divinam bonitatem depreeantea; reverendiasimoa autem patree et dominée epiacopoa eeteroeque omnea, qui de inre Tel de oonauetudine, Tel ex noatro beneplacito, ad hane ·ynodum acciti hiati·, ·ummopere exhortamur, ut aaaidne in Dei laude· incumbatia, hoatisa et prece· offerendo pro aanotiaaimo domino nostro Pio papa IX, pro auguatiaaimo imperatore rege noatro Franeiaoo loaepho,pro regibua et ceteri· omnibu·, qui in rablimitate oonatituti rant, et pro omnibu· hominibua, ut quietam et tranquillam ritam agamua, pace fruamur et fidei incrementum rideamu·.

Obaecrsmua pariter rOTerendimimo· epiaeopo· fratre· noatro· oeteroaque omnea, qui huic aynodo ·daunt, per dominum noatrum leram Chriatum et per caritatem Spiritu· «ancti, ut cum omne· pietati· opea omneaque epiaeopalinm virtutum facultate·, quibua uberrime praefulgent, in commune ad apiritualia provinciae commoda perpetuo conferant, tum vero praecipue aalntaribua conailiia asnctiaaimiaque precibua aynodalem hunc totiu· provinciaebonventum, quem, Spiritu aanoto auctore, mox aggreaoi ramua, «diararo atudeant.

Ir^ aententiia vero dicendi·, iuxta Toletani oon« cilii decretum', in loco benedictioni· conaidentibu· dominia «acerdotibua, nulla· audeat aut immodesti· vocibua perstrepere, aut tumultibua perturbare, nullus falaia vaniaque aut obarinari· diaeeptationibua con- C tendere; aed quidquid dicatur, aie mitiaaima verborum prolatione temperetur, ut nee audiente· offendantur, nec recti indicii aaies perturbato animo inflectatur.

Insuper. de nostra metropolitan· auctoritate ·tatuimna et decernimus, quod ai forte alicui eon^ tigerit debito in loco non «edere «t sententiam, etiam aub verbo phacat, proferre, oongregationibua intéressé et'alio· quoacumque actu· facere, aynodo durante, nulli propterea praejudicium generetur, nullique novum ius adquiratur.

Mandamus item reverendiaaimia dominia epiecopia fratribus nostri·, aliiaque omnibu· qui hnie provinciali aynodo de iure vel de eonraetudine inter-' ' ·unt ao intereaae debent, antequam illa abeoluta ·it et de more rite dimiraa, ex urbe Veneriarum ne diacedant, niai iuatam et probabilem causam habeant, quam ab illi· buie cognitioni praefecti· eognoeei D diligenter primum et examinari, tam a nobia comprobari volume·. Nee vero tamen ea eouaa cognita, impetrataque a nobia facultate abeundi, eoram oaiquam hinc priua emigrarer liceat, .quam idoneum procuratorem reliquerit, qui haine provincialia synodi constitutiones rao «t eecleaiae item aaae aomine ·uacipiat, eiademque, ut morta eat, aubraribat Quod ·i aecua eoram qaiequam fecerit, poena ei «i|, qaae canonum iure contra eoe oonatituta eat, qui hoc ipaum oommirarint.

Denique praeeipimua, ne quia a auo loco diaoodat, niai abeoluta aeraione, aut neceaaaria de eauaa. Si autem diacedare alicui neoeaae ait, bonitatem a diaciplinae praefecti· antea requirat, et reverra· ad ooadem veniat, antequam auo looo cqnaiiiat

DeaeMuaa pee audiaatü· kabaaUUa.

No· Angola·, miaarstioa· divisa ae apoatolioae ·edi· gratia patriarcha Vasariarum, omaibua et afagulia adicimu·, congregationem, indicum' querelarum et exeoaationum in aedibu· aemtnarii patriarehaHa, looo ad eam habendam daaignato, feturam ■isgulia feriia, in quibua congregatione· proaynodalea habebuntur, hora 9 ante meridiem, quae tabellia publiée affixi· indicentur et aignifioabuntur.

nonreturn da fidol proibaeto·· «ralttraiita

Quoniam provinciali synodo nunquam adfuimua, ac propterea illa nondum piaestitimus, quae ex Tridentini eoneilii aanetione in provinciali «ynodo, cui primum quia interfuerit, praestare oportet, in hae «aera provinciali aynodo prima, omnia et aingula a Tridentini· patribus definita et atatuta palam recipienda, veram obedientiam summo Romano pontifici ·pendendam, aimulque haereaes omne* publice detestandas et anathematiaanda·, fidemque iiadem verbi· formulae a panctiuimo domino Pio papa IV praeacriptae profitendam ease decernimus; „prout de facto proférai aumua."[1]

Decretum pro eecunda aeaaion· Indicenda.

Haec aynodua provinciali· in Domino legitime congregata, in «a praecidente illuatriaaimo ac reverendisairno domino domino Angelo patriarcha Veneriarum, atatnit et decernit, futuram aeasionem poat praecentem celebrandam erae feri· aecuuda, quae dice eat 94 huiu· menai· octobria, qua die miaaa Da rqawa pro patriarebi· et epiccopia eccleaisaticae huiu· provinciae defuncti· celebrabitur; interim tamen non differri.diacuaaionem et examiutionem eorum, quae ipai aynodo ducutienda et caminanda

PARS PRIMA.

Decreta in eecunda arasion· promulgata.

Dt fidt.

i

Caput I.

Dt frffuMM fidti.

Fide· eat humanae saluti· initium, fundamentum et radix omnia iuatificationia, aine qua impoaaibiie eat placere Dep et ad filiorum eiua consortium pervenire*. Exterior quoque fidei profeasio eat generarim omnibua neceaaaria; corde enim creditur ad inatitiam, ore entem confeaaio fit ad aalutem *. Itaque eacra haec aynodua, in Domino rite congregata, in primi· aperte profitetur, ae ea omnia credere, qnae a «ancta eecleaia catholica, apoatolica, Romana, et praecipue in sacrosancta oecumenioa Tridentina aynodo declarata et definita aunt: parique obsequio ·uacipit et veneratur omnea bull·· dogmatica·, qnra rammi Romani pontifice· poat Tridentinam aynodnm promulgarunt; quaa inter peculiariter commemorat bulla· *UmgmitfM,*· Jinetorom *fidti,* eamque nnperrimam ***IurfMi*** *Drtu,* qua, omnibu· plaudentibua Chriati fidelibua, dogma de immaeuiata beatae Mariae virgini· conceptione eolemniter aaneitum fuit.

Sunt tamen quaedam rerum adiuaota, qtiibu· ·xplieitam et peculiarem fidei proferaionem iuatia·imia de eauri· - quibuadam penoni· eeeleaiae conatitutione· expostulant. Quare hoo provinciale eoneilium mandat, ut huiuamodi constitutione· ab omnibu· «errentur, et~iis,omnee^ qui ad fidei profeaaionem tenentpr, eo modo, quem rei aanetitaa et

[1] nkirata ama I, Ma U ratabria

gravita· poatalat, coram iis, qui da iura debeat ·xsipore, has* stmittaat, isxta formulam a «aantiaai·· domino Pio papa ГУ praeeeriptam ia balla saper forma inramsnti profaaaioaia fidei, qaaa incipit: *In-*

M€^MI ffrfi/wlït

Non potent equidem h*ec synodiis, quin omnimoda prosequatur 'lauda parocho· i^oa, qui Benedicti XIV. adhuc ia minoribps constituti Zaatitatiaiu «eetes. 79 inhaerentes, singulis dominici* at fssti· diebus brevem fidei professionem seu aotum publica cnm euia paroohifnis alta voce in eeeleaia recitare soient; at vehementer cupit, ut eoram exsmplum eetori quoqne parochi imitari featinent, gratiae oom populo Doo agantea pro fidei dono, at ilium daprecantae, ut fidei ipeius depositum inviolatum conservare dignatur. Id enim consonum omnino aat iis, quaa sanctissimus dominua noster Pin· papa IX in aaeyclica Nosti·, die 8 decembri· 1949, admonendo inculcat epiacopi· tanquam effioaciora remedia, quibu» omnes boarium soclesi»· impetu·, arta·, inaidiao molimina tandem in Irritum cadaat: .Spaciarim vsro procurandum eat, ut fidele· ipai impressum in animi· bsbeant alteque defixum dogma illud sanctiaaimas nostrae religionis, quod est do nocoaaitate catholicae fidai ad obtinendam salutem. Hunc in finem ·ummopere conducet, ut in publicis orationibus fidele· laici una cum clero agant identidem peculiare· Deo gratias pro inaestimabili catholicae religioni· beneficio, quo ipso· omnea clementissime 'donavit, atque ab eo^era misericordiarum patre ouppliciter petant, ut eiusdem religionis professionem in regionibus nostris tueri et inviolatam conservare dignetur."

Caput П.

De doctrina chrietiana.

Inter prime parochorum munera enumeratur christiaiiae doctrinae traditio, qua populum sibi concreditum, in primisque iuventutem, in fidei veritatibus instituant. Ideo concilium hoc mandat, ut parochi, diebus saltem dominicis et festis de praecepto, praeter explicationem erangelii aut alicuius mysterii inter missarum solemnia, vel aliu iuxta locorum consuetudinem ab episcopo approbatam, doctrinam quoque christianum in suis ecclesiis tradant et fidei veritate·, claro et simplici sermone auditorum captui accommodato, explicent Id sutam parochi et ceteri animarum curam habente· nunquam omittent nisi iis diebus, quibus, iuxta regulam ab episcopo approbatam, facultas dabitur. Cardinalis Bellarmini catecbismus tamquam doctrinae Christiana· textus pro singulis dioeoesibus ab hoc provinciali concilio admittitur et statuitur; attamen cum nonnullis animadversionibus et adnotationibus, quae sedis apostolicae iudicio subiicientur '.

I. Ut autem gravissimum hoc negotium recte procedat, epiecoporpm erit ordinem statuere et regulas tradere (il regolamento) ab omnibus servandas. Parochi magnam curam et sollicitudinem adhibeant, ut omnes parochiani christianae catechesi intersint; quod facilius obtinebunt, si bene parati ad dioendam aooadant, at menas seam as, quo par eet, salo, pietate, seiantia, pariearia eeteriaqua dotibus nocasaariis adimplero atadaerint.

9. Quod ai paroebieai id preeatara aegiexsriat, eaiaat paroahi, ea tamquam bone· paatorea ariam pigra· créa impellor· debars, aliiaqna modia providers, na pabulum tarn noooeeariam lia dasit.

S. 8i varo parochiani, ob loooram distantiam, ad eeeleaiam parochialem facila aoooderu nequeant, carent apiaeopi, ut tam salutiferum opus in alii» eoclaaiis vel oratorii» instituatur.

4. Parochi quotenni·, tamper· dpportuno, pueros puallaaqua peculiariter instituant, ut ad «aeramentum poenitentias et ad primam aacrae eucharistia· perceptionem admitti poaaint; et opportuni· temporibus ad sacramentum confirmationi· praeparent.

5. Parochi scholas elamentarea frequenter visitent et provideant, nt quam diligentissime doctrina religioni· pueri puellaeque apte et convenienter imbuantur.

fi. Sacerdote· omnes et clerici sedulam in hac re adiutricem operam parochis praestent; et. si id negligent, ab episcopia iuxta canonica· unctione· adigantur.

7. Parochi sodalitatem laicorum ad promovendam doctrinae christianae scholam, quamprimum poterunt, instituant: simulque curent, ut magistri ·cbolaru* elementlrium cum suis discipulis Christianae catechesi in eeeleaia intersint, quod utile erit tum ad totius populi aedificationem, tum etiam ad parochorum adiumebtum.

8. Episcopi invigilent per m et per vicarios foraneos, vel, prout videbitur, per alios delegatos, et saltem scholas civitatis crebro invisore non praetermittant.

9. Ut autem promptiores iu Domino reddantur parochi ad ea unctissime implenda, quaa illis hac in parte hucusque proposita sunt ipaissima 'sanctissimi domini nostri Pii papae IX 1 verba ais nunc in fine haec sacra synodus ob oculos ponenda censet: nQua in ra dubiter· non possumus, quin parochi ... in puero· ad christianae doctrinae pritqordia instruendos quotidie magis incumbant eamque instructionem ad graviores sui muneris partes omnino pertinere meminerint*, tidem vero admonendi erunt, ut in suis sive ad pueros, sive ad reliquam plebem instructionibus habere ob oculos non omittant catecbiomum Romanum, quem, ex decreto Tridentini concilii et sancti Pii V immortalis memoriae decessori» nostri iussu editum, alii porro summi pontifices, ac nominarim felicis recordationis Clemens XIII cunctis animarum pastoribus denuo commendatum voluit, tamquam ad pravarum opinionum fraudes removendas et veram D sanamque doctrinam propagandam stabiliendamque opportunissimum subsidium." *

. Caput III.

Ds serhe *Dei praedicatione.*

Quaenam sint dote·, quibus pollare debet sacer orator, paucis tradit divus Isidoru· Hispalensis libro II QDfciermm"; ait enim: ,Qui in erudiendis atque instituendi· ad salutem populis praeerit, necasse est, ut in omnibus sanctus sit, et in nullo reprehensibilis habeatur. Qui enim alium de peccatis arguit, ipse a peccatis debet esse alienus . . . primitus quippe semetipsum corrigere debet, qui alium ad bene vivendum admonere studet, ita ut in omnibus

* (Di· 19 »ov. sano 19*4.1

* Be»ed. XIV court. BTri *miniete* 1749: „Clem«ati» papae VIII slioranflie praedenssoram nosttunua vastisti» iahaerente», hortamur in Domino «t enixe «ramendamna, in hoetrina ehriatiana tradenda adhiberi libella· de Clementirinadem mandato a cardinale BeUanuino eoeMrtpuua, mox indopatata congregatio·· diligsator exsmiutam St approbatum, m dsniqne »8^odsni in hteem eo oalaberrimo oonaUte edi inasnm. nt anus deinespa idemene mode· ia docendo st discendo Christianam doctrinam ab omnibua tenentur. Nihil ha» nsd-

* Kscyd. -*Veetie, 8 dec.* 194».

•Coae. Trid., assa XXIV, e. 4; Sert XIV soaatit *Bei* 7 ibbr. 1749.

■ femysL Sa 4s ts ad ama·· SftKofO· data 14 hmti 17(1.

* O)^sd.lUgM,VI, 7MB.

semetipeum formam vivendi praebeat, cunetoaque ad bonum opus et doctrine et opem provocet Cui etiam scientia scripturarum nseeessria est; qnia ei illine tantum canota at vita, sibi soli prodeat aio vivens. Porro ei et doctrina ot eormono taSrit eruditus, potest ceteros quoque instruere, et docere suos, et adversarios repercutere. Huius sermo debet eoae purus, simplex, apertus, plenus gravitatis et honestatis, plenus suavitatis et gratiae, tractans de mysterio legis, de dootrioa fidei, de virtute continentiae, do disciplina iustitiae, unumquemque admonens diversa exhortatione iuxta professionem morumque qualitatem, scilicet ut praenoscat quidf"cui, quando vel quomodo proferat Cuius prae ceteris speciale officium est scripturas legere, percurrere canones, exempla sanctorum imitari, vigiliis, ieiuniis, orationibus incumbere.* Quae omnia sacra synodus verbi Dei jpraeoonibus meditanda proponit, ut integritate vitae et scientia praediti ao pro Christo legatione tangentes*, fiant fidelee dispensatores mysteriorum Dei.*. Ut autem ex praedicatione verbi Dei exspectata bona in populum redundent, sacra synodus sequentes regulae statuit.

1. Sciant omnes, nemini licere verbum Dei praedicare sine legitima missione; itaque eine episoopi* licentia nemo praedicare audeat. Aperta est apostoli sententia: „Quomodo *prar&eaiuut,* nisi wsittaatarP"»

'2. Sacrosancta synodus Tridentino·· statuit et decrevit, omnes episcopos, archiepiscopos, primates et omnes alios ecclesiarum praelatqa teneri per se ipsos, ei legitime impediti non sint, ad praedicandum sanctum lesu Chrieti evangelism ... Archipresbyteri quoque, plebani, et quicumque parochialee vel alias curam animarum habentes ecclesias quocumque modo obtinent, per se vel per alios idoneos, si legitime impediti fuerint, diebus saltem dominicis et festis solemnibus, plebes sibi commissas pro sua et earum capacitate pascant salutaribus verbis.

3. Generarim nemini praedicandi facultas detur, qui saltem non sit diaconus, et pietate praestans doctrinae testimonium coram episcopo non praebuerit.

4. Dolendum sane quod etiam in hac nostra provincia verbi Dei praedicatio ita a nonnullis corrumpatur, ut neoesse omnino sit omnibus enixe inculcare omnibusque praecipere, quae sanctissimus dominus noster Pius papa IX in sua eacyelioa *Qui pluribu* 9* novembria 1846, ab epiaeopia inculcanda et praecipienda divini verbi praeconibus proponit, scilicet: „Ut gravissimum sui muneris officium animo reputantes, evangelioum ministerium non in persuasibilibus humanae sapientiae *i* verbis, non in profano inanis ot ambitiosae eloquentiae spparatu ot lenocinio, sed in ostensione spiritus et virtutis religiosissime exerceant, ut recte tractantes verbum veritatis, et non semetipsos sed Christum crucifixum praedicantes, sanctissimae nostrae religionis dogmata, praecepta iuxta catholicae ecclesiae et patrum doctrinam gravi et splendido orationis genere populis clare aporteque annuntient, peculiaria singulorum officia accurate explicent, omnesque a flsgitiis deterreant, ad pietatem inflamment, quo fideles. Dei verbo salubriter imbuti atque, refecti, vitia omnino declinent, virtutes sectentur atque ita aeternas poenas evadere et coelestem gloriam consequi valeant.*

5. In qualibet dioooeai designentur nonnulli pii doctiquo sacerdotes, qui same praedicationi invigilent et enm epiaoopo eonsüia sua communicent.

Caput IV.

Dt libri uttiti*.*

Haec synodus in Domino, congregata moerenti animo reputans quae sanctissimus dominus noster Pitts papa IX, eneyoliea *Qui pltribu* 9 novembria 1846, amaris lacrymis deflet, nempe teterrimam contagionem „tot undique volantium et peccare dooentium voluminum ac libellorum, qui apte compositi ac fallaciae et artificii pleni, immanibusque sumptibus per omnia loca in* ohristianae plebis interitum dissipati, pestiferas doctrinas ubique disseminant, incautorum potiaaimum mentes animosque depravant et maxima religioni inferunt damna: quoniam ex hac undiquo serpentium errorum collnvie atque effraenata cogitandi, loquendi ecribendique licentia, mores in detenus prolapsi, sanctissitns Christi spreta religio, divini cultus improbata maiestas, huiua apostolicae sedis divexate potestas, ecclesiae oppugnata atque in turpem servitutem redacta auctoritas, episcoporum iura conculcata, matrimonii sanctitas violata, cuiusque potestatis regimen labefactatum, ac tot. alia tum Christianae tum civilis reipublicae damna;* ut tanto huic malo salutarem aliquam medicinam afferat, in memoriam revocat ecclesiasticas hao super re sanctiones, praecipue vero concilii V Lateranensis ac Tridentini et regularum sacrae congregatioqfs Indicis. Hoc quoque de libris vetitis obiectum respiciunt ea, "quae articulo IX conventionis cum sancto sede nupar initae continentur. Hinc eadem synodus ppteKate utens, quam a Christo accepit, haec dboernenda statuit:

1. Meminerint editores, typograpbi, bibliopolae et auctores omnes gravis, qua devinciuntur, obligationis nttnquam recedendi in libris edendis aut vendendis ab ecclesiasticis praescriptionibus. Obtestatur insuper patresfamilias, conque quibus aliorum cura commissa est, ut a filiorum cetérorumque sibi sublectorum manibus pravos libros eripere satagant. Omnes denique fidelee monet, nisi prius impetrata sit facultas ab apoetolica sede, a prohibitorum librorum lectione abstinendum ease; illud fore confidens, ut, non hominum, sed Spiritus sancti vocem audientes, non obdurent oorda sua, sed tam piae et salutari admonitioni obsequantur.

3. Neque solum libros in indicem Romanum expresse relatos retinere ac legere prohibentur fidelee; sed etiam monendi sunt, ut, iuxta generales eiiisdem indicia regulas, quam diligentissime caveant a lectione libellorum, ephemeridum et cuiuscumque generis scriptorum, In quibua fidei bt bonis moribus contraria contipentdr.

S. Clerici euiuacumque ordinis nullum librum aut scripta, quae de religione aut morum disciplina agunt, publici iuris facere audeant, nisi .prius ab ordinario, vel, si ex regularibus fuerint, qui secundum ordinis sui constitutiones nuperioribus generalibus penes apostolioam sedem residentibus snbieeti sunt, a superioribus suis hao de re licentiam rite obtinuerint.

4. Episcopi sedulo invigilent, ne noerorum bibitorum vulgares versionee et editiones, quibus debito approbAtio dealt, prae fidelium manibus versent». Qaod dictam volumus etiam do libris, quibas religionis perturbatores ea, quae a aede apuMoEoa definita suat, ia, dubium revocare vel

· IICsr.V, 80
·ICsr.IV, 1.

fi. Parochi at sacri oratores de damnis, quae, ax pravorum librorum lectione proveniant, frequenter atque eMeaoiori, qua possunt ratione verba faciant.

6. Quae de libris dicta fuerunt, eadetn potiori ratione de imaginibus intclligende eunt, aive pictis, aive alio quocumqpff modo qonfectis, quae aut turpia facta repraesentant aut sacra· persona· ot religioni· mysteria ludibrio obiiciunt; quaeque graviorem quandoque animabus perniciem afferunt, quam ipsi libri.

7. Quotannis in calendario dioecesano recense* bontur libri, qui iri indicem Romanum ex novo relati reperiuntur.

Et ne filii tenebrarum prudentiores sint quam filii lucis, omnee cum pietate tum insigni doctrina praestantes huius provinciae viros, ac praesertim sacerdote·, haec synodus obsecrat in Domino et obtestatur, ut contraria contrariis curando, impiis libellis, ephemeridibus ao pagellis mendacii, calumniarum et seductionis plenis, quae quotidie in vulgus eduntur ac multiplicantur, alia parvae item molis scripta, ut monet sanctissimus dominus noster Pius papa IX, in encyclica *Nartit,* 8 decembris 1849, ab episcopo, uti supra, antea probata, opponant, edantque in aedificationem fidei ac salutarem populi instructionem. Quae quidem scripta, ut et alii ineorrpptae pariter doctrinae probataeque utilitatis libri ab aliis conscripti (quibus edendis collstis viribus ac studiis bonqrum aliquam societatem invocat sacra synodus), episcoporum, ex ipsius sanctissimi domini nostri Pii papa IX (encyclica citata) adhortatione, praecipuae cnrae erit, ut prO locorum et personarum ratione inter fidelss diffundantur.

Caput V.

Dt abtuihu, φύ fidti obtttt possunt.

Solent nonnulli divinae scripturae verbis abuti eiusdemque testimonia ad incongruum sensum inepte ao temere detorquere. Abusus buiusmodi concilium damnat, ipsosque praedicatores monet, ne, relicto vero sensu, sententias ipsius scripturae' ad i«atu minus aptos pro libito trahant

Hinc haec synodus sacerdotes hortatur, ut iis studiis vacent, quibus edocti, opportuna sacrae scripturae loca deligere valeant ad propositam veritatem dare firmiterque comprobandam.

Absit autem, ut fideles,'et eo magis sacerdotes, qui buiusmodi thesauri sunt custodes, sacrae scripturae verba ad scurrilia, vana, fabulosa, ausu temerario convertant. Isti omnes violatores verbi Dei, iuxta decretum concilii Tridentini, iustis poenis per episcopos sunt coercendi '.

Ceterum, reiecto penitus ac damnato spiritu privato in sacrae scripturae interpretatione, eadem Tridentia· synodus docet et declarat, nemini, quovis praetextu, lioero sacram scripturam contra sum sensum, quem tenuit et tenet sancta mater eoelesia, aut etiam" contra unanimem consensum sanctorum patrum interpretari. Impium prorsus est atque horrendum dictu illud neotericorum commentum, quo ea omnia, quae de vita, doctrinis et miraculis Christi in sacris novi foederis scripturis continentur, stulte ac turpiter ad mythos audent convertere.

Laudabile quidem scientiarum naturalium studium, sed cum iisdem nonnulli abutantur, caveant fideles, ne nimia et oaccp credulitate omnia amploctantur. Quod si ea, quae evulgantur, quooumqae modo catholicae fidei adversentur, omnia UV nOea reiicisnda suat; eum Deus tum revelationis, tum leghm naturalium sit sueto», 'neque ia illo, qui ipsa veritae eet, ulla contradictio haberi queat

· Hoe autem praesertim dicendum de magnétisme animali, da quo exstat epistola oncyolica supremae sacrae Romanae inquisitionis ad omnee episcopos, foria IV- dio 30 iulii 1856, ex qua haec pauca transcribimus.

.Applicatio principiorum et mediorum pure physicorum ad reo et effectus vere supernatural»·, ut physice explicentur, non est nisi deceptio omnino illicita et hacretioali·.*

Caveant etiam fideles ab erroribus, qui passim in historiis disseminantur.

Cum vero virtuti fidei damnum afferat etiam superstitio, parochos hortamur, ut omni diligentia populum opportune instruant, eumque a quocumque superstitionis actu aveftere studeant.

Episcopi vero sedulo invigilent, ne quis sacerdos, vel nimia indulgentia, vel turpis lucri gratia, eommunem hanc ruricolarum plebisque ad superstitiosa propensionem alliciet et foveat, et si quem deprehenderint huiusoe criminis reum, poenis canonicis proprio arbitrio punient

Nemo pariter audeat falsas revelationes, put nova miracula propria auctoritate circumferre, quod parum abest a superstitione et expresse vetitum est a concilio Tridentino, .sessione XXV, in decreto ds meocutioae soneto/wm.

Caput VI.

Dt tontoriit cum *HatrtHdt alUtyut a ttre jUt elinit,* deque msdris edAibondts ne *jUtItt a cetAolica rtliyitmt* de/feumt.

Infideles, haeretici, schismatici eadem nobiscum npturae cognatione coniunguntur. Omnes eumdem patrem habemus in coelis, omnes ad eamdem supernaturalem beatitatem in Christo.vocamur. Divina caritas neminem a suo sinu repellit; vult omnes homines salvos fieri et ad agnitionem veritatis venire *. Itaque etiam nos, divinem caritatem imitantes, singulos homines pio caritatis affectu complecti debemus et aeternae omnium saluti consulere. Pia mater ecclesia etiam pro haereticis, schismaticis si infidelibus preces fundi imperat, ut omnes eumdem Deum et dominum lesum Christum agnoscant et colant, et in sinum matris aut ingrediantur aut revertantur; cum extra ecclesiam nemo salutem aeternam consequi possit. Fideles, qui eiusdem regionis ambitu cum infidelibus, cpm haereticis, cum schismaticis continentur, hoc in primis curare debent, ut precibus, vitae exemplo ao doctrina, quantum in ipsis est, plurimum emolumenti illis afferant et nihil detrimenti ex eorum oonsortio patiantur. Quod ut feliciter obtinere valeant, sequentes regulae maxime necessariae existimantur.

1. Parochus identidem oves suas opportunis inatruetioiribns praemuniat contra errores, qui ab ·catholicis, quibuscum versantur, insinuari possunt.

3. 8« parochus deprehendat aliqUem e suis parochianis animo moliri, nt catholicam religionem deserat, sapienter simul, et peramanter de errore suo et de apostasiae scelere eum edoceat ; admoneat praecipuo propinquos, qui in Dei timo!!» vitem ducunt ; inquiret quaesam sit ea prava causa, quae ipsum ad defectionem allicit, eamqus amovere studeat; episcopum mdUre certiorem faciet; oret tandem suretquo,. ut etiam pii fideles preces fendant ad taatup· seelus impediendam.

3. Quicumque baptismum suscepit, snnlesiee subditas efficitur sique parere debet Si quis igitur

'* fima Ifi^dmb Dente sesalfa '

'ITta.Ua

infideli· homini» filiu»^»rid· ba^tiMtn· hit, et rai A ttarsm, ataMIC «*f* deeerult, fiihtraAi^aenaionem poat preeeeptem eetobcaadaip eeee die*aebbati, qaae ..octava 'eam dimidio; interim tatqeh non ditfwn diecaeelonem'et 'examinationem «oram, quae ipai «ynodo diaentienda.et examinandi videbantur.

.çniu, vel parentum . aliorumve- vi, in iqfiddlitate
s ./Wucatur. paroelitu epiccoputn mdaeat. omnemqaeK.diM eat W hui··* «lenqi· octdb^ia, mane bon
, ebHieitudinem. Mhibeat, et, qai eoeleeiqe eat «ab-
dito» eoa .officia adimplere poeait s \ . f

4 8i filii, qqi eXOnttrimonio mixto nqtr eunt, non a>mnea in catholica dide educantur, patoehua, "poâtquam iiT hoc damno tollendo operam aucnH perdidi··· oopoarerit, rem ad' epiacopum deferet; qui malo toti· yiribu· occui+et.

5 Excepto caaà neeeaaiteti·, impediaàjiarochu·, ne ob·tetrice· acatbolioae catholici· foeminh^ parientibu· inaerviant; et quam maxime auret, ne natrix catholica Hbbraeorum infante·' in eor^m domibqa àidt .

6 Maximedimprqbamu· parente· catholicoij qai filioa auoa acatholico praeceptori^ vel etiam tanitufn .inatruendoA tradunt.

7. Sedulo invigilet, p^rochu·^ ne privati prae-R ceptorea, chaque epiacopi perimmione, catholico· ·imul cum aCatholici· pueri· ad,eamdem acholam mulioque minii· ad eumdem convictum admittant.

8 In religioai·,Hebraeorum aut acatholicorum fimetionibu· catholici neque canant, neque inatruj^^tfi menta pulaent. neque ullo ,alio modo in eorum operihu·, uti vocant, religioni· communicent.

Caput VII.

/>r tunondi· *illit, qxi ab infidelitate, ab barren, a irhinfutf, reelfitat catholicae capiant adneieci.*

Omni cura providendam eat, ut qui in infidelitate. aut haereai, aat achiamate degunt, allicientur ·d veram fidem; eeque omnia removeantur, quae pio catholicae fidei amplectendae-ueaiderio impedimento eaae potount.

1. Si quia igitur, per aetatem iam aui^iuri·' effectu» '. ad catholicam religionem transite exoptat, inquirat epiacopu·, utrum ficto an aincero ai.imo aepedat: deque animi ainceritate certior factu·, primum curet, ne ab incepto per dolum aut vim vel alio quocumque modo deterreatur: deinde per ·olidam inetructionem ·ceteraaque animi dispoaitionea ad baptiamum aiuoipiendum praeparari «tudeat.

2. Quod ut aptiua fiat, praeclaram illam catechumenatu· domum, ati Romae, ita Venetiia. boni·inatruetam, et eleemoayni· quae p prnvincii· Venetia colliguntur, adiutam atque etiam apoatolici· privilegii· exornatam, maiore· noatri aanctitoime inatiluerunt. Si qui» ergo religionem catholicam amplecti cupit et baptiamum petit, efficiat epiaeopua, ut hanc domum ' ingrediatur, niai peculiaria rerUm adiuncta aliter auadeant. Quamdiu autem haec inatrnetio perdurare, et quando catechumeno· ad baptiimum admitti debeat, in oataehnmeaatu· domo patriarcha, in auia dioeeeaibua epiacopi iudicabnut. D

3. Illud etiam omnibu· fidelibua et praecipue epiacopi· inculcatur, ut, ubi opni ait, neophytorum ·uatentationi per eleemoeyna» oonanlant, ne forte cara dedecoae nhriatianae religioni· neeeeaario victo deatitnti, ad priatinoe errore· revertantur*.

Qui ab haere«i vel achiamate adeccleaiae catholicae ainum et unitatem redire deaidemnt, aciant etiam eccleaiam, tamquam piiaaimam matrem, paratam eaee indulgenter cum ipai· agere.

Dooreta pro terti· Htoaae indicenda.

Haec aynodua provincialia, in Domino legitime congregata, in ea praecidente illuatriaeimo ao reverendiaaimo domino Angelo, patriarcha Vene-

' Benedictu· XIV conatit. Aatran· axa··, edit. SB februarii 1747.

' Clama» XI ooaeUt *Prepapandae per* —lr«r»n»i, · IS martU 1704.

• ' PAββ SfecUNDA.^

Bwnt· ia torti· Macione procaulgat·,

D· prrtoaü.

·cetrato euMohrw.

Cum omne· homine· ia^ prae*krication e Ada· innocentiam perdidiaaent, facti inimundi et. ut «po· «tolua inquit1, eetara *filii* trq·.. uaqae adeo «ervi erant peecati et rab potentate diaboli ac morti·, ut neque per humanae naturae vire·; neque per aliud remedidm inde liberari aut aurgere ponent, quam per meritum unica mediatori· domini noatri le«u fhrieti, qui nm Deo reconciliavit in aanguine ·uo. factu· nobia iuatitia, aanctificatio et redefnptio '. Ut autem beneficium ac meritum paamoni· et mor· noster Iesus Christus suam ecclesiam instituit, ad finem usque saeclorum indefectibiliter duraturam, ad quam omne· vocari iussit. et cui omnia media contulit, qürbus iuetifiqafi et amici Dei ac domestici facti, euntes de virtute in virtutem, renoventur de die in diem, et bene operanto· usque in finem, accipiant coronam vitae, quam repromisit Deus diligentibus se- Quam ecclesiam ita ordinatissima dispositione constituit, ut non omnia membra eum* dem actum habeant, sed alia aliis praestent; sitque in ea peculiaris, coetus a aeliquis fidelibus omnino distinctus, cui sacrum ministerium commissum est. jhd quod per legitimam ordinationem assumuntur, qui vocantur a Deo tamquam Aaron; qui tamen non omnes pari inter se potestate spirituali prae* diti sunt, sed per varios gradus distributi hierarchiam constituunt, quae est ut castrorum acies ordinata. Ad hierarchiam vero praecipue pertinent episcopi, qui in apostolorum locum successerunt et ub Romano pontifice, eorumdem capite et uni* versali omnium pastore, a Spiritu sancto positi sunt regere ecclesiam Dei : quibus, sub eodem capite constitutis, *plena et ab humana quacumque independent potestate auctoritas collate est. non solum praedicandi verbum Dei et sacramenta conficiendi et administrandi, sed etiam leges ferendi ad exteriorem quoque disciplinam spectantes, ac devio· et contumaces salutaribus poenis coercendi; suo· enim apostolo· Christus misit, sicut ipse a Patre missus fueraï, a quo omnem poMtatem acceperat in coelo et in terra*: eiaqoe promiait. ae rata in eoella habiturilm quaecemque ipai in terri·ligaverint aut coiverint *. Atque ut omnibu» pateret, quanti facienda ait eorum auctoritaa, et quam grave munna omnibu· fidelibua incumberet eiadem obtemperandi, apertiaaime declaravit, qui eoa audiverint, ipautn audire, qui em apreverint. ipeum ·pernere*, atque «icut ethnicum et publicanum, proindaque a via aaluti· extorrem eum habendum, qui eccleaiam contumaciter audire dptrectaverit Verum auctoritatem latam, divinité· oollatam ad rectum eccleaiae regimen, atque ad aeternam fidelium calutem procurandam et promovendam omnino nacemariam. quam apoetoli eoramque «uocoaaore· epiacopi, cive diaperai, live in concilii· congregati.

1 Kpbea П, 8. » lutu. xvm. ia.
' tVmc. TriJ.. æaa V et VI. • Lue. x. lA.
* loa». XX, SI. ' MstO. XVUL 17:
, · MattK XXVm. 18.

u universa eouemaeyM Jràtona compertum eet), 4 nullo non tempore.' ñoen praeaertim aetate, aeeleeti et, impii bcmrinea. quRraa propositum eat divina omnia et hrtnana iura mtsbero, velat ooe-·pifatione facta, et fodh et seyiptis et aliia nefariis mediis, directe et «directe, enetvare et convellero cum inggpti animarum pernicie oonnituntur. Sciunt enim, boe veffiti fulero semsl sublato/ civilem qpoque imtnh et di leetioam auctoritatem facile aubveruum iri.r'

Hoc attendens it mhlum in dies magia ips, valeacenUgvehementimitne dolena sadra haec synodus . .'qn Domino congregata, efficaciore» qua potest, ratione episcoporum telum et aollieitudinem excitat, ut iis . omniboe.medii·, quae caritaa et prudentia unicuique \ atiggeaeerit, aopitnm, et in quibusdam fero extptotuih, \ debitae reverentiae sensum erga eccleeiae duetoriX J-tutem exsuscitent et accendant. Maximo autem B confirmandi fratre· èuoe ao^proinde Romano iuvabit, ai tum ipei, tum parochi frequence·! habeant de eceleaia sermonem et contra praeeipaos errore·, qui in valgus disseminentur, gregem sibi commissum praemuniant. Hemgniaaima divinae miseri-., cordiae consilia in ecclesia instituenda · aperiant ;" sanctissimum ecclesiasticae potestatis finem declarent: ostendant quanto honore digni habendi sint qui. legatione pro» Christo fungentes, eius mi-■mstn eunt et dispensatores mysteriorum Dei; aeternas demum poenas denuntient, quae eos manent. qui ecclesiae auctoritatem eiusque leges contemnunt k

Hisce documentis edocti, intelligent fideles quam impio et blasphemo ore ad eccleeiae evellendam auctoritatem eique obedientiam detrectandam dictitare et blaterare soleant scelesti nostrorum temporum homines, Christi ecclesiae leges supremae legi socialis, uti dicunt progressus adversari. Intelligent e b contra, talem esae ecclesiam Christi, qualem describit sanctus Augustinus, cuius verba ipse sanctissimus dominus noster Pius papa IX refert in encyclics *Novii·* die 8 .decembris IMS: „Catholica eceleaia non solum ipaum Denm, sed etiam proximi dilectionem atque caritatem complectitur, ut omnium morborum, quibus pro peccati· anis animae aegrotant omnia apud illam medicina praepolleat Ipsa pueriliter pueros, fortiter iuvenea, quiete aenea, prout cuiusque non corporis tantum, sed et animi petas est exercet et docet. Ipsa foeminas viris suis, non ad èxplendam libidinem, sed ad propagandam sobolem et ad rei familiaria societatem, casta et fideli obedientia aubiicit; et viroa coniugibus, non ad illudendum imbecilliorem sexum, sed ainoeri amoris legibus praeficit. Ipsa parentibus filios libere quadam servitute subiungit, parente· Skis pia dominatione praeponit. Ipsa fratribus fratre·, religionis D vinculo firmiora atque ■■ctiore quam aanguinia. nectit, omnemque generic propinquitatem et affinitatis neoeaaitudinem, servati· naturae voluntatiaque nexibus, mutua caritate constringit. Ipsa dominia Servos, non tam eonditioaia necessitate, quam officii delectatione, docet adhaerere; et domino· Oêrvia, cummi Dei; communio domini, oonaideratione, plaeabilea at ad consulendum magic quam eoereendum propensiores facit Ipaa eivec civibus, goâbs gentibus. et omues pronaa hominae, primorum parentum roeordstiene, non eoeietate tantum, aad quadam Utiam fraternitate eoniungit. Dooet ragae prospicere populis, monet populos ea subdere regibus, quibus honor debeatur, **quibu affectae, quibu** reverentia, qaibu timor, quibu eoneolatio, quibu· admonitio, quibu exhortatio, quibu disciplina, quibue obiurgatio, quibu· supplicium, nodulo dooet, octendeu quemadmodum et non omni-

Caput IX.

D /forneae poetiXr·. '

.Quae de eccleeiae auatoritatW generatim dicta eunt, eadem ·poeialitor do Romano pontifice diei dabant, ia quem potis4mum implorum- tela convertuntur Nec enim epiaeopi qnidqnam iunsdjetioais * obtident, niai Buie petrae inhaereant, cupra quem gificata eet ocelocia. gblu enim Petrus inter loctoloo meruit audire: .eR ape dico tit·, j s m lat m «ram." ', Dignw ohrta, qui aedificandis in domo Dei .populia lapis eaeet ad fundamentum, columna ad sustentaculum, clavis ad regnum ^illi-agDos simul et oves' suas Christus ţoncredidit pro eo oravit, ne aine fides deficeret, eidem inunua odmmittena pontifici, beati Petii successori. plena et ordinaria potestas pascendi, regendi et gubernandi universalem **ecclesiani a Christo domino collât^ fait** ·:.

Enixa igitur curent episcopi, ut fideles sibi bommimi Romanum pontificem, tamquam communem omnium christianorpm patrem ït putorem suspiciunt et venerentur; Ot eoa graviter admoneant, ut ab eorum sermone^fqni serpit ut cancer) sedulo carrant, qui, dum temporale tantum pontificio dominium impetere videntor, spirituale eiusdem regimen indirecto quidem, sed effioaciuq, infirmare et impedire satagunt. Temporale enim Romani- pontificia dominium, nulli inri, nec naturali nec poeitivo repugnatu, titulisque apprime legitimia innixum, ad epirituale regimen libere exercendum, praeaertim poet Romani imperii oqcraum et plura inde exorta cptholira regna, quam mahime utile, immo, iuxta consuetum providentias ordinem, necessarium oeluatur.

Haec eadem audiatur doctrina ex ipso ore aanetiaeimi domini noetri Pii papae IX, qui in ,eua allocutione, in coneietorio accreto, Caietae habita coram aacrae Romanae eccleeiae cardinalibus, haec ex moeetimimo animo auo verba promebat: „Haed possumus eoo non monere speeiatim et redarguere, qui decreto/fili, quo Romanus pontifex omni civilia aui imperii honoro ao dignitate eat spoliatus, plaudunt; ac decretum idem ad ipeiue eccleeiae libertatem felicitatemque procurandam vel maximo conducere naverunt. Hic autem palam publiceque profitemur, nulla noa dominandi cupiditate, nullo temporalia principatus desiderio haec Joqni, quando?/ quidem nostra indoles et ingenium ≺ quavw dominatione ptofeoto eat alienum. Verumiamen officii noetri ratio postulat ut in eivili apoetolioae sedis principatu tuendo, iura poesessionesqus sanctae Romanae ecclesiae atque eiusdem sedis libertatem. quae cum totius ■■■■■■ et utilitate eet ooniuncta, toti· viribus defendamus. Et quidem homines, qui commemorato plaudentes decreto, tam falea et absurda affirmant, vel ignorant val ignoraro simulant singulari proreus divinae providentiae consilio factum oses, ut, Roesaao imperio in plura regna variasque ditiones diviso, Romani» pontifex, cui a Christo domino totius **eocloeiae regimen et** oura **fuit oommissa, «vilem principatum hac sano de causa haberet, ut efi ipaam eoeheiam regendam** etraqua uaitatom tuendam plena illa potiretur Ubertat·, quae ad supremi spoetolici ministerii menae

TMF «U).

* Matth. XVI. in

* Lae. XXII. ■·

* Coae. Floreat. (Vardoaia. IX, 80S EV

TO·

obeundum requiritur. Napique omnibus compertum a ita postale^ ad aeriora et graviora rwmodia est, fideles populos, gentes, regna nunquam plenam deseeadere; ste autem ne ea quidem proâeiaat illis ffffuciam ei observantiam esse praestitura Romano submovendis, ceteras saltem ovés a eontafioùia pontifici ' si illum «alicuius principis vel gubernii periculo liberare.!" ·. x ' . · s dotnifwr Mutpectum ac minimo liberam esse conspicerent hiquidem fideles populi et regna vehementer «u|pieari ac vereri nunquam desinerent, ne pontifex idem sua acte ad illius principis se» gubernii, in cuius ditione versaretur, voluntatem conformaret, atque idcirco actis illis hoc praeipxtn saepius refragari non dubitarent. Et quidem dicant vel ipsi hostes civifiç principa^UKapostolicae'sedi·^ qui nunc Romae dominantur, quaoam fiducia et observantia ipsi essept excepturi hortationes, monita. mandata, constitutiones summi pontificis, cum illum cuiusvis principis aut gubernii imperio subditum esse cognoscerept: praesertim vero, si cui subcMct principi, intér^ quem et Romanam di|innetn diuturnum aliquod ageretur bellum ?l

Et quqniaih, in hisoe otnniffh· providendis, ope ao ministen^inferiqpim sacerdotum indigent episcopi, tales omnino ad hunc gradum evehant, qui bellis Domini bellandis ovibusque pateendis, custodiendis. 'moderandis, et moribus et sapientia sibi pro sua quisque parte opitulari valeant Quapr^ter sanctiMimus dominus noster Pius j>apa IX ita episcopos monent, alloquitur! : rVobis summopere caverpdum,^e cuipiam, iuxta apoij|rfli praeceptum, cito mantis imponatis; sed eos.tantum sacris initietis ordinibus ac"&nctl· tractandis adinoveatis jnysferiia» qui accurate exquisitae explorati ac virtutum omnium ornatu et sapientiae laude spectati, vestris ^dioecesibus usui et ornamento esse possint;

B melius enim est. nt sapientissime monet immortalis Remoriae Benedictus XIV \ pauciores habere ministros. sed^probos. ^ed idoneos atque utiles, quam plure·, qui in aedificationem corporis Christi, quae est ecclesia, nequidquam sint valituri . .. Intelligitis nimirum, parochis aliisque sacerdotibus officii sui ignaris vel negligentibus. continuo et populorum mores prolabi, et Christianam laxari disciplinam, et religionis cultum exsolvi atque convelli, ac vitia omnia et corrruptelas in ecclesiam facile invehi/ Eadem ferme repetit idem sanctissimus dominus noster in alia sua encyclica *Noetii,* die 8 decembris 1849.

Rursus Tridentinum. sessione XXV. o./t. de re*formationt,* haec habet: ^Optandum est. ut ii. qui episcopale ministerium suscipiunt, quae sint suae partes agnoscant; ac se, non ad propria commoda non ad divitia· aut luxum, sed ad labores ct sollicitudines pro Dei gloria vocatos esse intelligant. C Nec enim dubitandum est. et fideles reliquos ad religionem innocentiamque facilius infiummandos. si praepositos suos viderint, non <*a quae mundi sunt, sed animarum salutem ac coelestem patriam cogitantes. Haec cum ad restituendam ecclesiasticam disbiplinam. praecipua ôsse sancta synodus animadvertat, admonet episcopos omnes, ut. secum ea saepe méditantes, factis etiam ipsis ac vitae actionibus (quod est veluti perpetuum quoddam praedicandi genus) se muneri suo conformes ostendant; imprimis vero ita môres suos omnes componant. ut reliqui ab eis frugalitatis, modestiae, continentiae ac. quae no· tantopere commendat Deo. Anctae humilitatis exempla petere possint/

Paura nunc adiicQnda sunt de mensa, de vestibus, de supellectili episcoporum ac tandem de familia et de. sacerdotibus a secretis et cubiculario, qui epiteopo inserviunt. Sessione II. sancta Tri- D dentina synodus hortatur . .. rut ante omnia episcopua in mena* servet sobrietatem moderationemque ciborum ; deinde, cum eo in loco saepe otiosi sermonna oriri solean^, ut in ipsorum epiacoporum mensis divinarum dcripturarum lectio admisceatur .. . In vestitu ot cultu et omnibus actionibus honestatem prae se ferant episcopi, sicut decet ministros ministeriorum Dei.!" Et seaaione XXV, c. 1, de r^/brmahoM^Quapropter, exemplo patrum nostrorum in concilio Carthaginiensi, non solum iubet, ut episoopi modesta supellectili et mensa et frugali victu contenti sint, verum etiam in religuo vitae genere ac tota eorum domo caveant, ne quid appareat, quod a sancto hoc institute ait alienum, quodque non simplicitatem. Dei telum ac vanitatum contemptum prae se ferat/

Caput X.

/>e-fpuropM.

Cum de vitae sanctitate ceterisque de rebus sermo est, quae proxime episcopos attingunt, nihil nobia gravius, nihil utilius, nihil ad episcopalem dighû tatem magis accommodatum videtur, quam si ipsissima divi Pauli et sacrosancti Tricfthtini concilii. nec non summi pontificia feliciter regnantia verba in medium afferantur Sic igitur divua Paulus Timotheum suum, alloquitur: „Oportet episcopum irreprehensibilem esae, sobrium, prudentem. ornatum, pudicum, hospitalem. Coctorem; non vinolentum, non percussorem, sed modestum; qon litigiosum, non cupidum, sed suae domui hetie praepositum/ ' Et j|d Titum ita scribit. ^Oportet episéopum sine crimine esae, sicuti 4tei dispensatorem: non superbum, non iracundum, non C vinolentum, non percussorem, non turpia lucri cupidum. sed hospitalem, benignum, sobrium, iuetum, ssnctum. continentem, amploctentem eum, qui seondum doctrinam eat, fidelem sermonem, ut potens sit exhortari in doctrina sana, et eoa qui contradicunt. arguere/l Ad divi Pauli sententias confcilii Tridentini accedant verba. Sessione II, haec ■legimus ..Oportet episcopos ease irreprehensibiles, sobrios, castos, suae domui bene praepositos ⁄ et sessione XIII. c. 1. *dr rrformattcw:* ^Illud primum eos (episcopos) admonendos censet (sacrosancta s\nodus), ut se pastores, non percussore· esse meminerint, atque ita praeesae aibi subditis oportere, ut non in eis dominentur, éed illos tamquam filios et fratres diligant; *elaborentque, ut hortando et monendo ab illicitis deterreant, ne, ubi deliquerint, debitis ros poenis coercere cogantur. Quos tamen •i quid per humanam fragilitatem peccate contigerit, D illis est ab eis servanda praeceptio, ut illos arguant, obsecrent, 'increpent in omni bonitate et patientis: cum saepe plus erga corrigendos agat benevolentia quam austeritas, plus exhortatio quam comminatio, plus carite· quam potestas. Sia autem ob delicti gravitatem virga opus faerit, >twe eum mansuetudine rigor, cum misericordia indicium, cum lAnitate severitas adhibenda est; ut sine asperitate disciplina poculis salutaris ac necessaria conservetur, et qni correpti fuerint, emendentur; aut ai resipiscere noluerint, ceteri, salutari in eos animadversionis exemplo, a vitiis deterreantur: cum sit diligenti· et pii simul pastoris officiqm. morbis ovium levia primum adhibere fomenta, post, ubi morbi gravitas

' 30 «pr. 1M4V.
l l Tim. III. 3.
' Tit. 1, 7,

| Encyclics Çta *pùtrihu* (9 nov. 184Λ).
* Rncycijc· P*· prtatam <8 doc. 170k

mit >

·pisoopus inatraa* «t erudiat, ne aint rixosi, viaesi, impudici, cupidi, elati, blaapfcsmi at voluptatum amatoiee.*

Sacerdos autem a secreti· pietate, doctrina, prudentia, gravitate ornata· ait; cubicularius autem pietate, caritate, humanitate et mansuetudine.praestet.

· Haec in primi· memoratu digna vi·^ sunt, eum dp. episoofhs ajitur.

Caput XI.

1A ficario generali, do curtae e»»nutrit et de › vicarii» foranti».

Fert et huius prqvinciae consuetudo, ut episcopi, hausto ex decretalibus iure, opera vicarii generalis in spiritualibus, ut vocant, sive vicarii iurlidictioni· utantur. Advertant autem, eligendum esae talem virum, qui. ait rerum iuriumque scientia apprime peritus, (et| virtutibus, in primi· prudentia, excellat. Cum vero vicarius generalis, vi generalis mandati, nullam habeat potestatem in ea, quae vel ex dispositione iuris. vel ex consuetudine, · vel propter rei gravitatem, iuxta prudentis viri arbitrium, episcopo reservantur: caveat, ne officii sui limites praetergrediendo. quorumdam actuum validitatem in discrimen adducat. Porro in rilud omne studium impendat, ut qui. negotii alicuius causa stqtis praesertim horis, sd cum veniunt, facilem habeant aditum; non ait personarum acceptor, secreta aibi commissa sancte custodiat omnesque officii ·ai partea fideliter impleat.

Reliqui curiae ministri integritate vitae ac laudabili fama commendentur, commissa celent, et ita prudentia, gravitate, comitate in omnes, sine personarum acceptione, se gerant, ut ex eorum agendi ratione episcopus, cui tam proxime inserviunt, honoretur. Eas solum taxas exigant, quae sunt canonice determinatae, quaeque. 4d omnem detestabilis arbitrii suspicionem tollwffiithi, erunt in tabulam describendae, ut quid in negotiis singulis sit exsolvendum, unicuique pprenti pateat, Ceterum providbant episcopi, ut muneribus congrua stipendia respondeant.

Cum episcopus unique in dioecesi adesae non possit, nec omnia pnopriis oculis ipse inspicere, pluribus abhinc saeculis invecta est consuetudo, ut per vicarios foraneos partem suae potestatis exerceat. laudabilem hanc consuetudinem et haec synodus approbat, episcopis commendans, ut vieario· foraneos eos solos eligant, qui, dotibus ad id necessariis praediti, delegatis. muneribus, qua maiori fieri possit utilitate, fungantur. Facultatum, quae hisce vicariis tribuuntur, limite· non ita late extendantur, ut episcopi enervetur poteatas; at non ita stricte circumscribantur ut nulliua aut parvi momenti coram ceteris exiatimentur. Iuxta norma· ab episcopis pro temporum, locorum et personarum opportunitate statuenda·, vicarii parochia· districtu· visitent in cleri populique more· invigilent, bono· foveant corrigant pravos,xgruviora vulnera peritiori-bus modicis indigentia episcopo nuntient aynodalium decretorum obaervantiam urgeant et exeunt· anno, statua, ut dicunt, relationem episcopo exhibeant. Quaecumque entem a vicarii· secreto commissa fuerint episcopi apud ·· religiosisaime custodiant Quo maiori fiducia et honore eoa pro·equentur episcopi, eo alacriore· vicarii onera ferent Maboreaque praelationi· auatinebunt Quod si eos nsgligentaa ant ab officio quomodocumque devio· invenerint nulla locorum vel personarum ratione habita, revocatione delegationis, data potestate privent epiaoopi aptioreaqua in eorum locum sufficiant

C0«t xn.

Can indicia eeelaaiastiea ad caaaa» dirimendas ·t finiendas, intra limites par eonvent(onem ab im‘ peretore asm aanota sade initam eoostitutoa. ad nonnam sacrorum caaouttm axerdpnda »int: mandat synodna, ot tribunal eocleaiaaticum instauretur ad normam regularum, qüae habentur in decretalium libri·, ia Tridentino concilie et in canonietarum tractatibus. Perutile autem fbret, ai quae sparsim ^reperiuntur. in unum colligerentur, et instructio practice pararetur in altera pro»tnci»l synodo ab episcopi· expendpnda et approbanda. —

Caput XIII

Ot' centum terletiattica.

Cum ex ii·, qnae de fibris aliisque-scriptis pins ordinarii licentia non edendi·, alibi/ in hac sybono dicta eunt, fieri aliquando possit. ut iisdem legendis et expendendi·, in aliquibu· praeaertim dioece«ibu·. ^ix tempus episcopi· sufficiat, pluribus aliis iisque gravissimis negotiis occupatis: optimum factu erit, si, ub> necessarium aut opportunum visum fuerit, officium ecclesiasticae censurae instituatur ex praeside et censoribus constans, qui sint docti, pii et discreti; quibus in examine librorum instituendo' proponantur et accommodentur regulae pro indicis congregatione a prudentissimo pontifice Benedicto XIV statutae in constitutione *Solitato ac provtda ·.*

Caput XIV

D· canonici» rt praelatu epitropo infrnoribu».

Cum dignitatea in eccleoij*. praesertim cathedralibus, ad conservandam augendamque ecclesiasticam disciplinam fuerint institutae, canonici, qni ceteris cleriei· exemplo honorons operum praelucere debent, sicut eis honoris gradu praestant, huic fini laudabiliter inservient, et mire proficient, si officia sua, tum quoad divinum cultum, tum quoad ministerium episcopo exhibendum, adimpleverint.

Hinc quae de residentia, quae de choro, quae de adsîstentia episcopo praestanda, dum aacria muneribus fungitur, saepe ac saepius decreta aunt, rite canonici observent.

1. Poenitentiarium vero monemus, ut quamvia ia confesaionibua excipiendis assiduus esae debeat, quippe qui hac in parte voluti totius dioeceseo· parochus aliquo modo haberi potest, peculiare tamen officium suum, quantum poterit, cum generali canonicornm obligatione conciliare studeat. Ile poenitentiario haec legimus in Tridentino concilio „In omnibus cathedralibus ecclesiis, ubi id commode fieri potest, poenitentiarius aliquja --- ab episeopo instituatur . . ., qui. dum confessione· in ecclesia audiet, interim praesens in rhom eenaeatur.!'

2. Theologus in exponenda et interpretanda sacra scriptura sedulam operam ponat, neque, quoad lectionum numerum, normam ab abuaibna sumat si qui forte irrepserint sed ab eeoleaiae mente in sacrae scripturae lectionh instituenda*; ·t memor sit verborum divi Pauli, quod omnia scripture, divinitus inspirata, utilis eat ed docendum, ad acuendum, ad corripiendum, ad erudiendum in iustitia*. Itaque sacra scripture illi arma sufficiat ad erroruip monstra profliganda, eaque praeaertim, quae cum tanto soeietatis damno nostri· temporibua graaaantur, cuiusmodi sunt rationaliamna, pantheia-

I Pis - isl. I7M.
• Coae. Tnd.. mn. XXIV. 4e rcf,, e. IX
• Bma. XXIV. *t.* 8.
*· Ccm. Tτῦ. nat. V. *it rtf..* c. 1.
• Π Tim. IU, 18.

mus, nsturalismus, indifferenttann· et prastipue; cuinsliflet legitim»· auctoritatis boutemptu In haec igitur vitiorum monstra tua prascipne toi» eoniieint theologu· et oatholiea· veritates ornai argumentorum ponder· conirwet.' Quod tneilin» praestabit, si bbnlos babeat sanctissimi domini nostri Pii papae IX encyolicam Xeim ad arehiopiseo-pos ef episcopos Italiae', in (qum ipee praecipua deflet fidei JmpedimOat·, quibu nunc tempori miserrime divexatur Italia, iiaque singuli obviantia ·aggerit medicamenta.

J? Ceteri vero omnibua, quae pertinent ad Adignitate et pernonatue. omissis, mqadat synodus, nt ai qnod capitulum eeeleeiae aeu ckthetfralis seU collegiatae proprio statuto careat, illud quamprimum conficiendum curet atque examini tt tdprobationi epiacopi subiicist. ^,

4. Quod attinet ad miniaterium epiacopo exbibenduny >in dioeceseos regimine, meminerint canonici/ te epiacopi aenntuq) constituere. Officium boo gravissimum. et .periculo··· plenum aleae, nullo modo rite aancteque persolvent. niai in episcopo suum patrem et pactorem revereantur, et eum ipao unum velut corpus efficiente·, eccleaiae tantum-^nodo bonum in omnibus sibi proponant. Ita conjuncti in unum animia datisque dexteris, stantes in acie Domini, non metuent temerarios adversariorum lusu·, et facilius de religionis hostibus triumphum agent. Insupar caritas illa, quam Christus sui· discipuli· pluries commendat et ob quam Patrem oravit; ut ipsi sint unum, sicqt et ille et Pater Coelestis unum eunt, mutuis amoris vinculis episcopum et canonico· obstringet; et fideles, tantam ooncofdiam admirati, maiore deinceps veneratione sacros ecclesiae ministro·, prosequuntur.

b. Quoad praelatos episcopis inferiores. Segnitates, canonicos, rectores ecclesiarum quocumque nomine insignium, aut alio quocumque nomine nuncupatos, et quoad usum insignium pontificalium, es eat huius aynodi mens et voluntas, ut omnes pareant constitutionibus Alexandri VII Pii VII ·t Pii IX

Caput XV.

Dt parochi» tminfH ricarii» ot eoopontorittu.

Divino praecepto mandatum est omnibus, quibus animarum cura commi··· eat, oves suas' agnoscere, pro hi· sacrificium offerre, divinique verbi praedicatione. sacramentorum administration· ac bonorum omnium operum exemplo pascere.

Cui praecepto 'ut ea, qua par est, rationb satisfiat, sacri concilii Tridentini decreti· saepia· actum provisumque imprimi· est, ut qui curatas eecleeiae obtinent, apud illas resideant, tu illi· mnnent propria per se obeant et omnia praeatent, quae ab eo, qui curam sustinet animarum, ex sacris canonibus, consuetudine ecclesiarum, locorum necessitate, praestanda sunt. Quod si qui otiose resideant, ut luet· tantum eaptent, et, quae facere ipsi deberent, per alias personas qpnnia exequi studeant, noa putandi ·nat residere, sed abes·· potius, eum osnssetur abes·» officio, qui oorporaH tantam pneeeatin adeet otio··. Idcirco haec synod··, ia Domino soagvegata, praecipit omnibus et siaguHe emleriae pereebialeo et alio quovis modo animarum caram habente· qao-«amque titulo, etiam temporarie, obtinentibus, ot quocumque nomine aive parochi, sive vieerii, aive rsetori·, adV· «Star, stppellati·, ä apud eMIssies ·ibi eommimas eoUMto resideant, et parochiali ·ufae munera atque officia non per alio·, aed ipsimet^ per se, niai insta causa aliquando préhibiti aint, obeant ao praestent, poonia, praeter reatum mortalia culpae, per sacros canone· contre clerico· non residsotes propoeitis, Ct aliis arbitrio epiaoopV ut rea et necessitas postalayerit, Infligendi Et qtuunvir anMore Tridehtina synodo statutum ait, rectore edemia^um,' quibu^ animarum cura annexa eat, ultra trimestre tsmpus non debflre a suis ecclesiis, niai ex gravi causa, abesae: tamen, etiamai agatur de breviori tempore, ipdigent licentia, iuxta propria cuiusque dioeoesanas constitutiones.

Cum autem' nonnulli, Xnimarum selo succensi, a «ni» gregibus absint quandoque, 'ut in alienis paroeciis' 'praedicationis· officio vocati fungantur: caveant. bo^id quoque^ ita fiat, praesertim quadragesimae et adventu· tempore, ut renidentiae lege· violatae censeri poeeint. 8i qui vero abuaua alicubi quoad reaidentiam forte invaluerint, qui apeoiali aliqna lege aint tollendi, episcopi ip dua quisque synodo provideant.

Ut autem parochi eam, quae pastori· officio rite adimplendo neccsaaria est atque utili ovium ·ibi commissarum cognitionem acquirant, gravitatem ita eum comitate ooniungant, nt reverentiam aimul, amorem et fiduciam «ibi concilient; thoile ad se praebeant accessum; omnes aliquoties invisant, non ut otio vacent, sed ut monita salutis opportune et prudenter illis insinuent; pauperum, praesertim viduarum, pupillorum oeterorumque aliena ope indigentium curam habeant, quibus et salutari consilio et consolatione et re subveniant hilariter, prout quisque poterit. Maximo etiam ad hunc finem obtinendum adiumento erit, ai fideles suae paroeciae ita recenseant, ut singulorum aetas, status, conditio, specialia adiuncta, quae parochorum aelum magis excitare debent atque 'in «aeramentorum administration» prae oculis habenda eunt, distincte adnotentur.

De frequenti vero sacrificii pro populo oblatione cum multa saepe orta aint dubia, cumque ad ea omnia tollenda nuper prodierit «anctissimi domini nostri Pii papae IX encyclic· *Aotaotiuimi Ro*dsntptoru, sub die 3 maii 1868; quae in ea decreta sunt ab omnibus et singulis, qui parochial»· ecclesias sive alio quocuAque modo animarum curam habentes et quocumque titulo, etiam temporario, obtinent, erunt servande.

Quae ad verbi Dei praedicationem st sacramentorum administrationem attinent, quantum opus eet, sati iam alibi constituit in Domino haec sacra synodus.

In id porro omne· et singuli animarum curatores ineumbaat, ut in grego, fidei euraeque suae commisso, custodiendo atque ab omni peccati labe praeservando, cogitationem, collicitudiuem, curam, stadiam denique omne oolloeent, non tam de iaribus quam de oflsiis rite adimplendi eeltieiti; et diligenter perpendant quae sint manetis sai partes; esrcaatque neo modo no quid ooetra committant, sed etiam ne quid omittant: eam in sacerdotali vita, pre maneri·, quod soatiaeet, 'ratione, gravior·· longequo piare· qaam ia ootaris. «A possint omissioni· culpae. „Et qnoniam norunt et ipsi', se pro Christo legatione ffiagi, qui eo mitem et humilem osrds est protsasa quique aea venit voeare instes, sed peccator··, relinquens nobis sxemplnm, at sequamur vsstigia sina; qsee ia mandati· Domini

‹ 8 dSMssbria 1848
▮ loses. XVII. m
• 87 MptsmWs 1«·.
* 4 lalU USt.

* Kp. sd episcopos Xsstriscss Atiseta Optims «sssitis, 8 nov. 1888. *0*

! Ut ts ifiSiipti stfirsmt mastimtmns demiam nssttr Ptm pam IX ia sauysttm Qts ptnritas, 8 mv. 1M8.

daMuquaartaa atqua - varitatpa atkiaatitiaa samite aherraatea iavaaeriaV hand omittaat aoa in spirit· laaitatia at aianovotadiaia patera» moaitis qt amollit· oerripero atqea arguera, obaeatara, iaerepaao ia o»ni baaitato, patiaatia at doetriqa^ pu» a^ape plea erga aorrigaadoa agat bonorolaatia qaaa auateritaa, plu» exhortatio qaa·' pomaiaatio. plaa oaritah quam poteetaa*. Iliad stiam tot» viribu praestare eoatandaut, ut fidelea caritatam oaeta>ntar, paean ioquirent, at. quae earitatia at paais aaat aedulo esMuantur. , quo, oun.ct» diaaoneioaibua, inimicitiis, aemuiationibua, ainultatibao penitus extinclia. onmea ae mutqaïoaritata diligent atqua ia eoderf^oenau, ia eadem* sententia perfaefi pint, et idem unanimo· sentiant. idem dioaat, idem sapiant in Clrriato leeu domino nostro.*

Verutn et illud ,pra· oculi» habeant, qui, nulla intervenante légitima musa, traqglationem ad pinguiora beneficia non raro petunt, eoa non gregem ut bono· pastore·, sed mercenariorum more loc potiua etJanam diligere, facile *con*vinci; atque ut ab huiuemodi aane improbandi· pefftioitibna abstineant. eoa haec synodus in Domino hortatur.

Optqt domum ipso synodu». ut. quantum fieri potest, coadiutor·· cum parochis simul habitent ot vivant; eiusmodi enim contubernio et assidua vitae consuetudine, ei caritas Christiana ibi regnet, via facile praecluditur discidiis inter clericos eiuadem paroeciae, quae non sine magno fidelium scandalo non raro invalescunt; unitas in regimine procuratur; et iuniores sacerdotes, veluti quodam tyrocinio, ad animarum curnm aptiore· efficiuntnr.

Caput XVI.

Da aammarna clericorwa.

Seminaria ad hoc instituta ex sapientiaainn concilii Tridentini decreto, ut in iis iuventus in aortem Domini voesta, in litteris, scientia divinarum rerum, pietate ac bonis moribus excolenda suscipiatur, quantum emolumenti attulerint Christianae reipublicae, et exemplis illustrium praelatorum, divi Caroli . Borromaei praetertim ' et beati Gregorii Barbadici. et experientia praeteritorum «aeoulorum, amplissimo comprobatur. Quocirca episcopi singuli 'in id maxime incumbent.' ut haec sacra instituta, quae potimimum fundamentum totius regiminis ecclesiastici constituunt, nedum sedula opera conservent ac foveant, sed ad maiorem prosperitatem, quoad fieri potaet, adducant.

„Cum vestram sapientiam. venerabiles fratrea *, minim· fugiat, idoneos eccleaiae ministros non nisi ex optime institutis clericis fieri posse, magnamque vim in recta horum institutione ad reliquum vitae cursum inease, pergite omnea episcopalis vestri aeli nervos in id potissimum intendere, nt adolescent·· clerici vela teneris, anni· tum ad pietatem aolidamque virtutem, tum ad littera· aeverioraaque disciplina·, praesertim sacrâa, rite informentur. Quare vobis nihil antiquis·, nihil potius ease debet, quam omni opera, solertia, industria, clericorum seminarih ex Tridentinorum patrum praescripto instituere;—ai nondum existant, atque instituta, si opua frerit, amplificare, eaque optimi· moderatoribus at magistri· instruar·, ae intensissimo studio eootinenter advigilare, ut inibi ianiores clerici in timore Domini et eocleaiaatica disciplina sancta roligioeeque ·ducentur at sacris potisaimum scientiis, iuxta catholicam doctrinam, ab omni promu· omuaqua seror» periculo alienia, at eccleaiae traditionibus et sanctorum patrum spripfitssaafteq»· Iasri»iaHai ritibms, sedula 'aa.penitus axaolaatar; quo habaru paaaltis navo· atque iuduatriae operarios, qui aeelariaatiee spiritu praediti aeetudiia root· instituti, valeaat in tamper· dqminiepm agrum diligenter excolere m strenua pgtaliari praelia Domioi.*

Quibua adhortationibus pveaeinaim· inhaereo·,' haec sacra synodua monet .et obtestatur singulo· ·piaoopoa, ut quae a praefata Tridenti·· synodo salubriter circa seminaria oonaMuta «unt, quoad ·orum funûationam, 'dotation·», bononim-ndniini··lrationem, regimen disciplinae, studiorum ordinem m religiosam vita· institutionem, iqgta temporum ·t locorum circumatdnti^a, accurate et ad' amussim ·errari eurent, prout in recenti conventione inter ·anctam aedem et imperatorem nostrum inita1,de iie ratio habita fuerit. Et cum compertum sit, 'ea 'potissimum, quae attingunt* tum deputato· · capitulo i duo· pro aasidua inspection· regimihia, pro moderanda education· clericorum; tum quatuor alio·, duos ex capitulo «t duos « 'clero civitati·, pro ·taxatione super reditibus quorumcumque beneficiorum, aliarumque piarum institutionum euiuueumqut 'nominis, paucis excepti·, m bonorum et ipsorum rhdituum repta administration·: tum quatuor similiter, quorum duq e capitulo, duo e clero eligi dabent pro rationibus eiusdem administration!· expendendis ad finem cuiuslibet anni ', alicubi in desuetudinem abiisae : praecipit et striet· iniùngÎt synodus, ut haec in pristinum vigorem revocentur et applicentur ad praxim iuxta mentem declarationis sacrée concilii congregationis *. Hanc enim inspection·» deputatis in perpetuum demandatam, non in detri-

' 8. I*o, hpwC. XIV, cap. 1 [opp, sd. Baller., I, SM}.

•l IU episcopos omnes aUoquItar maetimims· dotatam noster Pins papa IX. saqysUes Qm phirit·», • uov. IMS,

1 Art XVII.

• *Nota.* — Quatuor propositi··:

1. An duo oaaonid rlcct ab archiepisropo sd ronstitim·dam educationem puerorum semuiarii possint pro libito archicpiscopi mutari ?

9. An eorum coaailium adhibendum in coastitecsdis regali· univarmlibsi seminarii, elections singulorum pocrornm iatrodaccndorum, electione magistrarum, librorum legendorum, cdnfemoris,, punitione dyscolorum, expulsione, vinutione et similibus?

8. An sliL^aatuor sint deputandi ia oonsilio tantummodo, ia taxatione, contributione, fructuum ex unione beasdeioram, ut ia alii· dirtroltatibso, ob quas seminarii iaatruatio vel conservatio impediretur sut perturbaretur; sut etiam ia SxacUone et temporalium administretioue, tam dicti seminarii, ut pn» deputations vel expulsione ministrorum et fsmulontm temporalium,' expensis quotidianis provisionis bladorum, quam otia» bonorum quorumcMsqna et redituum ipsius ssmiaaiti, •tinia ex beneficii· unitis, at puta locationibus, ooBsaatioaibm aliisqac contractibus, litibas '

A An bi quatitor deputati sivi perpetui, vel etiam amovibiios, servata, in eorum elections, ratione concilii, et die» electio spectet ad capitulum? ç

Sacra congregatio respondit.

Ad T. non posse amoveri nisi ex legitima Daas».

Ad It. in omalbus iis esae adhibendam; \

Ad III, leeeri spisooptim adbibere deputatorum eoaailiam, rem circa iastractiouam, disciplinam et stores, quam lomporatinm rerum admiaistrationmi;

Ad IV. aaee perpetitos *(Salary* ex lib. VI deer., pag. M, rei. a Bsa. XIV. de sgamte dtose . lib. V, tap. It. f T).

Vide otiam Ardores, depalatorum seminarii, diei fib martii 1866, in qua sd dubia:

1. Aa st quomodo aligeadi dat dspeUti ad sxciptadaa rationum redditionem asminsrU Ia casa?

fi. Aa st quomodo dt ieomi subrogetioui dspalatbism absentiam Vel impeditorum ia caauf 1 ' '

finira coagregatia resacadit:

Ad I, affirmative;\ et redditioeamSatieaum iridpi»fisis •aes par quataor daptfitelaa, quorum duo as capital·, enas •laetas ab spissapo, altar s capital·, at duo ax siero, usus •laetas ab spiaeopo. altar s olere:

Ad II, aegatiw; et sabragstioasm fhcitadem ab iis. a quibas the» e» electio dspatati abasntis vel impaditi.

* In Saiena, sa Hb. VI daersL, p U.

mentum, sed in auxilium auctoritatis spiaoopa|h ad tantum qbeundum muni·· vergeriy nemo non iidet .

liuegileni summopere episcopi ia admittendi* alumni· maxime ei extranei tint et ab aliia institutis protect, ne eveniat, "dt /qur pravis moribus. infecti -aint,· alio· inficiant, I et .ei fortasse errore recenti fuerint, ubi nulla apes effulgeat emenda-tionia, quamprimum eliciantur.^ In delectu eorum, I qui clericafi militiae nomen dare pclÿulaot, summa' solertia est adbibenda in exploranda sprum vocatione, indole ac moribus; add id potissimum-procurandum, ut pietate et integritate,vitae cornmeddentp^ cum* experientia" manifestum sit, 'ettam mediocris aut.' tenpis ingenii homiaes. si spirlra qeclesiastipo ae vero sglutia animarum selo. sint inflammati, uberiores fruçtus afferte ·Tn vinea Dbmini, quun eos, .qui praeclaris sc , praecipuis istis dotinI· destituti aliunde mufta doftrina et scientis praestant.

· Disciplipa pro moderanda tota vid(e ratione ita · sit comparata et sapientibus confeCU,regulis. taustis ap optimis qxemplaribna. maxime a beato^dre- gorio Barbadico, qui sibi sanctum Caridum Bbrro- . maeum imitandum proposuit? cuiusque auctoritas voαρφ- magni facienda, ut nec nimium rigorem' « sapiat' nec ad perniciosam laxitatem vergat. Disciplina custos rtt morum, ad ordinem animos assuefacit et habitus virtutum, nunquam facilesper totum\ f. posterioris vitae curriculum deponendos,· inducit; ·ed superiorum vigilantia in eius conservatione ita sit moderata et discreta,, ut nec ad minima quapque nimis subtiliter, attendat, nec animos quibusdam veluti vinculis onerosis constringat, quae odium pariant, et impediant, quominus iuvenum indoles sese gxerat.

1'ietstis exercitia, inter quae potissimum locum obtinet quotidiana meditatio et praesertim sacramentorum freqbentie, sedulo promoveantur ab eo praesertim ex seminarii confeesariis, qpi directoris ^spiritus, uti vocant, nomine censetpr: ita tamen, ut alumni persuasione et amore ad ea animuta applicent. tamquam ad optima virtutum ac pietatis fomenta j ne, si fortasse timore aut humanis respectibus moveantur, perniciosum hypocrisis habitum induant. Haec de disciplina, pietate et ecclesiastico spiritu.

Quoniam vero compertum exploratumque omnibua est. quam vehementer rei tum sacrae tum publicae intersit, clericos litteris quoque M disciplinis, praesertim sacris, imbui ac erudiri, idcirco sanctissimus dominussnoater Pius papa IX I, aacrae Romanae eccleeiae cardinales, archiepisoopou et episcopos imperialis ac regiae Austriaeae ditioni· sic hortatur: „Collatis inter vos consiliis, omni studib prospicite, ut in vestris seminariib accurata-sit ecclesiasticae educationis ratio, et' ea optimorum studiorum vigeat methodus, quae, rerum, temporum ao loqorum perpensis adiunctis, et maiorem eccleeiae utilitatem parere possit, ac simul efficiat, ut clerus salutari solidaque scientia ac doctrina praefblgeat," Hisce itaque monitis pro sua parte suoque munere obtemperans, sacra haec synodus ee quae sequuntur, statuenda censet

Praetermissis modo studii· gymnarialibns, ds quibus sermo erit in actorum appendi··, philosophiae studia, quae biennii periodo eruat absolvenda, ita sint coordinate, ut mentem apte excolant, ad reeiam ratiocinandi formam instruant (admissa laudataquq^ methodo scholastica, quae utilia arma praebet ad profligandos errore· et veritatem euacleandam); eam insuper saais principiis imbèant et oognitioaibaa, quae ex metaphysics hauriuntur; quin tamen professor peculiari alieni systemati ita oe maacipet, «

praeiudicsA· UpinioaibM'obvolvatur. Mat&ehie'item et jkhysioea stadia non psaetërmittaatar, quae ia- genium aônirnt et viam sternant ad ordinem oausarumjn reboa naturalibus earamque neeessarinm -nexuin Ann eflehtibo* dignoeoendqmj ita tamen, ut Ameai auditorum yelut per gradu·%» eoneijêratioue visibilium ad iwfisibilisêï'supremae cauapis eogni- tjonem et obsequium aseubgat. Docendi" methodus, dnq »erbo, ita sit composita, ut reoenftecientiarum progressui prudenti modo seee seôommodet, et simul pericula povitatum et perniciosorum , errorum. èt maxime ratidhaftstioae dabis, quae*hodmrnas philo-sophiae sehoiaa passim infisit, diligenter vitet

Quod specAt ad scientiarum sacrarum studia, quae non miaus qiiapi quadriennii spatiujn exposcunt, episcopi praecipuum munus briij eos seligere viros ad officium dwendi, qui ingenio, doctrina, pietate' et morufn gravitate spectatissimi sint, quique maxime idonei agnoscantur, non solum ad tradendam scientiam, verum etiam ad inflammandos auditorum animos selo'gloriàe Dei et salutis animarum. Sacrae scripturae libros noscant iuyènes apte interpretari, propositis anteq algun^hntis ad probandam divinam .ipsius auctoritatem‹ et inspirationem, et traditis Jiermeneutices et aacrae exegeris regulis. Adsit etiam professor linguarum, ac potissimum bebraicae et graecae, nt discipuli ad haec studia idonei, in disputationibus cum haereticis, si forte oboriantur, ad fontes primigenios confugere eosque efficaciori modo confutare valeant. Praestat insuper eos in ecclesiastica historia erudire et in ea parte potissimum immorari, quae sanctorum patrum bpera respicit sive patrologiam constituit, et sacrorum conciliorum, maxime generalium, decisiones in medium profert, utpote quae divinae traditionis praecipua. exhibent monumenta. Sicrorum dogmatum plenam nriAtiam una cum contrariis erroribus sibi comparent alumni, aed maiori diligentia versabuntur cjrca ea, q^ae .vel ab haereticis recentiorum temporum. vel ab incredulis acrius et saepius impetuntur. Atque ut aptiores ad congrediendum cum hostibus fiant, optimum erit, quasdam exercitationes, dialectica methodo, quavis hebdomada, aut Altem saepe quam fieri possit, instituere super pnsecipuis quaestionibus, ut inde aemulatio excitetur, et in palaestra solide et stricte argumentandi promptiores et validiores 'reddantur. Sacrorum canonum scientiae, attentis maxime praesentium, temporum adiunctis, sedulam navabunt operam; ut ecclesiasticae potestatis independentiam et ambitum mentis oculo perspiciant, totius sacrae iurisprudentiae oeconomiam perpendant, lura ao leges ecclesiae tueantur et apte interpretentur, ac pro casibus occurrentibus probe adplioare sciant. At quod maxime interact ad regimen animarum, eat doctrina thediogiao moralis et pastoralis, utpote quae in sanctissimum finem, tendit «t moderandi conscientias in foro interiori, et animas prudenter et congruis mediis dirigendi ia via salutis. Pbrutile quoque, immo necessarium erit, scientiae pastoralis professor, nedum regulas trudat praecipuas sacras eloquentiae ad alloqaendnm populum apta methodo, tum in catechesi, tum ia homiliia, tum denique in niis eoncionibaa, sed nt tyrones, propositis argumentis, ad practice quaedam sxercitis frequenter adigat, vel in publico conventu alumnorum, vel etiam in ipep* seminarii eoelesia: aie enim amueeoant publice lotfni, digne ae fructuosa, cum magno profectu animarum. Nec praetermittenda cognitio rituum, caerimoniarum et cantus aoelssiaatici, quae omnia eoelesia sapienter induxit pro robas sseri» devote, graviter ao decore gerendis; horumbdoctrinam exacte calleant alumni, ot uaidue Us praetioe exerceantur, eum

•xperid^ria probst.aceuratam oecrimesiaram, ob-J oesryantiam et cantus gravitatem magnopere oOn- 'ferre ad reverentiam'mysteriis et rebus saens ooneiliandath.

. Ac ne alumni a studiis aibi praefixis distrahantur, commendatur episcopis, ne sinant eoa abire domum intra annpm scholasticum, niai suadente gravissima eauaa.

Monentur tandem professores singuli, ut quisque in tradenda propria acientia. quam magni habendam esae scjat, -caveat ab inutilibus, curiosis aut oblitteratis, quaestionibus, quae migis 'firent partium Studio, quam prosint ad exponendam veritatem' ut pro dignitatq tractationis linguae latinae usum constaater servet, tam in su/s praelectionibus, quam in exercitationibus discipulorum;-, ut tota animi contentione satagat, p^t;vsinium .audientium animos pietate, religionis zelo, prudentia, mansuetudine ac spiritu ecclesiasVcq. imbuere, mente recolens, in hac. parte cleri nascentis, gpam erudiendam*et educandam specipit, spem futuram ecclesiae repositam esse.

Haec edicimus curanda et diligenter servanda pro seminariis clericorum moderandis?· Et quia meorum studiorum profectui consultum videtur, si in singulis totius provinciae setqinariis certus ordo uniusqne formae methodus indjicatur, ideo pro-, gramma in actorum appendice relatum, ex consilio doctorum virorum confectum, proponitur, ut quisque professor, pra sua schola ei se accommodare possit.

Caput iVIJ.

'*D* tita* rt *honrttati* elsrieqrw».

Fidelis et pius sacerdos ecclesiae matri laetitiae, christiano autem populo venerationi eat; infidelis vero et malus sacerdos moerore ecclesiam, maximoque damno populum nHino enim, ut queritur sanctissimus dominus noster Pius papa IX *. deest C christiano populo dirini verbi ^pabulum, unde nutriatur ad vitam ; hinc infrequens sacramentorum usus, quibua tanta vis ineat ad Dei gratiam vel conciliandam vel retinendam. Monendi hi quidem sunt ac vehementius excitandi, ut saeri ministerii partes recte ac fideliter explendas curent; docendi sunt quam gravi se culpa obstringant, qui, messis multa cum sit, laborare detrectent in agro^Domini. Hortandi sunt, ut quanta sit divinae hostiae virtus ad propitiandum Deum et flagitiorum poenas avertendas, frequenter explicent fidelibus, ut iidem salutari missae sacrificio religiose adesae uberesque ex illo fructus percipere studeant. Sane quidem promptiores alicubi fideles essent ad pietati* actu* exercendo*, st vehementiora haberent a clero et incitamenta et praesidia.* Quare omni studio sibi allaborandum intel^igit haec sacra synodus, ut qui sacerdotio initiantur, nedum recte inci- U piant, *ed recte coepta perseverando perficient. Ao proinde:

1. Singulos in Domino hortatur episoopoa, ut ad eo facilius avertenda mala, quae ex clericorum minus recta vivendi ratione in ebristianum populum dimanant, adjutricem sibi in hanc ministerii sui partem adiungant operam illorum ex élero dioecesis, qui ceteros videantur praestare pietate, scientia, auctoritate et discretione; eqsque in unum ita Conférant, ut ex eis specialis et omnibus nota instituatur cemnu**to, cuius pit invigilare super clerici* in omnibu·, quae eorum etatu* dignitatem sanctitatemque decent; et, *i quid invenerint minuOecte factum, episcopum adeant, cum ebqae consilia stati* diebus communicent ad malum curudum deviosqu* in rectum tramitem restituendo*.

2. Memineriht alaria, beaefidorUta ' eoClosiasti- oornm proventus, qui post bonaataas aUManCMonom supereunt, 'pauperibus st,eocl«sia· ssse.tribuendos. 8i putem habent aliquos n prnpinqujp pauperes, possunt pro Anihae conditions eorum necessitatibus oonsulère, -ut 'minus egeant, non ut ditescant aut otid indulgeant. ·* ' - >> ' ·.

3. Mandat praeterea synodus, servandos -ease safrôs canones, qui negotiationem clericis interdicunt, sive eam per se,.sive per alios exerceant; et poenpa centra reluctantes constitutas in memoriam revocat.

4. Bona beneficii/" quod ex iustitia in integro statu 'semper servandum et pro viribus m melius provehendum est, ita administrent clerici, ut neque characteris sacerdotalis obliti videantur, neque hieorum iustis objurgationibus causam praebeant.

fi. Ôlericl tonsuram semper gestenjf .comdm npque yiutriant, neque saecbli more discriminent ; pilos^circa genajzabradant ; reste* induant honestas et simplices, nigri vel sqltem subobscuri coloris, quae mbndi potnpam non sapiant, ita aptatis ut indusium non· apphreat; quarum vestium · superior ultra genua descendat; collari, quod inteculam teg^t, collum circumcingant; galerum clericalem deferant; cum vero ad *templum atque ad sacra peragenda accedunt,, veste talari,, pro ecclesiae praescripto, semper utantur. 8i qua vero de vestium et galeri forma atque usu pro dioeceseos conditione peculiariter statuenda videantur, provincial!? synodus' id episcopis curandum relinquit.

6. Verae pietatiaspiritus saecularis aurae contactu saepissime attenuatur; interdum etiam evanescit. Quare synodus sacerdotes hortatur, ne laicorum consuetudinem, ubi periculum adesse possit. affectent^; quoties vero cum laieis versantur, incessu, verbis, habitu corporis ita se gerant, ut urbanitatem Simul cum gravitate consociantes, sacerdotali characteri reverentiam concilient.

7.' Hortamur clericos, 'ne in locis, quae vulgo vocantur caffé, immorentur. Cauponas autem, uisi itineris necessitas urgeat, clerici opinino devitent; eboreis, scenicis spectaculis non interact; a vetitis ludis abstineant. Quoad venationem, quae tam facile a studio et a sacris officiis clerico* avocat, in singulis dioecesibus, quae opportuna sunt, episcopi constituenti Si quis autém sacerdos, sive ex nostratibus, sive ex alienigenis, in publico theatro scenicis spectaculi* interfuerit, hoc provinciale concilium, quin alicui dioeceeanae synodali constitutioni deroget, decernit, ut mane subsequent! * missae celebratione abstineat.

8. Sacerdos ita domum suam regat, ut decet Christi ministrum. Ip omni re sobrius sit, ut et Christi mortificationem prae—se ferat, et nerp+opter nimias impenbas pauperum necessitatibus de*it\

9. Mulierum, et&n pietate praestantium, familiaritatem sacerdotes devitent, Quare etiam atque etiam instat synodus, ne.quis sacerdos, sine episcopi licentia, puellas instituenda* suscipiat.

10. Synodu* graviter vetat, sacerdotes cum quacumque muliere, etiam consanguinitate vel affinitate sibi ooniuncta, et aetate etiam provecta, cohabitare, si suspectae ait vitae. Qui seen* fecerit, ab episcopo puniatur.

11. Sacerdotis famula, praesertim si solus cum sola degat, pon modo honestissima ait,' sed etiam aetatis canonicae, ut famae consultum sit. De eetero in «ynodo dioecesana, pro *ua quisqus dioecesi, quae ulterius necessaria videbantur episcopus constituet

12. Ad hunc porro in omnibu* assequendum ecclesiasticum spiritum, quem tantopere praesentibus hisce statuti* promovere «tudet haec sacra aynodua,

1 Alloc in consist secr. habita die * decembris IMM.

nettitofni profqeto latet, quantum' ooudueant ft·* vpiens confessio, qu£m ultra. hebdomkdam minim.· differendam hortatur, ae. praetorea^apiricuàlia, uti vocant, '-xereitiy' quorum praxit!r>aumuri pontifice· passim, Ht*piu· IX feliciter regnant, am maxime et laudarunt et pYomoferunt.

(him vero speciali leg· cautum ait, ut ii, qui%sacris\ ordinibu^ initiandi aunt, Jum spirituali secessu ad.«os <pte disponantur,/haec sacra synodus, Oblicis recordationis summoaum ^on^ficuso con-·titutionibus Innocedtii XII et Clementi· XI · per sacras congregationes episcoporum et regularium nec non sancti conbilii Tridentini interpretis communicatis prordus inhaerens, tponet episcopos, ut haec lex non^tera, sed spirftu reapse »b ordinandis adimyfeatur. ne scilicet brevi lectione cèntenti sint, sed ordihata ei adprobata methodo alicuius pii et sapientis directoris regimini subjiciantur.

14. Porte cum omhibus compertum sit. ad ec- ^clesiastici ordihis dignitatem et sanctimoniam retinendam et ' conservandam, pium spirituSUom exercitimum institutum vel maxime conducere/ sancfiMsimus dominus noster Pius papa IX1 monet episcopos, ne pro suo quisque episcopali xelo tam salutare opus urgere omne«qae in eortem Domini vocatos monere et hortari intermittant. rut saepe in opportunism aliquem locum iisdem peragendis exercitiis secedant, quo. exterioribus Ans sepositis, ac vehementiori studio aeternarum divinarumque rerum meditationi vacantes, et contractas de mundano pulvere sordes detergere, et ecclesiasticum spiritum renovare possint, atque exspoliantes veterem hominem cum actibus «uis novum .induant, qni creatus est in justitia et sanctitate.4 Quapropter sacra haec synodus inculcat episcopia, ut in quavis dioecesi hae spirituales exercitationes, pro ciero tali frequentia habeantur, ut sacerdotes omnes ac praecipue animarum rpratorea tertio saltem quoque anno possint, aut etiam adigantur singuli iis interrase

If> Ad hoc vew omni efficacia excitentur, ayt etiam obligentur illi, qui prima vice excipiendarum confessionum mandatum sunt, acceptari, vel prima vice animarum curam suscepturi, ut tali pacto speciali* auxilia impetrent, quibus indigent ad tam gravia et-periculosa munera obeunda.

Caput XVIÏ1.

Dr euswuiq *congrtgatiotùbu*».

Permagni interest, ut sacerdotes ea «scientia praediti sint, qua rite instituere et regere populum possint ; atque ea caritate invicem conjunguntur, quae aliena damna ut sua curat, et fratri prompte ac benigne opitulatur. Quare provincialis jhaec synodus, cum superius de sacerdote rite instituendo egerit, nunc de congregationibus pro conscientiae casibus agere constituit, quae haberi debent sieuti media ad fovendam inter sacerdotes caritatem eosque incitandos, ut in sanctae doctrinae studium assidue incumbant.

1. Quare haec synodus praecipit, ut in quavis dioecesi casuum collationes, si forte desint, instituantur r^ubi vero sunt, conserventur et perficiantur. Quoad ordinem congregationum, singuli episcopi eam methodum statuent, quae ad studia excolenda sacerdotes adigat et ipsorum studiorum, fructus in commune bonhm diffundat.

'4. Sacerdotes in his ita se gerant, ut et ipsi, in Christo concordas^niutlns consiliis iuventur, et populus. sacerdotum caritate perspecta, in *maiorem* dbcer-

A (lotii aesttaUtidMm véniat atqw· afi exhortationes, monition··, taprehenjuoaea suMpieadaa doeilior evadat. - / *

3. In rerurh pertractatione >bsÀ ingenii osten^ tatio et partium stadium;«omnia in caritate fiant, et veritas tantum, tamquam certissimum totius conventus bonum, quaeratur.

4. Quaestiones, pro bises congregationibus proponendae, erupt de sacra scriptura, de theologia dogmatica, de disciplina morali et sacris ritibus.

Caput XIX. j

Ds rspUariftus. -

Regularis sive religi6su£ status is est, in quo electae quaedam animae evangelicae. perfectionis iter ar/ipiunt, et terrenis omnibus cùris posthabitis, angelorum vitam proxima in terris imitatione aemulantur, dicente Christo. *„& rit ptrftctu» ttir,* B node, rende year *habt», tt da pauptribut, . . . tt* rmt, *ttguert mt** 1 Itaque debent pastores et confestarii illas animas 'peculiari cura excolere, quae ad hunc statum tendunt, unde apparet, quam necessarium sit asceticae atudium. Attamen, dum parochi et confeMarii*buic vocationi favent, singulari prudentia utantur, neque plenam adhibeant fidem, nisi opportuna experimenta praecesserint. Quae quidem prudentia potissimum necessaria eat cum sexu foemineo, qui au4 immodico fervore, aut imaginandi vi. aut illusionibus facile abripitur. Numquaxn eum poenitet, qui hac in re prudenter dubitat. I

1. Episcopis cordi sit monialium specialis rura. Quoad ergo aetatem.*qua puellae ingredi in novitiatum possunt, quoad modos et experimenta hoc tempore adhibenda, quoad conditiones, quibus ad solemnem professionem'^dmitti queunt, decernimus, C monialibus accurate servandas esso propria· regulas et constitutiones, quae legitime adprobatae Aunt. et praecipue apostolicae recentes constitutiones, quae ad eas spectant. 8i quod monasterium peculiaribus praescriptionibus, aut exceptionibus, aut dispensationibus indiget, episcopi erit providere ad normam iuris.

2. Sacerdotes secularee, absque expressa episcopi vel vicary generalis licentia, missam celebrare non possunt in ecclesiis monialium. quae perfectam clausuram servant.

3. Eligat episcopus pium doctumque confessarium, qui sanctitatis quoque suae studiosus, ad viam perfectionis moniales dirigat.

Praeter ordinarium autem confessorem, alius extraordinarius ab ' episcopo bis aut ter in anno offeratur, cu\ omnes se sistere debeant ·.

4. In horum monasteriorum visitatione serio in- O quirat episcopus, et accurate diligenterque perspiciat, quo spiritu moniales agantur; num regulas ad amussim servent; quomodo tandeni bona reditusque monasterii administrentur.

5. kCurent episcopi, ut negotir*omnia cum congregationibusreligiosis nuper institutis et de religione optime meritis jta certis normis dirigantur, ut cuiuscumque controversiae periculum amoveatur. Hucusque de monialibus.

6. Quoad vero monasteria virorum, haec sunto:

«Quoniam ex menasteriis, ut ait unctissimus dominus noster Pius papa IX \ ingens in ecclesia Dei splendor atque utilitas dimanat, et regularis etiam ^clerus adjutricem in procuranda animarum salute operam navat/ sacra haec synodus fore confidit,

1 Mstih. XIX, 81.

1 Enrycl. ad Ita). spisc.. 9 octob. 1888.
* Encycl. ad Ita), episc,. 1 fsbr. 1710.
* EncycL ç>«» *phtrUmt,* « nor. 1846.

' Conc. Trid., sees. XXV, c. 10, *dt regni.,* st Benedictus XIV. const, *l^utoralit mwitrù,* δ tug. 1748.
* Encycl. A'ostis, 8 dec. 1848.

■t regulare· omnwhnin· proriaoia· pergant et in poetemm ilia· aubmlnistrar·, quaa hncmqut abpnde ·ubminiatrarynt, „le«ti*Mma· ' auxiliare· militant Chritti turma·, quae maximo ' tum chnitianae. kum: civili reipublicae uaui, ornamento atque praeiidio ·emper fuere . . eoque arfctiitimo concordiae ' et Caritatif foedere «ummaque animorum eonaenaione epiaccipi· et ··eculari ciero couiiiogi, quo nihil antiquius .te ostendant, habere, ▮ quam in dpus' ministerii, ih aedificationem corpbris Christi, > consociatis studiis, «ires omne· intendere atque aemulari semper charisqpata meliora."*

. Caput XX. - .

De reguli» pro owtmtas *fidelibut.*

J 1. De sbediestU aaèteritati debits.

nOmnis anima potentatibus sublimioribus subdita sit: non est enim potestas nisi a Deo; quae ^utem sunt, à Deo- ordinatae sunt. Itaque qui resistit potestati, Dei ordinationi resistit. Qui autem resistunt, ipsi sibi damnationem acquirunt/ Ita apostolus Paulus7. At non pauci homines, nostris temporibus, cuiusrumque generis auctoritatem a suo fundamcntb concutere nituntur, libertatem sive effrenem licentiam praedicantes; cum omnibus compertum sit, neque populum, neque civitatem, neque familiam tutam pc tranquillam consistere posse Ane moderamine auctoritatis.

Moneant itaque animarum pastores gregem suum, ex divino mandato auctoritati parendum ease; mala omnia, quae mundum obruunt, ex una Adae ip- obedientia originem duxisse et nonnisi per oWe- Mientiam sanari posse ; Deo ipsi obsequium praestare, qui paret auctoritati. Obedientia ordinem parit, pacem tuetur, hominis felicitatem, quantum illius conditio patitur. ^tiam in hac vita gignit; e contra» ex auctoritatis contemptu oriuntur contentiones, seditiones, irae, tumultus et rerum omnium perturbationes.

Id iam testatus fuerat in sua catholica epistola beatus ludas apostolus, curo ipsos religionis ac civilis societatis hostes ita vividis coloribus defingit: „Hi sunt in epulis suis 'maculae, convivantes sine timore, semetipsos pascentes, nubes sine aqua, quae a ventis circumferuntur, arbores autumnales, infructuosae, bis mortuae, eradicatae, fluctua feri maris despumantes suas confusiones, sidera errantia, quibus procella tenebrarum servata est in aeternum. Hi, quaecumque ignorant, blasphemant; quaecuinque autem .naturaliter, tamquam muta animalia, norunt, in his corrumpuntur: et carnem quidem maculant, dominationem autem spernunt, maiestatem aulem blasphemant/ Haec autem omnia, quam sint vera, quotidiana experientia nimis luctuqse nos 'edocet.

'Sed quoniam, iuxta prophetam Ieremiam*, „bonum est viro, cum portaverit iugum ali adolescentia sua/ ita animarum curatores filios praecipue admoneant de amore, de obedientia atque reverentia, qua prosequi parentes debent; de praemiis, quae obedientibus filiis, de poenis, quae filiis rebellibus tum in hac vita, tum in futura parantur. Saepe inculcent apostoli dicta: ***fan, obedite parentibne eeitri»*** in *Domino,* Aoe enim itutum ***Honora patrem*** hutm *et matrem* tiwm, *good eet mandatum primam* in *promieeione, at bene eit tibi, et ei» longaeeae taper terram.'*<* Et: *„lialedictae*

' Pitu IX, «ncycL *primum,* die 17 ion. 1847.
▮ Rom. XIII. 1-Ï.
· Thren. IП. «.
* Ad Ephe·. VI. 1-3.

£ fm ndn tasørst jMfrra Mtatm << 1 Qai enim ab ineunte? aetate parentibus obedire (non „ didicerit, multo minus civit et ecclesiasticae auctoritati io posteram obtemperabit.

'I i De obiervaatia fesUrasu' $

^Gravissimum erat in veteri testamento praeceptum sanctificandi diem sabbati, cui in novo / foedere, per apostolieam auctoritatem ab ipso Chriito acceptam» suffecta fuit difia dominica in memoriam resurrectionis doqiitu noJtri Iesu Christi.

.Accedunt et alii dies festi ab eeeleaia instituti ad solemhetn prsecipjd^m "inystermrum recorda- . tionem vel ad triumphos *beatae Mariae virginis s .aliorumque sanctorum concelebrandos At delendum maxime ,qst, hosce dies fêsto^ a chrjstiano populo passim violari. 1

. Itaque, ad tantae calamitatis remedium, haec B sacra synodus hortatur episcopos, ut omni contentione ea statuant, quae eti^m externam dierum festorum observantiam promoveant; impediendo scilicet, ne servilia opera exerceantur* ne iis saltem horis, quibus celebrantur sacrae functiones, spectacula fiant ; ne tabernis officinis aliisque huiutmodi locis aditus pateat; ne permittantur ./mercatus, iudicia, contractus publici et alia similia, quae a festorum sanctificatione homines avertunt. Et quoniam etiam leges civiles ecclesiasticas leges quoad sanctificationem festorum servari praecipiunt, ad eas erit provocandum, si opus fuerit.

Neque eatis eet abstinere a vetitis'operibus, sed etiam pia opera exercenda sunt. Qdaproptbr curent episcopi» ut populus allioia^ur ad religionis actus dictis festis, quod fit, si dveore, et .certo atque opportuno tempore celebrentur. Haec autem inter opera id explicite ecclesia praecipit, ut fideles ? sacrosanctum mirsae sacrificium audiant. Sciant fideles, hoc esse maximum et excellentissimum nostrae religionis opus, cui cum timore et tremore adsistunt. angeli, faciem velantes suam, quorum obsequium et reverentiam aemulari homines contendant.

Sed praeter missam habentur alia pia opera, quibus dies festi in Dei honorem impenduntur, cuiusmodi sunt omnes caritatis actus, evangelicae homiliae auditio et christiana catechesis, quae frqrnquarn satis commendari potest; psalmorum cantus, praesertim horis vespertinis iuxta antiquissimam ecclesiae consuetudibem, quam episcopi curent vel servari vel restitui ; adoratio sanctissimi sacramenti, litaniarum aliarumque precum recitatio, de quibus provincialis synodus haec pauca statnit:

1. In sacris functionibus nihil immutent parochi ad libitui^, sed omnia iuxta liturgicas régulas decore D ét devote peragant,

2. Nova et insolita cultus exercitia non introducant, inconsulto episcopo.

3. Publicas supplicationes, et multo minus hocturnas, non permittant, illis exceptis, quae sunt vel de iure vel de legitima consuetudine.

4. Omnes et singulae sacrae functiones ultra dimidiam horam post solis occasum ne protrahantur, hisi aliquo in casu aliter episcopo videatur.

f 8. De telanis et abstiasatla.

Lex ieipnii antiquisssima est in ecclesia Dei. Christus ipse eiusque apostoli ieiunarunt. „leiuaium7 legislatores sapientes facit, animae optima custodia, corporis socius securûs, fortibus viris munimentum

▮ Peul. XXVII. 1«.
1 S. Baail., HümUi I. de *ieâmio* (opp.. ed. MifM, III, 171 B],

ot am^atMaib at aartaatibaa aaareitaria. Hee peaeterM teatatioaaa propulsât, ad ptetatesa armat, KB sobrietate habitat, taayaaatiaa opifex eat, ia beUb faetitadipem offert, ia pace quietem dooat, aaaara·»·, Maetifieat, sacerdotem partait.* Priait tempnribas. tea piatatb fervor adhuc vigeret, •ever* mt ieiuii oboervaatia, qua· - quidoa Mveritatoa, prvgraaoa temporia, teaperavit pie eater oootesia. Modo, earn oaaia ia peins mere vidaaatar, base otataeada ayaodi'pstfres doerevoraat;

1. Paroebi, eam appropinquant diae ieianii, baae logea popalo promulguât et praecepti srivaadi modum, noe eoa gravitatem peooati eorum, qai ieiunium vel abetiitootia· sine legitima oauaa violant; doceant eoa, qai fletis rationibus ieiunii vel ebetineatiae lege ae solutos dictitant, Deum non illudi.

i. Videant tamea paroebi, ut. dum ieiunii aanctitatem praedicant, sanctae matris ecleaiae benignitatem imitentur; ac proinde non impediant, quominus fideles eas aequantur sententias, quibus auctores adprobati ot praecipue sedis apostolieae responsa hoc praeceptum exposuerunt.

3.'Instentkepisoopi omnique xelo et prudentia satagant detestabilem illum ecclesiasticae legis contemptum abolere, quo diebûé vetitis ob oculos publice exponuntur prohibiti cibi, et invitantur fideles ad negligenda /ecclesiae praecepta, quae reapse etiam aperte tum in domibus, tum in tabernis summa .cum impudentia violantur.

In sua itaque quisque dioecesi videat episcopus, qus ratione sit agendum, quae poenae indicendae, an expediat civilia auctoritatis auxilium invocare.

f € De «xereltils upiritaaltbee st mtasissibes, ayc eoa «e quibusdam ptb sodalitiis. ^

Diuturne experientia, testibus Benedicto XIV ı C et sanctissimo domino nostro Pio papa IX ', iam docuit. „ad improbos mores corrigendos, qui vel serpere incipiunt, vel nimis iam invaluerunt. vel tandem' diuturnitate confirmati dioeceses latius occuparunt. nU(i£ magis conferre, quam extraordinaria interdum adiungere subsidia spiritualium exercitiorum et Merarum 'missionum; quas, ubi operariis idoneis commisMe fuerint, valde utiles, benedicente Domino, esse constat tum fovendae bonorum pietati, tum peccatoribuq^et longo etiam vitiorum habitu depravatis hominibus, ad Mlutarem poenitentiam excitandis; atque adeo ut fidelis populus crescaf in scientia J>ei et in omni opere bono fructificet, et uberioribus coelestis gratiae auxiliis munitus, e pervenis inimicorum ecclesiae doctrinis constantius abhorreat.*

"Quare haec synodus in Domino congregata hortatur episcopos, ut, iuxta uniuscuiusque dioeceso· necessitates, aut generales pro dioecesi, aut particulares pro aliquibus paroeeiia, vel missiones. vel exercitia identidem indicant.

Invigilent tamen, nt in iis nihil absonum appareat, nihil quod turpe lucrum sapiat, nihil quod gravitati religionis haud congruat; ne irreligiosis hominibus aut calumniandae aut irridendae religionis ansa praebeatur.

Cum vero in nonnullis huius ecclesiasticae provinciae dioecesibus institutae sint sanctorum exercitiorum congregationes, nempe societates plurium sacerdotum, qui statutis regulis passim missiones parati sunt gratis exhibere, in iisdem praesertim propriae dioeeeseos locis, quae hoo beneficio maxime indigeant: haec synodus vehementer' exoptat et hortatur, et'ia euMtbem dioecesibus iantiteaater et pioaauieaatei, ot matae intercae caritatis vlueuli eoMtringaatUr, ita nt ad lageae animaram luerem mutante otia· aibi peaaiat opem affsrra.

. De siugrsgstiiufoua, ntilHtli, ata.

Cmb boni pastoris praodpae offiriute ait omnibas omnia geri, et omnee Christo laerifeoiat, et nihil atiliua ait pietati fovendae ae atieatoaam fructibus eoaaOrvandia, quam m in singulis paroeciis adaint quaedam sodalitates seu congregationes, quibaa fideles communibus tofficiis et publiois vel privatis soletenitotibua, mutuis inter ae et exhortationibus et exemplis ad charismata meliora aemulanda excitentur: sacra haec synodus in Domino hortatur episcopos, nt iuxta temporum ac locorum opportunitatem, haec pia sodalitia, in suis quisque 'dioecesibus, efficaciter promoveant.

' Üt autem buiusmodi sodalitates haec meliora charismata vere aemulentur, sedulo invigilent episcopi, ne in ipsis omnia ad vanam pompam, externas solemnitates et. quod peius est. ad sterilem emortuamque consuetudinem redigantur; sed e contra omnimodis satagant, ut verae solidaeque pietatis sensu informatae, et telo ac prudentia eorum, qni praesunt, fotae ac foeeundatae. eum denique in omnibus sanctissimum assequantur finem, ob quqm institutae fuerunt. 1'orro praeter eam. de qua supra, ubi de doctrina ebristiana. et aliam, de qua infra, ubi de blaspbemia, ceterae, quas praecipue hotein genere sacra haec syfiodus commendat, hae sunt.

1. Societates de propaganda fide et sacrae infantiae. quae, cum fidei simul et caritatis eminentissime instituta sint, nunquam satis commendatae videntur: praesertim' cum ex annalkim lectione religionis sensus foveatur atque erga ecclesiam illud, quod par est. animi studium promoveatur In ipsis enim annalibus eadem priorum temporum heroica facta instaurata admirantur fideles, ex quibus luculentissime perspiciunt, ecclesiam inter tot temporum, morum rerumque vicissitudines eamdem semper consistere, semperque vere unam, sanctam, catholicam, apoatolicam. renovatis etiam ubique tareront, apostolorum sanctorumque martyrum exemplis, iure merito appellari.

2. Cum vero caritatis Ordo requiret, ut dum alienis opitulamur, proprios ac domesticos non obliviscamur, immo ad eos potiorea conferamus curas: optat hsec sacra synodus, ut magis propagentur ac multiplicentur oratoria, uti vocant, quibus adoleacentuii a perversionis periculis Submoventur et in pietate, ac bonis moribus confirmantur.

3. Ut l dutem buiusmodi fides et caritas in animis fidelium altas agant radices, omni nisu omnique ope, rite ac recte excolantur, dirigantur, oompunantur oonfraternitates sanctissimi sacramenti, quod cum fidei simul et caritatis praeexcelsum sit argumentum, mirum sane qudt bona exinde ad fidem servandam moresque confirmandos aut reformandos undequaque promanent.

4. Ad huius caritatis tenerrimos affectus suavius firmiusque excitandos, nihil magis, experientia teste, et summorum pontificum suffragantibus effatis, potest conferre quia· dulcissima devotio erga amantistimum domini nostri Issu tÿristi cor: ac proinde buiusmodi sacratissimi cordis societates insignibus etiam indulgentiarum thesauris ditatas, maxima, qua fleri pateat, animi sollicitudine, omnibus Chriati fidelibus enor» haec synodus etiam atque etiam in Domino commendat

b. Cum vero deipara ac immaculata virgo Maria, iuxta patrum ot ecclesiae sententias, vis

* Kocyd. Metis. β dammb. tète.

rugia salvataria at appeUeiur at ait: ataa item priai·»· cor via parita» regia ad marsHammam
r mt lean marito eaaaatar, ae proiade aaa earn eaaratisumi eordia Iaa· sooidtatiba· daleiaaimaa ae pariasimaa Virginia eordia aodetataa pro peoeetorum conversion· amico foedare iuagaatur. Bpiaeoporem veto praecipuae earae aiat eoagrOgatioaea, qaaa Marianae vocant, ex quibns iam abaadaatar omnibus compertum aat, qaot qaaatiqaa freetaa ia bonam praeaertim isveatutis deriventur. Almae denique Deiparae eultum. quocumque demam nemine censeatur. amplectamur; dilatemaa totoque eordia affecta animique studio axoipiamns. 8i enim in tanto rorum diaerimine, in tanti· undiqae ingruentibaa premcntibuaque neoemitatibua ae-periculia. volamus, „ut faciliua Deus inclinet aurem ·nam ad prece· nostra· et annuat noatria votis; Jevemus opulo· manusque ad sanctissimam Dei genifAem immaculatam virginem Mariam, cuius B nullum praeaentiua, nullum validius apud Ileum patrocinium. quaeque, noatra amantissima mater et maxima educi· noatra. immo tota ratio spei nostrae, quod quaerit invenit et frustrari non potest. 1

I λ. D· iastItatiane reliftaaa ta sebalis elomaataribns, ia reUegila, la gyfibasUs.

Non solum in acholia elementaribus parochorum directioni aubiectia. sed in aliis quoque, quae dementare· maiore^ minoreave vocantur, quaeque habent proprio· regio· aut municipale» praepositos et magiatroa, et in collegii· religio·· institutio, civilibus etiam legibua praeacripta, retinenda e«t et toti· viribua promovenda.

Haec ayftodu· vehementer cupiena. ut pia conventioni· pacta1 quamprimum adimpleantur, et huiuamodi scholae episcoporum inspectioni omnimode aubiiciantur. interea, quantum peculiariter C spectat ad doctrinam religioni*, decernit, ut nulli alii catechismi adhibeantur, nisi ii, quo· in usum suae dioeceaeos adoptaverit episcopus.

Placuit etiam huiusce provinciae episcopis, ab augustissimo imperatore alias auditis, ut in scholis quoque gymnaaialibus doctrina religionis institui pergant alumni, et unus pluresve sacerdotes ad hoc opus in singulis gymnasiis deputentur. Sanctum hoc institutum approbat synodus, confidens in Domino fore, ut in religioni» augmentum felices effectu· obtineantur. At monendos censet sacerdotes, quibus id oneris committitur, ut sciant, se vocatos esse in pqrtem ministerii episcopalis: et idcirco tales se praebeant, quales sanctissimum praedicationis opus expostulat et nobilisaima legatio, qua pro Chriato funguntur. Meminerint, se susoepisae munus gravissimum imbuendi pueros et adoleecentes doctrina domini nostri lean Christi, cui ai deaint, ipsi, aeque D ac ceteri vetbi Dei praecone·, poena· dabunt, qua·toties Deus minatur in illo·, qui justitias eius indigne enarrant. Hortatur ergo et in Domino obaecnet episcopos, ut hoc officium non nisi probatae fidei viris committatur, vitae integritate conspicui·, Spiritu sancto pleni· et sapientia; qui in omnibus ·e gerant, sicut ministros Christi et dispensatores mysteriorum Dei. Hi "igitur, quidqnid profanum sapit, evitent, adeo ut discant discipuli, se non humanae, sed divinae scholae intereaae, et exinde, fidei veritatibus solide imbuti, ad religionis, pietatis et Christianarum virtutum exeroitationam inflammentur.

Hoc itaque Christianae religionis ac doctrinae studium cum ceteri· disciplinis prorsus emineat, prinaipae» item locum inter eea aibi proprium taaaat univeraamque atadieram ratieeem eno garni apirita pervadat atque informe*, ita at qaaeeamqae damam •it, qaae tradita» disciplina, nihil ia ea trudenda, aive ex parte praooeptoria, rive ex parte librorum qai ia «oboli· adhibeatur, adrit, quod vel direct» vel indirect· buie apiritai ae doetriaae officere peerit. „Kxoebet· (ita aamma· pontifex Piaa IX alloquitur Italiae epiaeopoe ia aaa eaeycliea, dio β decembri· 184» data), axoabate. veaerabilea fratre·, omnibua pubUei· privatieqno aeho|ia, et, quantam ia robie eat, ornai ope ot indaatria ad nitimini, at tota,ia illi· atadiorum ratio ad catholicae doctrinae normam exigatur ... Eo autem in genero praecipuam robia planeque liberam auotoritatem et euram vindicabitis super profeaaoribua sacraram disciplinarum et in reliquia omnibua. quae religioni· aunt aut religionem proxime attingunt. Advigilate, ut in tota quidem «choleram ratione, aed in iia maxime, quae religioni· aunt, libri adhibeantur ab errori· cniuacumque suspicione immune··*

Quae adhortatione·, ai ad omne atudiorum genus pertinere dignoacuntur. maxime procul dubio philoaophiae studium respiciunt. cum ipae summus pontifex1 moneat, .perversam in philosophicis praeaertim disciplinis inductam eaae docendi rationem, quae improvidam iuventutem miserandum in modum decipit, corrumpit eique fel draconum in calice Babylonis propinat.*

8i quid igitur, in re tanti momenti, animadvertant episcopi, quod emendatione indigeat, ne cunctentur opportuna remedia afferre ; idque prompte bmnino et facillime oonaequentur. cum ipsius pontificis moniti* pressissime inhaerens, conventio inter sanctam aedem et imperatorem inita, articulo VII, sanciat, ut in gymnasiis et omnibua. quas medias vocant, scholia pro iuventute catholica destinatis, omnis institutio pro rei. quae tractatur, natura ad vitae Christianae legem componatur; et peculiari lege imperiali quodcumque amotum fuerit obstaculum episcopali facultati has omnes invisendi scholas, et inspiciendi num omnia ad praescriptam religionis normam recte exigantur Hac igitur amplissima facultate liberrime utantur episcopi, ut vel per se ipsos, vel per fideles commiaaarioa huius pastorali· muneri· partem sanctissime adimpleant. Ex recta enim ac catholica gymnasiorum et mediarum schidarum constitutione ac moderation· totum pendet cum ecclesi·· tum civilia societatis cplumen et praesidium. Ex ipsis enim exeunt tum qui ecclesiasticae militiae nomen dant, tum qui publici· muneribua obeundis, aut liberalibus artibus exercendi· operam praestant. Caveant itaque episcopi, ne in aliqua harum scholarum disciplina ulla tisania ab inimico homine disseminentur: inspiciant in mores magistrorum ; libros omne·, qui in scholis adhibentur, examinent ; nihil demum praetermittant, ut res tanti momenti ad felicem exitum adducatur.

§ Caput XXI.

Ds omoesedis *meli», fee»,* nostra prosripe* ostats, bmaos «sors» rsrmmpmt.

I 1. Os blaaphsmia,

Noatria miserrimi· temporibus, fortasse multo magis quam superiore aetate, exeerandum blasphemiae scelus in Deum, in beatam Virginem, in sancto·, ubique grassatur, quo infinita Dei maiestas maxime laeditur et contumeliose vituperatur. Nos de honoyn Dei plurimum solliciti, et quidquid iniuriosum

' Pius IX. sacyel *BnMmt e*r eettrem,* SI sev. 1861.
• Art. VII.

I Bacyelim Qui phrihaa. » aov. 184«.

•a* «radicar» euptetfaa, peroehoa at omaea animarum euretsre· ia Domino hortnmnr, at boa da naalaro varba ad popote· crabro foetent Qaae at affioeeiora «valeat, optamus at sodaHtia abiqua looorum teatitaaatar. a Pio papa ΓX ia aao brtri aab dia 3 iaiii anno 1847 adprobata indulgantiiequa ditata, qua· oo potisaimum taudtfat, at tanti fiagitii monatrum, quoed Sari potaatj a christiania regionibus tollatur.

Item public·· proeaa pro blasphemantium amandatione, quocumque dia facto, in eceleaia recitanda· oomtnendam»; atque statuimn·, at dominie· Π poet Epiphaniam et dominion infra octaram Nativitati· beatae Maria· virgini·, in singulis omnium dioooeaoon paroeciia aoiemnitaa peculiaria celebretur, in* qua, praemonito populo iam· antea et excitato, fervidissimae preees fundantur, et grariaeimpa habeatur aerino ad exatirpandum blaaphemiae vitium

z B

. I I. De laiastitia tu e"etruetlbaa deq·· uaara.

Omnem iniuatitiam in contractibua aive quemcumque actum contra iuititiam commutativam ipao naturali iure vetitum esae, neminem letet. Quot tamen quantiaque modia homine·, bonorum temporalium aummopere cupidi, ingenii aciem acuunt, ut. cum divina» minime poaaint, humana· «altem lege· eludere valeant!

Hinc paroehi fidele· moneant, homine· quidem falli, «ed Deum, qui cordi· et renum acrutator eat, nullatenua decipi poase; doceantque, usuram, et quidquid lucri abaque iuato titulo quaeritur et obtinetur. eoae damnandum. Summopere etiamItudeant. ut restitutiones fiant, et illata damna reparentur. et ea omnia iuatitiae debita adimpleantur, quibu· interdum, ne in articulo quidem morti·, fit satis. Λ

Hi vero ait aerino de lucro, quod e civili lege C iamdiu sancitum eat, non aunt inquietandi fidele·, dummodo et conditione· · lege ipea preeacript·· «errent, et parati aint ecclesiae obtemperare, quoties ipsa hac in re aliquid definierit, quemadmodum, nonnulli· abhine anni· ab apostolica «ede responsum est.

I S. De raaeaklaata et merstriale eamsssreie.

„Nolite errate/ ait aancta· Paulus', .neque fornicarii, .. . neque adulteri, neque molle·, neque masculorum concubitor*· regnum Dei poeaidebunt* Quapropter acrioribus verbi· et vehementioribus sermonibus arguepda eat et damnanda illorum aententia. qui in quanto honore aint non intelligente· et iumentia insipientibus comparati, peccata carnis aut nullius aut levissimi eaaa momenti dictitare non erubescunt. De huiusmodi peccatorum gravitate parochi ovea «ibi credita· prudenter D «doceant et cauti· verbi· hortentur; obsecrent par misericordiam Dei utrifiaque sexus invenee, nt ab omni prorae· immunditia carni· abetinentqa et •anctam puritatem colente·, exhibeant corpora ana bostianp «anctam, viventem, Deo placentam. Neqna negligent admonere parente·, nt filice et filia· diligentissime eeetodiant, ne hae pessima labe maculentur; quod facilius assequantur iuvanaa, ai ad salutare «aeramentorum praesidium aaepa confugiant. Hisce adhibiti· curia, paroohua id damam, opitulante Domino, sperare poterit, fore, ut adulescentuli, facti adulti, illud da quo agimua probrum effugiant, adolescens enim iuxta viam saam, etiam cum senuerit, non recedet ab ea.

Sed cum nonnumquam eveniat, ut vel diligen-

' I ad Cor. VI, »-10.

tteraa cm· tejMimn rodant, nM aSamdn te ipaam pernentem fiagttiori saparvaniaat bonate··: fieri itum potaat, ut, hiace auri· non obetaatibne, daprehandat paroebua aliquem tuorum ooncubteam bebare. Hoa te cama, te spiritu oaritatia, u m altarava admonitio··, graviasimo bute maie mederi aatagut; qua· ai fruatrnaau «vadat, reluetaatem apteaopo daauntiat, •t a «uperioria natu pendant. Sciant etiam eoueubinarii, te, ax concilii Tridaattei daerato ', gravibus posais ease puniendo·.

Parochorum insuper eat ao, quo exardescere debent, telo omnem adhibere caram, ut meretricum intolerandam licentiam, quantum fieri potaat, coerceant; acaadatem toti· virihua impedire nitantur; instent opportune, importune, arguant, iacrepent, «t seductio vitetur; et invocent, ai opus fuerit, eivili· potestati· auxilium.

)

I 4 De "teoMmaehta se· da slafnlari eertamiae.

Cum homo neque suae, neque proximorum vitae «it dominua, et cum per «ingulere certamen et «uam et alterius vitam in summum discrimen adducat: noverint ondfies, homicidii quoad alio·, •uicidii quoad se ipsum esse reum, qui illud aut defert aut «coeptat; eademque ratione sonte· ease, qui tamquam petrini vel conailio, vel auaaione, vel quocumque modo huic aoeleri cooperantur, eosque omne· ex decreto «acri concilii Tridentini' innodari vinculo, excommunicationi·, quam poatea summo pontifici reArvavit Clemens VIII constitutione ***Illitu riat*** [die 17 augusti) anni 1692. Meminerint vero parochi, privando· ease sepultura ecbleslastica decedente· in duello, sive in loco duelli et conflictu·, *ive extra hunc locum, e vulnere tamen ibidem accepto morientes; sive duellum publice •iva privatim indictum fuerit: ac etiam·! vulnerati ante mortem non incerta poenitentiae signa dederint atque a peccati· et censuris absolutionem obtinuerint, sublata episcopi· et ordinariis locorum super hac poena interpretandi ac dispensandi facultate'

I A De seealeb speetaralb.

Illud quoque hac aetate usu venire >olet. ut in theatris ea spectacula exhibeantur, quae non modo pravas inflammant cupiditates, sed etiam religioni» ministros'et res sacres in contemptum vocant. Episcopi, id vehementer dolentes, nihil intentatum relinquent, ut taato malo occurrant; ac proinde in omni patientia instabunt, ut nunc vigente· leges civile· in re tanti momenti serventur. Interim fideles enixe hortamur in Domino, ut ab huiusmodi spectaculis abetineant, n« et ipai cum histrionibus ad religionem irridendam bonosque more· depravando· in theatrum convenire videantur.

Decretum pro quarta aaaatone ladiosnda.

Haec sacra synodus provincialis, legitime in Domino congregata, ia se praesidente illustrissimo M raverendimimo domino Angelo, patriarcha Veneriarum, statuit M decernit futuram at ultimam ••asionem poat praaseatem celebrandam eree feria VI, qaae die· erit 4 proximi menai· aovembris, qua memoria recolitur sancti Caroli Borromaei, manhora 8 euri dimidio; interim tamen son differri discussionem et examinationem eorum, qaae ipai aynodo diacutianda et axaminaada videbuntur.

• Sms XXV, c. 1», ds r^srss.

* Beasdietm XIV, oosstit. MssMsbas [4M 10 aov.) saat «dita, ML Banal XIV, pit IV, p IA

PAR8 TEBTIA.

DeereSa la quarta eaMiaae peumlgnaa.

Dt Pvin anerw st ₩ sacre· edams's. '

Oapet XXII.

Dt Basramietil

I 1. Be samraamrti· la geassu.

Baaetiaafaa novae leg» sacvamMta a Christo domino instituta mat vslati colum··· illae aaptaan, qaaa diviaa eapieutia excidit ad suateatandam a ae aedificatam aoeUaiaa dona·; «aat pretio·· raaa, ia qaibus gratia· thaaaari recondantur, at and· ia noa pleniesim· derivantur; «aat ooelsetia phamaoa, quibu· animaram vulnera aanaatar; aaat denique ·a instrumenta, per quae, ut scribit concilium Tridentinum \ omni· vept iestitia vol incipit, vel oœpta augetur, vel amissa reparatur.

Sancta «ancte ministranda sunt sanoteque raacipienda: unde patet, quanta animae munditie· et devota etiam corpori· habitudo necessaria «it, ne polluantur dona Dei, et ut eorumdem fructu·, quo uberiu· fieri potest, percipiantur. Declarat autem haec sacra synodu», non eme «ibi in animo ea omnia ·ingillatim commemorare, quae pro recta adminiMtratione lacramentqpim praecipiuntur in rituali Romano, quem librum semper prae manibus habere et attente perpendere debent utri pactore·, ut boni et fidele· occlesiqe ministri inveniantur. Satia igitur habet ea potissimum attingere, quaq valeaat tum ad tollendo· abusus, ai forte alfcubi irrepserunt, tum ad animarum bonum magi· promovendum, propositi· etiam medii·, quibu· utraque res feliciter perfici posait. Interea hoc «ibi persuadeant sacri pastore·, eam eue hominum naturam, quae sine exterioribus adminiculis non facile queat ad rerum divinarum meditationem attolli; proptereaque accuratam rituum C et caerimoniarum observantiam plurimum efficacitati· habere, ut et sacramentorum sanctitas commendetur, ei mentes fidelium per haec visibilia religionis et pietati· signa ed rerum altinimarum contemplationem excitentur.

t i. De saehumeate baptismi.

Baptismus, omnïilm sacramentorum veluti ianua. necessarius ad aeternam salutem consequendam; ita enim ecclesia semper intellexit ea Christi verba: „Xi«i *fail renatet fuerit et* ague *et Spirite tenete, een poteet ietrtirt* m rvymtm *Dti.*111

Hinc monendae sunt matre·, ut caute infante· in utero gestent, ne abortus periculum subeant; patr·· vero familia·, ut recens nato· filio· ad eoclesiaml quantocius deferri et «olemnibus caerimoniis baptftari curent; nec unquam longius intervallum, quemlocto dierum e die natali praeterlabi sinant.

Inmbtibu· ne imponantur nomina fabulosa et impiorum gentilium, aed emam qui sanctfbum numero adscript! sunt; ut pueri, cum aetate processerint, et eorum exemplis ad pie vivendum excitentur in terris, et assiduo patrocinio protegantur in ooelia.

Nemini liceat, canonica non interveniente causa, baptismum alibi administrare, nisi' in eocleeiis, in quibus exstat fons baptismalis. Si vsro domi, instant· mortis periculo, infans baptisatus fuerit, quqm primum fieri poterit ed ecclesiam deferatur, ut a parocho, facta prius diligenti inquisition· de eollati baptismi validitate, omini ritus et caerimoniae expleantur. Si prudens dubium oriatur de validitate consulto prism, ii opes tacit, epsseope. ·

Kt quoniam saepe Insidit naeeaèita· privati baptisai oonfiarsodi, iia paraeto «ebee publies fidele· doeeaat, et explioeat materina, formam m legitimum baptiaaadi ritum. laprimia vere de hi··· emaibus roba· ebetotrieee acenrate erndiaat, quas smaiae probatae vitae eeee oportet, ot qaibue Meaeeeria eat oogaitie illeram, oeaaum, qai ia rituali Roataao, titulo ₫ haptieendw pnsrm, rataaatar. Obetotrieea de iatatibua reeeas nati· statim adaraaeaat parochum, do iis prueeartim qai, instante morti· periculo, domi bapttoati saaL

Petrini, cum dat fidei ohriatianaeque vitae pro puero sponsore· M fidei iueoree, tale· deligantur, qui, probitate m pietate praeetantes, huic officio ·int idonei, neque plure· quam unu, sive vir, sive mulier, vel ad summum unu· et una baptisatum de saoro fonte suscipiant1.

Hebraei et infideles adulti, nisi immineat vitae periculum et ex cordo petant aut iam petierint, antequam sensibus destituerentur, a nemine baptisentur, inconsulto episcopo et «ine eiusdem licentia.

Hebeant praeterea parochi, diligentiasimeque custodiant, librum baptisatorum iuxta formulam ritualis Romani accurate confectum, eademque diligentia (ne alibi repetatur haec admonitio) conficiant et custodiant libros, quibus describuntur nomina eorum, qui suscipiunt sacramentum confirmationis, qui matrimonio iunguntur, et qui ex hac vita decedunt, ut in eodem rituali praescriptum et designatum est; neque se ab hoc munere exempto· putent, eo quod exstent libri civiles.

Ad extremum parochi adhortantur fidelea. ut pro tanto catholicae fidei dono aaepe Deo gratias agant, praecipue vero anniversaria suscepti'baptismi, die quam orationibus, eleemosynis aliisque piis operibus celebrari deeet.

I A Be aaerameate eeafinsatleals.

Qui in baptismo renati sunt ex aqua et Spiritu sancto, sacro chrismate consignari atque ad animosiorem fidni professionem, nec non ₫ pugnam adversus spirituales hoste· roborari debent per sacramentum confirmationis, in quo eiusdem sancti Spiritus dona cumulatius conferuntur.

Quapropter-curent parochi, ut pueri, oum ad rationis usum pervenerint, de huius sacramenti dignitate, vi et effectibus convenienter edocti ac sacramental! poenitentia, si opus fuerit, expiati atque ipsius parochi testimonio muniti, ad illud suscipiendum accedant.

Maxime autem iuvabit, si episcopi poet primam pastoralem visitationein iam peractam, quotannis modo unum, modo, alterum propriae dioecesis insigns oppidum petant, huius sacramenti administrandi gratia, ut scilicet laeilius hoc modo obtemperare possint adhortationibus sanctiseimi domini nostri Pii papae IX': «Vobis certe pebajiaris erit cura, ut fideles omnes tempestive a frateenitatibu vestris suscipiant sacramentum confirmationis, per quod summo Dei beneficio "specialis gratia· robur confertur ad fidem catholicam in gravioribus etiam periculis constanter profitendam.

Videant autem episcopi, quando pueri etiam infra septennium ad boo sacramentum admitti possint.

Petrinus in sacramento confirmationi·, si fieri poteet, alius erit e petrino beptismi; omnino eutem decet, ut adsit vir pro maribus, foemiaa pro foeminis;

' Sesa. VII, ia prooemio.
' Ioss. III, A

· Cost Trit, assa XXIV, dr *rA*. metr.. ₺ S.
∎ RseycL Λμ ‹μ, 8 tot IMS

Mm vero *onetar* dotibua, qnan auperia· ia bap-. tisso NBMMntMmt

i

Soquitur «aactieaimum auebarietia· MHHMntam, quo Cbriati **IWanttiutu** et (wtaataatar, nain bae arioera ad oOelentom patriam peregrinatio· deficient. Bneharietia id pen· **aa**«**b** proprias aa peculiar· hab«t, qeod non aohus gratiam, aed ipenm (rati·· **iwtorra** Chrintnm Deus «t homines parmanenti modo, ror·, realiter et hbetaatiaKtee ooatinet, qui, diaceaearns ax bee mundo ad Patras, hoe «aeramentum inatituit, ia qno divida· divini «ai urge homine amort valuti rifedit, memorias fariena mirabilium auo^um; «t ia ÜÜa anmption· colere ho üi memoriam praoeepit «namqns annuntiaro mortem, donee ipse ad iudioaadam mandam veniet·. Itaque illum eumdom unigenitam Dei filium praesentem in eo ŏ*e credimaa, qnam Pater aeternus introducet» in orbem tanarum ab aagelia adorari iuuit; quem magi procidente odoraverunt; quem denique in Galilaea ab apostoli adoratum fuisse^ ·eripturo testatur.

Ut igitur fideli popula» admirabile hoc (aeramentum eo, quo par eat, honoro colat, et uberrimo gratiae fructu inde percipiat, sacra synode· ia Domino congregata haec statuit:

I. Decentisimo in loco et ad normam ritualia Romani composito et eircumorneto, hmati eucharistia asaervetnr, et lampa· temper ante altare colluceat olivarum oleo nutrita. _

2 Nemini Hoeat aaaaaa perpetuasque eucharistiae publica axpoeitionea instituere et facer· abaque epiacopi licentia.

S. In proceatiouibua, ttatia diebus aoleumiter celebrandi ita reverenter et honorific· per viaa^et loca publica mrensferatnr, at adversarii, in oon·pecto tanti splendori· et ia tanta eeeleeiae laetitia potiti, vel debilitati et fracti tabeecaat, vel pudore affecti et confoti aliquando retipiaeaat.

4. Cum ad aegroto· aacra eucharistia defertur, curet parocho·, ut clara et populna frequena et, quantum fieri poteat, aceeuea famia manu deferens pie et devote eam comitetur; quod ille ferventia· praestabit, si parochus aemper, cum ad eccleaiam reditum eat, et ali·· etiam, ubi occatio tulerit, indulgenti·· exponat, quas anmmi pontifie·· tam pio operi concesserunt.

b. Quotennia, in quadragatima, paroehua admoneat fidele de praecepto sacrae communioni·, quae «altem in paaehate «umenda eat, et quidem in propria paroecia, non autem alibi, neque in ipea eoeletia cathedral), niti ait propria paroecia, aat in eccletiia regularium quorumcumqus; aimniqa· poena commemoret contra hobediente fata 8i quam veto négligentes reperent, illam cum caritate et prudentia ad officias revocare nitatur et, ti opua fiserit, etiam epiacopo denuntiet.

fi. Tandem hortandi aunt fidelea, ut ad Mchariatiae sacramentum frèqaeatar aecodaat vitaequo ·nae rationem ita iastituaat, ut digno ac fruotuoeo corpori· et sanguinis Chriati participe· ···· poaaint; ·t ,hase mystaria ea fida, coautautia * firmitate, ·a animi devotione, oa pietate et culta erodent ot venerentur, ut pania ili· supersubtiaetiali· varo eis ait animae vita et aanitaa meati : edina vigore confortati, k haiua miaetae perugriaatioai hiner ad coelestem patriam pervenire valeaat, eumdem pauses angelorum, quem modo sub *aeri hinihn edunt, absque ullo velasins haaduoaturi '.

perreptiha «tiqua ab eeeieria nempee acmmeadatiun ot prosntam, ipea suMarisa dearia neater Piae papa IX aerio iaeuleat fidetibus ia eoa daeyetiea *Htèlit,* r qaa, lteMae apieeepee ar baee lator aSa reponit: «Maa part· ignoratio, ad ite eatbnlinaia ia grnvioribne etiam perieaHa «earimter profitendas pre dama, at Malea, a poeoaternm ·ordibus par riaearam illorum deteatetioaem ot «ggiiteentam poouitenti·· expiati. oaapioa devote percipiant «aerae auobarietiao oaarMMUtaat, ia quo epiritualom eeee coaetat animarum eibum «t antidotum, quo libaremur a eulpi quotidiani et a peccati mortaliba prneoervemar, atque adeo «ywr bolum unia· ilHuo corpori·, coins Chriatan oapu^, ·xiatit cuiqno noa tamquam membra arctissima Udet, opal at caritatis oonasxione edscripto pa voluit, ut idipeum omne dicarem··, nec ornent in hobi tobi

I I, a nenaMto peaniteatiae.

w8i * in regenerati omnibus gratitude erga Deum eooet, ut iustitiam in baptiemo ipsius beneficio ·t gratia susceptam constanter tuerentur; non fuisaet opua, aliud ab ipao baptiamo aacramentum ad peccatorum remiationem eaae institutum. Quoniam autem Deu», dive in miaerioordia, cognovit figmentum nostrum, ffli etiam vitae remedium contulit, qui ae poetea in peccati servitutem et daemonia poteatatem tradidisset, sacramentum videlicet poenitentiae, quo laptia 'post baptismum beneficium morti Chriati applicatur. 1

De hoc igitur «aeramento, quod tamquam secundam poat naufragium tabulam Dominua noater tunc praecipue inatituit, cum a mortui excitatu inauffiavit in discipulo· suo·, dicens: *„Aenpilr Spiritum omuhmt;* juarws *romirrritu poetato, rrmittuntw* ris, *rt yaomm ntimuritit, rrtmta* aant," ' aaepiu· sermonem parocho inatituat eiuademque parte·, neceatitatem et fructu declaret, ut fidele ad illud auacipieodum digne et frequenter accedant. Neque omittat eccle·iaaticum de annua tonfe praeceptum quotannis initio quadragesimae exponere, admonendo populum de damnata illa ab Alexandro VII propositione: „Qui facit confectionem voluntarie nullam, satisfacit praeee^T ecle "

Cum autem nece··· ait, 'ut sacerdote·, qui ad accipiendas confeaeionea aaaumuntur, sciant lepram « lepra distinguere et tot tamque diversi· apiritualibus infirmitatibna opportuna remedia applicare, minitieque deceat, ut vulnere- tractantibua aliqui poatit ingerere: „Medioo, cura te ipsum;· episcopi neminem ad hoc munus admittent et approbent, niti quem, per examen, etiam iterandum, vel alias, ei probitate morum et grhritate et prudenti et ueceesariia moralia disciplinae cognitionibus ornatum agnoverint

Porro morum doctrinam et prudentiae regulas hauriat confoeaariua ab auctoribus probati·; mane quaeetiones devitet; monita nancti Caroli Borromaei et aaaoti Francise! flaleail, uoe non opera beati Daonardi a Porta Maaritio et ptueaertim aucti Alphonai Mariae de Ligorio diurna aoeturnaque muu versaro atudeetj interni iuxta huins synodi praescriptiones, coagregatioaiba pro casuum resolutione institutis vel mstituendi ; perlegat tandem et prae ocnlie babeat pagellas eeeeum reservatorum suae dioeoeeeoe, itemqne cena papal··, et praesertim constitutions * doereta summorum pontificum contra noa, qui sollicitant ad turpia, qai frangunt aacra-

* Ceno. TriA, sana XΠI. snp, *.
* Coas. TriA, esas. *VU,* «sp A

1 Caas. TriA, a···. XXIV, sap. I.
* fsa XX, M «sq.

■«■tai* sigilla·, qai absoivaat comptante in re turpi, qai noose· complies· - poeaiteete exquirunt.

Ib arduo autem hoc ministerio sxsrcond· ita-M *g»ni* confessorius, at prob· steeps, mum non isdjgsre asedico, aad qai male habeati, poeaitoatea ercantata excipiat, qaa paator beano perditam oema quaerebat at paocatoraa ad so veaieutM aotaploctobatar; at propria· memor fragilitati· iia, qai ignorant at «mat, condoleat sx anime. Yalta atqao ooaB· ita tit eompoeitua, at nuilo penitas sigao ·a aiiaaia· fortaaaa Malaria gravitate coauaovori indicet aat aibi molMtum aaaa pro sacro tribunali ·edere; aad earn semper aaqaaaiatitateat proa aa ferat at omnibu· compertum ait, aa Dei gloriam solummodo at aaimarum salutem vehementer exoptare.

* Peculiarem vero cuqam in puerorum confaaaionibus excipiendis impendat cum bonum a malo discernere incipiunt, et in eorum mantem dolua cadere potent; prudentissime eoa manu curet, oaveatque ne da iia, quae ignorare praeetat, interrogando instruat; magno atudio magnaqua patientia ad huius aacramenti fructu· percipiendo· praeparet: neqne eia absolutionis beneficium ad illud tempua differat, quo ad primam communionem admittuntur; sed rite dispositos Moramenti gratia corroboret, ut in via iustitiae ambulantes, etiam eum tenuerint, non recedant ab ea.

Ceterum, in huius sacramenti administrations ea omnia serventur, quae in ritnali Romano, praescripta sunt.

I S. Ik saeramente extremae uaetfeais.

Sacramentum extremae unctionis, quod non modo poenitentiae, sed et totius Christianae vita·, quae perpetua poenitentia esse debet, ocnsummativum existimatum eet a patribu·, „deliota, ai qua sint sdbue expianda, ac peccati reliquias abstergit, at aegroti ℃ animam alleviat et confirmat magnam in eo divinae misericordiae fiduciam excitando, qua infirmus sublevatus et morbi incommoda ac labores levius fart, et tentationibus daemonis calcaneo insidiantia facilius resistit et sanitatem corporis interdum, ubi saluti animae expedierit consequitur.*1

Mirabiles boMe effectus parochi frequenter fidelibua exponant ut ab inani illa et improba opinione eoa omne· et praecipue amatore· mundi abducant qui de hoc sacramento non recte sentiunt perinde ae ai extrema unctio mortem aegrotis acceleret; et ut omne· in hac re promptiores et paratiores sint cum periculosa morbo laborant Quamvis enim hoc ·aeramentum administrandum ait infirmis, qui tam periculose decumbunt ut in exitu vitae constituti videantur, unde et Moramentum exeuntium' nuneupatur: tamen non eo usque differendam est dum aegrotus omnM animi et corporis sensus amiMrit D eum constet, ed uberiorem eiusdem gratiam percipiendam, plurimum Alere, ai aegrotas sacro oleo liniatur, cum ia eo adhuc integra .mena et ratio viget, fidemque et religiosam animi voluntatem adhibere potest·.

Noverint praeterea parochi ot eorum coadintorM sui muneris ease, ut non exspectent dum rogentur de boo sacramento conferendo, aed sua sedulitate hae in re praeveniant infirmorum vita periclitantinm petitiones. Quare illos frequenter invisant eisdemque praestent omnia, quqe sunt pastoraUssoltitetadinis officia, rationem Deo reddituri, ai qni· fidelium ob eorum incuriam aine huius sacramenti perceptione e vivis sxoeesarit.

t 7. W» taernmeete ardtal·.

„ftacrtfictaat «t saoardotium ita Dei ordinatione ooaiuaeta aaat, «t utrumque ia omai lega exstiterit Oam igitur, ia Mt· toatamaate Mattam aacbariatia· ■aorifieium visitai· ax Damini institutio·· oalboliea aaelaaia acceperit fateri etiam oporcst ia «a aerum aaee viaibile at extaraam satardotium, ia quod rata· traaalatam aat Hoc satem ab aodam Domine ·alvatera aestro institutam ····, atque · apeatolis ooramque sadccsseribua ia sacerdotio traditam potestatem consecrandi, oCareadi at ministrandi carpas at aaagaiaam eia·, nec aea «t peccata dimittendi et rotiaeadi, «aerae litterae oateadaat, at catholicae oeclaeiM traditio semper docuit.* 1 -

Cum autem divi·· rus ait tam sancti sacerdotii ministerium, oportet omnino, ut qui ad illud assumuntur pur sacram ordinationem, vel iam assumpti ct ordine insigniti spat, qui aat veru «t proprie unum ex «aptam «antea· .eccleaiae aacramenti·, ea vitae sanctitate iiaque^^ibus praefulgeant, quaa res ipsa ut finis, ob quum Cbristua dominus hoc «·crementum instituit iure expostulant. Sed cum de hia plibi dictum fuerit, praesertim vero ubi de episcopia, de seminario at de rite ae honestate olerieorum sutum est, haec pauca hic addidisse sufficiat.

In ua profecto incidimus miseranda tempora, in iiaqu· versamur rerum angustiis, .quae sacerdotum numerum quotidie magia imminuunt Quare haec synodus parochos omne· hortatur «t obsecrat m Domino, ut si quem puerum agnoverint qui vocationis indicia prae se ferat paternam illiua cdbam gerant omnem adhibeant sollicitudinem, ut pietatem foveat; obstacula demum removere satagant, quae non raro ex familiae egestate oriuntur, quin studiorum curriculum ingredi posait. Noverint autem se operam non perdidiase, si quia postea clericali militiae nomen non "dederit;nam et meritum sibi apud Deum comparabunt ex opere quod praestiterunt et bono· et utile· in ·fatu laioali viro· educabunt; nam „odsissesM fasta stem m··, itis· eam ssnusrit, noaa rmsdrt eb se*".

Qui post accuratissime· examen indubia dederint vocationis signa, «ia clericalem habitum, cum primum expedire cognoverint epiacopi concedant Curent vero, ut diligenti·· ad clericali· disciplinae vitaeque religiosae instituta erudiantur, eorum schola· frequenter visitent examinibna intersint lege· statuant iuxta quaa autumni tempore vivendum eis ait; inbeant ut parochi, transscto autumni tempore, cum clerici ad seminarium revertuntur, testimonial·· litteras de eorum vivendi rations ad episcopum transmittant iuxta formam ab sp constitutam; uno verbo, nihil intentatam rehnquast, ut coetus eorum, qui sacris ministerii· inservire atque animarum salutem promovere debent et numero at merito augeatur.

I h. De aacramMte ■striasiail,

^Matrimonii perpetuum indiasolubilemque nexum primus humani genaris parent divini spiritus ta^ ·tinctu pronuntiavit cum dixit: Hoc nunc os ax ossibus meis, ei caro do carne -mea: qeamobrem relinquet homo patrem auum et matrem, eu adhaerebit uxori suae, et erunt duo ia carne una.*'

«Hoc antom vinculo dee· tantammodo copulari ot eoninngi Christus dominus apertius docuit eam, postrema illa verba tamquam a Deo prolata referees dixit: tam nen sesti dea, ssd ane «ar»;" statimque eiusdem nexus firmitatem ab Adamo tanto ante pronuntiatam hia verbis oon-

' Lm. V. St.
• Csae. Trta, - - XIV, mp. X
• Cstsch. Bmx. part. II, ds msr. sxtr. «Mt., s. »

' Com. Trid., sen. XXIII, «sp. 1
* Prov. XXn. U
* (tam.*

firmavit: „Q»ed sryo Dsm caufanatt, bosse sm, faparet.** '

,Oratiam varo, qnae naturalem iUum amorara perficeret M indieeohibüea aaitatem eoafirasoret eoniagaoqee sanctificaret, ipee CMefau, reaerabiHura •acHUtaeatorum inetitator atqa· perfeeOor, m• ubbis passtoae presserait qaod Paata· epistata» iaauit dtaea·: wF»ri, *Ulifit** unare· aaMraa^ «faut Ckristas

asi^biim^ietto. ^att,

aaft» diee «a Christe ri fa ssafrete·**1 Ita ooociliu· Trideotissm, aeeaioM XXIV, doetrina da aactamento Matrimonii.

Nsm, ut populas ad veri Dei at salvatoris nostri raltum et religionem procrearetur stque «daearetar, ■aeramenti dignitas matrimonio tributa aat Cara enim Christe· domina» vellat arotiaatmee illius ■·· cessitudinis, quae ei eam eodaoia intercedit aaaeqne erga noe immeasaq earitatia eertam aliquod lignum dare, tanti mysterii dignitatem hae potissimum maria et feminae coacta eonianotione declaravit·.

Cum ergo matrimonium tanto ree ait et tam ■ancta, plurimum profecto intereat, ut Chriati fidele· illud inituri non caeca libidine, non turpia lucri amore trahantur: aed recto aibi fine proposito, et rite diapoaiti, tamquam «aaotoram filii ad nuptialem benedictionem accédant, ut ex honorabili coniugio ac thoro immaculato et numero· colentium Deum augeatur, et cire» cum aibi et familiae, tum ' civili societati utile· habeantur.

Itaque sacra haec synodus parochorum alloromqne animaram raram habentium xelnm et lollicitudinem excitat, ut contrarios sbusaa, quo· humani generi· hosti· invexit, omni eoatootione tollere Htudeant. Quapropter aaeramenti matrimonii, institutionem, vim, nataram, aaaetitatea parochi prudenti quidem rations, frequenter tamen et accurate fidelibus oxplieeat, ut omnes intelligent, euina rpi csusa institatem ait, et quantam mentis con·id.Tationem, quantam animi 'praeparationem pietatrmque requirat.

Arguat etiam tam temerariam adolaeoentium utriusque fexas licentiam, qui familiariter nimia inter ae conversari solent tam pernieioam parentant negligentiam, qui eoa, nt par eet, non ouatodinnt.

Cum vero sponsalia gravem inducant obligationem celebrandi congruo tempora matrimonii, parochi adolescentibus ooramendeat ne incoaaiderate, temere et soli clam ineant sponeaha; aed tamen a Deo assidui· precibus efflagitent, consilium prudentium virorum adhibeant, et coram testibus fide digni· ea contrahant: saepe enim fit, ut alter apenana altaria» pertaesus fidem non praeetet, et eum ta ine renitar, nullo tecte convinci possit; unde contentiones, infamiae, rixae, inimicitiae, non aine gravi bonorum iccandclo, oriuntur.

) Praesertim vero id ineaioaet, at filiifamiltas parentum consensum exqufaurtj__^hm matrimonia, parentibus rationabiliter inviti· contracta, sanet» Dei ecclesia ex iu»tiseimi» casate aeacper Antestato eat atque prohibuit; neque de divino snxiHo bene ·perara poetant, qai cana patentum ooaaiiia auctoritatemque parvipendunt ÿ

8i proximi matrimonii spec nfflf nMgnnt, enixa in Domino curandum eri, ut, quantam fieri poteat a vicitationibu» spossi abattaeant

Genercfini nullum matrimonium daaunttant parochi, nisi doctrinae chrirttana· cndimsute sponso· didicisse compererint; instent autem, ut ante matrimonii eeUbfuM^p· pe» ancrueeutem pneeitontlM • peccati· wuriaahr at audiariatioo pan· ro··ctantar.

Ad haec, aynedna etiam atque otinm hortatur •pteeepos, no nimia indulgentia n enaouiete domntiatinuibna diepoaooat; immo ae diepenaationera, niai ex lagitima mnae, concedant, praoeertim varo ri ugatar de aoCorio eoneabiaario, qui ooaoaMnam ipaa· velit dueero uxorem. I*rae oroiie autem habeant Benedicti XIV oecyolicaui Satia eataa (MMfNWlMI *·

Demum, cum' doeeat apostolus, virum a muliero, et muHorom a viro dteeedero non debere, quotiea id eveni··· oomporerint, sedulo curent parochi tum per ce, tnm per alica, ooniugplhm eorum pristinam gratiam ot aocietatom reconciliari: ci media ab ipaic adhibite, proce·, exhortatioaee, monita, irrita ·vadant ram totam ad eecleriacticum pro oauaia matrimoniatibnc tribunal deferant.

Reeen· inatractio pro matrimoniali iudice iterum typi· committatur, et tamquam utili· norma pro tribunali eooleciaatioo matrimoniorum ubique admittatur.

t ». Pe cacrnairatalibac.

Bacramentalia temper in ecclecia obtinuerunt cuiucmodi eunt aqua aliaeque rec peculiari aliquo ritu benedictae et benedictione· ipeae, praesertim ·d pietatis censa in fidelium animis excitanda. Quemria btnedioehdi munus proprium sit sacerdotis, nullus tamen sacerdos illud temere sibi arrdget eum detrimento iurium parochialium.

Vicarii foranei et parochi sedulo invigilent ne pravi homines, lucri cupiditate illecti, credulae plebis superstitionem exorcismis aliisque modis foveant et augeant; ήηο· omnino coerceant, invocato, si opus fuerit, ecclesiasticae vsl civilis potestatis auxilio.

Qnamquam autem certissimum est, valere ecclesiae benedictiones tum contra spirituales nequitias, tum etiam sdversus naturales morborum causas: tamen caveant qui benedicunt ne vanu mulierem praesertim suspiciones de maleficiis, veneficiis, fascinationibus aliquo modo foveant, aut occasionem praebeant aliquid de eo genera temere opinandi. Nemini propterea expetitam benedictionem impertiantur, nisi prius petentis animum prudenter exploratam habuerint

In benedictionibus eae tantum adhibeantur formulae, quse reperiuntar in rituali Romano, aut quae ab spostolics sede eant sdprobatae.

Quod si contigerit aliquando benedictionem pro .peculiari aliqua necessitate impertiendam esse, cui nulla ex sdprobatis aatii accommodata videatur, ›paroche» uti poterit formal· aliqua generali, et praemisao versiculo: Adfatorfam saih uei fa wotiar Domfai, unam vel alteram eA iis orationibus subinngero, quae aunt, in miaeuu Romano; exempli cauaa, Draa r^/hyi- - «reatrara *ti' tirtet* etc., vel IfatoMf aurea msasrfeanifa· taas, quae legitur dominica EX post Pentecosten.

8ciaat praeterea sacerdote· ia decretis d· libri· prohibitis, noe in Indien nooainatim oxpreaai·, haec haberi titolo IV: Quasdam ad ritus sacros spec-

MwiMep *m m ! ·*

1. ,BenedietioM· omnes eoeleaiaatie··, niaisdprobatae fusrint e sacra rituum congregatione.**

9. .Bxoroisraorum formula·· divoraae ab iis, qua· praoteribuntur in reguli· ritualis Romani, et ·aramdem usus, absque praevio examino coram ordinario·*

' Mctth. xix, ß.
• iph-.v, », ae.
* Ccteeh. Bora., p Π, te soar. matr, a. IV.

.* Dis 17 sov. 1741.

m,!

. Capat XXIII.

Dt seerraansde sederas raortytme.

In sdcrcsaaeie mia··· eacrifloio idem illa Chri*tra continetur st sacerdotum ministerio iaeraoate immolatur, qui ia ara errain semel soipeum cruoato pbtalit *.

Par boa sacrificium divinam maivstntar^ -* dant, adoraaaa, pro acceptis benefietis digna gratiae agimra, ratisfiaeimaa pro poeoatia, divinam mmoricordiaas aMaaeiaa ooneoquimur, et gratfpm iavaai-■M ia auxilio. Qadpropter ita ad ram Mnotieaiaua domians noster Pina papa IX* epiaeopee omnea adhortatur: wOum proba aoMatia aacroaaaatae missas sacrificio magnam fidelis populi eraditionem contineri, no intermittatis usquam parochos praesertim aliosque divini verbi praoeonoa et aoa, quibus demandatum dat munus erudiendi Christianum popdlum, monere, hortari, ut fidelibus populia Um aaaoti tamque admirabilia sacrificii neoraaitatem, praestantiam, magnitudinem, finem, fructu*· studiosissime et accuratissime exponant, explicent aa aitnul fideles ipsos excitent,.inflamment, quo eidam aacrificio ea, qua par eat, fide, religione ac pieUte frequentissime intervint, ut divinam misericordiam et omne, quo indigent, beneficiorum genua aibi comparare queant."

Quod ai tanta fidea, religio, pietas in eia, qui missae aacrificio intersunt, hire omnino meritoque requiritur, „quo solari radio purior ac splendidior non debet esae ea manus, quae hanc carnem dividit, os quod igni spiritali repletur, lingua, quae tremendo nimis sanguine rubescit?" * Unde satis apparet* omnem operam et diligentiam in eo ponendam ease, ut, quanta maxima fieri poteet interiori oordia munditia et puritate atque exteriori devotionie ao pietatis specie, hoc tremendum mysterium C peragatur.

Graviter igitur praecipit synodus, ut parochi et vicarii foranei, quorum conscientiam onerat, ai quo* noverint aacerdotee eine debita praeparatione et subsequent! gratiarum actione, festinanter aut indevote missas celebrare, post unam alteramve correptionem in Domino factam, omni postponito humano respectu; episcopo denuntient, .qui in contumaces poenam suspensionis indicet, ne in eorum peccatis oonnivare videatur.

Quod si quia sacerdos a finitimis provinciis ad aliquam ecclesiam missam celebraturus accedat, is, si parocho sit probe cognitus, si tonsuram gestet, et nihil indeporum in vestibus prae eo ferat, poterit quidem per -breve tempus ad sacrum faciendum admitti ; at, si diutius iu dioecesi commoretur, certior facienda est episcopalis curia, ut debita facultas obtinentor. Videant tamen episcopi, ¤n in sua D dioecesi expediat hanc parochorum' facultatem arctioribus limitibus circumscribere.

At si neque ecclesiae rectori, neque alicui integerrimae personae notus sit hio sacerdos, poterit quidem semel atque iterum sacram facere, dummodo testimonialibus litteris sui ordinarii sit instructas; monebitur tamen, ut haeoe litteras curias exhibeat, ab raque facultatem petat secr* peragendi, alioqnin ad celebrandum amplius non admittatur.

Et quoniam de misraram celebratione senno fit, episcoporum munus est, texam dioeoeranam iuxta locorum ot temporum conditionem pro missis celebraadis ooaetiteere sequo omnia prohibere, qaao turpaas quaestum rapiunt.

Mamineriat sacerdotes, illicitum ese^paieaarum olooaneeyaaa raeipora, qaaram obligationi intra tempnepraoseriptam satisfacere non possent. s

8i misearam oloeasoayaao supersunt, aat quantociae oolobroatar mineae, ut denuntientur spisoopO.

Maximam vare flagitiam asset, si pecunia pro mitrarum celebratione oblata in alioa usas, raeamqao sacro*, insumeretur. Attento igitur invigilent episcopi, aeverioqao pnrais tantam nefas coerceant.

Onera minearum perpetua non recipiantur tine assensu episcopi.

Pias quoquo fundationes omnea sibi exhibdiF~ iubeant opiaeopi, ut, ai qua onera adimplenda supereunt, impleantur.

Antequam vero de mitrae sacrificio claudatur sermo, illud minime praetereundum censet haec sacra synodus, quod hodierna temporum sdiunct* praetermitti non sinuat, scilicet, ecclesiarum rectoribus, tanta eum- sit hoc tempore vini caritas, omnem prorsus curam omnemque adhibendam diligentiam, ut indubitanter eertoque seiant, vinum, quo in mista sacerdos utitur, ex' nvi* fniase expressum, ne ex defectu materiae vini sacrificium nullum eyadat. ſ

Caput XXIV.

Dt vtnrretiotu tacrarwn rstiywcrusi.

„8anctorum martyrum et aliorum eum Christo viventium sancta corpora, quae viva membra fuerunt Christi et templum Spiritu* sanoti, ab ipso ad aeternam vitam suscitanda et glorificanda, a fidelibua veneranda sunt."ſ Ut autem in hac re omnia superstitio et omnia turpis quaestu* tolletur, haec synodus id memorat, quod in Tridentina iam praescriptum est, videlicet, nullae novas reliquias esae recipiendas, nisi recognoscente et adprobante episcopo *. Itaque parochi aliique eccletiarum -rectores accuratum catalogum conficient omnium reliquiarum, quae in eorum ecclesiis custodiuntur; unde constet, num omnes reapse recognitae st approbatae fuerint ab episcopo.

Nulla autem privata persona audeat apud se reliquiarum veluti deposita asservare eo fine, ut in theca aptatae, mercede accepta, petentibus tribuantur.

Caput XXV.

Dt teeifMi.

Templa domus Dei sunt, domus orationis, quae reali Christi ipsius praesentia maxime consecrantur; neque enim eet alia natio tam grandis, quao habeat deos appropinquantes sibi, sicut Deus nootar adeat nobis. Magnopere itaque curent parochi, ut mulieres. iuxta praeceptum apostoli, quod hodie passim negligitur, velato capite adsint in templo; emnosqne fideles in ipsum ooaveaientee ia omnibus se gerant, ut decet sancto·, qui in locj sancto stant. „Haud possumus, aiebat sanctissimus dominus noster Pius papa IX*, haud possumus, dum tsm sanctum agimus opus, quin intimo nostri cordis affectu fideles omne* moneamus, hortemur, ut summa veneratione hanc Dei domum frequentent ibiqne maneant menta in Deum tantum erecta, serio méditantes, hio Dei filiam, Deam ot hominem in maieetatia throno assidere; hio homines per regenerationis lavacrum ab originali culpa expiari et per poenitentiam Deo

ſ Ceae. Trid , ses* XXII. o*p i.
* Rasyelio* raiasytsris (8 stati 1868).
' * D. lose· Cbrys^ Sei*. SO, *4 *rtr*. Antics*. (*f0- sd. Moat-Asc., νπ, ηβBλ
* Ceae. Trid., la deer, d* ebssrvsadb eta, ibid.

› Cone. Trid.. seas. XXV, de invoc. asset, sta
1 Ibid, ta deer.
* Hastili* babil* in eoesserstiops beriUsae a Psali, ils 10 dec. IβΛ.

reconciliari ac aaera synui refici; hic indulgentiae oonssqui «salutari doctrina imbui at erudiri; hic a Deo suppiicum prece· at vota exaudiri.**

Sacri cero pastores meminerlat, quidquid in templo est, munditiem, pietatem, dignitatem, prae M ferre debere. Diligant ergo decorem domne Dei et locum habitationi· gloriae eia·1.

Quod «i novum aliquod templum exstrueadue eet, eiusdem iconographie opinoopo exhibeatur, neo non modia indicentur, quibua fabrica perfici possit. Providendum insuper eat ia ooaetruo· tione templorum, ut cirea ea neque tabernae adsint, neque (tabula, neque domna peioribna usibus destinatae.

In templi· adhibentur etiam «onu· et cantus, ia quo noatra hac aetate intolerandi abusus introducti ·unt. Tridentin· aynodua' mandat, „ab ecclesiis musicas eaa eaae areendaa, nbi aive organo aire cantu lascivum aut impurum aliquid mifcetur.** Et B Benedictu· XIV (constitution· *Aiuuu, qtù hunc r*r-tantam*, 19 februarii 1749) praecepit omninp, ut in ecdeaii· „musieua cantu· --- ita instituatur, ut nihil profanum, nihil mundjanum, aut theatrale re-·onet; nee enim**, ut ait «anctu· Hieronymo·', „in tragoedorum morem guttur et faueea dulci medicamine liniendae aunt, ut ia ecclesia theatrale· moduli audiantur et cantica.**

Hisce itaque veetigii» inhaerens haec aynodua praecipit, in quavi· dioeceai instituendam esse ecclesiasticam censuram, cuius iudicio aubiiciantur muricee, antequam publice exhibeantur in templo.

Clerici cantum eccleaiaaticum ab adolescentia ediscant, ut tali pacto minor ait necessitdb advocandi laicoB in subsidium.

Laici in templo concionem non habeant.

Caput XXVI.

D» eonuteriit.

Coemeteria honoro digna sunt, quippe quae peculiari ritu benedicta eorum exuvia· servant, qui filiorum Dei adoptionem adepti et in communione ecclesiae defuneti. dormiunt in Christo.

Itaque coemeteria sint muro undique eircum-·epta; in medio exstet crux; si vire· suppetunt, exstruatur capella, in qua pro defuncti· et precefundi, et missae celebrari queant, insuper claudantur ianua et a sordibus expurgentur. Nulla intus sint animalium pabula aut arborum oonsitiqpes; succrescentes herbae falce recidantur ibique crementur, cum in profanoa usus insumi nequehnt

A coemeterio arcendi sunt ii omne·, qui tafaqnam ecclesiastics sepultura indigni vocantur in rituali Rptnano. At si in hac re aliquid contingat, quod parocho negotium facessere possit, consulatur episcopus.

Catholicorum coemeteria a coemeteriis aoatholioorum omnino separata sint, et, quantum fiari potest, alia sit introitus ianua.

Defunctorum'corpora honeato induta sepeliantur.

Et ne occasione funerum querimoniis locus detur, curent parochi, ut iura fanorum, ab episeop* adprobanda, in varias classes distribuantur, quarum eam, quae magis arridet, familiae eligant.

Caput XXVII.

D» btntficiU.

Cum beneficia ad divinum cultum atque eoelesinstica munera obeunda s|nt constituta, ili» solum conferantur, quos vitae integritas commendat, iiaque dotfbua et qualihtibna sist instrseti, qua· ad oMoia bsosfieio adnexa rite adimplenda requiruntur.

Patronorum aive laioorum aiv· eccleaiaatioorum aiiorumque iura et privilegia quoad eleotioeom, praecantationem aat etiam institutionem, recognita et approbata, salva et integra eonsistant

Nemini tamen eeelema parochiali· vel aliud houoflmum, cui ex natura sua cura incumbit animprnm, ooafareadam cat, niai prius in tentamine coram examinatoribus aynodalibus vel prosynodalibu· subeundo idoneo faerit renuntiatu·. Ea vero ·it examini· inatitaendi ratio, ut examinatore· non de «ole scienti^ indicium ferant, aed etiam de candidatorum aetate, moribna, prudentia et alii· rebua ed vacantem ecclesiam gubernandam opportuni·. Ita enim praecipit concilium Tridentinum

Porro ad aaaequendam certam et indubiam scientiae cognitionem diligenter librentur, scripto praesertim, datae responsiones quaestionibus propositi·. Reliqua vero merita, qualitates et requisita, ut vocant. ex probationibus, attestationibus aliisque id genus adminiculis et documentis, quae fraude vacent, tempore congruo exhibendis, depromantur*.

βi ad plura beneficis uno concursu idem candidatus adspiret, ut hoc ve) illud obtineat, de eiusdem ad singula beneficia idoneitate singulare-iudicium per suffragia proferatur.

Sciant autem examinatores, ius et officium suum esse tantum renuntiare, quinam idonei habiti sint: iudicium vero. de maiore concurrentium idoneitate ad episcopum vel patronum pertinere.

Hoc autem loco sacra synodus gravissimis verbis in Domino admonet et obsecrat omnes laicas communitates, quibns ius comnetit eligendi proprium parochum, ut, omni poatpodita humana affectione, ·emoto omni partium studio, eum eligant, qui oves C aibi commissas verbo et exemplo melius pascere possit; etdhitn non raro contingit, ut levibus de causis excludantur magis idonei, et minus idonei eligantur.

Caput XXVIII.

D» bonorwn fcdtficuticorum admimttratiom.

Cum bonorum Jklesiasticorum administratio, ut in saepius laudata conventione * sancitum est. apud eos esse debeat, ad quos secundup canones spectat, plurimi interest, ut norihaeAtatuantur, iuxta quas haec ipsa bona diligenter*Jbt* fideliter administrentur.

Etsi vero huiusmodi boqZ vel beneficiariorum, vel ecclesiarum rectorum administrationfconcredita sint, ius tamen et officium episcopia competit, ut huic administration! praesint.

Praecipit igitur haec synodus, ut episcopi, in sua D quisque dioecesi, ad hunc finem novum officium quamprimum instituant et eertutn locum designent et personas eligant, quae vel immediate, vel per vicarios foraneos huic bonorum' administration! in tota dioecesi inviligent et communes normas diligenter servent, quae suo tempore promulgabuntur.

In hia enim reguli· conficiendis illud cautum est, ut illaesa maneant iura caesaris et patronorum, ao praecipue illorum, qui, si reditus desint, pecunia data supplere tenentur; et ea serventur, quae in diota conventione expresse sancita sunt.

Interea omnino necessariam eet, ut episcopi iubeant accuratissimam eorumdem bonorum recensionem fieri. Carent itaque epiaoopi, ut singuli ecclesiarum rectores cum procqratoribu· (vulgo

' P«. XXV. & t
* Sm·. XXII. decr. d· observ. in oelebr. ni··.
* Relat. in can. Cantant··, diit ta (opp. a Hier., sd. Migas, Vn, M8DI.

* Ss··. XXIV. cap. 18, *it 'rtftrtt.*
* Benedict. XIV, «out. Oust filed *ttmptr* (die 14 decembris sano 174SI.
* Art. XXX. '

fabrieieri) duplsx ooaftcùat qoamprimum huius recensioni» exemplar, quorum alteram spud carier» ·pisoopalem, alteram apad eceleaiae rectores dili* geetar asservetur.

t Angelus, patriarcha Venetiaram, subscripsi at decrevi.

f loeephu» Aloysius, archiepiscopus Ütineosis, immediato sabiectua sanctae sedi apostolicae, salvis iuribus metropolitanae meae ecclesiae, lubens interfui, decrevi et subscripsi.

t lacobua, episcopus Clodieusis, interfui, decrevi et subacripai.

f Fridericus, epiacopu» Patavinus, interfui, decrevi et subscripsi.

t Manfredua, episcopus Cenetensis, interfui, decrevi et subscripsi.

. f loannes Antonius, episcopus Tarvisinus, interfui, decrevi et subscripsi.

t Benedictus, episcopus Veronensia, interfui, e- crevi et subacripai.

t loannes, episcopus Feltriensis et Bellunensis, interfui, decrevi et subscripsi.

t Andreas, episcopus Concordiensis, interfui, decrevi et subscripsi.

t Camillus, episcopus Adrienais, interfui, decrevi et subscripsi.

lo». Girotto, canonicus, episcopi Vicetini, lo. losephi Cappellari. procurator specialiter deputatus, episcopi eiusdem nomine decrevi et subscripsi.

Decretum de subscribendo.

Nos Angelus, miseratione divina ac apostolicae sedis gratia patriarcha Venetiorum, omnee reverendissimos episcopos et patres, qui huic sacrae Venetae synodo provinciali iure intervisit, adponemus, ut singuli unus post alium ad altare accedant, et iis, quae in hac synodo decreta eunt, subscribant.

Quoniam vero admodum reverendu» dominu» loseph Girotto, epiaeopi Vicetini procurator, malae valetudini» causa huic sessioni minime intéresse potuit; cumque iam pridie de nostro mandato a secretario synodi eidem perlecta fuerint illa omnia decreta, quae in privatis et ultima generali congregatione, quibu» non interfuit, di»cu»sa et a re-, verendisrimi» patribus admissa aunt; ac ip»e procurator, praesentibus testibus ad id specialiter deputati», eadem decreta in omnibu» et per omnia adprobaverit ; ideo mandamus eidem secretario synodi, ut cum notario et secundo caerimoniarum magistro ad eumdem procuratorem accedat, cui, proposita excommunicationis poena, praecipimus, ne ab hac urbe discedat, nisi prius episcopi sui eiusque ecclesiae nomine ipsis decretis subscripserit.

Decretum de indictione futuri ooncUU.

Nos Angelus, miseratione divina ac apostolicae sedis gratia patriarcha Venetiarum, eum a Tridentinis patribus provincialia concilia cogi quolibet saltem triennio statutum sit: secundam Venetam provincialem synodum futuram anno 1863 celebrandam, loco et tempore alias significandis et statuendi», iam denuntiamu» et indicimu» omnibus et singulis, qui eidem synodo tenebuntur intéresse.

Decretum de finienda synodo.

Nos Angelus, miseratione divina ac apostolicae sedis gratia patriarcha Venetiaram, cum, Deo auctore et adiutore, ea sint abeolnta, quae pro temporis ratione agi gerique posse videbantur, cumque pastoralis cura reverendissimos episcopos, qui hoc in concilium evocati sunt, ad ecclesiarum suarum stationem et paatoralem^^ilantiam revocet: ea propter huius sacrae syWh provincialis Venetae primae finem iure faciendum statuimur

ADCLAMATI0NE8

ZMaemnie. Deo emaipotesti, aeterno lehova, ia essentia ani, in personis trino, laus, honor, benedictio in aeternum.

XMwtatfM *(hie* «ens*yrmw). Adoremus ot procidamus ante Dominum, qui fecit noe; laudemus et superexaltemus eum in saeeula.

D. Isea, Dei filio, hominum salvatori, eius cordi amantiasimo, amnium gratiarum fonti inexhausto, obsequium, adoratio ot amor in toto orbe terrarum.

A- Accipiat Christus gentes, haereditatem suam : dominatur a mari usque ad mare. Hauriant omnee aquas de fontibus salvatori»; ament et redament eum in perpetuum.

D. Beatissimae virgini Mariae sine labe originali conceptae, almae deiparae ab angelo «alutatae, totius provinciae nostrae patronae : beatam eam dicant omnes generatione».

. d. Tu gloria leruaalem, tu laetitia Israel: dominare nostri, tu et filius tuus. Loquere regi pro nobis, et tuere .nos in hac lacrymarum valle.

t). Sancti» lo«epho, genitrici» Dei sponsu, Marco evangelistae, Laurentio luatinieno, Hermagorae et Fbrtunato, ceterisque Venetae provinciae patronis; beati» omnibu», qui in regione noatra eccleaia» fundaverunt vel illustrarunt sanctis laboribus vel fuso sanguine; beato Carolo Borromaeo, cuius hodie festum celebrantes hanc primam provincialem synodum absolvimus: ait memoria eorum in perpetua benedictione.

d. Laudemus viros gloriosos, parentes nostros: filli eorum in aeternum maneant, et nos tantam habentea impositam nubem testium, per patientiam curramus ad propositum nobis cqrtamen, ut cum eis percipiamus gloriae coronam.

D. Beatissimo domino nostro papae Pio IX, Christi vicario, omnium Christianorum patri et doctori, anni multi, in urbe pax, lenimen cordi», universorum obsequium.

A. Tribuat ei Dominus secundum cor eius et omne consilium eius confirmet; notam faciat semper fillis hominum magnificentiam regni aui.

D. Illustrissimo ao reverendissimo patriarchae Venetiarum, cuius selo et indefessa sollicitudine pro instauranda disciplina absoluta est haec synodus.

A. Ecclesiae Venetae ad multos annos conservet Christus, quem ei dedit pastorem iuxta cor suum. Retribuat ei Dominus, multiplicet fructum operam eius, ut de profectu ovium fiat gaudium aeternum pastoris.

I>. Illustrissimis ac reverendissimis archiepiscopo UtinenSi omnibusque episcopis huius coucili· patribus, post sanctos labores synodi, ad eccleaia» sua» felix reditus, continuumque auxilium de sancto super eos.

A. Angelus Domini comitetur illo», ut cum pace, salute et gaudio ad suo» redeant; eo» incolumes ad synodum post triennium reducat; princeps pastorum conservet eo» et benedicat omnibus operibus eorum.

D. Omnibus deputatis et ordinibus, qui ad boo concilium accesserant, vitae sanctitas et felicitas in Deo.

A. Abundet semper in ei» totius forma virtuti», «t petitionee eorum apud Deum innotescant

D. Augustissimo imperatori Francisco losepho I regi nostro, et omnibu» principibus christiania catholicae religionia, pro domb Dei zeli et iuatitiae perseverantia, pacis foecunditaa.

A. Princeps coelestis terreno» iuatitiae et rectae fidei conservatores custodiat.

D. Veneriaraa metropoli eomper MthoBoM, oloro et fidelibus totius provineisp- noetra· pax ver· et, proaperitM in Dm.

A. Beasdioa? Dominu» populo suo fidtli; dednoat oum per vim rectas, ut non obliviscatur operum altisaimi et mandata eius aemper bxquirat.

D. Haee provincialia synodps ad gloriam Dei omnipotent*,W tntelaa fidai «tBorua perfeetioMm, ad ieetamtieaea dieeipHaae, Dm faveatp, eelabrute eet: voti» omnium «Moedat, durota -i« eereeatar, ut eia fideliter inhaereat* ereeeawM ia gratia.

A. Ita credimus, ita Heüai*, ita volumua, ita speramus. Fiat, fiat Amen, aman.

ACTA CONCILII.

[Excerpta.]

I.' congregatio privata.

In Dei aeterni nomine. Amen. 1 .

Praesenti publico documento cunctis ubifie pateat evidenter notumqne sit. quatenus illustrissimus ac reverendissimus dominus Angelus RamMiotti, sacrae caeaareee regalis apostolieae maiestati· $ consiliis intimis, a supremis dignitatibus coronae regpi Lougobardi-Veneri capellanus, abbas commendatariu» perpetuus Sancti Cypriani de Muriatro, miseratione divina ae apostolica· sedis gratia patriarcha Venetiarum, Dalmatiae prima», ecclesiasticae Venetae provinciae métropolite etc. etc. etc. litteris dati» diev19 mensis aprili» anni 1859. Venetum primum provinciale concilium in patriarchal!, metropolitans ac primaria): divi Marci evsngeliatae Venetiarum basilica die 29 subsequent!· maii solemniter inchoandum indixit; sed propter difficultates podtmodum ob temporum circumstantias exortes, idem concilium die 12 eiusdem maii proposito edicto prorogandum statuit, quod tandem, per alia» litteras die 10 septembris evulgata», die 18 octobris in eadem bMilica annuente Dei misericordia, aperienv^dum "iterum indixit. J

" Eiusdem vero patriarchae consilio subscribentes moremque invitationibus concorditer gerenteq, cum omnes episcopi ci suffragkuei. tum illustrissimi» ac reverendissimus dominustarchiepiscopua Vtinenei» et : metropolita, qui (suis quidem omnibus salvia iuribus ac privilegiis vi bullae sanctissimi domini domini Pii divini providentia papae IX feliciter regnantis, quae incipit *K* catholica» tmilalû centro)* ad normam sacrosancti concilii Tride'ntini, in metropolitan!, cuius synodo provinciali interesset, iam pluribus, abhinc uibtjribu» se electurum declaraverat, ac deinde, missi· litteris die 17 aprili·, patriarcham Venetisrunv_formatter elegit, nonnullis praecedentibus diebus," Venetica petere festinarunt, ut quM necessaria et opportuna pro huius colebrgtione concilii visa fuerint, privatis antea congregationibus et collationibus rite disponerent; atque huc advecti in aedibus seminarii ' patriarchal!· aft beatam Mariam virginem Saluti· nuncupatae. una cum capitAornpl ecclesiarum eathedralium et collegiatarum procuratoribus, ac theologia ab ipsi· episcopi» advocatis, commune habuerant hospitium; paueia tantummodo ex iii procuratonbus penes religiosas familias, ed^egationis nempe scholarum Caritati· et ordinum Minorum aancti Franciaci regularia observantiae ac Oapuocinorum, noctu recepti·.

Anoo igitur a salutifera domini 'noatri leeu Christi' nativitate 1859, indictione Romana II, ttye vero marris, I i mensis octobris, mane hora 10, pontificatus sutam sanctissimi domini noatri domini Pii divina providentia jiapae ГX anno 14, ipaemet illuatrisaimb· ac reverendissimus dominât loeephn» Aloysius Treviaanato, tamne eaesarOM regalis apostolicae maiestati· aeonsmis intimis, imperialis ordinis Austriaci coronae ferreae prima· clasaia «que·, Rosarii ·bbaa, praelatus domesticus, solio pontificio aaristons, metropolita, archidpiacopua Utinenais sto. ;

Reverendissimi domini

Iacobus doctor nobilis De Foretti, oom« Romanu», civilis meriti magno aureo numismate oum vitta decoratus, praelatus domesticus, solio pontificio assistens, episcopii} Clodiensis,

Fri^ericus doctor ex marcbionibus Manfiredini, episcopus Patavinus,

Manfredus nobilis Bellati, episcopus CeuetenaM,

Ioannes Antonius baro De Farina, imperialis ordini» Austriaci coronae ferreae secundae classis eques, praelatus domesticus, solio pontificio M- sistens, episcopus Tarvisiuus.

Benedictu· de " Riccabona, come» Romanua, imperialia ordini· Auatriaci coronae fcrrOqe secundae claasis equda, praelatu» domesticus, solio^pontificio aaaiatcns, episcopus Veronensi·.

Ioannes Renier, imperiali· ordini· Conatantiniani Sancti Georgii Parmensia capelUnus, ordini· sanctorum Mauritii et Laxari eques, episcopus Feltrieusia et Bellunensis, —

Andreas CasMola, episcopo» Concordions:·,

Camillus ex comitibus Benson, episcopus Adrienais.

concilii praefati celebrandi causa, in eodem seminario in Domino congregati, primam privatam congregationera indicaverunt hebendam.

Quare, die et bore praedictis, postquam cum enuntiatis capitulorum procuratoribus et theologis in,^-ecclesia- beatae Mariae virginis' Salutis, de qua supra, sacrum audierunt, divinique Spiritus lumina. cantato hymno Fsm crvolor, invocavere, in aulam appositam eiusdem patriarchal!· aeniinani, quam aulam Monioo appellent, aoli convenerunt concilii patre·, illustrisaimus ac reverendiaaimua dominu· patriarcha. rocchetto et mouette, alii vero roccbetto et mantellstto induti, ibique. praevia recitatione precum, quae in pontificali Romano adnotantur. de quibusdam egerunt ente opertionem concilii aeu synodi provincialia praeordinandis, quae quidem, ut quitur, voluerant esse servanda.

I. Cum raverendiasimua dominus loannes loseph Cappeilari, comas Romanus, in ertibus liberalibus et philosophia baccalaureus. in sacra theologia et in utroqne iure doctor, imperialis ordinis Austriaci coronae ferreae secundae clasais eques, praelatus domaaticua, solio pontificio assistens, episcopus Vicetinus, ad concilium prout de iure vocatus, sed propter infirmam valetudinem eidem ad interesnandum impotena, admodum reverendam dominum loaephum Girotto, eiusdem vicarium in spiritualibus generalem et cathedralia. illius ecclesials poenitentiarium canenicum. suum in procuratorem «pntalliol elegerit ao deputaverit, per mandatum die 4 huius mensis octobris expeditum, tenoris inferius registrsndi et in manibus illustrissimi ac.reverendissimi domini patriarcha·lam antea-reverenter exhibitum: tddm patriarcha, patribus asaadato ooteaeo, ilioe interrogavit, unat ipmaset procurator! in rebus a concilio deliberandis votum, ut aiunt, decisivum, exceptae tamen casibus a iure excipiendi», concedendum ease iudioareot; Mramque unanimi constun habito, starim decretum «misit tenori·, ---queatis videlicet:

„Angelus Ramauotti etc. eta. «te.

„Dilecto nobis in Chriçto admodum reverendo domino loeepho Girotto, ecclesiae cathedralia at episcopalia Vinatina· poenitenriario eanonioo, re-

verendhsimi domini Ioannia Ioaephi UappeUari, VI- A oentini episcopi, vicario ia spiritualibus generali, ·* salutem in Domino.

,Cum tuus pruelaudatua reverendiasimus domina· epiacopu·, quem ad provincia)·/ concilium Œ litteras, die 10 septembris currentis anni sub M. 1W sectione I datas, prout de inre. advocavimus, litteris suis sub die S huius aena» octobria et sub N. missis nobi· exposuerit, se. attenta infirma, qua laborat valetudine, eidem concilio personaliter intereaae minime poaao, teque in suum specialem procuratorem, per mandatum sub die 4 huius mensi·, quod modo nobis exhibuisti, elegerit: wNo*. cum episcopo ipsi profundae reverentiae, tum tibi singularis existimationis signum tribuere cupientes, de consilio et da consensu ceterorum omnium concilii patrum nubiscum hau :paa die 11. mensis octobris in prima privata aynodi congregatione collectorum, statuimus ac. decernimus, ut tu, praesenti et om- B nibus alii· tam privatis quam generalibus congregationibus publicisque concilii sesaionibus cum voto in rebus deliberandis, ut ainnt. decisive, excepti· casibus a iure excipiendi·, adsistcre posai· et valeas; idemque propter·· votum tibi, tenore praesentium, ••signamus ac tribuimus, et ita, etc. non solum, etc. *ed et omni meliori modo, etc.

..Datum Veneriis, ex aedibus seminarii patriarchalis. in -auh^ primae privatae synodi congregationis. die 11 octobris 1859."

,Quo quidem decreto reverendissimis concilii patribus · me Ioanne Baptista Ghega, protonotario apostolico ad instar participantium et praelaudati illustrissimi ac reverendissimi domini patriarchae cancellario, ad nutum eius alta et intelligibili voce perlecto, ab ipso patriarcha subscripto eiusque sigillo meique subscriptione munito, illico admodum reverendus dominus Ioseph Girotto. procurator ut C supra, in congregationem accitu· fuit. Cui comparent! idem decretum patriarcha per meipsum tradidit, quique in aula poat episcopo· sedem iam paratam statim occupavit.**

II. Canonicorum deinde totius patriarchal!· capituli. omniumque ecclesiarum cathedralium et collegiatorum sub Veneta provincia procuratorum, quos ad synodum ex suffraganeorum episcoporum dioecesibus patriarcha, quosque ex propria dioecesi Vtinensis archiepiscopus invitarunt, et respective capitale deputavere, nec non theologorum et canoni-tarum, quo· cum patriarcha, tam archiepiscopu· praelaudatu·, epiacopu· Videtin^· aliiqus reverendissimi patre· selectos voluerunt, unicuique patrum nominib·· exhibitis: iidem elegerant officiales seu ministros synodi, in prima tam generali congregatione in aula magna mu bibliotheca seminarii quam publie· sessione in patriarehali basilica D habendis, nominando· et proclamando·, nempe

{-to. v. »upri^\j

III. InatihiendaL et efformandaa ipai patre· reverendissimi curarere novem. particulares congregatione·, quarum primi· ooto anna ex episoopi·, ultimae vero (eeee longaevae Jjetati· ergo excusante Xverendissimo domino epfasopo Clodie··!) prorator epiaoopi Vwenttni pivKIde^tt; earum cuilibet examinandam, perpendendam et conformandam rerum ia saora synodo pertractandarum partem designando, quarum Syuopaim IpM illustrissimus ae reverendiaaimua dominus patriarcha iam antea cum illustrissimo ao reverendissimo domitlB Utinensi archiepiaoopo die 8 aprili·, tum sibi sttftaganeis episcopis die 18 praecedentis mensis martii transmittendam curaverat.

Haa itaque congregatione· sic ot infra constitnuntar.

I. congregationi· *proem* illaatriaaimua sc roverendiasttnua dominns archiepisoopus t'tineosis *Seoretaritu:* loa. Bortoluaxi. *Theologi.* Nicolao· ex oomitiba· Frangipane, I. de Mdneeh.

II oongregatioai· *promt:'* roverendiaaimus domina· epiaoopo· Patavino·. &ovfon>«·.' Fr. Panel!·. *Thtoltgi: J.* B Marconi, Ant. Maria Mnnari, Ant. Ceoldo.

HI. congregationi· *prorm:* reverendissimus domina· epiaoopo· Cenetensis. *Secretariat:* Car. Maocarini. *Hteotogi:* Loop Palatini. Domiaieus Capretta, P. Seb. Caaara.

IV. congregationi· *promt:* reverendiwimus domino* epiaoopoa Tarvisinus *Secretariat:* Th. Bcalfarotto. *Theologi:* J Casagrande, Angela· Rampini. Iui. Caesar Psrolari.

V. congregationi· *proem:* reverendissimus domino· episcopus Veronensis. *Srerrtaritu:* Alex. Aldegheri. *Theologi:* Ant. Fr. Marchi. Henr Girardi. I. Bcrengo.

VI. congregationi· *promt:* reverendissimus domino· epiacopu· Feltriensis et Bellunenai·. *Secretariat:* I. B. Zannettini. *Theologi:* Hier. Rossi. I. de Mbnech. 1. B. Spangaro.

VII. .congregationi· *proem:* reverendissimus domino· episcopo· Concordiensis. *Secretariat:* I. Fabrici. *Theologat:* Matth. Fracaaso.

VIII. congregationi· *promt:* reverendissimus domina· episcopus Adrien·!·. *Secretariat:* Emmanuel Kaubech. *Theologi:* Angela· Maria Paoluoci, Sancte· Ramello. Fr Chile»e, AL Bortoluui. I. Saccardo. Felix Quaglia.

IX. congregationi· *proem:* admodnm reverendus domino· procurator episoopi Vicentini. *Srcretariae:* I Roui. *Theologi:* I,ud. ex marchionibus Gonxati. I. B Ccccbetti, Isaac Bettinardi.

Diebus igitur, quae apertionem concilii praecedunt. horiaque statuendi*, particulare· congregatione· praedictae, vel aliae (reverendiaaimia nempe patribu· in prae») nodalibus comitii· insimul collecti·) hebebuntur, in quibu· aynodi decreta, in ipai· particularibus congregationibus examinata et diaposita. perpendenda et discutienda proponentur; ita ut omnium rerum examine hisoe diebus, «i fieri poterit, in particularibus persoluto, res ipsae in generalibus congregationibus denuo examinentur, proponantur et discutiantur, eaque decernantur, quae in publicis seasionibu· definitivam sententiam obtineant

IV. Reverendissimi patres ea deinde discutienda sumpserunt, quae ex ^acrosancti Tridentini concilii praeacripto in provinciali synodo specialiter examinanda sunt, quaeque in capitibus XII, XIП, XVIII sessionis XXIV, et capitibus II tet XI seasionis XXV dc reformatione continentur.

V. Illustrissimus ac reverendissimus dominus patriarcha reverendissimos patre· sciscitatus aat, utrum ad missam pontific^em, quae die 18 huiu menai· pro prim· sessione praedtitata oelebrabituK ·aeram synaxim sumere vel saprum potiu facere intendant, eorumque accepto responso, generalem cleri communionem minime habendam ana ipai patre· decreverunt.

VI. Penea vero iudice· querelarum et excusationum congregationem futuram ease atataerunt in aedibu· seminarii patriarcbalis, loco ad id deaignato. ·ula nempe Monico nuncupata, singuli· feriia, in quibu· congregationes prosynodalo· habebuntur, per spatium unius horae a 9 ante meridiem, at aliia item feni·, quae tabellis publicis affixi·, ubi opu* fuerit, indicentur et significabuntur.

Vit. Decreverunt insuper rivandi ot agendi rationem, quam omnes unaquaque die, duranto concilio, aer»undam curarent, videlicet;

Mea· hora 6 e lecto turgent, predbua matutinis et oratioui mentali vacabunt, nec non anorum, ai voluerint, facient

Hora 8 ad missam synodslem in eceleaia beatae Mariae virgini· Saluti· conveniant Poat missam, hymno· Frs» errator decantabitur.

Hora 10, particular·· congregatione* vel seoraim vel coniuuctim habebuntur, prout reverendissimi patre· statuere indicabunt

Poat meridiem, ad horam 1 cum dimidio, prandium, quod immediate aequetur brevi· viaitatio ad sanctimimum sacramentqgi in eceleaia praedicta. Durante prandio, poat lectionem capiti· unins ex acti· apostolorum deprompti, legetur de vita «ancti Caroli Borromaei.

Hora 4. congregatione· particulare·, nt supra. •eorsim habebuntur.

Hora 5 cum dimidio, ad expositionem et benedictionem aanctipaimi sacramenti omne· aderunt in eceleaia. et deinde patre· oongregationibu· particularibus coniunctim vacabunt.

Ad horam H cum dimidio, jirit viaitatio ad aanctiaaimum sacramentum. roearii recitatio in communi, poatea coena cum lectione de vita sancti Caroli, praemissa martyrologii lectione, tandem ad cubiculum recessu·. /

Pro generalibua vero eongregetionibua habendi·, die· et horae, quae magi· opportunae videbuntur, in poaterum statuentur; et quoad publicas sessione» in patriarchal· basilica celebrandae, prima «essio amignata die btira 9 de mane inchoabitur; aliae ab hora 8 matutina cum dimidio tenebuntur, et vespere, •i opui fuerit, hora 3 cum dimidio reassumentut.

VIII. Die martis. 18 octobri·, hora 8 cum dimidio, *ad* primam sessionem concilii «eu aynodi celebrandam omne· admissi ad palatium patriarchale convenient, «t inde hora 9 ad metropolitanam divi Marci basilicam ordinanda erit «applicatio «olemnia, ut •equitur.

Ordine· regulare· auo quisque religioni· habitu, nempe

Fratre· - Sancto loanne de Deo.

Carmelitae excalceati.

Fratre» ordini» minorum Sancti Franciaci Conventualiuni.

Fratre· ordini· minorum Sancti Francisai Capuceinorum.

Fratre· ordini· minorum Sancti Francisci Strictiori· observantiae »eu reformatorum.

Fratre· ordini· minorum Sancti Frnnciaci Re^gulari· observantiae.

Fratre· ordini· Praedicatorum.

Patre» societati· lean.

Clerici regulare· congregationi· Somaaebanai·.

Clerici saeculares congregationi· Scholarum caritati·.

Presbyteri saeculare· congregationi· Oratorii.

Crux capituli patriarcha!» cum quatuor eeroferpriis, quam praecedent familiare· laici episcoporum •t patriarchae.

Clerici seminarii patriarchal·· et presbyteri ex hac aliisque dioecesibus, superpellioei· induti, preobyteri etiam cum birreto.

Curione· foraneae dioeceseo· seecnlarea at urbi· regulares, «uperpellioei» induti, saeculare· quoque cum birreto.

Curione· urbis, eum rocchetto, mouette nigri coloris «t birreto.

Deputati ex religiosis familiis ad synodum advocati, in suo quisque ordini· habitu, inter quo·. A poet deputati orfiiab Servorum beatae Mariae Virginia a Meate Berieo aaaospatorum Vicetiae degentium, ot poet deputatae ordiaia Praedicatorum 1.* missio- aariorwm congregationia. a' saeris Stigmatibua, 9.· clericorum regularium ministrorum infirmorum a 8aaoto Camillo da Lslbs, ia «vitate Veronensi exiataatium, deputati incedent

Deputati a novam olori Venati oongregetionibaa, auperpeUiceo, vol rocchetto, ai usum habeant et •tola congregationia induti, cum birreto.

Patriarohalos urbis decani, cum rocchetto. mossetta nigri color» et birreto.

Deputati aeminarii patriarchal!·, veste talari, fascia et palliolo longiori induti, cum birreto.

Thaologi at oanoniatoe ab epiaoopia advocati, vel eodem habitu, ^el praelatitio, ai Romanam praelaturam habeant, iuxta ordinem suortfm episcoporum B oonaeeradoni».

'Theologi «< canoniatae « patriarcha advocati, eodem habito.

Theologi ab imperialia et regiae universitati» Patavinae facultate theologica deputati, proprio hsbhn inoedentes.

Procuratore· ecclesiarum collegiatarum. suo quisque chorali habitu.

Procuratore· capitulorum cathedralium. eo. quo coram episcopo utuntur, habitu.

Procurator reverendissimi domiui episcopi Vicetini, rocchetto. amictu et pluviali rubri coloris indutus. cum birreto.

Abbates infulati, rocchetto. amictu et pluviali rubri poloris induti ac mitra alba ex lino cooperti

Bénéficiât! patriarchal!· capituli, cum superpelliceo, almutii· et birreto iuxta promotionis ordinem.

Crax patriarehalis.

Bénéficiât! capituli, sacris induti purement!·.

Eiusdem capituli tum ad honores, tum résidentiels· canonici, vestibus «acris induti.

Reverendissimi ' domini episcopi, bini et bini, rocchetto. amictu et pluviali rubri coloris induti ac mitra ex tela aurea cooperti.

Illustrissimus ac reverendissimus dominus archiepiscopus Utinensis, iiedem indumentis.

Illustrissimus ao reverendissimus dominus patriarcha, iisdem paramentis ' et stola indutu·, cum mitra pretiosa et baculo pastorali inter diaconos assistentes incedens.

Sacerdote· familiare· ipsins patriarchae eeterique aliorum patrum, eorum moxxetta» et birreto deferentes.

Aliis autem diebus, pro senionibus in patriarchal! basilica celebrandis fotus cleru· in ecclesiam, et D capituli patriarchal» canonici rocchetto et superpelliceo induti et cum birreto in pallatium convenient, •x quo reverendinimi patres rocchetto et mouette, patriarcha vero cappa magna, induti, ad ecclesiam ipsam per viam breviorem accedent.

IX. Die synodi apertioni·, ab illnstrissimo ac reverendissimo domino patriarcha pontifiealiter celebrabitur mina da *S/urttu texeto,* quam sequetur eiusdem patriarcha· allocutio; diebus vero pro alii· sessionibus praefiniendi·, prima a reverendissimo domino epiaoopo Patavino cum cantu missa *di* pro patriarch» et epieoopi· defuncti· (quum aequetur absolutio a patriarcha danda) pariter celebrabitur; secunde pontificali· erit a reverendissimo domino episcopo Cenetensi decantata missa de beate Maria virgine eiusdemque episcopi allocutio ; ultima tandem die, item pontificalis de sanctissima Trinitate ab illustrissimo ac reverendissimo domino archi·piscopo Utinensi missa decantata.

X. Btataeruat praatorea patres revereadlsstad, ut, primas sessioam dl·, 4«nU saeroeaaoti Tridretial ooacilii ip·· Utinensi· archiepiscopu· - «aggesta legat: ceteri· vero diebus vsl ipse. vsl alii ·ζ dignioribus epiacopi· iuxta ause consecretionis ordisem. niai mima canere teneantur, pariter ·-aggestu promulgent.

XI. Cata Illustrissimus ae reverendissimus domino· patriarcha, iam, - di· 19 prasteriti .Mptembri· ad sanctissimam dominum Pium papam IX, tenori· in actorum finem registrandi. humillimae litteramiserit, quibu·. Veneti totius episcopatus nomina, ia patre· ad concilium conventuro· spostolicam benedictionem efflagitavit: iidem reverendissimi patredacreverunt. ut aliae inauper impraesentiarum omnium manu subaiguatse litterae eidem pontifici maximo anbiiciantur, in finem pariter actorum transcribendae.

XII. Denique, manu item omnium subscriptas, ·d episcopum Bergomensem mittenda· iudicarunt, inter acta concilii eirca finem registrandas.

Quibus sic ordinati· et dispositis. hora Γ1 meridians cum dimidio, recitatis precibus in pontificali adnotatis, absoluta est congregatio privata.

Sequitur tenor reverendissimi domini episcopi Vicetini mandati, quo suum ad synodum procuratorem. admodum reverendum dominum Iosephum Girotto. specialiter deputat.

«Iosnnes Ioseph Cappellari, Dei et apostolicae sedis grati· episcopus Vicetinus, praelatus domesticus ac pontificio solio assistens, comes Romanus et eques secundae classis imperialis, ordinis Austrian! coronae ferrese etc. etc. etc.

«Dilecto nobis in Christo reverendissimo domino IosephoGirqttOjltsnonico poenitentiario huius nostrae, cathedralis ecclesiae et vicario nostro generali, salutem in Domino.

„Cum nos, ob aetatem longaevam et non firmam valetudinem, primae synodo provinciali, quam excellentissimus ac reverendissimus dominus patriarcha Venetiarum die 10 septembris proximo elapsi edixit, intéressé uon possimus, te, dilecte frater, de cuius pietate, doctrina, prudentia ac selo quam plurima et praeclarissima quotidie habemus testimonia in difficili, quo pluribus abhinc annis fungeris, munere vicarii nostri generalis, procuratorem nostram nominamus et statuimus, ut in dicto provinciali concilio nostri vicem geras, ac pro nobis, una eum illustrissimis ·c reverendissimis oonfratribus nostris Venetae huius ecclesiasticae provinciae episcopis, omnibus intersis praesynodalibus et formalibus solemnibus concilii sessionibus, ut, qaidquid tractandam erit ac deliberandum, pro nobis semper ad examen revocare, perpendere ao decernere magnopere stpdeas.

«Quare te formali hoc nostro procurationis acta munitum volumus per nos ac nostro sigillo firmato, quo a reverendissimi· concilii patribus ut procurator noster recognosci et excipi valeas, ao inter eo· ad cunctas tum privatas tum publicas conciones admitti, quae ad ipsum pertinent concilium.

«Datum Vieentlug, in palatio episcopali, die 4 octobris 1859.“ X

t Io. Ioseph. episcopus Vicetiae.
Ioanne· B. Cavallini, canonicus cancellarius episcopalia.

II. CONGREGATIO PRIVATA
[die 14 octobris].

In ea mandaverunt ac statuerunt [patre·]:

I. Typis evulgandum, omnibus ad synodum accitis transmittendum et in apertiori eiusdem seminarii loco nec non ad valva· patriarchal·· baailicae affigendum esse decretum, quod sequitur:

«Illustrissimus ac reverendissimus domi·-- Angelo· Bamanattt------

«D· gnaeilio «t eoasanre omaiam revereadissimorem petram in primi proviaeiali· V«a«tiarem concilii hodierna privata congregatio·· collectorum, statuit ae decernit, ante apertionem aiasdem concilii primam geasralem ooqgregatioaem dio luaae, 17 huius menai·, habendam esse: sc propterea umvmeis et singulis, qui concilio provinciali de iure vel de oonsuetadia· intere··· debent, quiqu· ad illud invitati there, mandat et prneeipit, at' di· praedicta, hora 10 ante meridiem, iu aula magna, nempe bibliotheca patriarchal!· Mminarii, ad congregationem generalem praefatam m ««tant, utque capitulorum procurator·· instrumenta procuratoria, aliique omne·, quibu· indictum fuit, at speciali mandato muniti synodum adeant, mandata ipsa ibidem examinanda afferre non praetermittant

«Veneti··, ex sedibue patriarchal!· seminarii, di· 14 octobris 1669.*

De mandato illustrissimi ac reverendissimi domini patriarchae ·

Francisco·, canonicus.
Io. Baptista, canonicus.
Psnella. secretarius,
Ghega, notarius.

II. In prima congregatione generali promissionem de secreto servando ab omnibus iuxta Sequentem formulam emittendam esse:

„Ego N. sd synodum provincialem accitus, spondeo et promitto, me neque verbis, neque litteris, neque alia quacumque significatio·, ullo modo ouiqpatn patefacturum aut evulgaturum eme actionum synodalium arcana, aut alia quaecumque sint, qua· ulli··ynodalibus causis vel. hominibus praeiudicium afferre aliquo modo pomint. Sic me Deas sdiuvet.“

HI In dicta prima congregation· legenda mm omnia decreta, qua· in prima sassione publicanda erunt, ac denique formulam brevem profession·· fidei · reverendissimis dominis episcopis emittendae,

I. CONGREGATIO GENERALIS
(die 17 octobris]. '

Aderant in anla msgna seminarii mu bibliotheca synodales: presbyteri saeculares veste talari induti cum fascia, palliolo longiori et birreto, ordinum vero religiosorum procuratore· in «uo quisqu· habita. Quibus congregstis, praeeunto acolytho cam cruce patriarch·!! et primo caerimoniarum magistro, ab suis Monica praedicta procedent··, aulam magnam mu bibliothecam, assurgentibus omnibua, ingreasi sunt illustrissimus ac reverendissimus dominus patriarcha, rocchetto et mossetta, et illustrissimus ac reverendissimus dominus archiepiscopu· Utineosis omnesqas alii reverendissimi provinciae episcopi. rocchetto et mantelletto induti cum birreto, nec non episcopi Vicetini procurator indutas v«sto talari, fascia et palliolo longiori cum cruce canonical· collo appensa et birreto.

Ad aulae extremitatem distincta pro patriarcha ·edes aliseqae pro praasulibus ia modum coronae dispositae et ordinatae erant, et sedilia pro ceteri· omnibua Ex adverso sedis metropolita· crux patriarchal·· eminebat, superq·· magnam tabulam viridi panno obducta»! Christi imago de eruo· pendenti· versa faci· ad patriarcham, et atramentaria, pena·· et charta pro singulis patribus exstabant.

Poat prOoM in pontificali adnotetas, iubaato illastrissimo ae reverendissimo domino prareide, ·go patriarchal·· curias cancellarius decretum De q/jirioiitots legi, qui «urgentes vocati responderent: Adsum, secretorio «ique adiuncto sd propria loca assignata procedentibus.

,r» ,

Dsinds eodem praecipiente patriarcha, at „vc-oentar reverendisaimi patras domini domini Spteoopi at alii omnea. qui da inre, aat de eoaeuotadiao, aat a (noetra) metropolitioa snoteritate aoeiti, bate aacrae Venatae synodo prariaaiali totaraee» dabant*, secretario adinnetus oca aoaüaat, inter quo· procurator episcopi Vicetini (darn ipee 'epteooptw advocatar) mandata· suum itarem patriarchae exhibet, et eapttnlôram catbodraiism et eollegiatae eacleaiae Rbodiginae preouratoroe procuratoria inetromenta, nee non theologi ab eniversitatis Patavinae facultate theologica deputati propria mandata in manu illustriMimi ae reverendisaimi praeaidia deponunt, ipei a canonici» profanda reverentia facta, aliitque omnibua eorara ee gennflectentibes. Peracto a reverendiMimi» dominie dominie querelarum indicibus delegationum examine, et aliorum mandatu tecbgniti», praeter omnium canonicorum patriarchate capitulum, quod totum a metropolita admiMum fait, [ceterorum] procuratore» admittuntur. ·

Tunc illustriaainw· ao reverendissimus dominua patriarcha promiMionem de accreto servando per formulam a patribua edictam proponit, quam ipee ■tan». omnibusque aurgentibua. tacto pectore, nomine omnium epiaeoporum emittit, qui. manum dexteram ad pecte» tenente», submissa voee eam repetunt, quamque deinde procurator legit epiacopi Vicetini, aliorum aatantium nomine, qui eodem modo eam proferunt.

SESSIO PRIMA.

Anno a salutifera domini nostri leau Chriati nativitate 1859. ·indictione Romane II,- die .vero martii, menai» oetobri» 18. pontificatus autem aanotiasimi domini noatri Pii divina providentia papae IX anno 14. in baailica patriarchal·. metropolitanafat primatiali divi Marci evangeliatae Veneriarum celebrata fuit prima aoMio anctae aynodi Venetae provinciali» primae, in eamdem diem per littera» iUuatriaaimi ac reverendiMimi domini Angeli, patriae hae Veneriarum. indicta.

Prout ex nuntio, aeeretarii et notarii manu aubaignato ac patriarchal· aigillo munito, dieque praecedente ad valva» eiuadem baailicae affixo, mane hora 8 cum dimidio, in patriarchate palatium,- in quo congregati erant reverendiMimi patrea. omnM convenere metropolitan· capituli tum residentialea, tum ad honore» canonici cum eiuadem benefieiatis. nec non duo ordini» Sancti Benedicti congregationi· Caaainenaia abbatey, procuratore» a capitali» et, propria magistrali toga induti, theologi ab univeraitata Patavina deputati, insuper Qteotogi ab illuatrisrimte ac reverendiMimi» dominia patriarcha «t arehiepiaeopo Utinensi atque a reverendimta)·· domini» epiacopi» advocati, cunctique alii tam aeminarii, tum cleri «aeculari» et regularia prooeratora· ad aynodum invitati, ac denique valde multi ex enrionibus et clero saeculari ao regulari eivitatia et dioeceseoa, nonnullique ex alite provinctaa dioeeeeibua presbyteri, qui in aula magna palatii, quam aala dei Banchetti vocant, prope patriarchal· sacellum oonetiterunt,

A patribua, capitulo- patriarchal·, abbatibua praedictis et procuratore epiacopi Vicetini in eodem ·accito sacri» rubri eoiori» asmptte parameette, solemn·· «applicatio eo ad amussim modo ordinata fuit, quem .patrea in prima congregatione privata servandum esae decreverunt, omnibus interim hymnos et psalmo» in libello .patriarchae iuaau typis edito udnotatoa, decantantibus, donee a patriarchal) residentia per maiorem divi Marci plateaui procedente·, hinc inde magna adstante fidelium tarba, ad ianuam maiorem basilica» pervenerunt, magna itaaa fidelium 5 taflba stipatae, quam sslwnniwi •pjMWfct· tfttiin isfVtMi· ttMÎM aaeramentum ia cautodia asservatum puaHÎpir adorarunt

Ia navi maiori eeeleaia·, ad preebytarii aditum, altare eoastraetum et oqflonatum faerat, caper eniu» manae 'divi Mariai argentea · imago eiasque reliquiae omiaebaat, bine inde rdiquite otiam expositi» nanctorum Lucae evangeliatae, Titi Cretensie, Isidori martyria Chienate et Paataleonis Nicomedienste. Throno» voro patriarebalia ad cornu evaagelii. et ad corae «ptetolae tot uedea ordinatim evitabant, quot epiacopi ad aynodum advenere. Ad gradua iasaper altaria, in cornu evangolii, erat auggestu» pro decreti» legendi», ot prope eum tabula pro aynodi seoretaricleique adinaoto, ao ex huius regione ad gradua throni aHa tabula pro promotoribua, denique ex adverao ia cornu epistolae tertia tabula pro notario. Ex parte throni patriarebalia pro capitulo metropolitano aliorumque capitulorum procUratoribna, ex parte vero aedium epiacopornm aliae pro abbatibus, pro procuratore epiocopi Vicetini, pro Patavinae unireraitatia theologia, pro deeania et vioariia foranei·, pro aeminarii novemque cleri congregationum deputari» atque hinc et inde pro familiarum regularium proeuratoribu» aedea dispositae erant, aliia ex clero aaoculari poat eoe oonaidentibua, et ex clero regulari 'poat epiacopos'in navi mnetteaimi Moramenti collocati». Theologi autem a patriarcha prope eiua thronum, aliique ab epiacopi» advocati prope eorum aedea quaai retro; et denique patriarchae e parte throni ainiatra et epiacoporum poat eoe familiare» pre»byteri aderant.

Poat adorationem ranotimimi «aeramenti, patriarcha ia throno pontificali omneaque proprio loco consederunt: moxque nona muaico concentu decantata fuit, qu . completa, pontificalia cum pallio patriarcha induit pro miaaa. quam muaico' pariter concentu ritu · -temni decantatam de *Spirit*» mmc/o celebravit.

Miaaa finita, aolemni orni»»» benedictione, metropolita ad thronum auum pontificalia deposuit ornamenta, et retenta tantum alba cum cingulo et stola, et pluviali rubri colori» indutu·, cum mitra et baculo pastorali ad faldiatorium in plano ante altare devenit, ibique flexi» genibus incepta, schola proaequente, antiphon· *Kttaadi »·», Dentine,* ut in pontificali Romano, poat psalmi primum versiculum in throno auo aedit, aedentibua epiacopi· et abbatibu· cum mitra aliiaque cum birreto uniuscuiusque locis amignati».

Decantati· psalmi· et preoibua ad normam pontificalia Romani praeacriptia, et expiet» hymno *Vtm enater* muaico decantato concentu, patriarcha in faldistorio sedit super suppedaneum altaris posito, facie ad populum vena, et hinc inde diaconi aaatetentM in ligneis scabellis «ederunt, omnibusque alii» in rate locis pariter considentibus. metropolita brevem primam allocutionem legit in pontificali adnotatam, deinde tempori ac rei adeommodatam orationem habuit

Hae expleta, patriarcha ad thronum reversus in eo recedit, dum diaconus ministrans inter duos eeroferarioa librum evugoliorum super pulvinari deferens supra araasam altaria posuit, ibique liber ipse ad nequa absolutam suasionem remansit Eodem tempore, caerimoniarum magister alta vpee oomiterque laioos omiM invitavit, nt ab eeeleaia discederent qui statim obsequentes tranquille abierunt; perque ostiarios ianute deinde* clausis, admodum reverendi promotore·, non secus ac capituli patrarchah· canonici planetis induti, eoram illustrissimo ae reverendimimo domino patriarcha reverenter inatiterunt pro leetioae sacrosancti concilii Triden-

tini dewed, qaod tasipit: AvMwisfa «r-*-1 et, pre elteriee Steered *do ter*doeada •pmed's promulgations.

Hine e suggoetu, nobiliori papae obducte, ab illustrissimo ao reverendissimo domino Utinonsi arcbiepiseopo decreto Tridentino portante, petrianba concilii patroe de synodo aperieada hisoe verbi• •oiseitatee oat:

.Reverendissimi domini et petrae, plaeetne robia ad landem et gloriam oancdaaimao ot individuae Trinitati·, Patrio ot Filii et Sprite· baaed, ad tuendam et augendam Christianas religioni· Mom et diaciplinam, pro moderandi· moribus, eortigeadie •xoessibus et controversiis componendi·, sliiequs Venetde eoclesia»tieae provinciae permissis per sacros cenonea negotii· abaolvendis, primam Venetam provincialem eygcduni inciperet!'

Et statim secretariu· dalmatics indutu· cum notario, proprio protonotarii apoatolici praeUddo habitu incedente, et aecundo caerimoniarum magistro, ab archiepiacopo Utinensi.^ episcopis et epiacopi Vicetini procuratore expfttulavit, an placeret ipai· decretum de aperienda synodo promulgandum eoae; cumque singuli responderent; *Utetl,* habitum •Menium ad patriarcham detulit, qui alta vooe •it: *Ommhu patribou pleadt: Doo froiiao.* Quod quidem decretum e deosculata patriarchae mann a •ecretario acceptum, aecretariu· idem e suggestu publicavit.

Tunc metropolita, e throno aurgens, omnibu· prae gaudio exaltantibus, quod, annuente Dei misericordia, hoc Venetum provinciale concilium, nunquam per tot saecula celebratum, auum tandem aortiri posait effectum, *To* Dram praecinuit, quo absoluto, iterum sedit.

Instantibus dainda prumotoribus, et iubente patriarcha, «ecretario adiunctus omne· e suggestu nomine vocavit, qui de iure, aut de consuetudine, aut de speciali mandate ad synodum aoeiti fuerunt; aliaque promulgavit decreta de mana prapsidi· a secretario accepta, nempe do *gfjicioolibto,* do modo mrwxri, do prooMtdsno isomùri a/orondo ot do nem diaeoadMdo; ac tandem arehiepiscopu· Utinensis legit decretum sacrosanctae Tridentinae synodi de *rondentia*praelatorem*, qnod incipit: „Eodem sacrosanct· synodus,* obducto suggestu nobiliori panno.

Eodem modo et ordine, requirentibus promotoribus, a secretario adiuneto decretum promulgatum fuit do audientiae *diebtu awiyaaadi·;* et ab arohiepisoopo Utinensi decretum Tridentinum de /dei pro/esS>one, quod incipit: „Cogit temporum calamitas**; quo* recitato, ipsemet patriarcha daeratum promulgavit de /ÿei prefsssimae emittende.

Hinc e throno descendens at in suppedaneo altaris genuflexus ante faldiotorium, fidei professionem, tactis sacrosancti· Dei evangeliis iam supra mensam positis, alta voce pronuntiavit, bis praemissis vorbis:

„Ego Angelus, patriarcha Venetiorum, ea omnia et singula, quae a sacrosancta oecumeniea et generali Tridentina synodo definita ac statuta sunt, recipio, nec non veram obedientiam summo Romano pontifici spondeo et profiteor, haerasesque omne· sacri· canonibus et generalibus conciliis, praosertimqus ab eadem Tridentina synodo damnatas, detestor et anathematise iuxta formam praescriptam a sanctissimo domino Pio IV pontifice maximo in buMa professionis fidei, quae huiusmodi est: „Ego Angelus, patriarcha Veneriarum, firms fide etc.* ut in pontificali. -

' Sms. XXIV, cap. t, *Io* rgsrm.
• SeaaVI,.cap. I, *Io rotorto.*
* 8ms SIV, cap X 4r *rotono.*

Tuae ia feldieterio sedans ae super gena librem tensus uvangeNorem, iffuetrisoimi ae reverendissimi domini Utinensis arebiipisespi sx integro, dainda singetarim comprovincialium episcoporum iuxta brevem formam a potribua edictem fidei profsasiooem suscepit: qnam etiam praestitit, instantibus promotoribua, spiseopi ' Vicetini procurator; quae quidem forma est tenori· sequenti·, videlicet:

.Ego N. episcopus N. ea omnia at singula, quae a sacrosancta oecumeniea ot generali Tridentina synodo definita et statuta suat, recipio; nee non veram obedientiam summo Romano pontifici spondeo et profiteor, baereseeque omnee a sacris canonibus et generalibus conciliis, pruesertimque ab eodem Tridentina synodo damnatas, detestor et anathomatiao, fidemque profiteor iuxta formulam praescriptam • sanctissimo domino Pio IV pontifice maximp in constitutione ran. quam nnoc legit illustrissimas ac reverendissimus domina· patriarcha, metropolita noster, et illustriseimns ac reverendissimus dominus archiepiscopus Utinensis: et ita ego recipio, profiteor, anathematise, voveo ac iuro. I 8pc me Deus adiuvet, et haec sancta Dei evangelic.*

Qnibas petaeris, ad ipsorum promotorum instantiam, interrogatis a patriarcha patribus, eorumque a secretario cum notario et magistro caerimoniarum recepto et relato assensu, promulgatum fuit ab adiuneto eidem secretario decretum *do* tudtritoac promoter auwmi, quae feris II, 34 die huius mensis octobria, in hac patriarchal! basilica habenda erit.

Hora vero 3 poet meridiem, per solemnem patriarchae benedictionem haee prima sessio expleta est; et ab omnibus sacris parameutis depositis, métropolite oappam, episcopi mosaettam assumpserunt, quibus et patriarehalis capituli canonicis comitantibus, ipso metropolita per breviorem viam ad aedee suas rediit.

П. CONGREGATIO GKNKRAUS

[die 31 octobris].

Recitatis precibus assuetis, eum reverendissimi patres pro sua benignitate, decreta aynodalia legenda iam prius elucubrata et lithographies impressa omnibus ad synodum accitis communicari voluerint, [monuit adiunctus secretario]:

.Haec sunt sacrae primae Venetae synodi provinciali· decreta, quae illustrissimus ae reverendissimus dominus patriarcha, theologorum alioramque, qui adsunt invitati, discessioni et iudiolo patrum proponit.

Ut autem discussio ordinatim, diiueide ot fructuose peragatur, hunc ab omnibus modum observandam praecipit, nempe:

1. Qui proloqui cupit, suo m loco . surgat. 3. Ostiariorum erit munus ordinatim notare nomina •urgentium et notario ea tradere. 3. Promoter··, postquam elenchum eorum acceperint, singulo· ordinatim vocabunt. 4. Nemo igitur proloquetur, nisi per promotores invitatus. 6. Si quis eorum, qui proloqui cupiunt, nimis a patribus distet, ut facile et perspicue intelligi queat, propius accedere potsrit. e. Nullus ab aula discedat, antequam folia ei tradita ostiario, a quo aoeupit, remittat.*

[Sessio JI celebrata est die 94 ei tertia die 99 octobris, ultima vero die 94 novembris. Ac congregatio generalis tertia die 97 octobris et quarta die 9 novembris sunt habitae. Acta concilii beo ration· finem ultimae sessionis referunt:]

Exinde facta instantia a promotoribus, prout in •liis sessionibus, pro actorum rogito a me notario conficiendo, alternatim a diacono ministrante · sug-

geeta, et ab univervo doro synodal) oetoriaque «·-. sistentibus decantatae eant aoclamationee.

Acdamationibua factis, arobiapiaoopus Utineaais ae alii ordinatim episoopi ad patriarcham ibidem pro beeulo paeia accesserunt, quibue aingillotim illuatriaaimm ao revereudiMimus dominua métropolite, praevia mdtua eapith inclinatione, osculant dedit et ab ipeia aoeepitj idquC deinoepe inter ae invicem a reverendissimis patribus factam eet.

Deaiqae patriarcha, depoeite mitra et assumpto pastorali Vacalo, clero ot populo aolemniter benedixit; et decantatio ab arobidiaoono verbis *„Rretdaanu enet pact",* omnibuaque respondentibus „/» Momteo' *Cl^ritti,* ante·", patriarcha, epiaoopi et abi sacra deposuerunt parnmonta, brevique facta oratione, omneo ad concilium acciti, hora fera II poat meridiem, metropolitan) ad aedes suas comitati eunt.

In obaequiam vero decreti ab illuatriaeimo ao reverendissimo domino sacrae aynodi provincialia : Jffaeeide -hac 'die .editi et publicati, .hora 4 vespertina eiuadem diei, ndmqdum reverendup dominae accretarius concilii me notario infraaeripto et caerimoniarum magistro secundo comitantibus, ad procuratorem epiacopi Vicetini apecialiter deputatum acceeait, quem iam e lecto surractum ac in priatiua valetudine pene restitutum invenit, quique ad normam declarationia a ce factae et eoperiue adnotatee lubentiaaimo proraptoque animo decretis subscripsit, at eequitur:

Ioe. Girotto, canonicus, epiacopi Vicetini Io. Ioeephi Cappellari procurator apecialiter deputatur, epiacopi eiuadem nomine'decrevi et'subscripsi/

Haec eunt acta sacrae primae synodi provincialia Venetae, quae, requirentibus promotoribua. et illuatriaaimo ac- reverendiaaimo domino patriarcha iubentd, a me protonotario publico apostolico id instar participantium et aynodi notario constituto, accurate, quantam fieri potuit, exarata aunt; praeaentibua ad praemissa admodum reverendo domino Francisco canonico Panella, protonotario apostolico ad inatar participantium etc., eiuadem aynodi secretario. eique adjuncto reverendo domino 'Ignatio Zoraetto, curiae patriarcbalia pro-cancellario etc-, testibus ad haec apecialiter habitio, vocatio atque rogatis. Ita eat.

Ioannea Baptista, canonicus Ohega, protonotariua apoatolicua ad inatar participantium, cancellarius patriarcbalia et primae Venetae aynodi provincialia notariat. *r*

Franciacua. Panella, secretaries aynodi. teatia apecialiter habitua, vocatae atque rogatua.

Ignatius Zorxetto, aecretario aynodi adjunctus, teatia apecialiter. habitua, vocatae atque rogatua.

SUMMO PONTIFICI PIO PAPAE IX.

Beatissime pater.

In tanta divinarum humanaramqae rerum heu! nimium lacrymanda perturbatione, qua· vaferyimi ecclesiae et humanae societatis hostos iri catholicis Italiae regionibus religionem diaeerpere moresque miserrime -depravare, ultimis hisce praeoortim temporibus, oonati eunt et in .diem totis viribus conantur, omnium huius provincia· ecclesiaatieae antistitam anne erat aeneus anumqne votum, nt, quam citius fieri poscet, provinciale consiliata haberetur, quo tot te nostris etiam diooeeaibao in Christianam rempublieam minitantia damna pro viribus, divina ope suffulti, cohiberemus. Indictam tamen ; pro die 29 praeteriti mensis maii sacri huius conventus solomnem celebrationem, bello interim exorto, armorumque strepita non long· a nostris finibus concrepante, collatio conailiia, ad tranquilliora tempora prudenter differre existimavimus; aam vero, per nuper Mtam param reboa te VoMte reguo eompositie, üodamque vel gravioribus oompoliratibua oiroumatantiia, si Deo optimb maximo placuerit, proxima venturo octobria mesae perficere intendimus.

8ed quanto difficiliora sunt tempora, tanto magis ab alto singularibus indigemus auxiliis, nt, quidquid melius nostrarum dioecesium necessitatibus expediat, mature consulere, accurate pertractare et opportune deliberaro debeamus. . Quapropter, ut facilius id assequi possimus, mei ease imprimis muneris duco sd sanctiasimos tuos pedes provolutas, ceterorum etiam provinciae ptaesulum nomine, beatitadinem tuam exorare, quemadmodum ferventissime ao humillime exoro, at tamquam 'donorum Spiritus sancti "(qui corda 'nostra inflammet ao mentes illustret) recreans praesagiam, nobia praefinito tempore in anum ad tantum opUs conventaris pro tua paterna caritate apostolioam benedictionem impertiaris. I

Hanc vero occasionem nullo modo praetermittere poaSnm, quin horrendam, illorum'facinus makimq moerore conspicipna, qui fidei catholicae et speato-V licae 'aedi ac ipaimet leau Christi vicarii sacro legitimoquo 'temporali dominio, quod antea oecultis aatubus concitaverant, bello in praesentiarum apertissime indicto, nefario ac. sacrilego proraua ausu tibi aabditas provincias ad rebellionem induxerunt, sanctitati tuae cum mei, tum ipsorum oonfratrum meorum obsequentissime sensa, quamdam velati fidei professionem, patefaciam. Id qnim tibi, tot · sollicitudinibus .et anxietatibus pro ecclesiae Dei Romanique pontificie iuribus tuendis distento, haud mediocris consolationis fore confidi- ? mus. Dum igitur veneratissimis tuis ad nos minis encyclicis atatim obsequentes publicas in nostris : dioecesibus indiximus proces, eaaque ex intimo corde omnipotenti Deo indesinenter offerimus, ut suam a nobis indignationem avertat et in faciem Christi aut benevola reepiciàt; hoc idem omnes capimus, sentimus ei optamus omnique ope assequi contendimus, ut scilicet, exemplis monitisque tuis semper ob oculos habitis, fidei depositum integrum inviolatumquo servemus; ot cleri disciplinam pietatemque in populo ac morum honestatem instaurandam recteque iuventutom instituendam curemus; ut plenam denique devotionem ac fidelitatem apoetolioae sedi et pontifiai maximo, quousque vita suppetat, promoveamus, eiuademque iure, omnes animi oorporisque nervos intendentes, contra quoscumque impugnatorea defendamus.

Haec, beatiaaime pater, ex toto corde tibi proferens, Deum' optimam maximum obsecro, ut sanctitas tua, post tot maxima fortitudine exant- D latos labores, tranquilla demum pace et firma valetudine fruatur; et genibus flexis sanctissimos exoeculans pedes, pro toto hniusce ecclesiasticae provinciae grege apoatoiicam suppliciter benedictionem efflagito.

Sanctitatis .tuae humillimos, addictissimus atque obeequentimimae famulus et filius

Angelus, patriarcha.

Datum Venetiis, pridie iduo aeptembria 1859.

Venerabili fratri

Axoxlo, patriarchae Venetiorum,

PIUS PAPA IX.

Venerabilis frater, salutem et apoatoiicam benedictionem. Plurimum nos recrearunt fraternitatis tuae litterae pridie idua aeptembria proximi datae. Earum enim leetione consilium intelleximus, .quod una cum venerabilibus fratribus Venetae istius

provinetao optaoopie aafltagnaoia tai* eepieti, ayaodata provinrialeea intra pauses dies babeadi. Qaaa tea oorumdsmqae episcoporum aeixa aa etadtaoa voluntas nab» aat acceptissima, atqus egregiam veetrie nominibus allatura aat laudem. Praedare astern oommuni nomine animadvertis, venerabilis frater, inter haee religioni sanctissimae adversa infensaque tempore tataraaee qaamplarimum, earn episcopos retinere rationem, quam sacri eanonee statuerunt Errorum monstra, qua libris, qua scriptis nunc, per Italiam' praesertim, disseminantur; quibus magistri iniquitatis morum principia ao justum honestumque omne palam publiceque conculcant. Tantae impudentiae ao depravationi forti animo obsistere, omnique alacritate depositum fidei tueri *ac* propugnare oportet Deus, pater luminum, consilia actusquo on>~s· dirigat vostrum, qui estis suo nomine eongregati, ad suam et ecclesiae causam tuendam, atque ad gregem vobis creditum in doctrina fidei ot morum sanctitate impensius custodiendum. Id nos ab eo summis postulare votis ao precibus non intermittimus, venerabilis frater; et sollicitudini vestrae suum non esse defuturum auxilium merito speramus ac plane in eodem Domino confidimus. Minimo porro dubitabamus, quin tibi, venerabilis frater, atque omnibus Venetae istius provinciae episcopis magnam doloris causam rebellio quarumdam temporalis status nostri provinciarum esset allatura, quae armis et praesidio suffulta evadit in dies audentior. Consolamur quidem in vestris eiusmodi amantissimi animi sensibus, deque qtudio gratulamur, quo festinastis clerum ae populum provinciae istius etiam atqum etiam hortari ad preces supplieationeoque sine intermissione pro persona humilitatis nostrae Deo faciendae. Dum amarissime ex una parte 'deflemus illatas subditis illis temporali ditioni nostrae populis calamitates, C ex alia parte confidimus adfuturam nobia sanetaaquo huic sedi praeaentissimam INI opem, qua doceoeoree noatri in multo graviorem conditionem adducti, animo tamen, nt oportet, magno et excelso iura sedis apostolicae propugnarunt Te interim, venerabilis frater, eosdemque snffraganeos tuos maiorem in modum precamur, ut in omni oratione et obsecratione coelestem eumdem opem infirmitati nostrae a clementisaimo Domini implorare ne desistatis. Ac flagrantissimae, qua te atque illos in Domino prosequimur, caritatis pignus sit apostoliea benedictio, quam omnium auspicem coelestium bonorum fraternitati tuae eisdemque suffragansis episcopis atque omni Venetae istius provinciae clero ac populo, effuso cordis affectu peramanter impertimur.

Datum Romae, apud Sanctum Petrum, die 32 Octobris anno 1869, pontificatus nostri anno XIV. D

Pius papa IX.

8VMMO PONTIFICI PIO PAPAE IX.

Beatissime pater.

Affulsit tandem. Dei miserantia ope, dies ilia optatissima, qua episcopia huius Venetae regionis datum est in unum solemniter convenire, ao primum provinciale concilium iuxta Tridentinae synodi decreta libere celebrare. Istud autem quo feliciori omine auspicari possumus, quam si; postquam ,aaerificium laudis omnipotenti Deo, bonorum omnium auctori, humillime immolaverimus, (jebitaa sanctitati tuae gratias agamus, eoius potissimum opera hoe beneficium, calamitate temporu^tbmdin interceptum, nobis collatum est? Tua enim in Iprimia auctoritate permotus piissimus imperator noster Franciscus Iosephus vincula, quibus iamdudirm ecclesia in imperio Austriaco obstringebatur, absolvit, suaque aidaai tara tatagra^aaaa vêtait Quid autans aobis taaaadtaa, qaaas at, baa ipea oeaaaieaa oblata, ataaariaaiaima aaatraa dovotioaie, revereatiao at amoria eensam orga beatitadinem taata at apoetolieam aodem tastemurT Hoe mnnerie noatri debitam ea etiam libentius .persolvimus, quo iadigntas, bae praesertim tempestate, in Romanum pontificem perduellium furit audacia, qui, humanissimum eius regimen in invidiam vooMtee, omnia ad illud evertendam commoliuntur. Utiaam haec nostri obsequii testificatio aliquid Valeret ad leniendum acerbissimum illum aaimi dolorem, quo te conflictatum apeota-**Kmi** quique eedeaiae filii unanimiter condolent ngemiMunt! Noe porro admirari satia nequimus fortissimum, beatissime pater, tui pectoris robur, quo ad extremum usque agonèm pro eeqleeiae iuribus decertas, ac temporalem etiam sanctae sedis ditionem tueris, firmissimam pontificiae libertatis praesidium, quod divino oerte consilio, tot abhinc saeeulis, principem et populorum pietas ecclesias catholicas donavit. Hanc vero supremi pastoris oonstantiam intuentea, sanctitati tuae arctiori nexu ceniungimur. M licet maxima spe restituendae quam primum pacis confoveamur, nunc tamen opprobria exprobrantium tibi super nos ipsos cadere reputantes, verba, quae fidelis Ethai David regi dicebat, uno ore usurpamus: „Fiwt *Domitnu,* st sivit dominas MMi *rea, φηα* ta guooumquc loeo ynsris^ domtas *mi rrz,* aies in morte riw *m ii-, M irit ctratu huit.*" *

Te igitur, ain minue corpore, spiritu certe nostris hisce congregationibus assistente, alacriter in nomine Domini provinciale boo concilium inimus, quidquid ad fidei conservationem et incrementum, reformationem morum rerumque omnium ecclesiasticarum rectam 'administrationem prudentia aeque ac solee suggesserint saneiendum, promptis animis amplexuri ae tuo deinde supremo iudicio humillime supposituri.

Interim te enixe obsecramus, nt nostris laboribus praeoentiaeimum Dei subsidium tuarum precum efficacia benignus implores, ac coelestium donorum auspieem apoetolieam benedictionem dementer largiaris, nosque cum gregibus concreditis tales habeas, quales ad pedes sanctitatis tuae provolati toto corde nos profitemur, scilicet beatitudinis tuae humillimos, addictissimos, obaequentieaimos filios ac servos

Angelum, patriarcham Venetiarum.
Iosepbum Aloyaium, archiepiscopum Vtineosam.
Iseobum, episcopum Clodiensem.
Fridericum, episcopum Patavinum.
Manfredum. episcopum Cenetensem.
Ioan. Antonium, episcopum Tarvisinum.
Benedictum, episcopum Veronensem.
Ioannem, episcopum Feltrieneem et Belluneasem.
Andream, episcopum Concordienoem.
Camillum, episcopum Adrieneem.
Canonicum Girotto, procuratorem episcopi Vioeatini.

Datum Venetiis, 4 idue octobria 1869.

FsnereMIttas *fratribat Aapclo, patriarchae Venetionna, et* episcopis stas *eaffragaaeie*

PIUS PAPA IX.

Venerabiles fratres, salutem et apoatolicam bensdictionoin. Magnae quidem jucunditati ot consolationi noble fuerunt obsequentiasimae et amaatiemmae vestrae litterae, quarto idua huius mensis scriptae, quas, venerabiles fratree, ad noe dare properastis statim atque in istam eonvenistis civitatem

* II Bag· XV. »1.

at ibi congregati in nomi»· Domiai, primam provincialem synodum ex Tridentini concilii ptaescripto -t secundam nootra desideris celebraretis. Namqss in eisdem litteris undiqus mirifice elucet eximia m ■ingalan· vestra fide·, pictae, amor at observantia erga no» et hane Petri cathedrim, quae catholicae unitati» centrum omniumque ecclesiarum mater eet et magistra. Qui egregii vestri sensus vehementer aoe delectarunt, etiamsi nec inexspectati nobis exstiterint, cum proba noscamus. qua eximia religione ac pietate praestetis, venerabile· fratres. Ao per vos ipsi vel facile intelligere poteritis, quo gaudio affecti fuerimus, agnoscente· nihil vobia antiquius fuisse, quam provincialem synodum habere, ubi primum id agere potuiatia propter conventionem a nobia cum carissimo in Chriato filio noatra Francisco losepho, Austriae imperatore, rege apoatolioo, initam. Non dubitamus autem, quin pro episcopali vestra sollicitudine, Deo bene invente, ea omnia consilia provide sapienterqne suscipere studeatis, quae formidolosis hisce potissimum temporibus ad maiorem Dei gloriam sanetissimaeque nostrae religionis utilitatem et animaram salutem procurandam conducant. Optime enim nostis, quae quantaque sit temporum perturbatio et iniquitas, atque apprime sciti», quibus monstruosis opinionum portentis quibusque nefarlis cuiusque generis insidiis et molitionibus inimici homine· omnium mentes animoaque corrumpere ac teterrimum divinae nostrae religioni bellum inferre connitantur. Itaque persuasisaimum nobis est. vos in hac synodo concelebranda nihil potias ease habituros, quam concordissimis animi· consociatisque studii· illa potissimum inire consilia, quibus in vestris dioecesibus sanctissimae fidei nostrae depositum integrum inviolatumque custodiatur. et catholicae ecclesiae causa eiusque salutaris doctrina propugnetur, et cleri disciplina sarta tecta servetur, et piae doctaeque adolescentium clericorum institutioni et Christianae utriusque sexus in entutis educationi consulatur, et morum honestas ·c religio, pietis in omnium animi» quotidie magia excitetur, foveatur, et vitia eliminentur, ae fidelea vestrae curae comminat salutifera catholicae doctrinae scientis magi» magisque erudiantur atque a pestifera tot serpentium errorum contagione et in·idiantium hominum fallaciis amoveantur, et miseri errantes ad religionis virtutisque semitam revocent^r^ Pro certo autem habete, nos a Deo optimo maximo humiliter enixeque exposcere, ut vobia in sancto suo nomine collectis volens atque propitius divino suo spiritu adsit, vosque doceat quid agere quidque statuere debeatis. Iam vero ex iisdem vestri· litteris intelleximus acerbissimum omnium dolorem ob gravissimas, quibus affligimur, angustias et amsritudines nequissimis illprum hominum consilii· et machinationibus, qui catholicam eoelrsiam et hanc apostolicam sedem aversantur. Oratiasimi quidem sumus huic tam eximiae filiali vestrae erga nos pietati, ac summopere optamus, venerabile· fratres, ut. iuxta nostra desideria, pergatis fervidas diviti in misericordia Deo adhibere preces. Ea enim profecto spe nitimur fore', ut clementissimus misericordiarum pater,, eccleiiae suae sanctae precationibus benignissime annuens, velit nos confortare et consolari in omni tribulatione nostra, atque omnipotenti sus virtute omnes ecclesiae et huius spostolieae sedis hostes ad veritatis, iustitiae salutisque semitas reducere dignetur. Denique nihil nobis gratius, quam hac etiam occasione libentissime uti, ut iterum testari et confirmare possimus praecipuam illam, qua vos omnes in Domino complectimur, benevolentiam. Cuius quoque certissimum pignus ···· votamus apostolicam benedictionem, quam ex intime cordo profectam vihis WaguÜa, vaoornbUaa fratrea, euaetisqns latarum eoaieaiaram clerici· laieisque fidelibus peramanter impertimur.

Datami Romae, apud Sanctam Petrum, die SI octobria anno 1869, pontificated noetri anno XIV.

Pin» papa IX.

Venerabili in Chriato fratri
ALOYSIO 8PERANZA,
·anctae Bergomanab eccleaiae episcopo,

Aκ/thu Bmttaaaoiti, pairiareiut Vmtxin», atfaa epiteopi omnes ia proeMCwb' syaodo congregari. *„Gratia tibi* α Deo patre nostro e< /eoa *Cbritto Mirator· nostro.* (Ad Tit.)"

Quanto cum dolore, nuntiante publica fama, acoeperimua, quae tibi, reverendissime praesul, ab effreni quorumdam insania non ita pridem acciderunt, unanimi auffragio testatum tibi volumus epiaoopi omne· in hoc concilio coadunati. Si enim cum patitur unum membrum, ut ait divus Paulus, oompatiuntur omnia membra, qnanto magia condolere Decease eat, ubi venerabilem in Chriato fratrem, insignis ecclesiae episcopum, tam indigna perpessum conspiciemus! Horruimus enim audientes in nobilem Christi antistitem, successorem.apostolorum, virum tot egregiis dotibus ornatum, novo prorsus in tuis istis regionibus exemplo^ ab ipsis ecclesiae filiis non modo congesta ludibria, sed et violentas manus illata·. Qua vero alia de causa filii matris tuae pugnaverunt .contra te, nisi quod dilexiati decorem domus Dei et locum habitationis gloriae eius! Verum, eum ista attentius fidei oculis consideramus ac praecipue imperturbatam illam animi tui mansuetudinem in iniuriis perferendis atque in adversarios indulgentissimam caritatem, non mediocrTrecreamur consolatione. Tibi enim nunc licet gloriari cum apdstolo: .MaMùaetar *ri btatdieumn, ptnteMtiorrera patimar rt* SMrineme», *blalpkeaunmrr et obteeramu."*[1] Urinam, tanta pastoris sui patientia atque in eo· pietate perspecta, Deo olementiMimo cords illustrante ac permovente, a sus caecitate resipiscant, qui tanta in te probra contulerunt, ac divini iudicii severitatem poenitendo praeveniant! Tunc sane omnem penitus anteactae pressurae memoriam aboleret gaudium reversarum ad te ovium, quae perierant Hanc a Deo, patre misericordiarum, gratiam concorditer efflagitemus, adhibita etiam validissima beatae Virginis immaculatae intercessione, cuius inter maximas laudes refulget effusa in peccatores miserabo eosque ad saniora consilia revocandi summa potestas.

Salutamus te omnes in osculo caritatis Christi, ac tecum ceteros etiam istius provinciae episcopos maxima tam reverentia, tum dilectione complecti cupimus, tuam et illorum opem exposcentes, nt quae pro ovium nostrarum salute in hac provinciali synodp facienda statuimus, eadem sanctorum fratrum adiuti orationibus perficere valeamus. Cuncta tibi a Deo bona ex animo adprecamur, qui infra:

Angelps, patriarcha.
losephus Aloysius, archiepiscopus Utinensis.
Iscobus, episcopus Clodiensis.
Fridericus, episcopus' Patavinus.
Manftedus, episcopus Cenetensis.
Ioannes Antonius, episcopus Tarvisinus.
Benedictus, episcopus Veronensis,
Ioannes, episcopus Feltriensis et Bellunensis.

Datum ex .aedibus seminarii patriarchal·, Venedi·. kalendis novembris 1869.

[1] I ad Car. IV.

· Andra··, episcopas Coaeordiensia.
Oamillas, spisoopus Adrienais. '
loa. Girotto, oanoaious, procurator episcopi Vioentini. x
Francisons Paneila, secretarius.

PATRIARCHAE

et epitoopi» «aaiiiu praemcMM Pexatiorem, eraere-*bilibu»* m Christo *fcatribtu, tahUom* m *Domino.*

Humanisaimia litteria, quaa e vestro provinciali contentu nuper Venetiia habito datas aero privato nuntio remissas accepi, rescripturam me fams certiorem fecit, venerabilem patriarcham, persoluta iam concione, Romam petiisse, ut acta synodalia apostolicae sedi subderet et supremae auctoritatis adprobationem adipisceretur. Impiger sano libenaque, dum adhuc in Domino congregati eratis, opportunissimam occasionem amplexus essem ad iusta officia in tot praestantissimos praesules exequenda. ac vehementer gestiissem velutiobservans in medio vestri quam maximas pro beneficio illatae consolationis referre gratias. Animo equidem admiratione et laetitia stnpui, quod in veetro amplissimo consessu mei memineritis, et quasi ecclesiae res atque honor ageretur, aut vestra meae angustiae aerumnaeque intéressent, de his quae mihi proinde ac si vobis acciderint laborantes ingemueritis. Eximiae enim vestrae erga me benevolentiae fuit, quod dolorem meum lenire sollicite studueritis, atque infirmitatem meam, quae egebst solutio, comibus verbis confirmate et erigere. Suppetit nimirum memoria et illustre exemplum divinae illius caritatis, qua primaevis ecclesiae temporibus sancti antistites flagrabant, et, quadam necessitudine vineti, fratres moerentes amplectebantur iisque in discrimine constitutis auxilia et levamina parabant. Vos profecto, tum pastorali sollicitudine, tum vitae meritis et sanctitate praedari, facilius inducti estis ad me. eiusdem socium dignitatis, at virtute longe dissimilem, qualem esae decet, et vosmetipsos prae se fertis, arbitrandum. Quare hoq praecipue assecuti eatja, ut magia magisqne vestra dignosceretur virtus. Hirte vehementer cuperem. universos et singulos iis quibua penitus afficior obsequio, reverentia, gratitudine, viv* voce et dignioribus verbis, tamquam non rescribam, sed respondeam, prosequi. Quae cum faciam.' amorem insignem, curam, officia vestra erga me aliquantulum rependam, merita non assequar. At quoniam verborum non habeo satis, quibus vos, ut par est, exornem, nec facultas respondet votis, esitem unicuique vestram! gratulari usuvenit, quod in tentis perturbationibus, - quae undique fervebant, tamquam secundae rea exstiterint, nec tempus vobis defuerit neo oqcasio, quominus D divina quasi voce coacti una simul conveneritis, quae ecclesiae utilitati populisque -fidelibua istius ecclesiasticae provinciae usui viderentur, mature consulturi et alacriter confecturi. ,O urinam (optanti bona venia detur) et episcopis et populo huius provinciae, in qua novissimus pastorali munere fungor, eam consolationem et bonum Deus, quibus vos pastores et greges vestros donavit, brevi impertiatur. Haec forsan vestris quoque precibus praemia digna manent. Sed eam in preaMM orationes vestrae pro magis instanti neeeositat«bfftandan.tur, iis intervenientibus non dubito, quin pens, iu cuius manibus sunt corda hominum, quam cito concedat, ut qui imprudentes ex officio abierant, ad meliora redeant, corripiantur et corrigantur ii, quorum insania et protervitate tot animaram salus pene interiit, et pastores oves quae perierant, summo gaudio inveniant. Tt· sane erit pax ecclesiae, et maximo pontifici, euins laeta totas hisee diebus irigemiaoit orbie, fbaata omnia, solatium et mariu gloria. Valete. Humillimus et addietiaatmaa frater

+ Petras Aloysius, episcopus

Datum Bergomi, pridie kalendae ianuarii ItHjO.

METHODUS.

yuev ssfwadu properator m *tradenda otndiit*
- *theologicio.*

Iuxta sacrorum canonum normam, episcoporum est pleno ac libero iure studio theologico moderari; quod etiam recens conventio cum sancta sede inita iterum asseruit, articulo XVII. Unde singuli episcopi possunt' in suis dioecesibus illam, quae ipsis videtur, perpensis rerum.' temporum ac locorum adiunctis, horum studiorum methodum praescribere et libros seligere. Cum autem episcopi ecclesiasticae huius provinciae, anno IHbfi, Vindobonae congregati, sibi reservarint in concilio provinciali hoc negotium definire, ideo collatia simul consiliis, sequentia quoad studia theologica statuerunt. -,

Scholae theologicae in id tendunt, ut clerici recte in iis instituantur, quae neeeassaria sunt, ut fiant idonei magistri in Israel, animasque sibi concreditas dirigant in via salutis. In quovis igitur theologico instituto super omnes alias disciplinas theologia dogmatica et moralis principem locum tenere debent, ut clerici veritates fidei et regulas morum apprime calleant; reliqua vero studia tamquam auxiliaris habenda sunt. Hoc fundamento innixi, censent episcopi satis provisum esse institutioni clericorum, si I et II anno theologia dogmatica, III vero et IV theologia moralis quotidie in scholis tradantur; reliquae vero disciplinae ita distribuantur prq temporum adiunctia, ut. emenso quadriennio theologico, clerici sufficientem acquirant cognitionem eorum omnium, quae aptos eoo efficiant ad sacri ministerii officia rite et utiliter obeunda.

Sil itoqtu tchema hoc propooftum:

I. anno: Theologia dogmatica generalis horia 2; studia biblica veteris foederis hors 1; historia ecclesiastica et patrologia hora 1.

II. anno: Theologia dogmatica specialia horis 2; studia biblica novi foederis hora 1; historia ecclesiastica et patrologia hora 1.

III. anno: Theologia moralia hora 2; ius canonicutp horis 2.

IV. anno. Theologia moralis horis 2; theologis pastoralis hora 1; eloquentia sqpra, catechetica methodica hora 1.

Qualibet hebdomada in toto quadriennio assignetur una hora eloquentiae sacrae studio cum practicis exercitationibus,' praecipue super libris novi foederis. Exercitia caerimoniarum et cantus ecclesiastici fiant diebus feriatia.

Ad usum vero tyronum theologiae auctores sequentes commendantur:

Gury loannes et Scavini Petras, pro theologia morali.

Perrone loannes et Liebermann Leopold», pro theologia dogmatica.

Devoti loannes, pro iure canonico.

Alber Nepomnoen», pro studiis bibliois.

Zabbeus Prosdocimns, pro theologia pastorali.

8EDUTA DEI MONSIGNORI VE8C0VI COI THEOLOGI.

» aonabris I860. ors 10 astasMrMisM.

Jtioohmiono pnoa ripeardo ei aemmoru.

Nel refettorio si legga ogni giorno a pranso uno o due capi della seats serittura nulla vulgata.

Quanta lettura procéda la lettura degli altri libri, aba aogaono, taato.a pranso aba a oenri.

I atoaeigMt* taaopri riteagotto di oomune aoeordo. coma «tile aorma pal ginnasii, la memoria preseotata ■ ibtta da monaignore Caaagraado. Questa tnemoria sari colloyata ia fine degli atti dil conedio.

Francmoo Puella, aeereterio.

STUDII 0INNA81ALI.

Quantunque nei aeminarii nob ai ab'bia a trattare oho della particulars ednoaaione de' ehierici, tuttav|a siricerca, come nei aeminarii ai poaeairo coordinate gli atudii ginnaaiali e filoeofici a particolore a maggior profitto de' ehierici, in tai modo, che atanté le leggi civili intortio a tali atudii. nè i giovani secolari aidno distolti dal frequentare le acuole arminariatiche, nè ai trovino in pericolo di easere tentati e d' andare innanti i ehierici ancora incerti della loro voeaxione.

I. È un reale diritto della chieae, cbe nei seminarii l' autorité dei voacovi aia conaervata interamente libera non aolo per gli studii teologici, ma ancora per Γ inaegnamento degli atudii ginnaaiali e filoeofici. Ma in tempi, quali aono i present!, cbe i pubblici costumi, g)i errori e tutte le inaidie dei malvaggi mirano e rifaoone a corrompere eoprattutto la gioventù, è dolia maarima importante, cbe per meeto délia intrusions, l' educatione dei giovani reati in rpano della cbieea o di buoni e ben capaci ecclesiastici.

II. Questo maaoimo benp peril che Γ iatruaione e Γ educatione dei giovani reati iq mano della chieae, che ne ha tutto il diritto, non ai potrebbe in questi tempi o nolle attuali cireostanse conaeguiro, <dbe non.a queate conditioni:

a) Che gli iatituti ed educatori eocleaiaatici godano nella pubblica opinione una stima maggiore. od almeno. eguale a quelle degli istihitori ed ptituli eecolari, per tutto ciù, che ri appartiens non eo'·· alia intrusions, ma ancora agli interrasi economicô-civili dell educéxione, cioè alla validité legale degli studii

b) The quindi eia tolto* alla^famiglie iT hmore. che pœsano i loro figliuoli perdere gli anni intomo a studii non contemplati dalle leggi civili, e.sia tolta ui giovani 1 occasione di credere, o di eeeer loro fstto credere (pur sia falaamente) di eaeere manco iatruiti negli iatituti ecclesiastici che negli altri.

III. Perché le. Intone -famiglie continuino a mandare i loro figliuoli alie acuole dei aeminarii, gioveri quindi. che anche nei seminarii 1' ordine degli studii letterarii « filoeofici oie tale, cbe il metodo d' inaegnamento, a cui piaccia a))' episcopate Veneto di attenersi, non perde d' occhia il piano moderno; o cib non solo pei motivi auddetti, ma hncora p<r altri motivi utilissimi ai giovani od alia religione, tra i quali particolarmente questi, cbe i giovani aecolari. oltre che eeoere educati cattolioamonte, sieno testimonii della intrusions ricevuta e dei progresso fatto dai ehierici loro oompagni di eeuola; e chc^ non ai accresce pii di quello, ehe è, il diataccamrnto della gento Secolare dal aooordosio, e la persuasione che i preti oeppiatio mono dei eecolari, c la tentaxioné, a cui rosterebbe epooto un, chierico, che fosse innanti negli studii e non avenae certa vocatione per fo stato ecclesiastico.

IV. Recondo il auddetto piano moderno l? naterip da etudiarsi dai giovani e da inaegnarai, divise in ogni classe fra multi professori, ηβξ corso degli otto anni del ginnasio liceale sono:

a) la religione; b) le quattro lingue, ItaliMa, Latina, (freca (non omtnaoM la storia della letteratura) e TbiÎaagu; ·) la g^pgvufia, la atoria noadama ed autioa <>ai popoli jo la atoria naturale; d) la matematio* a la fioioa.1

L' eaperienxa avendo fatto eonoocere aba eotal modo, aia par la molkiplieité e draporitione delle materie, e per la mo|tiplieité e continuo muterai degli insegnanti. ria anche per altro, non ba prodotto nei giorani, ae non cbe poeo saipere e molta vanité qpn molta protensione di sapere: ora, oonaervandori il periodo degli otto anni aempre uaato e le quattro ore di acnola ordinarie per ciaacun giorno e per riascuna classe, il corso di tali atudii di properatione della teologia saté utilissimo che ria stabilito cosh ebe, riservatg lo studio di lingua Tedeeba pei giorni di vacants ed afildatolo ad un particolare maestro, uq solo profesaore (menu qualche eoceaione nella I. e 11 classe, rignardo a certe materie, per te quali i professori potranno fra loro scambiarsi) inaegni in ogni classe tutte le materie, manco- religione; e questa religione in tutte le classi la inaegni un ao|o sacerdote, che inspiri la pieté e la dirorione coll' aria ritoasa de) voho e del suo steeeo oonteguo extariore, un sacerdote eho abbia tutta la doloeasa, ritua l'affabilité e le <ifre doti capaci di guadagnaro 1 affetto, enti il cuore dei giovani, un sacerdote incomma che i giovani abbiano ad amare e naguardare come i) primo e più importante maestro; eiocome quelle cbe insegna la sapiente neCessaria per la vita spirituale e per la félicité sterna.

V, Easeadooi poi aempre ritenute. e dovendoai ritenere a base di ogni utile e completa iatrusihne il eaper ben pariare, bene ecrivere c bene ragionare, perché aenae di ciù nulla o poep importa per la société l' acquieto di moite cognitioni; i rami adunque di atadio, ehe eervono a formare questa briae, devono esoepe considerati i principali e più importanti, e perfcib i più coltivati. Si pui> dire anai, che questo è il punto aempre portato in quiatione, il punto da cui parte la polemica apecialroente dell' autunno paseato intorno agit studii ed al piano moderno degli studii. Ix> ayiluppo della mente accreaciuto dalle più cognitioni noti pub non giovare M» studii ed agli studenti; ma ee le molle ed eff^stellate cognitioni impediacono la coetruaione della base, o genorano confusione, sono asaolutamente dannoee.

VI. Per conaeguira peroiù i varii dfopi suaccennati, e partioolarmente quello di ottenere nei auddetti rami nn prOfltto maggiore. cbe non ei otienne eeguendo il piano nuovamente introdotio, pare che la prima coaa sia di utilisaare i) tempo a vantaggio dei rami principali, provvedendo alia iatruaione della geografia, storia dei popoli, storia naturale, materaatica '. lingua Tedeoca, apeciakneifte nei ginnaaio inferiore, in un modo diverso da quello in cofao.

Pereib, eiocome nelle seuolo non'.puù essore \psegnata tutta né la geografia, nèala storia dei popoli. né la atoria naturale; oosi, quando nelle pareti dolia eeuola foeeero riportato e diaegnate a colori, o meglio foasero appose'di mano in mano, seoondo Ia clasoe. carte geografiche a grandi dimensioni, i cui margini, angoii e vani fooaero ieteriati (come ai è oominciato a fare) delle variété delle rasae umane. aecondo le pauli del globo, o degli animali, dei peoci, delle piante ed altre prodasioni partioolari dei paene rappreoentato; quando il profeoaere, preparandosi bene e formandoei una specie di metodo afimplice e cbiaro, e premettendo seœprd ie ηοιφηi

' Nelle Ire prime cteari per te maternelle* bselerl nuire ai saggi dsl giovedi aa «oerHxk praüoo delle 4 prime operarioai aritMtiebe s dalla rsgnte awsa.

foudameatali - proprie^4iciaa«an· dei auddetti tre À rasi, aopra le'detta «art· s^paaaa eon xpmplicité, con chiareaaa, in ria di faanigtiara diaooreo pariata ai giovanetti degli atari, dell· citté, dei popoli, dai fatti, - della produxioni. principali, a degli oggotri (tone enrioei a piaeevoU), di atoria natural· di quelle parte del globo, aba ata loro davaari agri ooehi; allora sombra, eh'eaeo profeaeore, uniendo la atoria alia geograda, a la geogtafia alia atari· natural· poaaa in tai modo far acquittera ai fucinIli, almeno della tre prime claaai, le cognitioni prior cipali e pid utili, meglio che oon lanioni formate e separate; sembra che, adottendo quanta modo d' in■egnamento, e ai guadagnerebbe molto tempo aeaai da eaaera utilmeat· impiegato nelle altre pid intéressant! materia, e ai oflnrabbe ai giovani molta facilité di apprendore e di ritenere al per 1' ajuto che ai avrebbe dagli occhi e dalle memoria locale. a el per la minor fatica della mente, a per quelle propriété della noetra memoria che alia rimini* nxa di uno eoaa ai riaveglia questa e quelle nitre, a oui ai appreae aseoctata. È vero; inveoe di tre, occorrebbe ever· per guida un teato aolo; ma in ppco tempo pad eaaere apparecchiato.

E vero encore, che in (al modo difficilmente ci potrebhe estea-'^re molta diffusa ! iatruaione a tutte le. parti della materia; ma tali rami di atudio poi, i quali hanno parti fra loro diatinte e divise o dalle localité, o dal tempo, o dal genere, o della apecie, ooaiochè le une poaaono stare a epprenderai aenaa le altre; tali rami poaaono eaaere trattati in modo, gli atudenti aoqaistino una particoiaro e bene ita e minute cognitione di alcune dalle parti itaraaaanli, e dgile ultra inveee apprendano ; generate a ben avviata coposcensa da poter undare inhanti da ah. Non fu aempre dette che a acuola non at arrive ad imperare ae non che il buon metodo di atudiare?

Reyeie per *gli tt»du gifuutiaU.*

I. La religione aaré inaeghata dal profeaeore oatechiata due ore per aettimana, una nelle acuole ed una in chieaa, dove faré 1'istruxione catechiatica, preaenti tutti gli atudenti.

K

Avtcktbiu.

Per la religion· il teato da uaarai aaré:

nelle 1 e *3* claaae; dottnna piccola
„ 3 - 4 B „ grande del Bellarmtno.
• b - 6 , il catochiamo Romano con ohbligo della treduaione.
„ 7 e 8 „ 1'autore che il veaoovo atimeré il migliore per ammaeatrare gli atudenti intorno alla chieaa, alia atoria eccleaiaatioa, ed intorno D alia vita di Geaù Criato.

II. Per la lingua greoa reatano fiaaate due ore per gettiiuana cominciando dalla IV claaee.

III. Per lo atudio più che aie poaeibile contemporaneo della geografia. atoria dei popoii e atoria naturale, è per quelle dolia matematica e fiaica, i profeeaori ai atterranno Kciaacuno ali' orario aettimanale atabilito per la loro claaae.

IV. In tutte le ore che aopravanieranno daH'inaognamento dell^auddette materie interpolatamente diapoate, i aingoli profeaaori in modo particoiaro eaerciteranno gli atudenti nelle prime eei claaai intorno allo atudio progresaivu delle lingua italiana e latina, alie regole grammaticali, e ai precetti della poeaia e della rettorica. aaaociando aempre i molto fruttuoen eaereixû a memoria ed in iacritto, la treduaione. /I analiai, le notioni atoriche dei olaaaici, e la rwiaione e corretione delle traduaipni

Concn omraahi2ao*uk XtVII.

e dm euaponimaati; - aella VII - VIII dgaja.in modo partioolare - diitiato interno alia logit», pnicologia, matadaica .riptretta, Γ atina ai eOatai daeati dagli ordiaarn.

V, La lingua tedaeca tard iaeagnata dal maeetro nei giorai di vaeaaaa.

VI. Nel ginnaaio aaperioro, per la mateatatiea, fisica a lingua grace, i professori di V e VI claaae potranao anche scambiarsi oon qnelli di filoaoda.

8EDUTA DBI MONSIONORI VE8COV1 CO1 TEOLOOI

S Mnmbre las·, era 10 antimarHiaaa

Sue eocalleuna monsignor patriarea procureré di aver· un aaemplara esatto della doctrine del Bellamino; - poi avré cura col mono di une commissione appoaita di farvi le modificanioai atrettemente ed naaolutamente neceeaaria pei giorai 'noetri. riapettando 1 intégrité del teato, apecialmente quanto ali: aggiungore. Queste modificationi sarauno preseatate colla poaeibile eollecitudine a eiaacun vescovo aoparatamente dal teato. acciocchi a coipo d' occhio egli poaaa vedere quanto fu aggiunta, o levato, o modificato.

Ricevote che siano le risposte di tutti mon: signori veaoovi, ae mai in quakhe punto rimaneaee qualche disparité, aaré cure di quel monaignor veaoovo di venire, o apediro pertona appoaita a Vaneaia nel giorno fiaeato, la quale a di lui nome agiré. e •i coneerteré colla commiaaione stabilita da aua eooellenaa monaignor gptriarca; e poi verré il tutto apedito ed aaaoggettato al giudisio dalle aanta aede. 8aré collocate queuta memoria negli atti dei concilio, unitamente alla memoria pei ginnaaii e al programma dello ttudio teologieo.

Franoeaco Penella, secretario.

LITTERAE

vywodotaa ad otorum *"t ptpulttm."*

Venerabili clero et dilecriaaimo populo otanium et aingularum dioeoeeum Venetaram, aalutem et benedictionem.

Vox patria noetri, vox viearii Chriati, cuiua tante via .eat in animoa verorum eccleeiae filiorum, ruraux moerena lugenaque peraçnuit in collegio apootolico ', ruranaqqe illé, expoaitia, quibu· opprimitur, anguatiia, precum noatrarum opem expopoacit. Cuiua queruli· gemitibuaque iam plurimi, etiam ex remotiaaimi· terri·, aacrorum antiatitea conaentienfibua vooibu· reaponderuut. populoaque auae curae commiaaoe hortati aunt, ut primorum fidelium atodia aemularentur, qui una aine intenniaaione orando Petri liberationem impetrarunt. Noa igitur, in tanta rerum ip*arum vicinitate, cum ea· propemodnm oculi· noetri· contemplemur, num pomitnua hoc apectaculO non commoveri, neque paterna cum fiducia veatram pietatem, venerabjiëé-lratre·, amantiaaimi filii, appellare. ut nobiatum ante aancta altaria collecti, a miaericordiarum Deo promptu»" tanti· mali· remedium imploreti·? Nnm hac quoque eingulari opportunitate provincialis concilii, in quo pro vestrarum animarum utilitate' Congregati iunii·, non utamur, quo grarior atque offieacior nostra ad tg· perveniat cratio, utpote ab omnium pastorum vestrorum consensu profecta? Teatis eat Dena, noa nulla numana suasione, nullo terreni commodi respectu, sed sola Dei et eius ecclesiae gloria vestroque praesenti et

' Cam h·· litterae, italire coasrripiae. no temixov vol («Um ««t, Uc «olas «·ץ>ηι remoiM* ediejiu, id qnod ian rapr* freinu in lyvo^olibon eouciliorv» Piauii M Sene··». — KoC« editorwM Collrctioni» Ltcencu.

* Allocutio habito to conitotono, die 96 Mptegnbrio.

Itetarv bono impulsos robia loqui Cluas· esdm, qaam Romana» pontifex tantis laboribas eontra tot adversarios tuetur. nequaquam, at tam multi potant, mare temporali» cauta eat aat ipains tantam propria. Agitor totius ecclesiae integra reminique obnoxia libertas, quae, ai periclitatur io capite. m. corporo ipso laboret neceese eat; agitur oalvarai orbis catholici res ac salus. Omnes enim gentes, quae ubique terrarum incolunt, ad Christi ovile suat vocata·, omnes Petri regimini commissa·; earum ipse communis pastor, ipse magister est. Quare omnium interesi^~hboram ense Petri voeem neque humanis potestatibus ullo modo subditam : libarum esse eius senatum, itemque numerosa illa sacra collegia, quorum opera ipee eunotae ecclesiae necessitatibus procidet; liberam patera filiis, quamvis lingua ot patria diversis, communis parantia aditum; ipsam libere et cum dignitate vel nuntio» sao» sd variae nationes posse mittere, vel principes legatoeque. ut eunt iis de gravissimis religionis negotiis tractet, excipere, ecclesiasticam disciplinam, sacra studia, religiosos ordines totqna bene merita catholicae fidei et caritati* instituta, saepennmero aliis in locis exagitata, libere saltem circa eadem apostolieam explicare se ac florere poase; ut paucis dicamas. omnium, qui ubique loeorum eant, fideliam rationeo postulant, ut principem ot populorum pater. Christi vicarius, civilem suum principatum retineat, cuius prima vestigia ad illam aetatem pertinent, qua ecclesia a paganorum vexationibus liberata est, quemque consecuta saecula, non sine manifesto diviqse providentiae cobsilio, confirmarunt atque amplificarunt. Quis igitur.' quemvis maxime praeoccupatus iniquis opinionibda, serio pontificie culpae adseribere possit sanctam illam constantiam, qua hereditatem adeo oum eccleaiae bono 'cooiunetaSt defendit, ita ut etiam ad anathemata recurrat' C Quae derideri quidem possunt in terris, sed non idcirco minus tremenda vi pollent in coelo, neque unquam non salutarem incutiant metum, si cui paulum modo fidei reliquum sit. Num putatis, eurndem illum Pium, qui pontifieatam eoam clementia auspicatn* ^st, nec dubitavit ab ipso initio civilium institutorum emendationes, quae tantopere expetebantur. aggredi, ad haec extrema sine extrema necessitate venturam fuisse, aut omnino ab alla conditione abhorrere, quam vara publici boni ratio postulet? Ne igitur vituperemus pontificem, aed potius oremus omnipotentem illum Deum, eius in manu suat principnot et populorum voluntates, ut terribilem procellam comparent, filios euati^atre reconciliet, omnibus pacem, concordiam, amorem restituat.

Alis nos. venerabiles fratres, carissimi filii, gravissima angit cura, eam ea re, de qaa diximus, cohaerens, id eat summum periculum, qaod eam universae societati imminet, tam imprimis iuventuti, propter pervulgatissimam oblivionem maximi illius apoetolici praecepti: „Omnis amata *poteetatiboi nUieombu eabdita eit* Quidquid est homisum saniorum, cuinscumque tandem partis sunt, non sina terrene quoquoversus propagari vident omnis auctoritatis. Sum ecclesiasticae, tum civilis, contemptionem. illudque ex se ipsis qaaerant anxii, quibas tandem in fundamentis firma consistere posait societas, ex qua exulet obedientia. Nobia eradito. filii carissimi, non impune populi cardines illos Commovent, in -quibus tota societatis ratio consistit. Neque enim ulla societas sine ordine, neo ramus or<|o sine sublectione cogitari potest. Et tamen huic tam apertae ^detrinao assidue obstrepitur, k aequa eorum axigaos eet ammaroa, M qned fieatsa · dieimaa, qai, oieM ait spoetolna, ,^maas rfocMram. ■en antisHi, and ed «mt dastasrta rtarsruaaf sM ·taptafres, *fnrinitti* nenias, *rt* a nsntota ptadsu» auditam awrtsmr, ad *fobedoe anteeo eereerrteertiorl."* Molaat recogitare, at religioni,, ita civilis consortii aaataram esae Deam; ae· mn petastoSem mai ot ipee ; psn reotaM petasCaSs, Ah mdenoaiooi reosatsre, ssbtqre apad illam domaetioaem eofwrsrs; obedientiam sanctum ease officium ot *propter* ceuscMistiam praestandum, quemadmndsm apertissimo praecipit apostolus *. Itaque memoras nobis commissi muneris, at ,^read«Mamw esrbem *et* (MtauMS opperture, tosporftias, m oeuH *potinetio ft doctrina·"*, aoa desinemus tiled carissimis nostris filiis crebro itorare: .Omnis anima potestatibus sublimioribus subdita sit*

8ôd ad vos imprimis ardentissime stadio nostras cohortationes preoeoque convertimus, o patras matreeque familias, ceterique, quotquot eum hie gravissimum sustinetis manus educandae iaventutia, quae pastoralis nostrae sollicitudinis pars est longe carissima. *Filii tfbi suaf?* inquit vobis Dominus, eradi *illoe, rt* raraa *illoe, in pueritio Manon. Gerro eerricem filii iit* «rerwtate, *H tonde lettre* rias, dum w/isns *eet,* es *forte inderet rt* eoe *credat tibi* ef *erit tibi dolor* aasmar. *Eqnoe indonitoe erodit derue, rt filiae rtmiiru erodet praecepe*.* Custodite igitur, parentes, liberos vestros; sit eorbm imperitiae prudentia vestra pro acuto; aperite illis pericula, in quae eos eoniiceret iuvenilis aestus, pravorum sodalium consuetudo, raram novarum et turbulentarem aviditas. Illud iis divinae sapientia» monitum inculcate.' *„Ne ebleeUrie* m *tnrbie nec ta tnodide ; oeeidna* mrim *eet* oomosusso *iUoneen*."* Vigilate, ne illos in fraudem inducant, aut eorum, qai secas sentiant, magnus numeraa fallaxve oratio, aut florentes quaedam futurorum spes. Non quae numero vincit ratio, eadem continuo aut rectior est aut securior; nec raro factum videmus in historia, tum sacra, tum profana, ut ulagnas multitudines transversas ederint fallaces persuasiones et in summas calamitates merserint. Reputemus animo praeteritorum documenta, et omnium rogum sapientissime credamus ita monenti:- *„Nibil neb eole* »o·μη*,„ sicut enim novae non sunt hominis infirmitates cupiditatesque, ita ne ea quidem sunt nova, quae deploranda inde dimanant.

Atque haec a notus dicta, dilectissimi, ciim ea obedientia et caritate recipit», quae propria est filiorum verae sapientiae; *„Neetio iUoram obedientia et dilectio"."* Id nobis longe gratissimum praestate solatium, ut vos constanter in veritate ambulantes videamus. Vos enim descriptos gerimus in animis nostris, aasidueque d» saluta animarum vestrarum cogitamus. Nam qaod hie una cum tot egregiis sacerdotibus ad synodum provincialem ex praescripto sacrorum canonum celebrandam congregati sumus, quodque proreos a mando seiuncti hos dies ita exegimus, ut perpetuis vicibus seae exciperent oratio rerumque ecclesiasticarum studium et disceptatio, animam ad haec nobis addidit apee aliquid vobis, Dep adiuvanto, impertiendi gratiae spiritualis. Qaa efie recreati, eo etiam maiore cum gaudio ad vos revertimur, quotidianas pastoralis nostri ministerii curas repetitori.

* Rem XIIJ 1. , *.

• II Tim. IV. S-f.
• Rum. XIII. 1-A.
• II Tun. IV, X.
• Ecdi. VII, an, et XXX. 1Ï et K
• Recti. XVIII, sa.
• «ecl. I, 10.
' Boeti. HI. 1.

Deuiq·», «4 impetrandam - · Doariao pu- a saaetiasimo patri »t oàaib·* boni» taatoparu n- optatam, qnaai pro oomplesseate aansm praeam, qaao iam ali» temporibus «eeuadum eiaadem sa·»· tiasimi patrie meatam »uat praeacriptas, manda··», at, qaoad aliud significatur,

1. ia omnibus misai», quaado par ritum Heat, dicatur collecta pro Hπ.u pontifice;

â. in omnibus aodaaiia parocbialibue, di»bu» dominicis at festis, vel mane poet eacram pdroehiale, vel reaper» ante benedictionem sanctissimi sacramenti, cantentur litaniae Lauretaaao, quibu» adiungatar eadem collecta.

Faetores vestri, una poniunoti factique cor unam et anima, nna, robia ab omnium gratiarum patre plenitudinem donorum coelestium precantur, et effuMMima benevolentis pastoralem benedictionem impertiunt

Venetiis, ex aedibu» seminarii patriapskaM die B festo omnium sanctorum anno 1869.

t Angelus, patriarcha, etc., ut c«. 1164D.

SUMMO PONTIFICI PIO PAPAE IX.

Beatimime pater.

Quod tibi obsequenter datis quarto idue octobris proxime elapsi [litteris] cum gaudio nuntiabamus inceptum primum huius Venetae ditioni» provinciale concilium. illud maxima cum jucunditate adnuntiamue hodie. T'eo favente, absolutum. ' Adstitit certe nobia, servorum suorum, prout assolet, imbecillitatem commiserata piissime virgo Maria, cuius immaculatae conceptioni synodum ipsam, communi omnium voto, dicavimus. Adatitere etiam, non dubitamus, divus Marcus evangelist· .oeterique provincia» patroni, nec non immortali· Carolus Borromaeus, cuius vitam ac gesta continenter, synodo durante, perlegimus. cuiusque faustissima die supremam manum operi imponimus. Hinc enim nobis animi sunt additi, ao inter tot tantasqu» difficultates, quas suscepti negotii tum gravitas tum novitas prae se ferebat, deficeremus. Mir» sano ab initio ad exitum usque fuit omnium consensio et alacritas, qua oertatim adlaborarunt, ne in quaestionibus evolvendia/hut examinis diligentia, sut discussioni» liberta», aut optionis persuasio deeseet. Utrum autem feliciter, necne, re» nobi» cesserit, infirmitatis nostra» haud ignari, supremae auctoritati tuae, sanotimime pater, qui uon ovium modo, aed et pastorum pastor existis, diiudicandum reliquimus. Nobis enim neeoase det ipsomet apostolo Paulo ad exemplum quodammodo nobi» praeeunto, ascendere Hierosolymam, ut videamus Petrum et conferamus enm illo seorsum evangelism quod praedicamus, ne forte in vacuum currere aut laborare nobi» contingat Nostrum D igitur opus, quantnlumcuteque illud eat, ante conspectum beatitudinis tuae humillime deponentes, te enixe rogamus, ut, si quae in eo vel addenda vel demenda vel immutanda offenderis, pro animi tui sententia addas, demas, immutes; si quae verq apta et utilia forte repeteris, apostolioo suffragio oopmunire digneris, quo sanctiora nobia ceterisque evadent eoque facilius in praxim deducantur.

Memores autem illius divini effeti, quod benedictio patri» firmat domo»4fliotum. apostolica» benedictionis gratiam pro nobis et universis ovibus fidei noatrae concreditis suppliciter expostulamus, ao pedes sanctitatis tuae, pro maxima, qua te prosequimur, reverentia et amore, toto cordi» affectu deosculamur.

Datum Venetiis, die 4 novembria 1869, ex aedibus seminarii patriarchalis

Angelus, patriarcha, etc. ut opi. 1164 D.

Veoerabib fratri Angelo, patriarchas Vsuetiarum, P1U8 PAPA IX

Venerabili» frater, aalutem ot apoetolicam beaediotioabm. — Voa mediocri oarte gaudio affecti fuimus, ubi paucis ante diebus te, reaerabilis frater, praeaeatete iataeri m singulari ' paternae nostra» caritati» affsetu peramanter amplecti . ot alloqui potaima», cam ia bane urbem roaisti, in qua brevia·ime e» commorata». Ae probo noati, qua laetitia axooperimu» littera» intimo erga no» et hanc Petri cathedram pietati», amori» ot observanti·» eet»· exarata» atque a te aliisque venerabilibus fratribus istiu» Venetae provincia» episcopis tuis saffHgeneie subscripta», ac die 4 proximi menais novembria' datae, quibas, ex more maiorum, primi Veneti provincialis concilii a te «isdemqu» venerabilibus fratribus coucelebrati acte supremo nostro et huius apostolic»· sedis indicio sabieeta fuerunt, ut acta ipsa probare, vel etiam, ubi opu» fuerit, emendare velimus. Nulla intebpoeita mora, acta eademrecognoscenda oommisimus nostrae congregationi Tridentini» decretis tuendis interprethndisqu» praepositae, qua» postquam ree omnes accurate perpenderit et ad nos detulerit, congruum suo tempore dabit responsam. Interim vero abstinere non possumus, quominus tibi et eisdem venerabilibus fratribus ex animo denuo etiam atque etiam gratulamur meritisque laudibus efferemus episcopalem tuam et eorumdem sacrorum antistitum sollicitudinem, qua, Deo auxiliante, idem provinciale concilium fuit celebratum. Pro certo autem habemus, omnem a te eisdemque venerabilibus fratribus curam, industriam, vigilantiam prudentiamque fuisse adhibitam, ia illis praesertim suscipiendis consiliis, quae asperrimis hisce ao turbulentissimis temporibus ad sanctissimae noatrae religionis eaosam propugnandam, ad cleri disciplinam tuendam, ad fidslis populi pietatem quotidie .magis fovendam, ad seductionis pericula amovenda, ad vitiorum, germina convellenda, ad catholicam puerorum ao puellarum odueationom procurandam et augendam atque ad ecclesiae iara integraret inviolate servanda vel maximo conducant. Optamus autem vehementer, ut haec omnia ·isdem venerabilibus fratribus significes, eoequs certiores facias de praecipua benevolentia qua illos prosequimur. Tibi vero et illi» persuasimimum esse volumus, nihil nobia gratius fore, quam m omnia peragere, quae ad istarum ecclesiarum utilitatem possunt pertinere. Interim vero coelestium omnium munerum auspicem ac studiosissimae nostrae voluntatis testem, apoatolicaib benedictionem *jfx* ,imo .corde profectam, tibi eisdemque venerabilibus fratribU» cunctisque clericis laicisque fidelibus, tuae et illorum episcopali curae commissis, peramanter impertimur.

Datum Romae, spud Sanctum Petrum, die 6 decembris anno 1869, pontificatus nostri anno decimoqusrto.

Pius papa IX.

NOMINA

Reverendissimorum patrum ao dominorum episcoporum, aliorumque omnium, qui ab illustrissimo ac reverendissimo domino domino Angblo Ramaxsotti, ---- de iure aut de consuetudine vel a sua metropolitana auctoritate aeoiti. Venetae synodo provinciali primae interfuerunt.

I. ratrc» ocncUit.

[Nomina episcoporum et procuratorisVicentini vide supra col. 1147-8.]

». Capitan patriarchal!· amtrapeMtanir . a Inbeuicorua» **initMtM** atetaMn euri··, îiimm Baptiata Gbaga, laariiaaiaii domiai noetridotaiai PH divina providentia pap·· IX'honoraria· euMealaria·, protaawtariue apoetoHeaa ad inatar partieipaatium, «tria· patriarchal!· oaaeellari··; Aloyaiua Dalia Veechia. examinator pro-aysodalia, imperii et rogii convict·· ad Banetae Catharinas proviaor.

1) *Pifmtalto:* admodum **mimiiaini** domiai: Vincentis· Mero, imperial!» ordinia Anetriaci Ooronae feareae tertiae filnaia eqM·, protoootariu··poetolieua ad inatar partioipnatfam, illuatriaaimi ac reverendiMimi domini domini patriarchae rigari·· ia apiritualibn· generalia, archidiaéoMa, prima dignita·; Richards· II Hapertaa ex comitibua Balbi, imperialia ordinia Auatriaci Coroaae farrea· tertia· riaaria equ··, monialium a Viritatione el aororum a Sancta Dorothea nuncupatarum superior, axaeiaator pro··ynodati·, decans· patriarchal!·, congregationi· Baneti Pauli apoatoli praeeul, archipraabyter, aecuada dignit···

9) Cosomct rMidanttalas.' admodum reverendi domini: Aloyaiu» Montan, regina emerita· censor, iuri· canonici et hiatoria· eeeleaia· iam in aeminario patriarchal) professor. examinator pre-iyaodalia. dépanna-. Francisco· doctor ex oomitibna Falier, tribunalia pro **imhi** matrimonialibaa aoenailiia, examinator pro-aynodalia, acholarvm doctrinae chriatianae'vieepraeaea, oongregationibuaqua cassent conscientiae praefectu·, poenitentinrina ; .Antonina Viaentini, examinator pro-aynodalia. tribsnsli· pro casais matrimonii a conailila. cenaor eeeleaiaaficn· ot consiliarius pro cleri pee non seaiaarii disciplina; loannea Baptista Andreotta, examinator pro-synodali·, tribunali· pro causia matrimonii, nec non congregationi» caauum conscientiae et oonsaltationia pro cleri et seminarii diaeiplina a coaeilii·. ab iltu··triuitno ac reverendimimo domino domino patriarcha tbeologua advocatu· : **Antoni**·· doctor Cicoui, aanetiaaimi domini noatri domini Pii divina providentia papae **IX** honorariae extra Vrbem cubiculario·, protonotariua apoetolicua titularia, ceoariiariu·· pro seminarii adminiatratiope - capitulo advocatu·, cdbgregationis Sanctorum Hermagorae et Fortunati archi- C presbyter; loannea Laochini; Friderieaa Maria .nobilia Zinelli, imperii et regii acMotiarnm. litterarum et srffum inatituti Veneti soetus. tribunalia patriarchal!· metropolitan! tum pro matrimonalibua, tum pro ceteri· eccleaiastici· oaUaia, nee non eommiaaioni· pro boni· eccleaiae administrandla et eenasrae eoclеaiae praeae·, examinator pro-aynodali· ia aeminario patriarchal· studiorum philosophiae et theologiae prodirector, filiarum caritatis, qqaa Canoesiaae vocant, ad Sancti Ludovici regi· «aperior, ab jDnatriaaimo ac reverendimimo domino domino patriarcha theologus advocatu·; Antonina Vaaon, examinator pro··ynodalia. tribunalia pro causia matrimonii a coaeilii·, eccleaiaaticua oenaor, pii inatituti aororum oblatarum Sancti Philfypi Nerii director.

3) *Canonici* ed Aonorm: admodum reverendi doipini: loaeph Weovioh-Laaxari, imperialia ordinia Conatantini Sancti Georgii Parmenai· eque·, exami- D nator pro-aynodalia, congregationi· Sancti Lacae evangeliatae arcbipreabyter, eommiaaioni· generalia beneficentiae publicae depngtn·, ecderiae parochial:» Sancti Ducae modernua curio ; BartholomMM Cecchini, examinator pro-aynodalia, congregationi· Sanctae Mariae Formoaae arcbipreabyter eiuademqne eccleaiae parochial!· modernua curio; Andrea· De Martini, eccleaiae parochialia Sancti Zachariae prophetae modernua curio; Daniel nobilia Caaal, imperialia ordini· Franciaci loaephi I eque·, aecleaiaa Beutae Mariae virgini· Perdolentia fandrffcw et rector; Aloyaiua Piccini, examinator pro-aynodalia, eccleaiae parochialia Sancti Stephani protomartyria in urbe modernua curio, Iheologua ab illuatriaaimo ac reverendiaaimo domino domino patriarcha advocatu·; Stephanua de comitibua Gritti, congregationi· Sanctoruna^Cantiani et Sociorum archipreabyter, eccleaiae vero parochialia Sanctae Mariae

III. Froaiati.

Rerarandiaaimi domini: Attiliuus Olliveroa, ordini· Sancti Benedicti congregationi· Caariamwi· in Prataleeaai monasterio abbaa gubernii; Maunu Savuto. eiuadem ordinia abbaa gnbernii in moaastcrio Baneti Georgii maioris Venetiarum.

IT. Prcsnrutere· eapltatarnm.

A. Cathedralium.

1) MrirapeHtam *Ctmcmu:* admodum reverendi: domini Nioolaua ex comitibus Frangipane, imperii ordini· Frnnoiaci I commendator, protonotariua apo··tolieua ad inatar participantium, infulatus, tribunalis pro casaja matrimonii antianua consiliaris·. examinator pro-tynodalia, capitulo praepoaitua; loaeph Bortoluxai, protonotariua apoetolicua ad inatar participantium. infulatu·, pene· tribunal pro casai· matrimonialibua matrimonii defenaor, examinator pro··ynodalia, eanonieus theologu·.

9) Fie—tini: admodum reverendi domini: Ludovieua ex marobionibua Gonaati, tribunalia pro cauaia matrimonii g. consilii·. examinator pro-aynodalia, archidiaoonua, prima dignita·; loannee Baptiata Ceochetto, examinator pro-aynodali·, tribunalia pro cauaia matrimonii a conailiia, moralia theologiae in epiacopali aeminario profeaaor, oanonicua tbeologua.

3) flataem·: admodum reverendi domini: Ioanne· Baptiata doctor Marconi, protonotariua spoatolicua ad inatar particlpantium, tribunalia pro cauaia matrimonii a eonailii·, examinator pro-aynodali·, eommiaaioni· beneficentiae publicae membrum, archipreabyter et capituli prae···, prima dignita·; Antoniu· doctor Ceoldo, protonotariu· apoatolicua ad instar participantium, examinator pro-aynodalia, tribunalia pro cauaia matrimonii a conailiia.

4) *Conotonou·.* admodum reverendua dominua Carols· MaoCarini, reverendiMimi domini epiacopi vieariue in ·piritualibua generalia, examinator pro-aynodalia, tribunalia eccleaiaatici pro cauaia matrimonii praeae·, facultati* theologiae in epiacopali aeminario pro-director, oanonicua reaidentialia.

h) Turrimm; admodum reverendi domini: Ioanne· Caaagrande, imperiali· ordini· Auetriaci Coronae ferreae tertiae ciaaaia eqsea, archidiaoonua, ·eeonda dignita·, de menaa aequaliter maaaariua; Angelua Ludovioua doctor Rumpini, canonioua tbeologua.

β) Fvronvna··.' admodum reverendi domini: Antoniu· Franciacua Marchi. reverendiMimi domini epiacopi vicariua in apiritualibu· generalia, capituli praepoaitua, aecunda dignita·; Henricua Girardi, aanetiaaimi domini noatri domini Pii divina providentia papae **IX** ab intimo cubiculo, examinator pro-aynodalia, tribunalia pro canaia matrimonii · eonailii·. oanonicua reaidentialia.

7) *ftUnouu:* admodum reverendi demini: Ioanne· Baptiata doctor Zannettini, examinator proaynodalia, tribunalia pro cauaia matrimonii praeae·, pro epiacopali aeminario oonailiariua, in gymnaaio vero lyceali epiacopali profeaaor, oanonicua poenitentiariua: Hieronymua doctor Ro*ai, examinator pro-aynodali·, tribunalia pro cauaia matrimonii a oon■iliia, theologiae pastorali· in aeminario lector, rector vero congregationi· Doctrinae christianae, canonico· reaidentialia.

8) **Mmm8:** adanodam **tmrwü 4mW:**à Anastasias Dorigussi, examinator |ii» sjeefaMe, enanuieus rseideetialto, rapitaM ver· proodhstar geanralis et ayadicne; leaanes 4e Mdaoeh,'Aeelofiee et philoeophiM doctor, waetiataii ilnaiai nostri déniai PB divise provideatis papai IX ab iatiam oubieulo, examinator pro-eynodaHe, tribaaelis pro **tua·** matriaeaaü a aeaeUHe, ia samiaario Grègoriaao episcopali reetee, hiHiotborariaa, theologiae dogmaticae **a** pastoralis professor stadiornmqua theologicorum pro-diroetor, eadeoieae raaMpatiaHe.

9) ddrirasis: admodum reveraadi domini: Angélus Maria Pauluoei, scholarum diatrietaaliaa Adrisasium iaspootor; Saaetee RamoBo, tribuuatia pro osas» matrimonii e oonsiliia, examinator prosynodalis, in Adrieasi episcopali gymnasio professor, canonicus theologos **jt** appitali bibliotheoerius.

B. Collogiataram ocolesiarum.

1) Adedigmer· **adaodaa** revereadi domini: Franciseue Chilone, examinator pro-synodalis, apis* ecpalis ramiaarii rector ia oodemque stadiorum theologicorum pro-direetor et eaerae eloquentiae professor, arademiae scieatiaram M litterarum a Concordibus nuncupatae sodas, arohidiaoonue, secanda dignitas et syndicus capitularis; Aloysius Antonias Bortolnni, examinator pro-synodalis, episcopalis seminarii bibliothoeariue, arademiae scientiarum **m** litterarum, quam a Concordibus vocant, sociae, archaeologies biblinae, introductionis in antiqui testamenti libros, hermeneutirae edcrae ae exegeseos, nec non iuris canonici professor, canonicus residentialis.

9) SetodeMu: admodum reverendus dominos Ascanius Busati, canonicus.

T. Theologi ab lameriall rsgta universitate Patavina deputati.

Reverendi domini: Linus doetor Risaotto, theologiae pastoralis lector theologicaeque facultatis decanus, director vero clericorum gratiatoram disciplinae praepositas; Leopoldus Lassari, in philosophia et sacra theologia doetor, examinator prosynodalis, theologiae dogmaticae lector.

VI. Theelogi ad synodum adeseatL

1) *Ab illuetneeuae ae* reeeroadissMne demius domino patriarchs: admodum reverendi domini: Ioannas Andreotta, qui supra; Fridericus Maria nobilis Zinelli, qui supra; Aloysius Picotai, qui supra. Reverendus dominus Ioannea Baptista Bpangaro, sacrae theologiae doetor, collegiiqne theologici imperialis ae regiae Patavinae universitatis membrum, decanus patriarcbalia. eeeleeiae parochialis Sanctorum Hermagorae ot Fortunati moderans curio. Reverendus pater Sebasttanua Casare, congregationis clericorum saecularium Scholarum Caritatis praopositus. Reverendi domini Ioannea Berongo, theologiae dogmaticae et historiae eoeleaiaetirae ac patrologiae in seminario lector, eiusdem seminarii bibliothee&niu. filiarutn Caritatis, quss Csnossiaae vorant, ad catechumenorum domum superior, oongregationibusque casuum conscientiae consiliarius; Matthaeus Fracasse, theologiae moralis et pastorals in seminario lector, oongregationibusque casuum conscientiae consiliarius, notarius ecclesiasticus; Ioannea Saccardo, tribunalis pro causis matrimonii a consiliis, institutionum et linguarum biblicarum nec, non paedagogiae lector, censor ecclesiasticus; Ferdinandus de Medici, penes tribunal pro causis matrimonialibus matrimonii defensor, ecclesiae subsidiariae Sancti Benedicti abbatis vicarius, congregationibusque casuum conscientiae d secretis; Petrus Cagiiaroli; loseph Apollonio, philosophiae in seminario professor.

■riao aroMspiasope fTHMmri.· admodum revereadas dominae loeeph Bortoluxai, qui supra, capitali Utteseais proseratai.

>) A nesrsadussuse demins mssspi Fiasafme reveraadi domini: loesses doctor Rosai, examinator prO-aynodaBo; lease doctor Bottiaardi, in Patarina anlvsrritate suppleta iuris eononioi emeritus, ot inatrnetionie religiosae as paodagogiao psoas feculatom philosophicam ordinarias professor.

4) *A* rserrmdieeims destine tptstwps Ctsdwari: admodam rsveruodes dqsainss Angeles Boaivonto, canonicos honorarios, theologiae dogmatisas et iuria canonici in seminario lector, theologicae facultatis pro-director, cessor ecclesiasticus, procurator duralis pro censio oerlmiMtids, pones tribunal pro causis matrimonialibus matrimonii defensor, raacoiUrias episcopalia; reverendae dominus loeeph Latarda, reverendissimi domini epiacopi a secretis.

6) *A rtttrtHiMAum* destino spsawpe **ft**feriss 'admodum "ieverendi domini; Antonius Maria doetor Muneri, protonotarius apostolicae ad instar participantium, examinator pro-synodalis, tribunalis pro causis matrimonialibus a ooariliis, eaeoaicue thesaurarius, theologus, tertia dignitas; Franciscos doctor Panetta, imperialis ordinis Austriaci Coronae ferreas tertiae classis eques, protonotarius apostolicae ad instar participantium, examinator pro-synodalis, tribunalis pro causis matrimonii a consiliis, episcopalis pro seminario consiliarius, penes imperialem ac regiam Patavinam universitatem facultatis theologicd^director, dioeeeeani vero stadii theologici pro-director et theologiae dogmaticae, historiae eccleeiastiae ao patrologies professor, canonicus residentialis et eapituli bibliothoearina.

β) *A* reserondisstmo dourine rpieeops Ourisuri: admodum reverendi domini: Leopoldus doetor Palatini, examinator pro-synodalis, olim theologiae in archiépiscopal! Utinensi seminario lector et in regio lyoeo pariter Utinensi philosophiae ac religionis supplens professor, Sancti loannia Baptistae de Motta arehipresbyter; Dominicus Capretta. tribunalia pro causis matrimonialibus a consilils, reverendissimi domini domini episoopi a secretio.

7) *A rnerendiMuae* dourine spiaospo Tormsmo: reverendi domini: Inline Caesar Parolpri, iam abbas infulatas de Guttioo, modo arehipresbyter Sancti Vigilii de Zelarino; Thomas doetor Soalferotto, examinator pro-synodalis, scholarum elementarium dlstrictualis inspector, arehipresbyter loci Camposampiero nuncupati.

8) *A* rswrmdssssme deeriso *epieeepe* Feroeerai.-admodum reverendi domini: Antonius Morchi, qai supra, capitali Veronensi procurator; reverendas dominua Alexander Aldegheri, curiae episcopalis procanoellarina, tribunalis pro cautis matrimonialibus a secretis, in seminario episcopali iuris canonici leetor, congregationis casuum conscientiae dednitor.

9) *A* rssWSMdiisims damino *epieeepo Feitrieiui A BtUmuui:* admodum reverepdi domini? loannea doetor de Mdnech, qui supra, capitali Feltrienaie procurator; loannea Baptidta doetor Zannettiai, qui eUpra, capitali Bellanenais procurator.

10) *A* vvwrwidMeMne domnae *epiteepe Ceacerdieiui:* admodum reverendi domini\ loannea doetor Rodor, protonotarius apoetolicus ad instar participantium, examinator pro-eynodalia, penes tribunal pro causia matrimonialibua matrimonii defensor, canonicus poenitentiariua; Petras doetor Fabrici, protonotarins apostoliciu ad instar participantium, examinator pro-synodalis, canonicus ad honorus, tribunalis pro 'causis matrimonialibua a consiliis, Quarius foraneus, arehipresbyter Sancti Petri de Auano.

admodum reverend» demiaw Tβ - μ »ıl Kaabeeh, examinator pro-eynodalia, tribjMaûa pre oaarie matrimoaUlibeiprae···, eanonie» midaatiaUa, aeademi» aotaetiaraa aa litterarum Rbodiginae, quant a Conoordibw vocant, eueia·, gymaaaii epteopaHe Adrien·!· director; ivvtrndu domin» Felix Qaagiia, theologi*# dogmaticae ae eaerorum ritnum in epiaoopali «eminari· Rhodlgiipoetor.

TII. tepatatl Mmterti patriarchal!·.

Reverendi domini: Ioanne· Petra* Fanari, eiuedem aeminarii rector; Ioannw Craepaa, eloquentiae ■aerae et oateoheaeoe proteeor.

Till Berereatl domini la nrhe deeaai patriarchate.

1) Ad Sancti Marci ovaageli»tae: admodum reverendu· domina* Richarde· U Rupertua da ·omitibu» Balbi, qui eupra, moderno· archipreabyter. ▮

3) Ad Banoti Petri de Caatello: reverendu* dominu· Ioann·· Maria Gregoretti, moderna· arehipmbyter.

S) Ad Sancti Silveetri papae: reverendu* dominu· Angelue Cerchieri, moderna· curio.

4) Ad Sancti Pantaleoni· martyri·: reverendq· dominu· Andrea· Salm, modern» curio, examinator pro-aynodalie, congregationi· Sancti Michaelia aroh·ngeli arehipreebyter, pii inetituti a Beato Ioanne ^/Marinoni nuncupati euperior.

6) Ad Sanctorum Hermagorae et Fortunati: reverendu· dominu· Ioann·· Baptiata doctor Spangaro, qui aupra, modernu* curio.

IX. Bevereedi demtai vicarii feraaei.

1) Ad Sanctae Mariae virgini· Amumpta» de Torcello: reverendu· dominu· Francioeu»' Pavdh, modernu» archipreabyter.

2) Ad Sancti Stepbani protornIrtyri» Capru-Jarpm: reverendu» dominu· Vinoentiu» Tellero, modernu» archipaeebyter.'

3) Ad Sanctorum Mariae et Donati de Muriano: reverendu» dominu» Ioanne· Baptiata Prandina, modernu» curio.

X. Heeretarie aynedi adtancta» ae· leeter ad aynednm * advecatna.

Reverendu· dominu» Ignatiu· Zorketto, baailicae patriarchal!· praebendatorum choralium tituli preebyterali» primua decanu» in eademque baailica cantu» Gregorian! moderator, curiae patriarchalia procanoellariu», tribunali· metropolitan· tum pro eedeaiae tum pro matrimonialibua eauaia · eecreti», notariu» écdeeiaaticu·.

XI. Caartalealarum magtatri *4 aynidnm adveeeti.

Reverendi domini Antonina del! Andrea, baailioae metropolitanae pro patriarchalibu· fanctionibu· caerimoniarum magiater; Carol» Vorano, in eadem baailiea acolythua praebendatu·, ·ebolerum doctrina· chriatianae a eecreti·, capituli patriarchalia caerimoniarum magiater.

XII. Oatiarti ad tynetam adveeatL

Reverendi domini Alexander Torri, ia cara animarum paroecia· oathedrah» Divi Marci evangelictae cooperator, curiae patriarchal!· eoadintor; Manu» Mora(to, curiae patriarchalia. ooadiutor; Barthqlomaeua Dogan, in cura animarum paroeciae Sancti Zachariae prophetae cooperator; Fraaeteae Giuatina, eceleaiae patriarchalia alumne·.

XΠI. Bevaraadl damtai dapatatl a eMgrngaltelhn· cleri.

I) Sancti Michaeli· archangeli:. revarendu» dominu Francieoaa Fontanelle, eecleei*· parochiagbe Sanatarum ^tplremiae at «oetemm ad Indaieam modéré» cariai ,

S) Saaotao Maria·· matri· Demini: ^evereadua dominae loaanea Baptiata Giorda, einadee» congre-
voàipfMbytOTq etoleaiM panrfMutit
Steeoaia prophetae medernae enrio.

S) Sanctae Maria· Formo···: reverendae domina* Praneieoa· Panmora, eooleaia· aubeidiariae Sanati Leoni» papa· vicaria·.. '

4) Saneteram Hermagora· et Fortunati: reverend·· dominae loaaae· Paeetti, eedeeiaa parochial!· Boat·· Maria· virgini» d· Roeario moderna» eario.

β) Sancti Silveetri papae: admodum reverenda» domiam loaanea Baptiata Domeaoghini, einadem oongrogationia arehipreebyter, etadiorum generalium in hae Venetiaram urbe auctoritate apoetolioa caneeUariue, eooleeiae paroohiali» Baneti loannia Baptiata» in Bracula modernu· curio.

6) Sancti Lucae evangeliatae: admodum reverenda· dominu· loeeph Epia, notarim apoetolicua, eodeaiae paroohiali» Sancti Felici· modernu· ourio.

7) Sancti Pauli apoatoli: reverendu· dominu· Antonine Teaaarin, eodeaiae parochial» Sanctae Mariae virgini· aanumpta», vulgo i Frari, modernu» curio.

8) Sanctorum Cantioni et eooiorum martyrum: reverendae dominée Ioanne· Mulachiè, eodeaiae rabridiariae Sancti Ioannia Chryaoctomi vicariue.

3) Sanctimimi Salvatori·: reverendu· domina* Aloyai» Cahurlotto, eodeaiae paroohiali· Sancti Iacobi in Luprio modernu· ourio.

XIV. Bevereedi demini dopntati ■ rvUgiete fteIIIta.

1) Congregationi» Oratorii: reverendi patre» Salvator Bologne·!, praepoaitua; Martin» Midli.

2) Scholarum caritati·: reverendi patre· Ioanne· Baptiata Traiber, dotnua Lendinariae rector; Ioae'ph da Coi, Poaaanei domua rector ibique curio.

3) Congregationi· clericorum regularium Soma■chenaium: reverendi patre· Aloyaiu· Henricua Ciolina, orphanotrophii ad Beatae Mariae virgini» de Roeario, vulgo i Geauati nuncupati, rector; Xyetus Silvinoa Zadei, inatituti a »ereni»»imo duce Manin nuncupati in hac urbe rector.

4) Societati» Imu: reverendi patre» Andre» Labati;. Maximilian» Anaelmi.

b) Clericorum regularium'miniatarum infirmorum a Seneto Camillo d· Lglli·. reverendi patre· Camillu· Caeaar Breaeiani, oongregationi» praefectu· pro-provinciali»; Caiatanua Modean, doma» Patavinae praefectu·.

β) Miecionariorum oongregationi· - Sacri» atigmatibue: reverendi patre· Ioanne· Maria Marani, praefacta»; Cardia» Fidelia·, in aeminario Veronenai theologi·· morali· lector.

7) Ordini· Praedicatorum: fratre· Ferdinand» Romanengo, magiater prior provinciali· utriuaque Longobardi··; Vinceatina Vegeoi, philoaophiae et theologiae magiater, ordini· in hac urbe praeeu et eeeteiu paroehiali· Sanctorum Ioannia et Pauli modernu· eurio.

8) Sancti Franoiaoi regulari» obeervaatiae: fratr·· Gr»goriu« d· Cryptie Ca»tri,' miaiater provinciali·; Laclaaua - Greecio, «aerae theologiae lactor, generalia ot provinciae a aeeret!·.

tt) Baneti Franeiaei a itrietiori bbeervantia mu reformatorum: fratre· Bernardin» a Portu Romantino, miaiater provinqielie; Benvenut» a Bergamo, ·x-miniater provinciali· et lector - »» »· theologiae, actu provinciae a »ecr»ti·.

10) Sancti Franoiaei Cappucinorum: fratr» Andre» a Venetii·, provincialia miniater; Paul» Androu a Venetii», ex-miaiat«r provinciali·, lector.

I

11) Saaeti' FnMteei minatum Oeuviutaaltam: J fretraa Emneteeu· Baiaa, mtatetor prnvtaaialta, eaaraa theologian*doetor; Anteadua Maria laneaght, •acrae thoologiaa doetor.

· 12) Gannelitamm axoateaatoram: fratraa Felix a Virgiaa Dolaato, vieatriaa provinciali·; Elia· a Saaeta There·»*, ax-ricariaa provincial»·.

IS) Ordtaie Barrera· boato· Mariae, vitgtam a meat· Berioo: patro· Angela· magiatar Magnaghi, prior; Aloyaiu· Pint

14) Ordtai· Saaeti loannte de Dee: fréter Proadoeimua doctor. Salario; eonventua at' hoapitalia ad Saaeti Bervuli huiu· urbia prior; pater Iguatiu· ·acgrdo· Mouoai.

Acdti at rapra aea *int»rf>urtmi.*

I. Ex ravaraagiaaiyir dpadafe iaminii apiaaapi·.

Ultotriaaimua ao ravareadiaaimua dotninu» domina· Georgia· Harm··, imparialia ordini· Auatriaci Corona· ferre·· tartiaa alaaaia «qua·, ordtaia monachorum Armenidnuri Maehitarwtarum ad Bancti Lanari in Imula abb*· generalia, Sinniae archiepiacopua, bonoria ergo invitatu»;

Reverendiaaimua dominu· loanna· loaaph Cappellari, cornea Romann·,* in artibu· liberalibua at philoaophia bXocalaureua, in aacrae theologiae et in ntroque iure doctor, imparialia ordtaia auatriaai Corona· ferraae aocund»· ctaaei· equa·, praelatu· domeaticua «olio pontificio aeaiaten·, apiaeopu· Vi* continu·, qui per legitimum procuratorem, ut aupra, interfuit;

. Reverendieaimua dominu· Antonina Gara, olim Bellunemia et Feltrienai· epiacopua, modo in aaminario epiaoopali Cenetenai theologiae moralia lector, honori· ergo invitatua;

.Tllmtrimimua ao rererendiaaimu· dominu· loannea Neuachal, abba· infulatu· Sanctae Maria· da Iraaa ta Haagarta, ernea militari pro pile maritis deauratae, *aaaator* vara magnae ornate aoariaage-Bri erdtaia imparfaite Oeaataattaiaai Baaeti Gaergii Pwmaaai·, magnae armate ordini· da merito Banoti Ludovfci aquae, praelata· domeattena «otio pontificio aeatetona, oome· Bomanna, aiim apiaaopna Panaeaaia, mado arohtepwoopo» Theodoaiopolitanu·. honori· ergo invitata·.

П. Ex aanantete aapltall metrepelltaaL

Admodum rareroadimimi domini Antonio· Giuati, philoaophiaa in regio lyeeo ad Banctae Catharina· Ot in patriarohali «eminatio matbooeoe ac phymooo professor emerito»; loaaoaa Zaroo, olim in eaminario patriarohali gymnaaialibua atudiia praafeotaa ae dainda ainadem seminarii rector; Antonina Paequali, examinator pro-oynodaiis, soholarum dioaeeaboe inapootor, aeneor oocleataaticua, oonailiariua pro seminarii admintetrationa ab illuatrimimo ac revereadimimo domino patriarcha advocatas.

III. Ex praeisti».

Reverendimimi domini: Patrua doctor Pianton, protonotarius npoetoBeua ad taeter participantium, praelatu· domeaticua, aaeri militari· ordini· Hierosolymitani capellanua conventual»'· et commendator, canonicus titulari· Toroellanus, regius emeritu center, ad beatae Maria· virgini· de misericordia ta hac urbe prior-abba» infulatu·; Placidu» .Tallin, ordini· Banoti Benedicti congregationi» Camiaen·ium abba» infulatu, honori· ergo invitatu.

♦

IT. Preearaterea «apitalarum Cl»d|paai· «t Ceaeerdtoaiate.

T. FreeOrutan· eeagregatl··!· Camikeaala.,

, CONVENTUS CLERI DUBLINEN8I8

1859 novembris S.

Conventu cleri Dublinenai» in Hiberni·, habitu· C monaign. Francesco Nardi, uditore di a. rota. die 3 novembris 1859, pub Paulo Cullen, arohiepiacopo Dublinenai.

Exstant acta in opere cui titulus:

Sunto degli atti dell' aaeemblea dei clero dell' aroidioceei di Dnblino, tenuta il 3 novembre 1859, ·otto la preeidenaa di monaig. Cullen, areiveaoovo di Dublino e primate d'Irlande. Traduxione di

8. l. n. t. n. a. (1859), in-8·, 32 p. — Roma, Aaaumptioniate·.-^

P. 3. „11 3 novembre, nella ohieea metropolitan* di Dublin, oonveninmo oltre * 200 preti aecotari a regolari a 3 vaecovi.**

Eat conventu· non aynodua.

, . . " . z

8YNODU8 DIOECESANA BUFFALENSIS IX

1859.

Synodua dioeceaana Buffalenaia IX in Foederati· Statibua America· aeptentrionalia, celebrata anno 1859, aub loanna Timon, epiaoopo Buffalanai.

De hac aynodo confer opu cui titulna.

Synodua dioeceaan* Buffalenaia vigeaim* quarta, die 30 octobri» a. D. MCMI, in ervitata Buffalanai habita, ab illuatriaaimo ao raverendiaaimo Jacobo

D Eduardo Quigley, a. t. d, epiacopo Buffalenai *[Epigrapht.] [Imtio:]* Typia aoc. oath, publ., Buffalone, N. Eb., 1901.

In-8', xi - 78 p. — Roma, 8. Anaelmo.

P. 56 nAnno 1859 {epiacopua] celebravit aynodum Buffalenaam IX."

STATCt a SYNODALIA DIOECESIS CAMBERIEN8I8

1859.

, Statuta aynodali» dioeceai· Camberieuia in Gallia, edit· anno 1859, aub Alexio Billiat, archiepitcopo Camberienai.

Exatant conatitutionoa aynodalea in opere cui titulu:

Additione aux constitution· aynodalea du diocèae de Chambéry, par monaeigneur Alexia Billiet, archevêque de Chambéry, chevalier grand'eroix de l'ordre de· SS. Maurice et Laxare, décoré du grand cordon. Chambéry, imprimerie de Puthod fila, au Verney, 1859k

In-8·, 144p. — Chambéry, ·éminaira.

Eat aupplementum ad oonatitutione· aynodalea annorum 1841/1)843.

SYNODUS DIOEC18ANAGMRUNDÎMM®

188«.

Syaodue dinecemaa Gerundeaaia ia Hispania, eolobruta anno 188«, mb Florente Lorente y Monte·, ojneeopo Gerandenai.

Da baa aynodo confer epne oui titulna:

Diaertacion bjatdrieu y cuudaiou oobre lot alaodoa diooamuoa de Gerona, pubUoada an la Revicta da Garent, pot m director, al exeelantfri·· aafior doctor d. Maaaal Vi&aa y Grtugta. Gerona, impreata del hoepieio provincial, 1881.

In-8·, 10 p. — Faria, Bibl. aat Oe 188.

P. 8, mmtio synodorum Garaadaaafe dioeeeaie celebratarum annis 1889*jA* 1867.

SYNODUS DIOECESANA RO88ANEN8I8

186».

Synodus dioeceeaaa Rossanenaia in Italia, eelebrata anno 1889, mb Petro Cilonto, arehiepiaeopo Roesanensi.

De bee aynodo confer opus oui titulus:

Primo aynodua dioeoeeana ab illustrissime et reverendissimo domino Horatio Mqaella, Déi et apostolicae sedis gratia arehiepisoopo Rosdaneo., in metropolitano eecleaia, diebua XVIII, XIX, XX jnlii *(tic)* a. D. MCMVI celebrata. *[Intignt.]* Napoli, premiata tipografia dei Sordomuti, 88. Filippo Giaoomo, »1, 1906.

In-8·, 218 p. — Roma, Vittorio Emanuele.

P. 4: .Cum enim dimidium saeculi iam fere effinxerit, ex quo selanttaeimus archiepiscopus Cilento, antecessor noster, suam synodum habuit.*

P..6: „Hinc contigit, nt in hoe arohidioeoeei quadraginta aeptem abhinc anni· dioecesana aynodua iam nunc magnopere decideretur.“

CONCILIORUM HISPANIAE ET AMERICAE COLLECTIO

1869.

Conciliorum Hispaniae et Amerieae collectio, b letraa de Sevilla y Barcelona, etc. Tomo I(-VI). edito anno 1869, .cura I. Tejada y Ramiro. Madrid, 1859, imprenta de d. Pedro Montero, plaguela dei Cdrmen, ndm. 1. -► Lucca, Grande-Cbartreuse.

De boo collectione confer opus eui titulna:

Coleccion do ednonee y de todos loo conciliée de la iglesia de Espafia y de America, en latin y castellano, con notas 6 ilustracionM por d. Juan Tejada y Ramiro, individuo correspondiente de la real academia de Id historia y de loa de ÿuenas

In-4·, 6 vol., 8 f,-XXIX p.-8 f.-LI - 742 p.- 1 f., 1046 p.- 1 f., 863 p,-1 f, 696 p., 768 p., 404 p - 1 f,- 296 p. (concordatos eapanolee) - CXIV p. (concordato de 1861)- I f.

SYNODUS YUNNA-NENSI8

1889.

Synodus Yunnanenais in Sinis, celebrata anno 1889.

Exstant constitutiones synodales in opere cni titulus:

Synodus Yunnanensis, habita in collegio Immaculatae Conceptionis, antfô reparatae salutis MDCCCLIX. — Textus manueeriptua servafur Parisiis, in seminario Missionum Exterarum.

APPENDIX.

CONCILIUM CINCINNATEN8E PROVINCIALE II
1868 maii 8-9.

ACTA CONCILII.

SESSIO 8OLEMNI8 PRIMA.

Die 9 maii, fes'o sancti Athanaaii, ecclesiae doctoris, dominica IV post Pascha, hora 9 cum dimidio ante meridiem, in aedes archiépiscopales convenerunt omnes reverendissimi et illustrissimi praesules qui concilio interesse debebant, cum superioribus ordinum religiosorum, cumque theologis adductis vel designatis, ao plerisque etiam aliis ecclesiasticis viris, eodemque ordine ac in primo concilio provinciali, processio instituta est ad ecclesiam catbedralem. Ibi illustrissimus ac reverendissimus dominus dominus archiepiscopus missam •olessneni de Spiritu sancto celebrabat, assistentibus admodum reverendo E. T. Collina, vicario generali, arebidiacono; admodum reverendo I. Ferneding, vicario generali, et reverendo Th. Brandt, diacono et subdiaoono; reverendo T. Schacht et Iacobo Conlan. diaconis ed thronum.

Post evangelium, concionem ad populum habuit illustrissimus ac reverendissimus dominus dominus episcopus Ludovicopolitanus, de conciliorum, origine et praxi inde ab apqstolica. aetate, deque eorum salutari influxu ad conservandam fidei puritatem promovendumque disciplinae vigorem.

Absoluto sacro, aperta est sessio prima solemnis huius concilii iuxta ritus a pontificali Romano praescriptos.

Interfuere huic session; viri, quorum nomina sequuntur:

Ilhistrissimus ac reverendissimus dominus Ioannes Baptista Purcell, archiepiscopus Cincinoatensis, istius concilii praeses;

Illustrissimus ae reverendissimus Petrus Paulus Lefevère, episcopus Zelanus, dioecesis Detroitensis administrator;

Illustrissimus ac reverendissimus Amadeus Rappe, episcopus Clevelandensi·;

Illustrissimus ac reverendissimus Martinus-Ioannes Spalding, episcopus Ludovicopolitanus;

Illustrissimus ac reverendissimus Mauritius de Saint-Palais, episcopus Viqcennopolitanus;

Illustrissimus ao reverendissimus Qeorgius-Aloy-ius Carrell, episcopus Covingtonensi·;

Illustrissimus ac reverendissimus Fredericus Baraga, episcopus Sault-Sanotae-Mariaq;

Illustrissimus ac reverendissimum Ioannes-Henriens Luere, episcopus Wayne-Oastrensis.

Interfuere porro huic sessioni adsistentes: vicarii generales reverendissimi archiepiscopi, reverendi domini E. T. Collins, Eduardns Purcell, Ios. Ferne-"ding, et reverendus dominus Ioannes Quinlan, seminarii Sanctae Mariae rector.

Porro ex religiosis: admodum reverendus pater Iacobüs Whelan, ordinis Praedicatorum provincialis.

Reverendus pater Otto Jair, superior ordinis Franoiscanornm.

Reverendus pater Oakley, praeses collegii Sancti Franeisoi Xaverii, societatis Iesu, gni impeditus huic quidem sessioni non intererat, sed sequentibus sessionibus adstitit.

Reverendus pater KunHer. ex congregatione Pretiosissimi Sangbinis.

Tkcologi a patrilnu concilii adducti ocl dctignati..

Reverendus pater Weninger, societati· Iesu. et reverendus dominu· Resecrans, a reverendissimo arehiepiscopo designati.

Reverendi domini Hennaert et Edmuggius Dumont, a reverendissimo episcopo Zelano adducti.

Reverendus dominus Chambige, superior seminarii Sancti Thomae, a reverendissimo episcopo Ludovicopolitano addubtus.

Reverendus dominus I. Conlan, a reverendissimo episcopo Clevelandensi adductus

Reverendus dominus de Brandt et pater F. vfcn den Driesche, societatis Iebu, ab episcopo Vinoennopolitano designati.

Reverendus pater Franciscus di Maria, a reverendissimo episcopo Covingtonensi adductus.

Reverendus dominus Kroeger, a reverendissimo episcopo Sault-Sanctae-Mariae designatus.

Admodum reverendus dominus Benoit, a reverendissimo episcopo Wayne-Castrensi adductus.

Aderant etiam plure· alii sacerdotes ex clero saeculari.

Decantatis itaque de more litaniis et orationibus, designati sunt officiales concilii, videlicet:

Concilii promoter: reverendissimus episcopus Ludovicopolitanus; vice-promoter: reverendus dominus Hennaert.

Secretarii: reverendus pater Weninger, societatis Iesu, et reverendus dominus Rosecrans.

Cantore·: reverendi domini Quinlan et Kroeger.

Dein reverendissimus episcopus concilii promoter postulavit, ut decreta concilii Tridentini do professione fidei et de residentia legerentur; cui petitioni, interrogante praeside, annuerunt patres concilii, et lecta sunt.

Dein professionem fidei alta voce legit reverendissimus episcopus Weyne-Castrensis, iuxta formam concilii Tridentini, eo quod prima vice concilio 'provinciali interesset.

Data dein benedictione archiepiscopali, processionaliter ad aedes' archiépiscopales revertebantur omnes.

Hora 4 pomeridiana, vesperae solemniter celebratae sunt a reverendissimo episcopo Zelano, administratore dioecesis Detroitensis.

TRIMA CONGRgGATIO PRIVATA.

Peris S, die » maii, habita.

Hora 9, convenerunt omnes patres, rochetto et mosetta- induti; aderant etiam secretarii.

Praemissa invocatione Spiritus sancti, q3a semper congregationes sive privatae sive publicae apertae sunt, lecta sunt primo rescript·/ ea quae

indfe a concilio* priâte s provinciali Roma accepta A fuere^ iidelicet:

De quibusdam facultatibus pro tribunali ea€ra

De votorum solemnitate, relata-4d r>rorcs tiri-

~Jgtionis beatae virginie Mariae.

De defestihus contra ritu·, quuin adminietratione 'sacri ministerii irrepsere.

De «aera eupharistiapi ·ter àegrq^oa tota die\hapi ·ecum ferenda.

. .Lectae quoque aunt literae apoatolicae quibu· institutum Sanctae IrtTantiqp pfoValvandia infAtihus ethnicis in A*ia, praeaertim iq regno Sinensi; [commendaturi, et literae encyclleae eminebtjssimi cardinali· ReisScV et decretum sub numero, 11 -latum.

Ordinatae dftin sunt congregationes theologorum pro diverai· quaestiqnibus in boc concilio examinandi·; necnon congregatio de gravamidibus.

B

PRIMA tX»SOR»lATIO PVBÿUA.

Eadem dis. hora 4 post meridiani habita.

Aderant omne· praelati, viri religioai et theologi.

Actum eat primum, utrum expediret promulgatio decreti concilii Tridentini de clandestinitate matrimonii, et ab omnibua responsum eat negative; nec aliter quam in concilio national· agendum hac de re. aiquidem temporum et regioni· circumstantiae id aliquando requirere videbuntur.

Diaceptatum dein, num conveniret petere prolongationem facultati· baptiiandi adulto» conversos ub formula breviori in baptiarfw parvulorum Adhiberi solita, et omnibua visumyedt quam maxime convenire et necessario petendam\esse eiusmodi prolongationem.

SECCXDA CONORBGATIO PRIVATA.

Feria B. die 4 maii. habita.

C

Hora 9. omnibua patribus concilii una cum secretarii· adunatis, aperta est congregatio more ·olito.

Deliberarunt patr.es primo de re«cripti· Roma acceptis, et hesterna die lectis, et decisum fuit scribendum esae ad suam ' sanctitatem pro obtinendis facultatibus ad tribunal sacrum pertinentibus.

Relate ad quaestionem de qualitate votorum qua^a sororibus de Visitatione in America septentrionali emittuntur, oonformiter relationi desuper ab illustrisaimo ao reverendissimo arahiepiscopo Baltimorensi acceptae, respondendum duxerunt; ea considerari esse solemnia.

Relate ad defectus in adminiatratione sacri ministerii, statuerunt patre· de his peculiariter io congregatione publica ease'agendam, taleaque abusus, si qui sint, tollendos.

D

Relate ad sanctisaimam eucharistiam tota die ·ecum latam, invetitum eet talem abusam In hac provincia non obtinuisse, aed tantum tempore grussantis cholera morbi id factum fuisse.

Statuerunt dein patres concilii scribendum esse Romam et petendam continuationem facultatis utendi formula breviori in baptismo adultorum, etiam pro proximo decennio.

Lectae sunt tandem litterae quibus reverendissimus episcopus Nashvillensis, dominus Mile·, patribus concilii suum desiderium exprimebat, ut consentiente metropolitano suo, de eligendo coadiutore aliisque gravibus negotiis, consilia patrum oapere possit.

Visum est omnibus, his eius votis esae obaecundandum, eumque fraterilas eam oaritatis amplexu admitteadaas ad peculiars· de hit sute negotiis

SECUND* ‹Y›N'«REwm<» HψMΓA.

Eadem die. hora 4 post meridiem habita.

/ Lecta ·sunt prinum responju Jheoiogorutfi de fjnaestionibus pro hac die ja^ deliberandum aaaignati·,· videlicet: de solemnitate/ eotprum. de coo«erratione^ sanctissimae eucba^ptiae; in quibusecclesiis a|> episcopi» permitti possit, quibam defectus irrepserint contra rituum praescripta.^de' petenda continuatione facultat'r comedébdi carnea die N^bbeti. et*quae rèlàte ad fundatione» mi»earum statuenda sint.'

Auditis scriptis èw»pon»i», de omiflbus bis quae·stiqpibus dein a theologis ex ordine in ooneeesu hoc disceptatum, et sententiae in medium arolatae fyere.

TERTIA CONGREGATIO PRIVATA.

Feris 4. die Æ3Hhi bsbita.

Lecta sunt primai response theologorum de quaestionibus in congregatione publica Jeri examinatis. et lata decreta sequentia decretum sub meroM de olei· «anctis, decretum sub numero de votis, quae sint solemnia. et decretum «ub nutnerp 4 de fundatione missarum.

Actum dein. discedentibus secretariis, de negotiis episcopi Nashvilletuis.

TERTIA CONGREGATIO ITBLICA.

Eadem die, hora 4 post mendient habita.

Lecta aunt primum responsa theologorum de quaestionibus hac die ad deliberandum propositis, videlicet de fovendo seminario provinciali, de erectione scholarum parochialium ubi non sunt, de instituenda domo matrice in qua mngistri latet formarentur, de conformitate disciplinae in tota provincia relate ad observationem quadragesimalem et festa, de impediendo ebrietatis crtmine inter laicos. et de cura adhibenda in matrimoniis mixtis, ut par· acatholica prius baptisetur. ve) fidei professionem emittat.

Lectis responsis in scripto adistis, auditae sunt ex ordine sententiae theologorum praesentium ad quaelibet puncta.

SESSIO 8ECV5DA SOLEMN1S

Feri· h. die S mail, habita

Hora [l, convenerunt concilii patres, omnpsque superiore· ordinum et theologi, officialesque concilii, ad cathedralem ecclesiam.

Missam solemnem pontiMhliter celebrabat reverendissimus episcopus Zelanus, administrator dioecéàis Detroit·»!·; ministrantibus reverendo domino Schacht, archidiaoono, reverendissimis dominis Chambige et Dumont, diacono et subdiacono. Ad·titerunt reverendissimo archispiscopo admodum reverendus pater Whelan, archidiaconus, et reverendus pater Weuinger et reverendus dominus Kroeger, diaconi ad thronum.

Pro concione, post evangelium cantatam, dixit reverendissimus episcopus Wayne-Castrensis; de reddenda a praesulibus ecclesiae ratione sui muneri· et curae, deqne reddenda pariter a subditis ratione quoad officia sfatus.

Post missam, aperta eat sessio secunda solemnia iuxta ritum in pontificali Romano pro secunda die synodi praescriptum.

A tturidit.

Praesules visitarunt scholam parochialem cathedral!· ecclesiae, et postea cum multis theologis et sacerdotibus intererant exercitationibus quibusdam theologici·, ab ahnaais seminarii provincialis in-

QI'ARTÀ -iVNGREGATKi PRIVATA.

A Feria β. die 7 maii, habita.

Actum primo de cura fovendi aeminarium pro-«vinciale, promiseruntque episcopi tres, videlicet reverendissimus administrator dioecesis Qetnutenalea et reverendiaaiu^^epiacopi Ludovicifpolitanus et G^vingtpneneu |>ia per· annuft/4na cum reverendissimo arcbiepiscopo CitffHbnatenei v^nturos^ ut exercitationibus theologicis alumnorum seminarli intersint. et de «Utu serfiinarn uberiorem nS^itiam capiant.

LecQi -dein aunt reeponaa theologorum quaestionibus in congregationtf IU Vublica examinatis, et decreta lata ./ub .numeris 5 e\i>

Statuerunt porro patres loiieilu scribendum esse Romam, et rogandam MUlm sanctitatem, ut erectionem domus matricis intra limites provinciae t^/tnein-.natemus. superiori congregationis Doctrinae rhn-atianae 'commendate benigne v^it. unde 'idonei magistri scholarum proVcholn» anglicis in maioribus parochiis obtinerentur.

ψAKTA <'.iXi,KE<iATb' ITBlJt A
Es»Um lir. Lt * 4 po»l mt ri-lo ιπ hahits.

Lecta sunt prunum responsa theologorum de quaestionibus ad deliberandum pro illa dic designatis. videlicet de foricula in mixtis matrimoniis adhibenda, de appellationibus ad métropolitain, de institutis catholicis? de missionibus promoverydji* in omnibus dioecesibus* provinciae, de Hire stolae, tandem de parentibus qui pueros suos ad prrçnam communionem praeparare negligunt.

Auditae dein sunt ex ordine sententiae theologorum quoad singula puncta.

QVIXTA ET SEXTA CONGREGATIO PRIVATA
, Sabbato, die R man habita.

Lectae sunt epistolae ad sanctitatem suam nomine patrum concilii dandae.

Lecta pariter responsa theologorum relate ad quaestiones in IV congregatione publica examinatas, et lata decreta sub numeris VII, VIH. IX. X et XII.

·TERTIA SESSIO SOLEMNIS
Die H maii, dominica V poet Pascha habita

Hora 10, omne· praesules, religiosi et theologi processionahter, at in prima die. ecclesiam cath··dralem petierunt.

Missam solemnem celebravit reverendiasimus episcopus Clevelandenais. ministrantibus admodum reverendo domino Benoît, archidiacono. admodum reverendo domino Ferneding et reverendo domino Schacbi. diacono et subdiacono. Keverendissimo arcbiepiscopo adstiterunt admodum reverendus dominus Collins archidisconus, reverendus pater di Mana et reverendus dominus Quinlan, diaconi ad thronum.

Post evangelium, iterum concionem habuit reverendissimus episcopus Lwdovicopolitanus super evangelium illa die in synodo lectum, ostendendo firmitatem ecclesiae fundatae supra fundamentum divinitus inalitutae ecclesiasticae auctoritatis contra vero imbecillitatem ruinamque haeresium principio propriae opinionis innixarum.

Deinde, observatis quae in pontificali Romano praeeeribuntur, aperta est seeeio solemnis ultima

A huius concilii fecundi provincial!* 'Cmr?nnatensi·. Cantatis psalmis iuxta praescripta dr «'nodo concludetyda, lecta sunt decreta a concilio lata, et X patribus concilii supra altuyv «ubSeupia ' Quo factor reverendissimus et illustrissimus dominusr arehi-episcopus finem concilio» 'impt*uit iuxta formulam prae«Cnptam. et fartae »gnt acclamationes quae sequuntur.

». ACCLAMATB'NES

. -4rcA»WiaroRMS.'- Sanctissimae Trïfrrtati. Fstu et in surculum ssebult· f . ~

CMdrua. Btjj^dirts mi s&ncta ct >ndi\ i<iu« l ηηιiAβ.

nujc rt M< m| ‹ r <·ι prr infinita «arcula *art ul>>rum jircAtJidcoawjt. Beatae Mariae. 'irgini immaculatae deiparae, punaaimar. ateliae larob fulgidae et solis innjar aj^endidae. hotn-r et vrneratH* J

F tui*. Hiincta -ih*! genitrix
' -.4rrAidi(jroHUJ«. Brutissimo pontifici maximo, amor sinceru*. itidnulsii fidrhtas et debita obedumtis cum multis ruin'

Chont9.'' Jh.minus conservet cum. et vnifiret eum. et beatum faciat eum m terra, et non tradat eum in animam mimicorum eius

XrrAidiacoNiu Reverendissimo dotnhn» archi-episcopo. huius concilii provincialis secundi praevidi. «alus, gratia et^diuturna prosperitas

Chornt, Imple enm. Domine. Spiritu sancto tuo. et fac ut multos adhuc annos eum pietate, sapientia, prudentia et dignitate sic praesidere continuet

*Archidiaro**!* Venerabilibus dominis dominia' episcopis. qui hoc concilium doctrina sua illustra*
C runt et finem eius felicem fecerunt, magnae gratiae, bona memoria et omnia fauste

('Aorus. Benedic eis. Domine; illumina corda eorum et salvos redde ecclesiis suis.

Archidiacwtt. Episcopis et sacerdotibus nostra· provinciae defunctis post labores «uos in Christo quiescentibus, pax et misericordia in l>omino nostro.

CAorws. Requiem aeternam donabis. Domine, et beata retributioeos in terra vivejmum comitetur.

Archtdiacon».* /-^upertonbui'ordinum religiosorum ac theologia, qui huic concilio doctrina sua et prudentia astiterunt, vita, felicitas, magma cum gratiis.

CAorua. Pro omnibus hia meritis retribuat eis Dominus m abundantia sua.

*Archtdiaeo***.* ('lero et fidelibus nostrae provinciae. gratia et benedictio in Christo Iesu

(Aotim. Eluceant. Domine, in omnibus virtutibus) Christianis, et in omni bono et perfecto opere permaneant.

y4rrAidiar<m«s. Hoc concilio provinciali secundo iam habito et, Deo adiuvante et auspice Maria, concluso. Deo optimo maximo gratias reddamus, et in fidgi unitate, fervore caritatis et vinculo pacis discedamus.

CAorws. Fiat' Fiat' Arnen. Arnen

Deinde cantatus est hymnus Te *la*dn-datum osculum pacis, et caneatis orationibus, reverendissimus archiepiscopus solemnem benedictionem impertiit, qua data, omnes prort^M>i«»naliter reversi sunt ad domum arcbiepiscopalem

DECRETA CONCILII.

1. Statuerunt patres decreta concilii provincialis Cincinnatensis I, nuper a sancta sede apoetoliea approbat·, nee non decreta*omnia octo priorum Balfll·morMMMm eeeeilwrum, puriter - annet· sede aaaoftA, -t in eodem concilio Oincinnatensi eolemuiter recepta, quam. primum in omnibus haias provinciae dioecesibus, veluti leges ecclesiastic··. premnL ganda e··*

. . . . . N·»!···»·.lmni·———

a. Statuerunt .patres otbnes , huius provinciae A pastores monendos esse de obligationd·^*· per eanonicam ecclesiae disciplinam tenentur quam primAn post ferifm V in coenn Bomini nova olea sancta obtinere iisque uti m benedictione fonti· baptismalis et in saéramentis administrandis, veteribus in lampad·^ coram sanctiafimo sacramento reverenter combustis.

' 3. rf*um constet in nostra provincia conscientiam confessariorum multum angi,' eo^qdod eatis, compertum non fuerit quorumnam ordinum teligiosqrum vota solemnia vel simplicia habenda sint; statuerunt patres supplicandam esse sanctam sedem, ut aliquid * / auctoritate apostolice constituatur, unde eiusmodi * / dubia tollentur. f ‹

4 ’1't certa quaedam norma hac in provincid statuatur pre fundationibus rflissarum quas pietgs fidelium non raro postulat, censuerunt patree eiua- * modi fandationes, maxime quando sunt perpetuae. B cum magna cautela ob peculiaria in quibus versamur rerum adiuncta, et nonnisi in casibus specialiter ab ordinario approbandis," esse admittendas; ea etiam ratione^^t pro missa privata fundus saltem quinquaginta scutatorum, pro cantata' vero, centum scutatorum prius existât, curante quoque ordinario ut conditiones fundationum ad amussim adimpleantur.

5 Promoventibus reverendissimis dominis episcopis Vincennopolitano et Wayne-Castrensi, in quorum dioecesibus quatuor tantum festa de praecepto" existunt. censuerunt patres supplicandam esse saitotam sedem ut in his dioecesibus disciplina universalis ecclesiae auctoritate apostolica statuatur, quatenus in posterum festa Circumcisionis. Epiphaniae domini nostri Iesu Christi. Corporis Domini et Annuntiationis beatae Mariae virginis, de praecepto a sede apostolica ibi declarentur.

6. Censuerunt patres omnes pastore· animarum sub gravi teneri scholam catholicam in unaquaque paroecia seu congregatione sibi subdita, ubi hoc fieri potest, providere ; atque ut singulis ordinariis constet, quaenam sint paroeciae in quibus haec obligatio existit, statuerunt ad jiraxim revocandam esae legem iTridentinam ', qua inbentur rectores ecclesiastici quotannis rationem exaqtam ordinariis reddere omnium proventuum quoAimque modo ecclesiis provenientium, quam proinde rectoribu^ supradictis observandam districte insserunt.

'. Placuit patribus eam formulam, in celebratione matrimoniorum mixtorum, adhibendam esse, quae ab eminentissime praefecto sacrae congregationis de Propaganda fide episcopia foederatorum statuum est proposita, ampliori ratione tamen iuxta vetus rituale Baltimorenae et morem patrium expressa.

8. Cum provinciae huius metropolitano eatis , compertum non fahrit quid sibi agendum esset, iuxta praesentem icclesise disciplinam et mentem sedis apostolicae, in casibus appellationum a suffraganeorum indicio, quae non raro ipsi deferuntur tam a Isicio quam a clericis; statuerunt patree supplicandam esse sanctam sedem pro instructione, hac super re, ut scilicet certe innotescat, utrum, et in quibus casibus (salvo semper iftre communi appellhndi directe ad sedem Romanam) eiusmodi appellationes sint recipiendae.

9. Quandoquidem luce clarius facta demonstraverunt fructus uberrimos ex sacris missionibus in hac provincia provenisse, statuerunt patres omnia media adhibenda esae ut illae in unaquaque dinaceai stabili aliqua rations provideantur.

Cum plureo iam ra hac' provincia existant inter iuvenee catholicos oonfraternitates tum ad pietatem · fovendam, : tum ad litterae' eïcolendas,. placuit patribus eas potitis approbare et inventuri ' catholicae commendare quae stricto nomine piae vocantur, quaeque R Ade apostolica sunt probatae et indulgentiis auctae; cauteria nbn quidem sublatis, sed ad pia studia et praxes devotas adhortaris.

I IlyPlacuit patribus societatem planctae Infaqiiae Iesu adeo a sanctissimo domino nostro Pio papa IX, in brevi- apostolice dje 18 rufii anpo~1856 dato. I commendatam et alias indulgentiis auctam, in omnibus huius provinciae dioecesibus, in quantum per rerum adiuncta fieri poterit, instituere, et totis'viribus fovere

12. Enixe studeant pastores ut (Arentes sub ei^rum cura existantes pueros suos qui ad annos discretionis pervenerint ad sacram synaxim et satramentum confirmationis solerter praeparent; et ad B hunc iijem obtinendum saepius in anno, praesertim tempore Paschali appropinquante, populum publice in eecleaia moneant de hoc gravissimo officio, quod qui non adimpleverint parentea extra viatn salutis procul dubio existunt, atque sunt proinde a sacramentis arcendi. curent quoque ut quotannis ordinarios certiores faciant de numero eorum, qui. anno elapso, prima vioe/ad sacra mysteria admissi sunt.

13 Placuit patribus ut tertium huius provinciae concilium conveniat in Cincinnati, dominica quarta post Pascha, anno 1861. ›

t Ego Ioannes Baptista, archiepiscopus Cinrinnatensia. definiens subscripsi^

t Ego Petrus Paulus, episcopus Zelanus. coadiutor administrator Dctroitensis. definiens subscripsi

f Ego Amadeus, episcopus Cie, elandeosis. de- C finiens subscripsi.

+ Ego Martinua Ioannes. episcopus Ludovicopolitanus, definiens subscripsi.

f Ego Mauritius, episcopus Vincennopolitanus. definiens subscripsi.

Ego Georgius Aloysius, episcopus Covingtonensis. definiens subscripsi.

f Ego Fredericus, episcopus Saut-Sanctae-Mariae. definiens subscripsi.

EPISTOLA

patrwn concilii Cincinnatenm provinciale II, ad nuBussi *pontificem.*

Beatissimo ac unctissimo patri.

PIO IX, PONTIFICI MAXIMO.

Beatissime pater.

Secundo iam Cincinnatensi provinciali concilio D celebrato, haec una mena, unus hic omnibus insedit animus, ut quidquid in rem Christianam sive moliri nive statuere suscepimus, id omne et voluntati tuae apprime placitum, et muneri quo in ecclesia fungimur valde consonum, et quibua praesumus populis, iis etiam utilissimum eveniat.

Tibi enim uni, ceu Petri apostolorum principio successori, ovee a Christo domino agnique pascendi traditi eunt; tibi, quippe qui eupremns lee] eoeleeiae universalis doctor, novimus a Christo munus demandatum tum tnoe in fide confirmandi fratres, tum quid sibi in sui suorumque utilitatem populorum agendum esset, edocendi dirigendique.

Atque'haec de Romani pontificis in universam eedeahm primatu doctrina certe illa eet, circa quam, fatoatibns et inter heterodoxos noa paaeia, reliquae ornuii quae Boautn inter endociam oaetecuaque

" MCtM »**** »-

que sedi obseriantiae vinculi· populi fiunt, op uberiore· gratiae fructu· edere in Domino gloriantur.

Qui enim fieri poseit, ut Chritti caritate uniantur qui a Cifriati vicario animi· dissentiant? Muneris ergo ,nostri esse duximus ut quibua viribus fieri posset. in id potÎMiraum incumberemus ut huiùsmodi erga diri Petri gpdem ubsequii affecto· tum in nobia tum in popuÎi· curae nostrae traditi· ueque augeretur. Atque id quidam, aicuti necessarium, hac noetra in regione potissimum ac sedulo curandum eat, cum, multa hic de' religiosa, ut aiunt, libertate effutiantur. titnenHumque Tobi· rit, ne ai (t quid) remisse haç in re 'perficienda pergamus, « erroneae id genua opiniones pedeténtim in ehristiani nostri populi animos menteaquç irrepant, atque illic alta· processu temporis radice· agant, quanto cum rei Christianae detrimento nemo eat qui non videat. x

Licet autem nobis in Domino gloriandum ait quod ad id operis conatus hucusque nostri prospere admodum evenerint, pro viribus nihilominus curandum duximus, uü cum apta sese dederit oedasio, exemplo nostro/quao diu rqultumque greges nostros hanc in rem edocuimus, publico hoc testimonio una omnes confirmaremus. .

Quod vero videntes gaudemus, Ingens rei Christianae hisce nostris in terris incrementum, hoc partim ^exstitit] -ex assiduo fere catholicorum ex Europa ad oras nostras adventu, partira, quod nobis quidem longe iucundius, ex praeiudiciorum e protestandum mentibus obliteration©. Quo factum est ut qui prius quidquid catholicum sonaret odio prosequebantur, ii in praesentiarum in animum induxerint ut sua aeque ac catholicorum argumenta ad eruhnam revocarent; cuius rei ille sua natura benyrticentiseimue est effectus, ut quam veritatem *tync* inde scrutari conati sunt, eam hilari tapdem C /animo invenerint inventaeque Dei gratia suffulti adhaeserint tenacissime. Atque hos catholicae veritatis divinaeque gratiae triumphos in dies videre est. Numerosiorem vero protestantium multitudinem ad castra nostra advolaturam speramus, cum messi, quae multa hic quidem ac longe lateque diffusa est, parem operariorum numerum sufficere dabitur. Verum, proh dolor! parvuli, et quidem quamphirimii, petierunt panem at non erat qui frangeret eis. Hinc nobis visum in Doming eat nihil intentatum relinquere, ut, quam citissime fieri possit, seminaria iuxta Tridentini placitum in singulis provinciae nostrae dioecesibus instituantur, vel si iam instituta, ·olidiori, qua par est, tum docendi ratione tum protensorum qualitate perficiantur. Interea (f dum) provinciale seminarium ad Cincinnatensem urbem liberalitate maxima erectum est, quo iuvene· nostri tum moribus tum mentis acie praestantiores mit- D terentur, ut non solum .spiritu ecclesiae ministris proprio, verum litteris etiam scientiisque sacris in primis optime diligentissimeque informarentur.

Praestet Deus ut conata haec nostra, ad maiorem ipsius gloriam, ecclesiae augmentum animarumque salutem, laetabundi tandem perficiamus. Nostra denique concilii decreta, ea quae nos decet et animi demissione, et obsequio erga Romanam sedem, voluntate plena, sanctitati· tuae iudicii) subiicienda mittimds, te, beatissime pater, orantes obtestantesque, ut, quae tibi respuenda videntur, reiicias; quae mutanda, corrigas; quae recta arbitraris, ea omnia apostoliea qua polles auctoritate sancias, confirme·, tuearis.

Nobis, ad extremum, Deum optimum maximum precatis pt diu te incolumem sospjtomque in eoole-«iee uaivoruM 4

praevales affectu, àpostolicam digneb· bene^ic-ttone^i impertiri.

Sànctitatia tuae filii obedientissimi in Deo/ Ioanne· Baptista, archiepiscopus Cincinnatensi·. Petrus Paulus, episcopus Zelano·. administrator Detroitensis.

› Mauritius, episcopo· Vincennopolitanu·. Anihdeas. episcopus Clevelandensi·. Martinus IoannSsZ episcopus Ludovicopôli^MuA. Georgius Aloysius, episcopus Covingtmiensit · Fredericu·. episcopus Saut Sanctae Mariae Ioannes Henricus, episcopus Wn ne-Ca*tfrn»n*.

EI^SToÇ.A

«mÎM/nrissiiRi et rrerr/edi/risti J *C. Barnabo, pr<itfreti Mervf con^re^ahonis dr Propaganda fidtr, circa drerrta a cuncilio prorina.iii Cincinnatmti II* ed»M.

Illustrissime ac reverendissime domine

In generalibus comitiis, die 28 septembris anni huius, patres eminentissimi sacrae congregatii^âs Fidei propagandae examen instituerunt provinciali·-xnodi Cinrinnatensis, quam amplitudo tua isthic una cum suffraganeis episcopis mense maio/currenti· anni celebravit. Porro sacrum consilium, actis ac decretis praedictae Miiodt mature perpensis, censuit edendum adprobationis decretum, quod hisce sdiecQmv litteris recipies Quaedam tamen eminentissimis patribus adnotanda occurrerunt, eaque de inore Complectar instructione sequenti.

Optarunt igitur patres eminentissimi ut sacrae congregationi remitterentur praeter acta et decreta litterae etiam convocatonae celebrati concilii, quod quidem amplitudo tua praestandum curabit. Insuper inseretur actis formula turamenti professioni· fidei, quam ab episcopi· editam fuisse non dubito. Te autem profecto non latet maxime laudabilem praxim teneri ubique ab episcopis, ut nimirum in concilii· provincialibus actus ille religionis exerceatur. quasi nova eius fidei protestatio quam antistites profitentur ac praedicant, quamque usque ad sanguini· effusionem tueri ac confirmare parati sunt.

Facultates quas synodus a sanctissimo domino nostro postulavit, benigne concessit sanctitas sua. ita tamen ut ad septennium tantum extendi voluerit prorogationem illius quae baptisma adultorum attingit^ad decennium vero quae.ad dispensationem refertur super sabbati abstinentia. Voluit autem sanctiMimus dominus ut curent episcopi formulam baptismi pro adultis in rituali Romano praescriptam pedetentim in usum revocare. Habes igitur hisce adiecta literis rescripta pro dicti· prorogationibu·. una cum duobus aliis, quorum alterum potestatem tribuit episcopi· permittendi communitatibus religiosis absque clausura viventibus conservationem sanctissimae eucharistiae, alterum vero provinciae Cincinoatensi quatuor restituit festa de praecepto, Circumcisionem Domini videlicet, Epiphaniam, Corpus Christi atque beatae Mariae virgini* Annuntiationem. * Ad ea vero quae a concilio proposita sunt circa antistitem Nasbvillensem, sacra congregatio censuit ·ei dandum coadiutoreta episcopum, propositioneip tamen iuxta sancitam methodum ease faciendam. Minime autem visum est expedire eminentissimis patribu· ut sedes Nashvillensis a provincia Banctl-Ludovict subtrahatur, cum difficultatibus, quibus urgetur episcopus, ad formam iuris communis obviam' iri queat

SaactWmo domino nostro relatum est desiderium

gregAtionis Christianarum Scholarum ad domum A matricem suae societatis in provincia Cindueteasi instituendam, quo videlicet per idoneoa magiatroe in locis praecipuis collocandos catholicae educationi adolescPentium facilius provideatur. Porro beatiseimus pater dictum episcoporum"desiderium benigne est prosecutus, iussitque in esta rem superiori congregationis Christianarum Scholarum litares ex sua auctoritate per sacram hanc congregationem expediri-

Ad propohitum dubium: ^An et quae instructio danda esset episcopis Cincinnatensis provinciae super appellationibus ad metropolitanlim?" Sacra congregatio respondit: „Consulendos "probatos auctores, ac praesertim constitutioném Jlqnçdicti XIV/ *Ad militanti? ecclooiao."*

Actum pariter est in generali conventu supramemhrato do usibus qui vigent, tum saepe excipiendi confessiones utriusque sexus in ecclesiis parochialibus tempore noetis. tum benedictionem B impertiendi pariter nocte sanctissimo eucharistiae sairamento.

Ad dubia relativa aacrae congregationi proposita, eminentissimi patres responderunt: ^Inductos usus ex qieculiarihu» adiunctis prô nunc esae tolerandos, videant tamen episcopi ne abusus irrepant, et scandali» occasio praebeatur.** Decretum vero quod inseritur quoad confessionem mulierum amplitudini tuae tradendum voluerunt.

Denique dubium ab amplitudine tua mihi propositum literis quibus acta synodi explicasti, ad supremam sancti Officii congregationem ex mente eminentissimorum patrum transmissum est resolvendum. Quare opportunum responsum, cum prodierit, communicabo tibi. Interea Deum precor ut te diu sospitem et incolumem servet.

Romae, ex aedibus sacrae congregationis de Propaganda fide, die 10 novembris 1868. C

Ad officia paratissimus

Al. cardinalis Barnabo. praefectu». '

P 8. Deeretum. de quo supra, statim ac illud a laudata sacra congregatione recipiam, sine mora tibi remittam.

Caietanus. arèhiepiscopus Thebarum, a secretis.

Reverendissimo Ioanni-B. Purcell, archiepiscopo Cincinnatensi.

DECRETUM *

racrao congrtgationu d» Propaganda fido.

Anni huius 1858, mense maio, concilium provinciale Cincinnatense, in civitate eiusdem nominis habitum est, praesidente reverendo patre domino Ioanne Baptista Purcell, arohiepiscopo.

Cum autem illius acta ac decreta exhibita fuerint sacro consilio Christiano nomini propagando, in generalibus comitiis dio 3« septembris currentia D anni, referente eminentissime ae reverendissimo domino cardinali Prospero Cetarini, eminentissimi patres consuerunt diotam concilium Cincinnatense, nonnullis tantum ad peculiario instructionis, quae adiungitur, formam redactis, esse adprobandum.

Hanc vero aacrae congregationia sententiam cum eminentiseimua ao reverendissimus dominus cardinalis Alexander Barnabo, eiusdem praefectus, retulisset sanctissimo domino nostro Pio papae IX in audientia habita die 3 octobris nuper elapsi, sanctissimus eam in omnibus adprobavit, ac praesens decretam expediri iussit.

Datam Romae, ex aedibus diotae sacrae congregationis de Propaganda fida, idue* aovambrW anno 1868. ear^nalis Barnabe, praefectas.

A EPISTOLA ' .

Mactwsûm *domini noitri Pii papao* /X, *ftairibn»*

coiwsZm *promaeialio "Cineumatonoio II.*

Venerabilibus fratribus Ioanni Baptistae,, archiepiscopo Ctacimiatansi, et eius suffraganei»,x "

V^Pira papa IX.

Venerabiles fratres, salutem et apostolieam * benedictionem. * '

- Singulare quidem gaudium nobir'kttulerunt obsequentissimae vestrae'litterae, die 9 proximi menais maii datae, quibl». 'venerabiles fratres, supremo nostro, et buiiis apostolicae sedis indicio acta secundi provincialis Cincinnatensis Concilii a vobis habiti demississime subiicere gloriati estis. Namque in eisdem litteris omni ex parte elucet eximie vestra erga nos et. hinc Petri cathedram pietas, fides. amor et observantia, Ac nobis gratissimum fuit noscere singulare* studium catholicis antistitibus si plane dignum, omnique laude efferendulb, quo venerabiles fratres, istis fidelibus populis curae vestrae traditis inculcare non desistitis, ut nobis et eidem Petri, cathedrae firmiter adhaereant, ac sedulo obedient, quae omnium ecclesiarum mater atque magistra-illi innixa est petrAe, quam superbae non vincunt inferorum portae, et ad quam propter potiorem principalitatem necesse est omnem convenire ecclesiam, extra quam qui comederit agnum profanus est, et cui tota quanta est chriatianae reipublicae moles divinitus est superinstructa. Summa certe laetitia ex iisdem litteris intelleximus, sanctissimam nostram religionem in istis regionibus, divina adspirante gratia, maiora in dies incrementa suscipere, ac spem affulgere fore, ut quamplurimi, discussa mentis caligine, ac errorum tenebris depulsis, veritatis lucem adspiciant, atque ad catholicae eccleeiae sinum coniplexumque redeant. Quocirca vobis addimus animos, venerabiles fratres, ut divino auxilio freti, pergatis maiore usque alacritate ministerium vestrum implere, ac dilectarum ovium saluti quotidie magis consulere, easque ab venenatis pascuis arcere, ad salutaria propellere, ^t nullis neque curil, neque consiliis, neque laboribus unquam parcere, ut omnes Christo lucrifacere possitis. .Meritis vero laudibus, prosequimur consilium a vobis initum, erigendi scilicet in singulis dioecesibus clericorum seminarium ex concilii Tridentini menta, ut ibi adolescentes clerici ad pietatem, religionem et ecclesiasticum spiritum mature fingantur, ac humanioribus litteris severioribusque disciplinis, praesertim sacris, studiosissime imbuantur. Significastis autem, in Cincinnatensi civitate provinciale seminarium iam fuisse excitatum ad aocuratiorem solidioremque eorumdem clericorum tan in religione,. tan in scientiis institutionem procurandam. Sed probe scitia, venerabiles fratres, nos de spirituali istarum regionum bono summopere sollicitae iam constituisse in bac alma urbe nostra aedos pro- collegio Americanis clericis destinato, ac vehementqr ff^taro, Ut iuvenes clerici a vobis delecti in ipsum collegium mittantur,' quo ex Romanae ecclesiae, omnium matris ot magistrae, more inatitutisque ad ' ecclesiasticum spiritum formentur, ac bonaa artes, disciplinasque praecipue sacras condiscant, incorruptamque doctrinam ex ipso fonte hauriant, et in patriam deinde redeuntes, vobis vestrisque dioeoeeibus usui et ornamenta esse possint. Mune vero quod attinet ad concilium a vobis eoaoelebratan, ex animo gratulamur, quod ia unum ooavonietia, ut pie pontonii 'vestra eoiltaitadiao

,| gMfegum *aA* -MtaMk

gitque iuêndim fovkndamqnk conducere exi»tima»ti». Zfo»tra autem congregatio Udei Propagandae- praepoaita,° cui ex more iptiut concilii acta examinanda oommieimua, congruum tuo tempore de actit ipaia retpontum robia dabit, poaiquam omnia ad not accurate retulerit. Ne infertnittatii Deum optimum maximum orare et obtecrare, Ct infirmitatem noatram graxitaimo cummi pontificatus onere hiace potiMi. mum difficillimi» temporibus laborantem omnipotenti aoa virtute adiuvet, roboret atque confirmet,' omneaque actur noatroa ad maiorem eccleaiae auae ·anctae utilitatem proaperitatèmque dirigat.' Perauaaiccimum autem robia ait. no» et praecipua voa benevolenti» proaeqtii, er haud emittere fervidae ipai tleméntiaaimo misericordiarum'patri adbibere precea. ut uberrima qiiaeque auae bonitati» dona auper voa propitiae retaper effundqg quae m fidelpo quoque vestrae vigilantiae concreditor copior» descendant. Atque horum auapieem et studiosi»-"' simie uoatrae4tr-soo voluntatis testem Apostolieam benedictionem ex intimo · corde profectam vobis ips», venprabiles fratre»., et univeraia istarum ecclesiarum clericis 'laicisque fidelibus peramanter impertimur.

Datum Romae, tapud Saddam Petrum, die 14 iunii, anno' (858, pontificatu/ nostri anno MI.'

Pyl· Γ*ρ· IX

APPENDIX.

STATUTA DIOECESIS RI'THENEN-818

1854 piartii 18.

Supra eot 1. (B Rodez. E Carrère. -imprimcuHibriire do 1 évéèhé. 1892.

2) Statuto synodaux du diocèse de' Rodez, publié· en 1854 par Mgr Croizier. évêque de Rodez. Quatrième édition, publiée par ordre de Mgr Bourret. évêque de Rodez et de Vabres *[Intignt.]*

In-16·, 93 p. — Baveux, chapitre. *

P. 18. baec atatuta edita sunt »ub data Rutheni·, 19 martii 1854.

STATUTA DIOECESIS EYSTETTEN81S

1854 iulii 7.

Statuta dioecesis Eystettensis in Germania, edita die 7 iulii 1854, aub Georgio Oettl, episcopo Eyetettenei. 0

De Bia statutis confer opus cui titulus:

Raymundi Antonii, epiacopi, instructio pastoralia, iuaau et auctoritate reverendiaaimi domini Franciaci Leopold], epiacopi Eyaiettenaia. iterum aucta et emendata; editio quinta. Friburgi Brisgoviae, sumptibus Herder, typography editori· pontificii, MCMII. Vindobonae, Argentorati. Monachii. S. Ludovici Americae.

In-H*. XXĪV - K2<· p. — Roma, collegio Teutonico dell· Anima.

P. VI, haec statuta edita eunt, extra synodum, prius die 10 iunii 1768, deinde in secunda editione curata a Georgio. epiacqpo Eyatottensi. die 7 iulii 1854. denique a Francisco Leopoldo. aub datk Eyatadn. 7 iulii 19<»2.

SYNODUS DIOECESANA BURD1GALENS18

1854 augusti 1-2.

Supra ea/. 71.

2) Statuto du diocèae de Bordeaux, .suivi· d'une instruction aur l'administration-temporelle des paroisses, publiés par son ém. Mgr le cardinal Jean-Louis-Aune-Magdeleine Le Febvre de Cheverua, promulgués de noftvegu, avec des modifications, par son ém. Mr le cardinal Ferdinaud-François-Auguate Donnât, archevêque de Bordeaux, primat d Aquitaine. *[Intiçnt.)* Bordeaux, imprimerie et librairie maison Lafargue. L. Coderc, F. Degréteau et P. Poujol, success". rue du Pae Saint-Georges, 28, 1861.

In-8e, XXV - 280 p. — Paria, Bibl. nat. B 18 598.

V. VI, memorantur synodi dioeceaanae celebratae annis 1836 et 18.54.

SYNODUS DIOECESANA CAMERAISENSIS

1854 reptembria 8.

Synodo» dioeceaana Cameraceneia in Gallia, celebrata die 8 aeptembri» 1854, aub Renato Franciaeo Regnier, arehiepiacopduCameracenai. D *[buig*»·]* Cambrai, Ed. Deligne. imprimeur de l'archevêché, 58, Grand' Place, 58, 1874.

In –12*, 509 p. — Nice, séminaire.

De hac aynodo oonfef"opu» cui titula·:

Instruction», ordonnancée et réglement» de monseigneur l'archevêque de Cambrai, concernant la discipline eocléaiaatiqne, la pratique do saint ministère et l'adminiatration temporelle de» paroi··®·.

Mentio sequentium synodorum Cameracenaium P. 48, die 9 septembris 1853. P. 57, die 8 Septembris 1854. P. 353, die 7 septembris 1855. P. 445. die 11 eeptembris 1867. P. 95, die 13 septembris 1867.

Confer çtiam *tupra coi.* 319 C.

SYNODUS DIOECESANA BUFFALEN8IS V

71854.

Supra ool. 135.

2) Synodua, {1901),... *(titultu tupra eol.* 1181 D).

P. 54, „Anno 1854, habita eat aynodua dioeceaana [Buffalenaia] V, ex ephemeride *Srntùui* constat."

SYNODUS DIOECESANA MOLINEN8I8 II

1854.

Synodas dioeoaaaaa Molinensis II in Gallia, oolobreta aaao 1854, sub Potro $mom Ladovioo

De bac aynodo confer opus oui titulo·: Sauna atatutorom, (1874) ... (titafa· *Mfr»*

, CONGREGATIO XXrÂRCHIPREBpYTERORUM. DIOECESIS MECHLINIEN8I8

K * _ .' ■ 1855 tgaii 8. _ χ I », ' Γ . ' '. I ' .

Congregatis XXI archipresbyterorum di&OM» A~dtaii'1855, cur adefaht vicarii generales, canonhii Mecbhniensis in Belgio,'habita die 8 maii 1855, sub Engelberto Sterekx, aTchiepiscopo Mechliniensi.

Exstanj constitutione» in opere eoi titulus: ,

Supplementum ad synodos Mechliqiensee novissimas, acta et depasta in "Vigesima "prime &>ngre-'gatien^ erchipreibyteronim- habita die 'B prensis

' ' I' . .. V ' Λ *

ët archiprcebytèri numero 33. *(In fine:)* Mechliniae, e typographic jI.-Dessein, successoris Hanict), 1855. . .' '. 1

In-8'^23>p.'— Besançon, archevêché ; Ron|al|», collège Belge '

"4

Synodus piQEcÉsANA^icÏAviifSsis n

V 1855 iiilli .7-10. .

Supra col. 305, ,

' 2) Instruction sVbodale de monseigneur l'évêque de à son ^jrgé diocésain asaqmblé^pour ia retraite et le synode, 7 juillet 1855; deuxième sédition. Poitiers, imprimerie et librairie de Henri B Oudiû, rue de l'Eperon, 4, 1855. t 1 ' Γ

In-18®, 88 p. — Marseille, ville.;

3) Istrusioni sinodali di tnonsr vescovo di Poitiers al suo clero dioeesano adunato pel sinodo* e pel ritiro negli* anni 185*5 e 1857, version© dal francese. Milano, Natale Batteszatti. 1859.

In -18 ·, VIII - 23Q p. — Roma, 8. Anselmo.

> P. 5-87, prior synqdus celebrata est die 7 iulii 1855. P. 89-230, secunda instructio.

4) Statuta dioecesana seu constitutiones synodales ab illustrissimo ac reverendissimo dd. LudoviooF.duardo Pie, episcopo Pictaviensi, edita. *Ylt*~*tigni.]* Pictavis, ex typia (/udin fratrum, via dicta de l'Eperun, 4, MDCCCLXXV, <

Iη-8^, VIII-215 p. — Bernay (Eure), séminaire.

In opere citantur sequentes synodi Pictavienses vel statuta:

. * P. 38,'statuta synod»JU anni 1367 (mentio etiam apud Bochel, 4ib. IП, tit. 2, c. I"2ii). P. 38, statuV synodalia anni 1396. P. 8, statute sydodalia anni 1544. P. VII, statuta synodalia anni 1712. P. VII, ■tatuta synodalia anni 1829. P. 1, syn. dioec. die 7 octobris 1852. P. 4. syn. dioec. die 9 iulii 1855. P. 51, syn. dioec. die 17 septembris 1856. P. 135, syn. dioec. die 17 iulii 1873. ' P. 36, syn. dioec. anni 1874.

SYNODUS DIOECESANA MOLINEN818 П1

\- *^1855 augusti 24-5.

Synodus dioecesana jIolinensis.311 *jp* Gallia, C Domini MiDCCC.LV. Molinis, ex typiVDesrosiers, celebrata diebus 24 et 25 autfusti 1855, sub Petro Simone Ludovioo Earia de Dreux-Brésé, episcopo Molinensi. M.DCCC. LVI.

In - 8', 2 f. - 84 p. — Roma, Mariâtes.

Exstant constitutiones in opere cui titulus:

1) Tertia aynodua dioecesana Mofinensis, celebrata ab illustrissimo et reverendissimo d. d. Petro Simone Ludovioo Maria de Dreu'x-Bréxé, Dei et apostolioae sedis gratia episcopo Molinensi, anno

P. 4, 18, 19, haec synodus celebrata est, tribus sessionibus, diebus 24 mane, 24 vespere et 25 augusti 1855.

2) Summa statutorum, (1874), .. . (titu/us *mpra coi.* 1032 C, n. 2), p. 23.

SYNODUS DIOECESANA CAMERACEN8I8

1855 septembris 7.

Synodus dioecesana Catneracensia in Gallia, cele-,brata die 7 septembris 1854, sub Renato Francisco Regnier, archispiscopo Cameraoensi.

De hao synodo confer opua cui titulus:

Instructions,(^874 i,... *(titulu tupra coi.* 1197 D), p. 353.

Confer etiam supra *coi.* 319 C.

SYNODUS DIOECESANA BUFFALRNSIS VI

1855.

Synodus dioecesana Buffalensis VI In Foederatis D Statibus Americas septentrionalia,- celebrata anno 1855, sub loanne Timon, episoopo Buffalensi.

De hac synodo confer opua oui titulus:

Synodus (1901), ... *(titulnc npno eoi.* 1181 D),

P. 54: aAnno 1855 habita est synodus Buffalenais VI.*

CONGREGATIO XXII ARCHIPRESBYTERORUM DIOECESIS MECHLINIENSI8

1855 aprilia 22.

Congregatio XXII archipresbyterorum dioecesis Mechliniensis in Belgio, habita dio 22 aprilia 1855, sub Engelberto Sterokh, archiepisoopo Mechliniensi.

Exstant oonstitutionea in opere cui titulus:

(Tittdtu initii:} Supplementum secundum ad synodos Mechlinisnses aovisaimas; acta ot domata in vigesima ooeuada enugrogoiiMM archiproobybevioarii generales, canonici, arehipresbyteri aliique numero 36.

(P. 9, Utnhu initii:) Acta et decreta in vigesima tertia congregatione archipresbyterorum, habita die 12 mensis m^ji 1857, cui aderant vicarii generales, oanoniei ot arehipresbyteri numero SS. (Is *β"*-)* MoebHuiaa, o typographie H. Demain, suooeaoorw P. J. Haaioq, 1267.

iJŸNODUS DIOECESANA MOLINENSIS IV

T856 ^ugusti 6.

, **Synodus dioecesana Molinensis IV in Gallia, celebrata die 6 augusti 18&6. aub Petro Simone Ludovico Maria dd Dreua-Bréaé. epiacopo Môlinensi.**

De hac synodo coiffer-opus cui titulus·, Summa stalutorupn^ (187'4). *(titulus tppra col.* **1032 C. n. 2). p. 6.**

SYNODUS DIOECESANA PICTAVIENSIS

1856 septembres 12-7.

SnpraVo/. 495

+y) Statuta. (1875)?... *(titulus supr^ col.* **1199).**

P. 51, mentio aynodi cefeVratae die 17 m*p- 'tembria 1858

SYNODI S DIOECESANA III FFALENSIS VII

185tk

Synodus diooieeana Buifalemua Vil in Pôederatin stntibua Aniericae Neptentrionalin^ eeli-hratu anno 1856. sub foahne fgnon. episcopo Butfalcnsi

De hac synodo confer opus cui titulus-

Synodua. (TA'l l. *ttitulus supra col* **ICI D).**

P. 54 - 5 „Anm> 1^56 «-«debrata est avnodiaç

Bmïïn Io π q ιμ ,Λ II .*

st.VITTA S\ NODALI A Γ■ROVINCIAE GNESNENSIS

18 Oh. 4

Supra col **497.**

*** 2 Antiquissimae constitutiones sy nodales pro» vinciat» Gneznensis. maxima ex parte nunc pnmu^j ,e codicibuKihanu scri-ptis typis mandatae: editionem curavit Romualdu* Hube, j. u d.. omnium Rumpiarum imperatorie, 1-egis Poloniae etc. etc. etc. a consiliiis secretis, senator, ord. imp' reg Aquilae* Xlbae eques. P^tropoli. qnno 1856.** *[Initio:]* **Tv pis H sectionis cancellariae imperatoris.**

In-8° maiori. 2 f.-VIII p. (praefatio) - 222 p. - I f. (index). Genova, civica: Roma. Aasomptionnistee.

P. I-8. ay nodus provincialis Siradiensis. Fylconis archiepiscopi. die 3 iulii 1233.

P. 8-UK synodus (forte provincialis) Fu Iconia. forte celebrata L^nciciae, circa annum 1244,

P |0-3. aynodua (forte provincialis) Fulconis. incerto anno.

P. 14-4^. concilium provinciae Gnesnensis. celebratum Vratislaviae, ab làçobo legato apostolico. anno 1248.

P. 50-3. synodus provinciae Gnesnensis. celebrata Siradii. sub lanussio archiepiscopo. anno 1262.

in festo b. Lamberti confessoris et martvna. |17 sept l.

P. 54-5. synodus provinciae Gnesnensia. celebrata Cami.ensi. sub lanussio archiepiscopo

P. 56-7 1, synodus provinciae Gnestiensis, celebrata y ratislaviae. sub Guidone eardmali legato, anno 1266.

P. 72- 164S synodus provinciae Gnesnensia. celebrata Budae, sub Phibppo Firmano, episcopo et 'legato, die 14 septembris 127*.

P. 165-81. synodus provincialis Gnesnenau, sub lacobo archiepisVopo. anno 1285.

P. 181-2. literae lacobi. archiepiscopi Gnesnenaia. anno 1297, mentionem facientes synodi provincialia celebrati ante hunc annum.

P. 183-204. synodus provinciae Gneenenais. celebrata Vniejoviae. sub lanisula arehiepiaeopo, die 19 februarii 1326.

P. 2<»5 - 18. synodus provinciae Gnesnensis, celebrata Caliaiae. sub laroslao arehiepiaeopo. die 8 ianuarii 1357.

P. 219-22. synodus provincialis Gnesnenaia. sub Nicolao archiepiscopo. die 20 maii 1406.

CONGREGATIO XXIII ARCHIPRESBYTERORVM DIOECESISyMECHLINIENSIS

185^ maii 12.

Congregatio XXIII archipreabyterorum dioecesis Mechliniensis in Belgio, habita die 12 maii 1857, sub Engelberto Sterckx, archiepiscopo Mechliniensi.

Exstant constitutiones in opere cui titulus Supplementum. (1857. ***titulus supra col.*** **1199 D), p. 9.**

SYNODIS DIOECESANA PICTAVIENSIS

1857 iulio. S.

Supra coi. **497.**

Jstrur.ioni. . . . (1859, ***supra coi.*** **1199 B. n. 3).**

SYNODUS DIOECESANA MOLINENSIS V

1857 augUati 26.

Synodùa^dioecesana Molinensis V in Gallia, celebrata die 2tJaugusti 1857, sub Petro Simone Ludovico Maria de Dreux - Brésé, episcopo Molinensi.

Exstant,constitutiones in opere cui titulus:

1) Quinta aynodua dioecesana Molinensis, celebrata ab illuatrisaimo ao reverendissimo dd. Petro Simone Ludovièo Maria de Dreux - Bréaé, Dei et apoetolioae eedia gratia epiacopo Mounensi, anno Domini M.DOCC. LVII. Molini-, ex typi» Γ. Enault. dd. episcopi et cleri typographi. M.DCCC LVIII. In - 8°. 2 f - M p.- 1 f — Roma. Maristea.

P. I, haee aynodu· celebrata est die 36 augusti 1857.

De hao iynodo confer etiam:

2)' Somma statutorum, (1874. h'Mua say'ra ***coi.*** **1032 C, n. 2), p. 10.**

8YNODU8 DI0ECE8ANA CÀMERACEN8I8

1857 aeptembria H.

Synodua dioeceaana Çameneenaia in Gallia, .oele-A "-bratu die 11 sefTembria 1857, aub Renkto Fran- oiaco Regnier,, archiepjacopo Catperaeenai

De fisc aynodd confer opua'cui titulua:

Inatructiqns, (1874),... *(titulus supra* eol.I 197 p), p. 445.

Confer etiam aupra col. 319 C.

.SYNobus DIOECE8ANA BVKFÂLENSI8 VIII

1057.

Syno'durfdioeceaana Buffalenaia VIII in Foederatia Statibua Americae aeptentrionalia, celebrata anno 1857, aub loanne Timon, epiacopo Buffalenai.

.De hac aynodo confer opua cui titulua:

Synodus., (1901), ... (NtUw *supra col.* 1181 D).

P. 55-6. „Anno 1857, iterum congregati aunt reterendi presbyteri Buffalenaea ad synodum VIII celebrandam."

SYNODUS DI0ECE8An CLEVELANDEN8I8

1857.

Synodua dioeceaana Clevelandenaia in Foederatis-Statibua Americas septentrionalia, celebrata anno 1857, sub Amadeo Rappe, epiacopo Clere-

Bjpndenai.

De bac aynodo confer opua cui titulua:

Statuta, (1857), . .. *(titulus supra col.* 138 A)

I BVI.LARII ROMANI EDITÎO TAURINEN8IS

A 1857-85.

Huina collectionis -titulua exatat ap\d Mansi XXXVP, 863-6.

CONCILIUM PROVINCIALE CINCINNATEN8E II

1858 maii 1^9

Bibliographie:

1) Acta. (1886), . . . (titsUus *supra col.* 167 D. n. 1). p. 49-100.

2) Acta, (1875). *(titulus supra* col. 168 D. n 2). p. 203-14 et 1209-34.

CONGREGATIO XXIV ARCHIPRESBYTERORI'M DIOECESIS MECHLINIENS1S

1858 maii 4.

Congregatio XXIV archipreabvterorum dioeceaia Mechlinienaia in Belgio, celebrata die 4 man 1858. sub loanne Dauvin, archiepiacopo Mechlinienai.

Exstant conatitutionea in opere cui titulua:

(Titulus initii:) Supplementum tertium ad synodos Mechliniehaea noviaaimaa: acta et decreta in vigesima, quarta congregatione archipreabyterorum. babita die'4 menaia jnaji 1858, cui aderant vicarii generalea, canonici et archipreabyteri numero 35. *[tn fine:]* Mechliniae. e typographie -11. Deaaain. MDCCCLX1I.

In-8-. 24 p Roma, collège Belge

SYNODUS DIOECESANA MO1JNEN8I8 VI

1858 auguati II.

Supra col. 623.

21 Summa statutorum. (1874), . . . *(titulus supra col.* 1032 C. n. 2). p. 10.

SYNODUS DIOECESANA REMENSIS

1858 octobria 5-7.

Supra col. 765.

2) Statuta aynodalia dioecesis Remenais, reviaa et emendata, necnon quoad pleraque conciliorum decretia Romanorumque pontificum conatitutionibue aucta atque roborata, in aynodali -conventu, diebua XIX. XX, XXI aeptembria anno MDCCCLXVI habito ab eminentiaaimo ac reverendiaaimo dd. Thoma a. R. e. presbytero cardinali Gousset, archiepiacopo Remenai, necnon ab exy. ac rr. dd. Benedicti Mariae Langénieux/ archiepiscopi Remenaia.

D auctoritate confirmata. *[Insigne.)* Ex typis typographiae cooperativae, via Pluche, 24.

Sine anno (1876), in-8* 2 *f. - VI - 656* p. — Nice, séminaire.

P. 1-VI, mundatum cardinalia Langénieux, sub data: Remis, die 15 augusti 1876.

P. 367-646, appendices XVII ad haec statuta

P. 32, 26, 88 et 56, mentio synodorum Remenaium celebratarum annis 1850, 1851, 1853 et 1858.

8YNODU8 DIOECESANA HORTANA

1858.

8ynod% dioeceaana Hortana (Orte) ia Italia, oelobrata u m 1858, 'sub Mattbia Augustino Meagaesi, apteatl· Heateae.

Synodus dioeoesana Hortana, Castellana et Ghleetua anni 1858. CivitA Castellana, 1859.

In-4*. — Rnm, lita. Beoea. — Ipee non vidi.

lion I : SYNODUS DWECESANA^ANCTI-DIONYSU, 1858

SYNODUS DIOECESANA SANCTI-DIONYSII

Synodua dioecesana Sancti-DiSnysii in insula a dicta 15 Réunion, celebrata annp 1858, sub Amando Renato MaupoiaJ.'epiacopo Sancti-Dionysii.

De hac synodo confer opera quibus tituli:

1) Ordonnances, (1869. WWW *ntpra* «d. 1091 À, η. 1), p. i.

'9) Discours, (1863, *titubu ntpra* col, 1099 A, n' 9), p. R

SYNODUS DIOECESANA PICTAVIEN8I8 VI

'1859.

Synodus dioecesana Pictpvienais VI, celebrata anno 1859, sub Ludosico Francisco Desiderato Eduardo Pie, episcopo Pictariensi.

De hac synodo .confer opiis cui titulua:

(Eversa ds Mpr fiedfua da Poitiers, (186IU, 396, 406.

H. WiLTIR, εOΠ M. RUE RERIMRS-PAUSSY, 4, PARIS (VF).

AVIS TRÉ8 IMPORTANT. P

BIBLIOGRAPHIE GÉNÉRALE DES LIVRES RARES

GRJtRRI (J.-Tk.) TV4aer 4aa **lima ram tt** arfo etax M ffiwWaii dictantar» dMNprdpdafw, eoataaâpt **plu** *i»* «**al** ariDe **utieta** M livra· Van·, eariëu el mharcM··' d'oavr^n 4· laie.

18*8-1888 **tftetapwtot n** fiWMimiW) (MO ee(. .

D MME· **rtHMaa**

UN NOUVEAU GLOSSARIUM LATINITATIS

Epitena Tteaaari Letlal, EdtaUV. ***VOLLNUL***·

Ce aoanaa dieUeaulra naaael tetia femaia 4 retenu petit la -4" " deax raloaaaa. H art kart **nr** le graad ***Tlutmtm*** **tarer** lataee pakite pu ta daa Aeadénta Allen··»» (Beriia, Orettiacae, Lelpeig, Maafck "t Vleamb Seat ta natdriaax ***te***-**canota anal** atUiate poar **risitat**. tefeae pou ta partie· 4e l'alphptel pal a'oat pu eacoee pua daw I· ***Tinmnu.*** L'R>«taw eera paHM «a 40 Uvraiaoaa aa prix 4« **t fr.** 44 cbacnae aeec M '/· ***It rMtrf, Mt*** 1 fr. **W** ***tut pnr ta Muenptnrt,*** 4" aorte pu l'oavnge conplet ae coûtera pu plu **4e** 74 ***fr.*** (aa lie· 4e **144** fr.) 4 «ver ou eewcrwta **dte d wtata**

«**L'EMtaw** x'adreue 4 loatea ta BikliotMaau, **ta Weiu M** Collège. ta PUMogau, ta HMoriea·, ta TTréologirra· el ta JarMea.

M. Waller eau aarait neaaaataaat **ri nu** na· tta **Mm** le fovorieer 4« **nlre** maanade poar cea <mtre oarragaa, oar pear Vaa «a l'autre See **tnh**

L'owntа »ata»t érigé per ata ea IVOR eat anneataaaneat rewria aeár 14 **fr. ut,** ***n Un*** de **U** fr.

PARIS ANCIEN

1 **MODEREE**

A. ***FRANKLIN, aacta*** oomervatear 4e la Biklio-W4e*e Mauriac. MeÛaaaalra **Materine du** arta. arttlera at araftuliap axereda aaaa la **rille** 4a Paria tapai· la **XIII**· alirle, Fort niante gtaad ia··· A g at S eotoeua, 1.000 page·

Je a'amapte A **m** prix apAdal 4e **1**· **fr.** qae 4m omanaadea naaal Aireetaaeat **mm** eataaridtam 4e «Hantatooutaa aa 4e Ukraine.

«FFU srtcuu R MtLAIUS

publié· ·· ThonMar 4· MT&nto philologue· v **ftarçuto.**

IN 'HONOREM

Mdlaarw ■. 4'Artate 4a JahalarUlo. Baeoail 4a mtaotàa eonenaat la UMratan et rhtetoin Alt%â*4e ^fr*11*** *** Tn an FM'TVr'TTt

ACTA SANC-

DXVXIXxia tMaiB, ne ta ta 1-tain l'eavwé? **Tie. U** ***'ttosKsi***

. IAIIUi I

——-Ll....-..... -.--.M

La **tailla** ehrtettea·, 1S **ntanu** ia-foHo brochée. Prix aanaal: 1.144 **frM** pou . . . **444 fr.** B

(Lu tenu 14. 14 et 14 peavut être acheta aaab poor 147 fr. 44.) I

A8SEMANL Codex **LItargta. Uni.** ia-4·»- liée. Prix aomal **414 fr.** eet **444 fr.** C k

L'Mtetalra **llttdralra** 4a la Praam. **Tenu** 17 A » («dt te aaile aax 14 voL réédita par **M.** V. Patart et pahL par M. L. Deliale,. 11 vol. ia-4·. Prix fart, **444 fr.,** poar.....**M4 fr.** . A *

(Oaax gai **m** pouédut pu ta Toaua **I** A 14. 80 **A M** et la Table **4ea** IA prenien niataee. peaveat recevoir **Iu** 81 ntanee noreaaut papmta <fe **•44 fr.)** V

La Raeoall dea htaUrleo» dm taalea ot 4e la Pratta (Don Borqrar). Noov. M. pukl pu L. DaUala 18 **ni.** in ▮fol., édita ·· prix de **444 fr., poar**..... **444 fr.** O L

(Lu loam 10 A 14 peaveat être ajoata ·· **prix do 444 fr. aet.)** A u

La tara· antidalafld··, 1» eérie (rare **I** Aaaén .1844 A 18M. **tt ni. la**-8·. **anr** SM pkachm; 4dita aa prix de 484"fr., poar . . . 184 fr. M "Γ

WILLKMIN. Meaaaualx **fraa^** ilddlta poar **urvtr** A **l'kletolre** dm Art· et dw CMtamoa dopai· 1« V)· riddo jaaqa'aa rammeaeemeat da XVII··. 1 val. ia-folio, avec 400 plaaekea. Mité •a prix da 444 fr. de 1804 A 18S6, poar 144 fr. £ k

LENORMANT et DE WITTE. I Elite **4m** maaa- •Mat· edtamacrapklpaaa. 4 **ni.** la -4". avec 444 plauhea, édité aa prix de 484 fr. de 1817 A 1841. **poar**.....**184 fr.** OU lwr* **tC

LE BAS et WADDINGTON. **arebMa*** (ipae ea Orhae et ea **Alla Minora.** 7 vol. ia-4· al aa atlu de 880 plaacku. Prix aomal **444 fr.** fort el **<44 fr.** aet, poar . . **4M fr.** p · R

LACUBNE DE \8A1NT -PALAYR Dletiaeaalre **Motario**· "· **Vanta** iaaca<o fraapala. 10 vol. te-4" cur piper A te c«w, édite **m** prit de M* fr· de 1877 A 1888, poor _ _ _ **IM fr.** . I

Bov·· **4m Qo mUo m** htotori<BMa De I origiee (1888) A 1888 teetea. avec TeAlea gMérate· 4« roi. ia B· édita aa prix da 444 fr., poar 184 fr.

Be*aate paatl4oan Ramaaaram, jade ak a. p. Ckr.4. H» *4 a. 1804. Edidit A. POTTBAST. 4 nL ia-4· (104 fr. M) **aet**.....**M fr.** S

Ttdaar 4a Chfaaelefle, 4'Urtalre et 4o (Ma· «rapkla. **Pu** te ornate DE MAS-LA8TRIE. t'a nL ta foba 4· 1800 pa«m (4400 eoL). 1880 Prix fort 100 fr. Prix **Mt**.....^4 fr. G R

eioaaartam a4 eertptom mo4ln ot teBmn gn». eltatta. **Pu** DU CANOR a nL ia-tafa, relta (Latdtti îβB). Bétaprearioa. Pari· al Lripu», H. Walter, 1804. O a'a dtd **tirt** 4e cette édicta «m 44 axemplaim. Prix **(IM** ***tf,)*** Ht 144 fr. A T

A.eaax pal papenat cenptaat et pal achetatat . U

ilnpertate pebMaatta aataaato:

IU4, aaapta A· ***O,*** **PkaURw Mutai,*aaUatte Mtaa, at . 4 val ■B-ttkL.** E . ■·